

Giới thiệu Pokemon Du Ký

Mở đầu câu chuyện: Vào một ngày nọ bỗng dưng bạn được đi đến thế giới của những pokemon thì phải làm như thế nào bây giờ?

Black trả lời chính là: Bất luận là như thế nào, trước trộm cắp lừa gạt bất cứ giáo nào bắt mấy con pokemon làm trợ thủ cái đã!!!

Butterfree, Beedrill, nào đó ngốc ngơ ngác Rhyhorn sáu mắt nhìn nhau. Đi theo một cái như vậy huấn luyện gia pokemon, pokemon sinh chính là bề khổ vậy!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Còn sống là có hi vọng

Pokemon thế giới, Vidirian khu rừng rậm gần thành phố Pewter....

Black cảm thấy hôm nay có lẽ là của mình một ngày may mắn. Bởi lẽ sau nhiều ngày biến thân theo dõi cường ma hắc, cuối cùng khả năng sắp chuyển chức thành công bắt cóc cường ma!

Đúng vậy! Đây đã sắp là cuộc bắt cóc thành công thứ ba của hắc tạo ra tính cho đến giờ phút này. Hơn nữa tài tình chính là, ở bên cạnh hắc lúc này đang giúp đỡ hắc tiến hành phạm tội sinh vật, lại chính là nạn nhân của trước hai lần phạm tội bắt cóc của hắc.

Bởi cái gọi là cuộc sống giống như một trận đau khổ cường gian án, lúc đầu thì gian nan lắm, thế nhưng chịu đựng... nhẫn nhịn vs nuốt vào nào kiên trì... cuối cùng cũng sẽ quen thuộc thôi!

Tuy rằng không biết đám pokemon bình thường bị giống như người qua đường vậy yếu 5 cận bã, không có gì tương lai phát triển đáng nói huấn luyện gia thu phục xong tâm lý ban đầu là như thế nào. Thế nhưng đối với Black hiện tại mà nói, hai nạn nhân trước đó của mình trải qua hắc một quãng thời gian giáo dục cùng dạy dỗ. Hiện tại đã thấu hiểu rất rõ số phận của bản thân. Và có lẽ để cho chính mình không có như vậy số khổ một mình, nếu có thể kéo theo kẻ khác cùng đi chết, bọn chúng vẫn là rất tình nguyện nghe theo Black mệnh lệnh. Dù cho mục tiêu lần này là một... tên ngốc tham ăn Rhyhorn cũng đủ để cho chúng nó vui vẻ hồi lâu.

Đang bay lơ lửng ở trên không trung không ngừng canh chừng Butterfree cùng Beedrill hiện tại chính là nghĩ như vậy đấy.

.....

Cùng lúc đó ở bên dưới, Black một bên cận thận cho này con tham ăn Rhyhorn ăn đồ ăn, một bên lặng lẽ lấy ra trong tay hai màu đỏ trắng pokeball. Quan sát đám này Rhyhorn gia đình nhiều ngày như vậy hôm nay mới gặp được cơ hội có một con lạc đàn. Lúc này không ra tay chẳng phải uổng phí!

- Ping!

Đỏ trắng pokeball nhẹ nhàng đụng chạm vào sừng nhỏ trên đỉnh đầu Rhyhorn. Một trận ánh sáng thoáng qua, đang không chút nào cảnh giác tâm Rhyhorn của chúng ta rất gọn gàng thì bị thu vào pokeball vậy. Hơn nữa sau đó cũng chỉ là pokeball lắc lắc hai lần liền hoàn toàn dừng. Điều này cũng đồng nghĩa với chính là. Một chú Rhyhorn ngây thơ vô số tội, nạn nhân số ba sau hai nạn nhân ban đầu là trước đó thật lâu Carterpie cùng Weedle, đã sa vào vòng tù tội bị bắt cóc. Cho tới những ngày tháng sau này không những phải lang bạc đất khách quê nhà, hơn nữa khẩu phần ăn cũng hoàn toàn không được bảo đảm như những gì đối phương hào phóng làm mồi như mang đến.

Chỉ là tình cảnh cho đến giờ phút này đã bị bắt vô pokeball Rhyhorn lại có thể nào. Ngây thơ mờ mịt còn thật trẻ tuổi nó có thể biết làm sao? Nó cũng rất tuyệt vọng á!

.....

Được rồi! Bất chấp hiện tại ở trong pokeball Rhyhorn là hồi hận như thế nào. Giờ quay trở lại với nhân sinh người thắng của chúng ta.

Nhân vật chính Black!

Chep, tạm thời cho là thế đi. Bởi vì nhân sinh người thắng tỏ vẻ tên trước kia đã không còn quan trọng nữa. Còn tên hiện tại? Ở nơi thế giới chuyên đặt tên cho trẻ em giống bảy sắc cầu vồng này, tên của anh cũng không phải là chuyện gì lạ lẫm không phải sao.

Ngoài ra, Black tỏ vẻ. Làm một nhân sinh người thắng, cho tới giờ phút này anh cảm giác mình thực sự khá thất bại. (mặt buồn rười rượi~)

Black là một kẻ xuyên việt. Chính là chết đi rồi vẫn còn tồn tại. Tận thể bay tới một nơi khác, một cơ thể khác sống tiếp.

Tạm thời chúng ta không đi nghiên cứu những hiện tượng phi tự nhiên, phi hiện thực này. Nhớ tới trước đây, Black cũng như bao nhiêu đàn anh khác từng mơ tưởng hi vọng về trọng sinh, xuyên việt hay đại loại như thế. Có điều dù sao trình độ bản thân có hạn vì vậy kịch bản xuyên việt hay trọng sinh gì gì đó trong tưởng tượng của cậu thường đơn giản là có thật nhiều tiền tài, mỹ nữ, sức mạnh vô địch, bắt từ bắt diệt,... bla bla. Nói chung cứ yy thêm imba là được.

Khả năng hiện tại Black cảm giác khá là chán nản. Nói tới hiện giờ anh đang xuyên việt vào thân một cơ thể cậu nhóc mười tuổi. Sau quãng thời gian ban đầu suốt nửa năm này tổng kết lại, Black rút ra được một kết luận chính là...

Hiện thực và tưởng tượng lúc nào cũng ra có ra ra vào vào!!!

Nói như thế nào nhỉ?

Chung quy hẳn chính là cảm thấy không thoải mái! Không thích đi!!!

Trước đây ở địa cầu một ngày com ăn ba bữa, giường chiếu đoàng hoàng. Mà bây giờ thì màn trời chiếu đất, được bữa nay lo bữa mai. Kể tới những nỗi khổ cực mình tự đứng chịu phải mà anh nước mắt tuôn rơi a!!!

Truyền thuyết xuyên việt vào truyện Kim Dung, Cổ Long. Các đàn anh xuyên vào một cái. Tán gái tán hết nhân vật nữ chính đến nhân vật nữ phụ. Đánh nhau tay đánh Vi Tiểu Bảo chân đá Lục Tiểu Phụng. Võ công cứ gọi là bay đầy trời. Đến lượt anh đây xuyên việt đến nơi này thì ra sao???

Móa! Tay nắm Caterpie nhỏ xinh chân theo tới Weedle bé tí xíu. Bụng đói đến nỗi phải nói là kêu lên ào ào. Nghĩ lại quá khứ... anh lúc này cũng thấy rùng mình!

Haizz! Quả nhiên anh là nhân vật chính có khác.

Sống như “chó” thế mà còn sống được cho tới bây giờ chưa toi~

Cao!!! Quả thực là quá cao!!!

Có điều vừa nghĩ tới tương lai...

Thế giới này cũng rất không bình tĩnh nha!

Biết đâu ngày nào đó mấy pokemon huyền thoại, truyền thuyết gì gì đó nếu hứng khởi lên đi ra hủy diệt thế giới một cái. Lúc đấy mới thật là gọi bi thương đau khổ đến tột cùng! Xứ mệnh xuyên việt trở thành vô địch của anh sẽ nắc cạ mất!!!

Thế như cánh tay lại không vận nổi cái đuôi. Thân thể nhỏ bé này bây giờ thật sự không chịu nổi hoàn cảnh dầy vò hiện tại như thế này thêm nữa. Tóm lại anh cần phải thật nhanh tăng lên sức mạnh của bản thân mới được.

Hừm! Quyết định như vậy đi!!! Black trong lòng tự nhủ.

Nói tới...

Từ trong cái mớ trí nhớ còn sót lại, Black cũng biết được thân thế của mình thì ra là trẻ mồ côi trong một cô nhi viện của thị trấn Pallet.

Khả năng vì là trẻ mồ côi nên Black cũng không có như trong anime như vậy. Khi tới tầm mười tuổi sẽ được nhận pokemon khởi đầu từ giáo sư pokemon của khu vực. Mà thật ra hiện thực trong thế giới này có chuyện phát pokemon bắt đầu hay không Black cũng không biết. Chỉ có điều thân thể này đúng là trăm phần trăm không có nhận được rồi.

Đối với chuyện này, Black tỏ vẻ chấp nhận. Dù sao huấn luyện viên pokemon ở thế giới này có vẻ càng giống cầu thủ bóng đá của kiếp trước. Nghề nghiệp này muốn chơi nổi cũng là cần lấy tiền đập vào. Dân nghiệp dư chơi là phải đợi tới khi trưởng thành. Bản thân lúc đó có tiền mới có khả năng nuôi nổi pokemon.

Còn như dân chuyên nghiệp bắt đầu bốn ba huấn luyện từ bé đó là gia đình người ta có điều kiện. Nói nôm na là người ta có quyền có nhiều tiền nên mới có điều kiện cho con em theo đuổi mấy thứ đó. Cũng chỉ có loại gia cảnh như vậy mới cho con em tập luyện từ nhỏ được. Nói tới đây Black không khỏi rất bội phục thân thể này linh hồn trước kia.

Theo như bình thường, trẻ trong cô nhi viện sẽ cố gắng để được gia đình nào đó nhận nuôi. Có trường hợp khi lớn tuổi được sắp xếp cho đi học ở một số trường học bình thường có học phí khá thấp hoặc được miễn phí gì gì đó. Sau này bọn họ sẽ công tác cưới vợ sinh con. Nói chung là sẽ yên yên ổn ổn qua cuộc sống không khác mấy so với người bình thường ở địa cầu.

Có điều thân thể này linh hồn trước đây rất yêu thích pokemon. Nếu như không phải là Black chính mình là kẻ xuyên việt. Ngoài ra nắm được kí ức cũ của đối phương nếu không có khi còn cảm thấy thân thể này linh hồn càng giống kẻ xuyên việt hơn hẳn. Riêng chuyện chăm chỉ cố gắng hướng tới mục tiêu ngay khi còn bé tí xíu thì đã không phải là chuyện mấy cậu nhóc năm sáu tuổi nên làm.

Nhớ tới khi Black bằng tần ấy tuổi đang làm cái gì nào? Hình như là còn đang chơi bùn, chơi đồ hàng với chơi bịt mắt bắt dê quá!!! Này so sánh là biết đối phương giống kẻ xuyên việt như thế nào. Có điều chuyện này chắc là do trẻ em trong viện mồ côi sớm trưởng thành hơn đi. Là như vậy đi??? Black thật sự không rõ lắm.

Nói chung anh bạn này từ khá nhỏ đã tận dụng thời gian mọi cách để học tập lấy kiến thức về pokemon từ chiến đấu cho tới chăn nuôi... v.v. Tất nhiên những thứ kiến thức này theo Black là khá đơn giản và phổ thông. Có điều so sánh với nhân sinh người thắng của chúng ta bao nhiêu năm qua cũng chỉ có chút xíu kiến thức nửa vời về pokemon qua anime, manga cùng đồng nhân tiểu thuyết... v.v. Anh bạn trẻ này cũng quả thật coi như là “trâu bò” rồi.

Black đôi lúc cũng cảm thấy mình khá may mắn phụ vào đúng rồi thân thể a. Tri thức là sức mạnh mà. Nếu không mà nói khả năng anh còn lo lắng pokemon của chính mình sẽ bị mình làm cho chết đói rớt ròi mất. Ít nhất thì trên ti vi chưa chiếu tới đoạn cho pokemon làm thức ăn như thế nào không phải sao.

Nói tới đây lại nói trở lại pokemon hiện có của Black giờ gồm một con Butterfree, một con Beedrill và hiện tại vừa mới thu phục xong Rhyhorn.

Nhớ lại Rhyhorn, Black lại nhớ tới lý do xuyên việt rất bi thương của mình. Tất cả chung quy cũng bởi vì chủ nhân của thân thể này khá là tự tin. Nói như thế nào đây?

Bạn trẻ này trước đây hẳn là chưa được tiếp xúc với pokemon hoang dã có tính công kích như đám Rhyhorn vậy đi. (Hai con pokemon trước thu phục là bởi vì tiếp xúc khi còn là Caterpie và Weedle. Bé dùng thức ăn dụ hoặc thời gian khá dài tại trong viện mồ côi mà thu phục được.)

Không kiến thức thật là đáng sợ nhất rồi!

Bởi vô tình gặp được một đại gia đình có ba chú Rhyhorn non mới sinh chưa lâu. Bạn trẻ này lại định chiêu cũ sai lại. Cậu ta định dùng thức ăn dụ dỗ nhóc Rhyhorn hiện tại, một kẻ khá là tham ăn (mạnh mẽ). Sau đó tất nhiên là bạn trẻ ấy hoa lệ lệ vấp phải cha mẹ Rhyhorn trong đàn tấn công rồi không may qua đời. Chuyện tiếp đó tất nhiên là nhân sinh người thắng của chúng ta vinh quang lên sàn á!

Sau khi chạt vật tĩnh lại, biết được tình huống bản thân, Black còn vất vả mấy ngày ăn hoa quả đại lót dạ và thấp thỏm sợ hãi ngủ ven bia rừng, cũng may là chủ nhân thân thể này còn có chút kiến thức biết cái nào có thể ăn cái nào không. Cuối cùng mới trông ngày trông đêm chờ đợi được Metapod tiến hóa. Sau khi tiến hóa thành công mới dám bắt đầu vừa theo dõi đại gia đình Rhyhorn nhỏ kia vừa lang thang trong thành phố gần bên thu thập tin tức.

Cuộc sống trôi qua, Black dần dần mò thích ứng được với hiện thực. Thi thoảng, anh “gỗ trộm” một vài nhóm lưu manh. Rất thông minh kết hợp giữa việc “hành hiệp trượng nghĩa” với việc kiếm tiền cứu giúp người nghèo khó trong lúc nước sôi lửa bỏng “chính là anh”.

Tất nhiên trong lúc này Black cũng thu nhập, làm quen sử dụng pokemon cho bản thân chiến đấu. Ngoài ra Black cũng không quên rình mò đại gia đình Rhyhorn nhằm tìm cơ hội thu phục lấy một con vào tay. Có công mài sắt có ngày nên kim! Cuối cùng hôm nay anh đã thu phục được Rhyhorn. Toại nguyện ra về!!!

Có lẽ mọi người cảm thấy Black đang làm to chuyện. Chỉ là một con Rhyhorn thôi! Thậm chí là một con mới sinh chưa lâu còn bờ ngỡ và ham chơi.

Nhưng sự thực khá tàn khốc. Black thân phận hiện tại là trẻ mồ côi mới bỏ đi ra khỏi viện chưa lâu (truyền thuyết bỏ nhà trốn trại).

Linh hồn thân thể này trước kia ban đầu dùng đồng tiền tiết kiệm (kiếm được từ mọi biện pháp) thu thập tới sáu cái pokeball, tiền thừa còn lại đến lúc Black xuyên qua cũng đã hết nhẵn. Có điều Black hiện tại vẫn cho rằng nếu không phải ban đầu thân thể này thu phục hai con pokemon lúc chúng vẫn còn đang trong giai đoạn ăn cỏ, khả năng số tiền này đã sớm không còn rồi.

Một tên nghèo kiết xác đáng thương~

Áy vạy mà anh giờ lại trở thành một kẻ như thế!!!

Cuộc đời nhiều lúc cũng quá khó khăn qua a~

Bởi vậy nếu như còn không tìm được chỗ nuôi gửi pokemon miễn phí vậy Black hiện giờ cũng chỉ có thể quy hoạch lấy thật tốt số pokemon cũng như loại hình của mình. Tránh tình trạng xấu hổ thiếu thức ăn hoặc không có pokeball để bắt pokemon quý hiếm.

Nói tới thu phục Rhyhorn với Black cũng có ý nghĩa khá lớn. Dù sao bé còn trong giai đoạn ăn cỏ cơ mà. “cười”

Ngoài ra, nó còn có thể dùng làm công cụ thay đi bộ. Hiện tại Black còn nhỏ. Anh cũng không muốn cả ngày trèo đèo lội suối như xưa. Nói chung đời con người ta sống là phải không ngừng nâng cao điều kiện sinh hoạt để hưởng thụ lấy cuộc sống chứ. Cứ sống lay lắt mãi ai mà chịu được nổi đây đúng không!

Đặc biệt hơn Rhyhorn cũng rất tốt khi làm ứng cử viên cho vai trò Mt (bị thịt chịu đòn) của đội hình sau này. Tuy rằng nó là hệ Ground (mặt đất) và hệ Rock (đá) song thuộc tính sẽ bị nhiều hệ khắc chế hơn pokemon đơn thuộc tính. Có điều để bé nó đảm nhiệm Mt vẫn khá ổn. Nếu bé nó có thể tiến hóa lên thành Rhyperior thì cũng không kém hơn Nidoking chút nào. Nidoking quá hàng thống thường rồi đúng không!

Cuối cùng là vì thân thể này trước bởi vì thu phục Rhyhorn mà hi sinh. Black tỏ vẻ mình mà không thu phục lấy một con Rhyhorn thật sự là quá áy náy với anh chàng chết yểu trước đó rồi...

Anh bạn nhỏ ở trên trời nếu có linh... bạn thân đây đã báo thù rửa hận cho ngươi rồi. Yên tâm mà an nghỉ vĩnh hằng đi nhé. Thân thể này của chú. Tên của chú một ngày nào đó anh sẽ để nó vang vọng khắp thế giới này!

A men! Thánh và chú cùng tồn tại!!! A di phò phò...~

Lắm nhằm xong xuôi, nhân vật chính của chúng ta (nhân sinh người thắng) lúc này “quang vinh dưới ánh mặt trời” nghênh ngang đi về phía thành thị. Trong tay nắm giữ ba pokemon, anh bắt đầu cuộc sống mới của mình mà trong lòng tràn đầy hào hùng bi tráng.

Nhân sinh người thắng a nhân sinh người thắng!

Anh đang bước tới đây.

Dưới nắng sớm ban mai, bóng người dần đi khuất về phía phương xa.

Khung cảnh mờ mờ ảo ảo tươi đẹp nơi này mở đầu cho một cuộc hành trình mới! Một câu chuyện mới! Một thế giới mới đang mở ra!

Tobe Continue...

...

Kết thúc chương 1.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chuyện trong thành phố Pewter

Trong thành phố Pewter...

Từng tia nắng sớm chiếu xuống mặt đất. Không khí thật tươi mát. Trên đường phố, người đi qua đi lại tấp nập. Tâm thần Black bay bổng, nhẹ nhàng thưởng thức một ngày mới. Người khác không biết như thế nào nhưng hiện tại anh cảm giác rất vui vẻ, rất khoan khoái.

Có lẽ là bởi vì mới thu phục được pokemon mới, cũng là con pokemon thu phục được đầu tiên trong cuộc đời. Black đặc biệt vì thế trở về trong thành phố đi dạo một lần. Như vậy có thể vừa thưởng thức được phong cảnh khác lạ ở thế giới này vừa xua đuổi đi cái cảm giác âm u gặp phải khi ở lâu trong rừng rậm. Ít nhất, bản thân Black cho rằng như vậy. Dù rằng ngày hôm qua anh vẫn đang ở trong thành phố chuẩn bị đồ câu dẫn Rhyhorn đến sáng nay mới xong. Có điều hoàn cảnh cũng không phải là ngấm một lần là xong ngay không phải sao. Chỉ cần cảnh giới còn ở, đi dạo thả lỏng gì gì đó nói chung vẫn hữu dụng lắm.

Nhớ tới Black ngày hôm trước còn chuẩn bị một vài đồ dự bị đề phòng đôi cha mẹ Rhyhorn trưởng thành quanh quẩn gần đó đến cản trở. Chỉ là quá trình thu phục Rhyhorn hôm nay hoàn thành có thể nói là suôn sẻ đến không ngờ. Chỉ mấy trò vật là dụ được rồi chú cừ non Rhyhorn của chúng ta. Black có lúc cũng hoài nghi tương lai mình có khả năng gặp tai nạn với kẻ tham ăn ngốc nghếch này mất.

Mà thôi, lúc này tâm tình vui vẻ, Black cũng liền vứt bém đi những ý nghĩ vừa nảy sinh trong đầu không quan trọng kia. Cả người tập trung vào chuyện dạo bước trên đường phố.

Nói là dạo phố nhưng thật ra cũng không có gì đặc biệt, Black cũng không phải đi dạo mua đồ như những cô gái trong truyện trên mạng kia. Chẳng qua là đi lòng vòng quanh thành phố, nhìn ngắm các cửa hàng bán đồ. Đôi lúc cũng có chút hi vọng mong manh. Biết đâu vu vơ lại gặp được thứ đồ nào đó bán hạ giá hay tóm được cơ hội kiếm tiền của phi nghĩa gì đó thì vớ bở.

Tiếc là còn chưa gặp được phát nào!!!

Thế giới này có thể nói là vừa an toàn thoải mái lại vừa chứa đầy nguy hiểm. An toàn thoải mái là bởi vì hệ thống an ninh, luật pháp, y tế... v.v. Nói chung phúc lợi xã hội ở đây rất tốt.

Như thân phận này của Black đặt ở địa cầu khẳng định bị kịch không thể bị kịch hơn. Nhưng nếu đặt ở thế giới này, tuy rằng khá xui xẻo một điểm nhưng cũng không đến nỗi chết đói hay bị đối xử ác liệt gì lắm. Trừ việc thân thể này vì đam mê huấn luyện viên pokemon mà bỏ trốn đi khỏi viện mồ côi lang bạt ra. Như bình thường những bạn cùng tuổi trong cô nhi viện ít nhất cũng có được sắp xếp con đường khá tốt cho tương lai.

Nói trở lại nguy hiểm, Black liếc nhìn đang bay sau lưng mình Butterfree. Thế giới này công nghệ cao hết sức phát đạt. Tuy nhiên pokemon sức mạnh còn càn kinh người hơn.

Tạm không nói đến cái gì pokemon huyền thoại, truyền thuyết linh tinh chỉ tính pokemon bình thường thôi. Ngày nào đó không may, chúng nóng nảy chạy ra ngoài đường nghịch ngợm. Bé nào mạnh mẽ quá tay mà hủy đi vài tòa nhà hay một vài cái người xui xẻo nào đó đi ngang qua cũng không có gì là lạ.

Oài, quả thật là nguy hiểm đến kì cục!

Còn có biết đâu lúc nào đó bạn đang ngồi nhà xem tivi. Đột nhiên trần nhà sụp xuống đè bẹp lên người. Có lẽ đây là kết quả của một con Onix nào đó đi ngang qua phá phách cũng không biết chừng.

Còn may là người nơi này sức sống rất là cao. Cái gì điện giật, lửa đốt, đóng băng cơ thể...v.v. Sau một hồi điều trị con người khả năng vẫn có thể “nhấn răng” sống tiếp. Độ biến thái chỉ ngang ngang với super man ở địa cầu thôi! Đừng quá ngạc nhiên nhé~

...

Cuộc đời lắm chuyện khó khăn.

Haizzz! Giá mà anh có thể xuyên việt tới một thân phận tốt tốt hơn một chút nhì. Black thở dài thườn thượt, hứng thú thiếu thiếu đi dạo trên đường.

Đang đi, Black bỗng nghe thấy tiếng nói chuyện, tiếng hô quát ồn ào vang lên:

- Bắt lấy nó! ... Nhanh lên nào!

...

Black tò mò nhìn nhìn xung quanh. Trên bức tường bên cạnh, một tờ giấy báo dán tường chợt nhiên rơi xuống. Anh theo bản năng nhặt lên giấy thông báo. Trên hình nhìn trông có vẻ giống giống giấy truy nã trong hải tặc One piece. Trong giấy truy nã là ảnh một con Pikachu đang ăn một quả táo. Đọc đọc thông tin. Rất nhanh Black liền hiểu được.

Ừ, rất rõ ràng rồi!

Hình ảnh này chính là chứng cứ thép cho tội ác “kinh thiên địa khiếp quỷ thần” của một kẻ thường xuyên phá hoại an ninh ở nơi đây.

Vừa nhìn hình ảnh này lần thứ nhất Black đã cảm thấy quen quen. Anh lại đưa mắt nhìn tiếp xung quanh.

Ngõ đối diện còn có một cậu bé mặc áo Jacket ngắn tay đỏ trắng giao nhau đang đọc trên tay một tờ giấy thông báo y hệt. Chỉ thấy trên đầu cậu ta là một chiếc mũ lưỡi trai đỏ đội ngược. Bên dưới mặc một chiếc quần jean xanh thông thường. Không sai rồi, đây đúng là nhân vật chính - Red huyền thoại!

Khoan hãy nói! Đến thế giới này Black tới giờ còn không nắm được thế giới mình xuyên qua là giống như anime, truyện tranh hay là một cái khác hoàn toàn mới. Lúc này Pikachu phá hoại thị trấn Pewter tình tiết và Red xuất hiện ở đây. Black cảm giác mình đang ở thế giới có vẻ giống như theo truyện tranh pokemon cậu từng qua loa đọc qua thì phải. Lần này trở lại thị trấn đi dạo cũng thật là quá đúng dịp.

Trong đám đông gần đó...

- Chúng ta bắt được mày rồi đồ phá hoại.

- Giờ thì hết đường ăn đồ ăn của bọn ta nhé.

- Bắt nó lại!

Tiếng kêu thét đánh thức Black suy tư.

Nguy rồi! Black chợt giật mình.

Bây giờ không phải lúc nghĩ ngợi. Nếu không nhanh tay, tí nữa Red thu phục mất Pikachu thì chán. Ngược lại nếu là Pikachu bị mình bắt sau Red sẽ ra sao thì không phải chuyện trong phạm vi Black lo lắng.

- Để nó đó cho tôi. (Black hét lên)

Không biết là tiếng hét của Black là đối với đám người hay là nhắm vào Red. Nói chung, sau khi Black hô lên cả đám người, Red cùng với Pikachu đều dừng lại nhìn về phía cậu chàng.

Thấy tiến triển thuận lợi Black vội tung ra pokeball.

- Tiến lên Butterfree!

- Poong!!!

Một chú Butterfree xuất hiện trước mắt đám đông.

- Ô, thì ra là một Trainer (huấn luyện viên pokemon).

Mọi người dừng lại chăm chú theo dõi chiến đấu sắp xảy ra. Đây có lẽ đã là bản năng của người dân ở thế giới này rồi.

Có lẽ là ảnh hưởng không khí xung quanh, Pikachu vút búng quả táo cắn dở trên tay bắt đầu chuẩn bị chiến đấu. Có điều biết Butterfree thuộc tính chịu thiệt, Black cũng không muốn cho nó làm gì thời gian chuẩn bị.

- Butterfree, niệm lực xoay tròn.

Nghe vậy, Butterfree hai mắt lập tức lóe lên ánh sáng màu tím đập dồn. Ngay lập tức Pikachu xung quanh người cũng ánh lên ánh sáng tím. Sau đó không đợi nó kịp phản ứng, thân hình đã bay vút lên không trung rồi lập tức xoay tròn a xoay tròn. Một vòng lại một vòng. Nó rất bị kịch...

Bị quay không biết bao nhiêu vòng~

Kết quả chỉ chốc lát sau, theo một tiếng bịch rơi xuống đất, Black nhẹ nhàng tung pokeball ra thu phục luôn Pikachu.

- Ta ...da ...!

- Ô! Đơn giản như vậy? “xôn xao”

- Pạch ... pạch ... pạch... (Xung quanh tiếng vỗ tay vang lên lời động).

...

Nhặt lên pokeball Black trong lòng tự nhủ may mắn Pikachu khinh địch. Thời gian tới thế giới này tới nay đã có hơn nửa năm. Black bây giờ cũng đã huấn luyện được Butterfree và Beedrill tới hết mức bản thân có thể. Chiều niệm lực xoay tròn này là Black suy nghĩ ra đối phó với trường hợp đối thủ pokemon thể trọng nhẹ dùng xuất ra đánh bất ngờ. Bây giờ thực tế chứng minh nó hiệu quả cũng không tệ lắm.

Hào hứng đi theo mọi người nhận lấy bữa ăn cảm ơn, Black tâm lý thật vui vẻ. Nha! Cuối cùng cũng có thể ăn một bữa ăn thật ngon rồi! Còn Red tiếp theo xử lý thế nào thì đã bị Black vút tới tận đâu tận đâu luôn. Thời gian còn dài, sau này sẽ xử lý sau. Ít nhất hôm nay, buổi hành động này thật là thành công không phải sao.

Black tâm lý rạo rực bước theo chân đoàn người, trong lòng bắt đầu mong mỗi đến tương lai. Bước đầu tiên đã bước ra thật xinh đẹp như vậy... Tương lai có thể còn kém sao??? “cười khúc khích”

...

Tại nơi vị trí cũ vừa diễn ra chiến đấu...

Nhìn đoàn người ồn ào xáo động di chuyển xa dần, Red khuôn mặt không khỏi thật buồn rầu. Trong lòng luôn cảm thấy dường như mình vừa thiếu mất đi thứ gì đó quan trọng lắm.

"Đáng tiếc ra tay chậm một chút để cậu bạn đó ra tay trước".

Trong lòng nghĩ như vậy, Red vừa đi vừa quan sát trong tay pokedex thu thập được tin tức.

[Pikachu

Dữ liệu:

Mô tả: chuột

Chúng loại:

- Hệ 1: Điện

- Cao: 60cm

- Nặng: 6kg

Chiều thước:

- Thunder Shock

- Thunder Wase

- Quick Attack

Nếu chúng tập hợp với nhau, điện của chúng có thể gây ra những trận bão. Ở trong rừng, số lượng chúng rất ít và hiếm. Hai túi trên má chúng phóng điện vào đối phương. Pikachu là một loài rất thông minh.]

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 3: Chuyện trong rừng rậm

Trong một khu nhà hàng trong thành phố...

Black vừa hưởng thụ bữa tiệc mọi người chuẩn bị vừa trò chuyện.

- Anh bạn trẻ à, cảm ơn cậu đã giúp đỡ chúng tôi. Con vật đó làm rối tung mọi việc làm ăn của mọi người.
- Cậu mà đến sớm hơn thì tốt quá. (Mọi người: “gật gật”)
- Cậu đến từ đâu vậy?
- Cháu đến từ thị trấn Pallet.
- Vậy cậu dự định tiếp theo làm gì?
- Cháu là nhà huấn luyện Pokemon nghiệp dư. Cháu du lịch khắp nơi để nâng cao kiến thức của mình đồng thời chuy rèn khả năng chiến đấu.
- Ồ, vậy thì thật là khéo. Cháu đến thật đúng lúc.
- Sao vậy hả chú?
- Gym leader của thị trấn này tên là Brook, cậu ấy đang tổ chức giải thi đấu pokemon. Người thắng qua được khảo hạch có cơ hội chiến đấu với cậu ấy để thu được huy hiệu Boulder.
- Chính vì bận tổ chức nên mới có cơ hội cho vật nhỏ này phá phách như vậy. Nếu cậu là huấn luyện viên pokemon cũng có thể thử tham gia, chúng ta nghĩ có lẽ sẽ tốt cho cậu đấy.
- Cảm ơn mọi người. Cháu nhất định sẽ chiến thắng để đạt được phần thưởng.
- Không có gì. Chúc cậu may mắn.

...

Buổi chiều, thăm cỏ ngoại ô thành phố Pewter...

Nơi đây ở tại một khoảng trống không cách bìa rừng không xa, một chú Beedrill đang dùng Poison Sting (độc châm) tấn công về phía đối diện một con Butterfree. Mà Butterfree thì chính đang dùng cánh khe hở, điều khiển thân thể xê dịch cố gắng tránh né đối phương tấn công. Đôi khi con mắt nó lóe lên ánh sáng tím. Lúc đó độc châm bay tới sẽ bị bao bọc bởi một tầng mỏng lung sắc tím cản lại.

Độc châm phóng ra cũng không quá ào ạt mà như có chứa dự phán năng lực nhằm về phía đối địch. Chủ nhân của nó thì cũng vừa phóng độc châm vừa nhanh chóng cao chột thấp phi hành theo hình rích rắc khá phức tạp áp sát mục tiêu.

Khung cảnh này đúng là pokemon nhân vật chính của chúng ta đang tiến hành huấn luyện. Thời gian đã qua mấy tiếng kể từ khi Black biết được giải thi đấu của gym ngày mai sẽ tiến hành. Anh quyết định tới nơi này gia tăng huấn luyện cho cuộc so tài ngày mai.

Lúc này, hai chú pokemon đang chăm chỉ tiến hành bài huấn luyện thường ngày. Black thì đang đầu đầu cười khổ nhìn tình cảnh trước mắt mình. Rhyhorn đang lục tung túi chứa đồ ăn. Sau khi không phát hiện có thứ gì còn lại thì dùng đáng thương ánh mắt “manh manh” nhìn về phía Black.

Đúng là con Rhyhorn giúp Black đến thế giới này mới vừa bị thu phục. Được rồi, này đâu là pokemon a, rõ ràng một kẻ tham ăn lười làm có được hay không. Gần như cả buổi chiều Black tập trung huấn luyện cho con pokemon khá có duyên với mình này.

Nói thế nào đây, khá là nghe lời, không xuất hiện việc trái lệnh khó điều khiển của pokemon khi mới thu phục. Điều này có lẽ vì là pokemon mới sinh và một phần nguyên nhân tính cách đi.

Tuy nhiên tên này rất nhanh lộ ra bản tính. Nó mới huấn luyện không bao lâu đã ngừng lại đòi ăn. Cuối cùng, thức ăn chuẩn bị cả ngày này cho pokemon rất nhanh hết sạch.

...

Quay đầu không nhìn con vật nào đó đang làm nũng, Black giả vờ quan sát xung quanh. Có điều rất nhanh mắt anh tối tăm lại.

Chỉ thấy phía cách đó không xa, một bé Pikachu đang nhón nhó chạy nhảy đuổi hoa bắt bướm.

Đúng vậy, thật là đang “đuổi hoa bắt bướm”.

Không hiểu có phải hay không vận may dùng hết, tóm lại bây giờ Black đang gặp phải vấn đề mà mọi huấn luyện viên thường gặp phải.

Nha, thật đáng chết! Pokemon bắt xong hoàn toàn không nghe lời!

...

Khác với Rhyhorn ham ăn biếng làm cộng thêm hay làm nũng. Pikachu sau khi bị thu phục vẫn luôn không cho Black sắc mặt tốt xem. Không nói huấn luyện rồi, chỉ là vấn đề giao lưu cũng thật là khó khăn. Nhớ lại cảnh tượng buổi giao lưu buổi trưa.

...

- Chào cậu, Pikachu.

Black khuôn mặt tươi cười ngồi trên bãi cỏ, đưa tay tới gần Pikachu.

- Rẹt... rẹt...

“Mặt mũi tối tăm?”. (Được rồi, đổi kiểu khác). Vì lý do an toàn, anh thu tay lại trước khi bị điện giật. Pikachu ngoắt mặt sang bên khác làm ngo.

- Thôi nào đừng bướng bỉnh nữa. Chúng mình làm bạn với nhau nhé.

Anh mặt cười tươi như hoa. “Cố gắng version 2”

- Đồng ý nhé Pikachu! (Chu choa) “Mặt cười version 3”

- Xoẹt... xoẹt...

- Á... á... á...

Pikachu bước đi chậm rãi rời khỏi. Nó lạnh lùng bỏ lại sau lưng Black đang nằm co quắp trên mặt đất.

Thật là thê lương nha!

...

Được rồi, gặp phải chuyện này, Black giờ cũng đành chịu thua. Anh chuẩn bị quay trở lại thành phố lo cho thi đấu ngày mai.

Kêu ngừng lại hai con pokemon đang luyện tập bên cạnh. Black nhanh chóng thu thập đồ dùng chuẩn bị xuất phát. Lúc này, Beedrill lại nhắm về phía trên cành cây gần đó một con Pidgeotto xuất hiện từ lúc nào không biết phóng ra Poison Sting (độc châm).

Được rồi, tên này từ khi tiến hóa thành Beedrill, tính cách cũng trở nên nóng nảy, dễ kích động và hiếu chiến. Thật là một đám vấn đề nhi đồng mà!

Black vẫn quen cho hai con pokemon lấy đối chiến để tập luyện. Suốt ngày đánh đi đánh lại cũng chán. Mấy hôm nay giờ lại toàn gặp phải mấy con Caterpie với Weedle... v.v. Đám pokemon thường gặp như Pidgeotto nói thật giờ anh cũng lười đánh.

Có vẻ như tên này chán đánh với Butterfree rồi, thấy thu thập ra về mà còn tấn công con kia Pidgeotto. Khăng định ngựa đánh mà! Black cảm nhận được nuôi một đám vấn đề nhi đồng này thật rất không dễ dàng a. Toàn một đám không bớt lo!

Thật không hiểu trong anime nhân vật chính chăm sóc kiểu gì nhưng mới ba bốn con mà giờ phút này anh cũng đã cảm thấy mệt rồi.

Toái toái niệm niệm như vậy nhưng nếu là đã phát động tấn công thì cũng không thể mặc cho Beedrill một mình chiến đấu được. Mặc dù Black vẫn chủ trương hết sức để cho pokemon tự chủ khi chiến đấu. Huấn luyện viên chỉ cần hướng dẫn khi tập luyện và nhắc nhở trong lúc chiến đấu thôi. Khả năng Beedrill huấn luyện còn chưa đủ đến được mức đó. (Thật ra là huấn luyện viên trình độ chưa đủ). Ừ, tính cách nóng nảy vội vàng của nó cũng chiếm một phần. Kéo xa rồi...

Pidgeotto gặp phải đột nhiên tấn công khá là giật dừ. Nó vừa bay lên tránh Poison Sting (độc châm) vừa lập tức sử dụng Gust (liệt phong bạo) đánh về phía Beedrill. Bởi vì hệ Bug (côn trùng) gặp phải hệ (Flying) phi hành khá chịu thiệt nên Black nhanh chóng hạ lệnh:

- Beedrill né tránh.

- Beedrill, X-sissor (Thập tự trảm).

Sau khi Pidgeotto vừa kết thúc Gust (liệt phong bạo), anh nhanh chóng hạ lệnh.

Bởi vì con Beedrill này của Black thường dùng Poison Sting (độc châm), Furry Attack (Liên hoàn công kích), X-sissor (Thập tự trảm) cùng Bug Buzz (Côn trùng tiếng kêu) nên ra đòn khá quen thuộc. Áp dụng với Pidgeotto khá chịu thiệt vì tốc độ đối phương rất nhanh.

Có điều khác với trước tiến hóa Pidgey tính tình hiền hòa, Pidgeotto tính cách sau tiến hóa trở nên dễ kích động và rất hiếu chiến. Bởi thế nên gặp Pidgeotto hoang dã cũng không mấy gặp nó dùng tốc độ để né đòn nhiều. Tính huống thường gặp là hai bên chính diện quyết đấu nhiều hơn. Vì vậy phải nhanh chóng áp sát ra đòn nhằm nhanh chóng kết trận.

Pidgeotto vừa ra đòn xong, đón lấy nó nhận ngay cặp giáo lớn của Beedrill đâm tới. Kết quả bé bị dính đòn khá nặng. Khi huấn luyện, biết hạn chế của Beedrill lúc gặp hệ Flying (phi hành) nên Black huấn luyện Beedrill lúc ra chiêu cũng phải cố gắng nhằm vào yếu điểm trên người pokemon đối địch. Tất nhiên đối với đám Pidgeotto, mục tiêu tấn công sẽ là một bên cánh. Đây sẽ khiến nó dễ mất cân bằng. Kết quả, lúc này Pidgeotto bị thương ở cánh khá nặng.

Nó vội sử dụng tốc độ cao phi hành thoát khỏi Beedrill. Tuy vậy, Black lại không cho nó cơ hội lật bàn:

- Ngay lúc này, Bug Buzz (Côn trùng tiếng kêu) tiếp theo Furry Attack (Liên hoàn công kích) bỏ đao.

Tiếng côn trùng kêu ong ong cùng với một bên cánh đau nhức khiến Pidgeotto hơi khựng lại. Sau đó là một loạt đòn đánh bay tới. Nó vội vàng tránh né nhưng vẫn bị đánh trúng. Pidgeotto cố dùng lại kêu lên đau đớn và gắng phóng ra Gust (liệt phong bạo) trả đũa.

Nhìn bị trúng độc trạng thái Pidgeotto, Black nhanh chóng phát tiếp mệnh lệnh:

- Cố gắng lên, áp sát nó, X-sissor (Thập tự trảm)

Beedrill gắng chịu ảnh hưởng từ Gust (liệt phong bạo) của đối thủ. Sau đó nó nhanh chóng lao về phía Pidgeotto, mắt đỏ ngầu, hai mũi giáo nhanh chóng công kích về bên cánh bị thương kia. Một đòn Poison Sting mạnh mẽ đâm tới.

Pidgeotto bị đánh trúng rất cực không chịu được nữa. Nó hoa lệ rơi xuống.

Black thấy vậy liền vội vàng chạy tới đón lấy. Gặp Pidgeotto hai mắt choáng váng xoay tròn. Bé nó giờ đã ngất đi. Bên cạnh Beedrill đang hồi phục lại sau chiến đấu. Nó vui vẻ bay lượn vòng quanh Butterfree giống như đang khoe khoang chiến tích của mình.

Được rồi. Bất đắc dĩ thờ dài, Black lấy ra dụng cụ chữa thương giúp cho Pidgeotto.

Tuy rằng đồng chí Pidgeotto này cũng không tệ, khá dũng mãnh. Mỗi tội người nào đó vì quá nghèo hoặc bất đắc dĩ với hai tên vấn đề nhì đồng bên cạnh. Tóm lại tạm thời anh là không có hứng thú tăng đội hình thêm rồi.

...

Chữa khỏi cho Pidgeotto, nhìn nó đập choạng bay đi, Black thu hồi tầm mắt của mình. Anh quay lại nhìn về phía ba pokemon của mình mỉm cười:

- Chúng ta trở về thôi.

Leo lên trên lưng của Rhyhorn, Black lững thững hướng về phía thành phố Pewter.

Butterfree đập chòn di động xuyên qua từng thân cây. Beedrill chọt lên chọt xuống di động rích rắc tiến lên. Một hồi lại cố gắng xoay tròn. Một người ba pokemon chậm chậm xuyên qua rừng rậm.

Còn Pikachu?

Nha, sau khi người nào đó thử ôm nó dẫn tới một vài tiếng điện giật và tiếng kêu thảm thiết. Black vẫn là quyết đoán thu hồi về trong pokeball để nó tự suy xét lại lỗi lầm của bản thân đi.

“Có lẽ tối nay có thể thử hỏi lộ bằng thức ăn mới để giao lưu với bé nó thử xem”

Black vừa đi vừa nghĩ.

Một hồi sau, nơi đây vài con Caterpie, Weedle nhẹ nhàng từ bụi cỏ bò ra. Nơi đây lại trở lại trở nên vắng lặng như là chưa từng xảy ra bất kì chiến đấu.

Thế giới này cũng thật là đủ yên tĩnh a...

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Trong Gym thi đấu

Lững thững ngồi trên lưng Rhyhorn, Black suy nghĩ trở về trận chiến vừa rồi. Bởi vì phụ thể ban đầu vẫn chỉ có Metapod cùng Kakuna nên phải đợi sau khi hai pokemon tiến hóa mới thực sự bắt đầu vào huấn luyện. Trước đó chỉ dặn cả hai tập biến ngành cùng nghỉ ngơi còn bản thân thì tập trung tìm hiểu về thế giới này.

Do vậy khi cả hai pokemon tiến hóa mới bắt đầu tập tành tự huấn luyện là chính. Cho tới hiện tại cả hai con pokemon cũng không chiến đấu nhiều với pokemon hoang dã lắm. Nhiều tự huấn luyện và đối chiến giữa cả hai, đến bây giờ hai pokemon ban đầu này cũng chỉ có thể tính tạm tạm thôi.

Beedrill ngoài mấy chiêu kẻ qua, Butterfree cũng chỉ có học được Poison Power (phấn độc), Sleep Power (phấn ngủ), Protect (thần bí thủ hộ), Gust (liệt bạo phong), Confusion (niệm lực). Mặc dù khá cố gắng suy nghĩ để hai chỉ học được nhiều chiêu số nhằm đa dạng hóa chiến thuật. Bất quá, không biết người khác ra sao nhưng Black cũng khá chật vật huấn luyện. Không vì gì khác, Black cũng không phải pokemon, cũng không biết muốn giúp chúng học chiêu số mới phải huấn luyện kiểu gì.

Khả năng vì vậy nên thời gian chủ yếu, Black cho hai con pokemon của mình cố gắng tăng cường tốc độ phản ứng, khả năng né tránh, xê dịch trong phạm vi nhỏ cùng với tính chính xác của đòn công kích.

Bây giờ, Black đang cố gắng giúp Beedrill học tập Sword dance (kiếm vũ) nhờ cách tập vừa xoay tròn vừa tấn công. Chiêu này nếu học được sẽ giúp tăng tốc độ bản thân cũng như sức mạnh công kích.

Tuy nhiên, nhìn bên cạnh mình, Beedrill vừa xoay tròn xong, thân thể loạng choạng. Khả năng đường phải đi còn dài và xa a!

Bên cạnh đó, Butterfree đang cố gắng sử dụng niệm lực lên thân thể hoặc đồ vật xung quanh của mình giúp di chuyển và cảm nhận niệm lực. Black hy vọng qua đó có thể giúp Butterfree học được Psychic tiến tới hi vọng nó học được cả Teleport (nhảy mất đi động). Dù rằng rất xa vời!

Chiêu này nếu Butterfree học được sẽ giúp nhóm pokemon của Black khả năng khổng trảng tăng mạnh hẳn lên. Dù sao, Black cũng không phải kiểu huấn luyện viên chính thức của liên minh chỉ thi đấu thể thao một vs một. Bởi vậy, trừ khi gặp pokemon hoang dã hoặc tỷ thí thi đấu gì đó nếu không Black tỏ vẻ mình vẫn sẽ cố gắng hướng tới học tập cách điều khiển số nhiều pokemon để chiến đấu.

Trở về với hoàn cảnh hiện tại, trời đã dần dần tối. Ngày mai sớm còn phải tham gia chiến gym. Black thúc giục phía dưới Rhyhorn nhanh chóng quay về thành phố. Nếu tranh thủ thời gian Black vẫn kịp đưa pokemon đi trung tâm hồi phục lại sức khỏe.

Và thế là trời chiều ở thành phố Pewter, người đi đường chợt phát hiện một cậu bé cười Rhyhorn chạy vội trên đường phố. Bên tai vang lên những tiếng ca là lạ. Mọi người nhìn lướt qua chợt nghĩ “Lại một huấn luyện viên pokemon trẻ tuổi”, rồi chính mình lại quay trở lại với công việc hiện tại của bản thân.

Thế giới này chuyển như vậy có lẽ bình thường bất quá đi! Luôn có những người dùng tuổi thanh xuân nhiệt huyết của chính mình để theo đuổi con đường ước mơ của chính bọn họ vậy.

...

Một thời gian sau ...

Đứng trước cửa trung tâm pokemon, Black nhảy khỏi lưng Rhyhorn bước vào trung tâm. Bên trong khu tiếp khách đang đứng đó là trong truyền thuyết y tá Joy.

Black tới gần và cất tiếng chào.

- Xin chào, có thể giúp tôi hồi phục chúng được không? Cảm ơn.

- Không có vấn đề gì. Cậu đợi đó một chút. Joy mỉm cười đáp lời.

Thấy Joy tiếp nhận pokeball và đi vào phòng hồi phục, Black tới trên ghế chờ lấy ra một phần thức ăn đã ngoại sử dụng.

Một lát sau, nhận lại pokemon từ y tá Joy, Black quay về nơi nghỉ ngơi miễn phí dành cho huấn luyện viên gần trung tâm. Thật may là thế giới này vẫn có những nơi như vậy.

Buổi tối, sau khi lại làm quen thất bại với Pikachu đồng thời ăn thêm một lần bị điện giật. Không cam lòng nhưng Black cũng đành chấp nhận tạm thời để như thế. Cậu kiểm tra lại pokemon, chúc bọn chúng ngủ ngon rồi lên giường dần dần tiến vào mộng đẹp.

Một ngày bận rộn cuối cùng cũng kết thúc. Black tự nhủ.

Màn đêm buông xuống, thành phố dần chìm vào trong im lặng.

...

- Bịch... Rầm... rầm...

Tiếng động nửa đêm khiến Black tỉnh giấc. Cả người dần tỉnh táo lại. Black phát hiện âm thanh phát ra có vẻ như từ phía trung tâm pokemon.

Suy nghĩ chốc lát. Không ngăn nổi tò mò bản thân, Black tỉnh dậy thu thập pokemon chạy ra khỏi phòng.

Một lát sau, chạy tới trung tâm, Black phát hiện trung tâm tàn tạ giống như vừa xảy ra một cuộc chiến đấu. Trong đám người, cảnh sát Jenny đang nói chuyện cùng với y tá Joy. Gần cạnh đó, Black còn phát hiện một cậu bạn trẻ mình để trần, cơ bắp rắn chắc rất dễ thấy tại bên. Sau đó là một con Graveler cùng một con Geodude đang bay xung quanh.

Black đoán chừng đó chính là Brook, đối thủ chính của cuộc chiến ngày mai. Hỏi thăm đám người xung quanh cũng không thu được tin tức gì đặc biệt. Black quay trở về nơi ở của mình mà lòng thảm may mắn.

May mà hồi chiều kịp mang pokemon đi hồi phục. Đoán chừng ngày mai trung tâm phải tạm nghỉ. Nếu hôm nay không kịp mang hồi phục ngày mai phải mang một đám uể oải đi chiến đấu thì thật tai hại.

Trong đầu vừa suy đoán hung thủ gây rối lại vừa nghĩ viễn vông một lúc cho tới khi mãi lâu sau đó Black mới dần tìm trở lại giấc ngủ.

Cuộc sống có vẻ trở nên ngày càng náo nhiệt rồi đây!

...

Sáng sớm, Black chạy tới địa chỉ gym của thành phố. Vừa mới tới nơi, những tiếng động huyền não cũng đã ầm ầm truyền ra. Tay nắm chặt pokeball, lòng tự nhủ thầm, Black bước chân vào trong gym.

Vừa vào bên trong, Black quét mắt xem xét xung quanh. Ở chính giữa phòng là sân võ đài hình vuông rộng rãi nổi cao hẳn lên so với xung quanh. Ngoài ra bốn phía võ đài được ngăn cách quây quanh lại bởi nhiều vòng dây trông giống như là sân đấu boxing thường thấy. Chỉ thấy cả sân đấu đều có lối riêng bước lên đài. Xung quanh là khán giả cổ vũ. Không khí rất náo nhiệt.

Black vừa đi tới khu kiểm tra giấy thi đấu của mình vừa liếc xem trận đấu đang diễn ra trên võ đài.

Trên sân đấu bây giờ là trận chiến giữa một chú Charmeleon đang chiến đấu với một con Sandshrew.

Cầm trong tay giấy báo thi đấu của mình. Black bắt đầu chăm chú với trận đấu trên sân.

Chỉ thấy cả sân đấu nóng nùng rực ngọn lửa tấn công của Charmeleon. Một lát sau đó Sandshrew không chịu nổi đã trước tiên chịu thua. Xung quanh sân đấu vang lên tiếng cổ vũ nhiệt liệt. Một chàng trai mặc áo thun màu xám bánh bao đi xuống sân đấu.

Chỉ liếc qua Black đã nhận ra đó là Green, cháu của giáo sư Oak cũng như là đối thủ của Red. Đoán chừng lát nữa cũng có cuộc chiến của Red tại đây.

Quả nhiên, một lát sau đó Black trông thấy Red lên sân đấu. Đối thủ là một huấn luyện viên trong gym. Những người muốn tham gia giải thi thách đấu gym trước hết đều phải chiến đấu thắng vòng loại gồm một vài huấn luyện viên trong gym trước.

Sau khi chiến thắng mới có cơ hội chiến đấu với Brook. Chiến thắng mỗi một đối thủ cũng sẽ thu được một phần tiền. Còn thua thì mất tư cách thách đấu Brook. Tất nhiên quan trọng hơn là tiền đặt cược tham gia cũng bay luôn. Ừ, có chút nói xa...

Trên sân bây giờ đối thủ của Red lựa chọn là một anh bạn Graveler. Ngược lại Red xuất chiến là Poliwhirl trông rất tinh thần. Thấy vậy đoán chừng Red cũng không bị việc trung tâm ngừng hoạt động sáng nay ảnh hưởng.

Tiếng chuông đấu vang lên.

Dưới đài chỉ có thể nghe thấy rõ tiếng Red hô lớn:

- Tiên phát chế nhân, tấn công đi Poliwhirl.

Đối diện Graveler ngay lập tức bị đòn Water Gun(súng nước) ngăn cản lại. Hệ Rock (đá) chịu đòn hệ nước trực tiếp như vậy cũng thật không dễ chịu gì.

- Tiếp theo là Ice Beam (tia đông lạnh)!

Lúc này thì Graveler trực tiếp bị đóng băng mất sức chiến đấu. Vào sân đấu Gym này mang pokemon hệ nước quả nhiên được nhiều lợi thế.

- Kennggg!!!.

Tiếng chuông báo trọng tài vang lên, đồng thời tiếng bàn tán cổ vũ xung quanh cũng náo nhiệt không kém.

Trông đến đây, Black đoán chừng Red và Green vượt qua vòng loại để gặp Brook không khó. Dù sao đối thủ phần nhiều là pokemon hệ Rock (đá). Đoán chừng hai người bọn họ với pokemon chủ lực bây giờ sẽ không mấy khó khăn. Ngược lại bản thân Black hiện tại chủ lực Butterfree và Beedrill lát nữa chiến đấu sẽ không dễ chịu.

Cuộc chiến vòng loại chỉ sử dụng một pokemon. Nếu không may té nhào thì thật là tệ hại. Nghĩ vậy Black bắt đầu chăm chú trận chiến đấu tiếp theo trên

đài hấp thu kinh nghiệm. Trong lòng hi vọng có thể tìm kiếm nhược điểm của đối thủ.

Thời gian trôi qua nhanh chóng. Giờ đã đến lượt Black ra sân. Bước chậm lên sân đấu, Black vừa đi vừa quan sát đối phương bên kia.

Đây là một huấn luyện viên nam mặc một chiếc áo ba lỗ đang khoanh tay nhìn về phía bản thân. Bên cạnh một con Graveler cũng khoanh tay y hệt lại. Nó đang ác ý nhìn về phía người mới lên đài.

- Nhanh lên nhóc, trận đấu sắp bắt đầu rồi.

Đối phương ác ý mỉm cười đe dọa.

- Được rồi, trận đấu tiền nhờ cả vào may nhé.

Black nói nhỏ về phía pokeball cầm trên tay. Butterfree trong pokeball khẽ gật đầu chấp nhận. Chỉ thấy pokeball lóe lên. Một con Butterfree bay lơ lửng xuất hiện trên sân đấu.

- Ô, một con pokemon hệ Bug (côn trùng) à. Đã chắc chắn chưa nhóc?

Black không để ý trò chuyện của đối phương mà tập trung tinh thần chờ chuông báo trận đấu.

- Kennggg!!!.

- Butterfree, dùng Gust (liệt phong bạo).

- Graveler dùng Rock throw (đá bay).

- Butterfree tranh thủ né tránh.

Có lẽ cả hai đều hấp thu kinh nghiệm trận đấu của Red. Vì vậy vừa vào trận đều nhanh chóng ra lệnh nhằm đoạt lấy tiên cơ.

Chỉ thấy trên sân một bên, Butterfree linh hoạt vỗ cánh tránh né một đám tảng đá bay từ phía đối thủ. Ngược lại gió lốc vì tạo thời gian ngắn nên chỉ kịp tạo một đợt gió thổi phía đối phương chưa tạo được mấy tác dụng.

- Tốt lắm Butterfree, tiếp tục Gust (liệt phong bạo) tấn công.

- Hừ, đã vậy thì Graveler, chúng ta áp sát lại.

Đón lấy Graveler vừa tránh né gió lốc đang dần tạo ra vừa lao tới gần đối thủ. Tới lúc này, Black nhanh chóng hạ mệnh lệnh mới:

- Butterfree lui lại.

- Nhóc chạy không thoát đâu!

Đối thủ nhe răng cười đe dọa.

Lúc này, Butterfree cùng Black nhanh chóng lui lại cuối góc sân trong khi đối phương ngày càng áp sát. Chỉ chốc lát sẽ phải đè ép cuối sân chốt dị biến nổi lên. Graveler đang di chuyển bỗng nhiên khựng lại giữa sân không tiếp tục di chuyển.

- Tới lúc phản công Butterfree. Dùng Confusion (niệm lực) ném bay đối phương ra khỏi sân đấu.

Hai mắt nổi lên ánh sáng tím. Butterfree nâng lên cả cơ thể to lớn của Graveler lên rồi nhanh chóng vứt đối phương ra khỏi sân kết thúc chiến đấu.

- Kennggg!!!.

Tiếng chuông báo vang lên báo hiệu chiến thắng thuộc về Black. Bỏ qua vẻ mặt bối rối của đối phương và tiếng xôn xao quanh võ đài, Black nhanh chân bước xuống sân đấu.

Vừa lúc trong trận đấu, Butterfree tranh thủ thời gian né tránh đòn đánh của đối phương đã thả đầy phần ngù trên nửa sân đấu.

Có lẽ bởi thói quen khiến đối thủ không chú ý chi tiết này mà sai lầm hạ lệnh pokemon lao tới nửa bên sân đầy phần ngù này. Không chỉ vậy, đòn Gust (liệt phong bạo) tiếp theo dù chưa thành hình nhưng cũng có tác dụng đẩy nhanh, phát tán ra phần ngù khiến đối phương trúng đòn nhanh hơn.

Cuối cùng vứt đối phương ra võ đài cho thấy kết quả tập luyện niệm lực thời gian dài cũng cho thấy hiệu quả khá tốt. Nếu đối phương tinh táo có lẽ dễ dàng thoát khỏi niệm lực trời buộc. Hiên nhiên, đối phương đã mê mang quá khiến cho kết quả đã không còn chút huyền niệm nào.

Vừa xuống sân đấu vừa tổng kết lại kinh nghiệm trận chiến vừa rồi. Black rút ra kết luận, sau này mình phải chú ý đề phòng đối phương ngằm ra chiêu mà không qua thông báo mệnh lệnh cho pokemon. Điều này thường gặp khi pokemon và huấn luyện viên đã rất quen thuộc với nhau hoặc chiến thuật đã bày ra trước đó. Đồng thời cũng khiến Black lưu ý hơn việc tạo tổ hợp chiêu thức tấn công tăng cường hiệu quả bắt ngờ.

Được rồi, tạm thời cứ như vậy đi. Black vừa đi về vị trí nghỉ ngơi vừa thăm nhủ.

Trận đấu tiếp theo cũng sẽ không dễ dàng như vậy nha.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chuyện trên võ đài

Trên sân thi đấu...

- Bulbasaur, Vine Whip (đăng tiên) bắt lấy nó.

Dây leo của Bulbasaur nhanh chóng bắt được khúc xương của đối thủ Cubone. Cả huấn luyện viên lẫn pokemon về mặt hoang mang hoảng loạn khiến Black ở dưới nhìn cảm giác buồn cười. Cubone mà mất đi khúc xương vũ khí quả thật đúng là điều tai hại tồi tệ nhất.

- Tốt lắm, Bulbasaur, quát roi trả lại nó.

...

- Kennggg!!!

Tiếng chuông báo kết thúc trận đấu vang lên. Nhìn trên sân đấu chiến thắng Red, Black tự dung cảm giác thật hâm mộ đối phương có hai pokemon vừa mạnh mẽ lại nghe lời. Nghĩ lại bản thân sắp sửa đối mặt hoàn cảnh.

Thật là bi thương nha!

- Trận đấu tiếp theo của bảng C bắt đầu. Mời tuyển thủ nhanh chóng lên đài

Nghe thông báo từ người dẫn chương trình, Black nhanh bước chân tiến lên sân. “Không thể thua với Red và Green được” Black tự nhủ với mình.

Đối thủ hiện giờ là một con Geodude.

Cảm giác thật không tốt.

- Tiến lên nào, Beedrill!

- Kennggg!!!.

- Geodude, Defense Curl (Cứng ngắc)

- Beedrill áp sát nó.

Black cau mày hạ lệnh. Đối thủ có vẻ rất cẩn thận, vừa vào trận đấu đã tăng cường lực phòng thủ cho Geodude. Mặc dù điều này làm giảm tốc độ của bản thân. Bất quá so với tốc độ của Beedrill thì giảm một phần tốc độ sau Geodude cũng không khác mấy. Ngoài ra tốc độ cũng không phải pokemon hệ Rock (đá) sở trường.

Cứng chắc cơ thể mới là điều đường ngay a. Suy nghĩ chỉ quanh quẩn hiện lên trong nháy mắt. Quả nhiên sau khi bảo đảm an toàn, đối phương bắt đầu phản công.

- Geodude dùng Rollout (tròn tròn lăn)

Không ngoài dự đoán, cả cơ thể của Geodude bắt đầu cuộn tròn mình lại. Lúc này theo thời gian cơ thể nó sẽ ngày càng cứng rắn, tốc độ phi hành cũng càng ngày càng nhanh. Sau này càng lâu trùng đòn thì đòn đánh sát thương của nó lại càng lớn.

Không thể chờ đợi nữa. Black quyết tâm

- Beedrill áp sát nó. Liên tục X- scissor (chữ thập cắt).

- Ô, Geodude sử dụng Bulldoze (hăm dọa).

Nghe đối phương mệnh lệnh, Black nở nụ cười.

Chỉ thấy lúc này trên sân, vốn đang tấn công đối phương không mấy hiệu quả mà dần trở nên căm tức Beedrill sau khi bị Bulldoze (hăm dọa) hai mắt trở nên đỏ bừng.

Thấy vậy quả nhiên như Black suy nghĩ, Beedrill lúc rồi vừa lại lĩnh ngộ được Rage (con thịnh nộ) đặc trưng của loài Beedrill. Thảo nào, mấy bữa nay tính khí của nó nóng nảy như vậy, giờ chứng tỏ cũng hẳn là có nguyên nhân lẫn mò theo a.

Học xong Rage sau này là nó có thể dễ dàng điều khiển sự tức giận của mình theo hoàn cảnh. Đây là chiêu đối phó trong tự nhiên vấn đề loài Beedrill hay bị mất lý trí dẫn tới dễ bị lừa gạt. Tiến hóa phù hợp ưu tiên cho sinh tồn luôn luôn là chân lý nha.

Đón lấy trên sân Beedrill tốc độ ra đòn tăng nhanh mãnh liệt. Cả cơ thể phập phồng xung quanh đối phương, tránh né Rollout từ đối thủ.

Huấn luyện viên hai bên giờ bắt đầu chờ đợi. Thế cục bây giờ chỉ có thể trông cậy vào so sánh sức chịu đựng của cả hai pokemon. Tạm thời vốn là hệ Rock (đá) Geodude sẽ có ưu thế hơn.

Geodude tấn công không có hiệu quả nhưng lực phòng thủ vẫn tăng theo thời gian. Beedrill thì ngược lại sát thương theo Rage (con thịnh nộ) càng ngày càng tăng cường nhưng sức bền thể lực đang nhanh chóng giảm xuống. Đây là cuộc chiến giữa kiếm và lá chắn. Một bên chuyên tấn công một bên chăm chú cho phòng thủ.

Theo thời gian, thế cục chợt nhanh chóng thay đổi. Lúc này thể lực Beedrill đang giảm nhanh rất bất lợi. Khả năng tai hại lại đến với Geodude.

Nó bị trúng độc rồi.

Đúng vậy. Chiến cuộc còn là sự so sánh việc huấn luyện của huấn luyện viên cả hai bên. Kết quả Black kĩ cao hơn một bậc. Châm độc của Beedrill theo những đòn đánh xảo quyết đã bắt đầu gây độc cho đối thủ.

Kết quả nhanh chóng phơi bày. Bản thân bị trúng độc, mất đi tăng cường Defense Curl lại bị dính đòn mạnh của Beedrill.

Geodude hoa lệ lệ rơi xuống mặt sân đấu.

Phía trên Beedrill thở hồng hộc. Hai mắt dần trở lại bình thường.

- Kennggg!!!.

Black thu hồi Beedrill trở lại chỗ nghỉ ngơi. Tuy rằng chiến thắng trận đấu nhưng vừa rồi quả thật là chật vật. Điều này cũng do thuộc tính khắc chế gây ra. Khả năng ngược lại suy nghĩ cũng bởi nguyên nhân số lượng pokemon có thể ra sân của Black bây giờ bị hạn chế.

Có lẽ phải cố gắng lại tiến hành làm quen đại tác chiến với Pikachu version 5 mới được. Nghĩ vậy, Black cả người chợt run lên như bị điện giật.

Cảm giác thật là sâu sắc nha!

...

Trong pokeball...

Chợt đánh hắt hơi, Pikachu tỏ vẻ nghi hoặc. Chẳng lẽ tên gian ác bí ỏi nào đó lại đánh ý đồ xấu với bản thân.

Nếu là như vậy thì hãy chuẩn bị nếm thử mùi vị bị điện giật nướng chín đi. Pikachu mặt cười gian xảo quyết định.

...

Giờ nào đó ... ngày nào đó ... năm ...

Chúng ta bị ai thay cho ai đó tương lai kết cục tràn đầy bi thảm.

A men! A đi đà phật!

...

...

Thời gian dần dần trôi qua.

Các trận thi đấu diễn ra nhiều hơn. Black được lợi nhờ sự huấn luyện kĩ càng cũng như ưu thế tốc độ của pokemon. Mặc dù chiến đấu thường khá chật vật, tuy nhiên Black vẫn từng bước từng bước chiến thắng.

Dưới sân đấu, Black quan sát những người thi đấu trên đài cho ra kết luận.

Huấn luyện viên trong gym tạm thời bắt luận. Red hiện tại trôi qua rất khá. Cậu hạ gục đối thủ chỉ bằng một đòn. Mặc dù chỉ với hai pokemon nhưng lại có được sự nhanh nhẹn của Poliwhirl và sức mạnh lợi thế hệ Grass (thảo) của Bulbasaur. Vì vậy cậu luôn giành được sự áp đảo tiến tới thắng lợi.

Ngoài ra, có lẽ là thiên phú đi. Khả năng dự đoán năng lực của cậu ấy khá lợi hại. Nãy giờ không đánh trượt một lần nào hết. Một chiến lược thi đấu rất tốt. Một đối thủ rất đáng gờm.

Ngược lại Green nổi trội hơn hẳn đối thủ về uy lực đòn đánh và sức bền thể lực của pokemon. Black đoán chừng đây là kết quả từ việc huấn luyện khắc khổ mà ra. Đối với việc này Black tỏ vẻ rất tán đồng.

Thiên phú của Red mặc dù tốt nhưng tạm thời vẫn chưa chuyên tâm vào việc huấn luyện năng lực của pokemon. Có lẽ đợi thêm một thời gian dài nữa khi Red thấu hiểu tầm quan trọng của việc này. Lúc đó Red sẽ trở nên đáng sợ hơn nhiều.

...

- Cậu ấy lại chiến thắng.

- Và đối thủ tiếp theo của cậu ấy sẽ là gym leader Brook.

Black chăm chú quan sát chiến đấu giữa Green và Brook sắp diễn ra.

Trận chiến là giữa Charmeleon và Golem. Lợi thế thuộc tính tạm thiên về bên hệ đá Golem. Có điều, trong trận chiến, điều gì cũng có thể xảy ra.

- Kennggg!!!.

- Golem Rock Throw (đá bay).

- Charmeleon Scratch (vuốt nhọn), phá nó đi.

Charmeleon móng vuốt sắc bén bạo lực phá hủy đám cục đá bay lại. Thấy vậy, Brook thay đổi sách lược.

- Golem sử dụng Body Slam (thân thể tấn công).

Nghe mệnh lệnh của đối thủ Green mày hơi nhíu lại.

- Charmeleon sử dụng Smokescreen (khói mù) sau đó tùy cơ ứng biến.

- Golem, mặc kệ nó, tự lăn vòng tròn xung quanh.

Thế cuộc bắt đầu trở nên giằng co.

Một lát sau, Green giành trước thay đổi chiến cuộc:

- Đã vậy chúng ta đốt trụi nó. Charmeleon dùng Flare Blitz (bão lửa)

Brook cũng kịp phản ứng lại. Cậu tự tin hạ lệnh:

- Golem chịu đựng, lao về phía đối thủ.

Thấy vậy Green cười lạnh hạ lệnh:

- Charmeleon lùi lại. Sử dụng Scratch (vuốt sắc) tấn công nó.

Nghe mệnh lệnh đối phương Brook nghi ngờ. Hiện tại Golem sức thế đã không kém. Đối phương chính diện ngăn cản không phải là một lựa chọn hợp lý.

Dù vậy, chỉ chớp mắt, khi cậu chưa kịp suy nghĩ rõ ràng, biến cố đã xảy đến.

Giữa sân tràn khói bụi, Golem đang lao tới Charmeleon chợt đổi hướng bất ngờ. Tiếp đón Charmeleon đòn tấn công vào phía dưới Golem khiến cả thân thể nó bay chéo lên.

- A... a... a...

- Rầm... ầm... ầm...

Tiếng Golem chạm đất. Tiếng khán giả ồn ào xung quanh cộng thêm tiếng lửa cháy phùng phùng từ trên người Golem toát ra. Khung cảnh phòng thi đấu trở nên náo loạn lên.

- Kennggg!!!.

Tiếng chuông đấu kết thúc vang lên. Thắng lợi thuộc về Green.

Brook lông mày vặn lại, sai người khác phục hậu quả đồng thời nhìn về phía nửa kia sân đấu.

Chỉ thấy giữa sân đấu bằng phẳng chẳng biết lúc nào chợt xuất hiện một cái hố to.

Thấy đến đây, Brook cái gì đều hiểu. Charmeleon dùng lúc hai bên giằng co tranh thủ lợi dụng khói mù che chắn để dùng Dig (đào động). Lúc bản thân Golem tiến tới chính là cái bẫy bộc lộ rằng nhanh. Đòn Scratch cuối cùng nhằm đảm bảo Golem bay ra khỏi sân.

Kế hoạch như vậy chỉ có thể tạo giữa sự ăn ý lâu dài giữa huấn luyện viên và pokemon bản thân.

Biết đầu đuôi xảy ra, Brook đen mặt. Vốn pokemon hệ Rock (đá) khá nhiều sở trường đào động để trốn, sau đó dội đánh lên. Khả năng này sân đấu của mình xây dựng đầu đầu cũng là tiền a. Tu sửa lại cũng cần tiền a. Chính mình cũng không nỡ dùng chiêu kia.

Này, những kẻ phá hoại của công thật là đáng ghét!

Lần sau thi đấu nhất định phải ra thêm luật cấm đào hầm trên sân đấu mới được.

Dưới sân, Black quan sát trận đấu kết thúc chợt thấy Green nhìn về phía mình ánh mắt kì lạ. Black trong đầu không hiểu ra sao. Chẳng lẽ nguyên do là vì trong chiến đấu đều dùng pokemon đối phương ra khỏi sân để giành thắng lợi. Này cũng quá điều đi.

Trong đầu suy nghĩ viên vông không hiểu. Black quyết định để đó không nghĩ nữa tập trung tiếp tục quan sát học tập. Những trận chiến trong gym diễn ra cũng không tệ chút nào.

Cả phòng thi đấu sau khi dẹp loạn lại trở về với không khí nhiệt liệt bình thường.

Mọi người ở đây cũng thật là đam mê xem đấu pokemon quên cả an toàn mạng sống đi.

Nghĩ tới thể chất người thế giới này, Black cười trừ.

Quả nhiên là tác giả câu chữ cũng không dễ dàng nha.

...

...

Trên võ đài lại tiếp tục bắt đầu trận chiến tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Bướng bình Pikachu

Các trận đấu lục tục tiến hành ...

- Thừa các quý ông và các quý bà, một lần nữa chúng ta sắp được thưởng thức trận đấu đáng chú ý nhất trong ngày hôm nay.

- Cho mời ra sân đấu gym leader Brook. Và đối thủ là huấn luyện viên Red đến từ trấn Pallet.

- Kennggg!!! Trận đấu bắt đầu.

...

Cửa sau của gym ...

- Thôi nào Pikachu, Beedrill và Butterfree đều kiệt sức rồi.

- Giúp tao một lần đi thôi. Tao xin mày đấy.

- Nhé!

Pikachu “Hứ” (Ngoảnh mặt làm ngo).

Black buồn rầu nhìn Pikachu. Chiến đấu lâu như vậy. Đối thủ lại toàn khắc chế thuộc tính. Chẳng mấy chốc Butterfree và Beedrill đã hết thể lực chiến đấu. Lúc này sắp đối mặt Brook, hi vọng của Black giờ toàn đặt vào Pikachu.

Còn Rhyhorn, gọi nó vô chạy loăng quăng còn được.

Chiến đấu?

Hay là thôi đi.

...

Một lát sau...

- Kennggg! Trận đấu kết thúc.

- Cho mời trận đấu tiếp theo. Bảng C, huấn luyện viên Black... Ồ, lại một người nữa đến từ trấn Pallet.

- Mời tuyển thủ mau chóng lên đài.

Âm thanh thông báo trận đấu vang lên. Black nhìn Pikachu vẫn không hề đếm xỉa mình lâm vào buồn rầu. Bỏ đi, trước vào sân đấu. Có vẻ như Red lại chiến thắng Brook.

Ai, làm leader gym mà cũng thật hay thua đi à nha. Thật đáng thương!

À, khả năng đến lượt mình lại sắp thua cho leader. Thế này thì còn đáng thương hơn rồi!

Black ủ rũ suy nghĩ, đồng thời cố lôi kéo Pikachu lên sân đấu.

Đối diện Brook khuôn mặt tối tăm. Black đoán chừng là do liên tiếp thua đây mà.

Được rồi, tạm thời lo cho bản thân đã.

Trên sân đấu...

Brook sau lưng là nổi tiếng Onix huyền thoại.

Chết toi! Sao Red này vẫn chưa tiêu diệt nó à. Thật xui xẻo mà! Black đưa đám suy nghĩ.

- Lên nào Pikachu. Mọi người đang xem màn biểu diễn này.

Black cố gắng khích lệ.

- Kennggg!!! Trận đấu bắt đầu.

...

“Im ắng”

...

Black nhìn Pikachu quay mặt đi không hợp tác mà lòng buồn rầu.

Na ni! ...

Này làm sao đánh.

Đối diện, Brook ngạc nhiên nghi ngờ.

Không tấn công trước? Chẳng lẽ định mả hậu pháo? Vậy ta tấn công trước vậy.

- Onix, Rock Throw (đá bay).

- Pikachu né tránh

Black theo bản năng ra lệnh.

- Rầm... ầm... Bóp...

- Rầm ... rầm ...

Chỉ thấy trên sân, Pikachu vốn đang nhẹ nhàng né tránh sau khi nghe lệnh của Black chợt ăn trọn khối đá vào đầu.

Khán đài xung quanh xôn xao.

- Ô không, pokemon của huấn luyện viên Black vừa bắt ngờ trúng đòn.

- Lợi thế nghiêng về gym leader Brook.

Âm thanh bình luận vang lên khắp sân đấu.

Pikachu “Grừ” mặt giận dữ, quay đầu nhìn về phía Black.

Black mặt lúng túng.

- Xẹt ... xẹt ... xẹt ...

- A ... a ... a ... a ...

- Ha ... ha ... ha ... (khán giả cười vang)

Brook giật mình nhìn Pikachu quay giáo tấn công chủ nhân của mình. Tiếp đó cả người giận dữ. “Đùa à, ta tổ chức thi đấu hân hoi như vậy không phải là để cho mi và pokemon tới chơi đùa”.

Hiện Onix học được chiêu mạnh nhất chính là cơ thể lượn vòng như một con ốc.

Tốc độ của nó có thể tạo ra cả sóng siêu âm. Ta nên đề mi và pokemon biết rõ hậu quả khi trêu đùa trên sân đấu.

Chiến sĩ chân chính nhất định sẽ thắng lợi.

Hủy diệt đi những kẻ khinh nhờn tinh thần chiến sĩ.

Suy nghĩ bay bổng giây lát, Brook hạ mệnh lệnh:

- Dứt điểm nó, Onix! Đòn Skull Bash (Lốc xoáy hủy diệt).

Đang trên nhảy dưới né Pikachu điện giật, Black phát hiện sau lưng Pikachu, Onix đang súc lực để tấn công. Chớp mắt không kịp suy nghĩ, Black vội lao tới ôm lấy Pikachu thoát khỏi vị trí hiện tại.

- Cẩn thận!

- Rầm ...

Né tránh khỏi đòn tấn công của đối phương, Black vội nhìn Pikachu. Thấy nó hoàn hảo không khỏi thở dài. Thế giới này pokemon bị thương quá nghiêm trọng là cũng sẽ chết. Bởi vậy huấn luyện viên thi đấu với nhau cũng cần phải lựa sức lực của bản thân. Nếu không khéo xử lý có thể dẫn tới kết quả không chỉ thua trận mà còn mất đi pokemon.

Vừa nãy đối phương ra đòn thời gian gấp hai lần ra đòn bình thường tạo thành sát thương không nhỏ. Đặc biệt là Pikachu quay lưng về phía đối phương hầu như không hề đề phòng chút nào. Trúng phải sau này nếu mang lại di chứng thì thật tệ hại.

Dù sao Black mới thu phục Pikachu thời gian quá ngắn. Hôm nay tâm trạng quá sốt ruột đưa ra chiến đấu. Điều này thật không tốt chút nào. Lúc này Black quyết định chủ ý. Coi như bỏ quyền thi đấu cũng được. Huy hiệu sau này có thể kiếm nhưng Pikachu sinh mạng thì chỉ có một. Có được ý nghĩ. Mọi suy nghĩ chỉ nháy mắt mà qua. Black nhỏ nhẹ nói chuyện với Pikachu:

- Được rồi, ... nghe này Pikachu ...

- Cậu không phải chiến đấu cho tổ trận đấu này nữa đâu ...

- ... Xin lỗi vì đã kéo cậu vào khi cậu không muốn ...

Pikachu khuôn mặt chăm chú nghe Black nói chuyện. Bất chợt, hai bên má Pikachu xẹt ... xẹt ... vang lên tia lửa điện. Black khuôn mặt giật mình.

- Xoẹt ... xoẹt ... xoẹt ... xoẹt ...

- A a a ... uhm?

- Rầm!

Black hét lên. Chợt cậu ngạc nhiên phát hiện Pikachu không phải tấn công mình.

Cậu quay người lại. Đối diện Brook mặt mờ mịt quỳ trên mặt đất lấm bầm.

- Không thể nào!

- Vậy mà thua được. (Khán giả xôn xao)

Lúc này Onix đã nằm trên mặt đất sau khi dính trọn đòn của Pikachu. Xung quanh khán đài tiếng cổ vũ hoan hô dần vang lên.

Trọng tài sân đấu tiến tới nâng tay cậu tuyên bố chiến thắng thuộc về.

Pikachu đang tay cảm ơn bày tỏ chiến thắng ...

Black ngạc nhiên. Nhỡ mãi điệp ~

Đang chuẩn bị nhận thua có được hay không? Đây là cái nào với cái nào xảy ra nha! Cấp thần tiết tấu?

...

...

Bỏ qua ngõ vực của cậu bé trai may mắn Black, chúng ta đến với những dòng nhật kí của Pikachu sau này. Ủ, nội dung của nó là như thế vậy.

+ Ngày... tháng ... năm ...

Đó là một buổi sáng như bao ngày. Ta vui vẻ hưởng thụ thức ăn tìm được trong nhà hàng. Từ khi thoát đi rừng rậm tới nơi đây sau, ta phát hiện truyền thuyết về loài người mà mẹ thường kể.

Họ ở trong ngôi nhà (sau này hiểu được) bằng những bức tường đất dày nặng. Họ thường đặt hoa quả tươi trên giá (tất nhiên là ta có tiện tay lấy qua một ít) và thức ăn luôn đặt không ở trên bàn (như vậy thật lãng phí).

Giống như trước kia, ban đầu ta định thu thập chúng lại, cất giấu chúng đi để giành lúc đông đến hay mang tới cho đồng loại. Có điều sau đó ta đổi ý.

- Chúng quá nhiều rồi.

- Khắp mọi nơi đều có.

Và thế là ta bắt đầu hưởng thụ cuộc sống nơi đây.

Ủ, nói chung loài người thật phiền, chúng ta sau khi thu nhặt được thức ăn sẽ yên tĩnh thưởng thức. Bọn họ thì luôn ồn ào mỗi khi ta thưởng thức bữa ăn.

- Thật đáng ghét!

...

Buổi sáng hôm đó, ta vừa "siêu né" tránh bọn họ làm phiền vừa thưởng thức trái táo trong tay (skill "siêu né" này nhằm thích ứng hoàn cảnh). Lúc này xung quanh chợt im ắng lạ thường.

Liếc mắt nhìn, xuất hiện phía trên ta một tên Butterfree. Bản năng báo cho ta khiến bản thân trở nên cảnh giác.

Đúng lúc này, chỉ thấy trong đám người một cậu bé hét lên. Chưa kịp nghe rõ ràng. Thân thể ta đã không thể cử động. Ta đang định bản thân phóng điện thì lúc này cơ thể bắt đầu quay tròn.

- Nha!

Sau đó ...

Sẽ không có sau đó rồi!

...

- Ta bị tóm!

- Điều này thật tệ!

Ta mới trốn nhà đi không lâu mà. Tóm được ta là kẻ xấu xa điều khiển tên Butterfree vừa rồi. Một kẻ bắt cóc pokemon vị thành niên. Ủ, hẳn nên ngồi tù

theo luật liên minh vì những điều đã làm với một công dân tốt như ta.

...

Không lâu sau đó hấn thả ta ra khỏi pokeball.

Điều này cũng không làm ta thấy vui vẻ. Từ trước đây rất lâu, mẹ kể rằng truyền thuyết rất xa xưa rồi. Trên thế giới vĩ đại nhất pokemon đã đáp ứng loài người kẻ ước nào đó. Và rồi sau đó như ta vậy pokemon bị tóm làm không thể thoát đi người nắm giữ pokeball. Kể từ thời khắc ta bị pokeball thu phục hai chúng ta đã làm thành đồng đội chiến đấu của nhau.

- Nha!

- Đó là chuyện ma quỷ gì! Ta mới không muốn làm đồng đội với hấn đây.

- Trả lại bữa ăn của ta.

- Trả lại hoa quả tươi của ta.

- Trả lại tự do cho ta ... v v.

...

Vì vậy, nhìn bàn tay của đối phương, nghe đối phương yêu cầu kết bạn. Ta quyết định chiến đấu tới cùng. Mới bắt kẻ pokemon mạnh nhất, vĩ đại nhất, linh tính cái gì.

- Được thì tôi đây phạt ta a!...

...

Trước đó, nên để tên kia ném một chút tư vị điện giật của ta.

- Xẹt ... xẹt ...

...

Đi chơi thôi. Ta bỏ lại kẻ đáng ghét kia, bắt đầu chạy tới xung quanh chơi. Mới không giống ong ngốc nghếch và con bướm ngờ nghệch kia, tập luyện gì đó đâu.

- Tự do ...

- Ta tới đây!

...

Sáng nay, ta theo kẻ xấu xa tới một nơi nào đó thật náo nhiệt. Tiếp đó, ta thấy nhiều cuộc chiến đấu diễn ra.

“Bầu môi”. Cũng không tệ lắm. Ta cho ra nhận xét, trong lòng có gì đó giục dịch.

...

Thật lâu sau đó, tên kia xin nhờ ta ra chiến đấu. Trong lòng hơi động, tiếp đó...

,... Tất nhiên là từ chối lạc! Ta sẽ chiến đấu chống lại hấn đến cùng.

...

Cuối cùng ta vẫn cố mà lên sân đấu cùng tên kia.

Đối thủ là một con Onix to xác.

- Ta không sợ!

Ừ, mẹ nói dòng điện của ta là mạnh nhất mẹ gặp từ trước tới nay. Đúng vậy, ta nên tự tin về mình.

...

Đối phương miệng phun đất đá bắn về phía ta.

- Trò mèo! ...

- Ta né! ... Ta né! ... Né này! ... Né ...

Đúng lúc này âm thanh đáng ghét vang lên

“Pikachu, né tránh”.

Lòng ta ảo não!

Điều này còn cần phải nói sao. Huấn luyện viên kiểu gì vậy?

Một tảng đá đập trúng vào đầu ta.

Khốn kiếp!

Nhất định là vì hấn làm ta mất tập trung.

Ta căm tức nhìn lại.

Đón lấy tất nhiên là lửa giận ... À, chính xác là điện giận của ta cho kẻ xấu xa kia.

- Ta giết! ... Ta giết! ... Giết này! ...

Nhìn đối phương nhảy trên né dưới, lòng ta thấy vui vẻ, khoan khoái hơn nhiều. Sau này nên làm việc này thường xuyên hơn mới được. Ta tự nhủ.

...

Tên đó ôm ta thoát khỏi tên Onix to xác tấn công.

Rồi, không có hấn ta cũng né được “ngao kiêu”.

Ta nghe hấn thổ lộ.

Cũng không tệ lắm. Tạm thời làm đồng đội cũng coi như hợp lệ. Ta suy nghĩ.

...

Tên Onix to xác vẫn không định dừng tay. Lần này ta giận thật.

Ta bắt đầu nạp điện.

- Ta tích! ... Ta tích! ... Ta tích nữa! ... Tích! ... Tích! ...

Hai má nóng lên. Không chịu được nữa!

- Xoẹt ... xoẹt ... xoẹt ...

- Ầm! ...

Hừ, quả nhiên là bao cở to xác.

Mẹ nói đúng.

Ta mạnh nhất!

Ừ, ta sẽ là Pikachu mạnh nhất quả đất!. (Ta tự nói với bản thân.)

...

Tiếng vỗ tay vang lên.

Giờ còn phải hỏi sao!

Tất nhiên là ta giang tay hưởng ứng rồi.

- Ta ... da ...

...

Trời chiều ...

Chiến đấu đã kết thúc lâu rồi.

Chúng ta, bao gồm cả ta, hai tên côn trùng biết bay và tên tê giác gỗ. Rồi, thêm cả Black nữa. Chúng ta ngồi chơi bên bãi cỏ xanh. Đám pokemon chúng ta bắt đầu nghe Black cần nhắc về những trận đấu vừa qua. Hai tên ong và bướm có vẻ rất chăm chú nghe. Ừ, ta cũng rất chăm chú. Còn bé tê giác gỗ kia đang tự ngu tự nhạc vui đùa thì không tính.

...

Lát sau ...

“Cảm ơn nhé, Pikachu! Nhờ có cậu mà mình giành được huy hiệu Boulder.

"Không phải vậy chắc tớ thua mất”.

Ta nghe vậy xong, im lặng không tỏ thái độ.

“Đây là Butterfree và Beedrill. Họ đều là bạn rất lâu rồi của tớ ...”

“Cậu và cả Rhyhorn nữa, tớ hi vọng chúng ta sẽ là bạn tốt của nhau ...” Black mỉm cười nhìn về phía ta.

“Làm bạn nhé?”

Nhìn bàn tay Black đưa tới ta cũng vui vẻ đưa tay mình ra.

Chúng ta nắm tay nhau. Sau đó ...

- Pika!

- Xẹt ... xẹt ... xẹt ...

- Á ... á ... á ...

Ta lại lần nữa điện giật Black rồi. Cảm giác đó không tồi chút nào. Mọi người cũng thử xem ^^!

... ngày ... tháng ... năm ...

Ký tên: Pichu!

...

Nơi nào trên thân cô ...

- Chết tiệt!

- Tao tưởng mày chịu nghe lời rồi cơ chứ ...

- Xoẹt ... xẹt ... xẹt ...

- Á ... á ... á ...

...

Một cái kết lằng xẹt!

Mọi người mặc niệm vì Black nào.

1 ... 2 ... 3 ...

(Tác giả tiếp tục câu chữ thôi. ^.^)

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Hành trình núi mặt trăng

Cửa hang động núi mặt trăng ...

Lúc này một đám người quần áo đen, ngực có in chữ R nổi lên chính giữa đang tìm kiếm thứ gì đó. Nếu lúc này Black có mặt tại đây sẽ dễ dàng đoán được bọn họ chính là nổi tiếng xa gần trong thế giới này lần thế giới trước kia. Họ là thành viên băng đảng Rocket- Băng đảng dưới mặt đất lớn nhất khu vực Kanto.

- Tút ... tut ... tut ...

Đầu lĩnh áo đen nhắc lên bộ đàm:

- Không phát hiện hai tên chuột nhắt kia. Xin chỉ thị mới quay lại tọa độ ban đầu A-5. (âm thanh từ bộ đàm vang lên)

- Được rồi. Tiếp tục tìm kiếm Moon Stone (đá mặt trăng) đi.

- Và nếu lần này lại phát hiện tên ngu ngốc nào lại xen tay vào chuyện này ...

- Thì hãy đưa nó lên nói chuyện với ông bà ông vải luôn.

...

...

Là ... là ... la ... la ~

Trên ngọn đồi, một cậu bé cười một con Rhyhorn, trên vai một chú Pikachu lung lay ngồi nhìn ngó xung quanh.

Đi qua ngọn đồi này là tới núi mặt trăng!

Núi mặt trăng, ngọn núi tiêu biểu của vùng Kanto. Ở đây có hầu hết tất cả các loại pokemon của khu vực này. Nếu bạn du lịch Kanto, có một vài điểm đến bạn không thể bỏ qua được là rừng Vidirian, núi mặt trăng và rừng sinh thái Safari Zone ở Fuchsia.

Ngọn núi sở hữu phong cảnh thiên nhiên kì thú. Trong lòng núi sở hữu hang động nối liền giữa hai thành phố Pewter và Cerulean. Đây là con đường ngắn nhất nối giữa hai nơi nếu bạn không muốn sử dụng dịch vụ đường hàng không.

Núi mặt trăng nổi tiếng với việc sở hữu Moon Stone (đá mặt trăng). Nó là thành phần thích yếu để một vài loài pokemon có thể tiến hóa mạnh hơn. Vì vậy sản lượng rất thấp Moon Stone luôn là món hàng ưa thích của các huấn luyện viên nhà nghề hay giải thưởng có trong các cuộc thi đấu.

Hiện nay đang có dự thảo luận đề ra về việc quy hoạch khai thác và sử dụng đá mặt trăng tự nhiên. Nếu bạn bây giờ đã tới núi mặt trăng sao không thử một chút vận may của chính mình. Biết đâu đây bạn có thể đầy bồn mẫn bắt thu hoạch. Chúc các bạn may mắn!

...

Nhìn trên tay tư liệu giới thiệu, Black tâm trạng trở nên hăng hái. Gym thi đấu đã diễn ra được một thời gian. Thu hoạch lớn nhất trong lúc này là Pikachu tạm thời trở nên nghe lời. Còn tại sao lại nói là tạm thời là bởi vì mỗi lần Black yêu cầu nó huấn luyện nó liền chọn ba đáp bốn. Hết sức không phối hợp!

Ai! Cũng đành tạm thời như vậy đi. Ít nhất cũng đã tiến bộ một bước dài. Nhất là dưới chân Rhyhorn. Bây giờ đã có thể tham gia chiến đấu được rồi. Bởi vậy hiện tại Black sở hữu cả bốn pokemon đều đã sẵn sàng. Hiện giờ so về số lượng bắt được có lẽ thua kém Red và Green. Khả năng so về chất lượng Black tự tin mình không kém cạnh chút nào.

Cố lên nào thiếu niên!

Một tương lai tươi sáng đang chờ chúng ta!

Meo!

...

Sao tự nhiên cảm thấy cả người không được tự nhiên nhỉ?

...

Cửa lối vào hang động núi mặt trăng ...

Cái này ...

Bộ đồng phục đó ...

Hiểu!

Giờ thì anh đã hiểu cái cảm giác cả người không được tự nhiên đó từ đâu mà đến. Nhìn vài kẻ mặt đồng phục team Rocket tuần tra ngoài cửa động làm Black liên tưởng lại lời dạy vừa này của mình.

Meo! Hi vọng không gặp phải nhóm ba người dở hơi kia.

...

Còn bây giờ. Tất nhiên là không thể bỏ cuộc rồi. Chưa nói đến đây là đường nổi duy nhất bây giờ Black có thể đi tới Cerulean. Chỉ là phá hoại hành động của băng Rocket kiếm lợi đã đủ động lực hành động rồi. Giờ còn là suy nghĩ làm sao an toàn vào hang động mà không kinh động người bên trong đi.

Suy nghĩ chốc lát, Black đã có chủ ý. Cho gọi ra Butterfree, nói nhỏ bên tai dặn dò nó hành động và chỉ tiết cần chú ý.

Một lát sau, Butterfree liền gật đầu, sau đó, nương nhờ cây cối che chở, nó chậm rãi phi lên cao trên đỉnh hang. Cả quá trình không làm kinh động đến người team Rocket. Đón lấy Butterfree liền bắt đầu vỗ nổi lên cánh.

Theo Butterfree cánh vỗ, vô số Power Sleep (phấn ngủ) liền trực tiếp phóng thích ra ngoài, tiếp theo Butterfree trong con người liền trực tiếp sáng lên ánh sáng tím. Đây tất nhiên là đang sử dụng Confusion (Niệm Lực).

Ở Confusion (Niệm Lực) dưới tác dụng, những kia phấn ngủ liền từng nhóm từng nhóm lập tức bị tập trung lại. Tiếp theo chúng liền bị chia làm một tiểu đoàn một tiểu đoàn. Cuối cùng, Butterfree sử dụng String Shot (nhả tơ). Vô số sợi tơ quấn quanh mà ra, đem những kia thôi miên phấn hết mức bao bọc lại thành từng quả bom đầy phấn ngủ.

Làm tốt những này, Butterfree liếc nhìn Black một chút, sau đó nó liền vỗ cánh theo kế hoạch. Sử dụng Confusion (Niệm Lực) đưa những kia bom mini đầy phấn ngủ, chậm rãi chậm rãi hạ xuống đám người.

Một bên khác ...

Con người luôn sở hữu một thói quen đặc biệt.

Thường thì khi bạn phải quan sát xung quanh, bạn sẽ chú ý tới phía xa xa có gì đó bay tới hoặc dưới mặt đất có cái gì đang bò. Hiếm khi, thậm chí thường quên mất có cái gì trên đỉnh đầu mình. Bởi lẽ, vùng trời từ xưa tới nay vẫn không phải là lãnh thổ mà con người hướng tới được.

Giống như lúc này Eric, vốn là theo đoàn đi tới núi mặt trăng sẽ có thể kiếm được một vài viên Moon Stone biến thú bán lấy tiền. Vì việc này Eric đã phải tranh thủ đăng kí từ mấy ngày trước.

Eric là một thành viên Rocket tinh anh, dưới tay hiện giờ có gần mười thành viên nghe lệnh. Đây đã là một số lượng không nhỏ rồi. Nhớ vài năm trước khi còn nhỏ, nghe tới Team Rocket là liên tưởng tới xấu xa và phá hoại, Eric cười trừ. Có lẽ lúc ấy bản thân mình không thể nào tưởng tượng sau khi lớn lên mình lại có thể gia nhập băng đảng này đi.

Có điều, cuộc sống luôn tràn đầy bất ngờ và hí kịch như vậy. Sinh ra ở một gia đình bình thường, yêu thích nuôi pokemon và tham gia pokemon chiến đấu. Lòng hi vọng một ngày nào đó sẽ trở thành super hero cứu vớt thế giới.

Khả năng thực tế cuộc sống không cho phép Eric nói tiếp như vậy.

Nuôi pokemon cũng cần tiền a. Chưa kể tới nhiều chiêu thức pokemon bí truyền đều nắm giữ ở những gia tộc lớn sẽ không truyền ra ngoài.

Còn tự nghĩ ra Skill.

Ừ, đợi khi nào bạn thân thành nhân vật chính đã nhé.

Cứ như vậy lẩn lộn, tham gia thi đấu lại không có kết quả tốt. Nhìn đám pokemon dần già nua. Thời gian qua đi mau. Còn bao nhiêu thời trẻ thanh xuân để chúng nâng cao sức chiến đấu của mình.

Eric dường như nhìn thấy tương lai chính mình râu tóc bạc đầu, lưng còng, đám pokemon xanh xao uể oải. Bên người là tin tức thiên tài nào đó hôm nay đánh thắng leader, ngày mai chiến thắng giải thi đấu...v.v.

Eric không cam lòng.

Đón lấy Eric ra nhập Rocket.

Cũng không khó khăn lắm. Tổ chức này có mặt khắp mọi nơi. Ở đây bạn không phải lo lắng tiền phí sinh hoạt. Muốn nâng cao sức chiến đấu có thể đi phòng huấn luyện. Những kẻ máu lạnh hơn có thể đem pokemon ra làm vật thí nghiệm.

Nha!

Tất nhiên là Eric không làm như vậy. Pokemon là đam chiến hữu đáng tin cậy nhất của huấn luyện viên. Không có gì có thể ảnh hưởng tình bạn của chúng ta.

Mềm! Phiếm tình quá mất rồi.

Tóm lại. Xã hội đen cũng có tốt xấu đúng không. Chúng ta chỉ là thể lực không được liên minh thừa nhận thôi. Bạn thân đây cũng không tin liên minh không làm thí nghiệm trên cơ thể sống.

Như vừa qua hai tên lên vào phá rối hành động của cán bộ trưởng. Vừa nhìn đã biết là dê non mới ra khỏi nhà rồi. Xã hội hiểm ác nha. Niềm tin mù quáng vào liên minh truyền bá thông tin là không được. Đoán chừng chúng vừa nhìn đã cho chúng ta đang làm việc xấu rồi.

Nghĩ đến đây, Eric có vẻ hiểu hồi nãy tại sao cán bộ trưởng nhẹ tay với chúng.

Ừ, dê con đi lạc là cần đàn sói dẫn dắt thoát đi lông dê. Đáng tiếc đối thủ không linh tình mà chống đối tới cùng. Nhớ lại giọng nói mang vẻ giận dữ qua bộ đàm vừa nãy, Eric quyết định chăm chú vào công việc bảo vệ xung quanh cửa hang động.

- Mọi người đề cao chú ý.

- Cán bộ trưởng đã nói rồi, nếu lần nữa có kẻ khác lần mò vào phá hoại kế hoạch thì nhóm bảo vệ cửa vừa rồi chính là tám grom biết chưa. Nâng cao tinh thần, tăng cao cảnh giác.

- Tất cả nghe rõ rồi sao!

- Nghe rõ.(đám người đồng thanh, uể oải đáp)

Hơi không hài lòng nhìn đám người trả lời, Eric cũng bỏ qua, bắt đầu lại suy nghĩ viễn vông. Còn kẻ phá hoại?

Đi chết đi! Lấy đầu ra làm kẻ phá hoại thế.

Chúng ta cũng chỉ đi đào đá mà thôi. Này có vấn đề gì ảnh hưởng đến liên minh sao không! Cho rằng kẻ xấu dễ làm như vậy sao. Kẻ xấu là cũng phải có trình độ cao thấp đấy.

Bạn thân đây là chắc chắn sẽ không xui xẻo như vậy đúng không!

Đúng vậy!

Nếu Black có thể biết được suy nghĩ lúc này của Eric khẳng định lập tức tán đồng. Bạn thân! Cậu khẳng định xui xẻo rồi. Kẻ xấu là cũng có trình độ cao cấp phân chia mà. So với ta, cậu còn phải tu luyện dài dài.

“Khà ... khà ...”

Vô số bé nhỏ sợi tơ tiêu cầu từ phía trên chậm rãi bay xuống. Ở Confusion (Niệm Lực) dưới tác dụng, hiệu xuất so với không có bao sợi tơ tăng nhiều. Mỗi bao đều có một lỗ hồng nhỏ trên đỉnh. Cả đám tiêu cầu phân tán ra đến, phân biệt hướng về gần mười người dưới vị trí áp sát.

Đám người chợt nổi lên ồn ào nói chuyện. Black lúc này trên trán đầy mồ hôi. Tự dung gọi gọi kêu kêu cái gì không biết. Cứ tưởng sợi tơ tới trước liền bị phát hiện. Cái kia đến thời điểm miễn không được lại sẽ là một hồi ác chiến. Vậy mình này nãy giờ làm liên tất cả đều uống phí.

Tuy nhiên, may là cái kia đám người tựa hồ cũng không có quá để ý tình huống chung quanh. Làm việc quan liêu, tắc trách như vậy tí chớ có trách ta.

Bởi vậy, đợi đến những này sợi tơ đã đến đám người trên đầu thời điểm, có một người trong đó bản năng ngẩng đầu lên, chợt chú ý tới cái này tình huống dị thường.

Dù vậy, vào lúc này lại chú ý tới, nhưng đã không kịp rồi!

Đám tơ cầu đột nhiên xông thẳng mà lên. Tiếp theo chứa đầy phản ngữ đám tiêu cầu trong nháy mắt bị niệm lực làm co rút lại. Vô số phản ngữ lập tức liền theo lỗ hồng phun mạnh vào đầu đám người.

- A...

Khoảng cách gần như vậy phóng thích phản ngữ, cái kia đám người căn bản liền phản ứng cũng không kịp. Tất cả liền bị phản ngữ rơi đầy đầu.

Sau đó liền trực tiếp ngã trên mặt đất. Liền ngay cả pokemon đều không thể thả ra ngoài, cũng không kịp thông báo bộ đàm. Phản ngữ dày đặc tập trung quả nhiên hiệu quả xuất sắc.

Thấy thế, Black liền mỉm cười đối với Butterfree xếp đặt một cái Ok đầu tay. Sau đó mang theo Pikachu trên vai, liền dạo bước tiến vào cửa hang động. Trước đó không quên thu thập một chiếc bộ đàm và tiền của đám thành viên.

Kiểm được khoản này lại có thể nâng cao đời sống rồi.

Đánh Team Rocket.

Thật thích!

Black vui vẻ khoải trá đi vào hang động.

Ngoài cửa hang giờ nằm la liệt các thành viên. Một thời gian sau đó. Một con Jigglypuff nhảy ra. Nó nhìn đám người nằm dài trên đất mà mặt đầy tức giận. Rút micro trên tay, hóa thành cây bút bắt đầu vẽ loạn lên mặt đám người.

Tâm bình khí hòa nhìn tác phẩm của mình, nó quay người bỏ đi.

Nơi đây dần trở về yên lặng.

Mà hành trình chỉ là vừa mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Trong hang động

Sâu trong hang động ...

Trên vai, Pikachu lợi dụng Flash (tia chớp) phát sáng hang động. Black chăm chú nhìn hình vẽ trên bản đồ thu được từ đám Rocket trông cửa. Hình vẽ không lắm hoàn thiện. Dù vậy vẫn có thể sơ bộ tìm kiếm.

Cả hang động có rất nhiều lối đi đan chen lẫn nhau. Thình thoảng bắt gặp từng chi Zubat bị ánh sáng kích thích mà bay vụt đi. Cả đường đi Black chỉ nghe được tiếng bước chân mình vang vọng lại. Không khí khá là rùng rợn.

Phía trước lại là một ngã ngoặt. Đường đi trong hang động cũng thật là ngoằn ngoèo.

- A ...ha! Lại là một chú chuột muốn thám hiểm hang động sao?

Trước mắt hiện ra một đám người team Rocket. Cầm đầu tên thủ lĩnh bên cạnh đứng một chỉ Rhydon. Tương lai nếu tên gốc nào đó tiến hóa thì Black cũng sẽ sở hữu một con như vậy.

Thấy đám người xuất hiện, Black mặt ngưng trọng.

- Đúng là team Rocket?

- Người cũng biết bọn ta à?

- Ta còn tưởng rằng là tên nào đó cao tăng của liên minh tới đây phá hoại. Hóa ra là một tên không biết trời cao đất rộng tới đây.

- Thế nào? Bên ngoài bọn ta chắc được ca ngợi ghê lắm hả.

- Thức thời thì bé ngoan bó tay chịu trời. Lát nữa đỡ phải chịu nỗi đau thân thể.

Sờ bên hông bóng pokeball, Black chợt nở nụ cười.

- Đã nghe danh lâu băng đảng Rocket bá đạo. Lần đầu tiên gặp mặt quả là danh bất hư truyền.

- ...

- Chỉ là muốn tóm được ta cũng không phải dễ dàng.

Ngẩng đầu nhìn trên vai mình Pikachu, Black hạ lệnh:

- Pikachu, tiến lên thử một chút sức mạnh của bọn chúng

- Pika!

Tên thủ lĩnh nhìn đối phương phản ứng hờ hững.

- Lại một đám không biết điều gia hỏa. Rhydon. Xử lí bọn chúng. Rock Throw (Ném đá)

Chỉ thấy Rhydon há miệng bắn ra một loạt tảng đá về phía Pikachu. Cự li ngắn bất ngờ không kịp đề phòng, Pikachu lập tức bị vùi lấp trong đồng đất đá. Thấy vậy thủ lĩnh Rocket cười lạnh.

- Ret.. ret ... ret ...

- Lộc ... cộc...

Đám đất đá bao phủ chột di chuyển. Tiếp đó Pikachu từ trong đó bay thẳng lên. Nó bắt đầu điều khiển một đám đất đá bằng dòng điện.

Nhìn đến đây, Black cười thầm. Chiều này Black bắt trước Mikasa Mikoto (pháo tỷ) dùng điện từ trường điều khiển kim loại có chứa trong đất đá đến tăng cường lực sát thương. Bây giờ thấy hiệu quả tạm thời cũng không tệ lắm.

Nhìn Rhydon bị dính đòn, Black bắt đầu chăm chú lại.

Vừa rồi chỉ là hai bên thăm dò nhau thôi. Chiến đấu giờ vừa mới bắt đầu.

Sau đòn phủ đầu vừa rồi cán cân giờ tạm nghiêng về bên Black.

Ít nhất tạm thời bên kia sẽ không cả đám ào lên. Nếu không cũng đủ để Pikachu điện giật từng đám một. Thế giới này không phải cứ đông người là làm ăn được. Năng lực pokemon mạnh mẽ có thể trấn áp đám người. Black cười hi hi bắt đầu tiếp lời:

- Có vẻ đám bọn ta cũng không dễ xử lí rồi.

- Coi chừng nhá! Pikachu trông thì dễ thương thật nhưng lại rất xấu tính ồ!

Thủ lĩnh đối phương cũng tỏ vẻ dễ dàng, không bị dao động khi nhìn Rhydon chịu thiệt. Hắn cũng bắt lời nói chuyện lại:

- À, ... nhìn người làm ta nhớ tới thời còn trẻ thật.

- Giờ để ta cho người biết mùi vị của sự trưởng thành nhé.

Đón lấy hắn lấy ra một mũi ống tiêm, bắt đầu tiêm cho Rhydon.

Vừa bị Pikachu tấn công, Rhydon vốn đang uể oải, nhận thuốc tiêm sau hai mắt nó bắt đầu đỏ bừng. Hơi thở trở nên nặng nề. Áp lực của nó dần tỏa ra tới tất cả mọi người xung quanh.

Thấy vậy, tên thủ lĩnh mặt cười hài lòng, nhìn quay về phía Black.

Cả quá trình Black đều nhìn cả trong mắt. Nhìn thấy phản ứng của pokemon đối phương sau khi tiêm thuốc, Black lập tức phản ứng lại.

Thuốc này rất có khả năng có tác dụng đưa pokemon vào trạng thái tức giận và bắt đầu cuồng bạo. Điều này giống với khi trước Beedrill sử dụng Rage (con thịnh nộ) dùng bản thân tức giận nhằm gia tăng lực công kích, tốc độ đồng thời nâng cao sát thương.

Trong tự nhiên có rất nhiều loài có biểu hiện mạnh mẽ hẳn lên khi cuồng nộ. Mặc dù nhược điểm là trở nên mất lí trí nhưng lại nguy hiểm hơn nhiều. Giống như Gyarados, Tauros, Beedrill ... v v không hiếm gặp.

Lúc này huấn luyện viên sở hữu chúng sẽ khó điều khiển hơn. Thường thì họ mặc chúng đánh áp sát đối thủ, lợi dụng lúc này cơ thể chúng đang tăng cường bản năng phản ứng hoặc để chúng liên tục ra đại chiêu. Vì lúc đó thời gian ra chiêu rút ngắn hơn so với bình thường, uy lực cũng lớn hơn hẳn.

Black đoán chừng Tác dụng phụ của thuốc sau khi sử dụng, pokemon nhẹ thì mất khả năng chiến đấu thời gian dài, nặng có lẽ còn ảnh hưởng sức khỏe và tuổi thọ. Tuy vậy, điều này hiển nhiên không ảnh hưởng mấy đối với tên thủ lĩnh kia.

Giờ này đến lượt bên Black rơi vào thế yếu.

Black ngưng mắt nhìn bắt đầu trở nên cuồng bạo Rhydon, liếc nhìn Pikachu, Black hạ lệnh:

- Tiến lên Pikachu.

- Cậu là mạnh nhất!

Không phải chỉ có tức giận mới tăng sức mạnh pokemon. Tinh thần, kinh nghiệm và một niềm tin tất thắng cũng rất trọng yếu. Black muốn thông qua chiến đấu mài dũa tinh thần, niềm tin, kinh nghiệm cho Pikachu.

Trận chiến này không thể không đánh. Black lòng nổi lên quyết định. Bắt đầu chăm chú với cuộc chiến.

Giữa hai bên không khí bắt đầu trở nên vi diệu.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chiến đấu thôi thiếu niên!

Khoảng trống giữa hang động ...

Hai bên đang quan sát cuộc chiến giữa Pikachu và Rhydon. Lúc này Rhydon hai mắt đỏ bừng, trạng thái cuồng nộ, giờ tay nhắc chân trong đó làm hủy hoại cả nền đất đá xung quanh. Ngược lại Pikachu không ngừng nhảy thoát, né tránh tấn công từ Rhydon.

Chứng kiến sự linh hoạt của đối phương thủ lĩnh bên Rocket đáy lòng cũng đánh một tiếng đáng khen. Có điều đến đây là kết thúc.

- Rhydon, Horn Drill (mũi khoan lốc xoáy), hạn chế nó lại.

Mũi khoan trên đỉnh đầu chọt xoay tròn với tốc độ cao. Rhydon gầm lên tỏ sự giận dữ. Tiếp đó cúi xuống hất tung đất đá dưới nền đất, khiến chúng bay về hướng Pikachu và Black.

- Ấc, ... đề tiện. Lại tấn công cả ta.

- Pikachu, chúng ta không chơi nữa. Dừng Iron Tail (đuôi thép).

Đang hài lòng nhìn kết quả mình gây ra, tên thủ lĩnh chợt thấy pokemon đối phương hướng về phía đỉnh đầu. Ý nghĩ trong đầu chợt hiện. Hắn vừa chạm pokeball bên hông vừa hô lớn:

- Khốn kiếp! Mơ tưởng thực hiện được.

- Xoẹt ... xẹt ... xẹt...

- Rầm... ầm...

- Lọc... cộc...

...

Một tảng đá vốn nhô ra trên đỉnh đầu bị chiêu Iron Tail cắt ngang rơi xuống, chắn giữa lối đi ngăn cách hai bên đám người.

Nếu tất cả diễn ra theo kế hoạch, hiện Black có thể nhẹ nhàng trốn thoát. Đợi đến khi Rhydon phá hoại xong tảng đá chắn thì Black đã sớm cao chạy xa bay.

Khả năng, lúc này nghe tiếng hô quát sau lưng Black lại không bình tĩnh.

Na ni!

Đây là cái gì thần triển khai.

Này là không đúng với kịch bản!

Nhìn trước mắt bốn con pokemon, một Arbok rụt rụt lưỡi nhắm nhe nhìn. Một con Venomoth cùng một con Golbat bay hai bên ánh mắt nguy hiểm. Bò trên mặt đất là một con Muk to khủng bố mở rộng miệng hướng về.

Được rồi, vừa nãy trước khi tảng đá rơi xuống đối phương vẫn kịp vớt ra pokeball. Black thật không thể không đập đầu khâm phục đối phương. Xin nhờ, có thể xuất thủ chậm một chút không. Ở đây suýt chút nữa thì đủ diễn năm anh em siêu nhân rồi.

Đối mặt là bốn tên pokemon cản đường. Sau lưng, mũi khoan của Rhydon bất cứ lúc nào cũng có thể vọt tới.

Đã không có thời gian tào lao.

Chiến đấu thôi thiếu niên!

- Tất cả cùng xuất hiện nào!

Ánh sáng lóe lên. Lập tức xuất hiện Beedrill, Butterfree và Rhyhorn. Pikachu cũng đã sẵn sàng chiến đấu.

4 vs 4. Chưa biết hươu chết về tay ai.

Giờ là lúc chạy đua với thời gian. Black gương mặt quyết tâm.

...

Bên kia tảng đá, Tên thủ lĩnh xuất ra pokeball. Một con Golbat xuất hiện.

Đang đối diện chuẩn bị xuất kích, Black như có linh cảm nhìn về phía con Golbat bên kia. Lúc này âm thanh đằng sau chợt im ắng lại. Tiếp đó một tiếng nói bỗng nhiên xuất hiện không rõ phương hướng.

Là giọng của tên thủ lĩnh kia.

- Nhóc con không tồi. Suýt chút nữa thì khiến mi chạy thoát.

- Tuy nhiên, rất không may cho mi. Cách đây không lâu chúng ta cũng gặp phải hai con chuột nhắt tới đây muốn phá hoại.

- Ủ, tất nhiên là chúng đánh không lại ta. Băng Rocket cũng không phải là nơi bọn mi có thể đối đầu được.

- Dĩ nhiên, một tên trong đó hiểu được điều đó. Sau đó giống như mi ngăn cản đường đi của chúng ta để tranh thủ bỏ trốn.

- Tiếc là mi cũng không tốt số như bọn họ.

- Ta cũng sẽ không vấp ngã hai lần tại cùng một sai lầm.

- Đón lấy, ta sẽ khiến đám pokemon này xử lý người. Giờ ngoan ngoãn đầu hàng đi. Nếu không tự gánh lấy hậu quả!

Nghe lời nói của đối phương, Black đột nhiên nhớ lại. Có vẻ như hẳn nói chuyện này chính là sau khi Red kết bạn với Misty, hai người cùng nhau vượt qua hang đá núi mặt trăng tiến tới Cerulean. Chắc hẳn hai người đánh không lại tên kia nên mới hủy đá chặn đường.

Đáng tiếc, hai người họ thoát được nhẹ nhàng còn Black thì lại phải đối đầu với đám pokemon chặn lại. Hai người đều phải tới Cerulean, không ngờ Black lại xuất hiện ngay sau Red.

Nhớ tới ngoài cửa hang gần mười người thành viên Rocket, đoán chừng là ngăn kẻ khác tiếp tục tới quấy rối. Trông cửa bình thường cũng không cần nhiều như vậy. Là do trông gà hóa cuốc rồi.

- Này! Nhóc định câu giờ đây hả. Ta bắt đầu thiếu kiên nhẫn rồi.

- Ta đếm tới 3 mà mi chưa trả lời thì có thể đợi tới kiếp sau trả lời cũng được.

Nghe đối phương uy hiếp, Black nở nụ cười đáp lời:

- Có ai từng nói với người rằng: Làm phản phái, làm người xấu, nhất định không thể nói nhiều khi đối thủ yếu thế không.

- Làm vậy là rất không xứng chức nha!

- Như ta bây giờ, lập tức sẽ chiến thắng người ồ!

Nghe Black trả lời, xung quanh chợt quạnh quẽ.

- Đồ không biết điều. Đón lấy chịu đựng pokemon của ta tấn công đi. Ta lập tức mang theo Rhydon tới xử lý người.

Sau lưng nổi lên tiếng hô quát, sau đó là tiếng ầm ầm đất đá va chạm.

Đối diện Arbok dùng đòn nọc độc xông tới. Dịch độc của nó có thể ăn mòn kim loại. Thân thể nhỏ bé của Black mà dính phải thì khoảnh khắc là đi. Theo sau nó là Muk to xác. Mùi hôi của nó cũng bắt đầu ập về. Venomoth hai cánh sinh gió, bột phấn bay ra. Black đoán chừng là phần độc. Chỉ có Golbat không cử động gì.

Đoán chừng chính là nó tác dụng máy phát hình cùng truyền tin giữa hai bên.

Black không suy nghĩ nữa, bắt đầu hạ lệnh.

- Rhyhorn dùng Dig (đào động).
- Butterfree, Gust (liệt bạo phong) thổi trả lại.
- Beedrill mang theo Pikachu.

Vừa đâu vào đấy ra lệnh vừa lùi lại bảo đảm an toàn. Nhìn Arbok, Muk lao tới, Black hừ lạnh.

- Rhyhorn, ai.. ui,...quất đuôi.

Nghe vậy, Rhyhorn hát đám đất đá mới đào lên, vẫy người, hát cả đám về phía đối thủ.

Đám đất đá ngăn cản lại Arbok phun dịch độc. Đón lấy Black nhảy lên người Rhyhorn hạ tiếp mệnh lệnh.

- Pikachu, Flash (tia chớp)
- Pika!

Nạp điện dư giả Pikachu bắt đầu phát uy. Đầu tiên là một đòn Flash ảnh hưởng tầm mắt. Chiêu này cũng không chỉ để dùng làm đèn điện phát sáng soi đường. Đối với như Golbat loại này sinh vật đêm là dễ dàng nhất ảnh hưởng tầm nhìn.

Mặc dù chúng chủ yếu phân biệt bằng sóng âm. Có điều không sao. Chỉ cần huấn luyện viên của nó còn không phân biệt bằng sóng âm là được. Chỉ cần huấn luyện viên đối thủ không nhìn được hoàn cảnh để ra lệnh. Đám này cũng chỉ mạnh hơn pokemon hoang dã chút thôi.

Muốn bỏ đi?

Chút lòng thành!

Suy nghĩ nhảy lên trong nháy mắt. Leo lên lưng Rhyhorn, Black thúc giục.

- Rhyhorn, tức tốc đi khỏi nơi này.

Và thế là Black tranh thủ thời gian theo Rhyhorn lao ra. Sau lưng là Butterfree cùng mang theo Pikachu bên người Beedrill.

Cả đám sát qua ngay gần Muk và Arbok mà chúng chưa kịp phản ứng. Khi tới gần đứng sau chúng Venomoth và Golbat. Black không quên hạ lệnh.

- Pikachu, hạ bọn chúng
- Pika!
- Roẹt ...

...

Hải lòng nhìn thăm hại rơi xuống đất Golbat. Đoán chừng tạm thời tên kia không thể dùng lại Golbat để lần theo mình được nữa. Là lúc nên kết thúc tuồng kịch này.

- Butterfree, Gust (liệt phong bạo) ngăn chúng lại.
- Rhyhorn, Pikachu, toàn lực lấp kín đường đi.
- Pika!

Gió lốc mang theo hỗn hợp phấn độc, phấn ngủ, phấn gây tê bay về bốn phương.

Lúc này còn dè chừng rải trên đường, lúc trốn đi sẽ ảnh hưởng pokemon bên mình. Giờ thì tẹt ga rồi. Đón lấy Rhyhorn và Pikachu nhanh chóng phá hoại lấp kín đường đi.

Ừ, quả nhiên phá hủy nhanh hơn xây dựng nhiều. Black chính mình đã kiểm nghiệm qua chân lí này.

Giờ thì có thể thông thả rồi đi rồi.

...

Team Rocket ...

Nhìn hình ảnh qua gương tại miệng Golbat tạo ra, tên thủ lĩnh buồn bực. Bây giờ bọn trẻ đều đáng gờm như vậy sao. Nay còn cho ai còn có thể làm ăn gì

nữa nha.

Trong lòng suy nghĩ như vậy có điều ngoài mặt vẫn phải tìm đám cấp dưới phát tiết một chút mới được.

- %^\$%\$!^\$&*!^&*\$

- ...

...

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Đi câu cá thôi!

Sáng sớm, Cerulean, thành phố nước ...

Nhìn cảnh sắc xung quanh, Black cảm giác mình như lạc vào một nơi khác.

Xuyên qua cả thành phố là những con kênh đào và những cây cầu vòm ngắn cong cong nối liền hai bên bờ. Xa xa kia là cây cầu lớn bắc qua con sông lớn cung cấp nước cho nơi đây. Dọc theo cây cầu là đường đi hướng về thị trấn Lavender.

Nhìn ngắm xung quanh, bất chợt Black bắt gặp ở một vài nơi nào đó cảm biến một hình người yên lặng ngồi câu cá. Quan sát kỹ hơn, hóa ra là hội câu cá tuyển mộ thành viên mới.

Ừ, bạn thân cũng nên học tập câu cá một chút. Không những dùng tiêu khiển cho khuây khỏa. Biết đâu đấy câu được một vài pokemon hệ nước thật tốt cũng là chuyện không sai. Ở đây không khí rất mát mẻ. Gió thổi mang theo hơi ẩm làm lòng dạ con người cũng trở nên khoáng đạt, thư thích hơn. Black suy nghĩ ở lại đây một thời gian.

Vừa thoát khỏi âm u hang núi, lại đã gặp phải nguy hiểm chiến đấu, hiện bạn thân chỉ muốn thật tốt cảm thụ không khí nhàn nhã nơi này.

Trước cần phải cho mình đánh một ngày nghỉ đã!

Suy nghĩ kỹ càng, Black nhanh chân đi về phía trung tâm pokemon. Đầu tiên hỏi phục lại đám pokemon đã.

...

Ngẩng đầu nhìn tám biển hiệu cũ kỹ, Black hơi chần chờ.

Lúc này đám pokemon đã ở trung tâm hỏi phục xong. Theo chỉ dẫn của y tá Joy, nơi đây là tiệm bán cần câu tốt nhất thành phố. Có điều, bạn thân đây giờ nhìn thấy điều gì? Miếu nhỏ tiêu điều, mèo nhỏ chó nhỏ không thấy một vài con.

Này tiệm cũng làm ảm quá sa sút đi. Này cần câu mua liệu có bảo hành không biết. Nói lảm nhảm xong, đang muốn đi vào trong tiệm.

- Vì ít người câu cá nên cửa hàng trở nên như thế đấy cháu ạ.

- Má ơi ...

Giật mình quay lại, Black phát hiện sau lưng một ông cụ râu tóc bạc trắng đứng ở nơi đó từ bao giờ. Trong lòng oán thầm ông cụ dọa người không đền mạng, đang nghĩ hoặc, Black đáp lời:

- Chào ông, cháu nghe y tá Joy nói đây là tiệm bán cần câu tốt nhất trong thành phố. Bởi thế cho nên hơi có cảm giác là lạ.

Nghe vậy, ông cụ hiền hòa cười.

- À, cháu nghe Joy nói như vậy cũng không sai.

- Bởi vì đây là tiệm cần câu duy nhất trong thị trấn.

Black đơ người. Na nì! Này đám ngư ty thuộc tính phúc hắc độ cũng quá cao đi. Trêu cợt nhân như vậy cũng không bị sao đi. Không bị sao đi?

Lúng túng nhìn ông cụ, Black chuyển sang nói chuyện khác.

- Cháu muốn mua một chiếc cần câu cá, có điều trong tiệm có vẻ vắng lạnh quá.

Ông lão nghe vậy nở nụ cười.

- Cháu cũng thích câu cá ư?

- Tốt lắm. Theo ta vào thôi, để ta giúp cháu chọn một cần câu thật tốt.

- Ủ ... dạ ...???

- Quên giới thiệu với cháu. Ta chính là chủ cái quán này. Tên ta là Fuji.

Black nhanh chân đuổi theo ông cụ, nghe vậy tranh thủ đáp lại.

- Vâng, cháu là Black, đến từ trấn Pallet. Được ông giúp đỡ thật tốt quá. Thật ra thì cháu cũng không hiểu câu cá cho lắm. Lần này cũng coi lần lần đầu tiên học câu cá rồi. Mục tiêu của cháu chủ yếu là huấn luyện pokemon tham dự giải Pokemon League lần này.

Ông cụ tiến vào sau quầy bắt đầu tìm kiếm. Trước đó không quên dặn dò Black.

- Cháu đợi ông một lát. Để ông tìm xem cây cần nào phù hợp với cháu.

- Uhm. Trấn Pallet? Ông cũng có vài người bạn ở đó lâu rồi không gặp rồi.

- Để xem nào... chiếc này cũng không tệ. Bất quá nếu cháu là người mới thì nó cũng không dễ sử dụng cho lắm. Ủ, để ông nghĩ lại xem.

- À, ... Ông nhớ tới rồi. Chờ ông chút.

Đón lấy, ông lão tiến vào phòng trong tìm kiếm. Sau đó lục tục vang lên âm thanh. Black thấy vậy cũng đành kiên nhẫn chờ đợi.

Một lát sau, ông cụ mang theo một chiếc cần câu cũ đưa tới. Ông cụ mặt mỉm cười nói chuyện:

- Nghe cháu nói mới học câu cá vì vậy chắc khó có thể nhanh chóng sử dụng được. Cây cần câu này là dành cho người mới học câu cá. Trông nó cũ vậy thôi chứ chất lượng tốt lắm. Cháu nhận lấy đi.

- Vâng, cảm ơn ông. Hết bao nhiêu tiền ạ?

Nghe vậy ông cụ mỉm cười đáp:

- Ủ, cây cần câu này được làm bằng chất liệu khá tốn kém. Bởi vậy sức bền dẻo cũng rất tốt. Dùng nó cháu không phải lo lắng sức mạnh của pokemon dưới nước ảnh hưởng lúc câu...

Nói tới đây ông cụ giọng nói vừa chuyển:

- Bất quá giá cả là sẽ không tiện nghi rồi. Ông lấy rẻ cho cháu. 2500 buckler là được.

- Vâng, ... ừ ...dạ??? Bao nhiêu ạ?

- 2500 buck. Có vấn đề gì không?

Nghe vậy Black mặt cứng đờ.

Na ni, này cái phá cần câu cần những 2500 buck. Nó làm bằng titan lẫn vàng chắc. Này có điểm không dễ làm rồi. Không phải không trả nổi mà là khoản này chi tiêu cũng quá lớn điểm đi.

Quả nhiên là tiền ra như nước sông Đà, tiền vào nhỏ giọt như cà phê tan nhá. Mới kiếm được từ đám Rocket tiền kiểu này thì xong rồi.

Black bắt đầu chần chờ có nên mua cần câu nữa hay không. Tuy nói rằng sau này cũng có rất nhiều dùng. Cộng thêm kĩ nhiều ép thân không sợ hãi. Khả năng thời gian ngắn chủ yếu muốn dùng để tiêu khiển ở thành phố này thôi. Ăn chơi này cũng quá tốn điểm.

Hiện tại Black có điểm hiệu tại sao quán lại làm ăn tệ hại như vậy. Nha! Bán đắt như vậy ai mua. Black lòng oán thầm không ngớt.

Ông cụ trông thấy Black chần chừ do dự vì vậy lên tiếng.

- Nếu không muốn mua hẳn cũng không sao. Quán chúng ta có dịch vụ cho thuê cần câu. Bất quá tình hình của cháu có chút đặc biệt. Cháu đã muốn tham dự Pokemon League vậy hẳn là sẽ không thời gian dài ở một chỗ đi.

Black gật đầu đồng ý. Đúng là không thể thường cư trú tại đây được. Thấy Black gật đầu ông cụ nói tiếp.

- Ủ, vì ứng với hoàn cảnh của cháu, ta có đề nghị thế này. Cửa hàng cho cháu thuê dài hạn cần câu này. Cháu có thể trước sử dụng nó ở nơi này. Ủ, sau khi rời thành phố cũng có thể mang theo. Chỉ cần đặt cọc tiền 300 buck là được. Tất nhiên có kèm theo hai điều kiện. Cháu thấy thế nào?

Thấy ông cụ hỏi ý kiến của mình, Black hỏi lại:

- Điều kiện gì ạ?

Ông cụ sắc mặt trịnh trọng:

- Thứ nhất là thời gian chỉ giới hạn cho tới đại hội Pokemon League diễn ra. Sau đó cháu phải trả lại. Nếu muốn sử dụng tiếp chúng ta sẽ bàn lại sau. Trong khi tham dự giải đấu, nếu đạt thứ tự tốt cháu phải giúp ta quảng cáo quảng cáo tiệm của chúng ta. Coi như làm phát ngôn viên đi. Tùy theo kết quả cháu có thể đạt được chúng ta sẽ có kế hoạch đi theo.

- Thứ hai mà...

- Ta trịnh trọng tuyên bố. Từ giờ trở đi cháu đã trở thành thành viên danh dự của hội người câu cá khu vực Kanto. Uhm. Tạm thời như vậy. Nếu có gì sau này ta sẽ bổ sung.

Nghe xong ông cụ liên miên cần nhả một đồng, Black hoa mắt. Chỉ cảm giác như phía trước có một cái hố to chờ mình nhảy xuống. Cảm giác như mình lên nhầm thuyền giặt rồi.

Thờ dài! Một đồng tiền làm khó anh hùng hảo hán. Black quyết định. Thôi kệ, cắn răng, nhả nhả cái là qua thôi. Trước lấy cần câu dùng đã. Có chủ ý sau cả người cũng nhẹ nhàng. Black lên tiếng

- Vâng, cứ theo như ông nói như vậy đi.

Hai người mày mò làm thủ tục một hồi. Kết thúc công việc ông cụ dường như rất vui vẻ vì vậy lại nói với Black một đại đại đám lời nói khiến Black hoa mắt ù tai. Nghe qua có vẻ ông cụ lại là hội trưởng hội câu cá.

Nha! Black đoán chừng chức hội trưởng chủ yếu làm nhiệm vụ là thúc tiêu hàng hóa thôi.

Cuối cùng ông cụ quyết định:

- Vì ăn mừng thành viên mới gia nhập, ông quyết định hôm nay tranh thủ, ông dẫn cháu đi câu cá đồng thời dạy cháu cách câu cá hiệu quả. Lâu không đi câu, cả cơ thể ông sắp rì sét mất rồi.

Black gật đầu theo thói quen.

Và thế là buổi chiều đi câu cá đổi thành hai người đi câu.

Black đội nhiên trở nên mong đợi. Có lẽ có thể học được kỹ nghệ bí truyền của ông cụ cũng không chừng. Dù gì cũng là hội trưởng sao. Cũng phải có chút bí kíp bang thân nha.

Vì vậy cả hai đều vui vẻ hí hửng chuẩn bị. Một cuộc đi câu cá lại bắt đầu.

Đi câu cá thôi!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Truyền thuyết Arceus

Ngày xưa ngày xưa, xưa ời là xưa ...

Thế giới này xuất hiện một vị pokemon huyền thoại cực kì mạnh mẽ.

Nó sở hữu những viên đá pháp tắc để điều khiển sức mạnh. Không chỉ thế, chúng còn tựa như lá chắn miễn dịch hết thảy mọi công kích tới nó mà bản thân có chứa pháp tắc giống bất kì viên đá nào nó đang đeo. Chính bởi vì vậy, tất cả mọi loài vật sau đó đều sợ nó.

Vô địch thật nhàm chán.

Trở nên vô địch thời gian dài lại càng nhàm chán hơn. Bởi thế cho nên, một ngày nọ, nó quyết định tạo ra những sinh vật mạnh mẽ kém mình một chút để cuộc sống thú vị hơn. Vì thế, nó dần được gọi là đáng sợ nhất.

Đấng Sáng thế thần Arceus!

Quá trình tạo dựng không trọng yếu. Kết quả cũng không trọng yếu. Có điều hậu quả đôi lúc luôn thật tồi tệ.

Arceus đánh mất thứ quý giá nhất. Những viên đá pháp tắc bị thất lạc một vài khối.

Tìm... tìm.. và tìm... Cuối cùng nó phát hiện hung thủ lại chính là những sinh vật nó tạo ra.

- Tại sao?

Nó hỏi bọn chúng.

- "..."

Câu trả lời thật trớ trêu.

Nó quá hoàn mỹ rồi. Tất cả pháp tắc của thế giới này đều bị nó chiếm lấy, điều khiển, và miễn dịch.

- Hoàn mỹ cũng có tội lỗi sao?

Nó gào thét muốn câu trả lời.

Lần này không ai trả lời câu trả lời của nó. Đáp lại tiếng gào thét là kèn lệnh tấn công.

Nó lại thua cuộc rồi.

Thua bởi chính những hòn đá nó đánh mất.

Tất nhiên rồi. Nó chỉ là thua bởi một phần của chính mình mà thôi. Nó còn sẽ trở lại. Tương lai một ngày nào đó, trở về và tìm lại mọi thứ thuộc về mình.

...

Chúng sinh vật lạng thình. Tất cả đám pokemon huyền thoại quyết định tập trung lực lượng tạo nên một pháp tắc mới. Một quả cầu được sinh ra theo pháp tắc. Pháp tắc giúp có thể bắt giữ Arceus không cho nó trở về.

Một loài sinh vật được chọn lựa nhận trách nhiệm này.

Pokemon huyền thoại là sẽ bắt tử.

Kẻ có thể tạo ra pokemon huyền thoại - đấng sáng thế, cũng chắc chắn bắt tử.

Điều đó là dĩ nhiên! Arceus cười nhạo đám đối thủ. Nó dần đi vào giấc ngủ. Và khi tỉnh lại là sẽ là diệt thế bắt đầu. Chuyện sẽ không lâu đâu.

- Đây chỉ là hư cấu đúng không? Black mặt thành thật hỏi.

- Tất nhiên! ... Là thực sự rồi. Ông cụ hiền lành, cười trả lời.

- Vậy lúc nào Arceus diệt thế? Black mặt quan tâm hỏi.

- Tất nhiên là phải sau khi ta chết! Ông cụ “ha ha” cười trả lời.

Black phiền muộn không nói gì.

Thấy vậy ông cụ thu lại nụ cười, thật sự nghiêm túc đáp lại.

- Câu chuyện có thể là hư cấu. Có điều Arceus tồn tại lại là sự thật. Giống như thế giới này cũng tồn tại pokemon huyền thoại là sự thật.

- Loài được lựa chọn sử dụng quả cầu kia chính là tổ tiên loài người. Qua hàng nghìn năm, những thứ tương tự quả cầu kia xuất hiện, chúng dần trở thành pokeball mà chúng ta sử dụng ngày nay. Nhờ chúng mà con người có thể thu phục pokemon cho mình sử dụng.

Nói tới đây giọng ông cụ hơi ngừng lại.

- ... Arceus tỉnh lại cũng không hẳn là sẽ gặp phải diệt thế. Đám pokemon huyền thoại tồn tại sẽ không cho phép điều đó. Con người cũng sẽ tiến hành chiến đấu đến cùng. Vì lẽ đó ...

- Thiếu niên! Cháu cần càng cố gắng hơn.

- Nga! Cháu đã biết. Black gật đầu đáp ứng không mấy hứng thú.

Thấy vậy ông cụ cũng không nói thêm nữa.

Kể từ khi hai người quyết định đi câu cá đã trôi qua một tuần. Ban đầu Black nghĩ là mọi thứ sẽ diễn ra đơn giản, nhanh chóng. Có điều sau khi nghe ông Fuji nói chuyện muốn đi câu một đoạn thời gian. Do dự chốc lát, Black đáp ứng.

Đi câu mất thời gian dài hơn dự tính cũng không có gì. Hiện tại Black đã có bốn pokemon trong danh sách chiến đấu. tạm thời là sẽ không huấn luyện thêm mới nữa.

Tinh lực một người là có hạn. Muốn có thành tựu nổi bật đều cần chăm chỉ bỏ công sức. Bởi thế cho nên trên thế giới này mọi người thường chỉ tập trung huấn luyện chủ yếu sáu con pokemon chiến đấu. Bởi lý do tham gia các giải thi đấu trận đánh tối đa được sử dụng sáu con. Thậm chí có nhiều người chỉ tập trung huấn luyện một pokemon. Còn số còn lại qua loa chặn dè thức là được.

Một số lựa chọn một thuộc tính để chuyên sâu huấn luyện. Từ đó ra đời cái gọi là Thiên vương. Chúng là danh xưng những người xuất sắc trong lĩnh vực đó.

Các huấn luyện viên trong Gym cũng thường có sở trường kế thừa gia tộc của mình. Black cũng không nghĩ nhiều như vậy. Cố gắng huấn luyện tốt trong tay là được rồi.

Mấy ngày qua đi ở chung, Ông cụ và Black dần quen thuộc với nhau.

Ông cụ vui vì có người theo bồi bạn mình đi câu. Black cũng vui vẻ vì học tập được rất nhiều kiến thức của cụ. Nhà có một lão như có một bảo. Không chỉ là kiến thức về các loại pokemon khi chiến đấu, lúc chăm nuôi cần chú ý những gì. ... Từ thức ăn tới mát xa, giao lưu với pokemon, ... v v.

Cả quá trình Black đều chăm chỉ học tập. Hiệu quả cũng không tệ lắm. Ngoài việc tiến bộ về kỹ năng chiến đấu, Khả năng chăm sóc đám pokemon đề cao. Sức khỏe mới là thứ trụ cột thiết yếu nhất.

Việc giao lưu với pokemon cũng đạt được thành tích tốt. Ít nhất lâu rồi Black không được ném mùi vị điện giật của Pikachu. Đám pokemon cũng ở chung hòa thuận hơn. Hợp đồng tác chiến hiệu quả trở nên rõ rệt tăng tiến.

Kết quả hài lòng như vậy, Black cũng không để ý lắm kỹ năng câu cá dở ẹc của mình. Uhm, nếu không tính tới chất lượng. Riêng số lượng Magikarp tính ra thì trình độ câu cũng không đến nỗi nào. Black tự an ủi.

Hôm nay như hai người lại đến một địa điểm câu mới. Ông Fuji tranh thủ kể chuyện về Arceus cho Black nghe. Tất nhiên là do Black khơi mào câu chuyện rồi. Thế giới lớn như vậy, Black cũng đang nhanh chóng thu thập thông tin mọi mặt. Nhất là khi có cơ hội nói chuyện với một người từng trải như ông cụ.

Có điều nghe xong câu chuyện cũng không mấy hài lòng cho lắm. Theo như kiến thức của thế giới kia thì nơi này cũng có Arceus. Nó có được tất cả các thuộc tính phiên đá tương đồng với thuộc tính pokemon có thể có.

Điều đó có nghĩa là nó có thể miễn dịch mọi tấn công của mọi pokemon và có thể sử dụng mọi thuộc tính chiêu thức. Tất nhiên việc nó mất một vài phiên đá là thật.

Ừ, tương lai nó cũng muốn diệt thế. Có điều giờ Black cũng không biết lúc nào nó trở về. Biết đâu Black chết rồi nó còn chưa trở lại đâu. Pokemon huyền thoại sống cũng không biết tính bao nhiêu lâu cho đủ.

Một giấc ngủ ngàn năm cũng chả có gì lạ rồi.

Quan trọng hơn là liệu thế giới này có giống như chuyện ở thế giới kia, có nhân vật chính thành công cứu vớt thế giới hay không. Nếu không có thì ...

Nghĩ vậy Black tâm tình hạ hạ. Thôi, trước cố gắng nâng cao năng lực bản thân đi. Có sức mạnh mới có thể đối phó tương lai xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Magikarp

- Roạt ...

- Bạch ... pạch pạch ...

- "..."

Điên mất!

Lại là Magikarp. Thứ pokemon yếu nhất mọi chủng loại. Chúng không biết tấn công. Skill duy nhất chính là nhảy lên... nhảy lên... và nhảy lên!

- Pạch pach ... pach...

Nha! Đúng vậy, nhảy lên và nhảy lên là thứ chúng biết. Số lượng cực lớn khiến chúng có khắp mọi nơi. Và chính bởi thế chúng thật rẻ. "buồn rầu".

Câu chúng bán lấy tiền là không thực tế. Chỉ có ngốc so với mới đi dùng tiền mua.

Black buồn bực nhìn chỉ Magikarp vừa câu được nhảy lên nhảy xuống. Từ khi cầm cần câu cá đến giờ Black chỉ câu được một thứ đó là Magikarp. Câu nhiều chúng đến nỗi Black sắp ói ra rồi.

Nhìn vẫn hăng hái nhảy lên nhảy xuống nguyên chỗ Magikarp, Black thờ dài. Kéo lê thân mình tới đưa nó trở lại trong nước trong lòng đã hết hi vọng câu được thứ gì mới mẻ. Black quyết định bởi ông Fuji đi chơi.

Đi chết đi đám Magikarp. Ta không nhắc cần câu lên nữa để xem chúng có thể làm gì.

Đã có chủ ý quả nhiên lòng thư thái hơn. Mang trả chỉ vừa mới lên bờ du ngoạn Magikarp này về nước, Black trở lại vị trí, câu được câu không nói chuyện với Ông Fuji.

Mỉm cười nhìn lại một lần nữa câu được Magikarp Black, ông Fuji bắt chuyện.

- Cháu cũng đừng nản chí. Câu cá vốn là như vậy. Đôi lúc quyết tâm theo đuổi một thứ gì đó luôn không nắm bắt được. Chỉ cần cháu thả ra, tâm bình khí hòa đối xử mọi việc, Điều kì tích lúc nào cũng có thể xảy ra.

Nghe ông cụ an ủi, Black cười đánh tinh thần.

- Cháu đã biết ạ. Cháu sẽ không bỏ qua đâu. Coi như rèn luyện tâm tính được rồi.

- Trẻ nhỏ dễ dạy. Ông cụ hài lòng mỉm cười.

Thấy đến đây Black cũng yên lặng lại.

Đám pokemon bản thân đã được Black giao nhiệm vụ huấn luyện. Huấn luyện bao gồm cả đối chiến lẫn đơn độc.

Black hiện tại chủ yếu tập trung nâng cao thể lực cho bọn chúng. Tiếp đó là nâng uy lực và rút ngắn thời gian ra đòn hiện có.

Vô kiên bất tòng, duy mau bất phá. Thể lực được rồi làm gì cũng dễ dàng. Tốc độ đánh nhanh dễ hơn chiếm tiện cơ. Black cũng đang dần có được phong cách đánh của chính mình.

Thiếu niên luôn khó ngăn được nhàm chán tịch mịch, Black lại bắt đầu bắt chuyện ông cụ. Tuy tiếng nói ảnh hưởng hiệu quả câu. Có điều Black cũng không lắm quan tâm. Ông cụ có lẽ cũng hiểu được môn nghệ thuật câu cá này cũng không phải người trẻ tuổi dễ chơi khởi nên luôn đáp lại Black chuyện trò.

Câu cá thôi. Ngồi câu chính là có thời gian mà. Suy nghĩ chủ đề mới để nói, Black nghĩ nghĩ rồi mở miệng:

- Đúng rồi, quán câu cá của ông cũng không thuê thêm người trông sao. Như chúng ta đi câu mấy ngày này, quán lại phải đóng cửa.

- Cũng không được mấy lợi nhuận, nên đóng cửa chút thời gian cũng không sao. Ông lão lắc đầu chậm rãi nói.

- Ta nhớ cháu theo ta mấy ngày nay cũng nhàn rồi. Sao không thấy cháu liên lạc gì gia đình. Ông Fuji nghi hoặc hỏi.

Nghe vậy Black hơi chần chờ chốc lát rồi thành thật đáp

- Trước cháu sống ở cô nhi viện. Nên cũng không có người để liên lạc.

Nghe vậy ông cụ hơi giật mình.

- Thật xin lỗi, ta không nên nhắc tới chuyện này.

- ... Bất quá, như cháu làm huấn luyện viên pokemon, bắt được pokemon mới nhiều sau đó gửi đâu?

- Cháu chiến đấu xong cũng chỉ giúp bọn chúng trị vết thương rồi để bọn chúng tiếp tục tự do. Black đáp lời.

Nghĩ nghĩ chốc lát, ông cụ nói tiếp:

- Đã cháu không có nơi gửi pokemon, vậy sau này cần thiết có thể gửi ở chỗ ông. Dù sao bình thường cũng nhàn rồi. Ta có thể giúp cháu chăm sóc chúng một chút.

Nghe đó Black hơi chán chờ:

- Như vậy không tốt lắm đâu ạ.

Ông cụ khua tay:

- Không vấn đề gì. Dù sao cũng là nhàn rồi. Hơn nữa nếu như cháu thấy ngại, sau này trên Pokemon League cố gắng thi đấu thật tốt. Giúp giúp ông quảng cáo cửa hiệu và câu lạc bộ là được. Đây coi như là cháu trả trước thù lao.

Nghĩ nghĩ, ông cụ lại bổ sung:

- Máy bữa nay ta thấy cháu huấn luyện đám pokemon rất tốt. Rất có tính sáng tạo. Bọn chúng cũng không kém. Tới lúc đó nếu có thể đạt được giải nhất Pokemon league lần này ta sẽ có lễ vật tặng cho cháu.

- ... đúng rồi, tuổi của cháu xấp xỉ tuổi cháu lão đầu kia. Lần này đoán chừng cháu lão cũng tham gia. Nếu cháu thắng được thì tất cả đại vui mừng rồi.

Nghe thế Black cũng nổi lên hứng thú:

- Là ai thế ạ?

Ông Fuji nhìn nhìn Black trả lời

- Cháu sống ở trấn Pallet, vậy chắc cũng biết giáo sư Oak. Ông ta là bạn của ông. Nghe nói cháu lão cũng tầm tuổi như cháu vậy.

- Green?

- Ủ, hình như tên đó thì phải. Cháu cũng quen biết nó sao?

- Không, cháu cũng chỉ từng thấy nhưng không quen biết.

- Không sao, nếu cháu có thể thắng cháu lão ấy cũng coi như giúp ông báo được thù rồi

- Ấc, báo gì thù ạ?

- À, ... cũng không có gì. Chuyện hồi trẻ tuổi thôi. Cháu chỉ cần cố gắng hết mức là được. Ta đoán cháu lão cũng không đánh lại được cháu đâu.

Black nghe thế ngượng ngùng đáp:

- Vâng, cháu sẽ cố gắng.

- Ủ, sau khi trở về ông sẽ viết một phong thư cho cháu. Sau đó nếu cháu trở về trấn Pallet có thể đưa nó cho giáo sư Oak giúp ông.

- Vâng, cháu sẽ.

- Nhớ hồi xưa ... Cẩn thận cần câu!

- "..."

- Pika!

Lát sau ...

Black kinh ngạc nhìn trước mắt mình một chỉ toàn thân vàng chói Magikarp vẫn chưa hoàn hồn lại.

Như đã nói ở trên, Magikarp là một loài rất đặc biệt. Chúng là đặc trưng của khu vực Kanto. Không chỉ nổi bật về số lượng đông đảo. Nổi bật về sự vô năng của bản thân. Chúng còn nổi bật bởi vì chúng có thể tiến hóa thành Gyarados. Cá chép hóa rồng.

Mọi người không biết chúng tiến hóa vì sao. Làm sao để giúp chúng tiến hóa. Chỉ biết rằng một khi tiến hóa thì cũng như câu nói trên, cá chép hóa rồng vậy. Chúng thoát ly nhỏ bé vô năng mà trở thành biểu tượng của sức mạnh.

Có điều nếu bạn lúc nào cũng phải vác đi một bị thịt như vậy, không thể chiến đấu lấy kinh nghiệm. Đợi chúng tiến hóa! Đây không khác gì đang há mồm chờ sung rụng cả. Nghĩ cũng thấy ê cả răng rồi. Biết đợi bao lâu nha.

Bởi vậy, mọi người bình thường cảm thấy, thả tóm một con hoang đại Gyarados còn hiệu quả hơn nắm một chỉ Magikarp.

Khả năng tìm được Gyarados hoang dại cũng không dễ dàng gì. Vì vậy để có được chúng thì mỗi người mỗi kiểu tùy theo bản thân.

Black tất nhiên cũng muốn có một chỉ Gyarados. Chúng mạnh mẽ, phong cách, giúp bạn đi trên đường biển dài, là trung tâm sức mạnh của cả nhóm. . . v

Có điều có được một con pokemon đặc biệt Gyarados Black cũng chỉ là YY trong lòng thôi. Giờ thì Black lại đã tiến được bước cửa của con đường. Dù rằng phải đợi lâu lâu . . . Chỉ cần Magikarp tiến hóa, vậy Black đội hình sẽ sở hữu một chỉ Gyarados đặc biệt mà mọi người đều mơ ước. Điều này thật tuyệt diệu. Nhả mồi điếp ~

Không. Phải có cách cho nó tiến hóa mới được. Nhìn đang hăng hái nhảy màu vàng Magikarp Black tự nhủ.

Trái với Black tâm trạng hừng hực, Lúc này, ông cụ Fuji tâm tình phá lệ phức tạp.

Là một người câu cá lâu năm, ông hiểu màu vàng Magikarp quý hiếm đến mức nào. Có thể nói nó là cả đời một danh người câu cá truy cầu.

Và giờ nó đạt được bởi một cậu nhóc mới tập câu cá một tuần. Kề ăn không hết người lần chẳng ra. Ai! Có lẽ là số mệnh an bài đi.

Ông đã câu ở đây nhiều năm rồi. Có thể nói, mỗi một chỉ pokemon trong nước dường như đều cùng ông có quen biết. Bắt rồi lại thả. Hưởng thụ cái thú của người đi câu.

Chuyện hồi trẻ giữa ông và đám bạn cùng lứa tuổi này ông định kể, trong đó cũng có đam mê của ông. Đam mê của một người câu cá. Không phải dục vọng chiến đấu thắng bại, không phải ham thích tìm tòi nghiên cứu,.. chỉ là niềm vui khi thả câu, khi chờ đợi, . . . nhăm nháp từng chút thời gian trôi qua. Đời là một nhánh phù du. Trôi trôi đi là hết cả cuộc đời..

Suy nghĩ xa mất rồi! Có lẽ giờ đã tới thời đại của bọn trẻ.

Nhìn Black bắt đầu loay hoay với con pokemon mới, ông mỉm cười. So với đồng bạn có lẽ ông sẽ có một người nối nghiệp giỏi nhất. Điều này không phải rất đáng vui mừng sao!

Nhẹ nỏ nụ cười, ông ngược lên nhìn ngắm bầu trời.

Ngày hôm nay quả thật là một ngày thật đặc biệt.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Thành phố Cerulean

Buổi trưa . . .

- Chúng ta trở về?

Black ngạc nhiên hỏi.

- Uhm, đi câu lâu như vậy, ông cũng cần trở về chăm sóc cửa hàng.

Ông cụ chậm rãi đáp lời.

- Vậy cũng được. Lúc nào xuất phát ạ?

Black nghĩ nghĩ rồi trả lời.

- Cũng không có gì đặc biệt. Buổi chiều chúng ta khởi hành.

Nhìn nhìn bầu trời, Ông Fuji đáp.

- Vâng! Vậy chúng ta buổi chiều quay về vậy.

Black lẳng lặng thưởng thức thức ăn trưa của mình.

Buổi sáng bắt được Shiny Magikarp sau vốn định tranh thủ thời gian câu cá tiếp theo huấn luyện luôn Magikarp. Khả năng giờ kế hoạch cần phải thay đổi rồi. Black vừa suy nghĩ vừa nhìn đám Pokemon lú lú vừa ăn vừa vui đùa.

...

Trời gần tối, nhìn phía trước hiện lên bóng dáng lồi vào thành phố Cerulean, Black cảm than thở dài. Lần trước đến nơi đây vẫn chỉ là một kẻ bơ vơ huấn luyện viên nghiệp dư với hai ba món võ mèo cào. Lần này trở lại, cảm giác như cả người thay đổi thành một người khác. Tri thức uyên bác hơn. Đám pokemon cũng trở nên mạnh mẽ nhiều. Thu phục được một chỉ Shiny Magikarp hiếm có. Trở thành hội viên hội câu cá.

Sau này thất nghiệp cũng có thể tìm nơi câu cá kiếm tiền rồi. Black tự giễu giễu mình.

Không chỉ thế sau này bắt pokemon còn có thể có chỗ gửi. Bây giờ coi như là có hậu phương vững chắc ủng hộ rồi. Trong lòng dần trở nên hừng hực. Black gọi ra cả đám pokemon.

- Tất cả mọi người chạy thi nào!
- Ông ơi, chúng ta tăng tốc độ thôi.
- Về nhà rồi ... ya ...aaaa

Mỉm cười nhìn Black cùng đám pokemon hăng hái chạy trên đường, ông Fuji cảm thán. Cuộc sống nên như vậy mới đúng. Tăng nhanh bước chân, ông dường như cảm nhận được tuổi trẻ đang trở lại chính mình.

Nụ cười dần toát ra trên khuôn mặt. Tâm tình trở nên khoan khoái. Có lẽ cậu bé này đã trở thành niềm an ủi tuổi già của ông. Biết đâu đấy. Thế giới vốn kì diệu như vậy đấy.

Và rồi cả trời chiều dát một tầng nắng đỏ lên vạn vật. Người bên đường ngạc nhiên phát hiện. Vốn yên tĩnh trên đường phố, một đám pokemon vui đùa âm ỉ xung quanh một cậu bé trai.

Cảnh tượng ấm áp hài hòa làm tâm thần mọi người trở nên nhẹ nhõm. Mọi người tạm gác lại công việc nghỉ ngơi trong chốc lát, vui vẻ như nhìn thấy thân thuộc trẻ nhỏ trong nhà vui vẻ chơi đùa cùng đám bạn. Người và pokemon hòa đồng chung sức xây dựng thế giới này. Tương lai luôn sẽ là như vậy không phải sao?

...

Ở một nơi nào đó. Trên thảm cỏ xanh mượt, một chỉ pokemon toàn thân phấn hồng với chiếc đuôi dài đang bay lượn nhẹ nhàng xung quanh. Chợt ngừng đầu nhìn lên nhìn về một phương hướng nào đó chăm chú cũng dường như đang lắng nghe nói chuyện.

Phát vài tiếng âm thanh, cả thân hình nó tức tốc thoát đi. Tiếp đó một khoảng thời gian sau, một đám thành viên team Rocket xuất hiện ở nơi này.

- Chắc chắn nó từng tới qua nơi này sao? Thủ lĩnh team Rocket nhăn mày hỏi
- Báo cáo trưởng quan. Theo tin tức nhận được, nó mới xuất hiện tại nơi này không lâu. Hiện đang di chuyển về hướng tây bắc.
- Uhm, vậy toàn đội tăng nhanh tốc độ. Lần này không thể để nó trốn thoát được. Mọi người nghe rõ chưa.
- Rõ ràng!

Lát sau, chỉ pokemon nọ lại xuất hiện tại nơi này, vui vẻ lượn quanh, thường thức không khí nơi đây. Cuối cùng nó lưu luyến thoát đi. Phương hướng rõ ràng ngược với hướng team Rocket truy đuổi.

Một sóng chưa qua, một sóng mới lại tới. Thế giới này cũng thật không bình tĩnh!

...

Nhìn trước cửa hàng cần câu trước mắt, ông Fuji cảm thán. Thật là lâu không có thoải mái vui vẻ như vậy. Quay người đối với thiếu niên bên cạnh mình, ông lên tiếng:

- Tối nay cháu hãy tới nhà ta ở tạm đi. Như vậy ta cũng có người trò chuyện.

Black cũng không suy nghĩ nhiều, mau chóng đáp ứng ông cụ. Cả hai kiểm tra lại quán trong thời gian này. Đón lấy khi hoàn thành xong mọi việc bầu trời cũng đã tối hẳn. Thành phố về đêm đèn đóm rực rỡ. Cả nơi này như một viên minh châu tỏa ánh sáng giữa trời đêm.

Bước chân theo ông cụ đi trên đường phố, Black cảm giác một không khí cuộc sống đô thị như từng quen biết ập tới.

Đã bao lâu không nhàn nhã bước đi như vậy rồi hả?

Từ khi giáng thân xuống thế giới này, đã lâu như vậy Black sống vội vã, chạy đua với thời gian. Dường như quên mất ý nghĩa của cuộc sống. Giờ phút này, không gian tĩnh lặng. Bầu trời đêm ánh sao rạng rỡ hơn hẳn ở địa cầu. Muôn ngàn tinh huy chiếu sáng. Khung cảnh thật đẹp.

Đưa thân bay cùng không gian thời gian. Không có vội vàng chiến đấu, không có bận bịu lo phí sinh hoạt, không thôi thúc huấn luyện, không không đang

đăng. Đầu óc phiêu bồng, Black cất lên tiếng hát không rõ.

Cũng không rõ ràng bài hát kiếp trước. Chỉ ngân nga những câu hát vô nghĩa, Black dường như tìm lại được ý nghĩa sống của mình.

Bố mẹ ở nơi xa xin yên tâm. Con trai sẽ sống tốt cuộc sống ở nơi này. Một ngày kia nếu có cơ hội. Con còn sẽ lại trở về.

- Phải không Pikachu?

- Pika! Pikachu nghi hoặc nhìn lại.

- Mà nên giảm béo đi rồi.

Black “ha ha cười” trên chọc nó.

- Roẹt ... roẹt ...

- Pika!

Hai má lóe lóe tia lửa điện, Pikachu tức giận cảnh cáo chủ nhân dám nói xấu mình. Nhún vai, Black nhanh chân theo gót ông cụ Fuji, câu được câu không nói chuyện.

Thời gian rồi sẽ trả lại kết quả cho những gì bạn đã cố gắng không phải sao. Giờ hãy sống tốt chính bản thân mình đã.

Black giờ chính thức đến rồi.

Một tương lai tươi sáng đang chờ chúng ta.

Meo!

Không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Gặp Misty

Sáng sớm, ... thành phố Cerulean.

Hôm nay Black quyết định đi tới gym của thành phố này. Tối qua trên bàn ăn, Black đã dò hỏi kĩ càng những thông tin cần biết.

Leader gym tên là Misty. Có điều nơi đây không giống nguyên tác trong anime. Misty sinh ra là tiểu thư con một của gia đình. Cha mẹ cô hiện đang đảm nhiệm công việc của liên minh Pokemon. Làm cô chủ, misty giữ trách nhiệm bảo vệ tài sản gia tộc tại thành phố này. Đồng thời Gym của cô cũng là lực lượng trung kiên của thành phố đối đầu với các thế lực xấu như team Rocket.

Trừ thông tin từ gia đình làm Black hứng thú, những điều còn lại khác cũng không mấy đặc biệt cần chú ý. Sở trường của Misty là huấn luyện pokemon hệ nước. Vì vậy uy lực đòn tấn công với là song hệ thuộc tính đá và mặt đất Rhyhorn theo lý thuyết sẽ tăng lên bốn lần. Ngoài ra Pikachu hệ điện uy lực tác dụng mạnh hơn khi phải chiến đấu với chúng. Tóm lại là một đối thủ không tệ.

Dừng trước cửa gym, Black đề yêu cầu của mình với người trông coi. lát sau đó, cậu được đưa vào trong tòa nhà.

Theo chân người dẫn đường, Black nghĩ viễn vông về thể giới này. Nơi này có một vài gym ở các thành phố lớn hoặc nơi quan trọng. Chúng thường được nắm giữ bởi những gia tộc lớn nhất ở đó. Bọn họ cho phép người tới khiêu chiến để tạo môi trường cạnh tranh nâng cao khả năng của con em trong gia tộc.

Có truyền thống lâu đời làm nền tảng, thường thì leader gym mạnh hơn nhiều so với các tay mơ huấn luyện viên cùng lứa tuổi. Như Green là dạng con ông cháu cha, ảnh hưởng của truyền thống gia đình, hay như Red thiên tài năng khiếu bẩm sinh mới có thể khiến cho leader gym khó khăn.

Ừ, như Black kẻ xuyên việt như vậy thì không tính rồi.

Đã đến nơi. Nhìn một hồ nước rộng lộ thiên nơi đây, trên mặt nước có những tấm ván tròn đặt chân nổi lên, Black cảm thán. Thật tm nó có tiền!

Vốn cả tòa nhà Gym diện tích lớn bên ngoài cũng khá khí thế rồi. Giờ nhìn thấy sân đấu hệ nước to lớn, hai bên là lượng lớn hàng ghế quan sát như sân vận động. Một màn hình lớn đối diện để người ngồi ở xa cũng có thể qua đó chú ý những chi tiết nhỏ trên sân đấu. So với sân đấu gym của thị trấn

Pewter đậm chất sản đầu vật. Sân thi đấu nơi này quả là đại khí, khoáng đạt hơn nhiều.

Đối diện trên đài giờ là một cô gái. Trên đầu bím tóc thắt ngang. Một thân quần áo trẻ trung. Quần sóc ngắn, áo thun vàng ngắn tay. Ủ, chân dài và trắng ...

...

- Này, nhìn đủ chưa vậy!

Misty phụng phịu đánh thức kẻ nào đó ánh mắt không thành thực.

- Nha! ... Đúng vậy. Tôi là Black, đến từ trấn Pallet, tới đây muốn quyết đấu với leader gym Misty. Mong được chỉ giáo nhiều hơn.

Nuôi tiếc thu hồi ánh mắt, Black thuật lại mục đích của mình.

- Xin chào, tôi là leader gym Misty. Như vậy nếu không có vấn đề xảy ra, trận đấu diễn ra tại đây. Quy định là hai vs hai. Leader gym không được thay đổi pokemon giữa chừng. Người khiêu chiến không hạn chế. Như vậy có thể bắt đầu chưa?

Nghe xong Misty giải thích, Black gật gù đầu biểu thị không có vấn đề. Chiến đấu gym thường là như vậy. Lần trước đánh gym chẳng qua là một đợt tổ chức thi đấu nhỏ của gym. Tất nhiên, đó cũng là Black cũng đã có chút danh tiếng. Nếu không muốn đấu với Misty còn cần phải chiến đấu qua vài huấn luyện viên sống trong gym đã.

Trận đấu đầu tiên Misty sử dụng một con pokemon trông giống như một chú cá với chiếc sừng trên đầu, Black nhận ra đó là một con Goldeen. Một loại pokemon nước khá phổ biến. Một khởi đầu khá nhẹ nhàng.

Lẽ ra hiện tại Black có thể cho Pikachu xuất chiến. Là hệ điện pokemon, uy lực đòn đánh ảnh hưởng đối thủ hệ nước sẽ lớn hơn. Lúc này Pikachu vốn không núp trong pokeball mà lộ ngay ở ngoài từ đầu. Ba pokemon còn lại đều không có lợi thế như nó. Trận đấu đầu tiên cũng không nên tung ngay ra át chủ bài như vậy. Giữ lại là uy hiếp trực tiếp sẽ có lợi hơn.

Nghĩ nghĩ Black cũng tung ra pokemon của mình.

- Xuất hiện đi Rhyhorn.

Nhìn thấy đối thủ sau khi thấy mình xuất chiến Goldeen lại đưa ra pokemon như vậy ứng đối, Misty cảm giác hơi bức mình. Rõ ràng nhìn thấy đối phương mang theo pokemon hệ điện tới. Tưởng rằng sẽ phải xuất trận đầu. Như vậy có thể tiêu hao thể lực đối thủ. Ai ngờ đối phương lại xuất ra một pokemon thuộc tính chịu hại như vậy.

Này cũng quá coi thường mình đi. Misty suy nghĩ chút nữa phải dạy cho đối phương một bài học. Mình cũng không dễ dàng thua như leader gym thành phố Pewter.

Khác với Misty suy nghĩ, Black cũng có ý riêng của mình. Chiến đấu vốn để lấy kinh nghiệm thôi. Pikachu dễ dàng thắng đối phương. Vậy sẽ không có được mấy cơ hội nghịch cảnh phát triển. Butterfree và Beedrill là hai pokemon biết bay. Tàu ngầm đánh nhau với máy bay. Này hai bên mà núp lẫn nhau thì lúc nào kết thúc trận đấu.

Nghĩ đi nghĩ lại, Rhyhorn xuất trận đầu trở thành ứng cử viên sáng giá. Còn thuộc tính chịu thiệt. Lấy kinh nghiệm huấn luyện, nỗ lực bản thân pokemon chống lại. Thiên thời địa lợi không về ta. Ta lấy nhân định thắng thiên địa!

Black nhếch miệng, chuẩn bị đối đầu chiến đấu.

- Kennggg! Trận đấu bắt đầu.

Tiếng chuông trận đấu vang lên, Misty nhanh chóng hạ lệnh:

- Goldeen, sử dụng Rain Dance (vũ điệu cầu mưa)

Nhìn Goldeen thân thể theo sử dụng Rain Dance mà dần dần bay lên. Black không thể không cảm thán thể giới này thần kì. Đoán chừng con Goldeen này của Misty có thuộc tính ẩn nhẹ nhàng. Nếu là như vậy, lát nữa tấn công tốc độ, tốc độ di chuyển, uy lực ... của nó sẽ tăng lên do skill tạo môi trường hơn hẳn pokemon nước bình thường.

Thấy Goldeen bắt đầu tăng nhanh tốc độ ở xung quanh, Black biết mình cũng không thể cứ ngồi nhìn như vậy.

- Rhyhorn, dùng Rock throw (ném đá) cản nó lại.

Thấy Black phản ứng, Misty mặt hài lòng. Hừ, dám coi nhẹ bản tiểu thư, giờ chuẩn bị trả giá đi.

- Goldeen, Water Gun (súng nước) phá chúng đi.

Trận đấu diễn ra giằng co. Hai bên từ xa bắn nhau bắt diệp nhạc hồ.

Goldeen lợi dụng ưu thế sân bãi và thuộc tính đang chiếm thượng phong. Black cũng không vội vàng. Misty muốn đánh bại Rhyhorn bắt buộc Goldeen phải áp sát lại sử dụng chiêu thức mạnh hơn. Đòn đánh từ xa như vậy không khó để Rhyhorn né tránh, uy lực cũng không cao. Tiếp tục như vậy cũng chỉ bỏ phí thể lực thôi. Đoán chừng ngay từ đầu biết như vậy nên Misty mới sử dụng skill thay đổi hoàn cảnh để tăng uy lực đòn đánh lên.

Mưa nhỏ bắt đầu lớt phớt bay trên lộ thiên sân bãi. Đây là sức mạnh pokemon, chúng thay đổi được cả sức mạnh của đất trời.

- Kiên nhẫn Rhyhorn, chúng ta nhất định chiến thắng.

Black an ủi đang trở nên hơi bất an Rhyhorn. Nó cuối cùng cũng là mới sinh ra không lâu.

Nghe đối phương đồng ý tuyên ngôn, Misty không vui, quyết định tăng nhanh chiến đấu.

- Goldeen, Horn Attack (đâm tới)

- Vèo...

- Khụy xuống ... Black quát lên.

Cau mày nhìn đối phương nhanh chóng lướt qua vị trí Rhyhorn. Đây tốc độ cũng quá nhanh đi. Đúng là không dễ làm a. Vốn yên lặng đợi đối phương áp sát sẽ mả hậu pháo. Ai dè nó nhanh như vậy. May mà Black vẫn luôn lưu ý. Không thì sẽ phải chịu tấn công liên hồi của đối thủ mà thua trận này rồi. Vừa mà trúng đòn, đối phương cũng sẽ không trốn xa quan sát như giờ.

- Rhyhorn. Tập trung tinh thần.

Bên kia, ...

Đánh trượt rồi. Đối thủ cũng không tệ lắm. Misty tự nhủ.

Có điều bây giờ trận đấu cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

- Goldeen, tiếp tục. Đừng cho nó cơ hội nghỉ ngơi.

- Hừ, Rhyhorn, dùng Scary Face (khuôn mặt hăm dọa)

- Vèo...

Lại một lần nữa thành công né tiếp. Có điều tốc độ Goldeen vừa giảm do skill vừa rồi giờ lại tăng trở lại. Suy nghĩ trong nháy mắt. Không kịp cân nhắc, ngay khi lướt tấn công mới lại tới, Black hạ lệnh:

- Rhyhorn, chúng ta cũng dùng Horn Attack (đâm tới)

- Âm ...

Giờ cả hai đều thương tổn lớn sau pha va chạm. Tuy nhiên, Goldeen có thể hồi phục thể lực trong mưa, ngược lại Rhyhorn cả người trở nên uể oải.

- Không sao chứ Rhyhorn?

- Cậu không sao chứ Goldeen?

Hai người đồng thời quan tâm hỏi thăm pokemon của mình.

Thi đấu thể thao cũng không như cuộc chiến sinh tử. Dành chút kiểm tra để phòng, tránh trường hợp pokemon bản thân bị thương quá nặng vẫn chiến đấu tiếp khiến chúng xuất di chứng về sau. Thấy pokemon vẫn còn có thể tiếp tục, hai người an lòng.

Đòn tấn công vừa rồi Goldeen được hưởng lợi tăng tốc độ, uy lực đòn đánh mạnh. Có điều, Rhyhorn bao bọc cơ thể bởi lớp áo giáp dày cũng không sợ va chạm. Goldeen vừa rồi sơ ý khiến cả hai trực diện nhận đòn của nhau. Tính cụ thể ra hiện Rhyhorn đang có lợi hơn. Tuy vậy theo thời gian dài khôi phục, lợi thế cũng sẽ dần trôi đi.

Black cũng muốn nhân cơ hội đánh rắn đập đầu. Có điều đối phương không cho như vậy như ý. Vốn tính để cả hai lấy thương đổi thương. Đợi cả hai bị thương sau đó dùng Rhyhorn được bảo vệ tốt hơn tranh thủ kết thúc trận đấu. Khả năng giờ Misty đã nhận ra kế hoạch của mình.

Nhìn vẫn bay lượn ở phía xa xa trong trời mưa phùn, Black biết khi Goldeen hồi phục lại, nó mới tiếp tục tấn công. Và lần này cũng sẽ không dễ dàng lấy thương đổi thương như vừa rồi.

Ván đầu đầu tiên cũng quả thật là không dễ dàng!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Trận đấu

Sân đấu ...

Goldeen đã dần hồi phục, hiện đang lơ lửng phi hành. Black cũng đang chậm rãi suy nghĩ đối sách. Thẻ chủ động đang trong tay Misty nhưng chỉ cần sơ sẩy diễn ra, cậu sẽ gắng nắm chặt nó mà phản kích.

Cảm nhận Goldeen đã khôi phục lại phần nào thể lực, Misty bắt đầu hạ lệnh. Lần này cô cẩn thận hơn.

- Goldeen, lượn vòng quanh nó tìm cơ hội.

Black bình tĩnh ứng đối.

- Rhyhorn, giữ nguyên vị trí, không cần nhìn theo nó, chú ý tờ ra mệnh lệnh.

Cả hai huấn luyện viên chăm chú vào tình thế trên sân. Goldeen thân hình nhanh chóng di động xung quanh. Rhyhorn hiện đang an tĩnh tại chỗ đề phòng. Cảm nhận được tốc độ Goldeen đã gần tới cực hạn Misty quyết đoán hạ lệnh:

- Goldeen, tấn công. Horn Attack (đâm tới)

- Vèo ... (Goldeen lao nhanh về phía Rhyhorn)

- Rhyhorn, bên trái. Tóm lấy nó! (Black đối ứng lại)

- Âm ...

Nguy cấp!

Rhyhorn nhận trọn đòn đánh của Goldeen nhưng cuối cùng vẫn đang tóm được nó. Âm thanh Misty lại vang lên:

- Goldeen, dùng Tail Whip (quấy đuôi). Thoát ra!

“Hừ”. Chờ chính là cơ hội này, sao có thể để nó dễ dàng như vậy. Black nhanh chóng phản ứng lại.

- Rhyhorn dùng Bite (cắn xé), tiếp theo Horn Attack (đâm tới) kết thúc nó.

Skill Tail Whip là sở trường thoát thân của loài cá. Thân hình trơn trượt lại quấy mạnh sẽ dễ dàng thoát khỏi nắm bắt. Càng là lúc nguy cấp hay khi thể lực giảm, đòn này ứng theo bản năng phản kháng lại càng hiệu quả. Nếu Rhyhorn cố gắng bắt giữ sẽ chỉ theo như ý của đối phương. Kết thúc nhanh nó mới là chính xác.

Cuối cùng, sau một đòn Rock Throw (ném đá) bổ đao, Goldeen chính thức mất sức. Thua trận!

Rhyhorn cũng không khá hơn chút nào. Gần như cũng mất sức thi đấu. Lĩnh trọn nhiều đòn đánh của đối thủ như vậy làm thể lực nó gần như xuống đáy. Dù sao đối thủ có được ưu thế hơn hẳn.

Chiến thắng như vậy cũng sẽ củng cố niềm tin cho bản thân pokemon. Không chỉ có chiến thắng tăng kinh nghiệm đơn giản, pokemon chiến thắng trong nghịch cảnh càng đáng quý hơn nhiều. Xây dựng niềm tin cho pokemon cũng là điều những huấn luyện viên pokemon giỏi cần làm.

Còn giờ, ván đấu này tạm thời lợi thế tạm nghiêng về phía Black.

...

Thu hồi Goldeen, Misty hơi buồn bực.

Không nghĩ ra là lại thua như vậy. Đối thủ quả nhiên không phải may mắn mới chiến thắng leader gym trấn Pewter. Đã vậy bản thân cũng nên dốc hết sức lực. Misty lấy ra pokeball bên đai lưng:

- Tiếp đó, ván tiếp theo tớ sẽ dùng toàn lực, cậu cũng nên cẩn thận.

Misty hướng về phía Black cảnh báo.

- Được rồi, Starmie, nhờ cả vào cậu.

- Vậy chúng ta cũng xuất toàn lực. Phải không Pikachu? (Black nghiêng đầu khích lệ Pikachu)

- Pika! (Pikachu chiến ý ngẩng cao trả lời).

...

Ván thứ hai Pikachu vs Starmie.

- Kennggg! Trận đấu bắt đầu.

- Starmie! Rapid Spin (cao tốc xoay tròn)

Starmie nhanh chóng tự xoay tròn sau mệnh lệnh, sau đó lao về phía Pikachu với tốc độ cao. Tuy nhiên, bản về độ linh hoạt, Pikachu cũng không kém. Nó dễ dàng né tránh tấn công từ Starmie.

- Pikachu, chú ý sau lưng. (Black bình tĩnh ra lệnh.)

Quả nhiên, Starmie ý định dùng Return (quay ngược lại) đánh bất ngờ sau lưng ý định thất bại. Một cái bầy nhỏ của Misty bày ra. Nếu pokemon không chú ý rất dễ trúng đòn ngầm Return không có hạ lệnh này. Sau đó sẽ là liên miên tấn công không cho đối phương phản ứng.

Thấy chiến thuật thất bại, Misty tâm trạng buồn rầu. Hiện tình thế xoay ngược lại. Thuộc tính lợi thế thuộc về Pikachu. Starmie mà sử dụng đòn tấn công hệ nước rất dễ dính điện giật ngược lại thân. Giờ chỉ có thể trông cậy vào tốc độ của Starmie để chống đối lại. Đối thủ không biết bay, cũng không thể áp sát tấn công Starmie được. Quyền chủ động vẫn đang phía cô.

Black cũng nhận rõ ưu nhược điểm hiện tại. Nghĩ nghĩ, Black hạ lệnh:

- Pikachu dùng Thunder Shock (điện giật) tấn công nó.

Gặp đối phương bắt đầu loạn phóng điện tấn công, Misty mày nhăn lại. Cứ như vậy Starmie sẽ nhanh hao hết thể lực. Đây cũng không như ván trước, Rhyhorn chỉ đứng tại chỗ né tránh mà thôi. Hiện giờ cần đánh nhanh thắng nhanh mới được. Có chủ ý, Misty hạ lệnh mới:

- Starnie, lần nữa Rapid Spin (cao tốc xoay tròn).

- Àm ...

Vốn không mấy hi vọng Misty chợt thấy kì tích xảy ra. Lần này Starmie lại đánh trúng đối thủ. Đang định hạ lệnh liên tục tấn công chợt cô giật mình phản ứng lại.

- Kết thúc nó Pikachu, toàn lực Thunder (sấm sét).

Black bình tĩnh ên tiếng. Vốn còn định hao thể lực với Misty, đối phương bay tới bay lui vậy cũng không dễ dàng. Có điều, Starmie tấn công cũng bị Black đặt bẫy. Pikachu sớm dùng Nuzzle (bẫy điện) nên dù ăn phải một đòn của Starmie nhưng Pikachu vẫn là kẻ phản ứng lại trước.

Tiếp theo đối với một kẻ lâm vào cạm bẫy vì điện không thể cử động, một đòn sấm sét đủ để kết thúc rồi. Dù sấm sét xác xuất trúng thấp nhưng mục tiêu cố định thì uy lực của nó cũng thật phù hợp.

Ván đấu này Black lợi thế ngay từ đầu, vì vậy chiến đấu cũng không mấy huyền diệu như ván trước.

Trận đấu kết thúc. Phần thắng thuộc về Black. Misty thu hồi Starmie giao cho người hầu hai chỉ pokemon tham gia thi đấu mang đi hồi phục. Cô tiến tới gần Black bắt chuyện.

- Tớ đã nghe về cậu từ Brook, công nhận cậu chiến đấu rất tuyệt.

- Cảm ơn lời khen của cậu.

Black lễ phép đáp lại.

- Có điều ... cậu cũng nên tăng cường huấn luyện pokemon chống lại pokemon hệ điện. (hoi chần chừ, Black bổ sung thêm)

- Tớ sẽ!

Misty nhanh chóng đáp ứng, đồng thời lên tiếng:

- Có điều, ... Nếu cậu có thời gian, có thể tới đây đối chiến huấn luyện không? Sẽ tốt hơn nếu có người đối luyện so với huấn luyện một mình.

- Cũng tốt... Tớ tạm thời ở lại thành phố này một đoạn thời gian. Nếu cậu không phiền, tớ sẽ tới cọ cọ sử dụng sân đấu.

Black “hì hì” cười đáp lại.

Thấy vậy Misty cũng vui vẻ trêu đùa:

- Nếu thế thì cậu phải chuẩn bị thêm tiền phí bảo trì cho tớ đó.

Nhún nhún vai, Black nhanh miệng đáp:

- Sẵn lòng làm mọi việc vì người đẹp.

- Hóa ra cậu cũng là một kẻ miệng ba hoa. (Misty mặt đỏ lên).

- Ai! Thời nay nói thật lại không có ai tin rồi. (Black cười.)

Cứ như vậy hai người câu được câu không trò chuyện đi ra sân đấu.

Cuối cùng Black hứa hẹn mỗi buổi sáng sẽ tới đây tham gia đối luyện. Buổi chiều và buổi tối cậu định dành thời gian học tập tri thức với cụ Fuji. Thời gian giải Pokemon League cũng đang tới gần, cậu cần làm hết sức lực của mình.

Ừ, chắc chắn không vì tiền thưởng giải đấu đâu.

Cậu thế! ”cười”

Đón lấy, một đợt tập huấn mới lại đã bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Một ngày bình thường ở Cerulean

Sáng sớm ...

Hôm nay là ngày đầu tiên theo như hứa hẹn của Black với Misty. Lăn đi lăn lại trên tấm ga giường. Đã lâu rồi cậu chưa được ngủ ngon và an bình như thế. Đáng tiếc, tiếng chuông báo reo vang, cậu cũng đành xua đuổi cơn buồn ngủ. Bắt đầu một ngày mới thôi.

Đánh răng rửa mặt, lo bữa ăn cho lũ pokemon. Cậu chợt nhớ tới giờ đầu phải ở trong những nhà khách trước kia. Vội vã đi xuống lầu, cậu bắt đầu mò vào nhà bếp. Một thời gian sau, mùi thơm thức ăn bay ra khắp phòng.

Bày biện mọi thứ lên bàn ăn, cậu suy nghĩ viên vông.

Trước kia khi còn ở thế giới cũ, cậu từng gặp nhiều bàn luận vui thú vị về thế giới pokemon. Vốn là thôi. Câu chuyện pokemon này xuất hiện từ rất sớm. Có lẽ bởi vậy đối chỗ bối cảnh cũng rất khác những câu chuyện xuất xứ sau này. Nhiều chỗ được xây dựng cũng khá là kì quặc.

Như chuyện thức ăn ở thế giới này chẳng hạn. Bạn có thể tưởng tượng. Một thế giới mà mọi thực vật, động vật, rồi thì ngay cả đồ vậy, hồn ma. Ừ, cả người ngoài hành tinh nữa, ... v v đều là pokemon. Ngoài ra, mọi thứ ở đây đều ứng dụng bởi sức lao động từ pokemon cung cấp. Con người và pokemon làm bạn với nhau là chân lí của huấn luyện viên ở nơi này. Bạn thường thấy điều đó được nêu lên trong từng tập anime hay từng tập truyện.

Vậy con người lấy gì làm thức ăn bây giờ?

Sẽ không là cũng ăn đám pokemon đi!

Chep, sau khi thời gian dài sinh sống, Black cho ra kết luận.

Bingo! Bạn đoán đúng rồi đấy.

Ở đây pokemon cũng giống như vật nuôi trong nhà ở thế giới cũ. Bạn nuôi một con mèo, yêu quý và chăm sóc nó. Nó giúp bạn bắt chuột. Nha! Nó là người bạn thân thiết của bạn. Có điều, này cũng không thể ngăn cản người thường ăn thịt tiểu hổ (mèo) được.

Đạo lý cũng giống vậy với nơi đây. Theo sinh thái trong tự nhiên Caterpie, Metapod thậm chí Butterfree đều là con mồi của lũ Pidgex, Pidgeotto, hay thậm chí Pidgeot. Loài Pidgex lại chịu uy hiếp từ lũ Fearow. Lúc này chúng lại trở thành con mồi bị săn. Ừ, nếu đội ngũ của bạn có cả Pidgex và Caterpie. Đừng lo lắng chúng sẽ không ăn thịt lẫn nhau đâu. Nên nếu lúc nào đó Caterpie đi lạc thì chớ đổ oan cho Pidgex nhé.

Có điều, với trường hợp Pidgeot với Fearow. Lời khuyên chân thành cho bạn. Hãy gửi một con về nhà ngay, trước khi đội ngũ lộn tung lên vì cả hai là chúa gây gỗ ồ.

Con người thì có thể thu sữa uống từ đám Miltank, ăn cá từ lũ Magikarp, đám chín Pidgey cũng có thể bị xử lý. ... Thường là đám pokemon số lượng lớn, sinh sản nhanh và vô dụng được nuôi để lấy nguồn thịt cung cấp.

Có điều với những huấn luyện viên pokemon coi pokemon là đồng đội của mình. Điều này thật tệ!

À không, điều đó quả là kinh khủng mới đúng. Nhất là khi bạn ăn những thứ làm từ đồng loại của đồng đội bạn.

Bởi thế sinh ra một đám thức ăn chay chủ nghĩa giả. Bọn họ sử dụng thức ăn chủ yếu là thịt nhân tạo. Đừng nói vì sao sẽ có món hàng cao cấp đó nhé. Thế giới này thậm chí có cả không gian chuyên phát đồ vật. Vì vậy mọi điều kì tích cũng sẽ trở nên không còn xa lạ nữa. Nói xa ...

Black hiện giờ mới chỉ biết một phần nhỏ của thế giới này. Có lẽ sẽ còn nhiều điều nữa cậu gặp trong tương lai sắp tới.

Nhìn ông cụ Fuji vui vẻ hưởng dụng bữa sáng bản thân làm, Black cũng cảm thấy vui vẻ. Cảm giác gia đình dường như quen thuộc tỏa ra cả ngôi nhà. Lòng cậu dần trở nên an định.

...

Thành phố Cerulean, phòng huấn luyện Gym ...

- Staryu, Bubble Beam (mưa bong bóng)
- Butterfree, Whirlwind (con gió hỗn loạn).

Đám bong bóng bị gió thổi tan đi.

- Staryu, áp sát, dùng Thunder Shock (điện giật)
- Butterfree, chúng ta dùng Substitute (phân thân).
- Xoẹt ...

- Tốt lắm, giờ Gust (liệt bạo phong) đáp trả.

Misty nháy nháy mắt, lớn tiếng gọi:

- Có cần tớ giả bộ không biết có phần gây tê không?
- "..."
- Ặc, ... Ủm, nếu cậu muốn, có thể giả bộ không biết. Black thành thực đáp.

Không để ý kẻ mặt dày nào đó, Misty đánh trả:

- No never! Staryu, dùng Rapid Spin (cao tốc xoay tròn) thoát đi.
- Hừ, không dễ như vậy. Butterfree, chúng ta dùng tuyệt chiêu. Di động phấn hoa.

Một đám phấn gây mặt trái hiệu quả bị Butterfree dùng niệm lực điều khiển thành từng quả cầu nhỏ đuổi theo Staryu. Chiêu này Black rút ra từ lần đi qua hang động nọ cải tiến tới.

Chiến đấu vẫn tiếp tục.

...

Một lát sau ...

Bên hồ nước, một chú Shiny Magikarp đang hăng hái dùng Splash (nhảy lên) không ngừng. Misty nói chuyện bằng giọng hâm mộ.

- Cậu thật may mắn khi có một chỉ Shiny Magikarp... Tại sao mình đi câu không bao giờ câu được nó nhỉ?
- Có thể đợi lúc nó tiến hóa thành Gyarados hãy nói với giọng đó được không?

Black buồn rầu vừa nhìn về Magikarp vừa nói.

Hiện Black và Misty đang cho cả đám pokemon tự tập luyện. Hai người tranh thủ nghỉ ngơi sau khi chiến đấu. Nhìn Magikarp mà Black buồn rầu. Có vẻ

như phải mang theo nó vô dụng một quãng thời gian dài.

Thật không biết làm sao để nó tiến hóa nữa. Chỉ biết rằng tập luyện chiêu Splash cho tốt có thể giúp sau này thành Gyarados, thân thể cứng rắn hơn. Black biết điều này cũng là được lợi từ kiến thức ông cụ Fuji truyền cho.

- Nhưng rồi nó cũng sẽ tiến hóa. Không phải sao?

Misty khinh bỉ đáp lại.

Nhún nhún vai, Black thông minh không tiếp tục theo đuổi vấn đề này. Tốt nhất là nói sang chuyện khác gây chú ý. Nghĩ nghĩ cậu lên tiếng:

- À, sao Saryu của cậu có thể dùng cả tuyệt chiêu hệ điện vậy.

Không biết được dụng tâm hiểm ác của người nào đó, thiếu nữ dễ dàng từ bỏ theo đuổi:

- Tuyệt lắm phải không, này là nhờ cả vào di truyền từ thế hệ trước đấy.

- Quả nhiên là tuyệt thật!

Black phụ họa.

Cái gọi là di truyền thế hệ trước chính là skill của thế hệ trước để lại cho đời sau. Như vậy chỉ cần sinh ra là biết rồi. Không cần huấn luyện viên mất công huấn luyện. Nhất là khi những skill khó huấn luyện được di truyền thì càng tuyệt.

Saryu là hệ nước lại học được hệ điện Thunder Shok đúng là một chuyện đáng tự hào.

Nghe nói, người ta nghiên cứu sau chỉ ra rằng, mỗi pokemon sinh ra trong gen của chúng có chứa sẵn tri thức từ tổ tiên để lại trong đó. Huấn luyện viên huấn luyện chỉ là để khơi gợi lại trí nhớ gửi sâu trong gen. Và cách huấn luyện như thế nào sẽ ảnh hưởng sự lựa chọn hướng phát triển dần skill của cá thể. Chỉ nghe thôi cũng cảm thấy thật kì diệu. Đoán chừng nếu như vậy, vừa này Butterfree dùng Di động phấn hoa có khi cách sử dụng cũng đã có sẵn trong gen của nó rồi. Dù gì chiêu này cũng không quá khó nghĩ ra.

Hai người câu được câu không trò chuyện. Đôi lúc lại gia tăng kiến giải bản thân trong khi chiến đấu. Nói chuyện nói chuyện, thời gian nhanh tới buổi trưa. Hai người đều cảm nhận tiến bộ rất nhiều.

Từ chối lời mời dùng cơm trưa của Misty. Black dẫn theo đám pokemon quay lại nhà ông cụ. Buổi chiều Black còn phải trông nom giúp cửa hàng cần câu.

Nói là trông nom nhưng thật ra càng giống điểm dừng chân bắt buộc. Cả buổi chiều không có khách tới cửa hàng. Black cũng chỉ đành ngồi đọc sổ tay cụ Fuji giao cho. Nhờ vậy thời gian buổi chiều cũng không coi là uổng phí.

Bữa cơm tối, Black tranh thủ hỏi những điều không hiểu trong sổ tay với ông cụ.

Kết thúc bữa cơm, Kiểm tra lại đám pokemon chỗ ngủ. Cậu trèo lên giường.

Một ngày cứ như vậy phong phú trôi qua. Cuộc sống diễn ra nhẹ nhàng như vậy. Có lẽ nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tương lai, cậu cũng muốn tìm một nơi, tìm một cuộc sống đơn giản như bây giờ.

...

Tắt đèn! Ngủ thôi!

Đường còn dài và xa, ... xa lắm.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Lễ hội

Bữa sáng, trên bàn ăn ...

Sau khi tào lao một số về hàng xóm xung quanh nhà, ông Fuji về mặt lơ đãng, tùy ý hỏi:

- Đúng rồi, dạo này tình cảm giữa hai đứa tiến triển thế nào rồi?

Black đơ luôn:

- Cái gì tình cảm của hai đứa ạ?

Ông cụ mặt đầy hứng thú, hài hước nhìn về phía Black, giọng nói đương nhiên:

- Thì chuyện của cháu và con bé ở gym đó!

- Đừng nói với ta là cháu không có ý kiến gì nhé. Ta cũng không tin cháu chăm chỉ hằng ngày đi tới đó mà chỉ vì huấn luyện.

- Vốn là vì huấn luyện thôi mà. (Cậu kháng nghị.)

Có điều ông cụ coi như chưa từng nghe cậu bày tỏ qua, hào hứng kể lể:

- Này có cái gì mà ngượng ngùng. Yêu là phải tiến tới thôi. Bé con đó ta nhìn cũng không tệ lắm. Cháu phải cố gắng lên. Anh nhà nghèo đột kích phú tiểu thư.

- Thích nhất rồi!

- "....."

- Cháu với Misty chỉ là bạn bè thôi mà.

Cậu kiên trì đỉnh chính đồng thời trong lòng phê phán ai đó “Già mà không đứng đắn”.

Ông cụ mặt cười xấu xa:

- Đấy nhé! Ta còn chưa nói tên ra mà cháu đã khai ra rồi. Yên tâm, ông cũng không có cổ hủ như vậy đâu.

- Gì gì chứ, yêu sớm kích thích nhất rồi.

Nói xong ông còn nháy nháy mắt, gờ ngón tay cái khẳng định cho cậu.

Gục xuống bàn. Cậu vô lực chống lại. Thôi thì kệ nó vậy.

Đón lấy, cả buổi sáng cậu phải nghe lời kể lể diễn cảm về tình sử của ông cụ. Sau đó cậu chỉ có thể tổng kết lại yếu lĩnh ông đưa cho: liều ăn nhiều, mặt dày thứ nhất, hành động thứ hai, gạo nấu thành cơm thứ ba... v v.

Đội đã, ta cũng không phải muốn tán gái. Tổng kết vậy làm chi?

Thế là, vì bảo vệ tâm linh thuần khiết của mình, cậu nhanh chóng xử lí xong bữa cơm rồi xuất phát sớm.

Ra khỏi nhà, hít một hơi thật sâu, cố xua đi những lời nói của ông cụ, Black bắt đầu dạo bước đi tới gym. Thành phố buổi sáng tràn ngập sương mù. Sắc trời hôm nay hơi u ám. Muốn ngắm cảnh sắc ven đường, mà chỉ thấy bất gặp là vẻ vắng lặng bao trùm. Một vài cửa hàng đã bắt đầu lục tục mở cửa.

Đang đi, bước chân cậu chợt chậm lại. Ngẫm nghĩ, cũng không phải muốn tán tỉnh, cậu chỉ là muốn cảm ơn mà thôi. Vì vậy, cậu đi tới một cửa hàng hoa ven đường.

- Cô ơi, bán cho cháu một đóa hoa tươi.

Người bán hàng nhìn lại về phía Black, tiếp theo nhiệt tình giới thiệu:

- Anh bạn trẻ, mua hoa cho bạn gái nhỏ hả. Mua hoa hồng nhé? Sáng nay họ mới trở tới đây. Đảm bảo bạn gái cậu sẽ thích. Nếu có tâm, làm một lần 99 đóa hồng đi.

- Không ... ừm, ... thế cho cháu một đóa đi.

Cậu trầm nghĩ, cũng không phải người quen, hiểu lầm cũng không sao cả.

Cầm lấy đóa hoa trong tay, tinh thần dâng cao, cậu tăng nhanh bước chân đi về phía trước.

Thành phố buổi sáng bất chợt vang lên tiếng ca yêu đời của ai đó đang quanh quẩn đâu đây.

...

- Tặng cậu. Cảm ơn vì thời gian này cho mình huấn luyện nhờ sân bãi.

Black mặt mỉm cười đưa hoa cho Misty.

Đối phương hai má hơi đỏ tiếp nhận, không quên lễ phép cảm ơn.

- Cũng không có gì. Cũng nhờ có cậu mà dạo này tớ tiến bộ hơn hẳn.

- Vậy chúng ta cùng cố gắng hơn nữa.

Black ý chí ngẩng cao tiếp lời.

Misty tâm lí vui vẻ, hào hứng vung tay:

- Tất nhiên rồi! Hôm nay chiến đấu, tớ sẽ cho cậu biết tay.

Nhún nhún vai, Black ra hiệu xin mời. Cả hai vừa nói vừa cười đi về phía sân huấn luyện.

...

- Seadra, dùng Water Gun (súng nước).

- Krabby, nhảy xuống dưới.

Misty tự tin hạ lệnh

- Seadra, Whirlpool (xoáy nước) bắt chặt nó.

Mặt nước lốc xoáy lan tràn. Giữa trung tâm, Seadra bình tĩnh ngưng mắt nhìn đối thủ. Phía ngoài, xoáy nước đang lan gần tới vị trí của Krabby. Lần này dù có nhảy lên tằm ván thì cũng sẽ chỉ làm mục tiêu sống cho Seadra. Tốc độ đòn đánh của nó rất nhanh. Krabby lại không có đòn đánh xa đủ uy lực. Vì vậy áp sát rút ngắn khoảng cách mới là chiến thuật hợp lý. Nhìn Krabby nổi trên mặt nước đợi mệnh lệnh mới.

Suy nghĩ chớp nhoáng, Black hạ lệnh:

- Krabby, dùng Bubble (Bong bóng) che mặt nước lại.

Nhìn đối phương biến mất trong tầm mắt, cả Misty và Seadra bắt đầu lo lắng đề phòng. Bởi pokemon của Black biết phi hành đối chiến với đám pokemon chuyên lặn dưới nước của Misty làm chiến đấu trở nên rất đơn điệu. Vì vậy Black nêu ra chủ ý sử dụng pokemon của Misty chiến đấu.

Vốn tưởng rằng pokemon của người khác sẽ khiến đối phương gặp rắc rối. Thêm với Krabby cũng không mạnh lắm. Chiến đấu phải nhanh kết thúc mới đúng. Không nghĩ ra lại đánh thành như vậy. Đoán chừng bây giờ Krabby đã trốn xuống nước mượn lực nước xoáy áp sát Seadra đi. Misty mỉm cười thầm nghĩ. Chiến đấu với nhau nhiều ngày như vậy, thói quen hay dùng bẫy nhỏ của Black không qua được mắt của cô.

- Seadra, dùng Muddy Water (phun mực), tiếp theo dùng Dive (lặn) tìm kiếm Krabby.

Mặt nước trở nên đen ngòm. Krabby không cánh nào tìm ra đối thủ trong nước. Ngược lại đối phương tìm được bản thân càng dễ dàng. Nhận thấy kế hoạch bị phát hiện, Black chỉ đánh ra hiệu cho Krabby nhảy lên mặt ván.

Chiến đấu lại trở về thế ban đầu.

...

- Làm sao, mới thắng một trận mà vui vẻ như vậy sao?

Black giọng trêu chọc

Misty phớt lờ đi kẻ nào đó, tiếp tục vui đùa với lũ pokemon. Hiện giờ cả đám pokemon của hai người đều đang nghỉ ngơi vui đùa. Tất nhiên, như Rhyhorn thì giờ đang hăng hái hưởng thụ bữa ăn rồi. Này ăn hàng!

Thấy đối phương phớt lờ mình, Black lơ đãng, giọng tùy ý hỏi:

- Tớ nghe nói một hai ngày tới, thành phố sẽ diễn ra lễ hội.

Hài lòng vì biểu hiện của mình vừa nãy, nhận thấy đối phương đã chịu thua, Misty lúc này mới đáp lại:

- Đúng rồi đấy, mỗi năm tầm này lại diễn ra lễ hội đặc trưng ở đây. Đối tượng chủ yếu là đám pokemon hệ nước và huấn luyện viên của họ. Tiếc là cậu lại không có con pokemon hệ nước nào.

- Nếu không cậu cho mình mượn Krabby một thời gian là được.

Black nháy nháy mắt ra hiệu.

Nghe vậy Misty sáng khoái đáp ứng:

- Không có vấn đề. Tớ nghĩ Krabby cũng sẽ đồng ý. Phải không Krabby?

Nghe đến đó, Black hơi chần chờ một lát mới lên tiếng:

- Ủ, ... tớ không quen thành phố lắm, hôm đây cậu làm hướng dẫn du lịch cho mình nhé.

Misty lập tức đáp ứng:

- Được thôi. Chuyện này cứ giao cho tớ là được.

Thấy đến đây, Black hơi an lòng. Cậu nhớ lại cuộc nói chuyện buổi sáng với ông Fuji. Chính ông báo cho cậu về việc lễ hội sắp diễn ra. Ủ, cậu mới không thừa nhận mua hoa buổi sáng là nhằm vào lúc này xuất lời mời đâu. Chỉ là cảm ơn thôi.

Đúng vậy. Chính là như thế! Cậu tự nhủ.

Bên kia, không thấy Black tiếp tục lên tiếng, Misty len lén quan sát đôi phương. Quay người lại chơi đùa tiếp với đám pokemon. Mặt hơi đỏ lên.

Cô mới sẽ không thừa nhận xuất hiện ý nghĩ kì quái từ đóa hoa hồng buổi sáng đâu á. Là ... lá ... la ...

Và thế là ...

Thiếu nam, thiếu nữ vòng quay vận mệnh từ đây bắt đầu thay đổi.

Tình bạn, tình yêu sẽ dần hình thành theo năm tháng.

Gió phất phơ thổi. Mặt nước óng ánh nắng vàng. Tiếng cười đùa của cả đám vang vọng nơi đây. Lòng ai đang xao động. Con tim của họ liệu có lúc nào hòa lại vào nhau. Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo?

Mời các bạn đón đọc Quyển 2: Thiếu niên trưởng thành.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Ngày ấy em và tôi

Lại một ngày mới đã đến ...

Một ngày như bao ngày, nhưng với Black thì ...

- Các cậu thấy thế nào?

- Pikachu! Trông vậy có ổn không?

Black nghiêng đầu hỏi đám pokemon. Được đáp lại bằng một đám lắc đầu. Nhún vai, Black quyết định thay đổi bộ vest mà cậu kiếm được từ ông Fuji.

Được rồi. Mặc mặc là bản chất của ta. Thở ngắn than dài, cậu thay trở lại quần áo bình thường.

Đúng vậy!

Hôm nay là ngày diễn ra lễ hội. Hơn hai mươi năm ròng sinh sống, lần đầu tiên cậu có cảm giác là mình chuẩn bị đi hẹn hò. Sốt ruột chút cũng là tất nhiên thôi. Cần phải định chỉnh lại tâm lý. Cậu tự nhủ với bản thân.

Hi vọng hôm nay mình sẽ không làm điều gì ngu ngốc.

Bước chân ra khỏi phòng, dưới lầu, trên bàn ăn hôm nay đã có sẵn bữa sáng cậu làm từ sớm. Cụ Fuji đang chậm rãi thưởng thức bữa ăn của mình.

Cố dần lòng làm cho mình bình tĩnh lại. Ăn bữa sáng đã vậy. Mọi chuyện từ từ sẽ ổn thôi. Cậu bước tới vị trí của mình. Cát tiếng chào ông cụ, đổi lại là giọng trêu chọc phát ra:

- Ta tưởng cháu không ăn bữa sáng mà bay tới ngay bên cạnh bạn gái nhỏ chứ.

Yên lặng là vàng. Cậu quyết định chủ ý giảm bớt hứng thú của ông Fuji.

Được rồi, có lẽ cậu đã sai. Ông vẫn tiếp tục nói. Cậu phát hiện ông có thuộc tính nói lao rất mạnh. Vừa ăn vừa tổng kết, cậu cảm thấy mình lại tiến bộ hơn. “hừ hừ”. Nhạo báng của ông không thể làm nao núng lòng ta.

- Ủ, buổi tối nếu cần, ta sẽ tới nhà hàng xóm chơi. Hai đứa có thể tranh thủ không gian riêng tư tìm hiểu nhân sinh đạo lý nhé.

Ông nháy nháy mắt, hèn mọn ra hiệu.

Black bó tay với ông rồi. Nói vậy với đứa trẻ tầm tuổi cậu thật sự không có vấn đề gì sao.

- Ông à, chúng cháu chỉ là bạn. Là bạn thông thường thôi. Gặp phải cậu ấy ông cũng không thể nói như vậy. (Black biểu thị bất mãn)

- Rồi rồi, yên tâm. Ông sẽ không ngốc đến làm cháu dâu của ông chạy mất đâu.

Black gục.

Trận thứ n, Black vs Ông Fuji. Người thắng: Ông Fuji.

...

Qua loa đánh chén thức ăn sáng. Black thề sau này sẽ không tranh luận vấn đề như này với ông nữa. Cả bữa ăn, cậu kiên nhẫn vừa ăn hết thức ăn vừa đáp lại trò chuyện. Cuối cùng mọi thứ cũng xong. Cậu nhanh chân rời khỏi nhà. Đón lấy một ngày lễ hội của cậu cũng đã bắt đầu.

Dạo bước trên đường, mới sáng sớm mà hai bên đường các cửa hàng đã mở từ bao giờ. Mọi nhà bắt đầu trang trí trước cửa lá cờ, duy băng ... Người đi lại trên đường phố cũng đông hơn hẳn so với mọi khi. Không khí ngày lễ đang nhen nhóm cả thành phố.

Ồ, Black chợt bắt gặp một người mang theo một con Tentacool đi dạo. Thấy nữa, giờ lại là một bé Poliwhag đáng yêu. Không tồi, kia chắc là Slowbro rồi. Nhìn nó giống như là ngọc hà mã vậy.

Trước Black cũng từng mơ ước sau này mình có thể có một con Slowking. Nó là dạng tiến hóa khác tương tự Slowbro từ Slowpoke.

Khác với Slowbro và Slowpoke ngốc nghếch, Slowking đội vỏ sò trên đầu và trí tuệ của chúng rất cao. Thường những con Slowking dễ xuất hiện tiến hóa từ những con Slowpoke đầu đàn. Do chúng chịu trách nhiệm dẫn dắt cả đàn nên trí tuệ hơn nhiều so với thành viên bình thường.

Nhắc tới mới nhớ, Misty từng nói ngày lễ hội hôm nay chủ yếu dành cho đám pokemon hệ nước và huấn luyện viên. Thảo nào nãy giờ cậu bắt gặp nhiều người mang theo pokemon nước như vậy. Thành phố Cerulean này vốn cũng là nổi tiếng nhờ đám pokemon hệ nước đông đảo sống quanh đây.

Hào hứng tăng lên, cậu nhanh chân hơn tiến về phía gym. Không biết Misty dự định dẫn cậu đi chơi như thế nào.

...

- Lại có chuyện như vậy? Black ngạc nhiên hỏi.

- Đúng vậy! Đây là vé xem biểu diễn đặc biệt. Lát nữa anh chú ý xem nhé.

Buồn bực nhận tấm vé từ cô hầu gái của Misty. Giờ Black đã biết Misty dự định dẫn cậu tham gia lễ hội kiểu gì.

Xem biểu diễn kịch trên mặt nước. Hóa ra là thời gian những ngày này, buổi chiều Black trông coi quán cà phê thì Misty dành thời gian tập diễn vở kịch.

Là thành viên kế thừa gia tộc lớn nhất thành phố, năm nay Misty sẽ tham gia biểu diễn kịch nói ở sân khấu trên nước nhằm tham dự đóng góp cho lễ hội. Theo Black nhận được, vở kịch sẽ diễn ra vào buổi sáng. Buổi chiều và buổi tối Misty mới có thể có thời gian dẫn Black đi chơi được.

Lúc này Black tới hơi sớm, vì vậy Misty còn đang bận chuẩn bị cho vở kịch sắp diễn ra. Chấp nhận hiện thực, cậu mang theo vé mời được tặng đi tới nơi biểu diễn.

...

Đến khán đài sân khấu. Lúc này hầu như chưa có khách tới xem. Black đi tìm về phía vị trí của mình. Cậu được xếp ngồi ở vị trí hàng ghế đầu.

Tâm lý hài lòng. Ít nhất Misty quan tâm với mình cũng không tệ. Nơi này có thể thấy rõ ràng cự ly gần sân khấu. Mang theo tâm lý thỏa mãn, cậu tiến vào chỗ ngồi nghỉ ngơi chờ đợi vở kịch bắt đầu.

- Tớ chớp mắt một lát. Lúc nào gần tới thì nhớ đánh thức tớ nhé Pikachu.

Black nghiêng đầu nói với đang ngồi trên vai Pikachu.

- Pika! (Pikachu gật gật đầu đồng ý)

...

Thời gian lặng lẽ trôi qua ...

Tiếng động huyền ảo xung quanh đánh thức Black. Mở choàng mắt. Cậu lặng lẽ quan sát khán đài. Đã có khá nhiều người đi vào. Họ đang trò chuyện với nhau theo từng đám.

- Pika!

- Không có gì, bị tiếng ồn làm đánh thức thôi. Sắp bắt đầu chưa Pikachu?

- Pika! (Pikachu gật gật đầu ra hiệu)

Black quan sát trên sân khấu, vừa lắng nghe xung quanh. Có vẻ như buổi biểu diễn cũng đã tới gần.

...

- Kính xin gửi lời chào đến tất cả các vị khách quý, các quý ông, quý bà cùng toàn thể khán giả có mặt trên khán đài ngày ...

Tiếng nói của người dẫn chương trình vang lên, tiếng động trên khán đài dừng hẳn lại. Black tần tần có vị nghe người dẫn chương trình giới thiệu. Rất nhanh sau lời chào, lời chúc, giới thiệu vở kịch, ... v v. Vở kịch này chính thức bắt đầu.

Thời gian trôi qua, câu chuyện dần đi vào phần kết.

Nội dung cũng không phức tạp. Vở kịch kể về một cô bé gái đáng yêu sống cạnh biển. Cha của cô ra khơi không trở lại, để lại hai mẹ con sống nương tựa vào nhau. Một ngày nọ cô quyết định đi ra biển tìm tung tích của cha.

Đón lấy là chuyến phiêu lưu chạy đua thoát khỏi đàn Gyarados, tìm mẹ cho chú Lapras đi lạc, ... v v. Tóm lại là một cuộc phiêu lưu của bé gái đáng yêu, giống với câu chuyện Alice lạc vào xứ sở thần tiên của thế giới kia. Cuối cùng, cô gái trở về nhà với chú cua vui tính Krabby cùng chú cá nhỏ khó chịu Goldeen. Cả hai làm quen và đi cùng cô trong suốt cuộc hành trình. Gặp lại ở nhà cha mẹ, cô mới biết. Hóa ra chiếc tàu của người cha đã thoát khỏi sương mù ma quái trên biển nhờ cô vô tình phá hủy trong chuyến đi.

Vở kịch cũng không tệ lắm. Đặc biệt là có pokemon biểu diễn khiến Black xem với một phong vị khác hẳn. Đoạn Misty đóng vai cô bé lạc vào hòn đảo bị quên lãng. Cô được người ở đây (là do Gasty đóng giả) nghênh đón. Khi Misty lên sân khấu với bộ váy công chúa. Hai mắt Black thậm chí sáng lên. Rất xinh đẹp ồ!

...

Buổi diễn kết thúc, Black cùng mọi người vỗ tay cổ vũ cho đoàn kịch. Sau đó, cậu theo chân người dẫn đường đi vào phía sau khu trang điểm. Misty nhờ người dẫn cậu lại đợi tham gia lễ hội.

Một thời gian sau, nhìn Misty lại xuất hiện với quần áo thường ngày, Black hơi thất vọng.

- Làm sao, thấy tớ như vậy không vui sao? Misty “bầu môi” phê phán.

Black vội làm động tác khoa trương:

- Làm sao có thể. Đây không phải là không được nhìn lại một lần nữa hình ảnh công chúa xinh đẹp của chúng ta thôi.

Cho đối phương một ánh mắt thức thòi, Misty hỏi vấn đề mà mình đang quan tâm.

- Cậu thấy vở kịch thế nào? Hi vọng không bị tớ diễn phá hủy.

- Rất tuyệt! Tớ chưa từng xem vở kịch nào như thế. (vốn là chưa xem vở nào có pokemon đóng, Black tự nhủ)

Misty thấy vậy, cảm giác hài lòng. Chợt mặt hơi nóng lên, cô nói chuyện:

- Vậy đi thôi, để tớ dẫn cậu đi tham gia lễ hội.

- Tuân lệnh nữ vương đại nhân!

Black hùng hồn lên tiếng.

Cứ như vậy, hai người vui vẻ cười nói đi ra nhà hát lớn. Thời gian đã gần tới buổi trưa, Misty đề nghị đi trước nhà cô ăn cơm trưa. Đón lấy buổi chiều sẽ đi tham quan xung quanh. Black gật đầu đồng ý. Đây cũng là lần đầu cậu ăn cơm ở nhà Misty.

Mọi hôm tầm này cậu đều sẽ từ gym trở về.

...

Nhà của Misty ...

Nhìn khu nhà trước mắt, Black lắp bắp:

- Đùa hả?

- “...”

- Ý tớ là ... Đây không thể là nhà cậu được.

- Là nó đấy. Misty khiêm tốn đáp lời.

- “...”

Nhìn cả tòa nhà rộng lớn, xa hoa. Đây đúng trăm phần trăm phú tiểu thư rồi. Black theo bước chân Misty đi vào trong sân.

- Cô chủ đã về (hai hàng đồng thanh hầu gái lên tiếng đón mừng)

- Chúc mừng cô chủ buổi biểu diễn thành công.

Gật gật đầu, Misty ra hiệu với mọi người:

- Tôi muốn các em gặp người này ... Cậu ấy tên là Black.

- Chào mọi người. (Black ngại ngùng, gãi tay đáp lại)

...

Trong tòa nhà, không chỉ phía bên ngoài rộng lớn, trong này trang trí cũng rất xa hoa. Mọi khi quen gặp Misty ở gym không cảm nhận được. Lần này, tới tận nhà mới hiểu, bảo sao nói mỗi gym sau lưng là một gia tộc chèo chống.

Cứ nhìn bàn ăn trưa dài như bàn tiệc buffet. Từng hàng ghế ngồi xếp chung quanh. Đây nếu ngồi đầy bàn cũng không ít người. Cậu làm bầm:

- Thế này thì khó hợp với mình quá nhỉ...

- Xin lỗi vì đã bắt cậu đợi lâu.

Giọng Misty vang lên.

- A...

Nhìn Misty cả người thay đổi một bộ váy công chúa, Black há há miệng, nháy nháy mắt:

- Ủa? Sao cậu không nói sớm với mình đây là buổi dạ hội ...

- Cậu thôi đi. (Misty ngượng ngùng, trừng mắt lại.)

“Ăn trưa nào”

Bữa trưa, Black vui vẻ kể chuyện vui giữa mình và Misty ở sân huấn luyện cho đám hầu gái. Bọn họ cũng ngồi cùng bàn ăn với hai người. Tiếng cười nói vang lên không ngừng.

Misty đang yên lặng vừa ăn vừa lắng nghe. Chợt cô lên tiếng nói.

- Nghe này Black, có vài điều tớ phải nói với cậu.

- Gì vậy? ... Việc vở kịch hồi sáng thì mình đảm bảo là cậu diễn tuyệt nhất.

Black “ha ha” cười trả lời.

- Thôi đi, tớ không đùa đâu!

- ... Gia tộc của tớ là người bảo hộ của thành phố này. Những kẻ phá hoại nơi này là kẻ thù của chúng tớ. Giống như tổ chức Rocket chẳng hạn. Chúng

rất mạnh, tớ đã từng cùng một cậu bạn đối đầu với chúng ở núi mặt trăng và bị thua ... Cậu biết Team Rocket chứ?

- Ủ, ... rồi sao. (Black im lặng lắng nghe)

- ... Tớ chỉ muốn nói... Tuy cậu mạnh hơn tớ, có điều Team Rocket còn mạnh và nguy hiểm hơn nhiều. ... Chúng ta còn cần phải nỗ lực nhiều hơn để bảo vệ mọi người...

- Cậu hiểu ý tớ chứ? (Misty lo lắng nhìn lại)

Nghe vậy, Black lặng thinh. Đây lại diễn ra cái nào với cái nào a. Nghĩ như vậy nhưng cậu vẫn nghiêm túc làm ra đảm bảo.

- Cậu yên tâm, mình sẽ cố gắng trở nên mạnh hơn để bảo vệ mọi người.

- Cậu hiểu ý tớ là tốt rồi. Misty mỉm cười đáp lời.

Black hơi suy tư về những gì mà Misty vừa nói. Trên bàn ăn nhanh chóng trở lại không khí vui vẻ ban đầu.

Cứ như vậy bữa ăn trưa dần dần kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Thiếu niên thiếu nữ và câu chuyện về đêm

Buổi chiều ở thành phố Cerulean.

Black theo chân Misty đi dạo khắp nơi. Nghe những chuyện kể về danh nhân nơi đây. Nhìn những địa điểm đẹp. Chơi những trò chơi ở hàng quán bên đường. Hai người nhiệt huyết náo náo tham gia đủ mọi trò chơi.

Từ thi pokemon bắn đĩa bay, chơi gấp hình thú nhồi bông Psyduck. Lân la cửa hàng vớt quả táo bằng miệng hay quán game pokemon bên đường. Cho tới xem biểu diễn xiếc pokemon ngoài trời...

Thời gian nhanh chóng trôi qua. Thấy trời đã dần tối, cả thành phố lên đèn. Misty vội lôi kéo Black đi tới trung tâm thành phố.

Nơi đây sẽ diễn ra hoạt động lớn nhất lễ hội năm nay. Thi đấu pokemon Surf (lướt sóng).

Mỗi một xuất dự thi gồm hai pokemon. Trong đó bắt buộc phải có một pokemon nước tham dự. Nó sẽ đảm nhiệm trở trên vai một pokemon khác. Và cả hai tham gia thi bơi về đích. Tất nhiên, pokemon nước bắt buộc làm nhiệm vụ thi bơi, còn pokemon được chở có tác dụng ngăn cản đối thủ.

Vừa đi theo chân Misty vượt qua đám đông vừa nghe kể tỉ mỉ thêm về luật lệ của cuộc thi. Lúc này càng đi về trung tâm thành phố đám người lại càng đông. Black nhanh tay bắt chặt tay của Misty.

Vốn đang nói chuyện hăng say Misty hơi khựng lại, tiếp theo nhanh chóng nói tiếp, như chưa có gì từng xảy ra.

Tay nắm tay đi giữa dòng người. Cảm giác mịn màng, ấm áp từ bàn tay truyền lại. Bên tai là tiếng huyên náo của đám đông. Một thứ tình tự nổi lên bao phủ giữa hai người. Cả hai dần im lặng bước chân, lặng lẽ cảm nhận giây phút này.

Đêm nay là một đêm thật đẹp!

...

Tới gần nơi đăng kí, Black đề nghị hai người góp chung tham gia. Misty gật đầu đồng ý. Năm nay yêu cầu cũng không mấy khác biệt, vẫn là không cho dùng pokemon có thể phi hành, lơ lửng... làm pokemon ngăn trở. Vì vậy sau khi bàn bạc, cả hai nhanh chóng xác định đội hình gồm Pikachu và Starmie.

Sắp xếp như vậy nhằm lợi dụng việc đám pokemon nước bắt lợi hơn khi chịu tấn công từ pokemon hệ điện như Pikachu. Starmie thì cũng có thể bay lên tránh cho bị điện giật lấy. Ngoài ra, Starmie còn là loài san hô lưỡng thể. Chỉ cần viên đá ở giữa không bị thương, dù gặp phải chia lìa thân thể Starmie cũng có thể dễ dàng lành lại. Đây đặc tính cũng coi như khá biến thái.

Cả quá trình hai người vẫn tay trong tay không rời. Bất quá cả hai đều lơ là đi không chú ý chi tiết đó.

...

Cuộc đua sắp bắt đầu. Các cặp tuyển thủ bắt đầu lộ diện. Cặp đôi của Misty và Black cũng không gây ra được quá nhiều chú ý. Mọi người đều tập trung nhìn về phía cặp đôi Gyarados và Cubone.

Nhìn cặp đôi này, Black cũng phải than thở đối thủ không dễ trêu. Gyarados có sẵn đặc tính đe dọa. Lát nữa bắt đầu bơi nhiều pokemon sẽ bị nó ảnh hưởng tính dọa sợ mà tốc độ khó đạt tới đỉnh cao. Ngoài ra tốc độ Surf của nó cũng không chậm. Cubone với khúc xương hoạt động như boomerang gõ đầu đối phương xong quay lại quả là hết chê.

Ngoài ra còn vài đối thủ cũng không kém. Một cặp Tentacruel cùng Bellsprout tốc độ tuy không nhanh nhưng lại chắc chắn. Quy tắc có nêu ra pokemon ngồi trên nếu bị rơi xuống nước sẽ bị thua. Nghĩ vậy, nhìn Cubone đang hai chân gác cựa cựa của mình ngồi trên lưng Gyarados, Black cười cười. Khả năng lát nữa nó bị đánh rơi xuống nước không chừng.

Còn lại xuất hiện một đám như Goldeen, Seaking... chờ trên lưng đa chủng loại pokemon. Chúng là loài khá phổ biến đồng thời tốc độ khi thi đấu không kém. Bởi vậy khá dễ gặp trong cuộc thi. Một vài loài có khả năng Surf nhưng khó có thể mang thêm đồng đội cùng ít được sử dụng.

Trong đám, Black còn thấy một con Dewgong lưng mang một bé con Clefable màu phấn hồng rất đáng yêu. Nhìn vậy làm Black nghĩ tới sau này có thể tìm bắt một bé Seel tặng cho Misty.

Tiếng còi trận đấu vang lên.

Giờ phút này huấn luyện viên chỉ có thể trông chờ vào chính bản thân đám pokemon rồi. Misty và Black cũng bắt đầu tham gia cổ vũ giống những người xung quanh.

Vừa khởi đầu là tiếng gầm đe dọa của Gyarados. Quả nhiên, một đám pokemon nước e sợ dần tới chậm lại tốc độ. Trên khán đài tiếng hu thanh vang lên. Khả năng mọi người cũng không thể làm gì.

Dẫn đầu bây giờ là nhóm Gyarados và Cubone, tiếp theo sau là Dewgong và Clefable. Tốc độ chúng khá nhanh. Pikachu và Starmie đang xếp thứ ba. Cặp Tentacruel, Bellsprout mà Black chú ý hiện đang lẫn trong đám đông theo sau.

Nhanh sau đó, chặng đường đầu kết thúc,, thứ tự không thay đổi. Tiếp theo là tránh chướng ngại vật. Đây cũng là lúc để các đội tăng cường ngăn cản đối phương. Những chỗ nhô lên, hay những thanh xà ngang chặn trên mặt nước, súng phun nước từ nơi nào đó bất chợt phun ra... v.v. Còn phải chịu đòn tấn công cản trở từ đối thủ. Tất cả làm cho đoạn đường tràn đầy kịch tính.

Trên khán đài, nhìn Pikachu điện giật roi đối thủ phía sau, Misty và Black hào hứng hô lên. Hiện tại rất khó có cặp nào vượt qua được chúng.

P phía trên là tranh đua của Clefable và Cubone. Clefable đang dùng Metronome (Vùng chỉ tay) gọi các đòn tấn công ngẫu nhiên về phía Cubone. Nhìn nó gọi ra Water Gun (súng nước) suýt chút nữa làm Cubone rơi khỏi lưng Gyarados mà Black buồn cười.

...

Cuối cùng, cuộc đua cũng kết thúc. Dù rất cố gắng nhưng Pikachu và Starmie vẫn chỉ xếp thứ hai. Đây là tranh thủ lúc cặp Clefable và Dewgong bị Cubone đánh lùi lại.

An ủi cảm xúc hạ xuống vì thua cuộc, Black đưa Misty về tới nơi ở.

Đứng trước cửa nhà. Lưu luyến rời tay trong chốc lát. Black lên tiếng.

- Nếu không chúng ta đi hóng gió chốc lát đi.

Misty nghe vậy ngạc nhiên.

- Đi hóng gió?

Black gật gật đầu:

- Xem tờ đây.

Cho gọi ra Rhyhorn, cả người nhẹ nhàng nhảy lên trên lưng. Cậu đưa tay về phía Misty.

- Thế nào công chúa của tôi. Sẵn sàng lượn quanh thành phố chưa?

Misty nhấp nháy mắt nhìn tất cả.

- Tất nhiên!

Tôm chặt tay, Misty leo lên lưng Rhyhorn.

Cảm nhận ấm áp ôm sau lưng. Vỗ vỗ phía dưới pokemon, Black lớn tiếng hô lên.

- Sẵn sàng chưa?
- Sẵn sàng! (Misty tiếng cười đáp lại)
- Đi nhếch!
- Pika!
- “...”

Thành phố đêm khuya, thiếu nam thiếu nữ không cười Ferrari, Mercedes... Ngồi trên lưng Rhyhorn, tay trong tay, vừa nói nhỏ nhẹ cho nhau nghe những lời tâm tình thâm kín.

Mùa xuân đang về đến với nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Đây là???

“...Nếu có lúc em thấy cô đơn, hãy gọi thầm tên anh người ơi!

Để cho anh thôi nghĩ suy về một tình yêu.

Một ngày trôi qua vội vã anh không nhìn em,

Em nơi phương nào có hay riêng anh vẫn nhớ.

Để lại anh trong cô đơn, rồi quay lưng đi xa hơn,

Giờ chẳng còn gì ngoài nỗi đau, riêng anh lạc bước...”

...

Khu bếp nhà cụ Fuji buổi sáng, tiếng hát đang vang lên cùng một ngôn ngữ kì quái. Lũ pokemon ánh mắt hỏi thăm lẫn nhau như đang nói “Này chủ nhân của chúng ta đây là đang nháo loại nào ạ.”

Pikachu nhún vai tỏ vẻ “Này chỉ có pokemon huyền thoại may ra biết được.” Và thế là cả lũ bọn chúng lại quay đầu quan sát chủ nhân của chúng, trong lòng cực kì tò mò chuyện gì đang xảy ra.

Nếu Black biết được chúng suy nghĩ lúc này, đảm bảo người nào đó lập tức cắt khẩu phần cơm hôm nay của cả đám. Ngoài ra có lẽ có thể ngoại ngạch răn dạy thêm không chừng. Tất nhiên, nếu có người hỏi Black đang xảy ra chuyện gì. Black chỉ có thể trả lời hai chữ.

Thoải mái!

Nếu phải biểu đạt sâu sắc hơn, Black chỉ có thể lại nói ba chữ.

Thật thoải mái!

Còn về nguyên nhân?

Ni nã! Thoải mái còn cần nguyên nhân sao! Ta chắc chắn sẽ không ngu ngốc nói cho mọi người, bạn thân đây là đang yêu đi.

Ừ, chuyện quan trọng giờ là xử lí bữa sáng nhanh rồi đuổi kịp chỗ hẹn với Misty. Còn yêu yêu cái gì. Bạn thân là chắc chắn sẽ không vì một mầm cây nhỏ mà bỏ cả cánh rừng. Bạn thân mục tiêu là phải trở thành Vua của các vị vua. Chắc chắn là sẽ không làm mất mặt các đàn anh xuyên việt. Lòng hùng hực, Black tự nhủ với mình. Còn trong lúc chưa trở thành Vua của các vị vua, la liếm kiếm chút mỹ nữ cho quen thuộc trước cũng không sai. Nghĩ vậy, cậu tăng nhanh tốc độ làm việc của chính mình.

...

Bữa sáng như thường ngày hoàn thành sau đám lời chọc ghẹo của cụ Fuji. Có điều, da mặt của Black giờ dày lên đáng kể. Đòn tấn công của cụ với cậu giờ chỉ có thể coi là mưa bụi. Bước chân ra khỏi cửa, Black nhanh chân đi trên đường phố. Mọi nơi xung quanh giờ vẫn còn sót lại một chút không khí của ngày lễ vương lại. Nhìn cảnh vật xung quanh lại gọi lên kì ức của cậu về đêm lễ hội ngọt ngào. Trên khuôn mặt cậu cười tỏa ra càng sáng lạng hơn.

Lễ hội gì thích nhất nhất rồi! “he he”

...

Hôm nay, Misty và Black hẹn nhau đi dã ngoại cắm trại. Ở cửa nhà Misty, cả hai gặp nhau. Black nhanh tay giúp mang đi những đồ đạc cần thiết. Misty khéo léo phụ giúp. Không khí trở nên rất hài hòa.

Hai người cười cười nói nói tạm biệt đám nữ hầu trong tòa nhà bắt đầu đi dã ngoại.

Địa điểm chọn là khu rừng cây xa xa ngoài thành phố. Nhiều ngày như vậy tập luyện trong phòng huấn luyện khiến cả người luôn có chút áp bách. Hiện đứng giữa không gian rộng rãi ngoài trời, cả người dường như trở nên sinh động hơn nhiều.

Đám pokemon đi theo cũng vui vẻ nô đùa nhau trên đường. Black tay cầm máy chụp ảnh tranh thủ ghi lại những khoảnh khắc đáng nhớ làm kỉ niệm.

Gặp Black lại chụp lên chính mình, Misty cũng cảm giác thấy cả người không được tự nhiên. Mặt hơi đỏ lên, cô chọn một địa điểm khá trống trải vừa ven bờ sông rất thích hợp nghỉ ngơi dã ngoại nói với Black.

- Đừng chụp ảnh nữa. Cậu xem chỗ này thích hợp sao? Chúng ta nghỉ ngơi cắm trại ở đây được không?

- Tuân lệnh tiểu thư xinh đẹp! Black nhún nhún vai tỏ vẻ.

- “...”

- Uhm, chỗ này cũng không tệ. Vậy quyết định nghỉ ngơi tại đây đi.

Black nhanh miệng chuyển dời chủ đề. Đón lấy cả hai dọn mọi thứ lên thảm. Nhìn thấy đám thức ăn, Rhyhorn hăm hở chạy tới gần, hai mắt mạnh mẽ nhìn về Black. Trông vậy, Black tay đỡ trán, này cũng thật là cái thùng com a.

- Được rồi, đợi chút sẽ có ăn cho mi. Đi chơi với đám Pikachu bọn chúng đi.

Nhìn thấy sau khi bị mình xua đuổi vẫn lẩn quẩn xung quanh Rhyhorn, cậu bắt đầu dè dặt nhìn về phía Misty. Thấy vậy, Misty cười nhẹ, tay cầm một ít thức ăn đưa cho Rhyhorn. Nhận được thức ăn, Rhyhorn vui vẻ, loạn dụi đầu làm nũng với Misty. Cô gặp nó như vậy đáng yêu vì vậy lại lấy thêm thức ăn cho nó.

Nhìn này Black ngồi không yên. Na nì, này là dã ngoại hai người được không. Tên thùng com này cứ bóng đèn như vậy thì bạn thân đây biết làm sao. Cảm tức kẻ nào đó bóng đèn chính mình, cậu bắt đầu đe dọa, dụ dỗ, uy hiếp... v v Một loạt biện pháp xuất ra. Cuối cùng có lẽ cảm nhận được sát ý từ chủ nhân, Rhyhorn mới khuôn mặt tội nghiệp, tha đám thức ăn đi xa tự xử lý.

Cảm nhận mình lực uy hiếp vẫn còn tồn tại, Black cảm giác hài lòng. Cậu bắt đầu tán gẫu trời nam đất bắc với Misty. Misty cũng cười vui vẻ chứng kiến tất cả. Vốn hai người dã ngoại là vì luyện tập không khí lễ hội, đồng thời muốn xả stress cho cả đám pokemon sau nhiều ngày huấn luyện. Vì thế cả đám pokemon đều được tự do hoạt động xung quanh. Cả hai cũng vì vậy thoải mái ngồi vừa trò chuyện vừa trông chừng bọn chúng.

Bình thường chăm chỉ huấn luyện nhất Butterfree và Beedrill giờ nhàn nhã bay lượn xung quanh. Pikachu từ khi cùng Starmie tham gia đua Surf (lướt sóng) trong lễ hội sau, cảm giác bay thật tốt chơi. Vì vậy giờ nó đang ngồi trên Starmie bay tới bay lui, lượn vòng quanh theo chân Butterfree và Beedrill. Rhyhorn thì không có gì phải nói rồi, đang hí hục với đám đồ ăn.

Pokemon của Misty nhiều là pokemon nước vì vậy giờ đang nô đùa trong dòng sông. Goldeen với Seadra đều đang nhàn nhã nô đùa trong nước. Krabby đang loay hoay trên bờ nhìn cả hai. Staryu theo chân Pikachu và Starmie bay đi chơi.

Cuối cùng đáng chú ý nhất là một chú Gyarados cách đó không xa. Nghe Misty kể chỉ Gyarados này vốn ban đầu là chủ lực của cô. Sau đó không biết làm sao bị thất lạc. Khi nó trở lại thì trở nên vô cùng táo bạo, dễ nổi giận. Mỗi lúc như vậy nó thường phá hoại mọi thứ xung quanh.

Trước khi Black đến Cerulean, có một lần Gyarados nổi giận thoát đi tới thành phố Pewter, Misty đuổi theo muốn thu lại nó. Khi đó cô gặp phải Red đi ngang qua và nhận được cậu trợ giúp. Cả hai sau đó kết bạn đi tới Cerulean.

Trên đường đi qua hang động trong núi mặt trăng, họ bắt gặp Team Rocket đang hoạt động ở đó. Sau khi trốn thoát khỏi đám Rocket trong cửa hang động, cả hai bắt gặp đám Rocket trong hang. Cũng nhờ vậy mà Misty mới biết nguyên nhân Gyarados khác thường là do trở thành vật thí nghiệm phẩm của băng Rocket.

Sau khi thí nghiệm, nhận định là thất bại phẩm nên Gyarados mới có thể có cơ hội thoát khỏi trở về. Có điều lúc này nó cũng thành như bây giờ tính tình thất thường.

Đón lấy lúc đó Red và thủ lĩnh đối phương còn chiến đấu với nhau. Đối phương có thứ thuốc tiêm có thể giúp Rhyhorn lập tức tiến hóa thành Rhydon. Vì vậy vốn đang chiếm ưu thế Red lập tức rơi vào yếu thế. Misty ra tay muốn giúp đỡ nhưng lại bị đánh thành hôn mê. Khi cô tỉnh lại thì đã là được Red giúp đỡ thoát đi ra.

Cả hai sau đó ở lại huấn luyện tại gym thành phố. Ban đầu Red rất lo là việc huấn luyện. Misty còn cùng cậu ta chiến đấu khích lệ cậu cố gắng huấn luyện

vì sau này chống lại Team Rocket. Hai người từ đó tập trung huấn luyện và học được nhiều kinh nghiệm từ nhau. Mãi sau đó Red đi không lâu thì Black mới tới.

Nhìn Gyarados, Black suy nghĩ viễn vông. Đoán chừng con Rhydon cậu gặp trong hang động lần trước chính là con được tiêm thuốc Rhyhorn. Hai người mà chúng nhắc tới khi đang chiến đấu cũng chính là Misty và Red rồi. Nếu không phải vừa gặp hai người tới phá hoại chúng cũng sẽ không cẩn thận như vậy. Từ đó Black thoát hiểm lần đó cũng khó khăn hơn.

Đang suy nghĩ chợt trong rừng cây vang lên tiếng động đánh thức Black.

- Pika! (giọng Pikachu vui vẻ vang lên)

Black và Misty nghi ngờ nhìn nhau. Cả hai đứng dậy chuẩn bị tiến tới xem rõ thật hư. Lúc này vốn đang trong rừng du ngoạn Pikachu cả đám trở lại.

Nhìn tất cả bình yên trở về Black thở dài. Không có chuyện gì là tốt rồi.

Bỗng dưng, phía sau cả đám một chỉ Pokemon hiện thân trước mắt Black.

Nhìn thấy vậy Black sững sờ sững sờ.

Đây là???

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Lần đầu gặp gỡ

- Cậu biết nó? Misty ngạc nhiên nhìn về Black.

Black giật mình tỉnh lại, nhìn về Misty hỏi lại.

- Cậu không biết sao?

- Không, tất nhiên là tớ biết về nó. Chỉ là tớ ngạc nhiên vì cậu cũng biết nó thôi.

- Điều này có gì đặc biệt sao?

Black giọng nghi hoặc.

Nhìn Black ánh mắt, Misty tranh thủ giải thích.

- Đây là Mew. Là pokemon bóng ma thứ 151. Nó được biết là sinh sống ở Kanto. Một con pokemon chưa hề có thông tin, chưa bắt được và hầu như không biết ...

- Người ta cho rằng nó là một trong những pokemon huyền thoại còn sống trên thế giới này. Có lý thuyết cho rằng nó là gen thủy tổ, khởi nguồn của pokemon hiện đại. Có điều điều này chưa được chính thức xác nhận. Dù sao pokemon huyền thoại cũng đều rất ẩn nấp và thông tin của chúng cũng nhiều là truyền thuyết. Dù vậy, thông tin của nó chủ yếu cũng chỉ lưu truyền hạn chế với một số người thôi.

Nghe Misty giải thích Black hiểu được, người ở thế giới này hiểu về pokemon cũng có hạn chế, đặc biệt là những người huấn luyện viên pokemon bình thường như Black rất khó tiếp thu được những thông tin đặc biệt cao cấp này. Nghĩ nghĩ Black nói:

- Tớ biết nó cũng qua thông tin từ chỗ cụ Fuji.

- Ra là như vậy.

Misty gật đầu tỏ vẻ hiểu.

Thấy Misty không truy cứu nữa, Black nhìn lại về phía Mew. Đây là lần đầu cậu gặp trực tiếp Mew. Trước đây cũng chỉ thấy nó trên anime hay truyện tranh kiếp trước. Giờ tận mắt gặp Mew chơi đùa với đám pokemon, trong lòng cậu mừng rục.

Đem máy chụp hình khởi động đưa cho Misty, dặn dò đôi câu sau Black chạy tới gần vị trí Mew.

Phát hiện Black tiến tới gần, cảm giác không gặp ác ý, Mew ánh mắt nghi hoặc nhìn lại.

Thấy vậy, Black lên tiếng.

- Mew, chúng ta tới một trận quyết đấu đi.

Nghe vậy, Mew ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Black. Nó không hiểu tại sao bỗng dưng Black lại muốn chiến đấu.

Biết thời cơ đến không thể không nắm chặt sẽ rất nhanh mất đi, Black cũng không chần chờ. Thu hồi cả đám pokemon trở lại. Cậu bắt đầu tấn công trước.

- Pikachu, Thunder Shock (điện giật)

- Pika!

Pikachu không nghi ngờ mệnh lệnh của cậu, một cú điện giật tấn công bay về phía đang lơ lửng Mew. Đón lấy xung quanh Mew hiện lên một bong bóng cầu màu hồng trong suốt bảo vệ nó. Đòn đánh lên bong bóng cầu không gọi lên tác dụng gì.

Thấy vậy, Black trong lòng cũng có nắm chắc. Suy nghĩ nháy mắt nhảy qua. Pikachu chủ yếu tấn công đặc biệt mạnh mẽ, đánh áp sát cũng không phải sợ trường. Vì vậy cậu thay đổi đối tượng. Đối phương là Mew huyền thoại, xa luân chiến cũng không có gì hổ thẹn.

- Butterfree, Bug Buzz (côn trùng tiếng kêu).

Thời gian này được lợi từ sở tay của cụ Fujii, Black đã phong phú thêm cách tấn công của đám pokemon. Butterfree cũng mới học chiêu này gần đây. Tiếng kêu ong ong, sóng âm từ Butterfree bay về Mew. Đòn tấn công hệ côn trùng có tác dụng hiệu quả lớn hơn với pokemon hệ tâm linh như Mew.

Quả nhiên, bong bóng bảo vệ của Mew chịu ảnh hưởng trở nên lung lay sắp đổ. Tiếp đó, đòn đánh phá đi vòng bảo vệ tấn công lên Mew. Cảm giác khó chịu, nó bắt đầu lay động chiếc đuôi dài. Ánh sáng lan truyền ra. Black nhận ra có vẻ như là chiêu Recover (hồi phục).

Nhìn đối phương như không có chuyện gì đón đỡ đòn đánh của mình, Black cũng không ngạc nhiên. Cậu kêu ngừng lại Butterfree tấn công. Đón lấy xuất ra Beedrill tham chiến.

- Beedrill, dùng Swords Dance (kiếm vũ)

- Tốt lắm, giờ áp sát tấn công nó.

Theo mệnh lệnh Black phát ra, Beedrill lợi dụng ưu thế tăng tốc độ của Swords Dance tăng lên giúp bay tới áp sát Mew. Ở phía ngoài quan sát, chỉ thấy Beedrill tốc độ tăng nhanh bay tới, đồng thời hai mũi giáo đâm về phía đối phương. Tuy vậy Mew chỉ nhẹ nhàng vẫy đuôi. Cả cơ thể nó đi theo xoay chuyển né tránh mũi giáo đâm tới.

Một bên Beedrill ra sức tấn công, bên kia Mew nhẹ nhàng né tránh. Chỉ quan sát tới đây có thể nhận thấy thân hình linh hoạt của Mew. Cả hai nhìn lại như hai chỉ hồ điệp đang bay múa trên không trung hơn là đang chiến đấu.

Từ nãy tới giờ Black thí nghiệm ra được khả năng chịu đòn, né tránh cũng như hồi phục của Mew. Tuy rằng không xác định được Mew sử dụng mấy phần thực lực. Có điều những này cũng tạo được ý nghĩa tham khảo rất nhiều.

Black cảm nhận ra được Beedrill nổi giận sử dụng Rage (con thịnh nộ) tăng tốc độ tấn công cùng tốc độ di chuyển. Có điều vẫn không có kết quả mong muốn. Đón lấy cậu ra mệnh lệnh mới.

- Pikachu, Butterfree, Rhyhorn, tất cả hợp lực tấn công Mew.

- Pika!

Tiếp đó Rhyhorn bắt đầu dùng Dig (đào đất) hất tung đất đá lên không. Pikachu phóng điện trường tác dụng lên vận sắt trong đá điều khiển chúng. Được lợi từ huấn luyện, giờ Pikachu điều khiển chúng dễ dàng hơn nhiều. Butterfree thì tranh thủ hai cánh vỗ ra vô số phấn hoa các loại, tiếp theo dùng niệm lực khống chế đám phấn hoa lẫn vào trong đám đất đá.

Theo một tiếng ra lệnh, tất cả bay về phía Mew và Beedrill. Đang đuổi sát tấn công Beedrill nhận được mệnh lệnh quay lại của Black. Nó vội thoát ra khỏi phạm vi ra đòn. Mew vừa ngừng né tránh Beedrill thì chợt phát hiện một đám đất đá mang điện từ như có chỉ dẫn lao nhanh về phía mình.

Cảm nhận đường chạy trốn bị phong tỏa. Nó chăm chú nhìn lại, sau đó đuôi dài sau lưng lắc lư. Ánh sáng mạnh phát ra khiến Black phải nhắm mắt lại.

- Rầm... ầm... ầm...

Bên tai vang lên những âm thanh va chạm. Đợt ánh sáng yếu bớt, Black vội mở mắt. Nhìn nơi giữa sân, một đồng linh linh toái toái đất đá bao phủ bởi một lớp băng nằm im lìm trên mặt đất. Black hít một hơi khí lạnh.

Chiêu Frost Breath (Hơi thở băng giá) này của Mew vừa phát ra khiến tất cả đám đất đá bay tới nó đóng băng ngay lập tức và mất hoạt động rơi xuống. Nếu vừa rồi đòn đánh nhằm vào lũ pokemon và Black có lẽ cả đám giờ đã là một đồng tượng băng.

Nhìn thấy mọi người ngẩn ngơ nhìn đồng băng trước mắt. Mew hài lòng phát ra vài tiếng kêu. Tiếp đó, nó bay lượn xung quanh vài vòng rồi bay mất bóng trong rừng cây. Black chứng kiến tất cả nhưng cũng không ngăn cản.

Đùa thôi, pokemon huyền thoại không phải dễ bắt như vậy. Vốn Black cũng không định bắt lại Mew. Huấn luyện viên thôi. Chỉ có huấn luyện pokemon trong tay mình từ nhỏ yếu dần trở nên mạnh mẽ. Sau đó một ngày nếu chúng có thể đánh bại cả đám pokemon huyền thoại thì càng tuyệt.

Đó mới là mục tiêu phấn đấu của huấn luyện viên chân chính.

Thu hồi lại ánh mắt, Black chạy vội trở lại chỗ Misty, vội hỏi:

- Thế nào, mọi thứ đều thu lại rồi chứ.

- Đều thu lại rồi. Misty đưa máy ảnh cho Black đồng thời thở dài.

Cô còn đang ngỡ về sức mạnh đòn cuối cùng của Mew. Thu được máy chụp hình, Black nhanh chóng mở ra kiểm tra. Từ lúc phát hiện Mew xuất hiện chơi đùa cùng đám pokemon của mình, cậu cũng đã có ý nghĩ này. Mew là chắc chắn không bắt được rồi. Đã vậy không bằng tranh thủ thu hình video chiến đấu với Mew.

Thông tin thu được này mang ra bán cũng sẽ thu được không ít thu nhập. Có chỗ thu nhập mới này thời gian tới Black sinh hoạt cũng sẽ dễ dàng hơn. Ngoài ra chiến đấu cùng pokemon huyền thoại cũng khiến đám pokemon mở mang tầm nhìn. Chỉ cần có mục tiêu, sau này chúng huấn luyện cũng sẽ có hiệu quả hơn.

Nhìn băng ghi hình hoàn hảo ghi lại chiến đấu diễn ra. Đặc biệt là kết quả đòn cuối cùng của Mew, Black lại càng hài lòng. Trông thấy tất cả những thứ này sẽ càng đảm bảo tính chân thực của video. Giá cả nhờ vậy chắc chắn sẽ tăng thêm một bước.

Black giờ đang suy nghĩ lần sau nếu bắt gặp Mew nhất định phải chiến cái đau nhức, thu một video thật dài mới được. Ừ, đón lấy cũng phải sắm cái máy quay phòng thân. Sau này những thông tin về pokemon có thể thu lại mang bán. Ý tưởng này không tồi.

Black thật hài lòng về ý nghĩ của mình. Cậu lại nhớ về một vài loại pokemon yêu cầu tiến hóa đặc biệt. Nếu sau này quay chúng lại phát ra video nhất định có thể kiếm một số thu nhập ổn định.

Buổi đi hôm nay cũng thật quá đáng giá rồi.

Tương lai, càng ngày càng trở nên sáng lạng hơn rồi. Black hài lòng nhìn về phía tất cả mọi người.

Thiếu niên, tiếp tục cố gắng lên! “hừm” Black tự nhủ.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Tái ngộ Team Rocket

Ánh nắng chiếu sáng lấp lánh trên mặt sông. Đâu đó nơi đây, tiếng sột soạt chọt vang lên. Trong khu rừng, một đám mặc đồng phục Rocket đang tụ tập lại.

- Phát hiện ra nó chưa? Thủ lĩnh đám Rocket nhíu mày hỏi.

- Báo cáo, chúng ta phát hiện nó đã từng qua đây không lâu.

- Vậy nói với mọi người chia ra tìm kiếm. Lần này không thể để nó chạy thoát. Đào tạo sắp tiến vào thời kì then chốt. Phía trên đã hạ lệnh bắt nó bằng bất cứ giá nào.

- Mọi người nghe rõ chưa?

- Rõ ràng!

- Tốt lắm. Tất cả tiến hành đi.

...

Bên bờ sông, địa điểm đã ngoại ...

Misty hồi phục lại. Cô nhìn Black vui vẻ cầm máy chụp hình trên tay. Mew cũng đã bỏ đi từ bao giờ. Misty lên tiếng:

- Cậu định làm gì với đoạn video thu được này?

- Tất nhiên là đem bán lấy tiền rồi.

- Uhm, tiền kiếm được mình cũng sẽ chia cho cậu một nửa.

Black nhanh chóng bổ sung.

Thấy vậy Misty lắc lắc đầu.

- Ý của mình không phải vấn đề này.

- Vậy là chuyện gì?

Black nghi hoặc.

Cảm giác Black không hiểu ý của mình Misty bắt đầu giải thích kĩ càng.

Hóa ra là cô lo lắng có người từ thông tin thu được trong video có thể gây bất lợi cho Mew. Nghe xong, Black chần chừ. Đây cũng thật là một nan đề. Suy nghĩ chốc lát, cậu trong lòng có quyết định.

- Nếu như cậu lo lắng chuyện này. Như vậy mình đem video bán cho nhà khoa học của liên minh pokemon vậy. Chắc hẳn họ sẽ không sử dụng chúng vào điều xấu.

Misty nghe vậy vui vẻ đáp ứng. Đón lấy cô tự nhận nhiệm vụ chuyển giao video. Còn tiền thu mua, cô sẽ chuyển báo lên trên yêu cầu họ trả lại. Lần này thành công, coi như gia tộc của cô cũng sẽ được công lao.

Đối với việc bạn gái tương lai đẩy mình hướng về liên minh, Black cũng đành chịu. Cậu mới không tin đám nhân viên liên minh thu được video mà không nảy ra ý đồ xấu gì. Tất nhiên, đó là chuyện sau này. Chung quy cũng quanh quẩn về nghiên cứu Mew, tiến hành bắt nó, tiến tới nghiên cứu bắt thần thú, ...v.v

Tóm lại trước hết hài hòa quan hệ với bé gái bên cạnh, sau đó kiếm khoản tiền tiêu pha mới là mục tiêu của Black bây giờ.

Nói chuyện, nói chuyện, dần dần cả hai lại quay lại không khí của cuộc đi dã ngoại. Sự xuất hiện của Mew cũng không gây ảnh hưởng nhiều tới bọn họ.

Có điều sự việc ngày hôm nay có vẻ cũng không dễ dàng kết thúc như vậy.

Một đoạn thời gian sau ...

Nhìn trước mắt xuất hiện ba tên mặc đồng phục đội Rocket xuất hiện trước mặt, Black nháy mắt ra hiệu Misty dừng vội manh động. Trong lòng khinh bỉ, đám thành viên này hoạt động cũng thật trơ trẽn. Cứ như là mặc đồng phục như vậy, ai gặp cũng sẽ phối hợp không điều kiện vậy.

Có điều, nhờ vậy cũng khiến người ta dễ dàng phát hiện ra băng Rocket. Không phải vậy mặc quần áo bình thường ai biết ai với ai nha. Như bây giờ chỉ mới gặp mặt thôi, Black và Misty cũng biết Team Rocket đã xuất hiện quanh đây. Lát nữa còn phải dò hỏi xem mục đích của chúng là gì mới được.

Suy nghĩ nhiều như vậy có điều tất cả chỉ nảy ra trong chớp mắt. Black vẫn mặt thật thà nhìn ba người.

Ba tên băng Rocket bắt gặp Black và Misty thành thật như vậy. Lòng tham nổi lên, một tên trong đó dõ giọng đe dọa:

- Hai bé con nghe đây. Khôn hồn thì ngay lập tức giao nộp hết lũ pokemon cho chúng ta. Bằng không thì ta không ngại để bọn mi bầm dập dưới tay bọn chúng.

Vừa nói hần vừa chỉ chỉ đứng bên cạnh ba con pokemon lần lượt là Machoke, Hitmonchan, Hitmonlee. Hai tên phía sau mặt cười nguy hiểm nhìn về phía hai người.

Cừ thật, ba người ba pokemon giác đấu. Tay, chân, lực sĩ đủ cả. Gộp lại cũng thành bộ ba tam võ sĩ rồi. Black vốn còn dự định nói chuyện hỏi thăm tin tức. Đã bây giờ đối phương lòng tham không đáy vậy cậu cũng không khách khí.

Liếc nhìn ra hiệu cho Misty, cả hai đồng thanh ra lệnh:

- Pikachu Thunder Shock (điện giật)

- Saryu dùng Thunder shock

Đón lấy Pikachu và Saryu cùng phát lực dùng Thunder Shock (điện giật) về pokemon đối phương. Đòn này là một trong những kết quả tập luyện phối hợp của hai người. Tuy đòn đánh giống nhau nhưng muốn kết hợp chúng lại tăng cao uy lực cũng không phải dễ. Thời gian hai người tiêu tốn vào nó cũng không ít.

- Xoẹt ... xẹt ... xẹt ...

- A ... a... a ...

Theo những tiếng âm thanh xì xèo phát ra. Đối phương lần pokemon nhanh chóng bị hạ gục. Black nhìn cả đám bị điện giật mà nổi lên lòng đồng tình. Nhớ ngày xưa cậu cũng không ít bị Pikachu điện giật.

Ừ, một cảm giác Rất yo most!

Black rung mình. Bận thân cũng không phải tự ngược cuồng. Đá bay những suy nghĩ lung tung trong đầu. Tiếp đón lấy Black và Misty bắt đầu chia ra thăm vãn tù binh.

Một thời gian sau ...

Black và Misty cau mày nhìn nhau. Thông tin tuy không đầy đủ lắm nhưng cũng khiến hai người đã có mặt mày. Tổ chức Rocket gần đây dự định nhân tạo ra một chi pokemon mới. Và khởi nguồn của nó là gen thu thập được từ Mew. Chính vì lý do đó nên đoạn thời gian này nhiều thành viên Rocket được phái đi lùng bắt Mew.

Ba tên này cũng là một trong số đó. Ngoài ra, gần đây cũng còn một đám khác đang lùng theo Mew. Ba kẻ này cũng chỉ là lâu la dò đường bắt ngờ bắt gặp hai người. Vốn định hỏi dò thông tin, kết quả thấy cả hai thành thật nên muốn kiểm soát một chút. Team Rocket vốn nổi tiếng với việc cướp giật pokemon. Có điều lần này đối thủ hơi cứng hơn tưởng tượng nên thất bại bị tóm. Đón lấy chúng sẽ bị mang tới đưa cho cảnh sát Jenny xử lý.

Hiện tại hai người đang lo lắng Mew có thể bị nguy hại. Team Rocket nếu đã nghĩ bắt Mew vậy hẳn đã có cách ứng đối khó khăn thu phục. Vì Mew mới xuất hiện ở đây không lâu nên tin chắc giờ nó cũng chưa di chuyển xa. Bỗng Rocket rất có thể sẽ bắt gặp nó. Nghĩ nghĩ Black lên tiếng.

- Cậu mang ba tên này về thành phố đồng thời gọi người tới tiếp viện đi. Tớ sẽ lần theo đám Rocket. Nếu chúng tiến hành thu phục Mew, mình sẽ ra tay cản lại.

Misty nghe vậy, suy nghĩ rõ ràng đây cũng là một biện pháp hợp lý. Cả hai không làm chần chờ thêm nữa mà bắt đầu hành động.

Black thay đổi trang phục thành đồng phục băng Rocket. Cứ như vậy dễ trà trộn hơn. Thấy mọi thứ sắp xếp xong xuôi. Misty dặn dò Black cẩn thận rồi mang theo cả đám nhanh chóng quay lại thành phố. Nhìn Misty biến mất phía xa, cậu cũng bắt đầu tiến hành công việc của mình.

Lần trước bị đám Rocket đuổi phải chạy khỏi hang động. Lần này cậu nhất định phải trả lại mối thù lần trước cả gốc lẫn lá mới được.

Thu thập đám pokemon vào pokeball, quan sát xung quanh không còn gì thu thập, Black lén mình biến mất trong rừng cây.

Đón lấy, tác chiến Team Rocket version 2 giờ này chính thức bắt đầu.

Mọi người hãy chờ xem!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tác chiến trong nháy mắt

Trong khu rừng ...

Theo lời khai thu được từ ba tên bị bắt, Black lần theo chỉ dẫn, tiến về phía nơi chỉ huy của thủ lĩnh đám Rocket. Đang đi, cậu bắt gặp một nhóm ba tên Rocket ngay ở phía trước.

Lấy tay kéo kéo chiếc mũ đen trên đầu, hơi giống mũ nồi archives kiếp trước, Black tự nhủ với mình cần phải bình tĩnh.

Ba tên Rocket tới gần. Một tên cất tiếng hỏi, giọng nghi hoặc.

- Này, định đi đâu đấy? Những người đi cùng đâu rồi?

Thấy vậy, cậu thuận miệng đáp.

- Đám đàn anh bảo tôi đi về thông báo, phía trước không có phát hiện nó hành tung. Đang cản trở về nhận xem chỉ thị mới ra làm sao. Các người thế nào? Có phát hiện gì mới không?

Đối phương thấy vậy, cảm giác thả lỏng trả lời lại.

- Chưa phát hiện gì mới. Chúng ta đang định đến khu tiếp theo tìm tòi.

- Được rồi, vậy ta đi trước.

Đón lấy, không chờ ba người phản ứng, Black bỏ đi trước.

Đối phương thấy vậy cũng không tiếp tục quan tâm. Black vừa đi, một tên chợt lên tiếng hỏi thăm.

- Kì quái, nhóm chúng ta lần này có tên nào mang theo em trai nhỏ như vậy đi tham gia hoạt động sao?

- Chắc thành viên mới chiêu thu gần đây. Nhanh tập trung tìm kiếm đi. Lần này mà không có tìm được không khéo tháng này không có tiền trợ cấp đâu.

Hai người còn lại nghe một tên trong đám nói như vậy cũng vớt chuyện của Black ra sau đầu. Cả đám bắt đầu tập trung dùng máy được phát để tìm kiếm xung quanh.

Cứ như vậy, Black an toàn vượt qua mấy tốp kiểm tra.

Cuối cùng, cậu cũng lên tới gần vị trí nhóm chỉ huy. Có điều lúc này vấn đề mới lại xảy ra. Tất cả các nhóm hành động đều có ba người một tổ.

Nếu làm như Black nói dối phó người kiểm tra như vậy để tới gần thông báo. Coi như không bị phát hiện nếu lại bị phân đi tìm tiếp, vậy Black rời đi xong cũng không có lý do gì để lại quay lại đây.

Đang phân vân tìm kế hoạch, chợt tên thủ lĩnh sau khi nghe thông tin từ tai nghe truyền lại, hần nhanh chóng phát mệnh lệnh mới. Cả đám Rocket bị hô hào tiến về một khu vực nào đó. Có vẻ chúng đã tìm được vị trí của Mew.

Nhìn thấy xung quanh mọi người bắt đầu di chuyển, Black cũng nhanh chân lên vào theo sau đám đông.

...

Một thời gian sau ...

Nhìn Mew trên không trung đang bay lượn chiến đấu, Black tâm trạng bắt đầu lo lắng. Không biết vừa nãy chiến đấu với đám pokemon của Black liệu có gây ảnh hưởng gì tới nó không.

Chỉ thấy hiện Mew đang chiến đấu với một con Gengar. Ban đầu Gengar dùng Mean Look (Tia truy tìm) cố định. Chiêu này sau khi khiến Mew không thể dùng đòn sở trường của hệ tâm linh, Teleport (dịch chuyển tức thời) thoát đi. Bởi vậy dù nhận biết đám người đến có ác ý, giờ nó cũng không kịp thời thoát thân.

Vốn đòn đánh hệ Ghost (ma) của Gengar có tác dụng hiệu quả tốt hơn hẳn với hệ Psychic (tâm linh) như Mew. Đã vậy chỉ Gengar này bản thân cũng rất mạnh. Black chỉ thấy nó liên tục tấn công áp đảo lại Mew.

Từ sau khi hạn chế lại Mew tiếp theo Gengar lại sử dụng Confuse Ray (tia hỗn loạn) ngăn cản Mew phản công. Chiêu này gây hỗn loạn phán đoán cho đối phương. Đôi khi sử dụng khiến cho đối phương sẽ tự tổn thương chính bản thân mình.

Tiếp theo Gengar lại một chiêu Shadow Punch (cú đấm bóng ma) di chuyển tức thì tới lần vào cái bóng trên mặt đất của Mew. Sở trường của loài này là di chuyển qua lại giữa những cái bóng mà ánh sáng chiếu vào đối thủ tạo ra. Càng nhiều đối thủ tạo ra càng nhiều bóng trên mặt đất lại càng khiến nó di chuyển giữa những cái bóng. Tiếp đó lợi dụng chúng tiến hành tấn công càng thêm khó lường hơn.

Lúc này không đợi Mew kịp phản ứng, nó lao ra từ cái bóng mờ phía dưới, rồi tấn công đối thủ với một đòn Lick (liếm lưỡi) có hiệu quả gây tê liệt đối thủ.

Quan sát cả quá trình, ngay từ đầu Black biết mình không thể chần chừ lâu. Cứ nhìn sự tự tin của đám người là biết băng Rocket lần này tới đã có chuẩn bị chu đáo. Sau đó phát hiện cách tấn công của Gengar lành nghề như vậy, cậu lại càng lo lắng. Dù Mew không bị thua ngay nhưng tiếp theo cũng sẽ không dễ dàng chạy thoát xa luân chiến diễn ra. Vì vậy khi vừa tới, cậu đã lợi dụng cả đám không chú ý mà lần người về phía cuối cùng.

Gọi ra Butterfree, đối phương nhiều người như vậy, tốt nhất xử lý là sử dụng phấn hoa đem cả đám thôi miên, khiến bọn họ tê liệt rồi mang theo Mew bỏ trốn.

Butterfree nhận được lệnh của chủ nhân, hai cánh nhanh chóng vỗ, phát ra hàng loạt hỗn hợp phấn hoa. Đồng thời nó cũng dùng niệm lực cố định chúng lại. Nhìn chằm chằm chú ý chung quanh, Black cầu khẩn đám Rocket này không chú ý tới mình và Butterfree. Chỉ lát nữa thôi là gom đủ phấn hoa. Sau đó thần không biết quỷ không hay làm hôn mê cả đám còn lại. Vậy là đại công cáo thành.

Có điều, đông người ở đây như vậy, không phải ai cũng chăm chú với cuộc chiến đấu. Dù sao mỗi người một tính, nhất là khi pokemon bắt được cũng không phải của bản thân. Chính vì vậy hành động của Black vừa diễn ra không lâu đã bị đám người phát hiện. Chỉ thấy, Black đang căng chặt thần kinh chú ý đám người. Đột nhiên cậu phát hiện một người quay lại nhìn về phía cậu. Lòng thầm than, mọi sự không lành rồi.

Quả nhiên, tiếng cảnh báo từ người nọ vang lên

- Chú ý, ... mọi người chú ý, ... phía sau có địch muốn tấn công.

- Roạt!

Tất cả đám quay người lại. Biết mọi sự thành bại đều vào lúc này. Black thả ra tất cả pokemon của mình đồng thời tức tốc ra lệnh.

- Butterfree, lập tức thổi phấn hoa về phía họ.

- Beedrill, bay đi cứu lại Mew.

- Pikachu, Rhyhorn, chúng ta đi.

Lúc này chính là Gengar làm tê dại Mew trên không trung. Nhận được lệnh, Beedrill nhanh chóng bay lại tiếp đón Mew rơi xuống. Butterfree bắt đầu vỗ mạnh hai cánh, quạt bay đám phấn hoa tụ được về phía đám người. Trong lúc này, Black nhanh chân mang theo Pikachu trên vai nhảy vọt lên lưng Rhyhorn. Tất cả mọi việc diễn ra chỉ trong chớp mắt như được diễn tập từ lâu.

Thủ lĩnh băng Rocket đang hài lòng với tình thế trên sân chợt nghe tiếng cảnh báo từ trong đám thuốc hạ. Hắn giật mình quay mặt nhìn lại. Một đám phấn hoa từ một con Butterfree đang bay ở đó từ bao giờ đang thổi lại đây.

Chỉ trong khoảng khắc, kinh nghiệm bản thân thể hiện ra nhuần nhuyễn. Hắn nhanh chóng tung pokemon từ pokeball bên hông, đồng thời ra lệnh.

- Arcanine, FlameThrower (Lôc lửa) đốt sạch đám phấn hoa.

- G rào ...!

Một đám bão lửa càn quét bay về phía Butterfree. Black không ngờ đối phương không chỉ Gengar lợi hại, huấn luyện chỉ Arcanine này cũng không kém chút nào. Cứ như vậy chiến đấu tiếp theo là pokemon hệ côn trùng như Beedrill và Butterfree sẽ cực kì bất lợi. Không chỉ thế, tin chắc đối phương sẽ còn những pokemon khác tiếp tục tung ra.

Suy nghĩ nháy mắt trôi qua, Black không quên hạ mệnh lệnh.

- Butterfree, dùng Substitute (thế thân) nhanh chóng thoát thân lại đây.

- Rhyhorn, dùng Dig (đào động). Pikachu, nhờ cả vào mây. Chặn tất cả bọn họ lại.

- Pika!

- ùm ... bò ... ồ ...

Tiếng đáp lời của Pikachu và Rhyhorn đồng thời vang lên. Đón lấy nhận được mệnh lệnh từ Black, Butterfree phân ra một phân thân đón nhận đòn đánh bão lửa của đối phương. Chính bản thân thì nhanh chóng bay hội hợp về phía Black. Rhyhorn thì lại nhanh chóng đào móc, hất tung đất đá lên trên không trong khi Pikachu dùng điện từ điều khiển đất đá bay về cản lại đám người.

Tên thủ lĩnh lúc này mới kịp quan sát lại Black và đám người xung quanh mình. Dù rằng phản ứng nhanh chóng nhưng vẫn có một bộ phận người đã dính đòn từ đám phấn hoa của Butterfree. Trong lúc mọi thứ chỉ sẽ diễn ra trong thời gian ngắn này, những người này giờ lại đã rơi vào các trạng thái đặc biệt có hại như trúng độc, tê liệt, choáng váng buồn ngủ ...

Như vậy có thể coi họ đã đánh mất sức chiến đấu. Điều này làm thủ lĩnh đám Rocket nội tâm cực kì khó chịu. Không ngờ thành công sắp đến thì lại toát ra một kẻ tới phá rối như vậy.

Đặc biệt, khi nhìn thấy Mew sau khi tê liệt lại rơi vào tay pokemon đối phương. Trong chớp mắt này, hắn chợt nghĩ tới một câu. Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ ở phía sau.

Kẻ này hẳn là muốn chiếm lấy thành quả của bọn họ.

Lửa giận bùng hực trong lòng, hắn ngay lập tức cho mình quyết định. Bằng mọi giá nhất định phải ngăn cản đối phương. Sau đó tóm lấy cho bằng được rồi đem ra xử lý làm gương cho những kẻ khác biết kết quả khi dám phá hoại kế hoạch của băng Rocket.

Suy nghĩ thoáng qua trong nháy mắt. Mọi người lại chuẩn bị cho đợt tấn công sắp tới.

Không khí chiến đấu hết sức căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Đang rơi xuống...

Rừng rậm ngoài thành phố Cerulean ...

Hiện Black đang mang theo Pikachu, Rhyhorn chống lại đám người Rocket tới gần. Butterfree sau khi dùng Substitute (phân thân) cũng đã bay tới hội hợp. Beedrill thì được nhận lệnh từ trước đi đón lấy Mew. Ngược lại lúc này đối phương mới kịp thời phản ứng lại.

Chỉ nghe thấy thủ lĩnh đám Rocket ra lệnh:

- Tất cả tập trung bắt giữ kẻ địch lại.
- Arcanine, dùng Extreme Speed (thần tốc). Lập tức giữ chân bọn chúng.
- Gengar, nhanh chóng bắt lại Mew.

Nghe mệnh lệnh xong, cả đám người còn lại bắt đầu phóng ra pokemon của bản thân. Black cũng không kịp quan sát. Vừa nghe thấy đối phương ra lệnh Arcanine sử dụng thần tốc là cậu biết nguy cấp đang tới gần. Nếu không kịp ngăn cản Arcanine dây dưa, cậu chắc chắn không thể trốn thoát được. Không chỉ vậy, Gengar của đối phương cũng bắt đầu phát lực tới đây.

Tình huống biến đổi, Black nhanh chóng hạ lệnh đám pokemon bản thân.

- Rhyhorn, toàn lực sử dụng Earth Quake (động đất).
- Butterfree dùng Confusion (niệm lực) khóa lại Gengar. Pikachu, dùng Thunder(sấm sét) kết thúc nó.
- Beedrill, nhanh trở lại.

Đón lấy, Rhyhorn sử dụng đòn Earth Quake mà Black dạy nó gần đây. Đây cũng nhờ công sở tay cậu thu từ cụ Fuji. Có điều vốn Earth Quake là đòn tấn công rất mạnh và khó học nên hiện giờ Rhyhorn sử dụng ra chỉ có tác dụng cực yếu. Có điều này cũng đủ ngăn cản Arcanine dùng thần tốc tiến lại gần. Đang chạy nhanh mà mặt đường đột nhiên bấp bênh thì dễ tai nạn ngay.

Quả nhiên, Rhyhorn sử dụng xong Earth Quake, Arcanine lập tức bị ảnh hưởng khiến thân hình lão đảo dừng lại. Đám người cùng pokemon phía sau vừa xuất hiện cũng bị ảnh hưởng. Tất cả phản ứng chậm lại một nhịp.

Có điều những thứ này đều trong dự tính của Black. Vừa ra lệnh xong cho Rhyhorn là cậu tập trung quan tâm về phía còn lại phải đối mặt. Pikachu và Butterfree phối hợp cùng nhau tấn công về phía Gengar.

Pokemon đối phương cũng không vừa. Mặc dù không có mệnh lệnh của chủ nhân, nó cũng chủ động ứng đối tấn công. Ngay khi đòn đánh của Pikachu bay tới. Thân hình nó khẽ giật ra, phá tan niệm lực đang trói buộc của Butterfree. Vốn thiên phú của Butterfree về hệ Psychic (tâm linh) cũng sẽ không cao nên tác dụng Confusion (niệm lực) cũng sẽ không giữ nó được thời gian dài. Vừa thoát khỏi trói chặt, nó lập tức biến mất.

Sau lưng cảm giác mát lạnh hiện ra. Vừa cảm nhận tới đây, Black giật mình. Chớp nhoáng này, cậu tung pokeball lập tức thu lại Rhyhorn, một tay giữ vững Pikachu, tay còn lại nắm chặt Beedrill đồng thời hét lớn:

- Pikachu, Thunder Shock (điện giật) ngay phía dưới.

Chỉ nháy mắt diễn ra, từ phía dưới cái bóng của cậu và Rhyhorn, thân hình của Gengar lập tức lao ra. May mà cậu cơ cảnh đoán ra kịp thời. Vừa rồi đối phương thấy Pikachu tấn công lại đây vì vậy vừa thoát khỏi lại lập tức thu mình biến mất. Sau đó lợi dụng thiên phú của bản thân chui vào cái bóng của cậu để tiến tới một chiêu tập kích bất ngờ. Mồ hôi trán Black chảy ròng ròng. Thật là nguy hiểm. Suýt nữa cậu trúng phải đòn Lick (liếm lưỡi) tập kích của nó.

Nếu thật sự dính phải thì coi như là toàn bộ mọi thứ đổ xuống sông xuống bể. Huấn luyện viên bị tóm thì đám pokemon cũng sẽ chẳng trốn được bao lâu. Cuộc chiến trong thực tế thường là như vậy. Mọi người tập trung tấn công huấn luyện viên để giành chiến thắng. Điều này khác hẳn với thi đấu gym hay các giải đấu pokemon bình thường.

Vừa nãy Gengar lập tức di chuyển tới bóng của mình, cậu chỉ thấy sau lưng, hơi lạnh tỏa ra như bị ma ám. Nhờ kiến thức thu được gần đây phong phú lên nhiều rồi, chính bởi vậy mới giúp cậu nhanh chóng phán đoán thể cục.

Có điều giờ phút này cậu cũng chưa thoát ra tới nơi an toàn.

Sau đợt phản công vừa rồi, Gengar đã quay về chỗ của thủ lĩnh đám Rocket. Arcanine bị cưỡng chế dừng lại Thần tốc, hiện đang cách Black không xa. Phía sau là la liệt đám pokemon và chủ nhân của chúng. Trong đám người còn có một vài kẻ bị dính phần mê nằm trên mặt đất. Ngoài ra một số khác đang muốn lấy thuốc ra để giải độc, thuốc giải tê cứng.

Liếc nhìn qua trạng thái đối phương, Black giờ này đang theo chân Beedrill bay lên không trung. Một tay ôm vừa nãy bị tê liệt Mew. Pikachu bò trên vai của cậu. Phía trên còn có Butterfree đang đồng thời bay lên cao.

Dưới mặt đất, nhìn đối phương phản ứng chặn lại Arcanine và đuổi đi Gengar, thủ lĩnh băng Rocket giận dữ. Không ngờ kẻ này lại phản ứng mau lẹ như vậy. Tuy rằng trong các cuộc thi, trận đấu thường diễn ra rất lâu nhưng trong thực chiến thì thường bởi vì huấn luyện viên ngã xuống mà chiến đấu nhanh chóng kết thúc. Có thể nói nhất niệm thiên đường, nhất niệm địa ngục. Vừa rồi hẳn còn tưởng chừng Black sẽ dễ dàng bị Gengar tóm được. Không ngờ đối phương lại đoán được ra mà nhanh chân thoát đi.

Hiện giờ đối phương bay lên trên cao, Arcanine ưu thế tốc độ và hệ skill còn tại nhưng nó lại không biết bay. Ngược lại Gengar có thể bay nhưng tốc độ lại thua kém đối phương. Còn muốn chớp mắt di chuyển tới bên đối phương chỉ có lợi dụng chui vào cái bóng in trên mặt đất. Khó nổi giờ đối phương bay cao như vậy thành ra cũng trở thành vô dụng.

Có điều nghĩ như vậy có thể thoát khỏi chúng ta thì quá ngây thơ rồi. Hắn lấy ra pokeball bên hông, thu trở lại Arcanine đồng thời hạ lệnh cả đám thuộc hạ đuổi theo. Nhất định phải tóm lại đối phương.

Sau đó, một con Fearow được hắn gọi ra. Ngồi lên Fearow, hắn ra lệnh Gengar theo cùng. Đón lấy cuộc săn còn chưa kết thúc.

“Nhóc con, mi sẽ phải trả giá lớn cho những gì mình đã làm”. Tên thủ lĩnh mặt cười lạnh lùng.

Đối diện, Black không biết được suy nghĩ của đối phương. Có điều, cậu và cả đám pokemon vừa bay lên hơi cao một chút đã thấy phía dưới, tên thủ lĩnh Rocket gọi ra một con Fearow. Sau đó, hắn mang theo Gengar bay đuổi theo Black.

Lần này Black đau đầu, Beedrill chở cậu lên không trung đã là vất vả. Tốc độ vốn không nhanh. Giờ đối phương lại dùng Fearow đuổi sát. Lần này thì thật là lâm nguy rồi. Tốc độ của Beedrill là chắc chắn không thoát được. Theo sau tên kia lại là đám Rocket thuộc hạ đang tới. Có điều cũng may trong đó tốc độ nhanh nhất thuộc về chi Fearow đang chở tên thủ lĩnh.

Đón lấy chỉ còn cách kéo dài thời gian tới khi Misty tới cứu tràng rồi. Quyết định chủ ý, cậu ra lệnh với Butterfree. Đây cũng là pokemon toàn tài nhất của cậu bây giờ.

- Butterfree, dùng Gust (liệt phong bạo) cản chúng lại.

“Hừ, nếu chúng dính đám phấn hoa bay cùng thì càng tốt”. Cậu thầm nhủ trong lòng.

Có điều, đối thủ cũng không dễ cậu dễ dàng thoát khỏi. Cự ly gần lại, cười trên lưng Fearow đón nhận tấn công từ Butterfree, tên thủ lĩnh lập tức hạ lệnh:

- Gengar, dùng Skill Swap (đánh cướp).

Miệng nhếch lên, hắn nở nụ cười lạnh lùng.

- Trò mèo mà cũng dám mở ra, Gengar, điều khiển Gust (liệt phong bạo) trả lại.

Đón lấy một màn khiến Black giật mình diễn ra. Vốn tấn công Gust kèm bí mật thả phấn hoa là một chiêu sở trường Black hay dùng. Giờ lại bị đối phương chiếm đoạt quyền điều khiển.

Chỉ thấy bóng đen lóe lên trên thân thể Butterfree, đón lấy nó mất đi khả năng sử dụng Liệt phong bạo. Không chỉ vậy, đối diện Gengar lại ngược lại chiếm được năng lực điều khiển này. Vì vậy, đám gió vừa thổi ra hiện giờ lại bay ngược trở lại. Tất nhiên trở về còn có đám phấn Butterfree lén thả ra.

Mọi thứ diễn ra quá ngắn, Black không kịp phản ứng lại. Thật không ngờ Gengar của đối phương lợi hại như vậy. Lại có thể biết Skill Swap (đánh cướp) có thể thay đổi skill của mình và đối phương cho nhau. Butterfree năng lực Liệt phong bạo chuyển qua cho Gengar có điều Black lại cũng không biết nó chuyển lại cho Butterfree năng lực gì. Chiêu này thật sự quá ác rồi!

Lúc này, cậu và cả đám pokemon đều tự dính phải đám phấn ngủ mà Butterfree thả ra. Ánh mắt cậu nhắm lại, không nhìn được gì nữa xung quanh. Pikachu trên vai cậu cũng trở nên loạn choạng. Phía trên Beedrill và Butterfree cũng bị ảnh hưởng khiến đôi cánh bay lảo đảo.

Sau đó không có gì bất ngờ, tất cả đám bắt đầu rơi xuống. Phía bên kia, tên thủ lĩnh lạnh lùng nhìn tất cả xảy ra. Đón lấy chỉ cần hạ xuống thu thập chiến lợi phẩm là có thể. Hắn phát phát tay, ra lệnh cho tất cả mọi người tới gần. Tránh để lại có biến cố gì nữa gây ra.

Black gần rơi xuống đất. Suy nghĩ của cậu trở nên thật chậm, thật chậm.

Lần này có lẽ cậu thật sự thất bại rồi. Suy nghĩ chìm và nặng. Cả người như rơi vào giấc ngủ. Nếu có thêm một lần cơ hội nữa, cậu chắc chắn sẽ dốc hết toàn lực cẩn thận ứng đối đối phương.

Ừ, cũng phải thôi. Chiến thắng liên tục trước đây khiến cậu trở nên kiêu ngạo. Đón lấy thất bại lần này cũng tự nhiên mà thành. Cậu thật hối hận. Tiếc là trên đời không có bán thử thuốc hối hận nào.

Hi vọng Misty tới kịp. Đây là ý nghĩ cuối cùng hiện lên trong đầu. Bởi vì, lần này cậu bị thất bại hoàn toàn rồi.

Cuộc sống không dễ dàng a, thiếu niên.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Rời đi

Gần lối vào thành phố Cerulean ...

Black đã hôn mê đi. Đám pokemon của cậu cũng đang hôn mê giống như cậu. Chiến thắng đang đến gần hơn với team Rocket. Kết cục dường như đã định sẵn.

Lúc này, Mew đã thoát ra khỏi vòng tay của Black từ bao giờ. Vốn nó bị Gengar dùng Lick (liếm lưỡi) làm tê liệt thân thể. Nhưng qua thời gian dài như vậy, giờ nó đã hồi phục lại.

Cả thân thể Mew lơ lửng trên không trung, chiếc đuôi khẽ vẫy. Ánh sáng từ đó phát ra. Chỉ thấy vốn đang sắp va vào mặt đất đám người Black chợt khựng lại, lơ lửng giữa không trung.

- Mew ww ...

Không có ai đáp lại tiếng gọi của nó. Mây nhú lại. Ánh mắt nó nhìn về phía đám Rocket đang tới gần. Lúc này cả đám cũng bất ngờ vì sự tĩnh lại của Mew. Có điều bọn họ cũng không sợ hãi. Nếu không phải Black phá đám có lẽ bọn họ đã bắt được nó từ lâu rồi. Lần này cũng không có ai có thể cản trở bọn họ thu hoạch thành quả.

Có điều chuyện tiến tới xảy ra cũng sẽ không đơn giản như vậy. Chỉ thấy Mew nhanh chóng vẫy đuôi. Ánh sáng lần này phát ra mạnh hơn nhiều so với mọi lần trước đây. Tất cả đám người bị ánh sáng chiếu không thể nhìn được hoàn cảnh xung quanh. Mọi người rối rít dùng tay che lại hai mắt, ngăn cản ánh sáng.

- Rầm ... ầm ... ầm ...

Một loạt âm thanh va chạm vang lên. Ra đòn xong, nhìn kết quả của mình, Mew hài lòng kêu lên vài tiếng. Trên sân lúc này đã không có một người hay pokemon còn đứng lên. Tất cả đã bị đóng băng thành từng khối, rơi là tả trên mặt đất.

Tiếp đó, nó di chuyển Black và đám pokemon nhẹ nhàng đáp xuống. Nó bay vòng quanh cậu và đám pokemon kêu gọi nhưng không thấy hiệu quả. Mew lo lắng nhìn ngắm xung quanh. Nó nhận ra được cậu đã cứu nó thoát khỏi đám người phiền phức này. Dù rằng cuối cùng vẫn là nó phải ra tay mới thành công. Có điều lúc này hiển nhiên Black và đám pokemon giờ cũng đã mất khả năng hoạt động mà nó thì không thể giúp gì.

Đang lúc nó không biết xử lý ra sao, từ xa lại thấy có bóng người rậm rạp đang tiến tới đây. Ngược nhìn về phía đám người đến, sau đó quay đầu nhìn về Black. Mew kêu lên vài tiếng rồi cả người nhanh chóng bay đi. Để lại trên mặt đất ngổn ngang đám người.

Một lúc sau, Misty dẫn đám người cứu viện đến nơi đây. Bờ ngỡ nhìn hoàn cảnh xung quanh, Misty không tưởng tượng nổi chiến đấu diễn ra kịch liệt như thế nào để có thể tạo ra kết quả như vậy. Có điều nhờ vậy mà Black và đám pokemon cũng được đưa về trung tâm hồi phục sức khỏe đúng lúc.

Bình thường âm u nhiều. Vì vậy Butterfree thả phấn thưởng hỗn hợp thêm cả phấn độc, gây tê, ... các loại. Vì vậy thời gian dài trúng phải đám phấn hoa mà không được chữa trị đúng lúc cũng sẽ gây nguy hiểm lớn. Sau lần này có lẽ cậu cũng không dám ăn chắc cho Butterfree thả nhiều như vậy nữa. Nếu không bị phấn đòn lại cũng thật quá nguy hiểm. Chuyện như lần này quả là kinh nghiệm xương máu cho cậu.

Còn đám Rocket xung quanh thì bị đám người đến bắt lại mang về chờ đợi xử lý. Chắc hẳn lúc này đây có thể tìm được nhiều tư liệu hơn về hành động của đám Rocket.

...

Khi Black tỉnh lại đã là lúc trời tối muộn. Sau đó cậu kết thúc thủ tục ở bệnh viện, đồng thời còn trả lời câu hỏi của Misty. Có điều Black cũng không biết sau khi mình ngắt đi chuyện gì đã xảy ra. Mang theo tâm trạng buồn bực, cậu và đám pokemon đi trở về nhà.

Ngày hôm sau, đứng xa tại cửa nhà Misty, Black hơi chần chừ. Hôm nay cậu tới đây để cáo biệt. Chiến đấu hôm qua đã đánh tỉnh lại cậu. Bây giờ còn chưa phải lúc hưởng thụ. Cậu còn có chặng đường dài cần phải hoàn thành. Vì vậy cậu phải rời đi, gặp nhiều người hơn, thu phục, huấn luyện, nghiên cứu nhiều pokemon hơn. Kinh nghiệm chỉ có thể tích lũy ở thực hành trên đường đi.

Sáng nay khi cậu nói điều này với cụ Fuji. Ông cụ rất ủng hộ cậu. Trước khi đi còn tặng cho cậu một quả trứng pokemon. Nghe ông cụ nói là quà gửi của bạn ông tại khu Johto. Lúc đầu ông định dùng nó làm lễ vật tặng cậu nếu chiến thắng tại Pokemon League. Hiện tại đưa trước cho cậu là hi vọng làm sâu sắc hơn tình cảm giữa cậu và nó. Dù sao nếu cậu chăm sóc tốt nó từ lúc mới sinh, sau này cả hai sẽ ăn ý hơn nhiều.

Cậu cũng đoán chừng pokemon trứng này cũng là một loài ở khu Johto. Thật không biết sẽ là pokemon gì. Cũng may sở tay ông cụ cho cậu cũng có nói về cách chăm sóc cho tới ngày trứng nở. Vì vậy cậu cũng không lo lắng làm hỏng chuyện.

...

Rốt cục cũng phải tới. Cậu không tới chỗ Misty. Có điều Mssty lại cũng định tới thăm cậu. Hai người gặp nhau ở trên đường phố cách chỗ Misty ở không xa. Nhìn hành trang cậu mang theo. Cô cái gì cũng hiểu. Có lẽ từ lúc đầu cô cũng biết sẽ có kết cục này xảy ra.

Hai người lặng thinh đi dạo cùng nhau. Ăn chung một bữa cơm trưa nhẹ nhàng. Tranh thủ những thời khắc ngắn ngủi ở chung. Những lời nói quan tâm khi người quen đi xa. Tâm tình mọi thứ. Thời gian lúc này như dừng lại. Kỉ niệm như ùa về. Quen nhau, cùng huấn luyện, cùng vui đùa... Giờ khắc này có lẽ cả hai người đều hiểu trái tim mình hơn.

Cậu còn phải phiêu lãng khắp nơi tăng thực lực. Cô lại phải chăm sóc cho Gym và gia tộc tại đây. Một người luôn phiêu du nơi xa xăm. Một kẻ luôn đợi chờ người trở về. Nhiều lời nói không lên tiếng nhưng mọi chuyện như khắc sâu trong tâm khảm mỗi người. Họ khích lệ cho nhau. Chia ly là để gặp lại càng vui sướng hơn. Rồi hai người sẽ lại gặp nhau.

Và điều đó sẽ sớm tới thôi!

...

Chia tay luôn khiến người ta lưu luyến. Nếu không có chuyện của đám Rocket hôm trước, có lẽ cậu sẽ còn định cư dài ở đây. Như vậy tình cảm của hai người có lẽ có thể tiến thêm bước nữa. Trở thành chính thức tình nhân. Có điều lúc này lòng cô cũng rất rối bời. Người ta đã nói thôi. Khoảng cách làm đẹp thêm tình yêu. Hi vọng lúc này chia tay sẽ để hai người hiểu rõ hơn tình cảm bản thân.

Bụi ngùi nhìn thành phố phía sau lưng, nơi đây đã xảy ra thật nhiều chuyện. Nó cũng cải biến cậu thật nhiều. Từ những bàng hoàng lo lắng thuở ban đầu khi đến thế giới này, tới bây giờ có mục tiêu, có tình thân, tình yêu, sự nghiệp... Mọi thứ đến với cậu thật nhanh. Sẽ phải lo lắng nhiều hơn nữa. Cậu trưởng thành dần lên.

Sau đó, cậu cũng chính là một phần tử của thế giới này. Sẽ không còn cảm giác cô đơn, bơ vơ, lạc lõng giữa dòng đời...

...

Nhìn phía xa bóng hình biến mất, đang bay trên Staryu, Misty suy nghĩ ngẩn ngơ. Vốn cảm tình của cô khi gặp Red cũng rất tốt. Nếu không có sự xuất hiện của Black có lẽ thời gian dài xa cách, một tình yêu sẽ sinh ra. Có điều lúc này lòng cô cũng rất rối bời. Cô gái không biết trong trái tim mình đang hướng về ai. Lòng con gái như kim châm đầy bể. Nhưng mọi người có hay chăng họ đôi khi cũng không hiểu nổi chính mình.

Có lẽ cũng bởi cảm giác như vậy mà hai người cuối cùng chia ly cũng không nói phá mối quan hệ hiện tại. Thôi vậy, hãy để thời gian trả lời tất cả đi.

...

Thời gian trôi qua, nắng chiều tà chiếu dần lên bóng hình của cô. Một người con gái đợi chờ, nhìn mãi về nơi người đã đi xa, lòng mong ngóng người đó sẽ sớm ngày quay về.

Hoàng hôn giờ về trên thành phố Cerulean!

Thân!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Hãy cứu Magikarp

Tuyến đường số 24 -25 ...

Hiện Black đã rời thành phố Cerulean được một vài hôm. Giờ đang là lúc sáng sớm. Hôm nay, cậu quyết định tập huấn cho lũ pokemon ở chỗ này. Địa điểm cậu tìm được cũng không tệ lắm. Một khoảng thảm cỏ xanh trổng trải, có rừng cây, có nước sông chảy qua. Đủ mọi hoàn cảnh. Thật tuyệt!

Hiện tại Pikachu và Rhyhorn đang tập luyện phối hợp với nhau. Kết hợp của hai người thời gian qua khiến Black được lợi ích rất nhiều. Vì vậy cậu muốn tăng cường tập huấn cho chúng.

Rhyhorn luyện tập Dig (đào động) tăng sức mạnh hai chân trước. Hi vọng nhờ đó gián tiếp tăng năng lực chiêu Earth Quake (động đất). Pikachu thì đang dùng điện từ để điều khiển mặt kim loại chứa trong đất đá. Đây giúp trau dồi tính chính xác cho các đòn hệ điện của nó. Dù sao tính chính xác của hệ điện vốn không cao so với các chiêu của hệ khác.

Butterfree sau vụ bất ngờ bị phản đòn lần trước, giờ đang chăm chỉ luyện tập. Black giao cho nó rèn luyện Confusion (niệm lực). Đội ngũ hiện tại vẫn khuyết thiếu sử dụng các đòn hệ Psychic (tâm linh) để chống lại đối thủ. Nó đang cố gắng dùng niệm lực nâng và điều khiển đám đất đá Rhyhorn đào bới ra. Đồng thời cũng điều khiển lẫn trong đó hỗn hợp phấn hoa.

Beedrill thì dễ dàng hơn nhiều. Black chỉ yêu cầu nó tốc độ cao di chuyển và ra đòn trong rừng cây để luyện tập sự linh hoạt. Dù gì nó tác dụng chủ yếu là đánh áp sát khoảng cách gần trong đội ngũ.

Đáng kể nhất là Shiny Magikarp của cậu, giờ nó đang loay hoay tập luyện chiêu Splash (nhảy lên) không biết mệt mỏi. Hết cách rồi. Tạm thời cậu cũng chỉ có thể huấn luyện nó như vậy. Các trận chiến trước, cậu cũng không thể để nó tham gia. Có điều vì vậy Black cũng dành thời gian an ủi nó. Tránh cho sau này tính tình nó biến thành quái gở, không hợp bầy thì phiền.

Ngoài ra, cậu hiện tại còn phải chăm sóc quả trứng pokemon cụ Fuji giao cho. Này không! Giờ đang rảnh rồi, cậu lại lấy nó ra lau. Nhìn nhìn vỏ trứng sáng bóng lên, cậu cảm thấy tâm tình thật hài lòng.

“Bé con, ta chăm sóc mi lâu như vậy, sau này cũng không thể cho ta thất vọng nha”. Cậu tự nhủ. Mặt ngoài vỏ trứng lóe lóe lên như đang đáp lời.

Điều kiện hoàn cảnh nơi này cũng không tệ. Chỉ có thể khái quát tình hình bây giờ.

Ăn no ngủ kỹ, cuộc sống gia đình tạm ổn.

Black vui vẻ, rảnh rỗi quan sát mọi người.

...

Thời gian cứ thế trôi qua. Gần buổi trưa...

Thấy cả đám chăm chỉ tập luyện, Black chuẩn bị gọi tất cả lại. Sau đó là chuẩn bị bữa trưa.

Mang theo mọi người đến gần bờ sông, lúc này dị biến chợt nổi lên.

- Vũ ... ù ù ù ... Vụt!

- Bốp.

Black sparta -đơ người.

Một con Fearow từ nơi nào đó chọt vọt qua mang theo Magikarp bên cạnh cậu bay đi.

Black tức nổ phổi. Đó là Shiny Magikarp a!!! Không phải là đám cá thức ăn thông thường được không. Con Fearow khôn kiếp này! Cậu hét lên:

- Đứng lại! ... Đừng có mà bỏ chạy như thế. ... Trả lại Magikarp cho tao!

- Này! Đợi đã. ... Có nghe thấy hay không?

Cậu vội vàng chạy đuổi theo. Thấy vậy, đám pokemon cũng vội vã theo đuôi.

- Trước tiên phải làm con Fearow này dừng lại. Butterfree dùng String Shot (nhả tơ) tóm nó lại.

Butterfree nghe lệnh, nó nhanh chóng phóng tơ từ miệng bay tới. Có điều kết quả lại không như Black mong muốn. Chuỗi sợi tơ tấn công không chính xác. Và thế là không những không khiến đối phương hạ cách, ngược lại Fearow giờ lôi kéo sợi tơ mang đi Butterfree bay theo.

Butterfree bị nó lôi ngược đi làm cả người choáng váng, không thể phản đòn lại. Này đúng là thả tơ buộc mình rồi!

Stage 1: Butterfree nổi ao!

...

Việc diễn ra như vậy, Black hơi bình tĩnh lại. Muốn làm cho con pokemon bay dừng lại thì phải làm tê liệt đôi cánh của nó trước mới được.

- Pikachu Thunder Wave (sóng điện từ). Beedrill Poison Jab (độc châm).

- Pika!

- Xoẹt ... rẹt ... rẹt ...

- Ấc!

Nhìn đòn đánh không những không trúng cách đối phương ngược lại Magikarp ở dưới lỉnh trợn cả hai chiều. Thú thật, Black hiện tại hơi xấu hổ. Đây là tay trái đánh tay phải rồi. Không ngờ chiến đấu với pokemon biết bay phiền phức như vậy. Kiểu này muốn tấn công nó chỉ có cách đợi nó dừng lại mới được. Tấn công nó lúc đang bay là không thành công được rồi.

Stage 2: Magikarp nổi ao!

...

Thời gian lâu dần, lúc này khoảng cách Black và Fearow càng ngày càng xa. May mà lúc này Black nhảy lên lưng Rhyhorn đuổi theo nên vẫn còn chút cơ hội mà chưa làm mất dấu. Có điều sợ rằng nếu tiếp tục thì chẳng mấy chốc nó sẽ biến mất. Sau đó Magikarp đáng thương của chúng ta sẽ trở thành món ăn trưa cho nó đấy!

Đang lo lắng chạy theo chợt cậu nảy ra một ý kiến mới.

- Pikachu! (Cậu ra hiệu với Pikachu)

- Pi...!

Chỉ thấy Pikachu nhảy vọt lên phía trước. Nhảy lên tán cây cao trên đường, nó vọt qua chỗ Fearow bay qua. Đón lấy là phóng đại chiêu!

Đúng vậy, nếu như tấn công phía dưới dễ đánh trượt. Không chỉ khó chính xác lại có nguy cơ đánh nhầm thì ta sẽ tấn công nó từ phía trên. Pikachu nhảy lên cao và phóng điện toàn lực vào bầu trời. Một đòn Thunder (sấm sét) cực mạnh sinh ra.

- Bùm mm ...

- Hay lắm! (Black phát tay, mặt lộ ra vui mừng.)

- Vụt ... Rầm ...

Cứ như vậy tên Fearow bị sét đánh rơi mạnh xuống đất. Có vẻ như nó cũng ngất ngậy con gà tây rồi. Ừ, suýt nữa thành gà nướng còn gì. Chỉ tội nghiệp Magikarp cũng bị điện giật theo. Butterfree bị lôi kéo một đường ngất đi không kịp thoát thân giờ cũng chung số phận, bị điện đánh tới co giật liên hồi. Chẹp, đòn của hệ điện quả nhiên biến thái.

Stage 3: Pikachu win!

...

- Thế nào, muốn chiến tiếp nữa không?

Cậu vui vẻ trêu chọc Fearow nằm trên mặt đất.

Niềm vui dài chẳng tày gang. Chuyện này vẫn chưa kết thúc.

- G rừ ...

- Vụt ... (Fearow bật dậy)

- Bà mẹ nó! (anh ấy hãi hùng nha)

Thấy Fearow vọt đứng dậy. Black lòng thảm than. Chỉ này cũng thật là quá hung hãn đi. Chịu đòn như vậy mà cũng chưa chịu thua. Nó bắt đầu giương cánh bay lên, ánh mắt hăm dọa, uy hiếp nhìn về phía cậu.

- Bụp ... Ui da ... (Một bước sa chân thành thiên cổ hận.)

Black bị giật mình. Anh ấy vấp chân, ngã ngửa về phía sau.

Thấy vậy, Fearow cũng hung tính nổi lên.

- Vú ụt ...

Nó dùng chiêu Drill Beck (mũi khoan gió) tấn công về phía cậu.

Lúc này, Black tỉnh hồn lại. Con Fearow này thật hung, lại muốn tấn công lấy tính mạng người. Cậu hét lên ra lệnh:

- Rhyhorn, quấy nó! (bắn Aoe 1)

Giờ phút này, cạnh cậu chỉ có Pikachu, Beedrill và Rhyhorn là có thể chống trả. Beedrill áp sát có lẽ không kịp chặn được nó. Pikachu ra chiêu lại cần thời gian tích điện năng trong không khí. Chỉ có Rhyhorn với lớp giáp bọc ngoài dày, có thể chống chịu giúp cậu chiêu Drill Beck này.

Đúng là thời điểm sinh tử, bản năng được kích phát nhũn nhuyễn khiến cậu ra mệnh lệnh hết sức chính xác.

Tiếp theo chỉ gặp Rhyhorn cả người quẫy mạnh, xoay người. Phần giáp trên lưng đập mạnh về phía mũi khoan của đối phương. Đồng thời thân hình to lớn của nó cũng che chở cho Black trên mặt đất.

- Âm ...

Một đòn đau đớn!

“Hừ, thật không biết điều”. Black thầm hận.

- Pikachu! Giật nó!

- Pika!

Thấy Black nguy hiểm, Pikachu cũng rất tức giận. Thế là một trận điện giật đánh tới đối phương. Tới lúc này Black mới cảm thấy tâm trạng hòa hoãn lại. Cậu lên tiếng với Pikachu.

- Tốt rồi Pikachu. Như vậy trừng phạt là được rồi.

Đón lấy, cậu lấy pokeball ra. Bây giờ cậu đã có chỗ gửi tại nhà cụ Fuji. Misty cũng đồng ý sẽ bỏ công chăm nom, chú ý đám pokemon được cậu gửi về. Vì vậy bây giờ bắt gặp con Fearow này cũng không tồi, cậu cũng rất vui vẻ. Tuy có hung dữ chút nhưng nó cũng đáng giá bồi dưỡng. Lần trước nếu như cậu có một chỉ pokemon bay thì thoát đi bọn Rocket cũng sẽ không chật vật như vậy.

Bóng pokeball bay về phía nằm trên mặt đất đối phương. Đón lấy Black ánh mắt mong đợi nhìn lại:

- Bốp! ... lộc cộc ...

Black Sparta – đơ người version 2.

Na ni! Này con pokemon lại đã có chủ.

Cậu nổi giận. Khốn kiếp! Nếu đã có chủ sao có thể thả ra làm việc trộm gà bắt chó, hại cậu hi hục đuổi theo quãng đường dài như vậy. Thật không thể tha thứ mà. Không có thiên lý. Vô nhân tính! ... bla bla.

Không được! Việc này cậu sẽ không dễ dàng như thế bỏ qua.

Chắc hẳn chủ nhân của nó còn ở quanh đây. Black thu thập đám pokemon. Mang theo chi Fearow bắt đầu đi tìm chủ nhân của nó. Lần này nhất định phải cho cậu một lời giải thích thỏa đáng. Ủ, tranh thủ xem đối phương có thuốc chữa thương cao cấp cho Magikarp và Butterfree dùng mới được.

Và cứ thế, Black bắt đầu miệng lầm bầm, hùng hù hỏ hỏ lục soát xung quanh.

Chuyện này nhất định sẽ không dễ dàng kết thúc như vậy.

Thiếu niên, cố gắng tìm kiếm nào! Cậu tự nhủ với mình.

Nơi đây dần dần trở về với yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Câu chuyện gặp trong rừng

Rừng cây trên tuyến đường 24 -25...

Đang đi lạc giữa rừng sâu núi thẳm. Bạn bắt chợt bắt gặp một căn nhà gỗ hai tầng nằm giữa khu rừng. Lúc này bạn sẽ có cảm giác gì?

Nhà của bảy chú lùn? (Xin thưa bạn không phải Bạch tuyết)

Ngôi nhà ma quái! (Nay không phải là Halloween)

Nơi ở của ân sĩ? (Xem vòng du nhiều là đi) “troll”

...

Được rồi!

Nếu có thể, Black sẽ nói cho bạn biết cảm giác lúc này của cậu.

Chần chờ, nghi vấn, cùng một chút tức giận...

Nói vậy thôi chứ cậu cũng không biết liệu chủ nhân căn nhà này có đúng là người sở hữu Fearow hay không. Có điều, đã đến lúc này cũng không thể từ bỏ giữa chừng được. Cậu gõ cửa căn phòng.

- Mời vào. (Âm thanh ma quái từ trong phát ra) “tâm lý ám chỉ”

Cậu nhẹ chân bước vào trong. Từ phía ngoài chứng kiến căn nhà có vẻ giống như một sở nghiên cứu cũ. Còn giờ phút này ở trong phòng, quan sát đồ đạc xung quanh, Black càng tin tưởng hơn ý nghĩ của mình.

Bạn hỏi vì sao? Này dễ thôi. Một đám thiết bị nhỏ không rõ được vút lung tung trên sàn. Vô bao bì thức ăn nhanh đầy thùng rác bên cạnh cửa ra vào. Những thiết bị công kênh chiếm nhiều vị trí trong phòng. Chẹp, cũng không thấy có nơi tiếp khách như ngôi nhà bình thường. Đặc biệt nhất là một cậu thanh niên trẻ đội chiếc mũ bảo hiểm công nhân, thân người áo bảo hộ lao động đang nhìn về phía cậu.

Được thôi. Này chắc là chủ nhân ngôi nhà rồi. Cậu lễ phép bắt chuyện:

- Chào anh, tôi tên là Black, là một Pokemon Trainer (huấn luyện viên pokemon). Vừa rồi tôi đi ngang qua đây nên muốn vào nhờ tá túc một chút.

Chàng thanh niên nghe vậy ồ một tiếng. Đón lấy cậu đến gần Black, đưa tay và giới thiệu:

- Rất vui được gặp cậu. Chàng trai trẻ!

- Thật vui vì được thấy một pokemon trainer trẻ như cậu đã có thể đi du lịch đó đây rồi.

- Nhìn cậu làm tôi nhớ tới cậu bạn tôi mới gặp mấy hôm trước. Cậu ấy tên là Red, cũng trẻ tuổi như cậu nhưng đã rất lợi hại rồi. Cậu ta còn giúp tôi khá nhiều rắc rối nữa.

- À quên, còn tôi tên là Bill. Tôi là một chuyên gia nghiên cứu pokemon...

Cậu ta nói liên tục.

- Như cậu thấy đấy. Tôi đang sửa chữa một chút chiếc máy này. Nhìn vậy thôi chứ nó là máy chuyển giao pokemon mới mà tôi đang nghiên cứu đấy. Cái máy này sẽ vận chuyển pokemon... hay bất cứ thứ gì cậu muốn vượt qua cả không gian ngăn cách đến bất kì đâu chỉ với một đôi phòng trụ đặt ở hai nơi. Nhưng này cũng chỉ là tính năng tạm thời thôi. Có điều nó vẫn còn đang trong sửa chữa.

- À, nếu cậu có pokemon cần chuyển giao tôi có thể giúp một tay.

Đang lơ ngơ nghe cậu ta giới thiệu cỗ máy có hai phòng hình trụ tròn đặt bên cạnh, bất gặp câu hỏi, Black vội xua tay từ chối.

- Không cần đâu, hiện tôi cũng không có thứ gì cần thiết chuyển giao.

Để tránh cậu ta lại tiếp tục nói chuyện. Cậu nhanh chóng chuyển về chủ đề mình quan tâm.

- Đúng rồi, không biết cậu có nhận ra nó không.

Đón lấy cậu chạy ra mang Fearow từ ngoài cửa vào.

Bắt gặp Fearow thảm trạng, Bill giật mình.

- Ô! Con Fearow này bị thương cũng thật là nặng... Khoan... Này không phải con Fearow của tôi thôi.

- A! Đúng là Fearow của cậu. (Black giọng nguy hiểm)

- Tất nhiên là Fearow của tôi rồi. Cậu thấy nó ở đâu vậy. Không biết nó tại sao lại trở nên bị thương nặng như vậy.

Nói nói, Bill vội vã mang thuốc chữa thương dự phòng cho nó. Dù sao trước Black cũng đã giúp chữa trị một phần nên cũng không có vấn đề gì nghiêm trọng lắm.

Nhìn Bill vất vả lo lắng, Black cũng bình tĩnh lại.

“Mà thôi, dù sao mọi việc cũng trôi qua, không cần tính toán quá chi li”. Cậu tự nhủ với mình.

Bởi vậy sau đó cậu bắt đầu kể lại chuyện mình gặp phải. Dù sao, tuy rằng không muốn tính toán nhưng cũng không thể không minh bạch nguyên nhân để Fearow bị thương nặng như vậy mà không báo đi.

Nghe xong chuyện của cậu, Bill liên tục nói xin lỗi. Cậu cũng kể về chuyện của con Fearow này.

Hóa ra, anh chàng Fearow này cậu cũng mới thu được gần đây. Câu chuyện nói về còn phải kể lại nhiều ngày trước. Lúc đó, cỗ máy chuyển giao mới hoàn thành không lâu. Bill xui xẻo khiến mình và một con Rattata bị kẹt mỗi người tiến vào một phòng nối. Đón lấy chiếc máy tự động chuyển đổi.

Lẽ ra theo nguyên lý, hai bên kết quả chỉ là trao đổi vị trí phòng cho nhau là được. Có điều không biết trục trặc gì xảy ra, Bill cả thân thể phía dưới biến thành thân thể Rattata. Vậy là một bé Rattata đầu người biết nói chuyện xuất hiện.

Phòng nghiên cứu của cậu đặt ở nơi hẻo lánh như vậy, khó mà đợi được ai đến giúp đỡ. Thiết bị trong phòng thì quá cao so với thân thể hiện tại. Kết quả cậu cũng không gọi giúp đỡ nhanh được. Cuối cùng cậu đành chấp nhận ra ngoài tìm kiếm người giúp.

Trong lúc ra ngoài cậu bất ngờ gặp Red. Đón lấy đang muốn nhờ giúp đỡ thì con Fearow này xuất hiện và tóm cậu đi.

Chep, có vẻ thói quen chụp bữa trưa trên đường của nó đã có từ lâu. Cũng may cuối cùng Red thu phục nó và giúp cậu trở lại hình người. Fearow cũng cứ như vậy thành pokemon của cậu. Có điều Bill là chuyên gia nghiên cứu pokemon giỏi nhưng lại không phải một huấn luyện viên tốt.

Cũng đúng thôi. Vì chủ yếu thời gian của cậu dành cho nghiên cứu nên việc huấn luyện là được chẳng hay chớ rồi.

Có lẽ vì thế cho nên Fearow cũng rất không nghe lời của cậu. Thường xuyên biến mất không thấy tăm hơi. Không ngờ hôm nay lại gây ra chuyện như vậy.

Nghe xong cả câu chuyện, Black cũng dần đồng tình đối phương. Làm huấn luyện viên không dễ. Để thành một huấn luyện viên hợp cách càng khó hơn. Nơi này cũng không phải game. Đám pokemon là có tình cảm, là sinh vật sống sờ sờ. Không thể như trong game kiếp trước, cứ đánh bại rồi bắt vào pokeball là đối phương nghe theo.

Nhiều khi pokemon luôn chống đối khiến huấn luyện viên bó tay. Cuối cùng nếu tốt thì cả hai chấp nhận nhau. Kém hơn có thể là thả pokemon về tự nhiên. Còn tệ hơn nữa thì rất nhiều điều kinh khủng có thể xảy đến. Nghe đâu có trường hợp pokemon chống đối mà dẫn tới hại chết chủ nhân của mình.

- Vậy bây giờ cậu định làm gì với nó? (Black đặt câu hỏi với Bill)

Nghe vậy Bill chân chò chóc lát rồi thành thật đáp

- Tôi cũng tạm thời không nghĩ ra cách tốt nhất. Công việc nghiên cứu rất bận rộn. Tôi có rất ít thời gian chăm sóc nó.

- Có điều cậu yên tâm, tôi sẽ quản chặt nó hơn. Sẽ không để chuyện tương tự như vậy xảy ra nữa.

Nghe đối phương nói chuyện Black hơi chần chờ.

Thấy vậy, Bill hỏi lại:

- Cậu có ý kiến gì hay cứ nói ra. Tôi còn chưa kịp xin lỗi vì việc đã xảy ra vừa rồi. Nếu có thể giúp gì bận rộn, tôi nhất định giúp cậu.

Nghe thế Black chậm rãi lên tiếng:

- Tớ nghĩ, nếu muốn Fearow không tùy ý quậy phá như vậy thì phải chăm sóc nó nhiều hơn mới được. Nếu không sẽ không tốt cho nó phát triển. Hơn nữa, cậu lâu dài không để ý đến nó có thể dễ khiến nó tính tình ngày càng quái gở hơn.

- Ngược lại, nếu cậu không có thời gian chăm sóc nó, cậu có thể chuyển giao nó cho tớ. Tớ cảm giác nó là một pokemon rất hiếu chiến, đồng thời cũng rất khát khao sức mạnh, khát khao chiến đấu. Đi theo tớ sẽ tốt hơn cho nó phát triển.

Nghe Black nói như vậy, Bill trở nên trầm mặc. Black nói cũng không phải vô lý. Thời gian của cậu thực sự rất eo hẹp. Hơn nữa một pokemon hiếu chiến thường không thích chủ nhân của nó chăm nuôi nó nhàn nhã giống như cậu bây giờ. Nó cần các cuộc chiến đấu và muốn được huấn luyện liên tục để trở nên mạnh hơn.

Suy nghĩ vòng quanh trong đầu, Bill mang Fearow lại gần. Cậu khuôn mặt trầm trọng quay về Fearow lên tiếng nói chuyện:

- Nghe này Fearow. Ta xin lỗi vì từ khi thu phục mày đến bây giờ cũng không giúp đỡ huấn luyện mày chút nào. Có điều sau này tao hứa sẽ dành thời gian chăm sóc mày tốt hơn. Nếu bây giờ mày muốn đi theo Black, mày cũng có thể nêu ra...

- Tất cả tùy thuộc vào sự lựa chọn của mày. Biết không?

Chỉ thấy Fearow nhìn nhìn về phía Bill, lại quan sát Black. Cuối cùng nó vỗ vỗ cánh quyết định, bay tới bên cạnh Black.

Nhìn thấy Fearow quay đầu cất tiếng kêu với mình, Bill nở nụ cười.

- Tốt lắm, sau này Fearow nhờ cả vào cậu rồi. Tin rằng, cậu có thể khiến nó càng ngày càng trở nên mạnh mẽ.

Thấy đến đây, Black gật gù đầu nói chuyện:

- Chắc chắn như vậy rồi. Cậu cứ chờ xem.

Nói xong còn quay về phía Fearow cổ vũ:

- Chúng ta cùng cố gắng phải không Fearow?

- Row ... row ...

Fearow cất tiếng đáp lại.

Đón lấy, Black ở lại phòng nghiên cứu của Bill một quãng thời gian. Ở đây cậu lại tìm hiểu thêm nhiều kiến thức của pokemon trên thế giới này. Cậu cảm nhận được mình trở nên mạnh mẽ hơn từng ngày.

Đám pokemon cũng trở nên quen thuộc với nhau. Ít nhất lần này Fearow cũng sẽ không mang Magikarp đi điều chế thành bữa trưa rồi.

Thời gian dần qua, cuối cùng Black tạm biệt Bill, tiếp tục cất bước trên cuộc hành trình của mình.

Đón lấy là biển rộng đang chờ đợi cậu đi tới.

Mọi người! Cùng nhau cố gắng nào!

Chàng trai trẻ và đám pokemon hăng hái tiến tới trong tiếng cười đùa vui vẻ.

Một hành trình giờ đây lại tiếp tục bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Chuyện gì đang xảy ra?

Bạn đã bao giờ ra biển chưa?

Mặt nước xanh thẳm, lấp lánh ánh vàng. Mây trắng bồng bênh trôi. Nền trời cao, xa, ...thật xa.

Gió biển thổi nhẹ hai bên má. Tôi chìm đắm trong cái bao la vô ngần của biển rộng. Tâm hồn dường như khoáng đạt, an bình hơn.

Thiên nhiên, luôn kì diệu như thế!

...

Black và đám pokemon của cậu đứng nhìn biển.

Ném trái mùi vị gió biển quất trên khuôn mặt. Sau những ngày dài dằng dặc lặn lội trong rừng núi. Lúc này đứng bên bờ biển. Cảm nhận trời xanh mây trắng. Cảm nhận gió và nắng. Cảm nhận không gian...

...

Này thật tuyệt!

Cả đám thả lỏng người rồi cùng nhau vui đùa. Tiếng cười nói dần vang vọng chốn này.

...

Đây là thành phố Vermillion.

Thành phố này kề bên biển rộng. Là nơi bến tàu dừng đỗ nổi tiếng khắp Kanto. Nhờ vị trí giao thông đặc biệt của mình, ở đây thương mại rất phát đạt. Bạn có thể bắt gặp nhiều thứ không buôn bán ở những nơi khác tại đây. Hiện không biết rõ nguyên nhân cụ thể, đám pokemon hệ điện rất hay xuất hiện gần thành phố này.

Nếu bạn có đi du lịch tới nơi đây. Sao không nán lại vài ngày. Ở đây chúng tôi có biểu diễn những trận đấu pokemon nảy lửa diễn ra hàng tuần. Càng tuyệt hơn nếu bạn bắt một con pokemon hệ điện tại đây và giành tiền thưởng thi đấu về nhà. Còn chần chờ gì nữa? Hãy đến với Vermillion!

Vermillion! Thiên đường thế giới dành cho bạn!

P/s: Chuyến tàu chở khách du lịch có bán vé giảm giá vào một vài ngày đặc biệt trong tháng. Hãy tới và đừng bỏ lỡ cơ hội. Chúc bạn may mắn.

...

Lại một giấy quảng cáo hại người!

Black “bữu mô” nhìn thông tin tờ giấy cung cấp.

Thời buổi này mà tin quảng cáo thì chỉ có nước bán pokemon đền tiền thôi. Black tự nhủ.

Nói có sách, mách có chứng. Hiện cậu còn đang đứng nhìn chiếc tàu lớn S.S. Anne bên bến cảng. Có vẻ như nó gặp phải phiền phức, giờ không thể hạ thủy di chuyển rồi. Kiểu này cậu phải thay đổi kế hoạch đi tuyến đường 11 - 12 tới thị trấn Lavender phía bắc thôi.

Đang ngán ngẫm vì không được đi thuyền ra biển, phía sau lưng đột nhiên nổi lên giọng nói:

- Anh bạn trẻ?

- Hửm? (Black quay đầu nhìn lại)

- Những quả cầu cậu đang đeo bên hông... có phải là pokeball...?

Một ông già thấp béo, đội mũ đen rộng vành, quần áo vest đen, đeo kính đen, râu ria trắng xồm xoàm che kín cả khuôn mặt xuất hiện trước mắt cậu.

- Ấc, ... ông là ...? (Black bối ngỡ)

- Cậu giỏi thật! Trẻ thế đã là Pokemon Trainer rồi. (Ông ta hào hứng áp sát lại mặt cậu để nói chuyện)

- Có gì đâu ạ ... (Cậu lùi từng bước về phía sau)

- Cậu bé thật khiêm tốn. (Ông ta nói với giọng điệu than thở)

Đột nhiên, ông ta lao về phía cậu.

Quá sợ hãi, cậu giật mình lùi về phía sau. Cậu chưa gặp qua kẻ nào quái gở như thế. Đón lấy ông ta lấy tay luôn lách, sờ mó bên dây lưng quần của cậu.

Cậu bị phản, giật dử không ngớt.

Không ngờ hơn hai mươi năm kiếp sống tới nay giờ lại phải hứng chịu chuyện đáng sợ như vậy.

Đang định thà chết không theo, nhất quyết chống cự đến cùng thì giọng nói ông ta vang lên...

- Cho ta xem pokemon của cậu nào!

- Không ... ặc ... Sao ạ? (Cậu bối rối!)

- Thôi nào đừng ích kỉ như thế... (giọng nũng nịu!)

- Bùm ... pom ... pom ... pum...

- Thôi nào...!!!

- Ấc, ... ui da...

- “...”

- “...”

(Xin hãy cứu vớt cậu ấy bằng phiếu đề cử!)

...

Một lát sau...

Đám pokemon trong pokeball đã được thả ra xoa xoa bóp bóp một hồi.

Mọi việc tới hồi kết. Black rung rung nước mắt, đám pokemon về mặt thần thờ. Cả đám nhìn ông ta giọng nghiêm trang nói chuyện:

- Tuyệt vời! “giọng sung sướng”
- Trên cả tuyệt vời! “to và rõ ràng hơn”
- Cậu bé... Ta tuyên bố từ giờ phút này, cậu đã trở thành thành viên chính thức của câu lạc bộ những người yêu thích pokemon!
- Câu lạc bộ... (Cậu hỏi với giọng nghi hoặc.)
- Đúng thế. Trân trọng giới thiệu với cháu, ta là Ranger, chủ tịch hội những người yêu thích pokemon... v v.

Sau một lô một lốc, cuối cùng cậu cũng hiểu chuyện gì xảy ra.

Ông Ranger là chủ tịch hiệp hội những người yêu thích pokemon toàn Kanto. Nay tương tự ông Fuji giới thiệu ông là hội trưởng hội những người câu cá toàn Kanto. Có điều cậu rất không dám nhận đồng cách kiểm hội viên mới của ông cụ vừa rồi.

Trên cơ bản đám pokemon của cậu phù hợp tiêu chuẩn nhỏ nhắn, xinh xắn, đáng yêu của ông. Vì vậy sau khi kiểm tra, cậu đã được cho vào hội. (Dù rằng cậu không mặn mà với nó)

Ông Ranger lôi kéo cậu tới trụ sở hiệp hội trong thành phố Vermillion để làm thủ tục hội viên.

...

Bước chân vào tòa nhà hiệp hội, đập vào mắt Black là thật nhiều người. Chả bù với câu lạc bộ câu cá của ông Fuji. Nơi đó vắng tanh như chùa bà đanh.

Cậu theo chân ông Ranger tới chỗ thư kí điền thông tin theo yêu cầu. Trên đường đi là tràn ngập tiếng mọi người bàn luận về pokemon. Điều này làm Black đột nhiên liên tưởng tới mấy hiệp hội yêu thích động vật kiếp trước.

...

- Tôi thì là không gì cứng đầu hơn con Caterpie nhà tôi. (Một người đàn ông đang vui vẻ bàn về pokemon của mình)
- Ô, ít nhất nó cũng sẽ không rụng lông khắp nơi như con Rattata nhà tôi. (Một người phụ nữ cạnh ông ta đáp lời)
- %\$%#&%^&

“Thật là đông người”. Black trong lòng cảm thán.

Gặp cậu đã xong việc, ông Ranger tới gần trò chuyện:

- Cậu sẽ không tìm được ở chỗ nào nhiều người yêu thích pokemon như ở đây đâu.
- Vâng. Quá là như vậy. (Cậu tâm phục khẩu phục đồng ý)

Ông Ranger loay hoay sau đó vừa đưa cho cậu một tờ báo vừa nói:

- Đây! Tuần báo mới nhất của câu lạc bộ này.

Nhận lấy báo ông đưa cho, cậu liếc mắt nhìn qua. Tiêu đề rất bắt mắt. “Một trường hợp yêu pokemon sốt dẻo nhất – Tự bạch: Đó là lần tôi tắm với Tentacool”

- Tắm ư? “mặt choáng váng”

Đang lúc Black còn rối rắm với mọi thứ diễn ra hôm nay, ông Ranger đã đi lên bục nói chuyện gần đó.

- Mọi người chú ý! ... Xin được giới thiệu thành viên mới nhất của chúng ta ... cậu Black.

Mọi người chăm chú nhìn về phía cậu. Black ngượng ngùng gãi tay đáp lại. Tiếp đó là một hồi nói chuyện. Kết thúc là đám pokemon của cậu được thả ra ngoài và bị một trận xoa xoa bóp bóp toi bởi của mọi người trong câu lạc bộ.

Rhyhorn híp mát, vui thích hưởng thụ mọi người xoa bóp cùng tiếng kêu than. Butterfree và Beedrill khá là bình tĩnh khi mọi người chú mục.

Fearow về mặt khó chịu, ánh mắt hăm dọa nhìn đám người. Vì vậy chỗ của nó cũng là chỗ yên ổn nhất.

Náo nhiệt nhất là Pikachu và Magikarp. Từ đầu tới đuôi bị mọi người bám véo.

Khuôn mặt chuột béo Pikachu đã xị hẳn xuống rồi. Magikarp thì lớp vảy dường như bị sờ nhiều đến bóng loáng hẳn lên.

- Em nuôi bọn chúng bắt đầu từ bao giờ thế? (Một cô gái trẻ đẹp cất tiếng hỏi cậu)

Còn vài người đặt câu hỏi có điều tất nhiên là cậu ưu tiên trả lời người đẹp rồi. Cậu vắt hai tay sau đầu, tạo hình dáng lẳng tử nhất mà cậu nghĩ ra, giọng trầm bổng du dương trả lời:

- Trừ Butterfree và Beedrill em có từ hồi chúng còn là Caterpie và Weedle, còn lại em cũng mới nuôi chúng gần đây thôi.

- Chà! Chúng ngoan nhỉ? (Cô gái tiếp lời)

- Bọn em đã sát cánh bên nhau suốt thời gian qua. Và các cậu ấy đã giúp em đánh bại rất nhiều đối thủ cũng như vượt qua mỗi lần khó khăn gặp phải.

Không khí trong phòng chợt im ắng lại. Black ngạc nhiên. Đây lại là cái dạng gì thần triển khai rồi.

Thấy vậy, ông Ranger lên tiếng:

- Cậu để pokemon chiến đấu?

- Vâng. (Black dè dặt trả lời)

Ông Ranger bắt đầu giờ giọng tuyên truyền:

- Chúng ta là những người yêu pokemon. Chúng ta không nên để chúng nó chiến đấu...

Nhìn thấy cậu khuôn mặt ngơ ngác nghe, ông đưa ra kết luận:

- Như thế chúng nó sẽ không tiến hóa. Và chúng sẽ xinh xắn, dễ thương và đáng yêu mãi mãi. (khua tay múa chân, giọng nói say mê)

- Trời!

- "..."

- ... Lý do này cũng thật là ... cường đại!

Thấy vậy ông lại nhìn cậu than thở:

- Ai! Tuổi trẻ bây giờ như cháu thật là... Chỉ biết đánh đánh giết giết thôi. Như vậy đâu có lợi ích gì cho phát triển kinh tế. Cũng không có tác dụng gì với phúc lợi xã hội. Làm như thế chỉ làm cho con người ngày càng trở nên táo bạo. Xã hội ngày càng tràn đầy bạo lực. Cũng chính bởi vậy mà giờ mới nhiều băng đảng, lưu manh, côn đồ xấu xa như vậy xuất hiện.

- Thôi, cháu tự suy nghĩ nhiều hơn đi. Quay đầu là bờ cháu nhé. Biết sai thì sửa. Xem truyện thì nhớ đề cử nghe không. Giàu chút thì tung tung hoa, tặng tặng đồng cho tác giả tạo phúc lợi nghề nghiệp. Như thế thì trang vip truyện mới phát triển, xã hội mới tiến bộ được... bla bla.

Nghe ông nói xong, Black phục.

Thật tâm phục khẩu phục. Không ngờ pokemon không tiến hóa lại có thể dẫn ra nhiều thứ như vậy. Đây làm cậu cũng không biết có nên cho lũ pokemon tiến hóa hay không rồi.

Thôi vậy, Pikachu chịu khó chịu tội thay cho cả đám, quyết định không tiến hóa. Coi như sau này cho nó làm vật cát tường cũng được. Dù gì cũng là thành viên hiệp hội người yêu thích pokemon thôi. Chúng ta luôn phải thủ vững then chốt mà cương lĩnh đề ra.

Còn về Magikarp thì cứ gắng nhanh nhanh thành Gyarados đi. Đề cử rồi sẽ có, hoa hoa rồi sẽ tung, tặng đồng sẽ mau mau bắt gặp thôi. Vip truyện sẽ phát triển, anh chị em cứ kiên trì cố gắng... bla bla.

Sửa chữa xong một đoạn điên cuồng bám bám tự thôn miền chính đứng tư tưởng của mình, Black khôi phục lại.

Nhìn mọi người xung quanh. Black ngạc nhiên.

Không khí xung quanh giờ lại kì lạ thật kì lạ. Không biết vừa rồi lại có chuyện gì xảy ra rồi?

Đầy đầu nghi vấn, Black bắt đầu tới gần tìm hỏi thông tin từ mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Truy tìm Rattata

Lần mò trong đám người, cuối cùng Black cũng tìm hiểu được đầy đủ câu chuyện.

Hóa ra là chủ tịch hội – ông Ranger lại mất tích pokemon rồi.

Còn tại sao nói là lại mất tích. Đó là bởi vì trước đây ông cũng đã một lần mất tích một bé Abra. Lúc tìm trở về thì thu được một con Alakazam. Tất nhiên gặp lại pokemon của mình tiến hóa. Không chỉ không còn đáng yêu như xưa mà nó còn đáng dấp biến thành như dê già vậy. Điều này khiến ông cụ đau buồn rất lâu.

Chuyện kể cụ thể phải nói tới Trung úy Surge, leader gym của thành phố này. Hắn ta lợi dụng con tàu S.S. Anne, giờ đang bị hạn chế ngoài khơi kia, chuyên chở lũ pokemon bắt trộm của mọi người trong thành phố mang đi buôn lậu. Bé con Abra cũng là bị hắn ta bắt đi. Sau đó, gần nhất nổi danh Red tới đây và giải cứu lũ pokemon khỏi bàn tay tội ác. Kịch bản xưa như năm nào.

Có điều chuyện này xảy ra chưa lâu. Vì vậy lần này pokemon mất tích ít khả năng liên quan tới đám bắt cóc lúc trước. Dù sao mới bị tóm thôi. Kiên trì chút thời gian im hơi lặng tiếng mới đúng. Tuy vậy cũng không ngoại trừ khả năng chúng tái phạm vì Surge vẫn chưa bị bắt quy án.

Giờ Black quyết định mình sẽ xử lý vụ này. Thanh niên gương mẫu nha. Không thể thấy chết mà không cứu được.

Đón lấy cậu bắt đầu tìm hiểu thông tin từ ông cụ Ranger cùng mọi người. Thành quả thu được cũng khá khả quan.

Đối tượng: Shiny Rattata (có ảnh kèm theo)

Thời điểm mất tích: từ trưa ngày hôm qua tới hiện nay.

Địa điểm thường đi: công viên gần nhà, khu bếp nhà hàng trong thành phố, bến cảng, nơi gần hiệp hội...v v

Đối tượng tình nghi: Trung úy Surge và đám bắt cóc thời gian trước

Địa điểm nghi phạm thường lui tới (trước đây): Gym (hiện đã đóng cửa), sân đấu ngầm pokemon, quán bar pokemon, sông bãi, khu chơi game,...v v

...

Chăm chú nhìn thông tin thu được, Black lên tiếng chào mọi người rồi bắt đầu hành động. Cậu nhanh chân bước tới cửa. Đúng lúc này sau lưng vang lên giọng nói ông cụ Ranger:

- Khoan đã!

Black nghi hoặc nhìn lại.

- Hừm,... nếu cháu phải đi, ta có một yêu cầu nhỏ... (khuôn mặt áp sát mặt Black)

- Ông cứ nói ạ ~ (Black trả lời giọng run rẩy – ký ức quá khắc sâu)

- Cháu để lại con Pikachu cho ta ôm được không? “hi hi”

- “...”

Tiếp đó, bỏ lại sau lưng Pikachu ánh mắt ai oán, Black mắt không thấy tâm không phiền, nhanh chân mang theo đồng bọn còn lại bắt đầu tìm kiếm trong thành phố. Sau lưng là đám thành viên hiệp hội ánh mắt nhìn về.

Haizz! Muốn làm thanh niên ba tốt thời đại mới cũng thật không dễ dàng chút nào nha!

...

Cả buổi chiều, cậu lượn khắp những nơi Rattata thường lui tới. Bất quá kết quả tạm thời không có gì tiến triển. Thấy vậy cậu đành quay lại thông báo một tiếng với mọi người. Sau bữa cơm tối, cậu tiếp tục đi tìm kiếm.

Lần này cậu thay đổi cách tìm. Trực tiếp truy tìm những nơi đám bắt cóc lần trước hay tới để tìm kiếm manh mối mới. Địa điểm lần này là sân đấu ngầm của thành phố. Sân đấu này nổi tiếng thậm chí được nhắc tới trong quảng cáo về thành phố cậu đã đọc qua.

...

Buổi tối trong thành phố Vermillion...

Địa điểm: trong sân đấu ngầm...

Nơi này là võ đài thi đấu dưới lòng đất. Ở nơi đây, thường xuyên vào thời gian này đều diễn ra pokemon chiến đấu.

Đúng vậy! Kiểu như ba ngày một trận nhỏ, năm ngày một trận lớn chính là đề miêu tả rõ nét nhất về nơi đây. Đặc biệt cuối tuần bạn có thể còn bắt gặp những trận đấu đáng chú ý nhất trong năm. Lúc xem còn có bán hàng ăn vặt, bán bắp rang bơ, mía hút, ngô cay... v.v. Nhận phục vụ tận nơi. Có điều giá cả thì thật là không dám lấy lòng.

Rồi, chính vậy một nơi chính là chỗ Black hiện tại cần tìm kiếm. Black nhìn bên cạnh mình đang vui vẻ lượn lờ Butterfree lòng suy nghĩ viễn vông. Lần này tìm kiếm đám người khả nghi trách nhiệm chủ yếu giao cho nó đến đám đương. Ít nhất trong đám đông người xem như bây giờ chỉ có nó giúp được Black không bị mất dấu đối phương.

Qua loa quan sát trên đài đang tiến hành thi đấu, Black thầm nghĩ. Đây thi đấu cũng đủ đối trá. Hai chỉ pokemon trên sân này chuyên môn chọn có hoa không quả chiêu thức tấn công đối phương. Nhìn thì ngon mà không ăn được.

Có lẽ chủ yếu là để thỏa mãn khán giả đi. Bình thường trận đấu chất lượng tốt cũng hiếm khi kéo dài được như vậy. Dù sao dốc sức đánh rất khó khiến pokemon không bị thương tổn. Hơn nữa người xem cũng khó mà theo kịp suy nghĩ cùng tiết tấu trận đấu. Vừa muốn trận đấu hấp dẫn khán giả xem lại vừa kéo dài thời gian cũng là cần rất nhiều nghệ thuật sống đây.

Nhàm chán nghĩ ngợi bay lên trong đầu, Black ánh mắt đảo qua xung quanh tìm kiếm kẻ tình nghi. Thịnh thoàng cũng đưa đôi theo phong trào xung quanh, cổ lên cổ lên vài tiếng cổ vũ.

Thời gian cứ như vậy chậm rãi, chậm rãi mà trôi qua.

...

Vừa tìm kiếm Black vừa nhàm chán quan sát trận đấu. Một tay diên đảo úp lên lật xuống, giày vò ipad 5 mới sắm. Thịnh thoàng cậu đảo qua trang web của truyệnfull.vn xem truyện mới.

Thời đại này thế cuộc đa đoan nha! Hàng mới ra thì nhiều mà số lượng mỗi cái giờ chẳng có bao nhiêu. Từ Đại Kỳ Nhân hay thì hay lại ra thật chậm như rùa bò. Giá như nó ra nhanh như Pokemon du ký thì đảm bảo cậu đề cử, tung hoa, tặng đồng ào ào.

Haizz, không biết bao giờ các thánh mới chịu ra nhiều cho các fan cuồng đỡ con thèm đây. Black ý dâm lan tràn.

- Oa...! Các vị khán giả tốt, mỗi người buổi tối vui vẻ.

Trên sân đấu vang lên tiếng nói của MC dẫn chương trình.

Black bừng tỉnh lại, tập trung tinh thần nhìn về sân đấu. Hiện giờ trên sân, trận đấu vừa nảy đã kết thúc. Đứng trên đài giờ phút này là một người đàn ông thấp, béo, lùn, đeo cà vạt lệch, mặt cười bỉ ổi đang chuẩn bị giới thiệu.

- Cầu mỹ nữ xuất phẩm!... Chúng ta không cần Bi ổi nam!...

Tiếng khán giả phía dưới hô hoán vang dội. Black lập tức giờ hai tay tán thành. Các bạn trẻ đây là nói quá đúng tâm lý bạn thân rồi. Gì gì chứ Bi ổi nam mau té. Chúng ta chỉ cần mỹ nữ thôi.

Tập thể Quý yêu cầu!

Có điều, MC đã sớm quen thuộc với mấy tình trạng như thế này xảy ra.

- Giờ phút này lòng tôi cảm thấy thật là bi thương nha.

- Xùy...! (khán giả hù thanh nổi lên bốn phía)

MC cố gắng điều khiển bầu không khí. Mỗi tội kết quả cũng không khả quan cho lắm. Anh chàng vẫn ung dung bắt đầu đoạn giới thiệu của mình. Dưới đài tiếng ai than càng vang lên không ngớt. Bạn thân này Mặt dày thần công phải luyện tới đỉnh cấp đại thành mất rồi. Mọi người đồng loạt mặc cảm.

Đón lấy Black trở lại chú ý nội dung giới thiệu:

- Tốt lắm, các vị đã được chứng kiến vừa rồi là các màn so tài vô cùng gay cấn và đẹp mắt.

- Bất quá, sau đây sẽ là cuộc so tài còn đẹp mắt và gay cấn hơn nhiều.

- Mời mọi người đến với trận đấu áp chót, cũng là đỉnh điểm đáng chú ý nhất cuối tuần này.

Sau đó, MC lấy hơi, giọng nói to, vang vọng cả khu sân đấu:

- Mời đến với trận quyết đấu của hai đối thủ: Machoke quen thuộc đến từ Kanto

- ... và đối đầu đáng gờm của nó là Ursaring đáng sợ đến từ Johto địa khu.

Hết lớn xong, trong lúc hai pokemon và huấn luyện viên chuẩn bị, Mc không quên cổ vũ cá cược.

- Mọi người hãy mau mau dự đoán xem. Chiến thắng chung cuộc đêm nay sẽ thuộc về ai? Kanto khu hay là hàng xóm của chúng ta Johto địa khu?

...

Bởi địa lí khu vực, những trận pokemon từ các địa khu khác nhau thường khá là được nhiều người quan tâm, tranh luận. Bởi vậy, sân đấu ngầm cũng thường sử dụng chúng làm mảnh lái hấp dẫn khán giả đến xem.

Tối nay hiển nhiên cũng không ngoại lệ. Nhìn mọi người bắt đầu ồn ào, xôn xao bàn tán, Black cũng nổi lên hứng thú quan sát.

Trên sân đấu, hai con pokemon đang khởi động, đồng thời đều tỏ rõ sức mạnh của mình nhằm uy hiếp đối phương. Dưới sân đấu, một ít người đã bắt đầu bàn tán đánh cược. Đây cũng là một khoản thu nhập thêm của sân đấu ngầm. Ngoài vé vào cửa, hàng hóa ăn uống chính là đặt cược đánh bạc chiếm đầu to rồi.

Chiến đấu hừng hực tiến tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Giao đấu

Hi hi ha ha tiếng trò chuyện khắp mọi nơi. Black cũng dường như quên mục đích đến đây của mình ban đầu mà tập trung về phía trên sân trận đấu.

- Đón lấy bây giờ là cuộc chiến chung kết đáng mong đợi nhất trong năm.

- Phía bên màu xanh là Machoke, pokemon lực sĩ cực kì quen thuộc, niềm tự hào đến từ Kanto của chúng ta.

- Đối đầu với nó là chú gấu khổng lồ, anh chàng hoang dại Ursaring từ bạn bè Johto gửi tới.

- Đúng vậy! Đây là cuộc đối đầu thế kỉ giữa Ursaring, loài pokemon hi hữu của Johto và nổi tiếng Kanto lực sĩ Machoke! Hãy ngay lập tức chứng tỏ kiến thức và ánh mắt phi phàm của bạn. Nhanh chóng đặt cược cho người thắng và trận đấu của chúng ta sẽ lập tức bắt đầu.

- Fighting! Fighting! Fighting! ... (Tiếng hô thét vang vọng bốn phía)

Nói tới đây, Mc bắt đầu miêu tả kĩ hơn:

- Nếu như các bạn chưa biết về họ. Bạn thật may mắn! Bởi lập tức chúng ta sẽ được chứng kiến tận mắt qua trận đấu này.

- Ursaring chỉ xuất hiện tại dãy núi ngăn cách giữa Kanto và Johto. Nó thậm chí là pokemon thuộc danh sách các loài quý hiếm có nguy cơ tuyệt chủng của địa khu Johto.

- Còn Machoke. Còn có điều gì phải bàn cãi nữa. Niềm tự hào của chúng ta tất thắng!

- Tất thắng! Tất thắng! Tất thắng!...

Rất nhiều khán giả phía dưới hô hào đáp lại. Quả nhiên ở đất Kanto sân nhà, Machoke có được tiếng nói cao hơn.

Mc cũng không quên trách nhiệm của mình. Thấy không khí đã náo nhiệt đủ mức cần thiết, hắn ta nhanh chóng cắt vào chính đề:

- Được rồi, không nói nhiều thêm nữa. Tiếp theo chúng ta chờ mong cả hai sẽ mang lại cho tất cả mọi người một trận đấu gay cấn, hấp dẫn nhất.

- Xin cho mời các dũng sĩ của chúng ta đêm nay.

Mc giọng hô hoán vang lên, đồng thời nhanh chóng thoát khỏi võ đài.

- Kennggg!!!

Tiếng chuông trận đấu vang lên, cả hai pokemon đã ở trên đài, ánh mắt uy hiếp nhìn đối thủ.

- Machoke, dùng Bulk Up (yoga thuật)

Huấn luyện viên bên xanh hạ lệnh trước.

Bên đỏ cũng theo sát sau đó:

- Ursaring, tụ khí... Tốt lắm, chúng ta tấn công trước.

- Đến, Focus Blast (Khí hợp quyền)

Hai bên bắt đầu chính thức giao phong.

Chỉ thấy trên sân đấu, sau khi Machoke tạo mấy kiểu tư thế khác loại, Ursaring tụ khí lực xong liền lao tới tấn công đối thủ.

- Là lúc này! Machoke, Vital Throw (Ném qua vai).

- Rầm! (Bụi mù trên sân đấu bay lên).

- Được, hay lắm.

Dưới khán đài, tiếng khán giả cổ vũ sôi động. Mc cũng không quên nhanh chóng giới thiệu tình hình trải qua.

- Vừa rồi Machoke đã sử dụng Bulk Up thuộc trường phái yoga thuật. Chiêu này tăng cao độ mềm dẻo của cơ thể, nhờ đó dễ dàng né tránh Focus Blast (khí hợp quyền) của đối thủ.

- Ngay sau đó, lúc đối thủ bất ngờ thì bù lại một đòn Vital Throw (vứt qua vai) cực kì tinh tế và đẹp mắt. Một chỉ Machoke có lối đánh rất hiếm thấy. Trận đấu ngay từ đầu đang diễn ra rất nóng nảy.

Mc chậm rãi giải thích rồi bắt đầu hô hào:

- Mọi người cổ vũ nhiệt tình nữa lên nào.

- Fighting! Fighting! Fighting!...

...

Dưới sân, Black cũng rất bất ngờ. Anh chàng Machoke này không ngờ lại đánh theo lối đánh như vậy. Thường thì huấn luyện viên hay cho Machoke tập Bulk Up theo lối tăng khí lực kiểu karate nhiều hơn. Tập như vậy có lợi cho mấy chiêu thể karate mà đám Machoke hay dùng.

Vừa rồi đòn Vital Throw (vứt qua vai) có thể xuất ra chuẩn xác, nhuần nhuyễn như vậy. Hiển nhiên đối phương tập luyện chiêu yoga này cũng bỏ ra không ít công sức. Kết quả thu được hiệu quả của việc tập kích bất ngờ cũng rất rõ rệt. Black đoán rằng vừa này đối thủ còn tưởng Machoke sẽ cứng đối cứng như bình thường đám Machoke thường làm.

Chiến đấu pokemon không chỉ yêu cầu huấn luyện viên bình thường huấn luyện chiêu số, bày đặt chỉ dạy phương án đánh và ứng đối cho pokemon. Trên sân đấu ra lệnh đúng thời cơ, pokemon bắt được đúng lúc ra đòn theo đúng chiến lược huấn luyện viên đề ra đều rất trọng yếu.

Đôi khi không phải huấn luyện viên hô xong gì đó pokemon mới bắt đầu chuyển động. Thường thì huấn luyện viên giơ khi chiến đấu, ngay lúc mệnh lệnh bắt đầu hô lên thì cùng lúc đó pokemon cũng đã bắt đầu sử dụng theo rồi.

Này là sự ăn ý, tâm hữu linh tê của cả hai tạo ra nhờ tập luyện thường ngày. Cao cấp hơn có thể huấn luyện viên ra lệnh một đằng nhưng pokemon vẫn hiểu ý mà thực hiện mệnh lệnh ám hiệu theo một cách khác hẳn.

Có thể nói, mỗi một đòn đánh, mỗi phương án trong trận đấu tuy diễn ra ngắn ngủi nhưng lại hàm chứa rất nhiều điều sâu xa. Sát na vinh quang trên đài là đánh đối của mồ hôi và nước mắt.

...

Nhìn trên sân, đối thủ nhẹ nhàng như vậy. Huấn luyện viên của Ursaring hơi cau mày. Trận này cũng không dễ đánh a.

Haizz, kiểm tiền thời nay đúng là không dễ. Trong lòng tránh qua ý nghĩ như vậy. Hiển nhiên, người này cũng là thu tiền từ phòng đấu để tới chiến đấu biểu diễn.

Cũng bởi vậy hai người chiến đấu nhịp điệu cũng không nhanh. Đủ thời gian Mc giải thích mọi thứ rõ ràng.

- Ursaring, bình tĩnh lại.

- Tốt! Lại đến, lần này chúng ta dùng Slash (móng vuốt sắc nhọn)

Ursaring nghe lệnh, móng vuốt của nó lóe lên hàn quang. Bắt đầu tấn công về phía Machoke.

- Machoke né tránh, tìm thời cơ dùng Revenge (phản đòn).

Huấn luyện viên đối phương nhanh chóng ra lệnh ứng đối.

Chỉ thấy Machoke vẫn tiếp tục các tư thế post kì quái. Chiêu yoga thuật này khá cần pokemon độ chuẩn xác từng li từng tí, luôn phải đặt mình hòa hợp với khí cảm chung quanh. Kết quả hình ảnh tạo ra cảm giác cho đối thủ chỉ chút nữa là đánh trúng đối phương nhưng thật ra bên kia vẫn luôn giữ trong trạng thái an toàn. Đây coi như là Lãng ba đi bộ phiên bản pokemon rồi.

Vì vậy trong lúc sử dụng phải không ngừng biểu diễn các tư thế yoga. Hiển nhiên, ở trình độ hiện tại chính Machoke này cũng giữ được đủ mức độ yêu cầu. Có điều để hoàn thành, khiến mọi thứ hiện ra nhẹ nhàng như bây giờ, công sức và thời gian bỏ ra cũng ắt hẳn sẽ không nhỏ.

Này cũng là lí do ít người tập trung nhiều vào trường phái này. Tập luyện ít thì khả năng thành công không cao. Tập nhiều thì ra đòn phản kích lại cũng không tốn thương cao lắm so với đồng lứa. Vì sẽ không có nhiều thời gian tập khí lực đồng thời phản đòn trong lúc né tránh rất khó có lực đánh mạnh. Bỏ thời gian tăng khí lực còn không bằng chăm chỉ nâng cao yoga thuật cho rồi.

Nói chung chưa tập đến một mức độ nhuần nhuyễn tại thân thì hiệu quả cũng không được tốt lắm so với thời gian phải bỏ ra.

Có điều, được lợi từ chiêu này trên sân đấu giờ biểu diễn một màn công phòng chiến rất đẹp mắt.

Phải công nhận chiêu yoga thuật này tuy thực chiến lên tính chiến lược cũng không quá nổi bật. Nó khá tốn thời giờ và hơi có kiểu “Không học thì tiếc mà dùng thì chẳng có mấy khi”. Trừ phi luyện tới cực kì thành thục và cần phải trước chiến đấu được khởi động. Có như vậy trong lúc chiến đấu bộc phát các loại siêu né. Như vậy mới có tính chất đột phá gây nguy hiểm cao cho đối thủ.

Còn đâu thì cũng chỉ giúp như bây giờ, biểu diễn biểu diễn, tăng kích thích ánh mắt người xem. Đây không, tránh né rất gay gắt nha! Black ánh mắt vui vẻ thưởng thức trận đấu. Bên cạnh là tiếng khán giả hò hét vang dội.

Huấn luyện viên của Machoke vẫn chăm chú quan sát tình thế trên sân. Bất chợt, anh ta chớp lấy thời cơ hạ lệnh:

- Machoke, Revenge (phản kích)

- Rầm!...

- Được! Hay lắm!

Tiếng khán giả hò hét cao vút lên.

Cừ thật, lại một phát Revenge (phản kích) kiểu vút qua vai rất thưởng nhãn. Đối với pokemon hệ Fighting (giác đấu), mỗi chiêu mỗi thức dù tên gọi giống nhau, hành động bày ra cũng đa dạng hóa theo các tư thế và trường phái nó theo đuổi. Điểm chung của những chiêu, thế này là kiểu năng lượng mà nó dùng trong đòn đánh.

Giống như vừa rồi động tác Machoke giống như skill Vital Throw (ném qua vai) có điều năng lượng nó sử dụng lại là kèm theo cách dùng đặc thù sự phần nộ của skill Revenge (phản kích). Năng lượng dùng trong chiêu sau cao hơn hẳn so với chiêu trước. Vì thế hai lần động tác và tên gọi nhìn như giống nhau nhưng uy lực sát thương thì khác hẳn.

Không chỉ vậy, Machoke này bây giờ kéo dài sử dụng Bulk Up (yoga thuật). Nên là nó càng giữ tạo thế lâu thì càng lúc uy lực của nó cũng càng lớn. Đây cũng là điểm lợi hại đáng chú ý của trường phái này.

Bạn thử nghĩ xem, đối thủ đã chơi siêu né. Đã vậy khí lực lại càng lúc càng lớn. Tới lúc sau thì dù siêu phòng ngự cũng bị nó lật đổ. Vì vậy gặp đối phương trường phái này thì nên sớm dẹp, không cho nó kéo dài dùng yoga thuật tăng khí thể bản thân.

Chứ không ban đầu nó chỉ đủ đánh chết muỗi, cuối cùng phát tay cũng đủ đập chết voi.

Tình hình bây giờ cũng tương tự như vậy. Nếu không thay đổi chiến thuật, để Machoke tích tiểu thành đại, sắp tới Ursaring thua không thể nghi ngờ.

Tuy nhiên đối với khán giả thì này xem nói chung là đẹp mắt. Chiến đấu kéo dài nhưng cũng không hề thiếu tính nghe nhìn. Mọi người say sưa với những pha né tránh ngoạn mục của Machoke và thần phục uy lực ra đòn của Ursaring.

Trận đấu liệu sẽ giành vinh quang chiến thắng về ai?

Mời bạn đọc đón xem trong chương 31 kế tiếp nhé!

...

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Không ngừng nghỉ

Tấn công mạnh mà không trúng mục tiêu.

Cái cảm giác đó thật tệ!

Huấn luyện viên của Ursaring giờ đang cảm nhận rõ rệt điều này. Bây giờ không thừa nhận cũng không được, con Machoke này bỏ công sức cho chiêu yoga thuật này thật không phải ít. Bằng chứng là tấn công lâu như vậy mà Ursaring cũng không có cơ hội nào cắt đứt thuật thức của đối phương. Nhìn thôi mà huấn luyện viên đã thấy bức mình rồi.

Cứ theo đà này, không lâu sau Ursaring cũng không còn sức lực mà giờ chân ấy chứ nói chi là chiến đấu.

Tâm lý hơi hơi không cam lòng thành tựu của đối thủ, huấn luyện viên bên đỏ đành chấp nhận sự thật, anh quyết định thay đổi chiến thuật. Đi chết đi ký kết, bạn thân giờ không muốn câu giờ kiểu này nữa. Ai muốn câu gì thì câu, ta đây là mặc kệ rồi.

- Tốt lắm, Ursaring! Chúng ta thu nhỏ vùng hoạt động của nó lại.

...

Được rồi, trên sân tình thế rốt cục thay đổi. Dù sao không phải dã ngoại, sân đấu diện tích là có hạn. Machoke tuy rằng vẫn post tạo tư thế. Nhưng vẫn không thoát khỏi số phận sẽ dần bị dồn mình vào góc. Đây đây là muốn chơi giữ lâu tất có mất. Đợi không gian nhỏ xem nó còn siêu né được không. Bên ta cũng không phải là ăn chay.

Thấy vậy huấn luyện viên bên xanh thở dài. Dù sao chiêu này cũng có thật nhiều hạn chế. Khó có thể sử dụng trong chiến đấu, giờ bị hoàn cảnh xung quanh ảnh hưởng cũng đành chịu.

Nói là như vậy nhưng thấy đối phương mới đó mà đã ép buộc mình thay đổi chiến thuật. Đây thật đáng giận. Không có chút tinh thần nghề nghiệp gì cả. Cứ như vậy đánh có phải cả hai bên đều nhẹ nhàng khoan khoái không. Oán niệm lan tràn, anh hạ lệnh cho pokemon của mình.

- Làm tốt lắm Machoke, chúng ta tới, Tụ khí lực.

Machoke kêu lên đáp lại chủ nhân. Tiếp đó Machoke gồng cánh tay, tạo hình lực sĩ, này tư thế post giúp tăng khí lực của bản thân nó.

Huấn luyện viên Ursaring bên đỏ nhếch miệng. Đợi chính là bây giờ.

- Ursaring, Mega Punch (Cú đấm ngàn cân).

- G rào...

Ursaring gầm lên một tiếng, móng tay lóe lên ánh sáng tím. Nó tấn công thẳng về hướng Machoke.

- Hợp lại khí lực chúng ta cũng không thua, Machoke tiến lên. Focus Blast (Khí hợp quyền)

Bên xanh cũng vang lên tiếng hô lớn khích lệ. Dưới sân đấu, khán giả điên cuồng hô lên, trận đấu đang tiến vào cao trào.

Thích nhất đã man cứng đối cứng rồi!

- Rầm!... bịch.. bịch...

Trên sân, hai pokemon hai nắm đấm so với nhau hợp lại khí lực.

Kết quả, thân thể thấp hơn Machoke chịu thua lùi lại phía sau. Ursaring cũng không khá hơn. Có điều lần này thì Machoke thực sự bị ép vào trong góc tự ki rồi.

Thấy vậy, giọng Mc kịp thời lên tiếng:

- Oa, thật bất khả tư nghị!

- Hai pokemon trên sân vừa rồi hợp lại khí lực. Kết quả rất bất ngờ. Người thua lại là nổi danh đại lực sĩ khu Kanto Machoke. Bây giờ huấn luyện viên của Machoke nên làm gì để ứng đối đây?

Một bên khác, cau mày nhìn kết quả, huấn luyện viên bên xanh hạ lệnh:

- Lặp lại Machoke! Tự khí, lần nữa áp sát.

Machoke không cam lòng kêu lên đáp lại chủ nhân, nó tranh thủ lần nữa post tư thế tăng khí lực. Tiếp đó là một đòn Focus Blast (khí hợp quyền) áp sát tới.

- Ursaring, chúng ta cũng tới cứng đối cứng, Mega Punch (Cú đấm ngàn cân).

Đối phương cũng nhanh chóng hạ lệnh đối ứng.

- Rầm!

Hai pokemon một lần nữa hợp lại khí lực.

Tuy nhiên, đón lấy Ursaring cả người trở nên cứng ngắc. Hóa ra vừa nãy Machoke vừa sử dụng kèm Disable (hóa đá công) đi theo. Trong chiến đấu, đôi lúc cũng không nên tin tiếng nói của đối thủ nha. Black trong lòng tổng kết.

Không phải ta quá ti bi mà là thời điểm này quá vô si!

Người nào đó dăm đang suy nghĩ làm sao lần sau ứng dụng điều này để âm người khác. “Hắc hắc”

Giờ phút này trên sân, theo đón lấy Ursaring bị cứng ngắc trạng thái, đối thủ không hề chần chờ. Như được tập luyện sẵn như thế. Một đòn Mega Punch (cú đấm ngàn cân) nổ thẳng vào vòng tròn trên bụng đối thủ.

- Rầm!...

- "..."

Đây vốn là điểm yếu trí mạng của Ursaring. Vì vậy sát thương gây ra hiệu quả nổi bật. Đón lấy, Machoke áp sát lại, vòng tay ôm eo đối thủ khiến đối phương gập người theo. Sau đó như máy móc như vậy, nâng cả người đối phương lên, tiếp theo xoay tròn người vài vòng, đón lấy là một cú quăng quật vút bay Ursaring đập thẳng mặt đất.

- Rầm!

Này lại một tiếng va chạm đau điếng!

Cũng còn tốt, Ursaring cũng chưa bị quăng khỏi sân đấu, không thì trận đấu kết thúc mất.

Quan sát tình hình từ bên ngoài, huấn luyện viên bên đỏ nhẹ nhàng thở ra một hơi. Anh ta vội lên tiếng:

- Không sao chứ Ursaring?

Hai mắt đỏ ngầu, gầm lên một tiếng đáp lại chủ nhân. Ursaring tỏ vẻ tức giận. “%#@#@#&#%... thằng kia cũng chơi quá âm đi. Dám ám hại bạn thân đây. Thật không có tỷ tính thần đồng nghiệp gì cả”.

Ursaring một tay nắm chặt dây ngăn cách, tâm trạng bức tức trở về sân thi đấu.

- Lần sau cẩn thận một chút!

- Tốt rồi, bây giờ áp sát, sử dụng Frustration (Đánh loạn xạ)

Huấn luyện viên của Ursaring yên tâm trở lại, mặt lạnh lùng ra lệnh.

Chỉ thấy Ursaring lao về phía mình, Machoke đang định dùng chiêu cũ yoga thuật né tránh. Có điều vừa định khởi động lần này lại mất linh rồi.

Vì vậy nó dính trọn một đòn Frustration (đánh loạn xạ) của đối phương.

Không chỉ thế, chưa kịp huấn luyện viên của nó phản ứng lại, Machoke bắt đầu bị độc phát tác sắp thân vong.

Đứng ngoài quan sát, Black trên trán cuồn đỏ mồ hôi. Đây là người nào với người nào a. Cũng quá nham hiểm điếm đi.

Hóa ra biết đối thủ yoga thuật lợi hại, bên này cũng rất giáo hoạt. Suy tính ra dùng Frustration (đánh loạn xạ) bắt chẹt đối phương. Đây có chữ loạn trong đó tất nhiên càng khó khăn cho tránh né rồi. Đã thế còn mang theo khí thế báo thù hung hãn của Ursaring thì càng là chấn nhiếp nhân tâm.

Lẽ ra ăn một, hai đòn sau thì Machoke cũng khả năng dần dần rồi cũng sẽ quen thuộc nhịp điệu. Tiếp đó là lại có thể siêu né tránh như bình thường. Lúc đó chỉ có thể tính coi như là nó ăn thiệt vài hit mà thôi. Với những đám da dày thịt béo pokemon hệ Fighting (đánh lộn) thì vài hit như vậy thì nhằm nhò gì.

Khả năng bên kia cũng chơi âm lắm. Tranh thủ sử dụng Poison (nọc độc) ngầm kèm theo công kích.

Này có còn đâu là tinh thần võ sĩ nha! Tự tôn vùng miền của bọn người đâu rồi. Ừ, thì quên Ursaring là dân vùng núi. Cơ mà chơi độc trên sàn giác đấu cũng quá không nói được gì đi. Tinh thần cống hiến đâu mất.

Chúng ta là đến xem đánh nhau có được hay không a. Không phải tới xem dùng độc, chơi âm đấy.

Được rồi, thì là năm mươi bước cười người một trăm bước. Bây giờ vùng miền là không thể phân biệt, không được kì thị. Gì gì chứ chơi kiểu đó là bị âm chết ngay. Các bạn thân là có độc đấy. Không ngại thơ chủ nghĩa anh hùng Đam san như ngày xưa đâu. Giờ chủ nghĩa thực dụng phổ cập tới từng vùng miền rồi.

Nói như thế, hai tên này giờ cũng đều thành là kẻ tám lạng người nửa cân, cũng thật là ngang tài cân sức a. Black lòng tràn đầy ai than. Xã hội giờ biến đổi thật nhanh. Anh phải chăng là không theo kịp giới trẻ rồi.

...

Nghe tiếng giải thích của người dẫn chương trình nội dung không khác mấy. Dưới khán đài trái ngược, tiếng cổ vũ càng hăng hái. Cmmr, thôi đời ngày nay. Nhân sinh không cố nha. Chỉ thấy người âm ta tồn là càng lại vỗ tay khen hay.

Chẹp chẹp. Xem hai bên giá thể không biết tí còn có trò gì hay nữa giờ ra nót không. Black đầy đầu tinh thần học hỏi, chăm chú quan sát trên đài, trong lòng thâm khinh bỉ không ngớt.

Hai tên này cũng quá thiếu chuyên nghiệp điểm. Biết là trình diễn cho khán giả xem, cơ mà cũng không cần cho hai pokemon đứng hằm hè nhìn nhau đợi Mc giới thiệu xong mới tiếp tục đi. Này cũng quá già điểm được không. Nhiệt huyết của các người? Tức giận của các người đâu rồi? Nhanh nhanh đánh đấm thôi. Gầm gè nhìn có gì hay cơ chứ.

Bà bà mụ mụ như này không biết định đánh tới bao lâu. Không biết khán giả bên ngoài hò hét giờ cũng là mệt mỏi nha! Đã bắt đầu ăn ăn bông ngô, nhai nhai ngô cay, cắn cắn hướng dương tán gẫu tới nơi rồi.

Nói thế thôi. Đoán chừng hai bên giờ mặt ngoài cau có nhưng trong lòng đoán chừng đang tính xem câu giờ thêm nhiều như vậy cuối trận thu thêm được bao nhiêu tiền thưởng đây.

Haizzz! Thời đại ngày nay tác giả câu chữ, làm thêm câu giờ, đến cả võ sĩ đánh nhau cũng không thoát loại này quy luật.

Đây quả nhiên là chán lí. Chán lí biết không!

Lại một thứ nữa đáng giả anh học tập.

Bạn thân đây thật tinh mắt. Nhìn ra cả được những thứ bản chất sâu xa ẩn trong chuyện thường ngày như vậy. Giá mà anh xuyên qua hồng hoang tây du, đảm bảo ngộ tính này cứ gọi là ngộ đạo thành thánh như chơi. “Xin hãy gọi anh Thánh Black”. Nhảm chán đợi hai bên gầm gè xong, Black trong lòng ý dâm lan tràn.

Lại nói, chiến đấu tí nữa mà không có tiết mục đâm dao nhỏ sau lưng là khán giả không thích xem rồi. Cứ một trận mà không trình diễn ra vài pha là y như phim truyền hình gia đình kịch không có mẹ chồng nàng dâu ghen ghét nhau vậy.

Cứ tình tình yêu yêu phim đô thị. Kịch bản nát cả con phố lớn nhưng mà người ta vẫn cứ thích xem. Chả thế mà Cô dâu tám tuổi đến giờ chiếu một phát là các bà, các mẹ cứ gọi là chạy theo như vịt.

Tương lai của phim Việt nước nhà nay còn đâu? Tương lai truyện Việt nay lại ở đâu? Black thở dài sườn sượt, than thân trách phận.

Cơ mà lâu như vậy hai bên vẫn cứ nhìn nhau thôi.

Kiểu này cậu đành buồn rầu, quyết định ngồi đợi chương mới để xem đánh nhau trực tiếp vậy.

Này tự tôn tác giả đâu? Có thể không câu chữ nhiều như vậy không. Nhanh nhanh ra chương mới cho anh chị em tặng hoa, đưa đồng, chọn đề cử chứ.

Lăn lộn ipad 5 trên tay, cậu dò vào truyenfull.vn để comment kêu la cha tác giả nhanh nhanh phóng chương 32 ra cho anh em còn xem truyền hình trực tiếp trận đấu.

Này bà bà mụ mụ câu chữ sắp ngang ngửa 800 tập Cô dâu tám tuổi rồi.

Ghét!

- “...”

Tác giả: Đã kết thúc chương 31 tại đây!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 32: Cuối cùng kết thúc

Trên sân, Machoke chịu độc thương tổn hằm hè nhìn Ursaring.

Đội nghe Mc lại nhai chán chê xong quả nhiên Ursaring bắt đầu lao tới với đòn Double Punch (liên hoàn quyền).

Tình thế thần chuyển ngoặt là điều Machoke muốn nói nhất vào lúc này. Cả đời đánh nhau chỉ có hôm nay cay nhất.

Giờ này Machoke mất hẳn tiêu sái. Nãy nó không chỉ dính trọn đòn Frustration (đánh loạn xạ), kết thúc còn ăn một chiêu mà pokemon hệ Fighting thường dùng là Cut (Chặt chém) vào mắt. Một bên mắt giờ phải nói là nổ đom đóm.

Nhìn bên ngoài mà Black cũng cảm thấy mắt giật giật theo. Bọn pokemon này rất đáng lo trình độ văn hóa rồi. Không hiểu câu “Đánh người không cho đánh mặt sao”.

Mất mũi tèm nhèm thì làm sao chống được đối phương cuồng phong bạo vũ đâm tới. Machoke cố gắng gắng gượng chống cự chịu đòn.

Dưới khán đài khán giả đoán già đoán non này Machoke còn có thể chịu đựng bao lâu. Đám người cá cược Machoke thắng giờ “Như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than”.

Tuy nhiên, giờ phút này huấn luyện viên của Machoke cũng không quan tâm được nhiều như vậy. Gặp bản thân pokemon của mình bắt đầu rất nhanh thất thế đứng lên. Lúc này cũng chỉ đành hò hét Machoke tỉnh táo ứng đối. Đáp lại cổ vũ của anh chỉ là từng đòn từng đòn Double Punch (liên hoàn quyền) đối thủ giáng lên người Machoke.

Huấn luyện viên của Machoke giờ này trong lòng cũng thấm giận.

“Khốn nạn, không hiểu là đang biểu diễn mưu sinh sao. Đánh cũng quá hăng hái điểm đi. Người sống cũng phải có lòng vị tha nha! Đánh vậy lần sau ai dám đến biểu diễn nữa. Đúng là dân nghiệp dư!”

Người nào đó chuyên môn qua lại sân đấu biểu diễn lòng tràn đầy bi ai than thở. Này quả là vô lực hồi thiên rồi.

Bên kia huấn luyện viên của Ursaring ngược lại giờ rất hăng hái.

Rồi, ta đây cũng đặt tiền cược có được hay không. Thua là khỏi tiền com tháng này luôn rồi. Đã thế còn lo lắng gì biểu với chả diễn. Cứ thắng đã rồi nói.

“Come on gấu baby của anh. Xử lý nó!”

...

Vì vậy cho nên, dưới tiếng gào thét kích tình của Mc, tiếng kêu loạn, hò hét cổ vũ của khán giả, đồng thời đan xen là tiếng mắng chửi của đám cờ bạc sắp thua đổ mắt. Tất cả tất cả soạn lên bản giao hưởng đời thường trong ánh mắt của Black.

Ai ui! Này thật kích thích thôi. Hôm nay tôi xem thật là quá đúng rồi.

...

Huấn luyện viên bên đỏ giờ rất tỉnh tưng ra lệnh Ursaring sau một loạt đòn đánh liên kích nhỏ kéo dài kết thúc bằng một chiêu chung kết Mega Punch (cú đâm nghìn cân) trúng mục tiêu vào mắt còn lại của Machoke.

Mắt giật giật nhìn Machoke hai mắt gấu mèo nằm lì trên sân.

Black cả người vô lực khinh bỉ đối phương, trong lòng thì loạn mắng.

“Không chơi đánh mặt có được hay không. Này là sẽ dạy hư các bạn nhỏ nha. Phải là tính tình ác liệt thế nào huấn luyện viên mới chuyên dạy ra đệ tử hệ Fighting (đánh lộn) chuyên môn nhắm mắt đánh nhau như vậy. Chúng ta tới xem biểu diễn biết không. %^\$#@^#%^%...”

Rồi, bỏ qua kẻ nào đó không ăn được bỏ đào nói bỏ đào chua phàn nàn.

Quay trở lại tình hình trên sân. Chỉ thấy trọng tài đã chạy lên đếm ngược. Dưới khán đài từng tiếng mắng chửi, tiếng hò hét loạn kêu. Quanh sân vắng vắng lên từng tiếng giải thích của Mc.

Đồng chí Ursaring kia thì ngهنh ngang, khoe khoang phong tao đi dạo trên sân đấu.

Black thấy vậy hơi có chút phê bình kín đáo. Từ con pokemon này vừa bày ra có thể suy tới bản thân phẩm hạnh của huấn luyện viên nó là như thế nào. Hoàn toàn quên lần trước biểu hiện của mình sau khi giành huy hiệu Boulder kém đến nỗi tác giả không thêm câu chữ.

Black: ...

Nói chung một câu đề hình dung tình hình nơi này đó gọi là... Một chữ thôi.

Loạn!

Hai chữ: Thật loạn!

Khả năng dù loạn nữa cũng không ảnh hưởng tới huấn luyện viên bên xanh. Khỏi nói, lại một đồng chí dấn thân vào ngành cờ bạc chả ra gì.

Thường nghe “Thua keo này ta bày keo khác”. Cơ mà giờ thua keo này rồi. Biết bao giờ mới anh mới có lực mà bày keo khác đây.

Này không. Gặp pokemon của mình nằm ngửa mặt đất, anh trai này cũng kẻ sát mặt sân đấu điên cuồng kêu, hò hét khích lệ đủ loại, chỉ mong pokemon đứng lên thôi.

Đột nhiên, như gặp kích thích như vậy. Dưới cái nhìn ngạc nhiên của trọng tài. Ngay khi đếm ngược không còn lại mấy mấy tiếng. Thân thể Machoke lại ánh lên ánh hào quang.

Rồi, này cũng quá khoa trương đi.

Kịch bản không thể chơi linh tinh như thế được biết không!

Nằm sàn rồi mà còn chơi đột kích tiến hóa. Này lừa bịp mày, này rất chi không khoa học đi à nha.

Trong đám đông phía dưới vang lên tiếng hoan hô, nhiều kẻ còn điên cuồng gào thét đầy kích động. Tất nhiên đồng thời không ít người dâng lên dự cảm chẳng lành.

...

Nếu như bạn may mắn đứng dịp quay trở lại thời gian vài giây trước. Bạn sẽ dễ nhận ra được nguyên nhân của cái chuyện thần chuyển ngoạn này.

- ... “bớt một ngàn chữ”....Machoke mau đứng lên, đứng lên ... Cầu xin người rồi. Đứng lên đi nếu không thắng tới chúng ta sẽ không có cơm ăn rồi...”

Người nào đó giọng gào thét, mà lại tràn đầy nước nở thê lương.

Thật khiến người ta cảm thán bởi sự sinh động đa dạng của ngôn ngữ hiện đại. Nếu như Black biết được, chắc hẳn cũng phải cảm động. Đây là loại trạng thái tâm tình phải gọi là “Tê tâm phế liệt” như thế nào mới sản sinh loại này quần quai ngôn ngữ, loại này kích thích lỗ tai à nha.

Bất quá không kể ra sao, dù người nói không hề ý thức được lời của mình sẽ khiến là cái dạng gì lừa bịp mày sắp diễn ra.

Ít nhất sau đó đáp lại lời kêu gọi thì chính là Machoke chột mồm trờng mắt. Toàn thân ánh sáng tỏa ra, chuyện sau đó như chúng ta đã biết.

Nếu như Black biết được việc này, chắc chắn anh sẽ lại đưa ra một kết luận đầy tính nhân sinh triết lí.

“Không chỉ người mà còn pokemon đều chung quy là rất sợ đói. Nạn đói luôn là kẻ thù của mọi sinh vật trên thế giới này. Hiện tại là, quá khứ là, tương lai cũng là.”

A... hắc! Nếu nghe được lời bình này, con Machoke đang tiến hóa trong câu chuyện của chúng ta sẽ cực lực gật đầu đồng ý.

Nó còn ngoài ngạch tỏ vẻ. Làm pokemon chịu đói rất chi đau đớn.

Mà làm pokemon loại lực sĩ ăn cơm bằng cơ bắp như nó phải chịu đói, thì lại càng đau đớn và đáng sợ hơn.

Và thế là trong ánh mắt ngạc nhiên của trọng tài, cái nhìn không cam lòng của đối thủ. Ngôi sao Machoke của chúng ta hoa lệ biểu diễn một đoạn kịch tình, thần chuyển ngoạn.

Một màn gần chết tiến hóa. Một màn nhân sinh lên xuống cùng lắm chỉ đến thế này mà thôi. Một minh chứng cho việc nhân định thắng thiên. Một lần nữa anh lại tấu lên bài ca chiến thắng tiết tấu. Rồi kéo xa....

Bây giờ kết quả còn lại là cuộc chiến giữa Machamp cùng Ursaring lại tiếp tục tiếp diễn.

Nhà tổ chức chắc hẳn sẽ rất hài lòng vì trận đấu hôm nay. Khán giả thật hài lòng vì kịch tính của trận đấu. Black cũng hài lòng vì anh lại đã chứng tỏ ngộ tính nghịch thiên của mình. Huấn luyện viên của Machoke, à không giờ là của Machamp cũng hài lòng vì lại có thể có tiền ăn tháng tới. Thật nhiều người

hài lòng.

Tất nhiên, có chính diện giáo tài thì phải có phản diện giáo tài.

Ursaring rất không hài lòng.

Chuyện đùa như dân quê lên huyện.

Không kể đến ai khác, khi người đang hân hưởng vinh quang chiến thắng. Đối thủ lại A Lê Hấp.

Được rồi, đối phương giờ chơi bất ngờ, chơi vô lại, chơi đôi kịch bản, chơi thần chuyển ngoặt. Chơi nội dung: đại đột biến.

Này A Lê Hấp, rất chơi không vui có được hay không.

Chiến cuộc đảo lộn!

Rồi, ít nhất hiện tại Ursaring của chúng ta rất khó chịu. Này con * nó đổi rồi biết hay không? Đây là cái gì với cái gì nha!

Bạn thân vừa lượn quanh võ đài chúc mừng chiến thắng có được hay không. Đây kịch bản kiểu này tiết tấu vừa ra không phải nói rõ bạn thân sắp thua sao.

(Ursaring mãnh liệt tỏ vẻ: Kháng nghị nội dung kịch tình hiện tại.

A Lê Hấp. Bạn thân đây muốn kiện biết không.

Quý cầu công bình công chính thi đấu.

Không chơi tám màn đen.

Vì một Việt Nam không gian lận bóng đá... bla bla.

Tác giả: Cứ tiếp tục đi.

Ursaring:...)

...

Tiếp theo cũng không li kì. Tức nước vỡ bờ.

Không chờ lệnh của chủ nhân. Ursaring cũng đã lao tới.

A Lê Hấp! Một đòn Mega Kick (Cú đá ngàn cân) rất điêu luyện xông về mặt đối phương. “lại đánh mặt”

Khả năng nội dung vở kịch vô địch quán tính đúng không cho cãi.

Đón nhận Ursaring sẽ chỉ là bị kịch.

Một trong bốn cánh tay của đối phương tóm lấy nó.

Rồi, lúc này thì khỏi chạy. Đón lấy không kể ba bảy hai mươi mốt. Tóm lại Machamp giờ đang trong lòng điên cuồng khát vọng chiến thắng, khát vọng com ăn, ham muốn tương lai sinh hoạt tươi sáng hơn...

Machamp hát vang bài ca khải hoàn thắng tiến, tung ra trong suốt cuộc đời mình đòn Double Punch (liên hoàn quyền) hoàn mỹ nhất, mãnh liệt nhất, uy lực lớn nhất, cũng là nó cho rằng tối xinh đẹp nhất.

(Trích “Nhật kí của một chỉ Machamp nào đó” ghi lại).

...

Và thế là...

Dưới cái nhìn bờ ngõ của mọi người, chiến đấu rất hoa lệ kết thúc.

Tiếp nối là tiếng ai than, tiếng mắng chửi, tiếng hò hét của Mc, lời công bố của trọng tài vân vân và vân vân....

Tất nhiên còn cả tiếng cười khúc khích vui vẻ của Machamp.

Muốn sống sót?... Quá khó khăn!

...

Ước mơ com no áo ẩm thấm nhून, xuyên suốt cả câu chuyện này.

Tác giả viết mà lòng đầy cộng minh.

A Lê Hấp!

...

Kết thúc chương 32. Mời tiếp tục theo dõi chương 33.

Tìm kiếm Rattata giờ này mới bắt đầu.

...

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Lại gặp Team Rocket

Trận đấu kết thúc, Black đột nhiên nhớ tới mục đích của mình khi tới nơi này. Có điều giờ thời gian lại muộn mất rồi. Chuyện tìm kiếm chắc đành phải để ngày mai thôi. Lắc lắc đầu, Black đi theo mọi người thoát khỏi sân đấu.

...

Trên đường về,...

Lúc này đã cách xa sân đấu ngầm. Thành phố về đêm thật vắng lặng. Black vừa đi vừa nghe tiếng bước chân của bản thân mình. Cái bóng của cậu kéo dài nơi ánh đèn đường. Tưởng như vậy sẽ cứ đi, cứ đi, rồi chuyện ngày hôm nay cũng sẽ kết thúc như thế. Có điều dị biến lại nổi lên.

Cuối con phố gần nơi cậu trụ lại, lúc này xuất hiện vài tên mặc quần áo Rocket vội vã đi qua.

Điều này rất không bình thường.

Đêm hôm khuya khoắt, đường vắng không người. Cả đám lại vội vội vàng vàng chạy đi. Thật thật sự quá khả nghi rồi.

Và với tinh thần thanh niên ba tốt thì Black không thể bỏ mặc không xen vào chuyện này.

Lùi người vào sát tường không để cho chúng nhận ra. Cậu nhanh chóng cho gọi ra Fearow. Vạn hạnh, ngày nay vội vàng, cậu còn mang đồ đặc mới sắm bên người.

Trèo lên lưng Fearow, cậu nói khẽ ra lệnh nó theo sát đám người từ xa xa. Lục lọi từ trong đám đồ mang theo, lấy ra một chiếc kính hồng ngoại. Lúc cậu mua món đồ này cũng là để ngày sau có đi chỗ nào tối tăm cũng không sợ vì ánh sáng mà đánh rần động cỏ. Lần trong hang đá mặt trăng cũng bởi không có những đồ này nên cậu mới bị động gặp phải đám Rocket như vậy.

...

Từ trên trời cao đáng nhẽ có thể nhìn thấy cả thành phố mờ mờ lung lung dưới ánh đèn đường. Có điều lúc này trong mắt Black chỉ là một đám bóng đỏ đang di động. Thật là phí phạm cảnh sắc hôm nay.

Cứ như vậy cậu không một tiếng động thành linh theo sau, ánh mắt theo dõi đám người.

Đi mãi đi mãi, cả đám đi ra ngoài rìa thành phố. Xa xa là hướng về nhà máy phát điện bỏ hoang. Lẽ ra là nhà máy phát điện bỏ hoang thì giờ này nên không nhìn thấy trong đêm đen. Có điều kì quái giờ phút này nơi đó lại đang sáng lên đèn. Black lòng thầm suy đoán có lẽ đây là mục đích đêm nay của băng Rocket. Lúc này mọi chuyện cần cậu tới nơi mới có thể xác minh hư thực.

Giờ thì yên tĩnh theo sau thôi. Cậu gắng bình tĩnh lại tâm tình của mình. Có lẽ đêm nay sẽ lại có một trận chiến. Và cậu cần phải chuẩn bị cho mọi điều sắp xảy ra.

...

Ở một nơi khác.

Trung úy Surge nhìn về đám thuộc hạ lên tiếng hỏi:

- Mọi chuyện chuẩn bị sao rồi.
- Báo cáo. Tất cả đã sẵn sàng. Chỉ cần đợi con mồi sa lưới. (một tên lính cấp dưới báo cáo)
- Tốt lắm. Lần này nhất định không thể có sơ sót.

Anh ta suy nghĩ rồi bỏ sung:

- Báo với đám thành viên ngoài cùng chú ý một chút. Lần này không thể để kẻ nào có thể tiến vào đây phá rối khi kế hoạch bắt đầu.
- Rõ, thưa trung úy.
- Tốt lắm. Đi làm nhiệm vụ đi.

Anh ta xua xua tay ra hiệu. Ánh mắt quay trở lại nhìn màn hình chiếu ra toàn cảnh khu nhà máy phát điện. Miệng lầm bầm:

- Tất cả đã đầy đủ. Giờ chỉ thiếu gió đông rồi. Hi vọng mọi chuyện diễn ra suôn sẻ...

...

Nhấn máy! Nhìn tình hình trước mắt Black không thể không nói một tiếng khó khăn.

Đám Rocket cậu theo đuôi giờ đã về tới địa điểm cần chúng làm nhiệm vụ. Đúng như cậu dự đoán. Đêm nay băng Rocket nhất định xảy ra đại sự gì đó ở nơi nhà máy phát điện bỏ hoang này.

Có điều hiển nhiên chuyện đại sự gì cũng là diễn ra ở bên trong. Mà cậu muốn tham gia vào trong đó thì phải đi vào trong mới được. Ngăn cản cậu giờ là đám Rocket như mọi khi. Có điều này không phải chuyện bất bất nhất cậu gặp phải lúc này.

Giờ cậu đau đầu là làm sao yên lặng vượt qua lớp bảo vệ của đám Voltorb đang lăn lông lốc trên mặt đất cùng lơ lửng bay trên không một đồng Magnemite và Magnetron.

Đúng là đám pokemon chăm chỉ này làm cho cậu khó khăn. Nếu canh chừng chỉ có đám thành viên Rocket, có lẽ cậu có thể lại gọi Butterfree dùng phấn hoa gây mê.

Có điều với một đám pokemon điện ham làm việc và cơ cảnh như bây giờ thì có lẽ cứng rắn đột phá là đường ra duy nhất cho cậu.

Này quả là không dễ làm chút nào.

Suy đi nghĩ lại. Thời gian không chờ lâu được. Cậu quyết định dùng biện pháp cậu cho là có hơi khả thi một chút. Bất kể thế nào, cậu cũng phải tìm tòi hư thực rõ ràng chuyện ngày hôm nay.

...

Eric thật buồn bực.

Có điều nếu bạn nửa đêm nửa hôm đang say giấc nồng hay đang hăng hái nghiên cứu nhân loại như thế nào sinh sôi nảy nở, lại bị cấp trên hạ chết mệnh lệnh tập hợp làm việc. Này quả thật là một chuyện rất đáng buồn rồi. Có điều vì miếng cơm manh áo, Eric vẫn cố gắng chia sẻ cái sự buồn bực ấy của mình cho đám cấp dưới. Nghe bên kia điện thoại tiếng huyền não gà bay chó sủa, Eric tâm trạng đột nhiên biến khá hơn nhiều.

Quả nhiên, khổ đau mà được chia sẻ lại cho người khác thì nỗi đau của mình cũng sẽ nguôi ngoai nhiều hơn.

Nói thật, dạo này Eric thật đủ xui xẻo.

Đang thành viên hoạt động năng nổ có tương lai, rất được cấp trên tin tưởng. Ấy thế mà đột một cái, anh lại làm hỏng chuyện rồi. Hỏng chuyện thì hỏng chuyện thôi. Mỗi tội người ta cũng nói rồi. Không nên mắc cùng một sai lầm hai lần trong một ngày. Nhất là khi sếp của bạn vừa xử lý nặng đồng nghiệp làm sai phía trước. Giờ bạn tiếp tục sai. Và dĩ nhiên hình phạt lần này cho bạn lại sẽ tăng lên nhiều rồi.

Cuối cùng nhờ “phúc” của Black làm ở hang động núi mặt trăng mà Eric đành cuốn gói khỏi nơi làm việc cũ mà dấn thân vào cấp trên mới, làm nhiệm vụ mới.

Chuyện này cũng chẳng có gì. Ai trong đời chả một hai lần lên voi xuống chó. Coi như là đổi công việc đi. Dù là tiền lương xuống thấp một ít. “khóc”

Sau đó, anh bị phân theo cấp trên đi bắt một con pokemon mà giờ mới nghe tên lần đầu.

Ừ, bắt thì bắt thôi. Rocket vốn là làm cái này mà phát triển lên. Nghe các tiền bối trong băng nói, trước kia còn nghênh ngang cướp pokemon của huấn luyện viên giữa chốn đông người. Giờ chỉ là bắt một con pokemon vô chủ thì thật là quá nhẹ nhàng rồi.

Anh theo lệnh mang đám đàn em bị biếm chức cùng đi tham gia. Và thế là ...

A Lê Hấp! Không chơi như vậy có được hay không. Anh chuyển nhiệm vụ và lại một lần nữa nhờ “phúc” của Black mà thất bại xong việc.

Một lần đầu tiên trong đời anh nhận ra rằng, bắt pokemon thật là cũng chả nhẹ nhàng một chút nào. Thiếu chút nữa bị đóng băng chết.

Anh được cho ra khỏi sở cải tạo. Phải nói năng lượng giao thiệp của Rocket không phải là chuyện đùa. Thả đám tép riu như anh thật là quá dễ dàng chút rồi. Lần này thì thôi nhé. Cấp trên mới cũng chả lo được cho anh. Và thế là anh lại đổi công việc. Và tiền lương lại thấp một ít. “khó hơn nhiều”

Anh và đám đàn em được phân hoạt động chung ở một thành phố mới. Như cỡ cấp của anh giờ cũng có mấy người liền. Tất cả chung chạ chút ít tài nguyên nơi đây. Mỗi nơi đều có địa đầu xa. Kiểu không quyền không thế, không con ông cháu cha như anh thì mờ thu được nơi làm việc nơi này lại càng ít. Đã thế việc khổ sai còn thật là nhiều. Như hôm nay việc này anh đảm bảo bị gọi có thể thật không ít. Nhưng cuối cùng cũng chỉ đám bọn anh phải đi canh gác cái nhà máy bỏ hoang này thôi.

Thật không biết có cái gì quý hiếm mà phải canh chừng nữa. Có điều hi vọng lần này không làm hỏng việc. Nếu không anh thật sự không biết tổ chức sẽ lại cho anh đi tới xứ xỉ nào rồi.

Lòng anh giờ sao cảm thấy nao nao. Nhìn đám Voltorb, Magnemite, Magnetron đầy xung quanh, anh hơi an tâm. Canh chừng cảnh báo mà thôi. Có đông đám pokemon canh như vậy có chuyện gì cũng không tới lượt anh lo.

Và thế là anh và đám thuộc hạ bắt đầu ngáp dài ngáp ngắn tán gẫu phàn nàn điều kiện công việc, gia đình, ... bla bla.

Hi vọng chỉ phải cố gắng nấu hết đêm nay là xong việc đi. Làm việc thêm ca đêm mà không tăng lương thực sự không có hứng thú rồi. Anh tự nhủ với mình và cường đánh tinh thần chú ý xung quanh.

Đêm nay lại là một đêm thật dài.

...

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Nguy hiểm sắp đến

Cổng nhà máy điện bỏ hoang...

Black nhìn đám pokemon của mình, hỏi nhỏ:

- Tất cả đã nhớ rõ những gì phải chú ý chưa?

- “gật gật”

- Tốt lắm! Vậy chúng ta bắt đầu thôi.

Cậu phát phát tay ra hiệu bắt đầu kế hoạch.

...

Đêm đen buồn buồn, nghệ hứng nổi lên, Eric cất tiếng ngâm nga. Giọng anh trầm bổng du dương vang vọng ở nơi này.

Music:

... Ở bên kia bầu trời, về đêm chắc đang lạnh dần.

Và em giờ đang chìm trong giấc mơ êm đềm

Gửi mây mang vào phòng, vòng tay của anh nồng nàn.

Nhẹ nhàng ôm cho em yên giấc ngủ ngon.

Ở bên đây bầu trời, thì mưa cứ rơi hừng hờ

Để tìm anh còn cào và da diết trong nỗi nhớ

Dường như...

...Ừ???

- Vu út!!! ... Pắc!

- A... a...a ... cứu ta với! ...

- "..."

Đám tiểu đệ mồ hôi trên trán chảy ròng ròng. Đây một người phải đen đủi bao nhiêu thì đêm hôm khuya khoắt mới lại bị chim chóc lao xuống tha đi mất như vậy...

Haizz! Nhún nhún vai, để lại hai người tạm thời trông coi cửa, cả đám còn lại vội đuổi theo tìm cách cứu lại đội trưởng của mình.

Hi vọng sắp sẽ không trở thành bữa ăn đêm của con chim đáng chết kia. Kì quái! Sao nửa đêm lại có chim đi săn mồi nhỉ? Vừa chạy vừa nghi hoặc lung tung, đám cấp dưới trong lòng bỗng thấy vui vẻ cười trên sự đau khổ của anh sếp. "Đáng đời nửa đêm bắt chúng ta đến nơi khi họ còn gáy này tăng ca". Và thế là cả đám ì ò ới dần rời xa nơi này.

...

Nhìn Fearow thành công tha đi tên thủ lĩnh nhóm canh gác, Black gật đầu hài lòng. Công nhận là Fearow chiêu lao xuống tha mồi này luyện quá chuyên nghiệp rồi. Đặc biệt lúc này đêm đen như mực, tính bất ngờ của nó lại càng cao. Đoán chừng chính cậu thay vào vị trí cho tên kia cũng sẽ không thoát khỏi kết cục bị bắt đi.

Ừ, lần trước Magikarp bị nó bắt được cũng không oan. Cũng là, gần bờ sông thấy cá vàng nhảy tung tung trên bờ. Không bắt nó thì bắt ai! Chẹp, hi vọng sau này Magikarp biết nhục mà phấn đấu nhanh nhanh hóa thành Gyarados đi. Mang một con Magikarp đi đâu đó kiểu này thật tình không dễ được nổi hứng thú rồi.

Nghĩ nhiều như vậy nhưng Black cũng không quên phần công việc của chính mình. Đội đám Rocket đã di chuyển gần hết, ra đủ xa. Giờ là lúc xua đi đám pokemon chắn đường này. Phát phát tay, cậu ra lệnh cho Rhyhorn bắt đầu xuất phát.

Và như thế, hai tên Rocket vốn đang cười vui vẻ bởi cấp trên gặp xui xẻo lại đột nhiên phát hiện nơi xa một đám khói bụi đang lao nhanh tới đây. Xung quanh đám pokemon canh gác cũng gắt gao cảnh giác nhìn về.

Chưa cho đối phương nhiều thời gian phản ứng, Rhyhorn lao vào trong đám đông dày đặc. Bé con ăn hàng này sau thời gian dài đi theo Black gần đây cũng càng ngày càng tỏ rõ vị trí quan trọng của mình trong đội ngũ.

Xuyên qua một đám dày đặc điện tích mà lũ pokemon đánh tới, Rhyhorn bỏ qua mặc kệ đám pokemon mà lao thẳng về hai tên Rocket canh cửa. Lúc này hai tên quá sợ hãi. Không ngờ đối phương lại bỏ mặc đầy rẫy xung quanh pokemon mà đâm thẳng về phía mình. Không kịp ứng đối. (nghệp dư quen)

- Bốp!... ặc ... rầm!

Một bạn mất sức chiến đấu. Rhyhorn cố chịu đựng sự mệt mỏi, xoay người huých đầu mạnh vào tên bên cạnh đang định chạy trốn.

- Bốp! ... ai ui...

Đón lấy theo mệnh lệnh ban đầu, Rhyhorn lê thân thể thương tích bỏ chạy đi xa. Đám pokemon điện thấy vậy giận sôi lên.

Này kình người quá đáng. Dám tấn công người trong sự bảo vệ của tất cả chúng ta. Thật sự là không thể nhẫn nhục chịu đựng được thêm nữa. Gặp đối phương giờ ăn uống no nê chán chê xong lại còn muốn bỏ chạy xong việc. Tất cả bắt đầu rầm rầm đuổi theo. Một đám pokemon cũng mặc kệ canh không canh giữ rồi. Trước hết giải quyết cái sự giận dữ khó khăn bình này đi đã.

...

Gặp tất cả đều theo kế hoạch của mình như thể tiến hành, Black nhanh chân trốn vào trong nhà máy. Tới gần cửa, nhìn thăm trạng hai tên Rocket, cậu cũng phải than thở. Này kình nghiệm xương máu đi. Lần sau có chuyện gì cũng là phải đi theo đám đông, theo sát chân tổ chức. Cái tội lười biếng ích kỷ lại thoát ly cộng đồng là A Lê Hấp. Chết rất thảm à nha.

Nói vậy lần này chơi hai phát giương đông kích tây kết quả không tệ. Có điều Fearow phải đối đầu với đám Rocket và pokemon của chúng đuổi theo. Lần này cũng không như lần trước gặp Black. Một con Magikarp và một người bình thường cân nặng là khác nhau nhiều. Sợ rằng tốc độ giảm xuống, Fearow cũng không giữ được thời gian quá dài. Lúc trước Black cũng đã dặn dò nếu không chống đỡ được thì có thể ném người đi mà thoát thân. Có điều lúc đó đám kia trở về thì sợ là việc cậu xâm nhập khó tránh khỏi sẽ bị phát giác.

Này nói chung kể sách nghĩ ra gấp gáp cũng quả thật lảm chổ sơ hở. Nghĩ nghĩ, Black nhanh tay lôi hai tên vào trong tìm chỗ giấu đi. Coi như bịt tai trộm chuông. Hi vọng có thể kéo dài thời gian lâu một chút.

Cũng may Rhyhorn vừa rồi chịu đựng được tốt. Cuối cùng cũng hoàn thành được nhiệm vụ. Chỉ là giờ bị một đám pokemon nổi điên đuổi theo truy sát. Mùi vị điện giật ngày xưa từ Pikachu lại nổi lên trong đầu. Rùng mình!

Haizz. Lại một kẻ gặp phải kết cục thật đáng thương.

Nghĩ nghĩ, có lẽ về nhà có thể gia tăng khẩu phần ăn cho nó. Đoán chừng như vậy là bé sẽ không phản nản gì thôi. Gì gì chứ trẻ người non dạ rất dễ để dụ rồi. Kẻ nào đó thật vô lương tâm, bạc bẽo cất tiếng cười.

Đang chạy thục mạng trốn khỏi truy sát sau lưng, Rhyhorn chợt đánh một cái hắt xì thật vang. Nếu đổi lại là Black đoán chừng đã chửi * nó lên thằng nào định ám hại anh rồi. Có điều nó cũng không hiểu mấy chuyện gì đang xảy ra vì vậy vẫn cố hí hục chạy về phía trước. Đáng thương lại một bé cừu non chịu chủ nhân lừa dối xoay quanh mà không biết...

...

Qua loa giấu đi hai tên xui xẻo, Black gọi ra pokemon trên tay mình. May mà hồi chiều về ăn cơm lấy lý do buổi tối không muốn quấy rầy mọi người mà cướp lại được Pikachu từ tay ông Ranger. Không phải vậy bây giờ pokemon có thể đánh sẽ thật thiếu đáng thương. Nhất là hai con Butterfree và Beedrill đối đầu thuộc tính hệ điện bị khắc chế rất gắt gao. Nói chung đám pokemon của Black mang bây giờ chịu đòn tấn công hệ điện tốt nhất cũng chính là Rhyhorn vừa nhận nhiệm vụ dẫn đi đám pokemon canh gác rồi.

Này thấy đấy, cũng không phải cậu làm chủ nhân mà không chịu chăm lo cho đám thuộc hạ nhé. Thật sự là tình thế quá ép người ta rồi. Thở ngắn than dài, vừa đi cậu vừa suy tính có nên tìm đội viên mới như thế nào cho hợp lý mới được.

Tiếng bước chân lộc cộc vang lên trong nhà máy điện bỏ hoang. Thật không biết điều gì đang chờ đợi cậu ở nơi này.

...

Bên trong nhà máy, nơi chứa máy phát điện...

Trung úy Surge nhìn trước mắt một trong ba pokemon truyền thuyết của khu Kanto, Zapdos mà nhếch miệng nở nụ cười. Cá rốt cục cắn câu rồi.

Đúng vậy. Nhân vật chính đêm nay chính là nó. Pokemon huyền thoại Zapdos, kẻ điều khiển lôi điện, thám phán công lý, đại diện cho sự hủy diệt... v.v. Rất nhiều câu chuyện truyền thuyết của nó được truyền lưu ở cái đất Kanto này.

Và giờ nó sắp sửa gục dưới chân anh. Trung úy Surge! Một trong ba đầu lĩnh lớn nhất của băng Rocket vùng Kanto. Qua ngày hôm nay nhân sinh của anh sẽ bước sang một trang sử mới. Sử sách về một huấn luyện viên có thể sai khiến sức mạnh pokemon huyền thoại cho mình dùng. Này thật khiến cho người ta say mê.

Là một huấn luyện viên chuyên về pokemon hệ điện, Surge nhận thức sâu sắc về thiên phú tuyệt vời trên người Zapdos. Khoan không nói tới sức mạnh dòng điện cực kì kinh khủng kia của nó. Chỉ riêng việc nó có thể tự do bay lượn trên bầu trời đã là một sự tuyệt vời.

Vốn đa phần pokemon hệ điện thường chỉ có thể lặn đi lộn lại trên mặt đất phóng điện. Chúng tích trữ lấy điện năng từ không khí xung quanh để phóng điện tấn công đối phương. Biết lơ lửng trên không như đám Magnemite, Magnetron quá chậm lụt rồi. Làm sao so được với sự linh hoạt của Zapdos.

Đòn đánh hệ này nguyên bản đã thiếu tính chính xác và khó điều khiển. Đối đầu với đám pokemon có thể di chuyển trên không thì chỉ có nước ngẩng đầu nhìn mà than thở. Này nếu đối đầu ông vua lôi điện trên không trung - Zapdos thì chính là sự kết thúc của đối thủ.

Ngoài ra chuyên khắc chế hệ điện pokemon hệ Ground (mặt đất) thường có thể dẫn chuyển điện năng nó nhận xuống nền đất. Vì vậy đòn đánh hệ điện tới chúng chẳng có chút tác dụng nào. Tuy nhiên với ưu thế của mình, Zapdos dễ dàng điều khiển những đám mây lôi điện trên không trung. Không những thu được từ đó điện năng bổ sung thể lực, điều này không pokemon điện nào dám làm, nó còn có thể điều khiển lôi điện trong tự nhiên.

Và dĩ nhiên, giống như người ta vẫn khuyên bạn không nên trú dưới thân cây to khi trời mưa vậy. Chống lại sức mạnh lôi điện của tự nhiên thì chuyên khắc chế của hệ Ground (mặt đất) với hệ điện ở trước mặt Zapdos chỉ như chuyện tiêu lâm buồn cười. Đó cũng chỉ là một phần của tảng băng chìm sức mạnh của một pokemon huyền thoại như Zapdos.

Và vì để đối phó thu phục Zapdos, băng Rocket cũng đã bỏ ra không ít công sức. Từ ban đầu truy tìm được nguyên nhân đám pokemon hệ điện thường xuất hiện ở gần thành phố này. Nói đến chính là nhà máy điện bỏ hoang này công lao. Đám pokemon hệ điện vốn thích ở gần những nơi có điện năng cao trong không khí như nơi này.

Chúng dùng điện năng làm thức ăn và phá hủy công việc của nhà máy dẫn tới nơi này trở thành bỏ hoang. Sau đó nơi này trở thành thiên đường của chúng.

Và thế là tổ chức quyết định lên kế hoạch lại máy phát phát điện nơi đây chỉ chờ dẫn Zapdos tới mắc câu. Mây lôi điện trên trời cũng không phải cứ muốn là có. Nhưng một nhà máy điện bỏ hoang tràn đầy điện năng trong không khí thì đối với sự mẫn cảm của pokemon huyền thoại hệ điện, phát hiện ra nơi này cũng chẳng khó khăn gì.

Đêm nay Surge thu được tin tức Zapdos xuất hiện quanh đây. Nay mới có việc Black gặp đám thành viên Rocket trong thành phố bị gấp triệu tập tới nơi này canh giữ. Không ngờ điều này lại trở thành dẫn đường cho cậu tới đây. Điều này cũng thật là trớ trêu thay với Team Rocket.

...

Hiện tại Zapdos đã mất tự do trên không trung, nó chỉ có thể bay loanh quanh dưới trần nhà máy. Đây là cơ hội hiếm có. Giờ có thể đánh bại thu phục nó mà không sợ nó bỏ trốn. Trông cậy vào pokeball bắt pokemon huyền thoại là rất không đáng tin. Pokemon bình thường bắt vào pokeball còn có khả năng thất bại bị phóng ra nói chi mạnh mẽ như thần thú. Cách tốt nhất là đánh bại và vắt kiệt thể lực của nó rồi mới có thể dùng thiết bị khác cầm chân nó.

Suy nghĩ mọi việc có thể xảy ra, Surge phát phát tay. Tiếp đó là từng đám, từng đám Electrode (dạng tiến hóa của Voltorb) nhảy lên, lao về phía Zapdos. Chúng không chút chần chờ mà bắt đầu tự phát nổ mình với chiêu Self – Destruct (Tự hủy).

- Rầm! ... Rầm! ... Rầm! ...

Tiếng nổ liên thanh được tạo ra. Zapdos phóng điện tấn công đáp trả đám Electrode. Có điều như vậy càng khiến đối phương hưng phấn và phát nổ nhanh, mạnh hơn. Khác với hình thái trước khi tiến hóa hay cau có, khó chịu của mình, khi Voltorb tiến hóa lên Electrode, chúng ăn điện năng thu thập được ở xung quanh. Phát nổ khi bị khiêu khích hay thậm chí phát nổ ngay cả khi chót hưng phấn ăn điện quá nhiều.

Đám quả bom di động này thật đúng là thứ khắc chế gắt gao Zapdos. Lúc này điện năng nó phóng ra chỉ làm cho đám Electrode càng điên cuồng hơn. Dù mỗi con Electrode chỉ có thể tự hủy một lần rồi kết thúc chính mình. Có điều hiển nhiên là giờ phút này không ai quan tâm điều đó. Số lượng đông đảo Electrode, tất cả như thiêu thân lao đầu vào lửa, kết quả của nó là Zapdos phản kích dần dần yếu đi. Chiến thắng đang ở trong tầm tay.

- Tút ... tut... tut ...

- ...

- Tốt lắm. Ta đã biết. Vậy hãy tập hợp tất cả lại đây đi.

Surge nhìn tình thế trên sân, nhếch miệng lên, nở nụ cười lạnh lùng:

- Một đám chuột nhắt đáng thương.

Hết chương 34.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lối thoát ở nơi nào?

Người ta thường nói chuyện ở trên đời không như ý tám chín phần mười. Tưởng tượng là tươi đẹp mà hiện thực thì luôn tràn đầy sầu thảm.

Vì đuổi kịp thời gian, Black chế tạo một kế hoạch đột nhập khá sơ sài. Có điều nó vẫn mang lại thành công cho cậu. Mỗi tội cuối cùng cậu quên mất một điểm quan trọng.

Và thế là...

Cậu bị lạc đường rồi!

Lẽ ra sau khi đột nhập được vào trong tiếp theo sẽ là từng pha chiến đấu máu lửa. Ai ngờ vào thì vào được rồi mà kết quả là cậu loay hoay mãi, hoa mày chóng mặt qua các lối đi mà chẳng biết giờ cậu đang ở phương nào. Tâm trạng cậu cũng dần trở nên nôn nóng. Chẳng lẽ cậu còn bỏ quên mất điều gì chẳng? Điều này khiến cậu luôn có một loại dự cảm chẳng lành.

Hi vọng là tự mình đa nghi gây nên thôi. Cậu thờ dãi và tiếp tục bước tiếp tìm kiếm. Không khí xung quanh đối với cậu giờ trở nên hết sức nặng nề.

...

Đang lạc bước trong nhà máy, cậu bỗng nghe được những tiếng nổ vang lên. Có được mục tiêu rõ ràng, cậu bắt đầu di chuyển nhanh hướng về nơi phát ra âm thanh. Hi vọng cậu tới vẫn kịp lúc.

...

Phía trước có vẻ như là khu để máy phát điện, tâm thần rung mạnh, cậu gắng giữ tỉnh táo tiến tới gần.

Một giọng nói giễu cợt vang lên.

- A ha! ...Nói như vậy.

- Đây chính là con chuột đáng thương của chúng ta hôm nay.

- Có điều trông cũng không ghê gớm có ba đầu sáu tay như ta nghĩ mà.

Một người đàn ông xuất hiện trong phòng máy, đang nhìn về phía cậu với nụ cười gần.

- Nhóc con nói xem

- Chúng ta nên làm gì để đón tiếp một kẻ không mời mà đến như mi bây giờ.

Hơi lùi người lại. Black trong lòng thầm giật mình. Điều cậu lo lắng nhất lại xảy ra. Không ngờ đối thủ lần này lại là trung úy Surge, vốn là leader gym của thành phố này. Quan trọng nhất là đối phương là một trong ba đầu lĩnh lớn nhất dưới cờ ông trùm Team Rocket. Năng lực của hắn mạnh hơn cậu là điều không cần bàn cãi. Đối thủ quá mạnh mẽ. Không biết thì không sợ. Nhưng với kẻ biết rồi như cậu thì sợ hãi lại đến thật sâu vào lúc này.

Chỉ sợ là lần này cậu lại đang làm một việc đầy dại dột và nguy hiểm rồi. “Chẳng lẽ mạng ta sẽ kết thúc ở đây ngày hôm nay”, cậu thầm nhủ.

Thấy cậu không đáp lời mà lùi về phía sau, Surge giọng giễu cợt càng đậm

- Làm sao hả nhóc con?

- Hay là sợ choáng váng rồi?

- Thật không biết là đám nhóc con miệng còn hôi sữa như bọn mi lấy gan báo ở đâu ra mà giờ cũng dám xen vào việc của băng Rocket chúng ta.

- Chắc chắn... Làm anh hùng nghe thì hay nhưng mà kết cục của chúng cũng không thường được hay cho lắm à nghe.

Nói rồi hắn tiến từng bước áp sát cậu.

- Nhóc con cảm thấy kết quả anh hùng hi sinh khi nhiệm vụ chưa thành như thế nào. Mùa này năm sau biết đâu ta còn có rãnh đốt ít vàng mã cho mi không chừng nhé.

Theo tiếng nói của đối phương, sau lưng dần hiện ra một đám lại một đám Voltorb, Magnemite, Magnetron cùng một con Electabuzz to tướng.

Giờ phút này Black tâm thật lạnh thật lạnh đấy. Quả thật lúc này rất hối hận quyết định sơ suất của mình tối nay rồi. Chẳng lẽ vì xem xong trận đấu ở sân đấu ngầm mà cả người trở nên máu nóng. Nếu không đang đêm tại sao lại tự dưng rảnh rồi nghĩ tới tìm xem đám Rocket chết tiệt này đang làm cái gì. Nay có nhiều bao nhiêu dừng mỡ mới biết tới đây tham dự việc của chúng nha.

Bạn thân cũng không phải là thanh niên nhiệt huyết, đầu nóng lên là cả người lúc nào cũng tràn đầy chính năng lượng, tinh thần trọng nghĩa cao. Bạn thân là dân thực tế có được hay không. Đây lần đầu là vô tình gặp, lần hai là lấy le trước mặt bạn gái. Lần này chả lẽ đối đầu Rocket nguyền nên mới tới đây tham gia.

Bất chợt trong lúc anh lại ngộ được một điều. Thói quen là một sức mạnh thật đáng sợ. Nó kéo bạn vào những việc nguy hiểm, điên rồ mà bạn không hề hay biết. Để tới khi bạn tỉnh ngộ lại là lúc thì kết quả đã khó có thể nghịch chuyển rồi.

Tiếc là anh ngộ tính cao như vậy mà lại ngộ ra điều này quá muộn. Nếu trời xanh phải cho anh một lần cơ hội nữa. Anh nhất định sẽ nói không với thói quen xấu. Anh nhất định sẽ sửa lại chính mình. Anh sẽ không lại đối đầu với đám Rocket đáng chết này nữa. ... “hic hic”

Anh chỉ muốn sống sót mà không được sao! “Anh khóc”

Anh nhìn nhìn về phía đối phương, lòng hi vọng có thể tìm được một biện pháp giải quyết trong hòa bình. Dù cho nó có thật mong manh nhường nào. Nay thôi, xin đừng diệt khẩu anh.

Thật sự anh rất không có tự tin đánh bại đối phương rồi ngênh ngang ra về có được hay không. Tác giả ơi. Anh cũng không phải Red. Gặp boss mà nó cứ cười nói rồi đánh nhau với đám đối thủ như không. Đường như không quan tâm tới tính mạng mình bao giờ. Anh là không được rồi. Anh mà thua là sẽ mất mạng như chơi đấy.

Đang nhìn về phía sau đối phương một sát na, anh lại giật mình lại là kinh ngạc.

Vốn là gặp phải đối thủ quá mạnh mẽ làm anh đã có chút bàng hoàng vô định. Anh đã không muốn đối mặt với thực tế tàn khốc rồi. Khả năng không đối mặt là sẽ chết. Thế là anh mang theo hi vọng cầu sinh nhìn về ... nhìn về ... Và rồi anh phát hiện.

Giờ thì anh đã hiểu.

Nhìn Zapdos một thân áo giáp mũ giáp bọc quanh. Dưới chân là dây điện nối với máy phát. Đây hóa ra mục tiêu đêm nay của băng Rocket chính là nó. Pokemon huyền thoại Zapdos. Thảo nào nơi này đám Rocket canh giữ nghiêm như vậy. Đây là muốn bắt pokemon huyền thoại về chơi tiết tấu à nha. Đây thông tin mà bị liên minh biết được thì đảm bảo sóng gió mưa bão nổi lên như cồn.

A Lê Hấp!. Chuyện nghiêm trọng như vậy vô tình bị anh phát hiện được. ... này còn phải nói, anh mà là bọn chúng thì nói gì cũng sẽ không tha cho anh đi.

Black ánh mắt chột dạ nhìn về phía Surge.

Đối phương đột nhiên nhận được ánh mắt, vẻ mặt của Black làm cho mê hoặc. Nhóc này chả lẽ đầu óc có vấn đề. Ta đây nói từ nãy đến giờ mà mặt nó lúc đầu thì đầy kinh sợ, sau lại thành hồi hận, cuối cùng trở thành chột dạ là muốn làm sao. Đột nhiên nghĩ đến đây Surge giật mình lại. Liếc nhìn về phía sau lưng Zapdos, hắn ta ánh mắt dần trở nên âm trầm, không còn cười cợt như trước.

Có điều nhìn đối phương thái độ lo sợ bất an, tâm trạng lại nhẹ nhàng trở lại. Khả năng là vì lần trước một khâu quan trọng trong kế hoạch ông trùm giao hắn lại bị một thằng nhóc con phá hoại. Việc xảy ra chưa lâu nên có lẽ hắn có chút ảnh hưởng. Đầu phải thằng nhóc nào cũng lợi hại như thế. À không, lần trước hắn thua cũng chỉ là do vận khí không may mà thôi.

Nhìn nhóc con trước mặt, hắn quyết định dọa dọa đối phương để trả thù thất bại lần trước. Nơi đây giờ bị sai đám cấp dưới vây quanh. Đoán chừng nó cũng không chạy thoát được. Surge bắt đầu giờ giọng đe dọa:

- Đúng vậy nhóc con.!

- Rất không sai mà!

- Như thế nào? Thấy sự vĩ đại của chúng ta chưa. Có điều nhóc sợ rằng không còn sống cho tới lúc có thể nhìn thấy tương lai huy hoàng của bọn ta rồi.

Nói nói rồi chuyển giọng tiếc rề:

- Haizz! Một chú bé con lại chuẩn bị chết trẻ trên tay ta. Điều này thật tệ.

Giọng âm trầm:

- Nhóc đã biết chuyện của chúng ta tại đây thì sợ rằng không có cơ hội nhìn ánh mặt trời ngày mai rồi.

- Nhóc thích chết kiểu gì? ...

- Bị điện giật chín, bị ngạt thở mà chết đây, hay là ta sẽ cho chúng bẻ gãy tay, gãy chân rồi để nhóc mất máu nhiều mà chết.

Surge một tay xoa xoa cằm, cười mỉa nói tiếp

- Ủ, ta thích kiểu thứ ba. Nhóc thấy sao?

Hỏi cậu thấy sao.

Này còn phải lựa chọn sao. Tất nhiên là kiểu thứ tư là thả cậu về nhà rồi. Có điều cậu biết đối phương chỉ trêu đùa cậu mà thôi.

Cậu!

Chết chắc rồi!

Có điều nếu để cậu phải cứ như vậy mà chết thì là điều mơ tưởng. Cậu quyết không thỏa hiệp. Tung hết pokemon mang bên người. Pikachu, Beedrill, Butterfree, Magikarp.

Cậu mạnh mẽ nhìn thẳng vào đối phương và đưa ra câu trả lời:

- Đáp án của ta là.

- Chiến cái đầu nhúc đi!

Ngạc nhiên nhìn mới vừa rồi đối phương còn lo lắng hãi hùng, giờ này đột nhiên lại găng lên như vậy. Surge giận tới mức bật cười. Đây phải nói là vì hắn ta dọa quá ác hay là đối phương vốn là kẻ gan lớn đây. Thế là hắn lại đối giọng ra vẻ suy nghĩ về đối phương.

- Nhóc suy nghĩ kỹ chưa? Nhóc chết thì chết rồi cũng không nên kéo đám pokemon cùng chết theo như thế chứ.

- Vậy mà ta cứ tưởng đám trẻ trâu như nhóc luôn kêu gào yêu thương pokemon, coi pokemon như người thân, ... Đây nếu vậy thì phải yêu quý tính

mạng chúng lắm chứ.

- Như thế, sắp chết đến nơi mà kéo theo pokemon chết cùng đường như không phải thứ nhóc nên làm đi à nha.

Nói rồi hất ra hiệu cho Electabuzz phía sau.

- Rầm! ... Rầm! ...

- Rhyhorn? ... Fearow?

- “...”

Black cảm tức nhìn về phía Surge.

Thật sự là quá thảm rồi. Rhyhorn khắp cả giáp bảo vệ trên người đều bị làm cháy đen. Fearow bây giờ thậm chí giống như một chú gà nướng bị cháy. Mùi khét lông chim khi bị điện giật tỏa ra. Hơi thở của cả hai lúc này đều trở nên thoi thóp.

Mắt cậu hơi đỏ lên. Không ngờ đối phương ác đến vậy. Chẳng lẽ hôm nay cậu tới đây thật sự là một sai lầm sao.

- Pika!

Âm thanh lo lắng của Pikachu đánh thức cậu. Bây giờ không phải là lúc lo lắng những thứ này. Chỉ vì bọn chúng, cậu cũng phải chiến thắng đối phương. Có như vậy chúng mới có thể kịp thời được chữa trị.

Lòng cậu đã có quyết định. Ánh mắt bí mật nhìn kĩ hoàn cảnh chung quanh mong muốn tìm được lối thoát.

...

Kết thúc chương 35.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Bên bờ sinh tử

Anh hùng là gì?

Người ta vẫn nói họ là những người được sinh ra theo thời thế.

Thế giới tạo ra và đẩy họ lên cái ghế anh hùng ấy. Vinh quang của họ mang theo cùng là những câu chuyện truyền thuyết, sự tích được mãi mãi lưu truyền tại nhân gian. Họ thường trải qua những khó khăn sinh tử, hay phải đối mặt với những quyết định trọng đại trong cuộc đời mình. Mỗi hành động của họ cũng có thể làm thay đổi cả một thời đại, cứu sống cả một thế giới...

Và đôi lúc anh hùng với một người chỉ đơn giản là người có thể cứu chính bạn thoát khỏi một lần sinh tử hiểm nguy trong cuộc đời của mình.

...

Black không gặp được người anh hùng có thể cứu mình thoát khỏi tình thế lúc này.

Và cậu quyết định chính mình làm anh hùng.

Tự mình đối mặt với khó khăn cậu gặp phải. Có lẽ ngày hôm nay cậu làm một lần anh hùng. Chính là vì tương lai cậu còn mạng sống để có thể cứu vớt cả thế giới.

Ai có thể nói trước được mọi chuyện?

...

“Trừ tác giả”

...

Được rồi.

Hiện tại cậu đang bị đối phương bao vây ở đây. Đối thủ là một tay huấn luyện lỗi đời với trình độ cao hơn cậu nhiều. Đây là điều rất quan trọng. Pokemon có thể không mang theo, có thể thay đổi loại, có thể yếu, có thể mạnh, ... v.v. Nhưng kiến thức, kinh nghiệm của huấn luyện viên có thể giúp họ vượt qua mọi hoàn cảnh với mọi loại pokemon nắm trong tay.

Có điều không chỉ đối phương có kinh nghiệm. Cậu cũng không là một tay mơ. Cả cái kiếp sống tầm thường trước kia mang cho cậu nhiều thứ mà người ở thế giới này theo thói quen bỏ mất, hay điều mà họ chưa bao giờ ngờ tới. Đây là lối thoát duy nhất chỉ đường cho cậu.

Hít một hơi thật sâu. Đây là lúc cậu có thể phải đánh bạc cả mạng sống của chính mình.

Lòng cậu chột thốn thức. Thân thể này của cậu mới mười một tuổi thôi. Sinh nhật chỉ mới qua được vài ngày.

Một sinh nhật buồn ở một nơi xa lạ. Không bạn bè chúc phúc. Không người thân. Chỉ có đám pokemon bên cạnh. Có điều cậu chỉ tự chúc phúc với bản thân mình một câu vào buổi sáng ngày hôm ấy. Cậu tự nói rằng mọi sự sẽ khá hơn vào một tương lai không xa.

Và những kẻ này giờ đang ngăn chặn tương lai của cậu.

Không chiến đấu sẽ phải chết đi. Cậu còn chưa kịp yêu, chưa kịp hưởng thụ nhân sinh, ... chưa kịp làm nhiều thứ lắm.

Ánh mắt cậu đỏ ngầu lên. Cậu nhất định phải thực hiện chúng. Và tiền đề là vượt qua cửa ải này.

...

Cảm nhận được quyết tâm của chủ nhân mình, đám pokemon ánh mắt cũng chăm chú hẳn lên. Nhìn trên mặt đất thảm trạng của Rhyhorn và Fearow, ánh mắt khi nhìn về Surge càng trở nên tràn đầy căm hờn.

Không khí vắng lặng, tĩnh mịch như báo trước mưa gió sắp nổi lên.

Black suy nghĩ thật nhiều vòng vo trong đầu trong một thời gian ngắn. Có điều đối phương cũng sẽ không cho cậu nhiều thời gian thêm nữa.

- Làm sao, nhóc không phải muốn chiến sao. Ta vẫn đang đợi ở đây này.
- Yên tâm, đám rác rưởi cấp dưới của ta không dám tới gần đây. Ở chỗ này nhóc chỉ phải đối mặt với một mình ta.
- Có vẻ cũng không dễ dàng nhỉ (giọng giễu cợt)
- Nhìn thấy chúng không?

Nói và hất chỉ về phía đám pokemon điện đông nghìn nghịt xung quanh mình, cất giọng tràn đầy tự hào.

- Chỉ cần có bọn chúng ở đây thì không ai có thể chiến thắng được ta.
- Làm sao? Giờ nhóc còn muốn chiến đấu sao.
- Vậy thì tới đây, ... tới đây đi!
- Ta đã khát khao khó nhịn lắm rồi (hắn ta nở nụ cười lạnh lùng)

...

- Như người mong muốn!

Black đáp trả. Sau đó cũng không chần chừ nữa, cậu bắt đầu hạ lệnh. Cả cơ thể thì giật lùi lại phía sau để giữ khoảng cách với chỗ chiến đấu.

- Magikarp, Tackle (va chạm).
- Pikachu, Iron Tail (đuôi thép)
- Butterfree, Silver Wind (con lốc màu bạc)
- Beedrill, Rage (con thịnh nộ) áp sát.

Chỉ thấy Magikarp cả cơ thể nhảy lên nhảy xuống tiến về phía Surge. Có điều do hạn chế bản thân nên dù nghe lệnh đầu tiên nhưng nó lại tấn công chậm nhất. Phía trước nó là Pikachu đang nhanh chóng lao về phía đối thủ.

Đòn đánh hệ điện với pokemon cùng hệ hiệu quả thương tổn giảm nửa. Vì lẽ đó Black không cho Pikachu sử dụng điện năng tấn công từ xa như bình

thường mà lựa chọn áp sát tấn công. Có điều đối phương hiển nhiên không sợ hãi điều này. Bởi số lượng bên chúng còn đông đảo hơn bên cậu nhiều.

Cũng bởi lý do thuộc tính mà Butterfree không sử dụng Gust(liệt bạo phong) với cái đám lẫn lông lốc trên mặt đất kia. Thay vào đó là skill hệ Bug (côn trùng) không mấy chịu ảnh hưởng của thuộc tính, Siver Wind (con gió màu bạc).

Này thật ra lúc này Black cũng không mấy trông cậy vào có thể sát thương đối phương. Chúng số lượng quá nhiều hơn. Dùng chiêu này cũng chủ yếu để làm che chắn hạn chế tầm nhìn của đối thủ mà thôi.

Surge gặp đối diện bắt đầu tấn công. Nói trêu chọc đối thủ nhiều vậy thôi nhưng một khi chiến đấu thì Surge lại trở về với sự chăm chú cần thiết. Kinh nghiệm bản thân hẳn cho hẳn biết một điều rằng: bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra trong một trận chiến sinh tử. Kẻ nào lơ là có thể lập tức phải nhận lấy đánh đổi giá trị to lớn. Đôi khi là bằng cả tính mạng của mình.

- Electabuzz, Quick Attack (tấn công chớp nhoáng). Xử lý hai con chuột đang đến đi.

- Còn lại tất cả Thunder Shock (điện giật) giải quyết đám còn lại.

Lợi dụng ưu thế của mình. Sau khi mệnh lệnh Surge nói ra, đám pokemon bắt đầu tiến vào chiến đấu.

Chỉ thấy Pikachu vừa lao tới chưa kịp ra đòn đã bị Electabuzz dùng một chiêu Quick Attack(tấn công chớp nhoáng) đánh bay trở lại. Tiếp đó, gặp Magikarp nhảy tới gần, Electabuzz nhẹ nhàng né tránh đối phương. Một cú Thunder Punch(Cú đấm sấm sét) nổi liền đủ để mang Magikarp nướng chín. Chỉ chớp nhoáng ra tay,nó đã đẩy lùi Pikachu và xử lý roi đi Magikarp một cách điều luyện. Này tất cả càng ngày càng khó khăn hơn với Black.

Bên kia, đối đầu với cả đám pokemon dùng Thunder Shock đánh về, Butterfree cũng không chống cự được bao lâu mà nhanh chóng ngã xuống theo.

Gặp tình huống bất lợi như vậy có điều Black mặt vẫn trầm tĩnh lạnh lùng ra mệnh lệnh.

- Beedrill, Poison Sting (Độc châm)

Chỉ thấy Beedrill đột ngột xuất hiện bên cạnh Surge, nó nhanh chóng dơ lên hai mũi giáo điên cuồng tấn công về đối phương.

Hóa ra lúc này Black đã bí mật ra hiệu cho nó dùng Substitute (thể thân) hứng chịu điện năng tấn công của đám pokemon đối phương.

Bản thân pokemon hệ điện có một nhược điểm hết sức nổi bật. Này cũng xuất phát từ chính cách thức chúng phóng điện. Điện năng thường được thu nạp trong không khí vào cơ thể. Đón lấy dùng phóng ra khi gặp đối thủ. Sau đó lập đi lập lại. Mà trong quá trình này thường có một quãng thời gian kẽ hở chúng cần dùng để nạp điện sử dụng cho đòn đánh thứ hai. Này chính là cơ hội cho Beedrill. Cũng là cơ hội duy nhất của Black.

Pokemon đối phương quá đông, huấn luyện viên lại nhiều kinh nghiệm và mạnh mẽ. Lúc này lối thoát duy nhất là xử lý roi huấn luyện viên. Và để làm được điều đó cần rất nhiều yếu tố. Mà một trong số đó là Beedrill phải chịu được đòn hợp lực đầu tiên của đối phương. Này là lúc Black cần lợi dụng sự phân tán tấn công để che dấu mục đích. Ngoài ra còn có Butterfree quạt gió yểm hộ Beedrill đến gần.

Đón lấy là cần đối phương sơ sẩy. Electabuzz đã bị Black dẫn đi đối phó Pikachu và Magikarp cần mất một chút thời gian. Trong lúc này Beedrill đã có thể thuận lợi xử lý tất cả. Còn sau khi xử lý đối phương phải đối mặt vấn đề gì thì Black còn chưa kịp nghĩ đến. Thời gian quả thực quá ngắn ngủi rồi.

Đón lấy trong ánh mắt mong chờ của Black, mũi giáo của Beedrill đâm nhanh về phía đối phương. Kết quả trong ánh mắt ngỡ ngàng của mình, cậu nhìn thấy một màn mà cậu chưa bao giờ ngờ tới.

Cậu đã từng suy nghĩ đối phương sẽ phản ứng như thế nào. Thời gian ngắn ngủi, cậu chỉ có thể nghĩ ra đối thủ có lẽ sẽ vội vàng bỏ trốn, hoặc kế hoạch của cậu thất bại ngay từ đầu. Có thể còn một đám pokemon không tham gia tấn công lần trước. Có điều vừa này nghe được đối phương mệnh lệnh tất cả tấn công về phía Butterfree và Beedrill, cậu trong lòng chợt mừng thầm như điên.

Ấy vậy mà khi mũi giáo đâm tới. Đối phương cũng không ngạc nhiên, cũng chẳng hoảng hốt. Chỉ là bình tĩnh như vậy nhìn về mũi giáo dừng tại trước mặt hẳn. Và trong ánh mắt của mình, Black nhìn chăm chăm đối phương.

Cả người hẳn yên ổn đứng đó. Bao vây xung quanh là một hình chóp tứ giác đều bảo vệ. Mà bay ở các góc là từng chỉ Magneton đang phóng điện từ để xây dựng thành.

...

Xong!

Đầu óc cậu như bị búa tạ đánh mạnh vào.

Đau điếng!

Ánh mắt cậu dường như mờ đi.

Vạn ngàn suy nghĩ lũ lượt hiện lên trong đầu.

...

Cậu còn hối tiếc nhiều thứ lắm,...

... mà không kịp đi làm rồi.

...

Kiếp sau, ...

... nếu có gặp lại một lần nữa.

... Cậu nhất định sẽ nói một tiếng.

... Anh yêu em, Misty.

Quyết không thể làm trai tân trước khi chết

Anh hứa đấy!!!

...

Kết thúc chương 36.

P/s: Chương sau sẽ hay hơn nếu các bạn vừa nghe bài Demons của Imagine Dragons vừa đọc.

Sở thích cá nhân. Các bạn có thể thử xem

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Thời khắc tuyệt vọng nhất

Không khí tuyệt vọng bao trùm Black. Mọi thứ dường như đã kết thúc. Cậu không còn cơ hội nào để có thể lật bàn.

Có lẽ chuyến đi tới thế giới này của cậu nên kết thúc ở đây.

Người ta có câu nói “Nỗi đau khổ của người khác đôi lúc lại là niềm vui của bản thân mình.”

Gặp Black sắc mặt tiêu tụy buông tha, Surge nở nụ cười.

Hắn cười càng ngày càng lớn, càng to rõ hơn.

Tiếng cười, giọng nói của hắn vang khắp cả gian phòng.

- A ... ha ha ... ha ha, ... Buồn cười quá! ... Buồn cười chết ta rồi.

Hai tay ôm bụng cười, cả người cười gập cả xuống. Surge cười hả hê nhìn về phía Black.

- Ta đây còn tưởng nhóc con có đòn bí mật gì có thể thắng được ta.

- Ai dè lại đặt cược chiến thắng vào việc cho con ong ngu ngốc này tập kích ta.

Nói nói, hắn tiếp tục với giọng tỏ vẻ hoang đường.

- Đây là bao nhiêu ngu ngốc mới có thể nghĩ ra kế hoạch như vậy.

- Chẳng lẽ nhóc nghĩ rằng một leader gym như ta lại có thể mắc sai lầm cấp thấp như không chú trọng an toàn của mình trong trận chiến sinh tử hay sao.

Surge lắc đầu chuyển giọng khinh bỉ.

- Nhóc quá làm ta thất vọng rồi.

- Ồ không. Khả năng làm cười của nhóc cũng không tồi thôi.

Hắn gật gật đầu, làm ra vẻ mặt tán thành.

- Yên tâm, sau khi nhóc tới cõi âm ty, vì đáp lại việc nhóc làm ta có thể vui vẻ như vậy, ngày này sang năm ta nhất định là sẽ nhớ đốt ít giấy vàng mã cho nhóc.

- Cuối cùng, ...

Giọng hắn chuyển lạnh.

- Kieps sau hi vọng nhóc không nên không biết lượng sức mà làm những chuyện ngu xuẩn đại đột như vậy nữa.

Black nghe tất cả những lời của đối phương nói chuyện mà như hồn du thiên ngoại. Có lẽ lúc này cậu đã buông tha cho mọi việc rồi.

Thấy đối phương thái độ như vậy, Surge chợt cảm thấy không thú vị. Đây thật sự là quá không có khiêu hài hước rồi. Ta nói chuyện hay như vậy mà không có tí phản ứng chút nào.

Thật quá nhạt nhẽo!

Buông tha cho việc đã kích đối thủ bằng lời nói. Surge nhìn bên ngoài màn sáng bảo vệ. Beedrill vẫn còn đang điên cuồng dùng mũi giáo tấn công. Có điều những điều làm này của nó chỉ là điều vô ích. Vòng bảo vệ được tạo bởi năm chi Magneton liên tục phóng điện năng duy trì quá rắn chắc đối với năng lực của nó.

Muốn phá hủy nó ít nhất cũng phải đánh bại một con trong số chúng. Mà hiển nhiên cả Black và Surge đều biết điều này là không thể đối với Beedrill.

Hơn nữa dù có thể đánh phá tan vòng bảo hộ thì sao. Lần này đám pokemon điện xung quanh đã từ lâu tích điện sẵn sàng. Tập trung tất cả tấn công về phía Beedrill thì nó có chạy đằng trời. Vì vậy vừa rồi cả hai đều không lại còn quan tâm tới hành động của Beedrill. Dù lúc này có là Mega hóa Beedrill ở chỗ này cũng chỉ có nước bị đánh gục mà thôi.

Đối thủ lão lạt kinh nghiệm không dễ xảy ra một chút sơ hở nào. Đối với ở thế yếu Black, này có thể coi là một tử cục. Vì vậy cậu cũng không cả tâm tình quan tâm còn đang chiến đấu trên sân Pikachu.

Tuy nhiên, hiện tại việc Pikachu còn có thể chiến đấu hay không hiển nhiên không có quan hệ gì tới thế cuộc. Electabuzz đang đề đánh nó sít sao. Low Kick (đá thấp), Mega Punch (cú đấm ngàn cân), ... Electabuzz toàn lực tấn công về phía Pikachu. Đối mặt với việc đối thủ điên cuồng tấn công như vậy, Pikachu cũng chỉ có thể lợi dụng linh hoạt của mình để tránh thoát. Cả trận đánh nghiêng về một bên. Nó hầu như không có cơ hội chiến thắng nào.

Lúc này Black không quan tâm nữa chiến đấu nhưng Surge thì không.

Nhìn thấy Electabuzz đuổi theo đánh Pikachu, hắn ta cũng triệt để yên tâm. Trận chiến này đến giờ phút bây giờ đã rõ ràng, không còn chút lo lắng nào. Việc hắn cần làm là kết thúc chiến đấu mà thôi.

Nhìn bên ngoài hai mắt đỏ ngầu Beedrill, Surge nhếch miệng lắm bảm:

- Con ong ngu xuẩn.

Phát phát tay, tiếp theo là hàng loạt đòn đánh hệ điện bay về phía Beedrill.

Cuối cùng nó cũng ngã xuống đất, không có bất ngờ gì.

Giờ phút này trừ Pikachu, toàn quân bên Black đã hoàn toàn bị đã bại.

Tình thế trên sân tất cả hiện lên trong mắt của Pikachu. Liếc thấy Black như một người si ngốc đứng ở nơi đó, nó vội bứt người ra khỏi chiến đấu mà chạy nhanh về phía Black.

Pika! “giọng lo lắng”

Đối phương cũng không có vội vàng áp sát. Giờ mọi thứ ở đây đều nằm trong tầm kiểm soát. Hiển nhiên, Black giờ không có cơ hội lật nên bọt nước gì.

Gặp Black không hề đáp lại tiếng kêu của mình, Pikachu lo lắng càng nồng đậm hơn.

Pika!.. Pika!... Pikachu!

Xẹt ... xẹt ... xẹt...

Nó dùng sức phóng điện về phía Black.

Nhưng lần này đối phương cũng không hò hét, nhảy lên né tránh nó như mọi lần.

Xẹt ... xẹt ... xẹt...

Pikachu!

Ánh mắt nó ửng đỏ. Nước mắt như muốn trào ra. Hiển nhiên nó cũng hiểu được kết cục sắp đến của chủ nhân mình.

Trên sân đấu, đang thờ thoi thóp từ đầu Fearow, Rhyhorn. Hay là bị đánh gục trong trận đấu Butterfree, Magikarp. Càng cả mới vừa bị điện giật cháy xém đi Beedrill đều nhìn về nơi này. Chúng ánh mắt tràn đầy lo lắng. Miệng phát ra những âm thanh râm rì kêu gọi yếu ớt. Tất cả chỉ vì hi vọng Black có thể tỉnh táo lại đối mặt chuyện sắp tới.

Chủ nhân của chúng không phải là một người dễ bỏ cuộc như vậy. Cả đám ánh mắt ửng đỏ tập trung nhìn về đã ngã trên đất Black.

Tiếng điện giật, âm thanh nứt nẻ của Pikachu vang vọng khắp phòng.

Thời khắc tuyệt vọng nhất đang đến gần.

...

Black lúc này đang nghĩ gì?

Sát na khi cậu nghe được giọng nói của Surge, nghe từng câu từng chữ hần nói ra.

Cậu cũng muốn cười.

Cậu muốn bật cười thật lớn nhưng không thể.

Bởi vì cậu không còn nhấc nổi khóe miệng để cười lên nổi.

Buồn cười sao không?

Thật rất buồn cười rồi.

Cậu lại đi đánh cược tất cả tính mạng của mình, tính mạng của đám đồng bọn của cậu chỉ vào cái mong đợi đối phương sẽ xuất hiện sai lầm.

Này thật là bao nhiêu ngu xuẩn, bao nhiêu ngu ngốc mới có thể đặt ra để thực hành một cái kế hoạch như vậy.

Đối phương nói rất đúng. Kiep sau cậu không nên không lượng sức mình làm những điều ngu ngốc, đại dốt như vậy nữa. Cậu buồn ử rử, chán nản chấp nhận sự thật. Ngơ ngác không muốn quan tâm mọi thứ xung quanh.

...

Beedrill bị pokemon đối phương đánh gục.

Không có gì lạ.

Dù nó có cố gắng hơn nữa thì cũng không thể đền bù được tư chất của mình. Đã lâu lắm rồi cậu không còn bận mà quan tâm nó nữa.

Đã qua cái thời thừa ban đầu sống chật vật với hai chỉ ong bướm cạnh bên rồi. Chịu ảnh hưởng kiep trước, cậu không mấy muốn dành quan tâm hướng về nó. Dù cho nó có cố gắng chăm chỉ nhường nào.

Beedrill. Thật xin lỗi.

Tao không nên bạc bẽo với mày như vậy.

Lẽ ra nếu tao cố gắng quan tâm mày hơn. Cố gắng huấn luyện mày nhiều hơn nữa. Có lẽ chỉ cần nhiều hơn một chút thôi. Biết đâu đây giờ phút này mày có thể dùng Hyper Beam (năng lượng hủy diệt) phá tan cái lồng ánh sáng kia. Cái lồng ánh sáng như cái vỏ lồng sắt nhốt lại tiền bộ của mày. Như cái tròng có vòn quanh, ngăn cản chữ nếu như tao muốn nói.

Ôi thôi. Giá mà tao chú ý mày hơn nữa. Chia đều hơn sự quan tâm tới mỗi đứa. Không thiên vị như xưa thì tốt biết bao. Trong sổ tay ông cụ Fuji đưa cho đâu phải không có chiêu thức mạnh hơn để huấn luyện mày đâu.

Suy nghĩ nhiều về chuyện của mình làm hằng ngày. Cậu trở nên ủ dột.

Đúng là đã sai thật rồi.

Sai nhiều chẳng muốn nói.

Xin lỗi cả đám! Tao sẽ khác đi nếu có thể có nữa cơ hội huấn luyện chúng mày.

...

Pikachu phóng điện giật cậu.

Cái cảm giác ấy sao mà khác với cái thuở ban đầu. Cái lần đầu tiên mà cậu bị nó dùng điện giật như thế. Chuyện mới như vừa diễn ra ngày hôm qua. Sau này sẽ chẳng thể như vậy được nữa rồi.

Cậu lặng thinh tránh đi ánh mắt của chúng nó.

Thu cái tôi của mình vào trong lớp vỏ rùa cậu tưởng tượng ra. Tránh né cái tương lai sắp đến của mình.

Biết đâu sau khi chết đi, cậu lại về tới lúc ban đầu. Hay là xuyên trở lại cái thế giới xưa cũ kia.

Thế giới này có lẽ không hợp với cậu.

Xin lỗi ai đó đã đưa cậu đến đây.

Cậu thật vô dụng.

...

Kí ức mọi việc ở thế giới này ủa về.

Có khi này chính là cái người ta gọi là kí ức trước khi con người đối mặt cái chết. Lần cậu xuyên qua đến đây còn chưa được cảm nhận nó. Cậu tự giấu cột chính mình.

Cơ thể dường như mất đi cảm giác. Không còn tê dại, đau đớn khi bị điện giật nữa. Bên tai là tiếng gọi của Pikachu nức nở không ngừng.

Cậu im lặng đợi kết cục của chính mình.

Thời khắc tuyệt vọng nhất.

...

Kết thúc chương 37.

P/s:

Bạn chán với việc câu chữ của tác giả.

Vậy sao không bán cho mấy cái đồ cừ, tung hoa hoa hay tặng ít đồng.

Và tình tiết của chúng ta cũng sẽ thay đổi, tác giả ra chương sẽ càng nhanh hơn.

...

Thật đấy. “cười”

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Hi vọng ở nơi đâu?

út một chút tức giận trước mà thôi. Nếu không phải như vậy có lẽ trận đánh này đã sớm kết thúc từ lâu rồi.

Tâm trạng thoải mái hơn, Surge mới rảnh rỗi mà chờ đợi đối phương phản ứng. Nếu lại là một kẻ nào đó tiến hóa thì Surge sẽ càng vui hơn. Và cũng sẽ biểu tượng cho nó đến một cái điện giật dục tiên dục tử. Bóp nát tất cả hi vọng của đối phương là điều hần ta muốn làm nhất lúc này.

Chuyện lần này tạm xử lý nhóc trước mắt. Còn lần sau gặp lại tên nhóc con Red kia, sẽ là lúc hấn báo thù rửa hận.

...

Surge nhìn chăm chăm vào phản ứng của đối phương và lũ pokemon.

Đội, đội mãi. Có vẻ đối phương là gục hấn rồi. Đám pokemon cũng không thấy có gì thay đổi trong mắt hấn. Vậy cũng thật không có gì thú vị rồi. Hấn còn tưởng kịch bản lại chơi một đồng tiến hóa rồi vùng lên đánh chết hấn chứ.

Chep.

Cũng đủ thật thất vọng.

Thôi thì chuyện này kết thúc ở đây.

Surge vẫy vẫy tay.

Đang đứng chờ lệnh Electabuzz bắt đầu đi tới chỗ của Black đang nằm. Một đòn Low Kick (cú đá thấp) đánh thẳng vào bụng Black.

- Rầm! ... Âm! ... Bịch!

- Pika! “giọng lo lắng”

Black bị đá bay lên. Thân thể cậu va mạnh vào tường nhà máy. Nặng nề rơi xuống đất. Cả cơ thể cậu giờ đau dữ dội.

Cậu không biết mình còn có thể chịu được bao lâu nếu đối phương lại đến mấy đòn như thế nữa.

Pikachu giận dữ nhìn về phía Electabuzz. Nó lao người phóng tới đối phương.

Đáp lại là một đòn Quick Attack (tấn công chớp nhoáng) đánh bay nó đi. Nó muốn lao lại, Có điều một chiêu Low Kick (đá thấp) đập bay nó trở lại.

Pikachu giờ cả người tràn đầy xây sát vết thương, mệt mỏi nằm trên mặt đất. Thử mệt mỏi đến từ hoàn cảnh tuyệt vọng xung quanh. Ai có thể cứu bọn họ vào giờ phút này.

...

Electabuzz đuổi đi Pikachu, nó tới gần và nắm áo, nhấc bổng Black lên trên không. Cơ thể cậu bây giờ bị đưa lên cách khỏi mặt đất. Muốn hít thở. Sao giờ bỗng khó khăn.

Đối phương pokemon dùng tay bóp chặt cổ cậu. Bản năng cầu sinh khiến cậu cố gắng gãi dựa hít thở lấy không khí. Có điều mọi thứ giãy dựa đều là vô ích. Đầu óc cậu choáng váng sợ rằng sắp ngất đi rồi. Có lẽ ngất xong, cái chết sẽ đến nhẹ nhàng hơn.

...

Phía bên kia, nhìn con mèo to xác bóp cổ Black nâng lên trên không. Pikachu tâm trạng lo lắng tuyệt vọng. Nó vực dậy. Tự biết mình không phải là đối thủ của đối phương. Ánh mắt nhìn về phía Surge, Pikachu điên cuồng phóng điện về phía hấn ta. Hi vọng có thể làm đối thủ lơ là đi Black.

Đòn đánh của Pikachu chạm tới màn sáng bảo hộ lại không đưa tới gì biến đổi. Một chống lại năm. Dù điện năng của nó có mạnh cũng không phá được vòng bảo vệ bọn Magnetron tạo ra. Có điều này không ngăn cản được nó tiếp tục hành động bây giờ.

Surge cả người giờ được màn ánh sáng nâng lên trên không trung. Chiêu màn sáng bảo vệ này chính là bí kỹ độc môn mà hấn nghiên cứu ra. Không nói tới đòn hệ điện đánh tới có thể có hiệu quả đến đâu. Dù không phá hủy được nhưng nhìn đối phương liên tục lóe lên ánh sáng điện chiếu tới trước mắt mình như vậy cũng sẽ khiến người ta tâm tình trở nên phiền muộn.

Surge lệnh cho Electabuzz tạm dừng đánh chết trên tay Black. Trước xử lý cái đám pokemon quấy rối này đi đã. Coi như là làm phúc hoàn thành tâm nguyện của con Pikachu này đi. Dù sao là huấn luyện viên chuyên về pokemon hệ điện, Surge cũng đối với Pikachu đối đãi bằng một con mắt khác.

...

Được lệnh của chủ nhân, Electabuzz ném bay trên tay Black. Cả người cậu thoát khỏi cảm giác hít thở không thông khiến đầu óc mơ hồ. Sau đó, cậu lại bị đau đón đánh tỉnh lại. Cậu bị vứt mạnh ra xa trên mặt đất. Giờ này cậu lại nằm ở chỗ đứng ban đầu. Bên cạnh cậu lúc này là Butterfree.

Electabuzz nhanh chóng tiến về phía Pikachu. Đối thủ của nó giờ như đã phát điên lên. Thậm chí không quan tâm việc nó đã tới gần. Miệng nhếch lên cười gằn. Nó tung một đòn Low Kick (đá thấp) lên thân thể đối phương.

Cả cơ thể Pikachu bị mạnh mẽ đá bay về phía Surge. Thân thể nó va mạnh vào màn ánh sáng.

...

Surge nhìn trước mặt nằm lê lết, mắt nhắm chặt, nằm im lìm trên mặt đất Pikachu. Hắn ta ám hiệu cho mấy chỉ Magneon ở bên cạnh để chúng nâng Pikachu lên.

Surge đưa tay về Pikachu. Một bàn tay tóm lấy nó đưa về trước mặt mình.

Đang nằm im lìm Pikachu chợt mở choàng mắt nhìn về phía Surge. Tiếp đó nó lấy tốc độ nhanh nhất phóng điện thật mạnh về phía đối phương.

Vừa nãy tuy bị đánh đau nhưng cũng chưa làm cho Pikachu mất hết sức chiến đấu. Ngược lại lúc này đòn đánh của nó có thể nói là mạnh tới hết mức nó có thể.

Điện năng chạy dọc theo hai má Pikachu, lao về phía đối phương ngay khoảnh khắc.

...

Surge bật cười.

Con chuột ú này lại còn muốn giả chết đánh lên hắn.

Thật rất thú vị rồi.

Thật giống chủ nhân của nó. Lại đặt hi vọng vào sai lầm của địch thủ.

Lẽ nào nó không biết hắn là huấn luyện viên pokemon hệ điện. Như vậy làm sao trên người có thể không mặc áo cách điện được. Nếu không hắn bị pokemon phóng điện tấn công mình thì còn làm sao mà huấn luyện đám pokemon dưới tay.

...

Lắc lắc đầu, Surge đưa Pikachu lại gần sát mình, miệng trêu chọc:

- Thật là ngốc nghếch y hệt thằng nhóc chủ nhân của mày.

- Mày không biết tao đang mặc áo cách điện hay sao.

Pikachu cố giãy dụa ra khỏi tay của Surge nhưng vô ích. Giờ nó cũng trở thành cá nằm trên thớt.

Toàn quân Black giờ hoàn toàn bị tiêu diệt.

...

Nhìn Pikachu cũng bị đối phương tóm lấy trên tay. Đám pokemon cực kì giận dữ. Tất cả hi vọng của chúng đặt trên Pikachu và Black. Hiện giờ Black không phản ứng, Pikachu ngược lại bị đối phương nắm lấy. Cả đám tiếng kêu gọi gào thét lớn hẳn lên.

Có điều nghe vào trong tai Surge càng giống tiếng rên rĩ nhiều hơn.

Một đám bại trận mà thôi.

...

Fearow nằm trên mặt đất cố gắng vực dậy để phi hành mà vô dụng. Thuộc tính của nó khiến nó chịu thiệt nhiều tổn thương hơn khi bị đòn hệ điện đánh vào. Giờ phút này có thể còn sống đã là sức mạnh, ý chí kiên cường rồi. Cả quá trình chiến đấu nó nhìn trong mắt, cấp trong lòng, mà thân thể vô lực.

Beedrill bị đám pokemon tập trung tấn công. Giờ phút này hai mắt đỏ ngầu. Đặc tính của skill Rage (con thịnh nộ) đang ảnh hưởng lên nó. Loài Beedrill càng nổi giận thì sức mạnh thu được lại càng lớn. Đôi khi chúng sử dụng quá nhiều sức mạnh của sự nổi giận trong skill. Hậu quả sau đó sẽ là một cái chết vì thoát lực. Đây là đang đánh đổi sinh mệnh để chúng đấu tranh với đối thủ trong tự nhiên.

Sức mạnh đang trở lại trên người Beedrill, có điều nó còn nhỏ nhoi và chưa đáng kể gì.

Butterfree giờ nằm bên cạnh Black. Nó cất tiếng kêu, cố gắng gọi lại Black tỉnh dậy dẫn dắt chúng nó thoát khỏi hiểm cảnh bây giờ. Âm thanh của nó giờ luôn vang vọng bên tai cậu. Nhưng nó lại không thấy cậu đáp lại.

Rhyhorn với lớp da dày bao bọc bị thương nhẹ nhất. Có điều với một chú bé con ngu ngơ ra đời chưa lâu, lại luôn nằm trong vòng chăm sóc như nó. Đối mặt với tình thế lúc này, nó hầu như không biết mình phải làm chút gì.

Hi vọng của tất cả mọi người giờ phút này đang ở đâu...

... Khi cái kết càng ngày càng đến gần.

....

Kết thúc chương 38.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tâm sự của một chú Magikarp

Trong cả đám pokemon hiện có của Black, Magikarp hiện giờ là yếu nhất. Tình hình của nó giờ cũng không tốt đi nơi nào. Một đòn Thunder Punch (lôi quyền) của Electabuzz hầu như đánh nó tê liệt. Cho dù thời gian qua đã lâu nhưng nó bây giờ lại chẳng thể làm gì.

Magikarp yếu. Điều này là cả thế giới công nhận rồi.

Ngoài nhảy lên nhảy lên, nó chẳng có thể làm gì nữa.

Ừ, bạn nói với tôi Magikarp biết Scratch (va chạm), biết Water Gun (súng nước).

Xin thưa, đó chỉ là trên lý thuyết mà thôi. Không nói đến Water Gun (súng nước) xuất hiện ở Magikarp là chuyện cực kì hi hữu. Chỉ riêng Magikarp sử dụng Scratch (va chạm) hiệu quả thì thật khiến người ta không đành lòng nhìn thẳng.

Thật sự là nó quá yếu rồi.

Này là chân lý của cả thế giới. Không chỉ loài người cho rằng như vậy. Cả thế giới pokemon đều cho rằng như vậy. Tất nhiên chính bản thân đám Magikarp cũng cho rằng như vậy.

Có điều chúng cũng không nản lòng. Dù sao nếu Magikarp tiến hóa thành Gyarados thì sẽ trở nên cực mạnh. Mọi thứ đến lúc đó sẽ thay đổi. Đến lượt đám pokemon kia sợ hãi chúng.

Và điều này không ai có thể phủ nhận. Loài Magikarp vì vậy vẫn có chỗ đứng, vẫn có thể sinh tồn trong tự nhiên hiện nay.

Nói hơi xa rồi...

Trở về với Magikarp của Black.

Nó vốn là một con Shiny Magikarp. Đối với những người câu cá. Việc câu được một con Shiny Magikarp là một niềm tự hào. Huấn luyện viên nếu có được một con Shiny Magikarp thì là một điều đáng giá để khoe khoang.

Nhưng đối với Magikarp hay bất kì một con Shiny pokemon mà nói. Shiny (đặc biệt- biến dị) đồng nghĩa với tai nạn. Nó đồng nghĩa với cô độc, đồng nghĩa là bị xa lánh, ghen ghét,... đồng nghĩa với không có bạn bè, không bày đàn.

Shiny pokemon là những cá thể pokemon bị biến dị. Chúng thường xuất hiện màu sắc khác hẳn với đồng loại. Điều đó đôi lúc mang lại cho chúng những khả năng di truyền đặc biệt mạnh. Đôi lúc ngược lại khiến chúng sức mạnh bị ảnh hưởng mà yếu đi. Có khi chẳng có biến đổi gì cả ngoài màu sắc. Tất cả tất cả chỉ là ngẫu nhiên của biến dị về gen di truyền mà thôi.

Điều này đâu phải lỗi của chính bản thân chúng.

Nói là như vậy, nhưng mỗi con Shiny pokemon sinh ra đều bị đồng loại chúng xa lánh. Không ai thích kẻ khác quá khác biệt khi tất cả mọi người xung quanh đều là giống nhau.

Giống như là khi bạn biết có người sở hữu năng lực của siêu nhân sống trên thế giới này. Đừng vội vui vẻ anh ta sẽ trở thành anh hùng cứu vớt loài người nhé. Biết đâu đây lại một kẻ muốn thống trị thế giới sinh ra. Hay là tính mạng của bạn khi đối mặt với anh ta có thể mất đi bất cứ lúc nào mà không ai có thể bảo đảm. Những điều này luôn luôn có thể ảnh hưởng thay đổi tới cuộc sống bình thường của cộng đồng. Đám pokemon thì lại càng hiểu những điều này.

Và vì vậy mỗi con Shiny pokemon sinh ra là bắt đầu một câu chuyện dài lê loi cô độc giống nhau. Có cá thể chọn tự nỗ lực chứng minh bản thân mình với kẻ khác để mong được sự quan tâm chú mục. Điều đó khiến chúng mạnh hơn đồng lứa. Sở hữu pokemon như vậy huấn luyện viên cũng thật may mắn. Pokemon sẽ thực hiện chăm chỉ nhiệm vụ huấn luyện bạn đề ra mà không cần thúc giục. Tất nhiên là chúng sẽ tiến bộ rất nhanh.

Ngược lại sẽ có kẻ trốn tránh hiện thực, sống buông thả cho tới khi sinh mệnh kết thúc. Bạn đừng hi vọng chúng có thể mạnh mẽ hơn bình thường khi

mới thu phục được. Có lẽ sở hữu chúng sẽ chỉ là một điều tệ hại với bạn khi phải chăm sóc một chỉ pokemon có vấn đề nhi đồng như thế.

Còn có bộ phận trường hợp, pokemon cố gắng hòa mình vào đồng loại xung quanh, mong mỗi một ngày nào đó chúng được chấp nhận. Chúng thường rất cố chấp và đôi lúc thật tự ti.

Con Magikarp của Black cũng là một phần trong số đó.

Khi nó bắt gặp đám đồng bạn đua nhau cắn câu của Black. Sau đó nhìn thấy chúng nó bị tóm lên bờ. Một lát sau cả đám lại được trả về trong nước. Cả đám lập đi lập lại như vậy không biết mệt. Thậm chí làm được còn thật vui vẻ. Mọi chuyện giống như là một trò chơi của chúng để tiêu khiển lúc nhàn rỗi.

Magikarp thật sâu nghi hoặc.

Chuyện này chả lẽ chơi rất vui sao?

Dù sao đối với tự nhận là trí thông minh cao hơn nhiều so với đồng lứa, Magikarp cho rằng nếu mình cũng cắn câu, cũng bị tóm, rồi cũng bị thả như tất cả mọi con Magikarp xung quanh. Điều đó có thể chứng tỏ nó cũng giống như tất cả mọi pokemon trong bầy. Và sau đó bầy đàn có thể chấp nhận nó ở chung. Biết đâu đây sẽ có một chỉ Magikarp cái nào đó ưng ý nó. Và chúng nó có thể bắt đầu xây tổ ấm trăm năm. Bắt đầu cho mùa sinh sản mới sắp tới.

Từ lúc sinh ra tới giờ, nó đã cô độc rất lâu rồi.

Cô độc khiến nó có thể đặt hi vọng vào mọi cơ hội xuất hiện trước mặt nó.

Thế là Magikarp cắn câu.

Mọi chuyện diễn ra có vẻ không như bản thân nó mong đợi.

Quy luật giờ đây lại trở nên không đúng đối với nó rồi.

Cắn câu, bị tóm, nhưng lại không được thả trở lại.

Nó bị thu phục.

Quả nhiên là như đám pokemon xung quanh nó nói như vậy. Nó là kẻ khác loài, kẻ sẽ đưa đến tai họa cho cả đàn... bla bla. Nói chung là chả tốt đẹp gì.

Vỡ mộng về tổ ấm trăm năm hạnh phúc. Cả vàng Magikarp buông xuôi ý tưởng trở lại bầy cá. Cũng tốt, giờ nó có thể đi theo loài người huấn luyện viên. Thoát đi khỏi chốn đau thương này. Magikarp tự nhủ, biện hộ cho hành động của mình.

...

Cuộc sống vẫn sẽ cứ diễn ra dù bạn đối xử với nó như thế nào.

Từ khi Magikarp bị Black tóm được, cuộc sống của nó qua đi cũng không tồi. Black rất yêu quý và quan tâm nó. Dù rằng bây giờ năng lực của nó chỉ có thể nhảy lên nhảy lên mà thôi.

Không có vấn đề gì, Black đã nói sau này nó sẽ tiến hóa trở thành một con Gyarados uy mãnh nhất. Và khi đó có khi nó có thể hãnh diện mà trở về để chê cười đám Magikarp ở hồ nước nó. Và thế là nó vẫn cố gắng nỗ lực chăm chỉ hoàn thành bài huấn luyện thường ngày Black đưa cho.

Đám đồng bạn của nó cũng không tồi. Dù sao chẳng có ai giống với ai cả. Và tất nhiên khi đó bạn có phải Shiny pokemon hay không thì cũng chả ai để ý. Ừ, có thể là cùng màu da vàng nên chỉ chuột ú trong đội khá tò mò và thân cận với nó.

Cũng tốt, nó giờ đã hết cô đơn.

...

Một ngày nó Magikarp vừa hoàn thành huấn luyện như mọi khi. Khi nó đang vui vẻ nhảy theo chân Black đi chuẩn bị bữa trưa. Một cơn gió mạnh bỗng thổi tới.

Và khi Magikarp mở ánh mắt của nó nhìn lại. Nó đã bị tóm bay lên không bởi một con chim to lớn. Chả lẽ mình lại sắp thành bữa ăn trưa của nó. Magikarp giãy dụa nhưng không có kết quả gì.

...

Black mang theo mọi người đuổi theo giải cứu nó.

Có điều đám người giải cứu hiệu quả thật không dám khen tặng. Magikarp suy nghĩ như vậy khi bị điện và châm độc của Pikachu và Beedrill đánh vào thân thể đau đớn.

...

Không lâu sau đó, kẻ muốn biến nó thành bữa ăn trưa lại trở thành đồng đội mới. Có điều nó cũng sẽ không lo lắng bị biến thành bữa ăn rồi. Cuộc sống của nó lại trở về với nhịp điệu bình thường.

Ăn, ...huấn luyện, ...ăn, ...lại huấn luyện, rồi ngủ. Một ngày lại một ngày trôi qua.

...

Tương chừng cuộc sống sẽ êm ả trôi qua như vậy. Ai ngờ sóng gió lại luôn đến với Black. Cậu ta đã từng bị một đám người mặc áo đen đuổi đánh khi cứu một con pokemon. Khi đó Magikarp chỉ có thể ở trong pokeball lo lắng cho cậu và đồng bọn.

Lần này đối mặt một đám mặc áo đen giống như lần trước.

Black thả Magikarp ra chiến đấu.

...

Magikarp rất hưng phấn. Dù rằng nó biết năng lực mình có hạn nhưng có thể cùng đám đồng bọn chiến đấu chống lại kẻ địch trước mặt khiến nó thật vui.

Nó chấp hành nghiêm chỉnh mệnh lệnh của Black. Cố gắng nhảy nhanh nhất tới đối phương và dùng sức lực lớn nhất tấn công.

Có điều có vẻ như đối thủ thật sự quá mạnh. Nó bị đánh gục ngay trong lần đầu chạm mặt.

Điện giật tê tái cả cơ thể Magikarp. Lúc này nó chỉ hi vọng mình ngay lập tức có thể trở nên mạnh hơn để không còn bị đối thủ đánh bại nhanh như thế nữa.

Giá mà lúc này nó là một con Gyarados thì mọi chuyện đã khác xa rồi.

Magikarp ủ rũ nhìn mọi chuyện tiếp tục diễn ra.

...

Con ong khó tính bị đánh bại.

Chuyện chẳng tốt lành gì sắp ập đến với Black và tất cả chúng nó. Điều này có lẽ là bản năng cảm nhận được của mỗi con pokemon đi.

...

Chuột ú cố gắng đánh thức Black mà không thành công. Chả lẽ chúng ta sẽ thất bại như vậy sao?

...

Con mèo to xác đang bóp chặt cổ Black. Magikarp giống như đám bạn đều thật lo lắng cho cậu ấy. Giá mà lúc này nó có sức mạnh lớn hơn nữa. Nhất định sẽ quật chết con mèo kia.

...

Chuột ú thành công hấp dẫn con mèo kia quay trở lại. Black được cứu. Có điều chuột ú giờ lại bị đối phương tóm rồi.

...

Hi vọng của mọi người bây giờ ở phương nào?

...

Kết thúc chương 39.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Cái kết

Nhà máy điện bỏ hoang thành phố Vermillion.

Địa điểm: phòng máy phát điện.

Một vài chuyện sắp xảy ra ở nơi đây.

Chính sự xuất hiện của chúng có thể làm thay đổi đi lịch sử của cả thế giới này.

Đôi lúc, những chuyện kinh thiên động địa, những con người mạnh mẽ trong lịch sử, là kẻ tài cao gan lớn, hay đã tâm sâu đậm hạng người... v.v. Nhiều thật nhiều những người như thế, những kẻ đặc biệt như thế, sinh mạng của họ đôi lúc lại chấp chôn, mỏng manh, sẽ biến đổi đi trong từng suy nghĩ.

Bước ngoặt của con sông định mệnh lúc này lại lơ đãng xuất hiện nơi đây, tại thời khắc này.

Là sống hay chết sẽ xuất hiện ngay tại đây. Chính vào thời điểm này.

...

Đêm nay không khí thật trong lành. Bầu trời đầy sao. Cảnh đêm lung linh như trong tranh vẽ. Từng cơn gió nhẹ thoảng qua khiến lòng người trở nên thoải mái.

Trở về lại nơi canh gác, Eric lúc này đang nhìn lên bầu trời. Tối nay anh gặp phải chuyện cũng thật là tồi tệ. Bị một chỉ Fearow bắt mất, rồi bị nó mang đi hóng gió vài vòng. Đây có lẽ là bê bối lớn nhất của cuộc đời anh.

Có điều hiện giờ anh cũng sẽ không tức giận kẻ đã gây tai họa cho mình. Bởi vì có lẽ giờ phút này hắn đã không còn sống ở trên cõi đời này rồi.

Eric rất thông minh. Anh luôn tin chắc về điều đó. Đêm nay, bang hội phái bọn anh tới nơi này canh gác. Điều này hết sức đặc biệt với một tổ chức quản lý thành viên ngoài tầm mắt như Rocket. Đặc biệt là lần này tham gia lại có cả đám lâu la như bọn anh được để cho nhiệm vụ đề phòng bên ngoài. Xung quanh lại đây pokemon chăm chú cảnh giới từng thời khắc.

Một sự việc quan trọng như vậy diễn ra. Chắc chắn tham dự cũng như lực lượng bảo vệ bên trong cũng không kém đi nơi nào.

Vậy mà có kẻ lại dám vượt râu hùm, lúc này dám tới đây phá đám. Anh thật không nghĩ là kẻ đó sẽ có kết quả ngon để ăn.

Vừa rồi anh đã loáng thoáng biết được chuyện bên trong. Đối mặt với Trung úy Surge và đám pokemon của ông thời gian lâu như vậy. Mà giờ đám bọn anh còn nhón nhơ vờ vờ đứng ngoài này hóng gió. Chắc hẳn kết cục của kẻ xâm nhập giờ đã xác định.

Eric ngược nhìn lên bầu trời đêm. Nghĩ vẫn mơ hồ không biết lúc nào trời mới sáng. Anh mới có thể về nhà nghỉ ngơi. Thức đêm canh gác thật không phải là một việc khiến người ta thích thú. “ngáp dài chán nản”

...

Người ta vẫn thường nói. Mỗi một ngôi sao trên bầu trời là tượng trưng cho số mệnh của một con người. Có hằng hà vô số ngôi sao trên bầu trời. Và khi nào đó một ngôi sao tắt đi ánh sáng. Có lẽ đó là lúc báo hiệu trên cõi đời, lại đã có một người vừa kết thúc cuộc hành trình của mình trên thế giới này.

Không biết ở vô số ngôi sao nơi này, ngôi sao số mệnh của Black và đám pokemon hiện lại đang ở đâu.

Có chăng giờ này chúng đã đang lu mờ sắp tắt. Hay là lóe sáng lên thật rực rỡ, để ai đó trước khi bọn họ rời mình khỏi thế giới này.

Không ai có thể biết rõ được những điều đó.

Vận mệnh thật vô thường.

...

Đêm nay nhiều sao không trăng.

...

Trong phòng.

Surge nhìn chăm chăm vào chỉ Pikachu trên tay. Thời gian lúc này như ngừng hẳn lại. Không ai biết lúc này hắn ta đang suy nghĩ điều gì.

Dù vậy, có lẽ là đã chán ngán với việc hành hạ tâm hồn bạn đọc, Surge mở miệng ra lệnh cho đám pokemon.

...

Cái gì đến rồi cũng phải đến.

Nhiều như mưa rào đòn Thunder Shock (điện giật) găm rú khắp gian phòng.

Fearow, Rhyhorn, Butterfree, Magikarp, Beedrill gào thét lên vì đau đớn mà cơ thể thì bất lực.

Electabuzz dùng tay bóp chặt cổ Black.

Một lát sau,...

Cả gian phòng im lặng lại. Surge nhìn xung quanh. Gật gật đầu hải lòng với kết quả thu được. Hắn ta ra hiệu. Và rồi năm chi Magneton bắt đầu điều khiển cả màn ánh sáng đưa hắn ta bay ra ngoài. Đám pokemon cũng theo đó rời đi.

Căn phòng lại trở về với yên tĩnh.

Một lúc sau, mấy tên áo đen băng Rocket đi vào trong gian phòng. Chúng nhìn ngắm toàn cảnh xung quanh, sau đó nho nhỏ cất tiếng bàn luận với nhau về công việc ngày hôm nay.

Cả đám pokemon và Black nằm trên đất bị chúng mang lên vai, kéo đi ra ngoài.

Không lâu sau đó, Black và cả đám bị mang tới một nơi nào đó vắng vẻ bên bìa rừng. Vài tên Rocket nói nhỏ với nhau rồi chúng vút lại đám Black sau đó ra về.

...

Nhiều năm trôi qua, thế giới lại không còn ai biết đến lịch sử có một cậu bé tên là Black từng nổi tiếng một thời. Vì lúc này người nhớ khắc sâu cậu nhất Surge cũng đã già và qua đời.

Ông cụ Fuji vẫn chờ đợi cậu trở lại cho đến lúc qua đời.

Misty đã kết hôn với Red. Họ sống hạnh phúc bên nhau. Cô không còn phiền lòng rằng mình trái tim thật sự yêu ai. Đôi lúc khi cô nhớ về Black, nó lại như là một kỷ niệm đẹp thoáng qua trong cuộc đời mình. Mỗi người ai cũng sẽ có những kỉ niệm vui sâu như thế.

Pikachu sau khi bị Surge mang đi. Vốn ban đầu Surge nổi lên lòng yêu thích muốn huấn luyện nó. Có điều hiển nhiên là không thành công. Nó bỏ trốn thoát khỏi trụ sở băng Rocket và bất ngờ gặp được Red.

Cậu bé thu phục nó và mọi thứ lại trở về như lúc ban đầu.

Sau đó, khi Red công thành danh toại, Pikachu cũng thỏa mãn mục tiêu báo thù của mình. Nó tìm được cho mình một chi Pikachu cái. Sinh một đám Pikachu con. Và đôi khi nó lại thỉnh thoảng kể cho chúng về những việc nó làm hồi còn trẻ.

Ngoài những chuyến phiêu lưu đầy kịch tính với Red. Đôi lúc nó chợt nhớ về một cậu bé tên là Black và đám đồng đội lúc đó. Mỗi khi lúc này, một nỗi buồn mang mác không tên luôn hiện lên trong lòng nó.

Và thế là nó lại rắn dạy với lũ Pikachu con.

Khi chúng sau này thật sự yêu quý một ai đó. Hãy trân trọng và nắm chặt lấy họ. Hãy bảo đảm rằng sẽ dùng cả tính mạng của mình để bảo hộ cho họ nếu có thể.

Và xin đừng để bị kịch lại một lần nữa phát sinh.

Vì nó sẽ làm cho bạn day dứt suốt cả cuộc đời này.

Trích “Sổ tay lời dạy của một chi Pikachu cha – Làm sao để bạn trở thành một chi Pikachu tốt”

...

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Vô đề

P/s: Kịch bản chương trước kết thúc thật hay. “tự cho là”

Có điều mình cho rằng mình sẽ bị “chém eo” nếu dám viết một cái kết thúc kiểu như vậy. Thôi, các bạn đọc cứ coi như là một thoáng tác giả “Nghệ cảm – Cảm giác nghệ sĩ” nổi lên nhé. Và để đền bù thì chương sau sẽ là lúc lời giải đề cho tình thế được đưa ra.

“Thanh niên cứng đã nhận ra chân đế của nghệ thuật câu chữ là đây”

(Bật mí: Hãy tặng hoa, đề cử hoặc cho đồng nếu bạn không muốn gặp phải câu chữ lần sau!

Tác giả xin thẻ trên danh dự của anh Admin.

Cuối cùng, chúc các bạn đọc truyện thật vui vẻ!

Kí tên: Loạn Thế Giai Nhân

Thân!)

...

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Giải đề

Trong phòng máy phát điện...

Surge nhìn chăm chăm vào chỉ Pikachu trên tay. Thời gian lúc này như ngừng hẳn lại. Không ai biết lúc này hẳn ta đang suy nghĩ điều gì.

Hắn đang định vẩy tay ra dấu cho pokemon của mình xử lý tất cả đối thủ thì dị biến nổi lên.

Vốn đang nằm thoi thóp đám pokemon bất ngờ, nổi khùng tấn công nhằm về phía Surge.

Nhếch miệng nở nụ cười châm biếng, Surge nhìn về đang lao về phía mình Rhyhorn và Beedrill.

Giữa giữa trước khi chết à.

Tiếc là cũng chỉ đến thế mà thôi.

Rhyhorn dùng sừng đâm mạnh về phía màn ánh sáng bảo vệ.

Không có kết quả gì.

Không chờ tới khi Beedrill lao vào bay tới nơi thì điện quang trong phòng mãnh liệt lóe lên.

Đám pokemon của Surge bắt đầu ra đòn.

Rất nhanh chóng, Rhyhorn, Beedrill ngã gục xuống.

Đang lúc Surge định ra lệnh xử lý tất cả đám còn lại thì tiếng vỗ cánh sau lưng làm hắn giật mình.

- Phạch phạch ... phạch phạch...

Surge quay đầu nhìn lại. Đập vào ánh mắt hắn là Zapdos đang vỗ cánh bay trên không, ánh mắt nó lạnh lùng nhìn về phía hắn.

Rồi không đợi Surge kịp phản ứng, ánh sáng rực lên, âm thanh vang vọng khắp cả gian phòng.

- Xoẹt ... xẹt... roẹt... roẹt...

- Âm ... âm... âm...

- Rầm... rầm... rầm...

- Loảng xoảng...

Tiếng điện giật lan truyền trong không khí, tiếng nổ, tiếng mảnh vỡ kim loại rơi trên mặt đất... v.v. Tất cả diễn ra thật bất ngờ.

Đột khi ánh sáng yếu đi, Surge nhìn lại xung quanh.

Lúc này khắp nơi đều đầy đồ nát. Trên mái nhà, một lỗ hổng to tướng mở ra. Trần nhà vết rạn nứt chằng chịt. Sợ rằng bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ xuống. Nhìn qua lỗ hổng lớn giờ có thể chứng kiến cả bầu trời đầy sao. Zapdos đang vỗ cánh bay ở đó, ánh mắt quan sát về phía Surge. Lúc này xung quanh đám pokemon của Surge đều đã ngã gục.

Uy lực của pokemon huyền thoại mạnh mẽ như thế.

Surge mồ hôi trên trán chảy ròng ròng.

Vừa nãy đối phương tấn công thật mạnh mẽ. Vốn màn ánh sáng bảo vệ hắn ta lúc này cũng đã biến mất từ bao giờ. Năm chỉ Magnetron tạo thành nó, giờ chúng giống như là đám pokemon khác đều nằm im trên mặt đất. Electabuzz cũng không khác mấy. Mùi khét trên thân thể nó tỏa ra nồng nặc. Dù có là chuyên về nạp điện như nó cũng không chịu nổi điện năng Zapdos đánh tới.

Trên tay Surge, Pikachu giờ nhìn qua cũng thật thảm hại. Surge giật mình vứt đi nó khỏi tay. Tiếng cơ thể nó khi chạm mặt đất lúc này vang lên thật nổi bật.

- Bốp.

Đau đớn làm Pikachu tỉnh lại. Có điều nó cũng kiệt sức không thể động đậy.

Surge thấy vậy nghĩ lại mà thấy kinh khủng. May mà hắn có mặc áo cách điện. Đòn đánh Zapdos đánh tới không chỉ phân tán tới pokemon khắp trong phòng, đến trên người hắn còn phải vượt qua màn bảo vệ. Điện năng thật sự tới người thì lại chạy tới trên tay Pikachu vì nó là chỗ truyền điện ưu tiên hơn hắn.

Kết quả là cuối cùng hắn không chịu chút tổn thương nào. Nhưng hoàn cảnh xung quanh toàn bị phá hủy, và đám pokemon giờ đều không còn sức chiến đấu.

Surge lo lắng nhìn về phía Zapdos, rất sợ nó lao xuống dùng chiếc mỏ sắc hơn dao cạo kia để mổ chính mình. Zapdos dù không có điện nhưng thân thể vẫn còn. Cận chiến của nó đối với thân thể Surge vẫn rất có tính uy hiếp.

Có điều lúc này Surge lo lắng trở thành dư thừa. Sau khi toàn lực phóng thích điện năng tấn công, giờ phút này Zapdos thân thể thật mệt mỏi. Tiếng thở gấp gấp từ cơ thể nó to rõ truyền ra. Có vẻ như đòn đánh vừa rồi cũng rút đi thật nhiều sức lực của nó. Có điều kết quả tạo thành cũng khá tốt. Nó phá hủy đi lớp áo giáp bó buộc bắt chặt trên cơ thể và đoạt lại được tự do cho mình.

Ánh mắt nó hơi nhìn lướt qua Surge - kẻ gây ra mọi thứ cho nó đêm nay. Cuối cùng lướt nhìn qua vị trí của Black, sau đó nó vỗ cánh bay người đi.

Surge ở phía dưới sau giây phút đầu tiên kinh ngạc chợt giật mình tỉnh ngộ lại. Vừa rồi đòn đánh như vậy không thể không chiếm đi thật nhiều thể lực và năng lượng của Zapdos. Bây giờ đuổi theo còn có cơ hội bắt lại nó một lần nữa.

Không cam lòng thất bại, Surge nhanh chóng chạy ra khỏi phòng, bắt gặp đám thành viên Rocket tới gần tìm hiểu, hắn ta vội vàng ra lệnh mọi người tập trung đuổi theo Zapdos. Cuối cùng, hắn nhớ tới nằm trong phòng đám pokemon của mình cùng với Black. Vì vậy trước khi thoát đi nhà máy để truy đuổi, hắn ra lệnh cho người báo cho đám thành viên ngoài canh cửa vào trong thu thập pokemon đi hồi phục.

Còn về Black, Surge nghĩ tới thảm trạng đám pokemon, đoán chừng giờ này khả năng nhóc kia cũng đã không sống rồi. Vì vậy hắn cũng không phân công đám người xử lý bọn chúng như thế nào.

Tên thuộc hạ truyền lời cũng không biết những điều này, vì vậy khi nhận được nhiệm vụ, bọn họ cũng chỉ tìm kiếm pokemon mang đi hồi phục. Trong đám pokemon lúc chúng mang đi bắt ngờ có cả đám Pokemon của Black.

Còn Black thì bị vùi sâu trong đám đồ nát gạch đá.

Trong phòng máy phát điện vốn có rất nhiều pokemon, trong số đó không thiếu thi thể đã chết đi. Một người có bị đất đá đè chết đi xuất hiện cũng rất bình thường. Vì vậy khi kiểm tra đám thành viên vốn không chút nhiệt tình nào này rất qua loa thu dọn rồi mang theo mọi thứ dời đi.

Còn chuyện những thi thể chết đi xử lý như thế nào.

Ôi dào, cứ bỏ kệ đấy thôi đi. Dù sao cũng là nhà máy bỏ hoang mà. Ai thèm đến đây quan tâm cơ chứ.

Và thế là trong đồng đồ nát, Black may mắn trốn thoát kiếp nạn của mình lần này. Sau này, cứ mỗi khi nghĩ về nguy hiểm khi đó, Black vẫn còn có cảm giác lạnh cả sống lưng.

Thật sự mọi chuyện quá nguy hiểm rồi. Có thể nói là mảnh chỉ treo chuông. Bất cứ lúc nào cũng có thể ã đời.

Đòn đánh của thần thú lao về phía tất cả mọi người trong phòng. Không biết có phải cố ý hay không nhưng đám pokemon của Black bị thương đòn đánh khá ít. Chỉ trừ có Pikachu chịu thay điện năng vốn có của Surge nên bị thương nặng thêm. Còn lại đều bình yên vô sự cho tới lúc được đám Rocket cứu sống. Nếu không đợi đến lúc Black tỉnh lại, có lẽ chúng đều đã không chịu đựng được mà mất đi tính mạng rồi.

Tình huống pokemon huyền thoại điều khiển đòn tấn công thoát đi đám người xảy ra có thể nói cực kì hi hữu.

Này cũng bởi vì không ai có thể đoán được suy nghĩ của pokemon huyền thoại. Bởi năm tháng dài đằng đẵng trôi qua, không ai biết trí tuệ của chúng đã đến mức độ nào. Dù sao pokemon huyền thoại tồn tại thật xa so với con người. Trong quá trình con người sinh sống cũng luôn thỉnh thoảng sẽ có tiếp xúc với chúng. Cũng không biết được rằng ấn tượng của chúng với loài người là tốt hay xấu. Vì lẽ đó đối xử chúng, nếu muốn giành được lợi ích luôn không phải một điều dễ dàng có thể cân nhắc.

Ít nhất thì lần này có vẻ như Zapdos khá hài lòng vì được đám Black cứu giúp thoát vây. Vì vậy nó mới có thể không tấn công nhằm vào bọn họ. Có điều cũng chỉ như vậy không hơn. Cuối cùng nó cũng thoát đi bỏ lại Black.

Nói cho cùng so với sinh mạng của chúng thì sinh mạng con người thật sự quá ngắn ngủi rồi. Thậm chí rất nhiều pokemon khi còn trẻ đều được huấn luyện bởi con người mãi cho tới khi huấn luyện viên của chúng chết đi, chúng lại trở về với tự nhiên tiếp tục cuộc sống mới. Có thể nói là đám pokemon lợi dụng thời gian tuổi trẻ của mình đi theo con người học tập gia tăng năng lực của bản thân. Khi huấn luyện viên của chúng mất đi, chúng có thể tiếp tục ở lại bên hậu nhân của họ hoặc lấy lại tự do mà rời đi.

Huấn luyện viên thu được pokemon công hiến sức mạnh, đám pokemon thu được kinh nghiệm trưởng thành và trở nên mạnh mẽ nhanh hơn. Đây là một cuộc công bằng giao dịch không ai thiếu nợ ai.

Này là một trong những pháp tắc của thế giới này.

Nơi này là thế giới Pokemon.

Nơi bạn có thể trở thành chủ nhân của những chỉ pokemon mạnh mẽ, đáng yêu, hay hoạt bát, nghịch ngợm... v v.

Tất cả chỉ có duy nhất ở nơi đây.

Pokemon World.

...

Kết thúc chương 42.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tỉnh lại

Sáng sớm, ánh thái dương chiếu lên khuôn mặt của Black. Khắp thân thể truyền đến cảm giác đau đớn, cậu thật khó khăn lắm mới có mở được ánh mắt quan sát xung quanh.

Nơi này đã trở nên thật đồ nát.

Hiện giờ cậu bị kẹt lại nơi này không thoát thân ra được. Cẳng chân cậu bị một miếng đá của trần nhà thật to đè lên. Hai cánh tay cậu còn có thể hoạt động nhưng sợ rằng chẳng thể nâng được tảng đá to ra. Vùi trên đầu cậu giờ là một đồng hồ đồng đất đá ngón ngang. Cậu không biết chúng sụp đổ xuống từ bao giờ. Nhìn qua đám khe hở, cậu thấy nằm la liệt xung quanh thi thể pokemon, có điều may mắn cậu không thấy đám pokemon của mình.

Dù vậy cũng cũng thật lo lắng, không biết chúng lúc này thế nào, liệu có còn tính mạng hay không. Cậu cất tiếng kêu gọi nhưng không ai đáp lời. Trong lòng lo lắng rồi bởi nhưng thật sự là giờ cậu lại vô kế khả thi.

Cậu hồi tưởng lại chuyện xảy ra tới hôm qua.

Cậu phải chiến đấu với một trong ba thủ lĩnh lớn nhất dưới tay ông trùm tổ chức Rocket. Và sau đó tất nhiên, cậu thảm bại.

Khi đó trong lòng cậu đã thật sự buông xuôi cho tất cả chờ đợi cái chết. Electabuzz của đối phương bóp nghẹt thở cậu, cậu lúc ấy như muốn ngất đi. Khi đó cậu còn nghĩ có lẽ sau khi ngất đi cậu sẽ chết một cách nhẹ nhàng hơn.

Có điều sau đó đối phương dừng lại rồi ném bay cậu đi. Tỉnh lại do đau đớn, bên tai là tiếng kêu gọi cầu khẩn của Butterfree, cuối cùng ý niệm cầu sinh lại trở lại trong đầu cậu. Cậu không muốn mình ra đi như vậy. Cậu phải sống sót. Phải dẫn đám pokemon của cậu rồi đi nơi này.

Thế là cậu lại cố gắng quan sát xung quanh. Không bỏ qua bất cứ chi tiết gì.

Lặng lẽ nhanh chóng quan sát tất cả tình thế bây giờ, cậu ra cho mình một kết luận. Chỉ nhờ sức mạnh mà hiện nay cậu có là không thể thay đổi kết cục cái chết của cả đám sắp tới.

Nghĩ vậy có lẽ chỉ có nhờ sức mạnh ngoại lực rồi. Và thế là cậu đưa mắt tới Zapdos, kẻ đầu nguồn của mọi chuyện ngày hôm nay. Lúc này nó đang bị nhốt trong lớp áo giáp kim loại. Một đầu dây điện nối tới máy phát. Có vẻ như đám Rocket dùng chúng để ngăn cản Zapdos phản kháng. Điện năng của nó phóng ra sẽ theo dây điện truyền đi. Cơ thể thì bị lớp áo giáp ngăn chặn không cho phá hoại đường dây.

Nghĩ đến đây còn gì để chần chờ nữa.

Nhìn hiện trạng của cả đám pokemon bây giờ, cậu nhanh chóng lập ra kế hoạch cậu cho là có hiệu quả và khả năng thành công nhất mà cậu nghĩ ra được vào lúc này.

Rhyhorn bị điện giật cháy xém cả áo giáp, có điều thân thể to xác của nó vẫn còn dư lực, hiện giờ có lẽ chỉ là thiếu cổ vũ và chỉ thị hành động thôi. Một xuất tham gia kế hoạch cho Rhyhorn.

Beedrill đang dùng Rage (con thịnh nộ) điều khiển chuyển hóa tức giận thành sức mạnh bản thân. Dù hiện tại rất đau lòng nhưng Black cũng dần lòng lại. Cậu quyết định sau này nhất định sẽ phải huấn luyện nó nhiều hơn. Nhất định khiến nó thành chỉ Beedrill mạnh nhất thế giới mới thôi. Thêm một xuất tham gia cho Beedrill.

Fearow chịu hạn chế thuộc tính, lại bị thương khá nặng. Dù lúc này nó đã có chút sức lực nhưng lúc nữa nếu tấn công nhất định sẽ chịu đòn hệ điện đánh tới tiếp. Dù có được nó không lâu nhưng cậu cũng không muốn lỗi lầm gây ra với Beedrill lại lần nữa xuất hiện trên người nó. Cậu lo nếu lại trúng đòn sinh mệnh nó có lẽ sẽ không được bảo đảm. Fearow không cần tham gia.

Pikachu đang bị tóm cũng không được tính.

Cậu suy nghĩ như chớp giật. Butterfree bị thương từ đầu giờ vẫn còn chút sức lực, tính tình nó vốn hiền hòa nên giữa lúc đám pokemon gây ra động tĩnh thì nó lại không gây chú ý chút nào cho đối phương. Butterfree một xuất tham gia.

Cuối cùng là Magikarp rồi. Năng lực nó yếu nhất nên chẳng ai chú ý nó cả. Dù ban đầu nhìn nó là Shiny pokemon khiến người ta chú ý. Nhưng với kinh nghiệm huấn luyện lâu năm, cậu tin đối phương sẽ nhanh chóng mất đi chú ý đối với nó.

Shiny pokemon cũng không có nghĩa mãi mãi là mạnh mẽ. Chúng chỉ có điều là có thân thể khác thường chút thôi. Với huấn luyện viên giỏi và kinh nghiệm thì thật không quan trọng gì lắm. Magikarp một xuất tham gia.

Cuối cùng, kế hoạch bắt đầu, cậu lên ra lệnh cho Rhyhorn và Beedrill tấn công hấp dẫn chú ý. Kêu gọi Butterfree dùng Confusion (niệm lực) đưa Magikarp lên tới bên cạnh đường dây.

Đón lấy trong lúc đối phương tấn công Rhyhorn và Beedrill, Magikarp nhanh nhẹn cắn đứt dây nối.

Và thế là mọi chuyện tiếp theo thuận lợi xảy ra như cậu suy nghĩ. Zapdos tấn công cả đám pokemon của Surge, sau đó vì hao hết thể lực mà thoát đi. Black cũng như nguyên khi Surge không để ý tới cậu và đám pokemon mà bỏ đi đuổi theo Zapdos.

Mọi việc sau đó cứ tuần tự diễn ra mặc dù cậu đã bị đánh ngất đi. Ừ, ít ra vì thế mà cậu bị cho là đã chết đi.

Giờ phút này cậu đã an toàn. Có điều hiện tại cậu còn không biết rằng đám pokemon của cậu cũng đã bị đám Rocket lượm đi mất. Cậu còn đang lo lắng cho sức khỏe của chúng và làm cách nào để cậu có thể thoát khỏi nơi này.

...

Thời gian cứ lặng lẽ trôi qua...

Mọi thứ không có gì thay đổi mới, Black dần tuyệt vọng.

Nơi này là nhà máy bỏ hoang, nếu không có người tới đây cậu sợ rằng mình sẽ không thể sống được lâu nữa.

Người của thế giới này cơ thể là rất biến thái. Đám đất đá đè lên người, cậu không sợ chúng. Nhưng cứ bị nhốt ở đây không ăn không uống cậu sẽ thật sự chết không có cách nào cứu vãn. Hơn nữa đám pokemon giờ ra sao. Cậu không nghe được tiếng chúng đáp lại.

Giờ phút này cậu thực sự sắp phát điên rồi.

Cha tác giả có thể tha cho cậu, không hành hạ người ta như vậy có được hay không. Mau mau thả cậu ra. Cậu đã chán cái mạp này lắm rồi.

“một thanh niên sắp phát điên vì bị vùi dập liên tục”

...

Tác giả: Kết thúc chương 43.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Nỗi bất hạnh của kẻ cứu tinh

Black gặp rắc rối lớn rồi.

Dù rất không muốn thừa nhận nhưng lúc này Black cũng phải công nhận rắc rối lúc này cũng là do chính mình một phần trách nhiệm.

Tại sao lại nói như vậy?

Này dễ hiểu thôi. Không chỉ là do cậu tìm đám Team Rocket gây phiền toái. Chiến đấu thôi, chịu thua gặp nguy hiểm là bình thường. Có điều rắc rối bây giờ cũng có một phần là do cậu thiếu chuẩn bị mọi thứ để ứng đối mọi tình huống xảy ra. Này cũng coi như là kinh nghiệm mới cho cậu sau này đi. Nếu lúc trước Black có tiền mua một chiếc máy điện thoại di động thì vấn đề cậu gặp phải bây giờ đã không phải là vấn đề rồi.

Haizz. Thật ra cũng không thể hoàn toàn trách cậu không muốn mua sắm. Bởi vì cậu thực sự quá nghèo rồi. Cậu không có nguồn thu nhập gì ổn định. Hơn nữa cậu vốn cũng không có bạn bè thân thích gì. Như vậy mua mấy món công nghệ cao đó còn không bằng để dành tiền mua thêm thức ăn cho mình và lũ pokemon còn hơn.

Không chỉ vậy, trên thế giới này bị ảnh hưởng bởi sự có mặt của đám pokemon, này khiến người ta khó lòng đảm bảo an toàn cho các trạm thu phát tín hiệu cũng như đem chúng trải rộng đi mọi nơi. Cũng bởi thế nên việc điện thoại của bạn thường để thông báo bạn đang nằm ngoài vùng phủ sóng cũng là chuyện như cơm bữa. Như vậy bảo sao mà Black không muốn mua rồi. Món đồ kia ở đây cũng thật là thiếu chuyên nghiệp.

Tóm lại, lúc này cậu cũng chỉ có thể trông mong vào ông trời không tuyệt đường của cậu mà thôi. Black lặng thinh chờ đợi kết quả của mình.

Bây giờ đã là buổi trưa ngày hôm sau trận chiến với Surge, một người nào đó đang nằm trên sàn nhà và chờ đợi kì tích xảy ra...

Cứu tinh của cậu hiện ở nơi nào?

...

Bây giờ đã là trưa ngày thứ hai, và Black vẫn chưa thấy hi vọng gì. Một chút thức ăn cá nhân mang theo thói quen đã bị cậu xử lý. Dù vậy bụng đói và thiếu nước vẫn đang rình rập cậu.

Giờ phút này cậu đã có dự cảm chẳng lành về lũ pokemon của mình. Ban đầu cậu còn nghĩ đợi khi pokemon của mình tỉnh lại có thể tới đây cứu cậu thoát ra. Vậy mà thời gian dài như vậy không thấy chúng tới đây. Có lẽ, giờ phút này chỉ còn lại cậu trên cõi đời này rồi. Niềm tin về tương lai của mình dần trở nên dao động. Chán nản với mọi thứ, Black nhắm mắt lại, ngủ thiếp đi.

Cũng tốt, như vậy cậu sẽ không phát điên lên vì phải đợi chờ một tia hi vọng nào đó.

Thời gian vẫn chậm rãi trôi qua.

...

Không biết ngủ qua đi bao lâu, Black bị tiếng động xung quanh làm thức tỉnh.

Ánh mắt mơ hồ quan sát xung quanh.

Đập vào mắt cậu là một bé Rattata đang cố gắng bới đi đám đất đá chắn trước mặt cậu. Chuyện này làm cậu giật mình tỉnh cả buồn ngủ. Chẳng lẽ cậu sắp được cứu rồi.

Quan sát kĩ hơn, cuối cùng cậu mới hiểu điều gì đang xảy ra. Hóa ra là con Rattata này muốn lấy đi đám thức ăn pokemon đặt ở trước mặt cậu. Lúc này Black mới sực nhớ ra, lúc trước cậu đói bụng, theo thói quen lấy thức ăn mình mang bên người. Trong đó, ngoài thức ăn cho người, cậu còn mang theo chút thức ăn vặt cho pokemon. Này vốn là bình thường dùng để ăn tạm đỡ đói chờ đến giờ bữa cơm. Vì thế đám pokemon của cậu yêu thích gì đó cậu đều có mang theo một ít.

Tất nhiên chỗ thức ăn này, pokemon ăn thì ngon, có điều đối với Black thì cũng thật sự chưa đến mức son cùng thủy tận là cậu cũng không muốn động vào. Thậm chí cậu cho là sẽ không bao giờ sử dụng chúng cơ. Đây có chút tiềm ý thức quý phá. Dù sao con người là cũng sẽ không mặn mà với thức ăn mà động vật bình thường ăn rồi.

Tóm lại là sau khi lấy ra thì cậu cũng chẳng muốn động đậy cất chúng đi nữa. Không ngờ cử chỉ vô ý lúc ấy lại là lối thoát cho cậu lúc này.

Con Rattata này có vẻ như bị giật mình kinh sợ khi Black thức tỉnh. Nó chần chờ đứng tại chỗ không cử động nữa.

Này cũng rất tốt. Cậu còn chưa nghĩ ra có thể lợi dụng nó để giải cứu mình như thế nào. Vấn đề cậu gặp phải bây giờ là tảng đá lớn đè trên chân kia. Rattata tất nhiên có thể phá nhỏ nó với đôi răng sắc bén của mình.

Chỉ có điều có vẻ như muốn nó giúp cậu cũng không phải chuyện dễ. Nhìn điệu bộ nhát gan của nó. Cậu chỉ muốn nói với nó một câu

“A Lê Hấp, mày cũng là pokemon a, pokemon hoang đã có được hay không? Nhát gan như vậy thật sự có thể sống được hay sao”.

Có điều cậu không dám nói, chỉ sợ mình đem nó dọa chạy thì cậu có thoát đường trời.

Chẳng lẽ phải dùng lời ngon tiếng ngọt nhờ vả nó.

Này cũng không phải không được nhưng cậu vẫn thấy không ổn lắm. Cách tốt nhất là thu phục nó rồi mới để nó giúp cậu thoát khỏi đây. Có điều giờ cậu lại không thể tiến hành đầu pokemon để suy yếu nó. Nếu chỉ dựa vào ném ném pokeball mà có thể thu phục pokemon hoang đã thì ngày con người tóm pokemon huyền thoại về chơi cũng đã không xa rồi.

Ai, tóm lại thật đúng là không có biện pháp nào vẹn cả đôi đường rồi.

Nhìn Rattata này giờ vẫn đứng yên tại chỗ, Black biết mình không thể đoán thêm nữa. Nếu không nhờ nó bỏ đi mất thì cậu chỉ có nước ngồi đây mà khóc.

Black lấy tay xoa xoa mặt. Ấy vậy mà động tác của cậu lại làm cho Rattata kinh sợ lùi lại vài bước. Thấy vậy Black vội dừng lại hành động của mình. Trong lòng điên cuồng gào thét. Này giờ ă có thể cho con pokemon nào khác không nhát gan như vậy được không.

Đáng lòng, thanh niên nước mắt chảy vào tim.

Black một tay cố gắng giữ nguyên vị trí hiện tại, tay còn lại lấy một chút thức ăn cầm trên tay. Tất nhiên là Rattata lại lùi lại vài bước nữa.

Black thật sự rất muốn tìm người giải bày nỗi khổ tâm của mình bây giờ. Hiện tại cậu mới biết cậu lại có ngày trở nên đáng sợ với lũ pokemon như thế.

Có điều nếu Black biết được ý nghĩ của Rattata bây giờ thì chắc là cũng sẽ ngoài ngoài phần nào. Thật sự là giờ phút này hình dáng của Black rất không dám khen tặng rồi. Đầu tóc rối bù, mặt bầm đen nhem, ... nói chung là tướng tượng có bao nhiêu bất bết thì cậu hiện tại đều có cả.

...

Không quan tâm nữa đối phương lùi lại bao nhiêu. Black vứt đi một ít thức ăn trong tay về phía Rattata. Vốn ban đầu cậu còn định mở miệng nói chuyện. Có điều giờ thì dẹp đi. Hành động mới là đường ngay. Nói nói gì gì đó dụ dỗ đối phương là không xếp lên mặt bàn được rồi.

Cứ như vậy, mặc dù Rattata lại lùi trở lại khi thấy cậu ném thức ăn về phía nó. Có điều theo cậu liên tục ném thức ăn tới, nó cũng không kinh sợ nữa. Rattata bắt đầu yên tâm lớn mật xử lý bữa ăn miễn phí mình bắt gặp.

Thấy vậy, Black cười thầm trong lòng. Chuyện nhỏ như con thỏ. Nhớ ngày xưa anh cũng nhờ chiêu này tóm được cả chú Rhyhorn to bự, huống chi là bé con Rattata nhỏ xíu này.

Nói thì như vậy thôi chứ Black tập trung tất cả tinh thần của mình vào đối phương.

Không có cách nào, thức ăn mang theo có hạn, hơn nữa nhờ nó không thích loại nào đấy mà không tới thì anh có mà khóc. Vừa này anh cũng phải thử các loại mới biết nó thích loại nào. Giờ anh chỉ ném nguyên loại đó. Hi vọng nó không có thời gian chú ý mọi chuyện.

Thế cục cứ chậm chậm theo hướng Black mong đợi. Cho tới khi Rattata đã vào tầm tay với của cậu. Black không tiếp tục chần chờ nữa. Một tay tóm lấy đối phương, tay còn lại cầm pokeball đập “Bốp” một cái vô đầu Rattata.

Khổ thân bé con Rattata chịu độc thủ vào đầu đến mức choáng váng. Ánh sáng lóe lên và bé bị bắt vào pokeball. Black tất nhiên là sẽ không an tâm với mọi chuyện như vậy. Cậu nhanh tay cầm pokeball trở lại chỗ mình bây giờ có thể kiểm soát. Chỉ cần Rattata dám thoát ra pokeball, cậu đảm bảo chiêu cũ soạn lại, nhất định cho nó trên đầu thêm mấy cục búa đến khi nào nó chịu bị tóm mới thôi.

Thế là Black tay cầm pokeball mới, ngưng mắt nhìn trên mặt đất pokeball chứa Rattata đang bắt đầu lung lay.

- Bụp.

Rattata thoát ra khỏi pokeball. Chưa kịp phản khởi vì đoạt được lại tự do thì nó lại phải hứng chịu công kích từ phía Black.

- Bốp!

Black cũng cảm thấy nhe răng nhếch miệng, đau thay cho Rattata. Có điều vì tương lai của mình, cậu vẫn kiên nhẫn chờ đợi sự lựa chọn của nó. Lúc này Rattata đã bị thu vào pokeball mới, Black thu lại pokeball nó vừa thoát ra chờ đợi sự việc tiến triển.

Cứ như vậy, trong nhà máy phát điện đồ nát, thỉnh thoảng bạn có thể bắt gặp những tiếng “Bốp” cùng ánh sáng lóe lên lặp đi lặp lại diễn ra.

Trời hôm nay trong xanh gió mát. Chúng ta cùng cầu nguyện cho Black sớm ngày thoát khỏi vây khốn để tiếp tục hành trình của mình. Đồng thời tác giả cũng thành thật hi vọng một con Rattata xấu số nào đó sẽ không phải chịu ám ảnh sau chuyện xảy ra ngày hôm nay.

A Di Đà Phật! Tội bé quá! Tội bé quá!

...

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Chuyện gì sắp đến với anh?

Bạn sẽ ra sao nếu lỡ như ...

... đang hành hạ đối phương thậm tệ thì bất ngờ phụ huynh, anh chị em, gia đình, họ hàng ... v v của họ bắt gặp được.

Nếu Black nhận được câu hỏi như vậy. Cậu sẽ thành thật nói cho bạn biết.

Cảm giác này thật sự là ...

... rất con * nó Yomost rồi.

...

Chuyện xảy ra khi Black đang hăng hái, bền bỉ thực hiện kế hoạch tà ác, vô pokemon đạo với Rattata. Lúc này, quãng thời gian mà Rattata có thể thoát ra được khỏi pokeball đã kéo dài hơn. Có lẽ nó cũng đang suy nghĩ thật kĩ có nên nhô đầu ra cho đối phương đánh tiếp nó hay không nữa.

Bởi vì thế nên Black cũng nhàn nhã hơn, còn có thời gian để nhìn ngó xung quanh.

Và ngay khi cậu đang quan sát xung quanh thì ngược lại xung quanh cậu cũng có rất nhiều ánh mắt đang quan sát cậu.

Rattata lại một lần nữa kiên trì thoát khỏi pokeball. Black cũng vô ý thức tiếp tục lặp lại chuỗi hành động của mình.

Bốp!

Ánh sáng lóe lên. Rattata lại bị bắt vào pokeball.

Black nhìn ánh mắt nguy hiểm từ Rattata và hai con Raticate bên ngoài mà rùng mình. Thật may là lúc này cậu bị bọc bởi đám đất đá ngăn cản nếu không cậu không chắc mình có thể chịu nổi lửa giận của đám họ hàng Rattata bên ngoài.

Lúc này cậu mới chợt ngộ ra một điều. Trong nhà máy điện bỏ hoang cũng không phải nhiều nhất là đám pokemon điện. Một loại pokemon cũng rất thích sinh sống ở những kiến trúc bỏ hoang của loài người là Rattata. Thảo nào đám thức ăn cậu bỏ ra lại có thể câu tới được một chú Rattata tham ăn tò mò tới gần.

Cũng may lúc đó chỉ có một con tới mà thôi. Nếu là nhiều thì chắc kế hoạch sẽ không dễ làm như vậy rồi.

Lúc này, sau khi chịu nhiều pha hành hạ vô pokemon đạo của Black, Rattata cuối cùng cũng nhận mệnh. Pokeball ngừng lắc lư. Black giờ được như ý muốn thu phục Rattata giúp sức cho mình.

Có điều lúc này cậu lại lo lắng đến phản ứng của đối phương sau khi mình thả nó ra ngoài. Black thật sự cảm giác mình sắp trở thành kẻ xui xẻo nhất trên đời. Thử hỏi có huấn luyện viên nào rơi vào tình trạng xui xẻo như cậu không. Mà thôi, đám fan pokemon đang đọc truyện còn đang ghen tỵ vì cậu được xuyên tới thế giới này cơ mà. Cậu tự an ủi mình và cảm thấy cả người dễ chịu hơn.

Đang đau buồn âm thầm nhưng Black vẫn chú ý tới phản ứng của lũ pokemon bên ngoài. Nhận ra được chúng có xu thế giận dữ hơn khi Rattata không thoát ra ngoài nữa. Lúc này Black cũng không có cách nào. Cậu rung rung nước mắt thả Rattata ra ngoài và chờ đợi phán quyết.

Ánh sáng lóe lên, Rattata lại một lần nữa đoạt lại tự do. Bé con cũng rất đáng yêu. Vừa được thoát ra ngoài, Rattata lập tức lấy tay ôm đầu, hi vọng tránh khỏi Black tấn công. Đây có thể nói là bao nhiêu kỷ ức khắc sâu nha. Black thấy phản ứng của bé như vậy mà trong lòng xấu hổ. Cậu cười ngượng ngùng trước cái nhìn soi mói của đám pokemon bên ngoài.

Bé con Rattata đợi thật lâu mà không thấy đòn đánh tới giống như thường lệ. Bé ngạc nhiên bỏ che mắt ra, mắt nhấp nháy nhìn về phía Black như đang hỏi: “Tại sao không đánh nó như thường lệ”.

Này thử hỏi Black giờ còn biết làm sao. Cậu cũng chỉ đành nở nụ cười mà cậu cho là hiền hòa và thân thiện nhất. Trong lòng thì điên cuồng gào thét. Có thể không cho cậu lại gặp phải đám pokemon có vấn đề nhi đồng như vậy không. Cậu chịu đủ lắm rồi.

...

Không biết có phải Rattata có thể đọc được suy nghĩ trong đầu cậu hay không. Chỉ biết rằng đáp lại nụ cười tự cho là thân thiện của Black là ánh mắt tràn đầy u oán của Rattata. Nó nhân tính hóa thờ dài sườn sượt nhận mệnh. Đón lấy Rattata nhanh chóng điều chỉnh lại tâm tình của mình.

Đang quan sát phản ứng của nó, Black cũng yên tâm lại. Chỉ cần chính chủ không có vấn đề là mọi vấn đề sẽ không còn là vấn đề rồi.

Dù vậy, có vẻ như Black có chút lạc quan hơi sớm. Bởi ngay khoảnh khắc Rattata nhìn thấy đồng bạn ở bên ngoài, Black còn chưa kịp chuẩn bị tâm lý thì chuyện không may cho cậu đã xảy ra.

Rattata dường như dùng tốc độ nhanh nhất trong quãng đời đã qua của nó để chạy tới chỗ hai con Raticate bên ngoài.

Tiếp đó là một màn bé khóc, bé náo, bé chạy về báo cáo phụ huynh diễn ra trước mắt Black. Đây hình ảnh thật là biết bao quen thuộc, biết bao đáng giá hoài niệm trong kí ức sâu xa nha. Anh ấy nghe nổi lên và lâm vào xa xôi hồi ức.

...

Đùa vậy thôi, chứ sau khi nhìn thấy Rattata dùng ngôn ngữ hình thể sinh động miêu tả những chuyện đáng sợ mình vừa phải trải qua. Black nhìn nó nước mắt nước mũi dàn dụa mà lấy tay xoa xoa một vài vị trí nào đó trên đầu mà trong lòng ai oán. Đồng chí Rattata này rất là có thiên phú diễn kịch nha. Nếu có thể đưa nó cho Misty đưa đi đào tạo thâm sâu thêm là có thể trở thành một ngôi sao sáng mới của giới nghệ thuật kịch pokemon tương lai rồi.

Khả năng Black còn chưa kịp sắp xếp nhân sinh cho nó thì đã phải hứng chịu lửa giận của phụ huynh gia đình tới mình.

Nhìn một con Raticate từ ái an ủi bị khổ Rattata mà Black nổi lên dự cảm chẳng lành.

Thế quái nào đánh một đứa mà cả lũ đều như sắp nổi điên như vậy. Chung quy cũng chỉ là thu phục pokemon thôi à nha. Có cần phải giận dữ như vậy không. Dù có hơi khác loại thu phục một tí. Quá trình có chút ác liệt, tí bị một tí... “anh chột dạ”.

Nói chung là việc đã xảy ra như vậy rồi. Cũng không cần xử lý bạn thân đây đi à nha. Black càng suy nghĩ càng thêm không chắc chắn. Nhìn phản ứng lũ pokemon mà càng ngày càng không tự tin. Chả lẽ anh đây vừa thoát khỏi ổ đất đá giờ lại vào phải hang chuột rồi. Đây là số phận biết bao nhiêu khổ nha. Black đã bắt đầu chột lạng đối với chuyện của mình gặp phải, yên lặng chờ đợi kết cục sắp đến.

Trong lòng anh giờ chỉ còn một suy nghĩ. Đây xxx không phải là kịch bản hái hoa tặc trên giang hồ bắt cóc tiểu thư sau đó lờ sa chân đen đuôi bị phụ huynh gia đình bắt tại trận, giờ chuẩn bị từ đường hội thẩm là đi. Thật không phải sắp đánh chết anh đi à nha.

Suy nghĩ viễn vông, anh lắc lắc đầu.

Bởi vậy qua chuyện này có thể thấy được ngộ tính của anh cao tới dường nào. Đoán ra ý đồ của tác giả ngay từ lúc nó mới manh nha. Anh phục anh quá.

Có điều anh rất phê bình kín đáo cái tình tiết tiếp theo phụ huynh gia đình chuẩn bị đánh anh.

Thế là anh bắt đầu suy nghĩ thay đổi tình tiết tiếp theo để góp ý cho tác giả.

“anh đang suy nghĩ”

...

Tác giả: ...

...

Kết thúc chương 45.

Chương 46: Chuyện gia đình của tiểu thư Rattata

Trong nhà máy điện,...

Raticate cha giờ rất tức giận. “nổi khùng cấp độ 5”

Cô con gái đáng yêu của nó, người mà được cả gia đình yêu quý, nâng niu, chăm sóc,... Ấy vậy mà nó lại bị đối phương tiến hành dã man, thô bạo, tà ác,... hành hung như vậy.

Này thật sự là không thể nào nhẫn nhịn được. (Nó đã điên tiết lên.)

Trích “Thái độ của một đồng chí Raticate cha”.

...

Raticate mẹ nước mắt đau xót chảy dài, trách chồng giận con trai. “U buồn chứng cấp độ 7”

Giữa thanh thiên bạch nhật, ở ngay cái nơi hang ổ sinh sống truyền lại từng đời từng đời của gia đình. Như vậy mà lại để xảy ra cái chuyện tồi tệ như thế với cô con gái bé bỏng duy nhất của nó. Này phải nói là đám đàn ông trong nhà biết bao nhiêu là vô năng a. Nó bị ai mà bắt đầu than vãn ~

Trích “Cảm quan của một bà chủ gia đình - Raticate mẹ”

...

Đám Rattata anh xung quanh thì vừa phiền vừa tức giận. (mắt đỏ ngầu và răng các anh đang mài xoèn xoẹt)

Đây là cái mà người ta nói là họa từ trên trời rơi xuống chẳng.

Ngày thường có ai dám cả gan trêu chọc hòn ngọc quý của gia đình này bao giờ đâu.

Trốn còn chẳng kịp nữa là!

Có gì ăn ngon là cũng phải nhường em.

Bé đòi chơi là các anh phải cố gắng hết sức mình!

Để bé cười mà các anh vào sinh ra tử. Chuyện trêu chọc một chú Tauros đang ăn cỏ khiến cho nó đuổi bọn anh chạy khắp cánh đồng cho bé xem là chuyện thường như cơm bữa.

Ngầu hơn là lúc các anh rù nhau đi đá đít một bạn Arcanine để cho nó phun lửa truy sát, trong lúc này các anh phải công bé bỏ chạy, trình diễn ra một màn đầy tính sáng tạo, mang đậm chất kích thích - ngàn dặm bỏ trốn chỉ vì tình.

Bé nó tưởng tượng ra một anh chàng Rattata đẹp trai, gan da, thông minh, quả cảm,... v v. Cứu bé ra khỏi nước sôi lửa bỏng như vậy như vậy. Nghe bé kể xong mà các anh thật sự chán. Này bây giờ gấp đầu được cha nào Rattata ngu như thế nha. Cũng chỉ có nước là các anh xả thân đóng thế mà biểu diễn rồi. “một trong các vở kịch của bé”

Hôm nào máu hơn, bé chán ăn, các anh lại lẻo đẻo đi ném phá tổ đám Beedrill lấy mật ong cho bé uống. Nhìn bé ngọt ngào mật mà các anh nước mắt tuôn rơi. Còn toàn thân các anh em thì đã sưng vì ong đốt từ bao giờ... v v.

Thử hỏi cả cái địa bàn rộng lớn xung quanh nơi này có ai không biết nổi gian khổ từng ngày mà bọn anh phải trải qua. Có ai khi nghe một cái tên của bọn anh mà không giơ một ngón tay cái lên để mà biểu thị lòng kính nể.

Ừ thì tất nhiên là chỉ tính đám thanh niên pokemon đồng lứa thôi. Chứ các chủ gia đình hàng xóm xung quanh cứ gọi là kẻ la ghê gớm lắm. Đám Beedrill còn đã đánh tiếng, bọn anh mà dám trộm mật lần nữa thì cứ cẩn thận mấy chỗ hiểm hiểm phía sau móng nhé. “rừng mình”

Mấy hôm nay các anh còn đang đau đầu làm sao cho bé nó không nhớ tới chuyện đi trộm mật ong. Này là liên quan tới trình tiết của chính bọn anh nên rất là quan trọng nhé.

Bọn anh đối xử bé nó tốt như vậy đấy, ấy thế mà...

Tình cờ anh nào có lỡ phát hiện mà đi tán tỉnh cô Rattata hàng xóm mới tới thì chỉ sợ cô em gái ở nhà biết được. Nó không thấy trình diện dẫn đi chơi là lại y như rằng bỏ đi tìm hiểu thông tin để mà mách lẻo. Sau đó là đám anh em đông như trảy hội của gia đình bu vào mà cạnh tranh. Để rồi em nó – đối phương sợ quá mà bỏ chạy, gia đình cứ gọi là chuyển nhà ngay đi chỗ khác.

Chuyện vẫn thường diễn ra như thế. Và giờ các anh vẫn là trai tân như năm nào. Đây là bao nhiêu bi tráng lịch sử, là biết bao nhiêu mồ hôi, máu và nước mắt thấm đẫm trong từng câu chuyện dòng đời của các anh.

...

Các anh đã muốn cô ra đi từ lâu. “Hi vọng từng ngày”

Nhưng mà cũng không cần trước khi ra đi để lại cho bọn anh đôi mắt sắp tới đòn roi nhận phạt của Raticate cha như vậy đi. “đám Rattata anh khóc – sắp đi rồi mà cũng không yên”.

Này xã hội giờ không Rattata quyền nha. Ngần ấy năm sinh sống trên cuộc đời. Gia quy của nhà bọn anh vẫn vậy. Ấy thế mà các anh em vẫn kiên cường sống tốt, vẫn miệt mài tăng lên miễn dịch của bản thân, vẫn bắt khuất chống lại ách đô hộ của em gái, nén phiền hà mà nghe than vãn của Raticate mẹ và vẫn thường nhớ tới mỗi độ đêm về là những trận đòn đau khắc sâu tâm khảm của Raticate cha.

Đáng chết đám hàng xóm, luôn phàn nàn rằng các anh nghịch quá. Ấy vậy mà các anh có muốn thế đâu.

Bé mà không vui, khóc lên, thì các anh còn đau đầu với phụ huynh ở nhà hơn nữa. . .

...

Cuộc sống vẫn nhẹ nhàng trôi êm đềm biết bao. Các anh đã quen.

Mà hôm nay lại có kẻ dám làm loạn như vậy. Lại dám phá hư quy củ như thế. Dám đưa cánh tay tà ác tới trên người Rattata em gái. Đưa tay thì đưa nhanh nhanh đi. Mang bé nó đi sớm để các anh em còn lên ăn mừng. Chứ giờ lại giờ quê để phụ huynh nhìn thấy. Đây chẳng phải đêm nay, đêm mai và nhiều nhiều đêm nữa, các anh lại sắp chịu thêm biết bao nhiêu lửa giận của Raticate cha và phải nghe biết bao than vãn của Raticate mẹ. Đây không phải buộc các anh khó chịu sao. Các anh giờ mà khó chịu thì đầu sỏ gây ra là cũng sẽ không thể sống dễ chịu được.

Ừ, giờ các anh cũng đã rất khó chịu lên rồi.

...

Raticate mẹ lại bắt đầu bài ca than vãn muôn thủa. Một số anh em lúc này buồn bực phát hiện quên mang theo bông bịt lỗ tai. Ngày hôm nay Raticate mẹ lại chơi ra như vậy, đánh bọn anh bất ngờ quá. Giờ lại phải nhận hết cả đám hit lải nhải của bà. Không biết thế nào chứ các anh đoán chiều này của bà còn chán hơn cả bài ca ru ngủ của Jigglypuff và nghe đau đầu hơn nhiều so với tập âm móng vuốt của Persian.

Sợ là Raticate mẹ lại sắp đột phá lên “U buồn chứng cấp 8” rồi. Buồn cho tương lai của bọn anh. Thôi thế này phải nhanh nhanh xây tổ ấm trăm năm mà xin ra sống tự lập thôi chứ thế mãi thì ai mà đỡ được. Nghĩ như vậy bọn anh lại nhớ về cha. Tâm trạng bội phục lại cuộn cuộn nổi lên trong lòng. Không ngờ ông lại có thể hàng phục được một cô Raticate như vậy. Các anh sùng bái ông quá. Tương lai nhất định phải học tập ông nhiều hơn nữa mới được.

Và như vậy bi kịch truyền thống của gia đình Rattata lại đi theo cái vòng tròn luân quần của mình âm thầm tiến hành. Nếu Raticate cha mà biết được suy nghĩ của đám con trai, nhất định ông sẽ hô to tri ki mà kể về chuyện diễn ra nhiều năm trước. Ông cùng các anh em cũng từng sùng bái cha ông như vậy. Để rồi giờ ông hối hận thì đã quá muộn màng.

Nói thế cũng may, có kinh nghiệm nhiều năm, giờ ông vẫn đeo sẵn bông tai từ nhà ra, thế là nghe mẹ nó oanh tạc như mọi lần, ông cũng chỉ cảm thấy giọng mẹ nó vẫn nhẹ nhàng như năm nào. Vẫn y như cái ngày đầu tiên ông gặp, rồi lập quyết tâm theo đuổi như thế. Ánh mắt ông giờ lại tràn đầy say đắm men tình nhìn về phía bà.

...

Tạm thời cái bí mật của cha vẫn như mọi thế hệ không được truyền cho đám con trai. Thế nên các anh em vẫn còn đang hăng hái lắm. Sắp thoát khỏi ma nữ em gái rồi. Sắp tự lập tổ ấm mới, thoát khỏi lải nhải mỗi ngày của Raticate mẹ rồi. Các anh em nhìn nhau mà ra ám hiệu, quyết định chuẩn bị “nồi điên cấp độ 9” để báo đáp lại tên đầu sỏ kia trước khi để hấn ly khai.

Tất nhiên là tính mạng đối phương là cần được bảo đảm. Chết rồi thì ai mang ma nữ rời đi nha. Cả đám bắt đầu mài răng xoèn xoẹt chờ đợi mệnh lệnh. Lòng thì mơ ước về tương lai tươi đẹp sắp có thể yên tâm xây dựng tổ ấm gia đình.

Các anh đã chờ đợi ngày này quá lâu rồi.

...

Rattata em gái bây giờ rất hài lòng về thành quả mà mình đã tạo ra.

Nghe an ủi từ thân nhân, nó nhìn về Raticate mẹ và nhận ra rằng Raticate mẹ vẫn ôn nhu hiền thực, vẫn là tấm gương noi theo của mỗi một cô gái Rattata

như năm nào. Hai mắt cô giờ tràn đầy sùng bái.

Raticate mẹ về mặt thỏa mãn dưới ánh mắt sùng bái của con gái, tâm trạng càng dâng trào thì bà lại càng không hài lòng về biểu hiện của đám Rattata anh nhiều hơn. Thế là dame bài ca lải nhải của bà lại tăng cao thấy rõ. Tội cho đám Rattata anh!

Rattata em gái lại nhìn về cha. Raticate cha vẫn đáng yêu như thế mỗi khi nổi giận giống như lúc này. Ông vẫn tỏ ra trẻ trung, tràn đầy mạnh mẽ tỏa ra từ con giận như xưa. Bé gái hài lòng gật đầu. Còn đám Rattata anh có bị thêm đòn sau hôm nay hay không thì không phải điều mà cô nên lo lắng. “le lười”

Nói vậy đám Rattata anh trai cũng biểu hiện không tồi. Vẫn yêu thương bao bọc cô như mọi khi. “Thỏa mãn mỉm cười”

Có điều giờ cô bé lại bị thu phục rồi. Sắp phải chia lìa gia đình, chuẩn bị đi lang bạt đối với tự nhận là một tiểu thư khuê các Rattata như nó, chuyện này đến thật đột nhiên vào đây đau khổ. “Bé buồn 5s”

Ôi thôi, chuyện trên đời không như ý tám chín phần mười. “Lấy gà theo gà, lấy chó theo chó”. Giờ bị đối phương bắt mất rồi thì chỉ còn cách đi theo chứ biết làm sao.

Rattata than thân trách phận, tự lâm vào thế giới tưởng tượng của mình mà bỏ qua biến hóa xung quanh khi tất cả đám đang hằm hằm nhìn về phía chủ nhân sắp tới của cô.

Trích “Câu chuyện về một gia đình Rattata tại một nhà máy điện bỏ hoang nọ.”

...

Kết thúc chương 46.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Trở về

Black nhìn cả đám pokemon dục dịch tới gần để xử lý mình. Black biết cậu không thể chần chờ thêm được nữa. Cậu hét lớn:

- Khoan đã!

Tiếng kêu của Black làm tất cả giật mình nhìn lại. Không hiểu tại sao cậu lại hét lên như vậy. Black cũng không quan tâm đối phương nghĩ gì. Cậu giờ chỉ muốn nhanh chóng thoát ra mà thôi. Vì vậy cậu thành thật hướng về chúng nó lên tiếng:

- Rattata. Tớ xin lỗi vì nếu có làm tổn thương tới cậu.

Có điều giờ mọi chuyện đã xảy ra như vậy. Chúng ta có thể trước tiên giải cứu tớ ra ngoài đã rồi nói chuyện tiếp với nhau được không. . .

...

Một thời gian sau,...

Nhờ sự giúp đỡ của gia đình Rattata nọ, Black cuối cùng cũng thoát khỏi cảnh bị vây hãm. Cậu tập tễnh đứng dậy và nhanh chóng quan sát xung quanh.

Hoàn cảnh nơi này giờ khác đi so với những gì cậu nghĩ. Tin vui là cậu không bắt gặp thi thể đám pokemon của cậu. Điều này chứng tỏ chúng vẫn có thể còn sống. Hơn nữa số lượng thi thể pokemon ở đây rõ ràng ít hơn số lượng xuất hiện lúc trước. Vì vậy cậu đoán rằng có thể đối phương đã sai người mang tất cả pokemon bị thương đi về hồi phục. Rất có thể đám pokemon của cậu cũng bị mang theo. Còn bản thân mình có lẽ bị coi là người chết nên bị mặc kệ vứt lại đây.

Nghĩ tới đây, Black cũng tạm thời phào nhẹ nhõm. Ít nhất đám pokemon khả năng còn sống. Sau đó cậu có thể dần dần tìm chúng nó trở về.

Chia tay gia đình Rattata, Black mang theo vừa mới thu phục cô bé Rattata, nhanh chân lê bước về trong thành phố. Cậu cần nhanh chóng xử lý vết thương và tìm kiếm thông tin đám Rocket ở thành phố này, từ đó tìm kiếm thông tin hạ lạc đám pokemon của cậu.

Tất cả sẽ gặp lại nhau sớm thôi. Cậu tự nhủ với mình. Trên vai là tiểu thư Rattata yên lặng ngồi đó. Đây làm cậu nhớ lại Pikachu lúc bình thường cũng thích ngồi như vậy. Bởi thế mặc dù mới làm quen và suýt chút nữa thì bị gia đình của đối phương xử lý nhưng cậu giờ vẫn vui vì có Rattata bên cạnh mình. Nó làm nguôi ngoai đi phần nào nỗi buồn của cậu.

Mang ra đám thức ăn còn lại đưa cho Rattata, cậu bắt đầu thực hiện trách nhiệm của một huấn luyện viên. Bắt đầu làm quen với nó. Giờ đám pokemon đều rời đi cậu. Black lại phải bắt đầu mọi thứ từ đầu. Có điều so với trước kia, bây giờ cậu có kinh nghiệm hơn nhiều. Dù vậy, cậu cũng phải cố gắng

nhiều hơn nữa mới được.

...

Ngoại ô thành phố Vermillion, người ta bắt gặp hình ảnh một cậu bé đen nhẻm, lồi thối lệch thẹo, bẩn thỉu... Trên vai cậu là một con Rattata quy quy củ củ ngời đó. Có điều nó thỉnh thoảng hết nhìn đông lại nhìn tây, biểu tình tò mò chứng tỏ này là lần đầu tiên nó được ngắm nhìn thế giới bên ngoài. Mặc dù Black tình trạng cá nhân rất tệ hại có điều nụ cười vẫn nở trên khuôn mặt cả hai.

Tương lai dù khó khăn nhường nào, tin rằng bọn họ đều có thể vượt qua.

Đây là thế giới Pokemon.

Nơi bạn chỉ cần có niềm tin, thời gian trôi qua và bạn có thể làm nên tất cả. Mọi thứ đều bắt nguồn từ đám pokemon thần kì của thế giới này.

Một bước ngoặt mới lại đến với Black.

Nắng chiều về trên thành phố Vermillion. Cuộc hành trình của cậu lại tiếp tục bắt đầu.

...

Khu hội sở hội những người yêu thích pokemon.

- Thật không ạ?

Black dánh vẽ sột ruột hỏi thăm cụ Ranger. Thấy vậy, tuy có ngạc nhiên về tình trạng Black bây giờ có điều ông cũng hiểu được lo lắng của cậu. Vì vậy ông Ranger nhanh chóng kể ra mọi chuyện.

Hóa ra là sau khi cậu rời đi vẫn không thấy trở lại, này khiến mọi người ban đầu rất là lo lắng. Họ còn tưởng rằng cậu đã xảy ra bất trắc. Có điều vẫn không chắc chắn. Sau đó, buổi trưa hôm nay, Pikachu mang thân thể bị thương chưa lành bỏ về tới hiệp hội. Mọi người lại càng lo lắng hơn. Vốn họ định nếu tối nay còn không có tin tức của cậu thì sẽ báo cho cảnh sát Jenny thông báo tìm kiếm. Có điều vì không biết đầy đủ thông tin về cậu nên dù có báo cho cảnh sát Jenny sợ cũng không làm nên điều gì.

Nói chung cảnh sát ở thế giới này phải chống lại tội phạm có sức mạnh của đám pokemon trợ giúp vì vậy thường rất vất vả và khó tra rõ được các vụ án. Như vụ bắt tích pokemon trước kia. Hầu như cảnh sát Jenny rất khó tìm ra được hung thủ. Vì vậy khi cậu nhận tìm về Shiny Rattata của ông Ranger thì mọi người đều đặt niềm tin cho cậu. Dù gì cũng có tiền lệ thành công của Red thôi.

Nói tới, Shiny Rattata của ông Ranger giờ đã trở về. Nó lúc trước đang ở trong giai đoạn thay răng nên tính tình trở nên khó chịu. Vì vậy nó mới bỏ nhà đi. Giờ răng thay xong và tính cách trở lại bình thường nên nó lại trở về. Black nghe nói đây là nhận xét của bác sỹ pokemon nên cũng không để ý chuyện của nó nữa. Cậu bắt đầu nhờ ông Ranger dẫn theo mình tới chỗ Pikachu được chăm sóc hiện nay. Có điều bị ông cụ ngăn lại yêu cầu cậu sửa sang lại tình hình của bản thân trước đã. Black nghe vậy, biết mọi chuyện không thể gấp gáp nên cũng đồng ý.

...

Nơi chăm sóc hồi phục cho pokemon...

Giờ Pikachu đã tỉnh lại, Black ngồi bên cạnh chăm sóc nó. Ngoài ra ở đây còn có thêm một cô Rattata đang hiếu kì nhìn ngó xung quanh.

Tìm được Pikachu làm Black cảm thấy an ủi hơn nhiều. Ít nhất việc tìm về đám pokemon giờ đã bắt đầu có chút tiến triển. Từ trò chuyện với nó, qua hỏi thăm xác nhận, cậu đã xác định được những gì xảy ra sau khi cậu ngất đi.

Tình huống cũng gần như cậu suy đoán. Đám pokemon có vẻ như được đưa tới một nơi nào đó để hồi phục lại sức khỏe. Có điều vì Pikachu bị Zapdos điện giật khiến cho bị bông rất nặng nên được đưa tới nơi khác với đám bạn còn lại. Vì vậy khi nó trốn đi thì cũng chỉ có thể chính mình bỏ đi mà không tìm được đám đồng bọn để đi cùng.

Vốn Black định dẫn Pikachu đi tìm kiếm trụ sở đám Rocket để truy tìm về tất cả pokemon, có điều nhìn tình trạng nó hiện giờ cậu cũng đành phải thôi.

An ủi Pikachu, cậu bắt đầu gắng giữ bình tĩnh lại. Nghe ý tá Joy nói, vì nó bỏ trốn dẫn tới đã xử lý vết thương lại bị bong tróc ra. Vì thế cần tiến hành chăm sóc, băng bó và tiết trùng lại... v v. Ít nhất cũng phải đợi trưa mai Pikachu mới có thể hoạt động bình thường. Bởi vậy Black quyết định túc đường tỉnh thần chờ đợi công việc tìm kiếm ngày mai.

Lo bữa tối cho Rattata và Pikachu, Black mệt mỏi đặt mình lên giường. Vết thương của cậu đã được xử lý nhưng tâm thần mệt mỏi thì còn chưa bình thường trở lại. Vừa nằm lên giường, cậu chỉ thấy cơ thể mệt là đi. Cứ như vậy Black chìm dần vào giấc ngủ.

Ngày mai sẽ lại là một ngày dài bẽ bộn đây.

...

Kết thúc chương 47.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Lần đầu gặp mặt

Buổi trưa ngày hôm sau, Black làm xong thủ tục xuất viện cho Pikachu. Đón lấy cậu mang theo đội hình xuất phát đi tìm kiếm.

Ôm Pikachu, Black lang thang khắp thành phố. Lòng chỉ hi vọng Pikachu có thể nhớ lại nơi mình đã thoát đi.

Có điều sự thật là Pikachu lại không nhớ được nơi nó được đám Rocket chữa trị. Đây cũng không khó hiểu. Đối với là con người như Black, trong ánh mắt cậu, kiến trúc nơi này cũng là na ná nhau cả. Thật sự là rất khó để yêu cầu một chú pokemon có thể phân biệt rõ ràng ngoại hình một nơi khi mà chúng đang bị thương và vội vã thoát đi. Dĩ nhiên trụ sở bí mật của Rocket tất nhiên là cũng không dễ dàng tìm kiếm như vậy.

Black an ủi đang ỉu xiu Pikachu. Trong lòng cậu quyết định thay đổi cách làm. Đối với là pokemon như Pikachu, có lẽ nhớ kỹ một người sẽ dễ dàng hơn nhiều so với nhớ một đám kiến trúc nhà ở mà nó không hiểu.

Vì vậy cậu quyết định tối nay lang bạt ở nơi mà đám thành viên Rocket hay tụ tập. Như vậy có thể giúp Pikachu dễ dàng nhận ra ai là người có tham gia chuyện đêm hôm ấy. Lần mò theo bọn họ sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Có quyết định, cậu dẫn Pikachu và Rattata trở lại nơi ở. Trên đường Rattata còn rất tâm lý mà kêu gọi an ủi Pikachu. Có vẻ như nó cũng rất dễ hòa đồng môi trường mới.

Này thật là một tin tốt lành trong đám tin xấu cậu gặp bây giờ.

...

Buổi tối, quán bar thành phố Vermillion.

Black hiện giờ rất buồn bực.

Được rồi. Nói chính xác hơn là bây giờ cảm giác cả người cậu rất co quắp trước tình cảnh đang gặp phải.

Một tòa nhà lung linh dưới ánh đèn huỳnh quang. Cánh cửa, còn có hàng chữ trên bảng hiệu quán bar được đèn Led chiếu đang nhấp nháy sáng. Thanh niên nam nữ có đôi có cặp, nếu không thì kết một đám bạn cùng giới đi tới nơi này. Hoàn toàn một phiên bản quán bar tại địa cầu.

Tuy nhiên, trông cửa lại là một anh Machop cao to, ánh mắt anh lập lòe, thỉnh thoảng liếc nhìn về phía Black. Bên đối diện thì là một đồng chí Hitmonlee đang đứng khoanh tay, mặt lạnh lùng trông rất không hợp hoàn cảnh. Có điều. ánh mắt của nó từ ban đầu cho tới giờ lại cũng không rời một chỗ, vẫn nhìn chăm chăm về phía Black.

Có lẽ cả hai con pokemon đều cảm thấy một cậu nhóc tuổi như cậu muốn đi vào quán bar đêm là một vấn đề rất đáng để xã hội đáng quan tâm chẳng (Trên bảng hiệu có hình của một đôi nam nữ đang xxoo).

Nếu chỉ riêng hai ánh mắt pokemon không nói lên điều gì thì thỉnh thoảng bên cạnh toát ra một vài ánh mắt tò mò, ngạc nhiên hay tràn đầy ý vị sâu xa của từng đôi từng cặp đi vào quán bar có lẽ sẽ nói lên rất nhiều điều.

Black thề rằng nếu không phải cậu vừa bắt gặp một tên Rocket hôm nọ thì đánh chết cậu cũng sẽ không tới đây. Thật sự là rất khó chịu rồi. Ta nhỏ tuổi làm sao vậy. Nhỏ thì không thể đi vào hay sao. Bạn thân đây cũng rất thanh niên, rất đầy đủ hết có được hay không?

Nói tới cũng đúng dịp, vốn Black định chùn bước đổi nơi tìm kiếm, ai ngờ lại gặp lại đám người băng Rocket dẫn đường hôm nọ. Cũng chính là đám vô ý chi đường cho cậu theo đuôi tới nhà máy điện hôm ấy. Vì thế không cần Pikachu nhớ lại, cậu cũng biết giờ mình phải làm gì. Hiển nhiên đám trông cửa này ít nhất cũng sẽ biết nơi đám pokemon của cậu được trị liệu ở đâu.

Thế là cậu lơ đi cái nhìn soi mói của mọi người, chậm rãi vững bước chân đi vào trong quán bar.

...

Tính ra, suốt cả hai đời người, Black cũng chưa từng vào quán bar đêm chơi qua bao giờ. Vì vậy sau khi bước vào, Black rất nhanh sẽ bỏ qua oán niệm khi mấy người vừa rồi nhìn về phía mình mà bắt đầu quan sát cả quán.

...

Được rồi, bên trên kia sàn biểu diễn nhảy, trung ương là sáu bé Bellossom dàn xếp thành ba đôi một. Chúng đang tạo hình tam giác đang vừa khiêu vũ vừa tung người nhảy lên. Nhìn chúng nhảy múa dưới từng chùm tia sáng nhiều màu quét qua quét lại trên đài biểu diễn cũng rất có tính thưởng thức. Âm nhạc có vẻ giống nhạc Jazz.

Này chung quy cũng lịch sự và không tệ lắm!

Nhìn về nơi tiếng nhạc phát ra, một thanh niên DJ mặc quần áo hip hop, đeo head-phone đang vừa lắc lư vừa đánh phát đĩa nhạc trên bàn. Đứng ngay cạnh anh ta là một em Mr. Mime cũng đang bắt trước tương tự lắc lư, lắc lư.

Trên sàn nhảy cũng không khác mấy, chen giữa một đám người đang đứng đưa nhảy theo âm nhạc, Black còn thấy mấy loại pokemon trong đó. Có Meowth, Golduck, Drowzee,... đặc biệt còn có một xấu ma chê quỷ hờn Jynx khá là quái dị đang rung rung cả thân thể cùng với những động tác quái dị. Một tên Machop đeo kính đen còn đang hết sức tự đắc post tư thế nơi đó. Có điều hình như cũng không ai thèm quan tâm tới nó. Dù vậy nó vẫn làm kh.ng biết mệt mỏi... v v.

Quanh sàn nhảy còn thỉnh thoảng thấy một vài loại pokemon khác cũng lắc lư theo nhịp điệu. Giống như đám Bellsprout bây giờ đang dùng hai phiến lá hai bên thân để lắc lư lên xuống, nhịp nhàng theo điệu nhạc... v v.

Được rồi, nơi đây là thế giới pokemon thật sự, cũng không phải hoạt hình bản - huấn luyện viên lữ hành. Pokemon trong quán bar, sàn nhảy là chuyện bình thường như cân đường rồi. Ủ, ngày nào bắt gặp Cloyster có làm việc ở quán bán kem bên đường thì cũng là chuyện chẳng đáng ngạc nhiên.

Suy nghĩ trong đầu lướt qua, chú ý xung quanh, Black tìm thấy đám người cậu cần tìm. Cả đám đang ngồi ở một bàn phía xa xa. Một tên đang sôi nổi nói chuyện, chung quanh là một vài cô gái ăn mặc rất “phong cách” đang cười ngửa tới ngửa lui. Một tên trong đó thì ngồi đang uống rượu, chém gió, chơi trò chơi gì đó với mấy tên bên cạnh. Bàn tay hắn đang ôm eo một cô em. Phía đối diện thì là một thanh niên hai tay ôm luôn hai cô gái.

Black quan sát kĩ hơn và phát hiện thấy trong góc tối còn có mấy người đáng đáp khá cao lớn, thâm trầm ngồi trong bóng tối nhìn về sàn nhảy. Đoán chừng là đám bảo vệ quán chẳng? Vì mấy người đó giờ đang có một đám pokemon sau lưng. Mới nhìn qua cậu đã thấy hai con Machoke vạm vỡ, Geodude đang lơ lửng bay,... Ủ, có gì đó tròn tròn, không chừng là Golem rồi.

Haizz, rất không hợp bầy có lẽ chính là nói bản thân Black bây giờ đi.

Ai bảo thân thể này bây giờ mới chỉ tầm mười một tuổi thôi. Để tránh chú ý của người xung quanh, Black đành chấp nhận hướng về phía một bên quầy bar đi tới.

Tới nơi, gờ cạnh cậu là một cô bé con trông tuổi cũng không lớn. Đoán chừng cũng xấp xỉ Black thôi. Tuy nhiên trang phục lại rất giống người ở chỗ này. Vì vậy dù có chút vấn đề tuổi tác như Black nhưng cũng không ai chú ý cô. Nhìn thấy vậy, lúc này Black mới chột ngớ ra. Tuổi không phải là vấn đề chính. Chủ yếu là vừa nhìn quần áo cậu mặc là biết chính là cái loại gà tơ mới tới rồi.

Buồn buồn, Black hướng về cô gái đứng trong quầy nhếch miệng cười:

- Mỹ nữ, cho một ly cóc-tai đồ uống đi.

Đang đứng trong quầy, cô gái nhìn về phía Black. Ánh mắt dừng lại vài giây trên người cậu. Cô gái khinh bỉ lên tiếng.

- Gà tơ mà còn đòi giả lột sói xám. Bé con về nhà tập dượt thêm đi rồi hãy đến đây.

Nói vậy thôi nhưng cô vẫn ra hiệu cho Tangela ở trong quầy pha chế cóc – tai cho Black. Đúng là đâu đâu cũng thấy đám pokemon.

Tiếng cười khúc khích từ cô bé bên cạnh vang lên. Black lúng túng nở nụ cười che dấu. Công nhận là đối phương vừa rồi cũng quá có cá tính một chút. Chẳng lẽ không thể nói thầm trong lòng mà không nói ra miệng sao.

Để tránh ngượng ngùng, Black chủ động bắt chuyện bé gái vừa cười.

- Chào em, anh là Black.

Vừa nói tới đây, cậu dừng lại, cố ý thờ dài rồi mới tiếp tục nói:

- Vốn là anh bình thường là cũng không tới nơi đây đâu.

- Có điều không hiểu vì sao hôm nay tự dưng lại như có một lực lượng vô hình cố ý kéo anh tới nơi này.

- Ban đầu anh còn nghi hoặc mãi. Cho tới khi anh nhìn thấy em, anh mới chợt nhận ra rằng vì sao mình đến nơi đây.

- Nói như vậy... Tiểu thư xinh đẹp!

- Em có thể nói cho anh biết tên của em sao? Anh sẽ rất vui nếu chúng mình có thể làm quen với nhau hơn qua đêm nay.

Cô gái ánh mắt chợt sáng ngời nhìn về phía Black như lần đầu tiên cô mới nhận thức. Về giả hoạt lóe lên trong đôi mắt, cô cười thật tươi trò chuyện với

anh.

- Oa, anh cũng thường như vậy làm quen với cô gái xa lạ hay sao?

Nghe vậy Black cũng thấy ngượng ngùng. Chẹp, không cần nói thẳng nói thật như vậy với anh đi. Đây cũng là anh bắt trước những gì trong phim thường thấy thôi mà. Chẳng lẽ anh đã sai. Giờ người ta không còn tán gẫu bắt đầu câu chuyện kiểu như vậy nữa rồi. Mà vừa rồi anh nói như vậy tất nhiên là kết quả sau khi người nào đó bị lời lẽ sắc bén của cô gái đứng quầy bar cho đã kích dẫn đến thôi.

May là lúc này, cô gái đó sửa sai đúng lúc mang phần đồ uống trả cho anh. Black nhanh chóng tiếp đón với một tiếng cảm ơn nhằm che dấu. Có điều đôi mắt cặp mắt trong sáng của phía đối diện đang nhìn chăm chăm đợi trả lời và vẻ khinh bỉ của cô gái đứng trong quầy khiến Black không chịu được. Haizz, mặt dày thần công của anh đúng là chưa luyện tới nơi tới chốn rồi.

...

Đang lúc Black định thể hiện cho bé gái trước mặt biết trình độ của mình thì tiếng nhạc trên sân chợt dừng lại.

Đột nhiên một tiếng Keéett vang lên, âm nhạc chợt đổi. Mr. Mime điên cuồng lướt lướt trong tay đĩa nhạc. DJ bên cạnh cầm chặt micro hét lên:

Đã đến lúc thay đổi không khí rồi!... Hãy bốc cháy lên cùng Mr ...Mr ...Mr ...Mime nào...!!!!!!

Trên sân biểu diễn không biết lúc nào, một cây cột từ trên rủ xuống, một cô gái nóng bỏng mặc bikini lên sân bắt đầu lắc lắc múa cột.

- Phựtttt!

Phun ra đồ uống trong miệng, Black há hốc mồm nhìn trên sân biểu diễn, một mỹ nữ đang lắc hông múa cột nhiệt tình. Bên cạnh thay thế sáu bé Bellossom là sáu nàng Jynx đang điên cuồng vũ động thân thể hòa theo âm nhạc. Sân nhảy, mọi người bỗng trở nên điên cuồng bốc lửa lên. Một vài nữ lưu manh bắt đầu thoát quần áo như điên lên lắc mình vũ động.

Bên cạnh mỹ nữ quầy bar cười ngâm ngâm nhìn phản ứng của Black. Bé gái bên cạnh cũng ánh mắt khác thường nhìn về phía cậu.

Được rồi, bây giờ Black đã hơi hơi hiểu bằng hiệu đôi nam nữ xxoo phía ngoài cửa quán là đến như thế nào rồi. Bây giờ cậu thật sự rất muốn nói với bé gái trước mặt rằng việc cô đang quan sát những chuyện này như vậy thật không có vấn đề gì sao.

...

Tâm trạng buồn bực. Black cười khan nhìn hai cô gái, mặt anh nóng nóng. Có điều vừa nãy anh trộm liếc nhìn qua trên sân diễn. Hình ảnh mỹ nữ đang mặc bikini múa cột giờ vẫn hiển hiện trước mắt anh. Tim anh hơi trở nên lạc nhịp. Nâng lên ly nước uống che dấu xấu hổ.

Black rất muốn tỏ vẻ, lần đầu quan sát cận cạnh màn hình trực tiếp nên phản ứng hơi quá khích chút. Mong hai người thông cảm. Có điều nghĩ lại thì thôi đi. Giờ anh thật sự không còn tâm tình trêu ghẹo mỹ nữ sau những chuyện như vậy xảy ra rồi.

Buồn bực uống, Black tự nhủ với mình việc chính của lúc này là theo dõi đám Rocket mới đứng.

Thế là tâm trạng cậu dần bình tĩnh lại. Black lơ đi sự tồn tại của hai người bên cạnh, bắt đầu chú ý hành động của đám Rocket phía xa.

Cuộc sống về đêm giờ mới chuẩn bị bắt đầu.

...

Kết thúc chương 48.

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Rắc rối vô hình

Black tưởng rằng mình sẽ cứ ngồi thờ người ra như vậy dưới cái nhìn của hai bạn khác giới cho đến hết đêm. Có điều lần này thần may mắn lại mỉm cười với cậu.

Vốn đang ăn chơi chè chén hết mức, một tên trong đám Rocket kia đột nhiên thay đổi mọi chuyện sau khi nhận một cú điện thoại. Thế là cả đám người từ bỏ việc chơi đùa mà đứng hết dậy. Black đang ngồi cách khá xa nên không thấy rõ hành động của bọn chúng. Có điều cậu đoán rằng tiếp theo cả

đám sẽ rất nhanh rời đi. Vì vậy, cậu vội vàng để tiền lại rồi không cả chào hỏi cô bé bên cạnh mình mà cứ như vậy vội vã đuổi theo.

Nhìn Black không nói không rằng rất nhanh rời đi, ngồi tại chỗ bé gái chột ngẩn ngơ, lòng thì nổi lên nghi ngờ.

“Này chuyện gì xảy ra? ...Mới như vậy chút ít mà đã xấu hổ bỏ đi luôn rồi. Bà cô đây còn chưa kịp tiến hành kế hoạch cơ mà? ...Này không thể được. Từ khi xuất đạo tới giờ tự mình còn chưa thất bại lần nào. Làm sao lần này có thể để chuyện thất bại không minh bạch như vậy xảy ra.”

Thế là tiếp đó sau khi Black bỏ đi. Cô gái cũng không tâm tình ngồi yên được nữa. Nghĩ nghĩ chốc lát cô quyết định đi theo tìm hiểu ngọn nguồn.

...

Bên này, Eric rất buồn bực.

Đang đi chơi vui vẻ với đám đệ thì gấu lại gọi điện kiểm tra. Nhỡ ra kiểm tra thì cũng bình thường thôi. Chuyện gât gât gấu đi chơi quán bar anh cũng cứ gọi là quen tay hay lắm. Gấu cũng thông cảm cho anh mà mắt nhắm mắt mở bỏ qua. Dù sao dưới tay một đám đàn em FA lâu năm, cũng không thể cấm bọn nó đến đây được. Mà đám đệ đi hết chả lẽ làm đại ca lại ru rú về nhà với gấu. Nói ra chúng nó cười chết. Mà nếu anh bảo gấu đến đi cùng thì anh lại không vui. Dù sao trong lòng anh cũng rõ ràng người ở nơi như thế này là chuyện gì xảy ra.

Tưởng chừng chuyện hôm nay cũng như mọi lần. Ai dè mẹ gấu lại ốm. Thế là thôi rồi, giờ anh lại phải lóc cóc đi về. Có điều làm đàn anh chịu khổ, đám đàn em cũng nên chia sẻ chút ít. Vì thế, Eric không ngần ngại chút nào huy động lực lượng của đám đệ đi theo trợ uy. Ừ, nôm na là đi theo giúp đỡ. Ít nhất không thể để đại ca nửa đêm nửa hôm đi bệnh viện mà đám đệ từ lại ngồi quán bar vui vẻ chơi bởi được.

Cuối cùng, mọi thứ diễn ra đúng theo những gì Black nhìn thấy. Eric dẫn theo cả đám nhanh chóng đi tới nơi để xe, tức tốc dời đi. Sợ muộn lại có người bị gấu nạt nộ thì khổ. Haizz, thanh niên thời nay có gấu vẫn thường khó khăn như vậy.

...

Vì người nào đó sợ gấu nói phiền đồng thời đám đàn em cũng biết tính cấp trên như thế nào vì vậy cả đám ra đi rất là nhanh gọn, tốc độ. Này khiến cho Black đuổi tới nơi thì chỉ còn thấy phía sau khói xe motor. Buồn bực vì lại để chúng chạy mất. Có điều nếu hôm nay chúng đã tới đây chơi, như vậy có lẽ ngày mai cũng sẽ lại tới. Black quyết định trở về tính toán kĩ càng hơn mới được. Vì thế cậu cũng không quay lại quán bar mà theo đường về lại nơi nhà nghỉ.

Black đi khuất bóng không lâu, một cô gái lại xuất hiện tại nơi này. Lúc này cô buồn bực phát hiện mình mất dấu của Black. Vốn ban đầu lúc trong quán bar cô còn không muốn tiếp chuyện với đối phương. Có điều nhìn kiểu ăn mặc ngu ngơ như vậy, cô vẫn định cố gắng nhẫn nại mà làm thêm một chuyện. Ai dè chưa kịp triển khai thì lại nhận lấy lần đầu thất bại của mình. Này thật là họa vô đơn chí rồi. Để tránh ảnh hưởng tới tự tin của mình, cô gái quyết định ngày mai lại tới nơi đây. Lúc đó chỉ cần gặp đối phương là lập tức triển khai hành động ngay mới được. “Hừm”. Lần sau đối phương đừng hòng mà thoát khỏi tay cô.

Cứ như vậy, cả ba tốp người lần lượt rời đi quán bar.

Black lúc này còn không biết được rằng trong lúc vô tình một rắc rối khác đã vướng lên người cậu. Chăm sóc hết đám pokemon hiện tại, cậu đưa mình lên trên giường ngủ. Ngày hôm nay có vẻ như cũng thật nhẹ nhàng. Hi vọng chuyện ngày mai cũng diễn ra thật suôn sẻ.

Bóng đêm thâm trầm. Black dần đưa mình vào giấc ngủ.

...

Ngày hôm sau, Black dành thời gian hầu như cả ngày để tìm kiếm. Có điều cũng không thu được kết quả gì. Thấy trời đã gần tối, cậu quyết định mang theo đám pokemon tới quán bar nọ đợi sẵn. Hi vọng hôm nay đám Rocket kia sẽ lại tới.

Đến nơi, nhìn quán bar gần trước mắt, Black bắt đầu quan sát xung quanh. Ngày hôm qua ở trong quán cậu bắt gặp một đám pokemon bảo vệ trong đó. Vì vậy xử lý đám Rocket này ở trong quán không hợp lý. Ngoài ra nếu đợi cho tới lúc chúng ra về thì rất có thể lại mất dấu như hôm qua. Vì vậy lần này cậu quyết định ôm cây đợi thỏ. Thủ sẵn nơi này bố trí cạm bẫy đợi chúng đến. Tin rằng nếu cậu làm gọn gàng thì hai con pokemon đứng ngoài cửa cũng sẽ không để ý tới. Dù sao cũng là chuyện xảy ra bên ngoài mà.

Vì vậy, sau khi quan sát kĩ lưỡng, Black chọn cho mình vị trí trong một ngõ hẻm mà đám Rocket tất phải đi qua.

Vào vị trí xong là thời gian dài đẳng đẳng chờ đợi. Lúc này Black cho gọi ra một con Butterfree và hai con Machop bên người. Này ba pokemon là Black mượn từ hội những người yêu thích pokemon của ông Ranger. Dù sao bây giờ trên tay cậu cũng không có lựa chọn phù hợp để tập kích đám Rocket.

Gọi ra chúng xong, Black bắt đầu dặn dò những việc cần phải làm đồng thời không quên nói rõ với Pikachu và Rattata để chúng nhớ kĩ. Cứ thế, thời gian chậm rãi trôi qua. Bầu trời dần trở nên nhá nhem tối. Trước cửa quán bar dòng người ra vào cũng trở nên đông hơn. Black cũng bắt đầu tập trung tất cả tinh thần quan sát đề phòng biến hóa xảy ra.

Trong lúc này cậu còn bắt gặp cô bé ngồi cùng hôm qua. Này cũng là bởi vì đối phương thật sự rất nổi bật. Dù sao bé gái tầm tuổi Black đi tới nơi như vậy cũng dễ khiến người ta chú ý.

Đối phương mặc trang phục áo jacket, quần đen bó sát hông. Bên trong mặc áo thấp ngực. Ừ, không ngờ số đo vòng trên lại cũng rất lớn. Một chiếc kính đen rộng che nửa trên khuôn mặt. Mái tóc nhuộm màu nâu dài quá vai hơi xòa tung ra. Black nhìn cô bé tự tin, nhẹ nhàng đi vào trong quán. Mọi người xung quanh chỉ liếc nhìn rồi lại quay mặt đi. Đây đối chiếu với những cái nhìn hóm qua Black gặp phải thì thật sự là... Một trên trời một dưới đất. Hóm qua đúng là một kỉ niệm không hay ho chút nào.

Haizz. Dù sao nơi này cũng không phải nơi cậu hay đến. Black bỏ qua đối phương và tiếp tục công việc của mình.

Trời càng ngày càng khuya. Giờ đã gần 10h đêm rồi. Đang trong lúc Black nghĩ rằng hôm nay mình đến đây vô ích thì phía xa lại có tiếng máy chiếc motor đang tới gần. Qua ống nhòm, Black nhìn thấy trên xe đúng là đám Rocket cậu cần tìm. Cũng may phở xá về đêm cũng có đèn chiếu sáng. Nếu không thì không thể như ban ngày dễ dàng có thể nhìn được mọi thứ.

Black nhanh tay ra hiệu với pokemon bên người bắt đầu hành động.

...

Cả đoàn xe chạy băng băng tới gần. Khi nó sắp vượt qua ngõ hẻm thì từ trong ngõ bắt đầu bay ra cả đám đất đá ném mạnh về phía đoàn xe. Kèm theo sau đó là một đám điện giật phóng ra.

Bên này, Eric đang lái xe thì bỗng nhiên một đám vật thể lạ xuất hiện trước mắt anh. Theo bản năng anh khua tay lái tránh đi chúng. Có điều những vật đó bay nhanh hơn anh nghĩ. Vì vậy Eric và xe của anh lỉnh trốn cả đám đất đá đánh vào. Không chỉ như thế. Tiếp đó là cảm giác điện giật tê tái lên khắp thân thể. Dù ai đó có kịp nhận ra muốn phản ứng lấy pokeball cũng không kịp rồi. Đoàn xe đâm sầm vào bên đường. Tiếng người kêu rên, tiếng động cơ xe hỗn hợp... vang lên trên đường.

Lúc này trên đỉnh đầu cả đám lại xuất hiện một con Butterfree đang vỗ cánh. Từng đoàn từng đoàn phấn hoa rơi xuống cả đám người. Cứ như vậy, nơi đây nhanh chóng chỉ còn tiếng động cơ xe còn vang vọng. Đám người nhanh chóng bị phấn hoa làm mê man ngủ.

Đối với Black, sau khi ra lệnh tấn công xong cậu cũng đã chuẩn bị sẵn sàng. Nơi đoàn xe va chạm cũng được cậu tính trước mà cho Butterfree mai phục gần đó. Đón lấy Black nhanh chóng mang theo hai con Machop vạm vỡ tới gần. Cả đám bắt đầu nhanh chóng mang đi đám người trước khi có người đi tới đây.

Một khoảng thời gian sau, khi người ta tò mò quan sát đến nơi này thì chỉ còn lại động cơ xe motor còn đang rầm rĩ kêu lên trong đêm.

Black và đám người cũng đã rời đi nơi đây tự bao giờ.

...

Kết thúc chương 49.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Tìm được

Một góc khuất trong thành phố Vermillion,...

Black một bờ vai tai mang đi đám Rocket cậu tóm được tới nơi này. Nhìn tất cả đối phương vẫn còn chìm trong mê man, cậu vui vẻ khích lệ đám pokemon.

Các cậu làm tốt lắm. Nhất là Butterfree. Thả phấn ngủ rất kịp thời rồi.

Lũ pokemon trên khuôn mặt cũng hiện lên vẻ tươi cười. Nhất là hai con Machop. Black đoán chừng này cũng là lần đầu tiên chúng được làm những chuyện như vậy. Đối với một pokemon lực sĩ như chúng mà bị ngày ngày đều loanh quanh nuôi ở trong nhà không được chiến đấu. Lần đầu được mang đi ra làm chuyện như vậy chắc chắn là rất vui vẻ. Ngược lại, chủ nhân là hội viên trong hiệp hội của ông Ranger đối với đám pokemon hệ Fighting (đánh lộn) như Machop quả thật là điều tệ hại nhất rồi.

Black quay trở lại chú ý tới đám tù binh của mình. Ừ, trước tiên nên tiến hành làm theo như thường lệ đã.

Và thế là cậu nhanh tay bắt đầu lục soát mọi thứ trên người đám Rocket. Đây cũng là thói quen cậu tạo thành hồi mới đến thế giới này. Ai bảo lúc đó cậu rất nghèo đây. Chuyện dùng Beedrill ngăn cản, dùng phấn ngủ của Butterfree để đánh mê đám Rocket lấy tiền tiêu là chuyện cậu quen làm nhất rồi.

Chả thế mà lúc này cậu lại có thể đoán chỗ mà đoàn xe đâm vào chính xác tới như vậy. Cả bọn còn chưa kịp thoát khỏi tê dại vì điện đã hứng ngay phần ngũ bay vào đầu. Đây tất cả cũng là được Black tổng kết sau rất nhiều lần tập kích mới rút ra được.

Cũng may đám Rocket sau khi bị cậu trấn lột xong còn không kém cỏi tới mức đi báo án với cảnh sát Jenny. Vì vậy hồ sơ của cậu giờ chắc chắn cũng còn rất trong sạch dù đã nhiều lần phạm án. Dù rằng đám Rocket hay còn đồ lưu manh ở những thành phố nơi cậu đi qua vẫn còn thường xuyên truyền lưu truyền thuyết về cậu cho tới tận bây giờ.

Những biệt danh như kiểu Mê gian anh hùng, Tai nạn cuồng ma, Vô hình đạo tặc, ... Thậm chí cậu có lần còn nghe được cả biệt danh Phi thiên hiệp sĩ. Đây thật là cậu nghĩ mãi cũng không ra những vụ án mình gây ra thì có liên quan gì tới chuyện bay trên trời cơ chứ.

Đang vui vẻ với công việc của mình, Black chợt giật mình ngừng lại. Trên tay cậu giờ là một pokeball như bao pokeball bình thường. Có điều lúc này chứa trong đó lại là một con Shiny Magikarp.

Đúng vậy. Black xoa xoa mắt. Trên tay pokeball cũng truyền tới nhẹ nhàng lay động. Magikarp trong pokeball bây giờ còn đang vui vẻ nhìn về phía cậu. Quả nhiên đúng là nó rồi. Shiny Magikarp dù hiếm vẫn có thể bắt gặp. Có điều phản ứng của nó thì đã nói lên tất cả. Đây đúng là Magikarp của Black rồi. Không ngờ cậu lại có thể nhanh chóng tìm về được nó.

Trước lúc này thật ra cậu cũng không có nhiều niềm tin mình có thể tìm về được pokemon đã mất. Dù sao Team Rocket cũng không phải hạng vừa. Số vụ pokemon bị chúng bắt trộm đi mỗi ngày cũng không phải ít. Chẳng thế mà tiếng tăm của Team Rocket vẫn luôn khiến đám huấn luyện viên nghe tên mà sợ mất mặt.

Black từng còn cho rằng Team Rocket làm việc thật khoa trương. Đi đâu cũng mặc đồng phục của băng Rocket như sợ không ai biết chúng đang ở đó vậy. Thật ra thì mỗi khi đám thành viên mặc đồng phục Rocket đi hành động. Thường thì đám huấn luyện viên pokemon chỉ cần nhìn thấy là có thể lần đi mất bao xa là lập tức chạy thật nhanh rồi đi rồi.

Cũng chỉ có trường hợp nghe con không sợ cộp như Black lúc đầu hay như đám tinh thần chính nghĩa tràn đầy Red, Green, ... mới nhìn thấy thành viên Rocket mà vẫn lao vào đối đầu với chúng. Còn đâu chỉ có người có nhiệm vụ bảo vệ trong liên minh như các Leader gym mới sẽ làm như vậy. Vì lợi ích, uy tín của họ đã bị băng Rocket ảnh hưởng. Đây là lợi ích tranh giành.

Chuyện của đám Rocket giờ giống như trên địa cầu. Người bình thường gặp còn đồ lưu manh, thậm chí xã hội đen thì chỉ muốn bỏ đi ngay chứ ai còn dám gây hấn đến chúng. Chỉ có cảnh sát, công an, ... hay một số người đặc biệt dũng cảm mới dám đối đầu. Vì hoạt động của họ gây ảnh hưởng tới lợi ích của nhiều người, nhiều giai cấp.

...

Nghĩ nhiều như vậy, có điều sau khi vui mừng vì gặp lại Magikarp, Black vội vàng lật tung đám pokemon của đối phương. Tuy nhiên tìm hết tất cả cũng không thấy được pokemon nào của cậu.

Trở mình tìm lại hai lần vẫn không tìm tới, cậu cũng đành thôi. Black ra dấu cho Machop cạnh mình. Cậu bắt đầu đánh thức từng người để thẩm vấn.

Quá trình cũng không khó khăn. Black chia ra trông coi đám người còn bản thân mang theo một anh bạn Machop mang đi từng người thẩm vấn riêng tránh chúng thông đồng lời khai.

Dưới uy hiếp vũ lực của Machop và những thủ đoạn không mấy ánh sáng của Black, đám Rocket rất nhanh công khai tất cả chúng biết. Trong cả quá trình Black vẫn luôn che kín mặt. Cũng may hôm nay đã lường trước tình huống nên cậu cũng mặc một bộ quần áo từ ông Ranger sao cho khác với thường ngày. Cậu tạm thời cũng không muốn chính diện đối phó băng Rocket. Muốn đối phó chúng cũng phải đợi tới khi cậu và đám pokemon trong tay mạnh mẽ hơn mới được.

...

Thẩm vấn kết thúc. Black một lần nữa dùng phần ngủ của Butterfree gây mê tất cả đám người. Nhanh chân trở về nhà, cậu vừa đi vừa bắt đầu suy nghĩ hiện trạng mình bây giờ.

Từ thẩm vấn cậu biết được đám pokemon của mình đã được cứu giúp hồi phục bình thường. Có điều ngoài Pikachu trốn thoát đi và Magikarp trên người tên thủ lĩnh là do hấn lén biến thủ ra. Đám còn lại đều đã bị chở đi. Chúng bị mang đi đâu thì Black hiện không biết được. Chỉ biết cả đám được chuyển chở theo con tàu S.S. Anne. Con tàu mà ít ngày trước bị hạn chế sau vụ án mất tích pokemon do Red điều tra. Lúc này thì nó đã đi chuyển ra khơi mất rồi.

Bây giờ Black cũng chỉ có cách tìm thêm thông tin từ những trụ sở khác của băng Rocket. Vì trụ sở thành phố này trong thời gian tới sẽ không có hoạt động mới. Chuyến tàu vừa đi chính là chuyến chở nốt số pokemon còn mắc lại sau vụ án vừa rồi. Đoạn thời gian sau nơi này sẽ phải im lặng lại một đoạn dài cho sóng gió qua đi.

...

Tổng kết mọi điều, cuối cùng Black đành chấp nhận sự thật rằng bây giờ mình cũng còn không có thực lực để đi giải cứu chúng. Dù có biết vị trí mới của đám pokemon cũng vô ích. Đoán chừng việc duy nhất bây giờ Black có thể làm là tiếp tục nâng cao thực lực pokemon của mình và đi nhiều nơi hơn để tăng lên bản thân kinh nghiệm chiến đấu.

Lúc này, cậu đã bị buộc lên con đường chống lại đám Rocket dù muốn hay không. Dù sao kể từ lúc cậu phát hiện bí mật băng Rocket thu phục pokemon huyền thoại Zapdos thì Team Rocket cũng sẽ không dễ dàng tha cho cậu rồi. Chúng sẽ đối phó cậu chỉ là vấn đề sớm hay muộn thôi. Nhất là nếu tin cậu chưa chết truyền đến được tai trung úy Surge. Có lẽ thời gian tới sẽ có không ít khó khăn mới mà cậu sẽ phải đối mặt.

...

Dừng chân trước cửa nhà nghỉ. Black ngẩng đầu nhìn về bầu trời đầy sao. Mỗi khi biết được càng nhiều thì cậu lại càng có cảm giác vô lực. Không biết đến bao giờ cậu mới có thể điều khiển được vận mệnh của chính mình.

Thôi hãy để tương lai trả lời vậy. Black bước chậm về phòng.

Có lẽ là lúc kết thúc chuyến đi ở thành phố này rồi.

Một nơi với thật nhiều rắc rối xảy ra.

...

Quán bar thành phố Vermillion...

Nhìn xung quanh mình dần không còn một bóng người, cô gái tức giận uống cạn đi ly rượu trên tay.

“Thật đáng chết.”

Tên khốn kiếp nào đó hôm nay lại không tới. Đây khiến cho cô mất cả buổi ngày hôm nay ngồi đây như một con ngốc. Đã vậy còn phải cố tươi cười đối phó từng đám thanh niên hư hỏng quấy rầy.

Buồng chiếc ly trên tay, cô quyết định ra về. Còn tên khốn nạn nào đó, lần tới gặp mặt nhất định phải cho hắn một cái giáo huấn thật sâu sắc.

“Đám trở thành thất bại đầu tiên của cô. Chuyện này còn không dễ dàng kết thúc như vậy đâu.

Cô hứa đấy.”

...

Quầy bar...

Cô gái trẻ đứng trong quầy nhìn về phía cô bé vừa đi mà lắc lắc đầu. Đây thật đúng là tuổi trẻ bông bột, thiếu lý trí nha. Khi một cô gái đặc biệt nhớ về một chàng trai dù bởi bất cứ lý do gì. Đây cũng là bắt đầu làm sâu thêm mối quan hệ giữa hai người rồi.

Hi vọng cả hai sẽ đến được với nhau.

Cô gái nhếch miệng nở nụ cười, đồng thời ra dấu với đám pokemon đóng cửa quán bar.

Này có lẽ với cô điều này cũng chỉ là một chuyện nhỏ lý thú bên lề của một ngày bình thường giống như bao ngày mà thôi.

...

Đêm ở Vermillion.

Câu chuyện vẫn còn đang tiếp tục.

Kết thúc chương 50.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Đồng đội mới

Sáng sớm, Black chăm sóc kĩ lưỡng pokemon rồi quyết định đi gặp ông Ranger để chào từ giả. Cậu cũng cần tranh thủ trả lại ba con pokemon cậu mượn cho hiệp hội. Không nghĩ tới cái hiệp hội ban đầu cậu không muốn tham gia này lại có lúc có thể giúp được cậu như vậy. Nếu không có nó, chỉ với Pikachu và Rattata thì sợ rằng chuyện hôm qua cậu làm với đám Rocket sẽ không dễ dàng chút nào.

Nghĩ như vậy, Black lại suy tư xem mình có nên hỏi thêm chút ý kiến của ông Ranger về biện pháp để kiếm tiền hay không. Tất nhiên, này chỉ là suy nghĩ bất chợt cậu nảy ra. Dù sao, so với người dân bản địa của thế giới này thì kiến thức của cậu về mọi thứ vẫn còn rất nhiều thiếu sót.

Quyết định chủ ý, Black tăng nhanh bước chân hướng về phía hiệp hội. Hai bên đường phố giờ vẫn tấp nập như mọi khi. Thành phố này vẫn luôn nhộn

nhịp như vậy. Chẳng mấy chốc Black cũng sẽ không được thấy khung cảnh như thế rồi. Cậu phải tiếp tục kế hoạch, lên đường đi tới thị trấn Lavender. Nghe nói nơi đó nổi tiếng với những con pokemon hệ Ghost (ma). Biết đâu đây cậu lại có thể bổ sung thêm một chú pokemon ma vào đội ngũ của mình.

Đây là thế giới thực sự. Vì vậy chuyện bạn cứ nhảy vào lùm cỏ sau đó có thể phát hiện thật nhiều, đủ các loại pokemon như trong game là điều không thể xảy ra. Có lẽ khi bạn nhảy vào thì sẽ chỉ bắt gặp đa số là đám Caterpie hay Weedle như vậy thôi. Nơi nào rừng rậm rạp hơn mới có đám chim chóc như Pidgey, Spearow... cư trú. Nói chung chỉ có một số pokemon thường bắt gặp được. Còn rất nhiều loài huấn luyện viên sẽ rất khó tìm kiếm chứ chưa nói tới có thể sở hữu chúng. Đa số loài chỉ xuất hiện ở những địa điểm đặc biệt.

Giống như Growlitle chẳng hạn, Black giờ đã đi qua ba thành phố lớn, vượt qua nhiều loại hoàn cảnh trên đường. Có điều cậu còn chưa gặp con Growlitle hoang dã nào. Có chăng nhiều nhất vẫn là thấy chúng đi cùng cảnh sát Jenny. Có lẽ lúc nào cậu cũng phải hỏi thăm cô ấy xem chúng thường xuất hiện ở đâu mới được. Có một đồng chí Growlitle trung thành đi theo cũng sẽ không tồi.

...

Trung tâm trò chơi giải trí thành phố Vermillion.

Black giờ đang mệt bỏ hơi tai chơi đánh Diglett. Đây có thể là trò dễ chơi nhất ở trong trung tâm này rồi. Bạn chỉ việc cầm búa cao su (đã bơm đầy hơi) nện, ...nện, ...và nện... làm sao cho đánh trúng đám Diglett trên màn hình, mỗi khi chúng từ mặt đất chui lên. Nếu may mắn, bạn đánh trúng Dugtrio. Chúc mừng bạn, bạn sẽ được điểm gấp 10. Nói chung sau khi tham quan hết đám trò chơi thì cuối cùng Black tự nhận mình chỉ có thể ăn thua nhau ở trò chơi mang tính thể lực này rồi. Còn việc cậu ở đây chơi trò chơi thì phải nói đến quy tắc của nơi này.

Tại trung tâm giải trí này, bạn cần dùng tiền để mua xèng (tiền tệ riêng chơi game). Tiếp đó bạn tham gia các trò chơi với hi vọng có lời thêm xèng vào trong túi. Tất nhiên muốn thắng được cũng không dễ dàng gì. Ngoài ra, càng những trò chơi hấp dẫn thì lại càng là dễ thua. Đồng trò chơi cho trẻ em dễ nhất, nhảm chán nhất, và cũng là có thể dễ kiểm soát nhất. Đồng thời nó cũng tốn thật nhiều thời gian, công sức phải bỏ ra, được lời thì bèo bọt lắm. Hiện Black vẫn kiên trì ở khu chơi dành cho trẻ con. Black tập trung miệt mài đánh Diglett kiếm xèng dù cho vị quản lý phòng chơi và đám thanh niên trong phòng vẫn thường đưa ánh mắt kì quái nhìn về phía cậu.

Không có cách nào. Black tới nơi này cũng là có mục đích. Phải nói tất cả người đến chơi đều có mục đích. Ngoài việc vui vẻ khi chơi game, đa số đến chơi với mục đích rinh phần thưởng về nhà. Còn trong quá trình này một số người không kiên nhẫn, muốn tăng tốc độ mà tham gia những trò có cơ sở thắng lớn để rồi thua cuộc thì cũng không oán được ai.

Black tự biết khả năng chơi game của mình vì vậy cậu vẫn kiên trì tiến hành theo kế hoạch.

...

Buổi chiều tại trung tâm

Sau thời gian dài điên cuồng đánh đập bọn Diglett ảo trong màn hình, hiện tại Black có thể nói là nhìn thứ gì cũng có thể tưởng tượng ra Diglett đến. Cậu phải tự nhủ với mình để tránh việc bất chợt dùng tay đi đập một ít thứ gì đó. Đây là di chứng của việc chơi game nhiều quá gây nên. Tuy vậy kế hoạch đề ra cuối cùng cũng đã hoàn thành.

Black mang đám xèng của mình tới quầy đổi quà. Nhìn đám xèng trên tay, tuy cậu không hài lòng lắm nhưng cũng đành chấp nhận. Ít nhất là đã đạt mục tiêu đề ra ở mức thấp nhất. Có những này là đủ rồi.

Tại quầy thu ngân, lén hời hợt một chút cho bác gái tại quầy, Black cuối cùng cũng được như nguyện thu được pokemon như mình mong muốn. Nhìn nhìn pokeball trên tay, cậu biết giờ là lúc cậu hành động bước thứ hai.

...

Ngoại ô Vermillion.

Quan sát khung cảnh xung quanh. Nơi này là một khoảng đồng cỏ trống trải ở ngoài thành phố. Bốn phía khá thoáng đãng. Sau thời gian dài chơi game trong phòng, Black nhìn hoàn cảnh xung quanh như vậy cũng thấy thoải mái hơn nhiều.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, cậu lấy ra pokeball mới thu được. Nhẹ tay thả ra pokemon bên trong. Một ánh lửa đỏ hiện lên trong mắt cậu. Một chú ngựa trắng với những cái bờm bằng lửa đang cháy rừng rực. Đây chính là sự lựa chọn của cậu. Pokemon hệ lửa. Ponyta!

Về lý do chọn Ponyta sẽ nói sau. Black lúc này bắt đầu tỉ mỉ quan sát pokemon mình mới thu được. Nói chung nếu không có đám bờm lửa trên thân thì nó cũng chỉ là một chú ngựa trắng nhỏ bình thường. Hiện tại thì đám bờm lửa cũng còn khá ngắn, nhỏ,... và yếu. Bốn nhúm lửa phía dưới chân được đặt cháy hướng về phía sau, ở phần trên của bốn cẳng chân. Tới khi Ponyta tiến hóa thành Rapidash thì ngoài việc hình thể to lớn, khỏe mạnh hơn, lúc đó nó sẽ có thêm một chiếc sừng đặc trưng trên đầu và bờm lửa trên chân sẽ chuyển xuống phần dưới cẳng chân. Tất nhiên là tất cả bờm lửa sẽ mãnh liệt và dài hơn nhiều.

Nói chung vì người nào đó trình độ chơi game có hạn vì vậy cũng chỉ có thể chọn đôi Ponyta rồi. Nghe bác gái quầy đổi quà nói, cô bé Ponyta này cũng là mới sinh ra không lâu. Độ tuổi như vậy thích hợp nhất để huấn luyện. Vì pokemon còn nhỏ sẽ dễ uốn nắn hơn so với khi chúng đã bắt đầu trưởng thành, phong cách đã thành hình. Ít nhất Black rất hài lòng về lựa chọn bây giờ.

Trong lúc Black quan sát Ponyta, bé con cũng quan sát lại cậu. Có điều rất nhanh nó sẽ quay đầu đi không thèm nhìn nữa.

Một cô tiểu thư thật cao ngạo!

Nhìn nó phản ứng, Black mỉm cười. Cậu biết dù sao cũng là thu được ở trung tâm trò chơi. Vì vậy nó có chút chống đối cũng bình thường. Có điều nếu để cậu đi tìm một con Ponyta thì thật sự cậu cũng không biết bắt đầu tìm từ đâu.

Giờ phát hiện khó khăn, tất nhiên nên giải quyết nó sớm, cậu xuất hiện ở đây cũng chính vì việc này. Black nhẹ giọng nói chuyện với Ponyta.

Ponyta, tớ biết cậu không phục lắm việc phải đi theo tớ. Có điều giờ tớ sẽ chứng minh tớ đủ năng lực để cậu đi theo.

Nói xong, Black lấy pokeball bên hông, gọi ra pokemon để chiến đấu. Đây cũng là cách xử lý nhanh gọn nhất trong trường hợp này. Chiến đấu như một cuộc thu phục pokemon thực thụ.

- Tiến lên nào, Rattata!

Theo sau tiếng gọi của Black, tiểu thư Rattata của chúng ta lên sàn. Đây cũng là Black suy nghĩ kỹ càng. Có thể dùng Pikachu đánh bại Ponyta dễ dàng hơn nhiều. Có điều chênh lệch quá lớn đôi khi lại là bức tường ngăn cách đám pokemon tiến bộ. Tạo ra một đối thủ vừa tầm để chúng cạnh tranh và theo đuổi nhau sẽ tốt hơn. Rattata mới gia nhập đội ngũ vì vậy lúc này là thích hợp nhất. Thật ra thì nó cũng là lựa chọn duy nhất còn lại. Magikarp thật sự là không làm ăn được gì rồi.

Ponyta thấy đối diện đối phương gọi ra pokemon. Vốn là một cô bé liệt mã nóng nảy. Nó nhanh chóng quay về trạng thái chiến đấu. Đón lấy không đợi Black ra chiêu, Ponyta đã bắt đầu tấn công trước. Một đòn Ember (đốt lửa) thường thấy của pokemon hệ Fire (lửa) phóng tới.

...

Kết thúc chương 51.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Cuộc chiến của hai tiểu thư?

Ponyta sau khi được sinh ra thường rất yếu ớt. Chúng nó thậm chí không thể đứng thẳng trên đôi chân mình được. Thường thì vài giờ sau khi được sinh ra, cha mẹ chúng phải ở bên cạnh để khích lệ. Sau khi có thể đứng như bình thường, cha mẹ Ponyta sẽ khuyến khích Ponyta mới sinh cố gắng đuổi theo bước chân của mình.

Ponyta bắt đầu những bước chạy đầu đời của mình như vậy dưới cái nhìn khích lệ của cha mẹ. Từ đó, việc chạy trở thành bản năng của nó. Qua thời gian, quãng đường chạy đi nhiều lên, trên đường gặp càng nhiều chướng ngại khó khăn thì Ponyta lại càng trưởng thành nhanh hơn. Cuối cùng sẽ tới một ngày nó có thể tiến hóa thành Rapidash, một trong những pokemon tốc độ nhanh nhất trên mặt đất ở thế giới này.

Có điều, lúc này tiểu thư Ponyta của chúng ta cũng là vừa thoát đi vòng tay cha mẹ chưa lâu. Dù nó có kiên cường, can đảm nhường nào thì cũng không thể thay đổi được năng lực của mình hiện tại.

Sau khi phóng vài chiêu Ember (đốt lửa) về phía Rattata. Ponyta bắt đầu thờ dốt vì mệt. Có vẻ như bác gái đưa quà tặng nói không sai. Nó thật sự là một bé con mới sinh ra không lâu. Thật không biết là đám thương nhân trong trung tâm giải trí là làm sao mà bắt được nó.

Nghĩ nghĩ, Black cũng không kêu Rattata dừng lại. Pokemon hệ lửa thường có đặc điểm là đặc biệt kiêu ngạo và ham muốn chiến đấu. Nếu chỉ vì nó mệt mỏi mà Black dừng lại trận đấu sẽ rất dễ đụng chạm vào lòng tự ái của nó. Có điều, chiến đấu cũng không nên kéo dài quá lâu.

Đã quan sát đủ đối phương, Black bắt đầu ra lệnh cho Rattata.

- Rattata, áp sát, dùng Tackle (va chạm) tấn công.

Rattata y theo mệnh lệnh của Black tiến gần về phía Ponyta. Tuy nhiên này giờ bị Ponyta phóng lửa đánh tới, có điều tốc độ đám lửa phóng ra cũng như nhiệt độ của chúng rất không đáng lấy lòng. Hầu như tất cả đòn đánh tới đều bị Rattata né tránh dễ dàng. Vì thế, giờ này Rattata hầu như không có chút tổn hại nào.

Đang lúc Rattata tiến gần vào phạm vi công kích, Black nhanh chóng ra mệnh lệnh mới.

- Rattata, nhanh né tránh sang bên cạnh đối phương.

Nghe vậy, Rattata dù rất nghi hoặc tại sao không cho nó tấn công ngay, có điều là một tiểu thư Rattata có giáo dưỡng như nó tất nhiên sẽ không làm trái lệnh huấn luyện viên để ra.

Tiếp đó chỉ thấy ngay khi Rattata né tránh đi thì Ponyta hai chân trước sáng lên ánh sáng. Nó nhảy chồm lên hai chân trước, sau đó một đòn Low Kick (đá thấp) giẫm mạnh tới vị trí Rattata đáng lẽ chuẩn bị tiến tới.

Nhìn Ponyta có thể cơ biến ứng đối theo bản năng như vậy, Black rất hài lòng. Vừa rồi nếu Rattata y nguyên theo đường cũ áp sát nhất định sẽ bị Ponyta giẫm đạp bị thương nặng.

Bốn cái vó ngựa bao bọc gót chân của loài Ponyta còn cứng hơn kim cương gấp mười lần. Dùng nó để chà đạp lên cơ thể nhỏ bé của Rattata thì hậu quả thật không dám tưởng tượng. Bé con Ponyta này biết mình tấn công không được đối phương, cố ý đối đầu thủ lơ là áp sát để ra đòn. Đúng là một cô bé Ponyta thông minh. Đây rất đáng để Black chăm chú bồi dưỡng.

Sau khi đòn Low Kick thất bại, chiến đấu cũng không còn lo lắng. Rattata dễ dàng đánh bại không còn nhiều thể lực Ponyta. Black đứng lúc đóng vai bác sĩ trị liệu cho cô bé. Cộng thêm một chút thức ăn lũ pokemon thường yêu thích. Cả hai bé con đều nhanh chóng cùng Black hòa đồng lại với nhau. Đúng là hai đứa trẻ ra đời chưa sâu! Mới gặp chút thủ đoạn của Black là đã sa lưới ngay. Tội cho hai cô bé!

...

Nhìn Ponyta vui vẻ kết bạn với đám đồng đội mới, Black mỉm cười hài lòng. Bước thứ hai tiến hành rất thuận lợi. Người ta vẫn nói cưỡi ngựa trắng chưa chắc là Bạch mã hoàng tử mà có thể là Đường tăng. Có điều Black cũng vui nếu mình có thể có một chú ngựa trắng Ponyta uy vũ ở thế giới này. Chắc chắn sau này cậu sẽ hút hàng hơn nhiều. Ừ, có lẽ sau biệt danh phi thiên hiệp sĩ, chẳng mấy chốc cậu sẽ có biệt hiệu mới kiểu như Bạch mã công tử chẳng hạn.

Người nào đó bắt đầu phát ra âm thanh trí tưởng tượng cùng với vẻ mặt bí ối. Đám pokemon mới gia nhập như Rattata và Ponyta nhìn thấy chủ nhân mình như vậy đều đồng loạt quàng ánh mắt hỏi thăm về phía Pikachu.

Thấy ánh mắt đám bạn chơi mới đều nhìn về phía mình, Pikachu nhún nhún vai tỏ vẻ chuyện thường như cân đường. Tiếp đó ánh mắt nó chợt lộ vẻ xấu xa.

- Xoẹt ... xẹt ... xẹt ...

- A ... a ... a ... a ...

...

Nơi nào đó trên cánh đồng, Black buồn bực nhìn đám pokemon của mình đang vui vẻ chơi đùa. Cơ thể thì vẫn còn có cảm giác thật tê dại đang truyền khắp người. Đây đã lâu rồi, mùi vị điện giật của Pikachu lại bị cậu một lần nữa ném trái.

Thật đúng là một đám nhóc con tinh nghịch.

Có điều, này cũng không tồi thôi.

Black đứng dậy rồi chạy ủa về phía chúng.

Đón lấy tiếng cười đùa lại vang vọng lên ở nơi này.

Cuộc sống vẫn thường tươi đẹp như vậy đấy. Và bạn hãy đừng quên cảm nhận chúng nó nhé.

...

Sau đó nhiều ngày, Black tập trung huấn luyện cho Ponyta và Rattata. Còn Pikachu và Magikarp vẫn tiếp tục những bài huấn luyện cũ của mình. Chúng đã khá quen thuộc rồi, vì vậy Black khá là yên tâm về cả hai.

Tình lực chủ yếu lúc này là đề cao sức mạnh hai kẻ mới tới.

Ponyta rất không tồi. Có lẽ là bị thua trận đấu với Rattata, hoặc lòng kiêu ngạo của pokemon hệ lửa quá phá, cũng có thể là tính cách bản thân gây ra. Nói chung thời gian này Ponyta tập luyện rất cố gắng.

Theo ban đầu thể lực không đủ tới bây giờ đã có thể chạy đường dài được rồi. Black huấn luyện nó cũng rất đơn giản. Đối với loài Ponyta, chạy là cách huấn luyện nó tốt nhất. Với năng lực hiện tại, chỉ cần cho nó tập chạy thật nhiều kết hợp xoa bóp và bữa ăn hợp lý điều độ, Ponyta trưởng thành rất nhanh. Đây cũng là giai đoạn chúng năng lực tăng trưởng nhanh nhất đi.

Đây cũng là thiên phú mà tự nhiên ban cho bọn chúng. Giống như là chạy đua với sinh mệnh. Ponyta mới sinh không thể theo kịp tốc độ của cả đàn. Vì vậy chúng cần trong thời gian ngắn nhất đuổi kịp tốc độ bầy. Giai đoạn này Ponyta tiến bộ về mặt tốc độ và thể lực có thể nói là thần tốc.

Cô bé Ponyta này của Black nói lý ra rất đáng tiếc đã bị mất đi quãng thời gian quý giá nhất đầu đời. Có điều lúc này vẫn còn kịp. Chỉ cần thời gian này cố gắng đền bù, theo bản năng, nó rất nhanh sẽ đuổi kịp đám Ponyta được sinh ra bình thường. Cũng may nó gặp được Black sớm, nếu không thời gian dài chờ đợi làm quà tặng trong trung tâm, sau này nó sẽ trở thành một cô Ponyta yếu đuối, bệnh tật.

Ngoài ra, thường thì khi pokemon tiến hóa chính là một lần chữa trị, điều chỉnh... cho cơ thể pokemon trở nên thích hợp sinh tồn hơn. Có điều, nếu

Ponyta không được điều trị kịp thời, dù cho sau đó nó có nỗ lực tiến hóa thành Rapidash cũng sẽ để lại rất nhiều tai họa ngầm. Và tất nhiên lúc đó năng lực của nó cũng sẽ kém đi rất nhiều so với đồng loại.

Có lẽ cũng có một phần nguyên nhân này mà Ponyta sau khi tiếp nhận Black tỉ mỉ huấn luyện rất nhanh trở nên cực kì thân mật với Black.

Black biết những điều này vì vậy cả ngày cậu chủ yếu vui đùa vào khích lệ nó. Cứ mỗi lần chạy mệt mỏi, nhận được khích lệ và tiếp tục bước tiếp lại là một lần Ponyta đột phá thành công. Sau đó Black sẽ dùng được tề, thức ăn, xoa bóp,... v.v. Tất cả để nhanh nhất hồi phục thể lực cho Ponyta.

Kết quả cũng là không tồi. Tốc độ và thể lực của nó rất nhanh đạt được yêu cầu cho phép. Đón lấy là quãng thời gian dài cần nó bền bỉ nỗ lực. Sau đó bài tập sẽ chủ yếu là vượt các chướng ngại vật và mang vác vật nặng đi chuyển. Dù sao sau này nó có thể là phương tiện di chuyển chủ yếu của Black.

...

Sau khi đầu nhập thật nhiều thời gian cho Ponyta, lúc này cách thời gian mục tiêu kế hoạch của cậu đã không còn nhiều. Quay trở lại chăm chú cho Rattata, Black ngạc nhiên phát hiện nó cũng có tiến bộ không nhỏ. Tuy nói đoạn tập huấn này chủ yếu dành cho cả hai. Có điều hiển nhiên hiện trạng của Ponyta nghiêm trọng và cần chăm chú nhiều hơn. Vì thế việc có lo là đi Rattata là không tránh khỏi. Có điều có lẽ vì là cùng giới tính, hay là trận đấu cạnh tranh vô hình của hai vị tiểu thư còn đang tiếp diễn. Nói chung, thấy sự nỗ lực của Ponyta, đoạn thời gian này Rattata cũng rất cố gắng.

Sau khi kiểm tra nó, Black ngạc nhiên phát hiện thời gian này nó lại học được rất nhiều chiêu thức mới so với lúc cậu mới thu phục được. Chẳng lẽ cô bé này lại là thiên tài chuyên học tập skill. Vì vậy sau đó một đoạn dài thời gian cậu còn tự cho là mình nhặt được của báu và chăm sóc Rattata thật tận tình. Có thể nói là hữu cầu tất ứng. Kết quả Rattata đúng là thân mật với cậu hơn nhiều, có điều skill mới thì lại không thấy tăng hơi. Đây làm Black buồn bực mãi.

Nếu Black biết sự tích của Rattata thì cũng sẽ bình thường trở lại. Đây có thể nói là do hoàn cảnh sinh sống của cô. Một đám anh trai Rattata thể nào cũng có một vài chiêu sở trường. Làm em gái suốt ngày theo chân các anh, như người ta vẫn nói. Cái này gọi là nhìn mãi thành quen, gọi kiến thức uyển bác. Nói chung dù cô trước không học được nhưng cách học và luyện tập thì giờ cô bé có rất nhiều. Chúng có thể để cho cô từ từ mà tập luyện. Tuy nhiên, này chỉ giới hạn ở skill của Rattata thôi. Vì vậy lúc đầu có thể học được không ít. Có điều sau đó sẽ không ăn thua rồi.

Mà thôi, ít nhất hiện tại Black giờ tràn đầy tự tin về đội hình của mình. Đã đến lúc cho thế nhân biết được cậu mạnh mẽ nhường nào.

- Chúng ta là Team mạnh nhất thế giới.

Black vui vẻ hét to giữa khoảng không trống vắng sau khi tuyên bố kết thúc đợt tập huấn.

Tiếp đó, Black mang theo đám pokemon trở về. Đây là lúc cậu lại bắt đầu cuộc hành trình của mình.

Thế giới,... Black đang đến đây!

...

Kết thúc chương 52.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Cuộc đua

Trên tuyến đường 11 – 12, ...

Black hiện tại đang ngồi trên xe đạp chờ ở địa điểm xuất phát.

Này nói tới cũng chính là bước cuối cùng trong kế hoạch của cậu. Kế hoạch kiếm tiền.

Chuyện phải kể đến khi cậu hỏi thăm ông Ranger cách kiếm tiền nhanh. Trả lời cho cậu là một tờ giấy thông báo. Đúng vậy. Chính là giấy thông báo giới thiệu về cuộc đua xe đạp này. Nói chung, với điều kiện hiện tại của Black, cách nhanh nhất kiếm tiền ngoại trừ trấn lột đám thành viên Rocket đi lạc thì hiệu quả nhất là giành chiến thắng trong các cuộc thi. Vì vậy cậu quyết định đăng kí tham gia cuộc đua.

Nói tới, đây là cuộc đua thường niên tổ chức của hãng xe đạp Miracle Cycle. Để tham gia, bạn cần trước tiên nộp đủ lệ phí là 30 buck. Đón lấy bạn phải trong độ tuổi phù hợp. Đây cũng là vì hiệu quả tuyên truyền. Dù sao xe đạp là phương tiện dành nhiều cho thiếu niên tuổi nhỏ trước khi chúng bước vào tuổi được sử dụng motor. Đáng chú ý nhất với Black đương nhiên là phần thưởng cho nhà vô địch trị giá 10.000 buck. Đây bội phần chiến thắng cao tới hơn 300 lần không thể không khiến Black quyết tâm sâu sắc phải đoạt cho bằng được giải nhất.

Ngoài ra kể thêm là trong cuộc đua bạn có thể sử dụng sức mạnh của pokemon để trợ giúp vượt chướng ngại trên đường. Có thể nói, này là cuộc đua

của những Trainer trẻ. Có điều giống như Black ở độ tuổi này lại sở hữu đám pokemon có trình độ như cậu là rất hiếm có.

Vì vậy hiện Black cũng rất có lợi thế giành giật chức vô địch. Hơn nữa để chuẩn bị cho cuộc đua, cậu cũng đã dành thời giờ nghiên cứu nó một thời gian dài. Đối thủ chủ yếu bây giờ Black gặp phải chính Red.

Đúng vậy. Red hiện có tham gia cuộc đua và đang giống như cậu đứng đợi ở vị trí xuất phát. Có vẻ không chỉ cậu là người duy nhất hướng tới giải thưởng. Ủ, tính ra thì ai cũng đều hướng về nó. Có điều có khả năng uy hiếp tới Black bây giờ, chủ yếu nhất là Red. Tiếng Mc giới thiệu cắt đứt dòng suy nghĩ của Black. Cậu nắm chặt tay lái và lên tinh thần. Cuộc thi đấu đã chuẩn bị bắt đầu.

Black chỉ nghe loáng thoáng giới thiệu của Mc, có vẻ đường đua dài 10 km. Rất nhanh tiếng chuông xuất phát vang lên. Black bắt đầu cuộc đua xe.

...

Khởi đầu cũng không tồi. Chiếc xe đạp cậu mới sắm này cũng không tệ lắm. Thảm cảm ơn đám Rocket mới bắt được gần đây, Black nhanh chóng quan sát xung quanh. Hiện tại vừa bắt đầu cuộc đua, trước tiên nên tìm hiểu thông tin đối thủ trước đã.

Làm đối thủ được Black quan tâm nhất, có điều hiện tại Red lại đang xếp cuối cùng và có dấu hiệu càng ngày càng xa chủ lực đội đua. Có vẻ chiếc xe cậu ta đang sử dụng không được tốt lắm. Black thầm may mắn vì quyết định anh minh của mình. Không vào hạng cọp sao bắt được cọp con. Muốn thắng cuộc thì cũng không thể không chịu đầu tư. Chiếc xe này chính là phần đầu tư thứ nhất của Black.

Quan sát hồi lâu, Black cũng không nhận ra có gì đặc biệt phát sinh. Chẳng lẽ giới trẻ ngày nay đều học được giấu tài hết rồi. Không lẽ đều tính tới cuối đường đua mới bắt ngờ tăng tốc. Cậu thật sâu nghĩ hoặc.

Có điều, đã tất cả mọi người không chịu lộ bài tẩy, vậy cậu cũng không khách khí. Dù sao sớm muộn cũng phải tung ra. Giờ tranh thủ tăng khoảng cách dẫn trước cũng không tồi.

Vì thế, dưới cái nhìn kinh ngạc của mọi người. Black cho gọi ra Ponyta.

Đúng vậy, đây chính là lý do cậu tiến vào trung tâm trò chơi kiếm xèng. Đây chính là để kiếm một đồng chí pokemon có tốc độ nhanh giúp đỡ mình vào lúc này. Black nhanh chóng dùng dây thừng nối xe đạp với thân thể Ponyta. Đón lấy theo việc Ponyta tăng tốc độ, Xe đạp của Black trở thành nhất ngựa tuyệt trần vượt lên hẳn trước đám người.

Quả nhiên, ngay sau khi cậu lộ bài ra, đám người phía sau ban đầu lộ ra một lát nhón nháo, rất nhanh xuất hiện một đám đội hình có pokemon kéo xe xuất hiện. Cái gì như Arcanine, Tauros, ... Thậm chí Black còn thấy cả một con Nidoking to tướng tiến hành kéo xe. Cả mặt đường rung lên bần bật theo những bước chạy của nó.

Theo đám người xuất ra pokemon, đoàn đua ngay lập tức bước vào phần gay cấn. Đây phải kể công tới việc Ponyta xuất hiện. Dù sao nó cũng là nỗi danh chạy nhanh. Dùng nó kéo xe trong trận đấu quả thật là bằng với chơi công nghệ cao để ăn gian thi đấu rồi. Vì vậy sau khi Ponyta xuất hiện các tay đua cũng không có cách nào bình tĩnh nữa.

Black vì xuất ra Ponyta sớm, vì vậy hiện tại đang dẫn đầu xếp vị trí thứ nhất. Còn Red thì giờ là không thấy tăm hơi đâu rồi.

Nhìn tình thế tốt đẹp như vậy Black cảm thấy hơi tiếc rẻ. Vốn ban đầu cậu định kiếm một con Rapidash trong tiệm, khả năng yêu cầu số xèng thật sự nhiều. Vì thế cậu đành chuyển mục tiêu sang Ponyta. Có điều như vậy cũng tốt. So với việc tìm một con Rapidash chuyên kéo xe chạy trốn, cậu tìm được một cô bé Ponyta thông minh, can đảm, và đáng giá bồi dưỡng. Tóm lại giờ có lợi hơn nhiều.

Black không quan tâm đội ngũ phía sau nữa. Giờ là lúc tiếp tục tăng lên khoảng cách trước đã. Vì thế Black bắt đầu lên tiếng cổ vũ Ponyta giống như lúc huấn luyện bình thường.

Cố gắng lên Ponyta. Cậu là nhanh nhất!

Ponytttaaaa... (Ponyta hăng hái đáp lại)

Rất tốt. Tinh thần của cô bé rất phấn chấn. Thể lực và tốc độ sau đợt tập huấn đã tăng rõ rệt. Cán cân chiến thắng đang nghiêng về chúng ta. Cố lên nào!

...

Thời gian trôi qua, chặng đường thứ nhất bị Black bình yên vượt qua. Lúc này khoảng cách Black so với đoàn người có hơi rút ngắn lại. Đây cũng là do thể lực, tốc độ của Ponyta cũng còn không thực sự mạnh lắm. Ngoài ra, đám huấn luyện viên theo sau thực lực cũng rất đồng đều, không dễ dàng bỏ xa. Black nhìn vậy trong lòng âm thầm lo lắng, ngoài miệng càng cổ vũ Ponyta nhiều hơn. Hi vọng đừng để cuối cùng tất cả tiền trôi theo dòng nước mà không được kết quả gì. Dù sao chỉ có vô địch mới có phần thưởng. Thật là vạn ác chế độ treo giải mà.

Black vừa nguyên rửa tổ chức vừa quan sát tình hình.

Ngay sau đó, khi Black càng ngày càng trở nên sốt sắng thì gần cách với chặng thứ hai xuất hiện.

Trước mắt Black giờ là một con sông vắt ngang qua đường đua. Phía dưới dòng nước là thành từng đàn Tentacruel nhìn chằm chằm. Đây không thể nghi ngờ, một khi có xe đi qua chúng sẽ lập tức tấn công. Ủ, có thể nếu bạn hợp mắt, chúng sẽ bỏ qua. Ai biết được. Tất nhiên trên đường vẫn có một cây

cầu cũ kĩ vắt ngang sông cho người đạp xe qua.

Thấy tình hình như vậy, Black quyết định thật nhanh. Đây là lúc để tăng lại khoảng cách với đám người phía sau.

Cậu nhanh chóng nhảy lên lưng Ponyta và ra lệnh cho nó kéo xe qua cầu. Điều khiển xe bây giờ tạm thời là Pikachu. Đây dù sao cũng giảm chút thể trọng vật kéo, an toàn hơn là để Ponyta kéo xe có cậu ngồi trên đó. Đồng thời Pikachu sẽ cho lũ Tentacruel biết “Không phải chiếc xe đua nào cũng có thể tấn công”. Đoán chừng dòng điện của nó có thể thỏa mãn bọn nó.

Rất nhanh, Black an toàn đi qua cầu. Dù rằng nó có cũ nát, có điều để cho một người đầu tiên đi qua cũng không có vấn đề. Có mấy con Tentacruel thử tấn công xe đạp đã bị Pikachu cảnh cáo. Vừa đi qua cầu, Black nhanh chóng hạ lệnh cho Rattata cắn nát dây nôt. Cả chiếc cầu nhanh chóng chìm vào trong nước sông. Lúc này muốn đi tiếp nhất định cần trực tiếp dùng pokemon nước mang đi qua sông giữa đám Tentacruel. Đây ít nhất sẽ loại đi một đám đông người đua.

Black nhìn Rattata hoàn thành xong công việc, cả người vui vẻ thỏa mái, mang theo đã hồi phục một chút thể lực Ponyta tiếp tục về đích.

Một đoạn thời gian sau, những người tham gia sớm nhất đến nơi này lại phát hiện trên sông đã không có cầu nổi. Và đám Tentacruel thì đang nhìn họ chăm chăm. Đáng thương một đám thành viên không có pokemon hệ nước hay pokemon có thể mang theo phi hành đành dừng bước tại đây. Haizzz! Người nào đó cũng thật là dùng ra đủ mọi thủ đoạn. Có điều như đã nói, đây là cuộc đua của những Trainer trẻ. Việc không có pokemon để vượt khó thì cũng chỉ đành tự trách mình.

Tiếp đó bọn họ chỉ có thể hăm mộ nhìn từng đám người dùng pokemon vượt sông mà đi. Tất nhiên Red cũng là một người trong số đó. Nhờ phúc của Black, cậu ta có thể dùng Poliwrath sử dụng Ice Beam (tia đông lạnh) tạo thành một đường băng nổi trên sông để lái xe đạp qua. Nhờ đó cậu ta vượt qua được cả một đám đông người, tiến vào trong top đua đầu. Ngược lại, được gợi ý của cậu, một số người cũng làm tương tự và bình yên qua sông.

Cuộc đua vẫn còn đang tiếp tục.

...

Kết thúc chương 53.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Về đích

Red rất buồn bực. Lý do là vì chiếc xe cậu mượn để tham gia đua rất không bớt lo. Cũng bởi vì nó mà suốt cả chặng đua đầu cậu đều xếp ở vị trí cuối. Cậu đã phải nộp 30 buck để tham gia thi. Tất nhiên mục đích cũng như những người khác đều là phần thưởng cho nhà vô địch trị giá 10.000 buck. Tuy nhiên nếu mọi chuyện cứ diễn ra như vậy, chắc hẳn cậu không có duyên nhận phần thưởng rồi.

Red buồn bực chiếc xe đạp cũ rích nào đó trong lúc chậm chậm đạp xe trên đường.

...

Lúc cậu đến nơi dòng sông ngăn cách, nơi đây đã tụ tập rất đông người. Hỏi thăm đám người nơi đó cậu mới hiểu được là chuyện gì xảy ra.

Một tên đua xe chết tiệt nào đó sau khi đi qua đã phá hỏng cây cầu nổi hai bên. Và bây giờ để đi qua sông chỉ có cách sử dụng sức mạnh pokemon. Lúc này cậu ta mới chợt ngộ ra rằng, hóa ra cuộc đua này còn có thể làm như vậy.

Ý chí chiến đấu lại bùng cháy trong lòng Red. Đón lấy nhìn một tay huấn luyện viên gọi ra một con Slowpoke giúp mình và xe đạp qua sông, Red cũng nhanh chóng xuất ra đối sách.

Cũng không khó khăn với cậu. Nhờ khả năng đóng băng của Poliwrath, Red tạo ra một con đường băng băng để lái xe đạp đi qua. Lúc này cậu mới thực sự hiểu được cơ hội của mình ở nơi nào. Bỏ qua ảnh hưởng của chiếc xe đạp tệ hại, Red bắt đầu băng băng về đích. Hiện tại cậu đã lọt vào top đua đầu rồi.

...

Quay trở lại với tình hình của Black.

Từ sau khi gọi Rattata phá hủy cầu, hiện tại khoảng cách cậu và đám người theo sau đã trở nên xa hơn nhiều. Black và đám pokemon cũng trở nên hăng hái hơn.

Có điều cuộc vui thường chẳng dài lâu. Rất nhanh cậu lại gặp vấn đề khó. Trước mặt cậu giờ là một khu rừng chặn đường. Nếu băng qua rừng thì đường

đi sẽ gần hơn, có điều phiền toái mang lại cũng không ít. Bạn sẽ phải đối đầu với đám pokemon trong rừng. Đây cũng không khó với Black. Pikachu sẽ xử lý bọn chúng. Có điều khó khăn xuất hiện trên người Ponyta.

Nói chung, Ponyta chính là vũ khí bí mật cậu chuẩn bị cho cuộc đua. Nếu không có nó có lẽ hiện giờ vị trí của cậu cũng không khá hơn Red lúc trước bao nhiêu. Vì vậy, sử dụng hợp lý thể lực của nó là điều rất quan trọng. Nhất là khi nó phải kéo theo xe đạp đi theo. Vượt qua rừng với nó giờ có vẻ là quá khó khăn. Dù sao Black không có pokemon có khả năng dọn đường đi cho nó. Nếu bây giờ là lúc huấn luyện thì cũng thôi. Băng qua rừng có tác dụng rèn luyện tốt cho Ponyta. Có điều giờ đang trong thi đấu thì khác rồi.

Suy nghĩ thiệt hơn trong chốc lát. Black ra lệnh cho Ponyta quay trở lại ngã rẽ lúc nãy để đi vòng qua khu rừng. Cho dù quãng đường dài thêm thì cũng sẽ tốt hơn tổn thể lực của nó ở nơi này.

Black và đám pokemon vẫn đang dẫn đầu.

...

Quay trở lại với Red.

Sau khi tiến vào top đua đầu, Red hăng hái nhiều hơn. Và rất nhanh cậu cũng gặp lựa chọn giống như Black. Đám người phía trước cậu ta chủ yếu chọn lựa đi đường vòng. Có điều lúc Red tới nơi thì bắt gặp một anh bạn huấn luyện viên mang đủ bộ đồ đi rừng chuẩn bị băng qua. Nghe anh ta nói đây là đường tắt. Vì đạt giải thưởng, Red nhanh chóng quyết định tiếp theo sẽ băng qua rừng.

So với Black, cậu ta có lợi thế hơn vì có Bulbasaur dùng Razor Leaf (phi đao lá cắt) dọn đường đi. Đám pokemon hệ côn trùng trong rừng cũng không làm gì được cậu ta. Lúc này trên lưng cậu cũng ngồi trên một bé Pikachu. Thật không biết là cậu ta kiếm được ở đâu.

Có điều, may mắn cũng không dừng lại với Red quá lâu. Rất nhanh xui xẻo đến với cậu. Bulbasaur lỡ phóng Razor Leaf (lá cắt) nhằm vào tổ ong của đám Beedrill. Không chỉ vậy mật ong còn rơi rớt vào đầu nó, chỉ đường cho đám Beedrill bay tới báo thù. Đây tất nhiên là việc phá tổ ong chọc nộ đám Beedrill nóng tính.

Kết quả cũng không có gì lạ, cậu và đám pokemon bị đám Beedrill đốt cho sưng mặt sưng mũi.

Haizzz. Đúng là con đường tắt nào cũng có cái giá của nó phải trả. Có điều nhờ vậy mà cậu đã vượt qua hầu hết đám người. Phía trước cậu giờ chỉ còn lại Black đang dẫn đầu, tiếp theo là một tay đua tên là Swimmer là người cậu gặp dùng Slowpoke vượt sông. Ngoài ra còn có anh bạn cũng băng qua rừng giống như cậu Catcher Bug.

Này là những gì khán giả tại đích có thể nhìn thấy qua màn hình. Nếu không có bất ngờ xảy ra, chức vô địch lần này sẽ thuộc về một trong bốn người.

...

Black hiện tại rất lo lắng. Điều cậu sợ hãi nhất lại đang đến gần.

Thể lực của Ponyta đang nhanh xuống đáy. Cứ thế này rất nhanh cậu sẽ phải quay về với thời kì đạp xe hăng cái (hai cẳng) như mọi người. Đây lợi thế cậu tạo ra cũng sẽ không còn.

Cũng may, cho dù cậu đi đường vòng, có điều này cũng là hầu hết mọi người lựa chọn tuyến đường. Dù sao băng rừng cũng sẽ có rất nhiều điều không biết. Như đám Beedrill tấn công Red chỉ là trường hợp bình thường.

Có điều có không ít người xuất sắc. Hiện tại sau lưng cậu đã thấy bóng dáng của người đuổi theo rồi. Cuộc đua này quả nhiên là không ngon ăn tí nào. Black lại bắt đầu công việc cô vũ của mình. Đồng thời cũng quyết định chủ ý. Một khi Ponyta kiệt sức, cậu sẽ tiếp tục đạp xe. Tới khi gần về đích có thể dùng lại Ponyta xung kích chức vô địch.

Rất nhanh, chặng thứ hai kết thúc. Chướng ngại vật ngăn cách chặng thứ ba xuất hiện.

Black nhìn chần trên đường đi Snorlax mà lòng than thở. Nếu có thời gian cậu nhất định sẽ thu phục nó rồi mới đi. Có một Snorlax trong đội hình cũng là chuyện không tồi. Có điều giờ pokemon cậu có cũng không ít. Sau này có thể tìm một con Snorlax khác đền bù. Tuy nhiên lúc này mà không đoạt được giải thì phiền phức ngay lập tức sẽ đến với cậu.

Vì vậy Black nhanh chóng quyết định để lại Snorlax chặn đường đám người tới sau. Hiện Ponyta vẫn còn sức lực, nên tranh thủ thời gian.

Và thế là cậu tháo dây thừng mắc với xe đạp. Theo mệnh lệnh cậu đưa ra. Rất nhanh Ponyta lùi lại phía sau. Lúc này là lúc thử thách sức bật của nó. Snorlax hiện tại đang ngủ. Trừ thức ăn không gì có thể đánh thức nó. Hơn nữa Black cũng không có định đưa nó đánh thức đi chuyển khỏi chỗ này. Vì vậy muốn vượt qua mà không có một con pokemon phi hành lớn thì chỉ có thể trông cậy vào việc nhảy qua.

Bởi sau lưng Snorlax là đường hầm dài. Lúc này Black chỉ có thể đi trên đỉnh đường hầm để tiếp tục đua.

Rất nhanh, Ponyta không làm cho Black thất vọng. Nó thành công nhảy cao vượt lên đỉnh hầm. Tiếp đó mọi chuyện trở nên dễ dàng. Black dùng dây thừng kéo xe lên trên. Tiếp đó là bản thân cậu cũng được kéo lên. Sau khi cả đám thành công lên tới đỉnh thì một người mặc quần áo bơi cũng đã đuổi tới nơi. Nếu Black ở khán đài tại đích đến sẽ biết được này chính là tay đua hiện đang xếp thứ hai Swimmer.

Black bỏ qua ánh mắt ngạc nhiên của người tới sau. Cậu nhanh chóng xuất phát về đích.

Rất nhanh, cậu đi hết đường hầm. lúc này Black quyết định đạp xe về đích. Cậu thu Ponyta trở lại pokeball. Bây giờ, sau khi giữ sức suốt cả trận thi đấu. Lúc này mới là lúc cậu chính thức bắt đầu tham gia cuộc đua.

...

Quay trở lại với Red. Sau khi băng qua rừng rậm, cậu rất nhanh sẽ gặp được nơi bị Snorlax chặn đường. Lúc này ở đây đã có thêm Catcher Bug đợi ở đó. Hai người đã quyết định bỏ cuộc vì không có pokemon có thể ứng đối.

Có điều sau khi Red nghe được Swimmer nói đã có người vượt qua thì cậu quyết định làm một vô cuối cùng.

Lợi dụng hương thơm đậm mật ong trên đầu Bulbasaur, Red thức tỉnh lại Snorlax tránh ra lối đi. Có điều kết quả lại là nó bắt đầu chạy đuổi theo xe của cậu. Red lúc này không còn cách nào, chỉ có thể điên lên đạp xe lao về đích. Sau lưng là mặt đất chấn động, bụi mù cuốn cuộn và Snorlax về mặt thềm thường đuổi theo.

Swimmer và Catcher Bug hai mặt nhìn nhau.

Cuối cùng hai người lắc đầu từ bỏ.

Cuộc đua tiến dần về hồi kết. Kết quả chiến thắng sẽ đến với một trong hai người Black vs Red.

...

Thế lực sung túc, rất nhanh Black thấy được băng rôn về đích phía xa. Cậu đang định tăng tốc về phía trước thì âm thanh chấn động phía sau khiến cậu giật mình nhìn lại.

Từ nơi này, Black thấy Red ôm Bulbasaur đặt phía trước tay lái, cậu ta đang điên cuồng đạp xe phía trước, theo sau đó là bụi mù cuốn cuộn cùng với chấn động của mặt đất.

Khả năng này là sức mạnh tiềm ẩn của con người khi gặp nguy hiểm sẽ bộc phát. Vì thế mặc dù Black dẫn trước, mặc dù cậu rất sung túc sức lực, xe đạp của cậu tốt hơn,... v v. Có điều tốc độ Red lúc này vẫn cao hơn cậu.

Không chần chờ, Black một lần nữa gọi ra chung cực vũ khí của mình. Ponyta xuất hiện và bắt đầu tăng tốc đưa xe chạy băng băng về đích. Dù nó đã rất mệt mỏi, có điều những đợt huấn luyện bình thường khiến ý chí của nó lúc này cực kì kiên định Ponyta vượt qua mọi mệt mỏi, băng băng lao về đích.

Như những vận động viên huyền thoại lao người về điểm đến chung kết. Cả hai tăng hết tốc lực, ganh đua những giây phút cuối cùng trong cái nhìn hãi hùng của khán giả. Thật sự là bụi mù sau lưng Red, kết hợp mặt đất rung động quá khiến người ta kinh hãi.

Rốt cuộc...

Đích đến những giây cuối cùng, người ta chỉ kịp nhìn thấy ánh hồng lóe lên vượt qua, sau đó tất cả lậm vào đồ nát dưới thân hình khổng lồ và tốc độ lao nhanh của Snorlax.

Cuộc đua kết thúc. Phần thắng thuộc về Black và đám pokemon của cậu.

Nhận đám tiền thưởng. Black và đám pokemon khuôn mặt đầy vẻ mừng rỡ.

Hôm nay quả là một ngày thật tuyệt với cậu.

Không phải sao?

...

Kết thúc chương 54.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Chuyện lật vật trên đường

- G rào...! “măm măm”

Red nhìn con Snorlax nào đó đang vui vẻ ăn mà trong lòng buồn bực.

Chuyện này quả thật là tai hại đối với cậu. Tham gia cuộc đua xe xong không nhận được tiền thưởng. Giờ cậu lại phải lưng đeo một đồng nợ nần đền bù việc Snorlax phá hoại của công và gây tai nạn cho khán giả. Đã vậy sau này còn phải nuôi sống tên ham ăn này nữa.

Gặp phải chuyện như vậy khiến mấy ngày nay cậu giảm mất vài cân thịt rồi.

Haizzz! “buồn rười rượi”

...

Cách đó không xa, Black hiện đang quan sát Ponyta tập luyện. Lúc này nó đang chạy vòng tròn thật nhanh xung quanh cậu. Đồng thời vừa chạy, nó còn phải tránh đám dây nho bắt chọt của Bulbasaur đánh tới. Nếu không né được, ngay lập tức sẽ phải ném thử tư vị bị quất roi.

Này không vui một chút nào!

...

Black hài lòng nhìn về kết quả mình tạo ra. Còn Bulbasaur xuất hiện tại đây?

Này phải nói đến sau khi cuộc đua xe đạp tiến hành xong. Red rất đen đui khi phải nộp tiền đền bù đám kiến trúc mà Snorlax phá hoại, không chỉ vậy còn mất thêm một đồng tiền thuốc men cho khán giả. Dù sao Snorlax lúc này cũng thành pokemon của cậu ta. Vì thế hậu quả nó gây ra Red đều phải gánh chịu.

Cứ như vậy số tiền cần đền bù cũng sẽ không nhỏ. Black thấy vậy cũng nổi lên chút lòng kết giao. Cuối cùng nhờ Black giúp đỡ một phần tiền sau, Red mới kết thúc được mọi chuyện. Sau đó hai người làm quen với nhau. Red vẫn còn nhớ tới Black khi cậu ở gym thành phố Pewter. Black cũng rất bất ngờ vì cậu ta cũng có quan sát trận đấu của mình.

Hai người nói chuyện với nhau rồi phát hiện cả hai đều chuẩn bị đi tới thị trấn Lavender. Vì vậy hai người quyết định kết bạn lên đường. Trên đường đi, Black và Red trao đổi nhiều kinh nghiệm với nhau.

Tất nhiên chiến đấu giao lưu là không tránh khỏi. Có điều hiện pokemon của Black thật sự rất không cấp lực. Vì vậy kết quả thường rất nhanh kết thúc với chiến thắng về bên Red.

Black cũng biết tiếp tục chiến đấu như vậy chỉ có thể làm mất niềm tin của đám pokemon. Vì vậy cậu quyết định dừng việc đấu giao hữu mà tập trung vào huấn luyện. Red cũng rất sáng khoái đáp ứng đám pokemon của cậu sẽ giúp đỡ huấn luyện. Vì vậy mới có việc Bulbasaur giúp đỡ Ponyta huấn luyện như bây giờ.

Đòn roi ra Ponyta giới nha!

Black nhìn chú ngựa non nào đó lại bị quất roi lên người mà hài lòng gật gật đầu.

- Cồ lên Ponyta!

Black tranh thủ cồ vũ nó.

- Ponyttaaaaa...!

Đáp lại là tiếng hí buồn bực của cô bé.

Huấn luyện vẫn đang tiếp tục.

...

Giữa trưa, hai chú Pikachu nô đùa tới gần vị trí hiện tại của Black và Red.

Nhìn thấy sự xuất hiện của chúng nó, Black sầm mặt lại.

Thấy vậy, một con Pikachu với một bông hoa cài trên đầu rụt người lại, nấp sau một con Pikachu khác.

- Pika! (Pikachu đứng chắn, quay lại an ủi Pikachu sau lưng)

- Pi... pika! ...Pikachu! (Pikachu có bông hoa, nhỏ nhẹ đáp lại)

...

...

Nhìn hai con Pikachu lú lú nói chuyện với nhau, rất nhanh ló là đi uy hiếp của mình, Black giờ giống như Red cũng rất buồn bực về pokemon của mình.

Không giống với Red lo lắng về túi tiền của cậu khi phải bắt đầu nuôi một thùng cơm đi động như Snorlax. Black giờ rất đau đầu với con Pikachu của cậu.

Không biết làm sao, sau khi nhìn thấy biểu hiện của Black tại Gym thành phố Pewter, Red cũng rất nhanh thu phục được một cô bé Pikachu trên đường đi. Sau khi hai người kết bạn du hành với nhau. Tính cách và phương pháp huấn luyện của hai người nhanh chóng lộ ra khác nhau.

Trái với việc đưa huấn luyện chủ yếu vào trong lúc thực chiến của Red, Black tập trung nhiều với tự mình huấn luyện trên đường.

Và thế là chuyện oái oăm đã xảy ra. Bulbasaur và Poliwrath rất nhanh hòa vào làn sóng huấn luyện cuồng triều của Ponyta và Magikarp. Ngược lại Pikachu của Red khá nhạt nhòa với việc này. Vì vậy trong lúc cả đám huấn luyện nó vẫn thường nhõn nhõn chơi bởi xung quanh.

Riêng Snorlax thì chỉ việc ăn rồi ngủ, Red cũng không có biện pháp với nó. Nhìn phản ứng của đám pokemon, Red cũng không phản đối. Yêu cầu của cậu chủ yếu là lúc chiến đấu ra sức là được. Vì vậy cậu ta lại tiếp tục lo lắng về vấn đề cơm nước sau này.

Tình hình pokemon bên Red là vậy. Còn pokemon bên Black cũng không kém. Mỗi con một kiểu.

Magikarp vẫn chăm chỉ tập luyện như mọi khi. Ponyta thì bị Black quản gắt gao và vẫn luôn rất cố gắng. Cùng với đó, Rattata bị Black để tự do huấn luyện. Lần trước ló là nó cũng học được rất nhiều skill mới, cậu giờ cũng hi vọng chuyện đó diễn ra thêm vài lần. Vì vậy Rattata là nhất tự do. Cô nàng thích huấn luyện thì huấn luyện. Chán! Cô bé bỏ ra đi chơi với cô Pikachu của Red. Cả hai rất nhanh hòa đồng, vui vẻ chơi với nhau.

Nói đầu đầu, phải kể đến tới Pikachu của Black.

Ban đầu khi mới huấn luyện, nó làm rất chăm chỉ và hăng say. (Trừ việc chuyên huấn luyện gần chỗ cô bé Pikachu của Red)

Sau thời gian dài, nhận ra Pikachu cái không hề hứng thú với việc này, kế hoạch huấn luyện của Pikachu nhanh chóng tuyên bố phá sản. Chàng ta rất nhanh ló ra lốt sói. Cả ngày nhăm nhe lảng vảng quanh Pikachu cái.

Phát hiện chuyện này xong, ban đầu Black còn định dùng tình yêu để kích thích nó gia tăng hiệu quả tập luyện. Yêu cầu huấn luyện xong mới được đi chơi.

Ai dè cậu quá đề cao độ khả thi kế hoạch của mình. Rất nhanh Pikachu tiến hành phản kháng lại ách đàn áp của Black.

Cuối cùng Black cũng chỉ có thể mắt nhắm mắt mở cho hai đứa đi chơi cả ngày. Cũng chỉ có thể sầm mặt biểu thị bất mãn thôi.

Haizzz, coi như cho nó nghỉ một thời gian vậy. Sau khi hai người tách ra, huấn luyện tiếp là được.

Và thế là trong lúc Pikachu còn đang huênh hoang lấy le trước mặt bạn gái mới thì không biết được rằng một thế lực tà ác đã lên sẵn kế hoạch chia rẽ tình yêu hai bé.

Tội cho một cuộc tình.

Có lẽ Pikachu của chúng ta còn phải cô đơn dài dài.

Mùa xuân tình yêu cũng thật ngắn ngủi với đôi bạn trẻ Pikachu.

Câu chuyện vẫn còn tiếp tục.

...

Kết thúc chương 55.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Âm thanh bất chợt

Như tất cả chúng ta đều biết. Trong cái thời đại thông tin giải trí phát đạt hiện nay. Bạn có muôn vàn sự lựa chọn để sử dụng thời gian nghỉ ngơi rảnh rỗi của mình.

Đọc một cuốn sách, nghe một giai điệu âm nhạc. Làm một món ăn ngon, xem một chương trình truyền hình mới hay tập tiếp theo của một bộ phim. Đi

đạo phố hay cùng bạn bè tụ tập chơi bời. Có lẽ còn có thể lên mạng chat chat facebook, đọc truyện mạng hay “troll” nhau trong một diễn đàn nào đó... Nhiều nhiều lựa chọn lắm lắm dành cho bạn.

...

Những lúc như thế này, bạn có thể ngồi ngoài, tự an ủi phần nào khi đám người thời xưa được hưởng ba vợ bốn nàng hầu, trong khi hiện đại xung quanh ta giờ vẫn còn ở chế độ một vợ một chồng.

Nói vậy thôi để thấy sinh sống ở thời đại này cũng là một điều may mắn. “cười”

Thật vậy! Như bạn thấy, chuyện để giải trí thời nay thật nhiều. Bạn không lo không có gì mà tiêu khiển. Và còn nhiều điều tuyệt vời nữa bạn có thể kể tới không hết nếu bạn suy nghĩ kĩ hơn.

...

Ông cha ta xưa thường có câu. Thời gian là vàng là bạc. Đối với luận điểm này, Black trước nay là tin không hề nghi ngờ. Khả năng dù bạn biết nó vàng nó bạc nhường nào. Nếu không thể sử dụng tốt nó, câu nói trên sẽ chỉ làm người ta trở nên xót xa tiếc hận mà thôi.

...

Nơi này là chốn dã ngoại ở thế giới pokemon.

Không đèn đóm hay ánh sáng văn minh công nghiệp của nhân loại có thể chiếu sáng tại nơi đây. Bạn không thể lướt web nghe nhạc, đọc truyện hay xem phim như trước....

Nói chung với Black bây giờ, thời gian trở thành thứ dần vật cậu.

...

Cái thói quen hơn hai mươi năm sống làm cậu thường khó mà ngủ sớm được mỗi khi trời tối.

Và khi trong mảnh trời đất mênh mông này, bạn lại sống giữa vùng núi thẳm rừng sâu âm u tĩnh lặng. Xung quanh bạn là xào xạc tiếng gió lùa qua kẽ lá.

Black rất không muốn nghĩ đến chuyện ma quỷ vào lúc này. Có điều cảnh sắc buồn thiu, rừng rợn, thỉnh thoảng âm thanh hú lên của một loài động vật nào đó xung quanh... Tất cả khiến cậu trở nên thật khó chịu.

Đã nhiều đêm cậu thao thức khó ngủ, chuyện đó bắt đầu ngay từ lúc cậu đến thế giới này. Những lúc như vậy, nỗi nhớ nhà sẽ lại trỗi lên trong lòng cậu.

Nếu là hồi xưa, giờ phút này, có khi cậu đang tán nhảm với đứa bạn trên mạng, bật một phim điện ảnh hot hot để xem, hay đang vui đùa “troll” một cô bạn gái đáng yêu mà cậu mới làm quen được...v v.

Đôi lúc, rời xa khỏi thế giới đang sống, ta mới chợt nhận ra rằng: Được sống cuộc sống như trước kia đó là một chuyện hạnh phúc đến nhường nào.

...

Đêm nay, Black không còn phải thức một mình.

Cũng không có gì. Đám pokemon vẫn bé ngoan đi ngủ sớm như mọi khi. Một ngày huấn luyện, chiến đấu mệt mỏi qua đi, ta lúc này không nên làm phiền chúng nghỉ ngơi nữa. Giờ chỉ có Black vẫn cố ngồi tán gẫu với Red. Dù rằng cậu ta cũng đã híp cả mí mắt buồn ngủ rồi.

Không sao. Chia sẻ nỗi đau, cái khó chịu... của chính mình với người khác sẽ làm bạn bớt đau thương, bức bối... hơn nhiều. Black quyết định vẫn là gãy vỡ Red thêm một quãng thời gian nữa rồi mới tính buông tha cậu ta.

...

Black tán nhảm hết bài này đến bài khác. Red chỉ có thể từ ban đầu há miệng hốc mồm nghe, cho tới sau này dần dần mà trở nên chết lặng. Còn bây giờ, cậu ta chỉ còn có thể ừ, à, gật gù cho qua chuyện mà thôi.

Cũng không có sao. Lâu rồi mới gặp đồng giới, đồng độ tuổi thanh niên như vậy để tán phét được nhiều và thoải mái như thế. Đây làm Black nhớ lại những kỉ niệm khó quên trên địa cầu. Người ta vẫn thường mượn rượu tiêu sầu, Black thì chỉ mong kẻ chuyện, tán gẫu cho vui đi nỗi nhớ nhà.

Nói chung Black khá hài lòng về sự anh minh của mình lúc trước, khi cậu quyết định đi cùng với Red một đoạn đường.

Đêm! Thời gian vẫn đang tiếp tục trôi qua...

...

Đang lúc Black bật mí về những bí kĩ kinh người mình học được qua “Tán gái sát thủ” mà cậu đọc được. Lúc này, đột nhiên mặt đất bỗng rung mạnh.

Tiếng động, tiếng va chạm ầm ầm nổi lên.

Red cũng tỉnh cả ngủ mà nhìn về phía Black.

Hai người ánh mắt trao đổi trong giây lát rồi bắt đầu di chuyển về nơi âm thanh phát ra.

Biết đâu đây lại là một con pokemon làm ra không biết chừng.

Cả hai nhanh chóng xuyên qua cây cối xung quanh rồi mất bóng trong màn đêm thăm thẳm.

...

Trên đường chạy đi, Black và Red gặp nhiều loại pokemon hoảng sợ chạy trốn qua trước mặt mình.

Hai người gặp một cặp đôi Nidoran dắt nhau chạy ngang qua. Một đám pokemon côn trùng Caterpie, Weedle ... tràn đầy cả đường đi. Bầu trời là đám chim chóc, đám côn trùng như Butterfree, Venomoth, Spearow... giờ đang xôn xao bay lên lộn tưng phèo. Mặt đất thì xuất hiện từng đám từng đám Diglett dày đặc. Xen lẫn có thể bắt gặp được một vài con Dugtrio trong đó.

Black không ngờ nơi này lại nhiều Diglett và Dugtrio xuất hiện đến vậy. Thật sự là kí ức của cậu về đám pokemon này khi ở khu giải trí chơi game rất sâu sắc rồi. Lúc đó nếu cậu nhìn thấy chúng có khi lập tức muốn “nôn mửa” xúc động mất. Có điều bây giờ xuất hiện nhiều Diglett, Dugtrio ở đây như vậy chắc hẳn phải có điều gì đó liên quan ở đây.

Hiện giờ cả cánh rừng đã nhốn nháo lên vì tiếng động tạo ra. Trong đêm vắng, âm thanh càng dễ dàng trở nên cực kì rõ ràng và nổi bật.

Black gặp một con Eevee chạy nhanh băng qua người.

Cậu rất muốn chửi thề một câu khi lúc này lại có thể bắt gặp được nó.

Nói chung, ở kiếp trước trong tất cả các loại pokemon, có thể nói Eevee là một trường hợp cực kì nổi bật và hút người lựa chọn. Nó có thể tiến hóa theo bảy dạng thuộc tính khác nhau thành bảy dạng thuộc tính pokemon khác biệt. Chúng có đủ cả các hệ Water (nước), Fire (lửa), Electric (điện), Psychic (tâm linh), Dark (bóng tối), Ice (băng), Grass (cỏ). Và Normal (thông thường) của chính Eevee.

Còn gì tuyệt vời hơn nếu bạn có một con Eevee dịu ngoan như con mèo trong đội hình hiện tại. Không chỉ đẹp về hình thức, hút hàng với phái nữ. Sức mạnh của Eevee cũng đáng để bạn phải quan tâm, suy nghĩ.

Và nói thật, xưa nay trong game nếu không có một con Eevee để bỏ vào trong kho dữ liệu sưu tập pokedex thì danh sách pokemon bạn thu thập rất đáng đánh điểm trừ rồi.

Nói chung, vì nhiều lý do mà bây giờ Black rất muốn có một con Eevee. Chưa kể đến việc bây giờ đội hình của cậu còn khiếm khuyết và khá yếu so với yêu cầu. Có điều thật sự là bắt gặp được chúng không dễ dàng chút nào. Đám Eevee này thường rất nhút nhát và có tính cảnh giác rất cao. Chúng lại thường hay lẫn mò sống trong các hang hốc bí ẩn trong rừng. Lần này bắt gặp quả thật là cơ hội trời ban cho cậu.

Có điều bên cạnh Red cũng đã đang chạy nhanh tới nơi phát ra âm thanh. Black đành nước mắt chảy ngược vào tìm chạy theo bước chân đồng nghiệp.

Động tĩnh gây ra lớn như vậy, chuyện xảy ra rất không tầm thường và đáng giá cân nhắc. Eevee giờ mất bóng sau này còn có thể bắt. Không gặp được con này ta có thể bắt gặp con khác. Có điều chuyện lạ là sẽ chỉ xảy ra một lần mà thôi. Cái gì cần lấy hay bỏ, Black vẫn là hiểu rõ.

Ôi, biết là chuyện nó đúng lý như vậy. Nhưng giá mà anh không gặp may, anh sẽ không buồn và khó chịu như hiện nay. Tâm thần buồn bực mất mát, cảm xúc đan xen hỗn tạp khó tả... v v. Đây là bệnh. Mà bệnh thì cần phải trị.

Lần này kẻ gây ra tiếng động mà không cho anh một câu trả lời hài lòng, không cho anh một cái kết cục mỹ mãn là anh sẽ còn đau lòng dài dài đấy.

Dằn lại tâm thần không cho mình quay lại truy đuổi Eevee, Black quyết tâm dâng cao đuổi tới phía trước.

Anh đang tiến tới gần ...

...

Kết thúc chương 56.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Thật lớn ... a!!!

Người ta vẫn thường khuyên bảo con người muốn thành công trước hết phải chăm chú với những việc mà mình đang làm. Này chân lý không sai.

...

Cái giây phút ấy. Cái giây phút mà Black nhìn thấy kẻ gây ra chuyện âm ỉ tối nay. Trong nháy mắt anh ngộ ra rất nhiều điều.

Thật lớn ... a!!!

...

Người ta thường vẫn nói: Trâu chậm uống nước đục.

Việc nó xảy ra sờ sờ như thế mà anh còn làm việc không chuyên tâm, còn chơi cao đoan skill nhất tâm nhị dụng. Kết quả tất nhiên là đã định sẵn. Trâu chậm thì uống nước đục. Đã chậm chân rồi thì anh giờ còn đâu nữa mờ mà húp.

Nói chung, cái thời điểm anh gặp Eevee chạy ngang qua. Dù cho có dẫn lòng thế nào đi chăng nữa thì anh cũng không thể trở về với cái trạng thái không mình, cái chuyên nhất mà đạo Phật vẫn thường dạy chúng ta được.

Lung tung suy nghĩ, mục tiêu không kiên định... Cuối cùng chậm hơn đội bạn chỉ giây lát và thế là xong chuyện hết của anh.

...

Hiện tại thứ xảy ra trong mắt Black là một con Onix to tổ chẳng. Nhìn hình thể của nó là có thể biết nó mạnh mẽ và đáng giá ngàn nào. Ít nhất nếu có nó chuyện của anh sẽ nhẹ nhàng nhiều hơn.

Có điều đối đầu với Onix bây giờ lại là pokemon của Red.

Hiển nhiên, Red cũng không ý định buông tha sở hữu nó.

Cái gì thứ tự đến trước đến sau, anh vẫn là còn biết. Dù con Onix này có hấp dẫn anh nhường nào đi nữa thì cũng không thể đến với cái nghề cướp pokemon dành riêng của băng Rocket được.

Vì vậy, Black cũng chỉ có thể hai mắt “manh manh” sáng long lanh mà nhìn cuộc chiến diễn ra mà trong lòng thì chửi cha chửi mẹ cái số phận diễn ra. Từng tia, từng tia hồi hận trong anh dâng trào ra mà không cản nổi.

Này lại là một chuyện buồn của thanh niên Main!

...

Red gặp Onix thời điểm cũng là lúc nó đang lờ lờ, dầy vò mảnh rưng và cảnh tượng xung quanh. Cậu cũng không có cái tâm trạng bất an lo lắng, chột lên chột xuống, nhiều cong cong thẳng thẳng như Black. Red tiện tay tung pokeball trên người, tiến hành một cuộc thu phục pokemon mà cậu hứng thú như mọi khi.

- Tiến lên Poliwrath. Dùng Water Gun (súng nước) hạ hạ nhiệt, tẩm tát cho nó một tí.

- Poliwrathhhh!

Poliwrath nhanh chóng đáp lại mệnh lệnh của Red, tấn công về phía Onix không lờ. Nó vốn là pokemon có từ nhỏ của Red nên rất nghe lời. Đồng thời cũng là pokemon chủ lực huấn luyện lâu và kĩ nhất của cậu bé.

Một đòn Water Gun hệ nước đánh tới gây ra chú ý cho Onix về phía những kẻ mới đến. Tuy đòn hệ Water (nước) tấn công vào pokemon hệ Rock (đá) như Onix rất có hiệu quả nổi bật. Có điều hiển nhiên với thân hình khổng lồ chứa đầy thể lực của Onix thì một chiêu Water Gun mang ý nghĩa khiêu khích với nó nhiều hơn.

Nói chung sau khi trúng đòn, mắt Onix càng đỏ rực và cuồng nộ hơn. Nó bắt đầu tấn công về phía Poliwrath với một hành động đơn giản, lao đầu xông tới đầy dã man và thô bạo.

Dù chỉ là rất đơn giản lao đầu tấn công tới cũng làm cho Black ở ngoài xem mà nao núng. Đúng là Onix thân hình khổng lồ lợi thế khác hẳn. Cờ như nó thì cũng chỉ có Snorlax của Red mới đỡ được.

Tất nhiên Poliwrath cũng không ngu gì mà đứng đấy nhận đòn. Tốc độ của nó rất nhanh nên nhẹ nhàng tránh thoát đòn đánh tới của đối phương.

Này tốc độ, độ linh hoạt thân thể kém hơn đối thủ đôi lúc cũng khiến người ta thật phiền muộn. Cảm giác như toàn lực dắm vào đầu gối bông vậy! Không những không hiệu quả mà còn khiến người trở nên bức tức. Onix hiển nhiên cảm nhận được chuyện đó vào lúc này. Chỉ thấy nó bắt đầu dùng đuôi sử dụng Iron Tail (đuôi thép) lung tung đập loạn xạ xung quanh vị trí của Poliwrath.

Bụi mù, tiếng cây cối ngã rạp mặt đất, âm thanh va chạm... Mọi thứ bắt đầu rơi tung rối mù lên. Black nhanh tay cho gọi ra Ponyta để phòng bất trắc.

Quả nhiên, rất nhanh một cái bóng mờ lao về phía cậu. Black nhanh chóng thoát đi chỗ cũ nhờ Ponyta. Ngay sau đó chỗ cậu vừa đứng đã bị đập lún xuống. Mặt đất hiện lên vết rạn nứt xung quanh.

- Red! Nếu cậu không nhanh chóng hạ gục nó, tớ sẽ không khách khí đâu.

Black không cam lòng hét lớn lên với Red.

Đang chật vật thoát khỏi lớp bụi mù. Red nghe vậy phiên muộn đáp lại.

- Đã biết. Ngay lập tức thu phục.

Đón lấy cậu cho gọi ra pokemon mình mới thu phục được là Snorlax.

- Snorlax, tiến lên xử lý nó và mày sẽ có một bữa ăn thật ngon.

- Snorlaaxxx!!!

Không gì đối với Snorlax quan trọng hơn việc ăn ngon. Vì vậy dù phía trước và Onix đang điên cuồng bạo động cũng không làm chùn bước chân của nó. Rất nhanh, Snorlax lao tới chỗ Onix. Tốc độ chậm, tay chân vung về hoàn toàn xa rời đi Snorlax vào lúc này. Nó nhanh chóng cho thấy một con Snorlax đang lên cơn thèm ăn mạnh mẽ cỡ nào. (Thật sự là trong tự nhiên ít loài pokemon có thể đối đầu lúc Snorlax điên cuồng lên vì ăn). Onix dù mạnh mẽ quát đuôi lên người tên to xác đang tới gần này. Có điều tất cả với Snorlax giờ chỉ là mưa bụi.

Sau khi ăn trọn đòn Iron Tail của đối thủ, Snorlax cuối cùng như ý nguyện tóm được đuôi của Onix. Tiếp đó nó bắt đầu dùng tất cả khả năng bắt đầu chặn lại hoạt động của đối phương.

Muốn cho Snorlax tóm đuôi Onix quăng quật đối phương như quất dây là chuyện khó khăn. Nhưng muốn nó như võ sĩ Judo, đè chặt hoạt động của một kẻ cơ thể như cái dây thừng như Onix thì không khó chút nào.

Mặt đất bụi mù dần tản đi. Onix hình thể không lồ bị Snorlax tóm đầu đuôi, ghim chặt trên mặt đất. Poliwrath giờ cũng thoát khỏi đám bụi mù về đơn vị với Red. Đón lấy Red bắt đầu tung Pokeball để thu phục Onix.

Chiến đấu có lẽ nên kết thúc rồi.

...

Đôi lúc chuyện tưởng như đơn giản lại xảy ra chẳng giản đơn như chúng ta vẫn nghĩ.

Black vừa cho rằng chuyện tối nay đã kết thúc thì kết quả lại cho cậu một cái tát tỉnh ngủ.

Onix lại không bị Pokeball thu vào.

Này tất nhiên không giống với lần Black thu phục Fearow và phát hiện nó đã có chủ. (Pokemon đã có chủ thì chỉ có đám Rocket mới có thể vẫn bắt buộc bắt được chúng thu vào pokeball. Đừng hỏi tại sao vì đó là nghề của họ). Này con Onix rõ ràng là một pokemon hoang dã. Dù lúc này bị tóm chặt bởi Snorlax cũng không chịu chui vào pokeball.

Lúc này cả Black và Red đều ngạc nhiên tại chỗ.

Trong lúc cả hai còn đang nghĩ lý do thì xung quanh bắt đầu xuất hiện rất nhiều Diglett cũng như Dugtrio.

Black cũng tạm vứt bỏ vấn đề khó nhằn này mà quan sát hoạt động của đám Diglett, Dugtrio.

Từ hành động của chúng và những gì kiến thức cậu gộp nhặt được từ kiếp trước cũng như sở tay của cụ Fuji đưa cho. Cậu hiểu đám pokemon Diglett này giờ đang làm gì. Chúng đây là đang trồng lại đám rừng vừa bị phá hoại ở đây.

Có vẻ như nơi này có một bầy Diglett sinh sống. Nói chung sự hiện diện của chúng mang lại xanh tươi cho hoàn cảnh. Đám pokemon như Onix có tác dụng đào những đường hầm trong nền đất. Hoạt động của chúng giống như những như giun không lồ bằng đá đang làm tươi xốp đất đai nơi chúng đi qua. Dugtrio thì có tác động vai những chiếc cây, chiếc cuốc xới nhỏ đất đá. Cuối cùng công việc trồng rừng gây mầm là của đám Diglett.

Trong tự nhiên, việc một loài pokemon có thiên địch của mình là chuyện thường thấy. Có điều với đám Diglett, Dugtrio luôn cần cù chăm sóc thiên nhiên này thì hầu như không có thiên địch. Mọi pokemon đều biết sự quan trọng của nó mà không đối đầu với bầy đàn Diglett. Có lẽ con người có thể hủy đi thế giới với những phát minh và rác thải sinh hoạt nhưng chỉ cần có đám Diglett thì vẫn có rừng và thế giới này vẫn sẽ mãi xanh.

...

Suy tư mọi thứ, tiếng động phát ra gần đó làm Black chú ý.

Red đang quan sát gần Onix. Rất nhanh cậu ta loay hoay một chút rồi đột ngột từ thân hình Onix toát ra một con Sandslash nhảy ra.

Thấy vậy Black chợt tỉnh ngộ lại. Thảo nào Onix không thể chui vào pokeball. Dù sao pokeball cũng chỉ có thể bắt giữ một con một thôi. Pháp tắc tạo ra nó không cho phép bắt giữ cùng lúc cả Onix và Sandslash trong cơ thể nó. Vì vậy dù có đánh nó nằm đo ván cũng không ăn thua chứ chưa nói tới chỉ bắt lại nó như vừa nãy.

Sắp xếp cả đầu đuôi tất cả câu chuyện tối nay cũng rõ ràng trước mắt.

Vùng rừng xung quanh này được nuôi trồng bởi một đàn Diglett, tất nhiên xung quanh chúng sẽ có đám làm nhiệm vụ cày đất như Onix. Đêm nay khả năng con Sandslash tưởng nhầm cơ thể Onix là tảng đá bình thường nên chui vào. Đây là việc chui tảng đá cũng là chuyện đám Sandslash quen làm. Giống như Onix, tác dụng của chúng cũng là phá những tảng đá to cho chúng nhỏ đi.

Có điều khi tay bạn bị thương chảy máu khiến bạn khó chịu, chuyện có kẻ dùng dao đâm vào cơ thể bạn sau còn đau khoét, khuấy đảo trong đó thì thật là chuyện cực kì bi thảm rồi. Đây khả năng Onix lồng lộn lên phá phách cũng không khó hiểu đi. Và vì chúng sống cộng sinh cùng với đám Diglett nên khi Onix phá hoại đám Diglett mới lan tràn ra trên đường Black đi đến như vậy.

Sandslash gây ra này cũng có thể thông cảm. Tối lửa tắt đèn nha. Ai biết đâu mà lần. Có nhờ làm việc chăm chỉ quá đà, nhầm lẫn chút là chuyện bình thường ấy mà.

Dù rằng việc này nó gây ra sẽ là một kỉ niệm khó quên cho Onix rồi. Hi vọng sau này chúng nó không ghét nhau. Black mỉm cười thâm nghĩ.

...

Kết thúc chương 57.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Lúc ai đó lạc lối

- Cứ như vậy?

Black hỏi tên đồng nghiệp cùng tuổi bên cạnh mình.

Red nhún nhún vai tỏ vẻ không quan trọng. Cậu ta đáp lời:

- Nơi đây cần Onix tiếp tục ở lại. Đám Diglett sẽ không làm được gì đồng đất đá cứng nếu không có nó. Onix ở lại sẽ tốt hơn là việc đi theo tớ.

- Hơn nữa ...

- Tớ cũng không thể dùng pokeball thu phục được nó, không phải sao?

- Mà chúng ta trở lại nơi cắm trại thôi. Tớ buồn ngủ lắm rồi. “ngáp”

Nhìn Red ngáp dài, quay người trở lại nơi cũ. Black thật sự rất muốn nói với cậu ta một câu:

“Bạn thân! Cậu không thu phục nó thì cứ để tớ đến làm đi. Như bây giờ thật sự tốt sao không?”

...

Có điều nhìn mắt bóng Onix. Đám Diglett giờ vẫn đang miệt mài hoạt động nơi đây. Black quyết định vẫn là quay trở lại đi ngủ một giấc tốt hơn. Cũng không thể nghe bạn đồng hành nói như vậy sau còn mặt dày mày dạn đi thu phục Onix đi. Đây rất thách thức skill “Mặt dày thần công” của cậu. Mà cái đó thì cậu còn chưa luyện đến cảnh giới tối cao cần thiết.

Đôi lúc cũng thật khó để hiểu đám nhân vật chính đang suy nghĩ cái gì. Quá khó nhai hiểu. Dù giờ bạn thân cũng là nhân vật chính.

Haizzz!

Thời buổi này thật là... Kẻ ăn không hết, người lần chẳng ra.

Ôi thôi. ... Trở về!... Trở về thôi!

Một buổi tối thật buồn với cậu!

...

Bên đồng lửa, nhìn Red đã sớm chìm vào giấc ngủ say, Black cũng đặt mình nằm xuống.

Việc Red không thu phục Onix làm cậu trọc trăn, thao thức. Làm mất cơ hội thu phục Eevee càng làm cậu buồn rầu. Nghĩ về chuyện mà Red đã làm. Nhớ lại chuyện lúc chính mình gặp đám Rocket, làm lúc thường ngày, và đem mọi thứ giữa cả hai mang ra so sánh.

Có vẻ không được tốt lắm!

Anh hùng và quân tử? Tiểu nhân và kẻ hèn nhát? “bủ bủ môi”

Thực dụng? Lý tưởng hóa? “còn tạm”

Thông minh? Ngu xuẩn? “@@”

Tốt và Xấu? Đúng và Sai? ... v v.

Tất cả thành một mớ bòng bong vô tác dụng! Đúng là nghĩ nhiều mất công!

...

Chuyện cả ngày hôm nay chạy nhanh một lần qua đầu.

Huấn luyện,... ăn cơm,... huấn luyện,... chiến đấu với pokemon hoang dã...

Đột nhiên, cậu không hiểu mình đang làm những điều này chăm chỉ như vậy để làm cái gì?

Mê mang!

Lạc lối!

Black chìm vào giấc ngủ từ lúc nào mà không biết.

...

Buổi sáng...

Tiếng âm thanh một loài pokemon nào đó làm Black tỉnh giấc. Red ra dấu chào hỏi về phía cậu. Có vẻ hôm nay cậu dậy muộn hơn nhiều so với thường ngày.

Nhận bữa sáng giản đơn từ Red, cậu vừa ăn vừa nghĩ.

Ban đầu hai người quyết định ở lại chỗ này huấn luyện dã ngoại một thời gian ngắn. Black vẫn luôn chăm chỉ tuân thủ việc huấn luyện mỗi ngày. Có điều hôm nay cậu lại không có tâm tư lắm như vậy.

Cơ thể, tâm thần đều tự dung một môi, chán trường.

Trời có lúc mưa, lúc nắng. Gió có lúc có, lúc không. Truyện có lúc hay, lúc dở. Và người có lúc tâm trạng trở nên thất thường cũng là chuyện đương nhiên. Black quyết định cho chính mình lười biếng một ngày. Nghi ngơi ăn chơi cái đã, còn mọi chuyện khác bàn sau.

Chia tay với Red khi cậu ta đang cố gắng huấn luyện Snorlax như mọi khi. Black đoán chừng nó sẽ dễ dàng nghe theo nếu có thức ăn ngon làm phần thưởng. Tất nhiên điều này là thứ mà Red bây giờ đang muốn huấn luyện nó thay đổi nhất.

Ừ, tật xấu này đúng là chuyện không hay ho với huấn luyện viên.

...

Mang theo Ponyta, nhẹ cười trên lưng nó, Black bắt đầu lạc bước trong rừng.

Pikachu đã đi chơi với cô bạn gái từ bao giờ. Black mang theo Rattata cùng Magikarp trên người để phòng bất ngờ. Dù sao nơi này cũng là rừng rậm hoang vắng. Pokemon hoang dã không phải lúc nào cũng thân thiện với con người.

...

Làm một lần Đường tăng cưỡi ngựa trắng đi giữa rừng già.

Cảm giác cũng không tệ lắm!

Black lẳng lẳng, yên tĩnh quan sát xung quanh. Thế giới dưới con mắt cậu giờ đây khác hẳn.

Không trầm lắng, nặng nề. Chỉ có bùng bùng sinh cơ.

Một con Caterpie toát ra từ kẽ lá. Nó trông ngơ ngác, đáng yêu khi nhìn cậu.

Một bụi hoa rừng, một con Vileplume đang đứng, lặng hứng sương buổi sớm.

Một cặp Rattata chạy nhảy trên dừa. Chợt dừng bước nhìn về Rattata trên vai cậu. Black nở nụ cười đáp lại.

Đầy ra cành lá bên đường, một vài chú Pidgy vỗ cánh bay lên.

Xa xa, một con Butterfree đang hút nhựa cây dùng cho bữa sáng... v v.

...

Đi... đi mãi... Black nhận ra khung cảnh trong rừng vốn dĩ đã quen giờ đây đầy lạ lẫm. Đám sinh vật rộn ràng với hoạt động của mình. Đôi lúc chúng ngừng lại quan sát kẻ mới đến rồi nhanh chóng quay đi như không có chuyện gì xảy ra.

Black cũng không có ý định thu phục pokemon nơi đây. Tất cả đều là những pokemon rất thông thường.

Cứ như vậy tiến bước, tiến bước về phía trước. Giống như dòng đời vẫn trôi đi dù bạn có đang làm gì.

Ánh nắng mặt trời chiếu lên khuôn mặt cậu.

Một khoảng trống vắng giữa rừng.

Nhìn không trung xa xôi phía trước. Thành đàn Spearow đang di chuyển tìm mồi.

Black nhảy xuống lưng ngựa. Vỗ vỗ ra hiệu trên vai Rattata. Nó nghi hoặc nhảy lên lưng Ponyta.

Một lát sau...

Cả hai pokemon giờ chạy chậm, chơi đùa trên thảm cỏ xanh trước mặt.

Black ngồi dựa vào một gốc thân cây lặng lẽ nhìn.

Ánh sáng lóe lên. Magikarp từ pokeball chui ra. Nó nhanh chóng nhảy nhảy đi đến, hòa vào cùng đám bạn chơi đùa. Phải rồi, cũng lâu rồi nó mới được cơ hội vui đùa như vậy.

Nhìn lũ pokemon vui vẻ hoạt bát, Black lại nghĩ về mình.

Một thanh niên đôi mươi bắt chợt đi đến thế giới này.

Vội vã ứng đối nhu cầu sinh hoạt. Tò mò tìm hiểu mọi chuyện xung quanh. Hoang mang lo sợ, liều mạng tăng sức mạnh... v v.

Dần dần cậu vướng vào một đám rắc rối khó nhai. Lúc này cậu cũng đã có bạn bè quan tâm, có người yêu thương muốn theo đuổi, có chút sức mạnh để tự vệ, có nhiều thứ mà trước lúc này chính cậu cũng không rõ ràng.

Vậy còn suy nghĩ cậu chăm chỉ huấn luyện như vậy vì cái gì hay sao.

Cuộc sống nơi nào rồi cũng có lúc gặp khó khăn. Đôi khi mệt mỏi muốn gục ngã. Chỉ muốn không phải quan tâm bất cứ điều gì nữa. Nhưng rồi khi chậm lại nhịp sống. Nhìn về mọi thứ xung quanh. Lại bắt chợt cảm nhận thời gian vẫn trôi đi, vấn đề vẫn còn đó dù bạn nghĩ về nó thế nào. Thì thì hãy phần chần lên mà đối mặt mọi chuyện.

Hãy tự nhủ rằng:

Khó khăn rồi cũng sẽ vượt qua! Và mọi vấn đề sẽ giải quyết nếu ta còn đang tìm cách. Gắng phấn đấu! Để rồi mai này có thể mỉm cười nhớ lại chuyện đời mà không hối tiếc. Để những người mình quan tâm được vui vẻ như những thứ mà mình mong muốn.

Cố gắng lên thiếu niên!

Black ngưng mắt nhìn bầu trời.

Nó cao và xanh thẳm. Ánh mắt người giờ thoáng đờn xa xăm.

Tương lai đang ở trong đôi mắt cậu.

Chỉ cần nỗ lực từ ngày hôm nay.

...

Kết thúc chương 58.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Chẳng lẽ không phải anh vẫn đi theo bảo vệ em bấy lâu nay sao?

Đi dạo ở thị trấn Lavender.

Thị trấn nổi tiếng với tháp Pokemon. Đó là kiến trúc cao nhất trong thị trấn. Bạn có thể nhìn được vị trí của nó ngay khi bước chân tới gần nơi này.

Khác với những thành phố bạn có thể đã đi qua, nơi này không có nhà thi đấu - Gym. Mặc dù thị trấn rất nổi tiếng, hàng năm vẫn có rất nhiều huấn luyện viên trẻ và khách du lịch Kanto cũng như các khu vực khác tới đây du lịch, tham quan tìm hiểu. Có điều có thể vì diện tích bản thân thị trấn, hoàn cảnh tự nhiên, lợi ích,... v.v. Nhiều lý do mà nơi đây vẫn như vậy dọc theo năm tháng.

Đám pokemon hệ Ghost (ma) thường xuất hiện ở nơi đây. Điều oái oăm là thị trấn nổi tiếng nhờ sự xuất hiện của chúng, có điều dân cư nơi đây lại không mặn mà với chúng một chút nào.

Tất nhiên việc pokemon hệ Ghost thường không được chào đón ở nơi dân cư sinh sống là điều dễ hiểu. Các trainer vui vẻ vì có thể bắt gặp và thu phục chúng tăng sức mạnh của mình. Ngược lại dân cư thường đau đầu vì những điều mà đám pokemon ma này gây ra.

Bạn đang đi trên đường và bỗng nhiên lạnh hết cả sống lưng. Chúc mừng, này có thể là một con Gengar vừa mượn cái bóng của bạn để di chuyển. Lấy pokeball trong tay và thu phục nó đi thôi.

Còn nếu bạn là người bình thường hoặc đám huấn luyện gà mờ. Chia buồn với bạn. Đừng cố bước tiếp vì bạn có thể vẫn sẽ đi loang quanh tại chỗ mà không hề hay biết. Đứng im và tỏ vẻ bạn đã phát hiện trò đùa dai của nó. Gengar sẽ sớm chán và bỏ đi thôi.

Ừ, còn chuyện bạn phải đứng im cho đến lúc nào thì nên tự mình suy xét. Có điều nếu bước đi quá sớm để mà trò đùa của nó thành công. Bạn chuẩn bị đi loang quanh cả buổi tối là vừa. Nếu kiên nhẫn đợi đến khi trời sáng thì chắc chắn là nó đã đi và bạn có thể về nhà ngủ bù.

Này chỉ là một trò đùa nhẹ nhàng nho nhỏ của đám pokemon ma mà thôi.

Nói chung hầu hết pokemon ma đều rất thích trêu chọc con người làm niềm vui. Đây là điều bí ẩn mà mọi người vẫn không thể hiểu nổi. Rắc rối thì thật là trăm phần trăm. Và nếu không may bắt gặp một con pokemon ma quá đà, sinh mệnh của bạn cũng có thể kết thúc bất cứ lúc nào.

...

Black và Red đến phía bắc thị trấn Lavender.

Cả hai buồn bực vì không khí con người sinh hoạt ở đây.

Đang lúc cả hai tìm kiếm chỗ trú mưa trong cái nhìn lạnh lùng xa lánh của đám người qua đường xung quanh thì họ gặp được ông Fuji.

Ừ, này chỉ trùng tên Ông cụ Fuji thành phố Cerulean mà thôi. Có điều nhờ có ông cụ hảo tâm nói chuyện mà cả hai biết được chuyện ở nơi này.

Vốn dĩ người dân sinh sống ở đây đã quen với đám pokemon ma trêu chọc và đã có kinh nghiệm ứng đối trong mọi trường hợp. Trò đùa trêu chọc mãi dù thành công hay không cũng sẽ nhanh khiến người ta phát chán. Đám pokemon ma cũng vậy. Dần dà người và pokemon ma ở đây sống ăn ý với nhau. Đám pokemon ma giờ cũng chỉ hướng đám người xa lạ lấy trêu chọc làm niềm vui.

Mọi thứ vẫn không thay đổi cho đến một ngày đám pokemon ma trở nên điên cuồng lên. Những trò đùa của chúng giờ không còn chỉ là đùa dai mà trở nên đáng sợ. Mọi người nhanh chóng nhận ra nhưng lại không có cách nào ứng đối. Dần dà còn sinh sống ở đây người đều trở nên đa nghi cho rằng mọi thứ trước mắt đều có thể là đám pokemon ma biến ảo ra.

Lúc trò chuyện, trong vô tình Red biết được việc Green lại đã mất tích trong tháp pokemon hai tuần nay. Cậu ta quyết định bắt đầu trèo tháp để tìm kiếm.

Black hiện tại cũng có rắc rối riêng của mình. Vì vậy hai người quyết định chia tay tại đây. Thời gian vừa qua cả hai đã hầu như hỏi hỏi được hết kinh nghiệm của nhau. Vì vậy giờ là lúc họ lại bắt đầu hành trình của riêng mình.

...

Black bình tĩnh nhìn Red xuất phát tới tháp pokemon.

- Cậu bé không đi giúp đỡ bạn cậu sao?

Cụ Fuji cất tiếng hỏi.

Nghe vậy Black lắc lắc đầu.

- Cháu tin là cậu ấy có thể dễ dàng vượt qua. Nếu không dù thêm cả cháu cũng sẽ không giúp được gì. Nếu cậu ấy cũng sẽ mất tích mới là lúc cháu lại tới tham gia.

Nghĩ nghĩ cậu lại nói tiếp.

- Cảm ơn ông đã khoản đãi.

- Giờ cháu muốn đi tham quan một chút để hiểu biết thêm về nơi này. Nếu có gì cần thiết cháu sẽ còn lại tới đây làm phiền ông. Mong ông thông cảm.

- Không sao. Ta rất hoan nghênh. Thật vui nếu cháu có thể lại đến thăm lão già này.

...

Chia tay cụ Fuji, Black bắt đầu loang quanh trong thị trấn. Lúc này cậu đã hiểu thêm về tình hình ở đây vì vậy cũng sẽ không đến gần hỏi thăm tin tức từ người bên đường. Mọi thứ đều cần cậu tự mình quan sát đánh giá.

Này có lẽ cũng là một chuyện thú vị có thể làm trong lúc này.

...

Đang nhìn bức tượng thiếu nữ bên mỏm đá cạnh biển thì một tiếng hét lên đánh thức cậu.

- A, aaaa...!!!

- Thật sự là anh sao?

Một cô bé xinh xắn đột nhiên hét lên và lôi kéo tay cậu.

Black ngó người thật nhanh quan sát đối phương. Đây là một cô bé rất xinh. Tuổi tác cũng tầm tầm tuổi cậu. Có điều ăn mặc rất thời trang. Một cái váy đen sang trọng và quyến rũ mặc trên người làm gọi lên vóc dáng lung linh của cơ thể. Nếu không phải chiều cao và khuôn mặt và giọng nói, đoán chừng nhìn số đo Black cũng thật lo lắng cho suy đoán của mình. Có khi là một bà chị mặt trẻ cự nữ ấy chứ.

Cô gái có một mái tóc nâu thẳng dài quá vai. Da trắng mịn, Một đôi mắt to nhìn về Black trông thật dễ thương. Môi hồng nhỏ mềm, cái mũi xinh xắn...

- Ghét ghê cơ! Làm sao anh cứ nhìn người ta hoài thế. Như vậy người ta ngượng lắm.

Cô gái hờn dỗi liếc nhìn về phía Black, đánh thức kẻ nào đó đang nhìn chăm chăm quan sát mình.

Black giật mình tỉnh lại. Ừ, nhìn xong và tổng kết lại là gái xinh lung linh nhưng cái vụ giọng điệu nói chuyện này là sao hả trời. Suy nghĩ nhanh như chớp giật, Black đáp lại:

- Xin lỗi, có phải em nhận nhầm người hay không.

- Hình như này là chúng ta lần đầu quen nhau.

Nghe Black nói như vậy, hai mắt cô bé đầm lệ, nước mắt như muốn rớt xuống. Thấy vậy Black cũng nghĩ chẳng lẽ này là bạn gái của thân thể này trước kia, giờ mình nói như vậy có phải phũ phàng quá không? Nếu không ta cứ thay thế nhận hàng thôi. Để em nó đau khổ vì tình như vậy thật tội quá. Có điều này thân thể có vẻ yêu sớm hơi quá mức thì phải. Mới tí tuổi đầu mà ...

Giọng nói trong trẻo nức nở làm dừng lại Black dậm dững tư tưởng.

- Chẳng lẽ không phải anh vẫn đi theo bảo vệ em bấy lâu nay sao?

...

Kết thúc chương 59.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Xinh đẹp hiểu lầm?

Một ngày đẹp trời, bạn đang đi dạo trên phố.

Buồn tẻ với không khí xung quanh và tự kỷ một mình để làm vui đi nỗi cô độc.

Đột nhiên, bạn bắt gặp một cô gái xinh đẹp chạy đến nắm chặt lấy tay bạn. Cô bé hai mắt long lanh và hỏi rằng có phải bạn đang đi theo và bảo vệ cô ấy bấy lâu nay.

Chuyện trời ơi đất hời như vậy có lẽ cũng chỉ đến mức như thế này mà thôi. Black rất muốn nói với cô. Đây hoạt cảnh chỉ có trong anime và truyện tranh Nhật mới xảy ra có được hay không. Bé đọc truyện tranh và xem anime quá nhiều rồi là đi. Đồng thời gửi tác giả, này kịch bản phải chỉ là có chút đại đại nhảy vọt quá đáng rồi!

Có điều, hoạt cảnh xinh đẹp mỹ lệ như vậy, cậu vẫn là rất thích thú nhé. “khà khà”

...

Black chưa bao giờ nghĩ đến mình sẽ có ngày gặp một chuyện hiểu lầm đầy xinh đẹp và mỹ lệ như vậy. Có điều khả năng trình độ da mặt của cậu có hạn. Đây biến cố rất đột nhiên khiến cậu thật sự rất ngượng ngùng và bấn khoăn rồi. Cậu lắp bắp nói không ra lời:

- Đây... chuyện này

Trong lúc cậu còn chưa biết làm sao ứng phó để tiếp tục chuyện hiểu lầm này, cô gái đột nhiên ôm chặt lấy cậu. Mùi thơm từ cơ thể cô mới ngọt ngào làm sao. Có cái gì đó thật mềm đang đè lên ngực cậu...

A Lê Hấp. Lỗi lỗi...

Nói sai chủ đề rồi. Đây không phải cái cần chú ý bây giờ.

Trở lại, trở lại...

Black giờ thật sự choáng váng. Đây tiến triển cũng quá nhanh một điểm đi. Chỉ nghe thấy tiếng cô nức nở vang lên bên tai.

- Chẳng lẽ giờ cả anh cũng không cần em nữa sao?

Mất cô nhạt nhòa mờ lung.

- Xin anh đừng làm như vậy mà!

Nước mắt em rơi trên vai anh hay là mưa đang rơi.

- Anh đừng lo. Em ngoan lắm. Sẽ không làm trái lời anh đâu. “giọng ngọt nị”

Black nghe mà trí tưởng tượng đang bay cao bay xa như là vừa uống sữa tươi Vinamilk vậy.

Chep. Black giờ này biết nói làm sao. Cậu cũng chỉ đành ậm ừ an ủi đối phương.

“Trời hôm nay thật đẹp.”

...

Giọng cậu dịu dàng hết mức.

- Không sao, không sao. Anh biết rồi. Em đừng khóc...

- Có gì chúng mình từ từ nói.

- Anh nhất định sẽ luôn mãi mãi ở bên em. Bảo vệ em cho dù có bất cứ chuyện gì xảy ra.

“Con * nó. Nói mà chính anh cũng không tin. Anh còn không biết cái này rốt cục là cái * gì nó đang xảy ra. Có điều thân sĩ như anh chắc chắn là sẽ không làm em ấy giờ đau lòng thêm nữa.

Lời hứa từ một thanh niên mới nhớn.”

...

- Thật vậy sao? “mặt đầm lệ”

Cô thoát đi vòng tay ôm áp của anh. “tiếc v~”

- Tất nhiên rồi. Em phải tin tưởng vào người hùng của em chứ.

Anh cười với nụ cười mình cho là anh tuần tiêu sái nhất. “giờ anh là tiêu sái ka”

...

Chuyện xinh đẹp như vậy giá mà ngày nào anh cũng gặp được nhỉ. Đây là những suy nghĩ bây giờ của Black.

Sau khi thật dịu dàng an ủi cô gái. “tự cho là”. Cuối cùng anh cũng hỏi rõ ràng mọi chuyện từ đối phương.

Haizzz. Lại là một số phận nghiệt ngã. Một bi kịch của giáo dục trong gia đình.

Cô bé tên là Anne. Cô sinh ra ở một gia đình giàu có. Chuyện sẽ không có gì để nói nếu mẹ cô không qua đời khi sinh ra cô. Người cha căm ghét cô vì cô là nguyên nhân làm mất đi người mà ông yêu dấu. Tuổi thơ của cô là sự lạnh lùng trống vắng sinh hoạt ở giữa những bức tường. Mất đi tình thương gia đình khiến cô đau đớn từng cơn khi chứng kiến những đứa bạn cùng lứa vui vẻ hạnh phúc cùng gia đình chúng.

Mọi chuyện có lẽ sẽ ngoài đời khi cô lớn dần lên và có thể tự lập. Có điều sau đó không lâu chuyện xui xẻo đã xảy ra. Người cha quyết định lấy vợ kế. Quan hệ hai cha con vốn không được tốt cho lắm vì vậy ý kiến của cô cũng không quan trọng đối với ông. Thậm chí cô không kịp nói ra ý kiến của mình. Cô vẫn thường buồn vì điều đó.

Ngày cha đám cưới, cô nhìn khuôn mặt hai người hạnh phúc bên nhau mà trong lòng thấp thỏm, lo lắng không yên. Cô phải làm sao khi lại có một người đến và chia sẻ yêu thương chăm sóc vốn đã ít ỏi của người cha dành cho cô.

...

Những ngày đầu khi mẹ kế đến nhà. Cũng không có chuyện gì đặc biệt xảy ra. Mẹ kế rất khách khí đối với cô. Cuộc sống của cô vẫn như lúc trước. Cha lạnh lùng không quan tâm. Có điều lúc này ít nhất cô có thêm một người hỏi han dù cho nó có chứa nhiều phần khách sáo.

Không lâu sau đó, người mẹ kế mang bầu.

Cô tình tế cảm nhận được sự thay đổi trong thái độ của bà. Và khi bà sinh ra một cậu bé trai khá khinh thì mọi chuyện trở nên rõ ràng hơn.

Cha vui vẻ vì đứa con trai mới chào đời. Mọi sự quan tâm chú ý của ông giờ đều đặt lên nó. Dù cô có cố tình đánh vỡ hay làm phá hỏng đồ đạc, ông cũng chẳng quan tâm đoái hoài gì. Cô ôm gấu bông trong tay, nhìn cha vui vẻ bên nôi mà lòng đầy buồn bã.

Mẹ kế đối xử với cô càng ngày càng không tốt. Cô nghe từ đám người hầu, có vẻ như bà không hài lòng vì việc cô có thể chia sẻ quyền thừa kế tài sản sau này với con trai mình.

Này cô thực sự không quan tâm điều đó. Cô chỉ mong có sự quan tâm của gia đình mà sao thật khó.

Cuối cùng, vào một ngày nọ, khi cô nghe chuyện về hai cậu bé được nhận pokedex từ giáo sư Oak và bắt đầu cuộc hành trình du lịch khắp nơi thu phục pokemon. Cô quyết định rời nhà đi bắt đầu cuộc sống tự lập của mình. Rồi đi nơi mang lại cho cô những kỉ niệm đau thương này.

...

Nói chung kịch bản câu chuyện của cô bé có thể nói nát cả phố lớn. Có điều này là khi chuyện đó diễn ra trên ti vi. Còn khi nó thực sự xảy ra đối với một ai đó. Black hiểu đó là một chuyện thực bi thảm nhường nào.

Một cô bé thật đáng thương!

Black hỏi han cô càng ân cần và dịu dàng hơn.

Cậu rất muốn hỏi thăm tại sao cô lại nhận định là cậu đang đi theo bảo vệ cô. Có điều nhìn tâm trạng đối phương như vậy cậu cũng không đành lòng hỏi nữa. Biết đâu cô ấy lại hiểu lầm cậu đang nghi ngờ cô bé. Lúc đó thì chuyện sẽ trở thành thật là bất tất nhất rồi. Black quyết định đánh cược nhân phẩm và tin lời đối phương một lần. Dù sao trên người cậu cũng không có thứ gì có thể khiến cô bé mong ước.

Người ta vẫn thường nói. Chia sẻ đau khổ của mình với người khác sẽ làm bạn bớt đau buồn đi. Sau khi cô gái kể chuyện của mình ra, có vẻ như cảm xúc của cô cũng trở nên khá hơn nhiều.

Black thấy vậy cũng bắt đầu kể chuyện của mình. Kể từ chuyện thân thể cô nhi của mình. Đây có vẻ như khiến cô ấy có điểm cộng mình hơn. Quan hệ có vẻ lại thân thiết hơn một tí. Black vui vẻ trong lòng vì kế hoạch thật thành công. Thế là cậu cũng không giữ kẽ nữa. Black bắt đầu kể ra mọi chuyện cậu xảy ra kể từ lúc cậu đến thế giới này.

Lúc này nói nói cậu mới phát hiện cậu trải qua cũng thật không ít chuyện thú vị cũng như chuyện nguy hiểm rình rập từ khi đến thế giới này. Buồn cười như lúc sau khi thu phục Pikachu, chuyện khó khăn gặp phải lúc thi đấu Gym thành phố Pewter. Nguy hiểm lúc cậu đi qua hang động núi mặt trăng, hay khi gặp mặt đám Rocket truy bắt Mew. Tất nhiên Black lơ đi chuyện về Misty và cậu. Đây chỉ là tiềm thức tác quái nhè. “Anh vẫn yêu em, Misty.” Black tự nhủ với mình.

Đối phương nghe kể chuyện cậu thu lại video chiến đấu cùng Mew mang đi bán thì lại nhìn cậu với con mắt sùng bái. Đây chắc hẳn những ngày qua cô bé cũng gặp đủ thứ khó khăn khi sinh hoạt một mình. Tự dưng Black cảm thấy hai người số phận thật giống nhau. Đều là kẻ cô đơn sinh hoạt và không nơi nương tựa. Black lúc này quyết định rủ cô bé đồng hành du lịch cùng mình. Dù sao sau khi đồng hành một quãng thời gian với Red, giờ trở lại đi lữ hành một mình cậu thật sự không thói quen cho lắm.

Một khi quen với cuộc sống cùng với người khác, trở lại sinh hoạt một mình như vậy thật sự buồn bực thấu. Thế là cậu lại càng kể chuyện tỉ mỉ kĩ càng hơn. Hi vọng qua đó cô có thể hiểu thêm về cậu. Sau chuyện đánh đuổi đám Rocket truy bắt Mew ở Cerulean, cậu lại kể về kỉ niệm khi cậu gặp Fearow, rồi chuyện cậu gặp ở thành phố Vermillion từ lúc nhận tìm Rattata cho tới lúc nguy hiểm nhất khi đối mặt Surge. Sau đó là chuỗi chuyện mà cậu gặp cho tới bây giờ.

Kể kể và rồi hai người đã tới nhà nghỉ lúc nào không biết.

Này đừng hiểu lầm. Black cũng không có ý xấu gì. Đáng nhẽ định tới nhà cụ Fuji cọ cọ tiền phòng. Có điều hiển nhiên lúc này mang một cô gái về ngủ có vẻ quá...

Nói chung Black cũng đành nhịn đau vào ở nhà nghỉ vậy. Dù sao tiền cậu thắng trong cuộc đua xe cũng còn đủ để cậu thoải mái tiêu pha trong thời gian dài sắp tới. Hết thì cậu nghĩ cách kiếm sau. Đây tham gia và đầu tư cho cuộc thi đua xe cũng là quyết định anh minh nhất mà cậu từng đưa ra rồi. Tất nhiên chuyện này cậu cũng có kể với Anne.

...

Bỏ qua đi những cái nhìn bí hiểm, kì quái gặp ở quầy tiếp tân, Black mang theo Anne tới gian phòng nghỉ của mình.

Tất nhiên là họ thuê hẳn hai phòng nhè. “Ai nghĩ sai thì úp mặt bờ tường tự kiểm điểm đi”.

Nhìn cô gái trước mắt đang mặt đỏ bừng lén nhìn quan sát xung quanh, Black trong lòng là lạ. Đến lúc này Black vẫn cảm giác chuyện hôm nay thật là quá ư khó có thể tưởng tượng rồi. Chẳng lẽ cha tác giả mở lòng từ bí bắt đầu gia tăng tình tiết về số đào hoa cho cậu.

Này con nam mô ai di đà phật. Hắn ta thật sự tốt như vậy?

Mà thôi.

Dù sao điều này thật tuyệt không phải sao?

...

Kết thúc chương 60.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Tìm kiếm

Mẹ của Trương Vô Kỵ – bà Ân Tố Tố - một người phụ nữ đẹp trong truyện kiếm hiệp của Kim Dung đã từng khuyên con trai của bà rằng: Đừng bao giờ tin lời của những người con gái đẹp. Vì càng xinh đẹp cô gái thì lại càng biết cách lừa dối đàn ông.

Lời răn vẫn vang vọng bên tai của Black - một fan truyện kiếm hiệp Kim Dung. Có điều nó chưa bao giờ được cậu khắc sâu như vậy vào giờ phút này.

Cậu... Bị... Lừa... Rồi!!!

...

Dù rằng Black rất không muốn thừa nhận. Có điều mọi thứ đều như sinh ra để chứng thực câu nói nêu trên. Chắc hẳn ngày xưa Kim Dung cũng đã có những trải nghiệm sâu sắc không kém thì mới có thể viết ra những dòng chữ chứa đầy chí lý như vậy.

...

Chuyện xảy ra khi Black vui vẻ mang thức ăn tối cậu mới mua được về chuẩn bị chia sẻ cho người bạn mới. Cửa phòng mở ra và mọi thứ trống không. Cô gái đáng thương trong mắt cậu giờ đã biến mất từ lúc nào không hay. Lo lắng cho cô, cậu bắt đầu dò la tìm kiếm, trong lòng lo sợ cô gặp phải chuyện nguy hiểm.

Mọi dấu vết để lại chứng minh, không có cuộc xô sát nào đã xảy ra. Ngược lại số tiền cậu giành được trong cuộc đua xe để trong phòng ngược lại biến mất. Có vẻ như không phải cậu không có thứ gì để cô mong ước như cậu vẫn nghĩ.

Tự nguyện rũ bỏ tư tưởng xấu xa của mình, Black xuống quầy lễ tân hỏi dò. Kết quả khiến cậu thật thất vọng. Cô rời đi mà không có bất kì người nào kèm theo.

Này mọi chuyện có vẻ như thật sáng tỏ rồi.

Cái gì chuyện ma quỷ theo đuổi bảo vệ. Thân thể ngang ngửa nhân vật chính phim Hàn của cô. Thậm chí cả cái tên cô nói cho cậu... v v. Tất cả mọi thứ khiến cậu thật buồn bực thất vọng.

Không phát điên lên hay phẫn nộ vì bị lừa dối giống như chuyện mà độ tuổi thân thể cậu bây giờ nên làm. Dù sao trong cái thân thể nhỏ của cậu là một linh hồn lớn của người trưởng thành. Tín nhiệm người xa lạ đối với một người trưởng thành là một điều không dễ dàng gì. Và khi tín nhiệm đó được đáp lại bằng sự phản bội, lừa dối thì thật là không dễ chịu một chút nào cả.

Black cũng không quá quan tâm số tiền cậu vừa đánh mất. Tiền tài mất đi có thể lại kiếm. Có điều tín nhiệm vừa mới bỏ ra thật sự không muốn để nó bị đối xử phũ phàng như vậy.

Cậu quyết định đi tìm cô bé kia để hỏi cho rõ ràng.

Có điều đó là chuyện ngày hôm sau. Giờ cậu thật sự mệt mỏi.

Nên đi ngủ một giấc trước đã. Có thể sáng mai cô ấy sẽ trở về và mọi chuyện sẽ lại tốt đẹp như xưa.

Một đêm thao thức khó ngủ.

...

Một nơi nào đó trong thị trấn Lavender.

Cô gái nhìn số tiền mình cầm trong tay, miệng nhếch lên nở nụ cười mà trong lòng lại trở nên buồn bực. Có vẻ mọi chuyện thành công sau khi cũng không có cảm giác vui vẻ như cô vẫn nghĩ.

Đêm dần trở nên thâm trầm hơn.

Một ngày lại lặng lẽ trôi qua như vậy đây.

...

Sáng sớm, không khí tươi mát buổi sáng khiến Black tỉnh giấc.

Nắng vàng rực rỡ chiếu trên thị trấn Lavender vốn luôn âm u trầm lắng này. Ngày hôm nay tuyệt đối là một ngày đẹp trời với dân cư nơi đây. Chỉ vì nơi này hiếm khi có ánh nắng chiếu rực rỡ và không khí tươi mát như vậy. Dù sao nơi đây hoàn cảnh địa lý vẫn luôn là trời âm u và nhiều mây mù bao phủ quanh năm. Đám pokemon ma thì thật sự là thiên đường hiếm có. Còn con người dù sao vẫn thích sinh sống dưới ánh mặt trời tươi sáng nhiều hơn.

Black cũng không biết được nhiều như vậy. Có điều tâm trạng cậu lúc này thật sự không vui vẻ mấy.

Cô bé vẫn không quay về.

Này có vẻ như mọi hi vọng của cậu đều trở nên vô vọng.

Nghĩ nghĩ trong chốc lát. Black lặng yên rời giường. Cậu vẫn như mọi khi chuẩn bị thức ăn và mọi thứ đầy đủ cho đám pokemon. Dù vậy, cảm nhận được tâm tình của chủ nhân, lũ pokemon cũng trở nên yên lặng khác hẳn với mọi khi.

...

Ra khỏi nhà nghỉ, Black bắt đầu cuộc tìm kiếm của mình.

Cậu nhanh chóng nhận ra có chuyện gì đó đặc biệt xảy đến với nơi này.

Vốn theo như những gì cậu được nghe từ ông Fuji, người dân trong thị trấn bị đám pokemon ma hành hạ, trêu chọc quá mức. Vì vậy họ vẫn thường nghi thần nghi quỷ đối với mọi chuyện xung quanh. Và tất nhiên như vậy thật khó để có thể khiến cho họ túm năm tụm ba nói chuyện trên đường cái như bây giờ.

Trong lòng tò mò, Black cũng giống như những người bình thường tới gần một đám người đang trò chuyện. Vừa tới gần họ, cậu chợt nghe được tiếng kinh ngạc bật thốt lên.

- A...!!! Thật sự như vậy? (Tiếng một bác gái trong đám người vang lên)

- Tất nhiên. Tôi sao có thể nói dối những chuyện như vậy được. (Một người đàn ông trả lời)

- %^@\$%@\$&#&*&!

Tiếng xì xào bàn tán nổi lên bốn phía.

Có vẻ như sự xuất hiện của Black cũng không làm ảnh hưởng câu chuyện. Thấy vậy Black cũng mạnh dạn hỏi thông tin từ những người xung quanh.

Không bị xa lánh với những ánh mắt nghi hoặc hay căm ghét như hôm qua, rất nhanh đám người báo cho cậu biết về mọi chuyện.

Thì ra là hôm qua có một cậu bé (lại Red) đến thị trấn này du lịch. Cậu ta có một người bạn bị mất tích trong tháp pokemon. Thế nên cậu bé rất dũng cảm quyết định tiến vào trong tháp để tìm về bạn cậu. Vốn trước kia cũng có người tiến vào trong tháp. Thậm chí có cả rất nhiều huấn luyện viên pokemon mạnh mẽ đã tới. Có điều tất cả đều mất tích và không trở lại nữa giống người bạn kia. Chuyện đáng sợ như vậy xảy ra làm chùn bước chân của rất nhiều người.

Chuyện đáng kể đến ở đây là sau khi cậu bé tiến vào trong tháp đã gặp tấn công của đám pokemon ma. Chi tiết quá trình có rất nhiều phiên bản. Tuy nhiên mọi người đều thống nhất cho rằng có một đám người nào đó là người đứng sau việc đám pokemon ma nổi điên gây hại tới dân cư nơi này. Tất nhiên là cậu bé kia và bạn bè đã đánh chạy đám người đó đi. Từ giờ mọi người nơi đây lại có thể quay về cuộc sống bình thường.

Bây giờ mọi người đều đang lan truyền tin vui này cho nhau. Nguồn tin phát ra từ cụ Fuji đáng kính sống gần tháp pokemon vì vậy hết sức đáng tin cậy. Bởi thế ngày hôm nay không khí bỗng trở nên tươi đẹp như vậy cũng có thể khiến người ta nói chuyện say sưa.

Này thật sự là đã quá lâu họ không dám nói chuyện với nhau nhiều như thế.

Black biết được mọi chuyện sau cũng không nói gì thêm nữa. Yên tâm về Red, cậu trở lại với việc tìm kiếm của chính mình.

Hôm nay là một ngày đẹp trời.

Nhìn lại chuyện xảy ra với mình, Black chợt cảm thấy mọi thứ cũng không bất ngờ như vậy. Một bé gái mà thôi. Biết sai có thể sửa. Và cậu cũng sẽ giúp đỡ cô bé sửa sai.

Này không phải chuyện thật dễ dàng sao không?

Bước nhanh trên đường, Black tâm trạng cũng khá khâm trở lại.

Một cuộc tìm kiếm giờ lại bắt đầu.

...

Kết thúc chương 61.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Bắt gặp

Chuyện trên đời đôi lúc vẫn thường trùng hợp như vậy.

Black vừa mới quyết định tìm về đối phương. Sau đó, anh sẽ dạy dỗ kĩ bé gái kia một trận. Ấy vậy mà, tác giả ngay lập tức đưa em nó xuất hiện trước mắt anh luôn.

Này tóm lại rất

... Yomost rồi!!!

...

Chuyện xảy ra lúc Black đang loay quanh đi khắp nơi tìm kiếm. Black còn đang lo lắng phải chăng đối phương đã rời khỏi thị trấn. Đúng lúc này anh lại bất gặp được đối phương đang mùi ngon đứng trong một đám đông nghe mọi người nói chuyện. Có vẻ là lại đang lan truyền tin tức ngày hôm qua.

Thấy cô đang đứng bên trong, anh nhanh chân chạy tới. Vốn định im lặng áp sát, ai ngờ đối phương như có cảm ứng. Ngay khi Black chen ra đám người xung quanh muốn tới gần thì gặp cô bé đúng lúc quay đầu lại.

Cả hai thân hình bỗng dừng dừng lại. Hai người bốn mắt nhìn nhau. Trong khoảnh khắc chớp mắt đó, Black dường như rõ ràng cảm nhận được tâm trạng biến hóa phía đối diện. Từ ngạc nhiên tới ngỡ ngàng. Từ tâm tình bình thường chợt biến trở thành sốt sắng. Sau đó là gì gì đó nữa mà chính anh cũng không rõ ràng lắm.

Tuy nhiên, đó chỉ là cảm nhận của riêng Black mà thôi. Đối với đám người xung quanh mà nói, giờ phút này hai người thiếu niên, thiếu nữ trẻ tuổi đứng lặng yên đối diện nhau trên đường phố. Hai mắt họ “đăm đăm” nhìn về phía nhau. Một chuyện tình như họa như thơ bỗng nhiên toát ra trong tâm tưởng mỗi người.

Hôm nay tâm trạng mọi người thật tốt đẹp sau khi biết đám người xấu đã bị xua đuổi đi. Giờ phút này trở nên rảnh rỗi. Thời gian dài không nói chuyện với nhau, thông tin bế tắc. Tất cả ánh mắt nhìn về cả hai cũng đột nhiên trở nên hứng hực bất quá.

Nhận ra khác biệt xung quanh. Black rất muốn hô to một tiếng hiểu lầm rồi. Đồng thời sâu sắc khinh bỉ đám người này cũng quá thoáng điếm đi. Cũng không xem hai người trong mắt họ bây giờ mới bao nhón.

Nếu đám người biết được suy nghĩ của Black có lẽ cũng chỉ xem cậu làm chuyện cười. Khả năng còn cho rằng phía nhà trai quá nhất gải đi, lại lấy lý do tuổi tác để qua loa mọi chuyện. Này cũng là bởi vì dân cư sinh sống ở thế giới này thường xuyên làm bạn với đám pokemon. Khả năng thần kì của chúng làm cho việc chủ nhân có là người trưởng thành hay không đều không quan trọng lắm.

Ví dụ như một thanh niên trưởng thành, hay một người lớn tuổi già dặn chỉ điều khiển được một con Caterpie chắc chắn sẽ không bị người dân nơi đây kính trọng so với một cậu nhóc nhỏ xíu sở hữu Charizard chiến đấu cho mình. Sức mạnh là thứ khiến người ta hướng tới cũng bởi vì như vậy. Pokemon xuất hiện nên việc đối xử với những người nhỏ tuổi có năng lực cũng không giống như trên địa cầu.

Bởi vậy cho nên Leader Gym các thành phố mới có thể đều tuổi nhỏ như vậy mà vẫn có thể khiến mọi người nơi đó tâm phục nghe theo. Không chỉ vì họ được sức mạnh gia tộc bồi dưỡng mạnh mẽ hơn người bình thường. Còn bởi vì quy tắc sinh tồn thế giới này cũng khác hẳn. Mọi người quan tâm chú trọng nhiều tới tài năng, năng lực, sức mạnh pokemon sở hữu ... v v mà bỏ qua yếu tố tuổi tác.

Chỉ cần đám leader gym đủ mạnh mẽ, đám thành viên gym không ngần ngại khi nghe lời của những đứa trẻ chỉ đáng tuổi con cháu trong nhà. Tất nhiên kinh nghiệm cuộc sống của người lớn cũng sẽ là thứ đám leader gym nên nghe theo. Có điều yếu tố tuổi tác khi đánh giá một người và việc họ làm luôn bị xem rất nhẹ.

Kiếp trước nếu tuổi trẻ như Black chắc chắn sẽ không được tự do thoải mái đi du lịch khắp nơi mà không gặp phiền phức như nơi đây. Cũng bởi thế giới này tâm tuổi như Black có thể đi du lịch thu thập pokemon đều là đám thiên tài, không thì cũng phải là có bản lĩnh nhất định. Nói chung phụ nữ, trẻ em và người già có thể tự do du lịch khắp nơi thường không phải là đám người dễ trêu. Ai biết họ dấu giếm con pokemon át chủ bài nào kinh khủng trong người.

Cũng vì thế, đám côn đồ lưu manh cũng sẽ không nguyện ý nhai những tên lạ hoặc nơi khác đến. Biết đâu lại nhằm phải miếng xương cứng khiến chúng gãy răng thì tội lắm. Vẫn là xử lý đám người trong thành phố mà họ quen thuộc thì tốt hơn.

Cũng vì lối sống nơi này khác biệt như vậy, nên chuyện mười một, mười hai tuổi như Black và Anne yêu nhau cũng không ai sẽ nói là yêu sớm cả. Ban đầu có thể khi mới xuất hiện chuyện này có thể có người nói ra nói vào. Có điều vì đám người tuổi trẻ như họ cũng có thể là những người nắm giữ sức mạnh thật đáng sợ so với người bình thường. Đám người trẻ này yêu yêu ghét ghét thì ai dám quản.

Cứ vậy thói quen theo thời gian dần qua, người thế giới này quen với chuyện đám trẻ nhóc này yêu sớm và dần coi là chuyện bình thường như đám thanh niên trẻ đến tuổi yêu đương vậy. Có khi còn mang ra làm trò đùa để trêu cợt. Dù sao đa số đối phương như Black vậy cũng rất dễ ngỡ ngàng với những chuyện như vậy.

Chẳng thế mà khi ở Cerulean, ông cụ Fuji vẫn lấy chuyện cậu và Misty để trêu chọc mà không có cổ kị gì. Cũng chỉ có Black không phải dân cư nguyên bản nơi đây mới nghĩ khác tất cả mọi người mà thôi. Khả năng cũng không thể trách cậu được. Dù sao cũng không ai tự dưng lại nói với cậu về những điều này.

...

Trong lúc Black còn đang xấu hổ vì bị đám người nhìn với ánh mắt kì quái như vậy, Anne cũng không định tiếp tục nhìn nhau “đăm đăm” như thế nữa. Ngay lúc cô định bỏ chạy thì Black đã kịp nhanh chóng tới gần tóm chặt tay cô. Này phải cảm ơn việc tự nhiễu của đám người nơi đây. Chính vì nghĩ lại một cặp tình nhân yêu đương gặp mặt nhau sau bao năm xa cách, họ tự động nhường khoảng trống cho cả hai.

Anne bị Black tóm chặt tay. Cô biết mình giờ khó chạy thoát rồi. Ngay khi Black định mở miệng nói chuyện thì đối phương lại ôm ngược lấy anh trước. “lại ôm”

Có điều, lần này quả là vẫn thơm và mềm như mọi khi.

Đang lúc anh choáng váng vì đối phương thần triển khai, giọng oanh vàng của bé lại vang lên. Bé nức nở:

- Xin lỗi anh,... em... em biết mình đã sai lầm rồi... “hức hức”

- ... Em không nên làm như vậy... có điều này thật sự không phải em cố ý. ...

Haizz. Anh than nhẹ. Biết lỗi là tốt rồi. Giọng nhẹ nhàng an ủi.

- Không sao cả, ... em biết lỗi để sửa là tốt rồi...

- Vâng, nhưng em áy náy hối hận lắm... “hức hức”... em...

Cô lại một lần nữa rời khỏi vòng tay của anh. “tiếc version 2”.

Cái cảm giác này thật không tốt.

Mất cô đâm lẹ nhìn về phía anh. Đây thì anh còn nỡ lòng nào trách em nó. Thâm tâm anh tự nhiên chột dạ vì vừa rồi sau khi nghe cô bé nói như vậy mà vẫn còn nghĩ ngờ cô. Đang định thu...

Biến cố lại đến.

Cô đẩy mạnh anh ra sau rồi ra lệnh:

- Squirtle, Buble Beam (Mưa bong bóng)

Cô bé làm mặt quỷ về phía anh đồng thời lại tung một con pokemon nữa ra. Black chỉ kịp nhìn thấy là một con Jigglypuff màu hồng dễ thương xuất hiện. Nó vừa thả ra đã nhanh chóng làm bản thân biến lớn.

Bên kia, Black vất vả thoát khỏi đám mưa bong bóng nhờ giúp đỡ của ngọn lửa phóng ra từ Ponyta. Đây cũng may anh phản ứng nhanh tay vì vậy cả người cũng không có vấn đề gì. Có điều nhìn về phía đối diện, Anne đã tóm lấy Jigglypuff bắt đầu bay lên trên không trung. Nếu anh không có pokemon biết phi hành thì rất nhanh cô sẽ thoát đi. Mà trời đánh thể nào lúc này anh đứng là không có pokemon biết phi hành thật. Hơn nữa đối phương còn biết chuyện này từ chính miệng anh.

Cô bé nhìn anh mắt trùng trùng nhìn về phía mình, thấp thỏm trong lòng giờ cũng biến mất. Chiêu thoát thân này mà gặp huấn luyện viên có pokemon biết phi hành là mất linh ngay. Có điều ngày hôm qua nghe anh kể chuyện cô cũng biết bây giờ đối phương không có pokemon có thể ứng đối. Cô vui vẻ quay về phía anh hết lớn.

- Đây đẹp trai gốc nghếch, chuyện lần này là để báo lại lần trước chuyện trong quán bar.

- Số tiền thưởng kia, bản tiểu thư lần này coi như là làm bồi thường tâm tình rồi. Cảm ơn vì đã đến đưa tiễn nhé.

- Còn nữa, bản tiểu thư tên là Blue.

- Cảm ơn vì đã giúp tớ thuê phòng. Có điều ai đó dễ gạt như vậy, này cũng không thể trách tớ ra tay đi đúng không.

- Gặp lại sau nhé anh chàng đẹp trai. “hì hì”

Nói nói cô bé còn vui vẻ, vẫy vẫy tay về phía Black chào từ biệt.

...

Kết thúc chương 62.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Anh ấy chỉ là truyền thuyết

Dưới mặt đất...

Đám người xung quanh nhìn tình thế thần chuyển biến mà há hốc mồm. Có vẻ như không phải là nam nữ yêu nhau mà giống như nữ trộm tiền của nam rồi chạy mất dép thì phải. Đây câu chuyện càng ngày càng có tính khiêu chiến rồi. Tất cả lại càng hứng hực nhìn về phía Black.

Giờ phút này, nghe đối phương thừa nhận mọi chuyện, nghĩ về con Squirtle vừa xuất hiện. Black tỉnh ngộ lại. Hóa ra là đại lừa đảo Blue. Đây, anh bị mất tiền cũng không kì lạ. Nghe đối phương nhắc tới quán bar anh mới nhớ tới. Có vẻ như Blue chính là cô bé con mà anh nói chuyện tại quầy bar ở Vermillion. Có điều lúc đó mặc trang phục khác hẳn bây giờ làm anh không nghĩ tới. Nhớ lúc đó, anh theo chân đám thành viên Rocket vào quán, vì tuổi nhỏ và quần áo ăn mặc khác biệt nên phải cố tìm tới gần một cô bé tuổi xấp xỉ để tránh ánh mắt mọi người.

Có điều có vẻ như anh cũng không làm gì có lỗi đối phương đi. Black nghĩ mãi cũng không ra mình trêu chọc gì tới cô bé. Tuy nhiên, nhìn đối phương chắc ăn mình như vậy, Black bật cười. Anh quay sang nói chuyện với Ponyta.

- Đi thôi Ponyta, đừng để đối phương ngã quá đau.

- Ponytttaaaaa!

Ponyta đáp lại chủ nhân của mình. Black nhảy lên lưng nó và nhanh chóng đuổi theo hướng Blue bay đi.

...

Trên không trung ...

Ngay khi Blue cho rằng mọi chuyện đã kết thúc thì một tiếng kêu làm cô chú ý. Đón lấy khi cô bé chưa kịp phản ứng thì đã phải đón nhận cảm giác điện giật tê dại.

- Pi... ka ...chu...!!!!

Jigglypuff dính trọn đòn Thunder Bolt (mười vạn volt) lên người. Cơ thể nó nhanh chóng thu nhỏ lại và rơi xuống. Tất nhiên rơi xuống cùng với là Pikachu bên trên nó và tiếng thét chói tai của Blue phía dưới.

Đúng vậy, này nói đến cũng thật là trùng hợp. Ngay từ đầu Black không lắm tin tưởng Blue, vì vậy mới thả Pikachu ra để đề phòng. Đang lúc cậu nhìn phản ứng đối phương, hơi hơi tin cô và định thu Pikachu trở lại thì cậu lại bị cô bé đẩy ra. Đây gọi là không tìm đường chết thì sẽ không phải chết. Chuyện tiếp diễn sau đó cũng không ly kỳ. Pikachu tranh thủ lúc Blue không chú ý mà nhảy lên người Jigglypuff và được mang bay lên cùng.

Nói tới chiều khiến Jigglypuff phóng to cơ thể rồi mang người bay lên của Blue rất sáng tạo. Có điều hạn chế là nó bắt trước nguyên lí khí cầu, thu không khí vào cơ thể để bay lên vì vậy sau khi phóng to Jigglypuff sẽ không thể nói chuyện.

Này tất nhiên là Blue không biết được rằng pokemon của Black vẫn đang ngay bên cạnh mình. Tiếp theo một đòn Thunder Bolt rất dễ dàng sẽ hạ gục cô bé rồi.

Nhìn Blue sắp rơi xuống mặt đất. Black nhếch miệng vui vẻ, hai chân thúc mạnh ra hiệu cho Ponyta. Cứ như vậy Ponyta nhận mệnh lệnh nhảy lên thật cao. Blue dễ dàng bị Black một cái công chúa ôm tiếp đón xuống dưới. Không chỉ vậy, Ponyta còn nhẹ nhàng cắn lấy vành tai Jigglypuff. Pikachu thì mượn thân thể Ponyta nhẹ nhàng tiếp đất. Tất cả như đã được diễn tập từ lâu.

- Pạch...pạch...pạch... (mọi người xung quanh vỗ tay lời động.)

Này màn trình diễn quá tuyệt rồi. Tiếp người không trung điêu luyện như vậy đều có thể mang đi biểu diễn xiếc pokemon kiếm tiền.

Nghe tiếng vỗ tay, Black quay đầu nhìn về đám người. Tiếng cổ vũ lại càng to lớn hơn.

- Xuất sắc lắm chàng trai!!!

- Quá đẹp trai xuất sắc rồi!!!

- &*@#\$\$&*\${}^&\$()*#(

Black nghe vậy cũng mỉm cười nhẹ nhàng đáp lại.

Có điều trong nội tâm anh giờ điên cuồng gào thét. Đẹp trai xuất sắc cái con khi. Anh giờ đang tê hết cả hai tay đây này. Mà thế quái nào lúc ôm nhau thì mềm mại như tơ, thế mà lúc va vào thì ôi thôi cứng hơn cả sắt.

Anh thật ngu quá!

Biết thế nên sớm cho Pikachu tấn công em nó. Dù cho bé nó có rơi thẳng xuống đất thì thấp như vậy cũng không sao. Anh cứ thích chơi trội cơ. Để rồi đỡ em nó xong mà giờ cả người tê tái. Chẹp. Kinh nghiệm xương máu quá! Lần sau anh chắc chắn sẽ không làm mấy chuyện nhìn thì hay hay mà thật ra thì ngu hết chỗ nói như thế này nữa. “hức hức”

Thật đúng là đại gái + sỹ diện rất hại người mà!

Và thế là trong mắt mọi người xung quanh, Black cười ngựa trắng, công chúa ôm mang bạn gái nhẹ nhàng mỉm cười đi xa dần. Nơi đây sau đó lại truyền lưu truyền thuyết về bạch mã kị sỹ và công chúa mộng mơ. Mỗi khi có các cặp tình nhân tới nơi này, mọi người lại say sưa truyền tụng.

Sau đó, chuyện được người kể kết hợp với việc Red vì cứu bạn mà xua đuổi đám người xấu làm hại thị trấn. Và truyền đi truyền lại, câu chuyện càng ngày càng quái, càng cách xa bản gốc. Mãi tới mãi sau này, khi Black mang theo Blue tới lại nơi đây, nghe kể câu chuyện như vậy mà chính hai người cũng không biết nhân vật chính ban đầu là hai người bọn họ.

...

Truyền thuyết kể về một ngày nọ, có một chàng kị sỹ trẻ cười ngựa đi tới nơi này. Chàng sinh ra ở đây và giờ trở về sau bao năm xa cách. Đây là vì cô gái chàng yêu là con gái của thủ lĩnh đám ác bá nơi đây. Chuyện tình yêu của họ bị cha mẹ ngăn trở. Ác bá coi thường năng lực của anh, và quyết tâm không cho anh và con gái mình đến với nhau. Vì thế, anh đã ra đi nhằm tìm con đường trở nên mạnh mẽ. Còn cô thì vẫn kiên trì đợi chờ cho tới lúc anh trở về.

Nhiều năm trôi qua, chàng trai đã trở lại. Cô gái giờ lại bị người cha giam cầm nơi tháp pokemon khi cô không đồng ý cuộc hôn nhân mà hấn sắp đặt. Tất cả người dân bị bọn tay sai xua đuổi đi không dám tới gần tòa tháp.

Không chỉ vậy, mất đi cô con gái lương thiện khuyên bảo, tên ác bá càng ngày càng trở nên điên cuồng hơn. Lũ pokemon ma dưới tay bọn chúng vẫn thường gây hại tới mọi người mà không ai có thể ngăn cản.

Chàng kị sỹ trẻ biết được hết mọi chuyện xảy ra. Bỏ qua sự khuyên bảo của mọi người, anh dừng cảm tiến về tòa tháp nhằm mong muốn giải cứu người mình yêu. Anh đã chiến đấu với đám ma quỷ trong tháp, đánh nhau với những bầy cương thi khủng bố, chống lại đàn rắn truy đuổi, mưu trí vượt qua những cơ quan, bẫy rập nguy hiểm của ác bá... v v.

Cuối cùng khi anh đối mặt với ác bá thủ lĩnh, cũng là người cha của cô gái. Anh lại bị đánh bại. Tên ác bá quá mạnh mẽ. Ngay lúc hấn ta định kết thúc tính mạng của anh như bao người từng đến đây khiêu chiến. Cô gái đã đến và giải cứu anh. Nhờ có sự giúp đỡ của cô, hai người đã phá hủy âm mưu của kẻ đứng sau lưng mọi chuyện. Giải cứu người cha khỏi số phận bị điều khiển như con rối.

Hóa ra có một thế lực khác lên lút điều khiển mọi thứ dưới cái mác danh tiếng của cha cô. Cô gái bị giam cầm cũng vì đã phát hiện ra âm mưu của chúng.

Và rồi chính nghĩa sẽ chiến thắng tà ác. Hai người cười ngựa trắng bay ra khỏi tòa tháp, từ đó biến mất khỏi ánh mắt của mọi người. Có điều tất cả đều cho rằng họ đã rời đi tìm một nơi bình yên chỉ có hai người, và sẽ mãi sống hạnh phúc mãi mãi bên nhau.

Trích “Truyền thuyết Bạch mã kị sỹ và Công chúa mộng mơ - phiên bản máy rời Black vs Blue”

...

Kết thúc chương 63.

(Truyện được đăng mới nhất tại viptruyen.vn/book/)

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Bên ngoài trụ sở

Một nơi nào đó trong thị trấn Lavender.

Tạm thời Black còn không biết đám đông đã bắt đầu tán phét chuyện của cậu và coi nó trở thành thứ để rèn luyện miệng lưỡi sau thời gian dài không được nói chuyện. Lúc này Black đang nhìn về phía cô gái nằm im lìm trong lòng mình. Giọng cậu reo chọc.

- Làm sao, luyến tiếc vòng tay ấm áp của anh không muốn thoát ra? “khà khà”

Blue nghe vậy, người cứng đờ. Cô nhanh chóng nhảy ra khỏi ôm ấp của đối phương. Ban đầu không động đậy là vì bị điện giật tê dại cơ thể. Sau đó là ngượng ngùng trước đám đông. Cuối cùng là

Được rồi, chính cô cũng không rõ nữa. Có thể là vì phải lưu lạc đầu đường từ khi còn bé nên trong thâm tâm cô vẫn khát khao được ôm ấp như vậy đi...

Thấy cô gái rời đi, Black cũng khua khua tay chân cho đỡ ê ẩm. Lúc đó cũng thật là ngu mà. Nhảy khỏi lưng Ponyta, cậu tới gần Blue và lên tiếng.

- Được rồi. Bây giờ không có người khác ở chỗ này. Nói vậy em có thể cho anh một câu trả lời thích hợp chứ.

Blue “bầu môi” biểu thị đáp trả.

Này Black bắt đắ dĩ rồi. Chẳng lẽ lại phải lột quần áo bé nó ra để lục soát.

Thấy Black không nói tiếp, cô bé liếc mắt nhìn lại. Lúc này cô lại bắt gặp đôi phương đang dùng ánh mắt soi mói nhìn khắp cả người mình. Tâm lý tác dụng hay gì đó khiến cô hơi ngượng ngùng. Blue bắt đắ dĩ lên tiếng phân tán chú ý.

- Vậy cậu muốn tớ trả lời thế nào.

- Ủ, mà tiền mình lỡ cầm tiêu hết rồi. Cậu không trách mình chứ.

Hai mắt cô giờ lại long lanh ánh sáng, đầy hi vọng mà nhìn về Black.

Giờ Black không trách đôi phương mới là lạ.

- Anh không đùa đâu. Em mà không trả lại tiền cho anh, cẩn thận anh lột quần áo xoát người đấy.

Blue biểu tình ủy khuất hiển hiện. Giọng nói nghẹn ngào.

- Tớ nói thật sự mà. ... cậu ... cậu sẽ không bi ỏi như thế chứ... Này không phải là anh Black đẹp trai tốt bụng mà tớ biết...

Black giọng nói khó chịu.

- Em nói đã tiêu hết...

- Làm sao có thể tiêu hết nhanh như vậy được. Chuyện mới xảy ra tối qua. Đó cũng không phải là số tiền nhỏ.

Blue nghe giọng cậu, hai mắt ánh sáng giao hoạt chợt lóe lên, cô trả lời.

- Một chút tiền như vậy làm sao không hết. (Black ánh mắt nguy hiểm lên.)

- Này là tiền trả cho tìm hiểu tin tức... (Blue mặt ủy khuất phản ứng lại)

- Ủ, ... không phải cậu vẫn luôn muốn tìm trụ sở đám Rocket để truy trở về pokemon bị mất sao.

- Này, tớ cầm tiền đi cũng là để tìm kiếm chúng giúp cậu thôi.

- Vậy anh còn phải cảm ơn em giúp đỡ rồi? (giọng cau có)

- Chính là như vậy đó. “gật gật”

- Trụ sở đám Rocket ở nơi nào? (Black nhú nhú mày)

- Nếu không, tớ dẫn cậu đi tới đó ngay bây giờ. “mong đợi”

Này tin được chuyện ma quỷ bé nói mới là lạ. Black nói thầm trong lòng. Có điều tạm thời bé cũng chạy không thoát. Giờ tới thử trụ sở đám Rocket tìm hiểu xem. Dù cho bọn chúng có hồ báo nhường nào, cậu cũng đã quyết tâm phải tìm về cho bằng được đám pokemon bị mất. Mà thế quái nào nhìn mặt em nó mong đợi thế nhỉ. Chẳng lẽ cô bé lại đang có ý đồ gì với đám Rocket? Mà thôi, dù sao gặp xui cũng không phải mình. Trước cứ kiểm tra đã vậy.

Và thế là dưới sự chỉ dẫn hăng hái của Blue, hai người nhanh chóng xuất phát tới nơi mà Blue nghe ngóng được.

...

Một thời gian sau, trước cửa trụ sở công ty Sylph...

Black nhìn tòa nhà mười tầng trước mặt mà há hốc mồm. Không ngờ một trụ sở bí mật lại được xây cất... nổi bật như vậy. Cậu cứ nghĩ là phải ẩn giấu kĩ lắm cơ. Này ... thật đúng là ngoài người ta dự đoán.

- Cậu thấy nơi đó chưa? (giọng Blue vang lên)

- Nơi nào? (vẫn ngó như xưa)

- (~~), nơi đó đó, bên trên cổng vào ấy. Thấy không? Nơi đó có đặt máy camera quan sát...v v.

Blue bắt đầu giảng giải cho cậu về kế hoạch lần này. Nghe nghe Black rất muốn tỏ vẻ, này sao càng ngày càng giống như là cậu giúp cô đột nhập vào

hon là cô giúp cậu tìm đám Rocket vậy. Có điều giờ cũng đã đến. Vậy cứ thâm nhập vào đã rồi nói sau.

Tiếp đó, Blue gọi ra Ditto. Đây có thể nói là chiêu bài pokemon của cô bé rồi. Black cũng không ngạc nhiên sự xuất hiện của nó. Có điều Blue hiển nhiên cũng không để ý được việc này. Cô vẫn hứng thú kể về Ditto cho cậu.

Rất nhanh, Ditto biến hóa nhanh chóng thành hình dạng của một con Caterpie. Nó bắt đầu lên vào trong tòa nhà. Hai người kiên nhẫn đợi ở nơi này.

Một thời gian sau, Ditto dưới hình dạng Caterpie trở lại. Đây là bước đầu tiên của kế hoạch. Ditto giả dạng Caterpie rất khó gây được chú ý. Hơn nữa nếu gặp nguy hiểm nó có thể biến hóa nhanh thành đồ vật khác để ẩn mình. Nói thật, năng lực của Ditto quả nhiên là phù hợp với thân phận lừa đảo của Blue. (Thảo nào cô bé hào hứng giới thiệu thế.)

Ditto trở lại có nghĩa là bỏ cục, thông tin trong tòa nhà cũng đã được nó nhớ sơ sơ rồi. Tất nhiên này thông tin phải nhờ vào sự ăn ý của Blue và nó để truyền tải.

Thông tin cũng không nhiều. Ngoại trừ đám đông canh gác các tầng, chủ yếu thông tin quan trọng là khu nghiên cứu bí mật dưới tầng hầm tòa nhà. Cùng với việc, tầng chín bị canh giữ rất nghiêm mật khác hẳn các tầng khác. Đây giống như là có thứ đồ gì đó được bảo vệ ở đây. Đồng thời, có vẻ như bọn chúng đang chuẩn bị di chuyển mọi thứ nơi này để rời đi. Ngoài ra còn có một số chi tiết lặt vặt không mấy quan trọng nữa. Tuy nhiên, được như vậy thông tin với cả hai cũng tương đối đầy đủ rồi.

Giờ là lúc bắt đầu thâm nhập, Ditto nhanh chóng biến đổi thành Hitmonlee. Nó chạy tới trước cửa trụ sở băng Rocket. Tiếp đó một đòn High Kick (đá cao) đập nát camera theo dõi của tòa nhà.

Hai người yên lặng chờ đợi. Rất nhanh một đám mặc áo đồng phục Rocket xuất hiện. Đây theo kế hoạch Blue kể ra, Ditto sẽ dẫn đi cả đám. Làm vậy để giảm bớt phòng vệ các nơi cũng như tạo sơ hở để lên vào. Nói chung Black cũng không có ý kiến gì về chuyện này.

Có điều mọi chuyện diễn ra lại không như cậu nghĩ. Khi đám Rocket chạy ra thì Ditto đã biến hóa thành Caterpie ở nơi đó. Đây tất nhiên là đám Rocket sẽ bỏ qua nó. Cả đám người nhìn về phía Black và Blue.

Ban đầu Black rất không hiểu tại sao Blue lại chọn vị trí xa xa chỗ cậu để đứng. Có điều bây giờ thì cậu hiểu rồi. Chỉ thấy Blue lớn tiếng nói với đám Rocket mới xuất hiện.

- Mấy anh gì đẹp trai ơi.

- Cả đám nhìn tới. “nhận vợ v~”

- Này, em thấy cậu kia dùng pokemon đánh hỏng camera nè. Em nói mà cậu ta còn dọa nạt em “giọng oan ức”

Đám người nhìn về Black với ánh mắt nguy hiểm.

A Lê Hấp. Không chơi vu oan giá họa như vậy được không.

Này không vui một chút nào.

Nhìn cả đám hầm hè muốn xử lý mình. Black rất muốn nói một câu tâm huyết.

“Các anh em, đừng tin lời của những cô gái xinh đẹp. Càng xinh đẹp cô gái thì càng là biết lừa gạt đàn ông rồi.”

Dù vậy, nhìn Blue nháy nháy mắt ra hiệu, Black cũng đành chấp nhận nhiệm vụ đột xuất dẫn dắt cả đám rời đi. Mà cho dù lúc này cậu có nói cả hai là một bọn thì cũng chưa chắc đã có người tin. Không khéo diễn biến dưới miệng lưỡi Blue còn trở nên tệ hại hơn. Tốt nhất là mang chúng đi rồi vòng trở lại.

Thế là dưới cái nhìn vui vẻ của Blue, Black anh dũng hăng hái chạy phía trước, cả đám Rocket điên cuồng truy phía sau. Một cuộc Ma –ra –tông chạy bộ cứ như vậy diễn ra trước mắt.

...

Đám người đi khuất bóng, Blue mỉm cười cho gọi ra Jigglypuff, nó nhanh chóng biến lớn và bay lên. Cô bé bắt lấy chân nó theo lên không trung. Đây mới chính là kế hoạch của cô. Đột nhập tòa nhà từ sân thượng tầng cao nhất. Dù sao cô cũng rất có hứng thú với thứ mà đám Rocket cất giấu ở tầng chín.

Còn Black ...

- Cố lên nhé anh chàng đẹp trai!!! Anh là số một trong lòng em mừ. “hì hì”

...

Kết thúc chương 64.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 65: Đồi mạt nguy hiểm!!!

Tòa nhà phân bộ công ty Sylph, trụ sở bí mật của băng Rocket.

Black lúc này đã quay trở về nơi đây. Dù sao có sự giúp đỡ của Ponyta, cậu cũng không gặp mấy khó khăn khi cắt đuôi đám Rocket.

Có điều bây giờ cậu lại gặp phải khó khăn, làm sao để có thể đột nhập vào trong trụ sở mà không khiến đám Rocket phát hiện.

Black vừa vòng quanh tòa nhà một lần. Tuy nhiên, cậu thất vọng phát hiện Blue cũng không để lại lời nhắn gì cho cậu. Có vẻ mong đợi giúp đỡ từ cô bé là một chuyện sai lầm.

“Chẳng lẽ này cũng là kế hoạch thoát thân mà bé nghĩ ra”. Nếu vậy cũng quá vô lương tâm một chút đi.

Hiểu được việc lén đột nhập là không thành công. Black nghĩ nghĩ rồi quyết định đi vào từ cửa chính vậy. Có điều trước đó cần phải trang bị thêm một chút.

Cậu lấy ra trong ba lô món đồ mà cậu mang theo đã lâu. Không nghĩ tới lúc này lại có thể đem ra sử dụng. Ba lô mở ra, Black nhanh chóng mang từ bên trong ra một bộ đồng phục.

Đúng vậy, này chính là đồng phục của băng Rocket. Đây là kỉ niệm sau lần chiến đấu với băng Rocket được cậu lưu lại tới bây giờ. Cậu thu được nó khi cùng Misty xử lý ba kẻ Rocket vô danh họ gặp lúc đi dã ngoại. Cũng nhờ bộ đồng phục này mà cậu mới có thể theo chân đối phương tới nơi để giải cứu Mew. Một kỉ niệm sinh tử thật khó quên.

Giờ thì nó có thể giúp cậu đường đường chính chính đi vào trụ sở.

Sờ sờ bản thân mình sau khi mặc đồng phục. Vì kỉ niệm chuyện từng xảy ra cũng như chuẩn bị cho trường hợp tương tự sau này, cậu đã nhờ Misty điều chỉnh lại kích cỡ của nó cho phù hợp. Lần này mang cả balo đi theo đúng lúc có cả nó ở bên trong. Kể ra cũng may mắn.

Có điều??? Sờ sờ cảm, Black suy nghĩ vẫn cảm thấy thiếu thiếu thứ gì đó. Vậy là cậu lại mang từ trong ba lô thêm một thứ.

...

Xong, giờ cậu có thể yên tâm hơn rồi.

Tiếp theo là một lý do thật phù hợp để vượt qua kiểm tra. Suy nghĩ chốc lát, một ý tưởng nảy ra trong đầu Black.

Cũng tốt, vậy bắt đầu thôi.

Đột kích đã bắt đầu đếm ngược...

...

Trong tòa nhà phân bộ công ty Sylph.

Eric buồn ngán ngẩm ngồi trông cửa.

Nói đến số phận của anh cũng thật đen đủi. Vừa chuyển công tác tới Vermillion không được bao lâu thì công việc nơi đó lại xảy ra biến cố bị tạm dừng. Đã vậy lần trước cậu biến thủ một con Shiny Magikarp lại bị trong truyền thuyết Phi thiên hiệp thò đi mất. Này đúng là làm anh buồn bực thấu một thời gian.

Sau đó vài hôm, anh được chuyển về dưới trướng thủ trưởng ngày xưa. Có điều người ta vẫn thường có một câu nói rất hay. Cái gọi là người đi thì trà lạnh. Ngày xưa khi anh còn oai phong một cõi, xung quanh cứ gọi là đám em như mây, tiểu đệ như mưa. Lúc này bị gọi trở về, đám thuộc hạ ngày xưa đã không thấy tăm hơi. Kết quả rất nhanh anh bị đẩy về tới cái công việc gác cổng này.

Haizz. Nói thật giờ anh sắp dị ứng với cái loại công tác này rồi. Cứ mỗi lần anh nhận nhiệm vụ canh gác là y như rằng có chuyện xảy ra. Chuyện thường xuyên đến nỗi chính anh cũng nghĩ mình phải chẳng nên đi thấp hương khấn phật giải giải nạn xem sao. Chứ cứ như này thì bao giờ anh mới khá lên được.

...

Đang lúc Eric buồn rầu vì số phận của mình, phía cửa vào chợt chạy tới một con Rattata. Eric còn chưa biết xử lý thế nào, theo sau nó là một đồng nghiệp mặc đồng phục đuổi theo. Có vẻ như Rattata của đối phương không nghe lời thoát ra chạy lung tung.

Là một huấn luyện viên lâu năm, nhìn chuyện xảy ra là anh biết được đại khái rồi. Lại là một tên gà mờ. Ngay cả Rattata mà cũng không bảo ban dạy dỗ được. Vậy mà cũng được phân công ra ngoài làm việc.

Ôi, trình độ như vậy mà lại được đề bạt trong khi cao cấp như anh lại phải ở đây trông cửa. Này bảo sao dạo này Rocket bọn anh lại hay thất bại đến thế. Đúng là tại cấp trên không có thức người tài khả năng rồi.

Lắc lắc đầu, Eric chán cũng chẳng muốn gọi lại đối phương kiểm tra thân phận nữa. Dù sao hôm nay nghe nói lại phải di chuyển mọi thứ chuyển đi, người ra ra vào vào nhiều như vậy. Hỏi thăm chỉ làm đối phương thêm bực. Giờ anh cũng đến cái mức độ này rồi. Tốt nhất là an phận một chút thôi cho lành.

Và thế là Black lợi dụng Rattata giả dạng, anh nhẹ nhõm đột nhập vào trong tòa nhà. Kế tiếp là đến lúc thu thập tin tức rồi.

Thu lại Rattata, cậu bắt gặp vài tên Rocket đang khuôn đồ, thế là cậu cũng nhanh chân tiếp cận công việc.

Đột nhập vẫn đang tiếp tục...

...

Black theo chân vài đám Rocket, anh lượn lờ khắp nơi. Cuối cùng cậu cũng tìm được một đám thành viên đang chuẩn bị xuống hầm ngầm. Từ tin tức, cậu biết đây là nơi đám thí nghiệm được nghiên cứu. Cậu quyết định đi vào đó xem sao.

...

Vừa xuống tầng hầm ngầm, liếc mắt nhìn xung quanh, Black kinh ngạc suýt nữa thốt lên.

Điều gì khiến cậu kinh ngạc như thế.

Này phải nói đến thứ mà cậu giờ nhìn thấy trong ống nghiệm nuôi cấy.

Một con pokemon trông tương tự Mew và dáng dấp giống con người đang ở bên trong. Black nhận ra đây là Mewtwo trong truyền thuyết. Có điều lúc này nó còn đang trong giai đoạn hoàn thiện. Một phần cơ thể của nó vẫn chưa được tạo ra mà vẫn ở trạng thái bọt khí.

Thật không ngờ nó lại được tạo ra ở đây.

Black chậm lại bước chân cố gắng nghe đám người đang nói chuyện

...

Một tên đầu trọc mặc áo nhà khoa học đang nói:

- Chúng ta nhất định phải di chuyển ngay sao. Dù gì cũng đang tới lúc nghiên cứu có bước ngoặt mới.

Đối diện một tên mặc áo thủ lĩnh Rocket trả lời:

- Tốt nhất nên rời khỏi nơi này sớm.

- Hai tên nhóc đáng chết hôm qua đã phát hiện chân tướng của tháp pokemon. Lúc này không thể bảo đảm sẽ không có lực lượng của liên minh chú ý tới. Trước khi gặp người phải tới điều tra, tạm thời rời đi là an toàn nhất.

- Có điều như vậy cũng tốt. Nghiên cứu ở Celadon đã tương đối thành thực. Thí nghiệm nơi này có thể chuyển tới tiếp quản nơi đó rồi tiếp tục nghiên cứu.

- Được rồi. vậy cứ như thế đi. (Tên đầu trọc trả lời)

Liếc nhìn khuôn mặt thủ lĩnh Rocket, Black chợt nhận ra đối phương chính là kẻ cậu gặp mặt nơi hang đá núi mặt trăng. Không ngờ hấn lại ở nơi này.

Đang lúc cậu lén quan sát hấn ta thì bắt gặp đối phương như có cảm ứng nhìn về phía cậu. Black thấy vậy giật mình quay đầu đi tiếp tục công việc. Nơi này là hầm ngầm phòng nghiên cứu. Bốn phía là đồng đội thành viên Rocket. Lần này mà bị đối phương phát hiện thì còn bết bát hơn lần trước đối đầu Surge. Cậu cũng không cho rằng chuyện nếu xảy ra như vậy thì cậu còn có thể còn sống mà rời khỏi nơi này.

“Hic”. Chẳng lẽ cậu lại làm một điều ngu ngốc gì rồi.

...

Đám Rocket mà cậu đang đi theo cũng không phát hiện ra thái độ khác thường của Black.

Tưởng chừng mọi việc đã trôi qua thì tiếng gọi từ phía sau lưng vang lên.

- Cậu gì kia. Đợi đó một chút. (Âm thanh tên thủ lĩnh vang lên)

Black hiểu là hắn ta đang gọi lại cậu. Lúc này tim cậu chợt đập nhanh lạ thường. Nhịp tim có khi đã qua 180 lâu rồi ấy chứ.

Chỉ trong chớp mắt cậu đã phân tích rạch ròi vấn đề.

Này tiếng gọi lại chỉ là đối phương nghi hoặc mà thôi. Nếu cậu phản ứng quá khích thì coi như là tự lòi đuôi cáo ra rồi. Đến lúc đó thì cứ đòn roi mà nhận nhé.

Giờ chỉ còn cách quay lại làm theo đối phương bảo và hi vọng hắn không nhớ ra mình. Nói chung bết bát nhất cũng vẫn chỉ là đánh nhau thoát đi mà thôi. “anh khóc”.

Này con * nó, đi đâu cũng gặp mấy cha Rocket này là sao.

Buồn cho anh quá!

...

Suy nghĩ thì nhiều có điều Black cũng không dám chậm trễ đối phương. Cậu quay lưng lại mặt tỏ vẻ nghi hoặc nhìn về phía hắn ta.

Tên thủ lĩnh vốn chỉ cảm thấy người trước mắt này cho hắn ta cảm giác quen quen. Tuy nhiên trong hăm ngăm ánh sáng không được tốt lắm. Đối phương lại đội mũ hơi che khuất khuôn mặt. Để an toàn, theo cảm giác trong lòng hắn ta bình tĩnh lên tiếng.

Không có chuyện gì. Lại gần đây một chút ta có chuyện muốn nói.

XXX. Quả nhiên là đang nghi hoặc anh.

Này biết làm sao?

Thích thì nhích thôi!

Black tâm trạng thấp thỏm tới gần đối phương. Tâm thần anh giờ tập trung cao độ, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Nói rồi đấy, dù thế nào đi nữa anh cũng không bó tay chịu trời đâu.

...

Kết thúc chương 65.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Bại lộ!!!

Tầng hầm trụ sở Rocket...

Black ngẩng đầu nhìn về phía tên thủ lĩnh, tâm thần tập trung đề phòng bất cứ tình huống nào. Giọng cậu hơi khác đi.

- Có chuyện gì cần phân phó ạ?

Tên thủ lĩnh quan sát kẻ trước mặt.

Có điều rất nhanh cái cảm giác quen thuộc kia biến mất. Đang lúc hắn nghi hoặc chuyện đang xảy ra thì tiếng chuông báo động vang lên. Hắn ta quay sang đám thuộc hạ, hỏi với giọng khó chịu.

- Chuyện gì xảy ra? Còi báo động ở nơi nào?

Thấy đối phương không để ý đến mình, Black thờ dãi nhẹ nhõm. Có điều ngay lúc cậu hơi thả lỏng. Cậu lại bất gặp ánh mắt nghi hoặc của tên nhà khoa học đầu trọc bên cạnh. Thấy thế cậu nhanh chóng cười bời bời với đối phương. Trong lòng thì may mắn lúc trước mình cơ cảnh. Cậu không chỉ thay đồng phục Rocket mà còn hóa trang thêm cho mình những thứ khác.

Cũng không cao siêu gì. Chỉ là một chiếc kính cậu đeo lúc đọc sổ tay ông Fuji đưa cho, cộng thêm một nốt ruồi vẽ trên gò má và một vết bớt to trên trán. Con người ta rất dễ bị ấn tượng của một đặc điểm nổi bật nào đó mà bị đánh lừa phán đoán.

Giống như một cô gái có chiếc răng khềnh làm duyên. Như vậy nếu bạn gặp cô ấy sẽ rất dễ ám chi cho mình người phải có răng khềnh mới là cô ấy. Lúc này nếu đối phương tháo bỏ răng khềnh và hơi thay đổi cho khác đi. Như vậy nếu không quen thuộc sẽ rất khó nhận ra cô khi gặp mặt.

Như lúc này người khác vừa nhìn Black sẽ bị cái bốt trên trán, nốt ruồi gò má và kính tạo cho ấn tượng khác hẳn cậu bình thường. Nếu không quen thuộc mức độ nhất định sẽ không dễ dàng nhận được ra cậu. Như vậy cũng đủ để ứng phó tình huống bây giờ.

...

Đang lúc cậu suy tư nghĩ cách thoát đi cho an toàn thì lại nghe lén được thông tin mới. Từ trò chuyện của tên thủ lĩnh, có vẻ như hiện đang có người lạ mặt xâm nhập tòa nhà và đang bị truy quét.

- Hiện kẻ xâm nhập đang ở nơi nào?
- Báo cáo, chúng ta phát hiện đối phương tại tầng chín. Theo như báo cáo thì hiện tại đang truy quét kẻ xâm nhập tại tầng tám.
- Được. Vậy truyền mệnh lệnh tất cả lực lượng các tầng giữ nguyên vị trí đề phòng kẻ gian thừa cơ.
- Chúng ta lập tức tới bắt tên kia.

Vừa nói tên thủ lĩnh vừa di chuyển tới cầu thang bộ. Tầng hầm này không có thang máy trực tiếp lên trên. Hiện tại chỉ có thể đi bộ lên đại sảnh mới có thể sử dụng. Tất nhiên là Black bị vút đó không quan tâm. Có điều giờ cậu đoán được kẻ đang bị truy quét có thể chính là Blue. Giờ cậu đang phân vân có nên theo tới cứu đối phương hay không. Có vẻ như chuyện nơi này đã hơi quá sức với cậu rồi.

...

Black theo chân cả đám người đi lên đại sảnh.

Tên thủ lĩnh mang theo đoàn người tới trước cửa thang máy. Cùng lúc đó, hắn ta cũng lấy pokeball bên hông ra. Ánh sáng lóe lên. Một con Golbat xuất hiện.

- Golbat, đi lên trên ngăn cản kẻ xâm nhập lại. Dừng để hắn rời đi.
- Golbaaaatttt!

Tiếp nhận mệnh lệnh của chủ nhân, Golbat nhanh chóng bay lên trên theo đường cầu thang bộ.

Nhìn tới đây, Black biết mình không thể chần chờ thêm nữa. Lúc này nếu không ra tay đi cứu thì cũng sẽ không còn thời gian nữa mà thực hiện.

Giả dạng đi Wc, cậu nhanh chân lên tới sau đám người. Lúc này tất cả vẫn đang đợi nơi cửa thang máy. Nhân lúc mọi người không chú ý, cậu nhanh chân chạy lên cầu thang bộ.

Vừa khuất bóng đám người, Black vội vàng cho gọi ra Ponyta. Nhảy lên lưng nó, Black hai chân thúc mạnh. Ponyta hiểu ý, nó nhanh chóng tăng tốc độ lao lên trên. Thời gian cho cậu không còn nhiều. Tốt nhất là hoàn thành mọi chuyện trước khi đám Rocket tiếp viện lên tới tầng tám.

Bây giờ là lúc bắt đầu chạy đua với thời gian.

...

Thang máy đang đến gần, Koga (tên thủ lĩnh đám Rocket) bản năng nhìn xung quanh một lát. Bất chợt, hắn ta cảm thấy có điều gì đó không đúng lắm. Nghĩ nghĩ, hắn hỏi đám thuộc hạ bên cạnh.

- Tên thành viên lúc nãy ta gọi tới nói chuyện giờ đâu rồi?

“Yên tĩnh”

Tất cả lặng yên không trả lời. Thời điểm như thế này ai mà chú ý được một kẻ như vậy.

Đang lúc Koga cau mày bực ngấm lại chuyện không đúng ở nơi nào. Một âm thanh cẩn thận vang lên.

- Báo cáo thủ lĩnh, vừa nãy tôi nghe thấy tên đó nói muốn đi Wc.
- Đi Wc? “xôn xao”
- Trùng hợp như vậy?

Koga nhíu mày càng chặt hơn. Một cảm giác gì đó nổi lên trong lòng hắn. Giống như hắn ta đã từng gặp đối phương ở đâu đó.

Đúng lúc này, Eric âm thanh nơi phòng bảo vệ đại sảnh vang lên.

- Vừa nãy tôi thấy hấn ta vội vàng đi lên trên lối cầu thang bộ.

Vừa nghe tiếng của Eric, Koga bỗng nhiên chợt nhớ tới. Hình dạng đối phương rất giống nhóc con mà mình gặp nơi hang động mặt trăng lần trước. Không chỉ thế tên nhóc này còn là kẻ phá hoại việc thu phục Zapdos của Surge. Có vẻ như nhóc ta giờ cũng chưa chết như lời Surge nói.

Đúng vậy, bỏ đi kính, nốt ruồi và bớt trên trán thì hoàn toàn chính là tên nhóc đó. Vừa nãy hấn cũng là bị lời nói của Surge đánh lừa làm nhảm lẫn. Lúc này nhóc ta có mặt ở đây hấn chính là đồng bọn của kẻ xâm nhập.

Nghĩ vậy đột nhiên Koga lại trở nên lo lắng. Vốn tưởng chỉ có một tên xâm nhập, không ngờ chúng lại có tới hai người. Nghĩ tới lần đó nhóc này có thể thoát thân nhanh chóng. Trước không lâu lại có thể thoát chết khỏi tay Surge, Koga bỗng dưng có dự cảm chẳng lành sinh ra. Nhớ lại đám thuộc hạ báo cáo phát hiện kẻ lạ mặt tại tầng chín. Nghĩ tới tài liệu bí mật cất giấu nơi đó, sau lưng Koga mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Nhất định không thể để bọn chúng thoát.

- Đỉnh!

Thang máy đã đến. Koga cũng không lo được nhiều nữa, hấn ta nhanh chân đi vào thang máy.

Nhìn đám người đi theo vào, nghĩ nghĩ hấn lại tung ra hai pokeball bên hông.

- Grimmer, Arbok. Đi lên trên hỗ trợ Golbat giữ chặt tên nhóc lần trước và kẻ vừa xâm nhập.

- G rào!!! Arbokkkk!

Nhìn hai con pokemon theo lối cầu thang đi lên, Koga trong lòng yên ổn hơn.

Cửa thang máy đóng lại. Koga miệng nở nụ cười lạnh lùng.

“Nhóc con! Lần trước để mi may mắn thoát được. lần này sẽ không dễ dàng như thế đâu”.

...

Cầu thang bộ tầng bốn tòa nhà...

Black đang cười trên lưng Ponyta. Trong đầu cậu tức tốc tính toán mọi chuyện có thể xảy ra.

Này lại là một rắc rối ngu ngốc mà cậu gặp phải.

Mồ hôi lạnh đang chảy trên trán cậu.

“Blue, cố gắng thêm một chút”

...

Lối cầu thang bộ tầng sáu...

Pạch... pạch... pạch...

Golbat vỗ cánh chậm rãi bay lên.

...

Tầng hai cầu thang bộ...

Grimmer và Arbok đang chậm rãi trườn lên.

...

Thang máy đang đi lên tầng một...

Koga lạnh lùng nhìn số biểu thị trên màn hình.

...

Tầng tám...

?????

...

Tất cả sắp gặp mặt!!!

...

Kết thúc chương 66.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Bị đâm

Thời gian lùi lại ba phút trước.

Tầng 8 trụ sở Rocket...

Lúc này, một đám thành viên Rocket đang hình thành vòng tròn. Bên trong vòng vây chính là Blue đang ngưng mắt đứng nhìn.

- Bé con, giờ thì hết chạy trốn nhé.

- Ngoan ngoan bỏ tay chịu trói nếu không tỳ nữa có xây sát gì bọn anh không chịu trách nhiệm đâu nhé.

Một tên đáng vẻ là đứng đầu đám Rocket lên tiếng. Đứng bên cạnh hắn ta là một con Machop to con. Xung quanh đám thành viên cũng gọi ra không ít pokemon để bao vây Blue.

Tình hình lúc này, thời gian càng dài càng có thể gặp nhiều kẻ tới đây hơn. Blue biết mình không thể nán nà nơi này thêm nữa. Lấy ra một thiết bị đeo trên tay, cô nói với giọng tỏ vẻ giễu cợt.

- Hừm, muốn bắt được bản tiểu thư cũng không dễ dàng như vậy.

- Jigglypuff, tặng các anh đây một Live Show bài hát miễn phí đi.

Rất nhanh, một bé Jigglypuff màu phấn hồng đáng yêu xuất hiện bên cạnh Blue. Nó rút ra sau lưng mình micro rồi nhanh chóng cất giọng hát.

Theo giọng hát của Jigglypuff vang lên, cả đám người và pokemon xung quanh đều cảm giác buồn ngủ rũ rượi.

Này là uy lực của pokemon. Có lúc chỉ là một con pokemon cũng có thể thay đổi cả trận chiến. Jigglypuff có năng lực rất đặc biệt. Giọng hát của nó phát ra có chứa bước sóng phù hợp với sóng não khi ngủ của tất cả mọi loài pokemon cũng như con người. Bởi vì lý do này, mỗi khi giọng hát của nó cất lên, đối thủ sẽ không thể ngăn cản được con buồn ngủ kéo đến. Ngoài ra, vừa rồi Blue đã đeo lên máy gây nhiễu sóng nên cô bé giờ hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Tất nhiên, Jigglypuff thiên phú ru ngủ có thể nói là nổi tiếng. Có điều này cũng không phải là thứ có thể giúp nó luôn chiến thắng. Dù sao nếu đối phương biết trước cũng có thể có nhiều biện pháp ứng đối như di chuyển rời xa phạm vi ảnh hưởng, hay đánh gục Jigglypuff khiến nó không thể kết thúc tiếp tục hát... v v.

Đặc biệt là một số loài pokemon rất khó ru ngủ được. Và tuyệt chiêu Sing (hát) này bắt buộc Jigglypuff phải ngừng thờ trong khi hát. Nếu sử dụng quá lâu mà đối phương vẫn chưa trúng chiêu nhiều khi ngược lại khiến bản thân nó khó thờ dẫn tới mất mạng.

Có điều Blue cũng đã chuẩn bị sẵn sàng cho trường hợp này.

Đang lúc đám Rocket phát hiện không đúng muốn ra lệnh đám pokemon phản công thì biến cố xảy ra. Sau lưng bọn họ giờ xuất hiện một chi Caterpie. Nó nhanh chóng dùng String Shot (nhả tơ) trói lại tất cả mọi người.

Cứ như vậy chỉ trong chốc lát. Tất cả đám Rocket đã bị Blue xử lý. Trong này có chứa nhiều thành phần đánh lén, đánh bất ngờ. Có điều như vậy cũng tỏ rõ chuyện này Blue cũng đã làm thành thạo nhiều lần nên cực kì quen thuộc.

Tháo xuống tai nghe, Blue vui vẻ khích lệ hai bé con yêu dấu của mình.

- Làm tốt lắm Jigglypuff!

- Cả cậu nữa Ditto!

Hai con pokemon vui vẻ đáp lại lời khen của cô. Lúc này Caterpie đã biến trở lại hình dáng vốn có của mình. Chính là Ditto với sở trường biến hóa bắt chước mọi loài pokemon. Nhờ năng lực này mà nó có thể học được rất nhiều chiêu thức và năng lực của các loại pokemon.

Thấy mọi chuyện đã ổn thỏa, Blue bắt đầu ra mệnh lệnh để thoát đi. Ditto giờ lại biến thành một con Machop. Nó nhanh chóng tung một đòn Mega Punch (Cú đấm ngàn cân) phá hủy một bên tường. Blue thu Ditto trở lại pokeball. Jigglypuff hiểu ý bắt đầu biến lớn. Nắm lấy chân nó, Blue chuẩn bị kết thúc chuyển hành động này của mình.

...

Đúng lúc Blue chạm tới Jigglypuff, tiếng vỗ cánh vang lên bên tai cô. Blue chỉ kịp nhìn thấy một vệt đen lao tới. Sau đó Jigglypuff lập tức thân thể thu nhỏ lại.

Một con Golbat xuất hiện trước mắt Blue. Dưới chân cô, Jigglypuff trên người trúng một vết thương sâu hoắm, máu từ nơi đó ồ ạt chảy ra.

Jigglypuff mất năng lực chiến đấu chỉ sau một hit.

...

Jigglypuffffffff...!!!

Nhìn thảm trạng của Jigglypuff, cô bé hốt hoảng chạy tới ôm lấy nó. Jigglypuff là pokemon cô gặp từ những ngày đầu mới bị lạc. Nó đã theo và giúp cô bé rất nhiều trong suốt quãng thời gian rất dài. Là người bạn thân thiết nhất của cô bé. Lúc này nhìn nó bị thương nặng như vậy làm cô bé trong lòng lo sợ, hoảng loạn vô cùng.

Như đã nói từ trước, pokemon cũng có thể bị thương trong chiến đấu mà chết đi nếu không chữa trị kịp thời. Không chỉ vậy, có lúc những vết thương trí mạng có thể lập tức khiến chúng mất đi tính mạng. Dù sao nếu dính phải những chiêu thức như chặt đứt đầu, chém ngang lưng... v v thì chắc chắn là không cách nào cứu được rồi.

Chuyện chiến đấu đối với những loài pokemon không giỏi chiến đấu, và năng lực chịu đòn kém như Jigglypuff đôi lúc là vô cùng nguy hiểm. Đây cũng không ngạc nhiên khi câu lạc bộ những người yêu thích Pokemon của ông Ranger ngăn cản việc cho pokemon chiến đấu. Đây trong đó có một phần nguyên nhân là không muốn đám pokemon yêu quý của mình chịu nguy hiểm tính mạng.

...

Lo sợ hoảng loạn trước tình trạng thảm hại của Jigglypuff, Blue không để ý tới phía sau lưng mình Golbat nhìn về bản thân với ánh mắt cực kì ác liệt. Nó nhìn Blue rồi vỗ cánh lao nhanh về phía cô bé muốn tiếp tục làm tương tự chiêu vừa rồi.

Một đòn tấn công nhắm về phía cô!

...

- Coi chừng!!!

Black hét lên cảnh báo Blue mà trong lòng sốt sắng. Chẳng lẽ cậu lại đến muộn một bước.

...

Ôm Jigglypuff đang bị thương nặng trong lòng, Blue nước mắt đầy mặt, ngơ ngác quay người nhìn về phía tiếng nói phát ra.

- Phập!!!!

- Uhm, a!!!!

Âm thanh đâm vào da thịt ghê rợn như vang lên ngay bên tai Black.

Cậu đỏ bừng mặt khi nhìn thấy Golbat dùng một bên cánh đâm chọc sâu vào ngực Blue.

Máu tươi tuôn trào ra ào ạt từ vết thương.

Chuyện đột nhiên đến khiến cô bé không kịp phát ra tiếng kêu. Mắt tròn ngược lên vì khó tin, đau đớn làm cô lập tức ngất lịm đi.

Golbat thấy mình thành công đâm trúng đối phương, nó mạnh mẽ rút ngược đôi cánh ra. Máu tươi từ vết thương càng phun mạnh hơn ra ngoài như mưa xối xả. Blue cơ thể giật nảy lên vì đau đớn nhưng không thấy cô tỉnh lại.

- Blueeee!!!!!!

Một con giận dữ lồng lên trong lòng, Black hai chân đạp mạnh bên hông Ponyta. Cảm nhận sự nổi giận của cậu truyền cho bản thân. Ponyta tốc độ nhanh nhất có thể vọt tới gần. Một đòn Low Kick (đá thấp) cực kì mạnh mẽ giẫm mạnh về phía Golbat.

Vừa rút cánh ra khỏi cơ thể đối phương, Golbat chưa kịp bay lên tránh né đã dính trọn đòn đánh của Ponyta.

Này khác với nhát trước đâm Jigglypuff. Lúc đó là cắt chéo tấn công đối thủ. Có điều Jigglypuff khi đó đang nín thở để biến lớn cơ thể chuẩn bị cho việc bay lên. Vì vậy nó bị đòn tấn công và tuyệt chiêu gián đoạn phản chấn cùng lúc gây ra bị thương nặng.

Lần này Golbat là đâm thẳng xuyên qua lồng ngực của Blue. Mức độ nghiêm trọng hơn hẳn trước đó vài lần. Nếu không phải thân thể người thế giới này vốn dĩ biến thái, cô bé có thể chết ngay khoảng khắc.

Black hấp tấp chạy tới bên cạnh cô.

Máu chảy ồ ạt ra từ vết thương.

Black biết lúc này không thể chậm trễ nữa. Cậu vội vàng lột bỏ áo ngoài của mình, xé ra băng bó vết thương cho cô. Trong lúc này Ponyta tranh thủ lúc Golbat bị đánh trở tay không kịp mà ồ ạt tấn công đối phương.

Đi theo Black huấn luyện lâu ngày, đám pokemon đều biết việc đánh rắn đập đầu. Cảm nhận giận dữ từ chủ nhân mình, Ponyta giờ liên tục giẫm đạp mạnh về phía Golbat. Rất nhanh, đối thủ của nó đã chết không thể lại chết hơn. Có điều bây giờ Black cũng không quan tâm được đến nó. Lúc này vẫn còn có nguy hiểm hơn đang rình rập bên cạnh cậu.

...

Băng bó vội cho Blue, Black nhớ tới đám Rocket đang từ thang máy lên đây.

Cậu lập tức cho gọi ra pokemon của mình. Ánh sáng lóe lên. Pikachu, Rattata và Magikarp xuất hiện trước mặt.

- Tất cả nhanh chạy tới cửa thang máy phá hủy nó.

Black vừa ra lệnh vừa chỉ tay về phía cửa vào thang máy. Đám pokemon theo y lệnh, vội vàng chạy tới mục tiêu. Pikachu tốc độ nhanh nhất dẫn đầu. Đang lúc nó muốn dùng Iron Tail (đuôi thép) đập nát bảng điều khiển, tiếng hét của Black vang lên bên tai.

- Pikachu lập tức né tránh!

Không kịp suy nghĩ, bản năng phản ứng làm Pikachu lập tức thay đổi phương hướng ban đầu.

Ngay sau khi nó vừa tránh đi, một bóng đen ập ngay tới vị trí mà nó sắp đến. Thân hình chạm đất, Pikachu nhìn lại về phía kẻ vừa tới phá rối.

Một con rắn to lớn Arbok đi cùng với hình dạng như một đám bùn nhầy hôi thối Grimer. Vị trí Pikachu vừa rời khỏi giờ tràn đầy nọc độc đậm tính axit của Arbok. Sàn nhà bị nó làm ăn mòn lõm chõm.

Nhìn vậy Black chợt cảm giác da đầu tê dại. Con này Arbok rất đáng gờm rồi.

Hiển nhiên lúc này Arbok và Grimer cũng vừa lúc lên tới nơi đây. Cả hai nhanh chóng tấn công về đám Black để chiếm cứ địa hình có lợi. Black vội vàng mang theo Blue và đám pokemon lùi lại.

Không xong!

Rất nhanh Black hiểu dụng ý của đối phương.

Lỗ hổng Blue tạo lúc nãy giờ đã bị chúng che lấp. Không chỉ thế, đường tới gần cửa thang máy cũng bị chặn mất.

...

Màn hình hiển thị, thang máy đang tại tầng 6.

Chiến đấu hết sức căng thẳng!!!

...

Kết thúc chương 67.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Một mình ứng biến tình thế

Thực tế đã chứng minh một điều rằng tiềm năng của con người là vô hạn. Nhất là khi họ bị dồn tới chân tường, bị lọt vào những thời khắc sinh tử nguy hiểm của họ hoặc người thân.

Chẳng thế mà đôi lúc bạn có thể bắt gặp những câu chuyện bà mẹ ôm tảng đá nặng mấy trăm cân cứu con thoát hiểm, người đàn ông tốc độ nhanh hơn kỉ lục thế giới khi chạy nhanh cứu người trước đầu xe ô tô, hay chuyện nhịn ăn nhịn uống cả tháng trời nơi tối tăm rét lạnh mà vẫn sống nhăn răng... v v.

Black lúc này cũng có cảm giác như vậy.

Khi cậu nhìn thấy biểu hiện số 6 trên cửa thang máy. Cậu cảm giác mình lúc này như được thần trợ, bình tĩnh vô cùng. Thậm chí một loại cảm giác quen thuộc trong lòng lúc này bỗng nhiên nổi lên.

Ừm, hoàn cảnh bây giờ có vẻ nguy hiểm không kém gì thoát hiểm nhà máy điện khi trước.

Giờ anh đã quen.

Không có gì phải lo ngại cả. “hức hức”

...

Đầu óc sáng suốt, Black phân tích mọi chuyện chỉ trong nháy mắt.

Hiển nhiên cậu phải xử lý hoặc thoát thân khỏi hai con pokemon trước khi thang máy lên tới tầng 8. Nếu muộn hơn ...

Muộn hơn thì không còn gì để nói. Lần này cũng không có pokemon huyền thoại sẽ ra tay giúp cậu. Và cứ nhìn cách Golbat ra tay với Blue là biết kết cục của cậu và cô sắp tới.

Arbok là pokemon loại rắn hệ Poison (độc). Cấu trúc thân thể đặc biệt khiến nó rất linh hoạt khi tấn công cũng như phòng thủ. Mà đám pokemon bây giờ của cậu cho dù tốc độ như Pikachu bây giờ cũng không thể một mình dùng thân thể sức mạnh ngăn cản nó được.

Các đòn có tính phóng năng lượng kiểu phóng điện hay phun lửa cũng chỉ có thể cản trở chứ khó mà đánh trúng yếu điểm để đánh bại được đối phương. Dù sao so linh hoạt thân thể thì mấy đòn tấn công kiểu đó khó mà chính xác tấn công tới được đối phương.

Ngoài ra, nọc độc của Arbok cũng không dễ dây vào chút nào. Cứ nhìn sàn nhà bị dịch độc của nó ăn mòn lõm chõm thì biết. Dính vào người thì chắc toi luôn quá.

Nó giờ là mục tiêu uy hiếp hàng đầu với cậu.

...

Grimer cũng là pokemon hệ Poison (độc). Nó là kết quả của đám bùn nhầy chất thải hóa học đầy hơi thối. Tốc độ của nó cũng như độ linh hoạt kém hơn nhiều so với Arbok. Có điều năng lực kháng đòn của nó mạnh hơn. Cộng thêm lúc này thời gian cấp bách, chuyện bị nó dây dưa quả thực là cực kì tai hại. Nó là uy hiếp thứ hai với cậu bây giờ.

Cuối cùng tất nhiên là đám Rocket trong thang máy đang đi tới. Chúng là uy hiếp thứ ba cũng là uy hiếp chí mạng lớn nhất với cậu lúc này.

...

Mọi thứ suy nghĩ đầu vào đó, cậu giờ đã biết mình phải làm gì.

Black nhanh tay sờ tới cơ thể Blue.

Đừng hiểu nhầm. Lúc này cậu cũng không tới mức bị quan sát chết mà sờ sờ cho đủ vốn. Black lấy từ hông Blue tất cả pokeball tung ra. Đồng thời miệng cũng ra mệnh lệnh với đám pokemon.

- Pikachu, Double Team (ảo ảnh phân thân)
- Rattata, dùng Bite (xé đá)
- Ponyta dùng Flame Throw (bão lửa), Magikarp Tackle (va chạm) cản chúng lại.

Đám pokemon theo lệnh hành động. Từ đám pokeball giờ hiện ra đám pokemon của Blue.

Một con Squirtle lưng đeo mai rùa da xanh biếc, một con Clefairy ục ịch phấn hồng và một bé Horsea đáng yêu. Cộng thêm Ditto và Jigglypuff đã biết.

Hiện Blue đang huấn luyện năm pokemon. Này cũng không có gì lạ, thời gian, chú ý lực của con người có hạn. Chọn pokemon mang theo cũng cần rất nhiều suy nghĩ. Nếu không tìm được thích hợp, tạm thời bỏ trống cũng không thiếu người làm.

Quan sát cả đám mới xuất hiện. Tất cả bọn chúng đều lo lắng nhìn về Blue trong vòng tay cậu. Black vừa thấy vậy cũng không thời gian giải thích gì nhiều. Chúng nó giờ chắc cũng đã đều biết được chuyện đã xảy ra. Cậu nhanh chóng ra mệnh lệnh, đồng thời trong đầu cũng nảy ra một chút kế hoạch.

- Squirtle dùng Bubble Beam (mưa bong bóng)

- Clefairy, Metronome (vung chỉ tay)

- Horsea, Bubble Beam (mưa bong bóng)

- Tất cả tấn công bọn chúng.

Cả đám pokemon đều nghe lệnh của Black bắt đầu tấn công về phía Arbok và Grimer. Bong bóng bắt đầu bay tràn đầy phòng che lấp tầm nhìn. Hơi buồn là Clefairy dùng vung chỉ tay ngẫu nhiên gọi ra được chiêu Protect (bảo vệ) trong khi giờ không ai tấn công nó. Nhìn nó mặt ngổ nghệt cả ra, Black rất muốn nở nụ cười trước sự đáng yêu của bé. Có điều hiển nhiên giờ cậu có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Đúng như kế hoạch, theo ám hiệu của cậu, Pikachu lợi dụng Double Team gọi ra ảo ảnh phân thân. Sau đó nhanh chóng điều khiển phân thân tấn công về phía Arbok gây chú ý còn bản thân Pikachu lúc này đã lên di chuyển qua đối phương tới gần bảng nguồn điện tầng này.

Grimer thì bị Ponyta và Magikarp cuốn lấy. Ngọn lửa của Ponyta gây ảnh hưởng được tới đối phương. Magikarp cũng rất anh dũng xông tới. Có điều sau khi nó dùng Tackle (va chạm) đâm vào Grimer, cơ thể Magikarp lại bị đàn hồi bật ngược trở ra. Có điều dù sao cả hai cũng đã hoàn thành nhiệm vụ ngăn cản rồi. Magikarp lúc này dù bị đánh bật ra cũng tỏ ra rất vui vẻ vì được tham chiến. Rút kinh nghiệm từ tình huống của Beedrill, Black cũng không vì việc Magikarp năng lực bây giờ không đủ mà không cho nó tham gia chiến đấu khi có thể.

Dưới lớp mưa bong bóng xuất hiện che khuất tầm nhìn. Pikachu mạnh mẽ tấn công vào bảng điện. Tiếng nổ loét xẹt vang lên. Điện của cả tầng 8 bị làm mất. Tiếp đó là điện của cả tòa trụ sở bị trục trặc mà mất đi.

Black ánh mắt hi vọng nhìn về phía cửa thang máy...

...

Đang trong thang máy, Koga bỗng cảm thấy ánh đèn chột như tối lại. Có điều chỉ trong nháy mắt lại trở về bình thường.

Màn hình hiển thị, thang máy đang lên tầng 7.

...

Tầng 8...

Black thất vọng vì kế hoạch của mình phá sản. Cậu lại chợt nhớ tới lời nói của Surge lần trước.

“Thật ngu xuẩn khi đặt tất cả hi vọng vào sai lầm của đối phương.”

Đúng vậy. Hiển nhiên điện thang máy sử dụng và tòa nhà là từ hai nguồn khác nhau. Và giờ tất nhiên không kịp để tìm ra nơi nguồn điện thang máy sử dụng mà phá hủy rồi.

Lúc trước khi Arbok và Grimer xuất hiện, Black vốn định phá nát cửa ngăn rồi cắt đứt đi dây cáp nối của thang máy. Có điều sau khi hai con pokemon đối phương xuất hiện, kế hoạch không thể không thay đổi thành phá hủy nguồn điện vận hành.

Có điều bây giờ kế hoạch đã thất bại. Nguồn điện bị ngắt phá nhưng thang máy vẫn đang tiến lên.

Qua màn mưa bong bóng, ánh mắt Arbok, Grimer giờ như ẩn như hiện nhìn chăm chăm về phía cậu. Nhiệm vụ của chúng là ngăn cản kẻ địch bỏ trốn.

Thang máy đang lên tầng 7.

Thời khắc nguy hiểm đang đến gần!!!

...

Kết thúc chương 68.

Hãy tung hoa, tặng đồng và đưa phiếu đề cử để ủng hộ tác giả nhanh nhanh ra chương mới nào!!!!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Gân trong gang tấc

Trong thang máy...

Koga nhú mồm vì sự thay đổi của ánh sáng vừa rồi.

Chuyện gì vừa xảy ra?

Đối phương giờ tình hình như thế nào?

.....

Nhiều câu hỏi bất chợt nổi lên trong lòng. Thời gian trôi qua, đám người càng ngày càng gần mục đích. Dù vậy, Koga lại càng ngày càng cảm thấy bất an hơn.

Chớp mắt, thang máy đã đi tới tầng 7...

Tiếng nổ ầm ầm vang lên dường như ngay ở bên tai.

Tiếng nổ từ đâu tới?

Lại có chuyện gì vừa diễn ra?

Koga tâm thần bất an nhìn chăm chăm màn hình hiển thị.

Thang máy đang lên tầng 8.

...

Quay trở lại thời gian vài giây trước đó.

Black phát hiện kế hoạch ngăn cản tiếp viện thất bại.

Thời gian giờ được đếm bằng giây.

Đây là lúc mọi thứ đánh cược vào phút cuối.

Thoát đi hoặc là chết!

...

- Tất cả quay trở lại!

Giọng Black giờ trở nên lạnh lùng.

Đám pokemon nhanh chóng theo yêu cầu tới gần vị trí của cậu.

Mưa bong bóng đã dần tan hết. Ngay lúc đám pokemon trở về tầm với. Black vừa thu chúng trở lại pokeball vừa hạ lệnh.

- Ditto, Mega Punch (Cú đấm ngàn cân).

- Rầm!!!!... ầm... ầm....

Ngay khi cậu đề ra mệnh lệnh, Ditto giờ trong hình dạng Machop mạnh mẽ đấm mạnh xuống nền nhà.

Âm thanh tiếng nổ vang vọng khắp trụ sở.

...

Black ôm lên Blue nhảy xuống lỗ hổng được tạo ra. Theo ngay sát cậu là biến hóa trở về Ditto và Horsea.

Trên người Black giờ tràn đầy huyết của Blue. Thời gian càng lâu cô bé sẽ càng mất máu nhiều và càng nguy hiểm hơn. Mặc dù lúc này di chuyển Blue dễ khiến cô bé mất máu thêm nữa. Tuy nhiên, Black giờ lại cũng không thể làm gì.

...

Black công chúa ôm mang theo Blue nhảy xuống tầng 7.

Lúc này tầng này cũng không có thành viên Rocket canh giữ ở. Black nhẹ nhàng thở ra. Có vẻ như lúc trước thành viên tầng này đã chạy lên tham gia vây bắt Blue và bị cô hạ gục.

Không kịp nghĩ nhiều, Black ngay lập tức nhìn về phía trần nhà.

Quả nhiên như cậu định liệu. Arbok nhanh chóng thò đầu ra từ lỗ hổng

Gọng Black vang lên mãnh liệt và đầy kiên quyết.

- Horse, Smokescreen (phun mực)

- Rattata, Hyper Fang (siêu cắn phá)

Mệnh lệnh vừa bắt đầu nêu lên, Horsea không phụ sự mong đợi của Black.

Một đám mực nước đen ngòm bắn thẳng, chính xác đánh vào đầu Arbok. Dù cho nó có linh hoạt như thế nào đi nữa, trong lúc đang chui qua lỗ hổng đuổi theo cũng không thể ứng đối kịp thời biến cố này được.

Loài Horsea có thiên phú trong việc bắn chính xác. Mỗi khi chúng gặp đối thủ khó có thể chống lại, chúng thường sử dụng mực đen trong cơ thể phun về phía kẻ thù để tạo cơ hội chạy thoát thân.

Này cũng là lý do Black vừa nhìn thấy nó đã lập tức nghĩ ngay tới tình thế bây giờ. Nói tới cũng nhờ có sở tay cụ Fuji khiến cậu hiểu thêm nhiều về đám pokemon sống trong nước như vậy. Dù sao chúng cũng là đối tượng đám người câu cá thường câu phải.

Arbok bị Horsea phun mực đầy mặt. Ngay tức khắc này nó không thể nào phản ứng kịp được với mọi chuyện diễn ra xung quanh. Rattata nhân cơ hội dùng tất cả sức mạnh dồn vào đòn Hyper Fang (Siêu cắn phá) của mình.

Răng của loài Rattata có thể nói là thứ vũ khí chủ yếu của chúng. Có điều ngược lại lúc bình thường không chiến đấu, nó lại là thứ hành hạ đám Rattata. Ngoài việc răng của chúng cứ dài ra theo thời gian khiến đám Rattata phải dành thật nhiều thời gian tìm thứ gì đó cứng rắn để mài a... mài a... cho răng mòn bớt đi. Mỗi khi đến kì thay răng là y như răng tính tình của chúng trở nên cực kì táo bạo. Đó cũng là quãng thời gian đau khổ nhất đối với một con Rattata.

Có điều, lúc này chính nhờ vào sự sắc bén và cứng chắc của mình, Rattata mạnh mẽ cắn chặt thật mạnh vào bề ngoài vốn cực kì trơn trượt của Arbok.

Một nhát Critical!

Arbok lập tức đứt rời thân thể.

Nó đã chết không thể chết hơn.

Rattata vs Arbok.

Chiến thắng thuộc về Rattata.

Chiến thắng dành cho bên được chuẩn bị kĩ lưỡng hơn.

Để hoàn thành đòn đánh này, Black đã ra hiệu cho Rattata thủ sẵn tại chỗ để phục kích ngay sau khi lỗ hổng được tạo ra.

Rút kinh nghiệm từ lần trước, cuộc chiến này ngay từ đầu Black đã để lại cho mình một phương án khác dự phòng.

Rattata được nhận mệnh lệnh cắn phá nền nhà tạo lỗ hổng thoát thân. Dù sao nơi cầu thang bộ và thang máy đều đi không được. Nếu như cố phi ra bên ngoài theo lỗ hổng Blue tạo ra lại rất dễ trở thành bìa ngắm cho đối phương.

Thoát xuống tầng dưới, xuống mặt đất lợi dụng tốc độ của Ponyta bỏ chạy sẽ tốt hơn nhiều.

Theo sự góp mặt của Horsea. Black lại nảy ra ý định đánh lên Arbok khi nó đuổi theo. Mọi chuyện cuối cùng cũng diễn ra đúng như Black dự kiến.

...

Dù tiêu diệt được Arbok, Black cũng không kịp vui mừng vì chiến thắng mới đạt được.

- Đỉnh!

Tiếng chuông báo vang lên. Đám Rocket đã tới tầng 8.

Cửa thang máy đang mở ra và Grimer cũng đã lộ diện.

...

Tung pokeball thu lại Rattata. Nhảy lên lưng Ponyta vừa được thả ra. Horsea cũng nhảy vào vào lòng Blue, phần đuôi cuộn phía dưới giò tóm thật chặt lấy tay cô bé.. Đây là bản năng thiên phú của loài Horsea. Chúng có thể dùng phần đuôi tóm chặt bất cứ thứ gì để chống lại những cơn bão ngầm dưới mặt nước.

Mang theo Horsea, Ditto và Blue bên người, Black thúc mạnh Ponyta và hét lớn.

- Đi mau!!!!!!

- Ponytttttaaaaaa!!!!

Ponyta hí lên hưởng ứng rồi lao nhanh tới bức tường chắn trước mặt.

...

Grimer cũng không kịp quan tâm kết cục của đồng bạn Arbok. Nhìn Black đã sắp muốn rời đi, thân thể nó lập tức từ trên cao lao xuống. Nhìn lại Grimer, giò nó giống như một đồng bunn nhẩy lớn đầy mùi hôi thối đang ồ ạt trút về phía Black.

...

Black không nhìn về phía sau lưng. Có điều cảm giác bản thân nói cho cậu biết Grimer đang tới gần.

Tất nhiên cậu cũng có thứ để ứng phó với nó.

Đang ở trong lòng Blue, Horsea khéo léo xuất hiện. Từ trong vòi mực của nó phun mạnh ra một đám mực đen ngòm bay nhanh về phía Grimer. Lần này được chuẩn bị kĩ hơn nên số lượng mực phun ra cũng nhiều hơn hẳn. Vì vậy, nhận lấy Grimer bay tới là cả một đám mực đen lớn bay tung tóe đập mạnh tới.

Grimer tức khắc bị trúng đòn.

Dù cho đòn đánh của Horsea hầu như vô hại đối với bản thân, bản năng vẫn khiến nó phản ứng ngừng lại. Tốc độ truy đuổi cũng giảm xuống.

Black cũng chỉ cầu có thể. Giờ là lúc trông chờ vào Ponyta.

- Ponyta!!!!

Không cần nói mệnh lệnh. Ponyta đã hiểu ý. Hí lên một tiếng thật dài. Cả cơ thể của nó nhảy lên thật cao. Black lập tức tập trung tất cả tinh thần tránh bị văng rơi xuống.

Lạy chúa!

May mà từ khi có được nó, cậu vẫn tập tành cưỡi ngựa chăm chỉ.

Lúc này tác dụng của tập luyện đã hiện ra.

Ponyta hai chân giẫm mạnh. Nó dùng tất cả sức lực tàn phá giẫm về phía bức tường ngăn cách.

Lực phản chấn khiến Black dù có chuẩn bị cũng bị giật nảy lên.

Này còn hơn là đi xe ô tô giẫm phải “ổ trâu, ổ bò”.

Horsea ở trong lòng cậu cũng bị bắn ngược lại. Nó va thật mạnh vào ngực của Black. Theo với là thân thể Blue cũng đập vào.

Lúc này Black chỉ muốn hét lên thật lớn.

Con * nó đau quá! “ảnh khóc”

Và thật mềm! “khà khà”

...

Bỏ qua nỗi khổ, vui sướng Black gặp phải. Ít nhất lúc này anh đã thành công. Ponyta đúng theo những gì anh kì vọng, đánh thủng bức tường chắn.

Cả đám người và pokemon kèm theo đất đá vụn đi cùng bắt đầu rơi xuống mặt đất.

Theo sau là Grimer cũng gặp đồng cảnh ngộ. Dù sao nó cũng chỉ chậm hơn anh một chút thôi.

Tất cả đang rơi...

Và đây là từ tầng 7.

...

Tầng 8 tòa nhà...

Cửa thang máy mở ra, tiếng hét lớn vang lên phía dưới.

Giờ trước mắt Koga ngoài la liệt đám Rocket nằm trên mặt đất thì chẳng còn ai. “lặng thinh”

“Một lũ vô dụng + ăn hại”

Ngay lúc này hẳn ta rất muốn hét lên một câu như thế và tống cho đám thành viên năm đất kia một trận nhừ tử. Có điều lúc này còn chưa phải thời điểm làm việc đó.

Koga nhìn nhanh xung quanh.

Xa phía trước là một lỗ hổng hướng ra bên ngoài. Trên sàn nhà, một lỗ to xuất hiện trong mắt hắn. Âm thanh ầm ầm như tường đổ vang lên phía dưới. Chả nhẽ hắn lên nhầm tầng.

Hắn nhanh chân đi tới bên lỗ hổng trên sàn, Koga nhìn lướt qua xuống phía dưới. Ngoài ngổn ngang cũng không thấy gì.

Bản năng tiếp tục thật nhanh chạy tới bên lỗ hổng bên tường, ánh mắt nhìn xuống...

...

Ngoài tòa nhà...

Black đang rơi xuống...

Cậu lại một lần nữa cảm nhận cảm giác khi rơi tự do.

Có điều lần này là có chuẩn bị trước. Cố né đi Grimer. Cậu hét lớn.

- Ditto!!!

Theo tiếng hét lớn của Black, Ditto dưới hình dạng của Jigglypuff đã bắt trước biến lớn thân thể.

Black đã thu lại Ponyta và giờ đang ôm Blue ngồi trên người Jigglypuff khổng lồ.

Tốc độ xuống mặt đất đang giảm

Grimer xui xẻo đã vượt qua rơi trước xuống phía dưới.

Lúc này chỉ cần chậm rơi xuống mặt đất rồi lợi dụng tốc độ của Ponyta nhanh chóng thoát đi là được.

Black cũng không tin đám Rocket trên kia không có pokemon biết phi hành. Nếu dám dùng Ditto hình dạng bây giờ chạy đi rất dễ bị chúng đuổi kịp.

Haizzz. Cũng may cao thủ như anh luôn có dự tính trước. Đã sớm sắm cho mình một em Ponyta tốc độ nhanh nhất quả đất.

Tâm thần thả lỏng Black đưa mắt nhìn lên trên.

Xxx, Cậu muốn chửi má nó!

...

Koga rất giận dữ. Một đám thành viên đông như vậy mà để hai đứa bé chạy mất.

Này là một đám ăn hại.

Ngay khi hắn ta nhìn xuống phía dưới. Chứng kiến Black đang ngồi trên đầu một con Jigglypuff khổng lồ. Kinh nghiệm phong phú làm cho hắn cũng không giống bọn tay mơ thành viên bên cạnh giờ này còn ngạc nhiên về việc xuất hiện của một con Jigglypuff khổng lồ như thế.

Koga nhanh tay sử dụng pokeball bên hông. Ngoài Grimer làm vai trò chịu đòn, Arbok nhanh nhạy tấn công, Golbat không chiến. Hẳn ta còn có Weezing ẩn thân, Venomoth bao quát không trung.

Và cuối cùng là một con pokemon hẳn ta cũng không ưng ý lắm. Có điều vì lý do bản thân nên vẫn giữ lại bên mình. Không ngờ lúc này lại hữu dụng.

Một con Lickitung xuất hiện bên cạnh Koga.

Không cần hẳn ta ra lệnh, Lickitung đã biết mình phải làm gì. Chiếc lưỡi dài của nó lao thẳng xuống phía dưới bay hướng về phía Black.

Loài Lickitung dùng lưỡi để cảm nhận và ghi nhớ mọi thứ nó đi qua bằng việc liếm chúng. Có thể nói lưỡi của nó tác dụng còn lớn hơn cả tay và chân cộng lại. Ngoài ra lưỡi của nó có thể kéo dài 6, 6 feet. Và lúc này nếu Black bị lưỡi của Lickitung chạm tới cậu sẽ lập tức bị làm tê dại. Đen đuôi hơn là bị nó dùng lưỡi dính lấy rồi kéo luôn lên trên.

Này là cái cần câu vạn năng của Lickitung rồi.

....

Lưỡi đang bay tới gần...

Móa!

...

Kết thúc chương 69.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Kế hoạch của Rocket

Bên ngoài trụ sở, giọng nói kinh thiên động địa của Black vang vọng khắp nơi.

- Ditttttoooooooooo!!!!!!!

- Phựtttt!!

Đang lúc chiếc lưỡi của Lickitung tới gần trong gang tấc. Theo sau tiếng hô kinh thiên động địa của Black, Ditto thân hình “bụp” một tiếng biến nhỏ lại. Đám người lập tức rơi tự do xuống đất. Cũng may lưỡi của Lickitung cũng không thành công tóm được Black và mọi người. Horsea đang bám chặt trên cánh tay Blue lúc này kịp thời dùng Water Gun (súng nước) đẩy lùi nó lại.

Nhìn đối phương bị cản lại, Black thở phào trong lòng, đồng thời tức tốc tung ra Ponyta tiếp ứng. Giờ cũng đã rơi sát tới mặt đất rồi.

Theo một tiếng “sói tru” kêu đau của Black khi ngồi vào lưng Ponyta. Cậu nén lại đau ê ẩm trên mông mà thúc giục Ponyta lập tức chạy đi.

- Đi!!!!

- Ponyttaaaaaa!!!

Cứ như vậy, theo một tiếng hí dài của Ponyta, Black mang theo bên người Blue, Horsea và mới biến trở lại Ditto (đang ngồi trên đầu Ponyta). Cả đám dùng tốc độ nhanh nhất bỏ chạy khỏi nơi này.

...

Tầng 8 trụ sở...

Koga mắt giật liên hồi nhìn chăm chăm hình bóng của Black. Trong lòng giận dữ sôi trào.

Lickitung mặt mũi lo sợ nhìn chủ nhân của mình. Nó giờ trông y hệt một đứa bé vừa làm sai sự lúc này đang lo lắng chịu phạt.

Đám thành viên cảm nhận cơn giận của thủ trưởng, tất cả giờ lặng thinh.

- Còn đứng đấy làm gì!!!!

- Mau chạy đi đuổi bắt bọn chúng!!!!

Koga hét lên giận dữ với đám thuộc hạ.

“Một lũ ăn hại”.

Nhìn đám thành viên lúc này mới vội vàng vàng truy đuổi, Koga trong lòng cực kì khó chịu. Tung hết pokeball bên người. Một con Venomoth cùng một con Weezing xuất hiện trước mặt hắn ta. Thu hồi Lickitung, Koga nhảy lên người Weezing chuẩn bị đuổi theo truy lùng đối phương. Tốc độ Ponyta rất nhanh, giờ chỉ hy vọng có thể theo dấu vết đối phương để lại để lần theo mà thôi.

Cứ như vậy, Người dân ở Lavender nhanh chóng phát hiện trong thị trấn bất chợt xuất hiện thật nhiều thành viên Rocket đang hùng hăng hồ hồ dò tìm thứ gì đó. Vô số các phiên bản bản luận được tung ra. Có điều cuối cùng không ai biết được mục đích thực sự của bọn chúng. Tất nhiên là cũng không mấy ai quan tâm cái này. Hiện giờ có thêm chủ đề mới để tán nhảm là chuyện mà người dân ở đây thích thú nhất rồi.

Ngày hôm nay cũng thật là náo động.

...

Một thời gian sau...

- Đã phát hiện tung tích bọn chúng chưa?

-

- Tiếp tục mở rộng tìm kiếm!

- Tút... út... út...

Koga tắt đi bộ đàm, nhìn nhìn thị trấn dưới chân, hắn ta quyết định quay trở về trụ sở. Tìm lâu như vậy cũng không phát hiện đối phương. Giờ chỉ có thể trông cậy vào đám thành viên cấp dưới rồi. Hiện tại cần trở lại xác định thiệt hại tổn thất và báo cáo ông trùm đã. Nghĩ tới việc báo cáo tin tức này với ông trùm Rocket, Koga lại cảm thấy mặt mũi tối tăm.

Hôm qua vừa bị hai tên nhóc phá đám khiến nay phải chuyển địa điểm, giờ lại bị đối phương đột nhập thậm chí còn không biết có bị mất mát tài liệu gì quan trọng không.

Haizz. Hi vọng là không mất tài liệu gì quan trọng, nếu không thật không còn mặt mũi nào đối mặt cấp trên rồi.

- Đám trẻ con gì ghét nhất nhất rồi!!!!

- Một lũ nhóc thật đáng chết mà!

Tâm tình phiền muộn, Koga ra lệnh Weezing nhanh chóng trở về. Giờ hắn ta bức thiết muốn biết thiệt hại chuyện lần này bao lớn để biết mà xử lý hậu quả.

...

Nhà cụ Fuji trong thị trấn...

Lúc này nhờ sự giúp đỡ của ông cụ Fuji, Black cuối cùng cũng ổn định lại thương thế cho Blue. Giờ chỉ cần đợi thời gian trôi qua là mọi chuyện sẽ ổn.

Tất nhiên di chứng của việc này là ánh mắt ám muội ông Fuji nhìn về phía Black. Dù sao thay áo, băng bó ... v v tất cả đều là Black nhận làm không bỏ sót. Có điều giờ này so với hồi trước bị ông cụ Fuji ở Cerulean trêu chọc thì đúng là nhỏ hơn con muỗi. Black mất điếc tai ngơ chuyên tâm việc của mình.

Cậu đang làm chuyện gì?

Lúc này Black đang đọc tài liệu mà Blue trộm được về. Dù sao cũng tò mò thôi. Đây là đám tài liệu mà Black phát hiện trong túi đồ của cô. Còn tiền Blue lấy đi thì Black lại không tìm thấy. Nói chung mục đích tìm kiếm cũng không đạt được.

Haizz. Chẳng lẽ giờ lại quay về thời ăn đói mặc rách ngày xưa.

Black nghĩ lại mình sau khi đạt giải liền sắm một cái ba lô không gian mang bên người. Công nhận lúc đó quyết định thật chính xác. Nếu không, giờ mà không lấy lại được tiền từ Blue, có khi cậu lại quay về thời đại ỏm vác đồ đạc đi khắp nơi như xưa rồi.

Nói đến thế giới này công nghệ khoa học thật sự rất phát triển. Có lẽ đây cũng là một hướng để con người đảm bảo sức mạnh chống lại pokemon đi. Đám pokeball bây giờ cũng là sản phẩm của kĩ thuật cao “không gian nén”. Đây trong quả cầu nhỏ tí xíu lại là không gian phù hợp với kích cỡ mọi loài pokemon. Thật sự rất thần kì.

Ba lô Black mới sắm cũng có tích hợp công nghệ không gian nén. Tuy nhiên giá cả của nó cũng không dễ chịu chút nào. Đám pokeball có thể là vì là hàng phúc lợi dành cho đại chúng nên còn đỡ. Chứ đồ gì khác mà dính tới không gian nén là y như rằng mất cả đồng tiền. Dù cho công nghệ làm nó thấp hơn làm pokeball nhiều. Nói xa rồi...

Quay trở lại tài liệu Blue thu được. Black hiểu thêm về kế hoạch của băng Rocket ở nơi đây.

Nói chung nơi này được thành lập trụ sở để nghiên cứu về việc nhân tạo ra pokemon Mewtwo từ gen hóa thạch thu được của Mew. Loài pokemon được cho là một trong những pokemon huyền thoại, đồng thời cực kì mạnh mẽ của địa khu Kantto. Nếu nắm được hoàn chỉnh công nghệ nhân tạo ra Mewtwo. Sau đó tiến hành nhân tạo hàng loạt. Sức mạnh tạo ra dự đoán thậm chí có thể khiến Rocket thay đổi cả thế cục của thế giới. Lúc đó có lẽ sẽ không còn là liên minh năm quyền mà là thế giới đều nghe theo Rocket rồi.

Này đúng là một kế hoạch bá đạo!

Theo tài liệu viết ra, có vẻ như công nghệ nhân bản Mewtwo đã hoàn thiện. Ngược lại nguồn nguyên liệu là gen của Mew lại thiếu hụt rất nhiều. Có điều đám Rocket sau nhiều lần hành động cuối cùng cũng thu được tần số bước sóng mà Mew phát ra.

Đọc tới đây Black nhớ tới một chuyện. Cậu nhanh chóng lục tung túi đồ của Blue. Rất nhanh cậu tìm thấy một chiếc đĩa máy vi tính. Nhìn hình dáng và chữ viết mô tả. Có vẻ này chính là đĩa ghi lại tất cả biến đổi tần sóng của Mew.

Mỗi loài pokemon hệ Psychic (tâm linh) đều có một bước sóng riêng phát tán ra khi nó sử dụng năng lực. Nhờ có tất cả tần số bước sóng biến hóa đều được ghi chép lại ở đây, thành viên Rocket có thể liên tục tìm được tung tích của Mew. Và tất nhiên như vậy việc bắt được nó sẽ chỉ là chuyện sớm muộn.

Dù sao con người trí lực là vô hạn, bất trượng vài lần rút kinh nghiệm là mọi chuyện sẽ thay đổi ngay. Pokemon huyền thoại thì sức mạnh, tính cách, thói quen, ... v v không mấy thay đổi theo thời gian. Khi là bài tẩy của chúng không còn cũng là lúc chúng bị bắt thời điểm. Giống như Zapdos, Black cũng gặp nó bị con người bắt được rồi đấy thôi.

Có điều...

Cầm chiếc đĩa trên tay, Black hiểu được một chuyện quan trọng.

Có vẻ như cậu lại vướng vào rắc rối lớn rồi.

Băng Rocket bây giờ mất đi chiếc đĩa này. Bọn chúng nhất định sẽ một mực tra xét để tìm trở lại. Và cậu cùng Blue đều đã bị chúng nhận diện rõ khuôn mặt. Sau này cả hai sẽ không lúc nào mà không phải đối mặt với việc băng Rocket truy sát.

Trước kia, Black chỉ là phát hiện Zapdos, có điều Zapdos sau đó lại thoát đi. Khi đó cậu nhiều thì cũng chỉ là người vô tình biết chuyện mà thôi. Bây giờ cậu trộm được chiếc đĩa thông tin quan trọng của bọn chúng. Này đây không đuổi theo sống mái với cậu mới là lạ.

Haizzz!!!

Thật là chuyện đời người không như ý tám chín phần mười a!

Thôi. Có mà tăng nhanh thực lực thêm nữa mới được.

Tình thế càng ngày càng nguy hiểm hơn rồi.

...

Kết thúc chương 70.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Hai người lữ hành

- Vẫn chưa tìm ra hai đứa nhóc đó sao?

-

Cả đám người “lặng lẽ” nhìn nền đất với trần nhà, đôi khi liếc xéo đồng nghiệp bên cạnh. Nhìn thấy vậy Koga bực mình lên tiếng.

- Được rồi. Thông báo mọi thành viên dừng việc lục soát nơi này lại. Truyền thông cáo tất cả các phân bộ, từ giờ bắt đầu âm thầm điều tra tung tích bọn

chúng.

- Rõ ràng, “to và đều”

- Tốt, vậy tất cả đi làm đi.

Nhìn cả đám lục tục rời đi, Koga xoa xoa trán. Lần này đúng là một phiền phức lớn.

Việc hai đứa nhóc đột nhập trụ sở đánh cắp tài liệu đã diễn ra cách đây ba ngày. Koga vẫn giữ im lặng chưa thông báo ông trùm chuyện nơi đây. Vốn hẳn còn hi vọng tìm kiếm được tung tích hai tên nhóc kia để lập công chuộc tội. Có điều lúc này tình thế hiển nhiên là không trông mong thời gian ngắn bắt lại được đối phương rồi.

Như giờ cũng chỉ đành thông báo lên trên vậy. Lúc này đây mắt đi chiếc đĩa dữ liệu quan trọng nhất cùng đám tài liệu kèm theo. Kế hoạch nhân bản Mewtwo giờ đối mặt việc sẽ phải mắc cạn lại một thời gian dài dài.

Thật không biết ông trùm sẽ xử phạt hẳn ta ra sao!

Haizz! Đạo này Rocket làm việc gấp phải thật là nhiều bất lợi. Hi vọng ông trùm sẽ không giận chó đánh mèo mà đổ tất cả giận dữ lên người hẳn.

...

Một thời gian sau.

- Vâng. Tôi đã biết.

- Tút ... tut ... tut ...

Tất máy liên lạc, nhẹ nhàng thờ dài ra một hơi.

Nhìn bầu trời qua khung cửa sổ, Koga trầm ngâm suy nghĩ.

Một lát sau, liếc nhìn mọi thứ xung quanh mình một lần, hẳn ta chậm rãi bước ra khỏi phòng, miệng lẩm nhẩm.

- Cũng tốt.

- Vậy hãy để đám pokemon huyền thoại này chứng tỏ năng lực của ta đi.

...

Một nơi nào đó ở Kanto.

Tất máy liên lạc, một người đàn ông mặc áo vest đen lặng nhìn trên bàn bốn bức ảnh chân dung trầm ngâm không nói. Trong đó rõ ràng có hai bức ảnh chân dung lần lượt là hình Black và Blue. Cả hai từ giờ đã được đặt vào đối tượng đặc biệt cần quan tâm xử lý của băng Rocket.

- Cũng đến lúc nên đi gặp mặt một lần.

Nhéch nhéch miệng, ông ta chậm rãi đứng dậy cất bước ra khỏi phòng.

Một vòng xoay rắc rối lớn đang dần bao trùm lên Black mà cậu không hề hay biết.

...

Lúc này Black cùng với Blue đã rời khỏi thị trấn Lavender. Dù sao sau khi biết chuyện mình và Blue vừa gây ra, cậu cũng hiểu được nếu còn tiếp tục trốn ở nhà ông Fuji rất có thể sẽ mang tới phiền phức lớn tới cho ông cụ. Mà ngoài chỗ ở của ông, trong thị trấn thật không còn nơi nào an toàn để hai người tạm lánh. Như vậy tính ra cũng chỉ có thể nhanh chóng rời khỏi thị trấn là thích hợp nhất.

Haizz, mới tới nơi này được mấy hôm đã phải lập tức chuyển đi. Black tâm trạng kẻ ra cũng rất buồn bực. Hơn nữa tính kĩ ra, trừ hôm đầu mới tới cậu còn đi dạo xung quanh một được một ít, còn lại thời gian chủ yếu sau đó cậu phải núp trong nhà ông cụ Fuji trốn bọn Rocket truy lùng.

Than ôi cái kế hoạch thu phục pokemon ma của cậu lúc mới tới. Nay biết năm nào tháng nào mới thực hiện được nó cơ chứ.

Chep, giờ cũng đành mong đợi ở những nơi khác vậy.

...

Hiện giờ hai người đang trên đường đi tới thành phố tiếp theo. Thành phố Celadon!

Tin tốt là Blue sau thời gian ban đầu bất tỉnh vì mất máu, hiện tại cô bé đã tỉnh lại từ lâu. Nói chung, giờ ít nhất cô bé có thể ngồi trên lưng Ponyta cùng

với cậu.

Chuyện hai người ngồi chung một con ngựa di chuyển quãng đường dài cũng không có cách nào. Giờ cả hai dù muốn dù không cũng coi như là bạn chung hoạn nạn rồi. Việc cần làm bây giờ là nhanh thoát khỏi đám Rocket truy bắt. Và hai người đi cùng nhau cũng sẽ an toàn hơn.

Mà giờ này Blue lại không thể như bình thường đi bộ cùng Black tới Celadon được. Bay đi bằng Jigglypuff thì bé sợ gió quá lớn “cười”. Tính ra cũng chỉ có thể ngồi Ponyta đi là hay và tiện lợi nhất. Có điều ai đó cũng không có ý định đi bộ nhìn người khác cưỡi ngựa lác lác trước mắt mình. Và như vậy, sau một hồi bàn bạc, kết thúc là chiến thắng thuộc về Black. Dù gì Ponyta cũng là pokemon mà cậu sở hữu thôi. Chuyện rất nhanh sẽ diễn biến thành Black ôm eo Blue “lãng mạng” chậm rãi đi tới Celadon.

Kể ra này cũng không phải lần đầu tiên hai người làm như vậy. Lúc trước khi chạy trốn khỏi trụ sở, cả hai cũng không ít ôm ôm ấp ấp. Dù rằng Blue là không biết được chuyện lúc đó. Tuy nhiên chuyện đã xảy ra nên Black giờ cũng là ôm ôm cô bé thói quen.

Vì vậy dù hương thơm cơ thể có phả vào mặt, tay có đụng đụng eo thon, đầu có tựa tựa mái tóc ai đó... v.v. Nói chung là anh vẫn bình tâm như thường, không áy náy ăn năn gì cả. Mưa to gió lớn anh cũng đã từng trải qua. Đây chuyện nhỏ thì nhắm nhỏ gì. Thậm chí anh vẫn còn nói chuyện tán gẫu tự nhiên.

Black bình tĩnh như vậy. Khả năng Blue thì lại không được rồi. May là lúc này cô bé bị thương ở người. Đám Rocket lại đang lục soát gắt gao. Tình huống đặc biệt nếu không cô chắc chắn sẽ không để Black sờ soạng ăn bớt mình như vậy. Ngày xưa chủ động ôm ôm một tí cũng là chuẩn bị lừa lừa Black mà thôi.

Lúc trước, cô bé mới tỉnh dậy. Cô phát hiện quần áo mình bị thay đổi, bé còn nước mắt nước mũi long lanh nhìn nhìn anh mãi. Sau đó Black phải kịch liệt thanh minh hành động thay quần áo của mình là bắt đắc dĩ thì bé mới tính tính bỏ qua.

Chuyện tưởng chừng tốt đẹp với Black. Khả năng cậu có vẻ đang hân hoan quá sớm.

Như đã nói. Thể chất con người ở thế giới này rất biến thái. Vì vậy, cho dù vết thương của Blue là do Black “gà mờ” trình độ chữa trị thì nó cũng rất nhanh sẽ khỏi hẳn. Và chuyện bé bị thiệt thòi trong mấy ngày qua đương nhiên là đã tới lúc được tính toán đòi về.

Black rất nhanh sẽ ăn quả đắng cho hành động của mình.

...

Ngày đầu tiên, cậu lần đầu được hưởng cái “hạnh phúc” của đám nam chính trong phim thường gặp. Một bữa sáng “tình yêu ngọt ngào” được chuyển tới cho cậu.

Lúc này cậu thật mong con người cũng có thể ăn được thức ăn của đám pokemon hoặc ngược lại. Bởi lẽ như vậy ít nhất sẽ có kẻ chịu chung cảnh ngộ với cậu.

Nhìn đám pokemon ăn uống ngon lành. Nước mắt nước mũi ăn xong “khủng bố” bữa sáng, Black quyết định sau này mình vẫn nên chịu khó dậy sớm chuẩn bị bữa ăn thì hơn. “Há miệng chờ sung rụng”, này phân diện bài học rõ ràng trước mắt. Chuyện ngồi đợi com nước đưa tới miệng chắc chắn là sẽ không hay ho gì rồi. Các cụ ngày xưa đúng là vẫn không nói lừa con cháu chúng ta.

...

Bình yên qua bữa cơm trưa, Black tưởng chừng chuyện đã kết thúc. Ai ngờ, buổi chiều đi ngang qua nơi một đàn Beedrill sinh sống, cô bé lại muốn uống mật ong.

Đối mặt với ánh mắt rom-rom nước mắt của cô, nghĩ tới tương lai có thể còn có những trò quái đản trả thù nào khác ác hơn, Black quyết định mình vẫn nhẫn tâm làm một lần “anh hùng chọc phá tổ ong” thì hơn. Dù sao từng phạt nhìn thấy hiện tại vẫn hơn là thấp thòm chờ đợi phán quyết vô hình sau này.

Sau đó kết cục cũng rất rõ ràng. Black mang đám mật ngọt về cùng với khuôn mặt sung vũ.

Tuy nhiên, ít nhất thì có vẻ như chuyện đã thật sự kết thúc. Dù sao thì nhìn khuôn mặt cậu bây giờ, anh ngoan ngoãn như vậy, bé cũng không đành lòng tính toán chuyện trước kia nữa đi.

Hai người bắt đầu những ngày lễ hành thật sự cùng nhau.

...

Sáng sớm, tỉnh lại sau giấc ngủ say.

Lắng nghe tiếng kêu của đám chim chóc buổi sáng. Xào xạc tiếng gió lùa qua khe lá. Nhìn đám Caterpie, Weedle chọt ần chọt hiện trong lùm cỏ, tôi và em lẳng lặng nhắm nháp bữa sáng của riêng mình.

Một chén cháo nóng hôi hổi, ấm lòng lúc sớm mai.

Cả hai nhìn nhau cười cười.

Một ngày mới khởi đầu thật tốt đẹp!

...

Không khí se se lạnh, từng hơi thở thổi đầy hơi sương. Hai người chậm rãi thu thập đồ đạc xung quanh.

Nắm nhẹ tay, giúp nhau lên lưng ngựa.

Chuyến hành trình giờ lại bắt đầu.

...

Cùng nhau băng qua rừng rậm, tôi kể em nghe những câu chuyện cười, chuyện cổ tích mà mình còn nhớ. Những câu chuyện xưa tích cũ ấy bây giờ lại tràn đầy hơi thở của hồi ức xưa. Còn đối với em thì nó tràn đầy mới lạ, bí ẩn.

Tiếng chuyện kể vang vọng giữa rừng già. Em lặng nghe đi và rồi thủ thỉ về chuyện cuộc đời mình. Một bé gái đi lạc ở một vùng đất xa xăm. Không nhà, không người thân, cô độc và buồn tẻ.

...

Tôi lại kể về những điều lí thú, những kiến thức mà tôi gặp phải hay học được. Em vui cười kể chuyện cảnh sắc, phong tình nơi mình đã từng đi qua.

Tôi hỏi em về ước mơ tương lai. Em lặng im không đáp lại. Tôi cười cười nói chuyện riêng mình.

- “Một ngày kia người ta sẽ nói nam nhân mạnh nhất thế giới tên là Black.”

Nụ cười giờ lại về trên khuôn mặt em.

Trò chuyện rồi lại trò chuyện. Câu chuyện dài bất tận kể mãi không bao giờ hết.

Bất chợt, tia nắng chiếu xuyên qua kẽ lá lên khuôn mặt của cả hai. Cái ánh nắng vàng chói khác xa ánh nắng nhè nhẹ lúc sớm mai. Bụng ai ùng ục kêu. Thời gian đã tới buổi trưa tự bao giờ.

Nhìn lẫn nhau nở nụ cười. Tâm hồn dường như hiểu và đến gần nhau hơn.

...

Một khoảng đất trống trải.

Bẻ bộn với công việc của từng người. Ăn ý với nhau chuẩn bị bữa cơm trưa.

Đám pokemon đùa nghịch vây quanh trong lúc chờ đợi.

Khung cảnh thật bình thản, hài hòa.

...

Chiều đến, sau giấc ngủ trưa ngắn ngủi là thời gian huấn luyện.

Tôi hăng say với chuyện quát tháo đám pokemon “lười biếng”. Dưới gốc cây, em nâng đầu tựa trên cánh tay cười cười nhìn mọi thứ diễn ra.

...

Đêm tối.

Bầu trời hôm nay không trăng.

Màn đêm lấp lánh ánh sao.

Lặng lặng ngồi tựa bên nhau nhắm nháp không khí nơi này.

Đầu ai nhè nhẹ chạm lên vai.

Ước gì thời gian giờ ngừng ngừng trôi.

Để mọi thứ mãi mãi bình yên như bây giờ.

Một đêm không trăng và nhiều sao.

Gió vẫn hiu hiu thổi.

Dòng đời vẫn cứ trôi dù bạn như thế nào.

...

Kết thúc chương 71.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Chuyện gặp trên đường đi

"Từ ngày hai đứa yêu nhau mộng ước thật nhiều!

Từ ngày hai đứa yêu nhau lòng ước bao nhiêu!

Mộng vàng hai đứa có chỉ là quá xa xôi:

Ta mơ một mái nhà tranh

Ta mơ một túp lều tranh

Đời mình đẹp mãi với Em và Anh

Đời mình đẹp mãi dưới túp lều tranh

Rồi mình đi kiếm liễu xanh kết làm manh!

Rồi mình xin khóm trúc xinh trồng hết chung quanh!

Ngoài vườn hoa cúc hoa mai nào khác chi tranh

Ban mai mình ngắm màu hoa

Đêm đêm mình ngắm chị Hằng

Dù nghèo cuộc sống vẫn thêm hào hoa

Đời mình đẹp quá có ai bằng ta... "

...

Con người luôn sẽ biến đổi.

Con gái càng là như vậy.

Phụ nữ suy nghĩ như tìm kim châm dưới đáy biển.

Bạn không nên giải độc đối phương đang vui khi cô ấy đang cười, buồn khi khóc, hay giận dữ khi đùa nghịch tính khí... v v.

Hãy làm những gì mình nên làm và để phó mặc mọi chuyện cho thời gian.

Ít nhất Black lúc này cho là như vậy.

...

Qua một đêm ngắm trăng ngắm sao, bé lại trở lại với tính cách ác liệt như ngày nào. Hừm, Black cũng quen quen rồi. Chuyện ngày hôm qua coi như chỉ là một phút bông bột nông nổi của cả hai mà thôi. Ai cũng không nhắc lại những gì đã trải qua. Khi con người cô độc quá lâu, hai trái tim cô đơn bên nhau sẽ dễ dàng hòa chung nhịp đập.

Này không phải tình yêu!

Ta cũng không phải lãng tử đa tình.

Black tự nhủ với mình như vậy.

Còn Blue?

Ai mà biết ma nữ này nghĩ gì!

...

Nhìn đồ chơi mới của cô bé lúc này.

Một con Nidoran cái!

Không sai. Đây chính là đồ chơi mới theo định nghĩa của Black.

Chuyện khi hai người vô tình chứng kiến một màn kịch quen thuộc “tranh giành tình nhân” của hai chú Nidoran đực. Đối tượng hai người tranh giành là một cô Nidoran cái dễ thương.

Có điều thật đáng buồn cho hai chàng trai. Sau khi hứng hực trình diễn cho người xem một màn đánh nhau gay cấn, hấp dẫn. Chú Nidoran đực thắng trận quay mắt nhìn sang tình nhân trong mộng của mình.

Cô bé Nidoran cái lúc này đã bị bắt mất đi từ bao giờ. Black ngồi trên lưng Ponyta đã đi xa mà vẫn có thể cảm nhận được tiếng kêu lòng lộn cảm tức, đau đớn, quặn quai trong lòng... v v của nó vọng lại.

Còn kẻ vừa giờ gây đánh uyên ương, lúc này lại thành thói vui vẻ chơi với đồng bạn mới của mình. Hầu như không có cảm giác áy náy, xấu hổ gì về hành vi ác liệt mình gây ra. Tuy nhiên, Black đồng dạng cảm thấy cô Nidoran cái này cũng không mấy nhớ nhung gì hai anh chàng vừa đánh nhau chết sống vì mình.

Ôi! Phụ nữ thời nay.....!!!!

Ừm, vật hợp theo loài. Các cụ ngày xưa thật không lừa ta.

...

Chiều đến, Blue mang theo Ponyta và Nidoran mới tới đi dạo xung quanh. Bỏ lại đám pokemon còn lại ánh mắt ai oán nhìn về phía Black. Dù vậy, anh vẫn kiên trì anh đứng chống lại. Huấn luyện nâng cao thực lực là không thể ngăn cản.

...

Một ngày nọ, hai người đi ngang qua một dòng sông. Blue kiến nghị sớm dừng lại ở nơi này. Black không có ý kiến.

Theo đề nghị của cô, cả hai tiến hành câu cá thi đấu. Đây ngược lại đã lâu rồi Black không đi câu. Anh vui vẻ đồng ý. Lọc lại trong ba lô chiếc cần câu cụ Fuji đưa tặng, chàng trai bắt đầu hăng hái tham dự hoạt động.

Dù vậy, rất nhanh cậu hiểu được tại sao mình có thể câu được Shiny Magikarp. Đây cả buổi một loạt Magikarp cắn câu là chứng minh rõ ràng nhất. Và thế là đối mặt với việc mỗi câu không chút động đậy, ngồi nhìn Black phiến muộn thả từng bé Magikarp vào nước là chuyện Blue duy nhất có thể vui vẻ làm vào lúc này.

Tất nhiên một cái biệt hiệu “Câu Magikarp đại sư” rất nhanh được bé đặt lên đầu anh. Haizz! Giá mà thay đổi chữ Magikarp đi. Có lẽ anh sẽ vui vẻ hơn khi nhận biệt hiệu.

Đang lúc Black buồn bực vì trình độ câu cá của mình, tiếng động ồn ào náo động sau lưng đánh thức anh.

Liếc mắt nhìn nhau. Rất nhanh cả hai thu dọn cần câu chạy tới thám thính chuyện xảy ra. Trên đường gặp rất nhiều đám pokemon đang chạy qua. Tuy nhiên chủ yếu đều là đám pokemon bình thường hay gặp. Black cũng không mấy để ý. Nhìn ra được, chúng nó bây giờ có vẻ giống như là đang chạy nạn thì phải.

...

Một lát sau...

Black và Blue đã đến nơi nảy sinh mọi chuyện.

Này có vẻ nguyên nhân là một đám Exeggutor tụ tập lại trò chuyện với nhau.

Loài Exeggutor mỗi cá thể đều có tới ba cái đầu với ba suy nghĩ độc lập với nhau. Ba cái đầu luôn thân thiện với nhau. Có điều khi một đám Exeggutor tụ tập lại cùng nhau thì lại là chuyện khác. Thân thiện với hai cái đầu bên cạnh là vì đây là anh em trong nhà. Còn những cái đầu trên thân pokemon khác tất nhiên sẽ đối xử khác rồi.

Thế là như mọi khi, tụ tập sẽ diễn biến thành xao động bất an, cãi nhau rồi dẫn tới đánh nhau. Psyshock (tia hỗn loạn), Bullet Seed (hạt giống súng máy) ... v v, các chiêu đòn hệ Grass (thảo), hệ Psychic (tâm linh) bay tán loạn ở đây. Thảo nào đám pokemon xung quanh đều bị chúng làm hoang mang lo sợ mà bỏ chạy.

Biết được nguồn gốc mọi chuyện, Black nhanh chóng mất đi hứng thú với chuyện tiếp theo.

Đám Exeggutor vẫn thường sống quần cư kì quái như vậy. Dù hay đánh nhau nhưng chúng cần sống gần nhau để phát triển đời kế tiếp. Mỗi khi một cái đầu trên thân Exeggutor lớn quá mức, nó sẽ rơi xuống đất và phát ra sóng tâm linh tìm kiếm những cái đầu khác để tụ tập sáu cái đầu như nó tạo thành Exeggcute mới. Đây là lý do chuyện âm ỉ vẫn thường phát sinh tại nơi đám Exeggutor sinh sống, lúc này bạn chỉ cần chạy đi hay mặc kệ là được, rất nhanh mọi thứ sẽ trở lại bình thường.

Đang lúc Black hứng thú thiếu thiếu nhìn quanh. Một điểm màu sắc lạ lẫm làm cậu chú ý. Màu vàng chói!

A Lê Hấp! Một bé Shiny Exeggcute đang ở bên trong. Black giờ lại nổi lên hứng thú. Ngắm lại, cả Exeggcute lẫn Exeggutor đều là song hệ thuộc tính Grass (thảo) và Psychic (tâm linh). Đây rất không tồi thôi. Dù gì Black đã không mấy trông mong mình có thể nhanh chóng bắt gặp pokemon hệ Ghost (ma) hay Psychic (tâm linh). Nếu giờ có một bé Exeggcute thêm vào đội hình cũng không tệ lắm. Có nó ít nhất thời gian ngắn sức mạnh của cậu cũng sẽ tăng nhiều.

Quyết định như vậy đi!

Black nhìn nhìn xung quanh suy nghĩ biện pháp thu phục bé Exeggcute kia. Đúng lúc này cậu lại bắt gặp Blue liếc liếc mắt nhìn về phía đám đông Exeggutor. Cậu rất nhanh hiểu được Blue cũng đánh chú ý với Shiny Exeggcute. Vì vậy anh ấy vội vã lên tiếng.

- Đây, Exeggcute là của tớ đây nhé!

- Dù sao cậu cũng có đủ sáu pokemon bên người rồi.

Có việc cầu người ta, cậu cũng không dám gọi em xưng anh như bình thường. Nghe Black nói như vậy, Blue liếc liếc mắt nhìn cậu. Tiếp nhận cô là ánh mắt long lanh “manh mãnh” của anh nhìn về. Khuôn mặt kẻ sát. Hơi thở nam tính phả vào. Đôi mắt chan chứa tình cảm như biết nói.... v v. Chưa bao giờ anh ấy dụng tâm như thế!

Bé quay phắt mặt đi tiếp đón với một tiếng.

- Tùy!!!

Này là đang chơi lù để tiến?

Có điều anh giờ thực sự kết kết bé Exeggcute này. Thôi cứ giả ngu bắt vào tay đã rồi tính sau. Chàng trai lại bắt đầu tập trung nghĩ cách tóm được đôi phương.

...

Cảm giác ánh mắt sau lưng đã rời đi, Blue mặt hơi ửng hồng len lén quay mắt nhìn lại. Tên nào đó rất đáng xấu hổ rồi. Lại dùng cái ánh mắt đó nhìn về cô.

Thật sự là

Đáng ghét!

“Bối bối môi”. Cô cũng không quan tâm con Shiny Exeggcute này lắm. Giống như đám Exeggutor này. Ôn ào chết người rồi. Giờ trở thành người ngoài cuộc, Blue bắt đầu hăng hái chờ đợi chuyện tiếp theo xảy ra.

....

Đúng như Black nói trước như thế, đám Exeggutor này rất nhanh tách nhau ra. Nói chung cứ mỗi lần chúng tập trung lại với nhau cũng đều là như vậy. Gặp mặt... cãi cãi nhau... đánh nhau... bỏ đi... rồi lại gặp mặt Cứ như vậy lặp đi lặp lại không biết chán.

Tất nhiên Black giờ không sẽ để ý chuyện này. Cậu ánh mắt chăm chú nhìn về phía con Shiny Exeggcute kia.

Khác với những loài khác, đám Exeggcute tạo ra với sáu cái đầu cùng sáu loại suy nghĩ độc lập. Đây kết cấu thân hình làm cho chúng nổi tiếng lên với việc ôn ào và điên điên khùng khùng. Quá nhiều suy nghĩ khiến việc Shiny pokemon là lạc loài, bị xa lánh ở các quần thể loài pokemon khác ở đây lại không có chuyện gì xảy ra. Có lẽ đám Exeggutor cứ gặp nhau là đánh nhau này cũng không lắm thời gian suy nghĩ những chuyện như vậy đi.

Kết quả là Black cũng không gặp được cảnh Shiny Exeggcute lẻ loi đi lạc. Giờ nó đang theo gót một con Exeggutor phía trước. Đây không biết lúc nào

nó mới đi riêng một mình.

Thấy vậy Black quyết định vẫn là đánh một lúc cả hai đi.

Cậu chạy tới chặn đường hai con pokemon. Nhanh tay tung ra pokeball. Ánh sáng lóe lên, xuất hiện là Ponyta và Rattata. Cậu lên tiếng chào hỏi đối phương.

- Exeggutor, Exeggcute, làm một trận đấu đôi đi!

...

Kết thúc chương 72.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Đánh đôi

Một trận đánh đôi khá thường gặp ở thế giới pokemon. Nó xuất hiện nhằm thỏa mãn những chiêu thức rất thực dụng và mạnh mẽ trong thực tế mà lại cần tới hai pokemon phối hợp. Theo luật liên minh thì đấu đôi kết thúc khi một bên có một pokemon mất khả năng chiến đấu trước.

Tất nhiên này chỉ là luật thi đấu thể thao thường gặp mà thôi. Nếu nhà tổ chức không hài lòng có thể nêu quy định khác đi. Và trong thực tế thì trận chiến sẽ chỉ kết thúc khi một bên hoàn toàn gục xuống.

Như bây giờ, Black muốn thu phục Exeggcute, cậu cần đánh gục cả hai pokemon trước mắt. Nếu lên đấu đôi cũng chỉ là để thuận tiện sau này huấn luyện thôi. Dù sao nếu bạn đạt được pokemon một cách không chính thức trong mắt nó như kiểu mua bán trao tay, quà thưởng, ... v.v. Chỉ cần pokemon cảm thấy không thích bạn.

Như vậy thật buồn. Kết quả rất có thể giống như Pikachu thường dùng điện giật với Black vậy. Không biết lúc nào mới có thể huấn luyện tốt được nó. Tuy nhiên, người mạnh mẽ ở đâu cũng được nể trọng. Chỉ cần bạn chính diện đánh thắng pokemon, như vậy lũ pokemon cũng sẽ tuân thủ quy tắc, phục tùng mệnh lệnh của bạn. Chiến đấu công bằng thu phục pokemon luôn luôn đúng.

Quay lại trận đấu...

- Ponyta... hửm?

Đang lúc Black định ra lệnh cho Ponyta dùng Flame Throw (bão lửa) tấn công, cậu giật mình phát hiện tình trạng của nó giờ có vẻ không ổn lắm.

Nhìn biểu hiện lúc thì mê mang, lúc lại đau đớn thống khổ. Rattata bên cạnh cũng biểu hiện tương tự. Black hiểu đối diện đã bắt đầu tấn công. Có điều lần đầu tiên cậu chống lại đòn đánh vô hình như vậy của hệ Psychic (tâm linh) nên còn không nhận biết. Đây cũng là khó khăn không nhỏ khi đối đầu lũ pokemon hệ Ghost (ma) và pokemon hệ Psychic (tâm linh).

Đang lúc Black không biết làm sao giải quyết vấn đề pokemon gặp phải. Ponyta và Rattata đột nhiên biểu hiện ngừng lại. Đối diện rất nhanh truyền tới tiếng ồn ào y như cãi nhau của Exeggutor và Exeggcute.

Black ngạc nhiên.

Này là thế nào?

Đang tấn công tại sao lại dừng lại cãi nhau. Chẳng lẽ một đứa sử dụng Hypnosis (thôn miên), đứa còn lại sử dụng Psyshock (tia hỗn loạn) lại không phải là kẻ hoạch chúng nó muốn.

Dù rất ngạc nhiên vì việc đối phương lại tự dừng ngừng lại, có điều Black cũng hiểu lúc này là cơ hội của mình. Cậu nhanh chóng hạ lệnh:

- Ponyta, Flame Throw (bão lửa)

- Rattata, Focus Blast (tụ khí)

Đang cãi nhau vì ra chiêu không đồng đều giống nhau, Exeggutor và Exeggcute rất nhanh bị lửa của Ponyta thiêu đốt tới. Ngọn lửa nóng bỏng đốt tới khiến chúng nó kêu đau oai oái, bắt đầu nhảy lên nhảy xuống.

Ngay lúc Black cho là trận đấu đã trở lại bình thường thì biến cố lại nổi lên.

Exeggutor nhảy lên thật cao giữa không trung, sau đó thân hình của nó có ánh sáng xanh lóe lóe lên. Đồng thời trên người của Ponyta cũng có ánh sáng đỏ lóe lên hưởng ứng. Và thế là trong ánh mắt kinh ngạc của Black, Exeggutor giờ bình yên đứng trong đám lửa mà chẳng hề hấn gì.

Thấy vậy Black giật mình hiểu ra. Con Exeggutor này lại biết Skill Swap (đánh đổi). Chiêu này sau khi dùng ra sẽ có tác dụng thay đổi abilities (khả năng đặc biệt) của hai pokemon cho nhau. Và tất nhiên vốn thuộc về Ponyta năng lực Flash Fire (mỗi lửa) giờ đã bị chuyển sang cho Exeggutor. Đơn giản hơn là từ giờ trở đi Exeggutor sẽ không chịu bất cứ tổn thương gì từ các đòn tấn công hệ Fire (lửa) nữa. Thật là một chiêu oái oăm mà! Black nhìn nó nhón lơ trong đám lửa mà lòng đầy oán niệm.

Lúc này ánh sáng lóe lên là báo hiệu cho abilities (năng lực đặc biệt) của hai bên đã trao đổi cho nhau. Hiện tại lúc này Exeggutor càng giống hơn là pokemon hệ Fire (lửa) rồi.

Không đợi Black phản ứng, thân hình trên không trung, Exeggutor kêu lên mấy tiếng. Sau đó trên đầu nó hiện lên một quả cầu ánh sáng nhỏ.

Được lắm. Giờ lại là một chiêu Sun Day (ngày nắng chói). Ngày chiêu vốn pokemon hệ Grass (thảo) cần phải dùng thời gian dài để tích trữ năng lượng ánh sáng thu được từ mặt trời. Chúng cần mất thêm thời gian thu thập vì đây vốn là một chiêu thuộc tính hệ Fire (lửa), không phải thuộc tính sở trường của chúng.

Lúc này thì ngon rồi, Exeggutor đang mang năng lực đặc biệt sẵn có của Ponyta. Vì vậy bây giờ không chỉ miễn chịu tổn thương từ lửa mà còn gia tăng thêm uy lực các đòn hệ Fire (lửa) mà nó có thể sử dụng. Đòn Sun Day lúc này tác dụng mạnh hơn nhiều so với lúc bình thường nó sử dụng.

Và thế là lập tức sau khi dùng Sun Day (ngày nắng chói) tạo môi trường. Đúng như Black suy đoán, Exeggutor rất nhanh sử dụng một đòn Solar Beam (năng lượng mặt trời) bắn mạnh về phía Rattata và Ponyta.

Black vội vàng ra lệnh cho hai pokemon của mình tránh né đòn đánh của đối phương. Giờ cậu đã muốn chửi má nó. Đây là trình độ pokemon hoang dã nên có sao. Pokemon hoang dã mà cũng mạnh như vậy rồi thì bảo cậu biết làm sao bây giờ.

Thật tình khó nhằn!

Ponyta giờ chỉ còn có Low Kick (đá thấp) với Faster Speed (chạy nhanh). Dù sao đám skill hệ lửa với Exeggutor lúc này đã trở thành vô dụng. Rattata cũng phải tới gần gần mới làm ăn được việc. Có điều con Exeggutor kia tấn công dữ quá. Nó giờ đang liên tục dùng Bullet Seed (hạt giống súng máy) bắn phá cả người lẫn pokemon.

Xxx, này hai tên còn đánh đôi chuyên nghiệp hơn huấn luyện viên như mình.

Black trầm mắng trong lòng, đồng thời vội chạy trốn né đám hạt giống mà Exeggutor bắn tới.

Đúng vậy, giờ cậu và Ponyta cùng Rattata đang chạy lùi ra sau né tránh đối phương tấn công.

Liếc nhìn vị trí cũ, Blue giờ đang ngồi cười ha hả trên gốc cây. Black đỏ mặt. Đây còn đâu hình tượng anh dũng quả cảm của anh bấy lâu nay. Thật không ngờ ngày hôm nay lại lật thuyền trong mương với hai con pokemon này. Lòng kiêu ngạo từ khi thành công mang Blue thoát khỏi trụ sở Rocket giờ đã không còn gì.

Haizzz. Nói chung trình độ của anh còn non và xanh lắm. Cũng không phải lúc nào cũng lên thần được như lúc trước.

Kiểm điểm lại bản thân mình hành vi thời gian vừa qua, Black vừa suy nghĩ đối sách.

Hiện tại Exeggutor cũng đang dùng Bullet Seed (hạt giống súng máy) giống như Exeggutor. Có vẻ lúc này bọn nó đã coi Black cùng đám pokemon là đồ chơi mới của chúng. Hai pokemon vừa bắn hạt giống vừa cười ha hả.

- @#%#!\$%&^

- Thật đáng giận!

Giá mà đám skill hệ Fire (lửa) của Ponyta còn có tác dụng thì tốt rồi. Dù sao suốt thời gian vừa qua cậu cũng luôn tập trung cho nó tăng sức mạnh chiêu này. Biết vậy nên nghĩ nghĩ dự phòng mấy chiêu hệ khác mới đúng. Chẹp, quả nhiên cậu còn non và xanh thật.

Đang nghĩ tới đòn hệ Fire (lửa) đã bị vô hiệu, Black đột nhiên ngó người ra. Vì vậy cậu nhanh chóng hét lên.

- Ponyta, tốc độ nhanh nhất mang Rattata vọt tới.

Đúng vậy, Exeggutor dùng là trao đổi năng lực đặc biệt. Như vậy nếu không có gì ngoài ý muốn, nó cũng phải đưa năng lực đặc biệt của mình trả cho Ponyta. Và theo như bình thường thì đó nhất định là Chlorophyll (siêu thân thể). Và năng lực đặc biệt này khi có Sun Day tồn tại sẽ làm tăng tốc độ của pokemon lên gấp đôi. Đây với Ponyta có thể nó là thần trợ. Đây có thể là điểm đột phá của cậu.

Ponyta đang chặt vật cùng Rattata trốn tránh đám đạn hạt giống đánh tới. xxx, nói chung đối phương giờ bắt bọn nó rất dật rồi. Hơn nữa mỗi khi Ponyta và Rattata cố ý chịu đòn tới gần là y như rằng Exeggutor thả ra đại chiêu Solar Beam (năng lượng mặt trời) oanh tạc thậm tệ. Dưới sự hỗ trợ của Sun Day, Exeggutor thả Solar Beam có thể nói là thỏa mái xài mà không lo lắng. Hai pokemon bên Black chịu đạn hạt giống bắn trúng còn được chứ chịu phải đòn Solar Beam thì...

...Thật không dễ chịu chút nào!

Lúc này Ponyta nghe được mệnh lệnh của Black, nó lập tức sử dụng tốc độ nhanh nhất mang theo Rattata phóng tới phía đối phương. Lần này Exeggutor tiếp tục muốn sử dụng Solar Beam bắn phá. Có điều chuyện không may đã xảy ra với nó.

Nguyên bản Ponyta tốc độ đã có thể nói là cực nhanh. Lúc này nhờ phúc của Exeggutor, tốc độ của nó giờ bão tố tăng lên. Nay tốc độ đã vượt xa cả hình thái tiến hóa của nó, Rapidash có thể đạt tới.

Không nghi ngờ chút nào. “Vô cương bất tội. Duy nhanh bất phá”. Nay Ponyta bão tố lên, Exeggutor giờ cũng không nhìn thấy được cả vị trí của đối thủ để mà tấn công. Vì vậy tất nhiên chuyện dùng Solar Beam ngăn cản giờ này đã không thể lại thực hiện.

Trong chớp mắt nhìn thấy mọi chuyện chuyển ngoặt, Black giờ chỉ muốn ngửa mặt lên trời cười thật to. Không ngờ bé Exeggutor này không chỉ chuyển abilities (năng lực đặc biệt) Chlorophyll cho Ponyta, nó còn tạo luôn cả Sun Day tặng kèm. Quả nhiên là pokemon hoang dã có khác. Dù thế nào thì anh cũng sẽ không thể thất bại bởi chúng nó được.

Anh vẫn là bất bại thần thoại.

Anh là vô đối!

Anh muốn ngửa mặt lên trời cười thật to.

Ha ha ha!

Và sau đó kết thúc hai bé nó.

- Ponyta, Low Kick (chiến tranh chà đạp), Rattata dùng Hyper Fang (siêu cắn phá).

- Nhớ cho cả hai đứa nó một chầu mát xa thật sâu sắc vào nhé. "hê hê"

Và thế là dưới tốc độ đã bão tố lên thân của Ponyta, cả Exeggutor và Exeggcute hầu như vô lực chống cự. Cả hai giờ chỉ còn nước bị động nhận đòn từ Ponyta và Rattata nện lên người.

...

Một lát sau.

Exeggutor và Exeggcute giờ đã nằm dài thẳng cẳng trên mặt đất.

Lúc này còn có thể làm gì nữa cơ chứ, tất nhiên là anh nhanh chóng tung pokeball ra bắt lại cả hai.

Rất tốt, anh còn chưa gửi cho ông Fuji nhờ nuôi hộ con pokemon nào. Sau này nếu bắt được pokemon mới thứ sáu, anh có thể gửi một bé Exeggutor mạnh mẽ trở về. Còn Shiny Exeggcute còn nhỏ như vậy, lúc đó để lại huấn luyện sẽ thích hợp hơn. Black vui vẻ nhặt lên hai pokeball mà trong lòng đầy vui thích.

Cuối cùng nữ thần chiến thắng cũng vẫn vẫy tay hướng về phía anh.

Oa ha ha ha ha!!!!

Anh vẫn lợi hại như năm nào ấy mà.

...

Sâu trong rừng rậm.

Lúc này Black đã bình tĩnh lại sau một cuộc chiến đậm mùi "lên voi xuống chó".

Quay về nơi ban đầu cậu chặn đường hai con pokemon, Blue đã không thấy bóng dáng. Black liền lòng vòng xung quanh nhìn nhìn nhưng lại không bắt gặp thân ảnh Blue đâu. Cuối cùng cậu trở về nơi cắm trại thì thấy cô bé đang ngồi ở nơi dùng chân chuẩn bị bữa trưa từ bao giờ.

- Thu phục được rồi?

Blue hỏi với vẻ không quan tâm.

Nghĩ tới biểu hiện của mình lúc trước, Black xấu hổ nhỏ nhẹ ừm một tiếng.

Nghe tiếng đáp lời nhỏ đến không thể nhỏ hơn nữa của Black, cô bé cố mím môi không cho bật cười, nói nói chuyện khác nhằm lảng tránh đi.

- Vậy đi giúp chuẩn bị thức ăn.

Đang bối rối không biết làm sao, Black vội đáp ứng.

- Tốt lắm, tớ đi làm ngay.

Thế là Black tâm trạng hài lòng bắt tay tiến hành hoạt động trợ giúp bếp núc như thường ngày. Blue cũng vui vẻ nhìn mọi chuyện như vậy diễn ra.

Đội hình lữ hành của hai người từ giờ trở đi lại có thêm một bé Shiny Exeggcutte và một đồng chí Exeggutor ồn ào xáo động. Không khí cả đoàn nhờ vậy cũng sôi nổi hơn rất nhiều.

Cuộc sống nhanh chóng trở về yên bình như lúc trước.

Cho đến một ngày....

...

Kết thúc chương 73.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Đàn Beedrill điên cuồng

Tiếng cành lá sột soạt trong bụi cây, một con Venonat lộ đầu ra khỏi bụi cỏ. Khi gặp đám người Black đi ngang qua thì vội rút cổ lại, lập tức lên mất. Cách đó không xa, trên cành cây, một con Pidgye ngó đầu nhìn về phía hai người đi đường... v v.

Blue đang ngủ gà ngủ gật, nằm tựa trong lòng Black. Này ngồi chung đã lâu, hai người giờ cũng đều quen thuộc với mấy chuyện này. Ừm, cũng không có gì to tát lắm. Bạn bè bình thường thôi. Chẹp!

...

Nhẹ nhàng nhắm mắt lại, lắng nghe âm thanh xung quanh.

Mở mắt, hít sâu một hơi, hương thơm từ mái tóc thiếu nữ ulla vào. Cả cơ thể bỗng nhiên cảm giác thật khoan khoái. Ngồi trên lưng Ponyta, Black thích thú ngắm nhìn cảnh sắc bên đường đi, thưởng thức vẻ đẹp của thế giới tự nhiên quanh mình.

Cuộc đời vẫn tươi đẹp như hôm nào!

Những lúc như thế này, quên đi huấn luyện mệt nhọc, đưa người hòa vào thiên nhiên. Mọi phiền muộn, lo lắng, rắc rối... đều tan biến trong vô hình. Đi rừng là như vậy. Không biết mệnh mông giữa biển rộng lại là một cảm giác như thế nào đây. Black đột nhiên trong lòng tràn đầy chờ mong đối với chuyện tương lai.

...

Có điều trước khi được nếm trải cảm giác du ngoạn trên biển, bây giờ Black còn muốn cảm nhận không khí náo nhiệt trong thành phố trước đã. Hai người đã sắp đi tới thành phố Celadon. Nơi này rất nổi tiếng với việc sinh trưởng xung quanh đám pokemon hệ Grass (thảo) đồng đảo. Lần này đi tới Celadon cũng có một phần lí do an toàn, cả hai bỏ qua thành phố Saffron ngay cạnh thị trấn Lavender mà đi tới xa hơn Celadon. Tin rằng đám Rocket sẽ mất kha khá thời gian mới có thể tìm được tung tích của hai người.

Trở lại với lũ pokemon mình đang có, từ khi đội hình mới thêm vào Exeggcutte và Exeggutor, Black cũng quan tâm nhiều hơn tới loại pokemon này. Nghe nói leader gym ở Celadon là chuyên gia về pokemon hệ Grass (thảo). Sắp tới Celadon, Black giờ bắt đầu suy tư, tìm cách để mình thuận lợi tiến đến gym học hỏi kinh nghiệm. Dù sao đám leader gym cũng là người được thừa kế thành quả của gia tộc mình tích góp qua nhiều thế hệ. Đây không phải thứ Black có thể so sánh được.

Cứ như vậy suy nghĩ, hai người chậm chậm hướng về phía bìa rừng.

...

Tiếng của một loài chim nào đó thỉnh thoảng vẫn văng vẳng bên tai. Blue lúc này cũng đã tỉnh táo lại.

Đi gần ra khỏi rừng, hai người chợt nghe thấy phía sau lưng dường như vang lên tiếng ồn ào. Có vẻ là tiếng kêu cứu của ai đó.

Hai người ánh mắt nhìn nhau.

Cứu hay là không cứu?

Sau cùng, trầm ngâm giây lát, không tránh nổi lòng hiếu kì, Black để lại Blue đứng tại chỗ chờ đợi. Như vậy vừa tránh nguy hiểm lại đảm bảo nếu xảy ra chuyện gì bất chắc còn có người tiếp viện. Khẽ điều khiển Ponyta, cậu vội vã hướng về phía phát ra âm thanh xuất phát.

...

Tới gần nơi phát ra tiếng kêu, Black chỉ cảm thấy sau lưng đầy mồ hôi lạnh. Không kịp suy nghĩ, bản năng phản ứng làm cậu lập tức điều chỉnh Ponyta quay người muốn nhanh nhất thoát khỏi nơi này.

Nơi đó, một đám đông Beedrill đang mắt đỏ ngầu lao tới tấn công nhằm vào một cậu bé tuổi xấp xỉ Black. Đối phương thì vừa sợ hãi vừa hét toáng lên. Tay cậu ta cầm một nhánh cây khua loạn, vội vàng chạy về hướng ngoài rừng. Dù sao lần trước đi chọc tổ ong với Black còn kỉ ức chưa phai, cậu cũng không muốn sung mặt sung mũi một lần nữa.

- ^@%\$#@\$^*!

Còn tưởng là thiếu nữ xinh đẹp nào gặp nạn. Anh đi tới làm cái anh hùng cứu mỹ nhân. Sau đó, mỹ nhân báo ân, lấy thân báo đáp. Ai dè lại gặp một choai choai “hùng hài tử” nghịch ngợm chọc phá tổ ong.

Thật xui!

Gặp có người tới gần, còn có pokemon kèm theo, cậu nhóc kia cũng bất chấp tất cả. Cậu ta chạy thực mạng tới chỗ Black đồng thời vội vàng hô hoán lên.

- Từ từ,... khoan đã, ... giúp tôi với... đợi một chút,... Ai ui!...đừng đi mà...

"Đừng để ta chết một mình a!" Cậu bé trong lòng điên cuồng cmnr hò hét.

Liếc nhìn đối phương chật vật như vậy, người nào đó da mặt còn chưa quá dày cũng chỉ đành than thở trong lòng. Thôi thôi, lại làm một lần siêu cấp anh hùng miễn phí vậy.

- Pikachu, Thunder Shock (điện giật).

- Exeggcute, dùng Bullet Seed (hạt giống súng máy) ngăn cản chúng lại.

- Ponyta, Flame Wheel (bức tường lửa)

Ánh sáng lóe lên. Exeggcute xuất hiện trên đầu Ponyta. Theo mệnh lệnh đề ra, từ miệng nó lập tức bay ra từng đám từng đám đạn hạt giống, bắn phá về phía đám Beedrill đang bay. Pikachu cũng phóng Thunder Shock tấn công những con Beedrill nào ngoan cố nhận đòn của Exeggcute còn muốn bay tới gần. Dưới người cậu, Ponyta miệng phun một đám lửa lớn tạo thành một vòng tròn lửa bao quanh bảo vệ.

Rất tốt! Đây là thành quả đợt huấn luyện mới nhất đạt được.

- Chúng ta lên, Ponyta!

Thân thể dựng ngược 45 độ. Hai chân trước khua khua trong không khí. Ponyta hí lên một tiếng thật lớn, miệng phun cột lửa lên trời đầy đe dọa. Tiếp đó, cô nàng Ponyta bốn chân tiếp đất, vọt mạnh tới phía trước. Ngồi trên lưng nó, Black chao đảo xóc nảy, xuyết chút nữa ngã ngửa.

Được rồi, việc này cũng không là lần một lần hai rồi, tạm thời bỏ qua. Người nào đó trong lòng điên cuồng gào thét, nước mắt chảy ngược vào tim, chấp nhận sự thật. Ngày xưa bé nó ngoan ngoãn là thế. Ngồi trên lưng bé, anh cảm giác an toàn nhường nào. Từ ngày đi cùng ma nữ kia, không biết bị đầu độc gì mà giờ hay làm ra mấy tư thế quái lạ, nguy hiểm thế không biết.

Haizz! Thật sự là ...

... Rất không an toàn rồi!

...

Trở lại tình huống lúc này. Nhờ có vòng phòng hộ bằng lửa bao quanh cùng bảo vệ đặc lực của Exeggcute và Pikachu. Black dễ dàng đem cậu bé trai tiếp lên lưng Ponyta.

- Tốt lắm Ponyta. Lập tức rời đi.

Gặp kẻ địch đột nhiên toát ra đến cứu viện. Thậm chí còn tấn công đáp trả nhóm người mình. Đây là ngang với đổ dầu vào lửa.

Cả Beedrill giờ như phát cuồng lên. Chúng bắt đầu lồng lộn kêu gọi bày đàn tấn công đám Black. Lúc vừa rồi còn không quan tâm kẻ mới tới, chỉ có lửa

thừa Beedrill bay tới tấn công. Hiện tại tất cả áp lực đều tập trung đánh về phía cậu.

Vừa quay đầu định chạy, sau lưng tiếng kêu ầm ầm phát ra, khẽ liếc nhìn lại, Black chỉ thấy cả sau lưng mát lạnh. Từ phía sau một đám một đám càng đông đảo hơn đàn đàn lũ lũ kéo tới hướng này. Không chỉ vậy, một đám Beedrill bắt đầu sử dụng cái châm lớn trên đuôi của mình. Mũi châm nhọn hoắt, lóe lên ánh sáng tím nhăm nhe bay thẳng về hướng cậu.

Này trúng đâm chọc từ hai mũi giáo phần trên của nó còn cứu được, nếu dính phải châm độc phần đuôi thì không khéo chết mất mạng ấy chẳng chơi. Mỗi con Beedrill trong đàn chỉ có một lần dùng mũi châm trên đuôi để tấn công. Sau đó dù thành công hay không cũng đều sẽ chết đi. Đây là tuyệt chiêu dùng để đồng quy vu tận với kẻ địch rồi. Thật không biết cậu nhóc này làm việc trời ơi đất hỡi gì để đám Beedrill nổi điên như thế.

Tranh thủ liếc mắt cậu nhóc vừa cứu một lần. Cậu ta giờ cũng là đầy người vết ong đốt, vẻ mặt hoang mang lo sợ. Black nhanh chóng thả ra Exeggutor. Lần này phải nhờ vào nó mới được. Đám hạt giống sủng mảy và điện giật đã không đủ át chế đám ong đang điên cuồng kia.

- Exeggutor mau dùng Gravity (siêu trọng lực)

- Ponyta, tăng hết mã lực!!!

Hai pokemon ngay lập tức chấp hành mệnh lệnh. Tạm không nói tới Ponyta cực nhanh chạy trốn. Chỉ thấy Exeggutor nhanh chóng sử dụng Gravity áp lên thân thể đám ong đông nghìn nghịt đang đuổi theo phía sau. Ngay lập tức, một mảng lớn Beedrill bị trọng lực ảnh hưởng làm tốc độ giảm mạnh. Có điều số lượng Beedrill quá đông. Nếu chỉ trông mong vào Gravity là không thực tế. Cũng may Ponyta được huấn luyện đã lâu. Vì vậy việc chạy trốn trong rừng của nó cũng không tồi.

Và thế là, Black mang theo pokemon vội vội vàng vàng chạy trốn đám Beedrill truy đuổi. Cả rừng cây xung quanh bị cậu và đám ong làm cho hoảng loạn, rồi ren nguy hiểm không kém gì lần trước cậu gặp đám Exeggutor đánh nhau.

Việc này sau đó lại trở thành ví dụ kinh nghiệm cho một đám pokemon lớn tuổi khỏe khoắn với đám con cháu của mình như thế nào như thế nào tránh đòn hiểm đánh lén. Làm sao chiến cứ thiên thời, địa lợi, nhân hòa trong chiến tranh. Chiến tranh lại là như thế nào, như thế nào đó nguy hiểm. Vì vậy cần phải yêu quý, yêu quý hòa bình, đã đảo các hành vi quân sự hóa trong rừng. . . v v. Bà mẹ hiền thì khuyên con trai ngoan ngoãn ở nhà. Thời buổi này bên ngoài giờ rất nguy hiểm. Không nghe tin mới nhất Paris mới xảy ra khủng bố đầy thôi. Lũ trẻ con ngược lại càng hướng tới thế giới bên ngoài đi phiêu lưu thoát khỏi đám người già lắm nhảm nói nhiều.

Một đồng đồng phiên bản câu chuyện được diễn sinh. Rồi sự việc hôm nay dần trở thành truyền thuyết không thể thiếu được trong truyền kể lại đời này qua đời khác, năm này qua năm khác giúp giải buồn cho đám pokemon rảnh rỗi tại mảnh rừng nho nhỏ này.

...

Kết thúc chương 74.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Dũng giả du hí?

Thời gian trở lại, lúc này Black và đám pokemon của mình đã thoát khỏi truy lùng của lũ Beedrill. Đám này cũng thật là thù dai. Truy đuổi lâu như vậy. Quay trở lại chỗ Blue đang chờ đợi. Ngồi nghỉ trên thảm cỏ xanh, hết hồn hết vía vì cảnh tượng vừa gặp. Xoa xoa trên người vài chỗ bị ong đốt, Black mặt đầy oán niệm nhìn về phía kẻ gây ra mọi chuyện.

- Được rồi, có thể nói cho anh biết tại sao đám Beedrill lại tấn công nhóc không?

Đã nghe Black nói sơ qua, Blue cũng mặt đầy hứng thú nghe ngóng. Có điều nhìn khuôn mặt méo mó của cả hai mà cô chỉ muốn bật cười.

Ánh mắt buồn bực nhìn Blue, thái độ Black càng trở nên ác liệt hơn. Cậu bé kia giọng hơi run sợ, ánh mắt né tránh trả lời câu hỏi của Black:

- Em chỉ vô tình tới gần tổ của chúng nó,... sau đó,... không biết tại sao chúng lại bắt đầu tấn công xua đuổi em.

Ánh mắt Black tràn đầy hoài nghi nhìn cậu bé trai:

- Chỉ có như vậy?

Gặp đối phương không tin tưởng chính mình, cậu ta hơi xấu hổ ấp úng không trả lời. Black thấy vậy thật không vui. Na ni. Vì nhóc mà ta suýt nữa bị đám ong đó đốt chết. Giờ hỏi nguyên nhân cũng không chịu nói. Nếu chỉ đơn giản đến gần bị chúng phát hiện làm sao có thể làm cho đám Beedrill có thể nổi

điền đến mức muốn dùng đồng quy vu tận đối xử kẻ địch.

Càng nghĩ, Black lại càng không thoải mái. Cậu liếc mắt ra hiệu cho Blue. Dù sao lúc này tính tình không được, khó mà bình tĩnh hỏi rõ được gì từ đối phương. Không khéo nóng lên cậu lại ném nhóc ta về với đám Beedrill đang truy lùng kia luôn ấy chứ.

...

Đời nó vẫn oái oăm như vậy! Black liều sống liều chết cứu đối phương ra khỏi nguy hiểm. Ấy thế mà chỉ mỗi hỏi rõ nguyên do cũng không được như nguyện. Trong khi Blue chẳng giúp đỡ gì, chỉ hỏi đám ba câu là mọi thứ phô bày ra ngay.

Haizz! Xã hội bây giờ phân biệt đối xử trở nên rất rõ ràng như vậy sao?

Hot Girl quả nhiên chỗ nào cũng được chào đón.

Chep! “Thanh niên buồn 5s”

...

Trải qua một hỏi một đáp, kết hợp với suy nghĩ bản thân, cuối cùng Black mới biết được toàn bộ quá trình xảy ra.

Cậu bé này tên là Hikaru, chín tuổi, gia đình có truyền thống võ sĩ đạo. Từ nhỏ đến lớn, tinh thần võ sĩ đạo chân chính gì gì đó là thứ cậu ta luôn theo đuổi. Vì vậy cậu bé mới dũng cảm đi vào những nơi hoàn cảnh đặc biệt nguy hiểm để ghi lại thành video làm kỉ niệm cũng như chứng minh chính mình.

Này là nguyên nhân mà cậu ta nói ra. Có điều thứ này theo Black xem ra cũng không đúng thực tế lắm. Nói chung nguyên nhân chủ yếu của vụ việc là ngày lễ truyền thống ở Celadon sắp đến gần. Ngày này hàng năm sẽ có rất nhiều hoạt động đặc biệt được tổ chức.

Nhất là mấy năm gần đây một hoạt động thi đấu nổi tiếng gần xa được thanh thiếu niên, đàn ông con trai nơi đây cực kì yêu thích. Được biết đến với cái tên Dũng giả du hí. Người tham gia sẽ đem trình chiếu video chứng minh sự dũng cảm của mình. Người đạt được nhiều phiếu bầu của người xem nhất sẽ đạt được giải thưởng rất lớn. Vì vậy lúc này gần tới ngày lễ, nơi nơi đều rộ lên phong trào quay video ghi lại các hành động khiêu chiến cực hạn để chứng tỏ mình.

Như lần này chẳng hạn, theo thông tin Black có được, hàng này chuẩn bị dùng đàn Beedrill đang nổi điên làm đối tượng khiêu chiến để ghi thành video.

Có điều, ghi video đó là chuyện lần sau. Muốn ôn hòa tránh bất ngờ xảy ra, nhóc ta vẫn biết phải đi thăm dò mọi thứ trước rồi mới hành động.

Khả năng thăm dò thì thăm dò đi. Đám Beedrill bình thường tuy có ý thức lãnh địa rất cao. Tuy nhiên, rừng nào chả có nhiều loại chim chóc, muông thú sinh sống. Chúng có lượn quanh quanh một chút, không gây ra việc quá phận thì đám Beedrill cũng sẽ không làm gì.

Bởi vô tình nhóc ta thấy được nơi tổ của đàn Beedrill có treo một đám Kakuna rất khác biệt. Mà theo miêu tả từ sách vở tư liệu trong nhà cậu nhóc ghi lại, khả năng đây là bầy Beedrill đang tiến hành đặc biệt nuôi dưỡng thủ lĩnh đời kế tiếp của chúng.

Một khi con đầu tiên trong đám Kakuna đang đặc biệt nuôi dưỡng kia tiến hóa thành Beedrill, nó sẽ tiêu diệt hết đám Kakuna còn lại và trở thành thủ lĩnh của cả bầy. Đây là nghi thức bồi dưỡng thủ lĩnh của loài Beedrill. Khi nào con đầu đàn này chết đi như vậy mới có thể có một đám khác được tiến hành tương tự nghi thức.

Đặc biệt chuyện này chỉ xảy ra ở những đàn Beedrill số lượng ở một mức độ lớn nhất định. Beedrill tiến hóa từ đám Kakuna được đặc biệt chăm sóc này thân hình sẽ to lớn và mạnh khỏe hơn những con bình thường rất nhiều. Không chỉ vậy, các tuyệt chiêu di truyền tất nhiên sẽ xuất hiện, tư chất của cả đám cũng cao hơn hẳn... v v. Nói chung là cực kì mạnh mẽ.

Chuyện tiếp diễn sau đó cũng không có gì lạ. Truyền thống gia đình tạo thành ảnh hưởng Hikaru khá ưa thích loại pokemon hung hăng lại có tinh thần võ sĩ này. Nhóc ta không kim lòng được, mon men nhằm mang một bé về.

Chuyện nói đến đây mọi người đều hiểu, mon men tới gần bắt trộm không thành. Nhóc ta hành vi bị phát hiện nên lập tức bị đám Beedrill đuổi đánh thôi. Cũng là người thế giới này thể chất khác biệt nên mới có thể sống cho tới khi Black tới cứu.

...

Nghe xong tất cả đầu đuôi câu chuyện. Black cũng không có cảm tưởng gì lắm. Chỉ hơi buồn buồn nhớ tới Beedrill ngày xưa của mình. Còn cả Fearow, Butterfree và Rhyhorn nữa. Không biết cậu còn có thể tìm lại được chúng trở về hay không. Blue ánh mắt giảo hoạt lấp lóe. Cô lại dò hỏi thêm một vài điều nữa từ Hikaru.

Đang lúc Black ngẩn ngơ suy nghĩ. Một cái hôn bất chợt ấn lên đôi môi cậu. Black ngơ ngác. Đây là cái gì với cái gì rồi!

Có điều rất nhanh mọi thứ rõ ràng. Jigglypuff mang Blue cả người bay lên trên không trung. Giọng nói của cô bé cũng vang vọng lại.

- Tạm biệt nhé anh chàng đẹp trai.

- Đã tới Celadon rồi, em có việc phải đi trước đây.

- Hẹn gặp lại sau!

- Và nhớ phải nghĩ tới em nhiều nhiều vào nhé!

...

Tách ra!

Cũng không có gì. Thời gian gần đây, Black cũng ần ần cảm nhận được hai người sắp tách ra rồi. Dù sao giờ cũng đã rời xa phạm vi đám Rocket truy lùng. Có đi lữ hành cùng nhau hay không cũng không quan trọng lắm.

Cũng tốt!

Xa nhau có thể giúp người ta nhìn rõ ràng hơn mọi chuyện!

Hẹn gặp lại nhau sau.

Vào một ngày không xa!

...

Kết thúc chương 75.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Thành phố Celadon

- Chúng ta làm gì bây giờ?

Chị gái xinh đẹp đã đi mất, Hikaru nhỏ giọng hỏi thăm còn đang ở chỗ này Black.

- Tất nhiên là trở về thành phố rồi.

Liếc nhìn hiện trạng thảm hại của cậu ra, Black lòng hơi băn khoăn, bổ sung thêm.

- Tốt lắm. Nhóc, nhà ở đâu? Ta có thể giúp đưa về nhà.

Nghe vậy, cậu bé lắc lắc đầu từ chối.

- Không cần phiền phức như thế đâu. Đưa em tới chỗ em để xe đạp là được.

Nói rồi không biết nghĩ tới điều gì cậu bé lại bổ sung thêm

- Cảm ơn anh đã cứu em.

- Nếu không, anh đến nhà em ăn bữa cơm coi như làm cảm tạ.

Đến thành phố mới nếu có người quen thuộc bên cạnh vẫn sẽ tốt hơn. Vì vậy Black cũng không từ chối ý tốt. Cứ như vậy, cả hai nhanh chóng chạy tới nơi để xe đạp của cậu bé. Một chiếc xe được cải tạo nhìn rất “phong cách”. Đầu xe có treo mặt nạ đầu Tauros, đuôi xe gắn lông đuôi Pidgeot. Dưới hai bên tay lái là hai mũi giáo kiểu Beedrill... v.v. Nói chung rất không ra ngô ra khoai. Khả năng mỗi người mỗi kiểu thẩm mỹ khác nhau. Black cũng không tiện làm thêm nhiều bình luận.

Hai người bắt đầu quay trở về thành phố. Hikaru đạp chiếc xe đạp phong cách của mình. Black thì đơn giản hơn nhiều, chỉ cần ngồi trên lưng Ponyta đi theo Hikaru dẫn đường là được. Nhân rồi, cậu bắt đầu suy nghĩ viễn vông.

...

Celadon nổi tiếng với việc là cái nôi của các pokemon hệ Grass (thảo). Ngoài ra nó còn được biết đến với việc đứng đầu trong chuyện giữ gìn truyền thống, tập tục văn hóa xa xưa. Các loại hình rối nước, cải lương, tuồng, ... v.v, ở đây vẫn còn được gìn giữ nguyên vẹn cho tới bây giờ.

Nếu nói tới Vermillion là thành phố công nghiệp thì Celadon chính là thành phố văn hóa, thành phố du lịch. Vì lẽ đó, lễ hội ở đây cũng được tổ chức khá

thường xuyên, đồng thời quy mô, hình thức, tính chuyên nghiệp,... v v cũng lớn hơn nhiều ở những nơi khác rất nhiều. Nơi đây cũng được biết đến là đầu nối cây cầu dài nhất Kanto nối với thành phố Fuchsia. Vì thế lưu lượng người hàng năm tới đây cũng không ít.

...

Trong thành phố Celadon. Nhà của Hikaru...

- Cháu uống thử trà cô mới pha xem.

- Đây là trà được pha theo phương pháp bí truyền của gia đình, nó tác dụng tinh tâm an thần rất tốt đấy.

- Vâng. Cảm ơn cô. Cô cứ để cháu tự nhiên là được.

Black lễ phép đáp lời đối phương.

Hiện tại cậu đang làm khách trong nhà cậu nhóc Hikaru. Đối diện là mẹ cậu bé, cô Shiori, một bà mẹ rất truyền thống. Uhm, vì bây giờ cô ấy vẫn mặc kimono tiếp khách.

Sau khi nghe kể từ Black về mọi chuyện, mẹ Hikaru rất cảm kích vì vậy rất thịnh tình chiêu đãi Black. Vì vậy mới có chuyện uống trà, pha trà này. Dù cho cái này thật sự Black không thấy hứng thú lắm. Tuy nhiên nhìn ánh mắt quan tâm phía đối diện, Black cũng bắt trước, làm dáng nâng chén nhấp nhấp uống thử vậy.

Một ngụm trà vào miệng. Vị trà có hơi là lạ, có điều ít nhất nó không đắng như nước chè là được rồi. Chỉ chốc lát, hương trà man mát tỏa ra. Đầu lưỡi giờ lại truyền đến dư vị ngọt ngào. Black chậm rãi cảm nhận cảm giác sáng khoái mà hương trà mang lại.

- Cũng không tệ lắm!

Cậu tự nhủ trong lòng, mở mắt nhìn về phía đối diện.

- Có vẻ như cháu cũng không quen uống trà nhỉ.

Nghe vậy là Black biết việc mình giả vờ giả vịt làm dáng uống không qua được mắt đối phương rồi. Cậu ngượng ngùng gãi gãi đầu tỏ vẻ thật không tiện.

- Đây ... cháu đúng là cũng không thường xuyên được uống cho lắm!

Cô Shiori thấy vậy cười xua xua tay, nói chuyện:

- Không sao! Bây giờ thanh niên như cháu đúng là không mấy thích thú uống chúng. Đây không có gì thật không tiện cả.

Nghe vậy Black cũng tranh thủ phụ họa.

- Tuy cháu không quen uống, có điều cô pha trà rất ngon ạ. Hương trà sau khi uống vẫn còn dư vị mãi.

- Cháu cứ quá khen rồi.

Cô Shiori mặt vui cười trả lời. Nói nói, cô còn tay xoa xoa đầu Hikaru đang ngồi tiếp chuyện bên cạnh. Đón nhận là vẻ mặt đau khổ của cậu bé. Black nhìn mà trộm cười trong lòng. Hẳn là cậu ta giờ đang khó chịu lắm vì bị mẹ mình coi làm trẻ con như thế.

Giọng cô Shiori cắt đứt suy nghĩ của Black.

- Thật sự rất cảm ơn cháu rồi. Nếu không có cháu không biết điều gì tồi tệ sẽ xảy ra với Hikaru nhà cô.

Nói rồi, cô Shiori nước mắt tràn ra, giọng nghẹn ngào.

- Giờ cô cũng chỉ còn có mỗi em nó bên người. Nếu Hikaru xảy ra chuyện gì thì cô thật không biết mình sống làm sao nữa.

- Mẹ....!!! Còn có khách nhân ở đây mà. (Hikaru giọng nhăn nhó, lên tiếng)

Xoa xoa khoeo mắt, cô Shiori ổn định lại cảm xúc của mình.

- Đúng đúng, này lại khiến cho cháu chê cười rồi.

- Không sao! ... Không có gì đâu ạ.

Black vội thanh minh tỏ vẻ vô sự. Không khí trong phòng cũng trở nên hơi lúng túng. Cô Shiori thấy vậy chủ động thay đổi đề tài.

- Đúng rồi. Nghe Hikaru nói, cháu bây giờ đang ra ngoài lữ hành một mình phải không?

- Đúng vậy ạ. Mục tiêu của cháu là đi thật nhiều nơi để tăng tiến kiến thức, thực lực cá nhân.

- Haizz. Như cháu nhỏ như vậy đi lữ hành chắc hẳn nhiều vất vả lắm nhỉ?

- Cũng không có gì ạ. Đi mãi đi mãi thì quen ấy mà cô. (Black ba phải trả lời lại)

- Cháu cũng không cần khiêm tốn.

- Cô biết chứ.

- Đi lữ hành xa nhà, xa người thân, không ai bên cạnh. Một mình đối mặt mọi chuyện gặp phải, không may gặp chuyện gì nguy hiểm thì biết làm sao. Rồi lúc ốm đau bệnh tật không có ai bên cạnh quan tâm được...@&^&%@&^*(\$*)^

Black há hốc mồm nghe đối diện liên tục kể một loạt một loạt khó khăn lúc đi lữ hành. Này cậu bắt đầu nghĩ ngờ không phải mình đang đi lữ hành mà là đối diện cô Shiori đi lữ hành một mình rồi. Liếc nhìn bên cạnh, Hikaru sắc mặt càng ngày càng kém. Sau đó cậu ta đột nhiên đứng vụt dậy hét lớn.

- Mẹ đừng nói thêm nữa! ...Dù thế nào con cũng sẽ ra ngoài đi lữ hành.

- Xin lỗi rồi! (Cậu bé gấp người về phía Black xin lỗi rồi chạy thẳng ra ngoài)

Bên cạnh, Cô Shiori cũng ngừng nói chuyện từ bao giờ, nhìn trân trân nơi cửa ra mà Hikaru vừa bỏ đi.

Black nhìn mọi chuyện chuyển biến như vậy cũng cảm thấy thật không tiện. Cậu nhấc nhấc tách trà lên uống để che dấu xấu hổ. Cô Shiori nhìn nhìn cửa ra rồi sụt sịt ngồi khóc.

Black thấy vậy càng tập trung uống trà. Lòng thì suy nghĩ làm sao rời khỏi nơi này. Thật sự là... không ra ngô ra khoai gì cả!

...

- Ngượng ngùng. Lại khiến cháu chê cười.

- Không sao đâu ạ. Nhà ai mà không có chuyện khó khăn hà cô.

Black thiện ý tỏ vẻ. Rất nhanh, qua lời kể của cô Shiori, Black cũng hiểu được thứ đang xảy ra. Vốn gia đình Hikaru có ba người, có điều cha của Hikaru từ khi cậu còn rất nhỏ, trong một lần đi lữ hành xa nhà sau đã không thấy trở lại. Cô Shiori không nói rõ nhưng Black cũng hiểu khả năng cha cậu bé đã gặp bất trắc gì đó mà không trở về được rồi.

Thế giới rất nguy hiểm. Không phải ai đi lữ hành cũng có thể còn sống trở về. Hiển nhiên cha cậu bé là một người không may trong số đó. Nói tới, thân thể này của Black không phải cũng đến từ một cậu nhóc vì đi lữ hành mà làm mất sinh mạng đấy thôi.

Quay trở về chuyện của Hikaru, cậu bé từ nhỏ tiếp nhận truyền thống của gia đình. Vì vậy cậu rất khát khao có thể đi lữ hành đó đây. Này tất nhiên khiến cô Shiori rất lo lắng và liên tục khuyên can phản đối. Dù sao cậu còn quá nhỏ rồi.

Chuyện đáng lẽ vẫn như vậy cho tới gần đây người ta vẫn truyền lưu câu chuyện của Red, Green. Hai cậu bé may mắn được nhận Pokedex từ giáo sư Oak để bắt đầu đi lữ hành thu thập Pokedex. Này làm cho lũ thanh thiếu niên như Hikaru lại càng ham muốn đi lữ hành huấn luyện hơn. Tất nhiên là cô Shiori lại càng khuyên nhủ, phản đối nhiều hơn. Mẹ con vì lẽ đó còn xích mích ít ngày nay. Cho tới tận hôm nay Black đưa Hikaru về nhà mới có vẻ hòa hoãn lại.

Nghe vậy, Black suy nghĩ hành vi của Hikaru, nhớ lại ban đầu cậu nhóc có vẻ cũng không nghĩ mang Black về nhà, sau đó nghĩ lại mới đổi ý. Này khả năng, cậu nhóc muốn dẫn mình chứng thực tế về cho mẹ xem đây mà. Hiểu ra mọi chuyện, Black lắc lắc đầu. Này tóm lại, cậu vẫn không xen vào thì tốt hơn.

Nghĩ như vậy, Black bắt đầu tào lao nói chuyện với cô Shiori, cũng không đề cập tới chuyện lữ hành gì hay không.

Sau cùng, tiếng hai người trò chuyện vui vẻ vẫn vang vọng cả buổi chiều. Buổi tối, Black nhận lời mời ở lại ăn bữa cơm cùng gia đình Hikaru. Ban đêm, cậu ngủ tạm một hôm ở nhà cậu nhóc.

Lăn lộn một hồi trên chiếc giường mới trong phòng. Lâu rồi cậu không được nằm giường ngủ, giờ nằm bỗng cảm thấy rất không quen. Black quyết định nhắm mắt lại đếm cừ thử thử xem.

Dần dần con buồn ngủ cuối cùng cũng kéo tới.

Ánh trăng chiếu qua cửa sổ.

Đêm nay là một đêm thật yên tĩnh.

...

Kết thúc chương 76.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Vô tình gặp mặt

Vào một ngày nọ, trời cao trong xanh, mặt nước long lanh, cảnh lá xanh xanh.

Đạp xe phi nhanh, gió vờn tóc anh, hai mắt manh manh, đôi tay nhanh nhanh, lượn một vòng quanh. Suýt tai nạn xe cộ vì xe không phanh.

- "..."

Chẹp! Black hồi hận rồi.

Lần sau nhất định không vì đuổi thời gian mà sử dụng xe không phanh đi lại trên đường phố.

Thật hú hồn hú vía!

Quay mắt nhìn hung thù cản đường đi của mình. Đây là một bé Tangela. Hồi nãy nó bỗng dưng nhảy tới trên đường đi. May mà Black phản ứng nhanh, không thì không biết kết quả tồi tệ gì sẽ xảy ra.

Đúng lúc này, một đám đông người hùng hổ chạy đến. Người chưa tới tiếng mắng đã vang lên.

- Đi lại kiểu gì thế hả thằng kia?

- Ai vậy dám cản đường của tiểu thư?

- Bắt lại, không cho nó làm phiền tiểu thư?

- %^@\$%^&... Abcxzy!

Thấy vậy, Black vội giải thích:

- Xin lỗi! Tôi không có cố ý.... vân vân... đợi đã!

Chưa kịp giải thích xong xuôi, cậu đã bị người đề gô cổ lại trên mặt đất. Bụi bặm đầy mặt.

Lúc này, rèm cửa chiếc kiệu trong đám người được vén lên. Một khuôn mặt xinh xắn xuất hiện. Giọng nói trong vắt như tiếng chim hoàng anh vang lên. Tất cả tiếng ồn ào chợt ngưng lại.

- Có chuyện gì xảy ra vậy?

Nha! Không hỏi trắng đen đánh bạn thân đây mà chỉ đòi lại một câu "Có chuyện gì xảy ra vậy?" Đây là cái gì thế đạo? Người nào đó trong lòng mãnh liệt oán giận.

Có điều, mọi người lại im lặng không đáp lời. Như vậy tất nhiên là có cơ hội cho ai đó lên tiếng.

Black giọng căm phẫn thốt lên:

- Chuyện gì xảy ra?

- Còn có thể là chuyện gì xảy ra!

- Giữa ban ngày ban mặt, đánh người ta mà không hỏi đúng sai trái phải chứ chuyện gì xảy ra.

- Đây có còn là xã hội văn minh tiên tiến nữa hay không?

- Cái gì tiểu thư đại thư, mèo nhỏ chó nhỏ!

- Có mà là đám cướp đường cường đạo... ừm...ừm...

- ...

- Búp... búp...bóp...rằm... abcxzy!

- Dám nói xấu tiểu thư này!

- Cứng đầu cứng cổ này!

- Này thì kêu này!

- "..."

(Bạo lực hình ảnh thiếu niên không nên xem)

...

Thời thế tạo anh hùng.

Anh hùng sinh ra theo thời thế.

Bánh xe vận mệnh vẫn luôn thay đổi thất thường theo thời gian.

Vận mệnh vô định hình, không ai có thể hiểu.

Cơ mà giờ phút này...

Anh hiểu!

Thật đã hiểu!

Than ôi, anh giờ đã hiểu câu nói nổi tiếng "Chó ngoan không cắn đường", à không... phải là "Người dưới mái hiên không thể không cúi đầu".

Vận mệnh biến hóa thất thường. Chuyện đời biến đổi khôn lường không ai lường trước được. Gieo nhân nào thì gặt quả ấy. Nỗi khổ ta trải qua đều là có cội có nguồn của nó. Cơ mà người ta vẫn thường có câu “Quay đầu lại là bờ”. Này nghe không phải nói rằng làm sai, biết sửa sẽ có cơ hội một lần nữa thay đổi hay sao.

Nếu tác giả cho anh một lần làm lại. Anh sẽ không chọn đi con đường này. Nếu thời gian quay trở lại. Anh sẽ tự nói với bản thân mình. Ngày nào đó một đám người hùng hồ lao về phía bạn. Hãy chạy trốn thật nhanh đi cho dù bất kể điều gì xảy ra. Nếu lựa chọn lại ít hơn đi một chút nữa. Anh sẽ cho mình tạm thời làm một người câm.

Xã hội phong khí như bây giờ, ngôn luận tự do trong trường hợp này là không đúng. Ngôn luận tự do lúc này là bệnh.

Mà bệnh, là cần phải trị!

xxx, tiếc là anh không có cơ hội rồi.

Na ni! Kịch bản giờ không phải là tiểu thư giọng nói nhỏ nhẹ, giúp anh học trò nghèo đẹp trai thoát khỏi một trận đòn đau sao.

Này này giờ liên tục đòn hiểm với anh là chuyện gì xảy ra?

Anh hiểu!

Anh giờ lại hiểu thêm một triết lí nữa.

Trên truyền hình ti vi nói thì ra là hoàn toàn lừa người.

Tin những gì trên đó nói là có bệnh. Mà bệnh, là cần phải nhận đòn để trị.

Anh thông minh quá! "hức hức".

Ước gì anh không gặp phải những chuyện giúp anh ngộ đạo như vậy.

...

Thời gian trôi qua ...

Đã lâm vào thế giới bản thân không thoát ra được, anh tự thôn miên ý nghĩ của mình nhằm quên đi đau đớn. Black không biết rằng lúc này hành hạ cũng đã dừng lại từ bao giờ.

...

Một lát sau ...

“Khi anh đến, anh anh tuần tiêu sái. Thời gian qua đi, giờ mặt anh ấy sung vù.”

Black bị lôi đến trước mặt cô kiêu. Lúc này đứng đó là một cô thiếu nữ đang nghiêng tai nghe lời kể từ một cô gái bên cạnh.

Thấy anh, thiếu nữ mặt thản nhiên, lễ phép nói chuyện.

- Xin lỗi cậu nhé, người dưới có chút quá khích. Lát nữa mình sẽ dặn người chữa trị cho cậu. Nếu cậu muốn đi bệnh viện, mình sẽ xuất ra tiền thuốc men.

Nghe bên tai lời xin lỗi muộn màng, Black lặng thinh. Mắt híp híp (vì đau) quan sát đối phương.

- Thằng khốn, không được thất lễ với tiểu thư!

- Nhanh trả lời tiểu thư!

- Tiểu thư không nên quan tâm tên nhóc ngu ngốc đó!

- @%\$%^%^

Rùng mình, Black phản ứng có điều kiện co rụt lại không dám xem nữa. Ủ, không phải anh nhất gan. Phản ứng cơ thể thôi.

Đúng thế! Chính là phản ứng cơ thể.

- Mọi người yên lặng!

Giọng cô bé vang lên. Cả đám lại trở nên yên tĩnh.

“Bầu môi”. Black len lén nhìn đối phương mà nói.

- Không sao, ... hic,...cô nói... như thế nào... thì ... làm thế đi.

Nhìn phản ứng của cậu, thiếu nữ hơi quan tâm nói chuyện:

- Thật sự rất xin lỗi vì những gì mọi người gây ra. Thời gian này trong thành phố xảy ra nhiều chuyện nên mọi người hơi căng thẳng.

- Xin cậu tha lỗi nhé!

Nói xong, cô gái cúi người làm tư thế xin lỗi.

Lần này Black học ngoan nhanh tay xua đi, giọng méo mó vì đau.

- Không cần ... hic... không ... hic hic ... sao cả ...ai ui!.

“Cười khúc khích”. Thiếu nữ xấu hổ nói chuyện:

- Như vậy đi, tên tôi là Erika, là leader gym của thành phố này. Nếu sau đó cậu có gì khó xử trong thành phố có thể đi đến tìm tôi.

- Namia, lấy danh thiếp của tôi đưa cho cậu ấy.

Erika quay người nói với một cô gái trẻ bên cạnh.

- Nhưng mà tiểu thư ...

- Không nhưng nhị gì hết! Theo lời của tôi làm đi.

Erika nghiêm nghị nói.

- Được rồi.

Không khí trở nên hơi kìm nén. Black thấp thòm quan sát thiếu nữ trước mặt.

Nữ vương? (nhiều người hầu v~).

Xấu bụng thiếu nữ? (ăn no đòn sau còn không hiểu à).

Ngây thơ rục rờ? (giọng nói thật trong mà).

Lạnh lùng nghiêm khắc? (đây chẳng phải vợ cả nên có... chẹp, suy nghĩ nhiều).

Gối ôm! (mèm, ... tại sao lại nổi lên cái này?).

Ngự tỳ? (Ừ, size cũng không kém).

Lolita???

“...”

Black bắt đầu tức tốc phân tích đối phương.

Đừng hiểu lầm! Không phải so sánh lý tưởng hình mẫu. Đúng vậy. Đây là đang phân tích nhược điểm để cho chiến gym sắp tới. “Hừm”. Nếu nghĩ sai thì tự phạt úp mặt bờ tường tự kiểm điểm đi nhé.

Quay trở lại công việc.

Đúng rồi. Mặt trái xoan. Ái li ke. Ngũ quan tinh xảo. Da trắng. Mắt sáng như sao. “lòng nao nao”. Tóc ngắn ngang vai. Hai má lúng đồng tiền hơi lộ ra. Thân hình xinh xắn, lung linh. Một số chỗ khá có triển vọng. Tóm lại là...

- Ừ? Sao vậy?

- Đây là tiểu thư đưa cho người danh thiếp. Mau nhận lấy. Ngoài ra nếu còn mắt láo liên nhìn tiểu thư như vậy. Cảnh thận chúng ta lại đánh người.

Namia tức giận đe dọa kẻ xấu xa nào đó.

Black rụt rụt vai. Không nhìn thì không nhìn. Có gì quý hiếm chứ. Lần sau chiến gym ta lại nhìn đã mắt. Xem lúc đó bọn mi có thể là gì. Black giận dữ thu hồi danh thiếp.

Chẳng mấy chốc sau, đoàn người bắt đầu rời đi. Erika trở lại trong kiệu rồi. Black lưu luyến nhìn đối phương mà lòng tự nhủ

“Chúng ta sẽ lại gặp nhau. Sớm thôi!”

Trời chiều ánh nắng chiếu lên người. Black lững thững bước chân vào trung tâm thành phố.

Một thời gian sau, cả không gian nơi này trở về vắng lặng.

Gió nhẹ thổi qua nơi đây đánh dấu nơi vận mệnh mới bắt đầu.

Một câu chuyện khác đang dần dần mở ra.

...

Kết thúc chương 77.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Tìm gặp

Buổi chiều, trung tâm pokemon thành phố Celadon. (Pokemon Center)

- Nó không sao chứ a?

Black lo lắng hỏi y tá Joy.

- Hiện tại tình trạng của nó đã ổn định lại.

- Có điều nó cần ở lại đây điều dưỡng một vài ngày nữa mới được. Trên thân thể còn rất nhiều thương tổn để lại vì huấn luyện quá mức.

Y tá Joy thái độ không thích khi nói chuyện với Black. Biết rõ khả năng mình đã gây ấn tượng xấu với đối phương tuy nhiên Black cũng không thể làm gì.

Nghe y tá Joy nói xong, cậu nhanh chóng đáp lại.

- Vậy được, Như vậy em sẽ để nó lại đây một thời gian.

Y tá Joy nghe cậu bé trước mắt chấp nhận đề nghị xong, vẻ mặt cô cũng dễ dàng hơn. Dù sao các y tá Joy ở mọi thành phố đều là những người rất yêu quý pokemon. Đối với đám huấn luyện viên cho pokemon huấn luyện quá mức như Black luôn không cho về mặt tốt.

- Vậy được rồi. Cậu có thể quay trở lại mang nó về sau mấy hôm nữa. Yên tâm, chúng tôi sẽ chữa trị tốt cho nó.

Nghe vậy Black liền miệng nói cảm ơn.

...

Ra khỏi trung tâm pokemon, Black thở dài một hơi. Sáng nay khi tỉnh dậy ở nhà Hikaru, cậu như thường ngày cho đám pokemon xử lý bữa sáng. Ai dè lại phát hiện ra Ponyta tình trạng sức khỏe không ổn. Cũng vì vậy buổi sáng cậu mới bắt kè hậu quả đạp xe không phanh của Hikaru chạy đến Pokemon Center cho Ponyta khám bệnh.

Cho tới vừa rồi y tá Joy cho biết Ponyta chỉ bị cảm nhẹ Black mới thật sự yên tâm. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên Black có pokemon bị bệnh. Thành thử cũng có hơi lo được lo mất. Nhớ lại lời y tá Joy lúc nãy vừa nói, có vẻ như Ponyta là vì huấn luyện quá mức khiến thân thể mệt mỏi nên mới dễ mắc bệnh. Xem ra sau này cần phối hợp nghỉ ngơi và huấn luyện cho đám pokemon hợp lý hơn. Tăng thực lực là chuyện lâu dài. Không thể chỉ vì cái trước mắt được.

Black yên tâm để lại Ponyta ở trung tâm pokemon điều trị. Cậu bắt đầu lang thang đi dạo trong thành phố đồng thời suy nghĩ tiếp theo đó mình nên làm gì.

Thời gian còn lại buổi chiều, Black đi dạo sơ một vòng khắp thành phố. Cũng không có gì đặc biệt lắm. Nghĩ nghĩ cậu quyết định trở về nghỉ ngơi ngày mai đi khiêu chiến gym. Nhớ lại chuyện xảy ra buổi sáng, trong lòng Black hơi nổi lên cảm giác khác lạ.

Được rồi. Mặc kệ nó. Ngày mai gặp mặt tính sau.

Cậu trở lại nơi tạm trú miễn phí cho huấn luyện viên khi lữ hành.

Một đêm bình yên trôi qua.

...

Sáng sớm, Black rất sớm chuẩn bị chu đáo cho lũ pokemon bên người trước khi đi tới gym. Lần này không có Ponyta tham gia kể ra cũng hơi chịu thiệt. Có điều nghĩ lại vậy cũng tốt. Như thế chiến đấu sẽ có nhiều kinh nghiệm thiết thực, hữu ích hơn. Đánh những trận đánh khó khăn mới là cách nhanh nhất giúp huấn luyện viên trưởng thành.

Đến gym, Black nhờ sự giúp đỡ của người trong gym được mang tới nơi sân đấu. Từ sau khi quen với Misty, cậu cũng hiểu nhiều hơn về các gym ở Kanto. Bình thường huấn luyện viên muốn khiêu chiến bọn họ trước hết nhất định phải vượt qua một loại huấn luyện viên đang tập luyện, sinh sống trong gym trước đã. Ít nhất như lần ở thành phố Pewter, Black cũng phải vượt qua cả đám huấn luyện viên vòng loại rồi mới có thể đấu với Brook.

Tất nhiên như Black như vậy, luôn lấy huy hiệu mình có để bỏ qua bước này cũng không phải không có. Có điều nếu thua sẽ phải nộp lại huy hiệu mình đưa ra. Nghe nói những chiếc huy hiệu gym này được sản xuất một cách đặc thù. Phương pháp sản xuất chỉ có gia tộc nắm giữ gym đó mới biết. Ngoài ra chúng còn có công dụng khác nữa ngoài việc biểu hiện vinh dự nhưng việc này lại không mấy người được rõ ràng.

Đấu Gym nhìn thì dễ dàng như vậy thôi. Thật ra muốn chiếm được huy hiệu cũng không dễ dàng tí nào. Như Black, Green hay Red như vậy cũng chỉ là trường hợp cá biệt.

Thông thường khiêu chiến gym, đầu tiên là tuổi bạn phải trong mức độ quy định. Nếu không thì dù có thắng leader gym cũng sẽ chỉ có giấy chứng nhận mà không có huy hiệu mang về. Nay huy hiệu thưởng cho cũng mang tính khích lệ thể hệ trẻ là nhiều. Tiếp theo là việc một mình phải vượt qua hết đám huấn luyện viên vòng loại cũng không dễ dàng. Dù sao thể lực đám pokemon mang theo là có hạn. Nếu gặp thuộc tính khắc chế quá lợi hại cũng chỉ có nước cắn răng chấp nhận xui xẻo mà thôi.

Và một đám đông huấn luyện viên vòng loại như vậy, ai biết họ có những pokemon gì. Nói chung chiếc huy hiệu đầu tiên là khó lấy được nhất. Từ chiếc thứ hai trở đi, bạn có thể lấy huy hiệu cá cược nên dễ làm hơn nhiều. Mỗi tội nếu thua leader gym thì thật thảm rồi. Đặc biệt một gym sẽ chỉ phát huy hiệu một lần. Nghĩa là nếu lỡ cá cược thua cũng không thể quay lại gym cũ khiêu chiến lấy một cái huy hiệu cùng loại được nữa.

Vì những chuyện như vậy nên Black đối với lần đấu gym này thái độ cũng rất chăm chú. Tuy Ponyta không thể thi đấu, có điều Exeggutor mới thu phục thực sự rất mạnh. Cậu có tin tưởng đánh thắng trận đấu gym này.

...

Sân đấu gym...

Đối diện bây giờ là Erika, cô ấy mặc một bộ kimono màu trắng thường thấy. Tuy quần áo đơn giản, thông thường nhưng khi mặc lên người Erika lại cho

người ta cảm giác rất ưa nhìn, mỹ lệ. Black đứng như những gì mình từng nói. Lần này, cậu đứng là tha hồ nhìn kĩ đối phương.

Một chiếc ruy băng vải buộc trên mái tóc ngắn. Đôi mắt to đen láy. Cái mũi nhỏ xinh xắn. Làn da trắng nõn nà làm tôn lên đôi môi hồng nhỏ xinh của thiếu nữ. Đai lưng kimono buộc cao cao lên làm phần trước ngực nổi rõ. Thân hình cơ thể dù bị quần áo che lấp cũng không tránh lộ ra một vẻ đẹp nhỏ nhắn, tinh xảo. Khi chất điềm đạm, yên tĩnh phối hợp kèm theo.

Rất tốt một ví dụ vợ hiền dâu thảo tương lai!

...

- ... trận đấu 3 vs 3. Cậu có gì nghi vấn không?

- À... ừm?

A Lê Hấp! Mãi ngắm, quên bég cô ấy nói cái gì. Mà thôi chỉ cần chiến thắng là được. Black nhanh miệng trả lời.

- Rõ ràng. Chúng ta có thể bắt đầu rồi.

- Tốt lắm. Như vậy bắt đầu đi.

Erika nói rồi thông dong tung ra ba pokemon của mình. Một con Tangela, một con Bellsprout, cuối cùng là một con Vileplume.

Thấy đối phương tung cả ba pokemon tham dự ra, Black cũng bắt trước trưng tự thả ra đội hình của mình. Ánh sáng pokeball lóe lên. Xuất hiện là Rattata, Pikachu và Exeggutor.

Bên kia, Erika ngạc nhiên vì hành động của Black.

Này, người khiêu chiến cũng không phải cần bắt buộc phải làm rõ pokemon mình đưa ra chiến đấu. Nghĩ lại hành vi vừa nãy của Black, ngay lập tức Erika ý thức được có thể đối phương không hề nghe những quy tắc mình vừa nói.

Tâm trạng trở nên bức mình, Erika quyết định giáo huấn, giáo huấn kẻ mới tới này biết rõ sức mạnh của một leader gym.

- Tốt lắm. Như vậy trận đầu tiên, Tangela, em lên đi!

Không biết hành vi của mình đã bị lộ, Black nghiêm túc nhìn pokemon đối phương phái ra. Đây hẳn là con Tangela làm mình ngã xe hôm qua rồi. Hừ, giờ đã tới lúc báo lại mối thù ê mông hôm qua. Black quay lại nhìn đám pokemon của mình đưa ra. Rất nhanh cậu đã có lựa chọn.

- Như vậy bên ta sẽ để Rattata xuất chiến.

...

Kết thúc chương 78.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Chiến Gym

Stage 1: Rattata vs Tangela

- Rattata dùng Focus Sash (tụ khí), sau đó tiếp cận nó.

- Tangela, Vine Whip (dây nho) trói nó lại.

- Rattata cũng sẽ không dễ bị tóm như vậy.

Chỉ thấy Tangela phóng hai tua dây leo trên cơ thể nó về phía Rattata đều bị đối thủ nhẹ nhàng né tránh. Black nhìn vậy thỏa mãi gật gật đầu. Đây cũng không phải lần đầu Rattata gặp kiểu tấn công như thế. Hồi trước đi lữ hành cùng Red cũng đã cho nó thử qua mùi vị quát roi của Bulbasaur. Nếu Tangela chỉ có như vậy khả năng thì đợi đến lúc Rattata áp sát tới, đảm bảo nó sẽ ném mùi đau khổ.

Bên kia, Erika nhìn pokemon đối phương dễ dàng né tránh như vậy. Cô mỉm cười thông dong nói chuyện.

- Rattata của cậu cũng thật linh hoạt. Có điều không biết nó có thể trốn khỏi bao nhiêu xúc tua dây trói.

- Tangela, phóng tất cả xúc tua bắt nó lại!

Theo mệnh lệnh Erika phát ra, trên thân thể vốn bị che kín bởi lớp dây xúc tua của Tangela lập tức toát ra vô số xúc tua phóng về phía Rattata.

Ngập trời xúc tua bao phủ hoàn toàn lối thoát. Đám xúc tua tới nhanh đi cũng nhanh. Rattata ngay lập tức bị bắt mang về chỗ Tangela. Thấy vậy, Erika mỉm cười nói với Black.

- Tốt lắm. Trận đấu tiếp theo đi thôi.

Black nghe vậy im lặng không nói.

Đang lúc Erika nhìn chăm chăm vào cậu. Tangela chợt lặn xuống đất. Giọng của Black cũng đứng lúc kèm theo.

- Chẳng lẽ leader gym chỉ có trình độ như vậy thôi sao.

- Nếu thế thì trận đấu này tôi giành chắc phần thắng rồi.

- Rattata kết thúc nó đi. Hyper Fang (siêu cắn phá)

Theo mệnh lệnh Black xuất ra, Rattata đang ngồi trên cơ thể Tangela lập tức đưa hàm răng sắc bén của mình tấn công về phía dưới đối thủ. Dưới sự tấn công của hàm răng sắc bén, xúc tua trên cơ thể Tangela lập tức rơi ào ào xuống đất. Thấy vậy Erika vội vàng lên tiếng.

- Tốt lắm ván này tôi chịu thua.

- Được rồi Rattata.

Black cũng nhanh chóng kêu Rattata dừng lại. Đây là để đảm bảo an toàn. Còn trước đó trong khi huấn luyện, lũ pokemon của cậu cũng đã được dặn dò kỹ sự khác nhau trong thi đấu thể thao kiểu này và thực chiến sinh tử. Dù sao chỉ là đấu gym mà thôi, không nên nặng tay quá. Nếu Rattata thực sự dùng Hyper Fang cắn thẳng vào cơ thể Tangela rất có thể làm mất tính mạng đối phương chỉ trong một đòn.

Đây cũng là hạn chế năng lực của huấn luyện viên khi thi đấu gym hoặc thi đấu hữu nghị. Dù sao rất nhiều đòn nguy hiểm, mạnh mẽ đều phải ẩn đi mới dám sử dụng. Vì vậy, huấn luyện viên khi thi đấu thể thao cần tự có một mức độ giới hạn đòn tấn công pokemon của mình có thể tung ra. Cũng vì vậy huấn luyện viên biểu hiện năng lực trong các trận đấu đôi lúc không đúng theo khả năng mình có.

Như vừa rồi Tangela bắt được Rattata sau cũng không tiếp tục sử dụng các đòn tiếp theo để dứt điểm đối thủ. Trái lại còn lo là mang Rattata đến gần bên người. Đây là điển hình huấn luyện viên không ra toàn lực chiến đấu. Cũng làm cho Rattata đang cuộn tròn cơ thể theo ám hiệu của Black trước đó giờ có được cơ hội tốt để phản công.

Loài Tangela có một đặc điểm thú vị là rất sợ gai ngựa. Nó rất dễ dàng bị chọc cười nếu gai vào cơ thể nó. Vừa rồi Rattata dè lên người nó gai ngựa làm nó đã vô lực chống cự. Black để Rattata tấn công tiếp về phía Tangela coi như cảnh báo Erika chăm chú để tâm vào trong trận đấu. Cậu cũng không phải đối thủ cô có thể dễ dàng dẫn dắt, nắm bắt. Đây coi như là một lời nhắc nhở ngầm cậu dành cho đối phương.

...

Tuy nhiên cô gái đối diện cũng không nghĩ ngẩn ngơ nhiều như cậu. Erika giờ phút này rất tức giận. Cô quyết định phải mạnh mẽ giáo huấn đối phương mới được.

Thật đáng ghét!

- Ván thứ hai. Tiến lên đi Bellsprout.

Giọng cô gái trong trẻo mà lạnh lùng vang lên.

Black cũng cảm nhận được sự thay đổi của đối phương. Đây cậu cũng hết cách. Hồi nãy nếu Tangela bù thêm mấy chiêu Poison Power (phấn độc) hay phấn gây tê sau đây đánh tiếp thì cũng thôi đi. Nó sơ xuất như vậy mang Rattata về, cơ hội như thế chả lẽ cậu lại dừng trận đấu để nhắc nhở đối phương. Hơn nữa khi Rattata bị đám dây leo tấn công, cậu cũng đã ra hiệu cho nó cuộn người chịu đựng rồi. Tiếp sau dù diễn biến thế nào cũng sẽ tiếp tục đánh. Sao có thể theo như lời đối phương nói chuyển ngay sang ván thứ hai được. Giờ hay lắm, đối phương lại giận dữ, trách đến cậu.

Haizzz. Thật sự là ... bó tay rồi!

Không kịp phản nản nhiều, Black tiếp tục phái pokemon lên tiếp chiến.

- Pikachu, tiến lên đánh với nó.

- Pika!

Pikachu hăng hái chạy tới phía trước.

...

Stage 2: Pikachu vs Bellsprout.

Nhìn thân hình nhỏ bé, ẻo lả của Bellsprout, Black cũng không suy nghĩ nhiều. Cậu lập tức hạ lệnh tấn công.

- Pikachu dùng Thunder Bolt (mười vạn volt)

- Pi... ka ... chu!

Dòng điện mạnh mẽ đánh về phía Bellsprout, thế tới rất hung hăng mạnh mẽ. Khả năng kết quả thu được.

Black nhìn bình yên vô sự đứng nơi đó Bellsprout mà sững sốt há hốc mồm. Erika bắt đầu giải thích. Tuy nhiên không cần cô giải thích Black cũng biết mình gặp rắc rối lớn ở ván này rồi.

Theo lý thuyết thì chỉ có đám pokemon hệ Ground (mặt đất) giống kiểu lũ Diglett Black từng gặp mới có năng lực dẫn đi điện năng tấn công trên người mình xuống dưới mặt đất. Như vậy nó sẽ không bị bất cứ tổn thương gì từ đòn đánh hệ Electric (điện). Vì vậy đám pokemon hệ Ground đều không sợ pokemon hệ điện. Đây cũng là nguyên lý mà chúng dựa vào.

Nếu như nhắc đám pokemon hệ Ground (mặt đất) lên không trung rồi phóng điện giật bọn chúng. Hay hoặc như nguồn điện năng đánh tới quá lớn làm chúng không thể an toàn chuyển hết giống như đòn hệ điện của Zapdos chẳng hạn. Black đảm bảo cả đám bị giật cho dục tiên dục tử ngay. Cũng chính vì biết nguyên lý dẫn điện này của pokemon hệ Ground nên có một số huấn luyện viên suy nghĩ từ đó để huấn luyện pokemon của mình bắt trước cách làm của đám pokemon hệ Ground (mặt đất). Giống như thứ mà con Bellsprout này bây giờ đang làm.

Điện năng Pikachu phóng tới bị nó chuyển hết xuống đất qua rễ cây của mình. Vậy là nó có được năng lực như đám pokemon hệ Ground, không sợ mọi đòn tấn công hệ điện. Nói thì có vẻ đơn giản, nguyên lý ai cũng biết. Có điều Black đảm bảo nếu không có kinh nghiệm nghiên cứu của gia tộc, Erika chắc chắn không thể làm được như thế. Dù sao điện thế cao như vậy đánh tới trong khoảnh khắc, pokemon phải lập tức truyền hết xuống đất mà không gây tổn thương bản thân. Đây không phải chuyện dễ dàng có thể cho huấn luyện viên này mò tìm được trong một sớm một chiều.

...

Tóm lại trận này Pikachu chỉ có thể trông cậy vào các đòn khác ngoài hệ điện rồi. Có điều như vậy cậu cũng không sợ. Pikachu của cậu cũng không chỉ biết phóng điện không mà thôi. Black lên tiếng cổ vũ đang hoang mang Pikachu.

- Không sao Pikachu. Chúng ta chuyển sang đánh cận chiến.

- Cố gắng lên! Cậu là mạnh nhất!

- Pika!

Nghe Black cổ vũ, Pikachu cũng bình tĩnh lại. Nó bắt đầu phóng người lao tới vị trí con Bellsprout kia.

- Pika!

Không cần Black ra lệnh, Pikachu một đòn Iron Tail (đuôi thép) quất thẳng vào người Bellsprout.

Khả năng cơ thể quá mức thon thả của Bellsprout giờ trở thành thứ ngăn cản bước tiến của Black và Pikachu. Nó dễ dàng dùng những tư thế hết sức mềm dẻo của mình né tránh mọi đòn tấn công của đối thủ.

Lại một đòn Body Slam (lấn xả) không thành công.

Black nhìn đối phương né tránh điệu nghệ như vậy trong lòng cũng hết cách. Pikachu này giờ tấn công phải gọi là nhanh và mãnh liệt rồi. Khả năng con Bellsprout kia thật sự là rất “siêu né” rồi. Đang lúc Black bó tay toàn tập, Erika phát ra mệnh lệnh đầu tiên của ván thứ hai.

- Bellsprout, dùng Judo thuật khóa nó lại.

Theo mệnh lệnh Erika đưa ra, Bellsprout hai chiếc lá trên thân thể dùng tốc độ cực nhanh nắm lấy cơ thể Pikachu khi đang tấn công về phía nó. Tiếp theo Bellsprout thuận thể phát lực dọc theo hướng đối thủ tấn công. Lòng vòng theo những tư thế Black không hiểu rõ. Tuy vậy kết quả cuối cùng là Pikachu bị Bellsprout dùng lá cây và thân cây cuộn chặt không thể cử động.

- Pikachu!!!!

Pikachu cố gắng dùng một đòn điện giật tới đối phương nhưng không gây tác dụng gì. Erika cũng không cho nó cơ hội thêm nữa, cô tiếp tục hạ lệnh.

- Bellsprout dùng dịch acid.

- Tốt lắm, ván này tôi chịu thua.

Erika phát phát tay, Bellsprout lập tức thả ra Pikachu. Nhìn Pikachu ủ rũ, thảm bại trở về, Black cũng thật bất đắc dĩ. Ván trước thì quá nhẹ tay. Đến ván này làm gì mà hung dữ vậy không biết. Có điều cũng tốt. Ít nhất Pikachu cũng chưa bị Bellsprout phóng dịch acid lên người.

Đám Bellsprout nhìn thì có vẻ chậm chạp. Có điều mỗi lúc nó tóm con mồi bên cạnh thì lại ra tay cực nhanh. Black có biết điều này nhưng đến bây giờ mới được thấy tận mắt. Tốc độ nhanh đến mức Pikachu dù đang tốc độ cao tấn công về phía Bellsprout cũng bị nó dễ dàng tóm được. Dịch acid của Bellsprout dùng để phân giải con mồi cũng là thứ rất nguy hiểm. Nay cũng không phải thứ có thể dễ dàng để cho pokemon dính phải. Black cũng không muốn tận mắt kiểm nghiệm nữa.

Có vẻ như trận đấu từ lúc Pikachu bị hạn chế các đòn hệ điện cũng đã tuyên bố kết thúc rồi. Cậu đúng là còn hơi tự tin quá mức về pokemon của mình. Black lập tức tự kiểm điểm lại thiết sót mình mắc phải.

Haizzz. Nói chung Pikachu cũng quá ỷ lại vào các chiêu hệ điện. Các đòn đánh hệ khác còn không đủ lực uy hiếp. Sau này cần cho nó giảm béo chơi đánh cận chiến nhiều nhiều hơn mới được.

Còn giờ là lúc đến Stage 3.

Exeggutor và Vileplume đều không cần huấn luyện viên của mình ra lệnh cũng đã tự động tiến về phía trước.

Ván đấu quyết định chuẩn bị bắt đầu.

...

Kết thúc chương 79.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Chiến gym 2

Stage 3: Exeggutor vs Vileplume.

Ván thứ hai lại vừa chiến thắng một cách nhẹ nhõm. Erika nhìn đối thủ sử dụng Exeggutor cho chiến đấu liền mỉm cười lên tiếng.

- Cậu cũng thật đủ... đặc biệt.
- Lại quyết định dùng pokemon hệ Grass (thảo) trong ván đấu quyết định đối phó với leader gym hệ Grass.

Black gãi gãi đầu trả lời.

- Nếu không bây giờ cho tôi thay đổi pokemon.

Nghe Black không ngượng ngùng như vậy, Erika cau mày lại, vẻ mặt đáng yêu trả lời.

- Muộn rồi.
- Cậu chuẩn bị nhận thua đi!

Nghe vậy Black nhún nhún vai đáp trả.

- Nay cũng chưa biết chiến thắng sẽ thuộc về ai đâu.

Erika lại cũng không quan tâm nữa Black phản ứng, cô bắt đầu ra lệnh cho Vileplume.

- Như vậy hãy để cậu ta ném thủ về đẹp của trời mưa hoa đào đi.
- Vileplume, Petal Blizzard (con mưa cánh hoa)
- Những cánh hoa mỏng manh, yếu đuối đôi lúc lại là những lưỡi dao sắc bén nhất để đối phó với đối thủ đấy.

Trên sân, theo tiếng nói Erika vang lên, Vileplume bắt đầu cực nhanh tại chỗ xoay tròn cơ thể.. Lập tức hàng hà xa số cánh hoa sắc lẹm bắn thẳng về phía Exeggutor.

Đối phương đã bắt đầu ván đấu, Black cũng thu hồi lại về mặt đùa cợt. Lặng yên nhìn tình hình trên sân. Thấy bụi vàng lấp lóe lên trên thân thể Exeggutor, Black bắt đầu ra lệnh:

- Exeggutor chú ý né tránh.

Theo sau một tiếng kêu đáp lại, Exeggutor linh hoạt trên nhảy dưới né trốn tránh đám cánh hoa Vileplume phóng tới.

Bên kia, Erika gặp Exeggutor đối mặt với Vileplume tạo ra cơn mưa cánh hoa mà chỉ tiến hành né tránh chịu đòn. Trong lòng tuy có hơi nghi hoặc nhưng Erika cũng không nghĩ ra được đối phương đang định giờ trò gì.

Kinh nghiệm bản thân làm cho cô biết lúc này biện pháp ứng đối tốt nhất là tiếp tục hành động theo nhịp điệu trận đấu mà mình đề ra. Đồng thời cần tăng cao chú ý đề phòng là được. Quả cố gắng tìm hiểu cách nghĩ của đối phương có khi dễ làm chuyện diễn biến xấu hơn. Trong lòng có quyết định, Erika tiếp tục gia tăng lực tấn công, tranh thủ ép đối phương sớm lộ ra mưu tính.

- Pokemon của cậu có vẻ đều giỏi về né tránh nhỉ. Mưa cánh hoa cũng còn chưa đủ để đối phó với nó.

- Như vậy, Vileplume, tiếp theo dùng Sword Dance (vũ điệu cánh hoa) chiêu đãi cậu ấy.

Sword Dance được sử dụng. Lúc này trên sân có thể nói là cánh hoa bay đầy trời. Exeggutor hầu như không còn không gian nào để dùng cho tránh né. Phía bên kia, Vileplume cũng hoàn toàn biến mất trong màn cánh hoa. Đây là phong cách đám Vileplume thường dùng khi chiến đấu. Chúng giấu mình thật sâu sau những màn mưa cánh hoa dày đặc khiến đối thủ lạc hướng không thể tìm được mình.

Nếu Black không có cách ứng đối để cho nhịp điệu trận đấu đúng theo như Erika bày ra thì hầu như cậu không có cơ hội nào thương tổn tới Vileplume chứ đừng nói gì tới chiến thắng. Tuy vậy phương pháp chiến đấu này của Vileplume lại rất khó loại bỏ. Dù Black để Exeggutor ngay từ đầu áp sát tấn công hay né tránh như bây giờ...v.v thì vẫn phải đối mặt việc Vileplume sẽ ẩn nấp thân hình và một chiều hoa bay đầy trời vô tận tiếp diễn.

Cũng vì biết rõ nên ngay từ đầu Black cũng không có tiến hành ngăn cản mà để Exeggutor tập trung năng lượng chuẩn bị cho một đòn đánh thật mạnh nhằm bao lực phá bỏ chiến thuật của đối phương. Giờ Erika tăng cao lực, cường độ tấn công, Black cũng phát giác ra ý đồ của cô là ép cậu nhanh chóng lộ ra kế hoạch. Cũng được, như vậy cậu cũng không đợi thêm nữa. Exeggutor đã tích lũy đủ năng lượng rồi. Suy nghĩ kỹ càng, Black lập tức hạ mệnh lệnh.

- Exeggutor, chúng ta dùng Sun Day (ngày nắng cháy).

- Exegg... exegggg

Kêu lên đáp lại mệnh lệnh của Black, Exeggutor chịu đựng đám cánh hoa cắt chém vào cơ thể mà nhảy cao cao lên không trung. Một quả cầu năng lượng sáng chói xuất hiện trên đầu nó rồi treo cao cao trên trần nhà sân thi đấu. Nhìn thấy vậy, Black không chần chờ chút nào nữa, lập tức hạ lệnh.

- Exeggutor, toàn lực dùng Solar Beam (năng lượng mặt trời)

Nhìn đối phương một loạt phản ứng, Erika giờ cũng hiểu ý định của Black, đây là muốn dùng đại chiêu so sánh thể lực, tránh cho Vileplume luôn dùng Petal Blizzard và Swords Dance vừa ẩn nấp vừa mài mòn đi thể lực của Exeggutor.

Có điều gặp Exeggutor thể tới hưng hăng như vậy nhưng Erika lại không có vẻ gì lo lắng. Dù sao Sun Day (ngày nắng cháy) Exeggutor tạo ra là dùng để thay đổi hoàn cảnh sân chiến đấu. Nó có lợi cho Exeggutor dùng Solar Beam thì cũng có lợi cho Vileplume dùng Solar Beam.

Hơn nữa phải kể đến một điều rằng nơi này là thực tế thế giới, không phải số liệu trò chơi. Cũng chính vì vậy cùng một chiêu một thức tấn công nhưng mỗi con pokemon tiếp nhận quá trình học tập, huấn luyện khác nhau có thể dẫn tới uy lực đòn đánh ra rất khác biệt. Vì vậy, Erika tin tưởng Vileplume của mình dùng đòn Solar Beam sẽ mạnh hơn nhiều Exeggutor. Dù sao cô mới là leader gym hệ Grass không phải sao.

- Vileplume, chúng ta cũng dùng Solar Beam chống lại.

Cả hai huấn luyện viên im lặng nhìn hai pokemon so tài. Nháy mắt thời gian, Hai bên hầu như đã nạp đủ năng lượng cho đòn đánh. Cả hai trên đầu giờ đều có một quang sáng năng lượng đặc trưng. Tiếp theo đó hai nguồn sáng bắn thẳng về phía đối thủ.

Năng lượng va chạm nhau phát ra những tiếng xèo xèo ở nơi chúng tiếp nối. Cả hai pokemon đang giằng co thể lực với nhau. Trái với Erika tự tin, Black cũng đang thấp thòm chờ đợi kết quả. Tuy kế hoạch là của cậu như Exeggutor học chiêu này cũng không phải là cậu dạy. Thực sự là cũng không an tâm lắm. Có điều này là một phần trong kế hoạch không thể không thực hiện.

Và như vậy dưới ánh mắt chờ đợi của cả hai huấn luyện viên. Đột đầu rất nhanh có kết quả. Được lợi về nhiều mặt Vileplume đòn Solar Beam chiến thắng đối thủ đánh mạnh lên người Exeggutor khiến nó ngã rúi xuống đất.

Gặp chuyện như vậy Black cũng chỉ đành than nhẹ. Dù sao so với Vileplume chuyên về hệ Grass, Exeggutor còn kèm theo hệ Psychic bên người. Đôi lúc nhiều hệ làm cho chiêu thức học được cũng không đơn thuần. Đây khiến cho uy lực từng chiêu đơn lẻ giảm đi vì không có thời gian chuyên môn tập luyện. Dù sao hai hệ thuộc tính chiêu thức cũng có tính chất khác hẳn nhau.

Ngoài ra, huấn luyện viên đối phương gia tộc nhiều thế hệ nghiên cứu pokemon hệ Grass. Không có lý do gì mà kinh nghiệm huấn luyện pokemon hệ Grass không giỏi hơn Black. Exeggutor thì chỉ là học tập tự do lúc còn trong tự nhiên thôi. Trong đó nhiều chỗ tất nhiên thua kém Vileplume được học

chiêu thức một cách chính quy bài bản. Có thể nói là mọi yếu tố đều bất lợi cho Exeggutor. Nó thua cũng không phải không thể lý giải.

...

Vileplume dù chiến thắng trong so đấu nhưng lúc này thể lực củagñ giảm đi rất nhiều. Hiện tại nó chỉ có thể đứng thở dốc tại chỗ. Erika chxuğñ không lo lắng. Chiến đấu giờ cũng coi như rõ ràng rồi. Để Vileplume tại đó nghỉ ngơi cũng tốt. Cô bắt đầu lên tiếng nói chuyện.

- Cậu là Black đúng không? Tôi đã nghe chuyện của cậu từ Misty và Brook. Có điều năng lực của cậu còn cần chăm chỉ nâng cao nhiều hơn.
- Như vậy, chiến đấu giờ đã kết thúc. Rất tiếc, hiện tại tôi phải thu lại huy hiệu mà cậu đã đặt cược.
- Hi vọng lần sau gặp mặt cậu sẽ mạnh mẽ hơn.
- Không phải tôi vừa nói “Này cũng chưa biết chiến thắng sẽ thuộc về ai đâu” rồi sao.

Erika lặng thinh nhìn Black.

- Nếu cậu còn chưa thấy quan tài chưa đổ lệ như vậy...
- ... Vileplume, dùng hấp thu rút hết thể lực của đối phương đi.

Vileplume chậm rãi đi gần tới chỗ của Exeggutor.

Lúc này Exeggutor cũng đã đứng vững dậy. Tuy nhiên thể lực của nó rõ ràng kém nhiều so với Vileplume. Hiẻn nhiên trúng phải đòn đánh của Vipleplume làm nó không dễ chịu chút nào.

Nhìn Vileplume chậm rãi tới gần, Black cũng từ tốn nói chuyện.

- Cô là huấn luyện viên gym chuyên về hệ Grass (thảo) như vậy hẳn cũng biết sở trường của pokemon hệ Grass là đánh tiêu hao chiến.

Ngược nhìn tác phẩm chiêu Sun Day để lại. Một mặt trời mini trên sân đấu. Black tiếp tục nói chuyện.

- Vì vậy tác dụng của Sun Day cũng không chỉ là để rút ngắn thời gian dùng Solar Beam (năng lượng mặt trời) không thôi đâu.
- Như vậy, Exeggutor, chúng ta sử dụng Synthesis (sự quang hợp)
- Exeggg ... exegggg!!!!

Theo tiếng kêu của Exeggutor, nó rất nhanh lợi dụng ánh sáng năng lượng mà Sun Day mang lại dùng cho chiêu Synthesis (sự quang hợp). Thể lực của Exeggutor được hồi phục một cách nhanh chóng.

Erika nhú lại mi mắt.

- Cũng không phải chỉ có cậu có thể hồi phục thể lực, làm như vậy chỉ làm lãng phí thời gian của mọi người mà thôi. Vileplume, chúng ta cũng dùng Synthesis (sự quang hợp)...
- Ừm?... Đây là? ...

Erika ngạc nhiên phát hiện Vileplume lại không thể dùng sự quang hợp để hồi phục thể lực.

Nhìn Vileplume hoang mang vẻ mặt. Black thấy vậy mỉm cười nói chuyện.

- Vileplume đúng là có thể dùng đồng dạng dùng Synthesis (sự quang hợp). Và như vậy trận đấu sẽ lâm vào liên tục tiêu hao tinh thần pokemon cho tới lúc có kẻ bỏ cuộc trước.
- Có điều ngay từ đầu trận đấu, tôi đã cho Exeggutor sử dụng Skill Swap (trao đổi) lấy mất đi khả năng sự quang hợp của nó.
- Skill Swap nếu đánh đổi lấy skill mà bản thân pokemon khó nắm bắt có thể dẫn tới việc thất bại khi sử dụng skill vừa đánh đổi được. Có điều nếu là trao đổi skill mà bản thân pokemon quen thuộc thì hiệu quả skill nguyên bản sẽ tăng cường trở nên cực kì tốt.

Black nhìn Exeggutor lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được hồi phục lại thể lực như lúc ban đầu. Khuôn mặt cậu rạng rỡ hẳn lên. Ánh mắt chuyển về phía Erika.

- Như vậy bây giờ đối mặt với Exeggutor đã hoàn toàn hồi phục thể lực, Vileplume sẽ tiếp tục đối phó như thế nào.

Black tự tin nói chuyện, đồng thời nhìn chăm chăm chờ đợi đối thủ phản ứng.

Cán cân chiến thắng giờ đang nghiêng về phía cậu.

...

Kết thúc chương 80.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: ???

- Tôi chịu thua.

- À ... ừm ...

- Khoan đã, cô vừa nói gì cơ?

Black ngạc nhiên nhìn về phía Erika.

Bên kia, Erika chậm rãi đến bên cạnh Vileplume kiểm tra tình hình của nó, đồng thời nhắc lại lần nữa lời mình vừa nói.

- Tôi nói mình chịu thua. Trận đấu tới đây là kết thúc được rồi.

- Nhưng mà không phải pokemon của cô còn có thể chiến đấu sao.

Black nghi hoặc hỏi Erika. Như cậu đã từng nói, đám pokemon hệ Grass nổi tiếng với việc có thể đánh thời gian dài. Bây giờ Vileplume bị Exeggutor làm mất khả năng dùng Synthesis (sự quang hợp) để khôi phục thể lực. Có điều Vileplume cũng không phải không còn chỗ dựa. Quanh thân nó tràn đầy phấn hoa với các loại tác dụng, hay như có thể lập lại dùng mưa cánh hoa cản trở Exeggutor... v v.

Nói chung nếu Black là Erika, cậu cũng sẽ không chọn chịu thua trận dễ dàng như vậy. Trận đấu sẽ không biết thắng bại về tay ai cho tới lúc kết quả cuối cùng. Đây coi như là tin điều của Black rồi. Chính vì vậy, lúc này cậu đầy khó hiểu về hành vi của cô gái trước mặt.

Đang kiểm tra sức khỏe cho Vileplume, Erika ngẩng đầu nhìn về phía Black. Khuôn mặt Black tràn đầy vẻ mặt nghi hoặc, đang dùng ánh mắt dò hỏi về phía cô.

Thấy vậy, Erika mỉm cười giải thích.

- Chiến thắng có thực sự quan trọng như vậy sao?

- Tôi cũng không muốn giống cậu như vậy, để cho pokemon của mình rơi vào nguy hiểm khi không thực sự cần thiết.

- Pokemon từ xưa đến nay vẫn luôn là người bạn không thể thiếu của con người. Chúng giúp đỡ con người thật nhiều điều trong cuộc sống.

- Giống như Vileplume, phấn hoa nó thả ra có thể làm được liệu chữa bệnh dị ứng... v v. Những ví dụ như vậy nhiều vô số kể...

Nói nói rồi giọng cô gái dần trở nên nghiêm khắc.

- ... Và thật tồi tệ khi có những kẻ vì tham lam của bản thân, sẽ coi đám pokemon như công cụ để sử dụng. Vì đạt được mục đích, chúng thậm chí dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào. Đây không chỉ ảnh hưởng tới loài người mà còn ảnh hưởng tới cả lũ pokemon, ảnh hưởng tới tự nhiên... v v. Bọn họ đã quên đi lúc trước chiến tranh là vì sao mà diễn ra.

- Tiêu biểu nổi bật là đám tổ chức Rocket. Nhưng chúng tôi, leader gym phe chính nghĩa nhất định sẽ ngăn cả không cho chúng đạt được bất kì mục đích.
^%#@^%#^@\$&*^*

Black nghe nghe Erika nói chuyện, cậu giờ đang cân nhắc có nên nhắc nhở với đối phương một câu “Lạc đề rồi em ơi!” hay không. Đây thật sự không phải là cái cậu quan tâm lắm. Nghe thật giống tuyên truyền trước khi gia nhập đảng vậy.

Cuối cùng, thấy Erika có xu hướng tiếp tục tuyên truyền. Black nhanh miệng nói chuyện.

- Đây thì liên quan gì tới việc cô nhận thua cuộc.

Erika nhú nhú mày nhìn Black. Đón lấy ánh mắt cô là khuôn mặt hơi ngượng ngùng của cậu.

Giọng cô gái giờ lạnh nhạt vang lên lần nữa. Cũng tốt, lần này may mắn không lạc đề.

- Thứ nhất, Vileplume đã ở vào tình thế rất bất lợi. Chiến đấu tiếp rất có thể chỉ là làm việc dư thừa.
- Thứ hai, cậu đã chứng tỏ được năng lực của bản thân...
- ... và mục đích chân chính của việc đấu gym là nhằm giúp liên minh kiểm tra năng lực của những huấn luyện viên mới, trẻ tuổi.
- Kiểm tra đã xong, giờ cậu đã chứng tỏ được năng lực của mình. Vì vậy chúng ta không cần tiếp tục chiến đấu nữa.

Vừa nói Erika vừa đi lại gần vị trí của Black.

Black nhìn cô gái đối diện tới gần bên người mình. Một mùi hương hoa thoang thoảng tỏa ra. Erika đưa tay về phía Black. Trong lòng bàn tay cô giờ là một chiếc huy hiệu nhỏ. Đang lúc Black quan sát huy hiệu trong tay cô gái, giọng Erika đánh thức cậu.

- Đây là huy hiệu Barge. Hiện giờ nó đã thuộc về cậu.
- Hi vọng sau này cậu có thể kiên định đứng ở phía chúng tôi, cùng chung tay góp sức chống lại các thế lực, tổ chức xấu.
- Tất nhiên!

Black trả lời khẳng định, đồng thời thu lại chiếc huy hiệu mới đạt được.

- Tốt lắm, như vậy hiện giờ tôi có chút việc vì vậy xin phép cậu đi trước vậy.
- Có gì cần hỏi cậu có thể hỏi mọi người trong gym
- Hẹn gặp lại cậu sau!

Erika nói nói rồi quay người bỏ đi.

Black còn đang băn khoăn như thế nào để nói yêu cầu của mình với đối phương. Khả năng chưa kịp nghĩ kỹ càng thì cô gái đã khuất bóng sau cánh cửa. Một người phụ nữ trẻ nhanh chóng xuất hiện bên cạnh cậu. Đây Black cũng chỉ có thể suy nghĩ lần sau. Cũng tốt, lần này đấu gym cũng không mấy vui vẻ. Để lần sau đến, lúc đó đề xuất yêu cầu có khi hiệu quả sẽ tốt hơn.

Vì vậy, Black hỏi đông hỏi tây một lát người hướng dẫn mới của mình rồi nhanh chóng rời khỏi nơi này.

...

Ngoài cửa gym, liếc nhìn bảng hiệu của nó, Black tay nắm chặt huy hiệu Barge mới thu được. Cậu bước chân rời khỏi đi, bắt đầu tiếp tục đi dạo quanh thành phố. Hôm nay tạm thời như vậy, dù sao mục đích thắng được huy hiệu cũng đạt đến. Mai cậu lại tới tìm cách được học lấy kiến thức của gym. Black rời đi mà trong lòng bắt đầu suy tư chuyện ngày hôm sau.

...

Trong phòng huấn luyện của gym thành phố Celadon...

- Phập!!!

Erika giờ đang chăm chú luyện tập bắn cung. Cửa phòng tập mở ra, một cô hầu gái trẻ đi vào trong phòng. Nếu Black ở đây nhất định sẽ nhận ra cô gái này chính là người vừa dẫn mình ra cửa gym sau khi Erika rời đi. Nhìn tiểu thư của mình ngừng lại tập luyện, cô hầu gái bước chân cũng nhanh hơn. Tới gần cô chủ, cô gái hơi khom người, nhỏ giọng thông báo.

- Cô chủ, sắp tới giờ giảng dạy. Ngoài ra hiệu trưởng trường học, ngài Mender hẹn cô chủ kết thúc buổi dạy gấp mặt nói chuyện.
- Tôi đã biết, Rias.

Erika bỏ xuống dụng cụ tập luyện, xoay người đi ra khỏi phòng tập.

...

Trên hành lang, đi cạnh bên Erika, Rias không nén được tò mò hỏi cô chủ của mình.

- Cô chủ rất không thích cậu bé khiêu chiến gym lúc nãy ư?

Bước chân hơi khựng lại, Erika liếc mắt nhìn cô hầu gái đang bắt quái bên cạnh mình, giọng nói thông dong đáp lại.

- Tại sao nói như vậy?

- Ngoài ra, có phải thời gian huấn luyện cho các em còn quá ít phải không? Ta có lẽ nên gia tăng thời gian lên. Tránh cho mọi người còn có thì giờ rảnh rỗi mà tán nhảm, bái quái.

- Đừng mà cô chủ. Tập luyện rất vất vả rồi!

Rias vội vàng lên tiếng, vẻ mặt u oán. Cô cũng không muốn vì mình vừa rồi bát quái mà làm cả đám hầu gái gia tăng thêm huấn luyện. Nếu thật sự như vậy, khi đám người biết được sẽ lập tức “tiêu diệt” cô luôn mất.

Erika thấy thế, cười khẽ. Tiếp tục bước chân về nơi thay y phục. Hơi trầm ngâm chốc lát, cô nhỏ giọng giải thích.

- Không phải là vấn đề yêu thích hay không.

- Tôi chỉ là không muốn đặt mọi chuyện, hi vọng lên những huấn luyện viên tự do như cậu ta mà thôi. Việc chống lại các thế lực xấu, bảo vệ thành phố, bảo vệ liên minh vẫn là do những người như chúng ta tự lực cánh sinh thì tốt hơn.

Lắc lắc đầu, Erika nói tiếp.

- Dù sao như vậy sẽ đảm bảo hơn. Đôi lúc những huấn luyện viên tự do ngược lại có thể trở thành nanh vuốt làm việc cho các thế lực xấu đối địch.

- Đối xử với bọn họ chỉ cần vừa phải là được rồi.

- Điều này cũng không nên nói ra ngoài để bọn họ biết. Dù sao chúng ta vẫn cần sức mạnh ngoại lực giúp đỡ trong nhiều việc.

- Em đã biết, cô chủ yên tâm.

- Tốt lắm. Chúng ta nhanh đi thôi. Buổi giảng dạy không bao lâu nữa bắt đầu rồi.

- Vâng.

Hai người nói chuyện xong đều tăng nhanh bước chân của chính mình.

...

Ngoại ô thành phố Celadon...

Green gấp lại Pokedex, lặng nhìn về thành phố mình sắp đến. Miệng lẩm bẩm.

- Thành phố Celadon à?

- Đi thôi Charmeleon. Tìm khách sạn nghỉ ngơi. Ngày mai chúng ta đi gặp gặp một chút leader gym nơi này.

- Charrrr!!!!

Charmeleon phóng một cột lửa mạnh lên trời, bày tỏ hưng phấn. Cả hai huấn luyện viên và pokemon lững thững đi về phía thành phố mới.

...

Kết thúc chương 81.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Đến trường

Sáng sớm, Black nhẹ bước tiến đến gym thành phố Celadon. Tới nơi, cậu theo chân cô hầu gái dẫn đường, đi tới gặp mặt Erika.

...

Khu vườn thực vật trong gym.

Erika giờ đang ở bên cạnh một con Gloom. Khi Black vừa đến thì thấy cô đang nằm ngủ bên cạnh nó. Trong lúc người hầu gái đánh thức cô chủ của mình, Black liếc mắt nhìn xung quanh. Nơi này đầy ắp pokemon hệ Grass. Như Bellsprout, Oddish, Paras, Tangela,... Hầu như tất cả các pokemon hệ Grass ở Kanto đều có thể bắt gặp được ở đây.

- Cậu có chuyện gì không?

Giọng nói mơ hồ khi mới tỉnh ngủ của Erika đánh thức Black. Cậu quay mắt nhìn về phía Erika. Hôm nay cô ấy mặc một chiếc áo kimono màu vàng, vạt váy dài màu đỏ trải dài từ dưới ngực cho đến mắt cá chân.

Cả người cô giờ tràn đầy một luồng khí chất tao nhã, quý phái. Đi cùng là nét kiêu kỳ mơ hồ, đặc trưng của người thiếu nữ đẹp bừng tỉnh sau giấc ngủ. Ngần ngor ngăm nhìn trong chốc lát, cậu nhanh chóng lấy lại tinh thần. Erika vẫn còn đang mơ mơ hồ hồ nên cũng không thấy được sự thay đổi trên khuôn mặt cậu.

- Ừm... lần trước cô có nói nếu... gặp khó khăn có thể đến... nhờ cô giúp đỡ... vì vậy, ... này ... tôi hi vọng có thể được đến... tìm hiểu các kiến thức về pokemon có trong gym.

Nói xong, cậu thấp thòm nhìn về phía Erika. Đây là lý do duy nhất có vẻ tin cậy mà cậu đã nghĩ ra được. Giờ không biết kết quả tiếp theo sẽ như thế nào!

Nghe xong nội dung Black nói chuyện, Erika hai mắt vẻ buồn ngủ nhanh chóng tắt đi mất. Suy nghĩ trong chốc lát, cô hơi mỉm cười trả lời cậu.

- Nếu cậu muốn tìm hiểu kiến thức về pokemon thì cũng không nhất định cần phải tới gym.

Nghe Erika nói như vậy, Black hơi buồn bực. Vẫn là không thành công.

Haizzz! Cũng đúng thôi. Ai lại đem thành quả tổ tiên mình ngày đêm nghiên cứu mang ra miễn phí cho kẻ không liên quan gì như cậu xem.

- Có điều... Tôi sẽ dẫn cậu đến một nơi. Ở đó cậu có thể thỏa mái tìm hiểu thêm kiến thức về pokemon.

- Vâng, tôi rõ ràng... à ừ. Sao ạ?

- Không phải! Ý tôi là....

Black lấp bắp nói chuyện

- Cậu đi theo tôi.

Erika xoay người rời đi, Black thấy vậy cũng vội vàng đuổi theo.

...

Black dần lại ngạc nhiên trong lòng, bước chậm theo chân Erika rời khỏi gym. Điểm đến có vẻ như cũng ở trong thành phố. Trên đường đi, bất kể gặp được người nào trên đường, Black cũng có thể bắt gặp cảnh bọn họ mặt mũi đầy kính trọng chào hỏi đối với Erika. Giống như ở trong thành phố này, cô ấy là người có danh vọng rất lớn thì phải. Gặp nhiều, giờ đi bên cạnh cô, cậu cũng cố gắng nghiêm túc hơn. Dù sao để người ngoài thấy mình cả lơ cả phất đi bên cạnh người mà họ tôn kính cũng không được tốt cho lắm.

Erika lại không biết được biến hóa thái độ của Black. Hai người vẫn chậm rãi bước đi xuyên qua thật nhiều con đường. Cuối cùng họ dừng lại ở cổng một ngôi trường học.

- Trường trung học Celadon?

Black nói với giọng nghi hoặc. Tuy nhiên cậu không quên nhanh chân theo sát bước tiến của Erika.

...

- Em chào cô ạ!

Erika gật gù đầu, mỉm cười đáp lại. Đây đã không phải lần đầu tiên Black nhìn thấy chuyện như thế từ khi tiến vào trong trường. Dù cho hai người mới đi trên sân trường này một đoạn đường ngắn mà thôi. Không nên được tò mò, Black cất tiếng hỏi thăm cô gái bên cạnh mình.

- Cô là giáo viên trong trường học?

Mỉm cười đáp lại một vài học sinh vừa đi ngang qua, Erika nhẹ giọng trò chuyện cùng Black.

- Tôi là giáo viên dạy môn Thủ công: Nghệ thuật cắm hoa. Ngoài ra, tôi cũng nhận dạy môn Tìm hiểu thế giới. Vì vậy rất nhiều học sinh trong trường đều biết rõ tôi.

- Ồ, ra vậy.

Dù không hiểu lắm về tên mấy môn học ở đây, Black vẫn theo bản năng gật gù phụ họa. Như đã từng nói qua, ở nơi đây vấn đề tuổi tác thường bị mọi người đánh giá sau cùng, thậm chí bỏ qua. Vì vậy một leader gym trẻ, mạnh mẽ, thừa kế gia tộc lớn nhất thành phố... v.v. Việc cô ấy ở độ tuổi giống

như Black đã làm giáo viên dạy học cũng không có gì lạ. Dù sao cũng không phải mấy môn khoa học. Black tự nhủ như vậy để an ủi mình.

...

- Đã đến nơi!

Black nhìn biển hiệu hiện ra trước mắt. Đây là phòng hiệu trưởng. Chẳng lẽ cô ấy định đăng kí cho mình đi học ở đây tăng thêm kiến thức về pokemon? Trong đầu tràn đầy nghi vấn, Black đưa chân bước vào bên trong.

...

Buồn tẻ ngồi trong nghe hai người nói chuyện tào lao, Black nhàm chán nhìn ngắm mọi thứ xung quanh. Rất nhanh cậu nhận ra chúng cũng không khác gì phòng làm việc bình thường ở thế giới trước. Ừ, có lẽ bức ảnh treo tường tập thể nhân viên nhà trường có pha tạp thêm hình ảnh đám pokemon trong đó chính là điểm khác biệt lớn nhất đi.

...

- Cô nói là cậu ấy?

Nói và tay hiệu trưởng quăng ánh mắt dò hỏi về phía cậu.

Biết mình vừa bỏ lỡ nội dung trọng yếu, Black mặt tỏ vẻ lạnh lùng không quan tâm để đối phó. May là Erika có vẻ cũng không nghĩ tới việc để cậu trả lời. Cô ấy tiếp tục nói chuyện.

- Cậu ấy rất phù hợp không phải sao? Thực lực tôi có thể làm cam đoan.

- Hơn nữa thật sự là tôi không có thời gian để tăng thêm công việc.

Nghe vậy, vị hiệu trưởng này chỉ trầm ngâm chốc lát sẽ lập tức đồng ý. Tiếp đó, ông ta đứng dậy đi đến bên cạnh Black, nói chuyện với vẻ trịnh trọng.

- Chào mừng cậu đến tham gia công tác giảng dạy ở trung học Celadon.

- Hi vọng cậu sẽ hài lòng với môi trường làm việc chúng tôi tạo ra.

Black nhanh đưa tay nắm lấy, miệng liên hồi đồng ý. Trong đầu cậu giờ lại suy nghĩ về ý nghĩa gã hiệu trưởng vừa nói.

Hóa ra là muốn cho cậu cũng đi giảng dạy. Ừm, một ý kiến không tồi. . . Cậu nhanh chóng lật sang những câu chuyện kiểu như chuyện tình thầy giáo trẻ và cô nữ sinh xinh đẹp, mối tình đồng nghiệp... bla bla.

Và như vậy, dưới sự phối hợp nhiệt tình của Black, mọi công việc thủ tục được hoàn thành thật nhanh chóng. Rất nhanh Black nhận được thông báo sáng ngày mai bắt đầu công tác. Black nghe vậy quyết định hôm nay sớm trở về nghỉ ngơi dưỡng sức cho công việc ngày mai. Cậu cũng đã nghe Erika giải thích rõ ràng. Ngoài công việc dạy học một đến hai buổi một tuần, cậu có thể kiêm nhiệm công việc thủ thư của trường học trong thời gian còn làm giảng dạy. Cho tới khi Black rời đi, Erika và trường học sẽ tìm người thay thế sau.

Nói chung dù gì Black cũng có đủ kinh nghiệm thực tế. Đây so sánh tốt hơn là tìm những kẻ chỉ biết nói lý thuyết suông. Cũng vì lý do này nên phía trường học cũng đồng ý kiến nghị mà Erika đề ra. Black cũng từ đó có thể thoải mái tìm hiểu kiến thức từ sách vở trong trường học. Chuyện như vậy cũng đủ khiến Black hài lòng. Chưa kể tới làm việc còn có lương cộng thêm có thể tiếp xúc các bé gái xinh tươi trẻ đẹp.

Tóm lại đêm nay Black ngủ thật sự rất ngon rồi.

Tất cả vì ngày mai tươi sáng hơn không phải sao?

...

Gym thành phố Celadon.

Erika giờ đang yên tĩnh nghe báo cáo của hầu gái bên cạnh.

Chiều hôm nay cô vẫn ở lại trường học giúp Black xử lý mọi thủ tục cần thiết. Tuy nhiên ở gym lại có chuyện không hay ho xảy ra. Một huấn luyện viên mới tới muốn khiêu chiến gym. Có điều Erika tạm thời không có mặt vì vậy chỉ có thể để các huấn luyện viên còn lại ứng chiến. Có điều kết quả không được tốt cho lắm. Tất cả mọi người đều bị cậu ta đánh bại. Sau cùng trước khi ra về, cậu ta còn hẹn ngày mai sẽ tiếp tục trở lại.

Erika ngồi yên nghe cô hầu gái cảm phần sục xoi lại mang một chút sắc thái mê trai kẻ lẻ. Làm một leader gym, việc phải chiến đấu với đám huấn luyện viên khiêu chiến là phúc lợi cũng là nghĩa vụ của bọn họ.

Bình thường leader gym tham gia thi đấu so tài với thật nhiều người. Vì vậy họ cũng sẽ có được kinh nghiệm cực kì phong phú. Sức mạnh cũng sẽ cao hơn hẳn đồng lứa. Gặp một đối thủ mạnh mẽ như vậy luôn là điều mà bọn họ hi vọng. Có điều Erika lại không mấy hứng thú lắm với chiến đấu. Cô tập luyện chăm chỉ như vậy chỉ là để bảo vệ mọi người, bảo vệ thành phố mà cô lớn lên mà thôi.

Nhằm chán suy lung tung. Con buồn ngủ lại kéo tới. Đây là di chứng khi cô thời gian dài làm bạn bên người Gloom, Vileplume... Chúng luôn thả ra phấn hoa xung quanh cơ thể mình. Dù cho bây giờ Erika đã hầu như miễn dịch với các loại phản ứng nguy hiểm như trúng độc, gây tê... v.v. Tuy nhiên đi chứng dễ buồn ngủ lại không có cách nào tránh khỏi.

Con buồn ngủ mông lung kéo đến, Erika suy nghĩ bất chợt nảy lên một chủ ý hay. Tâm thần nhẹ nhàng đi, thiếu nữ chậm chậm chìm sâu vào trong giấc ngủ từ bao giờ.

...

Nói nói một hồi, Rias đột nhiên phát hiện cô chủ của mình đã ngủ thiếp đi từ lúc nào mình không hay biết. Dù rõ ràng nguyên nhân, Rias lúc này cũng cảm giác thật bức bối. Tuy nhiên cô vẫn làm đủ trách nhiệm của một người hầu gái. Gọi người lấy chăn mỏng nhẹ nhàng phủ thêm cho cô chủ. Cô gái giờ an tâm lặng lẽ đứng hầu bên cạnh.

Erika đang an ổn ngủ thiếp đi bỗng cảm nhận cả người dường như đến một không gian khác thật ấm áp.

Một nơi thật đẹp, Con người hiền hòa chung sống cùng mọi loài pokemon.

Nụ cười nhạt nhòa giờ hiển hiện trên đôi môi thiếu nữ.

Một ngày bình lặng ở Celadon.

...

Kết thúc chương 82.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Trong lớp học

Sáng sớm, trung tâm pokemon, phòng nghỉ giành cho huấn luyện viên khi đi lữ hành.

Black giờ đang chỉnh sửa lại trang phục của mình. Lúc này cậu đang mặc một bộ quần đen - áo sơ mi trắng đúng chất mà mình mua sắm ngày hôm qua. Nhìn hình ảnh trong gương, cậu gật gù đầu.

- Cũng đẹp trai đấy chứ.

- Chu choa!!!

- Moa!!!

- Abcxyz.....

...

Tự kỉ trong chốc lát.

Black sửa sang lại mọi thứ cần thiết, bước chân ra khỏi cửa bắt đầu một ngày mới. Trừ Ponyta còn đang điều trị ở trung tâm pokemon (pokemon center), cậu mang theo đông đủ đám pokemon còn lại bên người. Hôm nay Black sẽ bắt đầu bài giảng đầu tiên của mình. Lũ pokemon của cậu cũng nhân dịp được coi làm tư liệu sống trong bài giảng.

Chậm rãi đi tới trường học, Black bỗng thấy nhớ nhớ Blue. Dường như hai người chia tay cũng được dăm ba hôm rồi. Nghĩ lại thái độ đối phương khi chia tay, Black lúc này thật sâu nghĩ ngờ việc cô bé rời đi mang thành phần quyết nợ chiếm đa số.

Ôi thương thay cái số tiền thưởng còn lại của cậu! Khả năng mãi mãi cũng không đòi lại được rồi. Đây làm ngày hôm qua lúc mua quần áo mới, cậu còn phải dùng tiền lương tạm ứng của trường học để chi trả. Vừa nghĩ đến đây, Black trong đầu hiện lên thông tin cuộc thi Dũng giả du hí biết từ chỗ Hikaru. Chẳng lẽ cậu cũng làm một cái video nguy hiểm để đi tham gia, tham gia...

Lấy tay xoa xoa cằm, Black thật sâu suy tư về độ khả thi của ý tưởng.

...

- Hắt xiiii!!!

- Con cảm cúm chết tiệt!

Blue vừa đi vừa phàn nàn. Từ lúc chia tay Black tới giờ, cô cũng thật là đủ xui xẻo.

Trước đó theo lời kể của cậu nhóc Black cứu về, cô tìm được vị trí đám ong Beedrill trong khu rừng kia. Mất biết bao nhiêu là công sức mới lừa được chúng rời đi để tóm đám Kakuna mà nhóc kia nói đến. Ai dè thời điểm đến gần lại là lúc có một Kakuna trong đám đó tiến hóa. Sự việc cũng giống như nhóc hikaru nói. Con Beedrill này lúc đó đang tiêu diệt đám Kakuna còn lại. Và thế là Blue lại thêm một lần nữa quần nhau với con Beedrill thủ lĩnh mới này.

Chiến đấu cũng không dễ dàng tí nào, dù sao con Beedrill kia lúc này đã có khả năng điều khiển sức mạnh của cả bầy ong. Chính vì vậy Blue chỉ đành bắt một vài con Kakuna còn dư lại rồi nhanh chóng rời đi.

Chuyện đến đây cũng không có gì. Cùng lắm thì bắt ít đi mấy con mà thôi. Khả năng chuyện tồi tệ hơn ở đằng sau. Đợi đến khi Blue mang đám Kakuna tới khu chợ để bán kiếm chút tiền. Lúc giao hàng cả cô và khách ngỡ người ra vì đám Kakuna trong pokemon đã chết đi từ bao giờ. Hóa ra con Beedrill kia giết chết đám Kakuna còn lại không chỉ vì sợ có kẻ tiến hóa chiếm vị trí của mình, nó làm vậy cũng bởi vì đám Kakuna này cũng không còn sống được lâu nữa. Mỗi tội lúc nào chết không chết lại chết đúng lúc Blue giao hàng. . .

Này có thể nói là cô bận rộn làm mọi chuyện trước đó giờ trở thành dã tràng xe cát biển đông, phí công vô ích. Tâm trạng bực mình, Blue lập tức rời đi nơi giao dịch.

Celadon nổi tiếng với đám pokemon Grass đa dạng sinh sống. Đây là thông tin với đám con trai. Đối với chị em con gái, Celadon chính là thiên đường của các loại nước hoa, thời trang. . . v v. Rất nhanh, tiền trong túi của Blue đã thấy đáy. Và giờ cô lại bị cầm trên người. Này thật đúng nhà bốn bức tường giờ thêm giờ thêm bác.

Đang buồn bực ngán ngẫm, một biển hiệu quảng cáo to ùng đập vào mắt cô.

- Giảm giá đồ chơi giành cho trẻ em?

Qua cửa kính, một loạt món đồ chơi, linh kiện rô bốt, . . . v v. Đúng là đủ mọi thể loại đa dạng phong phú. Có điều nó cũng không giúp cô kiếm được tiền.

À, khoan. . . Một chủ ý mới nảy sinh trong đồng cô. Blue miệng nở nụ cười xấu xa. Vội vàng kiểm tra lại số tiền mình còn dư. Tốt lắm. Vẫn đủ để làm vốn khởi động. Cô bé nhanh chân bước vào trong cửa hàng.

Một lát sau, đi ra cùng với một túi đồ mới sắp, Blue trên mặt nở nụ cười hài lòng.

- Giờ là lúc phải tìm kiếm một tên đại ngốc để tiến hành mới được.

Nghĩ tới đây, Blue lại nhớ tới Black. Tuy nhiên rất nhanh cô bé lắc lắc đầu. Lần trước đã ra tay một lần, giờ nếu lại lừa gạt thêm lần nữa thì thật sự cô rất không có ý tứ rồi. Dù sao hai người cũng có quãng thời gian dài đi chung với nhau. Thôi, lại tìm một tên ngốc khác là được. Ánh mắt dò xét chung quanh, cô bé bắt đầu tìm kiếm mục tiêu mới của mình.

...

Trường trung học Celadon.

- Đây là lớp cậu sẽ giảng dạy. Học sinh tham gia lớp học có hơi tạp nham về lứa tuổi. Mới góp lớp nên tạm thời chỉ đành để như vậy.

- Sau đó nếu phản ánh tốt, lớp có thể sẽ có thêm học sinh mới đăng kí vào học. Tất nhiên ngược lại nếu học sinh giảm đi, nhà trường sẽ ngừng lớp. Dù sao tổ chức lớp học này cũng do phần lớn yêu cầu phản ánh từ phía học sinh. Tôi nói như vậy để cậu biết mà chuẩn bị sẵn tâm lí cho mọi trường hợp.

- Vâng. Tôi rõ ràng.

Black gật gù đầu đáp lại cô giáo trẻ trước mặt. Đây là người hướng dẫn hiệu trưởng tìm cho mình. Sau này có gì không hiểu, Black có thể tìm hỏi cô ấy dễ hỏi. Việc khó giải quyết cũng có thể tìm ngài hiệu trưởng hoặc Erika giúp đỡ. Còn lớp học này là do kết quả từ các buổi giảng dạy về pokemon của Erika trong trường rất được học sinh ưa thích. Sau khi nhận ý kiến của học sinh, nhà trường mới quyết định tổ chức lớp học này. Black đứng dịp được nhận đề cử từ Erika nên giờ mới trở thành giáo viên đầu tiên.

Hai người bước chân vào trong phòng học. Đám học sinh thấy người vừa đến liền nhanh chóng dừng mọi hoạt động đang làm. Một cô bé tóc ngắn ngồi bàn đầu tiên đứng lên.

- Buổi sáng tốt lành, cô Rose.

Theo sau giọng nói của cô bé là tiếng đồng thanh chào hỏi của tất cả học sinh. Black cũng chăm chú nhìn kĩ hơn cô bé vừa đứng dậy. Đoán chừng đây chính là lớp trưởng rồi.

Một cô gái nhỏ nhắn với mái tóc ngắn. Nhìn nó có vẻ trông dài hơn một chút xiu so với tóc của Erika. Điểm khác biệt nhất là tóc mai phía trước rủ xuống khá sâu, hơi che lấp đi đôi mắt. Black nhìn kĩ thì thấy cô bé đang đeo một chiếc bịt mắt hình vuông màu trắng, dùng để che đi con mắt trái. Ngoài ra, vừa nãy biểu tình khuôn mặt kết hợp với đồng phục học sinh đang mặc trên người cô bé, tất cả tạo cho Black một cảm giác nghiêm túc là lạ. Nói chung “rất đáng yêu”.

...

- Như vậy, giờ xin mời thầy giáo mới của chúng ta, thầy Black nói đôi lời giới thiệu với mọi người.

Black gật gù đầu cảm ơn cô giáo có cái tên hoa hồng này.

Đứng trước bục giảng, cậu bình tĩnh tâm tĩnh bắt đầu nói chuyện.

- Chào mọi người. Tôi là Black. Như những gì cô Rose vừa nói, sau này tôi sẽ nhận nhiệm vụ giảng dạy kiến thức về pokemon cho mọi người. Lý do thì mọi người đã biết.

- Thời gian sau này còn dài. Và đôi lúc chỉ nói không thôi nhiều lúc sẽ không đủ rõ ràng. Vì vậy cho phép tôi tạm kết thúc lời giới thiệu ở đây. Chúng ta sẽ để nó lồng vào trong các bài giảng sau này. Như vậy có thể khiến chúng ta hiểu dần về nhau từ thực tế.

- Còn bây giờ, nếu như không có ai có ý kiến gì khác biệt. Cả lớp có thể bắt đầu bài giảng ngày hôm nay.

Black đưa mắt nhìn khắp phòng học. Đang ngồi nơi này, học sinh lớn tuổi nhất chắc khoảng tầm mười bốn mười lăm tuổi gì đó. Nhỏ thì tầm chín mười tuổi. Nam nữ đủ cả. Nói chung cũng khá tạp nham.

Thấy không ai có ý kiến gì nữa, Black gật đầu ra dấu cho cô Rose. Đối phương ra hiệu đáp lại rồi yên tĩnh ly khai. Thấy đến đây Black bắt đầu tiến hành bài giảng của mình. Nở nụ cười với mọi người, cậu lên tiếng:

- Như vậy, buổi học đầu tiên, để dễ dàng hơn cho tất cả mọi người. Trước hết tôi sẽ tìm hiểu một chút về hiện trạng của các bạn ngồi nơi đây đi.

- Trong lúc này mọi người cũng có thể đưa ra câu hỏi. Tôi sẽ trả lời ngay nếu trong phạm vi kiến thức. Còn nếu vượt qua khả năng. Chúng ta sẽ để lại nó vào buổi học sau.

Tiến đến gần bàn học của học sinh, Black đối với cô bé lớp trưởng nói chuyện.

- Như vậy bạn gái này, bạn Misaki đúng không?

- Vâng thưa thầy, em là Mei Misaki.

- Tốt lắm. Em có thể chia sẻ cho mọi người biết mình đang có pokemon gì hay không.

- Thưa thầy, em không có pokemon.

- Nay...!!!!

Cả lớp cười vang. Black chỉ đành nhún nhún vai tỏ vẻ vô lực. Thật là khởi đầu không hay ho. Có điều không khí trong lớp cũng dễ dàng hơn nhiều. Cậu bắt đầu trò chuyện với các học sinh có mặt tại đây. Nói chuyện pokemon của họ, giải đáp những nghi hoặc, những điều cần chú ý nhỏ mà cậu biết. Tất nhiên nhiều lúc đành “ha ha” trước những câu hỏi khó khăn mà đám học sinh đưa ra.

Buổi học cứ như vậy bình tĩnh tiến hành.

...

Kết thúc chương 83.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Học sinh gây rối!

Con người ta sống trên đời, ai cũng không giống ai. Và vì thế cho nên khi bạn làm một hành động gì đó được một đám người ủng hộ thì tất nhiên trong công khai hoặc âm thầm cũng sẽ có kẻ không vừa ý.

Black lúc này cũng gặp tình huống như vậy. Khi cậu đang vui vẻ chuyện trò với học sinh trong lớp. Đúng lúc đang đặt câu hỏi cho cô bé lớp trưởng thì

mọi giọng nói mang âm điệu bất mãn vang lên.

- Thưa thầy. Em có điều muốn nói.

Đừng hỏi tại sao Black biết tiếng nói mang theo âm điệu bất mãn bên trong. Dù sao cũng là lứa tuổi thanh thiếu niên, nhiều khi cảm xúc cũng rất dễ dàng vô tình bại lộ ra qua nét mặt, cử chỉ.

- Ô, em có điều gì muốn nói?

Black mỉm cười quay đầu hỏi lại. Người đang nói chuyện là một cậu nhóc cao gầy ngồi ở cuối dãy. Black bất ngờ khi bắt gặp Hikaru đang ngồi bên cạnh cậu ta. Chắc do đáng người cậu bé vốn thấp nhỏ, Black cũng không quan sát kĩ vì vậy giờ mới nhận được.

- Em chỉ muốn nhắc nhở thầy giáo “nhỏ” một chút. Dạy về pokemon mà không có cho thực hành chiến đấu thì sẽ rất nhàm chán rồi.

- Hơn nữa tin rằng mọi người cũng rất hiếu kì về thực lực của thầy đi.

Cậu nhóc giọng nói đương nhiên vang lên. Trong phòng học lúc này cũng có rất nhiều người hưởng ứng. Black thấy vậy cũng không để ý. Gì chứ chiến đấu thì là chuyện thường như cân đường rồi. Cái cậu quan tâm giờ là thái độ của cậu nhóc và một vài thành viên trong lớp.

Này cũng không phải chuyện hay ho gì.

- Nhưng muốn tiến hành thực chiến cũng phải có người làm đối thủ tham gia mới được.

Black giọng điệu bình tĩnh đưa ra vấn đề.

- Này có khó gì. Trong lớp cũng có rất nhiều huấn luyện viên pokemon mạnh. Nếu không, thầy và em so sánh nhau một chút trước cũng được.

- Ý kiến không tồi.

Cũng không phản đối, Black gật gù đầu đồng ý.

Đúng lúc này cậu nghe được giọng nói nhỏ của cô bé lớp trưởng.

- Thầy cẩn thận một chút. Cậu ta thường xuyên chơi bởi giao du với đám thanh niên ngổ ngáo của thành phố.

- Ô. Thầy đã biết. Cảm ơn em nhé, Mei.

Black nghe thế nhẹ gật đầu tỏ vẻ cảm ơn.

- Không có gì. Đây là trách nhiệm một lớp trưởng nên làm.

Mei Misaki dáng vẻ nghiêm túc đáp lại.

Tiếp đó, Black nhờ sự giúp đỡ của cô bé rất nhanh mang theo mọi người sắp xếp đi ra sân tập ngoài trời của trường học. Ở đây cậu sẽ tiến hành bài giảng thực tế của mình.

...

Sân tập ngoài trời trường trung học Celadon.

Đối diện Black bây giờ là Viara. Đây là tên cậu nhóc cao gầy trong lớp muốn đấu pokemon cùng Black. Hai người giờ đang đứng cách xa nhau giữa sân tập. Cả mặt sân được bao phủ bởi một thảm cỏ xanh rì. Vòng ngoài sân tập là mấy tuyến đường chạy điền kinh bao bọc lại. Xa xa trên khán đài còn có sắp xếp rất nhiều hàng ghế ngồi... v v. Tổng thể mà nói, đây cũng có thể coi như là một sân vận động mini với đầy đủ thành phần.

- Như vậy bên em đã sẵn sàng chưa?

Black mỉm cười hỏi phía bên đối diện. Đây cũng không chỉ có mỗi Viara không thôi. Lúc này đứng bên cạnh cậu ta là một tốp đông học sinh. Trong đó chỉ có ba người là Black có thấy mặt trong lớp học của mình. Tất nhiên Hikaru lúc này cũng tính ở trong đó. Dù cho khuôn mặt cậu ta lúc này luôn tránh né đi ánh mắt của Black. Kết hợp những gì Misaki nói và chiếc xe phong cách của cậu nhóc, Black đoán chừng Hikaru cũng không ít giao du với đám thanh niên ngổ ngáo trong thành phố. Ủ, những người còn lại bên cạnh thì có vẻ như là học sinh lớp khác trốn tiết ở bên ngoài.

Cũng không có gì. Ngày xưa Black đi học cũng trốn tiết thường xuyên. Chỉ điều là đại học mà thôi. Tính ra thì mấy tên nhóc này cũng ghê hơn Black nhiều. lúc Black mang mọi người đến cũng có không ít học sinh đang ở đây. Tuy nhiên giờ này đa số đã hòa vào trong đám người xem bên ngoài.

...

- Bọn em đã sẵn sàng.

- Thầy cũng nên cẩn thận nhé! Em cũng sẽ không biết nương tay đâu.

Viara nói chuyện với về trêu tức.

Nói tới này phải kể đến một việc. Đúng là hầu như mọi người thế giới này thường bỏ qua chuyện tuổi tác khi cân nhắc giao công việc. Nhưng đối với đám thanh niên ngổ ngáo như Viara, việc một cậu nhóc nhỏ xíu, vô danh tiếng đến dạy đám người như cậu thật sự là sỉ nhục không thể chấp nhận. Ban đầu cậu đăng kí tham gia cũng là vì nghe nói leader gym – cô Erika sẽ giảng dạy. Một cô gái xinh đẹp, giỏi giang, giàu có.. v v làm cô giáo thì còn được. Chứ Black thì mơ đi.

Chính vì không nhẫn nhịn được nên cậu mới muốn đấu pokemon. Thắng thì tuyệt rồi. Có thể khiến nhóc kia bẽ mặt mà thôi việc. Dù không tự thôi việc thì đám học sinh chả mấy chốc cũng sẽ bỏ lớp. Nhà trường nếu tiếp tục cũng phải đổi người khác tới dạy. Còn nếu thua...

Hê hê, cậu lại gọi đám người khác đến là được. Cậu cũng không tin cậu ngang dọc tung hoành bao lâu nay lại không trị được tên nhóc vô danh mới đến này.

...

- Vậy chúng ta bắt đầu đi.

- Mọi người có lẽ đều chờ đợi một mới rồi.

Giọng nói Black cắt đứt dòng suy nghĩ của Viara. Nghe vậy tuy khó chịu nhưng Viara cũng thầm chấp nhận. Đã đến lúc tập trung cho trận đấu rồi.

Và như vậy...

- Tiến lên đi! Pinsir.

Viara tung ra pokemon của mình. Một con Pinsir to khỏe với thân hình vạm vỡ xuất hiện trên sân. Black nhìn nhìn quan sát thấy nó lại có vẻ không tích cực cho lắm. Vòng vo suy nghĩ mới nhớ ra đám Pinsir này thích sống ở những nơi ẩm áp. Lạnh là chúng trốn đi đào hang để ngủ tránh rét ngay. Mà mấy ngày nay thành phố thời tiết lại có hơi chuyển lạnh. Giờ thời gian mới qua sáng sớm không lâu. Sương sớm thì vừa mới tan. Lúc này Pinsir thân thể thấy không thoải mái cũng không có gì lạ.

Nghĩ như vậy nhưng Black vẫn không quên việc mình cần làm. Pokeball tung ra. Pikachu xuất hiện trên sân.

- Pikachu, đi tới xử lý nó.

Black khuôn mặt không biểu tình, rất phong cách ra lệnh cho Pikachu. Dù gì cũng là đấu pokemon với học sinh của mình. Bên ngoài lại có nhiều người xem như vậy. Tất nhiên Black phải làm sao cho thật đẹp, thật phong cách mới được rồi.

...

- Cậu nói thầy giáo mới sẽ thắng hay là đám bên Viara thắng?

- Đây cũng không rõ ràng lắm. Tên nhóc mới đến có vẻ biết nhiều kiến thức. Tuy nhiên đây là đấu pokemon, ai mạnh người ấy thắng, cũng không phải thi trả lời trên giấy.

- Đoán chừng là bên Viara thắng, dù sao đồng người như vậy, lần lượt đi lên chả lẽ không đánh đổ được ông thầy giáo nhỏ.

- Chưa chắc. Nghe nói cậu ta là tiểu thư Erika đề cử tới dạy học. Trình độ nhất định không kém. Như đám Viara cũng chỉ là hoành hành trong trường thôi. So với đám người thật sự theo nghề huấn luyện viên pokemon thì còn kém xa.

- @#^%^@\$^&

- Xuyt!!! Im lặng. Đã bắt đầu rồi.

Đứng trong đám người, Mei khuôn mặt thờ ơ với mọi thứ diễn ra xung quanh. Ánh mắt cô bé giờ nhìn chăm chú hai người giữa sân đấu.

...

- Pinsir, dùng Brick Break (đâm thẳng).

Thấy Pikachu chạy tới tấn công, Viara lập tức ra lệnh cho pokemon của mình đón đánh. Trong lòng còn thầm khinh bỉ đối phương trình độ chả ra gì. Pikachu không cho đứng xa phóng điện mà lại ngóc ngếch cho nó tới gần Pinsir. Hắn ta không biết Pinsir cực mạnh khi cận chiến sao. Nếu Pikachu bị cặp sừng của Pinsir gấp chặt, chỉ cần cậu nhẹ búng tay là con Pikachu kia lia đời ngay.

Suy nghĩ như vậy, trong lòng Viara cũng an ổn hơn nhiều. Dù sao cũng là được giao cho công việc giảng dạy, trước đó cậu cũng có chút bất khoản. Giờ thì yên tâm rồi. này chắc chỉ là một tên một sách thôi. Lý thuyết còn được chứ thực tế thì không nhằm nhò gì. Viara bắt đầu mơ tưởng tới việc mình anh dũng đánh bại thầy giáo mười sau đó sẽ như thế nào. Biết đâu cô nàng lớp trưởng nhỏ nhắn xinh xắn kia sẽ nhìn cậu với cặp mắt khác... v v.

(Đúng là ở đâu cũng có người yêu thích Lolita “khà khà”)

...

Pinsir thấp cơ thể, hướng cặp sừng song song mặt đất rồi lao nhanh về phía Pikachu.

Chỉ thấy, thân thể Pikachu lóe lên ánh sáng chói mắt. Đây là chiêu Flash (ánh chớp) có tác dụng phát sáng cơ thể pokemon sử dụng. Ánh sáng vàng chói xuất hiện làm mọi người không khỏi nheo mắt lại. Có điều việc này cũng không cản được Pinsir đang lao tới.

...

Ánh sáng đến nhanh và đi cũng nhanh. Thích ứng lại hoàn cảnh, mọi người nhìn trở về trong sân. Vừa nãy chỉ nghe thấy một tiếng trần đục va chạm. Có vẻ như Pinsir lại thành công đánh trúng Pikachu. Nếu mà thật sự như vậy thì trận đấu này sợ sẽ kết thúc với chiến thắng của Viara.

Pinsir được biết đến dễ dàng với cặp sừng dài trên đầu, sức mạnh đáng sợ khi cận chiến cùng với năng lực đặc biệt Mold Breaker hay Hyper Cutter cho phép nó tấn công như máy chém. Không thứ gì có thể suy giảm sức mạnh đi sức tấn công của nó.

Trên sân, đối mặt với cái nhìn mong ngóng của Viara, Black tâm trạng bình thường. Vừa rồi chỉ là thử nghiệm chiến thuật mới mà thôi. Và có vẻ như đòn Flash (ánh chớp) của Pikachu dùng ra cũng không tệ. Mọi người xung quanh đều mất đi tầm nhìn khi nó đột ngột phóng chiêu. Hải lòng với kết quả thí nghiệm, Black cất tiếng nói chuyện:

- Tốt lắm Pikachu. Đã đến lúc tổng tấn công.

- Pika!

Pinsir vừa rồi chỉ là đâm vào nền đất mà thôi, Black tranh thủ lúc nó vừa xoay người liền mệnh lệnh cho Pikachu tấn công. Đây tình thế cũng một phần nguyên nhân do đối phương thiếu kinh nghiệm. Cậu ta hô hăng đâm thẳng như vậy thử hỏi làm sao Pikachu còn có thể trúng đòn. Ừ, nói đến vừa rồi, Black còn sợ là huấn luyện viên Pinsir muốn đánh lừa phán đoán của cậu nên Black cũng không có ra mệnh lệnh cho Pikachu. Bây giờ thấy kết quả xảy ra...

Pinsir vẫn kịp thời xoay trở lại ứng đối. Tiếc là khi nãy cậu không quyết đoán tấn công. Lúc này đã hơi chậm nhịp điệu. Quả nhiên loạn quyền đánh chết sự phụ già, đối phương đánh thẳng cậu lại còn nghi ngờ có lừa gạt. Đây là do suy bụng ta ra bụng người, bản thân hay dùng thủ đoạn kiểu này nên nhìn đâu cũng sợ trá gạt. Chẹp chẹp, đôi lúc đúng là không nên nghĩ quá nhiều thì tốt hơn.

Pinsir một lần nữa tấn công về phía Pikachu. Đây có vẻ là một chiêu Vice Grip (má bắt) đặc trưng. Hai cái sừng của nó loẹt xoẹt bắt chéo trong khi đâm đầu về hướng Pikachu. Nhìn mà người bên ngoài phát khiếp. Nếu bị kẹp trúng đảm bảo không dễ chịu tí nào.

- Pikachu dùng Double Team (ảo ảnh phân thân).

Một bản sao từ thân thể Pikachu nhảy ra. Không chỉ vậy, bản sao và bản thể dùng tốc độ cực nhanh liên hồi đổi chỗ cho nhau. Đây làm cho Pinsir không thể chính xác đoán ra đâu mới là bản chính. Khoảng cách nó và Pikachu giờ quá ngắn. Viara lúc này có thể nói là trở tay không kịp.

Hai pokemon chạm mặt ngay sau khoảnh khắc!

...

Kết thúc chương 84.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Lần đầu giao chiến

- Bốp... bốp... bốp...

Thân thể Pinsir liên tục trúng phải đòn đánh Slam (vô hạn xung kích) của Pikachu mà không có biện pháp đáp trả.

Ảnh phân thân và bản thể của Pikachu mượn ưu thế hình thể, linh hoạt vờn quanh cơ thể Pinsir với tốc độ thật nhanh nên rất dễ dàng né tránh Pinsir phản công. Đồng thời phần đuôi trên người nhân cơ hội liên tục chặt chém lên người đối phương. Đây tương tự Pinsir bị vô số đòn Iron Tail (đuôi thép) bản mini đánh mạnh lên người.

Hiệu quả đạt được cũng không tồi. Thân thể Pinsir giờ đã chẳng chịt vết thương. Có được kết quả như bây giờ kể đến cũng có một phần công lao từ trận

chiến cùng Erika mới kích thích ra tới. Sau trận thua với Bellsprout, Black ý thức được thiếu sót Pikachu gặp phải. Vì vậy cậu liền nỗ lực tìm cách cải thiện khả năng cận chiến cho Pikachu.

Có công mài sắt có ngày nên kim. Pikachu cũng không chịu thua kém. Cả hai rất nhanh kết hợp Double Team và Iron Tail vào trong thực chiến. Lợi dụng việc linh hoạt điều khiển ảnh phân thân che dấu cho Iron Tail gây sát thương. Trước đó vẫn còn giai đoạn thử nghiệm. Hiện tại thử trên người Pinsir cho thấy hiệu quả cũng không tệ lắm. Nếu tiếp tục mài dũa qua thời gian có thể khiến uy lực kết hợp tạo ra mạnh mẽ hơn. Giờ ít nhất cũng giúp Pikachu lấy lại niềm tin sau trận thua mấy hôm trước.

Hiệu quả của Double Team sắp kết thúc. Hiện tại thời gian đòn kết hợp này cũng không dài. Dù sao mới qua thử nghiệm, Pikachu cùng lúc điều khiển cả cơ thể và ảnh phân thân vờn quanh Pinsir còn rất tốn sức. Black nhanh chóng hạ mệnh lệnh mới.

- Pikachu, Thunder Bolt (mười vạn volt)

Âm thanh của Black làm thức tỉnh Viara, cậu ta giật mình hô to.

- Pinsir, mặc kệ chúng, lập tức tấn công cả hai.

- Pinsirrrrrr!!!

Pinsir nhận lệnh từ chủ nhân mình, nó bắt đầu dùng cặp sừng trên đầu khua loạn về phía cả hai Pikachu nó nhìn thấy. Tuy nhiên cho tới lúc Pikachu tích đủ năng lượng cho chiêu kế tiếp nó vẫn không đánh trúng một lần. Dù sao độ linh hoạt của Pikachu, yếu tố hình thể... v v đều có lợi cho việc Pikachu né tránh đòn tấn công từ phía đối thủ.

- Pi... ka ... chu!!!

Ảnh phân thân biến mất. Pikachu thân hình hiện ra, hai má lóe ra tia lửa điện, một đòn Thunder Bolt mạnh mẽ giáng lên trên cơ thể của đối phương.

- Xoẹt ... xẹt ... xẹt ...

Trúng trọn vẹn đòn tấn công của Pikachu ở khoảng cách cực gần, thân thể Pinsir thậm chí ngán ngùi xuất hiện lập lòe tia lửa điện phóng ra.

- Rầm!!!

Pinsir ngã xuống trên mặt đất. Chiến thắng thuộc về Pikachu.

...

Đang quan sát xung quanh trận chiến, thấy Pinsir ngã xuống, mọi người tức thì yên lặng vài giây. Tiếp đó là tiếng vỗ tay ủng hộ nhiệt liệt vang lên.

Một trận đấu rất đẹp mắt. Ngoài ra nó còn đặc biệt trình diễn một phong cách chiến đấu khác của pokemon hệ điện. Có thể nói trận chiến mang lại rất nhiều kinh nghiệm quý báu cho đám học sinh.

...

Black tươi cười gật gù đầu hài lòng với kết quả đạt được. Cậu lại nhìn về phía Viara.

- Còn ai muốn tiếp tục hay không?

Thần sắc ngơ ngác nhìn Pinsir nằm gục trên sân, nghe được giọng nói của Black, Viara giật mình tỉnh lại. Cậu ta quay mắt nhìn về đám người xung quanh. Cuối cùng ánh mắt nhìn chằm chằm về Hikaru. Dù sao hai người đều từ trong lớp ra tới. Hikaru bắt gặp ánh mắt Viara nhìn về phía mình, cậu ngượng ngùng trả lời.

- Xin lỗi Viara, thật sự là tớ không phải là đối thủ của cậu chứ nói gì đến đánh bại được ông thầy kia. Đi lên cũng chỉ thêm mất mặt mà thôi.

Nghe vậy Viara cũng không phản đối. Hai người quen nhau từ nhỏ, khả năng của nhau ra sao đều tự mình rõ ràng. Có điều chẳng lẽ bây giờ lại cứ để yên như vậy.

...

- Oa, thầy giáo mới tới thật giỏi. Đánh trông cứ như là trên ti vi vậy. Thật hấp dẫn. (một bé gái mê trai phát biểu)

- Đúng... đúng, đánh rất xuất sắc rồi! (một bé khác phụ họa)

- Mọi người nói xem thầy giáo đã có bạn gái hay chưa? (lạc đề nghiêm trọng)

- #^\$%&^^&*\$^&\$

- Mọi người cũng đừng tranh. Thầy giáo mới đến rõ ràng có ý tứ với lớp trường rồi. Thấy nhìn cậu ấy suốt. Tranh cũng vô ích thôi!

- À ...

Các cô gái hứng thú đến nhanh đi cũng nhanh. Cả đám nghe xong đều liếc mắt nhìn về phía Mei. Tuy nghe được đám người xung quanh bàn tán nhưng khuôn mặt Mei lúc này lại không có bất kì cảm xúc. Mỗi tội hai bên tai hơi đỏ ửng lại nói rõ tâm trạng cô bé cũng không giống như bề ngoài.

Một cậu thanh niên từ trong đám người bên cạnh Viara. Mọi người lập tức quay mắt nhìn về phía sân đấu chờ đợi trận đấu kế tiếp.

Cảm nhận tầm mắt của mọi người đều rời đi, tâm trạng của Mei cũng nhẹ nhàng hơn. Mặt hơi ửng đỏ, cô bé liếc nhanh xung quanh đám bảo không có ai chứng kiến, tiếp đó giống như mọi người tập trung nhìn về phía sân đấu. Có điều lúc này vô tình hay cố ý cô bé lại nhìn về phía Black nhiều hơn.

...

Trên sân...

Đối diện Black giờ là một cậu thanh niên tầm mười sáu mười bảy tuổi. Này có vẻ khác xa so với tuổi đám học sinh trong trường. Chẳng lẽ là thanh niên bên ngoài tới đây. Black trong lòng nghi hoặc nhưng vẫn tươi cười hỏi đối phương.

- Như vậy cậu sẽ là đối thủ tiếp theo rồi.

- Xuất hiện đi Hitmonchan.

Được lắm lạnh lùng xuất chiến. Black trong lòng thầm khen biểu hiện của đối phương. Dù “cool”, đủ phách lối. Tuy nhiên hi vọng thực lực cũng sẽ xứng tầm với biểu hiện làm ra.

...

Một lát sau...

- Bịch!!!

Này đã là người thứ tám thất bại với Black. Trừ cậu thanh niên ngẫu với con Hitmonchan còn có chút tính uy hiếp, mấy trận đấu sau Black hầu như chỉ dùng chút năng lực là có thể nhẹ nhàng đánh bại. Lúc này sau khi Pikachu giải quyết đối thủ vừa rồi, một bé Sandshrew, Black hướng ánh mắt hỏi thăm về phía đám người Viara.

Nhìn bên ngoài đám người xem giờ phút này cũng tương tự hướng ánh mắt về phía mình, Viara cuối cùng không nhịn được nữa. Cậu khẽ nói nhỏ với đám người xung quanh, tiếp đó sau khi nhất chí ý kiến, cả đám người để lại mấy câu uy hiếp rồi nhanh chân chuẩn em. Dù sao liên tiếp thua như vậy thật sự quá mất mặt rồi. Tạm thời chạy đi thì tốt hơn. Ngày mai trở lại tìm về mặt mũi tính sau.

Đám gây rối rời đi, Black cũng không làm thêm ngăn cản. Lắc lắc đầu, nghĩ tới phản ứng cả đám trước khi đi, sợ rằng sau này còn có phiền toái tự tới tìm cậu. Tạm thời bỏ qua rắc rối sau này có thể gặp, Black bước chân tới gần đám học sinh của mình.

...

Vừa tới nơi, đám học sinh nam cũng không có phản ứng gì quá mãnh liệt, đơn giản là nề phục năng lực của cậu mà thôi. Có điều các bạn nữ thì không dễ dàng chút nào. Một đồng câu hỏi liên hồi bắn phá lỗ tai của Black. Tuy nhiên ngược lại với nỗi khổ hai tai phải chịu, hưởng thụ các em gái vồn quanh, hơi thở thanh xuân tràn ngập làm tâm thần Black vô cùng hưởng thụ.

Chep, cuộc sống đẹp nhất của một cậu con trai cũng chỉ đến như thế này mà thôi!

Đang ngất ngây con gà tây thì giọng nói một cô bé con làm Black suýt nữa tức giận thổ huyết.

- Tiếc là thầy giáo so ra vẫn kém nhiều anh Green của mình.

Một lần chưa xong, rất nhanh đám bạn gái còn lại dồn dập miệng lưỡi sắc bén chém nát tâm hồn mong manh của Black.

- Sao cậu có thể so thầy giáo với anh Green chứ. Anh ấy vừa đẹp trai, gia đình gia giáo, vừa giàu có, lại mạnh mẽ như vậy... bla bla.

- Haizz, nghĩ lại hai người tuổi cũng xấp xỉ nhau mà kém nhau như trời với đất.

- ^%\$%^&*^

- Suyt, nói nhỏ thôi đừng làm thầy giáo buồn!!!

A Lê Hấp! Giờ mới biết nói nhỏ thôi. Này này giờ ta lỡ nghe hết thầy rồi.

Black tâm thần đầy ủ rũ, khuôn mặt đáng thương nhìn về đám thiếu nữ xung quanh. Có điều đón lấy chỉ là những ánh mắt đồng cảm, thương hại, ngược ngùng... v v.

Black bây giờ thật muốn gầm lên một tiếng “Xin đừng nhìn anh với những ánh mắt ấy được không!”. Có điều cậu vẫn nén lại không phát ra âm thanh. Nước mắt lặng lẽ chảy vào tim. Kế hoạch chứng minh năng lực với đám học sinh có vẻ như còn chưa hoàn toàn thành công. Một tảng đá lớn chắn đường phía trước mà cậu không có cách nào hóa giải.

Haizzz. Thôi chấp nhận số phận vậy.

...

Đang lúc Black buồn rầu vì hình tượng của mình trong lòng đám học sinh nữ trong lớp lại thua kém tên Green chảnh chọe kia, một tiếng hỏi thăm làm cậu bừng tỉnh lại.

- Ai là thầy giáo Black. Có người đến đây tìm gặp.

Black mang theo đám người đi tới chỗ phát ra âm thanh.

Đến nơi Black không thể tin tưởng vào ánh mắt của mình. Vừa nhắc đến Green, lúc này cậu ta lại lù lù xuất hiện trước mắt. Bình tĩnh lại tâm thần, Black tiến lên hỏi rõ mọi chuyện.

Rất nhanh mọi chuyện được rõ ràng. Green sáng nay tới gym khiêu chiến Erika. Tuy nhiên cô gái vì không mấy hứng thú với chiến đấu nên lấy lý do huy hiệu không đủ vì vậy đề nghị Green đi khiêu chiến Black- người mà vừa thắng được huy hiệu Badge từ cô. Vì vậy mới có cảnh Green xuất hiện nơi này.

Dĩ nhiên chuyện cụ thể thế nào thì Black không lắm rõ ràng, cậu chỉ biết rằng hiện tại Green tới đây muốn khiêu chiến cậu. Và nếu cậu thua sẽ mất đi huy hiệu Badge. Tất nhiên nếu thắng cậu có thể yêu cầu phần thưởng cho mình. Đây là một trận đánh cuộc công bình.

Suy nghĩ trong chốc lát, Black đồng ý đánh cược với Green, ngoài ra lấy lý do huy hiệu chỉ được phát một lần, Black yêu cầu phần thưởng để trao đổi là một bộ bốn viên tiến hóa (hệ lửa, nước, điện, thảo). Hai người thỏa thuận xong xuôi liền quyết định ngay tại sân tập nơi đây tiến hành chiến đấu. Đám đông vây xem giờ càng có xu hướng gia tăng thêm. Đây là do thông tin Green sẽ chiến đấu trong trường được đám thiếu nữ truyền đi.

Không hổ là cháu ruột giáo sư Oak. Danh tiếng đủ cao.

Black than thở trong lòng khi bước chân trở lại sân đấu.

Lần va chạm đầu tiên của hai trainer trẻ chuẩn bị bắt đầu.

...

Kết thúc chương 85.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Quyết đấu

Sân đấu...

- Tiến lên đi Charmeleon!

Tiếng rít gào của đám thiếu nữ vây xem làm Black tâm lý cảm thấy khó chịu.

Na ni! Đây là đang ở sân nhà của cậu được không? Làm sao có cảm giác như Green mới là người nhận dạy học ở đây vậy. Liếc ánh mắt nhìn về đám khán giả vây xem, 99% các em gái đã đổ chiều sang bên Green. Cũng còn tốt đám con trai còn đang đứng trung lập. Thậm chí còn có vài đồng chí khó chịu với Green đang cổ vũ cho Black. Tất nhiên là tiếng cổ vũ của họ bị ngập trời tiếng kêu của đám học nữ sinh che khuất rồi.

Quay trở lại nhìn đối thủ của mình, Charmeleon đang bày vẻ mặt đe dọa về phía cậu. Loài Charmeleon luôn là như vậy, bản tính hiếu chiến bị khơi dậy khác hẳn tính cách khi còn là Charmander. Một minh chứng cho việc pokemon tiến hóa là thể hiện nó đã đến độ tuổi thiếu niên nổi loạn rồi. Thời điểm này Charmeleon sẽ chỉ hứng thú với những đối thủ chứng cho là mạnh mẽ thôi.

Ừm. Rất tốt! Cậu cũng nên tranh thủ một chút đặc điểm này mới được. Chạm vào pokeball bên hông, Black suy nghĩ giây lát rồi có quyết định.

- Xuất hiện đi Rattata!

Mọi người xung quanh xôn xao. Không ngờ đối đầu với Charmeleon của Green mà Black lại chỉ tung ra Rattata. Đây có vẻ là một quyết định thiếu lý trí

khiến người ta khó hiểu. Nhất là khi họ thấy rõ ràng hình dáng của Rattata. Một cô Rattata nhỏ nhắn xinh xắn với cái nơ hồng buộc trên đầu. Này cũng chiến đấu được hả? Cả đám người trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Chẳng lẽ định dùng mỹ nhân kế với Charmeleon?

...

Nhìn Rattata khuôn mặt tội nghiệp đang nhìn về mình. Black thật sự đau đầu. Ngày xưa cũng không sao, tuy rằng Rattata không thích chiến đấu nhưng cũng luôn chấp hành mệnh lệnh của Black không chút nghi ngờ. Lúc huấn luyện cũng đầy đủ chăm chỉ nghiêm túc. Chuyện đột nhiên thay đổi từ khi đi cùng với Blue. Không biết cô ấy cho Rattata và Ponyta bùa mê thuốc lú gì mà khiến cả hai bây giờ...

Giống như là...

... nữ tính hơn chẳng hạn!

Lúc này đối đầu phong cách dã man của Charmeleon, tiểu thư Rattata rất nhân tính hóa bày ra mặt yếu đuối thực nữ của mình, ánh mắt buồn bã, cầu xin nhìn về phía chủ nhân.

...

Cau mày, bỏ qua biểu tình của Rattata, Black phụng phịu ra lệnh.

- Tốt lắm Rattata, chúng ta đã nói rồi không phải sao. Tiến lên. Dùng Focus Sash (tụ khí) đi.

Trước đó, cậu đã có yêu cầu với Rattata khi chiến đấu nhất định cần nghe lời của mình. Thấy Black nói như vậy, Rattata thừ người ra, miệng than thở. Cuối cùng, không thay đổi được hiện thực, trong ánh mắt hiếu kì của mọi người, cô bé yêu kiều bước chậm về phía Charmeleon.

...

Phía bên kia, Green lúc này khuôn mặt ngạc nhiên nhìn hành vi của Black và Rattata. Dù sao theo cậu được biết thì đối thủ lúc này của mình đã từng chiến thắng leader gym đạt được huy hiệu Boulder, Cascade, Badge. Chính vì vậy cậu cũng không lơ là chút nào, tung ngay pokemon mạnh nhất của mình trong ván đấu đầu tiên. Tuy nhiên hành động của đối phương lại làm cậu thật sâu khó hiểu. Đây là muốn chơi như thế nào đây? Trong đầu tràn đầy dấu hỏi, kinh nghiệm bản thân làm cho Green lựa chọn yên lặng theo dõi diễn biến mọi việc tiếp theo.

Trái với chủ nhân của mình, Charmeleon nhìn thấy đối thủ là một cô bé Rattata, và nhất là sau khi chứng kiến đối phương đứng đĩnh đạc bước tới gần mình...

... Nó thật sự chán!

Này đối thủ thật không thể khiến nó có chút hứng thú chiến đấu nào. Thật không hiểu chủ nhân vì sao lại cho nó ra đánh một trận đấu như vậy.

Có điều dễ đối phương cứ chậm rãi đến gần nó như thế cũng không tốt. Charmeleon không cần Green ra lệnh liền miệng phun cột lửa hướng về phía Rattata dùng để đe dọa.

...

Dưới ánh mắt nhìn kĩ của tất cả mọi người, Charmeleon bất ngờ phun lửa về phía Rattata. Ngọn lửa nóng rực sượt qua người Rattata. Đòn tấn công của Charmeleon tuy mang tính chất uy hiếp nhưng lại vô tình làm hỏng chiếc nơ trên đầu của cô bé.

Không khí thoáng đông cứng lại.

Tường chừng như chiến đấu lập tức bùng nổ. Ai ngờ Rattata lại không di chuyển nữa. Nó ngồi bệt tại chỗ bắt đầu hướng về phía Charmeleon lớn tiếng cầu nhau.

- Ratttt... rattaaaa ... rattataaaa... (tạm dịch: Tại sao cậu có thể đối xử với một cô gái bé bỏng thô lỗ như vậy?)

- Charr... charr ... charr!!! (Xin nhò, chúng ta đang chiến đấu có được hay không! Đây cũng không phải trò chơi dành cho trẻ con.)

- Rattaaaa ... rattataaaa ... ratttt! (Này cũng không phải là điều một vị thần sĩ Charmeleon nên làm.)

- Charr ... charrme Charmeleon! (Sai rồi! Đây là thứ một chiến binh Charmeleon nên làm.)

- Rattata Rata... Rattata...! (Tôi thậm chí chưa hề tấn công làm tổn thương cậu mấy may. Ngược lại cậu làm hỏng chiếc nơ của tôi rồi. Bắt đền cậu đây!!!)

- Charr ... charr! (Đó không phải là do vô tình thôi sao. Hơn nữa đeo nơ vào trận đấu là không đúng.)

- Rattata Rattata ... ratttt!!!! (Hu hu...~ Nhưng đây là chiếc nơ mà tôi yêu quý nhất. Giờ cậu làm hỏng nó rồi. Tôi không biết đâu~ Cậu phụ trách đi!!!!)

- Charmeeee ...charr ... charr ... (Bảo chủ nhân cô mua cái mới không được à. Nhìn cậu ta cũng ngu ngu dễ lừa mà?)
- Ratta... rattttt Rattaata ... (Mẹ nói xúi dục pokemon khác làm chuyện xấu là thứ đám pokemon hư hỏng hay làm!)
- Charr! (Này...!)
- Char... charmee ... charmeleon... (Lời người lớn nói đâu phải lúc nào cũng đúng. Đừng luôn cho là thật.)
- Rattataaaaa... Rattata... ratttaa... (Không cho phép nói xấu mẹ tôi. Đó là quý bà Raticate vĩ đại nhất thế giới...)
- Char.... Charmeee ... charrr ... (Sr..., tôi không có ý.) “gãi gãi đầu”
- @%^#%^&\$^& (Skill bí truyền Endeavor “lái nhải” di truyền từ bà mẹ Raticate.)

Dưới cái nhìn há hốc mồm của mọi người, hai con pokemon bắt đầu ngồi yên thuyên trò chuyện với nhau. Rattata liên hồi cầu nhàu còn Charmeleon thỉnh thoảng lại gãi gãi đầu tỏ vẻ bối rối.

Xxx, ai bảo Charmeleon tính tình rất nóng nảy khó chịu. Không nhìn thấy nó rất hiền hòa đây sao. Sau này Black nhất định sẽ không tin khi nghe người ta nói Charmeleon là một đám dã man, trong đầu tràn đầy bạo lực thừa số nữa.

...

Đang đau đầu nhức óc khi nghe thuyên, lái nhải từ F.E.A.R (đồ găm nhảm khó chịu, đáng ghét... vv) trước mặt. Charmeleon quyết định len lén đầu hàng đối phương để dừng lại việc đối thủ tiếp tục tra tấn lỗ tai của mình. Còn hậu quả sau khi thua...

Này cũng không thể trách nó. Dù sao chủ nhân cũng không gặp nguy hiểm gì. Kẻ “làm công ăn lương” như nó có lẽ thua một lần chắc cũng không có sao đâu. Hãy thương cho hai bên tai sắp mọc kén của nó đi!

- Charrr charrr ... charrr... (Được rồi được rồi, xin hãy dừng lại đi! Baby please!!! Tôi chịu thua còn không được sao.)
- Rattataaaa... Rattata... (Thật sự? Nói dối là không tốt đâu nhé.)
- !#^%&#%&^%& (Mẹ đã dạy^@%^@#^^#)
- Char... char... char... (Đã biết đã biết!!! Chịu thua thật rồi mà!)
- Rattata... Rattata... Rattataaaa... (Hức... Này không tốt lắm đâu.) “bé quá ngượng ngùng”
- Char... charr ... charmeeee... (Yên tâm, tôi ra diễn đảm bảo không ai nói gì.)

Mắt Rattata long lanh nhìn về phía Charmeleon. Trong thâm tâm thật hài lòng với kết quả mình đã tạo ra. Cô cảm giác bản thân đang tiến gần hơn tới hình tượng một cô thiếu nữ Rattata hoàn mỹ. Ừ, trải qua cô dày tâm khuyển bảo, từ đây trên thế giới hẳn sẽ lại có thêm một vị thần sĩ Charmeleon đây. Rattata trong lòng thầm nhủ.

Đối diện, thấy Rattata ngừng lại sử dụng Envender (lái nhải), Charmeleon rất tự giác tới gần nơi Rattata đang đứng. Tâm thần thả lỏng.

Haizzz!!!

Sau khi nghe xong đối phương lái nhải liên hồi. Đột nhiên cảm thấy không gian tĩnh lặng như bây giờ thật tuyệt vời biết bao.

Xxx, nhanh kết thúc trở về pokeball đi ngủ thôi. Chuyện hôm nay đối với nó thật sự là quá tệ rồi. Này một đời anh danh của nó nay còn đâu. Có điều Charmeleon cũng không hối hận vì quyết định của mình.

Sorry chủ nhân. Không phải Charmeleon không chịu trách nhiệm mà là đối thủ quá mức nguy hiểm rồi. Trong lòng thầm nhủ, Charmeleon nước mắt chảy ngược, bước chậm về phía Rattata.

...

Và thế là trên sân ngay lập tức trình diễn một màn Charmeleon (học sinh làm sai chuyện) đón nhận cô giáo – Rattata bắt phạt. Dưới cái nhìn trân trối của người xem, khuôn mặt ngỡ ngàng, lơ ngơ của Green cùng nụ cười xấu xa của Black, Rattata rất nhẹ nhàng dùng một chiêu Quick Attack (tấn công nhanh) lên người đối thủ. Đương nhiên là ngay sau đó Charmeleon hoàn mỹ phối hợp ngã lăn ra đất giả vờ đã bất tỉnh nhân sự.

Chiến đấu đến đây kết thúc.

Rattata còn cẩn thận dùng chân trước thăm dò cơ thể đối phương. Đang nằm trên mặt đất, Charmeleon rất phối hợp giật giật cơ thể tỏ vẻ vô lực tái chiến. Mắt trợn ngược lên và miệng nó sùi ra bọt mép. Hoàn mỹ biểu hiện ra tình trạng thê thảm của mình.

Thấy vậy, cô bé hài lòng gật gật đầu. Đây mới đúng thôi. Thân sĩ luôn luôn phải nhường nhịn cho tiểu thư không phải sao? Mẹ dạy chẳng có sai bao giờ!

Rattata vs Charmeleon.

Người chiến thắng: Rattata tiểu thư!

...

Trên sân...

Mặt mũi tối tăm, Green không ngờ ván đấu đầu tiên lại diễn ra như thế. Thật không hiểu Rattata bé xíu kia làm sao lại có thể chiến thắng Charmeleon của mình. Đây tất cả thật giống như là...

... Charmeleon tự chịu thua vậy!

Đây thật là chuyện khó có thể tin nổi đối với Charmeleon. Dù sao nó vốn rất hiểu chiến và nóng tính.

Chuyện diễn ra thật kì quặc!

Tuy nhiên lúc này mọi thứ đã không thể thay đổi. Green cũng đành chấp nhận sự thật là Charmeleon thua cho con Rattata nhỏ xíu đối diện. Dù cho trong lòng cậu tràn đầy nghi hoặc cũng không cam lòng.

Chắc hẳn đám người xem xung quanh cũng tò mò không kém.

...

Ngoài sân đấu...

Trái với suy nghĩ của Green, dường như các cô gái chú ý nhiều hơn tới việc thần tượng của mình thua cuộc.

- Hu hu hu, không phải đâu. Anh Green sao có thể thua được cơ chứ.

- Ông thầy giáo chắc chắn đã sử dụng thủ đoạn nào đó thật kì bí để Charmeleon bỏ cuộc. (Charmeleon gật đầu đồng cảm)

- Nhưng sao thần tượng của mình có thể thua được. Chẳng lẽ tên này giả mạo anh Green để hủy đi hình tượng anh ấy trong lòng chúng ta.

- Chắc chắn là như vậy rồi.

- Đúng thế, nhất định là như vậy. Anh Green là cháu ruột giáo sư Oak, sao có thể thua ở đây được.

- ^&\$%^#@#%^&

...

Bỏ qua cảm xúc cũng như bàn tán của đám khán giả đang xem bên ngoài.

Thu hồi lại Charmeleon vào trong pokeball. Đã đến lúc tiến hành ván đấu thứ hai. Không chút chần chờ, Green tung ra sự lựa chọn của mình. Đồng đội được cậu cực kì tin tưởng. Nếu ván này đối phương còn dám giờ trò đó một lần nữa, cậu sẽ cho hấn ta biết tay.

- Xuất hiện đi Scyther!

...

Kết thúc chương 86.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Quyết đấu 2

Black cực kì hài lòng với biểu hiện của Rattata. Khác với đòn kết hợp của Pikachu khi trước. Đây chiến thuật Rattata áp dụng được cậu áp ử rất lâu rồi. Dù sao khi xưa trên địa cầu chơi F.E.A.R cũng thật nổi tiếng. Tiếc là ở thế giới này những kỉ tích cậu mong muốn rất khó xảy ra. Nói cho cùng nó cũng chỉ là đề đối phó một chút khi đối thủ không có ác ý. Đồng thời muốn dùng ra còn kèm theo thật nhiều điều kiện bổ sung. Như giới tính hai bên, hoàn

cảnh tình huống, ứng đối của huấn luyện viên đối địch ... v.v.

Lắc lắc đầu, Black biết mình khó mà sử dụng chiến thuật này trong ván thứ hai. Nếu không Scyther sẽ trước hết cho Rattata vài nhát chém vào đầu trước khi nó muốn dùng Endeavor (lải nhải). Dù gì cũng là sát thủ nổi danh Scyther mà.

Black thu hồi lại Rattata về pokeball. Cô bé đã hoàn thành rất tốt mục tiêu đề ra. Hình ảnh Green mặt ngơ ngác khi Charmeleon bị Rattata hạ gục khiến tâm tình cậu thật tốt. Còn bây giờ là lúc vị tiểu thư khác ra tay.

Miệng nhếch lên nở nụ cười, Black tung ra lựa chọn của mình.

- Tiến lên nào! Ponyta.

Stage 2: Scyther vs Ponyta.

Ván đấu thứ hai giờ chính thức bắt đầu.

...

Nhìn sự lựa chọn của đối thủ, Green trong lòng cũng dễ dàng hơn. Đây mới đúng thôi, ít nhất về mặt thuộc tính Scyther hệ Bug (côn trùng) bị hệ Fire (lửa) của Ponyta khắc chế. Dù cho có thua cũng còn có chút nguyên nhân. Sẽ không như ván đấu trước thua mà không hiểu gì hết.

Bên phía Black, dù rằng Ponyta có lợi thế thuộc tính nhưng cậu cũng không dám phớt lờ. Đối phương có lợi thế phi hành trên không, này làm cho Ponyta khá bị động khi muốn tấn công. Nghĩ như vậy, Black chợt nảy ra ý tưởng.

Liếc nhìn Green phía đối diện. Trước lúc đó chỉ có thể chờ đối phương phản ứng trước rồi.

...

Green tình cờ chứng kiến ánh mắt dò xét Black nhìn về mình. “Đây là lại muốn làm gì?” Trong lòng nghi hoặc có điều chỉ trong giây lát cậu đã có quyết định.

- Scyther, trước dùng Focus Energy (tụ khí)

Black bên kia cũng đồng thời hạ lệnh:

- Ponyta, dùng Incinerate (ngọn lửa bùng cháy)

Ngay khi Scyther thu nạp năng lượng tăng lực tấn công, Ponyta miệng bắt đầu phun lửa thiêu đốt đối phương. Thấy vậy, Green bình tĩnh hạ mệnh lệnh.

- Scyther, dùng Swords Dance (vũ điệu chiến tranh) tránh né.

Theo mệnh lệnh Green đề ra, Scyther đôi cánh khẽ vỗ, nó bắt đầu linh hoạt bay múa tránh né trong màn lửa. Như vậy Scyther không chỉ tránh né tấn công từ Ponyta mà còn lợi dụng Swords Dance hiệu quả để tiếp tục tăng lực công kích của mình thêm lần nữa.

Chuyện Ponyta dùng lửa tấn công dù sao cũng có thể định liệu trước, vì vậy Black hành động cũng không có gì ngạc nhiên. Hiện tại Scyther đã tăng lực tấn công hai lần. Ngoài ra đặc tính bản thân của nó (abilities) là Technician (kỹ sư). Vì thế các đòn đánh bình thường xuất phát từ nó đều có uy lực tăng lên gấp rưỡi. Đây có thể là thứ Green muốn lợi dụng.

Hiện tại điều Green muốn làm chính là tăng lực tấn công cho Scyther lên hết mức có thể. Sau đó Scyther có thể kết thúc đối phương chỉ bằng một đòn tấn công duy nhất. “Critical” đối thủ. Đến lúc đó dù đối phương có phát hiện thì mọi chuyện cũng đã muộn màng.

...

Ponyta liên tục dùng Incinerate (ngọn lửa bùng cháy) về phía Scyther. Khả năng đối phương có thể bay lên không trung tránh né vì vậy đòn tấn công cũng chưa tạo được nhiều hiệu quả. Ngay lúc Ponyta một lần nữa định tấn công thì giọng nói của Green vang vọng.

- Là lúc này Scyther, Vacuum Wave (liên hoàn trảm).

Black cũng lập tức hạ lệnh:

- Chính là lúc này, Ponyta lập tức dùng Flame Wheel (bức tường lửa).

Chiến đấu bùng nổ chỉ trong tích tắc. Scyther di chuyển nhanh như tia chớp tới bên cạnh Ponyta. Tiếp đó nó liên tiếp dùng hai lưỡi dao liên hồi chém về phía Ponyta. Trên không trung lúc này xuất hiện vô số tàn ảnh không cách nào phân biệt hư thực.

Ponyta một bên nhăn nhó đón ả công của Scyther, một bên miệng phun lửa bao trùm cả cơ thể mình. Sức nóng mãnh liệt của lửa lan tỏa ra khắp xung quanh cơ thể nó khiến cho dù đang di chuyển cực nhanh Scyther cũng phải chịu ảnh hưởng mà chậm lại tốc độ, hiện ra thân hình.

Scyther đòn liên hoàn trăm chỉ trong tích tắc hoàn thành. Trái với mong đợi của Green. Đòn đánh của Scyther tuy gây thật nhiều thiệt hại cho Ponyta nhưng lại không thể dứt khoát đánh gục nó. Và giờ tới lúc Black phản công. Ngay khi bóng dáng Scyther hơi hiển hiện, cậu lập tức ra lệnh.

- Ponyta, Low Kick (đá thấp).

Black vừa dứt lời, hai chân sau của Ponyta đã đập bay thân hình Scyther. Này bản năng phản ứng lại khi bị thương khiến đòn đánh của Ponyta gây sát thương cực kì mạnh mẽ. Thân thể Scyther bị đập hất ngược lên trời, đầu óc nó choáng váng.

Giờ là lúc dứt điểm chiến đấu. Black lập tức hô lớn.

- Ponyta, kết thúc nó, dùng Stomp (giẫm đạp).

Ponyta nghe lệnh, quay người chạy nhanh về phía Scyther bị đập bay. Giờ nó chỉ cần bổ sung một đòn giẫm đạp lên sấp nằm trên đất Scyther là giành được chiến thắng. Có điều Green lại sẽ không để chuyện đó xảy ra.

Ngay từ lúc Black mệnh lệnh Ponyta dùng Flame Wheel thì cậu đã có dự cảm không tốt. Có vẻ như cậu vừa trúng kế của đối phương. Tuy nhiên biến đổi diễn ra quá nhanh. Tới khi Scyther bị đập bay ra thì cậu mới sực tỉnh. Lúc này cậu sao còn có thể để Ponyta được như ý nguyện được.

- Scyther, dùng Substitute (thế thân).

Vừa tỉnh lại sau giây phút choáng váng, nghe mệnh lệnh của chủ nhân, Scyther không chút chần chờ lập tức thực hiện. Ngay giây phút nó vừa thoát đi, hai chân trước của Ponyta đã đổ ập lên thế thân của nó. Bụi bậm bay tràn ngập.

Scyther trở về điểm xuất hiện ban đầu thờ hồng hộc vì mệt. Vị trí nó thoát đi lúc này bụi mù cũng đã tan biến. Ponyta xuất hiện trước mắt mọi người. Tình trạng lúc này cũng không khá khẩm hơn Scyther là bao. Có thể nói lần đụng chạm vừa rồi hai bên kẻ tám lạng người nửa cân. Cũng không ai thực sự chiếm được lợi thế.

Nuối tiếc vì vừa rồi để chạy mất Scyther. Bây giờ đối phương đã có phòng bị, muốn có cơ hội để kết thúc trận đấu như vừa rồi sợ là sẽ không khả năng diễn ra. Hiện tại một bên có phi hành trên không ưu thế, một bên có thể di chuyển trên mặt đất cực nhanh. Muốn chính diện đánh bại đối thủ sẽ không dễ dàng chút nào. Black hiểu tiếp theo trận đấu chỉ có thể trông chờ vào sự kiên trì của pokemon hai bên rồi.

...

Đôi lúc đấu pokemon sẽ rơi vào tình thế như vậy, khi mà cả hai bên đều rất khó cho ra chiến thuật để chiến thắng đối phương, lúc này trận đấu sẽ trở thành thế cuộc giằng co. Kẻ nào kiên trì tới cuối cùng sẽ là người giành chiến thắng.

Black quyết định hành động trước. Dù sao Scyther lúc nào cũng có thể bay nhưng Ponyta chỉ có được ưu thế khi đang chạy. Lúc này không cho Ponyta di chuyển cũng chỉ là làm mỗi như Scyther tiến đến mà thôi. Quay về phía Ponyta, Black giọng nghiêm nghị.

- Làm tốt lắm Ponyta. Giờ đã là lúc cần chứng minh chính mình. Chạy thật nhanh như lúc chúng ta huấn luyện nhé.

- Còn hiện tại...

- ...dùng Flame Wheel (bức từng lửa) truy đuổi đối phương nào.

- Ponytaaaaaa!!!!!!

Một tiếng hí dài, mang quanh mình lớp áo choàng lửa đỏ rực, Ponyta cực tốc lao về phía Scyther.

Nhìn thấy hành động của Ponyta, Green cũng không chậm trễ, lập tức hạ lệnh.

- Scyther bay lùi lại, dùng Razor Wind (lưỡi dao gió) tấn công đối phương.

- Scyyyy!!!!

Cứ như vậy, trên sân cục diện nhanh chóng biến thành Ponyta cả người đầy lửa phi nhanh về phía đối thủ. Đối diện, Scyther lợi dụng ưu thế trên không trung né tránh Ponyta, đồng thời không quên dùng Razor Wind hình thành từng lưỡi dao gió chém về phía Ponyta. Có điều hầu như chúng đều bị Ponyta dùng tốc độ cực nhanh của mình né tránh. Tình thế xuất hiện giằng co, kẻ nào kiên trì lâu hơn sẽ giành chiến thắng. Khán giả xung quanh và hai huấn luyện viên giờ phút này chỉ có thể im lặng chờ đợi kết quả.

...

Một lát sau...

Ponyta hiện tại đang gặp bất lợi trên sân. Tốc độ của nó bị những đòn lưỡi dao gió của Scyther cản trở khó có thể tăng lên. Hiện tại Ponyta phải đối mặt với hai sự lựa chọn. Một là nhẫn nhịn đòn tấn công của Scyther để tăng tốc độ sớm áp sát đối thủ kết thúc trận đấu. Còn lại lựa chọn thứ hai là tiếp tục né tránh duy trì cho tới khi đối phương cạn kiệt thể lực. Dù sao so với việc chỉ cần chạy trốn của Ponyta thì Scyther phải liên tục ra đòn không ngừng nghỉ.

Ở đây cũng sẽ không có chuyện Scyther bay lên tít trên cao để tránh né. Dù sao như vậy thì trận đấu sẽ không thể tiếp tục tiến hành được khi mà đòn của Scyther uy lực bị giới hạn bởi khoảng cách còn Ponyta thì không thể phi hành.

Black biết mình lúc này cần làm gì đó. Tình trạng của Ponyta dù sao cũng hơi thua kém hơn so với Scyther. Lúc này đòn Vacuum Wave (liên hoàn trầm) của Scyther có vẻ mạnh hơn hẳn bình thường. Trong khi Ponyta lại để Scyther trốn thoát khi muốn dùng Stomp (Giẫm đạp) để kết thúc chiến đấu. Tình ra Ponyta vẫn hơi thiệt thòi một chút.

Suy nghĩ thật nhanh trong đầu, Black nảy ra chủ ý.

...

Kết thúc chương 87.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Thư viện đồng hành

Black đã đến thế giới này thời gian cũng không ngắn. Kiến thức về mọi thứ xung quanh của cậu dù còn nhiều thiếu sót. Thế nhưng thực tế lại khiến cho cậu hiểu được một điều. Đám pokemon bên cạnh cậu lúc này là một đám “vấn đề nhi đồng” bằng xương bằng thịt. Và giống như con người, khả năng của chúng đôi lúc không thể đánh giá chỉ bằng đám thông tin số liệu có thể mô tả. Trên người chúng còn có một thứ sức mạnh gọi là tinh thần, là niềm tin, là tình yêu... v v. Và lúc này là thời điểm cậu cần giành lấy một trong số những sức mạnh đó để đạt được chiến thắng cho mình.

- Ponyta cố gắng lên.

- Tăng hết tốc lực nào.

- Cậu là nhanh nhất.

- @%\$#%^@#%^&

Thờ ơ với cái nhìn từ Green và đám người xem, Black bắt đầu lớn tiếng cổ vũ cho Ponyta. Cảm giác giờ này giống như những gì cậu đã làm khi huấn luyện nó, cổ vũ nó trong từng bước chạy. Tiếng cổ vũ trở thành liều thuốc tinh thần, là niềm tin mới để nó mạnh mẽ vượt qua khó khăn.

Theo những tiếng cổ vũ không ngừng của cậu, những bước chạy của Ponyta dần trở nên vững vàng, linh hoạt hơn.

- Ponytaaaa!!!!

Một tiếng hí thật dài, tốc độ của Ponyta đột nhiên tăng mạnh. Lửa bao vây cơ thể nó thì trở nên nóng rực, miệng Ponyta lúc này liên tục thả ra từng luồng Heat Wave (gió miền nhiệt đới) làm thay đổi nhiệt độ xung quanh. Đôi mắt Ponyta giờ tràn đầy niềm tin chiến thắng.

Black không ngờ vào thời điểm Ponyta lại có thể đột phá giới hạn, học tập chiêu thức mới. Ngọn lửa có thể đốt người nhưng Heat Wave (gió miền nhiệt đới) lúc này có ảnh hưởng rộng và gây hiệu quả lớn hơn. Bốn vó sinh phong, tốc độ Ponyta lúc này tăng cao thấy rõ. Biến đổi đột nhiên của đối thủ khiến cho Scyther lâm vào bối rối. Black chớp lấy thời cơ ra lệnh.

- Ponyta, lập tức chạy vòng tròn xung quanh nó.

Theo mệnh lệnh cậu đưa ra, Ponyta bắt đầu thay đổi phương hướng. Chỉ thấy xung quanh Scyther ban đầu xuất hiện một vòng gió nóng bao vây. Sau đó cực nhanh chuyển thành một con lốc lửa thật lớn xoay quanh Scyther.

Thấy tình thế biến đổi, Green nhú mày hạ lệnh cho Scyther.

- Scyther, lập tức thoát ra vòng vây.

Scyther bắt đầu hướng ra phía ngoài lao ra. Có điều theo di chuyển của nó, lốc xoáy cũng di chuyển theo. Thời gian chuyển dời, lốc xoáy đã thành hình bao vây kín lấy Scyther. Black không để Green có thêm thời gian ứng đối, cậu nhanh chóng chỉ đạo cho Ponyta.

- Ponyta, dùng Inferno (địa ngục hỏa) kết thúc nó.

Đây mới là chiêu cậu huấn luyện cho Ponyta thời gian gần đây. Theo đó Ponyta sẽ phóng ra một lượng lớn ngọn lửa trong thời gian cực ngắn. này có thể khiến đối thủ lập tức bị nhấn chìm trong biển lửa. Khắc phục việc ngọn lửa phóng ra diện tích nhỏ khiến đối phương còn có không gian né tránh. Tuy vậy độ chính xác của chiêu này còn khá thấp. Sau này nếu tiếp tục tập luyện cải thiện có thể giúp Ponyta nắm giữ Fire Blast (đại tự bạo) nguyên lý tương tự

nhưng có độ chính xác cao hơn.

Tuy nhiên hiện tại mục tiêu của Ponyta đã bị cố định bay chính giữa lốc xoáy. Đây không còn gì để bàn cãi. Scyther lập tức bị nhấn chìm trong biển lửa Ponyta tạo ra.

- Ầm... ầm... ầm...

Ầm thanh tiếng nổ vang lên liên tiếp.

Bụi mù tràn ngập sân thi đấu. Green ngơ ngác nhìn nơi Scyther lẽ ra đang ở. Black nhếch miệng nở nụ cười chiến thắng. Đám người vây xem thì tâm thần rung mạnh trước cảnh tượng vừa được tạo ra.

Stage 2: Ponyta vs Scyther.

Phản thắng thuộc về Ponyta.

Gió vẫn vi vu thổi.

...

Sân đấu...

Green đã mang theo Scyther rời đi. Phản thưởng chiến thắng sẽ gửi lại cho Black sau. Hiện tại Black cũng chưa cần thiết sử dụng đá tiến hóa với pokemon vì vậy cậu cũng không vội.

Bước tới nơi đám người xem, lúc này đám đông đã rời đi gần hết. Thấy vậy Black hơi ngạc nhiên. Cậu cũng chưa thông báo kết thúc lớp học cơ mà. Bất đắc dĩ, cậu đành tuyên bố buổi học hôm nay kết thúc tại đây. Có điều cậu không quên yêu cầu Mei ở lại để hỏi thăm chút chuyện tình.

- Vừa rồi mọi người bỏ đi đâu hết mà chỉ còn vài người các em vậy?

Mei lạnh nhạt liếc mắt nhìn Black, giọng vô cảm trả lời.

- Nhiều bạn học không chịu được cú sốc khi thần tượng thua cuộc nên khóc lóc bỏ về trước rồi.

- Ặc... cái này cũng sẽ không trách thầy đi.

Black nghe vậy lúng túng gãi đầu. Đây có vẻ cũng quá mong manh dễ vỡ điểm. Hơn nữa, Green có nhiều fan nữ như vậy thật sao. “Đẹp trai như mình sao không có fan nữ?”. Tiếng trả lời của Mei cắt đứt suy nghĩ tự kỉ của cậu.

- Không sao đâu. Thời gian trôi qua là mọi chuyện sẽ ổn trở lại.

- Thầy có chuyện gì không ạ?

- À... cũng không có gì. Thầy chỉ muốn hỏi em một chút thư viện của trường ta ở đâu thôi.

- Dãy nhà D, tầng 3, quẹo trái, cửa thứ hai.

- Uhm. Tốt lắm. Cảm ơn em...

Giọng hơi ngừng lại, cuối cùng không kìm lòng được, Black nhẹ giọng lên tiếng.

- Tuy rằng để “mặt lạnh” trông rất xinh đẹp. Có điều nếu em chịu khó tươi cười nhiều hơn thì sẽ đáng yêu và dễ hòa đồng với mọi người hơn đấy.

- Vì thế... cố gắng cười nhiều lên nhé.

Xoa xoa đầu ai đó, Black mỉm cười rời khỏi sân tập. Hi vọng cô bé rất dễ thương này sẽ hòa đồng với mọi người trong lớp hơn.

...

“Xinh đẹp... dễ thương... đáng yêu...”

Mei chớp mắt ngơ ngác đứng tại chỗ. Cho tới thời điểm cô bé tỉnh hồn lại thì Black đã đi mất từ bao giờ.

...

Dãy nhà D, tầng 3, quẹo trái, cửa thứ hai...

Black theo như lời miêu tả của Mei đi đến phòng thư viện trường học. Đây mới là lý do chính cậu đến trường dạy học. Ủ, ngoại trừ mục đích lấy tiền

lương ra...

Đưa thẻ thông tin cho thủ thư, Black bước vào trong phòng sách. Đập vào mắt cậu là một căn phòng không tính là lớn lắm xếp khá nhiều giá sách. Lúc này đã sắp tới buổi trưa, trong thư viện lác đác không có mấy người. Black quyết định chậm rãi tìm kiếm. Nếu tới giờ ăn trưa mà còn chưa tìm được thì buổi chiều tiếp tục.

Cứ như vậy, cậu bắt đầu chậm chậm dạo qua từng giá sách tìm kiếm mục tiêu. Sách toán, sách vật lý, sách hóa học,... Ừm, những quyển sách thật quen thuộc. Black tiếp tục tìm tòi. Sách địa lý? Cũng không tòi, có điều này không phải thứ cậu cần tìm. Xem lướt qua một vài quyển sách địa lý trên giá, Black tiếp tục di chuyển. Sách về triết học? Ờ, không lẽ nơi này cũng có môn Mác- Lênin. (~.~). Tiếp tục tìm kiếm...

Cuối cùng, cậu cũng tìm được thứ mình muốn.

Một giá sách lịch sử.

Rất tốt! Có hiểu lịch sử mới có thể biết mình đang sống ở thế giới như thế nào.

Black bắt đầu đọc sách.

...

Thời gian trôi qua...

Rất nhanh, Black đã đọc lướt qua đám sách trên giá. Đây không phải cậu đọc sách nhanh bao nhiêu, mà là nội dung trong sách không phải thứ mà cậu cần tìm. Chính xác hơn là nó chỉ có chút xiu tác dụng mà thôi. Đây là bởi vì trong sách chỉ đề cập tới chuyện diễn ra trong vòng 200 năm trở lại đây. Những truyện trước đó hầu như không có gì đề cập về. Chuyện này rất không bình thường.

Ngoài ra, kiến thức lịch sử trong sách nói về cũng rất mơ hồ lung, trong đó chủ yếu kể về các danh nhân lịch sử có cống hiến lớn cùng với các nhà khoa học có những phát minh trọng đại. Thậm chí cuối sách cậu còn bắt gặp tên giáo sư Oak trong sách. Đây làm cậu thật sâu nghi hoặc. Chẳng lẽ lịch sử dài đằng đẵng lại không có đủ người để viết vào sách hay sao mà viết một người còn đang sống sờ sờ như vậy. Không phải giáo sư Oak không xứng đáng mà là đáng nhẽ ra trong lịch sử dài đằng đẵng sẽ còn nhiều người cần viết vào sách hơn ông.

Này chẳng lẽ là hậu quả của chiến tranh đã hủy đi mọi tri thức trước kia.

Nếu như vậy thì quả là đáng sợ. Tiếc rằng Black lại không thể hỏi chuyện này với mọi người. Dù sao cậu cũng không chắc trong đó có điều gì cấm kị hay không. Tạm thời cậu đã có đủ rắc rối rồi, tốt nhất không dính vào chuyện này thì tốt hơn. Lắc lắc đầu, Black tự cảnh báo mình không nên làm những chuyện ngoài tầm tay với. Cậu đã chịu không ít hậu quả từ những hành vi quá tầm rồi.

...

- Thầy tìm muốn tìm sách gì a?

- Ừ?...

- Sao em lại ở đây?

Black ngạc nhiên hỏi cô bé trước mặt, cũng là người chỉ đường cậu tới đây – Mei Misaki.

- Em chỉ muốn chắc chắn thầy đã tìm được thứ mình muốn. Vừa nãy em quên chưa nói với thầy nơi đây chỉ là thư viện cho học sinh trong trường. Nếu muốn tìm đọc nhiều sách hơn có thể đến thư viện trường đại học Celadon. Nơi đó là thư viện lớn nhất của thành phố.

- Hóa ra là vậy.

“Thảo nào ở đây ít sách như vậy”. Black từ nhủ trong lòng. Tiếp theo Black lại hỏi thông tin vị trí thư viện đại học Celadon. Có điều lần này Mei chủ động yêu cầu đưa cậu tới đó. Lý do là cô bé cũng muốn đến đó mượn đọc sách. Để cảm ơn, Black quyết định mời cô bé bữa cơm trưa. Cuối cùng, hai người quyết định cùng ăn bữa trưa sau đó đi tới thư viện vào buổi chiều.

Bữa ăn trưa, Black hỏi thăm được rất nhiều điều từ Mei. Hai người trò chuyện khá tốt. Ít nhất Black cho là như vậy. Đồng thời cậu cũng biết thêm Mei là một mình đến thành phố này đi học. Khi cậu hỏi thăm về gia đình thì cô bé ấp úng không trả lời. Nhớ tới thân thể của mình, Black không tiếp tục truy vấn chuyện đó mà bắt đầu kể về chuyện của bản thân mình. Từ việc xuất thân, lúc đi lữ hành, chuyện vui trên đường...

Cứ như thế, một bữa thời gian bữa trưa nhẹ nhàng trôi qua một cách vui vẻ. Hai người sửa soạn bắt đầu lên đường đi tới thư viện như kế hoạch.

“Hi vọng sẽ có những thứ mà mình mong muốn.” Black từ nhủ trong lòng, cười cười cùng Mei đồng hành đến thư viện.

...

Kết thúc chương 88.

Chương 89: Truyền thuyết hình thành thế giới

Cách đây hàng tỷ năm về trước, khi vũ trụ chỉ là một hồ đen hư vô không có sức sống. Chuyện cứ như vậy cho đến một ngày nào đó, không hiểu bắt nguồn từ đâu, đã có một quả trứng xuất hiện và từ đó nở ra Arceus - Pokemon đầu tiên của vũ trụ.

Sau khi được sinh ra, Arceus đã lập lại trật tự cho vũ trụ và bắt đầu tạo ra những pokemon khác nhằm nắm giữ những khái niệm làm nền móng cho sự sống.

Đầu tiên, Arceus đã tạo ra bộ ba rồng sáng tạo bao gồm Dialga, Palkia, Giratina. Mỗi con rồng đều nắm giữ một khái niệm khác nhau như Dialga là thời gian, Palkia là không gian, còn Giratina là về vật chất và phản vật chất.

Tuy vậy, lúc này Arceus lại cảm thấy vẫn còn thiếu một thứ gì đó. Vì vậy nó tiếp tục tạo ra thêm bộ ba khác là Uxie, Mesprit và Azelf. Cũng như bộ ba sáng tạo, mỗi pokemon mới này đều nắm giữ những khái niệm rất quan trọng khác như Uxie đại diện cho tri thức uyên bác, Mesprit là cảm xúc sâu sắc và cuối cùng Azelf là đại diện cho ý chí, niềm tin.

Tiếp sau đó, những hành tinh nhỏ khác và trái đất dần dần xuất hiện trong vũ trụ. Đây cũng là bước đánh dấu khởi đầu cho một kỷ nguyên mới của thế giới pokemon.

Có một sự thật oái oăm là mọi sự sống trên trái đất lại không phải được bắt nguồn từ Arceus. Bởi lẽ, Arceus chỉ tạo ra những khái niệm về sự sống cho vũ trụ chứ không muốn tạo ra sự sống cho trái đất. Theo thời gian trôi qua, không hiểu từ đâu, từ lúc nào bắt đầu, trên trái đất xuất hiện rồi 3 con pokemon đầu tiên. Cho tới nay chưa có bằng chứng xác thực nào xác định nguồn gốc của bộ ba pokemon này. Có điều truyền thuyết vùng Sinnoh tới hiện tại vẫn cho rằng chúng là do trái đất tự tạo ra. Đây chính là bộ ba thời tiết bao gồm Kyogre, Groudon và Rayquaza.

Theo truyền thuyết vùng Sinnoh truyền lưu, Kyogre được sinh ra và nuôi dưỡng lớn lên từ đáy biển sâu cho nên nó trở thành kẻ thống trị đại dương của địa cầu.

Groudon thì được cho là hình thành từ những dòng dung nham nóng và sâu nhất bên trong tâm trái đất.

Đáng lẽ ra, thế giới đại dương sẽ chiếm nhiều diện tích hơn. Tuy nhiên nhờ mâu thuẫn giữa Kyogre và Groudon tạo thành khởi nguồn ban đầu của những vùng đất tách biệt, những hòn đảo nhô trên trái đất hiện nay.

Dù là cùng chung bộ ba pokemon đầu tiên nhưng mỗi khi gặp nhau là cả Kyogre và Groudon đều sẽ xảy ra những cuộc chiến long trời lở đất kéo dài liên miên không nghỉ.

Chính sự kết hợp trung hòa giữa nước từ đại dương của Kyogre và lửa trong dung nham của Groudon đã khiến cho các vùng đất mới được tạo ra và cứ thế từ đó mở rộng. Dung nham trôi lên từ lòng đất giờ đây bị làm nguội đi, hình thành nên những vùng đất mới, những hòn đảo mới.

Có điều nếu cuộc chiến của Kyogre và Groudon mãi mãi kéo dài thì chắc chắn các lục địa bây giờ sẽ chìm trong sóng thần và dung nham. Bởi thế, Rayquaza - một con rồng được tạo ra từ khoáng chất ở các tầng ozone đã bay xuống để ngăn chặn trận chiến của hai con pokemon.

Từ đó, trái đất đã luôn được yên bình nhờ vào công lao Rayquaza. Mỗi khi Kyogre và Groudon đụng độ, Rayquaza luôn có mặt kịp thời để ngăn cản thảm họa lan tràn.

Cũng chính từ đây, sự sống của con người và các thế hệ pokemon đã được định hình lại trên trái đất.

...

Con người và Pokemon đã trải qua nhiều thời kỳ khác nhau và cuối cùng đã tự tay tạo dựng nên một thế giới tươi đẹp ngày nay. Nơi mà con người và pokemon chung sống hòa bình với nhau.

Con người có thể huấn luyện pokemon tăng cao sức mạnh. Đổi lại, các pokemon cũng giúp đỡ con người trong cuộc sống, giúp chiến đấu trong các kì thi đấu để đem về danh dự cho chính mình và chủ nhân, hay những nhu cầu tất yếu khác...

... Chính vì vậy, mỗi một người trong chúng ta đều có trách nhiệm giữ gìn nền hòa bình hiện có. Để môi trường sống của chúng ta và con em trong tương lai càng ngày càng tốt đẹp hơn.

Nguồn gốc tư liệu: Tổng hợp truyền thuyết trên thế giới. Tác giả: abcxzy.

Trích dẫn từ "bài phát biểu của chủ tịch liên minh Pokemon trong Thế vận hội quốc tế tổ chức ngày xxx tháng xxx năm xxx."

...

Không có quá nhiều ý nghĩa.

Gấp lại cuốn sách trên tay. Nêu trên là kết luận Black rút ra được suốt cả buổi chiều hôm nay đọc sách trong thư viện. Có vẻ như không chỉ sách tham khảo cho học sinh mà là tất cả các sách nói về vấn đề lịch sử đều bị ẩn giấu đi một đoạn thời gian trong quá khứ.

Có lẽ một điều bí mật gì đó to lớn đã được người ta ẩn giấu đi.

Tuy nhiên này không phải thứ Black hiện tại có thể quan tâm. Lắc lắc đầu, Black giờ đã có kết luận cho mình, chuyện này sẽ để lại khi nào cậu có năng lực mạnh hơn hãy tính. Thư viện chẳng mấy chốc sẽ đóng cửa. Hôm nay kết quả tuy không làm Black hài lòng lắm. Có điều ít nhất cũng đã tìm được nơi cố định giúp tìm hiểu kiến thức. Ngày mai cậu có thể lại tới đây tìm kiếm thông tin về việc huấn luyện pokemon.

Ngẩng đầu, Black nhẹ giọng hỏi thăm về phía Mei. Hai người đã đọc sách cùng nhau cả buổi chiều rồi. Giờ này ra về tất nhiên cũng nên đánh tiếng với nhau. Tính ra đọc sách có người đi cùng như này cũng là chuyện không tồi. Ít nhất trong thâm tâm Black sẽ có cảm giác an toàn hơn. Nếu không có Mei ở bên cạnh, cậu luôn có cảm giác mình giống một kẻ vượt biên nhập cư trái phép, sau khi làm chứng minh thư, hộ chiếu giả thì giờ đang lén lút tìm hiểu mọi thứ xung quanh để hòa nhập cộng đồng. Nhất là khi phát hiện xung quanh tràn ngập nguy cơ, tồn tại bí ẩn trùng trùng điệp điệp. Chẹp. Cảm giác như thế thật sự không tốt chút nào.

...

Rất nhanh, hai người nhận lại thẻ chứng minh thân phận từ người thủ thư. Vừa bước chân ra khỏi cửa thư viện, Black hít một hơi thật dài, tâm thần bỗng thấy sáng khoái khó tả. Lúc đọc sách tâm thần chỉ chăm chăm vào từng con chữ trên giấy. Đọc lâu khiến đầu óc mụ mị cả ra. Giờ này ra ngoài trời hít thở không khí trong lành bên ngoài khiến Black vô cùng hưởng thụ.

...

Cảnh hoàng hôn thật đẹp.

Black ngắm nhìn một mảng đỏ rực phía chân trời. Đã đến lúc về nhà rồi.

Một ngày thật mệt nhọc, hiện tại cậu chỉ muốn thật nhanh về nhà. Sau đó cậu có thể ngâm mình trong bồn nước nóng mà quên đi mọi thứ. Được như vậy thật sự rất tuyệt.

Tuy nhiên ước muốn nhỏ đó của cậu có lẽ sẽ không thể trở thành hiện thực được.

Cả hai người giờ đã bị chặn lại trên đường về.

...

Lúc này cả Black và Mei vừa mới rời khỏi thư viện không xa. Hai người hiện tại vẫn còn có thể đi chung một đoạn đường dài nữa. Tuy nhiên lúc này cả hai bị chặn lại bởi một đoàn xe motor rú ga lượn vòng xung quanh. Tiếng cười cợt, huýt sáo, tiếng còi, tiếng động cơ xe... vv làm huyền não xôn xao.

Cảnh tượng thật giống đám thanh niên xấu tụ tập phóng xe chặn đường đi học về của đám học sinh ngoan ngoãn.

- Các anh muốn làm gì?

Black nhú mày, lớn tiếng hỏi về phía đám thanh niên xung quanh. Nhìn dáng dấp, tính cách của Mei cũng không tới mức thành “hồng nhan họa thủy” khiến đám thanh niên này quấy lại gây rối với hai người. Cậu thì mới tới thành phố cũng chưa lâu, cũng không kịp gây thù chuốc oán với ai.

Ừm, nhắc tới mới nhớ, nói vậy này rất có thể là đám thanh niên xấu bạn bè cậu nhóc Viara sáng nay kéo tới trả thù đây mà. Nghĩ như vậy, trong lòng cậu cũng đã có sơ sơ tính toán. Tuy nhiên hoàn cảnh lúc này hơi bất lợi, một mình cậu thì không sao nhưng có thêm một cô gái bên cạnh...

... tốt nhất nên xử lý nhanh nhanh một chút mới được.

Đang lúc Black suy nghĩ nên sử lý đám thanh niên ngỗ ngược này ra sao. Trong đám người, một tên thanh niên đáng vẻ người cầm đầu ánh mắt dò hỏi hướng về phía một chiếc xe máy phía sau.

Được kết quả chắc chắn, tên thanh niên quay về phía đám người theo sau lớn tiếng.

- Trước hết dẫn cho nó một trận đã rồi xử lý tiếp.

- Ok, đại ca.

- Nhận được.

- So easy. No problem!

- %^^#^\$^

Đáp lại tiếng nói từ phía tên thanh niên là ồn ào đủ loại trả lời. Có điều cả đám người đều cùng lúc tung ra pokeball bên người. Đây hành động đúng là rất chuyên nghiệp. Chúng tỏ cả đám trước kia cũng không ít lần tiến hành những chuyện tương tự như vậy.

Ánh sáng lóe lên, đủ mọi loại pokemon hiện ra bao vây lấy Black. Vòng ngoài đám xe motor vẫn gầm rú lượn vòng tròn xung quanh, đảm bảo bất cứ lúc nào cũng có thể ngăn chặn hai kẻ bên trong phá vòng vây chạy trốn.

...

Bên trong vòng vây, Black ngạc nhiên nhìn hành động của đám thanh niên. Đây không đúng kịch bản lắm đi. Ít nhất cũng phải nói thêm mấy câu đại loại mây đặc tội abcxzy, hay như khôn hồn thì bó tay chịu trời các loại... v v đã chứ. Cứ như vậy tấn công cũng quá thiếu chuyên nghiệp điểm đi. Trong thâm tâm liên tục phê bình biểu diễn của đối thủ. Có điều Black ra tay cũng không chậm trễ chút nào.

Tung tất cả pokemon bên người, Black lớn tiếng ra lệnh.

- Gravity (siêu trọng lực), Thunder Wave (sóng điện từ), Hyper Fang (Siêu cắn phá), Tackle (va chạm), Bullet Seed (hạt giống súng máy).

Theo mệnh lệnh của cậu tung ra. Đám pokemon đồng loạt hướng về phía ngoài phát lực. Gravity của Exeggutor làm chậm lại di chuyển đám pokemon đối phương. Thunder Wave của Pikachu làm cả đám lập tức toàn thân tê liệt. Hyper Fang của Rattata và Tackle của Magikarp “chăm sóc” các thành phần lọt lưới. Cuối cùng Exeggutor dùng đám hạt giống liên tục bắn phá xung quanh. Đặc biệt là đám thanh niên lượn xe bên ngoài.

Tạm không kể tới đám pokemon đối phương bị Exeggutor, Pikachu, Rattata và Magikarp liên thủ xử lý. Chỉ tính riêng bản thân đám thanh niên bị Exeggutor dùng Bullet Seed (hạt giống súng máy) tấn công... Đây thật sự rất thảm rồi.

Không phải đòn đánh của Exeggutor mạnh mẽ bao nhiêu. Chủ yếu là ảnh hưởng mà nó gây ra cho đám thanh niên đang lái xe. Đây cả đám đang nối đuôi nhau chạy vòng tròn xung quanh, chỉ cần một tên bị bắn đau lái xe chệch khỏi quỹ đạo là y như rằng tại nạn xảy ra. Hầu như tất cả các xe đều bị chệch tay lái dẫn tới đâm vào lẫn nhau. Thành viên ngồi trên xe rất nhanh chóng hưởng quả báo từ việc lượn lách đánh võng của mình. Và cuối cùng vì đám chủ nhân bị thương không có tâm tư điều khiển, lũ pokemon tấn công Black cũng rất nhanh bị cậu dọn dẹp.

...

Một lát sau...

Thu thập xong hậu quả, Black đi tới chỗ đám thanh niên bị cậu bắt được. Giờ là lúc cậu cần suy tính xem nên xử lý cả đám “thanh niên ngổ ngáo” này như thế nào.

...

Kết thúc chương 89.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Thi gan

- Ngon thì thả bọn ta ra, chúng ta solo 1 vs 1. Đánh lên như vậy tính là gì anh hùng hảo hán.

- Đúng vậy, ... có gan thả chúng ta ra, mọi người thử lại lần nữa.

- @%^#\$^@#%^&#

Black dờ khóc dờ cười nhìn đám thanh niên “cứng” này khích tướng mình. Chẳng lẽ trông mình dễ bị lừa gạt như vậy sao. Xoa xoa cảm suy tư, có điều rất nhanh cậu vứt đi ý tưởng tiếp tục tìm tòi vấn đề này.

Chân đá mạnh vào mông tên cầm đầu, Black giọng đe dọa.

- Im miệng. Đừng có cho là bị ngã như thế là xong việc. Có muốn ăn thêm tấm quất nữa thì cứ tiếp tục kêu gào đi.

Để chứng tỏ mình không chỉ nói suông, Black còn ra dấu cho Exeggutor và Exeggutor đồng thời dùng Bullet Seed (hạt giống súng máy) mát xa cho cả đám thêm một chút.

- Ai ui... đau... xxx... yyy... ^%\$^&#%^&

Đám thanh niên bị bắn đau kêu oai oái. Thấy đe dọa đủ rồi, Black mới ra lệnh hai pokemon dừng lại. Lần này thì cả đám thanh niên “cứng” “đều không dám kêu gào gì nữa. Dù sao pokemon bị tóm hết, thân thể thì đau ê ẩm vì tai nạn xe cộ, giờ đối mặt với một đám pokemon nhìn hằm hằm, là ai cũng sẽ không ngu ngốc tới mức bỏ qua lời Black nói.

Phía trên chỉ là suy nghĩ của người bình thường mà thôi. Đối với thủ lĩnh cầm đầu của nhóm – Zippo mà nói, đám đàn em có thể “túng” nhưng mà làm đại ca cầm đầu như mình thì nhất định không. Anh ta ngạnh cổ hướng về phía Black nói chuyện.

- Được rồi. Hôm nay bọn này nhận xui. Chỉ cần nhóc chịu thả chúng ta ra, từ nay hai bên ai đi đường nấy. Này ...

Nhìn ánh mắt hài hước của Black nhìn về, Zippo cũng ngưng ngừng tiếp tục nói phét. Là ai thì cũng biết việc hôm nay sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy. Đối phương cũng không ngu, mình mà còn nói ra thêm chỉ tổ mất mặt. Có điều lùi không được thì ta đe dọa. Nói chung trong cái cuộc đời ngang dọc giang hồ của anh cũng không phải tất cả đều suôn sẻ đi tới, thỉnh thoảng có ngã rách đầu chảy máu một tí cũng là bình thường như cân đường. Riêng cách xử lý khi bị tóm thì anh kinh nghiệm hơn đám đàn em này nhiều. Cũng chính vì thế, Zippo lần này lòng tin tăng cao, giọng hùng hổ nói chuyện.

- Được rồi. Ta đây cũng không vòng vo tam quốc với nhóc.

- Chuyện lần này sau khi hai bên thù oán đã kết. Có điều tin là cho nhóc mười cái lá gan cũng không dám giết tất cả bọn ta diệt khẩu. Chúng ta lần này cùng lắm thì bị đánh một trận nằm viện mười bữa nửa tháng. Thế nhưng sau đó bọn ta bảo đảm nhóc không có ngày sống yên ở cái đất này.

- Thậm chí ngay ngày mai thôi, đám anh em khác sẽ tới ân cần hỏi thăm nhóc. Tin là nhóc không muốn chuyện đó xảy ra chứ.

- Thế nào, nói như vậy nhóc còn muốn xử lý bọn ta sao?

- Bây giờ thù oán còn chưa kết lớn, đợi đến về sau sợ sẽ không còn cơ hội hóa giải nữa đâu.

Nghe đại ca phân tích có tình có lý, nguy cơ ăn đòn của bên mình giảm nhiều, đám đàn em cũng sinh động hẳn lên. Tuy nhiên cũng không có ai ngốc nghếch nói gì. Tất cả đều nhìn về phía Black. Trước hết cứ thoát thân cái đã, còn sau này xử lý thế nào đối thủ sẽ tính sau.

...

Black nghe tên cầm đầu nói chuyện mà mày nhủ chặt. Tuy nhiên đối phương nói cũng không sai. Tuy lời nói có hơi khó nghe một chút nhưng quả thật cậu cũng không muốn vì một việc nhỏ này mà phải giết một đám người diệt trừ hậu họa. Cậu cũng không máu tanh đến thế. Tuy nhiên chuyện hôm nay cậu cũng rõ ràng trong lòng.

Giờ này mà xử lý đám thanh niên trước mắt thì sau đó chắc chắn sẽ như tên cầm đầu này nói. Cậu sẽ bị đám thanh niên ngổ ngáo này cả ngày làm phiền mất. Đùng là chính diện đánh nhau cậu không sợ. Có điều người ta sinh ra cái đầu là để nghĩ. Tin là đám thanh niên sau lần này cũng sẽ không ngu ngốc đâm đầu tới như lần này nữa. Mà người ta vẫn thường nói “sống có khúc, người có lúc”. Cậu cũng không chắc mình không có ngày ngã vào tay đám thanh niên này. Lúc đó thì e rằng hậu quả của cậu sẽ không dễ dàng gì.

Tuy nhiên cậu cũng không tin tưởng tên thanh niên trước mặt. Cứ như vậy mà thả cả đám ra có khi còn làm bọn này trong thâm tâm đánh cho cậu cái mức hèn yếu. Sau này gây sự với cậu cũng sẽ yên tâm không lo lắng hậu quả...

Nếu như thế bây giờ cậu thả ra cũng chỉ phí công. Mà nếu đã thả ra hay không đều có phiền phức đến thăm. Cậu cũng không ngại xử lý “đau” đám thanh niên này một lần. Sau đó nếu đám này còn dám gây sự, cậu sẽ còn xử lý ác hơn. Tin rằng qua mấy lần như vậy sẽ không ai dám đến làm phiền cậu nữa.

...

Kinh nghiệm bao năm lăn lộn giang hồ làm cho Zippo biết lúc này là thời khắc quan trọng nhất của mình. Anh tin rằng ánh mắt của anh sẽ không sai. Đối phương nhìn cũng biết không phải đám giết người như ngóe, coi mạng người như cỏ rác. Đã thế lúc này hai bên chưa thù oán gì mấy, đối phương cũng chưa bị thương tổn, thiệt hại gì. Nếu như vậy mà anh còn không xử lý được thì chắc nên bỏ nghề về nhà cày ruộng quá. Lúc đó chắc hẳn anh đã không còn thích hợp với giang hồ này nữa rồi.

Trong lòng âm thầm cổ vũ mình một câu, Zippo tiếp tục hướng dẫn bước thứ hai. Thường thì lúc này niềm tin đối phương đã giao động. Giờ là lúc cần cho họ một bậc thang để hạ xuống. Thường là chỉ cần một lý do để lừa mình dối người là được rồi. Như vậy ý nghĩ cứ thử một lần cũng không mất mát gì sẽ nổi lên. Như vậy là bên anh thoát khỏi nguy cơ bị hành hạ một trận. Lăn lộn lâu rồi với cái nghề này. Anh ấy bây giờ tâm lý lắm.

Nếu mình bây giờ tiếp tục bắt ép sẽ chỉ khiến đối thủ cá chết lưới rách, đánh trước mình một trận cho sưng tay. Nếu để tình huống như vậy xảy ra thì có hối hận cũng không kịp.

Thấy Black nhủ mày suy tư, Zippo nhanh miệng khuyên nhủ.

- Tất nhiên hiềm khích dù nhỏ cũng là tồn tại...

Thấy Black ánh mắt nhìn về mình, Zippo tiếp tục lời nói

- ... như vậy đi, chúng ta đây liền ngay mặt giải quyết ân oán tốt lắm.

- Nếu anh bạn trẻ thua, chúng ta coi như cũng giải hận. Sau này sẽ không tìm cậu gây phiền phức nữa. Còn nếu bọn ta thua... Đây bọn ta tự nhận xui. Mình đã không có tài cũng sẽ không đến chỗ cậu tự rước lấy nhục.

- Thế nào. Ý kiến ta không sai chứ?

Cuối cùng Zippo còn không quên bổ sung lời cam đoan tăng sức thuyết phục.

- Yên tâm! Zippo này lăn lộn giang hồ nhiều năm. Một lời nói ra như ngụm nước miếng đã nhỏ ra. Nói một không hai. Đảm bảo đáng tin một trăm phần trăm.

- Ta đây cũng không muốn sau này mình làm trò cười cho đám bạn bè trên giang hồ.

- Được rồi! Nhóc không có ý kiến gì chứ.

...

Dù sao chưa bị thiệt thòi gì, Black nghe đối phương nói chuyện, tâm lý cũng nguôi ngoai phần nào. Nghe Zippo hỏi, cậu đáp lại giọng phụng phịu.

- Nếu như vậy chúng ta xử lý ân oán kiểu gì.

- Hời hay lắm!

Cả đã mắc câu. Zippo tâm trạng cao hứng. Có điều anh vẫn giấu giếm sắc mặt, không để lộ gì ra bên ngoài, miệng lại bắt đầu lừa dối.

- Cậu đã đến Celadon hẳn phải biết cuộc thi Dừng Giả Du Hí sẽ diễn ra trong lễ hội sắp tới chứ.

Black gật gù đầu tỏ vẻ đã biết. Thấy thế Zippo vỗ tay “đốp” một cái. Tâm trạng hài lòng tiếp lời.

- Chúng ta đây cũng không vòng vo. Bọn ta cũng đang chuẩn bị quay video mạo hiểm tham dự cuộc thi.

- Nếu đã như vậy. Không bằng hai ta thi thi gan thế nào.

- Thi gan?

Black hỏi với giọng nghi hoặc.

Zippo nhanh miệng giải thích:

- Đây đơn giản thôi. Dù sao cũng là quay video mạo hiểm thôi. Địa điểm đã có sẵn, chỉ cần cậu cùng ta hai người đồng thời tiến hành quay là được. Ta đây cũng không làm khó cậu. Chỉ cần cậu an toàn vượt qua, thù oán này coi như xong.

- Thế nào. Ý định của cậu ra sao?

Đang lúc Black suy tư, một cánh tay kéo kéo vạt áo cậu, Black giật mình nhìn sang. Nhìn khuôn mặt bên cạnh cậu mới ngớ người nhớ ra Mei vẫn còn ở bên. Nãy giờ quên bồng không đưa cô bé về. À mà sao bé nó không tự đi về luôn nhỉ.

Bỏ qua suy nghĩ trong đầu, Black nghi hoặc hỏi thăm. Đám thanh niên cũng đồng loạt nhìn về Mei. Không biết bé gái yên tĩnh nãy giờ lúc này lại muốn nói gì.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chăm của mọi người, hai bên tai hơi ửng đỏ, Mei mặt không cảm xúc nhẹ giọng nhắc nhở Black, hai tay kéo áo cũng lén lút buông ra.

- Cần thận nguy hiểm!

Này bốn chữ làm cho Black trong lòng thật cảm động. Hóa ra là sợ mình gặp nguy hiểm. Có điều thâm tâm cậu giờ đã có quyết định. Dù sao cậu cũng có ý định tham dự cuộc thi Dừng Giả Du Hí lần này kiếm tiền thưởng. Trước đó còn đang không biết quay video kiểu gì. Lúc này có người đưa tới miệng ngu sao mà không ăn.

Zippo không biết được suy nghĩ của Black, nghe Mei nói vậy, anh chàng nhanh miệng phản bác. Có câu nói hay lắm, không sợ gì, chỉ sợ con vịt đã đun sôi lại còn bay mất. Anh cũng không muốn Black nghe xong thay đổi chủ ý tham gia.

- Cô bé nói vậy cũng quá coi thường cậu bạn trẻ này đi.

- Phải tin tưởng cậu ấy sẽ vượt qua nguy hiểm chứ. Hơn nữa giờ còn chưa biết nguy hiểm như thế nào làm sao có thể sợ mà chùn bước được.

- Người hèn nhát như thế sau này cũng đừng trách bị người khác bắt nạt.

- Đúng vậy, đã yếu thì cũng đừng trách bị người khác bắt nạt.
- Đại ca có quá chí lý.
- Em lại học thêm một câu nói hay nữa từ đại ca.
- Hu hu... đại ca... anh mãi mãi là thần tượng trong lòng bọn em
- ^@##%^##%

...

Bỏ ngoài tai đám thanh niên bắt đầu nhón nháo kia, Black bàn tay vỗ nhẹ lên vai Mei, giọng nói từ tốn.

- Không có gì cần phải lo lắng. Chỉ là quay video mạo hiểm mà thôi. hơn nữa là hai người cùng đi. Chắc chắn sẽ không quá nguy hiểm đâu.

Nói rồi cậu quay về phía Zippo tiếp lời.

- Được rồi. Vậy cứ làm theo lời anh nói đi. Có điều...

Liếc mắt nhìn đám xe lẫn lộn nằm trên mặt đất.

- ... tiếp theo chúng ta di chuyển như thế nào?

Nghe Black nói vậy, Zippo vỗ vỗ ngực bảo đảm.

- Yên tâm, này toàn xe bị đám bọn ta cải chế qua. Trông vậy thôi chứ chắc chắn lắm. Tai nạn vừa nãy nhằm nhờ gì. Dựng lên một cái là oke ngay.

Nói rồi quay sang đám đàn em xung quanh quát lên.

- Còn ngồi đó làm gì. Nhanh dựng xe, xuất phát tới Cycling Road.

- Đã biết đại ca.

- Oke.

- Rõ ràng.

- @%^##*&

Hỗn tạp thanh âm đáp lại, có điều Zippo cũng không để ý. Giang hồ thôi. Cái chính là nhiệt huyết, là đam mê. Này kỉ luật quá là thứ bộ đội, quân nhân dùng. Nói chung, đây không phải cái đám thanh niên giang hồ cần.

Cái bọn anh cần là một chân trời tự do không bó buộc.

Ngẩng đầu, khuôn mặt u buồn nhìn về phía chân trời. Hình ảnh đại ca Zippo trong lòng đám đàn em lúc này trở nên cao lớn hơn bao giờ hết.

“Anh ấy đứng giữa thiên địa. Hai mắt u buồn nhìn về phía tinh không.

Thân hình vĩ ngạn ấy gánh lên thế cuộc cả thời đại.

Theo bước chân của anh, chúng ta cùng nhau đồng lòng chung sức đi tới thời đại mới. Thời đại mà tự do ánh sáng vĩnh hằng.

Đại ca!

Anh sẽ mãi mãi là hình tượng vĩ đại không gì thay thế được trong lòng chúng em.”

(Trích “Hồi kí về cuộc đời và sự nghiệp vĩ đại của Zippo”. Sách trong tuyển tập truyện hồi kí “Những con người thay đổi cả một thời đại”. Loạt sách bán chạy nhất trong thế kỉ mới. Vinh danh được Thế giới thời báo bình chọn.)

...

Kết thúc chương 90.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Cycling Road

Rất nhanh, cả đám xe được dựng dậy nổ máy gầm rú ầm ầm.

Lúc này đến lượt Black lúng túng. Giờ cậu mới nhớ ra Ponyta của mình vẫn còn trong Pokemon Center (trung tâm pokemon) nghỉ ngơi. Và tất nhiên cậu giờ lại trở về cái thời không có công cụ giao thông rồi.

Đành vậy, Black mở miệng hướng về phía Zippo thương lượng.

- Này có thể nhường cho tôi dùng một chiếc xe không?

Nhìn hai người trước mặt, trong thâm tâm Zippo lúc này rất muốn hô hào cả đám người xô lại xử lý. Có điều vì bảo trì hình tượng “giữ chữ tín” của mình với đàn em, anh chàng nhanh chóng vút ý tưởng này ra khỏi đầu. Nghe Black yêu cầu, Zippo thoải mái đáp ứng.

- Không vấn đề gì.

Nói rồi liếc mắt ra hiệu cho đám đàn em. Không cần Zippo nói rõ ràng. Một chiếc xe đã được để trống nhường cho Black. Thấy vậy cậu cũng không khách khí, Nhanh chân leo lên xe bắt đầu kiểm tra mọi thứ. Dù sao cũng là xe motor của thế giới khác, nói ra Black cũng không chắc mình biết cách xử dụng. Vì vậy trước đó cậu cần mẫn mò cặn thận cái đã.

...

Đại ca nói thì không ai dám cãi lời, có điều nhìn Black mầy mò ở đó, đám thanh niên cũng không bỏ qua cơ hội châm chọc về phía Black. Có điều tất cả đều bị cậu bỏ ngoài tai. An toàn quan trọng nhất. Cậu cũng không muốn tí nữa mình cũng gặp phải tai nạn xe cộ. Biết đâu đấy đám thanh niên này lúc đó không nhận được lại dân cho cậu một trận thì khổ.

Black không tiếp chiêu. Đám thanh niên cũng không muốn lại làm chuyện dư thừa. Có điều rất nhanh, chúng tìm được đối tượng mới. Lúc này Mei đang đứng sát bên cạnh Black. Này không phải mục tiêu lý tưởng của cả đám sao. Và thế là đám thanh niên lại hùng hổ lên.

- Á đù... em gái lên xe anh chờ đi. Đội bạn trai em biết lái xe thì có mà tới tét tây em nhé.

- Lên xe anh này. Tối nay anh mang đi hóng gió. Đảm bảo một lần là em gái khó quên cả đời...

- @\$%#@^#&#^*

Hứng thú nổi lên, cả đám không thỏa mãn với việc chỉ trêu chọc miệng lưỡi, bắt đầu phóng ga gầm rú lượn quanh chỗ Black và Mei. Có điều lần này cũng không sợ bị Exeggcute dùng Bullet Seed (hạt giống súng máy bắn phá. Cả đám lượn xe càng ác hơn.

Zippo nhìn tất cả mọi chuyện xảy ra, có điều cũng không ngăn cản. Lúc này không a lo xô lao vào đánh Black là quân tử rồi. Hơi đâu mà quản đám đàn em.

Đang lúc Mei lo lắng nhìn sát người Black, giọng nói quen thuộc vang lên bên tai cô bé.

- Tốt lắm! Lên xe đi.

Mei quay mắt nhìn lại. Đón lấy ánh mắt của cô là khuôn mặt cười rạng rỡ của cậu. Ngay ngực nhận mũ bảo hiểm từ Black. Cũng tốt! Đám thanh niên thế giới này dù có ngổ ngáo nhưng vẫn nghiêm chỉnh chấp hành luật giao thông. Trên xe vẫn có mũ bảo hiểm để lại.

Mei ngồi lên xe, giọng nói Black lại vang lên lần nữa.

- Ôm chắc vào nhé!

Một tiếng ừm nhẹ khó khăn lắm Black mới nghe rõ ràng.

Tạm thời không quan tâm phản ứng của Mei phía sau. Cảm nhận cơ thể cô bé đã ôm chặt người mình. Cậu gạt đầu ra hiệu về phía Zippo. Đón lấy dưới ánh mắt của cả đám thanh niên, bỏ qua đám xe motor đang lượn vòng trước mắt. Black rú ga thật mạnh. Cả chiếc xe như ngựa chồm vọt mạnh lên. Chiếc xe lao nhanh như bay về phía trước. Một anh bạn đang lượn quanh Black cũng phải hoảng hồn né tránh.

...

Xe Black đã vọt lên phía trước.

Nhìn đám đàn em ngơ người tại chỗ, Zippo giọng nói khó chịu vang lên.

- Còn đứng đây làm gì. Nhanh đi thôi.

- Chỉ được cái làm mất mặt là giới.

Nói rồi xe của anh chàng rú mạnh ga đuổi theo hướng xe Black vừa đi.

Cả đám thanh niên lặng lẽ. Tiếp đó không ai bảo ai, mọi người đồng loạt lái xe truy đuổi theo.

Cuộc thi gan hiện tại cũng đã bắt đầu.

...

Trên cầu Cycling Road...

Đây là cầu không lồ ở phía đông nam thành phố Celadon. Cây cầu bắc ngang qua eo biển nối liền hai thành phố Celadon và Fuchsia với nhau. Một trong những biểu tượng phồn vinh của Kanto.

Và lúc này Black cùng đám thanh niên ngổ ngáo đang đứng trên cầu. Đây chính là địa điểm mà bọn họ lựa chọn chuẩn bị quay video mạo hiểm.

...

- Tốt lắm. Ta nói vậy nhóc đã rõ ràng chưa?

Black gật gật đầu đáp lại.

Vừa rồi Zippo đã nói rõ với cậu nội dung mạo hiểm lần này. Thật ra cũng không có gì quá khó hiểu. Đơn giản là giống với trò chơi mạo hiểm Bungy Jumping (nhảy Bungy) ở địa cầu. Black và Zippo sẽ bị cột hai chân bằng dây thừng có độ đàn hồi cao. Một đầu dây bị buộc với cột trụ của cây cầu. Tiếp đó là cú nhảy xuống độ cao hơn trăm mét từ trên cầu xuống mặt biển với tốc độ chóng mặt khi rơi tự do và tiếp tục bị kéo ngược lại bởi đàn hồi trở của sợi dây..

Tất nhiên việc nhảy từ trên cầu xuống được đảm bảo an toàn tuyệt đối. Ngoài ra, nhằm tăng thêm tính mạo hiểm, một sợi dây điện dài nối với máy gây sốc điện được thả xuống mặt nước. Lát nữa công tắc sẽ được bật lên. Đây sẽ rất nhanh làm cho đám pokemon trong nước nổi điên cả có thể tấn công vào hai người.

Rơi tự do từ độ cao hơn trăm mét so với mặt biển, đồng thời tràn ngập nguy cơ bị đám pokemon nước hiếu chiến như Tentacruel, Tentacool... v.v tấn công.

Này nghĩ thôi mà Black đã có cảm giác rất shock rồi.

...

Đám thanh niên đang tụ tập hướng về máy quay video giải mọi chuyện. Black hiện giờ đang đứng một bên đeo kính bảo hộ mắt và buộc dây. Đám pokemon thì được cậu thả sẵn ra ngoài đề phòng đột biến xảy ra. Exeggutor có thể lợi dụng Gravity ngược lại đẩy cậu bay lên trên. Ngoài ra chúng cũng có thể bảo đảm bản thân Mei an toàn.

Có điều lúc này cúi đầu nhìn xuống phía dưới mặt biển xanh thăm thẳm, suy nghĩ tới việc mình sắp làm, Black cảm giác... có vẻ như... kiếp trước cậu có... mắc chứng sợ độ cao...

Này cảm giác thật không tốt lắm!

Nhìn cơ thể Black đang run lên lợi hại, Mei giọng nói hiềm thấy xuất hiện sắc thái dịu dàng.

- Nếu không dùng thì nữa!

Này không thi chẳng phải mất hết mặt mũi!

Black cố gắng trấn định lại bản thân. Quay mặt sang nhìn cô bé bên cạnh, Black nở nụ gượng gạo đáp lại.

- Không có gì. Chỉ là nhảy một cái thôi mà.

- Không sao cả đâu!

Nói rồi, cậu bắt đầu tự thôn miền tinh thần của mình. Ước gì đám thanh niên “ngáo” kia nhanh nhanh lên chút nhỉ. Nhảy ào một cái là xong, chứ cứ chờ đợi thế này thì tra tấn tinh thần cậu quá.

...

Bên kia, Zippo đã chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng, anh chàng quay mặt sang hỏi tên đàn em bên cạnh.

- Mọi thứ chuẩn bị ổn thỏa rồi chứ.

- Ổn cả rồi đại ca...

Trả lời xong tên này có hơi chần chờ, tuy nhiên vẫn tranh thủ nói tiếp.

- ... có điều chúng ta quay cả tên nhóc kia vào hay sao. Này sao không nhân lúc này xử lý chuyện của nó luôn.

- Dù sao cũng là đám học sinh trong trường nhờ. Nếu không xử lý, sợ sẽ có ảnh hưởng không tốt tới uy tín của đại ca. Sau này muốn kết nạp thành viên mới cũng khó.

Nhìn quân sư quạt mo bên cạnh, xung quanh không ít tên đàn em ngễnh tai lắng nghe, Zippo nở nụ cười tự cho là cool nhất có thể. Lúc này chính là lúc cần anh bá vương khí thế ra, chúng đàn em lúc mất, tâm phục khẩu phục. Zippo miệng phun lời lẽ chí lý, rắn dạy cả đám.

- Lý nào là thế. Zippo này một lời nói ra như nước miếng đã nhỏ ra, làm sao có thể thu về được nữa.

- Dạ dạ... đại ca nói đúng lắm... Có điều... thật không xử lý.

Hắng giọng, nhổ nước miếng cái toẹt.

Zippo ánh mắt đảo qua cả đám, đồng đặc phát biểu.

- Một lần thất tín, vạn lần thất tín.

- Này như anh em chúng ta đi lại giang hồ, múa đao liếm máu, giữ chữ tín cực kì quan trọng...#&^#%&

- Nói lời phải giữ lấy lời.

Đừng như con bướm đậu rồi lại bay.

- Dù trong trường hợp nào mọi người cũng phải nhớ rõ biết chưa!

- Rõ ràng! (cả đám đồng thanh)

Thấy vậy Zippo gật gù đầu hài lòng. Đây là trách nhiệm, làm đại ca là cần phải dạy bảo cho đám đàn em đầy đủ. Phẩm cách đàn em có tốt thì sau này mới không lo bị đàn em thọt dao sau lưng. Này kinh nghiệm xương máu lắm. Giờ lẩn lộn muốn làm to là cũng cần phải có văn hóa.

Tiếp đó, anh chàng quay mắt sang quân sư quạt mo bên cạnh. Dù sao cũng là người theo chân lâu năm, tin tưởng được, Zippo hạ giọng nói nhỏ.

- Nhìn thằng ngu kia biểu hiện là biết không có chuẩn bị gì rồi. Tí nữa bật hết công suất máy shock điện lên. Đảm bảo đám Tentacruel phía dưới sẽ dằn cho nó một trận nên thân. Như thế là có cái bàn giao cho đám học sinh trong trường rồi.

- Đã rõ đại ca.

Nghe vậy, tên đàn em hiểu ý gật gù đầu. Không phải hẳn ta không ý thức được mà là cần làm tốt trách nhiệm của mình mà thôi. Này không có hẳn ta mới lời thì đám phía dưới sao biết đại ca đang nghĩ gì. Khoảng cách và nghi kị chính là mầm mống của thất bại tập thể. Anh chàng quân sư trong lòng đắc ý vạn phần vì sự biểu hiện của mình. Này chắc hẳn sau đó đại ca sẽ càng thương thức mình hơn.

Nói đến đây phải kể tới giới xã hội đen ở Kanto. Trước kia thật lâu thì không biết cụ thể như thế nào, có điều từ ngày sinh ra đến giờ, đám thanh niên mới gia nhập giới xã hội đen chỉ biết đến Rocket là trùm duy nhất nói một không hai tại Kanto. Có điều ở những thành phố phía bắc như Cerulean, Pewter và cả Celadon thì không phải là trăm phần trăm. Ở đây vẫn còn có một số tổ chức nhỏ vẫn còn nhầm lẫn hoạt động. Có điều Rocket quá mạnh mẽ, vì vậy bọn họ chỉ có thể tổ chức hoạt động trong âm thầm.

Chính vì điều này mở ra con đường tương lai cho đám thanh niên trẻ mới gia nhập. Nếu cố gắng phát triển không phải không có cơ hội phát triển lớn mạnh. Không tới mức thay thế Rocket nhưng hoành hoành một vùng vẫn là oke. Tất nhiên Zippo cũng là một trong số đó. Cũng vì lý tưởng này nên anh chàng mới quan tâm đám học sinh trung học Celadon như vậy. Dù sao nhân tài mới là điều cần bản tổ chức cần thiết thôi. Không có người mới gia nhập vào thì làm sao phát triển lên được.

Thấu hiểu sâu nguyện vọng của đại ca cầm đầu, đám đàn em thân cận luôn không quên tìm cách cải thiện vị trí của mình trong lòng đại ca. Tương lai xưng vương xưng bá cũng chẳng chơi. Lần này cũng chỉ là một chuyện nhỏ thường xảy ra mà thôi.

Có điều trước hết muốn phát triển thực lực thì không thể vòng qua vấn đề tiền bạc. Vì thế dù phí thu được từ việc giải quyết vấn đề giúp đám học sinh không đáng kể Zippo vẫn chịu khó cóp nhặt. Nói vậy giải thưởng các cuộc thi trong lễ hội hàng năm anh chàng càng sẽ không bỏ qua.

Sự việc liên quan tới Black chỉ là chuyện nhỏ không đáng kể. Trước hết quan trọng hơn là phải quay tốt cái video mạo hiểm này mới được.

...

Kết thúc chương 91.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Nhảy

Để chuẩn bị cho cuộc thi Dừng Giả Du hí, Zippo đã chuẩn bị không ít. Như lần này nhảy cầu Cycling Road chỉ là một trong các kế hoạch. Dẫn theo Black làm ví dụ tương phản cũng tốt. Như thế càng chứng tỏ sự gan dạ, dũng cảm của anh hơn.

Nói tới tại sao Zippo lại tự tin đến thế. Đây là bởi vì quần áo anh đang mặc hiện tại đã được tẩm một loại bột phấn dùng để xua đuổi pokemon. Kể từ đó, đám Tentacruel, Tentacool, ... v v chắc chắn sẽ không gây nguy hiểm cho anh. Còn lại đơn giản là chuyện nhảy Bungy Jumping mà thôi. Trò này anh chơi suốt. Chuyện nhỏ như con thỏ.

Vừa nghĩ đến chuyện tí nữa cả đám Tentacruel, Tentacool ... v v bị chọc giận, tấn công Black, trong khi một bên anh hoàn mỹ phô bày các tư thế nhảy rơi tự do, Zippo trong lòng lại càng đặc ý về quyết định của mình. Video quay được lần này đảm bảo sẽ cực kì cuốn hút cho mà xem. Nghĩ như vậy, Zippo bắt đầu thúc giục mọi người tăng tốc độ. Trời hoàng hôn nhanh tàn lắm, phải tranh thủ thời gian mới kịp. Cảnh sắc hôm nay đẹp thế này, video thu được tính nghệ thuật đảm bảo cực kì cao. Chẹp, có khi không cần quay dự phòng chỗ khác cũng đủ tiêu chuẩn để anh đoạt giải nhất rồi.

...

Dưới sự thúc giục của Zippo, sự chờ đợi mỏi mòn của Black, đám người rất nhanh hoàn tất mọi thủ tục chuẩn bị. Theo đó, Black và Zippo cũng nổi đuôi nhau về vị trí của mình.

...

Xin hãy dành chút giây phút tĩnh lặng tĩnh thần.

Cảm nhận sự tuyệt diệu đến từ thiên nhiên.

Gió đang vi vu thổi.

Tắm hồn người trôi nổi giữa không gian.

Không khí mùa thu se se lạnh.

Mặt biển xanh giờ lấp lánh ánh vàng.

Nơi cuối đường chân trời, từng ánh mây rực lửa lượn lờ trôi.

Biển rộng vô ngần chân trời đỏ, cảnh sắc hoàng hôn đẹp tuyệt trần.

Black cao cao đứng nơi lan can trên cây cầu không lò.

Ánh mắt nhìn về phía xa xăm.

Sau lưng anh là nền trời xanh ngắt. Trăng đã lên vượt quá đỉnh đầu.

Thời khắc cuối ngày đã đến.

Thả mình chìm đắm trong thiên địa bát ngát bao la.

Anh giờ bỗng muốn cất cao giọng hát.

“Vẫn mát trong như sáng năm xưa

Gió thổi mùa thu hương thiếu nữ

Tôi nhớ những ngày thu đã xa

Ngày chớm lạnh nơi lòng Hà Nội

Những phố dài xao xác hơi may

Người ra đi đầu không ngoảnh lại

Sau lưng thềm nắng lá rơi đầy.

Mùa thu nay đã khác rồi

Tôi đứng đây ngay giữa đất trời.

Gió thổi lòng ai phấp phới

Trời thu thay áo mới

Trong biếc nói cười thiết tha!

Trời xanh kia là của chúng ta

Biển vàng đây là của chúng ta

Những buổi chiều thom mát

Những cánh rừng bát ngát

Những dòng sông đỏ nặng phù sa

Ôi nắng dội chan hoà nao nao trời biếc

Nhuộm đậm hương tình người con gái tôi yêu.

Tháp Rùa lìm đim nhìn nắng

Kìa cánh chim non ai ánh mắt ngóng chờ.

- Xuống!!! (thằng nào đẩy anh!)

- AAAAAAAAAA..... (... thơ chế của ta!!!!!!)

...

Đang rơi...

Một cảm giác rất Yomost!!!

...

Máy shock điện đã được bật, đám pokemon dưới nước bắt đầu ngoi đầu lên, không biết đã tụ tập với nhau từ bao giờ. Lúc này cả đám mất đồ ngẫu nhiên về phía hai kẻ đang lao về chỗ mình.

...

Mei và đám pokemon của Black lo lắng nhìn xuống phía dưới. Đám thanh niên thì đủ mọi loại cảm xúc quan sát hai người trong cuộc. Vang vọng nơi đây là tiếng thét chói tai của hai người.

...

- Đám pokemon tấn công rồi. Mau nhìn, đám pokemon tấn công rồi.

- Ngầu v~.....!!!

- %^\$#^&*^\$&*@

...

- Vèo!!!

Black không ngừng la hét, cơ thể cậu giờ bắt đầu bị kéo bay lên lần thứ nhất.

Thật sướng!!!

...

Anh đang tại đỉnh.

- AAAAAAAAAA.....!!!!!!

Và giờ đang rơi...

...

Lên là ... lên là lên!

- AAAAAA.....!!!!!! (rơi rồi...)

...

Hoàng hôn tắt nắng. Black lúc này ngồi thở hồn hển trên cầu Cycling Road.

Thật sự rất sáng khoái rồi. Chep. Có khi lần sau cậu lại nhờ đám thanh niên này cho chơi thêm một phát mới được. Có điều, liếc nhìn người cùng nhảy với mình, Black lắc đầu. Khả năng cậu có thể đề nghị nó vào lần sau.

Khi này chỉ tập trung cảm nhận cảm giác rơi tự do trong không trung, cũng không biết được tình hình bên cạnh xảy ra như thế nào. Trờ lại trên cầu, nhìn sắc mặt khó coi của cả đám thanh niên là Black biết có chuyện xảy ra. Cuối cùng nhờ vào Mei kể lại thì cậu mới rõ ràng mọi thứ. May mà mạng em nó đi theo, không thì cậu chẳng thể hỏi được ai.

...

Zippo rất xui xẻo.

Người ta vẫn nói rồi đấy “Lý tưởng là đầy đặn, hiện thực đầy cốt cảm”

Zippo không thể hiểu nổi. Tại sao anh mặc đầy đủ áo có tẩm bột phấn xua đuổi pokemon mà vẫn bị chúng tấn công. Trong khi tên nhóc bên cạnh không có phòng hộ lại không hề hấn gì. Chả lẽ này không phải tẩm bột xua đuổi pokemon mà là bột thu hút pokemon. Nếu mà thật như vậy anh chắc chắn sẽ bám vằm cái thằng chuẩn bị quần áo ra cho hả giận.

Thu hồi quần áo trên người, Zippo giao nó cho thằng đàn em thân tín bên cạnh. Đây là vật chứng, khi trở về anh sẽ cho người điều tra rõ ràng. Nhìn sang Black nơi đó. Chỉ liếc mắt thôi là anh biết tâm lý của Black bây giờ.

- Xxx^&#%^&^#^&. “thanh niên nói tục”

Anh không cam tâm. Đây thật sự rất uất ức rồi. Giờ không còn là riêng việc thay người giải quyết ân oán hộ nữa. Đây đã lên cao tới tầm lung lay uy vọng của anh với đám đàn em rồi. Thử hỏi chúng nó nghĩ thế nào khi đại ca của mình dờ sống thiếu chết trong khi thằng nhóc cùng nhảy lại vui thích hưởng thụ trò chơi. Nói chung vấp ngã ở đâu, đứng lên ở đó. Giờ anh phải bằng mọi cách nhanh nhất lấy lại uy tín mới được.

Cần chứng minh rằng.

Anh vẫn là Zippo vùng Celadon.

Tương lai ông vua không ngai của thế giới ngầm.

Nghĩ như vậy, vuốt vuốt tóc, nhò nước miếng đánh toẹt. Zippo lững thững bước đến gần chỗ Black. Sau lưng anh là đám đàn em tập hợp đông đủ theo chân.

...

Đang ngồi thở trên mặt đất, thấy đối phương đến gần mình, Black lập tức nâng lên cảnh giác. Cậu cũng không biết được suy nghĩ của đối phương. Có điều vừa rồi thì đấu đối thủ thua mất mặt như vậy không hẳn sẽ không giận cá chém thớt. Nói không giữ lời. Black đứng dậy, ánh mắt lạnh nhìn về phía Zippo. Cậu cũng muốn biết xem giờ chúng định xử lý cậu thế nào.

Trời đã nhá nhem tối.

Trên cầu thấp ánh sáng điện đỏ lờm rất khó nhìn.

Cả đám người lặng bước tới gần.

Không khí hết sức ngột ngạt.

...

Zippo mở miệng phá vỡ yên lặng.

- Nhóc rất khá. ...

- Biểu hiện không tồi.

Lặng đi trong chốc lát như chờ điều gì, cuối cùng, hắn ta tiếp tục nói chuyện.

- Làm thêm một lần nữa không?

- Ủ?.... Là sao?

Suy nghĩ đã rõ ràng, giọng điệu của Zippo cũng trôi chảy hẳn.

- Ta nói là chúng ta thi thêm một lần nữa.

- Lại tiếp tục thi.

- Đúng vậy!

- Tôi có ích lợi gì?

- Tiền. Chúng ta đánh cược tiền mặt.

- Làm sao? Tung rồi?

- Nếu thua xong các người không chịu nhận nợ thì sao.

- Ha ha ha ha...

Zippo cười to. Thấy vậy đám thanh niên bên cạnh cũng cười theo.

Ngừng lại, Zippo giọng nói khinh miệt.

- Như vậy đem tiền tập trung hết cho cô bé cạnh nhóc. Vậy được chưa?

- Đây...

- Làm sao nữa? “giọng khó chịu”

- Được rồi. Nhưng đây là lần cuối cùng.

- Oke boy! Lên xe đi theo bọn ta.

Nói rồi hắn ta dẫn đầu đoàn người lên xe. Cả đám nhanh chóng rú ga rồi nhìn về phía Black. Lần này thì không ai trêu chọc gì cậu nữa. Thấy vậy, Black áy náy nhìn về phía bên cạnh Mei.

- Xin lỗi. Lại làm phiền em phải về muộn như vậy.

- Không sao.

Cô bé trả lời lạnh băng băng. Có điều đoán chừng này là tính cách vốn có mà thôi. Thấy vậy Black cũng không chậm trễ nữa. Cậu phi lên xe, Mei ngoan ngoãn trèo lên sau xe ôm lấy eo cậu.

Rú Ga, Black ra hiệu về phía đám người.

Cứ thế đoàn xe theo Zippo dẫn đầu, Black bị kèm cặp ở giữa, sau đuôi là một loạt xe khác. Tất cả rú ga, phóng mạnh xe rời khỏi câu cầu lớn.

Một ván đấu mới lại chuẩn bị bắt đầu.

...

Kết thúc chương 92.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 93: Xâm nhập

Đêm ở ngoại ô Celadon...

- Kít ttttt!!!!

...

- Như vậy tiếp theo chúng ta phải làm gì?

Xuống xe, Black quay sang hỏi Zippo. Hiện tại cả đoàn người đã tới bìa rừng ngoại ô Celadon.

- Anh bạn trẻ! Biết con người chúng ta đi đêm trong rừng sợ nhất gặp phải những loài pokemon gì không?

Zippo đầu ngẩng cao bốn lăm độ, giọng cảm thán nói chuyện.

- Loài gì? (Black không mặn mà lắm phụ họa)

Zippo cũng không để ý thái độ của cậu, tiếp tục nói chuyện của mình. Có lẽ đám đàn em đang chăm chú nghe bên cạnh mới là thứ anh chàng quan tâm.

- Con người sợ gặp phải Arbok. Ban đêm lạnh lẽo, chúng rất lười hoạt động nên thường nằm im lìm một chỗ. Nếu lỡ vô tình đánh thức một con Arbok đang nghỉ ngơi, chúng sẽ không từ chối một bữa ăn đưa tới miệng. Nọc độc có tính ăn mòn đáng sợ, siết chặt con mồi bằng thân thể của mình. Sẽ rất khó thoát khỏi kết cục chết chóc khi gặp phải Arbok.

- Sợ gặp cả đàn Beedrill. Tuy rằng dừng hoạt động về đêm, nhưng so với việc gây rối chúng lúc ban ngày, đánh thức giấc ngủ ban đêm càng làm Beedrill điên cuồng tấn công hơn.

- Sợ gặp phải Gastly, Haunter hay Gengar. Những trò đùa dai của chúng chẳng vui chút nào. Và tệ hại hơn nếu một con pokemon hệ Ghost (ma) bắt gặp bạn đang ngủ trong rừng. Nó có thể chui vào giấc mơ rồi hút lấy sinh mệnh của con người. Một cái chết trong mơ sẽ là kết cục cuối cùng.

- Trừ một số loài, nói chung hầu hết các loài pokemon đều đi ngủ về đêm... và điên tiết lên khi bị đánh thức.

- Có điều...

- Một trong những loài rất nguy hiểm khi bị đánh thức về đêm là đám Mankey.

- Mankey? (Black giọng nghi hoặc.)

- Đúng vậy.

Zippo gật gật đầu, dưới ánh mắt chờ mong của mọi người tiếp tục câu chuyện.

- Bởi vì chúng là loài pokemon dễ mất lý trí và dễ bị tức giận nhất. Đặc biệt là chúng có thể truy đuổi kẻ khởi nguồn tức giận cho tới nơi cùng trời cuối đất. Sự kiên trì truy đuổi khi đó còn cao hơn cả đám Beedrill nhiều.

- Chỉ cần ban đêm vô tình đi vào khu vực đàn Mankey đang ngủ, không may đánh thức một con thôi, rất nhanh chúng ta sẽ phải đối mặt với một đám điên cuồng mất lý trí Mankey.

- Nếu trong đàn lại có Primeape nữa thì càng tệ hại. Năm đám của nó chắc chắn sẽ không biết nhẹ tay là thứ gì. Thân hình linh hoạt làm tốc độ chúng trong rừng cực nhanh, con người khó có thể thoát thân khi bị nó truy đuổi. Một cái chết với thân thể bị tàn phá nghiêm trọng là điều bạn sẽ gặp phải.

- Nói như vậy chúng cũng đúng là thứ khó nhằn.

Gật gật đầu, Black tỏ vẻ đồng ý.

Búng tay, Zippo giọng nói vang vọng.

- Vì vậy mục tiêu lần này chính là bọn chúng.

- ???

- Nhìn thấy gì kia không?

- Đây là?

Black nhìn chiếc máy đang được đám thanh niên mang ra trong khi Zippo tiếp tục nói chuyện với giọng tự hào.

- Đây là phát minh mới của bọn ta. Sáo poke điện tử.

- Chiếc máy này hoạt động theo nguyên lý của sáo poke. Tất nhiên uy lực của nó lớn hơn nhiều. Sáo poke chỉ có thể do con người thổi lên, khiến pokemon gần đó nghe được sau bị buộc phải tỉnh giấc. Chiếc máy này thì chỉ cần bật công tắc nguồn, nó có thể phát ra âm thanh đánh thức pokemon của cả một khu rừng rộng lớn.

Nói rồi hắn ta lấy ra hai chiếc máy nhỏ hơn quơ quơ với Black.

- Đây là máy quay video tự động đời mới nhất.

- Tiếp đó chúng ta sẽ mang theo chúng một mình đi vào sâu trong khu rừng, tìm đến khu vực loài Mankey cư trú.

- Còn bọn họ sẽ ở lại đây, theo như thời gian hạn định khởi động chiếc sáo poke điện tử này. Sau đó nhiệm vụ chính hai ta cần làm là an toàn rời khỏi khu rừng. Nơi chứa đầy đám pokemon đang điên tiết lên vì bị đánh thức.

- Thế nào? Kế hoạch không tồi đi.

Gật gật đầu, Black thật lòng tán thưởng kế hoạch Zippo nói ra. Đây quả là một ý tưởng cực kì mạo hiểm. Tuy nhiên tính an toàn thật sự đáng lo. Vì vậy cậu lại hỏi về tính an toàn nhưng nhận được Zippo thông báo là không có gì hết.

Anh chàng trả lời rất thẳng thừng. Nếu luôn có biện pháp an toàn trăm phần trăm thì còn gọi gì là mạo hiểm, lấy đầu ra kích thích. Nghe vậy, Black cũng không còn lời nào phản đối. Quan trọng là cậu sẽ cùng Zippo đồng hành đi vào khu rừng. Đây thì còn có thể nói gì được nữa. Trong lòng ai thán, thảo nào mẹ Hikaru nói từ khi cuộc thi Dũng Giả Du hí tổ chức, hàng năm có không ít người vì nó mà mất đi tính mạng. Có điều vì giải thưởng, Black giờ cũng liều mình bồi quân tử rồi. Hiếm khi có người chuẩn bị đầy đủ điều kiện, ý tưởng... v v. Không có lý do gì để cậu chùn bước.

Và thế là bỏ qua ánh mắt khuyên bảo của Mei, Black và Zippo bỏ lại pokemon trên người, đơn độc bước chân vào trong khu rừng. Mười lăm phút sau, đám người ở ngoài sẽ khởi động sáo poke điện tử. Khi đó cuộc chơi sẽ chính thức bắt đầu.

Đêm đen du ngoạn rừng già.

Black đến rồi đây!!!

...

Trong rừng rậm...

Đêm đen vắng lặng. Bên tai là xào xạc tiếng gió thổi, tiếng bước chân giẫm trên thềm lá. Một vài tiếng hít thở của đám pokemon khi ngủ đang lượn quanh đây. Hai người lặng lẽ di chuyển. Hoàn cảnh tối tăm và âm u đáng sợ. Giữa lúc Black cẩn thận theo sát bước chân Zippo, phía trước chợt truyền lại tiếng nói chuyện:

- Này!

- ??? ... Ừm... Sao vậy? (Black giọng nghi hoặc)

- Có thể nói cho ta biết vì sao hồi chiều nhóc lại không bị đám Tentacruel tấn công không?

-

...

Đợi một hồi lâu, không thấy Black lên tiếng đáp lại, nghĩ nghĩ Zippo từ bỏ ý định tiếp tục hỏi thăm. Không khí lại trở về vẻ tĩnh mịch như lúc ban đầu.

Phía sau, Black không trả lời câu hỏi của Zippo. Có điều trong đầu cậu không tránh khỏi nghĩ tới chuyện xảy ra buổi chiều. Một kỉ niệm khó quên.

Lúc Black nghe xong miêu tả của Zippo, trong đầu cậu khi đó cực nhanh nảy ra kế sách ứng đối. Trong đó chủ yếu cần tới sức mạnh của huy hiệu Cascade mà cậu đạt được từ chỗ Misty. Nói đến đây cần phải kể thêm về lịch sử hình thành của chúng.

Thật lâu trước kia, khi con người còn chưa làm chủ trên thế giới này. Khi điện, khoa học công nghệ còn chưa được phát minh, phát triển. Loài người còn sống trong thời đại nguyên thủy. Xung quanh họ luôn tràn ngập những rủi ro nguy hiểm mà đám pokemon gây ra.

Thảm họa thiên nhiên như phun trào núi lửa, những cơn sóng thần đánh vào bờ, động đất, lốc xoáy, lũ điện... v v. Những hiểm họa đó là khởi nguyên cho những truyền thuyết về sự tồn tại của đám pokemon huyền thoại như Lugia, Kyogre, Groudon... v v. Không chỉ vậy, loài người còn phải chịu đựng

nguy hiểm trực tiếp từ đám pokemon hoang dã xung quanh. Pokemon ăn thịt người, hút máu trong rừng rậm, trong hang động... phần độc của một số loài pokemon hệ Grass (thảo), hệ Bug (côn trùng)... chuyên tấn công thuyền bè như pokemon hệ Water (nước) ... v.v. Những chuyện như trên nhiều vô số kể.

Trong quá trình đấu tranh sinh tồn của mình, con người không ngừng nâng cao năng lực bản thân. Như thuần phục pokemon, nghiên cứu tổng kết năng lực của chúng, phát minh ra điện, phát triển khoa học kỹ thuật... v.v. Trong quá trình đó, nhiều loại tài nguyên trong thiên nhiên đã được loài người tìm ra và lợi dụng.

Trong đó phải kể đến là một loại chất liệu đá hiếm được vô tình phát hiện ra. Lợi dụng năng lượng có trong chất liệu đá, con người có thể khiến pokemon hoang dã không tấn công bản thân người cầm giữ. Đây cũng chính là nguồn gốc của các huy hiệu gym sau này. Qua đó, chất liệu đá được phân loại và thiết kế với các loại hình dáng khác nhau nhằm ứng đối với từng loại pokemon riêng biệt từ đó nâng cao hiệu quả, uy lực khi sử dụng.

Những điều trên Black biết được thông qua sổ tay của ông cụ Fuji tặng cho. Cũng nhờ vậy cậu mới có thể sử dụng huy hiệu Cascade (đối phó pokemon hệ nước) khiến đám Tentacruel không tấn công chính mình. Hiệu quả tạo ra cũng không tồi chút nào. Dù cho Zippo có mặc một thân quần áo tắm đầy bọt xua đuổi pokemon cũng không ngăn được việc đám pokemon đang nổi điên chọn làm mục tiêu tấn công.

Đầu đuôi nguyên nhân Black rõ ràng, tuy nhiên muốn cậu nói rõ với Zippo là không thể nào. Dù sao kể tới việc đối phương bị tấn công thì thảm trước đó cũng có một phần nguyên nhân của cậu. Để mọi chuyện cứ thế trôi qua dù sao cũng tốt hơn.

...

Một quãng thời gian sau...

- Đây là nơi đám Mankey sinh sống?

Bước gần về phía trước, ánh mắt quan sát xung quanh, Black hạ thấp giọng dò hỏi. Có điều Zippo chỉ đáp lại bằng một nụ cười bí hiểm mà cậu không có cơ hội nhìn thấy.

- Ừm Ừm ...#@%/%^&%\$^&

Bóng đen bất thành linh kéo tới, Black bị Zippo từ sau lưng dùng khăn tay bịt kín miệng. Cố gắng giãy dụa phản kháng, có điều rất nhanh sau đó, cậu mất đi ý thức của mình.

Khu rừng về đêm giờ càng ngày càng âm u đáng sợ hơn.

...

Kết thúc chương 93.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Rắc rối bất ngờ

Zippo hài lòng nhìn về tác phẩm mình vừa tạo ra.

Lúc này Black đã bị anh chàng trói lại cả hai chân hai tay vào với nhau. Tiếc là vật liệu làm dây trói không được hoàn hảo cho lắm. Nguyên bản thắt lưng quần ban đầu của Black giờ đây được tận dụng để làm dây trói. Chính vì thế các nút buộc nhìn trông có vẻ không được chặt chẽ cho gì cho cam. Tuy nhiên tình thế bây giờ cũng chỉ có thể làm được như vậy. Dù sao Zippo cũng không biết mình hôm nay lại cần dùng đến nó để mà chuẩn bị từ trước.

Đúng vậy. Đây chỉ là ý nghĩ bất chợt nảy ra trong đầu Zippo mà thôi.

Còn thuốc mê?

Xin nhờ! Chuyên nghiệp một chút được không! Trên người mang thuốc mê có gì kì quái lắm sao? Nói chung là món đồ này Zippo lúc nào cũng có ở trên người. “khà khà”

Nói đến phải kể tới vừa nãy Zippo hỏi thăm Black về sự việc diễn ra hồi chiều. Khi đến bìa rừng bề ngoài anh chàng tự tin vậy thôi chứ nói thật tâm trạng Zippo có không ít lo lắng. Đây cũng không trách anh chàng mang theo tâm tình bất an hỏi thăm Black. Dù sao chuyện buổi chiều diễn ra rất kì quặc rồi.

Tuy rằng Zippo lúc đó có nghi ngờ đám đàn em mua thuốc thu hút pokemon tẩm lên quần áo. Có điều nói đi cũng phải nói lại, trường hợp kia xác suất xảy ra thực sự rất nhỏ rồi. Nhỏ tới hầu như không bao giờ xảy ra. Chính vì lo lắng chuyện kì quặc như vậy lại lần nữa diễn ra, Zippo không thể kìm

lòng được mở miệng hỏi thăm về phía Black. Đáng tiếc kết quả anh chàng nhận được chỉ là sự im lặng từ phía đối phương.

Điều này thật tệ hại!

Có điều không kể tới lý do giấu giếm thực sự của Black là gì, ít nhất bây giờ Zippo tâm trạng đều có thể thả lỏng hoàn toàn. Nhìn Black nằm im trên mặt đất, Zippo gật gật đầu. Đây mới là cách làm đúng nhất. Anh cũng không muốn lần này lại có sự cố gì nữa tiếp tục diễn ra. Cho dù chỉ có nhỏ nhoi xác suất cũng không được.

Hiện tại Zippo cần ngay lập tức một chiến thắng để bảo vệ hình tượng của mình với đám đàn em. Vô địch thần thoại dựng lên thật khó mà phá hủy thì chỉ cần một trận thua nhỏ nhỏ mà thôi. Danh vọng cũng như vậy. Zippo không muốn mình vất vả tạo dựng uy tín bấy lâu nay chỉ chớp mắt sẽ trôi theo dòng nước.

Vì vậy kế hoạch mới vừa rồi được Zippo nghĩ ra để trăm phần trăm chiến thắng trong lần thi gan này. Hiện tại đối phương đã hôn mê bất tỉnh, Zippo có thể an toàn lùi ra bìa rừng. Như vậy vừa đảm bảo an toàn đồng thời lại đạt được chiến thắng. Ít nhất đám đàn em của anh chàng sẽ cho là như vậy. Và kết quả như thế đã đủ khiến Zippo hài lòng. Có trách thì trách Black không nói rõ ràng sự việc buổi chiều. Càng không biết, không hiểu thì lại càng khiến người khác cảm thấy đáng sợ, lo lắng hơn. Zippo cũng không muốn tiếp tục mạo hiểm tranh tài công bằng với Black lần thứ hai. Chẹp. Nói xa rồi...

Còn giờ là lúc rời đi nơi này. Đám người kia đoán chừng cũng sắp mở sáo poke điện tử. Không đi nhanh sáo bật lên, đám pokemon trong rừng bị đánh thức thì nguy.

Đang lúc Zippo lưu luyến nhìn thành quả của mình lần cuối rồi rời đi. Một tiếng động huyền não vang lên đánh vỡ kế hoạch của anh chàng.

- Toét!!! Toét!!! Toét!!!....

- Toét!!! Toét!!! Toét!!!....

- Toét!!! Toét!!! Toét!!!....

-

Zippo tái xanh mặt!

Này âm thanh đúng là không mấy xa lạ với anh. Đây đúng là nhịp điệu đều đặn mà sáo poke điện tử phát ra. Có điều...

Na ni! Này thời gian không đúng nha!

Đã đến giờ đâu cơ chứ!

- XXX. Hại chết ta rồi!

Zippo không nhận được chữ một tiếng. Đây thật sự là hại chết anh rồi. Anh còn chưa kịp thoát thân cơ mà. Nước mắt chảy ngược vào tim. Mọi suy nghĩ chỉ diễn ra trong nháy mắt. Zippo mới chỉ kịp hơi xoay người. Đầu ngẩng lên quan sát xung quanh. Đón lấy trong tầm mắt anh, trên tán cây là hàng trăm đôi mắt nhìn lại. Có điều Zippo chỉ cảm thấy trong mỗi đôi mắt đều chứa đầy cảm giác bức bối, tức giận mà thôi. Da đầu run lên tê dại.

- Má ơi!

Đám Mankey đã tỉnh. Giờ anh biết phải làm sao!

...

Ngoài bìa rừng...

Tiếng âm thanh sáo poke vang lên. Đám người vô tình hay cố ý đồng loạt hướng ánh mắt nhìn về nơi đặt máy.

- Làm sao vậy?

Tên thanh niên vừa khởi động sáo poke hoang mang hỏi. Nhiều người nhìn như vậy làm anh rất áp lực nha. Cũng may sau khi nói xong, hầu hết mọi người đều quay mặt đi. Vừa rồi là phản ứng bản năng thôi. Dù sao cả không gian đang im lìm như vậy, tiếng động phát ra rất dễ thành tiêu điểm khiến mọi người chú ý.

- Khởi động có hơi sớm.

Một tên thành viên vừa nhìn nhìn đồng hồ trên tay vừa lên tiếng. Mọi người nghe vậy hai mắt nhìn nhau.

- Chắc không sao đâu. Tại đồng hồ của tôi chạy nhanh một chút.

Thanh niên khởi động máy ngưng ngừng, miệng nhỏ nhẹ bày tỏ. Kết quả lại không có ai đáp lại. Buồn cho anh!

...

Ngay gần đó...

- Pika! Pika! (có lên!)

Mei liếc nhìn chỗ Pikachu đang đứng, sau đó giống như mọi người mắt nhìn về phía rừng rậm. Không ai biết lúc này cô bé đang nghĩ gì. Trong ánh mắt trong veo ấy giờ thỉnh thoảng thấp thoáng ánh lên vệt sáng. Âm thanh sáo poke làm huyền ảo cả khu rừng. Những tiếng vỗ cánh của nhiều loài pokemon bay thậm chí vang vọng cả tới nơi đây. Tất cả tiêu điểm đều tụ tập về Black và Zippo. Cả đám người bắt đầu trông chờ kết quả. Ván đấu thứ hai giờ chính thức bắt đầu.

...

Sâu trong rừng...

- Vu úút!!!!... Vu úút!!!!... Vu úút!!!! ...

- Rầm... Rầm... Bóp!!!!...

- YAA... oái... đau!!

Vấp ngã!

Zippo không có được bị thương ở chân, vội vàng đứng dậy tiếp tục bỏ chạy thực mạng. Hiện tại anh đang bị một đám Mankey nổi điên tấn công. Thậm chí Zippo cũng không biết số lượng đối phương là bao nhiêu nữa. Dù sao tất cả đám Mankey đều di chuyển phía trên những tán cây cao, dùng Rock Stomp (ném đá) tấn công về phía anh chàng. Linh hoạt leo trèo, đu mình một cách khéo léo khi di chuyển thân thể giữa những tán cây là sở trường của loài Mankey. Đây thật sự là một đám chuyên nghiệp tắc- zăng trong thế giới pokemon.

Cái Zippo có thể nhìn thấy hiện tại chỉ là những cặp mắt giận dữ trong đêm và cơn mưa hoa quả từ trên trời giáng xuống. Tiếc là đám hoa quả này lại chẳng ngon lành gì cho cam. Zippo còn ước gì trên những cái cây kia không có chúng. Như thế có lẽ sẽ ít đi một đám “bom mìn” bay về phía mình.

Chạy!... Chạy!... Chạy!...

Ta né!... Ta né!... Né!... Né nữa!... Lại né!... Siêu né!...

Kinh nghiệm lăn lộn đánh nhau bao năm giờ phát huy hiệu quả cực kì bá đạo. Ít nhất hiện tại tình hình còn chưa quá tồi tệ. Zippo bật hết tốc lực mong muốn chạy thoát khỏi khu rừng. Ngày hôm nay anh đã đủ lăm xui xẻo rồi!

Đang chạy...

A Lê Hấp!!!

Anh lại vấp!

Có điều Zippo thật sự bị hình ảnh mình đang bất gặp làm cho choáng váng đầu óc. Chẹp. Anh giờ này không cả muốn tiếp tục bỏ chạy nữa.

Anh nhìn thấy gì?

Anh thấy Black nằm ngang ra trên lối đi. Vừa nãy chính cậu ta là nguyên nhân khiến anh vấp ngã lần hai.

Bà mẹ nó!!!

Hắn là tên nhóc kia sẽ không biết bay. Thế là nãy giờ anh chạy lâu như vậy... chạy nhiều như vậy... Ấy thế mà chỉ có thể loang quanh một lát rồi lại quay trở về vị trí cũ. Này bảo làm sao anh còn có tâm trạng mà tiếp tục chạy trốn chứ. Híc! Lũ Mankey này trình độ ném đá “lùa quái” cũng quá cao một chút đi. Vậy mà anh cứ tưởng trình độ né của mình tăng cao nữa chứ...

Anh ngâm thơ v~!

Haizzz!!!

- Được rồi. Chúng mày thắng!

- Giờ để ta xem bọn mi mất công lùa lùa ta đây trở về nơi này để làm gì.

Black giờ nằm im lìm như chết. Chuyện xảy ra chắc chắn không liên quan gì tới cậu ta. Như vậy nguyên nhân chỉ có thể là do đám Mankey này gây ra rồi. Nói vậy thôi chứ việc bày đàn phối hợp lùa con mồi cũng không phải chuyện không tưởng. Có điều hiện giờ ẩn sau nó chắc chắn phải có lý do nào đó mà thôi.

Zippo ngưng mắt cảnh giác nhìn xung quanh. Quả nhiên, không khiến anh chàng chờ đợi lâu.

- Rầm!

Zippo tái xanh mặt nhìn kẻ mới đến.

Một con Primeape to tổ chẳng!

Đã rõ ràng!

Đám Mankey mắt công lừa anh về đây chủ yếu để cho con Primeape đầu đàn này đích thân xử lý. Chẹp! Quy cách xử lý cũng thật là cao cấp à nha. Zippo trong đầu thật nhanh suy tính kỹ càng mọi chuyện. Có vẻ như kết quả giờ này cũng không tệ lắm. Ít nhất sau đó anh chỉ phải đối mặt với sự tức giận của Primeape. Chất lượng địch thủ thì tăng cao rõ rệt, có điều số lượng giảm đi cũng rất rõ ràng. Và nói thật là lựa chọn thoát thân từ Primeape đúng là dễ hơn nhiều phải thoát khỏi cả đám Mankey đông nghịt trên tán cây kia. Dù cho kết quả khi bị Primeape lúc nổi điên xử lý nguy hiểm hơn đám Mankey nhiều. Nó chắc chắn không biết hai chữ nhẹ tay viết như thế nào.

Mọi suy tính chỉ trong nháy mắt. Zippo ngẩng đầu quan sát kẻ mới đến.

A Lê Hấp!

Hạnh phúc v~.

Có vẻ như đồng chí Primeape này còn đang trong cơn mộng lung khi mới tỉnh ngủ. Vừa nãy động tác của nó càng nhiều giống như là đang mộng du mà thôi. Làm anh sợ hết cả hồn. Này cũng không kì quái. Chiếc áo poke điện tử mà các anh cải tạo ra tuy tăng lớn phạm vi gây hiệu quả nhưng tác dụng phụ là làm giảm mất một phần uy lực khi phát ra. Cũng vì lẽ đó mới có thể xuất hiện tình trạng nửa tỉnh nửa mê như bây giờ trên người Primeape. Tuy nhiên lúc này Zippo không quan tâm được nhiều chuyện như vậy.

Anh chuẩn bị chạy trốn thôi!

Rón rén... rón rén...

Zippo quyết định lặng lẽ chuồn êm đi thì hơn. Nhờ đâu tí nữa con Primeape này bị đánh tỉnh hẳn thì khổ.

Cầu trời cầu Phật, cầu các thánh các thần, cầu thánh A la đánh, Như lai Phật tổ, cầu Ngọc hoàng đại đế, cầu Quan thế âm bồ tát, cầu...v.v.

Chỉ cần cho anh an toàn thoát khỏi lần này, về sau mỗi tháng anh sẽ thắp hương đốt vàng mã đầy đủ cho các vị.

A di phò phò... úm ba la xì bùa... vùng ơi mở ra...

Zippo miệng lầm nhảm, thân thể bắt đầu đi thụt lùi về phía sau.

Đang chạy trốn...

...

Kết thúc chương 94.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Nụ hôn sét đánh

“Xôn xao”

Sự thực nhiều khi sẽ không như những gì người ta mong muốn. Dù cho Zippo đã rất cẩn thận, nhẹ nhàng hết mức có thể nhưng kết quả anh chàng đạt được lại không như ý chút nào.

Anh bị đám Mankey phát hiện!

Cũng phải thôi. Tuy rằng chúng nó không có trực tiếp xử lý anh nhưng cũng sẽ không dễ dàng để anh bỏ đi như vậy. Bởi thế cho nên, ngay lúc Zippo lùi lại phía sau, cả đàn Mankey ngay lập tức làm ầm ĩ náo động. Sau đó...

... Primeape mở mắt!

Ánh mắt cau có. Mũi thở phì phò tượng trưng cho sự tức giận. Hiện tại nó đã tỉnh. Điều tồi tệ đang đến với anh. Zippo lòng thắm than đồng thời lặng lẽ suy nghĩ biện pháp thoát thân. Có điều Primeape lại không cho anh chàng nhiều thời gian hơn nữa.

Thân hình thoăn thoắt, Primeape lao vút về phía Zippo đang đứng. Một đòn Mega Punch (cú đấm ngàn cân) được tung ra.

- Rầm!

Mặt đất hơi rung lên. Tất nhiên là Zippo vừa né tránh thành công. Tiềm năng bộc lộ khi gặp nguy hiểm chẳng? Zippo không biết rõ. Lúc này anh chỉ chăm chăm vào né tránh các đòn đánh tiếp theo từ phía Primeape.

Đúng vậy. Tình thế nguy hiểm vẫn còn chưa chấm dứt đâu.

- Rầm!... Rầm!... Rầm!...

- Aaa ... Aaa ... Aaa ...

“lặng thinh”

Zippo toát mồ hôi trán. Primeape liên tiếp áp sát lại tấn công, còn Zippo thì theo bản năng lợi dụng vị trí Black đang nằm để vòng vo tránh né. Có vẻ như đối phương vì lý do gì đó vô tình hay cố ý đều không có ý định tấn công cậu nhóc. Chính nhờ “vật cản” mới tìm ra này mà anh dễ dàng thoát được mấy đòn đánh vừa rồi. Chẳng lẽ nằm ngủ thì sẽ không bị pokemon tấn công. Nếu anh biết trước sự việc diễn ra như vậy, thà rằng chính mình nằm xuống giả vờ chết cho rồi. Thật đúng là tự làm tự chịu mà.

Tuy nhiên rất nhanh ý nghĩ của Zippo thay đổi. Chút hăm mộ trước đó với Black bị anh vứt lên chín tầng trời. Nguyên nhân là Primeape trả lời ý nghĩ của anh bằng cách tung một cú đá trời giáng vào giữa bụng Black.

Thật đáng thương!

Cả cơ thể Black bị đá bay lên cao cao trên không trung. Loáng thoáng có thể nghe được tiếng rên rỉ phát ra. Tiếp đó là “bịch” một tiếng đau điếng khi thân thể cậu nhóc va chạm với mặt đất. Nhìn mà ruột gan Zippo cũng ần ần phát đau. Tiếc là anh không có cơ hội suy nghĩ nhiều điều thêm nữa. Vật chẵn đã bị đối phương tiện chân đá đi mất. Không phải nó không thể tấn công Black, vừa rồi có lẽ chỉ là ăn may mà thôi. Dù có là bất kì nguyên nhân gì, hiện tại Zippo chỉ có thể làm một chuyện duy nhất.

Anh quay đầu lại. . .

... chạy thẳng!

- Má ơi! Cứu con!

Bật hết tốc độ. Zippo lao nhanh thoát đi bất chấp phương hướng. Giờ anh cũng chỉ còn mỗi lựa chọn này mà thôi. Và thế là trong rừng ngay lập tức xuất hiện tình cảnh một anh chàng hăm hở chạy phía trước, theo ngay sau gót là những cú đấm trời giáng từ phía sau của Primeape. Trên không trung, đám Mankey vừa di chuyển đồng thời không ngừng phát ra âm thanh huyền ảo. Đoán chừng một phần là cổ vũ thủ lĩnh của chúng, phần còn lại là đe dọa đám pokemon gặp trên đường, hay có khi chỉ là tỏ vẻ phẫn khích trước nỗi đau kẻ địch gặp phải mà thôi. . . v v. Không ai có thể biết rõ ràng.

Cuộc truy sát vẫn đang tiếp diễn. . .

...

Nơi bày Mankey cư trú. . .

Black giờ nằm im lìm trên mặt đất. Nếu bạn có thể quan sát kĩ càng ở khoảng cách gần hơn, dễ dàng phát hiện cậu nhóc khóe miệng hơi hơi cong lên nở nụ cười.

Cậu đã tỉnh lại!

Đứng ra là cậu tỉnh ngay từ khi nhận đòn đánh của Primeape. Bị đánh đau thế không tỉnh mới là lạ! Tuy nhiên may mà cậu đủ bình tĩnh để nhận ra tình huống không ổn. (Thật ra là đau quá không động đậy được). Nói chung đợi cho tới lúc cả đám Mankey rời đi cậu mới có thể an toàn.

Thân thể hơi hơi giấy dựa.

Xxx^%\$^�%^@^&

Giờ mới nhớ tới, cậu đã bị tên trời đánh thánh đâm nào đó trói lại mất rồi. Giờ thoát thân sao đây. Haizzz! Ngày hôm nay thật là không yên bình chút nào.

...

Zippo đang chạy thục mạng. Sau lưng Primeape từ lúc ban đầu tấn công gay gắt giờ chuyển thành vòn quanh ép anh chạy trốn. Có lẽ nó muốn ép kiệt

thể lực của anh rồi mới ra tay. Tuy nhiên cho dù Zippo có biết rõ ý đồ của nó cũng không thể làm gì. Chỉ cần anh hơi giảm tốc độ là y như rằng cú cú đâm của Primeape bay đến.

Chạy... chạy nữa ... chạy mãi ...

Chân Zippo giờ mới nhừ. Từng bước chạy giờ mới nặng nề làm sao. Đường rừng hôm nay sao mà khó đi đến thế. Tâm tình thì càng lúc càng xuống thấp. Chả lẽ anh cứ nằm vật ra cho nó đánh một trận rồi trông chờ vào việc đám đàn em kịp thời phát hiện rồi mang anh đi bệnh viện... Này thì mục tiêu ban đầu của anh khi mang người tới đây chẳng phải bị phá hủy hoàn toàn. Còn đâu hình tượng đầu lĩnh nữa.

Đáng chết! Lúc này mãi chạy anh quên bém cả phương hướng. Ban đêm xung quanh tối thui lủi. Cảnh vật chỉ được nhận ra lơ mơ dưới ánh trăng. Mà đang chạy hồng hộc thế này thì làm sao nhận rõ đường cho được. Giờ cũng không biết là anh đang đi sâu vào rừng hay đang chạy tới lối ra nữa.

Đang chạy...

Zippo khua tay gạt ra cảnh cây chắn trước mặt.

- Vu úut!!!... Phập!!!

- Ai ui...!!!

Há miệng kêu đau.

Nhìn thứ đang quần trên tay mà Zippo thật muốn khóc.

Rất tốt. Rất cường đại xui xẻo.

Anh lại vừa bị một đồng chí Ekans cắn vào tay. Cũng may là lúc này vết cắn không có độc. Anh nhớ mang máng khi mới sinh ra Ekans không có độc. Lúc này vết cắn của nó gây đau đớn nhưng vô hại. Chỉ khi nào nó tiến hóa thành Arbok thì mới chính thức trở thành hiểm họa chết người. Còn trước đó, Ekans chỉ có thể dùng lưỡi xác định mùi vị con mồi. Ngoài ra nó có thể nuốt chứng trướng của các loài chim như Pidgey, Spearow... v.v làm thức ăn. Ban ngày di chuyển âm thầm lén lút giấu mình trong bụi cỏ. Tối lúc ban đêm, nó sẽ cuộn tròn thân mình xung quanh các cành cây để nghỉ ngơi. Vừa rồi có lẽ anh đã va phải cành cây nơi Ekans nghỉ lại.

Không quan trọng!

Tiếp tục chạy trốn đã.

Khua khua tay, Zippo cố gắng thoát khỏi Ekans trời buộc.

- Vèo!!!

Đồng chí trên tay bị quăng đi, thân hình nó bay về phía sau. Zippo hơi liếc mắt nhìn lại. Chỉ nhìn một cái thôi mà anh suýt ngã ngửa.

Anh lại vừa thấy gì?

...

Vài giây trước đó...

Phía sau lưng Zippo, Primeape rất không hài lòng tốc độ của Zippo hiện tại.

Quá chậm rồi!

Tuy rằng nó không phải họ mèo, nhưng việc vòn đối phương tới khi kiệt sức cũng có thể làm nó nguôi ngoai phần nào cơn giận. Vì vậy lúc này bắt gặp Zippo tốc độ giảm xuống, Primeape quyết định xử phạt nhẹ đối phương một chút để bày tỏ bất mãn. Thế là thân hình nó bay lên cao cao trên không trung, cánh tay phải hơi thu về phía sau, chỉ nháy mắt thôi từ nơi đó sẽ xuất ra cú đâm đầy uy lực xử phạt đối phương. Còn nếu sau đó con mồi có lỡ kiệt sức....

Được rồi. Nếu tình huống như vậy xảy ra, Primeape rất vui lòng kết thúc hoạt động đêm nay trở về đi ngủ. Thật sự là một ngày mệt nhọc.

Chính tại cái giây phút Primeape bay lên không trung, phía Zippo cũng vô cùng kịp thời quăng đi Ekans trên tay. Đón lấy trong ánh mắt liếc nhìn lại của Zippo, hàng trăm đôi mắt của thành viên trong đàn, Primeape và Ekans tiến hành một pha tiếp xúc thân mật đầy hữu hảo,... đầy cảm giác yêu... mất nhìn mất... mỗi chạm mỗi... rung động tâm linh... vân vân và vân vân.

- Rầm!

Primeape thân hình rơi xuống đất. Tất nhiên cũng không thể hoàn thành cú đâm xử phạt theo ý định. Nó đầu óc giờ còn đang choáng váng, Zippo cũng choáng váng. Cả đám Mankey quan sát cuộc chơi cũng choáng váng.

Xxx Cái hôn kia quá ư tình tứ rồi!

Ekans thân mình giờ cuộn lại trên tay trái Primeape. Ngon lắm. Zippo cảm thấy trước mắt mình như xuất hiện ảo giác. Anh cảm thấy Ekans đang đồ mắt.

Đùa gì thế! Đây lại là một con Ekans cái.

- Phì phò! Phì phò!

Tiếng hít thở hồng hộc từ mũi của Primeape toát ra.

Không cần suy nghĩ, Zippo quay đầu, lập tức chạy thực mạng. Giờ anh chỉ cảm thấy mệt mỏi và vân vân tất cả chỉ là mây trôi. Nếu trước kia Primeape còn có thành phần chơi đùa nhiều hơn tức giận. Khả năng uy lực sáo poke điện từ không đủ. Nhưng lúc này anh tin nó thật sự muốn hạ nặng tay rồi. Giờ đừng mong có cơ hội đi bệnh viện nhé. Bị nó đánh thì cứ chuẩn bị tinh thần lên bàn thờ ngồi ngắm gà khỏa thân thôi.

Và cứ như vậy, trong lúc đám Mankey im lặng không biết làm sao, Primeape như mất đi lý trí điên cuồng truy đuổi về phía con mồi. Lần này thì nó đúng là giận thật rồi. Cuộc săn bây giờ mới thật sự bắt đầu. Tất cả chỉ vì cái hôn sét đánh ấy.

...

Tạm thời không nói đến câu chuyện truy đuổi giữa Zippo và Primeape diễn biến ra sao. Chúng ta quay trở lại với nhân vật chính Black. Lúc này sau bao nhiêu vất vả nỗ lực, Black thành công thu hồi lại dây lưng quần của mình. Dây trói được cởi bỏ. Có điều một khó khăn khác lại đặt ra.

Anh lạc đường rồi!

Trời mới biết như thế nào để trở về chỗ ban đầu. Black tay day day trán nhìn ngó xung quanh. Anh đang phân vân mình nên đi theo hướng nào. Bởi thú thật là mọi thứ xung quanh đều na ná như nhau. Hơn hết là khắp bốn phía đều có âm thanh náo động. Có vẻ như chiếc sáo poke kia có uy lực không nhỏ. Cả khu rừng giờ đúng là đang trong tình trạng “dầu sôi lửa bỏng”, không có lấy một nơi an toàn.

Sau một hồi phân vân, cuối cùng Black bắt đầu phát hiện mình chỉ còn cách đi bừa mà thôi. đành vậy, mọi chuyện phó mặc ông trời, anh chàng chọn một phương hướng ngẫu nhiên rồi thẳng tiến. Hi vọng đang đi ra đúng hướng.

...

Đi một hồi lâu...

Black cẩn thận di chuyển, cố gắng giảm mức tồn tại của mình tới thấp nhất. Trên đoạn đường vừa rồi, cậu đã gặp vài ba chỗ xảy ra chiến đấu. Một đôi Nidorino, Nidorina bị vây quanh bởi đám Rattata. Beedrill đang lùng sục khắp khu vực lãnh địa và tấn công bất cứ kẻ nào dám lảng vảng gần đó. Black bắt gặp không ít Paras, Pidgey,... v v bị chúng tấn công. Đám Venomoth, Butterfree bay tán loạn, thả bụi phấn mù mịt gây rắc rối khắp nơi. Trên nền cỏ, Caterpie, Weedle ngổn ngang khắp chốn. Cả khu rừng giờ náo loạn cả lên.

Có điều ít nhất Black không bị ảnh hưởng gì cho tới...

- Xxx. Thật đúng là khó tin!

...

Kết thúc chương 95.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Rắc rối đến từ mục tiêu

Black ngỡ ngàng, hầu như không tin vào thứ hiện ra trước mắt mình.

Vừa rồi cậu nhìn thấy gì?

Black bắt gặp một con Abra loạn dùng Teleport (dịch chuyển tức thời) thoát ẩu thoát hiện ngay trước mặt. Tuy nhiên rất nhanh Black hiểu được chuyện gì đang xảy ra. Loại Abra có thể di chuyển bản thân tới nơi an toàn bằng Teleport bất kì lúc nào nó cảm thấy nguy hiểm. Khu rừng hiện tại náo loạn như vậy, không trách được Abra lại dùng Teleport loạn di chuyển khắp nơi. Chỉ cần nơi này có Abra sinh sống, nó sẽ không tránh khỏi kết cục bị đám pokemon xung quanh quấy rối.

Tất nhiên Black tạm không quan tâm được nhiều như vậy. Hiện tại là một cơ hội tốt hiếm có. Chính vì đặc tính luôn dùng Teleport di chuyển khi gặp nguy

hiếm làm cho huấn luyện viên rất khó bắt gặp được Abra hoang dã ngoài tự nhiên. Đã là huấn luyện viên đi ra ngoài lữ hành, ai trên người chả mang theo một vài pokemon để phòng thân. Như vậy tất nhiên sẽ bị Abra đánh dấu vào danh sách có thể gây nguy hiểm cho nó. Đây là bản năng cảm nhận thiên phú của loài Abra. May là trên người Black hiện tại lại không có bất kì pokemon nào. Có lẽ chính vì thế cậu mới bị Abra xếp vào danh sách an toàn đi.

Bắt gặp Abra cũng có một phần nguyên nhân chủ yếu là khu rừng bây giờ đang bị làm náo loạn, bằng không Abra sẽ ẩn mình rất kĩ càng. Huấn luyện viên bình thường dù cho có bỏ hết pokemon trên người rồi đi loạn trong rừng cũng đừng mong nó hiện ra trước mặt. Nói chung, người bình thường muốn bắt gặp nó thật đúng là không dễ dàng chút nào. Pokemon hệ Ghost (ma) còn có thể bắt gặp được tại tháp pokemon ở thị trấn Lavander. Đám pokemon hệ Psychic (tâm linh) như Abra thì Black còn chưa nghe nói nơi nào có thể thường xuyên bắt gặp.

“Liếm liếm môi”. Bắt Abra thật ra cũng rất đơn giản. Chỉ cần ném bóng pokeball trúng nó là được rồi. Hiện tại Black đã vượt qua 99% khó khăn khi huấn luyện viên bình thường muốn thu phục Abra. Giờ đây chỉ cần ném trúng nó là hoàn thành 1% công việc còn lại. Còn nếu bắt nó vào pokeball mà nó còn có thể thoát ra...

... tiếp tục ném bóng pokeball là được rồi.

Dù sao đám Abra ngoài Teleport (dịch chuyển tức thời) hầu như chẳng bao giờ có tuyệt chiêu nào khác cả. Não bộ nhỏ yếu phải chịu quá tải bởi năng lực bản thân làm cho Abra dành tới 18 tiếng mỗi ngày để ngủ. Nó cần giấc ngủ để giảm thiểu đau đớn trong đầu. Cứ thế cho tới khi nó đủ khả năng điều khiển sức mạnh của mình. Một khi chúng học được các tuyệt chiêu hệ Psychic (tâm linh) thì cũng là lúc đánh giấu chúng đủ năng lực tiến hóa lên Kadabra.

Black còn nghe đồn đại nói rằng Abra càng giữ được hình dạng chưa tiến hóa càng lâu thì tương ứng tiềm lực phát triển của nó càng lớn. Theo suy nghĩ của Black, nguyên nhân có thể là do trong trạng thái Abra, não bộ của nó sẽ không ngừng lớn mạnh thích ứng với năng lực bản thân. Đồng thời năng lực hệ Psychic cũng tăng lên khi não bộ phát triển. Chỉ khi nào tốc độ cái trước vượt lên cái sau thì quá trình này mới ngừng lại. Bởi lẽ đó quá trình này càng lâu dài hay là Abra giữ nguyên hình thái càng lâu thì tiềm lực của nó sẽ trở nên càng lớn.

Tiếc là suy luận này của cậu cũng chưa được ai chứng thực. Huấn luyện viên sử dụng Abra vẫn luôn là những kẻ thần bí trong con mắt người khác. Muốn họ công khai thông tin cũng không dễ dàng gì.

Miệng nhếch nhếch lên, nở cười âm hiểm. Hiện tại cậu cũng sắp có thể trở thành một trong số đó. Black nhẹ nhàng thò tay nắm lấy pokeball bên hông. Trước hết tóm lại nó rồi nói sau.

A Lê Hấp! Zô nào!

Miệng lẩm nhẩm, cậu ném mạnh pokeball trong tay.

- Vèo!

Bóng pokeball lao nhanh...

... và trượt!

- Xxx, ai nói hoàn thành 1% là dễ dàng.

- Có khi còn vất hơn 99% hoàn thành lúc trước.

Trong lòng nguyên rủa con pokemon nào đó năng lực Teleport mất đi hiệu lực, Black không quản ba bảy hai mươi mốt, nắm một loạt pokeball rỗng mình mang theo, ném ào ào về phía Abra.

- Vèo! Vèo! Vèo!...

...

Một nơi nào đó trong rừng...

Zippo hiện tại lòng vẫn còn thấp thỏm sợ hãi vì chuyện vừa mới xảy ra. Lúc này anh chàng đã tạm thời thoát khỏi truy sát của Primeape và đám Mankey. Này công lao đạt được phải kể tới sự giúp đỡ của một anh bạn Gloom nào đó anh bắt gặp trên đường. Nếu không phải Zippo chạy lung tung bắt gặp một con Gloom đi lạc, khả năng anh cũng không dễ dàng thoát thân như vậy.

Làm một người dân sống lâu năm ở Celadon không thể không biết đặc tính đặc biệt của loài Gloom. Cơ thể chúng sẽ tỏa ra một mùi cực kì hôi thối khó ngửi khi cảm xúc của nó không tốt. Này không giống với mùi từ đám Muk hay Grimer tỏa ra. Mùi vị tuy rằng sẽ không kinh tởm như thế nhưng lại ẩn chứa trong đó năng lực xua đuổi pokemon xung quanh. Có lẽ đây cũng là bản năng sinh tồn thiên phú mà thiên nhiên ban tặng cho chúng đi.

Nhớ khi đó, Zippo liếc mình chịu đựng mùi hôi Gloom toát ra, cả thân hình lao nhanh về phía đối phương. Xung quanh phạm vi hơn trăm mét không hề có con pokemon nào bén mảng. Đoán chừng mùi hôi bắt đầu toát ra từ khi Gloom bị đánh thức đã khiến đám pokemon xung quanh bỏ đi hết. Này có thể thấy uy lực mùi hôi của Gloom mạnh mẽ ra sao.

Cũng may, nhờ vậy mà Zippo cắt đuôi được đám Mankey phía sau. Không chỉ vậy, Primeape còn bị Zippo lừa dối làm cho tấn công nhằm vào Gloom. Kết quả là nó lập tức dính trọn một đám khí hôi phụt thẳng vào mặt. Đang trong cơn điên tiết, Primeape bỏ qua đối thủ vốn có, nhanh chóng chuyển

hướng tấn công về phía kẻ địch mới. Zippo thì tranh thủ cơ hội này bỏ trốn.

Giờ nghỉ lại cũng thật hú hồn hú vía. May là anh bắt gặp Gloom kịp thời không thì thật không biết kết cục của anh dưới tay Primeape sẽ tồi tệ ra sao.

Trong lòng âm thầm may mắn, Zippo giờ nom nớp lo sợ cẩn thận di chuyển trong rừng. Hi vọng tiếp theo có thể an toàn ra khỏi nơi đây. Hiện tại nơi này thật sự quá nguy hiểm rồi.

...

Đang đi...

- Vèo!

- AAAAA...!!!

Zippo bị một nhánh dây leo lồi vút lên trên không trung.

- ^@%\$#@^&&\$^&*

Anh lại bị một con Victreebel tóm được bằng dây leo. Chết tiệt thật! Anh bị Victreebell nguy trang đánh lừa. Nó để dây leo bò trên mặt đất hào vào thảm cỏ thì ai mà biết trước được. “hức hức”

Bao giờ anh mới thoát khỏi nơi quỷ quái này a!!!

...

Tạm thời rời đi Zippo xui xẻo, chúng ta quay trở lại tình hình của Black hiện tại.

Cậu chàng cũng xui xẻo không kém!

Hai tay chống đầu gối, Black thở hồng hộc vì mệt. Từ lúc phát hiện Abra đến giờ cậu không biết đã ném về phía nó bao nhiêu phát. Khổ nỗi tất cả chỉ là đã trảng xe cát biển đông.

- Xxx. Chiêu Teleport (dịch chuyển tức thời) thật quá đáng ghét rồi.

Hầu hết mọi cú ném của cậu đều bị Abra dùng Teleport né đi. Đã vậy nó lại không di chuyển đi xa biến mất mà chỉ lấp lóe ngay trong tầm nhìn của Black. Nay thật sự giống như nó đang cùng cậu chơi trò mèo đuổi chuột vậy. Nhìn khuôn mặt Abra lúc này, Black có ảo giác giống như nó đang cười với cậu.

Tiếc là cậu lại chẳng thấy vui vẻ chút nào!

Có điều cơ hội hiếm có như hiện tại, Black sẽ không dễ dàng buông tha.

Không phải là chơi thôi sao!

Cậu chơi với nó đến cùng. Dù sao cứ liên tục dùng Teleport như vậy, Abra hẳn cũng sẽ có lúc mệt mỏi đi. Trong lòng tự an ủi mình, Black thu nhặt pokeball rơi trên mặt đất rồi tiếp tục quay trở lại công việc.

...

- Ném! Ném! Lại ném!...

Tâm trạng không tốt, cậu giờ không cả quan tâm vào tính chính xác của những cú ném nữa. Đoán chừng Abra cũng sẽ không để ý. Hầu như cứ khi cậu ném bóng về hướng nó là y như rằng nó sẽ Teleport dịch chuyển đến chỗ khác. Vì thế ném lâu như vậy Black cũng không biết nếu Abra lúc này đứng im tại chỗ thì bóng pokeball của cậu có thể đập trúng trên người nó hay không nữa.

...

Một lát sau...

Làm ăn quan liêu tắc trách thường mang lại hậu quả vô cùng tồi tệ.

Black lúc này thật hối hận vì việc lơ là của mình vừa rồi. Trong rừng nhiều pokemon như vậy, cậu lại ném bóng bừa bãi như thế, không thể tránh được bóng pokeball sẽ có lúc vô tình đập trúng một con pokemon nào đó. Và sự thật là cậu đã bắt nhầm không ít Caterpie và Weedle này giờ rồi. Tuy nhiên mọi chuyện vẫn sẽ không là vấn đề cho tới khi cậu bắt nhầm một con Pidgeotto.

Như ai đó đã từng nói, quá trình tiến hóa của pokemon giống như cuộc đời của con người bị chia làm nhiều phần. Ứng đối với đám Pidgeotto, nếu hình dáng Pidgey là khi con người đang trong giai đoạn trẻ con ngoan ngoãn nằm trong nôi, Pidgeotto chính là hình tượng đám thanh niên ngỗ ngược thời kì

phản nghịch suốt ngày đi gây chuyện đánh nhau.

Và chính chúng cũng là những kẻ thường xuyên tụ tập thành bầy đàn để sinh sống. Nghe có vẻ càng giống là thành lập băng đảng xã hội đen của đám thanh niên. Pidgeot thì càng giống như người trưởng thành, đầu lĩnh tinh táo lại không mấy khi xuất hiện trong bầy.

Và như thế khi Black vô tình bắt phải một đồng chí Pidgeotto, hành động của cậu hầu như là đang trắng trợn khiêu khích trong mắt đám “thanh niên ngáo” Pidgeotto. Vốn đang bức tức vì bị đánh thức, hiện tại lại có người gây rối ngay trong địa bàn của mình. Còn gì có thể nói nữa! Hành động “thêm dầu vào lửa” của Black làm cả đám Pidgeotto điên tiết lên, rù nhau đồng thời xuất kích trừng trị kẻ gây rối.

Thế là các loại mỏ, các loại gió lốc, lá cuốn, bụi bay... v v giáng lên người cậu. May là địa hình trong rừng làm cản trở đi ít nhiều uy lực, thân thể người thế giới này lại khá biến thái không thì cậu hầu như không chạy nổi. Đến giờ này Abra mới tỏ rõ hàng động vừa nảy của nó với Black mang đầy tính chất trêu chọc. Không phải vậy thấy Black bị tấn công nó sẽ không nhàn nhả dùng Teleport chạy theo cậu để xem như vậy.

Haizzz!!!

Trong thế giới thực, đám pokemon hoang dã này thật sự là...

... càng ngày càng khó chơi mà!

...

Kết thúc chương 96.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Tiếng kêu cứu trong đêm

Một nơi nào đó trong rừng...

Vào giờ phút này, Zippo tự ép bản thân mình ghi nhớ thật kĩ ngày hôm nay. Sau này hàng năm ngày này đều muốn ở yên trong nhà hoặc tụ lại tất cả đám pokemon của mình bên người để bảo vệ. Nếu không khẳng định phải chịu xui xẻo!

Mùng mười đầu tháng mười, cái gì cũng kị!

...

Zippo rất không hay ho khi bị Victreebel tóm được!

Dù cho anh chàng trước đó có cẩn thận đến mấy thì cũng không thể tránh được cạm bẫy mà Victreebel bày ra.

Mềm!

Ai mà biết được thăm cỏ ngay dưới chân, cái thăm cỏ xanh đầy hoa và lá ấy lại ẩn chứa sẵn cái thòng lọng bằng dây leo mà Victreebel để sẵn. Mà nói cho cùng chỉ cần anh bén mảng đến gần khu vực mà Victreebel sẵn mồi thì kết cục cũng đã xác định. Cái cây hoa ăn thịt người này sẽ không dễ dàng buông tha anh đâu. Chẳng sớm thì muộn cái thòng lọng dây leo cũng sẽ được đưa tới ngay dưới chân anh.

Haizzz! Rừng già về đêm quả nhiên đầy rẫy nguy hiểm.

“Hức hức”. Bây giờ thì anh đã tin.

À, không chỉ tin, anh còn đang được đích thân cảm nhận cơ.

Hiện tại cả người Zippo đang bị trói chặt và treo ngược lên trên cành cây đã bị tuốt hết lá. Bên cạnh anh là mấy con gà, con vịt đã chết liểng xiểng từ bao giờ – chiến lợi phẩm mà lũ Victreebel thu được. Đám con mồi giờ lần lượt bị chúng nó dùng rễ cây cắm thẳng vào cơ thể rồi từ đó hút đi sinh mệnh, từ một đầu khác truyền vào cho đám Bellsprout, Weepinbell nhỏ hơn sử dụng làm năng lượng tiến hóa.

Và không lâu nữa là sẽ đến lượt anh rồi.

Từ ban đầu bình tĩnh nghĩ cách đến lúc sau tâm thần thấp thỏm bất an. Tâm trạng tuyệt vọng đang dần dần bao phủ kín tâm tư Zippo. Hiện giờ anh cũng không biết mình còn có thể trông cậy vào ai đó đến cứu bản thân. Sợ rằng anh sẽ không còn được nhìn thấy mặt trời sáng mai nữa rồi. Không được chơi game, không gái, không quán bar, không và không... “hu hu”.

Chẳng lẽ anh lại phải theo gót những kẻ xấu số đã chết trong khi quay video mạo hiểm trước đây hay sao. Anh không muốn làm ví dụ phản diện a!!!

Móa! Chẳng lẽ anh sẽ chết lènh bà lènh bênh như mấy con gà, con vịt bên cạnh hay sao..

Anh không cam tâm á!!!

...

- Ai đó cứu cứu tôi vớiiiiiiiii!!!!!!!!!!!!!!

- AAAAAAAAAA!!!!!!!!!!!!!!

Tiếng gọi bi thiết của Zippo vang vọng khắp khu rừng.

...

Cùng lúc đó ngoài bìa rừng...

- Này! Nghe sao giống giống như giọng của đại ca đang kêu cứu nhỉ!

Một tên thành viên nhỏ giọng nêu ý kiến.

- Nói linh tinh gì thế. Đại ca sao có thể kêu cứu được!

- Có thì cũng là của tên nhóc đi cùng!

Rất nhanh anh chàng gấp ngay phải người khác lên tiếng phản bác.

Có điều, thấy người nói chuyện là kẻ tâm phúc hay theo gót đại ca, cậu thanh niên lập tức chuyển đổi lập trường.

- Đúng vậy! Vừa rồi là nghe nhầm.

- Khả năng là tiếng kêu của tên nhóc kia mà thôi!

Thấy tên này thức thời như vậy, thanh niên tâm phúc gật gật đầu hài lòng. Sau đó không gian lại im lặng trở lại như lúc ban đầu. Cuối cùng chẳng có ai còn quan tâm về tiếng kêu mới vang lên vừa rồi nữa.

Hi vọng của Zippo từ đám đàn em giờ tuyên bố phá sản!

...

Ngay gần đó...

Đám pokemon của Black giờ hai mắt nhìn nhau. Không biết chủ nhân của nó giờ này tình trạng như thế nào. Mei vẫn im lặng theo dõi mọi chuyện. Thân hình cô bé trong đêm lúc này lại hiện lên một vẻ quý dị ma quái.

- Pika!

Pikachu ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía cô bé. Sau đó lúc lắc đầu tiếp tục nhìn về phía rừng già. Tuy nhiên cũng không có ai để ý tới hành vi của cô bé và cử động kì quái của Pikachu.

Cuộc thi vẫn còn đang tiếp diễn...

...

Chính lúc Zippo tuyệt vọng vì sắp tới phiên mình trở thành tế phẩm chất dinh dưỡng cho đám pokemon tiến hóa, ông trời chắc đã nghe thấy lời khẩn cầu bi thiết của anh.

Một cứu tinh khác của anh đã đến!

...

Black chạy thực mạng mong thoát khỏi đám Pidgeotto đáng ghét. Tiếc là cậu không may mắn như Zippo, không gặp được bé Gloom nào đó đi lạc. Ngược lại cậu chạy lung tung lại vô tình làm hỏng kế hoạch của Victreebel. Tất nhiên là nhân tiện còn cứu giúp Zippo thoát khỏi tình cảnh ngàn cân treo sợi tóc.

Vốn dĩ đêm nay trăng tròn, Victreebell trong đàn lợi dụng lúc đám Bellsprout, Weepinbell đang ngủ sẽ hút chất dinh dưỡng từ con mồi thu thập trước đó rồi truyền vào cơ thể giúp chúng tiến hóa. Khi này sáo poke vang lên thì nghi thức còn chưa bắt đầu nên kế hoạch vẫn sẽ được diễn ra bình thường. Tiếc

là hiện tại mọi thứ lại gặp phải Black phá rối. Đám Pidgeotto bị cậu mang tới không chỉ tấn công bản thân cậu mà còn làm lây lan sang cả Bellsprout, Weepinbell xung quanh.

Này còn gì nữa có thể giăng. Nhằm tưởng Pidgeotto chủ tâm tới phá rối nghỉ thức của mình. Hàng tá Razor Leed (phi đao lá cắt) từ trên người Victreebel bay thẳng về phía đám Pidgeotto trên không trung. Đang truy đuổi Black, vô số Pidgeotto giờ ngược lại chịu thiệt thòi bị lá cắt phi trúng. Vốn mang trong mình bản tính hiếu chiến, tất cả Pidgeotto tức khắc đồng loạt điều chỉnh mục tiêu. Chiến đấu giữa hai bầy pokemon bùng nổ ngay khoảnh khắc.

...

Làm kẻ gây rối khỏi nguồn, Black giờ lại rất an toàn lẫn trốn trong đám Bellsprout thành thời quan sát tình thế. Nói tới còn có một chút may mắn lúc này Black đã thu được huy hiệu Badge từ Erika. Nhờ có vậy cậu mới có thể yên ổn trốn giữa đám pokemon hệ Grass mà không bị chúng tấn công. Nhìn trong tay huy hiệu Badge phát tán ánh sáng màu xanh lá lấp lánh trong đêm, Black bắt đầu suy nghĩ sau đó có lẽ nên dành thời gian du lịch lần lượt tất cả các địa khu để thu gom đầy đủ huy hiệu mới được. Tin rằng đối phó pokemon song hệ Flying (phi hành), hệ Normal (bình thường) cũng sẽ có huy hiệu tương ứng. Đến lúc đó cậu cũng sẽ không bao giờ gặp phải tình trạng xấu hổ như hiện tại nữa.

Tất nhiên so với Black thì còn có người gặp tình cảnh xui xẻo hơn nhiều.

Đang tràn ngập tuyệt vọng khi cận kề cái chết, Zippo ngạc nhiên phát hiện mọi chuyện bỗng nhiên thay đổi quá điên cuồng. Thần chuyển ngoặt đã diễn ra. Nguyên nhân khỏi nguồn lại là cậu nhóc anh chàng vừa đánh lên hồi nãy. Có điều không cần suy nghĩ nhiều, Zippo vội vàng lên tiếng hô hoán.

- Này! Này! Nhóc... à không... cậu bạn gì gì ơi!!

Thấy Black quay đầu nhìn lại, Zippo hầu như kích động sắp khóc.

- Cứu... cứu...tôi với!!!

Nước mắt nước mũi, cảm giác tìm được đường sống trong cỏi chết làm Zippo tâm trạng nghẹn ngào không nói lên lời. Tâm tình của Zippo lúc này có lẽ chỉ có người từng trải qua thực tiễn may ra mới có thể hiểu rõ thấu đáo được.

...

Black rất ngạc nhiên khi nhìn thấy tình cảnh hiện giờ của Zippo. Cậu còn nhớ mang máng lúc mới tỉnh còn từng nhìn thấy anh chàng bị Primeape và đám Mankey ráo riết truy đuổi. Lúc này mới đó không bao lâu lại đã trở thành chiến lợi phẩm của đàn Victreebel. Chẹp! Trong này sợ rằng sẽ có không ít con con quần quần đây.

Tuy rằng trong lòng còn khúc mắc, khó chịu vì việc mình bị đối phương đánh ngất bất tỉnh, Black cũng không nhẫn tâm trơ mắt thấy chết mà không cứu. Có điều huy hiệu Badge thì chỉ có một, hơn nữa dù có đưa nó cho Zippo thì anh chàng cũng không biết dùng. Vì vậy sau khi cời dây trói cho Zippo, Black bắt đầu đi phát hiện bọn họ không thể thoát thân.

Chính xác hơn là Zippo hiện tại không thể thoát thân. Giờ còn đang khu vực để con mồi thì không sao, sợ rằng nếu anh chàng di chuyển ra ngoài sẽ lập tức làm đám Bellsprout, Weepinbell xung quanh chú ý. Cả hai giờ không có pokemon phòng thân. Hậu quả sau đó phải đối mặt sợ là khó mà lường trước được. Nguy hiểm còn chưa kết thúc. Zippo lúc này chỉ có thể nhìn chằm chằm trông đợi vào Black, hi vọng cậu ta có thể giúp mình thoát khỏi nơi này.

...

Đang lúc Black nghĩ ngợi kẻ sách, cuộc chiến giữa đàn Victreebel và Pidgeotto lại nghênh đón nhân tố mới.

Bầy Mankey tới tham gia góp vui.

Dẫn đầu là một con Primeape rất phong cách khi trên tay nó đang quán chặt một bé Ekans. Nó giờ đang tràn đầy giận dữ muốn xông về phía Zippo. Có điều anh chàng hiện tại đang bị vô số Bellsprout vây ở xung quanh. Đang căng cứng phòng bị, đám Bellsprout gần Zippo ngay lập tức phát hiện hành vi của Primeape. Cả đám ngay lập tức ào ạt tấn công về phía kẻ xâm nhập. Vô số đòn đánh được phóng ra.

Dù cho có làm thủ lĩnh bầy đàn, dù cho hầu như bị giận dữ lấn át mất lý trí, bản năng chiến đấu vẫn khiến Primeape lùi lại thân hình tránh việc đối mặt với vô vàn đòn tấn công từ đám Bellsprout. Có điều ngay sau đó Primeape liền nhận được sự gia nhập giúp đỡ từ đám Mankey sau lưng. Đám đồng Mankey quen tay sử dụng Rock Stomp (ném đá) núp trên cây tấn công từ xa về phía Bellsprout. Thấy vậy, Bellsprout cũng nhanh chóng dùng Vine Whip (dây nho) sở trường quất bay đi đám vật thể bị ném tới. Hai bên có qua có lại nhịp nhàng chiến đấu với nhau.

Tuy nhiên lúc này đàn Victreebel bắt đầu phải chịu áp lực lớn từ cả hai phía. Đám Victreebel vẫn đang mãi mê ngăn cản trên không trung Pidgeotto. Bên này chống đối Primeape chỉ có thể trông cậy vào Bellsprout và Weepinbell.

Chiến đấu đang diễn ra khá căng thẳng.

...

Sự gia nhập bất ngờ của Primeape khiến Zippo lo sợ, bất an. Anh vẫn còn nhớ rõ khi nãy nó điên cuồng tấn công anh như thế nào. Lúc lại lại gặp mặt

Primeape, Zippo hầu như không cảm nhận được sự suy yếu nào của nó. Không biết kết cục của Gloom lúc trước gặp được giờ ra sao. Có điều sợ rằng cũng sẽ không tốt lành gì. Hiện tại gặp phải tình thế như vậy, giờ có cố đuổi Zippo ra ngoài anh cũng quyết không đi. Ánh mắt lấp lóe không ngừng nhìn ngó xung quanh. Không ai biết trong thâm tâm Zippo giờ đang suy nghĩ gì.

...

Kết thúc chương 97.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Tình yêu không biên giới

Trái ngược với Zippo đang lo lắng, khi Black nhìn thấy Primeape, ánh mắt của cậu vụt sáng hẳn lên. Nghĩ nghĩ, cậu quyết định thử một lần kế hoạch mình vừa nghĩ ra.

Mang theo huy hiệu Badge tỏa sáng trên tay, thân thể Black linh hoạt luồn lách, di chuyển tới gần chỗ Primeape và đám Bellsprout đang đánh nhau. Tình trạng lúc này không lạc quan cho lắm với đám Bellsprout. Tuy rằng Primeape hiện tại không dám tiếp tục xông một mình vào quá sâu, có điều sức mạnh của nó hiện tại hầu như không con Bellsprout nào ở đây có thể đón đỡ được.

Nãy giờ quan sát, Black gặp không ít Weepinbell bị Primeape dùng Karate Chop (đòn Karake) hoặc Cross Chop (Thập tự chém) đánh cho mất đi sức chiến đấu. Không chỉ vậy, một vài Bellsprout còn bị Primeape dùng Leer (hăm dọa) cho không dám cử động. Đây biểu hiện của đám pokemon có thể nói làm Black lắc đầu ngao ngán. Có điều cũng không thể trách được chuyện như thế xảy ra. Tất cả đám pokemon ở đây nói cho cùng cũng chỉ là một đám pokemon hoang dã mà thôi. Kỹ năng chúng học được thừa thớt và phần nhiều pokemon không có đầy đủ kinh nghiệm ứng đối với những tình thế như lúc này. Phân công công việc trong đàn sẽ làm một bộ phận mất đi bản năng chiến đấu vốn có.

Giống như đám Bellsprout sống thành đàn như thế này, trừ một số cá thể có nhiệm vụ, còn lại hầu hết phần lớn chỉ biết dùng Vine Whip (dây nho) khi phải đánh nhau. Dù sao đây cũng là chiêu sở trường chúng chuyên dùng khi đi săn mồi. Cũng chỉ có đám pokemon hiểu chiến như Pidgeotto hay có thiên phú chiến đấu như Primeape mới có nhiều tuyệt chiêu, kinh nghiệm chiến đấu đầy người. Chẳng thế mà hầu hết Pidgeotto đang chiến đấu bên kia đều biết vừa dùng Gust (liệt bạo phong) tấn công từ xa vừa bay trên cao né tránh Vine Whip (dây nho) hay Razor Leed (phi đao lá cắt) từ đám Victreebel.

Này cũng khiến cho Victreebel không có cơ hội thoát thân sang bên này giúp đỡ được gì cả. Cả đám giờ bị Pidgeotto vây chặt quấy rối. Nếu không có sự giúp đỡ từ bên ngoài, sợ rằng chiến đấu của chúng sẽ còn tiếp diễn cho tới lúc một bên hao hết thể lực thì mới thôi. Victreebel nói cho cùng giỏi hơn về phục kích chiến. Chính diện chiến đấu không phải là sở trường của nó.

Thấy vậy mới hiểu được vì sao thế giới này pokemon huyền thoại đầy rẫy mà vẫn chấp nhận tình trạng con người thu phục và huấn luyện pokemon hoang dã. Đây cuối cùng cũng là biện pháp tốt để đảm bảo sức mạnh của các loài pokemon trong tự nhiên đi. Chẹp. Nói xa rồi...

Black giờ đang nhìn chăm chăm vào Primeape.

- Ầm!

Lại một con Weepinbell bị Primeape hạ đo ván.

Cơ hội đến! Black nhắm chuẩn đúng lúc Primeape vừa ra đòn xong, cậu ném thật mạnh hòn đá trong tay vừa lượm được trên mặt đất.

- Vèo...!

- ... Bốp!!!

Viên đá bay nhanh, đập thẳng vào mũi Primeape. Trong khoảnh khắc đó, cả con người và pokemon xung quanh dường như đều ngừng lại hoạt động của mình. Ai cũng biết Primeape dễ dàng nổi giận. Thật không biết bị ném trúng mũi về sau nó sẽ có thể giận dữ tới mức độ nào. "tò mò quá!"

...

Không làm đám người xem thất vọng, Primeape cả thân thể dường như ứng đỏ lên vì tức giận. Đã vậy, lúc này trên tay Ekans còn dùng lưỡi liếm liếm lên mũi Primeape, sau đó còn kêu lên vài tiếng. Nhìn đến đây, Black dường như thấy ảo giác Ekans đang dùng hành động của mình để an ủi Primeape. Tiếc là hiệu quả càng giống đang thêm dầu vào lửa. Primeape thân thể lúc này chắc là đã đỏ tới phát tím rồi.

- Vụt!

Bất chấp đòn tấn công từ đám Bellsprout lên thân thể, Primeape nhảy thật cao nhằm về phía Black. Kế hoạch đã tiến hành, cậu cũng không chần chờ thêm nữa. Black quay phát người hướng về phía đám Victreebel di chuyển.

- Cần thận!

Âm thanh nhắc nhở từ phía Zippo vang lên. Lúc này cả hai cũng coi như cùng chung hoạn nạn, Zippo cũng không muốn Black gặp phải chuyện không may.

Nghे được tiếng nhắc nhở sau lưng, Black vội vàng nhảy dựng đứng lên.

- Ầm!!!

Quả nhiên, một đồng chí Bellsprout ngay sau vị trí vừa rời của Black bị Primeape dùng một đòn Mega Punch (cú đấm ngàn cân) hạ đo ván. Uy lực của nó lúc này có thể tưởng tượng được.

Nguy hiểm cận kề, Black liên tiếp trên nhảy dưới né thay đổi hướng liên tục, trong lòng chỉ sợ trúng phải một đòn của Primeape thì thôi.

...

Thật may hai ba cú đấm sau của Primeape đều bị Black an toàn né được. Hiện tại cậu đã trốn được tới vị trí của Victreebel. Như vậy không còn gì để đợi chờ nữa, Black cực nhanh lên tới núp sau lưng Victreebel. Vì có huy hiệu Badge làm yểm hộ, Black không lo lắng gặp phải tấn công từ phía Victreebel. Còn đòn đánh của đám Pidgeotto ngược lại không tới mức nguy hiểm lắm. Đây cũng là lý do cậu có thể sống mà trốn tới tận gặp phải bầy Victreebel.

Đúng như kế hoạch bày ra, Primeape mang theo uy lực đòn Mega Punch (cú đấm ngàn cân) giáng thẳng lên người Victreebel. Tận mắt trông thấy uy lực đòn đánh Black hiếm thấy hít lạnh một hơi. Quả nhiên Primeape càng giận dữ thì đòn đánh càng mạnh. Vốn mất nhiều thể lực để chống lại đồng đạo Pidgeotto, hiện giờ dính phải Primeape tấn công làm Victreebel cả người chóiang vàng, chao đảo.

Cơ hội đến!

Black tung ngay pokeball bên hông mình.

- Vào!

- Bụp!

Bóng pokeball rất nhẹ nhàng thu phục được Victreebel. Black cũng không quên lần thứ hai né tránh Primeape lao tới. Tiếp tục kế hoạch cũ, cậu lại núp sau lưng một con Victreebel khác. Lần này cậu không quay đầu quan sát mà vội vàng tới thu lại pokeball chứa Victreebel. Đã có tấm gương vừa diễn ra, đoán chừng lần này đòn đánh của Primeape sẽ không dễ dàng đạt hiệu quả như trước.

Tình thế diễn ra cũng đúng như Black suy đoán, đối mặt với Primeape hung hăng đánh tới, con Victreebel thứ hai này lập tức dùng Vine Whip (dây nho) đánh về. Dây leo lúc tốc độ khó tin cuốn chặt cơ thể Primeape trên không trung. Thấy vậy, Black nhanh chóng tung pokemon trong tay đồng thời ra lệnh.

- Victreebel, dùng Vine Whip (dây nho).

Nhờ huy hiệu Badge mang theo, Victreebel ngoan ngoãn nghe theo mệnh lệnh của cậu. Đang giãy dụa Primeape lần thứ hai bị dây nho trói chặt. Hai con Victreebel hợp sức khiến nó trong thời gian ngắn khó có thể thoát thân. Ngược lại Ekans trên tay đang dùng miệng muốn cắn đứt dây trói.

Black ngược lại không vội sử lý Ekans, lúc này tiếp tục tấn công mạnh Primeape mới là chính xác. Cậu tiếp tục ra mệnh lệnh với Victreebel.

- Victreebel, dùng Sleep Powder (phấn ngủ) tấn công nó.

Theo mệnh lệnh cậu đưa ra, phấn ngủ được Victreebel điều khiển bay về phía Primeape. Rất nhanh, vốn đang hùng hực lửa giận Primeape hai mắt trở nên nặng trĩu. Con buồn ngủ nhanh chóng kéo tới.

Hài lòng về thành quả đạt được, Black không quên tung ra pokeball.

- Tốt lắm. Zô đi nào!

Ánh sáng lóe lên. Bóng pokeball rơi xuống mặt đất báo hiệu Primeape đã bị thu phục. Trong cả quá trình xung quanh vẫn không ngừng diễn ra chiến đấu giữa Pidgeotto và Victreebel, Weepinbell. Ngoài ra còn có chiến đấu giữa đám Mankey và đám Bellsprout. Có điều mọi chuyện không mấy quan trọng. Đám Mankey bị đồng đội Bellsprout ngăn chặn bước chân. Sức mạnh của đám Pidgeotto thì quá phân tán, hầu như không thể đột phá vòng bảo vệ của Victreebel và Weepinbell. Muốn đột phá ít nhất chúng cần phải có Pidgeot dẫn đầu thì mới làm được.

Thu phục xong Primeape lúc này uy hiếp từ hai đàn Mankey và Pidgeotto đã không còn. Hơn nữa trong tay có pokemon, Black cũng không sợ không mang theo được Zippo thoát đi nơi này. Lúc này còn đang sợ Pidgeotto xử lý được đám Victreebel thì may mắn thế nào Primeape lại xuất hiện. Chính vì vậy Black mới bày ra kế hoạch lợi dụng nó để thu phục Victreebel, cuối cùng ngay cả bản thân Primeape cũng bị tóm luôn.

...

Kế hoạch diễn ra thật suôn sẻ. Tiếc là trên thế giới này có một thứ sức mạnh luôn có thể khiến cho các nhà hoạch định chiến lược đầu đầu vô cùng. Vô số kế hoạch cũng vì nó mà bị phá vỡ tan tành.

Có một thứ sức mạnh gọi là sức mạnh tình yêu!

Nó vô trái rộng không biên giới và thần kì vô cùng.

Nó khiến cho vô số vở kịch trở nên lâm li bi đát biến đổi thất thường.

Nó khiến cho chuyện không thể lại biến thành có thể.

Nó làm người ta hận, cũng khiến người ta yêu!

À rồi... quay lại chuyện chính!

Chuyện kể tới ngay khi Black định đi tới thu thập pokeball chứa Primeape thì bất ngờ xảy ra. Vốn đang quán chặt trên tay Primeape, Ekans lúc này lại bị vứt bỏ bên ngoài một quả cầu pokeball tròn trĩnh trục. Giờ nó muốn cuộn chặt cũng chẳng được.

Mất đi hình bóng kẻ mà nó lỡ trao nụ hôn đầu, hiện tại kẻ ác khơi nguồn mọi chuyện lại áp sát. Ekans lập tức xù người lên đe dọa đối phương.

Tiếc là uy hiếp của nó đối với Black thật không mấy hiệu quả. Đã từng nói rồi đấy, Ekans sẽ không có độc cho tới khi nó tiến hoá hoặc nó tự học được độc hệ tuyệt chiêu. Bởi vậy nhìn con Ekans này đáng vẻ rõ ràng còn non, lúc này lực uy hiếp của nó thật sự không lớn. Nhận ra sai lầm thì có thể sửa đổi cho tốt hơn. Ekans cũng hiểu được bản thân mình lực uy hiếp thật sự không đủ. Và đây chính là lúc thần tình yêu thể hiện sự vĩ đại của mình.

Ekans tiến hóa rồi!

Không phải do kinh nghiệm chiến đấu. Không do tác dụng của đá tiến hóa hay thứ gì tương tự. Tất cả chỉ bắt nguồn từ tình yêu đầu mà thôi.

Mọi chuyện nói thì dài mà thời gian xảy ra thì chỉ trong nháy mắt. Black chỉ cảm thấy ánh sáng lóa lên từ người Ekans, tiếp sau đó là một con Arbok “xù lông” hướng về cậu uy hiếp.

Nhìn từ đầu tới cuối mọi chuyện diễn ra, đứng ngoài quan sát nên hơi hơi sáng tỏ nguyên nhân, Zippo đột nhiên rất muốn yêu.

A Lê Hấp!

Bao giờ anh mới gặp được một cô gái có thể vì anh vào sinh ra tử.

Con mắt nhìn lên bầu trời đêm nay.

Không gian xung quanh dường như tĩnh lại.

Giờ khắc này Zippo say.

Say trong ảm áp của tình yêu mem tình!

Thời gian sẽ dừng lại mãi ở giây phút này. Để cho chuyện tình của đôi bạn trẻ Primeape và Arbok sẽ trải rộng lưu truyền.

Một tình yêu không biên giới sẽ trở thành huyền thoại sống mãi ở nơi đây.

...

Kết thúc chương 98.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Huấn luyện

Trung tâm pokemon thành phố Celadon...

- Pokemon của cậu đây. Nhớ chăm sóc nó cẩn thận nhé!

- Vâng, em biết rồi. Cảm ơn y tá Joy!

- Không có gì. Đây là trách nhiệm của chúng tôi.

Gật gật đầu ra hiệu, Black cáo từ y tá Joy, rời khỏi trung tâm pokemon. Ra khỏi cửa trung tâm, Black nghĩ nghĩ, tung ngay pokeball vừa nhận được.

- Xuất hiện đi Ponyta!

- Ponytaaaaaa!!!!

Vừa được thả ra ngoài, Ponyta không kìm nén được hí dài, thân hình dựng đứng lên. Có vẻ như thời gian dài nằm trong trung tâm pokemon cũng không làm cô nàng tính cách bớt xao động đi bao nhiêu. Cười cười nhìn Ponyta, Black nhanh chân nhảy lên trên lưng nó, miệng ra lệnh.

- Đi nào!

- Ponytaaaaaa!!!!!!!!!!

Cảm nhận được chủ nhân đã yên ổn trên lưng mình, Ponyta không kiềm chế nữa, hí dài một tiếng rồi bắt đầu lao nhanh chạy đi. Cứ như vậy, Ponyta mang theo Black dường như một áng lửa đỏ lao đi vun vút trong thành phố.

Những tia nắng sớm mai chiếu trên mặt đường.

Một ngày mới lại bắt đầu ở Celadon.

...

Phía bắc, ngoại ô thành phố...

Black nhìn cánh đồng cỏ xanh trải dài trước mặt gật gù đầu. Nơi này quả là một nơi lý tưởng để tập luyện. Bốn phía xung quanh thoáng đãng không có vật che chắn. Xa xa có một chiếc đài quan sát khí tượng, có điều không ảnh hưởng nhiều lắm. Tung hết pokeball bên người, Black cho gọi ra đám pokemon của mình hiện tại.

- Mọi người tập hợp nào!

Ánh sáng lóe lên. Lũ pokemon tập hợp đông đủ trước mặt. Một vài tên còn bắt đầu lăn lộn trên thảm cỏ. Có vẻ như không chỉ một mình Black hài lòng về nơi này. Black mỉm cười, im lặng chờ đợi cả đám cảm xúc ổn định lại.

Thấy thời gian không sai biệt lắm, đám pokemon cũng đã bình thường trở lại, Black cất giọng nói chuyện.

- Tốt lắm. Hiện tại bắt đầu tập luyện bài tập như mọi hôm. Mọi người xuất phát đi.

Theo lời ra lệnh của Black, cả đám pokemon nhanh chóng tản đi tập luyện. Đi theo Black lâu ngày, hầu như cả đám đều có thể độc lập huấn luyện khi cần thiết. Nhìn pokemon của mình đầu vào đây bắt đầu bài tập, Black cũng yên lòng không chú ý thêm nữa. Cuối cùng, cậu quay mắt nhìn sang còn đứng tại chỗ Ponyta. Hôm nay là ngày đầu tiên trở lại, cô nàng lúc này sợ rằng còn chưa thích ứng được với việc huấn luyện.

Black tới gần Ponyta, bàn tay xoa xoa đầu cô nàng, giọng thủ thỉ.

- Được rồi. Hôm nay bài tập rất nhẹ nhàng. Chỉ cần thỏa sức chạy quanh đây là được. Nhớ đừng chạy xa quá nhé.

- Ponyta!

Ponyta kêu nhẹ, dùng đầu dụi dụi vào lòng bàn tay Black tỏ vẻ thân mật. Cuối cùng, Black vỗ vỗ lưng cô nàng ra hiệu, thấy vậy Ponyta mới lưu luyến rời đi thực hành bài tập của mình. Cô nàng bắt đầu chạy lòng vòng quanh bãi cỏ. Đối với loài Ponyta, chạy là cách giúp chúng tập luyện tốt nhất. Tất nhiên, đây cũng là chuyện chúng thích làm nhất. Rất nhanh, Black chỉ thấy Ponyta như một ánh mây đỏ đang bay nhanh trên thảm cỏ xanh. Có lẽ từ ngay mai Ponyta có thể đuổi kịp mức độ huấn luyện rồi, cậu vừa nhìn vừa thầm nhủ trong lòng.

Hiện tại tất cả pokemon đã có bài tập của riêng mình. Pikachu đang cùng Rattata tập luyện đối chiến. Black hiện giờ đang cố gắng tăng cường năng lực đánh cận chiến của nó. Giúp Pikachu thoát khỏi lệ thuộc quá vào các đòn tấn công hệ điện. Đa dạng hóa chiêu thức là cách tốt nhất để tăng năng lực cho pokemon.

Ngoài ra, nhờ việc sử dụng Double Team (ảo ảnh phân thân) trong chiến đấu. Pikachu cũng có thể nâng cao khả năng điều khiển dòng điện của mình theo ý muốn. Hiện tại nó đang dùng Double Team kết hợp bản thể giúp nhau nguy trang để cận chiến cùng Rattata. Phía đối diện, Rattata thì đang chăm chú dùng các đòn đánh thông thường đối chiến cùng Pikachu. Thời gian trước thấy Rattata có năng khiếu tự học thành tài, Black còn để thả nó một thời gian. Tuy nhiên lâu như vậy cậu lại chẳng thấy có chút tiến triển nào. Bây giờ Black bắt đầu quay trở lại đích thân huấn luyện nó. Trước tiên tập luyện cách ứng biến tình thế cái đã.

Và cứ như vậy, Pikachu dùng phân thân né tránh đòn đánh của Rattata. Ngược lại Rattata cần linh hoạt ứng biến với các đòn tập kích của Pikachu. Phương pháp tập luyện như vậy có thể nói là được lợi cho cả hai. Sức mạnh của chúng giờ đang tăng lên theo từng ngày.

Bên cạnh đó, một cặp đôi khác hiện tại lại khiến Black khá là đau đầu. Vì là cùng một pokemon nhưng ở hai dạng tiến hóa khác nhau, Exeggcuter và Exeggutor biểu hiện có thể nói làm cho Black có rất nhiều điều cần cân nhắc. Trái với Exeggcuter giống như tờ giấy trắng tùy ý Black bồi lên. Exeggutor khi được cậu thu phục cũng đã có phong cách chiến đấu và hệ thống chiêu thức của riêng mình. Tính toán ra thì cũng rất khá rồi. Nhờ có nó mà Black vượt qua được không ít khó khăn.

Cái Black đau đầu là hiện tại nên huấn luyện Exeggcuter như thế nào. Cũng không thể để nó rập khuôn học theo Exeggutor đi. Nếu làm vậy vị trí của cả hai pokemon trong đoàn đội sẽ trở nên dư thừa. Sau một thời gian dài sinh hoạt cùng nhau. Black hiện tại cũng bỏ đi ý nghĩ gửi Exeggutor về cho ông Fuji nuôi. Hành vi như vậy thật sự tỏ ra rất không phụ trách rồi.

Càng sống lâu ở thế giới này, Black càng khắc sâu cảm nhận được đám pokemon trở nên chân thực. Chúng giống như là những người bạn, chiến hữu bên cạnh cậu, có tình cảm và suy nghĩ của riêng mình. Khó mà tưởng tượng nếu bị vứt bỏ ở một nơi chịu nuôi dưỡng, không được chủ nhân quan tâm chăm sóc có thể làm chúng buồn như thế nào. Nếu vậy có lẽ nên để chúng vẫn sống trong tự nhiên thì hơn. Cũng vì cảm nhận như vậy mà hiện tại Black cũng không mấy tiếc nuối khi mất dấu con Abra hôm trước.

Nói tới hôm đó cậu cũng bắt không ít pokemon. Tuy rằng lúc sau cùng chịu phải Arbok gây rối. Tiếc là hành động của nó không thay đổi được gì.

À. Cũng có thay đổi đôi chút. Ít nhất Arbok cũng bị thu phục. Sau đó nó có thể đoàn hoàng sinh sống bên người Primeape rồi. “cười”

Nghĩ tới đây, Black lại nhớ tới ba đoạn video mà cậu cất chứa trong túi đồ. Đây là kết quả sau khi cậu trao đổi với Zippo ba con pokemon Primeape, Arbok và Victreebel. Chuyện đêm đó trong rừng đã xảy ra được vài hôm rồi. Có điều mọi chuyện cứ ngỡ như vừa mới hôm qua mà thôi.

Có lẽ vì biểu hiện trong video không tốt hoặc vì lý do nào đó, Zippo rất sáng khoái tiến hành trao đổi với cậu. Không chỉ vậy, hai người còn dường như bạn bè cùng vượt qua sinh tử hoạn nạn. Zippo không chỉ không tiếp tục truy cứu ân oán với Black, ngược lại còn có ý mời chào cậu ra nhập băng đảng. Tất nhiên là Black khéo léo từ chối đi.

Trước khi ra về, Zippo còn nhắc cậu sau này có thời gian có thể thường xuyên tới các khu vui chơi giải trí trong thành phố Celadon. Hầu hết mọi nơi đều có người của anh ta. Gặp khó khăn gì cứ báo một tiếng người của Zippo đầu trục là được. Nghe đến đó Black dở khóc dở cười. Đây có vẻ giống như cậu vừa mới kiếm lời được một chỗ dựa trong thành phố này rồi. Black cười cười gật đầu đồng ý với Zippo. Cuối cùng, đoàn người chia tay nhau một cách vui vẻ. Đây cũng đánh dấu chấm hết cho cuộc thi gan của hai bên. Tất nhiên là Black sẽ không thu tiền của bên Zippo. Có lẽ cũng bởi vậy mà anh chàng hợp mắt với Black hơn là đi. Nói xa rồi...

Nhìn trở lại Exeggutor và Exeggcuter đang dùng các tuyệt chiêu hệ Psychic (tâm linh) giao đấu. Black tạm thời không quan tâm chúng thêm nữa. Nói cho cùng hệ thống kiến thức của cậu về pokemon vẫn còn nhiều lỗ hổng. Trừ kiến thức về pokemon hệ water thu được từ Misty và cụ Fuji là khá đầy đủ, còn lại các hệ pokemon khác còn thiếu sót nhiều lắm. Lắc lắc đầu, trước hết cũng đành tạm như vậy thôi. Black ánh mắt giờ di chuyển sang nơi khác.

Buổi tối hôm đó, ngoài việc thu phục Victreebel, Primeape và Arbok, Black để mất dấu Abra nhưng lại thu phục được một chú Pidgeotto. Cũng là đầu số việc Black bị đàn Pidgeotto đuổi đánh. Tuy nhiên chuyện cũ qua đi như gió. Giờ việc của cậu là phải huấn luyện chàng trai trẻ mới đến này thật tốt mới được.

Black ngẩng đầu nhìn lên không trung. Thu phục Pidgeotto đã được mấy ngày rồi. Được cái đồng chí Pidgeotto này tuy có chút hiểu chiến nhưng lại rất dễ thu phục. Không giống như Pikachu nghịch ngợm không nghe lời, Rattata được chửi hay chó, Ponyta nghi ngờ... v v. Lần này Pidgeotto rất nhanh sẽ chấp nhận việc bị cậu thu phục. Thậm chí có vẻ như nó còn rất thích thú khi được Black huấn luyện. Chẹp. Nhìn sơ sơ có vẻ lại là một đồng chí hiểu chiến giống như Fearow trước kia. Cũng không biết hai con pokemon thiên địch sau này có khả năng gặp nhau không nữa.

Haizzz!!! Black ánh mắt xa xăm, thất thần nhìn về nơi xa. Không biết mấy con pokemon bị bắt đi của cậu giờ thế nào...

...

Pidgeotto đang tập luyện Agility (cao tốc di động) trên bầu trời. Black hầu như không thể nào nhìn thấy hình bóng của nó. Loài Pidgeotto được cho là có tốc độ bay nhanh nhất tại Kanto địa khu. Black cũng đang hướng Pidgeotto tăng cao lợi thế của mình trong chiến đấu. Vì vậy mới có bài tập liên tục Agility (cao tốc di động) dành cho Pidgeotto.

Hì vọng tới khi nó tiến hóa thành Pidgeot, anh chàng có thể trở thành nỗi sợ hãi của đối thủ đi. “Duy nhanh bắt phá mà”.

...

Cuối cùng, Black đưa ánh mắt nhìn về phía Magikarp. Không có gì để nghĩ nhiều. Magikarp tiếp tục bài tập Splash (nhảy lên) hằng ngày của mình. Có điều được Black quan tâm chăm sóc, Magikarp tập luyện hào hứng nhiệt tình, không có chút buồn chán nào. Đây cũng là thành viên chăm chỉ nhất trong đám pokemon của cậu đi.

Thật ra lẫn lộn ở thế giới này lâu như vậy, lại được sở tay kinh nghiệm của cụ Fuji và học tập nhiều điều từ Misty, hiện tại Black hoàn toàn có biện pháp giúp Magikarp tiến hóa ngay lập tức. Khả năng này các phương pháp chủ yếu lợi dụng việc pokemon có thể chủ động ép buộc bản thân mình tiến hóa trong một số hoàn cảnh. Tương tự như kiểu Ekans tiến hóa thành Arbok hôm nọ. Đây chuyện không ít xảy ra và được nhiều người nghiên cứu. Cuối cùng mọi người đều bỏ qua lợi dụng chúng vì như vậy về lâu về dài ảnh hưởng tới tiềm lực phát triển của pokemon.

Những phương pháp trên càng giống như uống rượu độc giải khát. Chỉ được lợi ích nhất thời mà để lại hậu quả khôn lường về sau. Đây đối với những huấn luyện viên truy cầu thực lực như Black thật sự là không thể chấp nhận. Chính vì lý do này mà Black tình nguyện để Magikarp ngày ngày nhảy lên nhảy lên cũng không muốn nó ép buộc bản thân tiến hóa. Hiện tại khổ công tập luyện. Ngày sau một khi tiến hóa chắc chắn mạnh mẽ phi thường.

Black nhìn mà lòng thâm nhủ.

Cố gắng lên Magikarp! Rất nhanh sẽ tới thời đại của mày rồi.

Và nó không còn xa đâu!

...

Kết thúc chương 99.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Lên lớp

Trường trung học Celadon, phòng chờ giáo viên...

- Cốc ... cốc... cốc ...

- Mời vào... ~

Black giọng “thều thào” lên tiếng.

Cửa mở ra. Một người phụ nữ trẻ đẹp đi vào. Anh chàng ngẩng đầu liếc mắt nhìn.

- À! Là cô Rosa đấy à. (giáo viên hướng dẫn của Black).

Nhìn bộ dạng của Black hiện tại, Rosa hơi nghi hoặc hỏi thăm.

- Thầy làm sao vậy, thầy Black?

- Không có gì! Tôi ổn cả.

Để tăng tính thuyết phục cho lời nói của mình, Black vực người dậy khỏi bàn học, miệng trả lời. Chả lẽ lại nói rằng tôi chán dạy học cho bọn “gấu con” này lắm rồi, trong lòng cậu thâm nhủ.

Đang lúc Rosa định hỏi thăm tỉ mỉ thêm, dù sao cô cũng được hiệu trưởng giao nhiệm vụ điều dặt giáo viên nhỏ tuổi này thời gian ban đầu, ánh mắt của Black đổi hướng làm cô theo bản năng quay đầu nhìn theo. Phía cửa ra vào đang thấp thò ra một cái đầu. Một cô bé gái tóc ngắn xinh xắn, lén lút ghé nhìn trộm vào trong phòng.

- Mei! Sao em lại tới đây?

Black nghi hoặc hỏi cô học sinh đang lén lút thò đầu ngoài cửa của mình.

Mặt không đổi sắc, Mei bình tĩnh điều chỉnh tư thế cơ thể, cả người đoàng hoàng hiện ra trước mắt Black và Rosa, mặt vô cảm, giọng nói lạnh nhạt trả lời.

- Không có gì thưa thầy! Các bạn trong lớp nhờ em lên phòng chờ giáo viên hỏi thăm thầy có thể bắt đầu tiết học sớm hơn được không?

- Thành viên trong lớp đã đến đông đủ cả rồi.

Nói nói, cô gái chân chừ chút rồi bỏ sung thêm.

- Mọi người hi vọng buổi dạy sớm bắt đầu và kéo dài hơn một chút!

Nghe nội dung Mei nói chuyện xong, Rosa vui vẻ tiếp chuyện.

- Xem ra tiết học của thầy Black rất được đám học sinh yêu thích nha.

- Nay tôi yên tâm rồi. Tiếp đó tôi sẽ báo cáo tin vui này với thầy hiệu trưởng. Cứ đà này, rất nhanh thầy có thể chuyển thành giáo viên chính thức rồi. Chúc mừng thầy nhé, thầy Black.

Black cười cười không nói. Cậu cũng không có ý định dạy học lâu dài ở đây. Tiếp nhận công việc chủ yếu để phục vụ điều kiện thân phận khi cần tìm đọc kiến thức và kiếm thêm chút thu nhập mà thôi. Tuy nhiên việc này vẫn là không để nhiều người biết thì tốt hơn.

Cậu quay sang nhìn về phía Mei. Dù cho mặt cô bé không có biểu hiện gì, có điều thời gian này quen thuộc hơn, (thường đi đến thư viện cùng nhau), Black nhìn hai bên tai cô giờ đỏ ửng là biết cô vẫn đang ngượng ngùng vì vừa rồi bị bắt quả tang đang nghe trộm đây mà. Để tránh học sinh của mình tiếp tục lúng túng. Tiếp đó cũng không có gì cần làm ở nơi này, cậu liền chủ động chào hỏi cô Rosa rồi theo chân Mei đi trước phòng học bắt đầu giảng bài.

Còn chuyện thêm giờ dạy...

Ha ha ha. Đợi bao giờ thêm tiền lương hãy tính nhé. “khà khà”

...

Tuy rằng chỉ đến dạy thời gian không dài. Số tiết dạy càng là chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay. Có điều có lẽ có một phần nguyên nhân chuyện xảy ra buổi học đầu tiên. Tỉn tức Black đánh bại Green truyền xôn xao khắp trường học thu hút rất nhiều nữ sinh ra nhập lớp. Nay fan nữ của Green thật sự nhiều như vậy sao! Black âm thầm so sánh mình với tên mặt lạnh nào đó.

Cậu cũng đẹp trai không kém mà.

Chẹp. Chỉ là nổi tiếng muộn chút thôi!

Nói trở về, chuyện Black đánh bại học sinh ngổ ngáo trong lớp cũng có truyền ra. Tuy nhiên, nó khá mờ nhạt so với chuyện phía trước. Vì vậy ngoài số ít đám con trai trong trường thì chẳng mấy ai chú ý. Hơn nữa kể từ buổi học đó về sau, Black cũng không còn thấy mấy tên học sinh lần trước xuất hiện nữa. Có lẽ là xấu hổ nên thôi học luôn chẳng! Black trong lòng ác ý suy đoán.

Nói chung, lớp càng ngày càng nhiều học viên nữ, đồng thời học viên nam thì ngược lại giảm đi hằng ngày. Nay thật ngược đời! Đáng nhẽ lớp học nhiều con gái thì sẽ càng thu hút đám con trai tham gia mới đúng. Dù sao cũng không phải lớp học dạy riêng cho con gái. Kết quả khi Black dò hỏi thông tin mới ngó người ra. Một đám học sinh nữ - fan trước kia của Green giờ chuyển thành fan của Black (nay thật quá dễ thay đổi rồi), đang nỗ lực cố gắng để biến tiết học của cậu trở thành giành riêng cho con gái mà thôi.

Đối với những lời uy hiếp kiểu như không tìm được bạn gái, FA muôn đời, bị đám con gái xa lánh... vân vân và vân vân. Black tự nhận là tiết học của mình còn chưa đủ để đám học sinh nam liêu mình tham dự. Vì vậy rất nhanh, tiết học của Black dần dần chuyển biến từ phổ cập tri thức pokemon biến thành gặp mặt giao lưu giữa fan và thần tượng. Nay quả thực khiến Black đau đầu. Đây cũng chính là lý do cô Rosa bắt gặp Black ủ rũ nằm gục trên bàn vừa rồi.

Đối mặt với hơn hai trăm con mắt con gái nhìn chăm chăm với đủ mọi suy nghĩ kì quái trong đầu. Trong lớp không có con trai khiến cả đám “nữ võ tòng” nói chuyện càng ngày càng không kiêng kị. Black cảm giác đầu óc mình càng ngày càng không đủ dùng.

Có lẽ cậu cần lên lớp học bổ túc dành cho giáo viên thôi.

Black lắc lắc đầu cười cười. Được rồi. Cố gắng thêm một thời gian nữa vậy. Kiểm kha khá tiền rồi cậu lại tiếp tục với việc đi lữ hành của mình.

Vứt bỏ suy nghĩ lung tung trong đầu, Black hít sâu một hơi rồi bước chân vào lớp. Một tiết học mới lại bắt đầu.

...

Chiều tà...

- Như vậy...

- ... có ai còn ý kiến gì không?

Một cánh tay giơ lên, Black cười cười nói chuyện.

- Mời em!

Một cô bé có mái tóc đuôi gà đứng dậy trả lời.

- Thưa thầy! Lớp chúng ta có thể tổ chức đi chơi dã ngoại tập thể được không ạ?

- ...

- Cái này!...

Black chần chờ.

- Đi mà thầy!

- Đúng đó, tổ chức đã ngoại đi thầy!
- Tổ chức đã ngoại vui lắm thầy ơi!
- %%^#%^&%^

Đủ mọi loại âm thanh phát ra.

- Cả lớp trật tự!
- “im ắng”

Thấy tiếng nói của mình có hiệu quả, Black tranh thủ nói chuyện.

- Chuyện đi đã ngoại thầy sẽ đề cập với thầy hiệu trưởng sau. . .
- . . . Hiện tại nếu không ai còn vấn đề . . . tiết học đến đây kết thúc.
- Mọi người có thể ra về!

“im lìm”

Thấy không ai phản ứng mình. Được rồi. Black tự nhận xui xẻo, cậu nhún nhún vai bước ra khỏi lớp, miệng tự giễu.

- Nếu không ai về thì thầy về trước đây!

Nghe vậy mọi người mới bắt đầu chịu thu dọn đồ đạc, miệng không ngừng oán trách.

- Thầy thật là!!!!
- Đúng vậy! Hôm nào cũng về sớm như thế. Đáng nhẽ phải cố gắng ở thêm với chúng ta chứ. Nhiều bạn gái xinh tươi thế này cơ mà.
- Hay thầy có bạn gái rồi!
- AAAA.!!! Không thể nào!!!!
- Bạn gái thầy không phải lớp trưởng sao?
- . . .

Vài chục cặp mắt sát thủ nhìn chăm chăm người đang nói chuyện. Thấy vậy cô bé áp ứng sửa lời.

- Tổ chỉ đoán thôi mà!
- Đoán cũng không được!
- Đúng vậy. Thầy là của chung của tất cả chúng ta!!!
- ^&#%^#%^&\$%^&*\$^*

Một thời gian sau, khung cảnh nhộn nhạo trong lớp mới kết thúc, các học viên người thì về nhà, kẻ tham gia hoạt động ngoại khóa, kẻ rủ nhau đi chơi. . . v. Tất cả lại trở về với cuộc sống thường ngày. Phòng học giờ đây lại trở về như yên tĩnh như lúc ban đầu.

Hoàng hôn về trong cái se se lạnh trời cuối thu.

...

Black đang đi dạo trên sân trường. Tiết học kết thúc, lúc này cậu có thể trở về nhà nghỉ ngơi. Tối nay lại tiếp tục phấn đấu với đám sách vở mượn từ thư viện. Những ngày tháng hiện tại trôi qua êm đềm giống y như thời học sinh trước kia vậy. Sáng đi tập luyện, lên thư viện hay đi dạo loang quanh trong thành phố. Chiều lên lớp. Tối thì về nhà học bài, chuẩn bị bài giảng cho ngày hôm sau. Mọi thứ quen thuộc đôi lúc khiến Black âm thầm cảm khái. Giá mà mọi thứ trên đời cũng đơn giản như vậy thì tốt.

Có lẽ sau này khi tuổi lớn hơn, đã chán với chuyện lang bạt khắp nơi, cậu có thể trở lại nơi đây tiếp tục công việc trông người hiện tại.

Một lựa chọn không tồi!

Có điều hiện tại cậu còn cần cố gắng thêm nhiều nữa mới được. Giờ còn chưa là thời điểm nghỉ ngơi. Black tự cổ vũ mình. Thực lực của cậu đang tăng lên theo từng ngày. Có điều này còn chưa đủ để cậu thỏa mãn. Còn có nhiều kẻ mạnh mẽ hơn nhiều trên thế giới này.

...

Đang suy nghĩ lung tung, thân hình vừa qua chỗ ngoặt, bản năng tự vệ rèn luyện bấy lâu làm Black cực nhanh nghiêng người né tránh. Một âm thanh muện màng, chậm rãi vang lên.

- A ha! Thầy giáo trẻ của chúng ta phản ứng rất nhanh à nha!

- Đúng không Wartortle?

- Wartorr... Wartorr...!!!

Nghe câu hỏi của chủ nhân, Wartortle vui vẻ gật gù đầu đồng ý.

Phía đối diện, Black đứng dậy, chậm rãi phui đi bụi đất dính phải, mở miệng phản nản.

- Dùng Water Gun (súng nước) tấn công huấn luyện viên cũ từng huấn luyện mình là không ngoan nha Wartortle!

- Vô lý ra lệnh cho pokemon tấn công người từng kẻ vai sát cánh chiến đấu với mình thì lại càng không đúng rồi!

- Anh nói có đúng không Blue?

Nghe Black phản bác, Blue “hử” một tiếng, quay mặt không định đáp trả. Có điều nhìn Wartortle biểu hiện thần sắc xấu hổ cúi đầu, cô bé vẫn là không nhìn được cho nó một cái cốc đầu đau điếng. Thật là mất mặt mà! Đối phương mới nói như vậy mà đã nhận sai rồi. Không quan tâm tới Wartortle nước mắt lưng tròng nhìn mình, Blue “bầu bực” môi trả đũa.

- Mới làm thầy giáo có mấy ngày mà miệng lưỡi cậu tiến bộ thật đấy.

- Thời gian này không biết đã tán đổ biết bao nhiêu em học sinh ngây thơ nhỉ?

Black cũng không quan tâm cô gái trước mặt mạnh miệng, cười cười nói chuyện.

- Tốt rồi. Chỗ này không phải nơi nói chuyện. Chúng ta vừa đi vừa tán gẫu sẽ tốt hơn. Trời cũng nhanh tối rồi.

Nói xong Black tự mình rời đi trước. Quen thuộc nhau sau, cậu cũng có cách riêng của mình để đối phó với Blue. Quả nhiên, không còn cơ hội phản bác, Blue đành hậm hực mang theo Wartortle đồng hành theo sau.

...

Một quãng thời gian sau...

Nơi hai người vừa đứng thỉnh thoảng hiện ra một bóng người, ánh mắt cô bé chăm chăm nhìn về phía cả hai vừa rời đi.

Bóng đêm đã bắt đầu tới gần.

...

Kết thúc chương 100.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Hẹn hò

Trên đường phố...

Lúc này trời đã tối đen, trên đường xuất hiện đủ mọi ánh sáng đèn màu. Đây là khu phố mua sắm về đêm. Dù cho Black là người dẫn đầu rời đi. Tiếc là Blue mới là kẻ có thể chủ trương chọn lộ trình. Tất nhiên là nơi tràn đầy không khí thời trang mới là thứ cô gái hướng tới. Tiếc là Black không còn nhiều tiền trong túi để giả trang một lần làm đại gia mua đồ tặng bạn gái. Nhìn Blue ánh mắt lấp lóe ngó nghiêng những bộ quần áo giá “đắt cắt cổ”, thỉnh thoảng ần ý nhìn về phía mình, Black quyết định vẫn là nhanh chóng tìm kiếm chủ đề nói chuyện đánh lạc hướng thì tốt hơn.

- Sau khi chia tay nhau, cậu đã đi đâu thế? (Chủ đề có vẻ không tốt lắm!)

Cũng may, Black như ý nguyện nhìn thấy Blue thu hồi ánh mắt nhìn về đám giá hàng bên đường, tiếp chuyện với cậu.

...

- Như vậy là đám Rocket hiện giờ vẫn truy lùng cả hai chúng ta!

Black đặt câu hỏi nhưng trong lòng thì đã có sẵn câu trả lời.

Lúc này hai người đang ngồi nói chuyện trong một quán cà phê ven đường. Như vậy an toàn cho túi tiền của cậu hơn là đi theo Blue lượn lờ lung tung suốt trên phố. Vừa rồi Blue đang kể chuyện cô gặp phải sau khi hai người chia tay.

Chi tiết không rõ ràng lắm. Chủ yếu là cách đây ba hôm trước, cô bé bị đám Rocket nơi này phát hiện hành tung và truy đuổi gắt gao. Tiếp đó trong một lần nguy hiểm bị vây bắt, cô vô tình được sự giúp đỡ từ một cậu bé nắm giữ pokedex tên là Red. Nhờ sự trợ giúp của cậu ta, Blue lợi dụng đĩa dữ liệu lần trước hai người trộm được từ trụ sở Rocket ở Lavender, tuy không bắt được Mew nhưng thành công học theo Black, thu được băng video chiến đấu của Mew. Sau đó cô mang nó bán cho toàn soạn thu được không ít tiền nhuận bút. Nhận tiền xong, cô bé bắt đầu tìm kiếm tung tích của Black, báo tin để cậu dự phòng việc bị đám Rocket tìm đến.

- Tớ đoán chừng chúng đã biết được hành tung của chúng ta ở thành phố này rồi.

Blue không quan tâm lắm trả lời.

Nghe vậy, Black im lặng. Cậu hiểu rõ băng Rocket hơn Blue nhiều. Không giống như đám nhân vật chính luôn lạc quan khi đối đầu với thế lực xấu, Black tự biết tư tưởng của mình dễ dàng bị dao động nhiều lắm. Giovanni – ông trùm tổ chức Rocket cũng không phải kẻ dễ trêu. Nếu làm quá lửa khiến hắn tự mình ra tay trừ khử thì sợ rằng cả hai người có ở cùng một chỗ cũng không chạy thoát được. Hắn ta có lẽ là người mạnh nhất Kanto mà lúc này cậu có thể bắt gặp. Tiếc là những chuyện như vậy có nói ra với Blue cũng vô ích. Cô nàng sẽ không quan tâm nhiều như vậy đâu. Black nhìn cô bé trước mặt mà lắc lắc đầu.

Thật là phiền phức nha!

...

- Làm sao?

- Bộ gặp lại tớ không vui hả?

- Biết vậy không thêm tới báo tin cho cậu luôn!

Blue mặt cau có chất vấn. Vừa rồi hành động lắc đầu của Black bị cô bé phát hiện.

- Đâu có. Gặp lại em tất nhiên là vui rồi!

“Hừ”. Không khí tê ngắt!

Có lẽ nên chuyển chủ đề để xóa bỏ lúng túng, nghĩ như vậy, Black tranh thủ bắt chuyện, giọng cẩn thận dò hỏi.

- Nếu không trước đi ăn uống rồi sau đó đi đâu đó chơi.

Không thấy trả lời.

Ừm, cũng không thấy phản đối.

Vậy cứ thế mà làm thôi!

Black liền đứng dậy tính tiền. Rất nhanh hai người rời khỏi quán cà phê, tìm một cửa hàng ăn cách đó không xa xử lý bữa tối. Chém chọc cười một lát, không khí rất nhanh vui vẻ trở lại. Vừa rồi cũng chỉ là hai người vui đùa với nhau mà thôi.

Lạ lẫm cảm giác biến mất. Tình cảnh khi xưa lúc hai người lữ hành bên nhau dần dần trở lại. Cả Black và Blue tâm trạng đều trở nên dễ dàng rất nhiều.

Một buổi tối cũng không tệ lắm!

...

- Cảm ơn cậu!

Nâng trên tay đĩa hoa, cô nàng vui vẻ nói chuyện.

- Không có gì! Đây là việc một thân sĩ nên làm.

Black nhún nhún vai trả lời. Hai người vừa rời khỏi nhà ăn. Thấy bên đường có cửa hàng bán hoa, Black tranh thủ mua cho cô gái bên cạnh một đóa hoa hồng. Hiệu quả cũng không tồi chút nào.

- Giờ chúng ta đi đâu tiếp theo?

Blue hào hứng hỏi thăm.

- Nếu không chúng mình đi xem phim?

Black chần chừ hỏi ngược lại.

“lắc lắc”

- Vậy đi công viên giải trí!

“lắc lắc”

- Sân trượt băng thì thế nào?

Ngẫm nghĩ một lát, Blue vẫn là “lắc lắc” đầu.

- Vậy em muốn đi đâu?

Black lập tức đầu hàng.

- Người ta không biết nên mới hỏi cậu mà!

Nhìn Blue nước mắt lưng tròng, giả làm vẻ mặt đáng thương. Dù rằng biết rõ ràng cô nàng đang giả vờ, chủ yếu là muốn làm khó chính mình, tiếc là cậu cũng không bay lên nổi tí cảm giác tức giận nào.

Moahhhh ahhh!!

Dễ thương quá ~

...

Dây thần kinh nào đó bị xúc động kết nối.

Đợi người 5s, Black mới nói tiếp được.

- Tốt. Vậy đi dạo xung quanh, gặp chỗ nào thích hợp thì đi vào xem vậy.

Thấy cô nàng không phản đối, Black đưa tay nắm lấy tay đối phương muốn dắt đi.

Hành động đột phát của cậu làm cả hai người cứng ngắc trong giây lát.

Hơi hối hận vì việc mình vừa làm ra có thể gây hiểu nhầm. Tuy nhiên lúc này thay đổi thả ra cũng không tốt lắm.

Thôi thì cứ như vậy. Lòng tự an ủi mình. Black coi như không có chuyện gì xảy ra mang theo Blue bước đi. Cậu chàng cũng không cảm thấy việc Blue lúc này im lặng có vấn đề gì. Bản thân cậu chàng còn đang cố tỏ vẻ biểu hiện tự nhiên hết sức có thể. Tiếc là lòng bàn tay nóng hằm hập bám dính tâm trạng của Black.

Sao lòng bàn tay cô bé cũng nóng thế nhỉ?

Tay trong tay, âm áp lan tỏa. Hai người yên lặng di chuyển trên phố.

Trời cuối thu se se lạnh, dắt tay nhau đi trên đường như thế này cũng không tồi chút nào.

...

“Có đôi khi trên con đường dài tôi bước.

Tôi sẽ gặp những khó khăn...

Và có đôi khi tôi nghe một người vẫn nói.

Đừng cố gắng sẽ không bao giờ đạt được đâu.

Dù biết sẽ có đớn đau và mất đi hi vọng~

Tôi vẫn vững bước tiến về phía trước!

Để trong tim tôi niềm tin còn mãi luôn đong đầy...

Một khát khao đang rực cháy!

Giờ đây là lúc con tim này được hát lên~

Giờ đây là lúc tôi đang được là chính tôi~

Dù cho ngày tháng còn đó những chông gai.

Ai biết được, tôi vẫn đi về phía trước...

Trên con đường tôi...

Ú ù ú u...~”

Giọng hát của ai đó cất lên. Rất nhanh hai người cùng hòa thanh theo tiếng hát.

Cười cười nhìn vào đôi mắt nhau.

Giờ khắc này thật đẹp!

...

Thời gian trôi qua...

Lung tung đi dạo khắp nơi, cuối cùng hai người chọn một chỗ sân thi đấu đông người náo nhiệt vào xem.

Đi vào bên trong phòng, có một võ đài được dựng lên ở chính giữa, bốn phía là các hàng ghế khán đài dành cho người xem. Không khí rất náo nhiệt, Black hầu như không thấy khán giả nào ngồi yên. Tất cả đều hào hứng bùng bùng đứng lên cổ vũ trận thi đấu trên sân. Hiện tại đang là chiến đấu giữa Nidoking và Hitmonchan. Black nhìn qua qua, Hitmonchan đang bị đối thủ đè lên đầu đánh. Đoán chừng chẳng mấy chốc nó sẽ bị hạ gục. Chỉ nhìn tới đây Black biết hai người vô tình tới sân đấu pokemon ngấm dưới mặt đất. Nơi này cũng giống nơi sân đấu cậu gặp ở thành phố Vermilion. Cả hai đều là chỗ thi đấu biểu diễn kèm theo tổ chức đánh bạc.

- Em ở đây nhé. Anh đi kiểm chút đồ ăn vặt.

- Vậy anh đi đi!

Blue hào hứng nhìn ngó xung quanh, nghe Black hỏi liền vô thức đáp lại. Nghe vậy, Black gật gật đầu lùi ra bên ngoài tìm kiếm nơi bán đồ ăn. Cậu từng đến nơi như thế này một lần nên cũng biết sơ sơ địa điểm bán đồ ăn vặt.

...

- Coong!!!

- Chiến thắng lại một lần nữa thuộc về Nidoking!

- Đây đã là chiến thắng thứ 11 liên tiếp nhà vô địch của chúng ta đạt được. Ai có thể ngăn chặn chiến thắng tiếp theo của nó đây~

- ^o/ @ ^ & * ^ \$ ** (@ \$ & * (

Mc lại bắt đầu giới thiệu. Quả nhiên như Black suy nghĩ, Himonchan đã bị đối thủ hạ gục. Black tạm thời không quan tâm mọi chuyện xung quanh, chuyên tâm tìm kiếm chỗ mua đồ ăn. Người rất nhiều, phải mất một lúc lâu cậu mới tìm được mục tiêu.

- Cho em hai phần đồ ăn vặt.

- Của em đây.

- Cảm ơn!

Nhanh tay trả tiền, nhận lấy đồ ăn, Black vội vội vàng vàng tìm về chỗ ngồi.

...

- Rầm!!! ...Rầm!!!...

Trên sân đấu, hai con Nidoking trông y hệt nhau vừa áp sát lại độ sức. Black nhận ra một con trong đó chính là kẻ vừa chiến đấu với Hitmonchan vừa rồi. Kết quả sau khi độ lực, con Nidoking 11 thắng liên tiếp lại lần nữa chiếm ưu thế đẩy lùi đối thủ. Cả hai tách người ra, con Nidoking chiếm ưu thế đầu móng vuốt tay phải lóe lên màu tím ánh sáng, một chiêu Poison (nọc độc) nhắm thẳng về phía đối thủ.

- Vụt!!!

Tiểu là đối phương đã nhanh gọn tránh né khỏi đòn đánh. Con Nidoking ra đòn trượt khiến thân thể vượt qua đối thủ. Nó cực nhanh xoay người lại, tiếp tục tung một đòn ác liệt hơn Mega Punch (cú đấm ngàn cân) về phía sau lưng. Khả năng nó vừa quay người thì bỗng dừng khựng lại. Đòn đánh xuất ra cũng bị ngưng lại theo.

Một đòn Revenge (phản kích) đau đớn đập trúng ngực nó. Tiếp theo tương tự là một chiêu Poison (nọc độc) “bỏ dao” lên mặt. Cuối cùng, một chiêu Drill Horn (giác đột) loạn đâm thật mạnh lên cơ thể nó đau đớn. Cả người Nidoking bị đối thủ đánh bay ngược lên không trung.

Một hồi liên hoàn đòn đánh rất hoàn mỹ.

Ở bên ngoài, Black và khán giả có thể quan sát cả quá trình. Chỉ thấy sau khi con Nidoking ban đầu ra đòn thất bại, trong chớp nhoáng nó xoay người, con Nidoking đối thủ đột nhiên biến hóa nhanh chóng biến thành một con Nidoqueen. Bởi vậy khi xoay mình trở lại, Nidoking bất ngờ gặp phải một nàng Nidoqueen xinh xắn ngay trước mắt. Này bảo sao nó không tấn công tiếp được. Black nếu ở vào vị trí của nó khả năng cũng phản ứng không khác chút nào.

Kết quả, Nidoking rất bị kịch ngừng lại trong giây lát, đồng thời vì vậy nó cũng bại lộ hoàn toàn sơ hở trước mặt đối thủ. Đón lấy tiếp đó là hoa lệ liên hoàn tuyệt chiêu của đối phương giáng lên người.

Chưa hết. Đang lúc mọi người tưởng rằng đòn đánh đã kết thúc, chờ mong xem Nidoking có thể chống đỡ được không. Nidoqueen lần nữa biến hóa thành một anh chàng Snorlax to tướng. Nó giẫm mạnh lên sàn nhà, cơ thể bay lên trên không trung. Và...

- Rầm!!!... Ầm! Ầm! Ầm!...

Nhìn nền sân nứt toác, mọi người đồng loạt dùng ánh mắt đồng tình nhìn về huấn luyện viên của Nidoking.

Một kết cục thật bi thảm nha.

Tiểu là không khí như vậy không kéo dài bao lâu. Rất nhanh tiếng chửi rủa, tiếng hò hét hưng phấn rộn vang lên khắp nơi. Không ít người giờ mới phản ứng được chiến đấu đã kết thúc. Hiện nhiên kết quả hiện tại làm khó kẻ thua tiền.

Ai bảo Nidoking thắng liên tục 11 trận rồi. Lần này đối thủ lại là một cô gái yếu ớt.

Kết quả này thật làm người ta khó mà tiếp nhận được!

Một kết cục thật chết chóc cho cả pokemon và đám dân cờ bạc nơi này.

Được rồi, Black chỉ có thể cảm thán con Ditto tinh quái này rất hiểu được một câu “Anh hùng khó qua ả mỹ nhân”, tinh thần sang tạo rất đáng cho chúng ta học tập. Lúc này, Snorlax đã đứng dậy biến hóa trở về nguyên bản của mình. Một con Ditto màu phấn hồng. Và huấn luyện viên sở hữu nó cũng tinh quái không kém.

Trong lòng than thở, Black nhận lúc hỗn loạn lên tới gần chỗ Blue. Mới rồi mất không bao lâu mà cô bé đã quậy tung nơi này lên như vậy rồi. Thật là một kẻ chuyên gây rắc rối mà.

...

Black mang theo cô gái bên cạnh còn đang hưng phấn vì giành được tiền cược, nhanh chân rời khỏi nơi thị phi này. Quả nhiên sau khi hai người rời đi không lâu. Một đám người xuất hiện truy lùng cả hai. Tiền tài động lòng người nha. Liếc nhìn Blue bên cạnh, cả hai hiện tại đang ghé trên người Exeggutor bay trên không trung. Đây là năng lực mới của nó sau khi cậu cho nó tập luyện một thời gian các tuyệt chiêu hệ Psychic (tâm linh).

- Thắng được bao nhiêu?

- Không nhiều lắm. Tớ chỉ đặt cược hết số tiền mình thu được từ tòa soạn, cược đối phương sẽ thua mà thôi.

Blue híp mắt cười cười, vui vẻ trả lời.

Nghe này Black há hốc mồm. Như vậy còn chê ít. Thảo nào lập tức có kẻ theo đuôi muốn “đen ăn đen”.

Lắc lắc đầu, Black cũng không quan tâm thêm nữa, chủ động chuyển chủ đề. Cái tên tham tài này.

- Tốt rồi. Chúng ta nhanh chóng rời đi thôi!

Nói xong ra hiệu cho Exeggutor mang hai người rời khỏi. Blue còn lưu luyến ngoảnh đầu nhìn về nơi sàn đấu ngầm.

Chẹp. Hi vọng sẽ không có một con nghiện cờ bạc xuất hiện trong tương lai.

A men!

...

Kết thúc chương 101.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Bị truy sát

Cuộc hẹn đêm nay bị tên tham tài nào đó quấy một cái phá hỏng luôn.

Haizzz! Giờ thời gian cũng khá muộn. Đã đến lúc cần trở về nhà.

Là đàn ông con trai. Tất nhiên Black phải ưu tiên đưa cô gái bên cạnh mình về chỗ đang ở trước. Chậm rãi bước chân trên con đường dài. Theo thói quen, hai người vừa đi vừa câu được câu không tán gẫu.

Trời về đêm se se lạnh!

Đèn đường lay lắt chiếu sáng.

Trên nền đất, hai chiếc bóng dần dần trùng lại vào nhau.

Yên lặng cùng nhau đi hết con đường về.

...

Gần đến nơi ở của Blue...

Một sự việc bất ngờ xảy ra phá hỏng tâm tình của Black.

- AAAAAA!!!

- Ma!!!! “khóc”

Giọng hét toáng lên của Blue làm cậu chàng giật thót tim. Nhìn theo ánh mắt của cô, Black nhìn thấy một màn quỷ dị xuất hiện trước mặt.

Một cái xác chết đang lơ lửng ngay dưới cột đèn đường.

Không đúng!

Này là có người treo cổ tự tử.

Có thể là sợi dây quá mảnh nên nhìn từ xa mới giống như xác người chết đang bay lơ lửng.

Chần chờ trong giây lát...

Dù cho bản thân cũng có hơi sợ mấy chuyện ma quái kiểu này. Có điều hiện tại có kẻ còn đang sợ run, dùng tay ôm chặt một bên cánh tay mình. Cảm nhận hơi ấm cơ thể, sự mềm mại nơi cánh tay, Black đột nhiên hiểu được tại sao các bậc tiền bối thường rủ bạn gái đi xem phim ma vào ban đêm.

Như vậy không còn gì để bàn cãi nữa!

Gom góp hết can đảm, Black nhắc chân tiến về phía trước. Vừa đi cậu còn không quên an ủi Blue. Tất nhiên là cũng kéo cả cô nàng đi theo tăng thêm can đảm.

- Không sao!... Chỉ là có người... treo cổ tự tử mà thôi... Để tới gần... kiểm tra... xem còn cứu được nữa hay không?...

- ... Có gì rắc rối... chúng ta... gọi cho cảnh sát Jenny... để cô ấy xử lý là được...

Qua giây phút sợ hãi ban đầu, đợi đến lúc Black ngáp ngừng nói xong, Blue tâm trạng cũng đã bình ổn lại. Nghĩ tới biểu hiện vừa rồi của mình, cô nàng hiếm thấy xuất hiện ngấn gối cảm giác ngượng ngùng. Cơ thể theo bản năng rời xa khỏi Black.

Phúc lợi kết thúc! Black mang theo tiếu nuối trong lòng đến gần chỗ cột điện treo cái xác.

Có vẻ là một cô gái cùng tầm tuổi với Blue, tóc tai bị xổ xuống che khuất đi mắt khuôn mặt.

Người đầu tụt từ mà còn mặc quần áo ngủ! Trông như là đang dọa ma nhau ấy~

Qua loa nhìn, trong lòng oán thăm, Black run run đưa hai tay ra, muốn cho cô gái thân thể tiếp đất.

...

Cánh tay đưa tới gần, dưới ánh mắt nhìn lên của Black, cái nhìn chăm chăm của Blue, xác chết chợt ngừng đầu. Mái tóc không gió mà bay. Một khuôn mặt da xương thịt be bét, thối rữa, lẫn lộn với nhau. Một giọng nói âm trầm vang lên bên tai:

- Chào mừng đến với xứ sở người chết!

- Những con ma đen đui!!! “khà khà”

...

- AAAAAAA!!!!!!

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!!!!!!!!!

...

Blue khóc thét, thân thể giật lùi về phía sau. Black thì giật mình, hoảng sợ ngồi bệt trên đất.

Không chỉ vậy, vốn đang treo trên cột đèn, thứ xác chết ghê rợn kia bắt đầu thật sự bay lơ lửng lên trên không trung, miệng cười khằng khặc đầy quái dị.

...

- Khốn kiếp!!!

- Dám nhát ma ta à!

- Pikachu, Thunder Bolt (10 vạn volt) xử lý nó!

Giận điên lên vì bị chơi khăm. Black đoán chừng đây là trò đùa của một con pokemon hệ Ghost (ma) nào đó đối với hai người. Vừa rồi cậu được nhìn cận cảnh khuôn mặt mà nó biến hóa ra. Trông mới be bét,... mới kinh tởm làm sao!

May mà chỉ trong chớp nhoáng đó, cậu kịp nghĩ ra mình có thể là đang bị pokemon ma trêu đùa, nhờ đó mới cố nén lại được cảm giác buồn nôn nơi cổ họng. Miệng chua chua, bụng thì cồn cào. Ồi cái bữa tối của tôi~

Black hầu như dùng tốc độ nhanh nhất có thể của mình tung ra Pikachu. Cảm nhận được lửa giận của chủ nhân, Pikachu ngay lập tức dùng toàn lực lên đòn đánh của mình. Tia lửa điện văng ra tung tóe khắp nơi.

- Xoẹt... xoẹt... xoẹt... xoẹt...

Đòn đánh bay về phía cái xác trên không trung. Trong cái nhìn căm tức của Black, xác chết đột nhiên biến mất không thấy tăm hơi. Tất nhiên là đòn đánh của Pikachu cũng đi theo thất bại rơi vào khoảng không.

- Pika!

Pikachu nghi hoặc nhỏ giọng kêu.

Black thấy thế ngay lập tức thay đổi mệnh lệnh.

- Pikachu mặc kệ nó, tấn công tất cả mọi thứ quanh đây.

- Pikachu!

- Xèo~... xèo~... xèo~...

Pikachu kêu lên đáp lại, theo mệnh lệnh của Black bắt đầu rải lưới điện ra khắp nơi. Tiếng không khí cháy khét xèo xèo vang vọng. Tiếc là vẫn không

thấy bóng dáng đối phương đâu.

Thật kì quái!

Chuyện có vẻ như không đơn giản như vậy.

...

Mọi chuyện diễn ra vội vàng trong thời gian cực ngắn. Black tâm tình lên voi xuống chó, lúc này mới hơi bình ổn lại. Sắp xếp lại mọi chuyện, Black hiểu vừa rồi mình nhận định có chút không ổn. Đối thủ chưa chắc đã là một con pokemon ma muốn trêu đùa cậu và Blue. Nếu đúng là pokemon hệ Ghost (ma) hoang dã muốn trêu đùa hai người. Vừa rồi khi Pikachu trải rộng điện tích ra đòn, đối phương rất nhanh phải lộ diện mới đúng.

Hơn nữa biểu hiện cảnh tượng lúc này cũng có chút gì đó không đúng!

Suy nghĩ thật nhanh, Black ra mệnh lệnh mới.

- Pikachu, dùng Thunder Shock (điện giật) tấn công tớ mau.

- Pika!

Không thấy Pikachu phóng điện về phía cậu, có điều thân thể Black lại đột ngột có cảm giác tê dại như bị điện giật. Khuôn mặt méo mó co quắp vì đau.

Cái cảm giác quen thuộc này thật không hay ho chút nào!

Và vì lẽ đó kẻ gây ra những chuyện này cần nhận được dạy dỗ bằng một bài học thích đáng!

Black ánh mắt chăm chăm nhìn vào đối thủ vừa hiện ra trước mắt mình.

Một con Alakazam đang lơ lửng trên không trung. Trên lưng nó lúc này là một con Drowzee đang híp mắt cười.

...

Quả nhiên tất cả vừa rồi đều là ảo giác do Alakazam và Drowzee tạo dựng ra!

- Cậu không sao chứ?

Black quay mắt sang hỏi thăm Blue. Pikachu hiểu được ý đồ trong mệnh lệnh của Black. Cô nàng vừa rồi cũng bị đòn đánh của Pikachu lấy lan sang nên giờ đã thoát khỏi việc bị ảo cảnh vây khốn.

Hai người khá quen thuộc trình độ của nhau. Đánh nhẽ gặp phải chuyện như vậy, dù cho có sợ ma đi chăng nữa thì cô nàng phải rất nhanh phản ứng lại mới đúng. Có điều trong cảnh tượng vừa rồi Black gặp phải, Blue hành động hầu như bị làm lơ đi. Hiển nhiên việc xây dựng phải ứng cho Blue có chút quá tải đối với Drowzee và Alakazam. Cũng chính vì không cảm nhận được phản ứng nên có của Blue, kết hợp với một vài thứ nên Black mới nghi ngờ sự chân thực trong cảnh tượng mà mình nhìn thấy. Phải biết rằng thế giới này có rất nhiều pokemon với vô số năng lực thần kì. Sống lâu, mức độ cảnh giác khi gặp nguy hiểm của Black cũng gia tăng lên theo thời gian.

Pikachu được Black phóng thích lúc sau nên không bị trúng ảo giác chi phối. Tiếc là nó không thể dùng âm thanh thông báo cho cậu. Có lẽ đối phương cũng gặp phải bất ngờ khi Black nhanh chóng tung ra Pikachu như vậy. Nhờ đó mà hai người có lực lượng bảo vệ khi bản thân bị vây khốn trong ảo cảnh. Việc nhầm lẫn ban đầu của Black cũng không hẳn không có một phần tác dụng nào.

...

- Bộ váy mới của tớ!!!!

Blue ánh mắt giật dử liếc nhìn bộ váy áo của mình. Không biết ảo cảnh cô nàng gặp phải là cái gì, có điều chiếc váy đen của cô bé giờ bị xé rách một vệt dài tới quá hông. Tiếc là ánh sáng nơi đây hơi mờ, Black chỉ có thể nhìn thấy một phần phong cảnh mà thôi. Blue rất nhanh một tay che chắn lại, một tay đưa ra hướng về phía cậu.

Lòng âm thầm kêu lên đáng tiếc, Black vút chiếc áo khoác của mình cho cô nàng. Blue nhận áo rồi thuận tay buộc nó bên hông che lại phần váy bị rách. Sau đó hai người cùng nhìn về phía Alakazam và Drowzee. Hiển nhiên đây cũng không phải là chuyện hai con pokemon hoang dã có thể gây ra.

Ai là kẻ điều khiển chúng nó mai phục ở đây tấn công hai người?

...

Bị phục kích ngay gần nơi Blue trọ lại. Đối phương thậm chí có năng lực cho pokemon hợp sức dùng ảo giác “thần không biết quỷ không hay” chi phối đối thủ năng lực nghe nhìn. Năng lực đáng sợ như vậy. Kết hợp với mục đích Blue tìm đến gặp mình. Black trong lòng đã có suy đoán ban đầu kẻ địch hiện tại gặp phải.

Giọng nói của một cô gái phập phù vô định từ bốn phía vang lên xác nhận suy đoán của cậu.

- Có vẻ như màn chào hỏi của ta không được khách nhân hoan nghênh lắm thì phải?
- Chẳng lẽ là vì ta trong lúc vô tình đã phá hỏng một buổi hẹn hò lãng mạn của hai kẻ nào đó đêm nay.
- Ủ. Anh chàng đẹp trai này phản ứng cũng không tệ lắm!
- Có điều, cũng thật ngạc nhiên khi chỉ với trình độ như vậy mà lại có thể nhiều lần phá hỏng kế hoạch của băng Rocket bọn ta đề ra.
- Tuy nhiên, chuyện như vậy cũng chỉ có thể đi đến đây mà thôi!

Thân hình của Sabrina hiện lên trên không trung. Black đoán chừng đây lại là ảo cảnh mà thôi. Nếu tin rằng đó thật là huấn luyện viên mà tập trung tấn công vào thể nào cũng gặp phải quả đắng vào người. Thật không biết cô nàng đã giấu mình ở nơi nào rồi. Năng lực thiên phú này quả thật đáng sợ.

Sabrina - Thủ lĩnh thứ ba của băng Rocket vùng Kanto. Kẻ chuyên điều khiển pokemon hệ Psychic (tâm linh).

...

- Exeggutor, Psychic (sóng tâm linh)
- Blue!
- Đã biết. Wartortle, Ice Beam (tia đóng băng).

Ngay khi Sabrina hiện thân, Black liền lập tức tung ra Exeggutor, đồng thời mệnh lệnh tấn công. Exeggutor có thể sử dụng đòn hệ Psychic làm hạn chế Alakazam- kẻ mức độ nguy hiểm cao hơn. Theo sau, pokemon của Blue có thể phối hợp sử dụng tuyệt chiêu hệ Ice (băng) tấn công – tuyệt chiêu gây sát thương mạnh nhất của nó hiện tại. Thời gian đi lữ hành cùng nhau khiến hai người khá có ấn ý khi hợp tác chiến đấu.

Đòn Psychic (sóng tâm linh) của Exeggutor tạo màn ánh sáng tím bao lấy Alakazam ngăn cản nó sử dụng Teleport (dịch chuyển tức thời) né tránh. Hiển nhiên nhờ đó Drowzee trên lưng Alakazam cũng đồng thời bị hạn chế tại chỗ. Đòn Ice Beam (tia đóng băng) của Wartortle rất ăn khớp theo sát phía sau.

Chiến đấu bùng nổ ngay tức khắc!

...

Kết thúc chương 102.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Chiến đấu

- Rầm!!!

Có đôi khi, không phải mọi nỗ lực đều có thể đạt được những kết quả như ý muốn.

Một bức tường chắn trong suốt được dựng lên ngay trước cơ thể Alakazam. Bức tường xuất hiện đúng lúc chặn lại đòn tấn công từ phía Wartortle. Một con pokemon khác biệt xuất hiện ở nơi đây, hiện đang đứng bên cạnh bảo vệ cho hai con pokemon ban đầu của Sabrina.

...

- Mr. Mine?

Black ngạc nhiên thốt lên.

- Ồ,... người cũng biết thông tin của Mr. Mine?

Nghe Black giọng điệu chắc chắn, Sabrina có hơi bất ngờ. Mr. Mine cũng là một loài pokemon khá hiếm gặp. Theo thông tin tình báo tổ chức thu thập được, đáng nhẽ một huấn luyện viên tự phát giống như Black không thể biết được thông tin của Mr. Mine mới đúng. Có điều rất nhanh Sabrina cho rằng kiến thức của cậu có thể là bắt nguồn từ đám leader gym mấy thành phố kia. Nếu như vậy thì cũng không có gì kì lạ.

Này chỉ là một sự việc nhỏ xem giữa. Sabrina cũng không quá để ý tìm tòi. Hiện tại, cô còn có nhiệm vụ cần hoàn thành.

Khác với hai thủ lĩnh còn lại của băng Rocket. Thân là huấn luyện viên chuyên về pokemon hệ Psychic, lại có được mệnh danh thiên phú trời cho, Sabrina có niềm kiêu ngạo của riêng mình. Đối với nhiệm vụ xử lý hai tên nhóc con miệng còn hôi sữa như thế này, chắc chắn sẽ không kéo bè kết đảng mang theo một đám đàn em đi theo giúp đỡ.

Chỉ cần sức mạnh của mình cô là đủ rồi.

Tuy nhiên vừa rồi một chút thăm dò đã chứng tỏ đối phương trình độ cũng không tệ lắm. Cô cũng cần cẩn thận hơn một chút. Nghĩ như vậy, Sabrina liền hạ mệnh lệnh đầu tiên.

- Mr. Mine, dùng Light Screen (bức tường ánh sáng) phong tỏa chúng lại!

Theo mệnh lệnh Sabrina nêu ra, Mr. Mine dùng tốc độ cực nhanh di chuyển về phía trước. Tiếp đó thân hình nó như ma thuật lấp lóe bốn phía xung quanh đối thủ. Đôi bàn tay rung rung lên, bắt đầu xây dựng một bức tường rào vô hình cao ngất, bốn phía bao vây Black và Blue. Hai người thậm chí chưa kịp nghĩ ra cách ứng đối thì bức tường vây quanh đã xây thành.

Tình thế dần trở nên gay go hơn. Dù sao đối thủ là một trong ba thủ lĩnh băng Rocket, pokemon sử dụng lại là thần bí pokemon hệ Psychic. Bất kì cử động bất cần nào đều có thể mang lại hậu quả khôn lường.

Ngày cả cô nàng Blue bên cạnh lúc này thái độ cũng trở thành cẩn thận ứng phó.

Ngược lại đối với Sabrina, chỉ cần trước tiên phong tỏa hết đường chạy trốn của đối phương là nhiệm vụ của cô coi như đã hoàn thành một nửa rồi.

Còn chính diện quyết đấu?

Sabrina cũng không cho rằng hai kẻ trước mắt có khả năng chính diện đánh bại thủ lĩnh của băng Rocket như mình. Những lần va chạm trước, đối phương chỉ là may mắn phá hoại rồi nhanh chân kịp thời chạy thoát mà thôi.

Còn giờ là lúc bắt cá trong chậu rồi!

...

Đêm ở thành phố Celadon...

Black và Blue hiện tại đang bị vây khốn giữa bốn bức tường ánh sáng Mr. Mine vừa tạo ra. Đang lúc hai người suy tư cách đối phó, giọng nói của Sabrina lần nữa truyền tới.

- Tốt lắm. Không cần phải tiếp tục suy nghĩ tìm cách chạy trốn.

- Mọi cố gắng của bọn mi chỉ là vô ích mà thôi!

- Biết điều thì ngoan ngoãn giao đĩa dữ liệu bọn mi trộm được ra đây. May ra ta còn có thể tha chết cho một người.

Nghe này, Black ngẩng đầu, ánh mắt sâu hoắm liếc nhìn lên.

Sabrina nâng nâng cằm, ánh mắt cao ngạo nhìn xuống phía dưới. Nhếch nhếch môi, nở nụ cười như có như không. Thái độ nắm chắc phần thắng trong tay.

...

“Hừ”

- Wartortle, dùng Water Pulse (thủy pháo).

- Rầm!!!

Khó chịu trước thái độ của Sabrina, Blue ra lệnh cho Wartortle tấn công mạnh về phía tường vây. Lúc này Mr. Mine xây quá cao vì vậy hiện giờ có muốn tấn công trực tiếp Sabrina cũng không được. Tiếc là dù cho Wartortle có dùng đòn đánh mạnh nhất hiện tại của mình cũng không thể làm hư hại chút nào bức tường ánh sáng Mr. Mine tạo ra.

Loại Mr. Mine có khả năng đông lại các phần tử trong không khí, tạo thành những bức tường ánh sáng chỉ bằng động tác rung rung ngón tay. Nhờ việc hòa sức mạnh thần bí của mình vào không khí để tạo ra những bức tường rào chắc chắn, nó có thể ngăn cản vô số đòn tấn công mà không tổn hao gì. Black biết rõ nếu mình không nhanh chóng có phản ứng, tình thế hai người chỉ biết càng ngày càng khó khăn. Đối phương cũng không chỉ có một mình Mr. Mine có thể tham gia chiến đấu.

Còn lời nói của đối phương vừa rồi?

Chưa tính tới độ khả thi của nó. Chỉ riêng việc yêu cầu Blue trả lại đĩa dữ liệu cô nàng trộm được đã là cả một vấn đề. Bởi vậy Black hầu như không có

chút nào chần chừ, trực tiếp bỏ qua việc đầu hàng

Hiện giờ nếu ngay cả muốn thoát đi cũng không được.

Vậy lấy hết sức lực ra ứng phó thôi!

Huấn luyện bao nhiêu lâu nay như vậy cậu cũng không phải là quả hồng mềm đối phương thích nắn thế nào thì nắn.

...

- Exeggutor, dùng Sun Day (ngày nắng cháy).

- Exeggtorr... Exeggtorr....

Exeggutor thân thể bay lên, treo mình giữa không trung, miệng cất tiếng kêu đáp lại. Black bắt đầu ra mệnh lệnh ứng đối. Đây cũng là câu trả lời đối với Sabrina. Mọi chuyện chỉ có thể giải quyết bằng chiến đấu mà thôi.

...

Exeggutor có thể nói là pokemon mạnh nhất hiện tại Black có được. Việc phối hợp giữa nó và Black được cậu tỉ mỉ nghiên cứu trong suốt thời gian dài. Chính vì lẽ đó ngay sau khi Exeggutor và Wartortle phối hợp tấn công không thành công, dù chưa có mệnh lệnh của Black, Exeggutor cũng đã chủ động tích lũy sức mạnh cho việc sử dụng Sun Day bất cứ lúc nào. Đây là lỗi đánh Black thiết kế dành riêng cho nó. Qua việc phóng thích Sun Day thay đổi hoàn cảnh chiến đấu, năng lực tấn công của Exeggutor sẽ tăng lên rõ rệt.

Không còn gì để chần chừ!

Ngay sau khi trên đỉnh đầu Exeggutor bay lên một quả cầu năng lượng mặt trời treo trên không trung, Black lập tức hạ lệnh tấn công.

- Toàn lực Solar Beam (năng lượng mặt trời)

- Âm!... Âm!... Âm!...

Nhờ có Sun Day tiếp sức, tốc độ thu nạp năng lượng của Exeggutor tăng lên rõ rệt. Liên tiếp ba chiêu Solar Beam được đánh ra về cùng một vị trí. Ánh sáng, âm thanh sáng lóa cả không gian.

...

Đòn đánh của Exeggutor kết thúc. Mọi người có mặt tại đây ngay đầu tiên liền nhìn về vị trí nơi Exeggutor đánh trúng.

...

Cả bức tường không có gì thay đổi.

- Hừ, ta đã nói rồi. Nỗ lực cũng chỉ là vô ích mà thôi!

- Bức tường năng lượng Mr. Mine tạo ra nếu có thể dễ dàng phá hủy như vậy thì nó đã không thể sinh tồn trên thế giới này cho tới bây giờ.

Nở nụ cười khinh thường, Sabrina tiếp tục nói với giọng cay nghiệt.

- Hơn nữa bọn mi cho rằng tốc độ phá hủy của của mình nhanh hay tốc độ xây mới của Mr. Mine nhanh hơn.

- Cũng thật là ngây thơ!

- Dù cho sử dụng Sun Day có thể tăng nhanh tốc độ ra đòn của Exeggutor, năng lượng mà nó cần sử dụng để phá hủy tường vậy cũng vượt ra quá nhiều so với công sức mà Mr. Mine cần bỏ ra.

- Có lẽ ta vừa này đã đánh giá quá cao năng lực của bọn mi rồi!

Nói nói, Sabrina khuôn mặt dần trở nên nghiêm túc.

- Như vậy đã không còn gì đáng kể cần thăm dò. Kết cục của hai người các người hiện tại đã được chọn sẵn rồi.

Ánh sáng lóe lên, Sabrina tung thêm một pokemon xuất chiến.

Một con Venomoth xuất hiện trên bầu trời.

- Dùng Sleep Powder (phấn ngủ) giải quyết bọn chúng.

...

Bỏ ngoài tai lời nói châm chọc của đối phương, ngay khi Venomoth bắt đầu vỗ vỗ cánh phát tán phấn ngủ tấn công, giọng nói bình tĩnh của Black vang lên.

- Blue!

- Đã biết!

Nghe âm thanh nhắc nhở của Black, cô nàng lập tức phản ứng lại.

- Wartortle, sử dụng Bubble Beam (mưa bong bóng) ngăn cản đám phấn ngủ đó lại.

- Wartortleeee... Wartortleee...

Đáp lời của cô nàng huấn luyện viên, Wartortle miệng bắt đầu bay ra vô số bong bóng che kín không gian. Tuy nói là bong bóng, có điều những quả cầu bong bóng mà Wartortle thả ra lại có tính dẻo dai cực tốt và tương đối bền chắc. Đoạn thời gian Black và Blue cùng nhau đi lữ hành, cậu đã từng huấn luyện Wartortle sử dụng Bubble Beam trải rộng sân bãi để ngăn cản đối thủ di chuyển. Những đám bong bóng dẻo dai trơn trượt này hoàn toàn có khả năng khiến đối thủ ngã nhào trên đất nếu đang di chuyển với tốc độ nhanh mà thân hình trên mặt đất không chắc chắn. Đây cũng là một thủ đoạn cậu nghĩ ra để huấn luyện cho Ponyta.

Hiện tại, Blue sử dụng Bubble Beam (mưa bong bóng) như một vòng bảo hộ, thoát khỏi đám phấn ngủ Venomoth thả ra. Chính vì sự tồn tại của bốn bức tường vây xung quanh khiến đám bong bóng không trải rộng trên mặt đất như bình thường mà được thả ra đầy ắp khắp không gian. Đứng bên ngoài, Sabrina chỉ có thể nhìn thấy vô số bong bóng xếp chồng lên nhau mà thôi. Và với đám bong bóng đông đảo này hiển nhiên che kín không gian di chuyển của đám phấn hoa Venomoth phát ra.

...

- “Hừm”. Đã trảng xe cát mà thôi.

- Đã bọn mi vẫn còn không thức thời như vậy thì đừng trách ta đây dùng mạnh tay.

- Venomoth, Gust (liệt bạo phong) xua tán đám bong bóng kia đi.

- Kadabra, Drowzee, Mr. Mine, phối hợp dùng Psychic tấn công chúng.

Theo mệnh lệnh Sabrina đề ra, đám pokemon bắt đầu đồng loạt tấn công.

...

- Xoẹt!... xoẹt! ...

Ngay lúc Venomoth phóng thích Gust (liệt bạo phong) về phía đối thủ. Âm thanh điện giật vang lên. Bốn bức tường năng lượng phía trước đột nhiên biến mất. Đòn tấn công của Venomoth ngay lập tức thổi bay đám bong bóng một cách dễ dàng. Có điều này lại không phải là điều mà Sabrina hi vọng nhìn thấy. Bởi lẽ thổi bay đi cùng với đám bong bóng đồng thời chính là đám phấn ngủ trước đó của Venomoth.

Đáng lẽ ra nếu như bốn bức tường vây vẫn còn, Gust (liệt bạo phong) có thể làm tan đi đám bong bóng từ đó giải thoát cho đám phấn ngủ bị chúng ngăn cản trước đó. Hiện tại hành động của Venomoth càng giống như là đang giúp đối thủ giải vây thì đúng hơn. Này bảo sao Sabrina không thể hài lòng.

Chuyện quái gì đang diễn ra ở đây thế này!

...

Kết thúc chương 103.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Biến hóa

Trên chiến trường, tình thế luôn có thể thay đổi bất ngờ chỉ trong nháy mắt.

Quay trở lại thời điểm ngay khi Blue ra lệnh Wartortle dùng Bubble Beam (mưa bong bóng) ngăn cản Venomoth, Black lập tức tranh thủ cơ hội tiến hành

kế hoạch của mình.

Đúng như Sabrina đã nói. Muốn thoát khỏi tình thế hiện nay không thể trông cậy vào việc tấn công phá hủy những bức tường vây bốn phía kia. Muốn thật sự hủy đi chúng chỉ có một cách duy nhất là nhanh chóng đánh bại Mr. Mine.

Năng lực lừa gạt thiên phú của Mr. Mine là khởi nguồn cho sự tồn tại của những bức tường bao vây hiện giờ. Mr. Mine là một bậc thầy kịch câm bẩm sinh. Đôi bàn tay toát ra năng lượng kì lạ có thể đông lại không khí, nhưng đó chỉ là trong thời gian cực kì ngắn ngủi mà thôi. Chính bởi khả năng đánh lừa thiên phú của nó khiến cho đối thủ tin rằng một thứ là thật sự tồn tại, và sau đó nó có thể dùng năng lực tâm linh của mình làm cho thứ đó thật sự tồn tại.

Nói như vậy có hơi trừu tượng. Đơn giản nói đến bốn phía tường vây hiện giờ hai người gặp phải, chúng vốn dĩ là thứ không tồn tại. Có điều nhờ năng lực thiên phú của mình, Mr. Mine đánh lừa giác quan của đối thủ khiến tất cả cho rằng những bức tường thật sự tồn tại. Và sau đó nó dùng năng lực tâm linh của mình xây thành những bức tường vô hình hiện giờ.

Biết được nguyên lí này, chỉ cần khiến Mr. Mine mất khả năng chiến đấu, những bức tường kia sẽ lại trở thành thứ không tồn tại, sẽ tức khắc biến mất. Có điều hiển nhiên Sabrina sẽ không dễ dàng để Black thực hiện ý đồ.

Ngay khi Black suy tư tìm cách bí mật giải quyết Mr. Mine, Blue vô tình hay cố ý liền hoàn thành điều kiện hoàn cảnh cần thiết cho cậu. Lúc này Sabrina và Mr. Mine ngăn cách nhau bởi màn bong bóng dày đặc. Sự quan tâm của đối phương đối với Mr. Mine lúc này cũng đạt tới mức thấp nhất.

Như vậy không còn gì để chần chờ nữa!

Black yên lặng ra hiệu cho Pikachu tiến hành đột kích tấn công.

Tuyệt chiêu Double Team (ảo ảnh phân thân) được Pikachu cực nhanh hoàn thành. Dù sao bức tường do năng lực của Mr. Mine tạo thành cũng chỉ để ngăn cản được thực thể vật chất mà thôi. Giống như tồn tại ảo ảnh phân thân do Double Team tạo ra hoàn toàn có thể vượt qua nó không hề gặp trở ngại. Chính vì lẽ này, Black hiện tại hoàn toàn có năng lực đánh bại Mr. Mine. Nhất là khi nó không thể nhận được sự điều khiển từ huấn luyện viên của mình.

Khoảng cách giữa Black và Mr. Mine cũng không xa. Chỉ trong nháy mắt, phân thân của Pikachu đã tới bên cạnh Mr. Mine. Không để cho đối thủ kịp phản ứng, Pikachu tức thì điều khiển phân thân của mình toàn lực dùng Thunder Bolt (10 vạn volt) tấn công lên thân thể đối phương. Phân thân có thể dùng Thunder Bolt (mười vạn volt) cũng có một phần công lao từ việc chăm chỉ huấn luyện của Pikachu thời gian gần đây.

Tiếng xèo xèo điện giật cháy khét nổi lên giữa đêm đen.

Mr. Mine đã bị hạ gục chỉ trong một đòn.

Bốn phía tường vây ngay tức thì biến mất, đám bong bóng thoát khỏi trói buộc lập tức liền bị Venomoth dùng Gust (liệt bạo phong) thổi phân tán đi cùng với đám phấn ngù.

Kẻ địch cũng quá hào phóng rồi! “khà khà”

Tình thế biến chuyển nhanh chóng.

Giờ đến lượt chúng ta phản công.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, tâm thần giao hội trong giây lát, cả hai đồng thời hạ đạt mệnh lệnh tổng tấn công.

...

Trên đường phố...

Ngay khi Sabrina còn đang bất ngờ vì cảnh tượng đang diễn ra, đối thủ của cô đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội phản kích hiếm có này. Một loạt âm thanh mệnh lệnh vang lên.

- Wartortle Water Pulse (thủy pháo), Horsea Water Gun (súng nước).

- Pikachu Body Slam (thân thể xung kích), Exeggutor Headbutt (thiết đầu công).

Bên cạnh Blue thình lình xuất hiện Horsea từ bao giờ, nó nghe theo mệnh lệnh của huấn luyện viên nêu ra, đồng thời tấn công về phía đối thủ. Trong lúc đó pokemon của Black cũng nghe theo mệnh lệnh của cậu chàng thân hình lao nhanh, tiến hành áp sát Kadabra và Drowzee.

...

Dù cho có đôi chút bất ngờ với biến hóa trước mắt, kinh nghiệm chiến đấu đa dạng vẫn khiến Sabrina có thể nhanh chóng đưa ra mệnh lệnh ứng đối phù hợp tình thế cho pokemon của mình.

- Kadabra, Barrier (lá chắn năng lượng).

Một bức tường trong suốt hiện ra đối ngược ra ngoài đòn tấn công hợp lực của Wartortle và Horsea. An toàn vượt qua đòn tấn công bất ngờ của đối thủ, mệnh lệnh mới của Sabrina cũng kịp thời vang lên. Exeggutor và Pikachu giờ chỉ còn cách vị trí đứng của Kadabra và Drowzee không xa.

- Kadabra, Drowzee, dùng Psybeam (tia ngoại cảm) ngăn cản chúng lại.

- Venomoth, hỗn hợp phấn hoa.

Một chiến thuật ngăn nhanh chóng được ba con pokemon thực hiện. Kadabra và Drowzee hợp sức ghim chân Exeggutor và Pikachu đứng nguyên tại chỗ. Trong khi đó, Venomoth sẽ tranh thủ rải hỗn hợp phấn hoa lên người đối phương. Dù cho cả hai pokemon đều đang di chuyển với tốc độ cao, Pikachu còn lợi dụng Double Team (ảo ảnh phân thân) yểm hộ, cũng không tránh khỏi bị hợp lực của hai pokemon Kadabra và Drowzee đánh bại.

Cả Exeggutor và Pikachu giờ đầu đau như búa bổ đứng nguyên tại chỗ.

...

Tại thời điểm Exeggutor và Pikachu bị hợp lực của Kadabra và Drowzee ngăn lại, Sabrina tâm thần cũng trở nên nhẹ nhõm. Biến cố bất ngờ là điều không thể tránh khỏi trong một trận đấu pokemon. Một huấn luyện viên kinh nghiệm luôn phải có tính cảnh giác trong mọi trận đấu dù cho đối thủ có như thế nào. Hiên nhiên Sabrina đủ dày dặn kinh nghiệm để làm tốt điều đó. Mệnh lệnh của cô đưa ra giúp pokemon ứng đối với biến hóa diễn ra trong trận đấu vô cùng kịp thời.

Đối phương kinh nghiệm cuối cùng vẫn là còn kém một chút. Nếu ngay từ đầu tập trung sức mạnh cả bốn pokemon tấn công về phía Kadabra và Drowzee có lẽ may ra đã có thể nhận được hiệu quả khác biệt. Tiếc là đối phương lại tiến hành phân tán lực lượng. Đòn đánh của Wartortle và Horsea còn không đủ để gây khó khăn cho Kadabra và Drowzee. Việc áp sát của Exeggutor và Pikachu thì càng hồng hót.

Tuy rằng pokemon hệ tâm linh thường yếu kém hơn khi phải tiến hành đánh cận chiến. Có điều Sabrina hoàn toàn có thể ra lệnh cho Kadabra dùng Teleport (dịch chuyển tức thời) tránh né đi. Ngoài ra cách pokemon hệ Psychic (tâm linh) càng gần thì nhận phải uy lực đòn đánh từ chúng phát ra lại càng lớn. Bởi lẽ sóng tâm linh phát tán ở khoảng cách gần sẽ dày đặc, và dễ dàng tập trung vào đối thủ hơn nhiều.

Khoảng cách Exeggutor và Pikachu hiện tại đối với Kadabra và Drowzee đủ để khiến cho mọi cố gắng phản kháng của cả hai đều trở thành vô ích. “Chỉ giây lát thôi hai pokemon của đối phương sẽ bị hạ đo ván”, Sabrina quan sát tình thế chiến đấu đồng thời trong lòng cho ra kết luận.

Không thấy sự xuất hiện Mr. Mine chứng tỏ nó đã bị đối phương nhanh tay đánh bại. Tuy nhiên dù chỉ với sức mạnh của ba con pokemon hiện giờ Sabrina cũng tự tin có thể bắt gọn hai kẻ trước mặt. Muốn đối phó với hợp lực của Kadabra và Drowzee ngay trong tầm mắt cô cũng không dễ dàng giống như đối phó Mr. Mine vừa rồi.

...

Thế giới trong mắt mỗi người thông thường đều không giống nhau.

Tình thế hiện tại đối với Black mà nói hầu như không khác kế hoạch là mấy. Tuy rằng cậu và Blue đều chớp lấy thời gian đột kích tấn công, khả năng khoảng cách giữa hai bên vừa rồi không phải là ngắn. Chiến đấu pokemon trong thực tế có thể nói đều được tính bằng giây. Nhất là những trận chiến sinh tử như lúc này. Dù cho có hợp lực của cả bốn pokemon tấn công về phía đối phương cũng không tránh khỏi việc đối thủ nhẹ nhõm lựa chọn cho pokemon dùng Teleport tránh né. Chính vì lo lắng việc này xảy ra đồng thời hiếm thấy xuất hiện cơ hội phản kích, Black lập tức quyết định cho pokemon của mình tiến hành áp sát.

Tình thế như trong dự liệu, Kadabra và Drowzee cũng không di chuyển tránh né đòn đánh của Wartortle và Horsea. Việc Exeggutor và Pikachu nhanh như vậy bị ngăn cản tuy có hơi bất ngờ, có điều nghĩ tới đối phương là một trong ba thủ lĩnh băng Rocket, pokemon có mạnh chút, đòn đánh uy lực lớn, hiệu quả cao hơn cũng là bình thường.

Bất gặp Venomoth muốn dùng hỗn hợp phấn hoa rải lên Exeggutor và Pikachu, Black ngay lập tức tung ra đã chuẩn bị sẵn sàng pokeball trên tay từ lâu. Vừa rồi chưa tung ra là để đề phòng đối thủ thay đổi chiến thuật.

- Pidgeotto dùng Gust (liệt bạo phong) thổi bay đám phấn hoa kia đi.

- Vù... vù... vù...

Gió nổi lên.

Đòn tấn công của Venomoth đã bị vô hiệu hóa.

Ngay khi Sabrina muốn thay đổi mệnh lệnh, Black cướp ở phía trước lên tiếng.

- Blue, tổng tấn công!

- Exeggcuter Bullet Seed (hạt giống súng máy), Pidgeotto Agility (cao tốc di động) ngăn lại Venomoth.

- Nhận được! Wartortle Ice Beam (tia đông lạnh), Horsea Bubble Beam (mưa bong bóng).

Blue không chút chần chừ tin tưởng làm theo, mệnh lệnh cho hai pokemon của mình sử dụng đòn tấn công có thể gây sát thương cao nhất về phía đối phương.

...

- Exeggcute... Exeggcute... Exeggcute...

Cũng ngay khi Black mệnh lệnh được nêu ra, giữa đám cành lá mọc xum xuê trên đầu Exeggutor thỉnh thoảng toát ra sáu cái đầu màu vàng của Exeggcute. Hóa ra vừa rồi tranh thủ lúc màn bong bóng che khuất tán đi, Black kịp thời lên đem Exeggcute thả ra ngoài. Không chỉ vậy, để đảm bảo tính bất ngờ, cậu còn ra hiệu cho Exeggcute giấu mình trốn trong đám cành lá trên đầu Exeggutor. Đây cũng chính là nguyên nhân sau đó cậu ra lệnh cho Exeggutor và Pikachu áp sát đối phương. Exeggcute chính là cạm bẫy được Black âm thầm đặt ra cho đối phương.

Hiển nhiên khoảng cách gần đột ngột xuất hiện Exeggcute hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của đối thủ. Con mưa hạt giống bắn mạnh lên người cả Kadabra và Drowzee. Pokemon hệ tâm linh vốn không mạnh mẽ về thể lực, Kadabra và Drowzee hiện giờ đã không thể tiếp tục tiến hành tấn công lên Exeggutor và Pikachu. Rất nhanh áp lực lên Exeggutor và Pikachu biến mất. Không chỉ vậy, khoảng cách hiện tại giữa hai bên lúc này trở thành điều kiện cực kì có lợi cho Black.

Trên bầu trời, Pidgeotto dùng tốc độ cực nhanh của mình áp sát Venomoth. Tình thế hiện tại, Venomoth đã không còn năng lực giúp đỡ cho Kadabra và Drowzee. Nó hiện tại đang phải đối mặt với những pha đột kích nhanh như cắt từ bốn phía bằng móng vuốt sắc bén của Pidgeotto.

Tình hình hoàn toàn nghịch chuyển.

...

Biến đổi quá đột ngột khiến Sabrina vừa muốn mở miệng thay đổi chiến thuật ngay lập tức ngừng lại. Đây cũng là khó khăn của huấn luyện viên khi phải điều khiển số lượng nhiều pokemon cùng lúc. Huấn luyện viên hầu như không thể nắm chắc kịp thời ứng đối với một loạt biến hóa tình thế ngay trong tức thì như thế này.

Chính trong thời điểm Sabrina nhận lấy ảnh hưởng từ việc điều khiển cùng lúc nhiều pokemon, đòn đánh của Wartortle và Horsea đã bay tới gần. Chính vào thời điểm này, năng lực thực thụ của một thủ lĩnh team Rocket được thể hiện ra. Sabrina ngay tức khắc phán đoán ra mình cần phải làm những gì.

- Venomoth dùng Sludge Bomb (bom độc) ra xung quanh.

- Kadabra lập tức Teleport (dịch chuyển tức thời) rồi đi, Drowzee dùng Psybeam (tia ngoại cảm) tấn công toàn trường.

Venomoth chỉ cần làm Pidgeotto trúng độc từ đó khiến nó giảm tốc độ. Một con Pidgeotto sẽ không còn mấy nguy hiểm khi mất đi lợi thế tốc độ của mình. Tuyệt chiêu hệ (Poison) hoàn toàn chính là khắc tinh của chúng. Tiếp theo Venomoth hoàn toàn có thể tiếp tục dùng tuyệt chiêu Venoshock hành hạ đối phương. Độc tính có sẵn khi đó trên người Pidgeotto khi đó sẽ biến hóa thành chất xúc tác tăng lên lực sát thương. Phía bên dưới, Kadabra di chuyển tránh đòn trong khi Drowzee quấy nhiễu địch thủ. Chỉ trong thời gian cực ngắn, các bước hành động tiếp theo được Sabrina tỉ mỉ bày ra.

Không khí giờ đây dường như ngưng kết lại.

Tình thế chiến đấu có thể thay đổi bất cứ lúc nào.

...

Kết thúc chương 104.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Đe dọa

Kế hoạch đôi lúc sẽ chỉ là kế hoạch mà thôi. Thật giống như câu nói “Lý tưởng rất đầy đặn, hiện thực rất cốt cảm”. Dù cho Sabrina có ứng biến nhanh chóng cỡ nào cũng không tránh khỏi một số việc ở thời điểm nào đó đã có kết cục định sẵn.

...

- Đã muộn!

- Exeggutor Gravity (siêu trọng lực), Pikachu Thunder Bolt (mười vạn volt).

Tiếng nói của Black vừa vang lên, Kadabra vốn đang chuẩn bị theo mệnh lệnh Sabrina, dùng Teleport (dịch chuyển tức thời) thoát thân bỗng nhiên thân

hình khựng lại. Tuyệt chiêu Teleport quen thuộc của nó vào thời điểm này lại xuất hiện việc sử dụng thất bại.

Cả cơ thể Kadabra giờ bị một lớp dây leo thật nhanh mọc lên quấn chặt trên người đồng thời không ngừng hút đi sinh mệnh của bản thân. Hóa ra vừa rồi Exeggcute đã âm thầm sử dụng Seed Leech (hạt giống kí sinh) ngay sau khi tuyệt chiêu Bullet Seed (súng máy hạt giống) của mình kết thúc.

Vì Exeggcute khéo léo sử dụng nên Seed Leech (hạt giống kí sinh) nó phóng ra bị Kadabra coi nhầm trở thành đạn hạt giống bình thường trong chiêu Bullet Seed trước đó.. Dù cho Teleport là tuyệt chiêu quen thuộc Kadabra mang theo ngay từ lúc mới sinh ra cũng không tránh khỏi việc chiêu này yêu cầu cao về khả năng khống chế chính xác. Vì vậy khi Seed Leech (hạt giống kí sinh) bất ngờ phát tác trên cơ thể đúng lúc Kadabra đang chuẩn bị dùng Teleport rất dễ dàng khiến hành động Teleport (dịch chuyển tức thời) thất bại.

Tuy rằng hạt giống kí sinh chỉ có thể ảnh hưởng hành động của Kadabra trong thời gian ngắn ngủi. Nếu như bình thường nó có thể dễ dàng dùng năng lực của mình loại bỏ hạt giống kí sinh chỉ trong giây lát. Có điều hiện tại trứng phải hạt giống kí sinh trời chặt trên người lại trở thành nhược điểm trí mạng đối với Kadabra.

Quả nhiên, ngay sau khi thất bại khi sử dụng Teleport, hậu quả phải đón lấy là cả Kadabra và Drowzee lập tức bị nhấn chìm trong đòn đánh của Wartortle và Horsea.

Sự việc biến đổi tới mức độ này, dù cho Sabrina kinh nghiệm có phong phú nhường nào cũng không thể không bó tay toàn tập. Không chỉ riêng Kadabra và Drowzee chịu phải nghiêm trọng tấn công, đối phương ngay cả Venomoth cũng không buông tha. Vốn Venomoth đang bị Pidgeotto kèm chặt, hiện tại nó lại bị Exeggutor và Pikachu hợp lực đánh tấn công. Dù sao khoảng cách giữa hai bên hiện giờ cũng không xa như ban đầu. Black hoàn toàn có thể linh hoạt thay đổi mục tiêu của từng đòn đánh.

Exeggutor lợi dụng Gravity (siêu trọng lực) khống chế toàn trường. Đang vỗ cánh bay trên không trung, Venomoth tức thì bị ảnh hưởng, thân hình thình lình bị mạnh mẽ kéo hạ xuống thấp. Tương đối với Venomoth bị tuyệt chiêu của Exeggutor ảnh hưởng nghiêm trọng, Pidgeotto lợi dụng tốc độ bản thân rất nhanh bay ra khỏi khu vực siêu trọng lực Exeggutor vừa tạo ra, nó hoàn toàn không bị chút ảnh hưởng gì.

Thân hình hạ thấp, Venomoth trở thành bia ngắm lí tưởng cho Pikachu tấn công. Một đòn Thunder Bolt (mười vạn volt) toàn lực oanh tạc lên cơ thể. Bởi vậy, tiếp nối ngay sau âm thanh đòn đánh của Wartortle và Horsea lên người Kadabra và Drowzee, từng tiếng điện giật loẹt xoẹt cũng bắt đầu vang vọng khắp khu phố. Tia lửa điện giờ có thể nói bay loạn khắp không gian.

Không để cho đối thủ một chút cơ may nào, Black tiếp tục ra thêm mệnh lệnh mới.

- Exeggutor dùng Solar Beam (năng lượng mặt trời).

- Tất cả tổng tấn công!

- Pika!

- Wartorr...!

- Exegggg....!

-

Black vừa dứt lời, lấy Exeggutor làm chủ lực, cả đám pokemon mạnh mẽ ra đòn về vị trí đám pokemon đối thủ. Nhờ có năng lượng tuyệt chiêu Sun Day (ngày nắng chói) trước đó bày sẵn, cả Exeggutor và Exeggcute sức mạnh, tốc độ tấn công đều tăng hẳn lên. Vô số đòn đánh bay nhanh về phía mục tiêu.

- Âm...!Âm...!Âm...!!!...

Tiếng nổ mạnh âm ầm vang lên không dứt.

Chiến đấu dường như đã đi đến hồi kết.

...

Bụi mù tán đi. Mang theo tâm trạng khác nhau, trước cái nhìn của cả người và pokemon ở đây, tình trạng ba con pokemon của Sabrina cuối cùng hiện lên trước mặt. Chỉ thấy Kadabra, Drowzee và Venomoth giờ đều nằm im lìm trên mặt đất. Trên cơ thể xuất hiện thương tích đầy mình. Cả ba pokemon hiện nhiên đều đã mất đi khả năng chiến đấu.

Black và Blue đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía Sabrina.

Trong lòng bắt đầu tính toán tiếp theo đối phương sẽ phản ứng như thế nào!

...

Dù cho pokemon bản thân lần lượt thất bại mất đi khả năng chiến đấu, Sabrina vẫn ung dung không chút nào lo lắng. Cô bình tĩnh xuất ra pokeball thu hồi đám pokemon trên mặt đất, đồng thời chậm rãi mở miệng nói chuyện.

- Quả nhiên là cũng có chút tài năng trong người! Thảo nào không ít lần phá hủy kế hoạch của băng Rocket bọn ta mà còn có thể yên ổn thoát thân sống cho tới bây giờ.

- Có điều...

- Hai người các người đã sẵn sàng cho việc bị băng Rocket bọn ta truy sát chưa?

- Trốn được một lần, hai lần... có thể trốn thoát lần thứ ba, lần thứ tư, lần thứ năm hay không?

Nói nói, Sabrina khuôn mặt âm trầm, ánh mắt híp lại, giọng nói đậm mùi đe dọa.

- Đừng tưởng rằng trốn tránh được vài lần thì cho rằng bọn ta không làm gì được các người nhé!

- Biết điều thì ngoan ngoãn đầu hàng chờ chúng ta xử lý. Nếu không đợi đến lúc bị chúng ta dùng sức mạnh bắt được thì đừng mong còn có thể có được kết quả tốt.

...

Nghe giọng đe dọa của đối phương, Black ánh mắt nhìn lên.

Điều gì đến rồi cũng phải đến. Sợ rằng cậu và Blue sắp trở thành đối tượng trong danh sách đen cần gạt bỏ của băng Rocket rồi. Chuyện bị chặn giết có lẽ tiếp theo sẽ liên tục xuất hiện. Và lần đối đầu tiếp theo chưa chắc cậu còn có thể may mắn vượt qua như lúc này.

Điều lo lắng nhất trong lòng bị nói phá, suy nghĩ của Black càng ngày càng trở nên âm u, táo bạo. Nếu còn vẫn tiếp tục ép cậu đến gần bên bờ vực thì đừng trách cậu sẽ có hành động quá khích!

Bóng đêm lan tràn.

Không khí bỗng trở nên hết sức kìm nén.

...

Trái với Black tâm trạng bất an, không ổn định như mèo xù lông, Blue giờ hết tâm tình đơn giản là hết sức khó chịu.

Này là có ý gì!

Đánh thua giờ còn muốn giờ giọng uy hiếp cô nữa à.

Nghĩ tới đây, cô nàng lại nhớ tới chiếc váy tối nay mình mặc. Vừa rồi trong ảo cảnh, cô bị đối phương dọa cho sợ chết khiếp, còn bị lừa dẫn tới tự tay xé rách chiếc váy của chính mình. Cũng may là cô sớm được Pikachu cứu thoát ra, nếu không thật không biết tiếp theo sẽ còn diễn ra như thế nào. Nghĩ tới hậu quả suýt nữa mình gặp phải, tâm trạng của Blue càng ngày càng trở nên tệ hơn.

Mối thù vừa rồi còn chưa có trả lại đâu. Đối phương giờ có muốn bỏ qua cô cũng sẽ không chấp nhận. Thế là, mặc kệ tâm tình của Black, Blue chân bước hướng về phía trước, lên giọng đáp trả.

- Này đồ quê mùa kia!

- ...

- Quê mùa?

Sabrina hơi giận, bản năng bật thốt lên.

- Đúng vậy. Chính là nói đằng ấy đấy!

- Già rồi mà ăn mặc nhìn quê hết sức! Nhìn làn da xù xì của ấy, thân thể gầy gò, bộ ngực lép xẹp... Có biết thời trang là cái gì hay không? Mà thôi chắc đằng ấy chỉ biết chiến đấu thôi nhỉ? Vừa già vừa xấu như đằng ấy... bla bla...

Blue không chần chừ chút nào mở miệng liên hồi chọc tức đối phương.

...

- Ngươi!!!

Dù sao cũng là phụ nữ với nhau, bị đối phương thẳng mặt nói xấu hình dáng, gu thưởng thức của mình, nhìn khuôn mặt và giọng điệu liên miên không nghỉ của Blue lúc này, Sabrina cảm giác mình sắp bị chọc cho tức điên lên rồi! Lồng ngực cô giờ phập phồng đầy lửa giận.

Nếu Kadabra còn có thể chiến đấu, Sabrina đảm bảo lập tức hạ mệnh lệnh nó xông lên xé nát cái miệng của đối phương ngay tức khắc. Hiện giờ cô bắt đầu phân vân tính toán có nên gọi ra pokemon còn lại của mình dạy cho đối phương một bài học hay không.

Thật sự rất ghê tởm rồi!

...

- Được rồi Blue!

Black lên tiếng cắt đứt Blue tiếp tục chọc giận Sabrina. Dù sao đối thủ cũng không phải kẻ dễ trêu. Chọc giận quá mức cũng không có lợi ích gì. Chưa biết chừng còn làm đối phương điên tiết lên tấn công thì gay. Ai biết đối diện còn giữ lại đòn át chủ bài nào hay không. Dù cho việc bị Rocket để ý tới là điều chắc chắn, Black cũng muốn đẩy lùi thời gian chuyện này xảy ra. Cậu còn cần thời gian để mình có thể trưởng thành nhiều hơn.

Chọc tức đối phương một hồi, tâm tình khá khả hơn, Blue thuận theo Black lên tiếng ngừng lại việc khiêu khích.

Ánh mắt nhìn về nơi Sabrina đang đứng, Black lên tiếng nói chuyện.

- Cô là một trong ba thủ lĩnh băng Rocket đúng không?

- Tuy rằng ta nguyên bản cũng không muốn đối đầu với băng Rocket, cũng không có hứng thú với mục đích hành động của các người. Mấy sự việc lần trước chỉ là diễn ra trong lúc vô tình mà thôi.

- Có điều...

Nói tới đây, khuôn mặt Black trở nên hết sức chăm chú, giọng nói nghiêm nghị.

- Nếu băng Rocket muốn tiếp tục dùng sức mạnh uy hiếp, thậm chí muốn truy sát bọn ta...

- ... thì đừng tránh chúng ta tiếp theo đó sẽ toàn lực chống lại Rocket! Đừng tưởng rằng Rocket mạnh mẽ thì có thể chi phối tất cả.

- Những huấn luyện viên mới như chúng ta cũng không dễ trêu đâu!

Nói rồi Black tung hết pokemon của mình ra. Ponyta, Rattata, Magikarp đồng thời xuất hiện. Pidgeotto cũng bay trở về bên cạnh cậu.

- Blue!

- Có!

Blue hiểu ý cũng tung ra pokemon trên người. Thấy vậy Black mới tiếp tục nói chuyện.

- Hiện tại. Nói xem câu trả lời của cô là gì? Nếu muốn chiến đấu, chúng ta tiếp tục phụng bồi đến cùng.

- Nếu muốn chỉ dùng mấy lời đe dọa suông đó có thể dọa nạt được chúng ta thì cô sai lầm rồi.

- Black này chỉ biết can đảm tiến tới chứ không biết lùi lại viết như thế nào đâu!

Giọng đánh lại, mắt nhìn chăm chú đối phương. Dù sao ân oán đã có, cứ chần chừ dao động cũng sẽ chỉ tổ hỏng việc. Black quyết định sau đó toàn lực chống lại Rocket. Coi như đám Rocket này làm đá mài dao của bản thân sau này là được rồi. Muốn trưởng thành nhanh sao có thể không trải qua khó khăn gian khổ. Cậu cũng sẽ không dễ dàng để kẻ khác năm lần bảy lượt đe dọa chính mình mà không phản kháng.

Chuyện lúc này mới chỉ vừa bắt đầu mà thôi!

...

Kết thúc chương 105.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Xao động

Sabrina khoe miệng cong cong lên, nở nụ cười nhàn nhạt. Thân hình bỗng dưng vụt biến mất. Một giọng nói thăm thẳm bắt ngờ vang lên bên tai cả Black và Blue.

- Như vậy... hẹn gặp lại vào lần sau. Hi vọng các người còn sống sót cho tới lúc đó.

...

Trên đường phố tĩnh lặng không một âm thanh.

Đi rồi.

Black trong lòng thờ dài. Cuối cùng cũng kết thúc. Trận chiến đêm nay cũng không dễ dàng chút nào. May mà cậu phản ứng nhanh tung ra Pikachu, cuối cùng còn may mắn lần lượt đánh bại hầu hết pokemon của đối phương. Đặc biệt là chớp lấy cơ hội bất ngờ xử lý nhanh con Kadabra kia. Nếu để cho nó có thời gian từ từ chấp hành chiến thuật của Sabrina, khả năng kết quả lúc này sẽ khác biệt một trời một vực.

Hiện tại, ít nhất đêm nay cậu có thể ngủ ngon. Hẳn là đối phương sẽ không lừa gạt giả vờ đi rồi quay trở lại đột kích đâu. Thôi kệ, bình tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn. Vừa mới nói năng hùng hồn như vậy, cũng không thể mới đó mà đã héo luôn rồi. Nghĩ vậy, Black không quan tâm đối phương thêm nữa, ánh mắt quay về phía Blue. Vừa rồi cô nàng thái độ thật kì quái. Bình thường cũng không thấy dễ nổi giận như vậy nha.

- Em làm sao vậy?

Black nhỏ giọng quan tâm Blue.

- Tớ không sao!

Blue khuôn mặt không vui trả lời, tiếp đó không quên giải thích.

- Chỉ là khó chịu con mụ vừa rồi thôi. Làm hỏng cả bộ váy mới của mình. Chuyện này tớ sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy đâu.

Nghe này, Black ngạc nhiên.

- Vậy em định làm gì bây giờ? Dù sao người cũng chạy đi mất rồi.

Blue “bầu bủ” môi trả lời.

- Không phải là nói chúng ta phá đám kế hoạch của bọn chúng sao. Đã thế lần này tớ phải quậy tung chúng lên một lần mới được.

Black nhún nhún mày, khẽ khuyên.

- Này... cũng không cần thiết đâu. Dù sao đám Rocket cũng không phải thứ dễ trêu. Cẩn thận phá hoại không thành ngược lại bị chúng tóm được thì khổ.

Blue liếc mắt nhìn Black, cô nàng đột nhiên khom người, lấy ngón tay kéo kéo khoeo mắt, le lưỡi làm mặt quỷ với cậu, miệng thì lêu lêu trêu chọc.

- Hi hi, tớ chỉ nói vậy thôi. Ai đó vừa rồi còn phát ngôn hùng hồn lắm cơ mà! Mới đó lại đã tụt dốc không phanh ngay rồi!

Nghe Blue cất giọng trêu chọc mình, Black cũng không tiếp tục nói chuyện này nữa, nhún nhún vai tỏ vẻ không thêm quan tâm. Có điều nghĩ nghĩ, Black vẫn nhẹ giọng lên tiếng.

- Đúng rồi. Chiếc đĩa dữ liệu lần trước trộm được vẫn đang trên tay em hả?

- Đúng vậy!

Blue vô ý thức đáp lời, có điều cô nàng rất nhanh thân thể giật lùi về phía sau, hai tay ôm ngực, về mặt cảnh giác nhìn về phía Black, giọng nói đề phòng.

- Khoan đã! Cậu có ý gì?

- Tớ chắc chắn sẽ không đồng ý đâu!

Nhìn Blue hành động y như mình sắp làm gì tội tệt với cô nàng lắm thì phải, Black dờ khóc dờ cười. Thò tay cốc đầu cô nàng một cái, cậu nói tiếp với giọng không cho từ chối.

- Đừng đùa nghịch, mau mang ra đây xem nào!

Nỗ lực tránh thoát hành vi bạo lực của đối phương không thành, Blue ánh mắt u oán nhìn về phía Black. Có điều đối mặt với vẻ mặt kiên quyết của cậu chàng, cô nàng cuối cùng “bầu bủ” môi làm theo, xuất ra chiếc đĩa mình trộm được đưa cho Black.

...

Black nhận lấy chiếc đĩa trên tay. Nhìn nhìn chiếc đĩa dữ liệu này cũng không thấy có ghi chú gì đặc biệt, Black bỗng nhiên không an tâm hướng về phía

Blue hỏi thăm

- Sẽ không đưa anh đĩa giả đi?

- ...

...

Thật đáng giận!

Lại còn dám nghỉ ngơi mình.

- Cậu không tin thì trả lại đây!

- Đồ quý hiếm hoi!

Blue ánh mắt oan ức, lên tiếng phản kháng.

Này thì liên quan gì tới chuyện có hộp hoi hay không, dở khóc dở cười với cái đồ tham tiền này. Tuy nhiên phản ứng của cô nàng như vậy lại càng làm cho Black hoài nghi hơn. Đối phương phản ứng cũng hơi quá khích điếm đi. Thật giống như có tật giật mình vậy! Có điều nghĩ tới Blue cũng không thể đoán trước được mình sẽ nêu lên yêu cầu như vậy Black an tâm lại. Lật lật tay tiếp tục quan sát chiếc đĩa, cậu nói chuyện với giọng chắc nịch.

- Tốt lắm. Anh tin em vậy được chưa. Đừng tỏ vẻ oan ức như vậy. Anh còn chưa tính cái vụ em trộm tiền của anh lần trước còn chưa trả đâu đấy nhé.

- Ngoài ra, hiện tại anh chính thức tuyên bố tịch thu nó.

Nói và lắc lắc chiếc đĩa trên tay.

- Tại sao?

- Không được, trả lại em đây! Đây là của em cơ mà.

Đang ỉu xiu khi Black nhắc tới vụ tiền nong, kết quả vừa nghe Black nói hết câu sau, cô nàng đã như mèo xù lông hỏi giật lại, tay chân bắt đầu hành động muốn đoạt lấy chiếc đĩa từ tay Black trở về.

Gặp phải đối phương hành động càng lúc càng có chiều hướng quá khích, Black nhanh nhẹn thoát ra, thuận tay trấn áp đối phương đồng thời mở miệng giải thích.

- Đừng nghịch! Đây dù sao cũng là thứ đám Rocket đang tìm kiếm. Tốt nhất để anh giữ nó, như vậy hiển nhiên đối phương sẽ giảm bớt nhân lực tập trung truy lùng em.

Thấy Blue yên tĩnh không quấy rối nữa, Black cũng nhẹ nhàng thả cô nàng ra, tiếp tục nói chuyện.

- Dù sao Mew cũng không phải là dễ bắt như vậy. Hơn nữa cho dù bắt được nó rồi thì em làm sao huấn luyện được một pokemon mạnh mẽ như vậy. Pokemon không nghe lời huấn luyện viên thì có cũng như không.

- Em không biết nó mạnh thế nào đâu. Lần trước chụp được băng ghi hình chiến đấu của nó coi như được rồi. Sau này anh sẽ tìm cách để đám Rocket biết chiếc đĩa đang ở trên tay anh. Em cũng đừng dây dưa gây sự với chúng làm gì.

- Biết chưa vậy!

Bàn tay nâng lên cầm cô gái, Black khuôn mặt nghiêm túc nói chuyện. Thời gian lúc này như dừng lại. Hai người bốn mắt im lặng nhìn nhau.

- Hừ!

- Đã biết. Nói hoài không à!

Quay ngoắt mặt đi thoát khỏi bàn tay của cậu chàng, cô nàng nhỏ giọng oán trách. Mặt thoáng qua ửng hồng.

- Tốt rồi. Hiện tại trở về đi thôi. Đoán chừng đêm nay đám Rocket cũng không tiếp tục có hành động gì nữa đâu.

Bỏ qua biểu tình của cô gái, Black quan sát thời gian rồi nhỏ tiếng nói chuyện.

- Tốt rồi. Cậu trở về đi. Tớ cũng không dễ bắt nạt như vậy đâu.

- Ủ. Như vậy nhớ chú ý an toàn bản thân...

- ... Anh về đây. Tạm biệt!!!

Chân chờ giây lát, Black mới quay người rời đi.

...

Đường phố yên lặng, tiếng gọi của Blue chợt vọng lại.

- Black!

- Ừm!... Chuyện gì?

Nghe tiếng gọi của cô nàng, vừa bước đi được vài bước, Black quay đầu nhìn lại, ánh mắt hồi thăm. Blue lúc này vẫn còn đang đứng nguyên ở nơi đó.

- Không có gì!

Chân chờ giây lát, cô bé bỏ sung.

- Hôm nay đi chơi vui lắm!...

- ... Chúc cậu ngủ ngon!

- Ừ,... vậy cũng chúc em ngủ ngon!

Không hiểu ra sao, Black thuận miệng đáp lại. Cũng không thấy cô nàng nói gì thêm, cậu đành quay người rời đi. Thời gian cũng đã khá muộn rồi. Lúc này cậu chỉ muốn nhanh chóng trở về nghỉ ngơi. Chẹp. Nói tới còn có bài giảng ngày mai vẫn chưa chuẩn bị đây. Haizz. Đêm nay lại phải thức khuya soạn bài rồi. Lắc lắc đầu, Black nhanh hơn bước chân trở về.

...

Nhìn Black rời đi khuất bóng, Blue lấy ra trong tay chiếc đĩa dữ liệu. Black đoán không sai, cô nàng đúng là không biết trước cậu sẽ hỏi thăm về đĩa dữ liệu. Khả năng theo thói quen, Blue vẫn chuẩn bị vài chiếc đĩa giả để phòng trường hợp cần dùng để đối phó đám Rocket truy đuổi. Vừa rồi cô nàng gọi lại vốn định nói thật với cậu, có điều cuối cùng vẫn không có nói ra.

Nghĩ tới kẻ ngốc nào đó muốn giành lấy nguy hiểm về mình, một chút âm áp bất chợt nổi lên trong lòng. Blue tâm tình bỗng nhiên có chút nao nao. Vô số hình ảnh hiện hiện thoảnh qua trong đầu. Cô gái vô thức bước chân quay trở về nơi ở, tâm tư suy nghĩ ngàn vạn. Không ai biết cô nàng lúc này đang suy nghĩ điều gì. Chỉ thấy nụ cười vẫn luôn nhàn nhạt hiện lên trên khóe mắt, đôi môi người thiếu nữ.

Đêm về...

Khung cảnh nơi đây dần trở về trong tĩnh lặng.

Một lát sau...

Nơi đây chợt xuất hiện một bóng người. Ánh mắt liếc nhìn về phía tòa nhà nơi Blue nghỉ lại. Sau đó quay đầu nhìn vọng về hướng Black rời đi.

...

- Tại sao em lại có mặt ở đây?

Giọng nói bất thành linh của Sabrina khiến Mei giật mình tỉnh lại. Cô gái quay người nhìn về. Sabrina đang đứng sau lưng cô tự bao giờ, lúc này đôi phương đang nhìn nhau về phía cô.

- Em...

Mei ấp úng không nói ra lời. Hồi chiều vô tình bắt gặp thầy Black đi cùng với một cô gái khác, không hiểu tại sao cô bỗng không kìm lòng được cất bước theo sau bọn họ cho tới tận bây giờ. Vừa rồi cô nàng cũng đứng từ xa chứng kiến toàn bộ quá trình chiến đấu giữa hai bên. Tưởng rằng Sabrina đã rời đi cô gái mới yên tâm xuất hiện. Thật đúng là không nghĩ ra đối phương sẽ đi rồi lại trở về, hơn nữa còn phát hiện ra tồn tại của mình.

...

Sabrina không rõ ràng lắm tâm tư của cô gái nhỏ trước mặt, có điều vẫn lên tiếng cảnh báo.

- Tốt nhất đừng dính líu gì với đám người như bọn họ. Chúng ta là hai thế lực đối địch với nhau hiểu không?

Chân chờ giây lát, cô gái gật gật đầu biểu thị. Thấy đó, Sabrina hơi yên tâm, từ nhỏ đến lớn cô gái nhỏ này chưa nói dối bao giờ. Khả năng Sabrina quên mất đối phương vừa rồi chỉ gật gật đầu cũng không có lên tiếng nói chuyện.

...

Liếc mắt nhìn về phía nơi ở của Blue, nhìn lại cô gái bên cạnh, Sabrina có chút không yên lòng lên tiếng.

- Hiện tại đã muộn lắm rồi. Theo chị trở về đi.

- Vâng!

Lần này Mei khá nhanh đáp lại. Hai người không nói thêm gì nữa, thân hình nhanh chóng khuất bóng trong màn đêm.

Một thời gian sau, từng cơn gió khẽ thổi qua nơi đây.

Trên đường phố giờ chỉ còn ánh đèn lay lắt.

Trăng đã đi quá nửa bầu trời.

Một buổi tối cuối cùng cứ như vậy êm đềm trôi qua.

...

Kết thúc chương 106.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Xem chiến

Sáng sớm, nơi nghỉ trọ cho huấn luyện viên đi lữ hành. . .

- Reeeng!!! Reeeng!!! Reeeng!!!

- Rầm!

Black tay đập mạnh, bóp một cái lên chiếc đồng hồ báo thức bên đầu giường, sau đó cậu lần nữa chui đầu vùi vào trong chăn cố gắng ngủ tiếp.

...

Ngấn ngủ im lặng trong chốc lát, tiếng đồng hồ lại réo vang.

- Reeeng!!! Reeeng!!! Reeeng!!!

- Dậy rồi. Dậy rồi đây!

Lùng bưng, lấu bầu đập bay cái chăn đắp trên người, nghe âm thanh đồng hồ léo nhéo bên tai, Black cố gắng làm mình tỉnh táo lại. Chả hiểu làm sao đêm qua anh chàng lại bị mất ngủ cả buổi mới đầu. Tối gần rạng sáng nay cậu chàng mới một quá mà thiếp đi lúc nào không hay. Hiện tại mới vừa ngủ được không lâu lại bị cái đồng hồ chết tiệt này gây vò đánh thức. Than ôi, đôi lúc chỉ sống không thôi mà cũng thật khó khăn mà!

Tâm tình tiêu cực trong giây lát, Black cuối cùng cũng coi như tỉnh giấc. Đây nguyên do cũng bởi đám pokemon của cậu đã vây quanh kín bên người. Rattata và Pikachu còn bò loạn trên bụng cậu. Exeggutor và Exeggcute thì bắt đầu ồn ào cãi cọ nhau như mọi hôm. . . v v. Cả một đám âm thanh hỗn tạp ù ù vang lên bên tai. Như vậy còn không bị tỉnh ngủ mới là lạ!

Chep. Lại chuyện bữa sáng đây mà. Thảo nào tắt chuông rồi mà nó lại vẫn còn có thể kêu được. Thật là một vớ đám vấn đề nhĩ đồng này!

- Tốt lắm. Xuống đi nào. Tớ lập tức đi chuẩn bị bữa sáng cho mọi người ngay bây giờ đây.

Nghe Black nói vậy, đám pokemon rất nhanh im lặng tản ra. Black chật vật bò dậy, ánh mắt mệt mỏi đảo quanh. Đám pokemon lúc này đều dùng ánh mắt chờ mong long lanh nhìn về phía cậu.

- Đã đói đến thế cơ à?

Nói như vậy thôi, Black không quên liếc nhìn về phía đồng hồ. Mới hơn 9h thôi mà! Tuy nhiên cũng không làm nhiều chán chờ thêm nữa, cậu chàng liền trước tiên rời giường đi chuẩn bị bữa ăn sáng cho cả đám pokemon, còn vệ sinh cá nhân thì dành tạm thời để sau đó vậy.

...

Một lát sau, mọi việc xử lý xong xuôi, Black và cả đám pokemon hiện giờ đang thành thói quen thức bữa sáng của riêng mình. Hiện tại cũng gần 10 giờ rồi. Sáng nay thế là thôi đi tong mất chuyện huấn luyện pokemon thường ngày. Mà thôi, cho cả đám nghỉ ngơi một ngày dường sức cũng tốt. Tự an ủi trong đầu, Black lại nghĩ nổi lên chuyện mình hiện tại có thể làm. Từ giờ cho tới thời gian lên lớp buổi chiều cũng còn không ít, cậu cũng không thể cứ ngồi không ở đây như vậy.

Thời gian là vàng là bạc ồ.

Không thể lãng phí vô ích nha!

...

Quán trọ trong thành phố Celadon...

- Cô ấy đi từ lúc nào ạ?

Black mở miệng hỏi thăm cô nhân viên tiếp tân. Hiện tại cậu đang đứng trước cửa nơi Blue đêm qua trọ lại. Nguyên bản lúc ăn sáng cậu chợt nhớ ra mình có thể tranh thủ thời gian tới thăm cô nàng một chút. Dù sao tới qua mới vừa cùng nhau chiến đấu, chung sức nhau vượt qua khó khăn thôi. Ai dè tới nơi cậu lại nhận được thông tin cô bé đã rời đi mất rồi.

- Cô ấy rời đi từ sáng. Đúng rồi, cô bé còn nói nếu có cậu con trai nào đến tìm thì đưa cái này cho cậu ta.

Nói rồi cô nhân viên lấy ra trong quầy một bức thư đưa tới cho Black.

- Chắc hẳn cậu là người cô bé nói tới rồi. Đây là thư tín cô bé để lại. Cậu nhận lấy đi.

- Cảm ơn chị.

- Không có gì.

Black cảm ơn cô nhân viên, thuận tay lấy thư mở ra đọc.

Đây đúng là một bức thư tín.

Nội dung cũng không có gì đặc biệt. Chủ yếu nói rằng cô nàng đã rời đi từ sớm, tránh việc bị đám Rocket có thời gian lần theo hành tung. Đồng thời cô nàng cũng khuyên cậu sớm nên rời đi thành phố này. Ngoài ra cũng không nhắc thêm điều gì. Đọc xong thư Blue để lại, Black gật gù đầu chào cô nhân viên đứng quầy, nhẹ bước chân rời đi nơi đây.

Chuyện của Blue hiện giờ chỉ đành tạm gác lại như vậy.

...

Gym thành phố Celadon...

- Cậu đi theo tôi.

- Vâng, vậy làm phiền rồi.

Black nhẹ giọng đáp lời cô hầu gái trước mặt. Lúc này đã là gần 11 giờ rồi. Sau khi tìm gặp Blue không thành, nghĩ nghĩ cuối cùng Black quyết định đến gym tìm gặp Erika một chút. Từng có một lần kinh nghiệm, cậu giờ yên tĩnh theo chân cô hầu gái đi chuyển trong tòa nhà. Đoán chừng Erika lại đang ở tại khu vườn thực vật của gym đây mà.

...

Vườn thực vật trong gym...

Black rất không nói gì về hình ảnh trước mắt. Cậu quả nhiên đoán đúng. Erika hiện tại thật sự ở trong vườn thực vật của gym. Khả năng sao lần nào cậu gặp mặt, cô nàng luôn trong tình trạng đang ngủ là thế nào?

Haizz. Chẳng lẽ cô ấy đang ám hiệu cho mình có thể đóng vai hoàng tử, dùng nụ hôn để đánh thức cô công chúa đẹp ngủ trong rừng. Black tâm thần bay bổng, trong lòng ác ý suy đoán.

Rõ ràng thói quen của chủ nhân mình, cô hầu gái không mấy ngạc nhiên về hình ảnh trước mắt. Cô cũng không quản suy nghĩ của Black, tiến lên khẽ lay lay thân thể cô chủ. Nếu không cứ ngồi đợi tới lúc cô ấy tỉnh giấc thì không biết phải đợi tới khi nào. Cũng chính vì Black từng tới đây, cộng thêm việc cô chủ đã từng giới thiệu việc làm cho cậu ta. Quan hệ xem ra có vẻ không tệ lắm nên cô hầu gái mới dẫn Black tới đây, nếu không khả năng cậu chàng đã bị mặc kệ ngoài cửa rồi. Đợi Erika tỉnh lại rồi hãy hay.

- Cô chủ... Cô chủ... Tỉnh! Tỉnh!

- Có người cần gấp này.

- Moahhhh!!!

Erika mông lung tỉnh giấc, loáng thoáng sau đó mới nhìn rõ khuôn mặt người trước mắt.

- Là em đây à.

- Có chuyện gì không? Tôi vừa ngủ bao lâu rồi?

Trong lòng âm thầm buồn bực vì thói quen của cô chủ, cô hầu gái kiên nhẫn giảng giải lại.

- Có cậu Black vừa tới đây, cậu ấy nói có chuyện quan trọng cần gấp mặt nói trực tiếp với cô chủ.

- Như vậy à!

Erika gật gật đầu tỏ vẻ đã biết, ánh mắt nhìn về đứng ở phía xa xa Black. Hai người nói tới mới gặp mặt nhau cách đây cũng không phải quá lâu. Erika chậm rãi đứng dậy, mỉm cười nhẹ nhàng nói chuyện.

- Cậu lại tới đây à?

- Xin lỗi vì khiến cậu phải chờ đợi.

- Lần này cậu đến đây có chuyện gì không?

Black gãi gãi đầu ngượng ngùng trả lời.

- Là tôi xin lỗi mới đúng. Lần nào cũng làm phiền giấc ngủ của cô.

Nghe Black nói vậy, cô nàng mặt thoáng qua ửng đỏ. Bị đối phương liên tục hai lần bắt gặp chuyện như vậy quả thật có hơi lúng túng. Có điều rất nhanh, Erika thái độ trở lại bình thường, tâm thần đặt chú ý quay về nội dung Black nói đến tiếp theo.

- Chủ yếu là hôm qua...

- Cô à tiểu thư chàng chọe đâu rồi!!!!

- Ra đây và giải thích với tôi đi nào!!!

“xôn xao ”

Đang lúc Black muốn nói chuyện, một tiếng quát lớn vang lên khắp gym. Nghe vậy, Black theo bản năng dừng lại nói chuyện. Erika ánh mắt theo thói quen liếc về phía cô hầu gái bên cạnh. Có điều rất nhanh cô nhớ tới đoán chừng người bên cạnh cũng không thể biết chuyện gì đang xảy ra.

- Chuyện của cậu có gấp lắm không?

Erika nhẹ giọng hỏi thăm về phía Black.

- Cũng không gấp. Cô trước hết xử lý chuyện trong gym đi. Chuyện của tôi đợi lát nữa nói sau cũng được.

Black hiểu ý, lắc lắc đầu biểu thị. Thấy vậy Erika cũng không phản đối, khẽ ra hiệu với người bên cạnh, đối phương gật gật đầu đáp ứng. Thấy vậy Erika yên tâm, một mình bước chân rời đi.

- Vậy cậu thông cảm, đợi ở đây một chút nhé. Tôi sẽ xử lý nhanh thôi.

Trước khi đi cô gái cũng không quên giải thích thêm một câu. Black gật gật đầu tỏ vẻ lý giải. Sau đó, cậu yên tĩnh ngồi đợi nơi này với cô hầu gái trẻ.

...

Một lát sau...

- Nếu không chúng ta đi ra ngoài xem thử chuyện gì đang xảy ra?

Không chịu được buồn chán, Black lên tiếng hỏi ý kiến cô hầu gái trước mặt. Hai người ngồi im lìm đối diện nhau ở đây như vậy, cậu giờ bỗng có chút cảm giác không thoải mái. Đối phương thật giống đang đứng canh chừng cậu vậy.

Có thể vì chính bản thân cũng có chút tò mò, cô gái cũng không phản đối ý kiến của Black. Kết quả rất nhanh, Black theo chân cô gái tiến tới một chỗ nào đó trong gym, bí mật nhìn về phía trước. Quan sát ở vị trí này, Erika hiện đang quay lưng về phía Black. Đối diện cô nàng giờ là một cậu bé đội mũ

lười trai, mặc chiếc áo jacket đỏ trắng giao nhau. Dưới chân là chiếc quần bò màu xanh thông thường. Sau lưng cậu ta không xa là một anh chàng tóc xoăn vàng, mặc một chiếc áo sơ mi, quần kaki đen. Chỉ nhìn qua thôi, Black dễ dàng nhận ra cả hai người chính là Red và Bill cậu đã từng gặp mặt.

Thật không rõ họ làm gì ở nơi này!

...

Chỉ thấy trên sân, Red ra lệnh cho Poliwrath tấn công trước. Đối thủ của nó là một con Bellsprout. Poliwrath dùng một đòn Double Slap (liên hoàn tát tai) đánh thẳng mặt Bellsprout. Kết quả liên hoàn tát tai dùng xong, Bellsprout hai bên má đã bị đánh sưng vù lên.

Nhìn nó thật thảm!

Khả năng ngay khi Red cho rằng đối phương đã bị đánh choáng váng sắp thua đến nơi. Cậu ta đang muốn cho Poliwrath dứt điểm đối thủ thì chợt thấy nắm đấm của Poliwrath bị Bellsprout dùng một bên lá cây ngăn lại.

- Bellsprout Mimic (bắt chước).

- Mimic!!! (bắt chước)

Erika ra mệnh lệnh cho pokemon của mình. Red chỉ kịp bật thốt lên một tiếng. Tiếp đó là một đòn Mimic (bắt chước) được Bellsprout giáng trả lên thân thể Poliwrath. Bất ngờ là Poliwrath lập tức bị hạ đo ván ngay sau đòn đánh. Giọng giải thích của Erika chậm rãi vang lên.

- Nó có thể copy tuyệt chiêu của đối thủ và sử dụng nó. Đòn đánh đối thủ càng lợi hại thì hậu quả nhận trở về lại càng cao.

- Nào. Tiến lên Pikachu!

Red tiếp tục mệnh lệnh pokemon tiếp theo của mình tiến lên ứng chiến. Đối diện Erika cũng bình tĩnh đưa ra lựa chọn pokemon.

- Vileplume.

Chiến đấu tiếp tục.

...

Kết thúc chương 107.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Eevee kế hoạch

Gym thành phố Celadon.

- ... Để có thể chống lại chúng, chúng ta cần phải tìm hiểu công nghệ cũng như khả năng chiến đấu của chúng, và quan trọng nhất...

- ... chúng ta cần một huấn luyện viên tài đức vẹn toàn, một huấn luyện viên như cậu, Red của Pallet Town.

Erika từ tốn nói chuyện trong lúc cúi người trao tặng huy hiệu Badge cho Red.

- Thật sao! Vậy thì tôi cũng sẽ tham gia.

Red ngược lại vẻ mặt tự tin, nhanh chóng đáp ứng.

- Vậy thì để tôi giới thiệu với cậu.

- ... những công dân của thành phố Celadon, những người đang tham gia vào đội ngũ chống lại Team Rocket.

Giọng nói của Erika vừa dứt, xung quanh căn phòng đột nhiên xuất hiện rất nhiều bóng người. Cô hầu gái dẫn Black tới xem lúc này cũng rời khỏi chỗ nấp, hành động đồng thời giống như đám người xung quanh. Thấy vậy, Black đoán chừng tất cả bọn họ có lẽ đều là bị tiếng quát ban đầu của Red thu hút tới đây. Nghĩ nghĩ giây lát, Black lặng lẽ quay người trở lại vườn thực vật chờ đợi. Tiếp theo sợ là cũng không còn gì đáng để xem.

...

Vừa rồi tuy rằng Red không có giành được chiến thắng lượt nào khi thi đấu với Erika, có điều giống như lần trước thi đấu với Black, cuối cùng Erika vẫn công nhận năng lực và trao tặng huy hiệu Badge cho cậu ta. Đây cũng không mấy quan trọng. Black hiện tại vừa đi vừa suy nghĩ về lời nói của Erika sau khi chiến đấu giữa hai người họ kết thúc.

...

Chuyện bắt nguồn từ việc mấy tháng trước, Erika và thành viên tổ chức của cô như mọi khi đang tìm hiểu thông tin tình báo của băng Rocket thì vô tình phát hiện ra một kế hoạch mà chúng đang nghiên cứu.

Theo thông tin tài liệu có được từ đám Rocket, chúng đang tiến hành thí nghiệm trên một pokemon tên là Eevee. Nó là một pokemon vô cùng quý hiếm, có khả năng tiến hóa thành ba dạng pokemon với ba thuộc tính khác nhau. Và nếu có thể nghiên cứu thành công giúp nó có khả năng tự xây dựng cấu trúc cơ thể bản thân thì Eevee hẳn toàn có thể tự do biến đổi thành ba dạng tiến hóa của mình. Và nhờ đó trở thành một thứ vũ khí đầy sức mạnh.

Một ý tưởng không tồi chút nào!

Black không thể không cảm thán ý tưởng nghiên cứu thiên tài mà băng Rocket đưa ra. Dù cho thông tin của họ có phần còn không chính xác, Eevee thậm chí có thể tiến hóa thành bảy dạng thuộc tính khác nhau thay vì là ba thuộc tính cơ bản lửa- điện- nước. Nếu có thể giúp nó biến hóa tùy ý giữa bảy thuộc tính khi chiến đấu thì quả là một điều trên cả tuyệt vời. Dù sao khi đó nó không chỉ luôn giành được thuộc tính lợi thế khi đối mặt với bất kì đối thủ mà còn có thể học tập vô số tuyệt chiêu của các hệ năng lực mà nó có được.

Thêm nữa, pokemon được cho rằng biết sử dụng tất cả các tuyệt chiêu của mọi hệ năng lực chính là Mew- một đối tượng nghiên cứu khác của băng Rocket. Tuy nhiên Mew vẫn bị mọi người nhất trí cho rằng mang trong mình thuộc tính pokemon hệ Psychic (tâm linh). Các đòn tấn công từ các hệ năng lực khác của nó được cho là cũng sẽ không quá mạnh mẽ. Ngược lại nếu Eevee có thể biến hóa đủ cả bảy thuộc tính trên người, đến khi đó nó hoàn toàn có thể coi như một phiên bản mạnh mẽ khác của Mew, chính thức trở thành một thứ vũ khí đáng sợ.

...

Quay trở về chuyện đang diễn ra vừa rồi, Erika và thành viên của cô thu được thông tin Eevee đã thành công chạy trốn khỏi phòng thí nghiệm và có thể đang lưu lạc xung quanh thành phố Celadon. Trong khi bọn họ đang tìm kiếm Eevee, Red vô tình chạm trán Erika và đưa ra lời thách đấu với cô- leader gym thành phố Celadon. Thấy vậy, cô nàng liền nhân tiện yêu cầu cậu tìm bắt Eevee để chứng minh năng lực của mình.

Kết quả ngày hôm nay Red như ý nguyện thu phục được Eevee, có điều cậu cũng phát hiện ra việc Eevee đã bị máy móc cải tạo qua. Trên hai vành tai của nó có gắn 2 con chip nhỏ giúp nó phán đoán tình thế và biến hóa thành các dạng tiến hóa khác nhau nhằm ứng đối trong khi chiến đấu. Làm tưởng rằng Erika chính là kẻ chủ mưu sau tất cả mọi sự việc. Red mang theo tâm tình giận dữ xông tới gym muốn tìm một lời giải thích.

Tiếp theo hai người tiến hành một trận đấu 3 vs 3 pokemon. Khi Black xuất hiện thì trận đấu đã diễn ra được một lượt. Cuối cùng trận đấu kết thúc, Erika mới nói thật tất cả nguyên do sự việc cho Red. Cô nàng vừa rồi chỉ muốn thử thách phẩm tính của cậu mà thôi. Sự việc ngã ngũ, Red nhận lời mời của Erika tham gia vào lực lượng chống lại tổ chức Rocket do cô lãnh đạo.

...

Trong vườn thực vật...

Black nhìn hoa cỏ, đám pokemon nơi đây mà lòng đầy tâm sự.

Không nói đến việc đám Rocket lấn chiếm nhiều của kia từng giờ từng phút không biết đang tiến hành bao nhiêu cái thí nghiệm nhằm tìm cách nâng cao thực lực. Chỉ nói riêng mỗi một vị leader gym đều có sau lưng cả một thế lực lớn không lộ trợ giúp phát triển, được thừa hưởng truyền thừa tích lũy lâu đời của gia tộc. Có người khi sinh ra đã nhận được ưu thế về kiến thức, về mạng lưới giao thiệp thế hệ trước để lại giống như Green. Kẻ thì có thiên phú bẩm sinh mạnh mẽ như Red... v.v.

Tất cả bọn họ đều sẽ là những con người đầy quyền lực trong thế giới này!

Chỉ có cậu là chẳng có thứ gì!

Hiện giờ cậu vẫn còn phải bôn ba làm việc vì kiếm đủ tiền sinh hoạt.

Làm thế nào để có thể đuổi kịp bước chân càng ngày càng nhanh của bọn họ đây!

Ngồi dựa lưng vào một gốc cây trong vườn, Black bắt đầu suy nghĩ mông lung.

Khu vườn yên ắng không chút tiếng động.

Thời gian trôi qua, cậu chàng dần ngủ thiếp đi lúc nào mà không hề hay biết.

...

Buổi chiều...

- Cốc... cốc... cốc

- Mời vào!

- Ô, là em à. Có chuyện gì không?

- Dạ,... không có gì ạ.

Mei lắc lắc đầu trả lời cô Rosa, hơi chần chừ một chút mới nhỏ giọng nói tiếp.

- Thầy Black vẫn chưa tới ạ?

Nghe thế, cô Rosa lần nữa ngẩng đầu lên, cười cười trả lời. Giọng nói hơi có chút trêu chọc.

- Thầy ấy vẫn chưa đến. Yên tâm, lúc nào thầy ấy tới, cô sẽ giục thầy ấy lên lớp giảng bài ngay. Như vậy được không nào?

Hơi có chút lúng túng, Mei gật gật đầu chào hỏi rồi nhanh chân rời đi.

Thật kì lạ! Đáng nhẽ giờ này mọi khi thầy Black phải đã có mặt trong phòng chờ giáo viên rồi mới đúng. Nghĩ như vậy, Mei trong đầu bỗng thoáng hiện lên hình ảnh ngày hôm qua mình vô tình nhìn thấy. Thầy Black nói nói cười cười đi bên cạnh cô gái đó...

Lắc lắc đầu, miệng lẩm bầm, Mei bước chân nhanh hơn trở về lớp. Có lẽ chỉ là thầy ấy có việc bận gì đó trong người mà thôi. Nghĩ như thế, cô gái tâm tình chợt rung nhẹ, cả người rất nhanh khuất bóng trên hành lang.

Một lát sau, ...

Bên ngoài hiên, gió chầm chậm thổi. Lá vàng khẽ rơi bên thềm cửa.

Tiếng chuông báo hiệu réo rắt vang lên.

Tiết học đầu tiên buổi chiều đã đến lúc bắt đầu.

...

Trong gym...

- Cô chủ!... Cô chủ!...

- Sao vậy?

- Có chuyện gì mà em hót ha hót hài thế?

Erika quay đầu hỏi thăm cô hầu gái vừa chạy đến.

- Cô chủ! Vừa rồi thầy hiệu trưởng gọi điện tới hỏi thăm cô có cách nào liên lạc với cậu Black hay không.

- Buổi chiều nay cậu ấy có lớp mà giờ vẫn không thấy đến. Cũng không thấy cậu ấy báo tin gì.

- Ô!... Như vậy à.

Nghe thế, Erika ngạc nhiên. Bỗng dưng trong lúc đó cô nhớ tới, có vẻ như mình đã lỡ quên mất một ai đó. Cô nàng nhìn nhìn xung quanh tìm kiếm, miệng bắt chuyện.

- Elisa đâu rồi?

- Elisa? ... Hồi trưa, cô ấy không phải bị cô chủ sai đi truyền tin cho mọi người ngừng tìm kiếm Eevee sao. Hình như giờ vẫn chưa về.

- Ra vậy!

Hic! Khả năng mình đã quên mất việc có người vẫn đang chờ đợi. Nghĩ rõ ràng mọi chuyện, Erika liền nhanh chân đi tới khu vườn thực vật tìm người. "Sợ là cậu ấy vẫn còn ngồi đợi từ lúc đó cho tới bây giờ mất", trong lòng cô thầm nghĩ.

...

- Ô! Đúng là vẫn còn ở đây thật.

Đi tới nơi, Erika dễ dàng phát hiện Black lúc này đang ngủ say sưa ngon lành bên gốc cây. Ngạc nhiên trong chốc lát, chợt cô phì cười. Không ngờ cô cũng có ngày nhìn thấy cảnh người khác ngủ gật giữa ban ngày như vậy.

- Cô chủ!

Cô hầu gái vừa báo tin lúc này vẫn đi theo bên cạnh khẽ nhắc nhở.

- Ừm. Em đi trả lời thầy hiệu trưởng, hôm nay cậu ấy bận giúp đỡ ta chút việc nên không tới dạy được. Cứ nói là ta quên mất chưa thông báo nhà trường.

- Vâng thưa cô chủ.

Có được trả lời chắc chắn, cô hầu gái gật đầu đáp tiếng rồi quay người rời đi. Khu vườn giờ chỉ còn lại Erika và Black bên trong.

...

Từ bé tới lớn sống bên cạnh đám pokemon hệ Grass (thảo), luôn luôn phải tiếp xúc gần với đám phấn hoa đám pokemon vô tình thả ra, Erika cũng giống như bao thành viên khác của gia tộc đều mắc phải chứng hay ngủ gật. Chính vì ý do này Black mới hai lần đều gặp phải cô trong tình trạng đang ngủ. Hiện giờ có lẽ là lần đầu tiên Erika ngược lại tỉnh táo quan sát người khác ngủ gật ban ngày.

Khuôn mặt dán sát lại nhìn đối phương.

Một cậu bé trai da trắng, môi hồng. Sống mũi cao. Mái tóc cắt ngắn thông thường. Đường nét khuôn mặt rõ ràng không mấy đặc biệt. Tổng hợp lại cũng coi như là có chút ưa nhìn đi.

Nghĩ như vậy Erika hiếm thấy có chút đỏ mặt. Không chỉ là lần đầu tiên nhìn người khác ngủ gật, đây cũng là lần đầu tiên cô quan sát một người con trai gần và kĩ càng như vậy. Tâm tình không tên có chút kì quái. Ánh mắt len lút liếc nhìn xung quanh. Khu vườn này hầu như mọi thời điểm đều chỉ có một mình cô ở lại. Đám hầu gái thường chỉ xuất hiện khi có việc khẩn cấp cần tìm. Ai cũng biết cô rất dễ dàng ngủ gật bất chợt vì vậy đều không tới gần nơi đây, cố gắng giành ra một không gian yên tĩnh cho cô. Nghĩ như vậy, Erika hơi hơi yên tâm, không ngần ngại tò mò tiếp tục quan sát đối phương.

Nhìn hết khuôn mặt, Erika liền thay đổi chú ý toàn thân. Cậu trai trước mắt lúc này đang mặc một chiếc áo khoác đen có chút sọc kẻ ngang nhỏ phần ngực. Bên trong là một chiếc áo sơ mi trắng. Phía dưới là một chiếc quần bò xanh đen thông thường. Tổng kết lại là cũng không có gì đặc biệt nổi.

Bật cười vì nhận xét của mình, tính tình nghịch nổi lên, cô bé thuận tay nhặt lên một chiếc lá trên mặt đất, muốn cầm lên dùng chọc ngửa đối phương. Có điều, chiếc lá vừa tới gần sát khuôn mặt Black bỗng ngừng lại. Tiếp đó, cô nàng vút bay chiếc lá, bàn tay di chuyển xuống phía dưới.

...

Kết thúc chương 108.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Tâm tình

Trong một không gian nào đó hơi có chút u tối, Black đang chậm chậm bước đi.

Cậu không biết mình đang đi về đâu, muốn làm gì hay có mục đích chi. Chỉ biết rằng bản năng cơ thể đang điều khiển cậu không ngừng bước tiếp tiến về phía trước. Từng màn sương xám không ngừng xuất hiện lại xuất hiện. Cậu vượt qua một đám và rồi một đám khác lại tới. Cậu đưa tay ra muốn thử nắm lấy chúng. Có điều tất cả dường như chỉ là hư vô mà thôi. Chẳng thể thu được bất cứ thứ gì vào trong tay cả.

Đi, đi mãi, lặng lẽ đi trong cái cảnh bốn bề yên lặng không một tiếng động. Đi trong khi bốn phía cảnh sắc giống y hệt nhau. Tâm trạng cậu không hiểu sao thần kì bình tĩnh. Không la hét cũng chẳng muốn nói chuyện. Chỉ có bước chân vẫn từng nhịp từng nhịp tiến lên mà thôi.

Không một bóng người, không đồ vật hay bất cứ thứ gì. Có chăng chỉ là từng màn từng màn sương mù gặp rồi qua, gặp rồi qua. Cảnh sắc cứ lặp đi lặp lại như vậy tưởng chừng vô tận. Dường như chuyện sẽ tiếp tục như thế cho đến mãi mãi, ... mãi mãi.

...

Cậu đang ở nơi đâu?

Điều này không có câu trả lời.

Điều cần làm chỉ là tiếp tục kiên trì bước đi như vậy.

Mãi mãi ... mãi mãi ...

...

Một tia sáng le lói lóe lên, chiếu rọi không gian!

Black chợt thấy vui mừng quá đỗi. Ủ, tâm tình giờ đã trở về. Có lẽ cậu vẫn còn đang sống.

Phải chăng đây chính là lối thoát ông trời ban cho cậu. Lòng kiên trì luôn luôn đạt được đền đáp xứng đáng. Này rõ ràng là mình chứng không phải sao!

Cố gắng chạy thật nhanh về phía trước.

Cậu cũng không gặp phải bất cứ trở ngại gì như cậu từng lo lắng.

...

Chạy, chạy mãi... chạy mãi... chạy mãi...

Ánh sáng vẫn còn đó mà sao thấy thật xa xôi!

Kiên trì...!!!

Mọi chuyện rồi cũng sẽ khá hơn.

...

Thời gian thật lâu...

Lâu đến dường như vô tận...

Không biết cho tới khi nào.

Cuối cùng cậu cũng đuổi kịp!

Black ngẩng đầu nhìn về thứ đang phát ra ánh sáng.

Một quả cầu năng lượng ánh sáng màu trắng đang treo giữa không trung. Nó như một mặt trời nhỏ đang tỏa ánh hào quang dịu nhẹ chiếu sáng nơi đây, mang ánh sáng hi vọng cho cõi mộng lung này. Một cảm giác quen thuộc nổi lên trong lòng Black.

Chẳng lẽ cậu đã từng gặp nó ở đâu đó rồi.

Thật không rõ cho lắm!

...

Thời gian lại trôi qua...

Hiện tại mặt trời nhỏ kia đang không ngừng di chuyển tiến về phía trước. Black không thể làm gì khác đành dần lòng bước chân theo sát phía sau.

Có lẽ đây chính là đầu mối duy nhất lúc này có thể giúp cậu thoát khỏi nơi đây.

...

Thật kì lạ!

Đi lâu như vậy mà không có chút mệt mỏi nào. Black vừa đi trong lòng vừa thói quen phân tích tình thế.

Cậu cũng không biết mình đã đi như thế này đã được bao lâu rồi. Cả thời gian và không gian dường như đều bị thay đổi khó có thể cảm giác được.

...

Mặt trời nhỏ không ngừng di chuyển... di chuyển... di chuyển...

Mọi chuyện có vẻ như lại trở về tuần hoàn vô hạn.

Chẳng lẽ nó sẽ cứ diễn ra mãi như vậy không ngừng!

Black tâm tình bắt đầu âm thầm sôi sục. Cuối cùng đây là chuyện gì đang xảy ra với cậu. Pokemon của cậu đâu rồi?

Chợt giật mình, Black theo thói quen tìm pokeball mình vẫn đeo bên hông.

Ừ?

Lại không có thứ gì ở đó cả!

Tâm trạng hơi chút hoảng hốt, Black bước chân cũng trở nên nặng nề hơn lúc nào mà không hề hay biết.

...

Mọi thứ tĩnh lặng đến kì lạ...

... và rồi mọi bất an lo lắng cũng dần dần bị khung cảnh ép buộc trở thành chết lặng!

Black hiện tại đã bỏ qua không suy nghĩ gì nữa. Lúc này trong thâm tâm cậu chỉ có thể trông chờ chuyện rồi sẽ tự nó kết thúc. Cậu cũng không thể làm gì để thay đổi mọi thứ.

Mà thôi, yên tĩnh chờ mọi thứ hé mở sao.

Hoặc là cứ đi mãi như thế đến khi mất đi suy nghĩ!

Như một cái xác vô hồn chẳng?

...

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu.

Chỉ thấy khi trong đôi mắt của Black ánh sáng càng ngày càng trở nên u tối, càng lúc càng tiếp cận màu xám sương mù xung quanh. Black lúc này đã chết lặng. Thời gian dường như đã trôi qua suốt mấy đời người. Thời điểm này cậu hầu như đã mất đi tri giác. Cơ thể giống như người đã chết. Có lẽ đây là cõi âm ti người ta vẫn thường nói đến chẳng? Nếu đầu óc còn có thể suy nghĩ, Black khẳng định sẽ cho là như vậy.

...

Ánh sáng đã biến mất lúc nào không hay.

Black không có chút cảm giác nào về sự biến mất của nó. Mọi thứ diễn ra giống như nó vẫn luôn như thế.

Thân hình cậu giờ bay lơ lửng trên không trung như một hồn ma đang du đãng.

Bản năng khiến cho Black không ngừng tiến về phía trước như một sứ mệnh đã được an bài sẵn.

Chuyện gì đang chờ đợi cậu ở phía sau kia!

Không ai có câu trả lời.

Cậu vẫn đang không ngừng bay... bay mãi...

...

Ở một thời điểm nào đó...

Cảnh sắc đột ngột biến ảo dữ dội!

Black đúng lúc này giật mình tỉnh giấc. Chuyện đã xảy ra dường như chỉ mới tại đây một giây trước mà thôi, khả năng Black lại rõ ràng cảm nhận được từng giây từng phút đã trôi qua.

Thật là kì lạ!

...

Black lúc này đã không có tâm tư quan tâm chuyện thời gian nhanh chậm trên người mình. Cậu đang bị cảnh tượng trước mặt làm cho choáng ngợp tinh thần.

Cậu thấy từng cơn sóng thần cao hàng ngàn mét đổ ập lên đất liền cuốn bay mọi thứ. Cậu thấy núi lửa phun trào dung nham đốt trụi cây cối, nhà cửa, hay bất cứ thứ gì trên mặt đất. Từng cơn lốc xoáy khổng lồ xám ngắt bừa bãi trên không trung, trên biển, ... v.v. Chúng có mặt và tàn phá khắp mọi nơi. Cậu thấy đất rung núi chuyển. Cậu thấy động đất, thấy sụt lún, thấy tuyết lở, thấy lò điện ngập trời. Từng tia từng tia sét sáng chói đánh thẳng lên mặt đất tạo ra những cái hố thật to. Âm thanh đùng đùng. Tiếng tia lửa điện loẹt xoẹt tán loạn khắp nơi. Lũ lụt thiên tai ào ạt không ngừng nghỉ.

Cậu nghe thấy, nhìn thấy nhiều vô số kẻ thảm họa hoặc tự nhiên, hoặc chưa bao giờ từng bắt gặp hay nghe nói đang diễn ra khắp xung quanh.

Thân hình lơ lửng trên cao, cậu thấy vô số con người chết la liệt trên mặt đất. Thấy họ hoặc chạy trốn, hoặc hò hét, hoặc sợ hãi gào khóc, hoặc cầu khẩn... v v, vô số loại biểu hiện, vô số tội ác, vô số hành động trước khi chết hiển hiện ra. Tất cả vang lên trong cùng nhau, tấu lên bài ca tận thế đã đến.

Đây đúng là tận thế!

Từng viên thiên thạch bốc cháy rừng rực từ trên trời lao xuống.

Mưa gió giông bão gào thét càn quét quanh đây.

Một đôi mắt không lồ in trên nền trời đen kịt đang lạnh lùng quan sát tất cả mọi thứ.

Đó là khởi nguồn đang gây ra mọi chuyện sao?

Black tâm trạng bàng hoàng!

Nó là thứ gì?

Vì sao muốn phá hủy thế giới?

...

Black nghe thấy tiếng ca trong gió. Từng tiếng từng tiếng vang lên ngay bên tai cậu như đang thủ thi, như đang thì thầm tâm tình... như đang khóc lóc kể lể. Như đã từng quen biết hoặc xa lạ.

...

Mọi thứ biến mất!

Biến mất đột ngột như khi nó hiện ra.

Black ngơ ngác thất thần nhìn tất cả mọi chuyện. Đôi mắt vô định nhìn về không trung. Không ai biết lúc này cậu đang suy nghĩ gì.

...

Mặt trời nhỏ lúc trước lại xuất hiện. Có điều lúc này nó không hề di chuyển mà im lặng treo tại chỗ như đang quan sát Black, như đang tự hỏi.

Phải chăng nó đã hoàn thành nhiệm vụ của mình.

...

Khi Black tâm tình bình tĩnh lại, ánh mắt nhìn về ánh sáng trên bầu trời. Đúng lúc này, không gian dường như chiếc gương bị đánh vỡ. Từng kẻ nứt xuất hiện khắp nơi.

Mặt trời nhỏ bị đánh nát tan. Ánh sáng lóa mắt tràn ngập không gian.

Black đưa tay hơi che đi đôi mắt mới cảm thấy dễ chịu hơn.

Một hình bóng mờ ảo xuất hiện tại nơi mặt trời nhỏ vừa dừng lại.

...

Một nàng tiên sao?

Black trong lòng trầm suy nghĩ như vậy khi thấy bóng hình trước mắt.

Một nàng thiếu nữ quanh mình lấp lánh từng điểm từng điểm ánh sáng, như những ánh sao đang vui đùa vờn quanh. Nàng khoác trên người một bộ trang phục cung đình màu trắng xinh đẹp. Sau lưng dường như là một đôi cánh chuồn giống đôi cánh những nàng tiên rừng trong câu chuyện cổ tích thường có. Đôi cánh giống như cánh chuồn chuồn nhỏ dài, mảnh mai và trong suốt đang không ngừng vỗ. Black mơ hồ thấy nàng đang mỉm cười với mình. Dù cho đang nhìn ngược ánh sáng, không nhìn rõ khuôn mặt đối phương, Black vẫn theo bản năng mỉm cười đáp lại.

Mọi chuyện diễn ra cứ như là mơ.

...

Là đang mơ ư?

Black mở choàng mắt.

Ánh sáng chiều tà đỏ ửng chiếu qua cửa kính bao quanh vườn thực vật. Ánh sáng chiếu lên khuôn mặt làm cậu thoáng đó lóa mắt. Nắng ấm làm thân thể cậu mệt mỏi rồi, không chút nào muốn động đậy.

Nheo nheo mày cố quen thuộc mọi thứ. Trong giây lát ấy, cậu mơ hồ nhìn thấy không xa phía trước mặt, một cô thiếu nữ đang đưa người nhìn về phía mình. Ánh nắng chiều nhẹ khoác lên người nàng một tầng váy áo đỏ mỏng manh diễm lệ. Thân hình yếu điệu. Mái tóc bay bay, quần áo khẽ lay động theo làn gió thổi. Nàng mỉm cười dịu dàng nơi khóe mắt. Vẻ ngọt ngào ẩn hiện trên đôi môi hồng. Mọi thứ xung quanh trong khoảnh khắc dường như đều tôn lên vẻ đẹp người thiếu nữ ấy. Mọi thứ hòa hợp lại khiến nàng đẹp không sao tả xiết. Chậm rãi, nàng bước đi trên dải lụa hồng dệt bằng ánh nắng tiến về phía cậu.

Cậu chàng đã thất thần ngay trong giây phút đó.

Đầu đó, như đang nghe trong gió từng tiếng tâm tình, nhịp tim đập loạn, từng tiếng cười như tiếng chuông ngân vang... Thời gian như kéo dài vô hạn.

Phải chăng đây mới là nàng tiên trong chuyện cổ tích của mình!

Một hạt giống âm thầm chôn giấu trong lòng chỉ chờ thời gian nở hoa kết trái.

Tất cả chỉ đợi khi mùa xuân trở về.

...

Kết thúc chương 109.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Chuyện kể rằng...

- Cậu đã tỉnh rồi à?

Erika lại gần nơi Black đang ngồi, nhẹ giọng hỏi thăm.

- Tôi ngủ ở đây bao lâu rồi?

Black trang thủ hồi ngược lại điều mình đang quan tâm.

- Giờ cũng sắp tối rồi. Trông cậu có vẻ mệt mỏi.

Ngồi xuống bên cạnh nền đá cách chỗ Black không xa, cô nàng chậm rãi trả lời.

- Như vậy sao.

Nói xong, Black trầm mặc lại.

...

Đã trở về hiện thực!

Chuyện vừa xảy ra là thực hay là mơ?

Sao chúng lại chân thật như vậy?

Black trong lòng giờ đây thấp thóm lo lắng.

Từ cái ngày biết linh hồn cậu xuyên tới thế giới này, cậu cũng đã rời khỏi vòng tròn những người tin vào thuyết vô thần rồi. Dù cho việc của bản thân có thể là một hiện tượng phi tự nhiên mình vô tình gặp phải mà khoa học còn chưa thể giải thích. Cậu càng sợ sệt tất cả mọi thứ đang diễn ra lại như mình đang bị một người khác âm thầm điều khiển sau lưng. Còn cậu chỉ như một con chuột trắng thí nghiệm làm theo điều hấn muốn một cách vô thức mà bản thân không thể phát giác.

Nếu đó là thật sự vậy thì hẳn có mục đích gì?

Muốn được thứ gì từ cậu?

Càng những thứ không biết lại càng khiến con người ta lo sợ hơn.

Tương lai không biết rồi sẽ đi về đâu.

Thời gian liệu có trả lời tất cả

Chỉ mong câu trả lời sẽ không đến quá muộn màng.

Black ngẩng đầu cố gắng nhìn về nơi xa.

Lúc này chỉ có nắng ấm chiếu lên cơ thể mới có thể xua đi nỗi sợ hãi trong cậu.

...

Thời gian trôi qua.

Ánh mắt Black nhìn về phía cô gái bên cạnh. Bàn tay cô lúc này đang khẽ vuốt ve bộ lông con pokemon nhỏ bên người.

- Trông nó có vẻ rất thích cô.

Nắng ấm, thân thể lười nhác vì mới ngủ dậy, Black cũng không có ý định di chuyển, ngồi yên tại chỗ mở đầu tán gẫu.

- Là như vậy sao!

Erika xoa xoa đầu chú pokemon, nhỏ giọng hỏi nó.

Đáp lại cô là đôi mắt khó hiểu nhìn về của đối phương.

...

Rattata dụi dụi đầu vào lòng bàn tay của Erika tỏ vẻ thân mật. Cô nàng thấy vậy khẽ nở nụ cười, tiếp đó dùng hai tay bế nó vào lòng để âu yếm.

- Có lẽ vậy. Ngược lại tôi cảm thấy nó rất yêu quý cậu đấy. Lúc trước nó đột nhiên nhảy ra khỏi pokeball khi tôi đến gần cậu. Có thể khi đó nó cho rằng tôi sẽ làm điều gì đó bất lợi với cậu. “hì hì”

- Một cô nàng Rattata trung tâm hiếm có.

- Là như vậy à!

Black khẽ gật đầu tỏ vẻ đã biết.

Không gian lại trở về yên tĩnh.

Cả hai dường như rất thưởng thức không khí êm đềm lúc này.

Mọi thứ xung quanh ngập trong sắc đỏ.

Trời hoàng hôn về khắp nơi đây.

...

- Tôi đã thông báo giúp cậu nghỉ dạy học chiều nay.

Erika đột nhiên nói chuyện. Nghe lời cô nàng nói vậy, Black mới chợt ngớ người nhớ ra chiều nay mình cũng có tiết dạy học.

- Cảm ơn cô.

Cười cười không suy nghĩ về mọi thứ nữa, coi như nghỉ một hôm lấy tinh thần đi, Black nghĩ như vậy khi trả lời cô gái bên cạnh.

- Không có gì. Là lỗi của tôi mới đúng. Khiến cậu chờ lâu đến ngủ quên luôn!

Nàng hí hóp mắt nở nụ cười với cậu.

...

- Đúng rồi. Cậu còn chưa nói mình đến đây là vì chuyện gì.

- Lúc này có thể nói ra được rồi.

Erika tiếp tục câu chuyện.

- Là như vậy...

Black trả lời bằng việc kể lại chuyện mình gặp phải Team Rocket truy lùng ngày hôm qua. Cậu đến đây chỉ đơn giản muốn Erika giúp đỡ gieo tin đồn cậu đang giữ chiếc đĩa dữ liệu trong tay mà thôi. Đây coi như hoàn thành lời cậu nói với Blue tối hôm qua. Là đối thủ của nhau, đoán chừng Erika sẽ biết phải làm như thế nào để băng Rocket nhận được tin tức.

...

- Chính là chuyện này.

- Ừm, chính là chuyện này.

Erika nhìn chăm chú Black trong giây lát, có điều cô nàng cũng không nói gì thêm. Một quý cô đúng nghĩa luôn biết mình nên nói điều gì, không nên nói điều gì trong từng trường hợp.

- Yên tâm, chuyện này tôi có thể giúp cậu.

Nàng gật gật đầu đáp ứng.

- Vậy thì cảm ơn cô nhiều.

Black có chút khách khí trả lời.

Câu chuyện kết thúc. Không khí giữa hai người cũng yên tĩnh trở lại.

...

Một lát sau...

- Trời hôm nay thật đẹp phải không?

Black cố nói chuyện để tránh tẻ nhạt.

“Cười khúc khích”

Erika phì cười, mở miệng đáp lời.

- Ừm. Đúng là rất đẹp.

Nhìn trên đỉnh đầu mái vòm bằng kính che đi mọi thứ. Từ trong vườn thực vật chỉ có thể nhìn thấy một quả cầu màu đỏ mờ ảo. Những nơi khác đều là sắc đỏ. Vì điều này mà cô nàng cười mình sao? Black tự dừng cảm thấy đầu óc có chút không đủ dùng. Suy nghĩ của con gái đúng là như kim đáy biển vậy. Cậu thờ dài thườn thượt nói tiếp.

- Có lẽ tôi không có khiếu bắt chuyện rồi.

- Ấy vậy mà khi xưa tôi còn từng ước mơ trở thành một nhà văn cơ đấy.

- Với cái mở đầu tệ hại như vậy, sợ là họ sẽ ném những thứ mà tôi viết ra vào thùng rác mất thôi. Sau đó còn không quên phán thêm mấy câu đại loại như dở ẹc, chỉ đến được thế mà thôi hay chán chẳng buồn nói... v v các kiểu.

Nàng ngẩng đầu nhìn về nơi xa, giọng nói trong trẻo dường như vang lên ngay bên tai cậu.

- Đầu phải lúc nào nói chuyện cũng tốt.

- Yên tĩnh cảm nhận đôi lúc cũng thật sự rất tuyệt vời mà.

- Ừm. Trời hôm nay đúng là rất đẹp. “cười nhẹ”

- ...

Black ngẩn ngơ không nói.

...

Chuyện kể rằng...

Có một nàng tiên với đôi cánh chuồn đã chán với cuộc sống hiện tại. Chán với sinh mạng bất tận của mình, chán ngán cuộc sống tẻ nhạt đang diễn ra từng ngày.

Và rồi nàng trút bỏ bộ áo phép thuật, mất đi đôi cánh và trở thành một người con gái bình thường như bao người con gái khác.

Một người con gái đẹp dịu dàng.

Người thiếu nữ ấy làm mê đảo mọi chàng trai nàng từng gặp qua. Tất cả thanh niên trai tráng đều mong ước lấy được nàng làm vợ. Và rồi một hôm nàng bỗng tuyên bố mình sẽ chỉ kết duyên với người thực hiện được thử thách chính nàng đề ra.

Mọi chuyện chính là như vậy bắt đầu.

...

Trong một ngôi làng nhỏ có một anh chàng thợ may hậu đậu.

Một ngày nọ, chàng hậu đậu mua bánh nướng về ăn. Đang lúc ăn uống, một đám ruồi từ đâu đến lớn vòn làm phiền anh chàng. Thuận tay cầm tờ báo, chàng vung mạnh đánh trúng đám ruồi đáng ghét. Tờ báo đang cuộn tròn đập mạnh lên bàn. Khi anh chàng nhắc tờ báo lên. Một đám ruồi bị chàng trai đập chết nằm im lìm không nhúc nhích. Đêm đêm, chàng ngạc nhiên phát hiện mình ấy vậy mà một đôn trong lúc đó đập chết liền bảy con.

Một luồng tự hào nổi lên trong lòng. Ai còn dám nói anh là anh chàng hậu đậu. Tâm tình vui sướng, chàng trai quyết định lấy cho mình cái biệt hiệu “Một đôn chết bảy”. Và giống như những người anh hùng chàng vẫn thường nghe kể, chàng khâu lên chiếc thắt lưng của mình biểu tượng “một đôn chết bảy” rồi rời đi ngôi làng nhỏ bắt đầu cuộc phiêu lưu của bản thân.

Chuyện của anh chàng hậu đậu bắt nguồn từ đó

...

Ở một vương quốc xa lạ có một bà hoàng hậu tốt bụng, đã lớn tuổi mà vẫn chưa có con. Vào một đêm mùa đông tuyết trắng rơi đầy, bà nhìn lên màn đêm và thầm ước nguyện ông trời ban cho bà một người con gái da trắng như tuyết, mắt sáng như sao, môi đỏ như gỗ lim... v.v.

Và rồi sau đó không lâu bà hoàng hậu sinh được một người con gái nhỏ xinh xắn da trắng như tuyết. Tin rằng điều ước của mình đã trở thành hiện thực, bà liền đặt tên cho nàng là Bạch Tuyết...

Bạch tuyết cứ thế lớn lên theo thời gian.

Cho tới một ngày...

...

Trên một bờ biển nọ có một người câu cá già sống cùng vợ trong một túp nhà nhỏ đơn sơ. Cuộc sống nghèo khó cuốn lấy hai vợ chồng cho tới khi...

Một ngày đẹp trời, ông cụ đánh thuyền ra biển câu cá. Kết quả ông bắt ngờ câu được một con Magikarp màu tím kì lạ biết nói tiếng người. Nó cầu xin ông thả mình trở về biển cả để còn kịp đi tham gia vũ hội của loài Magikarp trăm năm mới tổ chức một lần. Để trả ơn, nó hứa sẽ thực hiện giúp ông ba điều ước. Ông cụ nghe vậy liền cười cười thả nó trở về biển và nói mình không cần điều ước nào cả. Chúc nó đi dự vũ hội vui vẻ.

Như ý nguyện được trở về biển, Magikarp trong lòng thầm biết ơn ông cụ. Cuối cùng con cá đưa tặng cho ông một chiếc vỏ sò bảy màu sáng lấp lánh. Khi nào ông cần nhờ sự giúp đỡ có thể đến bờ biển thổi lên vỏ sò, nó sẽ tới và thực hiện lời hứa của mình.

Ông cụ nhận lấy vỏ sò và đánh thuyền trở về nhà.

...

Kể, kể mãi... câu chuyện này cho tới câu chuyện khác...

... cho tới khi một tiếng nói vang lên đánh thức cả hai người.

- Cô chủ! Cậu Black! Đã tới giờ cơm tối rồi.

Black giật mình nhìn xung quanh. Trời đã tối, khu vườn đã lên ánh sáng đèn từ bao giờ. Thời gian trong lúc vô tình đã trôi qua thật lâu.

- Tôi đã biết. Chờ một chút, tôi sẽ đến ngay.

- Vâng thưa cô chủ.

Cô hầu gái cúi người đáp lại rồi nhẹ quay người rời đi.

Thấy vậy, hai người quay mặt nhìn nhau. Erika tranh thủ lên tiếng trước.

- Nếu không cậu hãy ở lại dùng cơm tối cùng tôi. Trừ dù sao cũng đã muộn rồi. Tôi sẽ cho người hầu dọn dẹp một căn phòng trống cho cậu nghỉ tạm ở đây tối nay.

Chân chò trong giấy lát, Black gật gật đầu đáp ứng.

- Đi thôi, đừng ngại. Cứ coi như là tôi trả ơn lại việc cậu vừa kể chuyện cho tôi nghe đi. “hì hì”

Khóe mắt cong cong mỉm cười, Erika nhẹ nhàng nói chuyện trong khi dẫn cậu rời khỏi khu vườn.

- Tôi biết!

Black khẽ đáp tỏ vẻ đã rõ.

...

Một nơi nào đó trong thành phố Celadon.

- Làm sao vậy?

Sabrina quan tâm hỏi thăm cô gái nhỏ trước mặt. Bữa ăn cơm mà cô nàng hồn vía cứ như đang trên mây vậy.

- Không... Không có gì. Em vẫn ổn cả.

Mei áp úng đáp lời.

- Vậy nhanh ăn cho xong bữa tối đi.

- Em đã biết.

Chân chò giấy lát, Mei cố lấy dũng khí đặt câu hỏi.

- Chị à?

- Làm sao?

- Tối nay chị có bận đi đâu không?

Sabrina nhúm mày, động tác hơi dừng lại, có điều vẫn trả lời câu hỏi của đối phương.

- Không. Tối nay chị sẽ ở lại đây. Em hỏi điều này làm gì?

- Không có gì.

Mei nhỏ giọng đáp, tiếp đó còn bổ sung thêm.

- Chỉ là lâu rồi không ngủ cùng chị mà thôi.

- Là như vậy phải không?

- Vậy tối nay chị em mình ngủ với nhau cũng được.

Sabrina động tác trở lại bình thường, hơi hơi mỉm cười nói chuyện.

- Vâng.

Mei đáp tiếng rồi không nói thêm gì nữa.

Bữa cơm của cả hai cứ như vậy tiếp tục trong im lặng.

...

Kết thúc chương 110.

Chương 111: Lễ hội đến

Chiều tà, thư viện trong thành phố Celadon...

- Giúp cháu đăng kí mượn những quyển sách này ạ.

Mei nhỏ giọng nói với người thủ thư đang đứng trong quầy.

- Ô. Lại là cháu à. Đợi cô một chút nhé!

Hiển nhiên đối phương đối với việc cô bé tới mượn sách đã rất quen thuộc. Trong khi ghi tên sách, người thủ thư còn không quên trêu ghẹo Mei một vài câu.

- Bạn trai của cháu đâu rồi? Sao lâu rồi không thấy cậu ta đi cùng cháu.

- Bạn... bạn trai...???

Đầu cô nàng hơi ngây ngất, có chút không đủ dùng. Đây là chuyện gì với chuyện gì rồi!

Thấy cô bé ấp úng đỏ mặt, đối diện vui vẻ giải thích.

- Thì là cái cậu trai lần đó cháu dẫn đến đây ấy. Hai đứa một đợt không phải vẫn luôn đi chung với nhau tới đây thôi. Nhìn hai đứa cũng xứng đôi lắm đó!

Nghe vậy, Mei giờ mới hiểu ra cô ấy đang nói tới thầy Black. Sau lần đầu tiên được cô bé dẫn tới, tiếp đó một đoạn thời gian hai người quả thật luôn luôn đi chung với nhau tới thư viện. Thường thì sau khi kết thúc buổi học, Mei theo thói quen sẽ tới thư viện mượn sách. Hai người gặp nhau một vài lần, tiếp sau đó mỗi khi muốn đi tới thư viện sau buổi dạy, Black đều đợi Mei để cùng đi. Tuy nhiên chuyện như vậy giờ đã kết thúc.

- Anh ấy... dạo này anh ấy có việc bận không đến được ạ.

Mei giọng có chút hạ thấp trả lời.

Nhận ra biểu hiện khác thường của cô bé, đoán chừng mình đã vừa nói điều không nên nói, cô thủ thư ấp úng đưa sách cho Mei, không tiếp tục nói tiếp chuyện vừa rồi nữa.

- Được rồi. Sách của cháu đã đăng kí xong. Cháu có thể mang chúng về nhà rồi.

- Cảm ơn cô.

Trong lòng có tâm sự, Mei nhận sách xong liền cất bước rời đi thư viện.

...

Buổi chiều ngày hôm sau, trường trung học Celadon...

- Tốt rồi. Còn có ai có ý kiến gì không?

“im ắng”

- Nếu không ai có ý kiến gì. Như vậy buổi học hôm nay sẽ kết thúc ở đây.

- Cuối cùng, chúc các em ngày mai lễ hội vui vẻ!

- Chúc thầy lễ hội vui vẻ!

Đám học sinh đồng thanh đáp lại. Black khẽ gật đầu ra hiệu, thân hình theo thói quen trước tiên rời khỏi phòng học. Công việc ngày hôm nay cuối cùng cũng kết thúc. Ngày mai cậu có thể thành thạo tham gia lễ hội.

Khoảng cách lần trước Black bị Sabrina tấn công đã có hơn nửa tháng. So với đoạn thời gian trước khi gặp Sabrina, thời gian này lịch trình của cậu vẫn là buổi chiều lên lớp giảng bài, buổi tối đọc sách tăng kiến thức. Khác biệt duy nhất là buổi sáng cậu sẽ thuận đường qua thư viện mượn sách rồi tới gym trong thành phố để huấn luyện pokemon. Dù sao cậu và Erika quan hệ cũng có chút thân thiết hơn. Tuy rằng không thể học được tri thức trong gym

giống như ở Cerulean, ít nhất việc mượn tạm sân thi đấu làm nơi huấn luyện pokemon vẫn là có thể. Từng ngày qua đi cũng coi như phong phú.

Thời gian trôi đi, lễ hội hằng năm của thành phố Celadon cuối cùng đã đến. Theo như quan niệm truyền thống để lại, lễ hội được tổ chức nhằm đánh dấu lần chuyển mùa quan trọng trong năm. Thời tiết sau đó sẽ chuyển về tiết trời mùa đông giá lạnh. Dù cho nơi đây có là nơi khí hậu áp áp nhất Kanto cũng sẽ trở nên giá rét vào mùa đông. Đây cũng coi như là bữa tiệc sinh mạng nở rộ cuối cùng trong năm trước khi không khí mùa đông kéo đến bao phủ mọi thứ. Tất cả sinh vật tiếp đó sẽ ăn mình lại, chờ đợi cho tới khi mùa xuân ấm áp trở về.

Mọi công việc chuẩn bị cho lễ hội Black đều đã làm xong xuôi. Tuy nhiên so với lần trước tham dự lễ hội truyền thống ở Cerulean có Misty bên người, lần này Black chỉ có thể tham gia lễ hội một mình.

Một mình tốt!

Một mình thỏa mái tự do.

Black trong lòng tự an ủi bản thân như vậy. Dù sao Blue đã mất hút không thấy bóng dáng. Rủ Erika thì cậu còn không có đủ quyết tâm. Đúng là cậu từng có chút xao động trước cô nàng. Tuy nhiên một Blue đã đủ rắc rối rồi. Hiện tại cậu không muốn tự tạo thêm phiền toái tình cảm cho mình thêm nữa. Tất nhiên vì lý do đó, đám học sinh nữ trong lớp cũng bị cậu loại trừ khỏi danh sách ngay từ ban đầu. Kết quả là mặc dù có không ít đối tượng, Black vẫn đành âm thầm cô đơn chiếc bóng vào lễ hội ngày mai.

Nghĩ như vậy cậu chàng đột nhiên nhớ tới Zippo. Ừm, không biết đám thanh niên ngổ ngáo như họ sẽ làm gì vào ngày mai nhỉ. Phải chăng sẽ giống như ở địa cầu, cả đám tổ chức ăn chơi đập phá, tụ họp với nhau uống rượu, bài bạc... v v xuyên đêm khi lễ hội đến.

Cũng thật là tò mò ghê!

Lấy tay vân vê cằm, Black bắt đầu suy tư về vấn đề thú vị mình vừa đặt ra.

Trên đường phố lúc này đã được trang hoàng tràn ngập khung cảnh lễ hội. Tất cả đều đã sẵn sàng cho ngày mai. Mọi người dường như đang âm thầm kìm nén một hơi, mọi thứ chỉ còn chờ cho tới lúc bộc phát vào sáng mai khi lễ hội chính thức bắt đầu. Black nhanh hơn bước chân trở về chỗ trọ. Tối nay tốt nhất nên đi ngủ thật sớm để giành sức lực ngày mai còn chơi bởi.

Đêm nay sẽ lại là một đêm dài chờ đợi với nhiều người...

...

Buổi sáng, âm thanh pháo mừng tung bùng trên đường phố khiến Black sớm tỉnh lại.

Cũng không có gì để suy nghĩ. Black nhanh tay nhanh chân thu xếp vệ sinh cá nhân cũng như bữa sáng cho mình và đám pokemon. Không khí lễ hội bên ngoài không ngừng thôi thúc khiến cậu hoàn thành mọi thứ cũng nhanh hơn hẳn so với thường ngày.

Oke! Mọi thứ xong xuôi.

Đến lúc mặc quần áo mới trên người và xuất phát thôi!

Một ngày lễ hội chính thức bắt đầu.

...

Mang theo trên vai Pikachu và Rattata, vừa bước chân ra đường, đập vào mắt Black lúc này là dòng người đông nghìn nghịt. Không ngờ mới sáng sớm thôi mà đã đông người tham dự như vậy rồi. Black còn tưởng rằng sẽ phải đợi đến đêm mới có thể xuất hiện tình trạng này cơ. Bị không khí nào nhiệt xung quanh ảnh hưởng, Black tức khắc cũng cảm thấy cả người mình đang bùng bùng năng lượng sống.

Còn chần chờ gì nữa. Quẩy thôi!!!

...

Đi dạo trên con đường quen thuộc mỗi ngày, Black bắt gặp không ít đám biểu diễn tạp kỹ bên đường. Mọi thứ đều rất mới lạ và hấp dẫn đối với cậu. Lần trước lễ hội ở Cerulean Black hầu như chỉ tham gia vào buổi tối. Thời gian ban ngày khi đó hầu hết đều là ngồi xem Misty diễn kịch. Lúc này đi dạo một mình trên đường, cậu cũng coi như lần đầu được chính thức chứng kiến pokemon biểu diễn tạp kỹ.

Này cũng coi như đang xem biểu diễn xiếc đường phố được rồi.

Hai con Mankey đang diễn trò đi xe đạp một bánh chui vòng lửa. Một con đang đạp xe chạy vòng tròn trong khi một con Mankey khác đứng trên cơ thể nó. Anh bạn Mankey bên trên lúc này đang nhảy nhót trên không trung thực hiện liên tục những động tác khó như kiểu lộn nhào ba vòng trên không, chui qua vòng lửa, tung hứng thật nhiều hoa quả bằng tay và đuôi... v v. Thật là nhiều trò!

Ngay hai bên, hai con Onix vừa ngậm trong miệng một sợi dây cáp treo vừa uốn éo thân hình theo tiếng kèn của người huấn luyện viên. Nhìn này Black bỗng nhiên có chút cảm giác là lạ. Ừm, nếu thay hai con Onix kia bằng hai con Arbok thì sẽ đúng tiêu chuẩn biểu diễn múa rắn Ấn độ ở địa cầu. Có điều hiển nhiên đối phương dùng Onix cũng có lý do của riêng mình. Số là phía trên dây cáp treo đang có một con Machoke lực lưỡng biểu diễn trò đi thăng

bằng trên đây. Chẹp. Thay bằng hai con Arbok tuy đẹp nhưng khó mà đảm bảo độ an toàn. Cũng chỉ có sức mạnh cũng như hình thể của Onix là phù hợp tạo dựng hoàn cảnh cho trò đi trên đây.

Machoke khỏe léo di chuyển qua lại từ đầu này qua đầu khác. Đặc biệt là mỗi khi hai con Onix hai bên theo tiếng kèn biến đổi bất ngờ làm những động tác ngoài ý muốn như nằm nhoài ra mặt đất, hay như lộn vòng tròn, ngửa người ra sau. . . vv, nhìn Machoke than hình nhún nhảy vững vàng trên dây khiến mọi người đi qua bất gặp không thể không vỗ tay tán thưởng.

Không chỉ có biểu diễn tạp kỹ hành động, Black còn bắt gặp trên đường một chỗ biểu diễn ca hát ngoài trời rất đông người vây xem. Nghe nói năm nay thành phố có mời ca sĩ nổi tiếng về biểu diễn. Có điều còn phải chờ đợi cho đến buổi tối mới bắt đầu. Hiện tại mọi người chủ yếu đang xem biểu diễn nghiệp dư như mọi năm. Lúc này trên sân khấu đang là màn biểu diễn ca múa của nữ sinh trung học Celadon chào mừng lễ hội vì vậy mới thu hút được nhiều người xem như vậy.

Xiếc tạp kỹ, ca múa hát, ngoài ra lễ hội không thể thiếu đúng là trò chơi rồi. Lân la hồi lâu, không biết vào lúc nào cậu chàng đã đi tới khu cửa hàng trò chơi. Bên cạnh cậu lúc này đang là trò chơi bắn súng nhận thưởng. Một thanh súng trường có những viên đạn hình pokeball. Mục tiêu là những con pokemon nhồi bông không ngừng lấp ló di chuyển ở phía xa. Phần thưởng cho người chiến thắng cũng chính là đám pokemon nhồi bông mục tiêu kia.

Đứng xem một lát, Black phì cười khi bắt gặp một anh chàng liên tục bắn trúng Caterpie. Càng bắn mờ hôi anh ta càng chạy rùng rùng. Bên cạnh là cô bạn gái sắc mặt càng ngày càng khó coi. Hiển nhiên bạn gái anh chàng rất không thỏa mái với kết quả bạn trai đạt được. Nghĩ lại cũng thế, không mấy cô gái ở thế giới này thích những chú sâu róm kia cho dù chúng có là ở hình dáng pokemon đáng yêu đi chăng nữa. Vui cười đi qua, Black cũng không tránh khỏi ngửa tay vào bắn thử một lát. Kết quả khi rời đi, trên tay cậu đã có thêm một chú Clefairy nhồi bông bên người.

Một kết thúc không tồi tho!

Black đặt chiến lợi phẩm của mình lên trên đỉnh đầu. Đang muốn tiếp tục du ngoạn, cậu chàng liếc nhìn đồng hồ thì nhận ra thời gian bất giác đã sắp đến giờ ăn trưa.

Những lúc vui vẻ như thế này đúng là luôn trôi qua thật nhanh.

Black quyết định nhanh chóng xử lý bữa trưa rồi tiếp tục đi dạo trong khu trò chơi một lượt. Nhìn thật nhiều hành quán bên đường. Sẽ có rất nhiều thứ đáng để xem đây. Tinh thần ngẩng cao, Black rời khỏi khu trò chơi đi tìm nơi lót dạ.

Bụng đột nhiên cũng có chút đói đói rồi.

...

Kết thúc chương 111.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Trò chơi

- Sột xoạt... sột xoạt ...

- Haaaaa!!!

- Ngon thật!

Không biết bởi vì hoạt động nhiều nên ăn gì cũng ngon hay sao đó, bữa ăn trưa hôm nay Black ăn rất hợp khẩu vị. Một tô mì lớn bị cậu đánh bay chỉ trong chốc lát. Ăn uống xong xuôi, Black đứng dậy đi tới quầy thu ngân trả tiền. Sau đó đương nhiên là tiếp tục kế hoạch chơi bởi rồi.

- Chị ơi, tính tiền giúp em!

- Đợi chị một chút.

- Tiền thừa của em đây.

Đáp lời Black một tiếng rồi cô gái trong quầy quay sang trả lời một người đang đứng phía trước cậu. Black nhìn từ sau lưng nên không nhận ra đối phương. Ngược lại giọng nói của cậu vừa phát ra, cô gái đứng phía trước liền quay đầu nhìn về.

- Thầy Black?

- Ồ. Là em à!

...

Một lát sau...

- Các em đã đi chơi được nhiều chưa?

Black hỏi như vậy khi nhìn các cô nàng trước mặt đánh chén từng cây kem trên tay. Vừa rồi trong quán ăn cậu đứng dịp bắt gặp đám học sinh nữ của mình vừa ăn bữa trưa xong. Tất nhiên sau đó Black không thể thiếu việc bỏ tiền mua quà chiêu đãi cả đám một chút. Lễ hội thôi, gặp mặt mà không đứng lại làm chút liên hoan thì sao được. Tiền thì tất nhiên là Black phải trả. Ai bảo cậu đã làm thầy giáo rồi cơ. Black thở dài cảm thán vận đen của bản thân. Cái túi tiền mỏng manh của cậu giờ lại phải xẹp đi không ít rồi!

- Bọn em còn chưa đi được tí nào. Cả buổi sáng hầu như đều phải bận rộn cho tiết mục biểu diễn của trường.

- Lớp chúng ta có không ít người tham gia biểu diễn đó thầy!

- Đúng rồi. Thầy có xem bọn em biểu diễn không thế?

Một cô gái trong đám liên hoan nói chuyện.

“Tất nhiên là không xem rồi.” Black rất muốn nói thật với các cô gái, có điều bản năng sinh tồn khiến anh... Ừm, vẫn là trả lời trái sự thật thì tốt hơn!

- Đương nhiên là có.

- Bọn em biểu diễn tuyệt lắm. Đảm bảo không thua kém gì biểu diễn chính tới nay.

- Đưa nào đưa nấy xinh lung linh như cô tiên ấy!

Black nói xong, cả đoàn người chợt lặng đi vài giây. Thấy vậy trong lòng cậu bỗng dưng có chút thấp thòm. Chẳng lẽ vừa tăng bốc quá đà rồi. Tuy nhiên rất nhanh Black vứt suy nghĩ này đi sau đầu. Các cô gái đã có phản ứng.

- Thật vậy ạ!!!

- Yeeee!!!

- Hừm, em cũng nghĩ như thế.

- Oa ha ha ha!!!

- Xinh lắm hà thầy?

- Thầy cứ nói quá!

- Tốt quá rồi. Tớ cứ lo lắng mãi.

- Đã nói là không cần lo lắng mà.

- Không lo sao được chứ.

- Mei hóa trang xinh nhất!!!

- Ai đó còn làm sai mấy động tác đấy thầy ạ.

- Mình không có làm sai!!!

- @%^^&&*\$^&%^#

Thật nhiều con vịt a!!!

Black trong lòng gào thét. Đây là thanh xuân thiếu nữ sao? Không biết đám cô gái trước mặt này đang tạo thành bao nhiêu cái chọ rồi.

...

1 giờ chiều...

- Thầy không đi chung với bọn em ạ.

- Thôi khỏi. Như vậy thầy sẽ ngại lắm!

- Có gì đâu. Thầy đi với chúng em cho vui đi mà thầy.
- Đứng đấy. Em còn tưởng thầy sẽ đi chơi với bạn gái cơ. Nếu đã không có sao không đi chung với tụi em luôn.
- Đi đi thầy, em có thể gom số đo ba vòng các bạn nữ trong lớp cho thầy làm phần thưởng ồ.
- Oa, sao cậu có thể làm như vậy!
- Hừm, có gì to tát đâu.
- &*[^]&*>S&S&*((&

Này bảo sao thầy không dám đi.

Black lắc lắc đầu ngao ngán. Một đám thiếu nữ đông đảo tụ tập với nhau như vậy quả là một tai nạn. Này tốc độ tán chuyện khiến là đàn ông như cậu ở chung thật sự rất áp lực nha. Không chần chờ nữa, Black cầm xuống búp bê Clefairy mình thắng được dúi vào trong tay Mei. Tiếp đó không quản cả đám nghe rõ hay không, cậu tranh thủ nói chuyện.

- Cái này tặng cho bọn em đây. Thầy đi trước đây. Cả đám chơi vui vẻ nhé!

Nói xong, Black nhanh chân lén mất. Dòng người đông đúc rất nhanh che khuất bóng dáng cậu.

- Thầy ...!!!

Mei mới bật thốt lên một tiếng Black cũng đã mất bóng. Dòng người xung quanh không ngừng nhộn nhịp qua lại. Thất vọng trong giây lát, búp bê Clefairy giờ bị cô nàng siết chặt hơn mà không hề hay biết.

Lễ hội vẫn còn đang tiếp tục...

...

- Thầy Black đi rồi. Tại mọi người đẩy!
- Đâu phải lỗi của bọn mình. Tại thầy không muốn mà.
- &*@*\$^*&\$^*@*\$&*(
- Thầy đưa cho Mei thú nhồi bông làm quà này!
- Quà nhiên thầy quý Mei nhất kóp rồi.
- Vừa rồi nếu Mei yêu cầu có khi thầy đã ở lại rồi.
- Mọi người nhiều chuyện quá đi. Mau đi chơi lễ hội thôi kéo muộn.
- Được rồi.
- Đợi tớ với!!!
- Cậu chi biết ăn thôi!!!
- @@@. Ăn cũng có lỗi sao.
- *&*!&*\$^&***\$()

Không ai phản ứng, cô nàng đến sau dành tũn ngưu theo sát mọi người. Cứ như vậy, cả đám thiếu nữ cười cười nói nói đi loan khắp nơi.

Không khí lễ hội vẫn đang tiếp diễn.

...

Rời khỏi đám thiếu nữ đầy hoạt bát, Black tiếp tục dự định ban đầu của mình- lượn quanh khu trò chơi một lần.

Đầu tiên là cưỡi Ponyta vượt chướng ngại vật. Tất nhiên đây chỉ là một mô hình Ponyta bằng máy thổi. Người chơi ngồi lên lưng Ponyta mô hình và điều khiển nó thực hiện các động tác đã được lập trình sẵn. Trên màn hình phía trước mặt sẽ có hình ảnh một chú Ponyta đang chạy về phía trước. Mỗi khi có chướng ngại vật xuất hiện trên đường đi, người chơi cần điều khiển Ponyta mô hình làm ra các động tác vượt chướng ngại vật phù hợp. Ponyta trên màn hình sẽ làm theo nhờ đó an toàn tiếp tục tiến về phía trước.

Ừm, khá giống trò đua xe motor ảo ở địa cầu. Có điều vì bản thân cũng có Ponyta, rất nhanh Black mất đi hứng thú với trò này. Ngược lại điểm số của cậu đạt được cũng khá quan. Có điều ai có thể nói cho cậu tại sao phần thưởng lại là một chiếc chuông gió.không! Chẳng lẽ muốn cậu đeo nó cho cô nàng Ponyta của mình.

Hừm! Một ý tưởng không tồi!

...

Trò chơi cho một người khá nhiều và đa dạng, có điều không có mấy thứ khiến Black thật sự hứng thú. Đa số trò chơi như vậy có thể bắt gặp phần nào bóng dáng trò chơi trên địa cầu. Có hay chăng chỉ là ở thế giới này mọi thứ đều sẽ liên quan phần nào đến pokemon mà thôi.

Giống như trong một góc nào đó, có trò thử lực cánh tay cùng Machoke. Người chơi thử so tài cùng Machoke bằng cách cầm búa cao su đánh mạnh vào mặt cân máy đo. Đánh càng mạnh kim chỉ lực sẽ lên càng cao. Tất nhiên là người và pokemon tiến hành trên hai máy khác nhau được đồng bộ bởi một hệ số nhân biểu hiện trên mặt đồng hồ ở giữa. Black thử một lần với hệ số 20 và bị Machoke cho ăn hành ngay lập tức với độ cao gấp ba.

Nhìn về bảng ghi sức mạnh thông thường theo độ tuổi bên cạnh, Black buồn 5s.

Khi đến hào hứng bao nhiêu khi về lặng lẽ bấy nhiêu.

Thật bị thương cổ sự!

Có lẽ sau đó cậu này nên chăm chú hơn với việc tập thể hình hay hoạt động đại loại như vậy nhằm tăng sức mạnh bản thân mới được.

Sức mạnh không bằng một nửa thiếu niên cùng tuổi thật không vui chút nào.

Ngoài trò chơi cho một người còn có rất nhiều trò chơi tổ chức cho đám đông mang hương vị lễ hội. Khác với đám trò chơi dành cho một người thường được tập trung ở một khu. Các trò chơi mang tính lễ hội được tổ chức khắp nơi trên đường phố không có chỗ cố định. Đây cũng coi là một thú vui cho đám người đi dạo tham quan như Black.

Giống như một chỗ đang tổ chức thi người và pokemon cùng nhau vượt trường ngại vật. Một đám người chơi được mời lên bốc thăm. Mỗi một tờ giấy bốc thăm được sẽ ghi đầy đủ pokemon đồng hành và tư thế cả hai cần thực hiện khi di chuyển trên đường. Đường đua chia thành nhiều đoạn như vượt cầu độc mộc, thăng bằng trên các tấm ván trong khi chúng trôi theo dòng nước, nhảy vượt rào, đường chỉ dành cho người lùn,... v v.

Trò chơi phần nhiều yêu cầu yếu tố may mắn và đương nhiên là ý chí kiên định của người tham gia. Bởi đôi lúc đám pokemon đồng hành cùng người chơi rất làm quái khiến người xem dờ khóc dờ cười. Như một cô gái bắt được tấm thăm Hitmonlee và tư thế cưỡi ngựa trong khi Hitmonlee cần nhảy lò cò vượt chướng ngại vật. Sau đó mọi người cười nắc nẻ khi thấy Hitmonlee nghịch ngợm dùng đôi chân có thể co duỗi của mình khiến thân thể lên cao hạ thấp liên hồi trong khi nó nhảy lò cò. Ngồi trên lưng Hitmonlee, cô nàng tương tự cũng liên tục lên cao hạ thấp trong phạm vi độ cao cả chục mét. Nhìn bên ngoài còn kích thích hơn cả khi Black nhảy Bungy Jumping với Zippo.

Ai đi đà phật! Hi vọng là bữa trưa của nàng ta sẽ không phun hết ra ngoài.

Đang xem, Black còn bắt gặp trường hợp một anh chàng gầy tong teo bắt phải lá thăm Machoke với tư thế công chúa ôm. Kết quả anh ta lệt thềm trong vòng tay của Machoke. Đặc biệt khi Machoke dùng vẻ mặt ân ý đưa tình nhìn vào mắt anh chàng, sau đó còn muốn tiến hành một nụ hôn không biên giới với anh ta. Nay cảnh tượng không thể không khiến đám người xem bên ngoài phì cười.

Đến lượt của Black, cậu bắt phải lá thăm ngồi trên tấm lưới do bốn con Dodrio lôi kéo bốn phía. Kết quả chúng tốc độ vào khoảng cách không đúng khiến cậu lcu thì bị đẩy lên quá cao, khi thì bị đặt bệt xuống đất. Nói chung là sau khi vượt hết cả con đường, hai chân của Black dường như mất luôn chỉ giác.

Thật sự là rất hãi hại rồi.

Tuy nhiên được cái chơi rất vui.

...

Những trò chơi tính chất lễ hội như vậy Black bắt gặp không ít. Như tổ chức thi ăn cùng Snorlax, đi cà kheo đuổi bắt Doduo trong vòng tròn, thi lùa Caterpie đi đúng đường trong mê cung, bịt mắt dùng tay sờ để đoán pokemon... v v. Vô số trò chơi được tổ chức.

Cứ như vậy, Black lần lượt chơi thử các trò chơi trong lễ hội. Không ít lúc gặp phải những tình huống dờ khóc dờ cười của mình hoặc từ những người xung quanh. Chẹp. Lễ hội mà, vui vẻ là chính thôi. Cậu tự nhủ như vậy và tiếp tục hào hứng tìm kiếm trò chơi mới, tìm kiếm thử thách mới.

...

Lang thang hồi lâu trong khu trò chơi, Black chợt bắt gặp một đám đông đang đứng vòng tròn vây xem thứ gì đó. Thi thoảng còn có tiếng vỗ tay, tiếng húyýt sáo... v v. Trông có vẻ khá náo nhiệt. Lòng tò mò trỗi dậy, cậu liền nhanh chân lại gần.

...

Kết thúc chương 112.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Trò chuyện

- Cho xin đi nhờ một chút... cho xin đi nhờ một chút...

- Cảm ơn! Cảm ơn nhiều!...

Lượn lách đánh vông, chỉ mất chút thời gian, Black đã lên vào trung tâm đám đông. Mọi thứ giờ bây giờ hiển hiện ra trước mắt cậu.

...

- Còn có ai muốn thử sức nữa không?

Một tên thiếu niên đang hô hào xung quanh.

- Xin lỗi! Cho hỏi đây là đang làm gì vậy?

Black thấy này liền tranh thủ hỏi thăm một cậu trai đứng bên cạnh.

Tiếp đó qua lời giải thích của đối phương, có vẻ như ở đây đang tổ chức đánh bạc thi đấu trò chơi. Một đám thanh niên đang thách đấu trò pokemon đối kháng. Bất kì người nào đều có thể tiến lên thách đấu đám bọn họ để giành lấy phần thưởng chiến thắng. Tất nhiên khi tham gia người thách đấu phải nộp chút tiền lệ phí tham dự. Trong khi hai bên thi đấu, bên ngoài cũng sẽ có tổ chức đặt cược cho đám người vây xem.

Nói tới đây không thể không nói một chút về trò pokemon đối kháng này.

Bởi vì nhiều nguyên nhân, có thể do hoàn cảnh không cho phép, yếu tố gia đình, yếu tố sức khỏe, yếu tố tiền bạc,... hay do năng khiếu có hạn, hoặc đơn giản là có đam mê khác,... v v, không phải ai cũng sẽ trở thành một nhà huấn luyện pokemon. Tuy nhiên ở thế giới nơi mà thi đấu pokemon trở thành một môn thể thao không thể thiếu như ở đây chuyện thi đấu pokemon giao lưu với nhau là điều được mọi người yêu thích. Chuyện xuất hiện trò chơi điện tử xuất hiện giúp người chơi thỏa mãn ước nguyện điều khiển mọi loài pokemon thi đấu với người chơi khác có thể nói là một điều dễ hiểu.

Giống như trò pokemon đối kháng này nghe nói là sản phẩm đời mới nhất của dòng game pokemon đối kháng. Thế hệ cổ nhất của nó thường chỉ có các lựa chọn như ba dạng tiến hóa của Machop, hai dạng tiến hóa của Mankey, hay như Hitmonlee, Hitmonchan, Graveler, Geodude... v v. Chủ yếu là các pokemon chuyên đánh lộn. Và các tuyệt chiêu kèm theo lúc đó cũng chỉ đơn thuần là các động tác đánh nhau đơn sơ.

Theo thời gian và nhu cầu thị hiếu. Phát triển tới hiện tại bản mới nhất hiện giờ lấy dữ liệu chính từ tiến sĩ Oak, trong game có chứa đủ cả 150 loài pokemon vùng Kanto cho người chơi lựa chọn. Có điều khác với thi đấu pokemon trong hiện thực, trong game đối kháng này, người chơi chỉ có thể cho pokemon của mình học tập 4 tuyệt chiêu trước khi thi đấu.

Cũng vì tránh việc tuyệt chiêu pokemon bị đối thủ biết được. Máy chơi game có hai buồng máy cách âm và che chắn tầm nhìn lẫn nhau (giống buồng thẻ rút tiền ATM). Hai buồng máy được nối với nhau qua một máy tính có màn hình hiển thị chính giữa giúp phục vụ người ngoài quan sát. Khi tiến hành thi đấu, người chơi sẽ vào từng buồng riêng biệt lựa chọn pokemon, chọn chiêu thức... v v kèm theo rồi bắt đầu tiến hành trận đấu pokemon với nhau. Có thể tiến hành 1vs1, 2vs2 ... hoặc 6vs6 tùy theo lựa chọn.

Game được thiết kế sao cho giống hiện thực nhất. Tiếc là vẫn còn nhiều thiếu sót như số chiêu thức được dùng, hoàn cảnh chiến đấu, thời gian ra chiêu thức... v v. Tuy nhiên như vậy đối với đám người không chuyên về thi đấu pokemon cũng đã đủ rồi. Trò này hiện tại khá được đám thanh niên hoan nghênh. Nhất là những cô cậu nhỏ chưa sở hữu pokemon vì lý do tuổi tác.

...

Quay trở lại chuyện nơi đây, Black được cậu trai trẻ bên cạnh giới thiệu nhiệt tình tỉ mỉ về mọi chuyện. Cuối cùng chàng ta mới khoan thai hỏi một câu để lộ ra mục đích chính của mình.

- Cậu là huấn luyện viên pokemon phải không?

- Sao không vào tham gia một lần cho vui.

- Sẽ rất mới lạ đấy!

- *&^@!\$*^\$&*~*~@\$

Một loạt lý do xúi giục Black vào chơi được đưa ra.

A Lê Hấp! Cảm tưởng đây là thành viên trá hình bên ngoài chuyên hướng dẫn gã gặm người mới vào tham gia.

Có điều lẽ hội thôi. Sao có thể thấy mà không thử một chút chứ.

Và sau đó, không để anh bạn bên cạnh thất vọng, Black tiến lên phía trước, bỏ chút tiền lệ phí bắt đầu tham gia chơi thử.

...

Một thời gian sau...

Black ra khỏi phòng máy, bên ngoài vẫn còn bàn tán xôn xao rất náo nhiệt. Tiếp đó ngay khi Black vừa bước chân ra khỏi cửa, tiếng vỗ tay, hoan hô rất đúng dịp bốn phía lui động.

A Lê Hấp!

Đừng hiểu lầm!

Không phải họ đang vỗ tay cho Black đâu.

Họ đang vỗ tay cho đối thủ của cậu đấy!

Mềm!!! Black nhìn sang bên cạnh mình. Một anh chàng thanh niên “ngổ ngáo” đứng chất xuất hiện.

Lại gặp người quen rồi!

...

Một nơi nào đó trong lễ hội.

- Nào nào! Đừng có ủ rũ như vậy chàng trai! Thắng thua là chuyện bình thường ấy mà.

Anh chàng thanh niên vỗ vỗ vai cười ha hả khuyên nhủ. Có điều Black cảm thấy anh ta nói chuyện mang thành phần cso lệ nhiều hơn thật lòng.

Mà thôi! Thắng thua là chuyện bình thường, hơn nữa hôm nay là lễ hội. Nên thật vui vẻ mới đúng. Tay giờ lên chai nước “cạch” một tiếng chạm cốc với Zippo, Black tâm tình chợt thấy khá hơn nhiều.

Đúng vậy! Đối thủ hồi nãy của cậu chính là Zippo. Kể mà lần trước tiến hành thi gan với cậu ở cầu Cycling Road và đám Mankey, Victreebell... v v trong rừng. Nói kể ra cũng không kì lạ. Vốn dĩ tổ chức đánh bạc gom tiền chính là nhóm thủ hạ của Zippo làm. Vừa nãy thấy Black tiến lên tham gia, đã có một lần chạm trán giao lưu với nhau, Zippo liền không thể không đề phòng, trực tiếp tiến lên ứng chiến.

Kết quả ...

Hiện thực là hiện thực mà game là game. Quả nhiên trình độ chơi game của Black sao có thể là đối thủ của kẻ dày dặn kinh nghiệm chiến trường như Zippo. Rất nhanh Black bị đánh cho thảm không thể nhìn. Khoái trá vì trả thù được lần thua trước, Zippo không thể kìm được vui vẻ mời Black qua ngồi chơi nói chuyện. Đang buồn rầu vì thất bại Black không mấy suy nghĩ liền đồng ý.

Đó chính là lý do mà hai người ngồi cùng nhau lúc này!

...

- Đi chơi được nhiều chưa anh bạn trẻ?

- Cũng được kha khá rồi.

Black lên tiếng trả lời, sau đó hỏi ngược lại.

- Còn đám bọn anh thì sao? Tôi tưởng mọi người sẽ quây tung khắp lễ hội cơ. Sao đều tập trung hết nơi này thế?

Nghe câu hỏi của Black, Zippo khẽ thờ dài, bản chất “văn nghệ” thanh niên hiện ra. Anh chàng trả lời bằng giọng buồn xa xăm.

- Tất cả cũng chỉ vì theo đuổi ước mơ thôi!

- What?... Ước mơ!

Black bối rối. Gì mà lời ước mơ ra ở đây!

- Đúng vậy! Không phải tất cả đám huấn luyện viên như cậu đều ước mơ trở thành bậc thầy huấn luyện pokemon nổi tiếng hay sao?

- À ... thì ... đúng vậy!

Black áp ứng phụ họa. Ước mơ gì chứ! Cậu chỉ muốn mình thành người đàn ông mạnh nhất thế giới thôi. Như vậy sẽ không có gì có thể chi phối cậu nữa. Trong lòng tự hiểu, tai không quên lắng nghe Zippo nói chuyện.

- Nhớ tới khi còn bé tôi cũng từng ước mơ trở thành một bậc thầy huấn luyện pokemon. Có điều...

- Làm sao vậy!

Black tò mò hỏi.

- Cũng không có gì. Kể với cậu cũng không sao. Có một chuyện xảy ra không lâu sau khi tôi có chú pokemon đầu tiên. Tôi nhận ra rằng mình không có thiên phú trở thành nhà huấn luyện pokemon đỉnh cao.

- Thiên phú???

- Ừc.. ừc... ừc...

Uống hết chai nước trong tay, Zippo nói tiếp.

- Một người đã cho lời nhận xét về tôi, khuyên tôi không nên khẳng khái theo con đường nhà huấn luyện nữa. Tôi nhận thấy ông ấy nói đúng nên đã thay đổi ước mơ ban đầu của mình.

- Vậy thiên phú một nhà huấn luyện viên cần có là gì?

Black tâm tình có chút không đủ hỏi thăm. Zippo ngược lại không nhận ra sự khác biệt, thuận miệng trả lời.

- Là tốc độ phản ứng thần kinh, phản ứng cơ thể. Là đầu óc phân tích, là khả năng ứng biến, là kiến thức,... v.v. Rất nhiều thứ có thể cho là thiên phú tuyệt vời với một nhà huấn luyện viên pokemon.

- Có điều...

- Làm sao?

Zippo lắc lắc đầu trả lời.

- Nhiều yếu tố có thể đền bù nhờ tập luyện, có điều một số thứ đôi khi sẽ là những thiếu sót không thể bù đắp...

Nói đến đây Zippo quay sang nhìn chằm chằm Black. Thấy vậy Black tâm thần không yên lên tiếng.

- Làm sao rồi!

- Không có gì. Chỉ là tôi hi vọng thứ mình vừa nói ra cậu sẽ không truyền nó ra ngoài. Như vậy sẽ ảnh hưởng uy tín của tôi với cấp dưới.

- Yên tâm. Tôi sẽ giữ kín.

Black rất nhanh vỗ ngực đảm bảo.

Không biết Zippo nghĩ thế nào, ít nhất anh ta tiếp tục câu chuyện.

- Tôi phản ứng thần kinh quá chậm trong khi chiến đấu. Chẹp. Giờ nhớ lại, từ bé tôi đã bị coi là chậm chạp ngu ngốc. Đối với một huấn luyện viên bình thường thì không sao. Nhưng đó sẽ là rào cản không thể vượt qua nếu muốn trở thành bậc thầy huấn luyện pokemon nổi bật.

- Một trận chiến pokemon có thể thay đổi trong từng khoảnh khắc. Trong khi pokemon chờ đợi mệnh lệnh của huấn luyện viên, việc phản ứng chậm chạp là sợ hãi quá lớn khi đối đầu đối thủ ở những trình độ cao. Chưa kể tôi trong chiến đấu sinh tử có thể cần điều khiển nhiều pokemon cùng lúc. Lúc đó khuyết điểm này sẽ thật sự trở thành điểm yếu trí mạng.

- Tôi nhận ra rằng mình khó mà vượt qua được rào cản ấy nên đã thay đổi mục tiêu. Sau này, tôi- Zippo sẽ vượt qua Rocket, trở thành ông trùm dưới mặt đất của cả vùng đất Kanto này!!!

Nghe nghe, Black xấu hổ cười không nói. Không ngờ cha này lại có ước mơ làm kẻ xấu số một. Có điều ước mơ thôi. Cũng không thể ép người khác đều làm theo ý mình được.

Đang lúc cậu suy nghĩ nói chuyện rồi đi, một tên thanh niên hót hải chạy tới phía cậu và Zippo.

- Đại ca! Đại ca! Đã đến giờ rồi.

-Ồ. Đã đến giờ rồi cơ à. Tốt lắm. Ta tới ngay.

Nói rồi Zippo quay sang phía Black.

- Cuộc thi “Dũng giả du hí” năm nay bắt đầu rồi. Cậu có đi luôn với bọn tôi không?

Nghĩ lại việc mình đứng lẫn trong đám thanh niên đeo khuyên, đeo nhẫn, quần áo “phong cách”. Vẫn là đi một mình thì hay hơn. Nhận được câu trả lời của Black, Zippo cũng không làm nhiều hỏi thăm mà nhanh chóng rời đi hội ngộ với đám đàn em. Black cũng không ở đây thêm nữa, nhanh chân đi chuyển về nơi tổ chức cuộc thi.

Trong lòng đột nhiên có chút hồi hộp.

Không biết kết quả sẽ ra sao đây!

...

Kết thúc chương 113.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Điệu múa dưới ánh trăng

- Chào mừng quý vị khán giả đến với cuộc thi được chờ mong nhất trong năm- cuộc thi “Dũng giả du hí”.

- @\$&&*!&%*&*(#

Theo chân dòng người, Black rất nhanh tìm được nơi diễn ra cuộc thi. Lúc này MC đang một lần giới thiệu thể lệ cũng như nội dung, ...v v cho người xem. Black cũng tranh thủ ôn lại thông tin một lần. Chẹp. Nghe một hồi, thứ ấn tượng sâu nhất với Black chính là phần thưởng cực lớn 50000 buck dành cho người thắng cuộc. Một phần thưởng không hề nhỏ. Black tâm lý hừng hực.

Tiếp đó ban tổ chức bắt đầu công chiếu 20 đoạn video được ban tổ chức cho là tốt nhất. Đám người vây xem sẽ được phát miễn phí một tấm vé bầu. Kết quả cuối cùng sẽ dựa trên 30% đánh giá của ban giám khảo, 30% đánh giá của khách mời danh dự, và cuối cùng là 30% đánh giá trực tiếp từ người xem. Và cuối cùng là 10% trong thử thách cuối cùng. Có điều hầu như thử thách cuối cùng mang tính chất lễ hội nhiều hơn. Trong mọi lần tổ chức trước, đêm của nó hầu như không ảnh hưởng gì tới kết quả cuối cùng.

Thời gian lúc này đã là 3h chiều, cũng bởi có gửi băng video tham dự Black quyết định không lượn lờ khắp lễ hội nữa mà ở yên đây quan sát hình ảnh người tham gia. Tất nhiên cũng tranh thủ bỏ thêm một tấm phiếu bầu cho mình luôn.

...

Thời gian trôi qua, từng băng từng băng ghi hình được ông chiếu. Không thiếu những đoạn băng ghi lại những cảnh tượng rất hồi hộp gay cấn và không thiếu phần mạo hiểm. Black hòa theo mọi người thưởng thức và hòa mình trong tình cảnh đó. Theo từng đoạn ghi hình được công chiếu, tiếng vỗ tay cổ vũ của khán giả liên tục phát ra. Chất lượng năm nay rất cao nha.

Đợi mãi, đợi mãi, cuối cùng băng ghi hình của Black cũng xuất hiện. Vì để tránh cho rắc rối, Black còn mất không ít thời gian chỉnh sửa cả hai cuộn băng lại với nhau đồng thời làm mờ đi ảnh hưởng của đám Zippo. Đoạn băng không chỉ có công sức cậu bỏ ra mà còn giá trị ba con pokemon cậu trao đổi với Zippo khi đó.

Hi vọng sẽ có kết quả tốt.

...

Tất cả phim chiếu xong, Black cảm giác phản ứng cũng coi như không tệ. Tiếc là không có gì áp đảo rõ rệt từ phản ứng khán giả. Thôi vậy, cứ tiến hành bỏ phiếu đã. Kết quả cuộc thi sẽ được công bố vào cuối lễ hội. từ giờ cho tới lúc đó, băng ghi hình sẽ được tuần hoàn phát lại cho người xem.

Khi Black bầu xong tấm phiếu của mình thì thời gian cũng đã tới 5h chiều. Lúc này cần tranh thủ đi ăn bữa tối sớm để còn xem chương trình biểu diễn buổi tối. Black không làm nhiều chờ đợi tìm tới một quán cơm lễ hội. Buổi trưa, vì xử lý nhanh ăn mì thay cơm nên lúc này cậu thấy hơi đói.

Không ít người cũng có ý định như cậu nên dù chưa tới giờ cơm hằng ngày, quán ăn cũng đã rất đông khách. Black tình cờ tìm được một bàn trống bất

đầu gối ăn.

Bữa tối hôm nay cũng không tệ!

...

Cơm nước xong xuôi, khi Black xuất hiện trên đường phố thì trời cũng đã nhá nhem tối. Nơi chốn đã bắt đầu thấp lên ánh đèn. Cả không gian lúc này đã rực rỡ với thật nhiều màu sắc. Bất chợt Black còn bắt gặp đám trẻ con đeo những chiếc mặt nạ ngộ nghĩnh nô đùa trên đường. Tâm trạng vui vẻ, Black liền tìm kiếm dãy cửa hàng bên đường.

Một lúc sau, Black hải lòng mua cho Pikachu cùng Rattata hai chiếc mặt nạ pokemon hình chính bản thân hai đứa. Còn Black thì dùng một chiếc mặt nạ Clefairy khá ngộ nghĩnh. Trên tay là một cái pháo bông que đang lóe sáng lóe sáng tia lửa nhìn khá vui mắt.

Trang bị hoàn tất, Black mang theo Pikachu và Rattata thành thoi đi loạn xung quanh. Không lâu nữa sẽ tới thời gian biểu diễn buổi tối, đi được trong chốc lát Black mới nhớ ra cần phải sớm kiếm một vị trí thích hợp mới đúng. Thế là người và pokemon chuyển hướng về nơi dàn dựng sân khấu biểu diễn.

...

Đi ngang qua cửa hàng hoa, Black suy nghĩ giây lát liền dừng lại.

- Lấy cho cháu một đóa hoa tươi!

- Cảm ơn cô.

Trên tay có thêm hoa hồng để tặng, Black tâm lý thoải mái. Lúc này mới thật sự chuẩn bị đủ cho việc đi xem biểu diễn thôi.

Thời gian trôi qua...

Đúng 7 rưỡi tối, màn biểu diễn đêm nay chính thức bắt đầu.

Mở đầu là một màn múa rồng khai cuộc. Hai đội thanh niên, mỗi đội hơn hai mươi người mặc trang phục múa rồng, tay cầm gậy cứng điều khiển thân hình rồng phía trên uốn khúc, rồng phóng tới, rồng đảo lại... v.v. Thật nhiều động tác đẹp mắt! Hình rồng ở thế giới này cũng khác so với ở địa cầu, nơi đây người ta làm hình rồng giống y hệt hình dạng của Gyarados để biểu diễn. Nếu nói rồng ở địa cầu là hư thì múa rồng ở đây là thực. Điều múa thể hiện ý chí con người mong muốn trở nên mạnh mẽ như những sinh vật pokemon đang sinh sống bên cạnh.

Kết thúc màn múa rồng tiếp đến là tiết mục ca múa biểu diễn. Black thỉnh linh phát hiện trong số đó có tiết mục từ đám học sinh nữ của mình biểu diễn. Không ngờ tiết mục của học sinh năm nay lại có mặt trong chương trình biểu diễn ban đêm.

Ca múa biểu diễn, múa rối, kịch hài, ảo thuật, xiếc... v.v tất cả mọi thứ lần lượt xuất hiện. Black giống như mọi người vui vẻ đứng xem. Vị trí cậu tìm được cũng không tồi. Hoàn toàn có thể thấy cận cảnh biểu diễn trên sân khấu. Bởi thế mà lúc đám học sinh của mình biểu diễn cậu còn phát hiện có cô nàng vì căng thẳng quá mà múa sai động tác. Đúng như lúc mấy cô bé tự thuật hồi chiêu.

Các tiết mục về dần cuối, đang lúc Black nghi hoặc ai là ca sĩ ban tổ chức năm nay mời về thì ánh sáng chợt tối lại. Trên sân khấu chỉ còn duy nhất một ngọn đèn soi sáng người MC. Anh chàng lên tiếng giới thiệu.

- Chắc hẳn quý vị khán giả đã chờ mong tiết mục của nàng ca sĩ ngọt ngào chúng tôi mời đến thật lâu rồi phải không! Có điều trước khi cô ấy xuất hiện, chúng ta hãy cùng nhau thưởng thức một tiết mục hiếm có. Tiết mục trình diễn...

- ... Cho mời tiết mục của tiểu thư Erika- Leader gym thành phố Celadon và tiết mục cô mang đến ngày hôm nay “Điệu múa dưới ánh trăng”.

“Vỗ tay ào ào”

...

Tiết mục của Erika à?

Black ánh mắt chăm chú nhìn lên sân khấu.

Không gian chợt yên tĩnh lại nghe được cả tiếng lá rơi. Ánh đèn chiếu trên người MC đã biến mất. Sân khấu lúc này chỉ còn lấp lóa mờ ảo bởi ánh trăng.

Âm thanh vang lên cảm giác như đang nghe tiếng sóng rì rào trong ốc biển. Tâm thần nhẹ nhàng hòa vào không gian.

Bất chợt tiếng trống nổi lên, nhịp trống lớn dần theo thời gian. Và rồi...

- Thùng! Thùng! Thùng! ...

Ánh đèn chiếu sáng giữa sân khấu. Bóng lưng một nàng thiếu nữ thân hình yếu đuối, mỏng lưng xuất hiện trong màn sương khói.

- Phạch!

Theo nhịp trống trên nền sóng biển, thiếu nữ xoay người lại, chiếc quạt che tay bung ra che khuất đi khuôn mặt. Trên người nàng mặc một bộ kimono trắng điểm tuyết chút sắc hồng.

Từng âm thanh quạt lúc gấp lúc mở vang lên nhịp nhàng qua từng nhịp trống. Thân hình Erika mềm dẻo theo từng bước múa. Từng động tác, từng vẻ mặt, ánh mắt, thân hình hòa trong âm nhạc, Black nhìn cô gái múa ngay trước mắt mà tâm thần âm ỉm xao động.

Theo những động tác vỗ tay, gấp mở quạt, nhảy cao không trung, xoay tròn, uốn người sau lưng... v v dưới ánh sáng đèn lung linh, tiếng sao da diết. Tất cả làm người xem chìm đắm trong âm thanh bài múa. Để rồi đến khi ánh sáng đèn biến mất, bài múa kết thúc người xem vẫn còn dư vị chưa thoát ra được.

Tiếng vỗ tay từ mới đầu lác đác vang lên chuyển dần thành vỗ tay nhiệt liệt.

Một bài múa rất đẹp.

Người múa cũng rất tuyệt!

...

Cuối cùng cũng đến phần ca sĩ khách mời lên sân khấu. Lúc này là phần biểu diễn của Kurumi, cô ca sĩ đang được yêu thích nhất hiện nay bởi giọng hát ngọt ngào, khuôn mặt dịu dàng dễ thương. Black như nguyện lần đầu tiên gấp mặt nghe biểu diễn.

Giọng hát rất trong. Nghe như tiếng gọi nhẹ nhàng buổi sáng sớm vậy.

Tiết mục của Erika tuy độc đáo nhưng so với giọng hát và biểu diễn chuyên nghiệp của Kurumi thì còn kém một chút. Có điều không biết nguyên nhân gì, suốt cả quá trình xem Kurumi biểu diễn Black lại không cảm nhận được cảm giác khi xem Erika biểu diễn. Tuy vậy, nhìn mỗi khi cô gái biểu diễn xong đều có vô số người mang hoa lên tặng. Nghĩ nghĩ cuối cùng Black quyết định giữ lại hoa cho mình. Sợ rằng cậu vừa tặng hoa cho đối phương xong thì hoa cậu tặng cũng bị bỏ xó mất. Nghĩ vậy, Black xoay người rồi đi tiến về phía hậu trường.

...

- Tặng cô này!

- Tặng tôi à! Cảm ơn cậu nhiều nhé!

Erika mỉm cười ngọt ngào khi nhận đóa hoa của Black. Thấy vậy Black trong lòng chợt có chút vui vẻ. Đang lúc cậu định nói lời từ biệt, Erika lên tiếng nói chuyện.

- Cậu có đi cùng ai không? Nếu không tí nữa đi cùng tôi đi xem pháo hoa!

- Ừm... vậy cũng được!

Hơi chần chừ, Black mới lên tiếng trả lời.

- Vậy đợi tôi một chút. Tôi đang đợi thay trang phục múa. Năm nay ban tổ chức mời Kurumi về biểu diễn nên không gian cho các tiết mục còn lại eo hẹp hơn một chút.

Nghe Erika giải thích, mà xui quẻ khiến thế nào Black bật thốt lên.

- Không cần thay trang phục đâu. Mặc như vậy rất đẹp!

- Vậy sao!

Erika ánh mắt có chút tò mò quan sát chính mình. Black không còn cách nào khác gật đầu chứng thực.

- Vậy... Được rồi. Vậy chúng ta đi chơi lễ hội thôi!

Erika cũng không nói ra việc trang phục cần trả lại cho ban tổ chức. Hai người cứ như vậy bắt đầu vừa đi vừa trò chuyện.

Cách đó không xa...

- Sao vậy Mei?

Một cô gái tò mò hỏi cô bạn lớp trưởng của mình. Ánh mắt nhìn về phía Mei vừa nhìn, tuy nhiên cô không thấy có gì đặc biệt cả.

- Mình không sao. Mọi người thay đồ xong hết chưa!

- Gần hết rồi. Đợi thêm chút nữa là xong. Hi vọng chỗ xem pháo hoa bọn mình dự định sẽ không bị người dành hết!

- Chắc là không đâu.

Mấy cô gái lại bắt đầu lú lú trò chuyện.

Đường phố vẫn tấp nập người đến người đi.

Đêm nay sẽ còn là một đêm dài!

...

Kết thúc chương 114.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Trên xe

“Tớ hiểu...

Gió đổi chiều và cậu cũng thay đổi nhiều...

Cậu à...

Rồi sẽ có 1 ngày kí ức bay theo gió...

Trôi vào mây...

Hòa vào nắng...

Tan vào mưa...

Và...

Tớ sẽ trở lại là tớ của ngày xưa...

Như cái ngày cậu chưa từng đến...”

- Khoan đã Misty! Cậu đi đâu thế. Đừng đi!

Trong một không gian bốn bề trắng xóa, Black vừa chạy vừa hô hoán, mong sao đối phương trở lại.

- Tại sao lại như vậy cơ chứ! Mọi chuyện lẽ ra không nên như thế. Sao cố ấy lại đến lúc mình và Erika hôn nhau.

Black gục xuống, quỳ trên mặt đất. Hơi thở hồng hộc vì chạy quá sức. Một mùi từ thể xác lẫn tâm hồn.

“Yêu đủ nhiều.

Hứa hẹn đủ nhiều...

Nhưng...

Liệu có vì nhau mà làm tất cả?

Hay...

Lại buông tay nhau khi có người thứ

.. 3!?

Yêu nhau cuồng say

Yêu nhau tha thiết...

Nhưng rồi... cũng có ngày...

... Bước qua nhau...

..... như chẳng hề quen biết!?”

- Không phải như vậy!

Black nỗ lực phản bác.

“Xin lỗi vì thời gian qua đã lần tưởng cậu là của tôi. Xin lỗi vì đã làm cậu buồn phiền.

Từ bây giờ, cậu là cậu, tôi là tôi...

Chuyện của chúng ta giờ đã kết thúc.

Tôi sẽ không làm phiền cậu nữa!

Thời gian trôi đi.

Tôi sẽ học cách đi một mình...

Tôi sẽ cố quên đi bao nhiêu lời yêu thương... của cậu...

Xóa đi tiếng cười của cậu...

Xóa đi giọng nói ngày nào...

Xóa, xóa hết cậu nhé...

Tại sao điện thoại có thể tháo sim tháo pin...

Còn con người không thể tháo tim tháo não...

Nếu làm được như vậy thì nước mắt tôi đã không tuôn rơi khi...

Em yêu anh... ”

- Erika!

Black khuôn mặt ngờ ngàng nhìn cô gái hai mắt đầm lệ quay lưng chạy đi.

“Nếu là của nhau sẽ có lúc quay về.

Buông tay nhau nơi cuối con

đường...!!

- Tớ rẽ phải!!

- Cậu rẽ trái!!

Cậu bước đi con tớ quay lưng!!

Trên con đường cậu đã chọn!!

Lỡ như cậu vấp ngã!!

... Thì cậu à...!!

Hãy quay về nơi cuối con đường

đó nhé...!!

... Bởi vì!!

... Tôi chỉ quay lưng chứ...!!

... chưa bao giờ bước đi...!! ”

- Blue!

Black bật thốt lên, hình bóng Blue nhạt dần, lặng yên biến mất như khi nó xuất hiện.

“Con người ai cũng dễ thay đổi như gió sao? Nhưng gió thay đổi chiều cũng tùy mùa mà nhỉ? Con người cũng thay đổi theo mùa...

Gió vô tội mà, gió đầu phong lưu, đầu lạnh nhạt và mang lại nỗi buồn cho con người? Gió chỉ lướt qua nhẹ nhàng thôi, như đố dành vậy, gió tốt với con người nhiều.

Kỉ ức gửi nơi gió, mây giữ gìn, nắng sẽ làm nhạt đi, mưa sẽ phai nhòa tất cả. Nhưng có ai thấy tội gió, mây, nắng, mưa không? Đột nhiên phải giữ một thứ không phải của mình, gánh giúp cho con người những nỗi buồn vô hạn đó.

Con người sẽ lại thuần khiết như họ chưa từng có nỗi buồn nhưng gió, mây, mưa, nắng biết gửi ai để xóa đi nỗi buồn kia chứ.”

“Thích một Tình Yêu...

Nhẹ nhàng mà chân thành.

Mong được một vòng tay ấm

mỗi khi lạnh lẽo.

Một người đủ kiên nhẫn để thấu hiểu

và lắng nghe.

Một người làm trò ngớ ngẩn nhất

để mình vui.

Vậy là tất cả rồi.

Gió à...

Nhờ gió mang lời yêu thương...

Gửi tới người tôi yêu...

Đừng làm lạnh người tôi yêu... gió nhé.

Lặng lẽ thôi...!

Thoáng qua...

mang mát mẻ đến cho người ấy...!

Gửi đến người đó...

Tình yêu của tôi... gió nhé...!

Âm thầm thôi...!

Mong người ấy luôn hạnh phúc...!”

Black mở choàng mắt. Khuôn mặt lo lắng của Mei hiện ra trong đôi mắt. Cô gái đang dùng khăn tay xoa những giọt mồ hôi trên trán cậu.

Tất cả chỉ là một giấc mơ mà thôi!

...

- Thầy ngủ bao lâu rồi?

- ... chắc tầm hơn hai tiếng đồng hồ gì đó thôi ạ. Xe hiện tại mới lên cầu Cycling Road không lâu.

- Như vậy à!

Black thần thờ nhìn ra ngoài cửa sổ.

Lúc này đã là hai tuần sau khi lễ hội ở Celadon được tổ chức. Không cần được sự nhiệt tình từ đám học sinh trong lớp. Cuối cùng nhà trường đồng ý để cho Black mang theo đám học sinh đi du lịch dã ngoại. Điểm đến lần này là thành phố Fuchsia. Chính xác hơn là khu bảo tồn sinh thái thiên nhiên Safari Zone ở thành phố Fuchsia. Đoàn người sẽ tiến hành một lần du lịch hai ngày một đêm. Ngoài thời gian du lịch trong Safari, thời gian còn lại sẽ là thời gian tự do dành cho các học sinh tham quan thành phố. Tất nhiên nói là tự do thôi chứ nơi đám học sinh có thể đi chơi cũng sẽ có hạn độ. Dù sao nhà trường cũng phải chịu trách nhiệm an toàn trong cả chuyến đi mà.

...

- Nhìn kia! Thật là nhiều pokemon đang bay trên trời.

Một tiếng la lớn đánh vỡ không gian yên tĩnh. Mọi người phản ứng tự nhiên nhìn lên bầu trời qua khung cửa sổ. Chỉ thấy lúc này bầu trời đang cso vô số loài pokemon đang bay. Chúng tụ tập với nhau thành từng đàn từng đàn xếp thành hình cánh én di chuyển.

- Kít!!!!!!!!!!!!

Xe đột ngột dừng lại. Black theo bản năng ánh mắt hồi thẩm nhìn về phía bác tài xế. Có điều rất nhanh cậu biết rõ nguyên nhân. Qua cửa kính phía trước xe, rất dễ dàng nhìn thấy phía xa trước mặt một chiếc xe khách lớn đỗ lại bên đường. Nói tới vì lớp đồng học sinh nên lần du lịch này đoàn người được xếp trên hai chiếc xe khách lớn. Black thì nhận nhiệm vụ trông coi học sinh trên xe sau trong khi cô Rosa sẽ đảm nhiệm việc trông coi xe trước.

Ừm, vì đồng học sinh cũng như lo lắng lần đầu mang học sinh ra ngoài du lịch, Black có hồi thẩm ý kiến của hiệu trưởng trước khi đi. Kết quả, cô Rosa được cử đi cùng đoàn tham gia chuyến đi này. Đoán chừng hiếm thấy gặp được cảnh tượng hoành tráng như vậy nên xe trước quyết định nghỉ lại cho đám học sinh ra ngoài tham quan. Thời gian dù sao vẫn còn rất đầy đủ thời.

...

- Tốt lắm Mọi người hiện tại có thể xuống xe quan sát! Nhớ là đừng đi quá xa, xe có thể chạy bất cứ lúc nào.

- Yeeee. Thầy Black muôn năm!

- Nhanh ra xem nào!

- \$^&*\$^**(@&*(

Black cười cười nhìn đám học sinh lục tục ra khỏi xe. Đợi khi tất cả đã ra hết, cậu mới cùng Mei chậm rãi ra bên ngoài. Ừm, vì là lớp trưởng nên cô gái được phân công ngồi cùng ghế với cậu.

Ra bên ngoài xe...

Black ngẩng đầu nhìn trời. Vô số Pidgey, Pidgeotto, Spearow, có không ít Butterfree... v v, thậm chí có cả Farfetch'd xuất hiện trong đó. Đây cũng là lần đầu tiên Black nhìn thấy loại pokemon luôn mang theo cây hành bên người này. Loài Farfetch'd dùng cây hành mang theo làm khẩu phần lương thực khẩn cấp khi cần thiết. Nó cũng dùng cây hành làm vũ khí của mình giống như một thanh kiếm kim loại. Và cây hành nó mang theo còn rất nhiều diệu dụng khác. Điều này làm cho Farfetch'd không thể sống nếu thiếu cây hành bên người. Nó sẽ đi tìm ngay một cây hành khác nếu cây hành trên người bị mất.

Một loài pokemon khá thú vị.

Nghe nói hiện tại người ta đang có dự án lai tạo để tránh việc chúng bị tuyệt chủng. Và hơn hết...

Món hành xào từ những cây hành chúng chọn cực kì ngon và bổ dưỡng. Chúng là chuyên gia trong việc phân biệt chất lượng những loại cây hành chúng hay dùng.

...

Cả hai đoàn xe tụ tập trung lại một chỗ quan sát bầu trời.

- Chúng đây là đang di chuyển đi đâu vậy?

Thấy đám học sinh vừa quan sát vừa bàn tán xôn xao, nghe được ai đó đặt câu hỏi, Black vừa quan sát cảnh tượng hiếm có vừa chậm rãi giải thích cho cả đám người.

- Đây là đám pokemon tụ tập cùng nhau di cư về quần đảo phía đông nam Kanto để tránh cái rét mùa đông trên đất liền.

- Chuyện pokemon di cư này cũng không hiếm gặp. Có điều lần này chúng ta may mắn chứng kiến cảnh tượng rất nhiều đàn pokemon cùng nhau di cư nên mới đồ sộ như vậy.

- Ủm, để thầy lấy máy ảnh quay chụp lại!

Nói rồi Black mày mò lôi ra chiếc máy ảnh của mình. Từ cái lần gặp Mew rồi tiếp đó quay video kiếm tiền, hiện tại lúc nào cậu cũng không quên mang máy ảnh theo bên người.

- Thầy chụp cho bọn em vài kiểu nữa!

- Đúng rồi! Lúc này không chụp thì thật phung phí!

- Em nữa. Em nữa. Chụp cho em với.

- Tốt lắm, tất cả đều sẽ được chụp!

Black nhanh chóng phát biểu ý kiến tránh việc cả đám thiếu nữ làm rộn lên. Tuy rằng số lượng pokemon di cư lúc này không ít có điều sợ rằng mọi người cũng chỉ có thể quan sát trong thời gian ngắn mà thôi. Vì vậy Black hầu như dùng tốc độ nhanh nhất, giọng chắc nịch không cho từ chối sắp xếp mọi người, để tranh thủ thời gian chụp ảnh.

...

Một lát sau...

Đàn chim di trú đã bay đi xa dần. Đứng trên cầu nhìn chúng dần biến hành những chấm đen nhỏ phía chân trời, Black thở dài một hơi. Cũng may vẫn kịp chụp được không ít. Tiếp đó anh chàng quay người lên tiếng thúc giục mọi người trở về xe để tiếp tục hành trình. Tính đi tính lại từ lúc dừng xe đến giờ chắc đã qua khoảng hơn hai mươi phút rồi. Những lúc bận rộn như này thời gian luôn trôi qua thật nhanh.

Mọi người đều trở về ghế ngồi, xe bắt đầu khởi động, từ từ lăn bánh tiến về mục tiêu. Có điều đám học sinh có vẻ như còn rất hào hứng về những gì vừa bắt gặp. Cũng đúng thôi, sợ là đối với không ít người trong bọn họ cả đời sợ rằng chỉ gặp được một lần cảnh tượng hoành tráng như vậy.

Nghĩ nghĩ, mọi người hào hứng cao như vậy, Black quyết định tổ chức chút trò chơi trên xe. Ủm, chơi trò gà trống gà mái cũng không tồi.

Kết quả sau khi nghe xong Black miêu tả luật chơi, vì trên xe ngoài bác tài xế chỉ có mình cậu là con trai khiến Black rất bị kích bị phấn một mình một đội. Vốn dĩ kế hoạch ban đầu định chia thành hai bên theo hai dãy ghế thất bại hoàn toàn. Cũng may chỉ là thay từ vào mà thôi. Một loạt Gà trống tỏ tình Gà mái, Gà trống tái tại gà mái... v v được Black liên hồi bung ra. Đối diện cũng không vừa. Trên xe bắt đầu tràn ngập tiếng cười đùa không dứt.

Đoàn người cứ như vậy tiến gần về mục tiêu.

Thành phố Fuchsia!

...

Kết thúc chương 115.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Khu bảo tồn Safari Zone

- “Rất vui vì các bạn đã chọn đến với Safari Zone của thành phố Fuchsia.

- Tour tham quan pokemon này là cơ hội để bạn có thể thấy những con pokemon hoang dã mà bạn có thể chưa bao giờ từng gặp.

- Trước khi đi, mời bạn vui lòng để lại pokemon riêng của mình tại quầy. Chúng tôi cam đoan sẽ bảo vệ chúng an toàn cho tới khi bạn trở lại. Trong thời gian tiến hành tham quan, năm con Pidgeot 1 cho tới Pidgeot 5 của chúng tôi sẽ làm nhiệm vụ hướng dẫn.

- Cuối cùng, chúc tất cả các bạn có một chuyến tham quan vui vẻ!

- Mọi thắc mắc xin vui lòng liên hệ, ban quản lý và điều hành khu sinh thái Safari Zone, đường dây nóng 01234xxxxxx. Xin chân thành cảm ơn!”

Giọng nói điện tử vừa kết thúc, Rosa liền tranh thủ lớn tiếng nói chuyện.

- Mọi người chú ý đi cùng nhau. Không ai được rời khỏi đội ngũ, biết chưa!

- Vâng thưa cô Rosa!

Cả đám học sinh nữ đồng thanh đáp lời. Lúc này đã qua giờ ăn cơm trưa, đoàn xe đã tới địa điểm từ sáng. Có điều mọi người cần làm một loạt thủ tục cho tới lúc này mới có thể tiến vào khu sinh thái tham quan. Tất nhiên đám thủ tục đều được Black và cô Rosa lo liệu, còn đám học sinh thì chỉ cần chuyển đồ gửi nơi nhà nghỉ, sau đó đợi ăn cơm trưa là được rồi. Hiện tại cả đoàn người bắt đầu tiến hành tham quan. Cô Rosa đi đầu, Black thì tự giác đi chuyển cuối cùng. Hai con Pidgebot 1 và 2 bay dẫn đầu, mấy con khác chia nhau ra bay khắp đoàn, đảm bảo rằng lời nói của chúng có thể đến tai tất cả mọi người.

Nhìn học sinh của mình ánh mắt tò mò quan sát khắp nơi, Black đoán rằng đây đều là lần đầu tiên các cô nàng được quan sát nhiều pokemon như vậy. Vì số lượng người tham quan khá lớn, nên đoàn người chỉ có thể tham quan bằng cách đi bộ. Số lượng bê không đủ để tổ chức tham quan trên mặt nước.

Cũng hơi có chút đáng tiếc!

...

Không khí ở đây thật trong lành. Rừng cây mọc um tùm bốn phía khiến người ta có cảm giác tươi mát, sảng khoái. Pokemon nơi này cũng rất nhiều và đa dạng. Không biết có phải do đám Pidgebot dẫn đoàn người đi trong tuyến đường an toàn hay không. Ít nhất từ lúc khởi hành cho tới giờ, mọi người cũng không gặp phải con pokemon nguy hiểm nào.

Điểm danh đã bắt gặp ở đây có một cặp Paras và Parasect đi cùng nhau. Xuất hiện cả mấy con Exeggcute luôn ồn ào. Nidoran, Nidorina, Nidorino... v v, cũng gặp không ít. Giống như Oddish, Gloom, Vileplume đám pokemon hệ Gras (thảo) đoàn người cũng gặp vài lần. Đặc biệt cả đám còn bắt gặp một con Snorlax thật lớn trên đường đi. Nó đang ngủ ngon lành trong khi bên cạnh là một đám dây leo xù xì thật to. Nghe Pidgebot giới thiệu đó là thức ăn nó kéo về đây trước khi đi ngủ.

Theo thời gian trôi qua, đoàn người không ngừng bắt gặp các loại pokemon xuất hiện.

Trong bụi cỏ, đoàn tròn tròn có hai màu đỏ trắng kia hẳn là Voltorb. Đang đi chỗ kia là Doduo. Không xa còn có cả hai con Meowth đang nô đùa với nhau. Bắt gặp đoàn người đi qua, cả hai còn dùng ánh mắt tò mò nhìn về.

Ồ, thậm chí có cả một con Psyduck đang ôm đầu ở chỗ này.

Lại thấy một con Poliwhar đi dạo ở đây. Đoán chừng gần chỗ này sẽ có hồ nước hoặc sông suối gì đó chảy qua.

Một con Tagela nữa này!

Bà mẹ nó! Có cả một con Arbo vừa dùng Teleport (dịch chuyển tức thời) xuất hiện.

Một con Kangaskhan mang theo đứa con trong túi đi ngang qua.

Một gia đình Rhyhorn đang an lành gặm cỏ.

Đoàn người còn bắt gặp một con Farfetch'd đang dùng cành cây làm tổ.

Haizzz!!! Thật là nhiều loài pokemon sống ở nơi này.

Vậy mà...

Anh lại không có pokeball để bắt!

Đúng vậy, trước khi vào tham quan, tất cả mọi người đều bị tịch thu hết pokemon cũng như pokeball trống trên người. Nói chung khu sinh thái chỉ cho xem, không cho phép bắt. Dù sao nơi đây có thể tồn tại không ít loài pokemon quý hiếm có khả năng bị tuyệt chủng. Nghe nói còn có cả Dratini sinh sống ở nơi này.

Black nhìn từng con pokemon vượt qua trước mặt mà lòng thở dài thườn thượt.

Đoàn người vẫn tiếp tục đi.

...

Phòng máy điều hành...

Một loạt màn hình máy tính giờ đang hiển thị hình ảnh đoàn người tham quan. Trong phòng ngồi không ít nhân viên của khu sinh thái. Một người đàn ông trung niên đầu hói lên tiếng hỏi.

- Cậu có chắc lần này hệ thống an ninh của chúng ta an toàn chứ! Tôi cũng không muốn chuyện như lần trước xảy ra.

Đúng vậy, cách đây không lâu có một vị khách tới khu sinh thái tham quan. Kết quả cậu ta lén mang theo pokeball vào bên trong. Tiếp theo đó vì nhầm

lần thu phục một con Nidoqueen dẫn tới hai con Nidoking đang chiến đấu giành bạn tình nổi giận xông tới tấn công. Bè bị đánh chìm, mộ trong hai con Pidgebot bị đánh nát. Cũng may cuối cùng còn có một con Pidgebot đi theo vị khách. Cả hai sống một đêm trong rừng và bị không ít pokemon tấn công. Cũng may là mọi chuyện cuối cùng không có chuyện đáng tiếc gì xảy ra. Có điều lần này đông học sinh như vậy, nếu gặp phải trục trặc, sợ rằng mọi người không gánh nổi trách nhiệm liên quan.

- Không sao đâu ạ! Hệ thống Pidgebot hoạt động rất tốt. Chúng có thể giúp khách tham quan vượt qua mọi trường hợp rắc rối.

- Hơn nữa lần trước nguyên nhân chủ yếu là cậu Red kia lén mang pokeball vào khu sinh thái. Lần này chúng tôi cũng đã chỉ thị cho Pidgebot dẫn đoàn người đi tuyến đường an toàn tránh đi lãnh địa của một số loài pokemon nguy hiểm.

- Mọi khả năng có thể gây nguy hiểm đều bị giảm xuống đến mức thấp nhất. Nếu như vậy còn có sự cố xảy ra thì chúng ta cũng chỉ có thể bất lực không giúp được gì. Dù sao tất cả mọi người đã cố gắng hết sức rồi.

Một thanh niên quay người nghiêm túc trả lời vấn đề. Nghe vậy người đàn ông đặt câu hỏi cũng đành bùi ngùi chấp nhận.

- Hi vọng sẽ không có chuyện gì xảy ra!

Nhìn đám người trên màn hình. Mong rằng các cô bé đáng yêu này có thể có một cuộc dã ngoại an toàn vui vẻ.

...

Trong khu sinh thái,...

Thời gian trôi qua, đoàn người quyết định nghỉ ngơi dừng chân một chút ở một chỗ thảm cỏ trống trải.

- Thật nhanh!

- Tất nhiên. Chúng đang dùng Agility (cao tốc di động mà) mà.

- Hóa ra là như vậy!

- Hừm. Thầy Black, sao thầy biết thật nhiều kiến thức về pokemon vậy?

- Các em chỉ cần chăm chỉ đọc nhiều sách thì sẽ biết nhiều kiến thức giống thầy.

Black cười cười nhỏ giọng trả lời.

Nói là dừng chân nghỉ ngơi, kì thật là đoàn người gặp được hiếm có một màn chiến đấu của hai anh chàng Scyther. Lúc này tất cả mọi người đang nhỏ giọng đứng từ nơi xa quan sát. Nghe Pidgebot thuyết minh, có vẻ như đây là một trận đấu tranh giành vị trí thủ lĩnh trong đàn Scyther.

Trong hai con Scyther đang chiến đấu kia có một con có vết sẹo trên mắt đang là thủ lĩnh của đàn, con còn lại chính là scyther trẻ tuổi muốn khiêu chiến địa vị của đối phương. Nếu thành công nó sẽ trở thành thủ lĩnh mới. Khi đó con đầu đàn sẽ bị đào ra khỏi bầy cho tự sinh tự diệt. tất nhiên nếu con Scyther trẻ tuổi khiêu chiến thất bại, nó cũng sẽ phải chịu kết cục tương tự.

Black đoán chừng con Scyther đầu đàn kia hẳn là có tư liệu trong ban quản lý khu sinh thái. Nếu không khó mà lý giải việc Pidgebot có thể vừa nhìn đã nhận ra thân phận của nó. Tuy nhiên hiện tại tình lực câu cậu chủ yếu dành cho việc quan sát trận chiến của hai con pokemon.

...

Thật nhàm chán!

Này là tâm lý của Black hiện giờ sau một đoạn thời gian quan sát hai con Scyther chiến đấu. Nói tới, chiến đấu pokemon đôi khi không đẹp mắt gay cấn như người ta nghĩ. Nhất là trận chiến giữa hai con pokemon hoang dã dưới con mắt nhìn của một huấn luyện viên. Đám học sinh nữ có thể thấy hấp dẫn vì hai con Scyther đang hùng hực chiến đấu. Khả năng Black quan sát một thời gian liền tìm thấy không ít thời điểm hai con pokemon hoàn toàn có thể hạ gục đối phương nhưng lại để lỡ mất thời cơ.

Này hẳn là do cả hai đều không được huấn luyện đi. Dù cho một trong số đó có alf con đầu đàn dày dặn kinh nghiệm cũng không tránh được. Nói chung sinh sống trong khu sinh thái cũng nhẹ nhàng hơn bên ngoài nhiều, không có áp lực sinh tồn bảo sao khả năng chiến đấu của chúng không cao. Hai bên liên tục dùng đòn tấn công về phía đối thủ. Có điều quanh đi quẩn lại vẫn chỉ là Fury Cutter (liền hoàn chém), Vacuum Wase (liền hoàn trảm), False Swipe (lướt mặt), Quick Attack (tấn công nhanh),... v v.

Nhìn tình hình này trận chiến sẽ chỉ có kết quả khi một bên bị hao hết thể lực. Nói tới hiện tại con Scyther trẻ tuổi có ưu thế thể lực hơn, có điều con Scyther đầu đàn kinh nghiệm cao hơn một chút, cũng bởi thế việc tiêu tốn thể lực bị nó hạn chế ở mức tối đa. Kết quả cuối cùng thật không dễ phán đoán chút nào. Ít nhất thì lúc này đám Scyther đang đứng xem bên ngoài đều đang chăm chú chờ đợi thủ lĩnh xuất được xác nhận.

Black bắt đầu quan sát nơi khác. Lát sau không nhìn được nữa, nhân lúc Pidgebot không chú ý liền vòng vo di chuyển xung quanh. Trận chiến sợ là sẽ kéo dài thời gian không ngắn nữa.

...

Thoát khỏi đám người, Black nhếch nhếch miệng nở nụ cười gian xảo. Thật ra cậu đã đợi cơ hội như thế này lâu rồi. Bởi lẽ lúc này kiểm tra đồ dùng, cậu đã lên giấu một quả pokeball trống trên người. Hê hê, làm sao cậu có thể để việc đám pokemon quý hiếm lượn lờ trước mắt mà không làm gì cơ chứ. Tiếc là kiểm tra nghiêm quá, cậu chỉ có thể giấu được một quả. Đây cũng có nghĩa là cậu chỉ có thể bắt được một con pokemon mà thôi. Ban đầu khi lập kế hoạch tới nơi này cậu còn có ý định tìm bắt một con Dratini- loài pokemon siêu hiếm. Có điều vì đông người nên du lịch trên mặt nước bằng bè bị hủy, hiện tại muốn đi tìm Dratini sợ là không có kết quả tốt. Chẹp. Thôi vậy, đành thay đổi đối tượng khác thôi.

Black bắt đầu tìm kiếm mục tiêu cho mình. Cũng nên hoàn thành sớm một chút, dù sao việc này cũng không thể để đám quản lý khu sinh thái phát hiện.

Ừm, bắt nhanh nhanh rồi trở về bảo mình mắc tiểu nên đi lạc.

Chẹp. Anh quả là thông minh nhất trần đời.

Lý do này quá chuẩn!

Miệng ngâm nga câu hát, Black bắt đầu lùng sục xung quanh.

Các tình yêu bé bỏng của anh ở đâu mau ra đây nào!

Đi với anh rồi anh sẽ mỗi ngày làm thức ăn ngon cho ăn.

Là lá là là là lá lá ~

...

Kết thúc chương 116.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Mê hoặc

- Vèo!!!

- Bụp!

Một quả pokeball rơi trên mặt đất, rung rung một chút rồi ngừng lại. Black vui vẻ chạy tới thu thập chiến lợi phẩm của mình. Có công mài sắt có ngày nên kim. Cuối cùng cậu cũng coi như đã hoàn thành xong mục tiêu ban đầu. Không uống công cậu im lặng rình mò theo đối phương cả một đoạn đường dài.

Nhân tiện bặt mí thêm một chút. Nếu là du khách bình thường lạc đường trong Safari Zone, Pidgebot máy đi theo đảm bảo an toàn sẽ xuất ra một quả pokeball được chế tác đặc biệt gọi là Safari Ball cho du khách. Loại pokeball này là pokeball chuyên dụng dùng để bắt pokemon trong Safari Zone. Du khách có thể sử dụng chúng để phòng thân khi bị thất lạc. Dù sao trong khu bảo tồn cũng không thiếu loài pokemon nguy hiểm. Nếu so sánh với trên địa cầu, phân phát Safari Ball cũng tương tự như phân phát súng gây mê cho đám người du lịch. Tất nhiên nó chỉ có một phát. Có điều uy lực cũng không tệ. Không chỉ vậy, Pidgebot sẽ còn phổ cập thêm tri thức pokemon trong Safari Zone chỉ có thể dùng Safari Ball mới có thể thu phục.

Nói vậy thôi chứ tất nhiên Black không phải là du khách bình thường. Sẽ không thật sự hoàn toàn tin tưởng tin tức được cung cấp. Nghĩ lại mà xem, ngay cả pokemon có chủ cũng có thể bị băng Rocket cưỡng ép thu phục bằng pokeball mới. Việc pokemon trong Safari Zone chỉ có thể bắt bằng bóng Safari Ball tất nhiên là không thể tin. Nếu pokemon nơi này chỉ có thể dùng Safari Ball để bắt vậy đám săn trộm có lẽ sẽ thất nghiệp mất rồi. Nói cho cùng này chỉ là biện pháp để khu bảo tồn đề phòng bị đám du khách nổi lên ý nghĩ bắt trộm pokemon mà thôi. Ừ, giống như Black ý chí kiên định như vậy du khách tất nhiên là sẽ không bị chuyện này làm ảnh hưởng mấy may.

Trên thực tế Safari Ball quả thật cũng có ảnh hưởng đặc biệt đối với pokemon ở nơi đây. Đây cũng giúp cho du khách khi đi lạc có năng lực bảo vệ. Dù sao không phải du khách nào cũng là huấn luyện viên pokemon. Nhất là khi đám người tham quan không được mang theo pokemon của bản thân bên người, Safari Ball mà không thể trực tiếp thu phục pokemon hoang dã, kết cục sau đó sợ rằng sẽ không hay ho chút nào. Nói vậy để thấy có Safari Ball trong tay trong khu bảo tồn là điều tuyệt vời biết bao, đảm bảo mở cũng có cơ hội thu phục những con pokemon quý hiếm mà không cần chiến đấu, yêu cầu chỉ là ném àm thôi. Tất nhiên vì lý do đó xác suất thành công cũng sẽ không cao. Có điều tóm lại có hi vọng là tốt rồi, ban quản lý khu bảo tồn cũng không khuyến khích du khách đi lạc không phải sao. Hơn nữa pokemon dùng Safari Ball thu phục mang ra sẽ bị khu bảo tồn thu hồi. Tóm lại vẫn là tự lực cánh sinh thì tốt hơn.

Quay trở lại hoàn cảnh hiện tại, Black lúc này không có pokemon chuyên dụng. Tuy nhiên là một huấn luyện viên pokemon dày dặn kinh nghiệm, cậu cũng có phương pháp riêng của mình.

Mỗi con pokemon trên thân thể đều sẽ có một hay một vài vị trí đặc biệt gọi là điểm sinh mạng. Những huấn luyện viên kinh nghiệm có thể nhờ vào những vị trí đó ném pokeball nhằm tăng cao xác suất thu phục chúng. Cũng chính nhờ có những điểm sinh mạng này mà huấn luyện viên đôi khi không cần pokemon chiến đấu làm giảm sức mạnh đối phương cũng có thể thành công bắt pokemon vào trong pokeball. Tất nhiên sau đó chúng nó có tâm phục khẩu phục mà nghe lời huấn luyện viên hay không thì không biết. Ngoài ra một số loài pokemon quá yếu, hoặc tính cách cho phép có thể làm cho việc không cần chiến đấu vẫn bắt được pokemon dễ dàng xảy ra hơn. Nổi bật chính là đám Caterpie, trúng pokeball đập vào người rất hay xảy ra chuyện này.

Nhìn con pokemon mới trong pokeball, Black cười cười hài lòng. Cuối cùng thì cũng thu thập được một con Eevee. Chuyến du lịch Safari Zone này cũng coi như không uổng phí thời giờ.

Đúng vậy, trong pokeball bây giờ là một con Eevee cậu bắt gặp được trong khi tìm kiếm. Black trên đường bắt gặp khá nhiều loại pokemon hiếm gặp. Tuy nhiên cuối cùng Black vẫn lựa chọn Eevee để thu phục. Lẽ ra mục tiêu ban đầu của cậu là tìm một con Dratini. Loài pokemon cực kì mạnh mẽ, niềm mơ ước của vô số huấn luyện viên ở Kanto. Nghe người ta đồn đại rằng trong khu bảo tồn này từng có Dratini xuất hiện trước mặt du khách. Nó gần như là pokemon có giá trị nhất ở nơi đây. Tiếc là số người tham quan lần này quá đông làm hủy mất tour du lịch bằng bè nổi trên sông. Đoàn người chỉ có thể tham quan trên mặt đất. Vì vậy suy nghĩ mãi cuối cùng Black chọn thu phục Eevee. Dù sao nó cũng là một pokemon quý hiếm khó tìm. Ngoài ra độ nguy hiểm của nó cũng không cao.

Nói chung chính vì độ nguy hiểm nên Black mới quyết đoán thu phục nó. Giống như Scyther cũng rất khó gặp. Tất nhiên gặp phải cả đám tổ chức luận võ đại hội như vừa này không tính. Black cũng không thể ngay mặt tất cả mọi người ném pokeball bắt chúng được. Ban quản lí không tóm cổ black thu hồi pokemon mới là lạ.

Ngoài ra, du khách vào tham quan khu bảo tồn bên ngoài không có pokemon mang theo, ném pokeball không cần thận chọc giận đối phương không khéo còn có nguy hiểm tới tính mạng. Hai lưỡi dao to tướng của Scyther chém lên người sợ là không có kết cục tốt đẹp gì. Nghĩ đi nghĩ lại, vẫn là Eevee phù hợp tâm ý nhất. Ừm, sau này nên cho nó tiến hóa theo phương hướng nào đây nhỉ. Dù sao nó có tới tận bảy loại tiến hóa thuộc tính. Đây cũng là một vấn đề đáng suy tư. Black quay người vừa đi vừa nghĩ. Hiện tại nên quay trở về nơi đám người tập trung rồi.

...

- Ấc!

Black vừa vạt ra lùm cỏ mía cao quá đầu người, thỉnh thoảng bị cảnh tượng trước mắt làm cho ngạc nhiên sững sờ. Phía trước mặt cậu thật đông pokemon tụ tập với nhau.

Quái thật, chỗ này hoàn toàn lạ hoắc, khác xa lúc cậu đi tới.

Chẳng lẽ cậu lại đi lạc đường rồi. Nếu vậy thì thật sự là gay go thấu. Khả năng lúc truy đuổi theo Eevee làm cậu nhầm lẫn mất phương hướng. Cũng may mà cậu không chọn một con Abra bắt gặp trên đường làm mục tiêu. Nếu không sợ rằng đuổi theo nó Teleport (dịch chuyển tức thời) còn chết nữa. Hiện tại chỉ có thể đi vòng trở về tìm lại phương hướng thôi. Nhìn cảnh tượng trước mắt thật đông Nidoran Male, Nidoran Female,... các loại tập trung cùng một chỗ. Đoán chừng bọn nó đang tổ chức ngày lễ tình nhân đi. Black trong lòng cười thầm, quay người trở về chỗ cũ. Hi vọng mọi chuyện tiếp theo diễn ra suôn sẻ.

...

Một thời gian sau.

- Sao em lại ở đây?

Black đầy mặt khó hiểu nhìn cô gái trước mắt. Thật không hiểu tại sao đối phương lại xuất hiện ở chỗ này.

- Em... em thấy thầy rồi đi... nên...

Mei ấp úng đáp lời.

Nghe này Black mới biết hóa ra không chỉ riêng mình bản thân không esohứng thú xem hai con Scyther đánh nhau. Hic, hi vọng không có quá nhiều người phát hiện. Ừ, có điều dù có phát hiện cũng chưa chắc đoán được mục đích của mình nói chỉ là đi theo như này này. Nếu không phải cậu quay ngược trở lại sợ rằng cũng không phát hiện được đối phương. Thật là thất trách mà!

- Em đi theo thầy lâu chưa?

Black mặt mũi nghiêm nghị hỏi.

- Em... em thấy thầy bắt con pokemon vừa này.

- Như vậy là không đúng! Khu bảo tồn không cho phép du khách bắt trộm pokemon.

Mei đầy mặt chính nghĩa lên án kẻ nào đó làm việc trái quy định.

A Lê Hấp! Không ngờ lại bị bé nó bắt quả tang. Hình tượng anh minh cao thượng của anh nay còn đâu.

Không được! Cần tu bổ lại hình tượng gấp.

Và thế là Black bắt đầu dùng hai tram phần trăm năng lực ngôn ngữ khuyên răn đối phương. Đây không phải là vấn đề trái quy định hay không. Đây là quyền tự do của mỗi con pokemon cần đạt được. Chúng nó luôn có nhu cầu, có lý tưởng, hoài bão cần thực hiện. Vì vậy việc Black đang làm là giải cứu chúng khỏi ách đô hộ... à không, là giải phóng khỏi gông cùm xiềng xích, mang cho chúng tự do cần đạt được. Tất nhiên năng lực một người có hạn, cậu chỉ có thể chọn một vị làm đại biểu, pokemon sẽ theo cậu rồi đi tăng cao năng lực bản thân vì mục tiêu cao cả vĩ đại của mình. Ừm, một tương lai tươi sáng đang chờ đợi nó. Tương lai bắt đầu từ ngày hôm nay... bla bla.

- Em có thể không báo cáo ban quản lý, tuy nhiên có điều kiện thầy phải đáp ứng.

Vốn đang lời triết lý, ví dụ miêu tả sinh động sâu sắc dễ hiểu, Mei bất thành linh chen ngang một câu làm Black nghẹn lời.

A Lê Hấp! Quả nhiên học sinh thời nay đều là trưởng thành sớm sao. Thời thiếu nữ ngây thơ nay còn đâu.

- Được rồi. Em nói thử xem!

Black giọng thay đổi nghiêm túc lại chờ đợi đối phương đề yêu cầu. Chỉ cần không quá khó khăn, vì một con Eevee siêu hiếm cậu quyết định bất chấp rồi. Chúa phù hộ chúng con. A men!

- Em muốn...

...

Thời gian trôi qua, quanh quẩn bên tai lúc này là tiếng rả rích kêu của một vài loài pokemon, tiếng sột soạt trong bụi cỏ, tiếng lá thổi xào xạc qua kẽ lá. Nơi này chỉ có một thứ âm thanh. Âm thanh của thiên nhiên.

Black mang theo Mei đường cũ trở về. Tốt nhất là nhanh chân một chút quay lại. Ừm, có điều hai người cùng lúc lạc đường khi đi vệ sinh có vẻ hơi gượng ép. Cậu còn cần tìm theo lý do thoái thác mới được.

Thời xanh mây trắng, cả hai yên lặng không nói chuyện, Black đi phía trước vạt ra chướng ngại bên đường, Mei yên tĩnh theo sau không một tiếng động. Đồi tai cô giờ hơi ửng đỏ. Không ai biết hiện tại cô nàng đang suy nghĩ gì. Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi. Cho đến lúc...

...

- Có gì đó không đúng lắm!

Black làm bầm lên tiếng đánh vỡ yên tĩnh. Bản năng làm cậu cảm giác có gì đó nguy hiểm vẫn rình rập cậu quanh đây.

- Em có cảm thấy gì khác thường không?

Cậu quay sang hỏi cô bé bên cạnh. Cô gái khẽ nghiêng đầu suy tư. Ừm, trông thật đáng yêu!

- Em không cảm thấy gì. Có chuyện gì hả thầy?

Giọng nói của cô nàng làm Black tỉnh táo lại. Hai người dừng chân không tiếp tục di chuyển. Black bắt đầu quan sát kỹ càng xung quanh nhằm tìm ra chút manh mối.

Kết thúc chương 117.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Đôi mắt

Một nơi nào đó trong khu bảo tồn...

- Có vẻ như chúng ta vừa vòng vo lại quay trở về vị trí cũ.

Black giọng nặng nề lên tiếng.

Haizzz. Quả nhiên mọi chuyện sẽ không đơn giản như vậy sẽ xong việc.

- Là quỷ đánh tường hả thầy?

Mei nghi hoặc hỏi lại.

Cái gọi là quỷ đánh tường theo cách giải thích khoa học là do hai bàn chân con người không hoàn toàn tương xứng nhau. Cũng chính vì lý do này khi con người theo bản năng đi thẳng về phía trước thì thật ra là họ đang đi theo một đường cong. Và tất nhiên nếu đường cong như vậy mãi kéo dài thì kết quả là họ đang đi trên một vòng tròn, cuối cùng bản thân sẽ quay trở về điểm xuất phát. Tất nhiên hoàn cảnh xung quanh mới là nhân tố then chốt để cao việc này xảy ra. Chẳng lẽ hai người lúc này lại vô tình gặp phải một chỗ như vậy trong khu bảo tồn. Nếu thật là như vậy thì cũng quá là xui xẻo đi. Black bắt đầu đắm chiều suy nghĩ tìm cách phá giải. Mê cung cái gì gì ghê nhất rồi!

Thời gian trôi qua nhanh, Black chợt phát hiện mặt trời đã ngã về tây lúc nào không hay. Thế này thì chẳng mấy chốc nữa màn đêm sẽ buông xuống nơi này. Chết tiệt thật! Chẳng lẽ đêm nay cậu lại phải sống ở trong rừng. Nơi này về đêm sợ là sẽ lạnh ỉt dữ nhiều. Pokemon trong khu bảo tồn chắc chắn dày đặc hơn nhiều so với ở bên ngoài. Có muốn trốn cũng chẳng biết chôn đi đâu.

Nếu lỡ chân lọt vào lãnh địa của đám dữ dần sống về đêm thì còn khổ nữa. Black cũng không muốn mình lại một lần nữa chơi trò chơi sinh tồn trong rừng rậm mà không có pokemon bên cạnh bảo vệ. Một lần chơi đùa cùng với Zippo là quá đủ rồi. Hơn nữa hiện tại không còn cuộc thi dừng giả du hí để mà kiếm tiền. Đây lấy đâu ra động lực mà chạy. Đã vậy còn phải chăm sóc cho cô gái nhỏ bên cạnh.

Này hoàn cảnh hiện tại rất tồi tệ rồi biết không!

Nghĩ như vậy, cuối cùng Black quyết định liều một phen. Cậu lôi ra pokeball được giấu kỹ trong người, tung pokemon mình mới thu phục ra ngoài.

- Xuất hiện đi Eevee!

Đúng thế! Giác quan của con người có thể khiến Black và Mei bị hoàn cảnh nơi này mê hoặc làm cho lạc lối. Tuy nhiên này đó đối với kẻ từng sống quanh năm ở đây như Eevee, đoán chừng mọi chuyện sẽ rất dễ dàng giải quyết là đi. Vừa rồi cậu không muốn sử dụng nó dẫn đường chủ yếu sợ tí nữa bất ngờ gặp phải đoàn người trên đường về. Nếu bị nhiều người hơn nữa bắt gặp sợ rằng Eevee cậu mới thu phục sẽ phải nộp lại cho khu bảo tồn mất. Chuyện đó mà xảy ra thì mục tiêu cuộc du lịch của cậu tới đây chẳng phải đi tong vô ích.

Có điều hiện tại tình thế làm khó con người, cậu cũng chỉ đành trông cậy vào Eevee và vận may của mình mà thôi. Hi vọng chốc nữa có thể gặp phải địa hình quen thuộc để thu nó về pokeball. Chẹp. Than ôi cái vận may thời nay! Đã thế còn không biết nó có chịu nghe lời hay không nữa. Dù sao cũng là pokemon vừa mới thu phục mà thôi. Hi vọng đồng chí này sẽ dễ nghe lời một chút.

Mọi tính toán trong đầu chỉ thoáng hiện lên trong chốc lát, Black nở nụ cười cậu cho là thân thiện, hòa ái nhất hướng về nơi Eevee vừa mới xuất hiện. Sợ rằng chỉ cần thêm cái kẹo que nữa là cậu đã đủ để biến thân thành phần tử xấu đang dụ dỗ, lừa bán trẻ con. Giọng cậu vang lên thật là dịu dàng.

- Eevee ngoan! Cậu dẫn đường giúp mọi người rời khỏi chỗ này nhé! Được không?

Nói chung, pokemon đều có thể hiểu được ý đồ của con người qua ngôn ngữ, qua tâm tình... bằng cách này hay cách khác. Tùy vào độ thông minh nhanh nhạy mà chúng sẽ có phản ứng đáp lại. Con Eevee này của Black dường như rất thông minh, nó phản ứng rất nhanh.

Có điều ai có thể nói cho Black biết nó phản ứng lúc này là chơi cái nào vừa ra a!!!

Chỉ thấy Black vừa mới nói xong, cậu bất ngờ phát hiện Eevee đang nằm run lẩy bẩy trên nền cỏ, cơ thể nó co do cúm rúm, không ngừng thu mình lại. Black lúc này rất muốn ngửa mặt lên trời chửi thề một câu, đồng thời sâu sắc hoài nghi chỉ số thân thiện của bản thân mình.

Chẳng lẽ bạn thân đây lại đáng sợ như vậy sao!

Bé ngoan đừng đùa anh!

Đang lúc Black muốn nỗ lực an ủi đối phương kèm theo mong muốn khẳng định lại chỉ số thân hòa của bản thân, hoàn cảnh xung quanh cậu chợt biến đổi nhanh chóng.

Tiếng gió bỗng nhiên rít lên mạnh hơn.

Black cảnh giác, ngẩng đầu quan sát xung quanh. Vốn khi nãy Black và Mei đang đứng trong rừng cây, lúc này khắp nơi lại bắt đầu xuất hiện sương xám tràn ra.

Đúng rồi! Mei đâu???

Black nhìn quanh. Mei đã biến mất từ bao giờ.

Chuyện quái gì xảy ra thế này?

Gắng giữ bình tĩnh, Black quay mặt về vị trí cũ. Eevee giờ cũng biến mất. Bà mẹ nó!

Đây là răng?

Không đúng!

Đây rõ ràng là ảo cảnh.

Đúng vậy. Bao sao mới đó mà đã chiều tà luôn rồi. Còn sương đen bao phủ núi rừng nữa. Sợ bạn thân không phát hiện ra là ảo cảnh hay sao? IQ thế này là biết đây rõ ràng là đang có pokemon hoang dã tấn công bạn thân rồi.

Phải làm gì bây giờ? Lúc này bên người cũng không mang theo pokemon để mà chống cự.

Chết tiệt thật!

Nhớ tới hình ảnh Eevee lạnh run nằm trên mặt đất. Nghĩ lại hóa ra nó sợ hãi kẻ đang gây ra hoàn cảnh bây giờ thì đúng hơn. Thật là... này còn hi vọng gì đây! Black bắt đầu đi dành lấy ngựa chết làm ngựa sống, miệng ra mệnh lệnh.

- Eevee, dùng Quich Attack tấn công mình.

Hoàn cảnh lại biến hóa nhanh chóng. Xung quanh giờ trở thành một màu trắng xám. Chỉ riêng cái bóng đen dưới chân Black bỗng nhiên phóng to ra cả chục lần nhìn hết sức đáng sợ. Mang theo hình thù kì dị, nó mở rộng chiếc miệng đầu máu đỏ au khổng lồ của mình, lao về phía Black như muốn nuốt sống cậu. Chỉ trong khoảnh khắc, Black chỉ cảm thấy cả cơ thể mình không còn chút sức lực nào. Thân thể mệt mỏi rồi, đau ê ẩm. Sinh mệnh dường như bị đối phương rút cạn đi.

Thật là đáng sợ!

Đừng bảo là mình hôm nay sẽ ngóme cù tôi ở đây nhé.

Khốn kiếp! Chỉ muốn bắt trộm một con pokemon thôi mà. Có cần thiết xui xẻo như vậy không.

Bình tĩnh, hoàn cảnh ác liệt hơn thế này cũng không phải không trải qua. Tương lai rồi cũng sẽ tươi đẹp hơn.

Cầu trời khản phật, lần sau con sẽ không bao giờ bắt trộm pokemon nữa. “hic hic”

...

Thời gian quay ngược lại trước đó một chút.

Mei yên lặng nhìn Black tung pokemon ra ngoài. Có điều đang lúc Black nói chuyện, xung quanh thân thể anh chàng chợt xuất hiện một màn sương xám bao phủ mà bản thân không hề phát giác. Eevee lạnh run run nằm trên mặt đất. Phía đằng sau, Mei bị tình cảnh trước mắt làm kinh ngạc ngay người. Có điều sự việc cũng không vì phản ứng của cả hai lúc này mà dừng lại.

Black ra lệnh cho Eevee tấn công bản thân. Có lẽ do tính cách, hoàn cảnh hay vì trả thù kẻ vừa lén bắt mình hoặc lý do gì đó, ít nhất hiện tại Eevee nghe theo mệnh lệnh của Black. Nó bay người lên, đâm mạnh về phía anh chàng. Cơ thể anh bị đánh bay ra xa thật xa.

Đòn đánh mạnh góme! Sợ là có không ít chất chứa oán giận trong đó.

Mei há to miệng không biết mình nên phản ứng như thế nào.

Thân thể Black bị một làn sương mù dày đặc vây quanh điều khiển đứng dậy như con rối. Có lẽ đòn đánh của Eevee có chút hiệu quả, ít nhất đối thủ đã chịu lộ diện. Một con pokemon xuất hiện phía sau lưng Black.

Đây là một con Gasty hoang dã đang quấy phá!

Black đã từng có lần giảng giải trong bài giảng về một số đặc điểm của đám pokemon hệ Ghost (ma). Mei vẫn còn nhớ rõ kiến thức trong đó. Đám pokemon hệ ma thường rất thích trêu đùa hay dọa nạt con người hoặc các loài pokemon khác. Nghe nói có nghiên cứu chỉ ra rằng cội nguồn sức mạnh của chúng bắt nguồn từ cảm xúc của sinh vật xung quanh. Tất cả từ vui buồn, sợ hãi, đau khổ... đều có. Chính vì lý do đó không ít trường hợp con người hoặc pokemon đi qua những nơi hoang vắng sẽ gặp phải bọn chúng dùng ảo ảnh mê hoặc rồi tiến tới tấn công. Sợ rằng tình trạng của Black bây giờ chính là như vậy.

Ngay khi Gasty xuất hiện trong nháy mắt, một luồng khí trắng từ thân thể Black bay ra bị nó hút vào trong cơ thể. Khuôn mặt Gasty hiện lên vẻ thỏa mãn. Ngược lại khuôn mặt của Black đột nhiên trở nên tái nhợt, trắng xám đi. Thấy hình ảnh này xuất hiện, Mei quá sợ hãi.

Đây là Gasty đang dùng ảo cảnh lấy trộm đi sinh mệnh của đối phương. Giống như con người khi hiến máu, nếu số lượng vừa phải, qua một thời gian cơ thể sẽ hồi phục bình thường. Sợ là sợ đối phương lấy quá số lượng. Đến lúc đó không phải là hiến máu mà là mất máu quá nhiều mà dẫn đến tử vong. Nhất là khi đối phương là pokemon hoang dã thật sự khó có thể cân nhắc chuẩn mực.

...

Black thấy mình đang đi bộ trong bão tuyết ngập trời. Khắp nơi là một màu trắng xóa vô bờ bến. Cậu thấy linh hồn mình lơ lửng trên không trung. Phía dưới là cơ thể đang không ngừng đi về phía trước. Gió lạnh từng cơn cắt qua cơ thể đau tê tái. Thân thể mệt mỏi, già rồi vô lực. Cậu chỉ cảm thấy linh

hồn như đang lạnh dần lạnh dần. Suy nghĩ trở nên thật chậm chạp. Dù cho biết rằng mình đang ở trong ảo cảnh cũng không có biện pháp nào thoát ra. Muốn lên tiếng ra lệnh cho Eevee xung không được. Cơ thể cậu dường như mất điều khiển.

Cảm giác lúc này rất kì quái. Thật giống như bản thân đang trong rạp chiếu phim nhìn lên màn hình xem nhân vật trong đó dần dần đi về phía tử vong. Dù cho nhân vật đó là chính bản thân mình.

Lạnh!

Thật lạnh!

Cứ như vậy sao không?

...

Khi thân thể đã chết lạng không còn chút cảm giác. Giữa đầy trời tuyết trắng bay chọt xuất hiện một đôi mắt khổng lồ.

Một đôi mắt kì lạ. Một bên mắt xanh, một bên mắt đỏ tương như của hai người.

Ánh mắt của nó nhìn chăm chú vào bản thân cậu, hoặc đang nhìn cả thiên địa này.

Tuyết dần dần không còn bay nữa.

Mặt đất chuyển dần về màu sắc nó nên có. Màu xanh của thảm cỏ tươi xuất hiện.

Trên bầu trời, đôi mắt kì dị dường như thu nhỏ lại biến thành một nàng thiên sứ váy trắng với đôi cánh trắng phát phơ vờ nhẹ.

Khuôn mặt cảm giác thật quen thuộc.

Tất cả tối sầm lại.

Tiếng ai đó đang gọi bên tai. Một cảm giác mềm mại bao phủ cơ thể. Cảm giác thật dễ chịu.

Khi con người vừa phải trải qua một mối công việc ban ngày, đêm về trải lưng trên tấm đệm ấm êm. Con buồn ngủ kéo tới như lẽ đương nhiên.

Mọi thứ dần chìm vào giấc mộng.

Cả không gian quay trở về yên ắng.

Kết thúc chương 118.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Trong phòng tắm

Ánh nắng ấm áp chiếu lên khuôn mặt. Thân hình còn đang nằm rạp trên mặt đất. Cơ thể có vẻ như đã dần dần khôi phục lại. Black mở choàng đôi mắt. Cảnh vật xung quanh vẫn còn hơi mơ hồ.

Chóp chóp mí mắt. Mọi thứ dần trở nên rõ ràng hơn.

- Thầy đã tỉnh rồi?

Giọng nói trong trẻo, thanh thoát mang chút hơi ấm quan tâm vang lên bên tai. Cậu đưa mắt nhìn sang. Khuôn mặt trắng với đôi má hồng ánh vào trong mắt cậu. Thân hình cô gái quanh quẩn trong màn sương mù mỏng lung.

- Ủ. Thầy tỉnh rồi. Em không sao chứ?

- Vừa rồi là chuyện gì xảy ra?

Black theo bản năng vừa nhìn về phía đối phương vừa đặt câu hỏi.

Tiếng nói vừa dứt, một bóng đen đột nhiên từ sau lưng cô bé nhảy ra, lao về phía cậu.

- A...!!!

- Đây là...???

Giật mình tỉnh lại, Black lúc này mới nhận rõ diện mục của đối phương. Bóng đen vừa toát ra là một con Gasty. Sương mù bao phủ cô bé vừa rồi cũng chính là hơi sương của nó. Chẹp. Khả năng vừa tỉnh dậy còn có chút mơ hồ nên vừa rồi không kịp nhận ra.

- Pi pi không được nghịch ngợm!

Mei giọng nghiêm túc cảnh cáo Gasty. Nghe nữ chủ nhân nói như vậy, Gasty cụp mắt, mặt buồn rầu, ủ rũ bay trở về. Hình ảnh cảm tưởng giống như trẻ nhỏ bị gia trưởng quát mắng khi làm sai sự. Nhìn thấy thế, Black cảm giác đầu óc mình có chút mê muội. Đây là náo cáo nào với cái nào vừa ra. Khi nào thì pokemon mà dễ dàng huấn luyện như vậy.

Nói tới pokemon ở thế giới này có rất nhiều loài. Và lẽ tất nhiên trong số đó sẽ có những loài không chỉ rất khó thu phục mà còn rất khó huấn luyện. Đám pokemon hệ ghost (ma), Psychic (tâm linh), Dragon (rồng) có thể nói là tiêu biểu. Tình hình trước mắt rõ ràng Gasty không phải pokemon của Mei. Thế quái nào trông nó còn ngoan hơn cả Eevee mình mới thu phục nhỉ? Hàng trăm câu hỏi không có lời giải. Có điều Black vẫn quyết đoán vút nó ra khỏi sau đầu mà tranh thủ xử lý tình huống trước mắt cái đã. Thời gian không còn nhiều.

- Thầy ngất đi bao lâu rồi?

Black lên tiếng cắt ngang quy trình giáo dục pokemon của bé gái.

- Mới được một lúc thôi ạ!

- Đều là do Pi pi gây ra. Có điều nó cũng không phải cố ý đâu ạ. Chỉ vì nơi này đám pokemon đều bị nó treo cột dẫn tới lâu rồi không có ai mắc bẫy nữa khiến cho sức mạnh của nó suy giảm nhiều.

- Vừa rồi em đã răn dạy nó rồi.

Mei nghiêm túc đáp lời.

- Ô. Em thu phục nó rồi à? Vừa nãy em làm sao thu phục được nó vậy?

Black ngạc nhiên hỏi lại. Vừa rồi không có pokemon giúp sức, không có pokeball để thu phục, cũng không có huy hiệu gym để mà điều khiển. Thật không nghĩ ra cô bé có thể thu phục được Gasty kiểu gì. Nếu dễ dàng như vậy Black cũng không cần phải trộm giấu pokeball mang vào đây.

- Này... cái này...

Mei ấp úng không đáp. Thấy vậy Black xua xua tay.

- Nếu không tiện nói thì thôi. Này cũng không phải chuyện quan trọng. Chúng ta cần nhanh chóng quay trở về chỗ đoàn tham quan thì tốt hơn.

- Vâng. Để em dẫn đường cho. Gasty biết đường rồi khỏi chỗ này.

- Vậy cũng tốt.

Black vừa trả lời vừa nhân tiện thu Eevee trở lại pokeball. Lúc này cũng không cần thiết sự giúp đỡ của nó. Cứ như vậy, hai người nhanh chân xuyên qua rừng cây bụi cỏ tiến về địa điểm họ rời đi.

...

Thời gian trôi qua nhanh, chuyến tham quan dần về hồi kết. Đoàn người di chuyển trở lại khu nhà bán quản lý. Trong lúc này việc Black và Mei đi lạc mất một quãng thời gian cũng không gây nên nhiều sự chú ý. Một phần vì lúc đó mọi người mãi theo dõi trận chiến pokemon hấp dẫn, mặt khác dù sao Black cũng đã là giáo viên. Tuy có chút ảnh hưởng nhưng không coi như không có mấy vấn đề. Thời gian buổi chiều ngày du lịch đầu tiên cứ như vậy kết thúc một cách mỹ mãn. Đoàn người trở lại nhà khách du lịch dùng cơm tối. Đêm nay tất cả mọi người còn có thể đăng ký đi dạo chợ đêm tại Fuchsia. Không khí vẫn rất náo nhiệt.

...

Ban đêm...

Bởi nguyên nhân đoàn du lịch lần này ngoại trừ Black và bác tài xế còn lại đều là nữ giới, buổi đi dạo chợ đêm sợ rằng tỷ lệ cao sẽ biến thành buổi đi dạo phố của các cô nàng. Black mới sẽ không một mình chơi vui trong nữ nhi quốc như vậy. Cậu ngay từ sớm đánh tiếng với cô Rosa buổi tối mình có công việc khác. Cũng bởi vậy khi các cô gái hí hửng đi dạo chợ đêm thì Black riêng mình rời đi.

Nói tới bởi vì thành phố Fuchsia là nơi cổng vào duy nhất của khu bảo tồn Safari Zone. Hằng năm có một số lượng lớn pokemon được đưa về đây cũng như được chuyển ra ngoài. Số lượng lớn pokemon đa dạng về loài cũng như số lượng khiến nơi đây trở thành thiên đường cho đám người chăn nuôi pokemon.

Khác với huấn luyện viên pokemon mục tiêu chủ yếu là nâng cao sức chiến đấu của pokemon, năng lực ứng đối của bản thân để tham gia tranh tài trong các giải thi đấu. Các nhà chăn nuôi pokemon chủ yếu nghiên cứu cách chăm sóc pokemon làm sao cho hiệu quả, từ khẩu phần ăn, thời lượng huấn luyện, hệ thống xoa bóp hồi phục... v.v. Hầu như mọi vấn đề có thể ảnh hưởng liên quan sức khỏe cũng như năng lực của pokemon đều được bọn họ nghiên cứu, so sánh phân tích thành kinh nghiệm lưu giữ lại. Ừm, so với huấn luyện viên pokemon có lẽ họ chỉ thiếu phần quan tâm tới năng lực, kinh nghiệm chiến đấu của bản thân họ mà thôi.

Black đi dạo trên đường phố. Thời điểm này cũng không phải ngày lễ ngày tết gì, một buổi tối bình thường như bao ngày. Trên đường vẫn có thể bắt gặp những cửa hàng tạp hóa, cửa hàng ăn, khách sạn, khu vui chơi, cửa hàng thời trang, cửa hàng đồ điện... v.v. Thậm chí xuất hiện cả những cửa hàng bán đồ ăn vặt trên đường. Những xâu thịt nướng, mì phở nóng hôi hơm phức, hàng nước chè, trà đá ven đường. Nếu như không phải thỉnh thoảng xuất hiện hình bóng những con pokemon, có lẽ Black sẽ nghĩ tới mình vẫn đang sinh sống ở trên địa cầu.

Trời đêm nay thật nhiều sao.

...

Đi mãi đi mãi, cuối cùng cậu cũng tới nơi cần đến. Đây là một cửa hàng nhỏ không mấy nổi bật trên khu phố. Ít nhất là so với những chiếc biểu hiệu bằng đèn đường sáng lấp lánh xung quanh. Black nghĩ như vậy khi bước chân tiến vào quán.

- Leng kèn... leng keng...

Tiếng chuông gió treo trên cửa làm đánh động không gian nhờ đó thông báo có người tiến vào. Cửa hiệu không người. Có lẽ bởi nguyên nhân trời đã về đêm chẳng. Black bình tĩnh tâm thần đánh giá nơi đây. Ánh vào mắt cậu là hai dãy kệ đựng đồ dài ở giữa. Bên trên kệ đặt nhiều loại bình bình lọ lọ mấy móc mới lạ. Khuất phía xa là lối cầu thang lên trên lầu. Bên trái là dãy xô pha dành cho khách ngồi chờ nghỉ ngơi. Bên phải thiết kế giống như quầy tiếp tân với nhiều ngăn tủ chứa đồ. Một chiếc máy khá lớn được kê trên mặt bàn. Nhìn lướt qua một hồi, Black quay lưng đóng cửa lại. Nhiệt độ trong phòng trở nên ấm hẳn.

...

Trời về đêm, khu nhà khách...

- Lọc cọc... lọc cọc...

- Đến rồi đây ạ!

- Cảm ơn chị.

Đưa mắt nhìn người dẫn đường rời đi, Black tiến lên mở cửa. Lúc này cậu đã trở về khu nhà khách nghỉ lại đêm nay. Nghe nhân viên nơi quầy tiếp tân nói các cô gái cũng vừa mới đi dạo phố về. Lúc này đã tầm 10 giờ đêm, Black hiện tại chuẩn bị hưởng thụ một chút tắm suối nước nóng xem nó như thế nào. Bởi lẽ đoàn du lịch thuê trọn gói nhà nghỉ, nam giới lại chỉ có một mình Black bởi vậy cậu cũng chỉ đành nhờ người dẫn đường. Đoán chừng cả khu tắm tập thể giành cho nam giới giờ chỉ có mình cậu.

Cửa mở ra, sương mờ tràn ngập. Cảm giác ẩm áp phủ lên thân thể. Black cởi chiếc áo ngủ rộng bên ngoài, thân thể tiến vào trong làn nước. Thật thoải mái!

- Tốt lắm. Cả đám xuất hiện đi!

Theo âm thanh cậu phát ra, từ chiếc áo ngủ lóe lên ánh sáng, đám pokemon xuất hiện tại trên bờ. Pikachu, Rattata, Magikarp, Ponyta, Exeggutor, Exeggute, Pidgeotto và cuối cùng là mới thu phục Eevee. Cả bọn giờ bắt đầu ồn ào thích ứng hoàn cảnh mới.

- Tất cả trật tự một chút!

Black nghiêm nghị ra lệnh. Nghe vậy, đám pokemon mới nhỏ tiếng lại.

Thật ra khu tắm suối nước nóng vốn là không cho phép đám pokemon xuất hiện. Có điều ai bảo nơi này chỉ có một mình Black sử dụng thôi đâu. Chính vì lý do đó cậu chàng mới lên đem pokemon tới cho cả lũ hưởng thụ một chút. Tất nhiên để tránh phiền phức thì đám pokemon cũng cần yên tĩnh mới được.

...

Đang khi Black ngâm mình trong làn nước ấm, tâm thần mê mải bay lượn, âm thanh ồn ào bên cách vách làm cậu tỉnh lại. Nhếch tai chăm chú lắng nghe. Có vẻ đây là tiếng động nổ đũa của đám học sinh.

À phải rồi. Nhớ không lầm thì khu nhà tắm bị ngăn ra làm hai. Một bên dành cho nam giới, bên kia dành cho nữ giới. Vách ngăn ở giữa là một bức tường bằng gỗ.

Một vài ý nghĩ kì lạ nổi lên trong đầu.

Bình thường nhà khách hiếm khi xuất hiện tình cảnh bên nam giới lại chỉ có một người. Hơn nữa...

...

Thời gian trôi đi, từng giây từng phút dài tựa như thế kỷ.

Thiên thần và ác quỷ đánh nhau long trời lở đất.

Thánh chiến bùng nổ. Chân lý chỉ giành cho người chiến thắng.

Chính nghĩa không phải khi nào cũng giành được chiến thắng. Và dĩ nhiên đêm nay là lúc các ác ma lên ngôi.

Black biết nghe theo ác ma là không đúng. Có điều đôi lúc càng ngăn cấm thì lại càng dụ hoặc tâm thần. Trị lũ lụt chỉ ngăn thôi là không được. Muốn thành công là còn cần phải khơi thông. Nghĩ như vậy Black tui thay cho thân phận của mình. Thanh niên hơn hai mươi giờ lại nhịn trong cái thân thể tuổi mười một. Địa ngục cũng chỉ đến thế mà thôi.

Và rồi trong lòng đã có quyết định. Black thân hình lạng lẽ du động bơi đến vị trí của Rattata. Im ắng như chết chóc, dường như một tiếng động thôi cũng có thể làm kẻ khác phát giác hành vi của mình.

Ôm Rattata trong tay, bỏ qua cái nhìn nghi hoặc của cô nàng, Black lại thật nhẹ nhàng bơi về phía vách ngăn chính giữa.

...

Thời gian lại chậm chậm trôi qua.

Tiếng động bên kia vẫn thỉnh thoảng vang lên. Cũng dễ hiểu thôi, dù cho phát ra âm thanh không lớn nhưng số lượng người nhiều cũng dễ trở nên ồn ào. Có điều âm thanh càng ngày càng ít. Thời gian không đợi ta. Black trong lòng cấp bách.

- Rattata dùng Bite (cắn phá).

- Ừm, nhẹ nhàng chút!

Cũng may đồng lõa của cậu không mấy hiểu tác dụng hành vi hiềm ác của mình. Một cái động nhỏ được tạo ra theo thời gian.

A lẽ hấp! Hạnh phúc của anh là đây!

Công thành danh toại. Black qua cầu rút ván, ném bay Rattata đi. Đón lấy là ánh mắt căm giận của đối phương. Tất nhiên là cậu phớt lờ đi không thèm để ý đến nó. Đôi mắt xa xăm giờ nhìn chăm chăm qua khe hở. Đây mới là việc quan trọng lúc này.

Kết thúc chương 119.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Đại sư kiểm thuật

- Ục ục... ục ục... ục ục... ục ục...

Trong làn nước ấm áp, Magikarp nhàn nhã thờ phỉ phò, miệng phun bong bóng nước. Cũng khá lâu rồi, hôm nay nó mới được bơi lội trong nước thỏa thích như vậy. Chẹp. Thật là thoải mái!

Bên bờ đá, Exeggute lần lượt từng cái đầu lặn xuống nước rồi lại leo lên bờ. Nhìn xa xa, sáu quả cầu màu vàng lên lên xuống xuống đùa trông rất vui vẻ. Ngay bên cạnh đây là Exeggutor đang ngấm mình trong nước, dựa lưng bờ đá, ba cái đầu mở miệng nói chuyện liên hồi. Có vẻ như chúng đang cổ vũ hoặc chê bai hành động của đám Exeggcute. Quả nhiên là hai tên chuyên gây ồn ào! Ở đâu cũng làm âm ỉ lên được.

Magikarp tiếp tục quan sát xung quanh. Pidgeotto lúc này đứng trên bờ rìa long rìa cánh. Có lẽ vừa rồi nó cũng lội qua nước chẳng. Ngộ nhất là Ponyta. Có lẽ vì là pokemon hệ lửa nên có chút kiêng kỵ nước. Tuy nhiên có lẽ suối nước nóng là một trường hợp khác, ít nhất cô nàng lội qua lội lại nơi nước cạn không có vấn đề gì. Vừa làm khuôn mặt còn đầy vẻ hiếu kì xen lẫn hưng phấn. Thật là... nhà quê lên tỉnh!

So với đó thì Eevee mới tới lại bạo gan hơn nhiều. Trông nó bơi lội trong nước chẳng khác gì pokemon hệ Water (nước) cả. Ngược lại Pikachu phản ứng bình thường không có gì lạ. Nó đang nằm im một chỗ. Nước nóng ngập đến cổ mà thôi.

Cách xa xa chỗ hòn giả sơn, Rattata sau một hồi lặn ngụp vùng vẫy cuối cùng tìm được chỗ để tựa vào. Nước thì ấm thật đấy. Khả năng ngập đầu trong

nước cũng không hay ho chút nào. May là khả năng sinh tồn của nó cũng coi như là cao siêu. Ít nhất không trở thành con Rattata đầu tiên chết đuối trong nước nóng. Có điều kẻ nào đó cũng thật là quá phận mà.

Phải rồi. Quay lại vị trí của Black. Kẻ nào đó giờ đang say mê quan sát phòng ké bên qua khe hở.

Ừm... Thật trắng!

Mềm mềm chẳng???

Chep chép. Đây là Rosa! Quả nhiên là hùng vĩ hơn bình thường. Vòng trên thật lớn cao cao nghiêng lên. Black mặt nóng nóng. Đúng là truyề hình trực tiếp có khác.

Tiếp tục nào...

Đây là Luna! Nghe đồn là hoa khôi của khối. Tiếc là thái độ với cậu cũng bình thường thôi. Ừm. Ai bảo người ta có nhiều người theo đuổi cơ. Không trách họ được. Rất xinh xắn tròn trịa. Hồng hồng gì gì thích nhất rồi!

Nhiều sương khói quá. Thật đáng ghét!

A Lê Hấp! Đây không phải Zuzu sao. Bình thường thấy cô bé đeo kính cũng không có gì nổi bật. Hóa ra bên trong lại đồ sộ như vậy. Nghe bảo cô nàng làm thêm thêm cộng tác viên trong thư viện. Chẳng lẽ mỗi một cô gái thủ thư tóc ngắn đeo kính đều ẩn chứa trong người đặc tính vòng một hùng vĩ sao không? Black liếc nhìn sang cô Rosa. Ừm! Quả nhiên không thể nhìn mặt mà bắt hình rong. Lần này cuối cùng cũng coi như được kiến thức kiến thức. Haizzz. Quả nhiên đi một ngày đàng học một sàng khôn. Lý thuyết là cần phải đi theo với thực hành.

Tiếng mở cửa vang lên!

À à... không phải mở cửa phòng này. Là tiếng mở cửa phòng tắm bên kia. Hóa ra lại có cô nàng lúc này mới đi vào. Black quay sang nhìn chăm chú. Bời lẽ có quyết định hơi muộn. Tới lúc cậu tiến vào làm việc thì mọi người hầu như chìm trong nước hết. Kết quả thành quả xem được cũng chưa coi là nhiều. Nói chung vẫn cần cậu cố gắng nhiều hơn.

Tốt lắm. Để xem ai vừa đến.

Ừm. Hóa ra là Mei. Cô bé mặc chiếc áo ngủ màu xanh lam nhạt rộng thùng thình. Đây là áo nhà khách phân phát cho du khách dùng khi dừng nghỉ ngơi nước nóng. Cũng không có gì lạ. Nam nữ như nhau, ai cũng như ai. Chỉ là màu sắc khác nhau mà thôi.

Mei đưa tay cời bỏ dây buộc thắt lưng. Đưa tay vạch ra hai bên mép áo. Cô nàng như bình thường cời bỏ áo mang tới treo nơi để quần áo chuyên dụng trên bờ. Đột nhiên tâm thần xuất hiện cảm giác là lạ. Thật giống như... có người đang nhìn lên mình.

(Black: Đừng nhìn qua đây!!!)

- Mau xuống đây nhanh lên Mei. Cậu tới muộn thế.

- Ừm. Tớ xuống đây.

Vứt đi suy nghĩ không thức tể, Mei đáp lời cô bạn, thân thể chìm dần vào trong nước. Thật ấm áp. Không biết lúc này thầy Black đang làm gì. Suy nghĩ như vậy đột nhiên xuất hiện trong đầu khi cô gái bơi tới vị trí cô bạn vừa gọi. Xung quanh thỉnh thoảng là tiếng nói chuyện nhỏ nhỏ từ trong đám người truyền ra. Tất cả tụ lại với nhau thành từng vòng tròn.

...

Lolita tuyệt nhất. À không... Lolita là không đúng! Dù cho có trong trắng lộ hồng, muôn hình vạn trạng cũng không được.

A Lê Hấp! Quyết tâm rồi bỏ con đường này. Hừ hừ. Tuổi thanh xuân của ta là dành cho ngực tỷ. Black lưu luyến chuyển mắt qua lại giữa đám đông vô vàn thiếu nữ. Đây là một rừng táo xanh, thanh sấp tươi ngon.

Cũng may, ít nhất ở giữa vẫn có một trái đỏ chín mọng. Cảm ơn cô Rosa. Nhờ có sự xuất hiện của cô đã cứu giúp con đường tương lai của em. Đã có cô Rosa đảm bảo không bị lolita hóa, Black quyết định vẫn là tiếp tục nghiên cứu nhưng người khác thì hơn.

Na ni! Rukia chân thật dài.

Sặc. Ai đang chống mộng đây vậy!

Mềm ơi! Reina thân hình thật gợi cảm

Black xem xem mà người rạo rức khó hiểu. Ừm, đây là suối nước nóng thôi mà. Dễ hiểu, dễ hiểu!

...

A Lê Hấp! Mấy cô nàng kia đang ngược lại quan sát thân thể cậu. Đây là ai đang chiếm tiện nghi của ai nha nha!

Thôi! Dù gì cũng là một buổi tối kỷ niệm đáng nhớ.

Trời hôm nay không trăng nhiều sao!

...

Sáng sớm, Black rời khỏi nhà nghỉ ngay sau bữa cơm. Dù sao phải sống trong muôn vàn con mắt soi mói cũng không phải là việc dễ dàng. Dù cho tối hôm qua sự việc đã được dàn xếp ổn thỏa. Khả năng hình tượng của cậu trong lòng các bạn gái có vẻ như đã bị hủy hoại hoàn toàn.

Theo lịch, sáng hôm nay mọi người có thể tự do hoạt động. Buổi chiều mới là lúc tập trung đi về. Black cũng tranh thủ thời gian làm việc của mình.

Nói đến, tối hôm qua cậu có đi qua cửa hàng của Rukia- nhà chăn nuôi pokemon nổi tiếng nhất Kanto. Theo thông tin trên báo chí truyền hình, cô được vinh danh là nhà chăn nuôi ưu tú nhất trong vòng trăm năm nay. Tất nhiên truyền thông thôi phòng có lẽ chiếm đa số. Có điều ít nhất cô nàng đó thật sự có một phần tài năng. Black gần đây đọc không ít nghiên cứu của cô. Nhiều kiến thức rất hữu ích. Như đã nói, nhà chăn nuôi pokemon ngoại trừ không chuyên chú vào năng lực khi chiến đấu còn lại hầu như là hình mẫu hoàn hảo của một huấn luyện viên chuyên nghiệp. Black vốn định tìm tới để hỏi thăm học hỏi kinh nghiệm. Tiếc là đến nơi mới biết được chủ nhân đã ra ngoài đi du lịch còn chưa về.

Đau khổ nhất là hí hửng mang theo tạp chí mặt bìa cô nàng xinh đẹp, đến gặp lại thấy khuôn mặt đầy râu lông lá của người cha. Cuộc đời đau khổ nhất cũng lắm cũng chỉ đến thế mà thôi. Ít nhất là vì vậy mà Black mất tiêu luôn hứng ham học hỏi. Nghĩ lại có lẽ vì vậy mà cửa hàng mới trở nên vắng khách. Ừm. Đây quả thật là một lý do không thể bỏ qua.

Mà thôi, ít ra Black cũng hỏi thăm được một chút thông tin hữu ích sau khi mua một đồng đồ thiết bị chế tạo thức ăn cho pokemon. Ông chủ quán vì đó thay đổi thái độ trở nên rất nhiệt tình giới thiệu cho cậu nhân sinh quang cảnh thành phố này. Và trong muôn vàn thông tin, Black tìm được thông tin mà cậu hứng thú nhất.

Trong thành phố này tồn tại một vị kiếm thuật tông sư truyền kì. Nghe người ta đồn rằng thời ông còn trẻ, còn hào hoa phong nhã, ông đã từng đánh khắp thế giới không địch thủ, từng làm xiêu lòng hàng ngàn hàng vạn cô thiếu nữ, thiếu phụ, góa phụ các thể loại. À... tất nhiên lượng nước trong đó cũng chiếm đa số. Có điều ít ra trình độ cũng phải đạt mức độ nào đó. Cuối cùng sau một hồi hai tiếng đồng hồ nghe chủ quán tán dóc các thể loại tin tức, không thấy có gì khác có giá trị, Black chuyên tâm lấy được địa chỉ của vị kiếm thuật tông sư này.

Cậu quyết định tới cái bãi sư học nghệ. Nghe nói pokemon của vị này cũng rất đáng gờm. Nếu có thể học được một hai phần bản lĩnh cũng coi như chuyển này tới đây không uổng phí. Nhớ tới lần ở Cerulean gặp được cụ Fuji, Black cũng không cho là năng lực của vị này kém hơn bao nhiêu.

Hi vọng mọi việc diễn ra suôn sẻ.

Kết thúc chương 120.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Bái sư học nghệ đâu phải dễ!

Một ngôi cửa hiệu cổ xưa xuất hiện giữa phố phường vô số nhà cao tầng hiện đại.

Dường như mỗi một vị cao nhân mặc khách tung hoành ngang dọc thời trai trẻ. Sau khi về già thấu hiểu sự đời, họ dần thoát đi trên người tấm áo kiêu kì rắc rối chốn hồng trần, trở về bên cuộc sống an nhàn đượm chút tình hoài xưa cũ, đơn giản mà thanh thoát.

Bạc thêm bằng đá đã mài mòn. Bức tường bạc phách phủ kín rêu xanh. Mái ngói xưa giờ còn đượm sương sớm. Tấm bảng hiệu treo cao cao mà cũ kĩ, nét chữ bên trên đã mờ đi tự bao giờ...

Black đột nhiên cảm thấy vị tông sư kiếm thuật này cảnh giới khẳng định rất cao. Nó giống như một thanh kiếm sắc bén theo thời gian trở nên bình lặng. Đã qua đi cái thời phô bày sức mạnh bởi nét hào nhoáng vô ngoài hay sự sắc bén nơi lưỡi kiếm, đơn giản là trở về với sự đơn thuần mạnh mẽ giấu sâu nơi thân kiếm, nơi chuỗi cảm đơn sơ, nơi chính bản thân con người.

Tông sư cảnh giới...

... có lẽ đều nên là như vậy!

...

Black giờ đang đứng trước cửa hiệu suy tư. Đây chính là địa điểm của vị tông sư kiếm thuật mà cậu hỏi thăm được. Mỗi tội đến nơi này Black mới phát hiện ra một vấn đề khá nghiêm trọng cậu bỏ sót.

Cậu không biết nên đề yêu cầu của mình ra như thế nào!

Đúng vậy! Cậu muốn học tập tri thức của vị kiếm thuật tông sư này. Khả năng cũng không thể trông mong vào việc đi đến nơi, gặp mặt, hô to vài câu khẩu hiệu đại loại như:

Đại sư! Xin hãy nhận tôi làm đồ đệ! Tôi sẽ không để cho ngài thất vọng đâu.

Đại sư hãy truyền kiếm thuật cho tôi đi. Để đó không là sẽ móc meo đó!

Sư phụ! Quý cầu sư phụ truyền đạo cho con! Người không truyền, con sẽ quỳ mãi ở đây không đứng lên!

... bla bla...

Nói chung...

Bái sư học nghệ đâu phải dễ dàng!

Haizzz! Cầm trên tay giỏ táo mà Black than thở trong lòng. Đáng nhẽ ra vấn đề này cậu phải nghĩ kỹ từ tối hôm qua. Khổ nỗi cả tối qua bị chuyện trong phòng tắm làm ảnh hưởng không còn chút tinh thần nào, đến hiện tại Black cũng chưa nghĩ ra phương án nào hay ho, khả thi cả.

...

Đang lúc Black phân vân nghĩ ngợi, một tiếng nói trong trẻo vang lên sau lưng làm cậu giật mình.

- Này! Anh làm gì ở đây vậy?

Black quay người nhìn lại. Đây là một cô bé gái tầm tám, chín tuổi gì đó. Da trắng môi hồng, trên đầu thắt hai bím tóc đen hai bên khá đáng yêu. Trên người mặc một chiếc váy trắng nhạt xinh xắn. Dưới chân, một chú Paras rụt rè núp phía sau. Loài pokemon sống cộng sinh với cây nấm trên lưng.

- Ừm. Anh muốn gặp ông chủ cửa hàng có việc.

Black trả lời một cách lập lờ.

- Ô! Vậy ra anh muốn gặp ông nội em... Đợi chút. Để em mở cửa gọi ông.

Cô gái nhỏ hoạt bát chạy tới mở cửa. Black định gọi dừng, rồi lại thôi. Nghĩ nghĩ, cái gì tới rồi sẽ phải tới. Cứ gặp vị kiếm thuật tông sư này trước xem sao đã. Và thế là cả hai theo chân nhau tiến vào trong cửa hiệu.

...

Đây là một cửa hiệu dược liệu! Bên cạnh tường xếp đặt một chiếc tủ gỗ thật lớn với rất nhiều ngăn chứa. Trên mỗi ngăn đều có dán tên vị thuốc. Trên quầy bàn còn đặt một vài dụng cụ cắt, nghiền dược liệu. Black chỉ nhìn lướt qua rồi không quan tâm thêm nữa. Cô gái nhỏ đã chạy vào bên trong gọi người, Black theo lễ phép, đứng yên tại sảnh chờ đợi.

Thời gian chậm chậm trôi qua.

Rèm ngăn được vén lên. Một ông cụ đầu trọc, râu dài lơ thơ xuất hiện. Đôi mắt nhỏ hơi nheo lại, làn da đồi mồi có chút nhăn nheo. Ông cụ mặc trên người một chiếc áo đại cán màu đen đơn giản. Thấy người đến, Black khuôn mặt lập tức trở nên nghiêm túc.

- Cháu có việc tìm ta?

Ông cụ giọng trầm thấp hỏi, tiếng nói mang theo phần nào cảm giác ngái ngủ.

- Vâng...

Nghĩ nghĩ, Black quyết định nói thật.

- Cháu nghe nói ông là bậc thầy về kiếm thuật cũng như huấn luyện pokemon, vì vậy cháu đến đây mong nhận được ông chỉ giáo nhiều hơn.

- Nha!... Là như vậy à?

Ông cụ lôi chiếc máy cắt thuốc thủ công ra, nhàn nhạt hỏi lại.

- Vâng. Chính là như vậy ạ.

Cậu chàng thấp thòm trả lời.

Ông cụ khuôn mặt trầm ngâm, hai tay nhịp nhàng cắt được liệu. Được vài nhát, ông cụ cất tiếng.

- Cháu lại đây!

Black lon ton lại gần.

- Đây ạ!

- Ừm. Cháu nhìn thấy cái này không?

Black nhìn chăm chăm vào thứ ông chỉ. Một chiếc máy cắt được liệu đơn giản với lưỡi dao và bàn kê. Giọng ông cụ tiếp tục vang lên.

- Nhìn kĩ!

Ông cụ một tay đưa được liệu vào, tay còn lại nâng lưỡi dao, hạ xuống, được liệu được cắt thành từng đoạn đều đặn.

- Rõ ràng chưa!

- Rõ ràng!

- Tốt lắm.

Nói rồi ông cụ đưa dụng cụ cho Black, quay lưng đi vào phòng trong. Vừa đi vừa ngáp, tiếng nói của ông vọng lại bên tai.

- Có gì không hiểu thì hỏi Leona nhé!

Không gian tĩnh lặng.

Black cầm máy cắt được liệu trong tay mà ngây người. Đây là cái nào với cái nào vừa ra!

Chẳng lẽ muốn học tập kĩ năng trước hết cần thử thách lòng kiên nhẫn. Ừm. Đoán chừng chính là như vậy rồi. Bái sư học nghệ tất nhiên không phải chuyện đơn giản. Ý nghĩ rõ ràng, Black lên tiếng hỏi cô gái nhỏ bên cạnh và bắt đầu làm việc hăng say. Gì chứ nâng lên hạ xuống thế này, trừ có chút nhàm chán ra thì thật đơn giản không phải sao.

Và như vậy, Black bắt đầu công việc của mình trong quán được liệu. Vừa làm vừa trò chuyện cùng cô gái nhỏ Leona bên cạnh.

Thời gian cứ như vậy lặng yên trôi đi.

...

Niềm tin có thể khiến con người kiên trì không ngừng tiến về phía trước. Có điều yêu cầu đầu tiên đặt ra là niềm tin phải kiên định mới được.

Dù rằng đoán được ông cụ có thể là đang thử thách lòng kiên trì của chính mình, khả năng Black trong thâm tâm luôn có chút thấp thòm không yên. Và thế là cậu chàng bắt đầu lần la làm quen với cô cháu gái hi vọng tìm thêm thông tin hữu ích. Nói một hồi cảm giác đã đủ độ, Black bắt đầu lần la dò hỏi.

- Cửa hàng vẫn luôn vắng khách như vậy sao?

- Ừm. Hầu như ngày nào cũng vậy đó anh. Ông nói đây là nghề gia truyền, dù thế nào cũng phải giữ vững không được để nó mai một. C rắc... Nhoàm nhoàm... ~

Cô bé vừa ăn táo vừa trả lời. Có vẻ như mạng theo chút đồ hoa quả đi biếu luôn luôn không sai. Đoán chừng độ thiện cảm của cả hai cũng đã khá khá rồi. Black lấy được liệu mới, nghĩ nghĩ quyết định tấn công trực diện.

- Em nói xem ông em để anh đứng đây cắt được liệu là để làm gì?

- C rắc... Tất nhiên là để ông tiếp tục đi ngủ rồi! Nhoàm nhoàm... ~

- Ông rất lưỡi!!!

Leona thân nhiên trả lời.

Black xạm mặt. Quả nhiên em nó cũng nghĩ như mình a. Đây là đang kiểm người làm công miễn phí đó mà. Cậu chàng buồn thiu! Năng suất làm việc cũng giảm hẳn. Trong đầu lung tung nghĩ ngợi làm sao mới có thể nhanh chóng đạt được thứ mình muốn.

...

- Thật ra muốn ông truyền dạy cho anh cũng không khó!

A Lê Hấp! Lại còn không khó.

Black nghi hoặc nhìn về phía Leona. Vấn đề này ngay cả mình cũng chưa nghĩ ra sao em nó có thể nghĩ được nhỉ. Đường cùng, Black lên tiếng hỏi.

- Vậy anh phải làm thế nào!

- Thế em giúp anh xong, em sẽ được lợi ích gì?

Tất nhiên Black sẽ không ngu ngơ nói kiểu như hai an hem mình ai với ai, lợi ích gì chỉ là mây bay các thể loại.

- Ừm. Anh mua đồ ăn ngon cho em được không?

“Lắc lắc ”

- Mang em đi chơi công viên!

“Lắc lắc ”

- Vậy em muốn gì nào?

Black thông minh đẩy lựa chọn cho cô bé. Cô nàng bắt đầu trầm ngâm. Cuối cùng, khả năng ngại ngùng để Black nhìn chăm chăm chờ đợi, cô bé cất tiếng đáp lời.

- Tóm lại anh nợ em một yêu cầu nhé.

- Tốt. Cứ như vậy đi. Nói trở lại, làm sao để ông em truyền kinh nghiệm lại cho anh?

Black lòi nói trở lại chuyện ban đầu.

- Hừ! Ông rất lười. Anh có cố mấy cũng đừng mong ông giúp anh.

Mềm. Có cháu gái nói ông mình như vậy sao. Tất nhiên Black chỉ âm thầm câu nhàu trong lòng, bề ngoài vẫn tỏ ra chăm chú lắng nghe lời hay. Cô gái nhỏ rất hài lòng vì thái độ chăm chú của cậu chàng. Cô tiếp tục diễn thuyết.

- Anh biết tại sao em lại đến đây không?

- Ừ, tại sao thế.

Black rất thức thời, đúng lúc hỏi lại.

- Đó là vì cần thúc giục ông nội mở cửa tiệm làm việc. Nếu em không tới chắc cả buổi sáng cửa hiệu đều đóng cửa cho mà xem. Dù cho mở cửa cũng không có ai đến, có điều dù sao cũng phải mở cửa buôn bán mới được. Em nói cho anh nghe ... bla bla...

Thôi rồi. Một lô một lốc cái gì với cái gì thế này. Black nghe mà đầu óc mông lung. Tiếc là đối phương hăng say quá, cậu chàng cũng ngại ngùng cắt đứt. Vậy thôi chỉ còn cách gắng gượng mà nghe nốt vậy. Thời gian sao bỗng trôi qua thật chậm~

- Tóm lại, muốn ông đáp ứng dạy anh, cách tốt nhất là nhờ bà nội em nói dùm. Đảm bảo thành công trăm phần trăm!

- ...

Hóa ra là như vậy. Vậy mà em nó nói liên hồi không thôi. Tuy rằng oán thâm không ít, Black quyết định vẫn là làm theo ý kiến của em nó. Tiếp đó, Black theo ý kiến của Leona rời khỏi cửa hàng đi mua chút quà biếu tới thăm bà nội. Dù cho đồng quà biếu này có thật nhiều thành phần quà ăn vặt dành cho trẻ em. Tốt thôi, coi như một phần thù lao cho cô bé vậy. Cả hai cứ như vậy lần la phố phường mua đồ, sau đó mang theo túi lớn túi nhỏ đi tới nhà bà nội nhờ giúp đỡ.

Trong lúc này, Black cũng quay trở lại nơi nhà khách một chuyến thông báo xin nghỉ với cô Rosa. Thật ra cậu có ý định nghỉ dạy ngay sau khi lễ hội kết thúc. Dù sao cậu cũng giành giải trong cuộc thi “Dũng giả du hí”, kiếm được không ít kinh phí, không cần thiết tiếp tục ở lại trường học dạy học. Lần này tranh thủ tới thành phố mới nhân tiện báo nghỉ luôn.

Hơn nữa trước khi rời đi, Black còn để lại Shiny Exeggcute cho Mei. Hôm qua trong khu bảo tồn, để cô nàng giữ bí mật, Black đáp ứng giúp cô bé bắt một con pokemon. Nghĩ lại, loại bỏ việc qua loa đại khái bắt một con pokemon nào đó cho đủ số, Black quyết định tặng Shiny Exeggcute để tỏ vẻ trân trọng. Buổi chiều đoàn người sẽ về Celadon, giờ tìm bắt pokemon sợ rằng không kịp. Hơn nữa đội hình của cậu dù sao cũng có một chú Exeggutor rồi.

Cứ như vậy, thời gian buổi sáng rất nhanh kết thúc.

Hành trình mới yên lặng bắt đầu.

Kết thúc chương 121.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Bờ biển

Như ý sinh tâm kiếm.

Bước một: Luyện kiếm trong nước.

Một kiếm chém ra nước tách đôi là được.

Bước hai: Luyện kiếm trong rừng.

Mỗi khi lá cây rơi xuống, xuất kiếm chém đôi lá cây.

Bước thứ ba: Luyện kiếm dưới thác nước.

Bao giờ chém thác nước làm nước chảy ngược thì ngừng.

Bước thứ tư: Luyện kiếm ở nơi suối nước nóng chứa đầy hơi nước.

Kiếm đi tới đâu, phong sương theo tới đấy.

Bước thứ năm: Luyện kiếm dưới lòng hồ.

Không có miêu tả rõ ràng.

Bước thứ sáu: Vứt kiếm.

Đã quá mạnh. Vứt bỏ kiếm. Mọi thứ giờ đây đều có thể coi làm kiếm để dùng.

Bước thứ bảy: Kiếm Chi Vương, (không rõ)

Lần thứ ba mươi bảy lật lật bí kíp kiếm pháp trên tay, Black thở dài, một lần nữa nhận ra rằng mình không có duyên với tập tành kiếm thuật.

Quá khó khăn~

Chep chép. Có lẽ lần này tiền mua bí kíp thật sự là đi tong vô ích rồi.

Thời gian đã qua đi nửa tháng. Từ khi Black không quản gian khổ, vượt mọi chông gai gặp mặt được trong truyền thuyết bà cố nội. Được lợi từ quả biểu, thổi phồng, thổi phồng khen... việc bá sư học nghệ sau đó trở nên rất buồn tẻ. Có điều khả năng là di chứng về sau, ít nhất Black cảm thấy hiệu quả đạt được không như mong muốn lắm.

Không nói đến việc cậu tốn không ít tiền mua cuốn bí kíp kiếm pháp ngăn ngui nội dung ở trên. Sau một hồi lắc lư trò truyện, ông Gomez- tông sư kiếm thuật chỉ rõ cho Black rằng, mỗi một nhà huấn luyện pokemon đều cần tự mình lĩnh ngộ năng lực của bản thân mới là thứ phù hợp mang đến uy lực lớn nhất. Học vẹt theo người khác là không tốt. Dù rằng Black đoán chừng nguyên nhân chủ yếu là ông cụ lười dạy mà thôi. Cũng may, ít ra ông Gomez cũng chỉ ra một vài phương pháp để cậu thử nghiệm. Cuối cùng, Black lựa chọn trong đó biện pháp đơn giản nhất, đối mặt với uy năng của thiên nhiên để tiến hành huấn luyện pokemon.

Kết quả cũng không tệ lắm.

Bờ biển Fuchsia...

Pidgeotto đang dùng Agility (cao tốc di động) bay sát mặt nước. Thân hình dập ròn lượn theo từng con sóng nhỏ. Mỗi khi có sóng lớn tiến đến, nó sẽ dùng Gust (liệt bạo phong) thổi tan đi. Từ lúc ban đầu chỉ có thể lắc lư nơi gần bờ, hiện tại Pidgeotto đã có năng lực hoàn thành tập luyện ở xa xa trong biển rộng. Thể lực, khả năng điều khiển gió của nó đã tăng lên rõ rệt.

So với việc cắt phá từng đợt sóng của Pidgeotto, Magikarp tập luyện đơn giản hơn nhiều, nó chỉ cần ngược sóng mà bơi. Dập ròn theo từng đợt thủy triều lên xuống, sức bền bỉ của Magikarp không ngừng được mài rũa, rèn luyện tăng cao.

Truyền thuyết sâu trong khu rừng nào đó ở Kanto hằng năm sẽ có một ngày nước sông chảy ngược tạo thành thác nước rất thần kỳ. Đám Magikarp sẽ đua nhau bơi vượt thác, kẻ thành công vượt qua có thể thuận lợi tiến hóa thành Gyarados với năng lực đặc biệt mang theo. Black cũng dự định cho Magikarp đi thử một lần. Hiện tại cho nó tập luyện trước ở đây cũng không sai.

Ponyta toàn thân bọc lửa đỏ chạy nhanh trên nền cát. Black để nó tiến hành áp súc sức mạnh ngọn lửa quanh thân thể. Yêu cầu mỗi khi phi thân đâm qua màn sóng, nó cần giữ ngọn lửa quanh thân không bị làm dập tắt đi. Huấn luyện như vậy nhằm đảm bảo ngọn lửa cô đọng, không dễ nhiệt năng bị lãng phí.

Ngược lại Exeggutor dễ dàng hơn nhiều, Black để nó cùng với Eevee và Rattata tiến hành thực chiến. Hai con pokemon, Rattata đảm nhiệm tấn công gần, Eevee dùng Shadow Ball (quả cầu bóng tối) tấn công từ xa đối chiến với Exeggutor. Nhờ thân thể linh hoạt, cả hai đều có thể thoát khỏi các đòn phản kích Bullet Seed (súng máy hạt giống) dày đặc của Exeggutor. Chiến đấu giống như mọi khi, thay đổi chỉ là sân đấu trở thành trên mặt nước biển, thủy triều lên xuống không ngừng mà thôi.

Thành quả lớn nhất đạt được cho tới bây giờ ngược lại là việc Pikachu thành công sử dụng Double Team (ảo ảnh phân thân) biến hóa phân thân thành hình dạng ván lướt sóng. Do phân thân bằng điện Pikachu tạo ra luôn bị đẩy nổi lên trên mặt nước, Black lợi dụng điều này ra lệnh Pikachu biến hóa phân thân tạo ra hình ván lướt sóng nổi trên mặt biển. Nhờ đó, cậu và Pikachu có thể an toàn đứng trên tấm ván phân thân, trong khi Pikachu điều khiển ván lao về phía trước, Black có thể hưởng thụ một chút cảm giác dùng pokemon Suft (lướt sóng) trên biển dù cho hiện tại cậu không có pokemon hệ nước biết dùng Suft. Giờ chỉ còn thiết pokemon biết dùng Fly (phi hành) mang huấn luyện viên bay lượn trên bầu trời thôi.

Tập luyện tập luyện, thời gian dần dần tới gần buổi trưa. Đạo này cậu còn đang sống nhờ trong cửa hiệu thuốc của ông Gomez. Lúc này cũng gần đến giờ cơm rồi. Hôm nay sóng biển cao hơn mọi ngày, Black nổi lên hứng thú lướt sóng. Thu lại đám pokemon, mang theo Pikachu, người và pokemon cùng nhau ra biển vui đùa thư giãn một chút.

...

Đang lúc Black và Pikachu vui vẻ chơi, một con Seel xuất hiện trong mắt Black. Thân hình giống loài hải cẩu trên địa cầu, Seel cũng coi như là pokemon hệ nước được nhiều huấn luyện viên Kanto yêu thích. Black gặp này, trong đầu chợt nhớ tới bản thân từng muốn bắt một con Seel làm quà tặng cho Misty. Vốn dĩ cậu sắp quên luôn rồi, lúc này bất ngờ bắt gặp. Vậy không còn gì để nói, tiến hành thu phục thôi!

- Xuất hiện đi Pidgeotto!

Tung pokeball thả ra Pidgeotto. Quả cầu pokeball trắng đỏ bay trên không trung, thả xong pokemon lập tức bay ngược trở lại tay Black.

Này chính là nhờ thiết bị vòng tay thu hồi cậu mới sắm. Từ khi kiếm được tiền thưởng từ cuộc thi ở Celadon, Black trang bị thêm cho mình không ít thiết bị thực dụng. Chiếc vòng tay thu hồi này cũng là một trong số đó. Có nó, Black có thể thoải mái ném pokeball. Sau khi thả ra pokemon, pokeball sẽ bay ngược trở lại trên tay cậu. Nói chung là thuận tiện cực kì. Mỗi tội số lượng pokeball có năng lực thu lại có hạn và cần đặc biệt đánh dấu. Tuy nhiên ít nhất dùng ở thời điểm hiện tại, cậu không cần lo lắng pokeball rơi mất vào trong biển không thu hồi được.

- Pidgeotto dùng Quich Attack (tấn công nhanh).

Pidgeotto theo mệnh lệnh từ trên không trung lao xuống tấn công Seel. Một đòn đau đấy!

A Lê Hấp!... Nó bỏ chạy!

Black thấy vậy choáng luôn. Bình thường dùng pokemon tấn công, đám pokemon hoang dã luôn luôn lập tức quay lại đánh trả. Này coi như lần đầu Black gặp phải pokemon hoang dã vừa bị đánh liền lập tức bỏ chạy. Hiện nhiên phản ứng của đối phương nằm ngoài dự đoán khiến Black lúng túng không ứng phó kịp. Có điều rất nhanh, Black tỉnh lại. Hừm. Nó chạy không thoát!

Như đã nói, Black sau khi trúng giải thưởng sắm không ít thiết bị nâng cao năng lực. Ngoài vòng tay thu hồi, cậu còn trang bị cho Pidgeotto máy theo dõi từ xa đeo trên cổ. Bởi vậy, Seel chạy trốn không thoát khỏi tầm nhìn của Pidgeotto. Này không còn gì để bàn cãi, Black thúc giục Pikachu tốc tốc đuổi theo. Đồng chí Seel này cậu bắt định!

Tiến lên nào!

...

Thời gian trôi qua, Seel cuối cùng cũng không thoát khỏi nanh vuốt của Black. Sau một hồi gian nan truy đuổi, Black như ý muốn tóm được đối phương. Nói thế thôi cũng may mà tóm được nó kịp thời, nếu không cậu lập tức phải đối mặt với một đàn Seel, Dewgong hoang dã trả đũa. Con Seel vừa nãy hóa ra là thoát khỏi đàn đi chơi bất hạnh gặp phải Black. Tính nó số không may, không kịp trở về đàn đã bị Black tóm cổ.

Thu hồi Seel vào pokeball trong tay, lúc này Black phải đối mặt với việc bốn phía mênh mông là biển cả. Hôm nay khí trời thật xấu, sóng thì cao thật đấy có điều Black chơi đùa cũng đủ rồi, cậu chẳng quyết định nhanh nhanh trở về nhà thì hơn.

Đang khi Black muốn ra lệnh cho Pikachu quay về, đám Seel hoang dã đột nhiên nổi cuồng lên, cả đám bơi ào ào vượt qua chỗ cậu. Sau đó Black bắt đầu thấy thật nhiều pokemon hệ Water (nước) vội vã bơi qua. Thật giống như chúng đang trốn chạy thứ gì đó đáng sợ.

Việc này ngược lại làm Black nổi lên chút tò mò. Người tài cao gan lớn, cậu ra lệnh cho Pikachu ngược chiều đi lên thám thính. Nghĩ nghĩ, Black thu hồi Pidgeotto vào pokeball, trời gió bão thế này, năng lực của Pidgeotto còn chưa đủ để đảm bảo an toàn bay trong gió bão.

Một lát sau, Black cuối cùng biết rõ vì sao đám pokemon bỏ chạy như vậy. Trước mắt cậu là một đàn Gyarados hoang dã đông đúc. Từng con từng con khuôn mặt dữ tợn. Có điều đây không phải là nguyên nhân chủ yếu, quan trọng là phía sau nó là một vòi rồng hút nước khổng lồ nổi lên giữa trời và biển đang di nhanh vào bờ. Đây không còn gì để nói, Black lập tức ra lệnh Pikachu quay người chạy chối chết.

Thình thình dễ, đưa thần khó. Lúc tới nhẹ nhàng bao nhiêu lúc về khó khăn bấy nhiêu. Thời tiết càng ngày càng trở nên khắc nghiệt. Gió thổi thật mạnh kéo mọi thứ về tâm ốc xoáy. Mưa lớn nặng hạt rơi ào ạt. Trời nổi đầy mây đen giống tổ. Chớp giăng, sấm giạt liên hồi. Thiên nhiên lộ ra bộ mặt dữ dằn của chính mình.

Pikachu kiệt sức. Tâm vẩn trượt bằng năng lượng phân thân biến mất. Không còn cách nào khác, Black thu hồi Pikachu vào pokeball, ngược lại thả ra Magikarp. Đội hình chỉ có nó là pokemon hệ nước có thể sử dụng trong thời điểm này. Khó nổi cả đám đều trải qua huấn luyện mệt nhọc thể lực không còn lại bao nhiêu. Magikarp cũng chỉ có thể đảm bảo Black nổi trên mặt nước mà thôi. Muốn vượt sóng vào bờ nghỉ cũng đừng hòng.

Từng con từng con pokemon phi nhanh vượt qua trước mặt Black. Tâm bão càng ngày càng gần, tâm trạng cậu chàng trở nên bối rối. Quả nhiên là tò mò hại chết mèo. Biết thế không qua đây xem thì hơn.

Có điều trên đời này không có bán thuốc hồi hận. Thời tiết ngày càng xấu hơn. Gió mạnh lên, mặt biển nhấp nhô sóng lớn. Đang lúc Black muốn tốc chiến tốc thắng bắt một con pokemon hệ nước rồi hi vọng nó ngoan ngoãn nghe lời chở cậu vào bờ, Black và Magikarp bị gió cuốn bay vào vòi rồng. Giây phút cuối cùng, cậu chỉ kịp thu Magikarp vào pokeball hi vọng không bị thất lạc nhau, đợi trời yên sóng lặng nó còn có thể thoát ra giúp đỡ cậu.

...

Thành phố Fuchsia, ...

Leona buồn tẻ ngồi xem ti vi, đột nhiên màn hình biến đổi, một cô phóng viên trẻ tuổi cầm micro xuất hiện trên màn hình mưa gió.

- Đây là bản tin đặc biệt. Trưa hôm nay, một cơn bão lớn với tâm bão ngay gần Fuchsia đột nhiên xuất hiện trên biển. Bão mạnh khiến vô số loài pokemon thoát ly nơi ở di chuyển đến nơi khác. Hiện chưa rõ nguyên nhân hình thành bão. Theo các nhà khí tượng, đây có thể là do năng lực của một loài pokemon vô cùng mạnh mẽ gây ra.

- Vì bão xuất hiện bất ngờ, xin gửi lời khuyến cáo tới tất cả cư dân sinh sống gần nơi bão đổ bộ, nhanh chóng thực hiện các biện pháp ứng đối. Tình hình chi tiết sẽ được chúng tôi cập nhật liên tục trong các bản tin ngắn sau. Cảm ơn các bạn đã chú ý theo dõi! Tôi là phóng viên Mary hiện đang có mặt nơi bờ biển Fuchsia.

- Bão biển à???

Leona lăm bằm nhừ, mắt liếc nhìn sang bàn ăn. Sao giờ này mà anh Black vẫn chưa trở về nhỉ?

Kết thúc chương 122.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Vô đề

Nước biển mặn chát. Gió lạnh rét thấu xương. Thân thể đau nhức ra rồi, không còn chút sức lực nào.

Thời gian trôi qua từng giây phút.

Bản thân còn sống hay đã chết?

Đôi mắt nhắm nghiền mơ hồ. Dường như trong giấc mơ, một thứ gì đó tiến lại gần. cảm giác mềm mại, mát lạnh cuốn lấy cơ thể mang đi thật xa.

Tất cả chìm dần vào bóng tối.

...

- Pika... pi...

- Toge... pi.... Toge... piiiiiii....

- Hừm???

Mở mắt! Đầu óc còn có chút mơ mơ hồ hồ. Cảm nhận thân thể bản năng có chút ửng oải. Cả người lúc này gục đầu trên mặt bàn, Black vực dậy. Ánh mắt nhìn xung quanh.

Trời xanh mây trắng, mặt biển lặng yên lấp lánh ánh vàng! Chẳng có con bão hay lốc xoáy nào ở đây cả. Khí trời rất đẹp!

- Pika... chu!!

Pikachu???

- Toge... pi... Toge... piiiiii...

Còn có Togepi???

Nhìn hai con pokemon đang chơi đùa với nhau trước mặt, Black đầu óc có chút không đủ dùng. Đây là chuyện gì đang xảy ra?

Đừng nói tới việc chú Pikachu này khác biệt với Pikachu vốn có của cậu, riêng phần đồng chí Togepi này là từ đâu chui ra vậy.

Có chút ngỡ ngàng, Black tầm mắt bị thứ khác hấp dẫn.

Đây là Misty???

Cô ấy đang dọn đồ ăn lên bàn. Khoan! Sao Misty lại có mặt ở đây?

Nhìn xuyên qua phía sau. Black càng ngạc nhiên hơn.

Cậu lại thấy Brook đang nấu ăn. Cậu ta đang dùng muối nêm thử nồi súp đang nấu. Quái lạ! Nhớ tới hai người chỉ gặp nhau lần duy nhất ở thành phố Pewter mà thôi. Sao lúc này cậu ta lại có mặt ở nơi này.

Đang lúc Black ngỡ ngàng vì chuyện quái quỷ đang xảy ra, giọng nói của Misty vang lên pha lẫn chút gay gắt.

- Ash!!! Cậu định ngồi không chờ đợi thức ăn đưa lên tận miệng à?

- Ừm??? ... Gì cơ!!!

Black phản ứng có chút trì hoãn. Chẳng lẽ cô nàng đang gọi mình?

- Tớ nói lại lần nữa!... Cậu có thể giúp đỡ dọn đồ ăn lên bàn được không vậy!

- ... Tốt... Đợi chút!

Giấu giếm cảm xúc, Black đứng dậy đi tới giúp đỡ. Thấy vậy, Misty tâm tình dễ chịu hơn nhiều.

Tâm thần bất định, Black vừa làm trong đầu vừa suy nghĩ đủ đường. Chuyện xảy ra lúc này... Thật giống như cậu lại xuyên việt lần nữa rồi.

Thật không hay ho tí nào!

Cảm giác có chút kim nén trong lòng, dọn xong bát đĩa, Black buồn bực lôi ba lô ra lục lọi.

Quần áo, bóng pokeball, vật lưu niệm, ví tiền... v.v. Một loạt thứ chỉ thiếu gương soi. Cũng đúng! Đàn ông con trai mang gương soi bên người luôn có chút kì quặc. Không còn cách nào khác, Black lấy có chạy ra bờ biển. Thật may là địa điểm lúc này ba người nghỉ lại cách bờ biển không xa.

...

Một lát sau...

Dưới cái nhìn kì quái của Misty và Brook, Black quay trở về.

Lý tưởng rất mỹ miều, hiện thực rất tàn khốc. Có vẻ như lần này cậu lại xuyên việt rồi. Thân thể hiện tại hoàn toàn không có chút nào giống với thân thể cậu trước kia. Giả thiết bị bão cuốn đi hoàn toàn vô căn cứ. Có lẽ con bão đó cuốn bay cậu sang thế giới khác thì hợp lý hơn. Nói như vậy Misty và Brook trước mắt rất có thể cũng là một người khác biệt.

Haizzz! Vất vả lắm mới làm quen với cuộc sống ở thế giới mới. Ông trời lại một lần nữa đá đít bạn thân đi sang nơi khác. Muốn sống sót... sao quá khó khăn!!!

...

- Cậu làm sao vậy?

Misty hỏi, giọng điệu có chút lo lắng.

- Tớ không sao.

Black lấy lại tinh thần trả lời. Chuyện đã xảy ra không thể vấn hồi. Cũng không phải lần đầu tiên xuyên qua. Cậu lấy lại cảm xúc rất nhanh. Hơn nữa có lẽ lần này xuyên qua cũng không quá tồi tệ. Ít nhất là không cần đối mặt mọi chuyện một mình. Đúng lúc này, một tiếng gọi phía sau vang lên.

- Này cậu nhóc kia!!!

Black quay đầu nhìn lại. Người đến là một chàng thanh niên da nâu thân hình vạm vỡ, buộc tóc trên đầu một chiếc khăn vải đỏ theo kiểu cướp biển. Trên người mặc một chiếc áo khoác vàng, quần ngắn xanh. Thấy black quay đầu nhìn lại, anh ta tiếp lời.

- Cậu có phải là huấn luyện viên pokemon Ash của thị trấn Pallet?

Mắc liếc ngang. Có vẻ như hắn ta đang nói mình. Lúc này Black mới biết tên tuổi xuất xứ thân thể này của mình. Để an toàn, cậu gật gù đầu ra hiệu.

- Đấu một trận pokemon với tôi nào?

Nói rồi anh chàng lôi ra tay một quả pokeball.

Black, lúc này phải nói là Ash rất muốn phán một câu:

Đại ca! Ngài đi chỗ khác chơi đi. Người anh em bây giờ rất phiền lòng. Không có tâm tình thi đấu.

Quý mới biết mình bây giờ đang có những pokemon nào.

Nghĩ vậy thôi chứ thấy cả Misty và Brook đều đưa ánh mắt nhìn sang. Có vẻ như chủ nhân thân thể này trước kia sẽ không từ chối thi đấu. Tốt rồi. Vậy làm một ván cho khuây khỏa vậy.

- Được rồi. Tôi chấp nhận lời thách đấu của anh.

Nói rồi cậu rời bàn ăn chạy tới đối diện. Hai người lúc này cách nhau một khoảng tương đối tiêu chuẩn. Black lục lại pokeball bên hông. Ánh mắt đảo qua. Có Bulbasaur, Charizard, Squirtle, Pidgeotto, Butterfree. Tâm lý có chút chuẩn bị, Black xuất ra pokemon đầu tiên.

- Tiến lên nào Bulbasaur!

Đối phương cũng tung ra lựa chọn của mình.

- Xuất hiện đi Donphan!

Ế! Một pokemon vùng Johto. Này dường như là lần đầu tiên cậu đối đầu với một pokemon không phải xuất xứ từ Kanto.

Gặp Black có chút chần chừ, đối phương lập tức ra lệnh tấn công.

- Donphan dùng Rapid Spin (thân thể quay tròn)

Theo mệnh lệnh đề ra, Donphan cuộn tròn lại cơ thể. Cả người dường như bánh xe tốc hành lao về phía Bulbasaur. Đây là Black mới nhớ tới Donphan có lớp da cứng hơn đá bảo vệ nó khỏi những đòn tấn công vật lý.

- Bulbasaur né tránh.

Tốc độ cao đôi lúc cũng có nhược điểm. Phương hướng tấn công của nó quá dễ để nhận biết. Bulbasaur theo mệnh lệnh nhanh nhẹn tránh thoát. Đối phương lao qua một lượt phóng tới sát chỗ Black đang đứng mới kịp giảm tốc độ quay người đâm trở lại.

Trong lúc này Black trong đầu cấp tốc tính toán.

Vine Whip (dây nho), Razor Leaf (phi đao lá cắt)... v v khó mà gây sát thương cho Donphan được. Muốn thắng nhanh nhất nên dùng đại chiêu thì hơn. Ý nghĩ rõ ràng. Tranh thủ lúc Donphan chạy trở về bên huấn luyện viên của nó, Black nhanh chóng ra lệnh.

- Bulbasaur, Energy Ball (bóng năng lượng).

Theo sau Black ra lệnh, Bulbasaur tụ tập năng lượng tại củ hành trên lưng. Tiếp đó, ngay lúc Donphan ý định lao tới, Bulbasaur tấn công mạnh lên người đối phương. Cơ thể Donphan bị đánh bật ngược trở lại. Một đòn đau điếng! Có vẻ như đối phương cũng không mạnh mẽ giống như bề ngoài. Black thở phào trong lòng. Có điều bỏ thêm đao đâm vào trong máu, cậu không quên hạ tiếp mệnh lệnh.

- Bulbasaur, Vine Whip (roi nho) quất nó!

Hai dây leo được Bulbasaur phóng ra. Lúc này Donphan vừa bị đòn đau còn chưa kịp che chở phần bụng. Dây leo dùng tốc độ cực nhanh quất liên tục

lên người đối phương. Chiến đấu không còn gì lo lắng.

Đối thủ có lẽ cũng hiểu được trận đấu đã thất bại, anh chàng lôi pokeball thu hồi lại Donphan. Tiếp đó tung pokemon kế tiếp.

- Tiến lên đi Machamp!

Một con Machamp vạm vỡ xuất hiện trên thảm cỏ. Vừa xuất hiện, nó ngay lập tức gồng lên bốn cánh tay vạm vỡ thi uy với Bulbasaur. Khả năng vừa được kiến thức năng lực của Donphan, lần này Black tâm lý giờ đã có chút ngọn nguồn. Đối phương trông hung hổ thế thôi chứ năng lực cũng không có gì đáng sợ. Nghĩ nghĩ, cậu cũng thay đổi pokemon. Tranh thủ làm quen cả đám một chút cũng tốt.

- Xuất hiện đi Squirtle!

- Machamp xử lý nó!

Machamp thể tới hung hăng chạy tới áp sát. Thấy vậy, Black lên tiếng ứng đối.

- Squirtle, dùng Bubble Beam (mưa bong bóng).

Một loạt bong bóng xà phòng lao về phía Machamp. Trông mảnh mai thế thôi chứ thật ra chúng đều rất dẻo dai và trơn trượt. Machamp bị đám bong bóng làm cho ngã ngửa. Chớp lấy thời cơ, Black đưa ra mệnh lệnh mới.

- Kết thúc nó, Water Gun (súng nước)

- Bịch!

Machamp bị đánh gục ngã xuống đất. Black lại dễ dàng thắng thêm một ván.

Đối thủ cũng có chút tức giận, anh ta tung liền một lúc xuất hiện ba con pokemon Pinsir, Golem, Venomoth xuất chiến.

- Một lần nữa làm một trận 3 vs 3 đi!

- Không vấn đề!

- Pikachu, Squirtle, Bulbasaur tổng lực tấn công!

Ngay lập tức, điện năng, thủy pháo, phi đao lá cắt hỗn hợp lao tới ba con pokemon đối diện. Bất ngờ không kịp đề phòng, cả ba thậm chí còn bị đánh bại nhanh chóng hơn. Thấy vậy Black trong lòng vui vẻ. Quả nhiên hành hạ người khác luôn khiến tâm lý trở nên dễ chịu hơn nhiều. Tâm trạng thoải mái, Black chạy tới bên đám pokemon, xoa xoa đầu biểu thị khen ngợi.

- Làm tốt lắm các cậu!

- Pika!

- Squirtleee!

- Bulbasaurrrr!

Đám pokemon vui vẻ cất tiếng kêu hưởng ứng.

...

Cùng lúc đó trên bàn ăn...

- Màn kết thúc ấn tượng đấy chứ?

- Togepiiii!!!

- Ấn tượng nhất là Ash đã tiến bộ rất nhiều!

Misty và Brook vừa nhấm nháp bữa trưa vừa bình luận.

Cách đó không xa trên gò đất cao cũng có người đang bình luận về trận đấu vừa diễn ra.

- Pikachu lại mạnh mẽ hơn rồi.

Đây là giọng nam lên tiếng.

- Chúng ta nhất định phải bắt lấy nó!

Giọng nữ tỏ vẻ khẳng định.

- Trước giờ chúng ta chưa từng thành công dù chỉ một lần. Nhưng...

- ... trong từ điển của chúng ta không có hai từ bỏ cuộc.

Con pokemon nào đó nêu lên tổng kết.

- Chúng ta phải bắt con Pikachu đó!

Giọng nữ một lần nữa nhấn mạnh mục tiêu.

- Nhưng nhìn mà xem...

Giọng nam vang lên mang chút chần chừ...

Qua ống nhòm từ xa, lũ pokemon và chủ nhân của chúng đang ngon lành đánh chén bữa trưa. Nhoàm... nhoàm~

- Tôi đói muốn chết đây nè!

Con pokemon nào đó ỉu xiu đưa ra trọng điểm.

- Ta có chảo đây này!

Giọng nữ đáp lời, trên tay cầm chiếc chảo rán.

- Nhưng chúng ta có đồ ăn đâu mà nấu. Có chảo cũng vô dụng thôi!

Con pokemon méo miệng trả lời.

Haizzz! Cả ba thờ dài chán nản, tiếp đó quay trở lại công việc quan sát qua ống nhòm. Trong lòng than thở.

Cuộc sống như thế này bao giờ mới có ngày thay đổi nha!

Kết thúc chương 123.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Thư mời (Quyển 3 : Hành trình biển khơi.)

Đảo New Islands...

Tại pháo đài cao cao trên đảo, một cánh cổng được mở ra. Thân hình một con Dragonite to lớn đột nhiên xuất hiện. Trên lưng lang theo một túi hành lý, nó vỗ vỗ đôi cánh bay lên không trung. Cơ thể dùng tốc độ đáng kinh ngạc bay trên mặt biển. Mục tiêu lục địa Kanto!

...

Ở một nơi nào đó, Black lúc này đang cùng Misty và Brook nhấm nháp bữa cơm trưa. Quen thuộc lối sống ở thế giới pokemon, dù cho là một thế giới khác, Black rất nhanh hòa đồng vào thân phận mới của mình.

Ash Ketchum! Huấn luyện viên pokemon sinh ra tại thị trấn Pallet. Mười tuổi nhận pokemon bắt đầu Pikachu từ tiến sĩ Oak. Cho tới lúc này, cậu đã thu được đủ 8 chiếc huy hiệu gym, làm quen với vô số huấn luyện viên, con người. Đặc biệt là kết bạn với Misty và Brook. Misty ước mơ trở thành nhà huấn luyện pokemon nước vĩ đại nhất, còn Brook mong muốn trở thành một nhà chăn nuôi pokemon thành công. Hai người đã đồng hành cùng Ash trong suốt thời gian cậu lưu lạc tại mảnh đất Kanto này.

Hiện tại Ash đang trong thời gian chuẩn bị cho cuộc thi Pokemon League tại Indigo Plate (cao nguyên thạch anh). Đó là tất cả những gì Black biết cho tới lúc này. Tạm biệt Pikachu, tạm biệt Ponyta, tạm biệt cả đám... Cầu cho chúng mày tìm được một cuộc sống tốt đẹp sau này. Sorry all!

Một lần cuối cùng mặc niệm, Black quyết định chinh đốn lại thái độ đối mặt với hoàn cảnh tương lai. Ủm, bắt đầu chính từ giờ phút này.

...

Đang lúc Black, lúc này gọi là Ash nâng cao tinh thần hòa nhập cuộc sống mới, một bóng đen từ trên trời lao xuống, lướt mạnh qua vị trí đám người ăn trưa, Bóng đen tốc độ quá nhanh, thân hình to lớn mang theo gió mạnh làm lật ngược chiếc dù che nắng và bàn ghế đang ngồi.

Ash đưa mắt nhìn lại. Đối phương là một con Dragonite đeo trên lưng một chiếc túi xách. Nó đang quay người đi lại nơi đây sau khi tiếp đất an toàn.

- Mà làm gì vậy?

Giọng của Misty vang lên, cô nàng bị gió thổi ngồi bệt xuống đất. Tất nhiên là Dragonite không biết nói tiếng người. Nó lấy ra từ trong túi xách mang theo một phong thư, hoặc đĩa dữ liệu đại loại thế. Ash không rõ ràng lắm nhận cầm nó trên tay.

Ánh sáng lóe lên. Một hình ảnh ba chiều khá có tính khoa học viễn tưởng hiện lên trên không trung. Đây là hình ảnh một người phụ nữ trong bộ váy áo lễ phục màu nâu khá kín kẽ. Trên đầu đội một chiếc mũ dạ đặc biệt trùm kín mái tóc. Từ ngoài nhìn tới chỉ thấy khuôn mặt trắng nõn có chút quen thuộc.

- Cô ấy trông thật dễ thương!

Đây là câu nói phổ biến của Brook. Hình ảnh trong không trung lên tiếng.

- Xin lỗi vì đã làm phiền. Bức thư này được gửi tới những nhà huấn luyện pokemon tiềm năng. Chủ nhân của tôi là nhà huấn luyện pokemon mạnh nhất thế giới. Ông ấy muốn mời tất cả các cậu đến dự bữa tiệc tối.

- Địa điểm là hòn đảo New Islands. Nếu các cậu đồng ý, vui lòng check Yes vào thư mời.

- Cơ hội gặp nhà huấn luyện pokemon mạnh nhất là vô cùng hiếm có. Mong các cậu sẽ tới dự.

Đón lấy cô gái trong hình ảnh ba chiều khẽ khom người làm lễ. Hình ảnh vụt tắt. Nội dung bức thư kết thúc.

- Pika!

- Làm sao hả Pikachu?

Ash ánh mắt nhìn lại. Có vẻ như Pikachu đang cầm trên tay cái gọi là thư mời.

- Cậu có định tham gia không hả Ash?

Misty lên tiếng hỏi.

- Có chứ có chứ. Như vậy có thể gặp được chị gái xinh đẹp.

Brook nóng lòng thúc giục.

Nghe vậy Ash nhún nhún vai, đáp lại.

- Tất nhiên! Hiếm khi có thể gặp được một kẻ dám tự xưng là huấn luyện viên pokemon mạnh nhất thế giới. Tớ cũng muốn kiến thức kiến thức thử xem.

- Như vậy check Yes nhé.

- Ừm

Dù sao lúc này cậu cũng không có kế hoạch gì, đi tham sự một chút cũng không tồi. Hơn nữa trong thâm tâm cậu luôn cảm giác có thứ gì đó đang chờ đợi cậu. Đối với việc này trong thâm tâm dường như còn có chút chờ mong.

Một nơi nào đó sâu dưới lòng sông. Mew đang toàn thân cuộn tròn trong một quả cầu bong bóng xà phòng lớn.

Mở mắt! Bong bóng chậm rãi nổi lên mặt nước.

Bong bóng vỡ tan, thân hình Mew lơ lửng giữa không trung. Tiếp đó cả cơ thể Mew bay vút lên không trung. Có thứ nào đó đang kêu gọi nó. Nó muốn đi đâu đó một lần.

Thân hình Mew dần biến mất ở nơi đây. Mọi thứ nơi này lại trở về yên bình như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

...

Gần tối, bến tàu đi New Islands.

Trời đột nhiên đổ mưa khiến ý định làm quen với đám pokemon của Ash ngấm nước nóng. Không còn cách nào khác, cậu và hai người bạn vội vã trở lại bến tàu mong đuổi kịp đi tới New Islands tham dự bữa tiệc nêu trong thư mời.

Tới nơi, cửa mở ra, đập vào tầm mắt là thật đông huấn luyện viên và pokemon của họ. Bình ổn lại tình trạng cơ thể, Ash phát hiện phía xa xa lúc này đang có một đám đông tụ tập lại. Đánh tiếng với hai người bên cạnh, Ash mang theo Pikachu tiến tới gần tìm hiểu.

...

Thời gian trôi qua, mọi việc tại đây đã có chút rõ ràng.

Đông đảo huấn luyện viên ở nơi này đều là nhận được thư mời tới đảo New Islands dự tiệc. Có điều theo như nhân viên bến cảng và cảnh sát Jenny, tình hình thời tiết trên biển lúc này vô cùng xấu. Chuyến tàu tới New Islands cũng phải ngừng lại vì lý do thời tiết. Đồng thời mọi người ở đây cũng được khuyến cáo không nên ra biển vào lúc này. Nghe nói y tá Joy của trung tâm pokemon đã bị mất tích. Nếu như pokemon vì vượt biển mà bị thương tích sẽ khó mà có thể cứu chữa kịp thời.

Tất nhiên không phải ai cũng cho là như vậy. Nhờ có pokemon xuất hiện, con người dần nắm trong tay năng lực chống lại thiên nhiên. Không ít huấn luyện viên pokemon quyết định sử dụng pokemon đối đầu mưa bão mà đi. Giống như Pidgeot có năng lực phi hành tuyệt vời, hay như Gyarados dùng Suối (lướt sóng) đều có thể nhẹ nhàng vượt qua giong tố lúc này. Ash còn gặp một con Dewgong mang theo huấn luyện viên của mình bơi đi... Mỗi người đều có lựa chọn và phương án riêng.

Theo bản năng, Ash bước chân chạy theo tới.

- Chúng ta làm gì bây giờ?

Giọng Brook mang theo chút chán chờ.

- Dù cậu muốn đi tham dự bữa tiệc nhưng chúng ta không có pokemon đủ năng lực vượt qua cơn bão.

Misty trực tiếp dùng giọng nhắc nhở.

Cũng đúng, Ash cũng không quên mình là như thế nào bị ném tới nơi này. Bão bão gì gì ghét nhất rồi. Hơn nữa Pikachu hiện tại cũng không phải Pikachu kia. Ai biết nó có năng lực như vậy không! Bão lớn như vậy, cũng đừng có đùa quá mà chết đuối thì khổ.

- Pika!

Pikachu như có cảm giác lên tiếng.

Đang lúc Ash nghi hoặc, Misty đánh đánh vai cậu.

- Nhìn kia Ash! Có thuyền tới đây.

- Có thuyền?

Ánh mắt nhìn lại. Ash ngạc nhiên phát hiện ra về một chiếc thuyền nhỏ, dài hẹp đang được chèo tới gần chỗ cậu đang đứng.

...

- Có vẻ các cậu đang gặp rắc rối? Chúng tôi có thể chở các cậu tới hòn đảo phía bên kia nếu các cậu muốn.

Một người phụ nữ đầu thuyền, trên đầu đội chiếc mũ viking, trang phục có chút kì cục cất tiếng hỏi. Mưa gió làm cho giọng nói có chút phiêu hốt.

- Thời tiết như vậy thuyền cũng đi sao?

Ash hỏi lại.

- Tất nhiên. Chúng tôi sẽ chở các cậu tới bất kì đâu chỉ cần các cậu trả đủ tiền.

Người nam nơi cuối thuyền tiếp lời.

Hai người này muốn tiền đến điên rồi. Trong lòng nói thầm như vậy có điều Ash và hai người bạn vẫn quyết định lên thuyền. Không biết hai người kia nghĩ thế nào, ít nhất Ash trong lòng cũng có chút tính toán. Tuy pokemon của cậu không thể chở cậu bơi qua biển. Dù sao công việc như thế yêu cầu thể lực và kĩ thuật tương đối lớn. Có điều chỉ cần thuyền đi được khoảng cách tương đối, quãng còn lại đám pokemon nước của cậu vẫn có thể lay lắt vượt qua được.

Cứ như vậy, chiếc thuyền nhỏ lắc lư chìm vào trong cơn giông tố.

Khắp không gian bao trùm trong một mảng mù mịt!

...

Giữa biển trời tăm tối, một con thuyền nhỏ dập dòn theo từng cơn sóng.

- Hây!... Hây!... Hây!...

Người chèo thuyền đều nhịp hô lấy sức. Thuyền nhỏ từ từ tiến về phía trước.

- Vượt qua chỗ này thật không dễ chút nào.

Brook nói với giọng lo nghĩ.

- Cũng may chúng ta có thuyền chở đi.

Ash tâm lý bình tĩnh hơn nhiều.

- Nhưng sóng to quá không biết thuyền có chịu nổi không

Misty tâm trạng lo lắng.

- Pika Pi!

Pikachu lên tiếng đánh đồng.

- Nhưng con sóng này chỉ là trò trẻ con.

- Chúng tôi luôn chống chọi với những hoàn cảnh khắc nghiệt. Vì vậy đừng lo lắng gì cả.

Người chèo phía đầu thuyền dứt quãng trả lời.

- Lại lên con chành rồi!

Nơi mũi thuyền, bức tượng nhỏ giọng lầm bầm. Có điều không ai nghe rõ tiếng nó nói chuyện.

Gió vẫn tiếp tục thổi. Thuyền càng ngày càng vào gần cơn bão. Sóng biển trong lúc vô tình dần dần cao cao lên.

...

- Togepiiiiiii... Togepiiiiiii...

- Đừng lo Togepi, sẽ ổn cả thôi mà!

Misty vỗ vỗ tay nhẹ giọng an ủi Togepi núp trong túi ba lô.

Đúng lúc này, cơn bão đột nhiên lộ ra vẻ dữ tợn của mình. Phía trước không xa, một đợt sóng theo khoảng cách thuyền càng ngày càng gần dần trở nên cao vút so với mực nước biển. Theo quán tính, thuyền nhỏ lướt lên cao cao rồi đâm thẳng vào bức tường bằng nước cao cả chục mét.

- AAAAAAAAA!!!!!!!

Thuyền dập dòn lên xuống. Mọi người thân thể chao đảo, tâm trạng hoảng sợ hết toáng lên. Cũng may, dù cho bên trong tràn đầy nước, thuyền cũng chưa bị đánh chìm. Có điều Ash và hai người bạn bị đánh xô về đầu thuyền trong khi người lái thuyền bị xô ngược về cuối đuôi.

- Các người!!!!

- Chính là Team Rocket (đội hỏa tiễn)!

Giọng nói của Misty và Brook đồng thanh vang lên. Khuôn mặt cực kì ngạc nhiên. Hai kẻ lái thuyền và bức tượng mũi thuyền quần áo hóa trang bị đánh phá lộ ra thân phận chân thật. Đây chính là James, Jessica cùng Meowth. Bộ ba đội hỏa tiễn chuyên tìm cách bắt cóc Pikachu. Đối với nguyên bản Ash có thể nói là ba kẻ vô cùng quen thuộc và khắc sâu, khả năng đây mới là lần đầu Black gặp mặt bọn họ.

- Nếu các người thành tâm muốn biết!

Jessica lên tiếng mở đầu, cơ thể hùng hồn tạo dáng.

- Thì chúng ta sẵn lòng trả lời!

James tiếp lời, đầy mặt hạnh phúc.

- Lúc này mà còn có tâm trạng quảng cáo à!!!

Cũng may Meowth nhảy vào đánh phá nhắc nhở mọi người tỉnh huống hiện tại. Dù cho kết quả không mấy thay đổi.

Thuyền chìm!

- AAAAAAAAAAAAA!!!!!!!

Kết thúc chương 124.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Huấn luyện viên Pokemon mạnh nhất thế giới!

Nước biển mặn chát. Gió rét lạnh thấu xương. Cơ thể chìm trong nước biển. Cảm giác quen thuộc lại một lần nữa xuất hiện. May là lần này bên cạnh Ash không còn chỉ là Magikarp vô lực giúp đỡ.

Ánh sáng lóe lên. Squirtle xuất hiện. Ash đưa tay ôm lấy pokemon của mình. Miệng ngậm chặt, thân thể dần dần nổi lên phía trên.

- Rào... rào...

- Học... học...

Vươn đầu ra khỏi mặt nước, một lần nữa được hít thở không khí. Ash tham lam hô hấp. Hơi lạnh, cảm giác ẩm ướt tràn vào trong vòm họng. Tiếng sấm rền vang, tiếng gió rít, sóng vỗ ào ạt, mưa từng giọt từng giọt trĩu nặng rơi... Âm thanh bốn bề trở nên khó phân biệt.

- Ash!... Cậu ở đâuuuu???

Vừa ngoi lên, Ash dường như nghe thấy tiếng Misty đang gọi. Có điều cảnh sắc mờ mịt bốn phía khiến cậu vô lực tìm kiếm. Hết cách xoay sở, cậu chỉ có thể bỏ mặc cho mình và pokemon trôi dạt theo dòng nước.

Thời gian trôi qua, đang lúc Ash lo lắng vì tình cảnh hiện tại, thời tiết chợt nhiên thay đổi.

Không đúng!

Mặt biển sao bỗng dưng quá yên lặng. Ash theo bản năng ngẩng đầu nhìn về bầu trời.

- Ash! Cậu không sao chứ?

Là giọng của Misty. Cậu quay đầu nhìn lại, Misty và Brook đều ở. Starmie đang mang hai người bọn họ bơi lại gần chỗ cậu.

- Tớ không sao. Mọi người ổn cả chứ?

Ash lớn tiếng trả lời.

Misty và Brook đã bơi đến gần chỗ Ash.

- Bọn tớ không sao.

- Nơi này thật kì lạ.

Hai người, hai câu trả lời khác nhau. Có điều Ash lúc này không quan tâm lắm. Đúng như Brook vừa nói, nơi này quá nhiên thật kì lạ. Giữa biển mây đen giông bão lại tồn tại ở trung tâm một khoảng tròn sáng yên bình lặng. Thậm chí có thể thấy rõ cả sao trời. Nơi này dường như không chịu chút nào ảnh hưởng cả.

- Pika!

- Mọi người nhìn kia.

Ánh mắt nhìn lại. Phía xa xa, một hòn đảo mờ ảo hiện ra.

Đảo New Islands!

- Chúng ta trước hết đi tới trên đảo cái đã.

- Cũng tốt.

Và như vậy, ba người nhờ sự giúp đỡ của pokemon chậm chậm bơi tới gần hòn đảo. Xa xa bốn phía vẫn là bão tố, mây đen tầng tầng lớp lớp, mưa giông ngập trời. Khoảng không nơi này, ánh sao chiếu lấp lánh, mặt biển tĩnh lặng...

Một cảm giác lạ nổi lên trong lòng mỗi người.

Có lẽ... đáp án cho mọi thứ đang nằm trên hòn đảo kì lạ kia.

Đột nhiên có chút chờ mong.

Nơi nào đó trên những đám mây giông, Mew đang lơ lửng quan sát mọi thứ. Một lát sau, nháy nháy cặp mắt to trong suốt, nó nghịch ngợm lượn vòng vòng bay về phía trước, thân hình rất nhanh biến mất trong tầng mây dày đặc.

...

Ánh đèn lay lắt chiếu sáng. Ash và mọi người bơi lại gần. Tới nơi! Trước mắt là một phần bển đồ dựng nổi trên mặt nước, phần còn lại trông như từng bậc cầu thang cao cao hướng về trung tâm đảo. Ánh sáng đang phát ra từ nơi đầu bển, ánh mắt nhìn kĩ. Hóa ra là một cô gái đang cầm trên tay chiếc đèn dầu yên lặng đứng ở nơi đó.

Ba người lần lượt leo lên bển đồ. Thấy mọi người đều ổn định, cô gái lên tiếng đánh vỡ im lặng. Giọng nói lãnh đạm không chút cảm tình.

- Xin chào các cậu. Vui lòng xuất trình giấy mời.

Ash lấy tay lục lại túi áo. Cũng còn tốt. Lá thư mời điện tử vẫn còn đây. Cậu đưa ra lá thư.

- Đây phải không ạ?

- Chỉ có một số ít nhà huấn luyện được mời đến đảo này...

Hình ảnh ba chiều lại hiện lên. Một cô gái giống hệt người trước mắt xuất hiện, đang lặp lại lời mời buổi chiều.

- Ô! Tôi hiểu ra tại sao trông cô rất quen.

Brook đột nhiên chen ngang.

- Tại sao cơ?

Cô gái lùi ngược lại, khuôn mặt nhưng không mấy quan tâm.

- Cô chính là y tá Joy bị mất tích. Hình của cô được dán ở cảng đây.

Brook nhìn hình ảnh cùng với cô gái trước mắt rồi thốt lên.

- Ủ, trông cô giống cô ấy quá.

Misty gật gù đầu nhận đồng quan điểm.

- Cậu nói gì thế. Tôi là nô lệ ở đây đã lâu rồi. Vui lòng đi lối này.

- Những người khác đều đã đến đầy đủ.

Nói xong, không chờ ba người phản ứng cô gái đã quay người đi về phía trước. Nghe vậy, cả ba cũng chỉ đành yên lặng đi theo phía sau.

Cùng lúc đó, ngay dưới gầm bển đồ, ba khuôn mặt quen thuộc được một con Weezing nâng nhô lên khỏi mặt nước. Chính là bộ ba đội hỏa tiễn cũng bị song đánh dạt tới nơi này.

Phía trên không trung hòn đảo, Mew bay vòng vòng quan sát. Cuối cùng cánh quạt xoay gió không lộ trên đỉnh một tòa pháo đài hấp dẫn ánh mắt của nó. Cái đầu nhỏ thậm chí quay tròn theo chuyển động của cánh quạt. Cảm giác mới lạ, Mew bay tới gần, ngồi bệt mặt trên cánh quạt. Quạt gió xoay tròn khiến nó rơi bộp xuống cánh quạt phía dưới. Cánh quạt quay tròn nâng Mew trở về vị trí cũ, tiếp đó lại đem nó trượt xuống. Liên tục lần qua lần lại từ cánh quạt này rơi xuống cánh quạt khác. Giống như tham gia một trò chơi thú vị, cả khuôn mặt Mew lộ ra nụ cười tràn đầy.

...

Thời gian trôi qua, Ash và hai người bạn được cô gái có dung mạo giống y tá Joy dẫn đi trên những bậc thang dài trong lòng đất. Cuối cầu thang là một khoảng sân nhỏ lộ thiên cao cao nhô ra trên mỏm núi. Một cánh cửa gỗ chiều cao gấp ba cơ thể Ash xuất hiện ngay trước mắt. Có vẻ như đã tới nơi cần đến.

- Kéttttt!!!!

Cánh cửa nặng nề mở ra, ánh sáng chiếu tới xua tan cái lạnh. Khả năng Ash đột nhiên lại có chút cảm giác rùng rợn!

- Những người đó đã đến đây lâu rồi. Chúng tôi chỉ còn chờ các cậu nữa mà thôi.

Bước chân qua cánh cửa, thuận tay tắt đi ánh đèn, cô gái nhỏ tiếng nói chuyện.

...

Đây là một căn phòng thật lớn được trang hoàng lộng lẫy. Phía bên trái phòng là cầu thang hình xoắn ốc nối xuyên nền đất và trần nhà. Bốn phía là những cây trụ chống bằng đá thật lớn. Nơi trung tâm đang đặt một chiếc bàn dài. Có ba người, hai nam một nữ đang ngồi nơi đó chăm chú cho pokemon của họ. Ash nhớ qua qua ba người bọn họ cậu đều bắt gặp ở bên cảng lúc trước. Có vẻ như họ đều an toàn vượt qua cơn bão để đến đây.

- Chỉ có ba người bọn họ tới đây thôi sao?

Ash theo bản năng lên tiếng hỏi lại.

- Ở cảng có rất nhiều người mà.

Misty tiếp lời.

- Những người còn lại ở cảng không thể vượt qua trận bão.

Cô gái hơi quay đầu lại trả lời.

- Ý cô là trận bão chỉ là một phần của thử thách.

Brook ngạc nhiên hỏi.

- Vui lòng thả hết pokemon ra khỏi pokeball. Ông chủ nói với tôi các cậu chính là những người được chọn.

Có điều cô gái không tiếp tục trả lời vấn đề Brook nêu ra.

- Kéttttt!!!!

Cánh cửa sau lưng tự động đóng lại. Ash đột nhiên cảm giác mình giống như trở thành con mồi ngốc nghếch tự động chui vào bẫy.

Cảm giác này thật không tốt chút nào!

...

Mép ngoài lan can, bộ ba đội hỏa tiễn lúc này đang gặp chút rắc rối.

- Xem nào. Chúng ta cần lên vào đó mau.

James nêu ý kiến.

- Đi vào bằng lối thoát hiểm đi.

Jessica nhanh chóng đưa ra giải pháp.

- Nhưng lối ra ở đâu?

Đặt câu hỏi tất nhiên là Meowth.

- Kia kia.

Jessica trả lời đồng thời chỉ chỉ vị trí ngay phía dưới cách bọn họ không xa. Một đầu ống thoát nước xuất hiện giữa vách đá.

- Meowth meowth meowth... ống thoát nước ư? Nhưng... nhưng... Meowth không thể tới những chỗ ẩm ướt.

Meowth giọng đau khổ nói chuyện. Than ôi. Nó là mèo nhà chứ không phải chuột cống.

- Không còn sự lựa chọn nào khác

Jessica giọng tuyệt nhiên.

- Haizzz...

Nghe này, cả hai người còn lại chỉ còn cách chờ dài. Đột nhiên, Jessica cảm giác như có thứ gì đó đang quan sát sau lưng mình, cô quay đầu nhìn lại.

Không có thứ gì ở đó cả!

- Gì thế hả Jessica?

James nhỏ giọng quan tâm.

- Không có gì đâu. Đi thôi nào!

Cứ như vậy, ba người men theo mép lan can đến gần ống thoát nước.

...

Trong pháo đài, Ash và hai người bạn thả ra pokemon đi tới gần dãy bàn giữa phòng.

- Là các cậu à?

Anh chàng ngồi gần cánh cửa cất tiếng nói chuyện. Trên người mặc một chiếc áo gió thể thao màu trắng. Bên cạnh anh ta là một con Pidgeot thật lớn.

- Anh là...

Ash có chút chần chờ. Hai người dù sao cũng không quen biết.

- Tôi đã bay thẳng tới đây.

- Con Pidgeot của tôi là một bậc thầy về bay lượn đấy.

- Này mọi người, làm quen đi.

Nói và anh ta đưa tay chỉ về phía pokemon của mình. Venusaur, Sandshrew, Rhyhorn, Hitmonlee, Scyther.

- Rào...

Âm thanh bên cạnh khiến Ash chú ý. Cậu quay đầu nhìn sang. Đó là một suối phun nước nhân tạo được đặt trong phòng. Nơi đó đang có một đám pokemon ở lại. Gyarados, Golduck, Nidoqueen, Tentacruel, Vaporeon, Seadra.

- Đó là...

Misty nhỏ giọng lầm bầm.

- Đó là con Gyarados của tôi.

- Với nó, vượt qua trận bão đó chẳng có gì là khó khăn cả. Mấy con sóng còn con đó thì làm gì được tôi.

Một anh chàng béo béo mặc chiếc áo ba lỗ màu xanh đang khoanh tay ngồi trên ghế nói chuyện. Giọng điệu mang chút tự phụ.

- Gyarados là pokemon rất nổi tiếng về sự mạnh mẽ của nó.

Anh chàng sở hữu Pidgeot vừa nãy tiếp lời.

- Ừm... Vì vậy huấn luyện nó thật sự rất khó khăn.

Huấn luyện viên của Gyarados miệng khê nhếch, mắt nhắm lại, hơi hơi cúi mặt, giọng tự đắc trả lời.

- Các cậu vẫn chưa gặp pokemon của tôi.

- Đằng kia kia!

Cô gái huấn luyện viên duy nhất lúc này mới lên tiếng. Nghe vậy, con Wigglytuff đang được cô chăm chút vui vẻ nhún nhảy tới chỗ đám bạn. Bên cạnh nó là Vileplume, Dewgong, Blastoise, Ninetales và cuối cùng là Rapidash.

Đội hình pokemon của cả ba người nhìn qua đều rất hùng mạnh. Quả nhiên có thể vượt bão tới nơi này huấn luyện viên đều không phải hạng vừa.

Đang lúc này, tất cả ánh đèn trong phòng chợt tắt chỉ để lại nơi cầu thang xoắn một cột ánh sáng dựng đứng chính giữa. Cô gái bí ẩn lúc này đang đứng gần nơi đó. Tiếng nói của cô vang lên thu hút sự chú ý của mọi người.

- Xin lỗi vì đã để mọi người phải chờ lâu.

- Huấn luyện viên pokemon mạnh nhất thế giới sắp sửa xuất hiện.

Mọi người nghe vậy đều chăm chú nhìn lại. Đám pokemon tự giác có chút đề phòng.

- Pika!

- Togepiiiiii!

Pikachu và Togepi theo bản năng chạy trở về trong lòng huấn luyện viên của mình.

Cuối cùng, một bóng đen xuất hiện nơi đỉnh cột sáng. Chậm rãi chậm rãi hạ xuống.

- Gì thế này?

Kết thúc chương 125.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Đối đầu

Sâu trong đường hầm thoát nước, Mew lặng yên theo chân đội hỏa tiễn an toàn tiến vào trong pháo đài. Ngược lại James mang theo hai người đồng hành phát hiện lối ra.

Quay trở lại căn phòng Ash và các bạn đang đứng. Theo bóng đen độ cao dần dần hạ thấp, diện mục của chủ nhân bữa tiệc hiện ra trước mắt mọi người.

Chạm đất. Ánh mắt lóe lên ánh sáng xanh nhìn qua mọi thứ. Cô gái bí ẩn tiếp tục nói chuyện.

- Vâng. Huấn luyện viên pokemon mạnh nhất thế giới, cũng là pokemon mạnh nhất thế giới. Chính là ngài Mewtwo!

Ánh đèn bật sáng trở lại. Mewtwo biểu hiện lạnh lùng hiện ra trước mắt tất cả mọi người.

- Mewtwo!

- Pika!

Ash giọng có chút thần thò. Cuối cùng cậu cũng nhớ ra đây là đâu. Không ngờ vừa xuyên việt lần hai lại gặp ngay lúc chuyện này xảy ra. Quả nhiên... muốn sống sót quá khó khăn sao!

- Nói đùa gì vậy! Một pokemon không thể trở thành nhà huấn luyện pokemon. Vớ vẩn thật!

Trong lúc Ash còn đang ngây ngất vì chuyện đang xảy ra, có người đã bừng tỉnh lại. Anh chàng huấn luyện viên của Gyarados đứng bật dậy phản đối. Vốn mang theo tâm tình tò mò tới đây gặp mặt huấn luyện viên dám tự nhận mình là mạnh nhất. Hiện tại gặp phải một con pokemon tự nhận như vậy quả là khó có thể chịu đựng.

- Tại sao lại không? Ta tự đặt ra luật đấy!

Giọng nói trầm thấp vang lên. Có vẻ đây chính là giọng nói của Mewtwo, dù cho nguồn phát ra âm thanh lại từ miệng cô gái bên cạnh. Tình huống quỷ dị khiến Ash chăm chú lại.

- Giọng nói này???

- Đây là năng lực siêu linh.

Misty và Brook lục tục nhỏ giọng nêu ý kiến.

Chỉ thấy lúc này Mewtwo đưa tay ra, bàn tay hiện lên quang sáng màu xanh tâm linh. Cơ thể anh chàng béo lạp tức bị bao phủ một màu tương tự. Thân thể anh ta chậm rãi bay lên không trung.

- AAAAAAA!!!!!!

Âm thanh kêu đau vang lên trước cái nhìn ngờ ngác của mọi người. Tiếp đó theo một cú nhẹ quăng tay của Mewtwo, anh chàng bị ném bay vào suối phun nước xa xa.

- Roạt!!!!

Vừa nổi lên khỏi mặt nước, anh chàng đẩy mặt giận dữ.

- Dám đối xử với ta như thế à!

- Tiến lên Gyarados.

Theo mệnh lệnh đề ra, Gyarados lao ra khỏi suối phun nước hướng về phía Mewtwo.

- Hyper Beam! (Tia sáng hủy diệt)

Mewtwo ánh mắt nhìn lại. Gyarados miệng tụ tập lại ánh sáng năng lượng chuẩn bị cho đòn Hyper Beam. Tiếp đó, một cột sáng năng lượng thật lớn tấn công thẳng về vị trí của Mewtwo.

Một màn sáng xanh hiện ra từ bàn tay Mewtwo giờ lên chặn lại đòn đánh. Năng lượng Gyarados phóng tới bất ngờ bị bắn ngược trở lại. Lĩnh trọn toàn bộ đòn phản công, Gyarados bị hất bay người trở về suối phun nước. Dưới cái nhìn trân trối của mọi người, Gyarados lập tức mất năng lực chiến đấu, nằm im tại nơi đó.

- Gyarados!!!!

- Chỉ một đòn mà đã xụi lơ.

Miệng cô gái tiếp tục phát ra âm thanh. Có lẽ cảm giác nói chuyện như vậy quá vướng víu, Mewtwo vung tay, cô gái thân người mềm nhũn ngã xuống.

- Người đã hết giá trị lời dụ dỗ.

Lúc này âm thanh phát ra từ chính vị trí của Mewtwo. Brook thấy vậy chạy nhanh tới đỡ lấy cô gái. Chiếc mũ trên đầu cô gái bung ra. Quả nhiên chính là y tá Joy.

Hai mắt khẽ run, y tá Joy tỉnh lại. Khuôn mặt nghi ngờ nhìn xung quanh.

- Tôi ở đâu đây? Vì sao tôi lại ở đây?

- Cô đã bị ta điều khiển. Ta bắt cóc cô từ Pokemon Center (trung tâm pokemon). Kiến thức về sinh lý học pokemon của cô đã giúp đỡ rất nhiều cho kế hoạch của ta. Cô đã giúp ta rất nhiều nhưng có lẽ cô đã quên hết rồi.

Mewtwo chậm rãi giảng giải mọi chuyện.

- Điều khiển con người thật dễ dàng. Ta sử dụng các người đơn giản như sử dụng đồ chơi của ta vậy.

- Thật kinh khủng!

- Pika!

Misty và Pikachu sợ hãi thốt lên. Ash trong lòng hơi run. Quả nhiên pokemon một khi nổi lên tâm lý chống phá đều thật đáng sợ.

...

Hành lang trong lâu đài, James nâng chiếc nắp cống lên khỏi mặt đất. Bộ ba đội hỏa tiễn rời khỏi đường thoát nước tiến vào bên trong tòa nhà. Cả bọn mang theo tâm lý tò mò hướng về phía trước. Đi hồi lâu, cuối hành lang, một cánh cửa tự động mở ra.

Bên trong phòng có thật nhiều máy móc và dụng cụ thí nghiệm. Có ba chiếc ống thủy tinh có chứa ba con pokemon ở trong đó, Charizard, Blastoise và Venusaur đang yên lặng nhắm mắt ngủ. Từng tia bọt khí trong ống thủy tinh nổi lên. Trông thật giống môi trường nuôi cấy nhân tạo.

- Chỗ này là chỗ nào?

Meowth giọng tò mò hỏi.

Jessica tiếp tục dạo quanh trong khi Meowth và James đứng lại quan sát ba con pokemon.

- Chỗ này chắc không có thứ gì đáng giá cả.

Cô nàng buồn bực ngồi bệt xuống một đài máy móc, trong lúc vô tình bàn tay va phải nút khởi động hệ thống. Màn hình hiển thị sáng lên, hình ảnh có chút nhiễu. Cả lũ ngạc nhiên xúm lại xem. Âm thanh từ đó phát ra.

- Đang mô tả hướng dẫn... roẹt... roẹt...

- Đây là máy nhân bản pokemon...rèrè...

- Con pokemon cần được nhân bản đầu tiên là...

Một cánh tay robot xuất hiện sau lưng từ lúc nào không hay. Tiếp đó Meowth bị nó túm lấy mang đi.

- AAA!!!! Làm gì thế hả? Thả ra!

Meowth bị dọa sợ kêu toáng lên. Thân thể nó bị ném lên băng chuyền tự động.

- Nhaaa... nhaaa.... Cứu tôi!

- Meowth!

Giật mình phản ứng lại, ngay khi Meowth sắp bị đẩy vào trong lòng máy, James và Jessica lao vội tới túm lấy tay nó. Bên trong, một cánh tay robot túm lấy đuôi của nó giật mạnh.

- Đuôi của tôi!

Meowth bị kéo vội ra khỏi băng chuyền, có vẻ như đuôi của nó vừa bị giật mất mấy sợi lông.

Màn hình biến đổi. Âm thanh máy móc vang lên.

- Các thành phần đã đầy đủ.

- Phân tích thành công!

- Định dạng được pokemon. Bắt đầu sao chép.

Bóng dáng dần dần biến đổi. Từ ban đầu ba sợi lông biến dần thành bóng dáng của Meowth.

- Đây là...

Bộ ba đội hùa tiến ngạc nhiên nhìn mọi thứ đang diễn ra.

- Bụp!

Theo một âm thanh đột ngột vang lên. Một khối vật thể bị bọt trắng bao phủ được phun ra từ đầu mái trên cao. Tiếp đó theo đường ống nổi thủy tinh truyền xuống bên dưới một ống thủy tinh chứa đầy dịch tương tự ống thủy tinh của ba con pokemon vừa nãy. Một con Meowth nằm im tại bên trong.

- Meowth?

Jessica giọng nghi hoặc.

- Tôi mới là Meowth!

Meowth lập tức khẳng định lại.

- Nói vậy con này là nhân bản của Meowth.

James tranh thủ đánh chính.

Trên không trung, Mew lơ lửng xuất hiện nơi đó từ bao giờ. màn hình hướng dẫn ban đầu tiếp tục chiếu hình ảnh mới.

- Những con pokemon được nhân bản ra mạnh gấp hàng chục lần những con pokemon ban đầu.

- Đây là pokemon huyền thoại phát hiện gần đây. Tên nó là Mew!

Bộ ba vội vã chạy lại quan sát.

- Chúng tôi đã tìm được long mi của nó dưới dạng hóa thạch. Chúng tôi đã nghiên cứu thành công AND của nó. Cuối cùng chúng tôi đã thành công từ đó tạo ra Mewtwo. Nó là pokemon mạnh nhất thế giới. Giấc mơ của chúng tôi đã thành hiện thực.

- Nhưng chúng tôi không nghĩ Mewtwo lại mạnh đến vậy. Mọi chuyện cần phải kết thúc. Phòng thí nghiệm cần bị phá hủy. Chúng tôi để lại thông tin này cho người đời sau biết.

- Rúp!

Hình ảnh biến mất. Đoạn thông tin đến đây kết thúc.

- Đây là phòng thí nghiệm đó ư?

Jessica nhỏ giọng thảo luận.

- Ừ chắc vậy!

James gật gù đầu đáp lời. Ánh mắt nhìn quanh.

- Nhưng có gì bị phá hủy đâu.

- Chắc có ai đó đã xây lại nó.

- Nhưng đó là ai?

...

Bên trong phòng khách, Mewtwo tiếp tục lời diễn thuyết.

- Quảng thời gian trước kia, ta đã từng hợp tác với con người. Nhưng các người làm ta quá thất vọng! Con người năng lực đều thấp hơn pokemon. Nếu hành tinh này bị những kẻ yếu đuối như các người thống trị, thì ta nghĩ đến một lúc nào đó, xã hội sẽ trở nên hỗn loạn.

- Vậy người nghĩ pokemon là kẻ thống trị thế giới ư?

Brook không nhận được hỏi ngược lại.

- Không phải pokemon!

Mewtwo bắt ngờ lắc đầu phủ nhận. Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, tiếng nói của Mewtwo như vang lên ngay bên tai.

- Bởi vì con người đã thống trị hành tinh này lâu rồi. Mà pokemon chỉ biết cúi đầu phục vụ con người.

- Pika... pika... pika...

Pikachu đột nhiên nhảy xuống đất lên tiếng.

- Gì hả?... người nói người sống không phải để phục vụ con người...

Mewtwo nghi hoặc thuật lại lời nói của Pikachu.

- Người tự nguyện đi với họ sao?

- Pika!

Nghe thấy Mewtwo nói như vậy, Pikachu gật gù đầu đồng ý. Phía sau lưng, Ash cảm xúc có chút trầm thấp nhìn tất cả mọi chuyện.

- Đi chung với loài người là một sai lầm nghiêm trọng.

Ánh mắt của Mewtwo một lần nữa lóe lên ánh sáng xanh. Theo đó, quanh cơ thể Pikachu lập tức bị một màn sáng xanh tương tự bao phủ. Cả cơ thể nó bị nâng lên không trung.

- Pika!... Pi!!!

Thân thể Pikachu bị hất bay về phía sau. Ash mang tâm trạng lo lắng vội vã ôm lấy nó. Thân thể cậu vị đó bị đẩy ngã nhào trên mặt đất.

- Pi ka pi???

- Tôi không sao!

Vực người dậy, Ash lắc lắc đầu đáp lại Pikachu hỏi thăm.

- Chỉ có những pokemon yếu đuối mới cần sự giúp đỡ của con người.

Mewtwo lạnh lùng phán xét. Misty vội vàng chạy đến bên Ash.

- Ash, cậu có sao không?

Đáp lại cô bé là Ash lắc lắc đầu.

Lúc này, chịu đủ ngôn ngữ của Mewtwo kích thích, anh chàng huấn luyện viên của Pidgeot lớn tiếng tuyên bố.

- Dù ngươi có là loại pokemon gì. Ta nhất định bắt ngươi cho abwffng được!

- Tiến lên, Rhyhorn!

- Grào!!!!

Theo mệnh lệnh của chủ nhân, Rhyhorn lớn tiếng gào thét, tiếp đó thân thể ầm ầm lao về phía Mewtwo. Cơ thể to lớn mang theo lực lượng to lớn chạy đi thậm chí khiến sàn nhà rung động. Rhyhorn dùng sừng nhọn húc mạnh về phía đối thủ.

Tiếp là Mewtwo hai mắt lóe sáng, nó chỉ cần nhẹ nhàng dùng ngón tay lập tức ngăn cản đòn tấn công của nó. Thậm chí cơ thể Rhyhorn ngược lại bị đối phương nắm sừng nâng lên không trung. Sức mạnh của nó thật đáng sợ!

Tiếp đó trong cái nhìn không thể tin tưởng của mọi người, Mewtwo búng ngón tay, Rhyhorn lập tức bay ngược thẳng về phía sau. Cơ thể va mạnh khiến bàn đá giữa phòng bị lật đổ khiến mọi người tin tưởng chuyện xảy ra trước mắt không phải đang mơ. Đối phương năng lực thật sự kinh khủng!

- Vô ích thôi. Không thể chiến thắng ta được đâu. Vì ta là pokemon mạnh nhất thế giới!

Mewtwo tuyên bố.

Kết thúc chương 126.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Chiến đấu

- Pokemon mạnh nhất ư? Ta nghĩ chưa hẳn là như vậy.

- Ta không tin ngươi là kẻ bất khả chiến bại.

Ash đứng dậy lên tiếng. Cậu biết mình cần làm gì đó ngay lập tức để thay đổi tình thế.

- Vậy ư?

Mewtwo đôi mắt một lần nữa sáng lên.

...

Phía dưới phòng thí nghiệm, tiếng máy móc khởi động làm bộ ba đội hỏa tiễn chú ý tới. Đột nhiên, ba con pokemon ban đầu mở choàng mắt. Sau đó dưới cái nhìn quan sát của đội hỏa tiễn, từng con pokemon chui ra từ đáy ống thủy tinh. Blastoise, Charizard, Venusaur từng con từng con thoát ra. Tiếp đó không để ý sự hiện diện của đội hỏa tiễn, chúng lục tục tiến về một cánh cửa tự động trong phòng.

Phía sau lưng, Mew thấy vậy liền tranh thủ bay theo. Cánh cửa đóng lại.

- Gì vậy?

- Đó là...

...

Trong căn phòng phía trên, Mewtwo ánh mắt phát sáng không lâu, dưới nền nhà cách vị trí Mewtwo không xa chợt hiện ra một lỗ hổng lớn. Tiếp đó lần lượt ba con pokemon Blastoise, Charizard, Venusaur được đẩy lên trên.

- Những nhà huấn luyện các ngươi hẳn đã rất quen thuộc với chúng. Blastoise, Charizard, Venusaur, đây là bộ ba nhân bản do ta tạo ra.

Mewtwo giọng trầm thấp trần thuật.

- Máy con này à...

- Bộ ba nhân bản...

- Rì rầm... rì rầm... rì rầm...

Nhìn kĩ lại, so với vẻ ngoài bình thường, cả ba đều có thêm trên cơ thể những vằn đen hoa văn. Có lẽ này là đặc điểm riêng của chúng.

Âm thanh kì lạ phát ra đánh gãy mọi người bàn luận. Phía sau lưng mọi người, Cánh cửa vốn có giờ bị mở toang hiện ra một khoảng tối tăm. Ánh đèn bật sáng lên. Một sân đấu pokemon chính thức hiện lên trong tầm mắt mọi người. Tám đèn chiếu lớn, vạch kẻ vôi... v.v.

- Một sân đấu à!

- Nó muốn chiến đấu ư?

Misty và Brook nhỏ giọng lẩm bẩm.

- Nếu vậy con Venusaur của tôi sẽ cho nó biết cái gì mới là thật.

Anh chàng mặc áo gió thể thao lớn tiếng nói.

- Con Blastoise của tôi cũng không kém.

Cô gái huấn luyện viên duy nhất cũng tiếp lời. Đến lúc này bốn người huấn luyện viên tới đây chỉ còn Ash chưa từng chiến đấu với Mewtwo. Mọi người hữu ý vô ý đều nhìn về phía cậu.

- Chết tiệt thật!

Ash trong lòng thầm mắng. Cậu còn chưa cả kịp quen thuộc pokemon của bản thân. Có điều hiện tại không phải lúc co vùi rụt cổ. Lấy ra pokeball ben hông, Ash tung ra pokemon của mình.

- Như vậy xuất hiện đi Charizard!

Ánh sáng đỏ xuất hiện, một con Charizard xuất hiện trong phòng. Vừa xuất hiện, Charizard theo bản năng ánh mắt lờm về phía Mewtwo. Vẻ ngoài lạnh lùng của đối phương làm nó khó chịu. Không chút chần chừ, một luồng lửa đỏ rực bắn thẳng về phía đối phương.

- Vút!!!!!!

- Cái này...

- Pika!

Cột lửa phóng tới bị Mewtwo dùng màn ánh sáng ngăn lại bên ngoài, tiếp đó một cột nước bắn lên trung hòa đòn tấn công của Charizard. Ash chỉ kịp thốt lên một tiếng chiến đấu đã kết thúc.

- Con Mewtwo của người có vẻ hơi xấu tính đấy.

- G rừ!

Không biết đây là lời châm chọc hay đùa cợt của Mewtwo, ít nhất nó khiến cho Charizard càng có vẻ khó chịu hơn. Ash khuôn mặt hiện lên vẻ dăm chiêu suy nghĩ.

...

Mọi người lần lượt tiến vào vị trí sân đấu. Một bên là các huấn luyện viên và pokemon của mình, bên kia là Mewtwo cùng với bộ ba pokemon nhân bản.

- Kẻ nào sẽ đấu với ta trước.

Mewtwo mở lời thách đấu.

- ùm... ùm...

- Ta sẽ không nương tay đâu!

Venusaur chậm rãi tiến lên, thấy vậy huấn luyện viên của nó cũng lên tiếng hưởng ứng. Mewtwo ra dấu cho Venusaur nhân bản vào sân. Hai con

pokemon tiến vào khoảng cách phù hợp, anh chàng huấn luyện viên lên tiếng cướp công.

- Venusaur, Razor Leaf! (phi đao lá cắt)

Vô số lá cắt xoay tròn bắn mạnh về phía Venusaur nhân bản.

- Vine Whip (roi mây)

Mewtwo đáp trả. Ngay lập tức, Venusaur hai bên người xuất ra hai cái dây mây quen thuộc, dùng tốc độ cực nhanh phóng lên cao đập bay tất cả phi đao lá cắt của đối phương. Ash quan sát ở ngoài mà lạnh cả gáy. Tuy nói rằng tốc độ xuất dây của Venusaur thậm chí có thể đạt tới vận tốc âm thanh. Khả năng chỉ dùng hai sợi dây mây có thể đánh bay tất cả lá cắt từ đòn Razor Leaf (phi đao lá cắt) thì thật sự là lần đầu nhìn thấy. Dù sao lá cắt phóng tới phương hướng đa dạng lại tốc độ cao như vậy... Hai bên đều là vật thể di chuyển với tốc độ chóng mặt, một bên còn có số lượng áp đảo, khoảng cách gần như vậy....

Đối thủ quả nhiên rất mạnh sao!

Ngay sau đó hành động của Venusaur nhân bản chứng thực nhận xét của Ash. Không cho anh chàng huấn luyện viên chút thời gian phản ứng, cặp dây mây của Venusaur nhân bản sau khi đánh tan đòn tấn công của đối thủ liền lao cực nhanh trời chật Venusaur. Tiếp đó nâng bổng cơ thể đối thủ, cuối cùng ném bay đối phương. Venusaur không có chút nào năng lực đánh trả.

- Venusaur!

Huấn luyện viên của Venusaur lo lắng chạy tới quan sát. Thật sự là năng lực của đối phương quá kinh người.

- Tiếp theo là tôi. Đi nào Blastoise!

Có vẻ như Venusaur khó có khả năng giành thắng lợi, cô gái huấn luyện viên quyết đoán kêu gọi pokemon của mình xuất chiến. Blastoise nghe lệnh chạy nhanh lên vị trí chiến đấu. Phía đối diện, Mewtwo giờ cánh tay, Blastoise nhân bản cũng hùng hục lao lên.

- Blastoise dùng Hydro Pump (siêu súng nước)

Cô gái huấn luyện viên ngay từ đầu dùng đòn mạnh nhất để áp chế đối phương. Khả năng thậm chí không thấy Mewtwo ra lệnh, Blastoise nhân bản thân thể nhảy lên không trung, tiếp đó cả người nó xoay tròn theo chiếc mai rùa thậm chí mạnh mẽ đâm xuyên qua Hydro Pump (siêu súng nước) của Blastoise. Ash nhận ra đối phương đây là sử dụng chiêu Rapid Spin (thân thể xoay tròn). Có điều uy lực hiển nhiên mạnh mẽ quá đáng.

Blastoise nhân bản thân thể đập mạnh lên cơ thể đối thủ. Dù cho bị dòng nước xiết cản lại một phần lực, đòn đánh vẫn khiến cơ thể Blastoise bị hất tung về phía sau. Thậm chí va chạm vào thành tường gây ra dạn nứt. Uy lực của đòn đánh có thể thấy được lóe lóe.

- Blastoise!

Cô gái huấn luyện viên lo sợ chạy tới bên Blastoise. Lúc này tình thế hiển nhiên là cả hai ván đấu đều thua một cách thảm hại. Ash lạnh cả lưng. Đây còn đánh đắm kiểu gì?

- Ash cẩn thận đó! Chúng quá mạnh!

Giọng nói trong trẻo của Misty vang lên. Có điều Ash bỗng dưng có chút cảm giác vô lực. Hai con trước mạnh như vậy, đòn đánh thông thường cũng có thể bị chúng nâng lên uy lực tới một mức khủng bố. Đây biết đánh làm sao. Hơn nữa không biết Charizard có chịu nghe mệnh lệnh của mình hay không nữa chứ.

Thật tệ!

Đối diện, Mewtwo ra dấu cho Charizard nhân bản lên sàn. Đến thời điểm này không còn sự lựa chọn nào khác. Ash nắm chặt huy hiệu ứng đối pokemon hệ lửa trong tay nhìn chăm chăm Charizard ra lệnh.

- Tiến lên đi Charizard! Nhớ rõ dùng tốc độ, dùng ganh đua sức mạnh với nó.

- Phựtttt!!!!

Charizard thờ mạnh một cột lửa, vỗ cánh bay lên không trung. Ash lo lắng nhìn chăm chăm vào nó. Chỉ thấy vừa cất cánh lên được vài mét, Charizard lập tức phun một cột lửa thật lớn về phía đối thủ. Thấy vậy Ash trong lòng lạnh lẽo.

Quả nhiên, sau đó trên không trung Charizard không ngừng phóng lửa tấn công đối phương. Khả năng mọi đòn đánh của nó đều bị đối thủ dùng tốc độ né tránh. Ngược lại vì giữ thăng bằng tung đòn tấn công, Charizard vô tình trở thành bia ngắm cố định cho đối phương dùng thân thể tấn công. Cả hai bay càng ngày càng cao. Đã vượt ra khỏi tầng mây.

- Trận chiến tốc độ là như vậy sao?

- Con Charizard nhân bản mạnh không kém hai con trước!

Misty và Brook lo lắng lên tiếng.

Phía dưới, Ash hi vọng trong lòng đã dập tắt. Có lẽ huy hiệu gym ở thế giới này không có tác dụng giống như thế giới trước đó. Vừa nãy cậu dùng bí thuật sử dụng huy hiệu để ra lệnh cho Charizard. Khả năng nó vẫn tiếp tục làm theo ý mình. Sợ rằng trận thứ ba Charizard cũng phải thất bại.

Rất nhanh, Charizard mắc phải một sai lầm nhỏ. Ngay lập tức Charizard nhân bản thân thể áp sát khóa chặt mọi cử động của nó. Cơ thể cả hai dựa theo định luật hấp dẫn rơi thẳng xuống dưới. Charizard bị đối thủ ghìm chặt trở thành đệm lưng. Một đòn Body Slam (thân thể tấn công) từ trên không trung đập mạnh xuống.

- Charizard!

- Kết thúc đi!

Mewtwo giọng lạnh lùng.

- Rầm!!!

Bụi mù tràn ngập! Charizard nhân bản dùng chân đập mạnh Charizard xuống mặt đất, vỗ đôi cánh bay lên không trung, mắt lạnh quan sát mọi người.

- G rào!!!!

Phía dưới mặt đất, Charizard gào lên một tiếng không cam lòng rồi ngã xuống. Nó đã mất sức chiến đấu.

- Charizard, mày không sao chứ?

Ash có chút lo lắng chạy tới gần nó.

- Tốc độ và sức mạnh là hai thứ hoàn toàn khác nhau.

Mewtwo lời bình có chút mỉa mai. Nó vung lên hai tay, ba quả cầu pokeball đen xì, có một con mắt hoa văn quý dị như còn sống xuất hiện. Chúng bay nhanh tới vị trí của ba con pokemon vừa chiến đấu và chúng vào trong.

- Khoan đã!

Ash chỉ kịp kêu lên một tiếng, Charizard và hai con pokemon đã bị thu đi mất.

- Người ăn cắp pokemon của người khác à?

Misty tức giận quát lên.

- Ăn cắp?

- Không đâu. Ta chỉ nhân bản vài con pokemon mạnh mẽ thôi.

- Các người đã không còn hội ngăn cản ta.

Nói rồi Mewtwo một lần nữa vung tay. Vô số pokeball màu đen tương tự xuất hiện.

- Nhân bản?

Brook giật mình thốt lên kinh ngạc. Chẳng lẽ vừa rồi thi đấu là cơ hội cuối cùng.

- Khoan đã! Có gì từ từ thương lượng. Làm như vậy là trái luật.

Ash lên tiếng.

- Vô ích. Kẻ thua cuộc không có quyền nói chuyện.

Ánh mắt lóe sáng trong nháy mắt. Cơ thể Ash bị điều khiển hát mạnh về phía sau.

- AAAAAA!!!!

- Rầm!

Cơ thể Ash ngã đè lên Brook. Hai người bị đẩy ngã ra xa vài mét.

- Luật là do ta quyết định.

Lần này đám pokeball màu đen ồ ạt xông về phía mọi người.

- Mọi người nhanh chạy!

Brook hét lên đánh tỉnh mọi người. Tất cả tán loạn chạy chốn. Khả năng đám pokeball quý dị quá nhiều. Pokemon dù phản kháng cũng liên tiếp bị tóm. Mọi người trở nên hoang mang. Những chiếc cột đá lớn trong phòng được nhấc lên lộ ra những lỗ đen hướng xuống bên dưới. Đám pokeball thành công bắt pokemon lần lượt lao vào trong đó.

- Mọi người thu pokemon vào trong pokeball của mình đi!

Brook lên tiếng.

- Vô ích thôi. Quả cầu pokeball của ta tạo ra không thể thất bại.

Theo lời nói của Mewtwo kết thúc. Brook vừa thu pokemon của mình vào pokeball trên tay ngay lập tức bị đám pokeball màu đen kì dị thu cả lại.

Chuyện có vẻ như càng ngày càng tồi tệ rồi!

Kết thúc chương 127.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Lựa chọn

Tất cả pokemon bị tóm!

Nhìn quả cầu cuối cùng chứa Pikachu bay tới lối vào dưới chân cột đá, Ash chạy vội tới chui xuống. Bên trong là một đường ống dài, vừa vào trong cơ thể cậu lập tức cực nhanh trượt xuống dưới.

...

Phòng thí nghiệm bên dưới, máy móc lại hoạt động. Từng quả cầu pokeball màu đen xuất hiện trên băng chuyền chuyển động. James và Jessica lặng lẽ nhìn mọi chuyện xảy ra. Màn hình trung tâm lần lượt xuất hiện hình ảnh loại pokemon bị nhân bản. Scyther, Dewgong, Vileplume... từng con từng con xuất hiện trong những ống dịch thủy tinh. Giống như nhân bản của Meowth lúc trước, cả đám đều nhắm mắt cuộn tròn cơ thể lại.

- Lạch cạch... lạch cạch...

Ấm thanh lạ xuất hiện. Ash xuất hiện trong tầm mắt của đội hỏa tiễn.

- Thăng nhóc!

James và Jessica đồng thanh hô lên. Khả năng Ash cũng không quen thuộc bọn họ. Cậu vội đứng dậy chạy về phía cuối băng chuyền. Nơi đó quả cầu chứa Pikachu đang sắp tiến vào trong thùng phân tích.

Trong giây lát, thời điểm Ash nắm được quả cầu pokeball đen cũng là lúc cơ thể cậu tiến vào trong thùng phân tích. Vô số cánh tay Robot tóm vào người cậu và quả cầu.

Bên ngoài, màn hình máy trung tâm hiện lên hình dáng cầu Pikachu. Khả năng sự quấy rối của Ash khiến cả chiếc máy lập lòe tia lửa điện. Cảm giác nó sắp bị chơi hư!

- Xoẹt xoẹt... xoẹt xoẹt...

- Ra nào!!!!

Ash nỗ lực giật pokeball ra khỏi thùng phân tích.

Giật bung ra mọi thứ, pokeball cuối cùng mở ra, Pikachu xuất hiện trước mặt Ash.

- Pikachu!

- Pika pi... pika pi...

Trong phòng, tất cả pokemon nhân bản lục tục thoát ra khỏi ống thủy tinh.

- Chúng ra kia!

James giật mình.

- Toàn là pokemon nhân bản.

Jessica giọng có chút run run.

- Cả Meowth nhân bản của tôi cũng ra.

Meowth tiếp lời bổ sung.

- Bọn chúng muốn rời đi.

Chỉ thấy đám pokemon nối đuôi nhau tiến về một cánh cửa tự động. Cả đám hoàn toàn phớt lờ sự tồn tại của Ash và đội hỏa tiễn.

- Mấy con nhân bản đó, chúng muốn đi đâu thế?

James giọng có chút tò mò. Đúng lúc này máy móc trong phòng chập điện nổ bung. Một đám pokeball đen bắn ra. Đám pokemon vốn có của mọi người đồng loạt hiện ra. Cả lũ ngạc nhiên nhìn tình huống xung quanh.

...

Phía bên trên...

Mewtwo lạnh lùng nhìn tất cả mọi người. Cả đám hiện tại không còn pokemon trợ giúp. Có thể nói đã hoàn toàn mất khả năng phản kháng.

- Loài người các ngươi...

- Ta sẽ không lấy mạng của các ngươi. Hãy rời khỏi đây ngay!

Mewtwo vung tay, hai cánh cửa phía sau lưng cả đám bị lực lượng mạnh mẽ mở ra. Bên ngoài là mặt biển vô bờ, mây giông vẫn trải rộng đen kịt.

Đúng lúc này, sau lưng Mewtwo vang lên tiếng nổ lớn. Một đám pokemon từ trong phòng đi tới.

- Gì thế?

Mewtwo có chút ngạc nhiên. Đây là đám pokemon nó vừa nhân bản. Khả năng chúng cũng không phải nguyên nhân gây ra tiếng nổ.

Trong bụi mù, một hình bóng con người chậm rãi xuất hiện. Tiếp đó, sau lưng là thật nhiều pokemon hiện ra.

- Ash!!! Là Ash và đám pokemon.

Misty giọng vui vẻ.

- Ngươi cứu chúng à?

Mewtwo lạnh lùng hỏi, giọng khẳng định.

- Mục đích của ngươi là gì hả Mewtwo?

Ash nhìn thẳng về phía đối phương lớn tiếng hỏi.

Mewtwo không trả lời, ánh mắt nó lóe sáng. Thân thể Ash bị nâng lên không trung.

- Không! Xin đừng!

Misty nhìn thấy vậy hét hoảng gọi.

Thân thể Ash bị ném bay tít lên không trung.

- AAAA!!! ... Ừm???

Cơ thể cậu chợt bị một quả bong bóng xà phòng đỡ lại, bật ngược lên. Cảm giác như đặt thân lên tấm đệm êm vậy.

- Cái gì???

Mewtwo ngạc nhiên. Mew xuất hiện bên cạnh vị trí bóng bóng không lồ.

- Người là???

Mewtwo lên tiếng hỏi kẻ mới đến.

Bên trên, Mew khẽ chạm tay, bóng bóng vỡ tan. Ash bất ngờ chặt vật ngã xuống mái vòm trên cao. Thấy vậy Mew nhin không được khúc khích cười. Nó biến ra một bóng bóng lớn khác, tiếp đó thân thể nhảy lên bóng bóng nhảy lên nhảy xuống chơi thật vui. Tiếng cười vui vẻ vang lên.

- Bụp!

Một quả cầu năng lượng đen đánh nổ bóng bóng không lồ của Mew. Thân thể nó theo quán tính cũng bị lòi lên cao một đoạn. Thấy vậy Mewtwo không chần chờ hai tay tạo một đòn Shadow Ball (quả cầu bóng tối) đánh thẳng về kẻ vừa dám phớt lờ câu hỏi của mình. Bóng năng lượng đánh trúng thân thể Mew mang nó bay vút lên cao.

- Àm!!!

Tiếng nổ mạnh vang lên. Mewtwo tiếp tục tạo ra Shadow Ball tấn công. Nhìn kĩ chỉ thấy phía xa chớp lên từng ánh sáng hồng. Có vẻ như Mew dùng Teleport(dịch chuyển tức thời) để trốn tránh. Tiếng cười của nó khúc khích vang vọng.

- Đó là...

- Pokemon...

Đám người chăm chú nhìn sự việc tiếp diễn. Mew đã bay tới lơ lửng trước mặt Mewtwo.

- Người là Mew. Con pokemon huyền thoại Mew.

Mewtwo giọng lạnh lùng.

- Mặc dù ta được tạo ra từ ngươi. Nhưng ta mới là kẻ hùng mạnh nhất. Vì thế ta mới là con thật.

Vốn đang nghịch ngợm lộn nhào ngắm nghía xung quanh, Mew nghe vậy liền dừng lại nhìn về.

- Mew và Mewtwo?

- Như vậy Mewtwo được tạo ra từ Mew.

Đám người nhỏ giọng tự nhủ.

Cơ thể Mewtwo hiện lên quầng sáng xanh, nó dần lơ lửng lên cao.

- Thế giới chỉ cần kẻ hùng mạnh sống sót!

Ánh mắt sôi lên chiến ý, Mewtwo phóng người về phía đối thủ. Mew thân thể lùi lại. Cả hai bay vút lên không trung. Tiếp đó Mewtwo bắn ra từng đòn từng đòn về phía Mew. Đòn đánh sau khi bị Mew né tránh đánh nổ mọi thứ cản trở.

- Sao lại chạy? Hay là ngươi quá sợ hãi nên chạy!

Thấy Mew chỉ chạy trốn không phản kháng, Mewtwo bắt mắt lên tiếng.

Mew tiếp tục trốn, Mewtwo lúc này tập trung năng lượng tạo ra một quả cầu năng lượng lớn bắn thẳng vào Mew. Bị bất ngờ, Mew bị đòn đánh đẩy bay tít lên không trung. Biến cố xảy ra khiến mọi người sững sờ. Hiện nhiên không ai cho rằng Mew là nguyên mẫu của Mewtwo sẽ như vậy bị đánh bại. Tất nhiên Mewtwo cũng là một trong số đó. Tất cả ánh mắt nhìn chằm chằm nơi xa.

- Chiiuuuuu!!!!

- Rầm!!!

Một quả cầu ánh sáng đột ngột bắn mạnh lên người Mewtwo, mang theo cơ thể nó nổ tung trên khán đài sân đấu. Trên bầu trời Mew phi hành trở về. Trên khán đài bụi mù tràn ngập.

- Roẹt!!!

Mewtwo cả cơ thể bao vây trong một hình cầu năng lượng xanh đầy tan mây mù hiện ra trước mắt mọi người.

- Thì ra người cũng mạnh đấy. Ta sẽ không nương tay nữa đâu.

Mewtwo nói với giọng nghiêm nghị, cơ thể bay trở về phía trên đám pokemon nhân bản.

- Con nào là con thật, hôm nay hãy quyết định luôn đi!

- Đây không chỉ là trận chiến của riêng ta và Mew. Pokemon của các người và pokemon nhân bản của ta cần phải tìm ra kẻ chiến thắng.

- Chỉ có kẻ thắng mới có quyền sống sót!

Mewtwo lạnh lùng nói.

- Khi ta tạo ra chúng, chúng đã mạnh hơn nguyên gốc gấp bội lần.

- Mew... mew... mew mew mew... mew ... mew...

Giọng nói của Mew vang lên liên hồi. Dưới sân, bộ ba đội hỏa tiễn theo sau Ash đứng lúc xuất hiện.

- Mew nó nói đúng đó.

Meowth lên tiếng.

- Nó nói gì?

Jessica tò mò hỏi.

- Con thật vẫn sẽ là con thật. Nếu chúng không sử dụng tới sức mạnh siêu nhiên, đánh nhau một chọi một thì con thật sẽ không thua con nhân bản.

- Ý người là nhân bản không bằng con thật!

Mewtwo giận dữ, giữa hai tay cực nhanh tạo ra một quả cầu năng lượng bóng tối khổng lồ ném mạnh về phía Mew.

- Mew~

- AAA!!!

- Rầm... rầm... rầm...

Đòn đánh bị Mew né tránh. Khả năng đứng quan sát trên cao Ash lại bị tai bay vạ gió. May mà cậu nhanh chân bỏ chạy kịp.

- Giờ ta sẽ xem con nào là con thật. Nhân bản luôn mạnh hơn con thật.

- Tiến lên!

- G ràooooo!!!!

Theo lời nói của Mewtwo kết thúc, đám pokemon nhân bản ồ ạt xông về phía đối diện. Bên kia, đám pokemon cũng tự giác xông tới đối thủ của mình.

- G Rừuuu!!!

- Pika!

Pikachu hoang mang nhìn đồng bạn cạnh mình chạy ào về phía trước.

Trên cao, cạnh nơi đòn đánh của Mewtwo tạo thành, bụi mù tan đi, Ash lúc này quay mắt quan sát tình hình phía dưới. Chỉ thấy từng đôi từng đôi pokemon không sử dụng năng lực siêu nhiên chỉ sử dụng sức mạnh cơ thể lao vào đánh nhau.

Một cặp Blastoise dùng tay đẩy nhau. Con pokemon nhân bản đẩy mạnh đối phương lê sát vào bờ tường. Con Blastoise nhân cơ hội thoát khỏi cánh tay của đối thủ, tiếp đó dùng nắm đấm tấn công về đầu đối phương. Cả hai liên tục sử dụng hai tay và đôi ống nước trên lưng đâm về phía đối thủ. Cách đó không xa, hai con Charizard đang dùng đầu húc, dùng đuôi quét mạnh lên người đối phương. Chiếc cổ dài né tránh từng đòn đâm của đối thủ.

Một cặp Nidoqueen dường như hai đồ vật nặng cân dùng tay ghì đối phương. Một con thuận lợi đem đối phương đè xuống nằm lê trên mặt đất. Cạnh đó Vaporeon và Vaporeon nhân bản thân thể linh hoạt vừa quạt đuôi vừa né tránh đối thủ. Hai con Golduck hành động như hai tay đấm quyền anh. Từng cú từng cú nện vào đầu đối phương không thương tiếc. Venusaur thân thể nặng nề chỉ có thể dùng đầu húc nhau thô bạo. Tất cả đều dùng thân thể và ý chí của mình để giành chiến thắng.

Bulbasaur, Quiltle, Sandshrew, Ponyta, Scyther... từng cặp từng cặp đánh nhau một cách thô bạo. Cơ thể từng con bắt đầu xuất hiện những vết thương đáng sợ. Gyarsdos dùng cặp răng sắc nhọn cắn xé cơ thể nhau. Scyther dùng đôi lưỡi hái sắc lẹm chém lên người đối thủ. Hai lưỡi dao va chạm phát ra

những tiếng keng keng ghê rợn. Ponyta nhảy chồm dùng sừng nhọn làm vũ khí. Thậm chí hai con Psyduck dùng tay đánh mạnh vào đầu nhau làm đối phương choáng váng vì đau đầu.

Không trung, Mewtwo và Mew mỗi con thân thể bao quanh bởi một quả cầu năng lượng. Tiếp đó cả hai quả cầu trực tiếp đập mạnh vào nhau để tìm cách phân ra thắng bại.

Pikachu lang thang giữa trận hỗn chiến. Nó nhìn thấy hai con Ninetales bỏ đi về ngoài quyền rũ mà lao vào nhau cắn xé như những con sói đói. Chuyện dường như không bao giờ xảy ra với những kẻ được gọi là cửu vĩ hồ ly này.

Đột nhiên, Pikachu nhân bản hiện ra trước mặt Pikachu. Đối phương khuôn mặt nghiêm túc trong tư thế chiến đấu, hai má không ngừng toát ra tia lửa điện. Tâm trạng có chút bàng hoàng. Nó cũng sẽ cắn xé đối phương như những con pokemon khác sao?

Kết thúc chương 128.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Có những việc luôn cần có người đi làm!

Không trung, Pidgeot và Pidgeot nhân bản vừa bay vừa dùng móng vuốt và cặp mỏ sắc nhọn tấn công nhau. Ash đang leo xuống dưới.

Dưới sân, Pikachu nhân bản chạy tới húc đầu tấn công đối thủ. Cơ thể Pikachu bị va chạm mạnh làm hất tung về phía sau. Trong cái giây phút cơ thể ở trên không trung ấy, nó thấy con Charizard nhân bản cắn mạnh lên cổ Charizard, hai con Blastoise ôm nhau ngã vật trên mặt đất, từng con từng con pokemon vì chiến đấu mà bị thương tích đầu mình trở nên vô lực, ngã xuống. Nó không muốn chiến đấu như vậy.

...

- Tại sao phải như vậy chứ? Dù là con gốc hay là con nhân bản thì chúng đều có cuộc sống của mình.

Y tá Joy khuôn mặt không đành lòng nhỏ giọng nói.

- Dù có là con thật hay là con nhân bản, chúng đều có quyền được sống.

Brook nhỏ giọng phụ họa.

- Con thật hay con nhân bản, chúng đều giống nhau cả mà. Tại sao chúng phải đánh nhau.

Misty vẻ mặt không đành lòng. Tất cả pokemon đều bị thương thật nghiêm trọng.

- Không ai có thể ngăn được chúng. Mỗi một sinh vật đều có vị trí riêng của mình trong vũ trụ. Khi một bản sao nhân bản của nó xuất hiện, một vị trí sao có thể dành cho hai người. Đây là cuộc chiến cầu kẻ thay thế và kẻ bị thay thế.

- Chúng thật đáng thương!

Meowth nhỏ giọng than thở.

- Chúng đang đánh chính mình.

- Tương lai đánh hiện tại của chính mình!

James nói.

- Hiện tại đánh tương lai của chính mình!

Jessica nói.

- Một cảm giác thật đáng ghét!

Cả hai than thở ôm chầm lấy nhau.

Meowth đứng bên cạnh đột nhiên có chút cảm giác dờ khóc dờ cười. Chẳng lẽ bình thường khán giả cũng có cảm giác như vậy khi nghe màn giới thiệu lúc xuất hiện câu bọn họ. Đang lúc chàng Meowth phân vân suy nghĩ, một kẻ lạ mặt tiến tới khiến nó dừng lại việc suy tư.

- Mày muốn gì?

Meowth hét toáng lên khi thấy con Meowth nhân bản của nó tới gần.

- Meowth!

Cả hai dựng ngược về tư thế chiến đấu. Móng vuốt sắc lẹm được bung ra hù dọa đối phương. Cả hai đứng im lặng nhìn nhau đăm đăm trong khoảnh khắc.

- Nếu đánh nhau thì đau lắm!

Meowth giọng chán trường, mắt buồn bã quan sát móng vuốt trên tay.

- Meowth!

Đối thủ có vẻ như cũng đồng ý.

- Mỗi pokemon đang tự đánh nhau với chính mình. Người không cần phải làm vậy đâu.

Meowth cất tiếng khuyên bảo đối phương.

- Meowth!

- Hả! Mày nói chính tao mới là kẻ giống bọn chúng à. Tại sao mày lại không muốn đánh nhau?

Meowth sắc mặt là lạ hỏi lại. Đây là cái gì với cái gì nha.

- Meowth... meowth... meowth...

- Mày nói móng vuốt của tao sẽ làm mày đau à. Nếu mày dùng của mày thì cũng đau vậy.

Meowth vừa dịch vừa đáp lại.

- Meowth... meowth... meowth...

- Trăng hôm nay sáng à. Hôm nay chắc là trăng rằm.

Meowth đưa mắt nhìn về bầu trời. Giữa mây đen dày đặc là một khoảng không tròn trịa phía trên hòn đảo không hề có một bóng mây. Trăng tròn xuất hiện giữa những vì sao sáng lấp lánh.

- Meowth... meowth... meowth...

- Tình hình này mà mày vẫn còn tâm trí ngắm trăng à? Lũ mèo hoang dã như chúng ta đôi lúc cũng thật đáng yêu chứ.

Meowth tự lẩm bẩm lên tiếng.

...

Giữa không trung, Mew và Mewtwo không ngừng va chạm vào nhau. Cảm xúc của cả hai đều bị chiến đấu làm nóng. Pokemon bản năng vẫn là chiến đấu để giành lấy quyền sinh tồn. Nó quyết không cho phép kẻ khác thay thế chính mình.

Ash hạ xuống chỉ còn cách mặt đất không xa. Ánh mắt cậu nhìn về trên sân. Pikachu tình trạng lúc này rất không ổn. Nó bị Pikachu nhân bản đánh ngã lê trên mặt đất.

- Pikachu! (Chiến đấu đi!)

Pikachu nhân bản hét lên. Đối diện, Pikachu cơ thể chậm chạp đứng dậy.

- Pikachu! (Không chiến đấu đâu!)

Pikachu lắc đầu trả lời.

- Pika! (Chiến đấu!)

Pikachu nhân bản giận dữ nhảy dậm sầm vào người đối thủ. Pikachu vừa đứng lên lập tức bị đẩy ngã xuống mặt đất.

- Pikachu!

Ash tâm trạng có chút buồn bực, cậu quay người nhanh hơn tốc độ hạ xuống.

Trên sân, Pikachu nhân bản tức điên hét lên. Bước chậm lại gần đối phương. Hai má của nó đã lấp ló điện vì giận. Nó không muốn mọi chuyện tiến hành như vậy.

- Pikachu! (Chiến đấu đi!)

- Pika! (Không đâu!)

Pikachu vẫn lắc đầu trả lời.

- Pika! (Đánh trả!)

- Pika! (Không đâu!)

Pikachu nhân bản tát mạnh đối phương. Đáp lại là tiếng đáp yếu ớt của Pikachu. Nó đã chịu quá nhiều đòn trên người.

- Pika! (Đánh đi!)

- Pika! (Ngu ngốc!)

- Pika! (Đánh trả đi!)

- Pika! (Đánh trả!)

- Pika! (Đánh đi!)

- Pika! (Đánh trả đi!) ...

Từng tiếng kêu là từng cái tát của Pikachu nhân bản lên mặt Pikachu. Đối phương vẫn giữ im lặng không đánh trả. Nước mắt Pikachu nhân bản giờ đang rơi. Cảm giác thật không tốt!

...

- Pikachu!

Lúc Ash hạ xuống mặt đất nhìn thấy là cảnh Pikachu bị Pikachu nhân bản đánh ngã nhào trên mặt đất.

Ánh mắt Ash theo bản năng nhìn lên bầu trời. Cậu hiểu rằng mọi chuyện chỉ có thể kết thúc nhờ khi cuộc chiến của Mew và Mewtwo ngã ngũ. Pokemon huyền thoại có địa vị rất lớn trong lòng đám pokemon. Chỉ có điều...

Làm thế nào để dừng lại cuộc chiến của bọn chúng đây!

Kí ức bản thân ủa về. Ash đã không phải Ash! Thế giới là chân thật không phải chuyện cổ tích. Cái chết không phải là trò chơi cho những kẻ muốn làm anh hùng!

Ash, phải nói là Black hiểu rõ điều này hơn bao giờ hết. Cậu đã chết tới hai lần rồi. Thậm chí bấp bênh bên bờ sinh tử không ít. Cảm giác đó thật tệ!

Ai có thể chắc rằng sau khi chết cậu còn có thể xuyên qua.

Cho dù có xuyên qua...

Những người thân của cậu còn ở chốn nào!

Black nhớ tới Misty thế giới trước. Dù cho lúc này cách không xa cũng là một Misty khác. Nhưng đó thật sự không phải của cậu!

Black nhớ tới Blue, cô gái luôn mang rắc rối theo người. Nếu có thể trở lại, cậu sẽ không ngại bất cứ rắc rối nào hết. Cậu nhớ tới Mei. Cô bé có vẽ đã thích cậu. Chỉ là vướng mắc trong tâm lý làm cậu khó có thể tiếp nhận.

Black nhớ tới Erika, nhớ tới ông Fuji, Red... Nhớ tới những người bạn cũng như đối thủ của cậu.

Và đặc biệt là lũ pokemon luôn sát vai cùng cậu. Đáng tiếc! Lúc này mọi thứ đã thật xa vời.

Cậu lại tới thế giới mới. Và giờ phút này cậu lại có thể phải đối mặt với tử vong.

Nghĩ lại, chợt nhiên Black có chút nhẹ nhàng.

Cũng tốt! Tranh thủ khi còn chưa có nhiều gút mắc với thế giới này...

Có một số chuyện luôn cần có người đi làm!

Đòi là thế,... không phải sao?

...

Pikachu nhân bản một mỗi ngã gục trên người Pikachu. Từng đôi pokemon đã kiệt sức. Dù là pokemon nhân bản hay pokemon gốc. Chiến đấu không cần năng lực siêu linh, chúng đã quay về với tâm thân bằng xương bằng thịt mà thôi. Sự khác biệt chỉ là thương thể trên người hoặc ít hoặc nhiều. Tất cả chỉ còn đánh nhau bằng ý chí trong đầu.

Trên cao, Mew và Mewtwo một lần nữa va mạnh vào nhau.

- Âm!

Tiếng nổ bùng lên khi va chạm. Hai quả cầu đang ghì chặt đối thủ. Cả hai một lần nữa tách ra.

- Âm!... Âm!!... Âm!!!!...

- Roẹt... roẹt... roẹt...

Tiếng nổ vang lên liên hồi. Tiếng nổ sau lớn hơn tiếng nổ trước. Trận đánh của cả hai lan tràn tới mọi vật xung quanh. Hệ thống điện chiếu sáng trên sân đấu bị đánh nổ. Ánh đèn chiếu sáng đã tắt. Đám pokemon đang chiến đấu dưới mặt đất bị sóng xung đột vất kiệt chút thể lực cuối cùng. Cả đám một mỗi gục tại chỗ.

Mew và Mewtwo hạ thấp xuống sát mặt sân cánh xa nhau. Bóng năng lượng bao ngoài tán đi. Xung quanh cơ thể hình thành từng quầng lửa năng lượng gọn song. Đánh lâu như vậy, cả hai đã đánh ra tức giận. Chiến đấu đã diễn biến tới mức độ sinh tử.

Ash nhìn chăm chú. Cậu biết thời điểm mình cần quyết định đã tới.

Tạm biệt thế giới... Ta tới đây!!!

- Đủ rồi! Cả hai dừng lại ngay! Dừng ngayyyyyy!!!!!!

Dưới cái nhìn sợ hãi của mọi người, Ash vừa chạy vừa lớn tiếng gọi. Vị trí cậu chạy tới bất ngờ là nơi đứng giữa Mew và Mewtwo đang chiến đấu. Hai lồng năng lượng bay thẳng về chỗ cậu.

- Ash... Không!!!!!!!!!!!!!!

- Pika pi!

Misty kinh hoàng la lên.

- Bùm!... ầm... ầm... ầm...

Bụi mù, tiếng nổ, đất đá vụn bay tán loạn ngay nơi Ash vừa đứng. Mọi người ngơ ngàng trước biến cố vừa xảy ra.

Tất cả tán đi. Ở nơi đòn đánh va chạm, Ash thân hình bao phủ ánh sáng đỏ lơ lửng không trung.

Ánh sáng tắt, cơ thể cậu ngã khụy trên mặt đất.

- Ngủ giấc! Ngươi nghĩ con người có thể ngăn chúng ta đánh nhau à.

- Mew???

Mewtwo và Mew giật mình phản ứng lại.

Sân đấu chợt im ắng không tiếng động.

- Pika piii!!!!

Pikachu chạy vội tới bên chủ nhân của mình.

Tới nơi, ánh vào mắt nó là Ash đôi mắt vô thần nằm lặng thinh. Cơ thể lạnh lẽo hóa đá.

- Pika!

Pikachu nhỏ giọng gọi, đôi tay nhỏ bé khẽ lung lay đầu chủ nhân.

- Pika pi!

Thấy Ash không đáp lại, Pikachu chạy tới đối diện khuôn mặt cậu, lay lay cánh tay đối phương, giọng nhỏ nhẹ như năn nỉ. Đám pokemon xung quanh dù là nguyên gốc hay nhân bản cảm xúc đều có chút trầm thấp. Từng tiếng kêu thấp vang lên.

- Pika!... Pika... Chu!!!!

Dùng điện giật lên cơ thể nhưng vô ích. Chủ nhân không giống như thường ngày nhảy cẫng lên trách móc nó.

- Pika... Chu!!!!

Một lần nữa phóng điện. Đôi mắt Pikachu giờ đã nhạt nhòa. Giữ sân, từng ánh điện không ngừng lặp lại lóe sáng.

Quay trở lại nửa phút trước...

Khi hai đòn tấn công mạnh mẽ đánh lên người Ash.

Một cảm giác đau nhức tê tâm phế phổi xuất hiện trên người cậu. Dường như cơ thể bị xé thành từng mảnh nhỏ, lại nối lại, xé rách, nối lại... kéo dài vô tận.

Ánh sáng chợt tắt. Cảm giác vụt biến mất.

Trong cái giây phút cuối cùng này. Ý nghĩ duy nhất hiện lên trong đầu Black ngược lại có chút buồn cười.

- Đây chính là bị đâm chết sao không? Cảm giác thật tệ!

- Đáng chết tai nạn giao thông!

Cậu nghĩ như vậy và ý thức biến mất. Lần này chết thật rồi!

Có lẽ vậy!!!

...

Thời gian càng ngày càng trở nên vô vọng.

Ánh điện đã tắt.

Ash vẫn nằm đó không tỉnh. Mọi chuyện đã kết thúc.

- Pika pi!!!!

Nước mắt Pikachu đang rơi.

Kết thúc chương 129.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130: Tỉnh giấc

Một hòn đảo nhỏ nào đó trôi nổi giữa vùng biển giao giới của Kanto và Johto...

Sáng sớm, Ponyta cõng trên lưng một đám củi khô nhỏ lững thững đi bộ trong rừng. Bên cạnh nó, Exeggutor đang liếng thoắng nói chuyện liên hồi. Nhúm cỏ xanh trên đầu Exeggutor lúc này cũng tương tự nhô ra một đám cành cây khô. Đột nhiên, trong lùm cây nảy ra một cái bóng xám.

Eevee xuất hiện. Trong miệng ngậm một nhánh cây khô, nó linh hoạt nhảy nhảy lên không trung rồi quăng cành cây lên đầu tên Exeggutor lăm mồm. Cô nàng Ponyta mắt híp lại hàm chứa mỉm cười nhìn mọi việc xảy ra. Ba cái đầu của Exeggutor lập tức la toáng lên phản nản kẻ nào đó đang phân biệt đối xử. Có điều xung quanh giờ chỉ còn nghe được tiếng cười nghịch ngợm của Eevee vang vọng, còn thân thể thì đã mất bóng từ bao giờ.

Cứ như vậy, một kẻ nói, một người nghe, một tên loanh quanh tìm kiếm củi khô. Cả ba chậm chậm bước chân hướng về phía bờ biển. Công việc của chúng nó giờ đã hoàn thành.

Xa xa ngoài khơi, Magikarp đang hì hục bơi. Nhờ việc chăm chỉ huấn luyện thường xuyên, thể lực của nó so với đồng loại mạnh mẽ hơn rất nhiều. Bơi lội, tăng tốc truy đuổi trong làn nước biển chỉ là chuyện nhỏ như con thỏ mà thôi. Hiển nhiên lúc này cũng không ngoại lệ.

Đang bơi, một đàn cá xuất hiện trong mắt nó. Magikarp tâm trạng hưng phấn tăng hết tốc lực đuổi tới gần. Tiếng quẫy đuôi vang đánh động lũ cá. Biến cố bất ngờ khiến cả đám giật mình hoảng sợ. Khả năng vừa nhìn thấy bơi tới là một con Magikarp sắc đỏ, râu cá tre, mắt thì thô lỗ lồi ra,... Về kinh nghiệm rõ ràng chọt hiện lên trong mắt chúng.

- Ôi dào~

- Chỉ là một con Magikarp ngu ngốc mà thôi!

- Ủ, mặc kệ nó đi!

- ...

- Nó kích động như vậy làm gì?

- Chắc là một tên nhà quê nào đó mới từ sông ngòi ra biển lớn đây mà.

- XXX, thật mất hứng!

Cả đám cá đang trò chuyện chế giễu kẻ mới tới.

Ít nhất Magikarp cho là như vậy. Bởi lẽ sau giây phút ban đầu giật mình tán loạn, đàn cá sau đó chẳng có phản ứng gì cả. Cả lũ lại nhón nhơ bơi bơi tại chỗ như lúc ban đầu.

Khốn kiếp!... Lẽ nào lại như vậy chứ!

Tức chết cá!!!

Dù cho Magikarp có là kẻ theo chủ nghĩa ăn chay lâu ngày, giờ phút này nó cũng không kìm được ngay lập tức quyết định đổi hướng trở thành chủ nghĩa ăn tạp. Ừm, coi như là chuẩn bị cho tương lai tiến hóa thành một con Gyarados hùng mạnh làm nền đi.

Lũ cá chết tiệt này!

Ta đâm! Ta đâm! Ta đâm!...

Không còn cách nào khác, Magikarp đành phải dùng thân thể to lớn của chính mình (so lũ cá) dọa dọa đâm vào đám cá đáng ghét kia. Có điều chuyện thật có vẻ không như mong muốn của nó cho lắm. Từ xa trông lại,... thật giống dường như Magikarp đang chơi trò bịt mắt bắt dê với đám cá con vậy. Hình ảnh nó mới hòa hợp vui vẻ làm sao~

- Hôm nay được chơi đùa thật vui!

- Quả nhiên là một tên to xác ngu ngốc!

Lũ cá sung sướng vờn quanh Magikarp.

Vui cái quái gì!

Magikarp dừ dội khó chịu.

Lạy trời!

Đây là một cuộc đi săn có được hay không!!!

Xin hãy mô tả Magikarp đang hùng dũng oai vệ như một vị vua sư tử (nhân nhâ) dồn đám cừu non (đang run rẩy sợ hãi) chui vào vòng vây cảm bấy. À không! Hãy đổi thành xua đuổi đám trâu rừng ngu ngốc để bài tỏ sự bất mãn của Magikarp vì sự không phối hợp của đối phương.

Lũ cá quả nhiên đều là đám ngu ngốc sao không!

Mệt với chúng nó thật!

...

Thời gian trôi qua. Chẳng có sự tiến triển nào ở chỗ Magikarp cả. Trên mặt nước, Magikarp cảm giác được có kẻ đang thúc giục mình.

Thật là...

... làm anh thật khó phải đầu chuyện đùa.

... so tên mới tới... mình “gà” quá cơ!

Chẹp! Thế là đi tong hình tượng tiền bối cao thâm khó lường trong mắt đàn em mới tới. Đòi quả nhiên không như là mơ!

Trong lòng âu sầu uất ức, Magikarp lần nữa gia tăng tốc độ xua đuổi. Nó nhất định phải lừa cho bằng được một con lên sát mặt biển mới thôi.

Cố lên Magikarp!

Tương lai của mày là Gyarados hùng mạnh nhất thế giới~

Magikarp tự nhủ, mắt trợn lên phi thân tiếp tục quần nhau với lũ cá con.

Nó sẽ không bỏ cuộc.

Dù cho đây là một cuộc chiến không cân sức!

Xùy xùy~ Quân địch đông quá ấy mà!

Có lẽ đám bạn sẽ thông cảm cho nó một chút!

Là đi!

Chắc chắn vậy!

Kẻ nào đó thâm trầm nghĩ.

...

Sâu dưới mặt nước...

Hai tia chớp, một xanh trắng, một thuần trắng cực nhanh lập lòe trong làn nước. Lần này đám cá bị dọa cho nhón nháo bỏ chạy. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu... Không biết bao nhiêu tên bị đuổi bơi lên phía trên mặt biển. Magikarp hưng phấn đuổi theo phía sau. Đuôi nó quẫy mạnh, cơ thể hưng phấn như uống nước tăng lực “Number One”.

A Lê Hấp! Đã đến lúc bạn thân đây phục thù.

Chạy! Chạy! Chạy nữa đi~

Ta truy! Ta truy! Ta truy~

Làm một con Magikarp có hữu ích thật vui vô cùng.

Là lá la~ Là là là lá la~

...

Trên mặt biển, trong chớp mắt một bóng trắng cực nhanh xà xuống dưới.

- Roạt!

- Vào!

- Pắc!

- Xoẹt xoẹt... xoẹt xoẹt...

Pidgeotto thuần thục dùng móng vuốt bắt một con cá rồi bay ngược lên không trung. Khẽ vung chân, con cá bay vút về cách đó không xa. Nơi đó, một con Pikachu dùng chiêu Substitute (thế thân) biến phân thân thành một tấm ván lướt sóng lao đang lao vun vút trên mặt biển. Chỗ mũi ván, một con Rattata nhanh nhẹn dùng đuôi chuẩn xác bắt lấy bé cá con vừa bị ném tới. Hai má Pikachu lấp lóe tia lửa điện làm con mồi cứng đờ. Tất cả các bước diễn ra nhịp nhàng ăn khớp vô cùng chứng tỏ việc này đã được cả ba thực hành không ít lần.

Rất nhanh, theo Pidgeotto không ngừng bay lên hạ xuống, nơi ván lướt sóng của Pikachu cũng tích lũy được không ít cá tươi.

Một chuyển ra khơi đánh bắt không tồi!

- Pika pi!

- Pidgeotto!!!

- Rat... rat...

Sương sớm trên biển giờ đã tan dần. Trời xanh mây trắng, mặt nước lấp lánh ánh vàng. Một ngày đẹp trời lại tới. Đã đến lúc thu đội trở về. Cả đám pokemon nối đuôi nhau quay trở lại trên bờ. Công việc đã hoàn thành viên mãn.

...

Trên bờ cát trắng...

- Phùng phùng... phùng phùng...

- Lách tách... lách tách... lách tách...

Theo từng ngọn lửa Ponyta phóng ra, đồng củi khô dần dần bắt lửa. Xiên cá nướng bên trên giờ quay tròn quay tròn. Đám pokemon ngồi quây quần bên nhau chờ đợi cá chín. Chuyện như vậy đã diễn ra được một thời gian dài. Cả lũ từ lúc ban đầu bối rối tới hiện tại đã trở nên quen thuộc vô cùng.

Nhàn nhã~

Bình lặng!

Có lẽ, đây cũng là sinh hoạt bình thường của pokemon hoang dã chẳng?

Tiếc là không ai ở đây có tâm tư nghiên cứu những vấn đề này. Exeggutor vẫn như thường lệ làm bầm không dứt. Ba cái đầu đang tự nói chuyện với nhau không ngừng. Những pokemon khác cũng không lấy làm kì. Tự mỗi người riêng phần mình loay hoay riết thời gian hoặc trò chuyện với nhau.

Pidgeotto đang ria lông ria cánh. Rattata loay hoay kiểm tra cặp răng cửa của mình.

Có chút hơi dài~

Có lẽ cần mài mài cho mòn đi một chút!

Nó nghĩ vậy rồi liếc nhìn xung quanh. Pikachu và Ponyta đang chăm chút cho những xiên cá. Magikarp đang nghiêm túc truyền kinh nghiệm cho Eevee mới tới trong khi bản thân thì không ngừng nhảy lên nhảy lên.

Quả nhiên là tên tập luyện cuồng!

Chỗ khác, một tên thân hình trắng xanh thân dài híp mắt quan sát mọi người. Một tên khác thân hình trắng bóc lẳng lặng ngồi yên chờ đợi. Dù rằng quen biết thời gian đã không ngắn nhưng cô nàng Rattata vẫn còn có chút không thói quen sự hiện diện của đối phương.

Thôi! Để đó chờ Black xử lý đi, Rattata thầm nhủ với mình như vậy. Cánh tay nhỏ của nó cầm lấy một nhánh cây tươi bắt đầu gặm gặm, cắn phá.

Mài mài chăm chút cho cặp răng dù sao quan trọng hơn!

Gió nhẹ nhàng thổi qua nơi đây.

Sau những ngày chiến đấu, huấn luyện miệt mài, cuộc sống nhàn nhã như bây giờ khiến đám pokemon thật có chút tâm thần mê say. Mọi chuyện thật hoàn hảo!

Chỉ ngoại trừ...

...

Mùi cá chín thơm thoang thoảng bay xa~

Theo mùi hương lan tỏa, một căn nhà nhỏ cũ kĩ xuất hiện trong tầm mắt. Có lẽ đây cũng không phải là một hòn đảo bỏ hoang như bề ngoài. Ít nhất là đã từng như vậy.

Ở một căn phòng nào đó trong ngôi nhà nhỏ, giữa một đám thiết bị máy móc có một chiếc giường bằng đá cao cao nhô lên. Bên trên trang trí thật nhiều hoa văn và đường vân kì lạ. Dịch chất lỏng lưu chuyển không ngừng trên những đường rãnh. Dây điện nối khắp bốn phía. Ánh sáng xanh đậm chất khoa huyền từ không trung phủ xuống kín khắp chiếc giường. Một người đang lẳng lặng nằm trên đó.

Theo thời gian trôi qua, ánh sáng xanh nhạt dần. Từng cơn sóng lan tỏa không ngừng bên trong.

Ngón tay khẽ nhúc nhích. Chủ nhân nằm trên giường đá sắp tỉnh giấc. Tiếng còi báo hiệu vang lên phá vỡ bình tĩnh trên hòn đảo. Đang ăn, đám pokemon

sắc mặt hiện lên nét vui vẻ. Chủ nhân của chúng cuối cùng cũng trở về.

...

Black từ từ mở mắt.

Tâm trạng cậu xuất kì bình tĩnh. Thậm chí cả người đều có chút cảm giác lười biếng~

Có lẽ chuyện kì quái diễn ra quá nhiều đã khiến cậu chết lặng. Nếu ai đó lúc này nói cho cậu rằng cậu lại xuyên qua một thế giới khác cậu cũng sẽ không một chút ngạc nhiên.

Mèm! Tất nhiên là như vậy rồi~

Một giây trước còn đau tê tâm phế phổi tưởng chừng đã đi đời nhà ma, một giây sau lại mở mắt, cơ thể xuất hiện tại một nơi khác. Chuyện như vậy đã là lần thứ ba hay thứ bốn rồi... Trong lòng lung tung suy nghĩ một hồi, Black mới chậm rãi kiểm tra tình hình hiện tại.

Tốt thôi! Thân thể bình thường không vấn đề gì. Black nhận xét như vậy trong khi đang vực người ngồi dậy. Mắt cậu nhìn xung quanh.

Đây có vẻ như là một phòng nghiên cứu. Đại loại thế~ Khắp nơi có thật nhiều máy móc thiết bị. Black đứng dậy muốn kiểm tra xung quanh. Một màn sương mù đột ngột xuất hiện đánh vỡ dự định của cậu. Thân hình dừng lại, Black im lặng chờ đợi đối phương hiện thân. Có lẽ cậu có thể nhờ đó hiểu rõ mọi chuyện đã xảy ra với mình.

Ít nhất...

Cậu còn chưa chết!

Câu chuyện vẫn còn tiếp tục~

...

Kết thúc chương 130.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Rời đi

- Cậu nhóc không tồi thôi~

- Rất bình tĩnh mà.

Sương mù tan đi, xuất hiện là một con Haunter thành linh mở miệng chế nhạo.

- Cảm ơn lời khen!

- Tôi cũng cho là như vậy đấy.

Black cười khẽ, ung dung đáp lại.

- Mà mà... có lẽ cậu sẽ vui vẻ hơn khi gặp một số chuyện!

- Ừm???

Nghe đối phương nói vậy, Black cũng hơi có chút nghi hoặc. Còn việc con pokemon đối diện có thể nói tiếng người.

Hic.

Xin nhờ!

Cậu vừa bắt gặp một con Meowth biết nói tiếng người không lâu. So với sinh mệnh của Meowth, đám pokemon ma như Haunter sống không biết bao nhiêu năm có thể nói tiếng người thật tình chẳng có gì kì quái cả. Nhất là thân thể của chúng tồn tại dưới dạng khí (cậu đoán vậy). Thay đổi cô hòng để phát âm giống con người đoán chừng không khó là đi.

...

Yên lặng chờ đợi trong chốc lát, cánh cửa căn phòng lúc này mới mở ra. Thật không biết Haunter vừa rồi chui ra từ chỗ nào. Chẳng lẽ là đi xuyên tường???

Hình ảnh xuất hiện trước mắt làm Black không còn tâm tư tìm tòi thêm nữa. Khuôn mặt cậu hiện lên nét vui vẻ. Thật tốt! Đám pokemon của cậu vẫn còn.

- Pika!

- Rat... rat...

- Exeggutor... exeggutor...

- !^%#^%&!\$^&*&*

Một lũ nhóc đáng yêu chết bầm!

Black cười khà khà xoa đầu đám pokemon của mình. Gặp lại được chúng nó thật tốt. Ừm... được trở về thế giới này cũng thật tốt. Cậu sẽ trân trọng từng thứ mà cậu đang có.

Nhất định là như vậy!

...

Thời gian vui vẻ thì luôn trôi qua thật nhanh. Huấn luyện viên vui mừng vì gặp lại hình ảnh thân quen sau khi từ cõi chết trở về, pokemon cũng vui mừng vì chủ nhân đã tỉnh lại sau thời gian dài chờ đợi trong bất an lo lắng. Black và đám pokemon cảm xúc cuối cùng dần dần bình tĩnh lại. Hít thật sâu, Black khẽ khom người với Haunter bên cạnh rồi cất tiếng nói.

- Cảm ơn vì đã cứu chúng tôi từ con bão. Thật sự rất cảm ơn!!!

Đối phương sắc mặt có chút không được tự nhiên. Nó xua xua tay lắc đầu nói.

- Đừng đừng... Không cần cảm ơn ta. Dù sao cứu các cậu lại cũng không phải là ta.

- Ồ, vậy ai đã cứu chúng tôi?

Black nghi hoặc hỏi thăm. Dù sao cậu cũng rõ ràng trước khi mơ giấc mơ kì lạ kia, cậu và đám pokemon đã bị cuốn vào sâu trong con bão. Tình huống lúc đó thật sự vô cùng nguy hiểm. Nhất là với bản thân cậu. Đoán chừng chết đuối ngoài biển khơi là chuyện chắc chắn.

- Ừm, cứu cậu chính là cô nhóc này!

- Ừm??? Đó là...

Một con pokemon xuất hiện trong phòng. Về mặt lạ kì có chút thẹn thùng. Black giật mình nhìn đối phương.

Đây là một con Dratini!

Khi thật!

Cứu cậu lại là một con Dratini.

Black không biết nên nói số mình may hay không may nữa. Lần trước tới khu bảo tồn Safari Zone tìm bắt trộm một con Dratini thất bại, hiện tại ngược lại được một bé Dratini khác cứu sống.

Chẹp chẹp! Cậu tự nghĩ cũng có chút ngượng ngùng khi mở miệng muốn thu phục đối phương. Dù sao có vẻ như Dratini và con Haunter này đang sống nương tựa vào nhau. Phá vỡ cuộc sống gia đình êm ấm của cả hai thật không phải việc kẻ vừa được cứu giúp như cậu nên làm.

Chuyện trên đời quả nhiên không như mong muốn tám chín phần mười à nha!

Lòng buồn tênh!

...

Dratini là rất mạnh. Hơn nữa nó cũng thuộc dạng pokem siêu quý hiếm, siêu khó gặp. Bỏ qua cơ hội lần này thật không biết bao giờ mới có thể lại gặp được. Có điều ơn cứu mạng không thể phớt lờ. Thế cho nên... Black quyết định...

... vẫn là xem xét chuyện diễn biến như thế nào đã thì hơn.

Vương tử cứu công chúa khỏi tay ma vương tàn bạo!

Dù cho Black không phải vương tử. Cô nàng Dratini này cũng không phải công chúa. Có điều ai dám chắc hẳn Haunter không phải ma vương.

Là nha!!!

Nói như vậy mình vẫn còn có cơ hội.

Kẻ nào đó trong lòng rục rịch tâm tư đen tối.

Quả nhiên...

... ta hẳn là nhân vật phản diện sao không?

... mà mà... như vậy cũng không tồi.

Nhân vật chính nghĩa gì gì xem nhiều nên chán ngấy rồi.

Ma vương xem kiếm!

...

Trong lòng nghĩ nhiều như vậy khả năng bề ngoài Black cực kì khiêm tốn lễ độ. Cậu chàng một lần nữa khom người đối với Dratini nói cảm ơn.

- Cảm ơn cậu nhiều nhé, Dratini.

Đối phương về mặt hiện lên thần sắc ngược ngùng. Từ khi sinh ra đến giờ, Black chính là kẻ thứ hai nó bắt gặp. Bình thường quanh quẩn sống trên đảo nó chỉ có thể nói chuyện với Haunter. Hiển nhiên Dratini có chút triệu chứng sợ người lạ.

Black nhạy cảm phát hiện cảm xúc của đối phương. Ừm. Trước hết cứ như vậy cái đã. Giờ cần làm tình huống tình huống lúc này thì hơn. Cậu còn có chút lo nghĩ về giấc mơ vừa qua. Nó là giấc mơ hay thật sự đã diễn ra. Nói thật, Black tâm trạng cũng có chút cấp bách. Không biết cái chết của mình có làm cho Mew và Mewtwo dừng lại chiến tranh giống như nguyên bản hoạt hình không nữa.

Haunter cũng không biết Black lúc này đang suy nghĩ gì. Nhìn tình huống, nó đoán chừng Dratini biểu hiện xấu hổ làm cho cậu nhóc tâm thần có chút bất an là đi.

- Cậu thông cảm. Cô nhóc có chút sợ người lạ. Cậu cũng coi như sinh vật sống có trí không thứ hai cô nhóc gặp được.

Haunter ôn tồn khuyên bảo cậu bé trai trước mắt. Dù sao nó cũng còn có chuyện cần thông báo đối phương. Ít nhất cần cậu ta tâm trạng bình ổn trở lại mới được.

- Không sao! Không sao! Là tại tôi sơ sót rồi.

Nói rồi Black xòe tay về phía Dratini, mặt hiện vẻ tươi cười cậu cho là hòa ái nhất. (Thật ra là cười rất bí ối!)

- Lần đầu làm quen nhé Dratini. Mình là Black, huấn luyện viên pokemon đến từ thị trấn Pallet. Rất cảm ơn vì cậu đã cứu mình thoát khỏi cơn bão vừa rồi.

- Dra...

Dratini ngược ngùng vươn đuôi đặt lên lòng bàn tay Black, nhẹ giọng kêu lên coi như chào hỏi.

Làn da đối phương thật mềm mại, ngoài ra còn có chút mát lạnh. Black cũng không dám quá mức. Nhẹ nắm một chút rồi buông tay coi như kết thúc. Ánh mắt cậu liếc về phía Haunter, miệng ra vẻ lơ đãng hỏi.

- Đúng rồi! Có thể nói cho tôi biết hiện mình đang ở đâu sao không?

Haunter mặt có chút trầm ngâm, ngừng một chút nó mới tiếp lời.

- Là như thế này. Một tuần trước cô nhóc này vô tình gặp cậu và đám pokemon trôi dạt trên biển vì vậy đã đưa mọi người tới đây. Đám pokemon của cậu hoàn hảo, tinh dậy rất nhanh. Ngược lại cậu nằm hôn mê cho tới bây giờ...

Nói tới chỗ này, Black phát hiện sắc mặt đối phương có chút lấp lóe không chừng.

- Dra... dra...

Dratini lên tiếng cắt đứt. Haunter mặt hiện lên vẻ lúng túng, nó xua xua tay rồi mới nói tiếp.

- Tốt rồi tốt rồi. Ta nói thật ra là được chứ gì. Thật là...!

Sắc mặt trở nên nghiêm túc, Hunter ánh mắt nhìn kĩ về phía Black.

- Tốt lắm! Cậu nhóc chú ý nghe kĩ nhé. Chuyện có thể có chút vượt quá tưởng tượng của cậu.

- Sự thật nó là như thế này...

...

Ba ngày sau đó...

Bờ biển, Black vẫy vẫy tay chào rồi thân hình lướt đi trên những con sóng.

Đã đến lúc rời đảo.

Ba ngày thời gian, Black đã tham quan mọi thứ tồn tại trên hòn đảo cậu trú chân. Ít nhất bề ngoài là như vậy, còn có địa điểm nào bị Hunter giấu kín hay không thì cậu không biết.

Nói tới cũng quá là ly kỳ. Hòn đảo cậu ở lại thật ra là một hòn đảo có thể di động. Mỗi một năm, nó sẽ di chuyển theo dòng hải lưu từ phía đông vùng biển của Kanto, men theo bờ lục địa hướng về phía tây Jonto rồi quay ngược trở về. Lúc này hòn đảo đang ở vị trí giao giới vùng biển giữa Kanto và Johto và đang không ngừng trôi về phía Johto. Nhớ tới đồ đạc còn để trong nhà cô bé Leona ở thành phố Fuchsia, Black hiện tại còn cần phải đi tới đó lấy một chuyến. Tiếp theo sẽ là những tháng ngày lang thang lướt sóng giữa biển khơi. Lắc lư chiếc túi tạm thời sau lưng, có lẽ cá nướng vẫn sẽ là món ăn chủ yếu trên thực đơn của cậu trong thời gian tới.

Mềm! Cũng tốt, cậu có thể tranh thủ lượn một chuyến qua đảo Cinnabar. Thậm chí sau đó có thể lượn qua nơi ở của Articuno ở quần đảo Seafoam. Dù sao cũng tiện đường mà~

Còn về chuyện đã xảy ra thời gian gần đây...

Buồn bực nhất là con bão khiến cậu suýt chết thật ra là do hòn đảo nơi Dratini và Hunter sinh sống gặp trục trặc chắc gây ra. Dù sao sức mạnh để một hòn đảo có thể di chuyển trên biển cũng không phải là nhỏ. Hậu quả của nó là khiến Black suýt nữa ngòm củ tỏi. Cũng bởi thế mà khi cậu cảm ơn ân cứu mạng thì cả Hunter và Dratini thật ra đều có chút ngượng ngùng.

Còn về giấc mơ kì lạ kia thật ra cũng không hẳn là giấc mơ. Tất cả có thể coi như một chương trình trò chơi giả lập giúp người tham dự cảm nhận được một phần phần trăm cảm giác. Tất cả đều giống y như trong hiện thực. Kể cả cái chết!

Đó là Hunter nói như vậy. Black ngược lại không tin hoàn toàn cho lắm. Bởi lẽ ở nơi đó cậu cũng đã chết rồi. Bị Mew và Mewtwo tấn công mà chết. Hiển nhiên việc cậu vẫn còn sống là minh chứng cho việc lời nói của đối phương có phần không hoàn toàn đúng. Có điều chuyện này cũng không phải chuyện quan trọng.

Theo như lời Hunter kể lại. Đã từ rất lâu rất lâu trước kia. Cái thời mà nó vẫn còn sống.

À, nói rõ hơn chính là cái thời Hunter còn không phải là Hunter mà là một con pokemon khác. (Có vẻ như sau khi chết nó mới biến thành Gastly, qua thời gian dần dần tiến hóa thành Hunter như bây giờ.) Ừm. Chuyện này Black cũng không tiếp tục truy cứu. Thật giả cũng không mấy quan trọng.

Tóm lại lúc đó chủ nhân của Hunter là một nhân vật rất trâu bò~ Anh ta sở hữu những con pokemon siêu hùng mạnh. Pokemon huyền thoại linh tinh cái gì hiện tại đều là mây bay. Tổng kết một câu là mạnh cực kì kinh thiên động địa.

Nhận thức chung là người thì ai rồi cũng phải chết. Khả năng nghe Hunter nói chủ nhân của nó đã mạnh mẽ đến mức đánh vỡ cả giới hạn sinh tử, siêu thoát đi sang thế giới khác.

Khi thật! Vậy chẳng phải là chủ nhân của nó cũng biết chơi xuyên việt!

Black trong lòng âm thầm đá xoáy. Tất nhiên câu chuyện chỉ thật sự trở nên ý nghĩa khi Hunter bật mí rằng bí mật siêu thoát sinh tử của chủ nhân nó đã được lưu truyền lại.

Ừm. Cái này thì Black rất rất có hứng thú!!!

Xuyên việt cũng đã xuyên việt rồi. Trường sinh bất tử cũng không phải chuyện không thể không phải sao. Cậu cũng không tham lam. Sống tầm ngang ngửa đám pokemon huyền thoại ở thế giới này là được rồi. Nghe đồn Arceus sống từ khi vũ trụ hình thành đến bây giờ còn chưa chết. Lấy nó làm tầm gương theo đuổi cũng không phải ý tưởng tồi.

Nghĩ tới đây Black ánh mắt nhìn chăm chăm vào nơi ngón tay út nơi bàn tay trái.

Một chiếc nhẫn kì lạ đang nằm ở trên đó.

Bí mật trường sinh bất tử ngay tại nơi đây.

Chuyện này sẽ còn là một câu chuyện dài~

Black trong lòng than thở, ngược mắt nhìn bầu trời xa xăm.

Tương lai còn đang ở phía trước.

- Tăng tốc nào Pikachu!

- Pika!!!

Cả người và pokemon dần biến mất trên mặt biển.

Hành trình mới lại tiếp tục bắt đầu.

Mục tiêu: đảo Cinnabar!

Kết thúc chương 131.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Giải trừ!

Thành phố Pewter...

- Làm tốt lắm Sandshrew!

Red khuôn mặt tươi cười dùng tay xoa xoa đầu đôi phượng, miệng không nào chút keo kiệt lên tiếng khen ngợi con pokemon nhỏ mình mới thu phục không lâu này. Cạnh đó, hai bức tượng pokemon Magmar đang đứng im lìm. Đất cát ngổn ngang xung quanh chứng tỏ nơi này vừa trải qua một trận chiến không nhỏ. Phía xa xa, đám cháy trong viện bảo tàng cuối cùng cũng đã ngừng lại. Red liếc nhìn qua, tâm trạng đồng dạng cảm thấy an tâm phần nào.

Mọi việc bắt đầu kể từ khi Red ra khỏi hang động Diglett tại cổng ra gần thành phố Pewter. Theo ý nguyện của ông chú đang có mặt bên cạnh- một người đàn ông trung niên mà cậu vô tình gặp và đồng hành trong hang, cả hai mang theo đám đá hóa thạch pokemon ông chú tìm được trong hang Diglett đi tới viện bảo tàng khoa học trong thành phố Pewter.

Tới nơi, hai người bất ngờ phát hiện viện bảo tàng đang bị hai con Magmar hoang dã phóng lửa đốt cháy. Vượt qua lúc ban đầu có chút trắc trở trong xử lý, nhờ có sự nhạy bén trong quan sát cũng như tài năng thiên phú bẩm sinh, Red lợi dụng sở trường của Sandshrew dùng Sand Attack (hất cát) chạy vòng vòng quanh hai con Magmar hất cát dập tắt lửa đồng thời khiến chúng thân thể bị vùi lấp trong đồng đất cát, trở thành hai bức tượng cố định nơi đó như hiện tại.

“Quan sát, ứng biến nhanh nhạy... óc sáng tạo, cách hành xử đầy bất ngờ, không theo bất kì khuôn mẫu bó buộc đền bù việc sơ sót về kiến thức. Năng lực thiên phú bẩm sinh khiến tên nhóc rất khéo léo trong việc tận dụng khả năng của pokemon để giành thắng lợi cho mình... Như vậy đây chính là tổng hợp nguyên nhân để nó giành chiến thắng từ đối thủ.”

Người đàn ông trung niên trong đầu nêu lên đánh giá về Red.

“Quả nhiên là một mối nguy hại tiềm ẩn cần sớm giải quyết!”

Miệng hơi nhếch lên, bàn tay chậm rãi chạm tới pokeball bên người.

- Sandshrew, trở về nào!

Red tung pokeball thu hồi lại Sandshrew. Người đàn ông trung niên thấy vậy trong lòng ngạc nhiên, hành động vì đó tạm thời ngưng lại.

- Ồ!!!!... Cháu không kết liễu chúng sao?

Ông chú khó hiểu hỏi.

- Ày! Sao lại phải làm thế hả chú?

- Chú nhìn đi, bọn nó đã không thể cử động được nữa.

- Cháu không muốn tấn công khi đối thủ không chút phòng vệ!

Red mặt đầy tự tin biện giải cho hành vi của mình. Nghe cậu nhóc nói như vậy, người đàn ông trong lòng có chút giật mình tỉnh ngộ, bàn tay chạm tới pokeball đột nhiên thu lại.

“Ha ha... Là khi nào bắt đầu thì... ta lại cần phải đích thân xử lý những chuyện còn con này...”

... trên đời có vô số kẻ có thể trở thành nguy hại tiềm ẩn, ta lại có thể xử lý được bao nhiêu...

... nói cho cùng, nó cũng chỉ là thằng nhóc miệng còn hôi sữa mà thôi.

Một tên nhóc có chút dũng cảm nhưng chẳng hề có tí kế hoạch nào khi làm việc. Ta chẳng cần lo lắng, để phòng về nó làm gì.

Hơn nữa...”

Trong lòng hiện lên chút ý nghĩ, miệng cười thầm, trong thâm tâm người đàn ông trung niên giờ này đã có dự định mới.

...

- Tiếc quá!!!... Vậy là không thể biết gì thêm về hóa thạch pokemon được rồi.

Red giọng chán nản. Viện bảo tàng bị thiêu hủy cần đóng cửa tu sửa, mục đích tới nơi này của hai người ban đầu đương nhiên cũng tuyên bố phá sản.

- Ha ha! Cháu cũng đừng quá ủ rũ. Nói không chừng chúng nó cũng chỉ là mấy cục đá vô dụng mà thôi!

- Sao... sao có thể như vậy được chứ!!!

Nghe ông chú cười nói như vậy, Red tâm lý chợt có chút ngại ngùng.

Giờ đây! Thú thật là ban đầu nhìn cậu cũng cho rằng cả đám hóa thạch mà ông chú đang giữ chính là một đám sỏi đá vô dụng mà thôi. Đến hiện tại thâm tâm cậu cũng không cải biến quan điểm này là mấy. Nghe ông chú cười cười thản nhiên thừa nhận, cậu tâm trạng tự nhiên là có chút ngại ngùng.

- À... à... chú cũng đừng quá lo lắng. Có lẽ trong bọn nó thật sự có một phần là hóa thạch pokemon không chừng!

Red ngược lại lên tiếng an ủi đối phương. Dù sao có lẽ ông chú này cũng mất không ít công sức tìm kiếm đám đá sỏi đấy không phải.

- Hi hi... Chú biết rồi!

- Nói tới, có thể sau lần chia tay này chúng sau đó sẽ không còn cơ hội gặp được nhau lần nữa...

- ... thôi thì cháu lấy một cái xem như làm quà tạm biệt vậy nhé!

Nói hết lời, ông chú mặt mỉm cười, lòng bàn tay xuất ra một viên đá hóa thạch đưa cho Red.

- A... a... nó đẹp quá chú ơi!

- Nhìn như có một con sâu gì đó bị bao bọc trong đó vậy!

Red nhận lấy hòn đá quà tặng. Cậu nâng nó lên cao cao, soi dưới ánh nắng mặt trời để quan sát, tâm lý cũng mang chút vui vẻ nói chuyện.

- Tốt rồi! Chúc chuyến hành trình của cháu sau này sẽ gặp nhiều may mắn.

- Cảm ơn chú. Dù chỉ đi cùng thời gian rất ngắn nhưng được đi cùng chú cũng rất tuyệt!

- Tạm biệt chú!... Cháu đi đây.

- Ha ha... Bảo trọng nhé Red!

Cả hai bắt tay rồi nói lời chào từ biệt. Red thân hình dần dần khuất bóng đi xa, người đàn ông trung niên ngược lại đứng lặng yên tại chỗ chờ đợi.

- Marr!!!

Âm thanh lạ đột nhiên xuất hiện. Người đàn ông trung niên miệng cười giờ có chút lạnh lùng.

- Nói tới, chỉ cần đánh gục là có thể hạ được đối phương sao?

- Mi cũng thật ngây thơ!

Người đàn ông nhỏ giọng lầm bầm.

- Marr... marr... marr...

Âm thanh lạ tiếp tục vang lên, càng lúc càng gấp gáp.

- Magmar là loài pokemon hoang dã thù dai và rất thông minh. Nó sẽ không buông tha cho bất cứ kẻ nào dám đả thương nó. Thậm chí vì vậy không ngừng truy đuổi trả thù đối phương không chết không thôi.

Người đàn ông tiếp tục nói chuyện như để thuyết phục chính mình.

- Maggg... G rrrrrrr!!!....

- Maggg!!!... Marrrr!!!...

Phía sau, hai bức tượng Magmar vốn đang đứng yên nơi đó chợt rung mạnh. Hai con Magmar rũ đi đất cát bao phủ trên người, miệng gầm gừ, mặt đầy vẻ tức giận, thân hình phi nhanh muốn đuổi theo Red trả thù.

- Bam!!!... Shuuuu!!!... Shuuuu!!!...

- Rầm... rầm...

Sương mù chợt xuất hiện, hai con Magmar thân thể thỉnh thoảng bị đông lại trong hai tảng băng trong suốt, rơi mạnh trên mặt đất.

- Một thằng nhóc ngu ngốc như nó...

- ... sẽ tự kết liễu sinh mạng của chính mình mà không cần ta phải ra tay.

- Kết liễu chúng đi Cloyster!

Ông ta lạnh giọng hạ mệnh lệnh.

- Wak!!!... Wak!!!

- Rắc ... rắc...

- Krum!!!... Krum!!!

Theo từng âm thanh xuất hiện, hai tảng băng đông lại Magmar vỡ nát thành từng mảnh nhỏ. Sinh mạng của hai con pokemon bị vô tình cướp đoạt. Một con Cloyster xuất hiện cạnh đó từ bao giờ. Hóa ra lúc này hai con Magmar chính là bị Cloyster dùng sức mạnh của mình đóng băng lại.

Chủ nhân của Cloyster ngược lại không mấy quan tâm chuyện đang xảy ra ở nơi này, ánh mắt hắn đang nhìn về nơi xa.

Khi hắn ta nghe tin có một vài đứa trẻ liên tục đánh bại Koga và Surge khiến hành động của bọn họ lần lượt gặp phải trắc trở, hắn ta thật sự rất muốn biết thêm về những tên nhóc này. Nhưng thử xem về sau... ha ha...

Ai lại sẽ cho rằng...

... một thằng nhóc như vậy có thể đe dọa được tổ chức của hắn ta chứ!

Cánh tay vô tình đẩy ra vạt áo, biểu tượng R thoáng hiện ra nơi ngực áo sơ mi. Thân phận người đàn ông này chính là thủ lĩnh tối cao của Team Rocket. Lần này hắn đích thân tới gặp mặt kiểm tra Red- một trong những tên nhóc phá đám hành động băng Rocket gần đây. Vốn dự định tiêu diệt đối phương có điều...

... hiển nhiên những thất bại trước đó chỉ có thể chứng tỏ đám thủ hạ có chút vô năng, sao nhãng với công việc mà thôi. Còn chuyện đám nhóc con này có thể ảnh hưởng tới Rocket tồn tại...

... Đó chỉ là một câu chuyện tiêu lâm buồn cười!

Có lẽ thời gian quá lâu giấu mặt phía sau màn khiến cho bản thân hắn ta có chút sợ bóng sợ gió, người đàn ông trong lòng cười thầm chính mình lần này thần hồn rất thần tỉnh. Chuyện về mấy tên nhóc này đến đây coi như là chấm dứt. Chuyện sau đó giao cho đám thủ hạ xử lý là được rồi. Có lẽ cũng cần phải đôn đốc lại năng lực của cả đám một chút mới được. Thật sự là có chút không đầu vào đâu!

Kế hoạch đã tiến hành tới giai đoạn cuối.

Bất cứ kẻ nào cũng không thể ngăn cản nó thành công!

Đang lúc hấn ta tự đánh giá mọi chuyện trong lòng, tiếng báo hiệu từ đồng hồ đeo tay vang lên

Thuần thực khởi động một công tắc nào đó trên mép đồng hồ, một màn hình ảo đột ngột hiện lên trong không khí. Xuất hiện trong hình là một tên thanh niên trong bộ đồng phục Rocket màu đen.

- Có chuyện gì xảy ra?

Người đàn ông lạnh giọng hỏi.

- Báo cáo boss, không tìm thấy thông tin rõ ràng về hai trong ba tên nhóc còn lại ngài cần tìm. Kế duy nhất chúng ta tìm được xác thực tên là Green, xuất thân là cháu ruột của tiền sĩ Oak tại thị trấn Pallet. Thông tin chi tiết thuộc hạ đã gửi lại trong email lần trước, ngài có thể từ từ xem qua.

- Hai kẻ còn lại, tên nhóc Black nghi là trẻ mồ côi bỏ trốn khỏi viện mồ côi của trấn Pallet tuy nhiên hiện chưa có chứng cứ xác thực. Đứa con gái Blue còn lại chỉ có mơ hồ thông tin là mới từ Johto đến Kanto trước đó không lâu.

- Hiện tại Green tung tích hư thực đã xác định tại xung quanh vùng Rock Tunnel, phía bắc thị trấn Lavender. Hai tên nhóc còn lại hành tung không thể xác định. Blue xuất hiện lần cuối cùng là ở tại thành phố Celadon bên cạnh tên nhóc Black sau đó đã biến mất. Tên Black kia sau đó không lâu cũng biến mất tung tích tại vùng biển phía nam thành phố Fuchsia. Hiện thuộc hạ vẫn đang tiếp tục cho người triển khai tìm kiếm tung tích bọn chúng. Thông tin mới sẽ được gửi đến boss ngay khi xuất hiện. Báo cáo hết!

Âm thanh dừng lại, người đàn ông trầm ngâm trong chốc lát mới lên tiếng.

- Tốt lắm. Ta đã biết.

- Mệnh lệnh tất cả thành viên từ giờ ngừng lại việc tìm kiếm đối phương.

- Thông báo cho Koga, Surge và Sabrina, ta không muốn nhìn thấy bọn chúng thất bại thêm bất kì một lần nào nữa. Tất cả tập trung vào hoàn thành kế hoạch đi!

- Một đám nhóc con cũng không đối phó được thì không xứng là thành viên của Rocket.

- Đã nghe rõ chưa!

- Thuộc hạ rõ ràng!

- Tốt lắm. Vậy tiếp tục làm việc đi.

Tiếng nói vừa kết thúc, người đàn ông tắt đi thông tin liên lạc.

Mọi chuyện vẫn còn trong tầm kiểm soát của hấn.

Cứ như vậy, trong lúc vô tình, Black và Blue liền nhẹ nhàng thoát khỏi danh sách mục tiêu truy đuổi của băng Rocket. Nếu như sau đó cả hai không tiếp tục xuất hiện trong các hoạt động của bọn chúng có lẽ mọi chuyện sẽ trở nên phai nhạt qua thời gian.

Có điều, chuyện đó có thể xảy ra sao?

Trời chiều phủ ánh nắng lên khắp không gian.

Mọi chuyện vẫn còn đang tiếp diễn.

...

Kết thúc chương 132.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Phát hiện!

Một nơi nào đó mênh mông giữa biển trời. Ánh nắng chiếu xuyên qua kẽ ngón tay, Black neho neho mắt lại chăm chú nhìn. Ở đó, khoảng giữa nơi ngón tay út bàn tay trái của cậu lúc này đang lấp lóa ánh sáng năm màu.

Đen, trắng, đỏ, vàng, xanh.

Một chiếc nhẫn thật kì lạ!

...

Thời gian đã qua ba ngày kể từ khi Black rời khỏi hòn đảo biết di chuyển kia. Ba ngày thời gian trôi qua cũng không ngăn cản được lòng nhiệt tình tìm hiểu của cậu đối với bí mật trường sinh ẩn chứa bên trong chiếc nhẫn.

Tiếc là chẳng có gì tiến triển cả.

Haizzz! Quả nhiên... bí mật và câu đố gì đó ghét nhất rồi!

...

Theo như lời Haunter kể, chiếc nhẫn này là chìa khóa duy nhất chủ nhân của nó để lại cho người đến sau tìm hiểu. Cũng không biết thật giả chuyện này thế nào. Ngoài ra chỉ có những ai tỉnh lại sau khi bước vào thế giới ảo chủ nhân nó tạo ra mới đủ điều kiện nhận được chiếc nhẫn. Tất nhiên bất kể thế nào, chỉ cần có người lạ mặt xuất hiện trên hòn đảo này cũng ngay lập tức sẽ bị kéo vào thế giới kia.

Trước đó thời gian dài đằng đẳng cũng không phải không có người từng đặt chân lên đảo, có điều cả đám đều mê man rồi sau đó không thấy tỉnh lại, thời gian trôi qua dần dần từ vọng. Black là người đầu tiên, cũng là người duy nhất tỉnh lại cho tới thời điểm bây giờ. Nghe cũng đủ rùng rợn!

Nói đến đây, Black nhớ tới chuyện diễn ra trong thế giới ảo. Nếu tất cả mọi người đều phải trải qua giống nhau, như vậy những người kia cũng sẽ đều tiến vào vòng xoáy chiến tranh giữa Mew và Mewtwo. Hiện nhiên đám bọn họ không có bất kì năng lực nào ngăn cản cuộc chiến của chúng. Kết quả sau đó cũng có thể nghĩ.

Cũng chỉ có như Black biết rõ nội dung cốt truyện, hơn nữa sẵn sàng mạo hiểm hi sinh tính mạng mới có thể phá giải cục diện khó khăn. Tỷ lệ thành công quả nhiên là thấp tới đáng thương. Thật không hiểu chủ nhân của Haunter tìm đâu ra nội dung để xây dựng thế giới ảo đó nhỉ.

Điều này quả là làm cho người ta miên man suy nghĩ!!!

Một kẻ thần bí mà hùng mạnh!

Nhớ tới việc mình xuyên việt tới thân thể này, thế giới lớn như vậy, có điều gì kì quái xảy ra thật sự cũng không có gì hiếm lạ. Nghĩ như vậy, Black quyết định tạm thời không suy nghĩ thêm về chuyện này nữa. Hiện tại quan trọng nhất vẫn là nâng cao thực lực của bản thân là hơn. Có sức mạnh mới có quyền nói chuyện, có quyền tìm hiểu không phải sao?

Ngoài ra, chuyển ra khỏi lần này cũng không phải không có gì thu hoạch. Đột nhiên, Black tâm lý thoải mái hơn nhiều. Lần này tuy rằng mém chết trong thế giới ảo nhưng ngược lại cậu thu phục được một con pokemon mới.

Đúng vậy, đội hình của cậu lúc này đã có thêm thành viên mới gia nhập.

Đó chính là Dratini!

Nghĩ tới Black lại thấy buồn cười. Bởi lẽ từ khi sinh ra cho tới bây giờ đều sống ở trên đảo vì vậy Dratini không có cơ hội tiếp xúc với con người cũng như những thứ thuộc về họ. Haunter lại không biết trước tương lai để mà dạy bảo trước, hơn nữa thời kì nó tồn tại cũng cách đây quá xa xôi rồi. Bởi lẽ đó sau khi Black tỉnh lại, Dratini mang theo tò mò, hứng thú nồng đậm luôn luôn vây xung quanh Black.

Kết quả ở một lần có chút chủ mưu tính kế của Black, Dratini vô tình đâm sầm vào nút khởi động của quả cầu pokeball rỗng và bị tóm. Bị kích bị thu phục của Dratini cứ như vậy xảy ra.

Nói tới đây phải kể tới thiết kế của pokeball. Không chỉ riêng phần là sản phẩm từ công nghệ không gian nén. Mỗi quả cầu pokeball đều có chứa thiết bị nhận dạng phân biệt cực kì tinh vi đối với pokemon bị nó thành công bắt vào. Người sử dụng còn có thể dùng pokeball ẩn chứa năng lượng kích hoạt công năng cưỡng chế thu hồi pokemon trở về khi họ cần. Đây đối với huấn luyện viên pokemon là kiến thức cơ bản. Khả năng Haunter không biết những thứ này a!!! Những điều xảy ra lúc này với nó đều là những chuyện vô cùng mới lạ.

Gặp phải Black sau đó chủ tâm lừa rồi, không giải thích được hiện tượng vừa xảy ra, thông tin cũng không đối xứng, Haunter rất bị thảm phải chấp nhận sự thật. Dratini theo thỏa thuận giữa con người và các pokemon huyền thoại, sau khi bị bắt vào pokeball, từ nay sẽ trở thành pokemon của Black. Chủ yếu là cô nàng Dratini quá chính trực không chịu làm trái. Nay dĩ nhiên tiếp theo Dratini phải đi theo chân Black rời khỏi hòn đảo.

Haizzz!!! Một gia đình êm ấm bị kẻ gian không từ thủ đoạn phá hoại từ đây.

Và như vậy, Black cuối cùng cũng được như nguyện có Dratini bên trong đội hình. Sợ sự việc có biến, cậu chàng ngay sau đó gấp rút rời đi. Hiện tại mọi thứ đã chắc chắn như đinh đóng cột, Black thật muốn ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng, hồ lớn quá đã.

Quả nhiên không có góc tường nào là anh không thể đào không phải sao?

Dratini- pokemon cực kì mạnh mẽ, siêu quý hiếm của khu Kanto cuối cùng cũng rơi vào tay anh!

Cảm giác hiện tại thật là tốt!!!

Oa ha ha... ha ha ha... ha ha ha~

...

Vui vẻ sung sướng dần dần bình ổn lại, Black tập trung trở về công việc của mình. Theo khoảng cách trên bản đồ, đoán chừng cậu đã cách mục tiêu không còn xa.

Đảo Cinnabar nằm ở vùng biển phía nam Kanto, gần với vùng biển giao giới giữa Kanto và Johto. Từ đây tiến lên phía bắc sẽ là thị trấn Pallet, phía đông là quần đảo Seafoam, phía tây là Johto. Đảo Cinnabar được biết đến tồn tại trên một miệng núi lửa đã tắt. Hệ thống sinh thái trên đảo tương đối độc lập và đặc biệt. Là nơi sinh sôi tồn tại ưa thích của một vài loại pokemon hệ lửa. Hòn đảo có thể coi là điểm đến nghiên cứu tất yếu của nhiều nhà nghiên cứu sinh thái pokemon. Đặc biệt trên đảo cũng tồn tại gym chuyên về pokemon hệ Fire (lửa). Dù rằng hiện tại nó đã không còn hoạt động.

Đây là tất cả những gì Black biết về đảo Cinnabar. Dù vậy, khi thấy hình ảnh trên đảo được gửi về qua quan sát từ thiết bị trên người Pidgeotto, Black vẫn cực kì giật mình.

Có vẻ như cậu vừa vô tình phát hiện ra một chuyện vô cùng thú vị rồi!

...

Trên đảo Cinnabar hiện tại xuất hiện rất nhiều thành viên băng Rocket. Có vẻ như bọn chúng đang tiến hành kế hoạch nào đó tại đây. Black đứng trên ván lướt sóng tạo ra từ phần thân của Pikachu dừng lại ngoài mặt biển cách hòn đảo thật xa, ánh mắt bình tĩnh quan sát hình ảnh Pidgeotto truyền về.

Tuy rằng ba lô không gian và rất nhiều đồ đạc khác cậu còn để tại nhà Leona, có điều thiết bị dò xét tình báo này ngược lại được cậu mang luôn lên người Pidgeotto ngay từ khi mới mua. Nhờ có nó cậu có thể thám thính tình báo từ xa trong bất kì tình huống nào. Như hiện tại Pidgeotto dùng nó quay lại hình ảnh trên đảo truyền về máy thu trên tay giúp cho cậu dễ dàng nắm bắt được thông tin quý giá mang lại ưu thế cực lớn.

Theo thời gian, qua hình ảnh truyền về, mọi thứ dần dần hé lộ trong mắt Black. Chỉ thấy thật đông thành viên Rocket tụ tập lại vây quay một vị trí nơi lưng chừng núi lửa. Nhìn kĩ có thể thấy đám bọn chúng đang tập trung bảo vệ thứ gì đó ở bên trong.

Một khuôn mặt quen thuộc xuất hiện trong mắt Black.

- Là Sabrina!

Đúng vậy. Chính là Sabrina- một trong ba thủ lĩnh tối cao của Team Rocket, cũng chính là kẻ lần trước truy sát Black và Blue ở thành phố Celadon. Không ngờ lần hành động này của băng Rocket lại do cô nàng cầm đầu. Nói như vậy chuyện sắp diễn ra tại nơi này cũng thật sự là không đơn giản.

Đột nhiên, ánh mắt của Sabrina nhìn thẳng về phía cậu. Thấy vậy Black giật nảy cả mình. Cũng may cậu kịp nhớ tới mình đang quan sát cô nàng qua thiết bị Pidgeotto mang theo. Nói vậy hiện tại thực tế Sabrina đang quan sát Pidgeotto. Không ngờ cô nàng này lại nhạy cảm như vậy.

- Pidgeotto nhanh rời đi!

Để an toàn, Black lập tức nhỏ giọng nói vào micro, nhờ vậy có thể ra lệnh cho Pidgeotto ở phương xa qua máy phát tín hiệu nó mang theo.

Cũng may, Pidgeotto là loài pokemon khá phổ biến. Việc xuất hiện Pidgeotto ở trên đảo cũng không phải là điều gì kì lạ. Pidgeotto cũng đủ cảnh giác bay khá cao nên không khiến Sabrina tiếp tục chú ý. Mếu như lúc này Black có thể quan sát rõ ràng sẽ thấy khuôn mặt của Sabrina xuất hiện về nghi hoặc khi nhìn về phía Pidgeotto rồi nhanh chóng biến mất. Có lẽ cô nàng chỉ cho rằng chuyện vừa diễn ra chỉ là ảo giác mà thôi.

Dù rằng là như vậy, Black hiển nhiên cũng đánh mất khả năng tiếp tục tìm hiểu tin tức qua Pidgeotto. Lúc này cậu không thể khiến nó mở lần nữa tiếp cận quay phim, một lần có thể nói là ngẫu nhiên, liên tục xuất hiện hai lần rất có thể khiến Sabrina phản ứng được.

Đứng giữa mặt biển, Black trên mặt hiện lên vẻ xoắn xuýt. Hiển nhiên hiện tại cậu phải đối mặt với việc xử lý như thế nào chuyện mình vừa gặp phải. Theo sâu trong thâm tâm, Black rất muốn lên đảo phá hủy kế hoạch hiện tại của băng Rocket bất kể nó là kế hoạch gì. Dù sao cậu và băng Rocket cũng đã kết thù không nhỏ. Bọn chúng hiện tại đoán chừng vẫn còn đang truy sát cậu và Blue đây này. Hiện tại nếu cậu một lần nữa ra tay phá hoại kế hoạch của bọn chúng, hiển nhiên cả đám lực chú ý sẽ tập trung chủ yếu lên người cậu mà sao nhãng khỏi Blue. Ngoài ra luôn bị đối phương đè ép, cậu trong lòng cũng có chút bực bội muốn một lần thắng tay trả thù xả giận.

Tình cảm là như vậy có điều lý trí nói cho Black biết chuyện này không dễ làm. Team Rocket tồn tại bao lâu nay không hủy cũng có lý do riêng của nó. Sức mạnh của bọn chúng cũng không phải là nói chơi. Lúc này lên đảo cậu rất có thể phải đối mặt với thành viên Rocket hội đồng tấn công. Ngoài ra Sabrina năng lực nói thật ra có chút quý dị khó ứng phó, hơn nữa sức chiến đấu cũng cao hơn cậu nhiều... v v. Tổng hợp lại một câu là vụ này làm ăn có chút lớn. Rất có chút mùi vị ăn thì không trôi, mà không ăn thì tiếc.

Quả là tiến thoái lưỡng nan!

Cậu nên làm gì bây giờ???

...

Kết thúc chương 133.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Hành động

- Âm... âm... âm...

- Âm thanh này???

Black ngược mắt nhìn về phía xa hòn đảo. Âm thanh vừa rồi rõ ràng phát ra từ đó. Trong thâm tâm Black rõ ràng này rất có thể là do hành động của đám Rocket đã bắt đầu mới tạo ra tiếng nổ vừa rồi. Thời gian không còn nhiều. Hiện tại là lúc cậu cần có quyết định ứng đối ngay lập tức.

Hừm! Được rồi. Cậu vẫn biết rõ bản thân mình là một con người cảm tính không phải sao. Như vậy không còn gì để mà chần chờ nữa.

- Pikachu, tăng hết tốc độ tiến về hòn đảo phía trước!

- Pika!

Gió biển thổi cắt qua da mặt. Lần này cậu muốn làm một vỏ lớn mới được.

- Pidgeotto, tiếp tục thám thính tin tức.

- Cần thận một chút đừng để bọn chúng phát hiện!

Quyết định đã đưa ra, Black lập tức chăm chú tập trung tinh thần.

Nếu như cậu đoán không lầm, hiện tại đám thành viên Rocket đã bắt đầu thực hiện hành động, giờ là lúc thích hợp nhất để Pidgeotto bay lại gần dò la tin tức. Tin rằng đối thủ đang vui đầu vào công việc sẽ không có khả năng phát hiện được sự giám sát từ xa của Pidgeotto.

Rất nhanh, hình ảnh mới được truyền về. Ánh mắt cậu liếc nhìn sang.

- Đây là...

- Moltres!!!

Black giật nảy mình, miệng kinh ngạc bật thốt lên.

Một con pokemon vô cùng nổi bật xuất hiện trong hình ảnh. Mang hình dạng tương tự một con cò mỏ dài quen thuộc ở địa cầu. Toàn thân lông tơ vàng óng, từng đám lửa đỏ rực cháy phừng phừng được phủ trên đôi cánh và phần đuôi. Nó là một trong ba con pokemon huyền thoại của xứ Kanto. Moltres được coi là vị thần lửa bảo vệ thời tiết, sánh vai cùng Articuno tượng trưng cho sức mạnh băng giá và Zapdos tượng trưng quyền năng lôi điện. Chỉ có điều, không phải người ta vẫn đồn rằng Moltres quanh năm sinh sống ở vùng rừng Vidirian sao không??? Tại sao nó lại có mặt ở nơi này???

Đầu óc tỉnh táo lại, lúc này cũng không phải thời điểm tìm tòi chuyện Moltres tại sao xuất hiện ở đây. Black hiện tại cũng coi như đã đoán được mục đích hành động lần này của băng Rocket tất nhiên là thu phục Moltres. Nhớ tới lần trước ở thành phố Vermilion, cậu cũng từng suýt chết khi đụng độ băng Rocket thu phục Zapdos. Lệnh sử có chút lặp lại. Khác nhau là lần đó Zapdos đã bị bắt còn lần này Moltres thì chưa. Có điều sợ là nó cũng không cầm cự được lâu nữa.

Qua quan sát, chiến thuật đám Rocket đang sử dụng có vẻ như là lợi dụng số lượng lớn thành viên mang theo pokemon dây dưa tiêu hao sức mạnh của đối phương. Chỉ có điều Black trong lòng vẫn còn có chút thắc mắc không rõ.

Lần trước Zapdos bị vây trong nhà máy điện không chỗ thoát thân nên bị bắt còn có thể hiểu được. Khả năng hoàn cảnh hiện tại là không gian trống trải ngoài trời hoàn toàn khác biệt, đám Rocket định bắt Moltres kiểu gì. Dù cho so với Zapdos thì Moltres bản năng chiến đấu hơn nhiều, đoán chừng chưa đến bước đường cùng nó sẽ không bỏ đi. Có điều trí tuệ của pokemon huyền thoại sống biết bao nhiêu năm như Moltres cũng không thấp, mục đích tiêu hao sức mạnh rõ ràng như vậy đoán chừng một khi có nguy hiểm Moltres sẽ cất cánh bay đi ngay. Lúc đó thì công phu bỏ ra hiển nhiên sẽ trở thành vô ích. Nói vậy chắc hẳn đám Rocket đã có thủ đoạn ứng đối khi tình huống đó xảy ra, chỉ là cậu còn chưa nhìn ra được là gì mà thôi.

Black tâm trạng có chút bồn chồn, thân hình lao vun vút đi trên mặt nước. Rất nhanh thôi cậu sẽ tiếp cận hòn đảo. Dựa theo cảm nhận, thời điểm Moltres cất cánh bay đi đã không còn xa, thủ đoạn của băng Rocket sẽ rất mau lộ diện. Có điều dù có là gì đi chăng nữa, lần này cậu cũng muốn phá hủy hành động của bọn chúng cho bằng được. Để chúng biết rõ việc trêu chọc tới cậu sẽ mang lại rắc rối lớn tới nhường nào.

Chạm trán sẽ bùng nổ ngay tức khắc!!!

...

Trên hòn đảo, Sabrina vẻ mặt khinh thường nhìn Moltres đang quần nhau với lũ pokemon của đám thủ hạ. Đúng như Black suy đoán, hoàn cảnh nơi này không thuận lợi cho việc thu phục Moltres. Có điều Sabrina tất nhiên cũng đã có chuẩn bị kĩ càng ở phía sau.

Nếu Black có thể một lần nữa quan sát nơi trung tâm thành viên băng Rocket đang tụ tập lại có thể phát hiện được thứ Sabrina chuẩn bị để đối phó với Moltres. Lúc trước Pidgeotto bay lại gần quan sát nơi này khiến Sabrina cảnh giác vì vậy cho tới giờ Black đề an toàn vẫn mệnh lệnh cho Pidgeotto giữ khoảng cách nhất định với nơi đây.

Còn nguyên nhân Moltres xuất hiện trên đảo. Đây cũng là tình báo team Rocket mới thu thập được gần đây. Theo như thông tin thành viên team Rocket tìm được khi truy tìm tung tích Moltres, hàng năm hầu hết thời gian đối phương đều sinh sống ở bên trong vùng rừng Vidirian sâu trong lục địa. Có điều diện tích rừng Viridian cực kì rộng lớn, hoàn cảnh nơi đó đối với việc tìm kiếm Moltres thật có thể nói là mò kim đáy biển, muốn thu phục cũng vô cùng khó khăn.

Cũng may sau đó không lâu đám người phát hiện tung tích Moltres trên đảo Cinnabar. Hóa ra hàng năm nó đều tiến hành bay di cư tới vùng biển phía nam Kanto, tránh rét trong miệng núi lửa đã tắt ở nơi này. Đây có thể nói là cơ hội tuyệt vời cho việc thu phục đối phương. Kế hoạch thu phục Moltres vì lẽ đó ngay lập tức được xét duyệt tiến hành.

Nói tới nguyên do phát hiện cũng có một phần liên quan tới Black. Chính việc mất tung tích của cậu trên biển khiến tình báo của Rocket chú ý nhiều hơn tới vùng biển phía nam. Hiện tại Black ngược lại làm phả rồi cũng coi như sửa chữa sai lầm.

Quay trở với tình hình chiến đấu đang diễn ra. Moltres lúc này đã bị tiêu hao tương đối sức mạnh. Sabrina đã nhạy cảm cảm giác được nó tâm trạng đã xuất hiện ý nghĩ muốn rời đi. Hiện tại đã đến lúc sử dụng món quà chuẩn bị dành riêng ở phía sau.

- Bắt đầu đi!

- Đã rồi!

Theo Sabrina phát phát tay ra lệnh, đám thành viên bên cạnh lập tức có động tác mới.

Một chiếc máy móc thiết bị kì lạ được đặt ở chính giữa đám người bắt đầu khởi động lên. Lần theo một vài đường dây nối từ chiếc máy ra phía ngoài có thể phát hiện từng dây nối mỗi một đầu còn lại đều gắn với một thiết bị tương tự như mũ đội đầu. Bên dưới những chiếc mũ này lần lượt là từng con pokemon hệ Psychic (tâm linh) như Abra, Kadabra, Alakazam, Jinx, Drowzee, Hypno... v.v. Tất cả chúng hiện tại đang đồng loạt tiến hành sử dụng năng lực, tuyệt chiêu nào đó của mình.

Ở dưới dạng mắt thường không nhìn thấy, từng gợn sóng năng lượng không ngừng từ chiếc máy khuếch tán hướng về phía Moltres trên không trung. Trong thời gian ngắn, Moltres hành động chậm chạp hẳn lại. Sự chống cự của nó với bên ngoài nhỏ, nhỏ dần. Thấy hành động thành công, Sabrina khoe miệng hơi cong cong nở nụ cười.

Rất tốt. Kế hoạch lần này coi như hoàn thành viên mãn. Đoán chừng boss cũng sẽ rất vui vẻ vì kết quả đạt được lần này của mình.

Chiếc máy đang dùng để đối phó với Moltres trên thực tế là một thiết bị khuếch đại sức mạnh các tuyệt chiêu gây ngủ (Sleep skill) được băng Rocket mới nghiên cứu thành công gần đây. Nhờ có nó, chiều thức gây ngủ của đám pokemon hệ Psychic (tâm linh) được tập hợp lại và khuếch trương sau đó tác dụng đồng thời cùng lúc lên người Moltres. Năng lực kháng đòn của pokemon huyền thoại là rất mạnh, có điều so với sức sáng tạo của con người hiển nhiên còn có không bằng. Nhất là trước đó Moltres đã bị tiêu hao không ít thể lực trong chiến đấu. Có thể nói đến giờ phút này, lần hành động này hoàn toàn diễn ra một cách thuận lợi y nguyên theo kế hoạch. Kết quả dường như đã rất rõ ràng.

Cho tới khi...

... biến cố không ngờ tới xảy ra.

...

- Vào đi thôi!

Sabrina ném quả cầu pokeball đặc chế về phía Moltres. Đây là quả cầu pokeball được thiết kế đặc biệt giành cho việc thu phục pokemon huyền thoại. Tất nhiên đây cũng là lần đầu tiên nó được sử dụng. Năng lực cũng chưa được chính thức kiểm tra. Có điều chuyện đó cũng nhanh thôi.

Trong ánh mắt chờ mong của Sabrina và các thành viên khác, bóng pokeball bay theo đường vòng cung hoàn mỹ hướng về phía Moltres đang nửa tỉnh nửa mê lơ lửng trên không trung. Chỉ giây lát thôi pokeball và Moltres sẽ va chạm vào nhau đánh dấu chấm hết cho hành động thu phục pokemon huyền thoại lần này.

- Vúttttt!!!!

- PẶc!!!

Bóng pokeball đã ném đi...

... và Moltres vẫn lác lư nơi đó!!!

- ...!!!

- Tên ăn hại nào thả ra con Pidgeotto kia!!!!... G rừuuu!!!!...

Sabrina nghiêng răng nghiêng lợi lớn tiếng gào thét.

Vừa nãy vào thời điểm pokeball bay sát tới gần cơ thể Moltres, một con Pidgeotto đột nhiên như một làn gió xuất hiện bắt lấy pokeball mang đi. Chưa mới biết Sabrina thời điểm đó điên tiết đến nhường nào. Thật sự là muốn ăn sống con Pidgeotto đó ngay tức khắc cho hả giận.

- Thật đáng ghét mà!!!

Một lần nữa mở miệng mắng, âm thanh nhận sai theo như suy nghĩ của Sabrina cũng không xuất hiện. Lúc này cô nàng mới sực nhận ra con Pidgeotto đáng chém đó tất nhiên không phải là xuất phát từ đám thù hạp của mình. Hiển nhiên nó cũng không phải pokemon hoang dã ngẫu nhiên xuất hiện.

Đáp án ngay lập tức hiện lên.

Có kẻ, thế lực thứ ba nhúng tay vào chuyện này.

Bởi vậy sau chớp mắt ban đầu theo bản năng nhằm lẫn đổ lỗi cho đám thù hạp, Sabrina lập tức ý thức được chuyện không đơn giản. Rõ ràng trước đó đã kiểm tra trên đảo không còn yếu tố uy hiếp mới tiến hành, hiện tại biến cố lại xuất hiện ngoài dự đoán. Đối phương sợ rằng sẽ không phải kẻ dễ trêu.

- Không đúng!

Âm thanh giạt mình từ nơi Sabrina vang lên.

- Tất cả nhanh tóm lấy con Pidgeotto kia. Đối phương còn chưa có mặt ở nơi này.

Lúc này Sabrina mới chợt nhớ tới thời điểm không lâu trước đó từng thấy con Pidgeotto này xuất hiện quanh quần gần đó. Hiện giờ nó lại một lần nữa xuất hiện phá rối trong khi chủ nhân của nó không hề ra mặt. Kết hợp với kết quả trước đó lục soát kiểm tra hòn đảo. Lời giải thích rất nhanh bị cô nàng chấp vả đi ra. Hiển nhiên đối phương sử dụng biện pháp nào đó điều khiển và quan sát chuyện đang xảy ra ở nơi đây từ một nơi cách xa nơi này. Muốn làm chuyện đó cũng có không ít phương pháp.

Đã rõ ràng mọi chuyện, Sabrina cũng bình tĩnh lại. Tuy rằng bị Pidgeotto phá đám, có điều việc thu phục Moltres cũng không thể chậm trễ. Cũng may pokeball đặc biệt để bắt pokemon huyền thoại không chỉ có một quả.

Trên tay lấy ra một quả pokeball đặc chế khác, Sabrina ném nó về phía Moltres đang lơ dờ trên không trung.

Pidgeotto hiện tại đang bị đám pokemon khác truy đuổi không thể ngăn cản.

Còn điều gì có thể ngăn cản team Rocket thành công.

Pokeball đặc chế bay vút trên không trung!

Mục tiêu Moltres.

...

Kết thúc chương 134.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Đến!

- Lọc cọc... lọc cọc... lọc cọc...

- Razor Leaf (phi đao lá cắt)

- Bốp!!!

Tiếng vó ngựa vang lên bên tai. Trong ánh mắt tức giận của Sabrina, một đám lá cắt chuẩn xác đánh bay đi quả cầu pokeball cô nàng vừa ném ra. Kẻ phá đám- thể lực thứ ba đúng lúc xuất hiện.

- Hí luật luật!!!!... hí luật luật!!!!...

- Làm tốt lắm các cậu!

Black ngồi trên lưng Ponyta, Exeggutor đứng ngay gần đó. Ponyta lúc này vừa ghì lại tốc độ, dừng tại chỗ gần khoảng giữa đám Rocket và Moltres. Phía trước bên trái là Moltres đang lung lay sắp ngủ, thân hình lắc lư trên không trung. Bên phải là Sabrina và đám thủ hạ chăm chăm nhìn về. Vừa rồi cậu chàng may mắn phóng tới kịp lúc, từ xa trông thấy Sabrina lần thứ hai ném pokeball liên vọi vàng cho gọi ra Exeggutor khiến nó ra tay đánh bay đi pokeball.

Đối diện bên kia, sự xuất hiện bất ngờ của Black làm không khí lặng đi trong giây lát. Ai bảo Sabrina vừa rồi chắc nịch khẳng định kẻ phá rối còn cách nơi đây thật xa lắm đâu. Hiện tại vừa nói xong đối phương ngay lập tức xuất hiện tiến hành phá rối. Này... này... quả thật trái với dự liệu của mọi người. Cảm giác Sabrina bị đối phương đùa bỡn trong lòng bàn tay, hai má tát cho hai cái đau điếng~

Có điều ngay sau giây phút bất ngờ ban đầu, cảm xúc phẫn nộ phủ kín tâm trạng Sabrina. Giận dữ xấu hổ vì phán đoán sai, cô nàng nghiêng răng nghiêng lợi gần ra từng chữ.

- Thằng nhóc phá đám khốn nạn!

- Còn ngây ra đó làm gì!! Tất cả nhanh ngăn cản nó cho ta!

- À... à... vàng vàng(đã rồi)...

Giọng nói của Sabrina giật mình đám thủ hạ đang đứng xung quanh cô. Cả lũ vọi vọi vàng vàng, bối rối chạy tới.

Bởi lẽ lúc này Pidgeotto xuất hiện phá đám, để đề phòng Sabrina một lệnh lệnh đưa ra khiến thành viên vây quanh Moltres đều chạy cả theo chân nó. Hiện tại xung quanh Moltres chỉ còn lác đác mấy người mà thôi. Black nhớ có hình ảnh Pidgeotto truyền về đã rõ ràng tất cả mọi chuyện ở nơi này. Vừa xuất hiện, tranh thủ chớp mắt đối phương chưa kịp phản ứng lại liền cướp trước hành động, cậu lớn tiếng cười, hét lên.

- Ha ha ha... đã muộn!!!

- Exeggutor Gravity (siêu trọng lực), Ponyta Inferno (lửa địa ngục) hầu hạ!

Black rất rõ ràng, muốn phá hủy đám thiết bị máy móc đám Rocket mang đến để thất bại hành động lần này của chúng là không thể làm được. Dù sao chiếc máy được đặt chính giữa đám thành viên kia. Có đông đảo người bảo vệ, muốn phá hủy nó quá khó khăn. Ngoài ra sức lực một mình cậu có hạn, khó mà chống đỡ thời gian dài được. Vì vậy bất kể làm gì đều cậu cần phải hoàn thành trong thời gian ngắn mới được.

Tính đi tính lại cậu chỉ có thể nghĩ ra một cách có thể thực hiện, tính khả thi khá cao.

Đó chính là...

Dẫn dụ đi Moltres!

Có ý nghĩ như vậy, kế hoạch rất nhanh ra lò. Vì vậy khi cả đám thành viên Rocket khuôn mặt dữ tợn xông tới gần, theo mệnh lệnh Black đưa ra, Exeggutor bật hết công suất sử dụng Gravity (siêu trọng lực) trong diện tích thật lớn. Chiêu thức vừa xuất hiện khiến cả đám Rocket và Moltres trên không trạng khụy rơi xuống đất. Nếu ở tình huống bình thường, Gravity khó mà ảnh hưởng với Moltres bay lượn trên không trung, có điều hiện tại đối phương đang ở trạng thái vô ý thức, nửa tỉnh nửa mê lại là chuyện khác.

Moltres rơi thẳng tắp xuống đất, đòn tấn công của Ponyta cũng đúng lúc khoan thai đánh tới.

- Âm!!!!... lách tách... lách tách...

Tiếng nổ lớn, đốm lửa bay tung tóe. Hình ảnh cũng coi như xứng với cái tên Inferno (lửa địa ngục) của nó. Mọi người hơi ngừng lại thân hình, đồng loạt nhìn về nơi Moltres vừa rơi xuống. Dù sao đây mới là mục tiêu trung tâm trong kế hoạch của của cả hai bên.

- Moltresss... moltresss... moltresss...

Bụi mù tán đi, Moltres thân hình hiện ra trong mắt mọi người. Thấy nó đang vỗ vỗ cánh, ánh mắt giận dữ nhìn xung quanh, Black thở phào trong lòng. Đúng như dự đoán, đòn đánh của Exeggutor và Ponyta đã đánh thức Moltres tỉnh ngủ. Hiện giờ chỉ cần dẫn dụ đối phương bay đi là hoàn toàn phá hủy kế hoạch của băng Rocket.

Thế là trong ánh mắt kinh sợ của Sabrina, giọng nói của Black lại oang oác vang lên. (Sabrina- Một cảm giác thật đáng ghét!)

- Này!!!!!!... Moltresss!!!!

- Có dám đánh với ta một trận hay không???

Black lớn tiếng hô hào khiêu khích đồng thời không quên nhỏ giọng ra lệnh cho Ponyta.

- Chạy đi Ponyta, đừng có ngừng!!!

- Hí... hí luật luật... hí luật luật...

Nghे theo mệnh lệnh của chủ nhân, Ponyta hí lớn một tiếng rồi tung người, không chút dây dũa dài dòng, quay đầu liền bỏ chạy. Trước đó Black không quên lệnh cho Exeggutor phóng ra một đám Razor Leaf (phi đao lá cắt) khiêu khích về phía Moltres. UY lực thì không có bao nhiêu nhưng mùi vị chọc giận mười phần.

Quả nhiên vừa thấy Black bỏ chạy, đang trong cơn giận dữ Moltres ngay tức khắc đuổi theo.

- Ngu ngốc!!!

- ^\$^@&\$^&^*& (đám thành viên: ngu ngốc bảo ai?)

- Còn đứng đơ ra đó làm gì!!!!... Mau mau đuổi theo bọn chúng!

Sabrina quát lớn với đám thù hạ. Cô nàng cũng biết kế hoạch chi sớ đã thất bại, mình cũng không có cách nào khác thay đổi cục diện lúc này.

- Khốn nạn!

- Tất cả là tại thằng nhóc đáng chém kia!

Dù cho trong lòng khó chịu nhường nào, Sabrina lúc này không thể không ra lệnh cả đám nhanh chóng đuổi theo đối phương. Trong lòng thâm hận đám thù hạ cảnh giới vòng ngoài là một đám ăn hại, để Black tới gần mà không có chút gì báo hiệu gì hết.

...

Black thu hồi Exeggutor về pokeball, cười Ponyta ngược đầu chạy về con đường cũ cậu đi đến. Khoảng cách nơi đám Rocket ý định thu phục Moltres cách bờ biển cũng không quá xa, chỉ cần cậu chạy tới bờ biển tiếp đó nhờ năng lực của Pikachu bỏ chạy là được. Đợi Moltres bình tĩnh lại đoán chừng nó sẽ hiểu cậu vừa cứu nó thoát khỏi bị bắt. Lần này thất bại đoán chừng lần sau băng Rocket muốn lập bẫy thu phục Moltres sẽ gian nan hơn nhiều.

Hừ hừ... vậy hãy để biển rộng mệnh mông đánh dấu chấm hết cho kế hoạch của đám Rocket kia.

- Chính là thằng nhóc kia!!!

- Thằng kia đứng lại!!!

- Đứng lại ngay!!!

- @&\$&^&*\$^**(*&

Mấy tên thành viên Rocket đột nhiên xuất hiện phía trước con đường của Black. Đây chính là mấy tên thành viên vòng ngoài chịu trách nhiệm cảnh giới. Tiếc là Black xuất hiện quá bất ngờ, lợi dụng tốc độ của Ponyta bỏ qua sự có mặt của cả đám chạy thẳng vào bên trong. Mấy tên này vì sợ trách phạt nên cũng không thông báo cho Sabrina mà đuổi theo chạy vào. Chính vì những chuyện này diễn ra khiến Sabrina bị động khi ứng phó với Black.

Hiện tại cũng không có gì lo lắng, nhìn đám thành viên Rocket hùng hổ trước mặt, Black mặt chợt hiện lên cười gian. Cậu giả vờ vẻ mặt hoảng hốt lớn tiếng kêu lên.

- Không được! Không được! Mau tránh ra, mau tránh ra...~

- Ponyta nổi khùng rồi~ Mau tránh ra... nếu không bị thương không chịu trách nhiệm...~

Quả nhiên, thấy Black vẻ mặt không giống giả bộ, Ponyta phía dưới cũng như phát điên phóng về phía trước, cả lũ có chút nghĩ mà sợ. Đây giống như người ta đứng chặn xe ô tô giữa đường cái. Trong thâm tâm luôn tự an ủi lái xe đang phóng tới sẽ kịp lúc phanh lại. Khả năng nếu biết xe trước mắt hồng phanh thì ai còn dám đứng chắn giữa đường nữa a.

Theo phản xạ tự nhiên, mấy tên thành viên vội vội vàng vàng né tránh Ponyta lao tới. Khoảng cách hai bên vốn cũng không xa, đám người vừa né khỏi Black và Ponyta ngay lập tức phi thân vượt qua. Đến lúc này có muốn chặn đường lại cũng đã chậm. Dù sao đối mặt với một con Ponyta toàn lực bỏ chạy về phía trước, phải chặn lại đối phương cũng quá khó khăn điếm.

Gian kế thực hiện thành công, Black rất đáng giận quay đầu lại lớn tiếng reu chọc.

- Ha ha ha... cảm ơn vì đã nhường đường nhé!

- Lần sau gặp mặt Sabrina... ta sẽ nói với cô nàng sự giúp đỡ nhiệt tình của các người!!!

- Thanh you vèy much nha~

Nghe lời nói của Black vọng lại, mấy tên thành viên Rocket mặt xám như tro tàn, chỉ muốn đập đầu vào tường vì xấu hổ. Không ngờ lớn tướng vậy còn bị nhóc con kia lừa. Hơn nữa cả lũ đều có dự cảm lần này sợ là chúng vừa gây ra rắc rối lớn rồi.

Làm lâu la hạng bét dễ dàng sao không???

Tại sao lại phải đối xử với bọn họ như vậy!!!

Oa ha ha ha... à nhầm, là ... oa oa oa... hu hu hu...

Tiếng khóc than văng đầy đất.

Muốn sống sót sao bỗng quá khó khăn~

...

Bỏ qua phía sau mấy tên thành viên Rocket tâm tình trở nên hồng hồng, phía trước Black vui mừng gặp lại Pidgeotto trở về. Hơn nữa nó còn mang theo pokeball đặc chế của băng Rocket làm chiến lợi phẩm. Lần này hành động phá rối quả nhiên là quyết định quá chính xác rồi.

Còn lý do Pidgeotto xuất hiện nơi này cũng không có gì khó hiểu. Lúc trước ngay sau khi lộ diện Black liền ra lệnh cho nó bay thẳng tới đây chờ đợi. Nhớ tới khi đó gặp Sabrina sắp sửa thành công, Black liền vội ra lệnh cho Pidgeotto bay tới cướp lấy pokeball. Bây giờ nghĩ lại, khi đó cũng may Pidgeotto ra tay đúng lúc.

Nếu như ra tay chậm hơn tí nữa, cướp lấy pokeball có chứa Moltres thì sợ rằng nó khó mà chịu nổi vòng vây của đám Rocket cho tới khi Black tới nơi. Thậm chí dù cho Black có tới cũng không giải quyết được vấn đề gì. Không giống như vừa rồi đối phương vừa phải đề phòng cậu vừa phải lo lắng tới sự có mặt của Moltres.

Tất nhiên ra tay sớm hơn cũng rất nguy hiểm, đến lúc đó Black còn chưa tới nơi. Sabrina hoàn toàn có thể sai người xua đuổi Pidgeotto còn mình dùng pokeball khác thu phục Moltres như đã làm. Tiếc là thời cơ Pidgeotto xuất hiện quá đúng lúc, Black sau đó cũng kịp thời hiện thân.

Khà khà... người ta nói chẳng có sai tí nào...

... chính nghĩa tất thắng không phải sao!!!

...

Phía sau Pidgeotto cũng không có đám Rocket truy đuổi. Có lẽ là phát hiện Pidgeotto một lòng một dạ bỏ chốn nên xao nhãng chăng? Dù sao nó cũng chỉ cướp mất một quả pokeball rỗng mà thôi. Cũng không có gì to tát cả!

Đang lúc Black hí hửng vì mọi việc thuận lợi. Thực tế liền dạy cho cậu chàng biết thế nào là vui quá hóa buồn.

- Phùng... phùng... phùng...

Cảm giác quá nóng! Black ánh mắt bản năng nhìn lại.

Và thế là...

- Ôi má ơi!!!!

- Ponyta! ... Nhảy!!!

Hai chân huých mạnh Ponyta hai bên sườn. Thói quen ăn ý phối hợp khiến Ponyta lập tức thân thể nhảy dựng đứng lên bay về phía trước.

Một đám lửa to tướng đập thẳng vào mặt đất nơi Ponyta vừa đứng. Tiếng nổ, tiếng lửa cháy vang lên bên tai. Cảm giác nóng hừng hực phá vào người.

Nguy hiểm thật!

Đúng là hú hồn hú vía!

Vừa rồi cảm giác phía sau có sóng nhiệt phả tới, Black theo bản năng quay đầu lại nhìn. Cậu giật mình thấy một biển lửa đỏ ánh vào đôi mắt. Quá sợ hãi, cậu vội thúc giục Ponyta nhảy ngược lên nhờ vậy thoát được một đòn. Hiện tại một lần nữa quay đầu nhìn kĩ. Chỉ thấy trên không trung có một ngọn lửa đang cực nhanh đuổi theo cậu và Ponyta. Dù cho Ponyta lúc này có đang chạy về phía trước với tốc độ cực nhanh cũng không thể thoát khỏi nó.

Bởi vì đó không phải ngọn lửa thông thường.

Mà chính là...

Moltres!!!

Vị vua của ngọn lửa xứ Kanto!

Câu chuyện vẫn còn chưa kết thúc!

...

Kết thúc chương 135.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Rượt đuổi

- Yaaaaa!!!!... Yaaaaa!!!!...

- Tăng hết tốc lực đi Ponyta!

Black vừa thúc giục Ponyta tăng hết tốc độ vừa quay đầu quan sát phản ứng của quả cầu lửa đang truy đuổi phía sau. Thật không ngờ tốc độ vẫn lấy làm kiêu ngạo của Ponyta lại không thể chạy thoát khỏi đôi phương truy sát. Khoảng cách càng ngày càng gần. Thật chẳng lẽ phải tốc độ cỡ như của Rapidash mới được. Black đột nhiên có chút buồn bực. Khi nãy dường như mình quá chắc chắn về kế hoạch ban đầu rồi. Đoán chừng muốn hoàn thành hoàn mỹ cuộc tập kích trước đó cậu còn cần bỏ rơi truy sát của Moltres cái đã.

Này cũng không phải chuyện dễ dàng vui về gì!

- Phùng... phùng...

- Nhảy nào Ponyta!

- Yaaaaa!!!!...

- Lộc cộc... lộc cộc... lộc cộc...

Lần này tâm lý có chuẩn bị kỹ, Black và Ponyta rất dễ dàng nhảy thoát khỏi đòn tấn công của Moltres. Chỉ có điều Black lúc này cũng hoàn toàn hiểu mong muốn dựa vào tốc độ của Ponyta để cắt đuôi đôi phương đã là chuyện không thể nào. Cậu cần nghĩ ra biện pháp khác ứng đối mới được.

Có lẽ...

... cần làm gì đó để cản trở tốc độ của đôi phương!

Nghĩ vậy, Black trong đầu lập tức xuất hiện chủ ý mới.

- Xuất hiện đi Dratini!

Theo mệnh lệnh đưa ra, Dratini vui vẻ xuất hiện. Vừa ra bên ngoài nó lập tức dùng thân hình thon dài quấn chặt lấy cánh tay của Black. Cảm nhận được tình thế nguy hiểm, ánh mắt như điện liếc nhìn về phía sau. Moltres hiện tại trông như một quả cầu lửa đang truy đuổi gắt gao không tha. Hơi thở uy hiếp mui phần!

- Dratini sử dụng Aqua Jet! (xung nước)

Đội hình đám pokemon của Black hiện tại cũng chỉ có Dratini có thể sử dụng chiêu thức hệ nước có thể cản trở Moltres. Đối với pokemon hệ lửa mà nói, nước chính là thiên địch bẩm sinh của chúng. Dù cho đòn tấn công hệ nước uy lực có mạnh yếu thế nào chúng đều không mong muốn dính phải. Cả đám luôn tìm cách tránh để nước tiếp xúc cơ thể mình. Đối với Moltres mà nói, đòn tấn công của Dratini uy lực không quan trọng mạnh bao nhiêu, chỉ riêng là tính chất đã đủ buộc nó theo bản năng né tránh rồi.

Ngoài ra hình thể Dratini cũng tươi đối phù hợp với tình thế bây giờ của Black. Lời nói vừa dứt, Dratini nhu thuận nghe theo mệnh lệnh của chủ nhân. Về mặt nghiêm túc, một đòn tấn công hệ nước bắn thẳng về phía kẻ theo đuổi.

- Phụt!!!

- Vèo!!!

- &^^&%\$^/*&*

- Khi thật! Không ăn thua.

Moltres thân hình nhẹ nhàng, ung dung né tránh khỏi đòn đánh của Dratini, tốc độ cũng không chút suy giảm. Tấn công mục tiêu trên không trung từ dưới mặt đất có vẻ quá khó khăn. Đây cũng không phải lần đầu Black phải làm chuyện như vậy. Có điều không nghĩ tới ngay cả mục đích suy giảm tốc độ đối phương cũng không thành công. Ngược lại có vẻ như đòn đánh của Dratini càng làm cho Moltres nổi giận hơn, tốc độ nó dường như trở nên càng nhanh hơn.

Khoảng cách cực nhanh bị rút ngắn một đoạn. Trong khoảnh khắc, thân hình Moltres bất ngờ hơi dừng lại, từ miệng nó phóng ra vô số đám lửa tấn công về phía kẻ đang bỏ trốn phía trước.

- Ponyta cẩn thận!

- ...

- Lộc cộc... lộc cộc... lộc cộc...

Black nhỏ giọng nhắc nhở Ponyta dưới chân, tiếp đó dựa theo cảm nhận của mình điều khiển Ponyta vừa chạy vừa né tránh đòn đánh từ phía sau. Thân hình theo đường rích rắc tiếp tục bỏ chạy. Khác với hai lần trước đó đòn tấn công mạnh, dứt khoát như bom nổ một dạng, lần này đòn tấn công của Moltres nhìn như tán loạn phân tán kì thực gần như trải rộng, chặn kín mọi đường né tránh của đối phương.

- Dratini!!!

- Draaaa... Draaa...!

Liên tục Aqua Jet (sóng nước) từ Dratini phóng ra phá tan một phần uy hiếp của đám lửa phóng tới từ phía sau. Cả người và pokemon đồng tâm hiệp lực chống lại màn mưa lửa nhưng cảm giác vẫn đang ứng đối vô cùng chật vật. Uy lực đòn tấn công hệ lửa của Moltres quả nhiên đáng sợ. Cũng may nhờ có phối hợp tích cực của Dratini và sự chỉ dẫn của Black mà Ponyta có thể an toàn chạy vượt qua lần này.

Khả năng...

... làm sao có thể thoát khỏi lần tấn công sau!!!

...

- Lộc cộc... lộc cộc...

- Vèo!!!

- Chết tiệt!!!

Cái gì đến rồi cũng phải đến. Moltres tấn công không thành lập tức lần nữa gia tăng tốc độ cực nhanh vượt qua Ponyta. Cơ thể nó hiện tại huyền phù ở không trung phía trước chặn đường. Nếu Black tiếp tục tiến lên hiển nhiên phải đối mặt trực tiếp với Moltres và đòn tấn công của nó. Có lẽ Moltres cũng hiểu được cứ để con mồi chạy thực mạng về phía trước như vậy sẽ gây khó khăn cho việc nó tấn công. Chiêu thức hệ lửa cũng tương đối nổi danh về việc tốc độ cũng như độ tinh chuẩn không được như ý.

Có điều muốn nhờ vậy để bắt buộc Black dừng lại thì nó nghĩ sai rồi.

Trong thời gian cực ngắn, Black đã có phản ứng đáp lại.

- Ponyta, Flame Spin (lốc lửa).

Theo mệnh lệnh Black đưa ra, Ponyta tốc độ không giảm tiếp tục chạy về phía trước. Bòm lửa trên đầu đột nhiên bùng lên mạnh mẽ, tất cả hình thành một vòng lửa xoáy ốc lao thẳng về phía Moltres ở trên không. Thế tới hùng hổ vô cùng!

- Phạch phạch phạch... phùng!!!

Trực diện đòn tấn công của Ponyta, Moltres đơn giản nhẹ nhàng vỗ cánh liền đánh tan ngọn lửa vừa phóng tới. Trình độ điều khiển lửa tinh chuẩn khiến người ta phải giật mình. Quả nhiên xứng với danh hiệu vị vua lửa huyền thoại của xứ Kanto. Lờn đòn đúng là không sai chút nào!

Tuy nhiên Black chờ đợi cũng chính là cơ hội này.

Ngay khi Moltres thân hình vừa lộ diện, âm thanh của Black một lần nữa vang lên. Cơ thể của cậu và Ponyta hiện giờ ở ngay sát phía dưới đối phương. Khoảng cách hai bên đã cực kì gần.

- Dratini!!!

- Draaa....!

Không chút chần chờ, một đòn Dragon Breath (hơi thở của rồng) đã tích sức sẵn từ lâu đánh thẳng lên người của Moltres. Bất ngờ không kịp né tránh, Moltres liền lãnh trọn đòn tấn công không chút dư thừa. Dù cho có sở hữu sức mạnh của một pokemon huyền thoại, trúng phải nguyên vẹn một đòn tấn công uy lực lớn tại khoảng cách cực gần như vậy cũng không phải chuyện dễ chịu gì.

Black cũng không mấy quan tâm hiệu quả sát thương mình đoạt được, mục đích chủ yếu của cậu ban đầu giờ đã đạt thành.

Tranh thủ lúc Moltres bị đòn tấn công của Dratini gây rối, Ponyta mang theo Black dễ dàng vượt qua Moltres đang đứng chắn phía trước tiếp tục bỏ chạy. Dù sao, trực diện đối đầu với một con pokemon huyền thoại đang nổi điên cũng không phải chuyện cậu muốn làm. Không thấy ngay cả mạnh mẽ như băng Rocket cũng không nguyện ý làm như vậy sao không.

Và thế là rất nhanh, Ponyta mang theo chủ nhân của mình rời khỏi địa điểm vừa chạm trán. Khoảng cách từ nơi này tới bờ biển giờ cũng đã không còn xa.

...

Mọi chuyện trên đời thường thường không như ý tám chín phần mười.

Vốn Black cho rằng Moltres ăn thiệt thòi xong, bị cậu cảnh cáo sẽ có chút tỉnh táo lại. Việc cậu và Ponyta an toàn rồi đi đã là chắc chắn tám chín phần mười. Sức mạnh của nó hiện tại đã không đủ để uy hiếp Black. Ngoài ra thành công đánh trúng đối phương một lần cũng làm cậu nảy sinh ra ý nghĩ pokemon huyền thoại cũng không hơn gì cái này. Có lẽ nếu cho cậu hoàn cảnh khá hơn chút nữa hoàn toàn có thể dừng lại, ung dung thu phục đối phương. Trong lòng đột nhiên có chút tiếc nuối vì bỏ lỡ cơ hội hiếm có. Có lẽ sau khi quần nhau với đám Rocket trong thời gian dài, Moltres sức mạnh đã suy giảm đến mức ranh giới. Thử duy trì nó hành động lúc này sợ rằng chính là ý chí kiêu ngạo của một con pokemon huyền thoại đi.

Cho dù là pokemon huyền thoại cũng phải chấp nhận thực tế không phải?

Rời đi nơi này chờ đợi hồi phục lại sức mạnh đã là lựa chọn duy nhất.

...

Còn đang tiếc nuối vì bỏ lỡ cơ hội, thực tế liền lập tức cho Black một bài học nhớ đời. Kẻ thông minh tính toán ngàn lần cũng có chỗ bỏ lỡ. Hiển nhiên Black đánh giá thấp cái gọi là niềm kiêu ngạo của một con pokemon huyền thoại. Chưa nhìn thấy thất bại đối phương chắc chắn sẽ không chịu bỏ qua. Dù sao so với đám Rocket tụ tập đông đảo, một kẻ không ngừng chạy trốn, không có chút nào dừng khí dừng lại chiến đấu như Black đang làm có vẻ như mười phần mười là một tên nhát gan, yếu đuối không phải sao.

Biểu hiện sai lầm của cậu làm kiên định hơn niềm tin của Moltres.

Và thế là...

Black cuối cùng cũng có thể chứng kiến sức mạnh đích thực của một pokemon huyền thoại thời kì đỉnh phong.

Này mới gọi là màn mưa lửa sao không!

Không đúng! Đây thật sự phải gọi là thế giới luyện ngục.

Chỉ thấy Moltres cao cao bay lên không trung. Tiếp đó bầu trời dưới sự điều khiển của nó trở thành ngập tràn mây lửa. Phạm vi siêu rộng, nhiệt độ cao đến dọa người. Nếu nói hai lần tấn công đầu tiên là một quả bom lửa phát nổ diện tích nhỏ, lần thứ ba là cơn mưa sao băng phạm vi rộng hơn một chút thì lần này đòn tấn công thật sự là một cơn bão lửa lớn khổng lồ. Cả một vùng diện tích trước sau trái phải đều bị màn mây lửa bao trùm. Black và Ponyta hoàn toàn không có cách nào thoát khỏi phạm vi đòn tấn công.

Black hiện tại thật có chút sợ hãi.

Này là sức mạnh của pokemon huyền thoại sao không??? Dù cho thể lực không đông đảo cũng có thể sử dụng năng lực của mình cải tạo cả hoàn cảnh thiên nhiên. Nói cũng đúng. Tuy rằng đám thành viên Rocket không ngừng tiêu hao sức lực, có điều cuối cùng cũng chỉ dám dùng sức mạnh khoa học ru ngủ đối phương mà thôi. Hiển nhiên là lường trước sự mạnh mẽ của đối thủ, không dám để cho đối phương nổi điên tấn công đánh trả. Đáng tiếc hiện tại Black vô tình lại làm xuất hiện điều này.

Thật không biết là vui vì mở rộng tầm mắt hay buồn vì chuyện sắp xảy ra.

Con giận dữ của Moltres đã đạt tới mức giới hạn. Sức mạnh của nó đã được phô bày.

Đối mặt với cơn bão lửa bao trùm, Black đột nhiên có chút bối rối không biết làm gì. Hiển nhiên nếu để trung tâm cơn bão lửa rơi xuống người. Để nhiệt độ khủng bố của nó phá trúng thì sợ là thân hình nhỏ bé của cậu và Ponyta sau đó khả năng không chết cũng bị làm tàn.

Giờ phải làm sao đây!

Tình hình thật không hay ho tí nào!

Ponyta đang chạy. Đòn tấn công của Moltres sẽ rơi xuống trong chớp mắt.

Tình cảnh đã hết sức nguy hiểm.

...

Kết thúc chương 136.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Pokemon huyền thoại đầu tiên

Cách đó xa xa phía sau, đang bức bối truy theo sau Sabrina đột nhiên ngừng lại. Ánh mắt chợt nhìn về phương xa phía trước. Mọi người bên cạnh cũng theo thói quen đưa mắt nhìn theo.

Chỉ thấy giữa không trung, một đám mây lửa khổng lồ đang rất nhanh tụ tập thành hình. Nhiệt độ cao khủng bố khiến người ta phát hoảng. Từng giọt từng giọt mồ hôi nhỏ từ trên trán Sabrina chảy xuống. Bây giờ cô nàng mới thực sự hiểu được sức mạnh của một con pokemon huyền thoại đáng sợ đến nhường nào. Thậm chí sợ rằng đây còn không phải là sức mạnh lớn nhất của chúng.

Dù sao đối mặt với đối thủ chỉ là con người và pokemon bình thường năng lực có hạn, pokemon huyền thoại theo bản năng khó mà chủ động sử dụng những tuyệt chiêu mạnh mẽ mang tính hủy diệt rất tiêu hao thể lực này. Càng đừng nói tới mức độ cao hơn, mạnh mẽ thay đổi thời tiết cả một khu vực...v v. Cũng không thể trông cậy vào pokemon hiểu được đạo lý kiểu như sư tử vồ thỏ cũng dùng toàn lực, tiêu diệt đối thủ ngay khi chúng còn mạnh nha nhỏ yếu linh tinh các loại. Pokemon theo như bản năng sẽ chỉ sử dụng năng lực phù hợp với hoàn cảnh để tiết kiệm thể lực tiêu hao.

Nói như vậy để thấy đối mặt với con người, pokemon huyền thoại thường chỉ thể hiện ra tương tự với một con pokemon có thể lực siêu cấp dồi dào phong phú, có thể ra đòn, chiến đấu liên tục không ngừng nghỉ, năng lực chịu đòn mạnh mẽ quá đáng... v v.

Tất cả chỉ thay đổi khi chúng thực sự tức giận. Hiện nhiên liên tục bị khiêu khích đã khiến Moltres tức giận đạt tới mức tới hạn. Nó bắt đầu hé lộ ra bộ mặt đáng sợ vốn có của mình.

- Tất cả lập tức tăng nhanh tốc độ.

- Rõ! (đã rõ/ tuân lệnh... v v)

Không quan tâm về mặt kinh sợ của đám thuộc hạ theo sau, Sabrina dùng tốc độ nhanh nhất chạy về phía trước. Đoán chừng thẳng nhóc kia hiện tại đã không thể chống nổi sức ép từ phía Moltres. Cô nàng cần nhanh chóng xuất hiện trước mắt để hấp dẫn sự chú ý. Nếu để đối phương cứ như thế bay đi mất thì sợ là kế hoạch hành động lần này sẽ thật sự thất bại thảm hại rồi. Hao tiền tốn của còn không biết bao giờ mới có cơ hội tốt như vậy.

Moltres - phải là của Rocket chúng ta!

Ta nhất định sẽ làm được!

Và như vậy, trong lúc vô hình tất cả thành viên đều cảm nhận được quyết tâm tỏa ra từ nữ thủ lĩnh của mình. Tốc độ của đoàn người cũng tự nhiên tăng cao thêm một đoạn.

Tất cả sẽ hội ngộ với nhau rất nhanh thôi!

...

Moltres thành thạo điều khiển đám mây lửa khổng lồ hạ xuống mặt đất. Bốn phương tám hướng lúc này nhuộm kín một màu lửa đỏ rực.

- Ủynhhh!!!

- Phùng phùng... phùng phùng...

Nói thì chậm, trên thực tế đòn đánh từ khi tụ thành hình tới khi rơi xuống mặt đất chỉ diễn ra trong thời gian ngắn. Ước chừng không quá gấp ba thời gian đòn đánh bình thường. Ngọn lửa rộng lớn cán quét phá hủy mọi thứ trên mặt đất. Nhiệt độ được nâng lên cao tới mức ghê rợn. Uy lực lớn khiến người ta cảm tưởng dường như không có gì có thể tồn tại sau khi cơn bão lửa đi qua.

Trên thực tế cũng không khác đây là mây. Tiếng nổ vang lên. Khi ánh lửa hơi ngừng, đập vào mắt lúc này rõ ràng là một khung cảnh tan hoang tàn lụi. Thảm thực vật xanh mượt lúc trước giờ đã biến mất trong không một vết tích. Còn lại hiện giờ chỉ là lửa thừa từng bụi cây cao ngoan cường chống lại. Mặt đất một màu đen kịt rạ nứt. Một khoảng lớn cảnh vật lụi bại hiện lên nổi bật trên hòn đảo khiến người ta không thể không than thở sức mạnh của kẻ đã gây ra.

- Phạch phạch... phạch... phạch...

Moltres kiêu ngạo vỗ vỗ cánh, nhìn về thành quả mình vừa tạo thành. Cảm giác tức giận khi bị con người quấy rầy cũng trở nên ngoài phần nào.

Đột nhiên...

... âm thanh là lạ phát ra từ nơi nào đó trên mặt đất khiến Moltres nghi ngờ nhìn về.

- Roạt!!!... lộc cộc... lộc cộc...

Một cánh tay đột ngột vươn lên từ trên mặt đất. Đá vụn bị nó đẩy đi lăn lông lốc.

- Mẹ kiếp!!!... Nóng quá đi!!!

Black kêu oai oái thỉnh thoảng chui ra khỏi chỗ trốn. Đất đá bị nung nóng khiến cậu không thể không vội vàng chui ra. Vừa nảy tình huống thập phần nguy cấp. Mắt thấy Ponyta không có khả năng kịp thời chạy thoát khỏi cơn bão lửa sắp phủ xuống. Black không còn cách nào khác đành phải bắt đắc dĩ sử dụng phương thức mà đám pokemon thường dùng để đối phó đòn tấn công hệ lửa.

Nhanh nhanh trốn xuống dưới lòng đất trú ẩn.

Nói là bắt đắc dĩ bởi vì thời gian gấp gáp, uy lực đòn đánh của đối phương lại quá lớn. Dù cho có sự giúp đỡ của Rattata và Eevee, cậu mới khó khăn lắm vùi mình dưới hầm ngầm do hai đứa vội vàng đào ra để vượt qua nguy hiểm. Thậm chí Black còn không quên cho Dratini phun nước làm dịu. Dù vậy sau lưng cậu bây giờ vẫn bị đốt cháy khét mất từng mảng từng mảng lớn. Vui là khả năng chịu đựng của con người ở thế giới này biến thái vô cùng. Nếu không Black lấy đâu ra sức mà kêu la oai oái như hiện tại.

Nói cho cùng may mà sử dụng đòn đánh phạm vi lớn như vậy cũng cần Moltres thời gian chuẩn bị dài hơn bình thường, nhờ đó đám pokemon của Black mới kịp qua qua hoàn thành được biện pháp ứng đối.

Có điều...

- Con chim chết tiệt này!!!

Black hiện tại hết sức căm tức.

Không cần nhìn cậu cũng biết hình tượng của mình hiện tại thảm hại tới mức nào. Tất nhiên rồi! Vùi mặt ăn đất hít bụi, sau lưng thì bị lửa đốt đến tận mông. Quần áo trên người hiện giờ đã rách nát như một mảnh giấy mỏng. Bị hành hạ thảm như vậy cậu lúc này còn có thể vui vẻ đối mặt với đối phương mới là lạ.

Hơn nữa tính ra cũng là cậu giúp đỡ nó thoát khỏi kết cục bị bắt. Hiện tại khen ngược bị lấy oán báo ân.

Hừ hừ... Black rất tức giận!!!

Hậu quả rất nghiêm trọng!!!

Cần phải dạy cho con chim ngu ngốc này một bài học mới được.

Hơn nữa cậu cũng đã có chút mặt mày rồi!!!

...

- Phùng... phùng... phùng...

- Mã mẹ mày!!!

Chưa kịp báo thù, Moltres trước tiên khỏi xướng tấn công. Phần trăm cao kết quả đòn đánh vừa rồi cũng không khiến cho nó hài lòng. Không đợi Black đáp trả nó đã bắt đầu ra tay trước. Một đám lửa được Moltres tùy tiện phóng ra. Hành động hết sức làm giận!!! Mỗi tội uy lực của nó cũng không dễ trêu. Vừa nảy để an toàn Black tất nhiên đã thu lại đám pokemon rồi mới trốn xuống đất. Hiện tại cậu còn chưa kịp thả thủ hạ ra đây này.

Hồ xuống đồng bằng bị chó khinh! Black trong lòng thâm hận, cơ thể chỉ có thể chật vật nhảy tung tung né tránh đám lửa đang bắn tới.

- Thật đáng ghét mà!!!

- Xuất hiện đi Exeggutor, Eevee, Pidgeotto!

Vội vội vàng vàng thả ra Exeggutor, Eevee và Pidgeotto ra ứng chiến. Moltres đúng lúc cũng hơi ngưng lại thể tấn công. Thật cũng không biết là do Black tung ra pokemon chuyển hướng thành công hay là thể lực nó giảm đi nên dừng lại phóng lửa về phía Black.

Được rồi! Ít nhất cậu cuối cùng cũng thoát khỏi việc đối mặt trực tiếp với đối phương.

...

- Eevee Shadow Ball (quả cầu bóng tối)

- Exeggutor Razor Leaf (phi đao lá cắt)

Thân thể cực nhanh điều chỉnh lại chỗ đứng, Black liền lập tức ra mệnh lệnh. Dù sao đối mặt với pokemon huyền thoại như Moltres, là pokemon bình thường đều sẽ có chút sợ sệt trừ chừ.

Hơi chút chuẩn bị, chỉ thấy đòn tấn công của Eevee và Exeggutor đều bị Moltres bay tại chỗ dễ dàng né tránh, phá vỡ. Black biết mình không thể kéo dài chiến đấu lâu hơn nữa. Nếu để cho Moltres cơ hội tiếp tục sử dụng đại chiêu mạnh kiểu như vừa rồi...

... Cậu chỉ có nước bó tay chịu trôi mà thôi~

Hừm! Cơ hội chỉ có một lần!

- Đi thôi Pidgeotto! Agility (Cao tốc di động)

Theo mệnh lệnh đề ra, Pidgeotto nhanh như thiểm điện xông về phía cao cao khoảng không trên đầu Moltres. Ngay khoảnh khắc đối phương muốn mở miệng phóng lửa tấn công, giọng nói của Black đúng lúc vang lên.

- Exeggutor Gravity (siêu trọng lực)

Hiện tại Moltres đã tỉnh táo trở lại, tuyệt chiêu của Exeggutor gây ra ảnh hưởng cũng trở nên nhỏ hơn rất nhiều. Có điều ít nhất nó đủ để làm đòn phủ đầu của Moltres dành cho Pidgeotto dừng lại trong tích tắc. Và chỉ trong khoảng khắc đó thôi, Pidgeotto dùng Agility (cao tốc di động) đã san bằng khoảng cách vốn có của cả hai. Không chỉ vậy, mượn nhờ ảnh hưởng từ tuyệt chiêu của Exeggutor cả người Pidgeotto cũng hơi hơi chìm xuống dưới, chính xác đâm về phía Moltres. Động tác liền mạch, phối hợp ăn ý chứng tỏ cả hai đã tập luyện chuyên như vậy rất nhiều lần.

Có điều Pidgeotto sử dụng Agility (cao tốc di động) nguyên tắc chính là bỏ qua lực công kích để đổi lấy tốc độ siêu việt hết thảy, vì vậy dù cho Pidgeotto thật sự có thể áp sát Moltres cũng không làm gì được đối phương.

Như vậy đòn phản công thật sự ở nơi nào???

- Poong! Poong!

Hai âm thanh mờ bóng khẽ vang. Ánh sáng lóe lên. Dratini và Pikachu thỉnh linh xuất hiện bên cạnh Moltres. Giọng nói của Black giờ tung bay.

- Đòn tổng lực! Dragon Breath (hơi thở của rồng), Thunder Bolt (mười vạn volt)

Không để cho Moltres chút cơ hội phản ứng nào, Dratini và Pikachu đồng loạt thả ra đòn đánh đã được bản thân chuẩn bị sẵn từ lâu khi ở bên trong pokeball. Khoảng cách cực ngắn, Moltres ngạc nhiên không kịp né tránh. Thân thể nó linh trọn hai đòn tấn công mạnh mẽ lên người.

Hóa ra vừa rồi Black tranh thủ lúc Moltres đối phó đòn đánh của Exeggutor và Eevee liền cực nhanh nhét hai quả pokeball chứa Pikachu và Dratini cho Pidgeotto mang theo chân. Muốn đánh bại đối thủ biết bay lượn trên không trung từ dưới mặt đất là chuyện rất khó khăn, có điều đưa bản thân tới ngay cạnh đối phương rồi ra đòn thì dễ làm hơn nhiều. Quả nhiên Moltres đối mặt với chiến thuật của Black không thể không té nhào thất bại.

- Exeggutor! Eevee!

Hai con pokemon hiểu ý chạy tới phía trước đỡ lấy Pikachu và Dratini đang rơi xuống.

Còn giờ là lúc thu hoạch chiến lợi phẩm!

- Đi thôi pokeball!!!

Thật may mắn vì Pidgeotto chiếm được pokeball đặc chế của băng Rocket. Hiện tại Black hoàn toàn có thể ung dung thu phục đối phương mà không lo không có pokeball để bắt giữ.

Một đường vòng cung tuyệt đẹp!

Trong cái nhìn vui vẻ của Black, bóng pokeball khẽ chạm vào cơ thể của Moltres trên không. Ánh sáng lấp lánh. Moltres bị thu hồi vào trong pokeball.

Pokeball mang theo Moltres rơi bộp xuống mặt đất, khẽ lắc lư rồi dừng lại.

- Thành công!!!

Black vui mừng ra mặt. Hiện tại cậu có thể thật sự an tâm rồi. Vừa nãy còn lo pokeball không bắt giữ được Moltres cơ.

Khà khà! Phải nói là Moltres thể lực tiêu hao quá nhiều hay là pokeball băng Rocket sản xuất ra sức quá nhiều đây. Mà thôi, dù sao thắng lợi trái cây luôn luôn làm cho con người ta vô cùng vui sướng. Chỉ tiết nhỏ nhỏ mà mà đều có thể bỏ qua.

Một ngày quá tuyệt vời!

Là lá là lá là lá là~

...

Kết thúc chương 137.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Ngày vui dài chẳng tày gang~

- Chiu!!!

Ngày vui dài chẳng tày gang. Đang lúc Pidgeotto mang theo pokeball bay gần về phía Black, một hòn đá bay vút cắt ngang trước mặt. Pidgeotto hãi nhiên dừng lại, khoảng cách nó và Black chỉ còn tí chút nữa.

- Bộp... bộp... bộp...

- Quá tuyệt vời!!!

- Không ngờ người có thể thu phục Moltres giúp cho chúng ta. Thật quá ư bất ngờ! Chỉ có điều...

- Giờ thì khôn hồn mạng nó giao ra đây!!!

Ngay khi tiếng vỗ tay vang lên, Black ánh mắt liền nhìn về phía nơi âm thanh phát ra. Cậu giật mình phát hiện đám Rocket lại quá ư nhanh tiến đến. Đang lúc cậu muốn nghĩ cách cải biến tình thế, kéo dài thời gian các loại, Sabrina chợt chuyển giọng đột ngột.

- Hừ! Ta đổi ý rồi. Giao Moltres ra đây hoặc chết!!! (cô ấy bá khí quá!)

- Drowzee Psybeam!(sóng tâm linh)

Ngay lập tức, con Drowzee đang đứng bên cạnh Sabrina hai cánh tay đung đưa về phía trước run run như điệu múa rumba. Một đòn sóng tâm linh bao trùm xung quanh khu vực Black và pokemon của cậu đang đứng.

- AAAAAAAA!!!!!!!

Dính đòn! Black giờ đầu đau như búa bổ. Pikachu, Dratini, Pidgeotto, Eevee và cả Exeggutor cũng không khá hơn.

Khỉ thật! Ai bảo đòn Psybeam (sóng tâm linh) tác dụng lên nhiều người uy lực yếu không đáng kể.

Này lực bộc phát lúc ban đầu cũng quá đau đớn đi!!!

Khả năng Sabrina mệnh lệnh vẫn còn không ngừng nghỉ.

- Kadabra Teleport! (dịch chuyển tức thời)

- Hừ! Mơ tưởng!!!

Gắng chống lại cảm giác đau đầu chóng mặt, Black thân hình lao tới nhanh tay tóm chặt lấy bóng pokeball chứa Moltres vào trong lòng.

- Bốp!!!

Kadabra thân hình chớp mắt xuất hiện bên cạnh vị trí Pidgeotto và Black. Khả năng Black đã nhanh chân tới trước giữ lấy pokeball. Không cần đợi

Sabrina ra mệnh lệnh Kadabra liền tàn nhẫn đánh mạnh lên cơ thể cậu chàng.

- Rắc ... rắc...

Sau lưng đau quá!

Mềm ơi! Có lẽ gãy xương rồi!

- Tất cả quay trở về đi!

- Ponyta!!!

Không kịp lo lắng về tình trạng cơ thể, Black vội vàng thu lại đám pokemon đồng thời cho gọi ra Ponyta. Hi vọng nó có thể giúp mình chạy thoát khỏi vòng vây.

Đối phương hiện tại đông quá!

Quân tử báo thù mười năm chưa muộn!

... hãy đợi đây!!!

- Hí!!!... lộc cộc... lộc cộc... lộc cộc...

Ponyta vô cùng hiểu ý sẵn sóc, nó thật nhanh đỡ Black lên lưng rồi vọt thẳng. Black đoán chừng việc này với nó đã thành chuyện quá quen thuộc.

Lạy chúa! Mang theo một con Ponyta trong đội hình có lẽ là quyết định anh minh chính xác nhất trong cuộc đời cậu. Tính ra thật không nhớ nổi nó đã cứu cậu thoát khỏi bao nhiêu lần rồi!

Mà! ... Có lẽ lần này là ngoại lệ.

- Rầm!!!... Hí!!!...

- Bịch!!!... Ui da!!!

Một bức tường vô hình chặn lại phía trước lúc nào không hay. Phía trên cao cao không trung là một con Mr. Mime đang nhìn cậu vẻ nham nhở. Đằng sau là đám Rocket có chút há hê cười trên nỗi đau khổ của người khác.

Thảo nào bọn chúng thấy cậu lên lưng Ponyta bỏ chạy mà không có tí phản ứng cấp bách gì. Hóa ra Sabrina khi vừa tới đã cho Kadabra mang theo pokeball chứa Mr. Mime dùng Teleport (dịch chuyển tức thời) thả Mr. Mime ra phía sau chặn đường cậu. Đoán chừng bởi vậy mới xuất hiện việc Drowzee một mình tấn công trước. Dù sao sở trường của nó cũng không phải là trực diện chiến đấu. Cũng vì vậy vừa rồi Black mới có khả năng nhện đầu cướp pokeball chứa Moltres. Ngoài ra đòn tấn công lên nhiều đối tượng cũng khiến uy lực lên một mục tiêu suy giảm.

Hiện tại bộ ba pokemon hệ Psychic (tâm linh) của Sabrina đã tề tụ đầy đủ sẵn sàng chiến đấu. Bên cạnh lại là đám pokemon đông đảo do lũ thành viên cấp dưới thả ra. Tất cả nhìn hằm hằm bao vây lấy cậu.

Hừ hừ! Đây còn hơn cả thập diện mai phục. Nay cũng quá đề cao năng lực của cậu điếm đi!

Chắc bó tay chịu trời quá!

Cậu có chút nản lòng thoái chí~

Niềm vui vì vừa bắt được Moltres cũng không cánh mà bay.

Chẹp chẹp! Quả nhiên là còn quá yếu sao không???

Đang tự hỏi...

...

Tình thế được phân tích rõ ràng chỉ trong nháy mắt. Đám Rocket còn chưa kịp phát động tổng tấn công. Có điều đoán chừng sẽ nhanh thôi. Dù sao lần trước ở Celadon, Sabrina từng vì dấy dựa thời gian dài dẫn tới hành động thất bại. Cũng không thể trông mong vào việc đối thủ sai lầm hai lần trên cùng một chuyện đi.

Quá khó xây ra!

Không thấy vừa rồi cô nàng không cả cho cậu chút thời gian bắt chuyện liền lập tức đánh nhau sao không?

Đã vậy trước đó còn cho Mr.Mime mai phục sẵn.

Híc híc! Quá nham hiểm mà!

Thật không hổ danh là một trong ba thủ lĩnh tối cao của Rocket~

Càng nghĩ càng nản lòng là sao???

...

Và thế là...

... trong cái nhìn kinh sợ của đám thành viên Rocket, Black giơ lên cánh tay vẫy vẫy, giọng uể oải.

- Khoan đã! Tôi đầu hàng~

- Đầu hàng rồi nha!!!

- Mẹ! Không chơi nữa. Không chơi nữa.

- Bắt nạt người ta quá rồi!!

- *&\$^@&*!^&**(&*(#&

Black vừa nói vừa gắng gượng đứng dậy. Cậu tựa lưng lên người Ponyta trong khi ánh mắt vẫn cẩn thận quan sát phản ứng của đối phương. Mà vừa nói ra miệng như vậy xong, Black chợt bỗng cảm thấy quyết định gia nhập Rocket cũng không tồi chút nào thôi.

Có cơm ăn, có áo mặc, có tiền lương bồi dưỡng, lại còn cung cấp điều kiện kỹ thuật, tài nguyên ... v v tăng cao thực lực cho pokemon. Nhất là có thể kéo bè kết đánh đánh nhau, bắt nạt đàn ông chồng ghẹo đàn bà... vân vân và vân vân.

Càng nghĩ Black lại càng cảm thấy quyết định của mình không chút sai lầm, thậm chí vô cùng anh minh thần vũ. Tất nhiên chuyện sau đó phải đối mặt với đám người quen như Misty, Brook, Erika, Red, Green... v v bên phe chính nghĩa tạm thời bị cậu coi nhẹ bỏ qua.

Úc, coi như là cậu gia nhập làm năm vùng trong Rocket cũng được mà. Hơn nữa đánh đánh giết giết quá lỗi thời rồi! Giao lưu hợp tác mới là phương hướng chính xác của tương lai.

Đang khi Black tâm hồn bay bổng trên mây, đầu óc suy nghĩ ngàn vạn, mừng tượng ra tương lai tươi sáng của mình đang ở trước mắt; đám thành viên Rocket ngược lại cũng không dám hành động gì thiếu suy nghĩ. Dù sao đối phương vừa rồi chính tay thu phục Moltres là sự thật. Ở đây ai cũng không rõ ràng chuyện gì vừa diễn ra.

Đối phương còn có con bài chủ lực nào không???

Hắn ta làm thế nào mà thu phục được Moltres???

Vừa nãy làm sao có thể an toàn thoát khỏi đám mây lửa kinh khủng kia???

Hàng loạt câu hỏi hiện lên trong đầu mọi người. Vừa rồi Sabrina hành động quá nhanh, mọi người còn chưa kịp tiêu hóa tình thế. Lúc này thế tấn công hơi dừng lại, cẩn thận ngẫm nghĩ, cả lũ đột nhiên có chút kinh sợ!

Điều này cũng không phải chuyện đùa. Không giống với Black là kẻ đến từ thế giới khác, thế giới quan khác biệt. Đối với người sinh ra và lớn lên ở thế giới này, pokemon huyền thoại với nhiều người đôi khi không khác gì là vị thần linh sống cả. Thậm chí những huấn luyện viên mạnh mẽ như Sabrina, Koga hay Surge dù cho đã qua cái thời coi pokemon huyền thoại là thần linh, là không thể chiến thắng... vân vân cũng không thể không mang theo tâm tình kính sợ khi phải đối đầu với chúng.

Nói tới Black là kẻ xuyên việt, phải đánh nhau với đám pokemon mạnh nhất thế giới này ngược lại tâm tình thoải mái tự nhiên hơn nhiều. Bởi thế ý tưởng nó mới bay bổng, mới biến hóa đa đoan không chút cố kị như vậy. Hiệu quả tự nhiên cũng khả quan hơn nhiều. Kì tích trong mắt người khác của cậu chính là như vậy mà ra.

Nói trở lại, chứng kiến Black tự tay thu phục Moltres, nhất là vừa rồi dư âm của màn mây lửa không lồ kinh khủng do Moltres tạo ra vẫn còn ảnh hưởng. Thật sự là khiến người ta tâm tình thấp thỏm bất an. Bởi vậy thấy Black lên tiếng tự nhận đầu hàng, cả lũ thành viên Rocket đều im thin thít, mắt nhìn chăm chăm về phía nữ thủ lĩnh.

Nói đùa!!! Nếu không phải không muốn đối đầu với đối phương, đã bao giờ thấy thành viên Rocket chỉ tung pokemon đàn hàng mà đứng, chỉ biết dọa dọa vây quanh đối phương như thế này bao giờ chưa.

Hừ hừ! Tất cả mọi chuyện đều có cái lý riêng của nó đó!

...

Ánh mắt của đám cấp dưới làm Sabrina bùng tỉnh lại. Có điều về mặt mong đợi của lũ ăn hại này khiến cô nàng khó chịu vô cùng.

Này là cái gì với cái gì nha~

Người ta đã nói rồi thôi. Phụ nữ luôn luôn rất dễ dàng làm việc theo cảm tính, tùy hứng là thiên phú trời ban cho họ không ai có thể thay đổi. À tất nhiên nhờ đó đôi khi họ cũng đáng yêu hơn nhiều. Moahhh!!!

Nếu chuyện này xảy ra ở một thời điểm khác (ít nhất là trước chuyện truy sát thất bại lần trước xảy ra) hay như đối phương thu phục Moltres thất bại cần sự giúp đỡ... v.v. Nói chung lúc đó Sabrina thật sự có thể suy xét thu nhận đối phương.

Cái gì đối với một tổ chức là quan trọng nhất?

Không cần hỏi rồi!

Tất nhiên chính là nhân tài.

Số lượng rất lớn nhân tài!!!

Và hiển nhiên biểu hiện của Black cũng tạm có thể xếp vào trong hàng ngũ đó. Hấp thu nhân tài vẫn luôn là trọng trách nặng nề boss giao phó cho đám người cấp dưới như Sabrina thôi.

Khả năng hiện tại bà cô đây không thoải mái!

Rất không thoải mái biết không!!!

Này là cái ánh mắt gì???

Không thấy đối phương bị dồn vào đường cùng rồi hả!!!

Nếu có thể chạy thoát thẳng nhóc kia còn có thể nhận hàng mới là lạ!

Đã vậy trước hết đánh cho nó như tử ra rồi tiếp tục suy xét tiếp!

Tướng gia nhập Rocket mà dễ à? Còn cần khảo sát khảo hoạch lên xuống mới được kết nạp biết không?

^&*@\$^%&(*&%(

Càng nghĩ Sabrina càng cảm thấy mình nghĩ có lý, tính chính xác cao. Và đã có phương châm đúng đắn thì hiển nhiên không còn gì để mà chần chờ nữa.

Khai đao thôi!!!

...

Sabrina nhấp nháy môi chuẩn bị mở miệng. Tính toán thiệt hơn thật ra cũng chỉ xảy ra trong thời gian rất ngắn mà thôi. Black thậm chí chỉ kịp thở dốc một hơi kết quả ngay lập tức đã được đưa tới.

Là đánh là hàng! Một lời biết ngay.

Ánh mắt tất cả nhìn chăm chú. Cô nàng chợt nhiên có chút ghen tị.

- E hèm!!!

- Làm gì... làm gì??? ... Các người còn nhìn cái gì nữa???

- Mau mau bắt lại hần cho ta rồi nói!

- Tất cả đồng loạt tấn công!!!

...

- Bà mẹ nó! Xin hàng mà cũng không thành???

Black tâm trạng vô cùng căm tức.

Nhân tài như anh đây xin gia nhập mà còn chê không nhận.

Đồ khốn nạn!!!

Nhớ lấy cái mặt anh đây!!!

Mẹ ôi!!! Cứ phải đánh nhau sống chết thế này mới vừa lòng hay sao!

Black bị ai thăm nghĩ!

Cậu lại hiểu và rút ra thêm được một điều chân lý.

Yếu là không có quyền lên tiếng...

... và đàm phán lập trường chính trị chỉ thành lập sau kết quả chiến tranh.

Không đánh mà đã nghĩ hàng???

Mơ đi cung nhé!!!

...

Đánh thắng thì ta còn đầu hàng cái khi gì!!!

Black cảm giận thăm nhủ.

Chiến đấu không đọi ai, lập tức bùng nổ.

Một trận đấu không cân sức!!!

...

Kết thúc chương 138.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Ải tình khó khăn qua!

Địch đang áp sát tới gần. Song phương đã ở vào phạm vi nguy hiểm.

Không cần nghĩ Black cũng biết chiến đấu nổ ra một khắc là mình thua chắc. Không còn cách nào khác, cậu vội hét lên thật lớn.

- Khoan đã!!!

Cả đám đối diện hơi dừng lại. Sabrina hùng hổ chất vấn.

- Ngươi còn gì muốn nói! Dù sao hôm nay ngươi mơ tưởng thoát khỏi tay chúng ta.

- Các ngươi thật sự không chấp nhận đầu hàng???

Black nén nhịn hỏi lại lần nữa.

- Phí lời vô ích. Mau mau bỏ tay chịu trói đi. Tất cả tiến lên đừng cho hắn tiếp tục kéo dài thời gian.

Giọng Sabrina cực kì quả quyết.

- Hừm! Vậy thì đừng trách ta khiến cho gà bay trứng vỡ.

- Ponyta!!!

Black nghiêng răng nghiêng lợi trả lời. Đối diện còn chưa kịp phản ứng lại thì thấy cậu chàng tung lên không trung một quả pokeball nho nhỏ. Tiếp đó Ponyta lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, một cú đá hậu chuẩn xác đập bay pokeball về nơi phương xa. Quả cầu pokeball nọ bay với tốc độ chóng mặt như đạn đạo hạt nhân, cực nhanh vượt qua đỉnh đầu tất cả mọi người. Biến cố quá bất ngờ không ai có thể kịp thời phản ứng.

- Cái gì!!! Nó làm cái gì vậy???

- Nó đã bay đi bóng chứa Moltres!

- Phải không???... phải không???...

- ^&*\$^&*\$^*

- Đừng có ồn ào! Cần thận đối phương giương đông kích tây.

Sabrina ánh mắt liếc xéo đám thủ hạ, chăm chăm nhìn Black không tha. Đối phương đang chậm bò lên lưng Ponyta. Quá rõ ràng là đang lừa bịp.

- Không đúng! Nhìn về đằng sau kia!

Một tiếng hét làm ngừng lại xì xào bàn tán. Mọi người quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy phía xa đằng sau Moltres thỉnh thoảng xuất hiện trên không trung. Đúng thật là Moltres không thể nghỉ ngơi.

- Không được!!! Thăng nhóc muốn bỏ trốn!!!

Mọi người ánh mắt nhìn về. Black cười trên lưng Ponyta men theo mép bức tường Mr.Mime tạo ra chạy vội. Lúc này cậu chàng đã khoảng cách gần xung đột với đám thành viên chặn phía trước.

Đang lúc đám thành viên Rocket muốn ngăn cản đối phương, giọng nói của Black vang lên đánh loạn suy nghĩ của họ.

- Ta đã thả tự do cho Moltres rồi. Nếu không nhanh chân đuổi theo để nó chạy mất thì đừng có mà hối hận!

- AAAA!!! Nó bỏ chạy kìa!

Mọi người giật mình bừng tỉnh. Quả nhiên, nhìn lại phía sau chỉ thấy Moltres hiện thân xong, hơi hơi nhìn về phía tình thế bên này liền quay người bay thẳng. Cứ thế này chỉ sợ chốc lát là mất bóng đối phương. Khi đó lần hành động này liền triệt để thất bại.

Tranh thủ lúc mọi người bị Moltres hấp dẫn chú ý, Black được Ponyta mang theo tả xung hữu đột nhảy ra khỏi vòng vây. Lúc này tình thế tất nhiên là Black và Moltres mỗi người đi một ngã, đám Rocket cần lựa chọn phương hướng đuổi theo. Chậm thì chỉ sợ sinh biến.

- Được rồi! Tất cả tập trung đuổi theo truy bắt Moltres. Nó đã sức cùng lực kiệt rồi. Ngay cả một đứa trẻ cũng không đánh lại thì có gì phải sợ. Thăng nhóc xử lý sau cũng được.

- Rồi, thủ lĩnh!

Hiển nhiên mục tiêu thu phục Moltres quan trọng hơn. Sabrina cũng không cho rằng phải mấy tên thành viên đi liền có thể tóm được Black về trừng trị. Đã vậy tập trung sức lực truy bắt Moltres mới là việc đúng đắn. Bàn năng cảm giác của một huấn luyện viên tinh anh báo cho Sabrina biết cơ hội thu phục Moltres đang gần ngay trong tầm tay. Lúc này nhất định không thể bỏ lỡ nữa.

Ân oán với thăng nhóc kia có thể để lùi lại sau.

Theo một cái xoay người của Sabrina, tất cả thành viên lập tức tăng nhanh tốc độ truy đuổi. Tin rằng đối phương cũng vừa chạy được không bao xa.

Một bên khác, Black cười trên lưng Ponyta bỏ chạy một mạch lại không thấy có người nào đuổi theo. Rất nhanh cậu đoán được đám thành viên Rocket đang đánh chủ ý gì. Có điều hiện giờ lần nữa quay lại phá đám cứu con chim ngu ngốc kia cũng không phải là biện pháp cậu có thể thực hiện.

Lưng cậu đau quá! Cần phải nghỉ ngơi điều dưỡng. Tiếc là hòn đảo này đã bị team Rocket chiếm đóng. Cậu cũng không dám dừng lại lâu ở đây. Thôi đành gắng gượng đi tiếp vậy.

Hi vọng con chim ngốc kia có thể tự mình thoát vây.

Một lát sau, bên bờ biển...

Black nhìn lại một lần cuối cùng hòn đảo phía sau lưng, hít sâu một hơi rồi leo lên cơ thể Seel. Dù rằng cười Pikachu tạo ra ván lướt song nhìn rất khốc. Khả năng cơ thể cậu còn đang đau lắm. Thôi thì ngồi Seel trở đi cho lành. Cô nàng từ khi bị cậu thu phục đến giờ vẫn khá im hơi lặng tiếng. Vốn dĩ thu phục nó để làm quà tặng cho Misty nên cậu cũng không lo lắng quan tâm nhiều. Mỗi ngày để nó vui vẻ chơi đùa bơi lội là được rồi. Hiện tại tình thế bất buộc không thể không gọi nó ra sử dụng. Cứ như vậy thân hình rất nhanh rời khỏi nơi này.

Nơi cậu từng thành công thu phục một con pokemon huyền thoại đầu tiên.

Chuyện nơi đây sẽ là một khởi đầu tốt đẹp cho chuyến hành trình sau này.

Tương lai đến một lúc nào đó cậu sẽ mạnh hơn và thực sự thu phục pokemon huyền thoại cho riêng mình.

Chắc chắn là như vậy đấy!!!

Biển trời mênh mông. Hòn đảo phía sau dần dần biến thành một điểm đen mờ nhạt.

Hành trình của cậu còn đang ở phía trước.

Mục tiêu: Seafoam Island!

Cùng hội ngộ với Articuno thôi!

...

Thời gian trôi mau, đã vài ngày kể từ khi Black rời đảo Cinnabar du hành trên biển.

Seafoam Island có hình dạng hai tòa đảo sinh đôi nối liền với nhau. Theo lời đồn đoán truyền lưu, nơi đây là địa bàn pokemon huyền thoại Articuno sinh sống. Hòn đảo cũng là điểm trung chuyển trên biển trên con đường quay về Fuchsia của Black. Tất nhiên mục đích hiện tại của cậu là giao lưu giao lưu một chút với Articuno. Lần trước ngăn ngại đánh với Moltres một chsut cũng cho cậu và đám pokemon được lợi rất nhiều.

Không chỉ Black rút ra kinh nghiệm từ việc đối đầu với một pokemon huyền thoại, đám pokemon cũng có thể cảm nhận sâu sắc sức mạnh của pokemon huyền thoại là như thế nào. Dù cho đây đó chỉ là một phần của tảng băng chìm cũng đã rất quý giá. Có mục tiêu hướng tới luôn tốt hơn không phải sao.

Đúng vì thế mà tinh thần huấn luyện vốn có hơi không bằng như Rattata, Eevee ...v v cũng trở nên chăm chỉ hơn nhiều. Như vậy rất tốt!

Hiện tại có cơ hội đối mặt với Articuno, Black có chút chờ mong thành quả thu hoạch được.

Khoảng cách đến Seafoam Island đã không còn xa. Black như thướt tha lệ phái ra Pidgeotto thám thính tình hình. Cậu cũng có chút lo nghĩ lần nữa bắt gặp đám Rocket tiến hành thu phục Articuno. Khi đó cậu nên tiến hành phá rồi hay bỏ qua đây...

Chuyện nguy hiểm làm lần đầu còn không cảm thấy gì. Trải qua một lần mạo hiểm, tiến hành lần hai thật sự có chút chùn chân.

Thật là xoắn xuýt!!!

...

Hình ảnh được truyền về!

- Hừm???

Hình ảnh trong hình cũng không phải tình cảnh trên đảo Seafoam mà là hình ảnh Pidgeotto quan sát được khi bay trên biển.

- Đợi đã Pidgeotto. Tiến gần lại quan sát đi.

- ... từ từ thôi. Đừng để đối phương phát hiện.

Black có chút khó chịu ra lệnh.

Cậu lại gặp người quen rồi.

Đúng vậy! Cậu đang nhìn thấy gì???

Cậu thấy ngay nhớ đêm mong Misty và đồng bạn cũ từng lữ hành chung một thời gian Red đang vui vẻ trò chuyện với nhau.

Tất nhiên cậu cũng không phải kẻ hẹp hòi gì!!!

Được rồi!

Nói thật!

Cậu đúng là kẻ hẹp hòi được chưa!

Chỉ thấy trong hình ảnh Red và Misty đang tươi cười nói chuyện với nhau. Khoảng cách quá xa nên Black không cách nào biết họ đang nói gì. Khả năng Misty đang ngồi trên người Starmie bay theo trên không trung, còn Red đang cười trên lưng Gyarados luyện tập lướt sóng. Trông họ thật thân mật!

Khi thật! Đây là Gyarados của Misty mà!

Chuyện gì đang xảy ra???

Đáng lẽ tình cảm của cả hai người bạn họ cũng không thể đạt đến mức này đi. Dù sao Misty có công việc Leader Gym bên người, thời gian đâu mà rảnh rỗi chạy từ Cerulean tới tận phía nam Seafoam Island hội ngộ với Red.

Bộ tướng làm leader Gym nhàn hạ lắm hả.

Càng nghĩ Black càng cảm thấy sinh nghi.

Chẳng lẽ sau khi cậu rời đi tình cảm của bọn họ liền ấm lên.

Được rồi! Cậu và Misty đúng là còn chưa chính thức hứa hẹn gì với nhau. Cả hai chỉ là có chút cảm giác ản ỉn ý không nói ra mà thôi. Nếu một bên đã bỏ quên đi thì cũng không có thể nói rõ cái gì.

Black đột nhiên có chút hứng thú rồi~

- Dừng lại đi Pikachu...

- ... Pidgeotto cũng quay về đi thôi!

Dừng lại một chút, như để giải thích cho hành động của mình, cậu lẩm nhẩm nó tiếp.

- Chúng ta trực tiếp tới Fuchsia đi. Không gặp Articuno cũng được.

- Mấy con chim ngu ngốc đó thật ra cũng không có gì đẹp để đáng xem.

- Pika!

Pikachu giọng nói có chút lo lắng hỏi thăm. Có điều Black không lên tiếng trả lời nó. Chốc lát sau, Pidgeotto như hẹn bay trở về. Black lặng lẽ chuyển hướng thẳng tới Fuchsia.

Lòng cậu có chút loạn.

Hãy để cậu chút thời gian lặng lặng một lúc.

Ài tình khó khăn qua không phải sao?

Người xưa quả nhiên không lừa ta.

...

Cách đó không xa, Misty lòng chợt có cảm ứng nhìn về phương xa.

- Oái! Ê Misty, Muốn dừng nó lại phải làm thế nào vậy???

Red bối rối lên tiếng. Cậu đang nhờ Misty chỉ dẫn cách dùng pokemon lướt sóng vượt biển. Gyarados trở thành đối tượng thực tập. khả năng điều khiển tên to xác này cũng không dễ dàng chút nào. Dù sao cậu cũng không phải chủ nhân của nó.

- À, thì cậu cứ bảo dừng lại là được mà!

Nhìn Red và Gyarados đắm sầm đầu vô bãi cát, Misty tủm tỉm cười đưa ra câu trả lời. Cảm giác vừa rồi có lẽ là ảo giác mà thôi. Cô tự nhủ như vậy. Vừa rồi Misty có cảm giác như ai đó rất quen thuộc đang quan sát mình.

Cảm giác thật kì quái điếm~

- Còn cậu có thể nói cho tớ trước mà.

- Cảm ơn! Bây giờ cậu mới nói thì tớ u đầu lâu rồi.

Red giọng u oán phàn nàn. Cậu chẳng vọc đầu ra khỏi bãi cát. Dù là đắm đầu vào cát mịn cũng không quá đau. Có điều cú va chạm vừa rồi thật sự là do cô nàng bên cạnh không phải sao? Chẳng lẽ lại muốn nhỏ nhỏ trêu chọc mình. Cũng không nhớ ra có làm gì đặc tội cô nàng nha! Red có chút miên man suy nghĩ.

Dù sao cậu mới gặp lại Misty được chút thời giờ thôi mà.

Có điều...

... có thể gặp lại được cô ấy ở nơi này thật vui~

Trong lòng Red đột nhiên có chút cảm giác vui thích.

...

Kết thúc chương 139.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Trở về Fuchsia

Nơi nào đó trên quần đảo Seafoam...

- Dù gì thì cũng xin chúc mừng. Như vậy cậu đã lên tới đất liền rồi. À... Người ta còn đồn rằng pokemon huyền thoại Articuno đang sống trên quần đảo Seafoam này đây.

Misty giọng nói trong trẻo chuyển hướng câu chuyện. Thấy Red đã chú ý trở lại, cô nàng tiếp tục lên tiếng.

- Đây là pokeball chứa Gyarados của tớ!

- Hừm???

Red có chút nghi hoặc không hiểu khi thấy Misty đưa pokeball về phía mình.

- Red, cái Hm Suft (lướt sóng) đó đã bị hỏng rồi phải không? Từ giờ cho tới khi xuất hiện cái Hm mới sợ là sẽ còn lâu lắm. Giờ pokemon của cậu không thể học Suft (lướt sóng) được rồi...

- ... nên tới sẽ cho cậu mượn con Gyarados của tớ.

- Nó đã phục hồi trở lại rồi nên không cần phải lo lắng nữa đâu...

- Được rồi! Tớ đi đây.

Misty quay người khẽ vron vai, mặt tỉnh bơ có vẻ muốn đi.

- Hà??? Chẳng phải cậu sẽ đi cùng...

Red ngạc nhiên vội lên tiếng.

- Sao cơ???

- Mà mà... tớ là leader gym nha.

- Tớ có cuộc sống riêng của tớ chứ. Tớ chỉ bám theo cậu vì nghĩ rằng cậu sẽ gặp rắc rối khi vượt biển thôi. Hơn nữa tớ cũng có chút chuyện cần làm ở quanh đây.

Misty bĩu môi, cắt ngang đáp lại.

- Được rồi. Tạm biệt nhé! Nhớ chăm sóc Gyarados cẩn thận vào đấy.

Nói rồi cô nàng cười trên Starmie một đường tuyệt trần đi thẳng.

- Đ... được! Bái bai!!!

Red mặt đỏ ửng nhìn Misty rất nhanh rời khỏi. Làm gì đâu mà vội thế không biết. Mắt cậu giờ nhìn về phía Gyarados bên cạnh.

Trời... Ở một mình với cái con đã từng trốn thoát khỏi team Rocket này thì...

Thôi kệ. Dù gì thì cuối cùng cậu cũng đã có một con pokemon có thể Suft (lướt sóng) rồi...

Trời đánh thánh đấm tên Green đã vấy còn học được Suft (lướt sóng) từ rất sớm lúc trước.

Red xoa xoa đầu thảm nghĩ.

Chuyện vừa rồi xảy ra nói tới phải kể từ việc gần đây Red đang bận rộn cho lũ pokemon của mình học tập 5 đòn tuyệt chiêu pokemon thường học từ Hidden Machine (Hm- máy dạy kỹ năng ẩn). 5 tuyệt chiêu đó là Cut (cắt chém) và Strength (quái lực) cùng là chiêu thức thuộc hệ Normal (thường), Flash (phát quang) kỹ năng hệ Electric (điện), Fly (phi hành) hệ Flying (bay) và cuối cùng là Suft (lướt sóng) hệ Water (nước).

Chính xác ra Hidden machine (Hm) là một loại thông tin tư liệu chi tiết giúp pokemon học tập kỹ năng nào đó được mã hóa trong thiết bị máy móc. Qua Hm pokemon có thể nhận được kỹ càng tin tức của kỹ năng từ trong đó. Nói đơn giản huấn luyện viên pokemon có thể dùng nó hướng dẫn bản thân pokemon biết rõ cách tu luyện như thế nào để dễ dàng học được kỹ năng bên trong Hidden Machine mang theo. Có thể nói Hm tương tự như sách hướng dẫn kỹ năng chi tiết dành riêng cho pokemon.

Tất nhiên không phải không có Hm thì pokemon không thể học được 5 tuyệt chiêu trên. Pokemon hoàn toàn có thể tự học những chiêu thức đó bằng cách khác, thậm chí một số con bản năng sinh ra đã biết. Tuy nhiên so sánh cả hai cách tương tự như một bên là được huấn luyện bài bản khoa học còn một bên là tự mày mò tìm ra hoặc thiên phú trời cho. Chỉ nói vậy thôi sơ qua cũng biết kỹ năng được huấn luyện bài bản vẫn tốt hơn nhiều. Không chỉ tiết kiệm thời gian tìm tòi nghiên cứu, kỹ năng phát huy thường cũng sẽ hiệu quả và mạnh mẽ hơn. Đó cũng là lý do mà Hm rất được hoan nghênh trong giới huấn luyện viên.

Ngoài ra những huấn luyện viên có nhiều kinh nghiệm cũng hoàn toàn có thể tạo ra Hm chứa kỹ năng riêng mà mình nghiên cứu ra. Bằng cách thu thập truyền dạy tư liệu, cách học tập kỹ năng... v.v mã hóa vào thiết bị tạo Hm, huấn luyện viên có thể tạo ra những Hm mang đặc trưng của riêng mình với những kỹ năng, những mẹo nhỏ cần biết...vv để lại cho con cháu hoặc trao đổi cùng bạn bè... v.v. Có rất nhiều công dụng thực tế hữu ích.

Thường thì những Hm này có chứa những kỹ năng do một người tạo ra nên thường có chút thiếu sót hoặc cái nhìn phiến diện, hay khả năng học tập kỹ năng từ Hm thấp hơn bình thường... v.v.

So với 5 tuyệt chiêu phổ thông được trau dồi chỉnh lý qua nhiều thế hệ thì sản phẩm sau kém cạnh hơn nhiều. Có điều đối với những gia tộc lâu đời, kinh nghiệm được tích lũy từ đời này sang đời khác. Hm chính là cội nguồn chính yếu duy trì địa vị của họ. Con em gia tộc vừa đến độ tuổi, điều kiện phù hợp có thể kế thừa kinh nghiệm ông cha, cho pokemon của mình học tập những kỹ năng phù hợp mạnh mẽ trong kho tàng Hm của gia tộc. So với những huấn luyện viên tự do không có chỗ dựa như Red và Black, sức mạnh của họ đương nhiên vì thế mà tăng cao nhanh hơn nhiều.

Ở đâu thì tư bản tích lũy cũng là nguồn gốc hình thành giai cấp không phải sao!

May mà xã hội vẫn biết cách làm dịu các mối quan hệ giai tầng. Một ít Hm phổ thông hoàn toàn có thể kiếm được miễn phí. Giống như 5 tuyệt chiêu Red vừa nói tới. Chúng là 5 tuyệt chiêu phổ thông được liên minh pokemon ưu tiên cung cấp cho người mới huấn luyện viên. Tất nhiên đám Hm này cũng phổ thông thôi, so với bản trân tàng của các gia tộc con em sử dụng thì kém cạnh hơn nhiều. Dù vậy, các thiết bị Hm này vẫn thường định kì được đặt ở những vị trí có chút hiểm yếu khó tìm. Coi như đây là chút cửa ải khó khăn cho huấn luyện viên mới khi muốn đạt được Hm miễn phí.

Nói chung, những huấn luyện viên có thể thu thập đủ 5 Hm này dạy cho pokemon của mình cũng gián tiếp chứng tỏ năng lực của mình đã đạt được một mức độ nào đó rồi. Giống như Green con ông cháu cha lấy việc thu thập đủ 5 Hm từ nơi liên minh cất giấu để chứng tỏ năng lực bản thân cũng không phải ít. Ngày đôi khi cũng gây khó khăn không nhỏ cho đám người nghèo như Red và Black.

Thật là...

Mật đã ít mà ruồi lại quá có thêm nhiều thôi~

Được rồi, câu chuyện có chút nói xa. Tình huống lúc trước chủ yếu là Red sau khi cho Ivysaur học được Cut (cắt chém), Pikachu học được Flash (phát quang), Snorlax học được Strength (quái lực). Sau đó cậu cần tìm học được Fly (phi hành) và Surf (lướt sóng) cho đám pokemon học. Dù sao đôi khi muốn vượt biển hay leo núi gì gì đó mà bên cạnh có pokemon biết Fly hay Surf cũng sẽ thuận tiện hơn nhiều. Hai kỹ năng này độ thực dụng quá cao không thể không học.

Tiếc là chuyện sau đó diễn ra không như ý muốn lắm. Đang khi Red lặn xuống biển tìm kiếm nơi Hm chứa Surf (lướt sóng) được cất giấu, cậu bắt gặp một con Dragonite lại đang chơi đùa ở đây. Nó quấy nhiễu khiến Red không thể lấy được máy Hm. Cuối cùng vì chút tự cho là kế hoạch đánh lạc hướng hoàn hảo không bỏ sót của Red. Ngay khi cậu cho gọi ra Snorlax cản lại Dragonite quấy rầy, hai bé to con trọng lượng quá lớn này cản tay nhau làm cho đất đá gần đó lún sạt cả ra.

Hm bên dưới trong lúc vô tình cũng bị chuyện này phá hỏng. Red thì suýt nữa bị đá kẹp dưới nước tới chết đuối. May mà sau đó có Misty kịp thời tới nơi cứu thoát. Gyarados của cô nàng cũng thành công đẩy lùi đi Dragonite. Khả năng Hm giờ đã bị hỏng, chờ tới khi liên minh thay cái mới bù vào thật không biết phải đợi đến bao giờ.

Tiếp đó chuyện còn lại cũng không có gì là nhiều. Misty đưa Gyarados cho Red luyện tập sử dụng Surf (lướt sóng) vượt biển. Không chỉ vậy cuối cùng còn cho cậu chàng mượn Gyarados tiếp tục dùng.

- Misty dễ thương quá nhỉ?

Red có chút đỏ mặt thẹn ngịu.

Được rồi! Hiện tại cũng không phải lúc tính toán chuyện này. Tiếc là Misty không thể tiếp tục đi cùng cậu. Có cô ấy ở bên cạnh mọi chuyện chắc chắn sẽ thuận lợi hơn nhiều.

Có điều được như vậy cũng đã không sai. Hiện tại đã tới lúc tiến hành tìm kiếm Articuno rồi.

- Lên đường thôi nào!

Red hào hứng tự cổ vũ với chính mình.

Chuyến hành trình của cậu ở đảo Seafoam giờ mới chính thức bắt đầu.

...

Một nơi nào đó trên hòn đảo Seafoam...

- Tìm thấy vị trí Articuno chưa?

- Báo cáo. Chúng tôi đã cho người trải rộng tìm kiếm khắp đảo. Tin rằng sẽ có tin tức mục tiêu sớm thôi.

Nghe âm thanh phát ra từ bộ đàm, một tên thành viên Rocket lập tức chăm chú đáp lại.

- Cẩn thận cảnh giới xung quanh. Gần đây các hoạt động của Rocket chúng ta rất hay bị quấy rối. Còn nếu...

- Vẫn có tên nào đó dám tiến lên quấy phá...

- Hãy cho nó biết chữ chết viết chữ thế nào!!!

- Đã rồi!!!

Tắt đi bộ đàm, tên thành viên thần nhiên nhìn đám thù hạ xung quanh, giọng lạnh tanh.

- Tất cả đã nghe rõ chưa! Lập tức gia tăng tốc độ tìm kiếm. Ngoài ra chú ý coi chừng kĩ toàn đảo. Bất kì kẻ lạ mặt nào xuất hiện nơi này đều cần lập tức thông báo trở lại ngay.

- Vâng!!! (Rõ ràng!)

Đám thành viên đồng thanh đáp lại. Cuộc tìm kiếm của chúng vẫn còn đang tiếp tục.

Mục tiêu rõ ràng là Articuno.

...

Trong khi Red đang sắp đối mặt với nguy cơ chạm trán phải băng Rocket, Black hoàn toàn không còn chút nào quan tâm chuyện này. Đối với cậu bây giờ, trở về Fuchsia mới là chuyện trọng yếu nhất. Rocket có thu phục được Articuno hay hai con pokemon huyền thoại còn lại hay không đã không còn quan trọng nữa.

Cậu cảm giác rất không tốt.

Được rồi. Lời nói thật lòng, ban đầu khi mới gặp gỡ Misty tâm lý cậu cũng mang theo chút ít âm u của kẻ xuyên việt. Chiếm đoạt nữ chính gì thích nhất rồi. Có điều theo thời gian quen biết trở nên dài, hoàn cảnh thế giới xung quanh sẽ luôn tiến hành cải biến con người. Black hiện tại cảm giác mình so sánh với những người sinh trưởng thật sự trên thế giới này cũng đã không có gì khác mấy. Nơi này cũng đã thành thế giới của cậu sinh sống, quê hương vốn có của cậu không phải sao.

Tình cảm của cậu đã trở nên chân thật hơn rất nhiều rồi.

Tất nhiên sau đó gặp gỡ kết bạn nhiều người con gái khác, giống như một đứa con trai đích thực, bất ngờ chìm đắm trong men tình của những cô gái xinh đẹp cũng là chuyện khó tránh khỏi. Dù cho có đôi lúc cậu thật sự có chút khao khát nhân vật chính ba vợ bốn nàng hầu. Ít nhất thâm tâm cậu vẫn đang đặt Misty ở vị trí thứ nhất. Đàn ông con trai xuyên việt chẳng lẽ đều không nên như thế sao.

Hiện tại thì hay rồi.

Ba vợ bốn nàng hầu đâu còn chưa thấy, khả năng đối tượng sắp tới tay cũng di tình biệt luyện bay đi yêu người khác mất rồi. Black chợt nhiên cảm thấy có chút mệt mỏi. Có chút hoang mang. Giống như cậu đang đi trên con đường sai trái vậy.

Yêu là nên chân thành chỉ riêng với một người biết không!!!

Nói là yêu mà đòi ba vợ bốn nàng hầu là ra cái gì???

Hoặc có lẽ là ngượng ngùng xấu hổ đi. Giống như đang muốn thuyết phục đối phương chấp nhận mình câu ba đáp bốn, thỉnh linh phát hiện người ta đã yêu người khác mất rồi.

Haizzz!!!

Hiện thực quả không như là mơ!

Thôi bỏ. Giờ cứ trở về Fuchsia cái đã. Cậu vẫn còn rất trẻ không phải sao???

Hừm? Mới 11 tuổi. Cho dù ở thế giới này tình yêu nam nữ ở độ tuổi của cậu chẳng ai chế trách. Hiển nhiên làm người từ thế giới khác đến có một số thói quen cậu vẫn chưa bỏ hẳn được. Cứ cho như là đó là lý do trốn tránh hiện thực của mình đi.

Mọi thứ rồi sẽ có cách giải quyết của nó.

Chuyện vẫn còn dài dài mà!

Black ngẩn ngơ suy nghĩ, biển trời mênh mông trước mặt. Đôi khi con người đối mặt với tương lai thật có chút bàng hoàng.

Tạm thời cứ như thế đi!

...

Kết thúc chương 140.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Trên trời dưới đất vô địch thủ xinh đẹp khả ái tiểu vạn sự thông tiểu thư!

Thời gian ba ngày trôi qua, lần này Black đi với tốc độ rất nhanh. Chẳng mấy chốc Fuchsia đã hiện ra trước mắt.

Được rồi. Trước tiên trở về nhà Leona lấy đồ cái đã.

Một thời gian sau, lúc này đã là gần buổi trưa, Black giờ đã có mặt trước cửa hiệu dược liệu lần trước. Thường thì vào tầm này cô bé Leona hay có mặt ở đây cùng ông thầy Gomez. Tiễn đường, Black quen chón quen nẻo trở về đây.

Cửa hiệu lúc này chỉ mở hờ một bên cửa. Quả nhiên là vẫn vắng teo như hôm nào. Black có chút quen thuộc bước chân vào trong quán. Vừa vào đến bên trong, một âm thanh nghe quen quen tai vang lên khiến cậu chú ý.

Ồ!!!... Gì đây???

Một chàng thanh niên trẻ đang sử dụng chiếc máy cắt dược liệu thô sơ trên quầy bàn. Đối phương còn làm khá chăm chỉ nữa chứ.

Này... chuyện gì đang diễn ra??? Chẳng lẽ quán còn thuê thêm người làm công à.

Đang lúc Black có chút nghi ngờ mình nhìn lầm, anh chàng thanh niên đối diện đã ngẩng đầu lên, tươi cười hướng về phía cậu chào hỏi.

- Xin chào! Tôi có thể giúp gì cho cậu không?

- À vâng! Không có gì đâu.

- Em đang tìm Leona hoặc cụ Gomez cũng được.

Black lễ phép đáp lại, cũng không có đặt câu hỏi đại loại kiểu như tại sao đối phương ở đây hay đang làm gì nơi này... v v. Dù sao người ta cũng đủ tuổi để đảm đương hậu quả từ những hành động họ làm thôi.

- Là như vậy sao không?

- Leona chưa tới, có điều ông Gomez đang ở bên trong. Cậu thử vào tìm xem!

Chàng thanh niên một bên thay dược liệu mới, một bên trả lời Black.

- Được rồi... Như vậy nhé!

Nhận được đáp án mình cần, Black hơi ra dấu liền tiến vào bên trong. Trong lòng chợt có chút cảm ứng lại. Hình ảnh vừa rồi sao cậu thấy quen quen. Hình như chuyện như này đã từng bắt gặp được ở nơi nào. Cảm giác bỗng nhiên có chút là lạ không khỏe.

Mà thôi. Mặc kệ nó. Tìm gặp ông cụ trước đã.

Nói tới nơi này hoàn cảnh cậu cũng tính có chút quen thuộc. Vượt qua mặt tiền cửa hàng phía trước là hành lang lối đi và một chiếc sân rộng trồng khá nhiều hoa cỏ cây cối. Cảnh vật nơi đây dễ là cho người ta có cảm giác trở về hòa quyện với thiên nhiên. Nói chung hoàn cảnh rất tuyệt để về hưu dưỡng lão. Black thầm nghĩ như vậy khi lần nữa xuất hiện tại đây. Nhất là khi cậu vừa trải qua một chuyến lênh đênh trên biển lâu ngày, đã trải qua không ít chuyện thần kì lẫn việc thông thường. Những chuyện hoặc vui vẻ hoặc buồn phiền...

Đi một ngày đang học một sàng khôn. So với lần trước tới, cậu cảm thấy mình giờ đã trưởng thành hơn rất nhiều.

Ông cụ Gomez đang nằm đu người trên chiếc võng mắc trong vườn như thường lệ.

Một hình ảnh rất đời quen thuộc~

Nhớ lần trước Black nghe ông cụ truyền dạy kinh nghiệm cũng là ở nơi đây. Người dạy nằm vắt vẻo nói, người học ngồi bệt đất chăm chú nghe. Cảm giác cũng thấy có chút kì diệu.

...

- Sư phụ!... Con đã về!

Black tiến đến gần bên chiếc võng, giọng nói bình thản không nhanh không chậm.

- Về rồi đấy à?

- Có mang cơm trưa đến không?

- Ách!!! Cái này...

- Sư phụ đợi chút. Đoán chừng Leona cũng sắp đến rồi.

Nhìn ông cụ vừa mở mắt liền tỉnh bơ hỏi ngược lại. Dù cho hai thầy trò tình cảm vốn không có thân thiết là bao nhiêu. Khả năng...

... chẳng lẽ không thể nhiệt tình hơn một chút được sao không!

Black trong lòng bỗng nhiên có chút nhỏ u oán. Hiển nhiên chàng ta cũng không tự suy xét xem giọng nói của mình ngược lại cũng chẳng có tí tình cảm nào. Đúng là thầy nào trò nấy.

Gặp ông cụ lại nhắm mắt quay ra ngủ, Black cũng không tiện quấy rầy.

Được rồi. Vốn mục đích chủ yếu là tìm Leona lấy đồ mà thôi. Tới đây chào hỏi sư phụ là đã đủ làm theo lễ phép. Hiện tại chào hỏi đã xong, cậu đã có thể rời đi. Nghĩ vậy, Black nhỏ giọng chào rồi nhẹ bước chân rời khỏi. Cuộc gặp mặt giữa thầy và trò vừa diễn ra liền nhanh chóng kết thúc.

Cả hai người đều hài lòng vì việc giao lưu đã xong. Kẻ thì có thể an tâm ngủ tiếp. Người thì thành thói quen có thứ yên vui.

Thật là một đôi thầy trò kì quái!

...

Bên ngoài gian cửa hiệu, Black kiểm lấy một chiếc ghế tựa rồi ngã lưng ra ngồi. Mắt nhắm hờ, cậu chàng an tâm tự đắc ngồi trên ghế nghỉ ngơi. Bên tai là tiếng được liêu được cất đều đều. Nhịp điệu nhịp nhàng thảng đặng, khung cảnh yên tĩnh mát mẻ. Cảm giác buồn ngủ thật nhanh kéo tới.

Sau đó, Black đã ngủ thiếp đi từ lúc nào không hay.

Cách đó không xa, chàng thanh niên vẫn miệt mài làm việc không ngại gian truân.

Được rồi. Thật ra anh chàng cũng ghen tỵ, khó chịu với Black lắm. Một người hì hục làm trong khi kẻ khác nằm lăn ra ngủ. Cái cảm giác ấy thật sự là...

Thật không hay ho chút nào!!!

Tiếc là có một số thứ sẽ không thay đổi theo ý nghĩ của con người mà thôi.

Thời gian cứ như vậy lặng lẽ trôi qua.

...

Giữa trưa,...

Đang ngủ say xưa ngon lành, Black cảm giác mặt có chút ngứa ngứa khó chịu. Xoa xoa mặt vẫn không hết, cậu chàng mắt nhấp nhem hé ra nhìn.

Ánh vào trong mắt là một khuôn mặt trẻ trung khá ái.

Mèm! Thôi đi cha!

Chỉ là một bé con mà thôi~

Bị đối phương quấy rầy, Black rút cuộc tỉnh hẳn.

- Em đến lúc nào thế?

Ngược lại cũng không dây dưa việc cô nhóc trêu chọc mình khi ngủ.

- Em đến lâu rồi. Phải loay hoay mãi anh mới tỉnh đó. Ông cũng đã ăn xong. Kê nào đó đoán chừng dậy muộn đã không có cơm trưa mà ăn đâu.

Leona chu mỏ, nhăn nhăn mi mắt nói chuyện giật gân.

- Rồi rồi... thế có để phần cơm trưa cho anh không?

- Yên tâm. Ngoan ngoãn nghe lời chiều anh đi mua quà cho.

Cả hai cũng quen thuộc được một thời gian nên tính ra cũng có chút tình cảm, Black cũng không sợ mình không có cơm trưa.

- Hừm! Ai mà thêm quà của anh chứ.

- Bữa trưa của anh đây này. Em phải mất công về nhà lấy thêm đấy!

Miệng nói không nhưng cô nhóc lời nói lộ ra không ít ý vị. Quà nhiên quà cáp thường xuyên vẫn là rất hấp dẫn với mấy cô cậu nhóc tuổi này thôi.

- Yên tâm! Buổi chiều muốn ăn gì anh mua cho cái đó.

Black lập tức vỗ ngực đảm bảo. Cũng không tốn mấy tiền, ngược lại mua tặng thường xuyên đổi lại là được cô bé hồi báo đủ thứ từ tin tức tới bữa trưa... v v. Cũng không thiệt thòi!

Cô nhóc có cái biệt hiệu gì ấy nhỉ?

À phải rồi. Là trên trời dưới đất vô địch thủ xinh đẹp khả ái tiểu vạn sự thông tiểu thư.

Cũng đủ dài và hoành tráng nha.

Black vừa ăn cơm trưa vừa vui vẻ nghĩ.

Cảnh tượng bỗng trở nên thật hài hòa và ấm áp.

Ít nhất trong mắt anh chàng đang sắt thuốc bên cạnh là như vậy.

Ai ai lo lắng hộ bữa trưa của anh ta cái~

Mẹ! Người với người so sánh tức chết người!

...

Chiều...

Cơm nước nghỉ ngơi chán chê, cuối cùng Black như hẹn dẫu cô nhóc Leona đi thực hiện lời hứa. Một suất siêu cấp bảy màu kem hoa quả đúng thứ cô nàng thích. Được như ý nguyện, cô nhóc tung tăng nhảy nhót suốt. Trên đường đi, hai người cũng trò chuyện không ít tin tức thú vị lúc Black không ở đây.

Có chút nhàn nhã và bình lặng.

Cảm giác cũng không tồi.

...

Trong quán kem, Black trước mặt lúc này cũng là một suất kem hoa quả to. Tất nhiên là so với đối diện của Leona thì chỉ có gọi sự phụ. Black chậm rãi thưởng thức thứ quả xa hoa mình chưa được ăn bao giờ này. À, bật mí thêm là kem hoa quả trong tiệm là thủ công đặc chế. Tất nhiên là nếu coi như đám pokemon tham gia tạo băng kem cũng là đang làm thủ công.

Vừa ăn hai người vừa câu được câu không nói chuyện.

- Phải rồi. Anh chàng thanh niên sát thuốc trong cửa hiệu buổi trưa là chuyện gì xảy ra?

Hết chuyện để nói, Black quay ra bắt quái thông tin người khác.

Đối diện, nghe Black đặt câu hỏi, cô nhóc ánh mắt mang chút hương vị kì lạ nhìn nhìn cậu chàng. Có cảm giá như...

Có gì đó rất thú vị đang diễn ra.

- Này!!! Anh đang hỏi em đó. Em nhìn anh như vậy làm gì?

Black bắt mắt bày tỏ lần nữa sự tồn tại của mình.

- Thật không thú vị hết sức!

Cô nàng rất ra vẻ người lớn, thờ dài thườn thượt than thở.

- Em chỉ là so sánh xem hai người có gì giống nhau không thôi mà.

Leona tiếp tục vui vào ăn, đồng thời không quên giải thích

- Sao lại so sánh bọn anh với nhau?

Black cũng tương tự vừa ăn vừa vô vị hỏi lại. Chẹp. Coi như riết thời gian đi.

Lần này Leona ngược lại có chút chần chừ như khó xử lắm. Thấy thế Black ngược lại tò mò. Chẳng lẽ lại có chuyện gì ẩn ở phía sau.

- Nói mau nói mau. Em không nói, nếu sau này anh biết rõ sự thật cẩn thận anh không thương em nữa đâu!

- Hừ! Ai cần anh thương chứ!!!

Cô nhóc giật bắn người, mặt có chút xấu hổ cãi ngay lại. Tiếp đó vẻ mặt căm giận nói chuyện.

- Nói thì nói thôi. Có gì ghê gớm đâu. Hừ!!!

- Mà... mà nha... Vậy nói mau đi!!!

Black tranh thủ thêm nhiệt.

- Có điều anh phải hứa sau này vẫn phải mua quà thường xuyên cho em. Anh thề đi!!!

- Oke, anh thề!!!

- Gì gì chứ!!! Chẳng có chút thành ý gì cả!

- ^#%^&%^\$&*@^*

- Rất thành ý rồi đó. Nói mau nói mau!!!

Kết quả không lay chuyển được ham muốn tìm hiểu của Black, Leona liền êm tai bắt đầu kể ra mọi chuyện.

Mọi việc là như thế này...

...

Cùng lúc đó tại tiệm dược liệu của ông cụ Gomez, anh chàng thanh niên vẫn cần mẫn làm việc không mệt mỏi.

- Hắt xì~

- Hắt... hắt... hắt xì hơi~

Xoa xoa mũi, chàng trai lòng có chút hơi buồn bực. Sao tự nhiên lại hắt xì dữ vậy nhỉ. Là cảm cúm rồi hay là có kẻ đang nói xấu sau lưng mình a.

Xoa xoa cổ tay đã mỏi nhừ, mắt nhìn chồng dược liệu còn cao ngất ngưỡng bên cạnh.

Hừm! Vì nâng cao thực lực... Cậu sẽ không bỏ cuộc giữa chừng đâu.

Rachel oi, cố gắng lên!!!

Kết thúc chương 141.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Mau nở đi trứng ời!!!

- Cái gì!!!...

- Nói như vậy chẳng phải cả anh và anh chàng Rachel kia đều trở thành tên ngốc sao không?

Black buồn bực hỏi cô nhóc đối diện. Đáp trả cậu là vẻ mặt kiểu “cuối cùng anh cũng biết mình là một tên ngốc à” của Leona.

Mèm. Qua lời kể diễn giải của Leona, hóa ra chẳng có bậc thầy tông sư kiếm thuật nào ở đây cả. Hiển nhiên theo đó cũng không có bí kíp kiếp pháp kinh thiên động địa gì hết. Tin tức cậu thu được tất cả chỉ là lời chém gió bốc phét của ông cụ Gomez với đám bạn bè hàng xóm mà thôi. Chẳng biết làm sao mà đám người lại coi là thật để rồi thông tin tuồn ra tới chỗ Black. Vốn dĩ cũng không có gì, khả năng ai bảo Black tưởng thật chạy tới bái sư.

Nói vậy bảo sao cậu cứ thấy cái bí kíp kiếm pháp kia nó là lạ.

Hic! May mà không đắm đầu vào luyện, không thì...

Black rùng mình. Ngược lại bây giờ cậu cũng coi như đã xuất sư. Hiện giờ lại có một kẻ không biết theo chân từ đâu tới thông tin cũng bôn ba chạy đến tìm cụ Gomez xin chỉ điểm. Một người thì cũng thôi đi, tuy rằng trình độ cụ Gomez cũng không cao, khả năng dạy dạy Black chút ít cũng không phải không thể. Thấy người thứ hai xuất hiện mới khiến cụ Gomez kinh ngạc tìm hiểu ngọn nguồn. Trước đó không lâu trong lúc vô tình đặc ý để lộ ra với người nhà trên bàn cơm. Leona tất nhiên nhận được tin tức từ đó.

Nói tới ông cụ trình độ có thể không đạt như mong muốn cho lắm. Có điều độ cao lý luận lý thuyết vẫn không tệ. Quan điểm phải nói quả nhiên là người có thể bịa ra cả bí kíp võ công kiếm hiệp trong thế giới pokemon sao không. Nhiều điều lý luận oái oăm cực kì, có điều trong đó cũng không phải không có lý có tứ. Giống như cái chuyện Black đề cho Pikachu biến đổi phân thân thành hình dạng vân lướt sóng thật ra cũng từ một câu nói của ông cụ mà ra.

Tại sao kĩ năng của pokemon hình dạng lại phải dập khuôn cố định. Biến thân cái gì cứ phải giống chính mình, biến thành người khác cũng được vậy mà thôi.

Trình độ lý luận thật đáng ngưỡng mộ tồn tại.

Có lẽ tư tưởng của ông cụ đôi khi còn giống người xuyên việt hơn cả cậu nữa. Đoán chừng hỏi trẻ ông Gomez cũng không thiếu làm chuyện điên rồ trong mắt người khác đi.

Theo học cũng coi như là không sai. Có điều may mà lúc cậu tìm học có Leona chỉ cho đường sáng, chứ như bây giờ anh chàng Rachel vẫn còn đang lần mò chờ đợi ông cụ Gomez chấp nhận thu vào môn hạ. Chẹp. Ông cụ lần thứ hai thu đồ đệ. Kinh nghiệm có hơn nhiều, chắc chắn thử thách lần này sẽ không dễ dàng thông qua được như lần trước.

A di đà phật~

Cứ nhìn thử thách đầu tiên cắt được liều của ông, Black đoán chừng không dễ dàng mới kiếm được nhân công miễn phí như vậy, khả năng anh chàng kia còn phải tiếp tục làm việc cho ông cụ thời gian dài dài.

Khà khà! Không biết liệu có đến 3 hay 5 năm gì không nhì.

Nếu vậy thì thú vị lắm!!

Quả nhiên người một khi gặp chuyện không may lại bắt gặp kẻ không may hơn mình đều cảm thấy dễ chịu hơn nhiều.

Vốn dĩ biết mình có chút tương tự Black thấy được có người còn tương tự thậm hơn, tâm tình bất giác cũng có chút khoan khoái. Ngược lại hiện tại cậu có chút hả hê mong thấy rõ khi anh chàng kia biết được chân tướng sự thật sẽ có vẻ mặt như thế nào.

Khà khà! Cũng thật là chờ mong ngày đó tiến đến.

Nhún nhún vai, mắt thấy Leona đã sắp xử lý hết suất kem của mình, Black cũng trở lại chuyên tâm xử lý suất kem trước mặt.

Được rồi. Coi như một khóa học lý thuyết có chút đất đỏ là được.

Ừm! Vị kem hoa quả này cũng không tồi tí nào.

Nhoàm nhoàm~

Thời gian ban ngày cứ như vậy rất nhanh kết thúc. Gần tối, Black trở lại nhà Leona, trò chuyện chút với bà nội của cô nhóc sau nhiều ngày không gặp. May mà có sự giúp đỡ của bà nên cậu mới đẩy nhanh được tiến trình thử thách. Có điều bí quyết này cậu sẽ không bật mí cho chàng trai kia đâu. Nhìn kẻ khác gặp xui xẻo tệ hơn mình đôi lúc cũng thật tốt xem không phải sao?

Được rồi. Cậu tự nhận là có chút xấu xa. Có điều ai bảo cả hai không quen biết gì nhau cơ chứ. Ngồi trên giường lau lau quả trứng pokemon cậu nhận được từ hồi rời Cerulean. Vốn tưởng rằng quả trứng ông Fuji giao cho này sẽ nhanh chóng nở, khả năng đến hiện tại trôi qua thật lâu cũng không thấy chút động tĩnh gì.

Thật không hiểu phải làm ra sao nữa.

Chẳng lẽ là do mình chưa quan tâm nó đủ nhiều???

Ừm. Sau này nên chú ý lau chùi nó thường xuyên vào mỗi buổi tối thử xem sao.

Hay là mang nó luộc trong nước sôi cho vỡ vỏ???

Nếu như vậy lấy búa đập cho đập đập sẽ nở nhanh hơn.

Không được! Như vậy quá bạo lực rồi. Hãy thử kiểu nóng lạnh luân phiên thay đổi, băng hòa lưỡng trọng thiên là nứt vỏ ngay.

Thật muốn cắt miếng cho nó nhanh nở quá!

Sẽ là pokemon gì đây???

Là pokemon huyền thoại mới tốt!!!

Có nên hay không??? Có nên hay không???

Ôm trứng pokemon trong tay, lần đầu tiên cậu có chút mê man suy nghĩ mà ngủ thiếp đi mất lúc nào không hay.

Màn đêm thăm thẳm. Ngày trở về chính là như vậy kết thúc.

Quả trứng trong vòng tay Black không ngừng run.

Chắc là đêm nay sinh mệnh bé nhỏ bên trong mơ thấy ác mộng nhiều lắm

Chúc bé ngủ ngon!!!

Sáng mai...

Sẽ lại là một ngày đẹp trời đầy nắng!!!

...

Sáng sớm, Black thân thể mệt mỏi tỉnh dậy.

Đột nhiên, như nghĩ tới điều gì đó quan trọng, cậu vùng người lên tìm kiếm xung quanh.

A rồi!!!

Ngoài quả trứng pokemon y nguyên như cũ thì chẳng có gì khác lạ cả.

Black thấy này lòng hơi có chút thất vọng nho nhỏ.

Chả là đêm hôm qua cậu mơ thấy quả trứng pokemon thành công nở trong lúc cậu ngủ. Đối phương là một con pokemon huyền thoại mạnh mẽ chưa từng thấy (đoán thế). Cậu mang theo nó từ đó tung hoành khắp thế giới không người địch nổi. Có sức mạnh kinh khủng trên người, cậu cười...

À mà thôi! Tóm lại là một giấc mơ mà thôi. Tỉnh dậy thấy trứng y nguyên là cậu biết không cửa rồi.

Mèm! Kịch bản nội dung truyện thường không phải nhắc nhắc trứng pokemon tồn tại sau đó nở ra pokemon siêu cấp mạnh sao không.

Mèm! Đến lượt cậu sao lại chẳng có gì thế???

Thật không công bằng mà!!!

Làm ăn thời nay tắc trách quá!

Vừa lâu bầu than thở cậu vừa lật đật đi làm vệ sinh cá nhân.

Hôm nay nên làm gì bây giờ nhỉ? Trở lại huấn luyện đám pokemon hay nghỉ thêm lấy 1 ngày.

Này là một vấn đề rất quan trọng cần được suy tính.

Trước đó, nên ăn cơm sáng thôi.

Bên trong phòng, trứng pokemon có chút rung rung. Black vô tình liếc mắt nhìn thấy. Khả năng sau đó chẳng thấy có chuyện gì xảy ra.

Lẽ nào trứng sắp nở???

Kiên trì đợi tiếp lát nữa vẫn không thấy gì.

Nói rõ rung rung đâu này???

Hiện tại rung tiếp đi chứ!!!

Mềm!!!

Chẳng lẽ lại mừng hụt~

Không cam tâm với hiện thực, Black quyết định cả ngày hôm nay mình sẽ ngồi quan sát quả trứng này. Nhất định phải tìm cách cho nó nở ra mới thôi.

Cậu thề đấy!!!

Có quyết định, Black sau đó chuyên tâm vào xử lý bữa sáng. Lũ pokemon như thường ngày ăn xong bữa ăn qua qua tự tập luyện. Thỉnh thoảng nhìn về phía chủ nhân của mình.

Quái lạ! Sao Black hôm nay cứ nhìn chằm chằm quả trứng trên giường thế nhỉ.

Một lát sau...

Không nên được tò mò, cả lũ dần dần quay quần bên quả trứng.

Tất cả im lặng im lặng nhìn. Ta nhìn người, người nhìn ta, chúng ta nhìn lẫn nhau, lẫn nhau nhìn quả trứng. Quả trứng không biết nhìn!!! (chắc không thể?)

Cứ như vậy kết thúc buổi sáng, bữa trưa sau đó người và pokemon lại tiếp tục không biết mệt mỏi.

Buổi chiều lẽ ra cứ như vậy kết thúc, cho đến khi...

...

- Em muốn anh huấn luyện cho Paras???

Black có chút ngạc nhiên hỏi cô nhóc trước mặt. Hình như từ lúc quen nhau tới giờ cậu cũng không cảm thấy cô bé thích việc cho pokemon chiến đấu. Ngược lại cảm thấy có thể tương lai cô nàng khả năng trở thành một nhà chăn nuôi pokemon chuyên nghiệp nhiều hơn. Dù sao cô bé rất quan tâm thực đơn cũng như cách chăm sóc pokemon...v.v. Hứng thú không có như vậy đột nhiên bây giờ lại muốn học chiến đấu.

Này!!!

Thật sự có chút kì lạ~

- Có gì ngạc nhiên chứ! Em chỉ muốn Paras mạnh mẽ hơn thôi mà.

- Tóm lại anh có định giúp đỡ em không???

Hừ! Không giúp sợ bé sắp khóc nhè luôn ra đây bây giờ.

Trong lòng nói cầu nhàu như vậy khả năng Black cũng không dám lộ ra. Dù rằng rất đáng tiếc phải làm trái lời thề trông coi, tìm cách tới khi trứng pokemon nở của mình lúc trước. Khả năng...

Trong lòng thở phào một hơi.

Tốt rồi! Cuối cùng cũng có bậc thang để hạ. Sau này nhất định không được tùy tiện tiện thể thốt linh tinh. Dù sao cũng là người xuyên việt. Nhỡ có thần linh nghe thấy thì chết!!!

Tóm lại!!!

Quả trứng đáng chết kia. Đợi mi nở ra rồi sẽ biết tay ta đây.

Hừ!!! Vụ này ta sẽ không dễ dàng bỏ qua đâu.

Ý nghĩ rõ ràng, Black lập tức đồng ý giúp đỡ cô nhóc trước mắt. Hiện tại cách trời tối vẫn còn một khoảng thời gian. Theo lời cô nàng vẫn là có thể huấn luyện một chút. Hiện tại nên tranh thủ đi nhanh còn kịp.

Đám pokemon nhìn Black cứ như vậy rồi đi cũng không chút phản đối. Cả đám cũng có chút nhàm chán vì cứ ngồi nhìn trũng như vậy rồi. Ánh mắt đang giao thoa nhau. Đột nhiên, quả trứng pokemon ở giữa bỗng rung một cái. Đám pokemon thấy vậy ngạc nhiên. Tất cả vội vàng nhìn chăm chăm chờ đợi.

Trong thâm tâm hết sức chờ mong thành viên mới xuất hiện.

Mau nở đi trứng ơi~

...

Một lát sau,...

Black mang theo lũ pokemon rời khỏi nhà nghỉ.

Còn quả trứng pokemon.

Được rồi. Black đã cắt nó kĩ lưỡng. Đoán chừng muốn nó nở ra cũng còn phải chờ thời gian thật lâu. Hiện tại không đề cập tới cũng được.

Thời gian còn lại, Black và Leona kiểm được một khu công viên rộng rãi trong thành phố làm nơi huấn luyện. Theo yêu cầu của Black, Paras và Leona đều rất chăm chú làm theo. Tiến bộ của cả hai cũng không tệ.

Lúc chia tay buổi tối, Black không keo kiệt chút nào khen ngợi cả hai một phen rồi mới trở về. Một ngày cứ như vậy yên lặng trôi qua.

Màn đêm buông xuống, nằm trên giường Black chợt có chút cảm giác kì lạ. Hình như ngày hôm nay cậu đã bỏ sót chuyện gì đó quên không làm. Có điều thật sự nghĩ mãi không ra.

Lại một buổi tối thao thức suy nghĩ rồi ngủ mất lúc nào không hay.

Câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục.

...

Kết thúc chương 142.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Công chúa danh hiệu

Lại là một buổi sáng sớm đẹp trời. Ngày hôm nay Black quay trở về với việc huấn luyện pokemon bình thường. Thật ra nội dung cũng không khác hôm qua là mấy. Dù sao cả đám từ lâu cũng đã quen thuộc với bài tập của mình. Trừ phi có tiến bộ đặc biệt mới cần Black đánh chính thay đổi. Đơn giản một ngày huấn luyện bình thường và một ngày nghỉ chỉ là lượng thời gian tập luyện khác biệt nhau mà thôi.

Giống như ngày hôm qua chỉ cần tập một chút coi như tập thể dục buổi sáng, ngày hôm nay lũ pokemon lại cần phải chăm chỉ huấn luyện cả ngày. Cũng may đám pokemon của Black đều rất bền bỉ, kiên trì trong chuyện này.

Có lẽ là chúng đã thói quen đi.

Thi thoảng Black cũng nghĩ thay mình vào vị trí của bọn chúng thì sẽ ra sao.

Kết luận rất nhanh được cậu đưa ra.

Đoán chừng tập được vài hôm đều đặn là cậu bỏ gánh sớm. Cũng may huấn luyện của huấn luyện viên khác với pokemon của họ. Những lúc này cậu chỉ cần lôi sách tài liệu các loại ra đọc là được rồi. Còn muốn cách huấn luyện cao cấp hơn,...

Ít nhất hiện giờ cậu còn chưa nghĩ ra. Vốn tưởng vớ bở tìm được chỗ học tập kiếm thuật để tăng sức mạnh bản thân.

Ai dè!!!

Được rồi. Không bàn lại chuyện này nữa.

Trong thành phố Fuchsia, Black thấy có rất nhiều sách vở chuyên về chăn nuôi pokemon mà chỉ ở đây mới có. Khả năng là ảnh hưởng từ việc khu bảo tồn Safari Zone được xây dựng ở nơi này mà hình thành. Người nghiên cứu về vấn đề này tụ tập về đây nhiều, sản phẩm, nhu yếu phẩm họ ưa thích xuất hiện nhiều cũng là chuyện tất nhiên. Hiện giờ Black cũng đang nghiên cứu một quyển sách giống như vậy.

Thật ra nội dung của nó khá giống với mấy sách dạy nấu ăn ở địa cầu.

Ừm! Với chiếc máy chế biến thức ăn mini cậu mới mua, thêm vào nguyên liệu có sẵn mua trong siêu thị và chút ti lệ chế tác được miêu tả trong sách... v v, cậu đang thử chế tạo thực phẩm thức ăn dinh dưỡng yêu thích giành cho lũ pokemon. Ngoài ra cái cậu hướng tới nhất là điều chế được những Potion - item (vật phẩm) có thể hồi phục các chỉ số của pokemon như Hp (thể lực), PP (mức lần ra chiêu)... cho đám pokemon. Tiếc là nhưng công thức chế biến chúng lại không có bán. Dù sao những thứ này thuộc về vật tư cấp chiến lược trong thế giới này rồi.

Tóm lại chỉ có thể bắt đầu dò tìm từ đám thức ăn được pokemon yêu thích đi. Dù rằng cả đám pokemon đã không còn hào hứng lắm với việc ngày qua ngày làm chuột thí nghiệm như ban đầu. Tuy nhiên tạm thời cậu còn chưa tìm được biện pháp nâng cao chất lượng cũng như mùi vị các loại.

Chẳng lẽ có bí quyết bất truyền gì đó ở đây???

Thế là giống như biết bao nhiêu các cô, các chị, các mẹ tương tự trên địa cầu mua sách nấu ăn về nhà. Sau một hồi làm theo hướng dẫn Black rất nhanh gặp phải vô số vấn đề quái nhiều. Thật tình sản phẩm làm ra so sánh với mục tiêu cách nhau quá xa.

Kiểm ai chỉ điểm được bây giờ nhỉ???

Ngừng lại công việc tìm tòi, Black bắt đầu tính toán tìm lối tắt khác.

Cậu đang nghiên cứu...

Một buổi sáng bởi vậy lặng lẽ trôi qua.

...

Nói trở về, sáng hôm nay cho đám pokemon tập luyện Black mới sức nhớ ra trong đội hình pokemon của mình lúc này lù lù ra một con Seel vô cùng khác biệt. Nói vậy là bởi vì ban đầu thu phục Seel mục đích là làm quà tặng cho Misty nên từ đó đến giờ cậu cũng không có đề ra chương trình huấn luyện gì cho nó. Thế là trong lúc bên cạnh bạn bè huấn luyện, cô nàng Seel lè loi ngồi chơi thật sự có chút rất hấp dẫn nhãn cầu. Để tránh đám pokemon còn lại so bì tị nạnh với nhau, vấn đề của Seel cần được giải quyết sớm.

Dù sao mỗi một huấn luyện viên pokemon đều có phong cách và phương pháp huấn luyện riêng. Đưa tặng cho Misty một con Seel hoang dã nguyên vẹn. Đối với một huấn luyện viên giỏi có khiếu ngạo của chính mình, tin rằng như vậy mới là món quà tốt nhất.

Hiện tại đã trở về trên đất liền, ít ngày trước có chút khúc mắc cũng giảm bớt, có lẽ ngày hôm qua quên mất chuyện này chính là thứ làm cho cậu thao thức mãi không ngủ được đi.

Đầu buổi chiều hôm đó, Black mang Seel đi gửi chuyển phát nhanh cho Misty qua pokemon center (trung tâm pokemon). Vốn dĩ ý định sau đó xuất phát đi dạo quanh thành phố tìm cách cải thiện năng lực chế biến thức ăn dinh dưỡng của mình. Tin rằng ở nơi ngay cạnh khu bảo tồn thế này sẽ có nhiều thứ có thể giúp đỡ cậu. Đáng tiếc có chuyện khiến cậu phải thay đổi kế hoạch.

...

- Ủ???

- Em muốn mượn lũ pokemon của anh để dùng?

Black nghi hoặc hỏi lại cô nhóc Leona. Phải rồi, hôm qua cũng quên luôn truy hỏi tại sao cô nàng lại đột nhiên muốn cho pokemon chiến đấu. Cũng tại cô bé thúc giục ác quá.

- Em... em...

- Anh có cho em mượn không???

A rồi! Không nói rõ liền đánh bài lý sự cùn. Người đâu thật là!!!

Nhìn vẻ mặt “không cho em, em sẽ khóc cho mà xem” của cô bé. Black ánh mắt thoáng hiện chút gian trá. Cậu thấp người xuống, đầu đặt ngang tầm nhìn cô nhóc. Trong ánh mắt có chút ngượng ngùng sợ sệt của Leona, cậu vẽ mặt nghiêm túc lên tiếng.

- Nghe này Leona!

- Pokemon đối với một huấn luyện viên là vô cùng quan trọng. Chúng là đồng bạn trung thành tận tụy nhất, là đối tượng cần được chúng ta quan tâm, tin tưởng và tôn trọng.

- Anh không rõ em muốn mượn pokemon của anh để làm điều gì. Có điều là huấn luyện viên của chúng, anh cần có trách nhiệm hiểu rõ chúng đang làm gì, tình trạng như thế nào... v v. Nếu anh trao pokemon của mình cho em mà không biết sau đó em sử dụng chúng vào mục đích gì. Như vậy là đi ngược lại với lý niệm anh đang trông giữ bấy lâu nay.

- Một người nếu như lý niệm của chính mình cũng không tồn giữ được, chỉ biết nước chảy bèo trôi theo thời gian thì làm sao có thể thành công được.

- Em sẽ không mong muốn anh trở thành kẻ thất bại đi???

- Anh nói như vậy em hiểu không???

“Thật ra anh cũng không hiểu lắm. Chủ yếu là tò mò bé mượn pokemon làm gì thôi.” Trong lòng nghĩ vậy có điều Black về mặt giả vờ cực kì trang trọng khi nói. Leona cũng có chút choáng váng đầu óc. Có điều...

Hình như anh ấy nói có vẻ rất đúng, rất có lý, rất nghiêm trọng...

Và rất khiến người ta sùng bái nha!!!

- Được rồi, được rồi. Em kể cho anh nghe là được chứ gì. Hừ! người đầu mà nhiều chuyện.

Đỏ mặt quay đi, cô bé hứ hứ nói.

- Khả khả. Vậy nói anh nghe xem Leona đáng yêu của chúng ta chuẩn bị làm gì.

- Hừ!!!

Bất mãn vì Black lại trêu chọc mình, có điều Leona vẫn đúng là ngoan ngoãn nói rõ lý do muốn mượn pokemon.

Chuyện kể từ...

...

Sáng ngày hôm sau, Black theo chân Leona tới trường tiểu học Fuchsia cô bé đang học. Lại một ngôi trường được đặt tên theo địa danh...

Thật đúng là không có chút sáng tạo mà!!!

Được rồi. Black có mặt nơi này cũng là vì chuyện Leona mượn pokemon ngày hôm qua. Nói tới phải kể đến một chút ngôi trường cậu đang tới.

Giống như tất cả những ngôi trường ở thế giới này, tri thức về pokemon luôn có thể bắt gặp trong trường học dù ít dù nhiều. Pokemon luôn là vấn đề được đám học sinh yêu thích và đề cập lúc sinh hoạt trong trường. Khoe pokemon cũng như khoe đồ chơi xịn, khoe xe mới... ở địa cầu. Đại loại là như vậy!

Thế giới này huấn luyện viên pokemon giống như vận động viên thể thao của kiếp trước. Ai cũng có thể chơi thể thao, tuy nhiên năng lực, thành tích đạt được cũng như không- thời gian dành cho thể thao khác biệt theo từng người. Kể giỏi thì người ta tôn sùng còn kẻ gà mờ thì...

Không ai để ý đến!

Nha. Đòi học sinh mà không ai để ý đến là một chuyện rất nghiêm trọng biết không.

Vì vậy dù cho bạn có không thích pokemon, ghét cho pokemon chém giết đánh nhau... giống như trên địa cầu lười không muốn chơi thể thao (hoặc chủ yếu do quá gà) nam là rất khó kiếm bạn gái, nữ thì...

Được rồi so sánh như con gái không biết trang điểm vậy. Tuy không nghiêm trọng bằng nam khả năng không phải ai không tranh điểm cũng xinh đẹp tuyệt trần đúng không. Muốn hút hàng mấy anh Hot boy nổi tiếng cũng không thể không biết tí chút không phải.

Chuyện nó chính là như vậy đấy.

Ngoài ra, đối với đám học sinh bình thường đang theo học ở những ngôi trường tại các thành phố như thế này, một người có thể sở hữu một hai con pokemon là đã rất ghê gớm rồi. Đừng nói chuyện ra đường bắt tạm con pokemon mang về là được. Nuôi con chó con mèo cũng phải mất công sức chăm sóc chứ nói gì nuôi pokemon. Cũng chỉ có đám Caterpie và Weedle là ngoại lệ (vì chúng chuyên ăn cỏ và... chúng quá đông).

Khả năng đối với đám người ở thế giới này mà nói, Caterpie hoặc là Weedle thật là quá thông thường rồi. Thông thường tới chẳng ai muốn nuôi trừ đám mục tiêu huấn luyện viên chuyên nghiệp. Butterfree tuy rằng rất đẹp, Beedrill tuy rằng cũng mạnh, có điều xe đạp tuy tiện dụng nhưng so với toàn dân đi

xe máy thì có chút thua chị kém em

Đối với tuổi tác cũng như lịch duyệt của các bạn nhỏ đang trong giai đoạn khoe khoang là chính hiệu quả là phụ này, hai con pokemon đó giống món đồ chơi bằng đất giữa rừng đồ chơi điện tử tinh xảo thật khiến người ta có chút không tí động lực nào để mà thu thập nuôi dưỡng. Chưa nói tới việc nữ sinh thường ghét sâu bọ, nam sinh đương nhiên muốn tốt mặt mũi, không ý tứ bất chúng coi là thứ để khoe khoang.

Tất cả tạo thành người bình thường sở hữu pokemon rất ít. Người nào có được một vài con pokemon lạ lạ hoặc mạnh mẽ đều là đối tượng được bạn bè xung quanh ước ao ngưỡng mộ.

Tuy nhiên một vài người xung quanh ngưỡng mộ so với cả trường ngưỡng mộ thì quá nhỏ bé hơn nhiều. Và việc tranh đoạt các danh hiệu trong các cuộc thi về pokemon ở trong trường luôn là tiêu điểm được muôn người chú ý. Cha mẹ tự hào về con cái, học sinh lấy le trước bạn bè. Người thi ai cũng có theo đuổi thôi. Nhất là ở độ tuổi như vậy. Rất dễ bị không khí xung quanh cảm nhiễm.

Đặc biệt là trường Leona đang học hôm nay sẽ tổ chức vũ hội trường. Vũ hội này có lịch sử đã rất lâu đời 3 năm mới tổ chức một lần. Nó được sửa đổi qua rất nhiều lần và càng ngày càng trọng yếu trong lòng học sinh và mọi người. Có thể nói nó là truyền thống không thể bỏ, là niềm tự hào của học sinh Fuchsia.

Tất nhiên trọng điểm cần nói ở đây là cuộc thi pokemon đối chiến. Người thắng bên nam sẽ dành được danh hiệu Vương tử rất oai, tiền thưởng, danh vọng vân vân đối với đám học sinh là vô cùng phong phú. Tương tự các cô gái cũng có sân chơi riêng của mình- tranh đoạt danh hiệu Công chúa.

Tối nay, Vương tử và Công chúa sẽ là người sáng chói nhất lễ hội. Được tiếp đón bằng những nghi thức chỉ có trong những câu chuyện cổ tích. Được sai khiến mọi người trong cả tháng học sau đó (tất nhiên là có chừng mực). Tiếp đó trong ba năm sẽ mang theo danh hiệu tiếp tục tồn tại. Trở thành đối tượng ngưỡng mộ của vô số học sinh. Nói chung theo kinh nghiệm mỗi lần tổ chức đều là một cuộc tranh đoạt không khoan nhượng. Có thể dùng cả một bài thơ để hình dung về chuyện này.

Bạn trai bạn gái có thể bỏ,

Thành tích học tập như mây bay,

Một khi Vương tử Công chúa vào tay

Anh chị em ruột cũng không thể khoan nhượng, cũng không thể khoan nhượng~

Tất cả chỉ vì mũ miện huy hoàng đêm nay,

Ôi quyền lực tối nay và về sau, sau nữa.

Tất cả đã không có gì quan trọng bằng, không có gì quan trọng bằng~

Ba năm một lần Vương tử và Công chúa giá lâm!!!

Ai sẽ là người chiến thắng tối nay, tối nay...

Hai người họ phải chăng sẽ cùng nhau tay trong tay,

Hay ngày sau trở thành hai kẻ thù truyền kiếp...

Tranh đoạt quyền lực đệ nhất trong trường học, trong trường học!!!

Chuyện của họ không ai biết rõ được, không ai biết rõ được~

Tình yêu hay thù hận đã không còn quan trọng nữa.

Bởi vì ta chỉ cần là người chiến thắng đêm nay.

Cùng mang theo chiến thắng bay bay bay!!!

Tất cả còn lại đều đã thành mây bay, mây bay...

Chạy và truy tìm Vương tử Công chúa ngay tối nay.

Ngay ngay ngay trong tối nay!!!

Đi ngay đi!!!

Hôm nay chính là một ngày như vậy đấy.

Vì danh hiệu công chúa, cô nàng Leona cũng bắt chấp rồi~

...

Kết thúc chương 143.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Thẻ lẹ

- Thẻ giới luôn tuyệt vời là thế... là thế ~ Minh lại táo bạo như vậy ... như vậy~

- (Lặp lại bên trên n lần)

- Không được! Không được!

- AAAAAAA!!!!!!

- Đồ khốn! Thật đáng ghét!!!

Black về mặt vô tình bản năng cách xa xa Leona ra một chút, làm bộ làm bộ hai người không quen biết nhau.

Dù sao nhiều người nhìn vào như vậy...

Được rồi. Có lẽ cậu nên đi đâu đấy quan sát. Nhất định phải đợi cô nàng bình ổn trở lại cậu mới có thể quay về.

Hình tượng a hình tượng~

Thật là!!!

...

Con gái sao không???

Dù sao một lúc trước không lâu ở đây cậu vừa được chứng kiến một phen “tê bức” đại chiến chém giết đồ mắt của các cô gái.

Thật là thê thảm không nổi nhìn. Nói tóm lại ai đã được chứng kiến trên mạng video nữ sinh ngoài đời đánh nhau giật tóc xé quần áo các thẻ loại thì sẽ hiểu. Đã vậy chuyện như thế cả hai bên lúc này còn kiên quyết từ chối con trai tham dự vào. Bởi thế cho dù Black có thương cũng không giúp gì cho được.

Nói chung đoạn tiểu sử đen hình ảnh không hài hòa này xin phép không được miêu tả kĩ càng ở đây.

Oke???

Được!

Vậy chúng ta tiếp tục...

Nói về lý do hai đám nữ sinh đánh nhau (một đám có Leona gia nhập) còn phải lần nữa lặp lại chuyện tranh đoạt danh hiệu Vương tử Công chúa hôm nay.

Vốn dĩ Leona và đối thủ truyền kiếp của cô ở trong trường đều không có hi vọng gì. Nói chung trước đó cả hai bên đều hiểu chiến thắng sẽ chỉ giành cho các bậc đàn chị các lớp trên. Hai bên cũng chỉ có thể để dành cơ hội một tranh cao thấp vào ba năm sau- năm học cuối.

Chuyện biến đổi đột nhiên khi đối thủ bất ngờ khoe khoang tuyên bố sẽ cướp lấy danh hiệu công chúa năm nay. Nếu như điều đó thành sự thật tới mà nói thì sợ rằng đây là cơn ác mộng kinh khủng nhất đối với Leona.

Chớ quên người đạt được danh hiệu Công chúa sẽ được quyền sai khiến người khác trong cả tháng học sau đó. Hơn nữa có chơi có chịu, dù cho nhà trường sẽ hạn chế những chuyện đáng tiếc xảy ra nhưng cũng không phải chỉ có hành hạ thể xác mới là đau đớn nhất không phải sao. Hơn nữa nếu không chấp hành sẽ phải đối mặt với học sinh toàn trường nhìn vào như thế nào.

Phải nói là Fuchsia là nơi sản sinh nhiều bậc thầy chuyên huấn luyện pokemon hệ Posion (độc) chính vì những hoàn cảnh từ nhỏ này sao không? Tỷ lệ pokemon hệ này xuất hiện ở đây cũng cao hơn hẳn.

Có lẽ chỉ là trùng hợp đi.

Đôi lúc kết quả sau khi vũ hội kết thúc đối với một số bộ phận người có thể nói là rất tàn khốc. Dù vậy vũ hội vẫn được tổ chức, tranh đoạt vẫn tiếp tục không gián đoạn cho đến tận ngày nay.

Đã từng có năm người chiến thắng ngoan độc hành hạ kẻ mình khó chịu bằng cách yêu cầu đối phương đi dọn nhà vệ sinh ngay khi đêm vũ hội chúc mừng ngay lập tức bắt đầu. Tương tự cả trường đều vui vẻ tham dự vũ hội hóa trang trong khi mình bị đối phương chỉ mặt gọi tên kêu đi dọn nhà vệ sinh trước mặt mọi người. Có chơi có chịu khả năng...

Cái này thật sự cũng là một phần nguyên nhân không thể thiếu để không ít người điên cuồng tranh đoạt Vương tử Công chúa. Hoặc ít ra hi vọng bạn bè người thân của mình đạt được một trong hai danh hiệu. Bởi lẽ có thể đối mặt với mệnh lệnh sai khiến của Vương tử chỉ có thể là mệnh lệnh trái ngược của Công chúa và ngược lại. Nói chung theo tâm lý mọi người đều hi vọng Vương tử và Công chúa luôn làm trái với nhau. Như vậy dù sao cũng an toàn không phải. Tất nhiên những kẻ xui xẻo từng trêu chọc cả hai ngoại trừ.

Và vẫn còn nhiều cách đối xử oái oăm khác trong những ngày sau đó nữa. Giống như ví dụ bắt dọn vệ sinh ở trên. Cuối cùng người có danh hiệu mang theo về mặt kiêu ngạo “tha chết” cho đối thủ cũ. (người đạt danh hiệu còn lại thờ ơ không liên quan). Khả năng một tháng sau đó thì thật sự là địa ngục học đường cầu anh bạn này rồi.

Tổng kết lại này mới chính là nguyên do Leona cuồng cuồng bắt chấp tất cả muốn giành chiến thắng.

Ít nhất...

Quyết không thể để đối phương giành được danh hiệu Công chúa kia.

Nói trở lại, trước khi phân tích tình hình đối thủ cần đối mặt, chúng ta tạm thời nói rõ hơn về thể lệ cuộc thi.

Đối với đám con trai thì rất đơn giản. Tất cả theo đuổi sức mạnh tối thượng. Nói chung là thi đấu pokemon đối chiến. Kẻ thắng cuối cùng đạt được danh hiệu Vương tử. Ngược lại đối với con gái thì ý vị hơn nhiều. À bật mí ở đây là người thi đấu pokemon đối kháng có thể mượn pokemon từ người khác, miễn là bạn chiến thắng trên võ đài là được. Dù sao đối với pokemon mệnh lệnh từ người không phải huấn luyện viên của mình đôi khi rất khó khiến nó nghe theo.

Cuộc tranh tài bên phái nữ luôn rất được mọi người quan tâm bởi lẽ nó đa dạng đặc sắc hơn nhiều. Cuộc tranh tài được chia thành nhiều vòng tính điểm.

Người có thể đạt được danh hiệu Công chúa chỉ khi đạt được số điểm cao nhất khi kết thúc. Vòng thứ nhất là tham dự các trò chơi, cuộc thi nhỏ vào buổi sáng. Có vô số trò chơi và cuộc thi nhỏ mà không ai có thể tham dự hết được. Có điều mỗi trò chơi, cuộc thi nhỏ giành lấy một ít điểm cũng có thể gom lại được khá nhiều. Đôi khi chỉ một xiu điểm thôi cũng đã là chênh lệch giữ thiên đường và địa ngục rồi.

Các cô nàng có tham vọng cũng không thể không gồng mình lên mà cố gắng tham gia càng nhiều càng tốt. Cũng nhờ đó mà các cô nàng ngày hôm nay tha hồ mà phô bày tài năng lẫn nhược điểm xấu từ nấu nướng đến thể thao, từ tri thức đến thường thức,...

Đẹp mắt như cuộc thi trang phục thời trang, thi sắc đẹp, Trêu người như thi thi bắt trước hành động quái dị, thi ném bánh đại chiến... Nói chung rất đa dạng. Đặc điểm chung là càng oái oăm càng trêu chọc hành hạ người tham gia thì điểm giành được khi thắng lại càng cao. Đây coi như đền bù cho việc biến thành trò cười cho người khác.

Tổng hợp lại vòng thi này coi như để những người không có mấy hi vọng cũng được thưởng thức niềm vui tranh đoạt cũng như một biện pháp làm náo động toàn trường. Khách tham quan thì luôn là những người thắng cuộc vui vẻ nhất!

Nói chung ai cũng có sở trường riêng, dù không đứng đầu đạt điểm tối đa nhưng tham gia nhiều thì dù xếp hạng sau cũng chưa chắc đã không có cơ hội. Có một lần có cô nàng siêu xấu xí ở câu lạc bộ vật thể lực siêu khỏe lập kỉ lục tham gia 53 trò chơi, cuộc thi nhỏ vào buổi sáng, đạt tới gần một nửa tổng số trò chơi và cuộc thi nhỏ năm đó (có 128 trò chơi và cuộc thi nhỏ tổ chức vào buổi sáng). Điểm số dễ dàng đứng đầu vòng một hơn nữa vượt quá xa người thứ hai làm cho toàn trường giật mình kinh ngạc.

Cũng may năm đó cô nàng xấu xí đạt điểm rất thấp trong hai cuộc thi sau nếu không thật sự là thảm họa trong lịch sử về sắc đẹp của Công chúa. Chắc hẳn nếu cô bé thành công, đám ảnh lưu niệm bảo tồn trong trường sẽ tương đương đặc sắc. Hơn nữa tới lúc trả thù... (khà khà, mọi người hiểu đấy!)

Từ đó người ta rút ra bí quyết vòng một chỉ cần sức khỏe là có thể thỏa mái vượt trước đón đầu.

Vòng thi thứ hai buổi chiều lại trở về với cuộc thi pokemon đối chiến truyền thống tổ chức cùng nam giới.

Đến lúc này bên tranh tài bên nữ ngược lại nhiều khi làm người ta dở khóc dở cười. Thật sự là tốc độ các trận đấu của nó quá nhanh và chất lượng...

Vô cùng thâm thúy!!!

Có tình huống hai bên lên sân cho gọi ra hai con Caterpie ra đứng xong nhìn nhau. Đầu rõ ràng là trường hợp cổ đấu ăn xôi biết không có kết quả nhưng vẫn gắng mang Caterpie mới bắt ra tranh thủ thứ tự xếp hạng để kiểm điểm số.

Ấy vậy mà trong lịch sử có không ít lần tổ chức nàng Công chúa thắng cuối cùng lại thật sự nhờ đó mà giành chút điểm chênh lệch cướp danh hiệu. Đặc

biệt nhất là một lần sau đó được đặt tên trên chọc là vũ hội sâu bọ.

Cuộc đấu buổi chiều của nữ chỉ cần vừa ra sân hai bên luôn luôn tung ra Caterpie hay Weedle để tranh hơn thua. Ván đấu lập tức được sử hòa, hai bên chia đôi điểm. Cuối cùng người chiến thắng vòng hai là một cô bé sở hữu Pidgey. Pokemon của cô dọa ăn sạch đám pokemon đối thủ khiến mọi đối thủ còn lại thất bại. Chiến thắng tuyệt đối vòng hai khiến cô trở thành Công chúa sau khi vũ hội sâu bọ năm đó kết thúc. Một kết quả mà trước đó không ai ngờ đến.

Phải nói là dù cho chỉ dành chút thời gian buổi chiều nhưng cuộc thi bên nữ lại thường thường là bên kết thúc trước. So với bên nam thi đấu cả sáng lẫn chiều quả nhiên là vô cùng khác biệt.

Vòng hai chính là như vậy.

Còn đến sau đó,...

Bên nam thường bắt buộc phải kết thúc cho ra danh sách trận chung kết trước lúc chập choạng tối. Đến khi sau bữa cơm tối, các cô nàng lúc này sẽ mặc những bộ cánh đẹp nhất để tham gia sân khấu tuyệt nhất với cách cô gái trong ngày. Lúc này cũng chỉ có 12 người đạt số điểm cao nhất và có tiết mục đăng kí tham gia mới được dự thi. Tối đa cũng không cho phép vượt quá 16 người. Các trường hợp khác đều sẽ được bàn bạc tìm cách giải quyết kín từ trước đó. Trận chung kết bên nam sẽ được tổ chức trước.

Sau đó là vòng thứ ba thi về pokemon sắc đẹp. Vương tử lúc này sẽ trước tiên đi thay trang phục cũng như tuyển chọn tùy tùng cho mình. Còn bên nữ, kết quả vòng thứ ba không chỉ là ban giám khảo chấm điểm mà còn ảnh hưởng bởi số phiếu tán thành của người xem. Sau khi thứ tự xếp hạng được sắp xếp ra, từng người điểm số sẽ được cộng thêm điểm theo những mức có sẵn tương ứng với thứ bậc của mình. Kết thúc vòng ba cũng là thời điểm công bố danh hiệu Công chúa thuộc về. Tiếp sau đó sẽ là thời gian tự do trước khi Vương tử và Công chúa giáng lâm.

Có thể nói một loại sắp xếp từ đầu đến cuối bài bản kích thích khiến cho vũ hội ba năm một lần của Fuchsia vô cùng nổi tiếng và được vô số người truy phùng. Cũng chính là vũ hội cấp tiểu học còn có chút nhỏ chứ nếu là vũ hội của trung học và đại học lần lượt vào năm sau và năm sau nữa, khi đó mới thật sự là náo nhiệt kinh khủng. Hiện tại mới đó thôi Black cũng có chút cảm nhận được phần nào mị lực hấp dẫn của vũ hội ở Fuchsia rồi.

Cũng thật tuyệt vời không phải sao???

...

Kết thúc chương 144.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Mùi vị quái lạ

Thời gian lặng lẽ trôi qua, công việc chính của Black trong buổi sáng thật ra chính là cầm nước nóng, khăn mặt mềm, đóng vai người chăm sóc sức khỏe cho cô nàng Leona tham gia các trò chơi, cuộc thi nhỏ. Bên cạnh hai người cũng lục tục bắt gặp không ít cô bé gái mang theo anh trai hoặc cha mẹ đi theo cổ vũ chăm sóc khi đi đến nơi thi.

Nói tới gia đình, Leona cả bố và mẹ đều thường xuyên công tác xa nhà, ông bà nội ngoại cũng đã có tuổi không thích hợp theo chân cô bé tham gia những hoạt động như thế này. Cũng may cuối cùng cô nhóc kéo được Black vốn đang tò mò vũ hội tổ chức như thế nào tới làm lao động miễn phí. Cũng bởi vậy lúc này cô nàng có thể giống như những người khác được hưởng người thân quan tâm chăm sóc trong khi mệt mỏi suốt thời gian tham gia các cuộc thi. Mỗi lần nhìn Black đứng lúc đưa nước, thay khăn mặt hay như lúc đối phương giúp đỡ chen lấn đi báo danh hộ, Leona trong lòng cảm giác có chút thật ấm áp và cảm động.

Ít nhất Black đã không còn chỉ là túi tiền quà đi động trong mắt cô bé nữa. Thật không biết Black biết được ý nghĩ này trong lòng cô nàng sẽ có cảm tưởng gì.

Có được người quan tâm quả nhiên thật tốt!

Nhìn Black yên lặng đứng ở chỗ khán đài, Leona thầm nhủ như vậy.

Phía bên kia, Black chợt nhiên cảm giác cô nhóc có vẻ như đột nhiên trở nên rất sung sức hơn so với lúc này.

Chẳng lẽ là để giành sức lực cho cuộc thi chạy bây giờ.

Tiếng cổ vũ của mọi người bên cạnh làm Black vội nhìn lại, tiếp đó cũng hòa theo mọi người lớn tiếng cổ vũ người thi bên trong. Còn vấn đề vừa thoáng qua khi này.

A rồi! Cậu có đặt vấn đề gì sao không???

- \$%^&\$&*^&*&%^*abcxyz...

Rồi. Vòng thi buổi sáng vẫn còn tiếp tục.

...

Đáng lẽ nguyên bản dự định chỉ tham dự tổng cộng 11 trò chơi và cuộc thi nhỏ vào buổi sáng, vì có sự giúp đỡ của Black, hai người vội vội vàng vàng bốn ba đã khắp 17 sân bãi tổ chức, hơn nữa may mắn đạt được thành tích cũng không tồi.

...

Gần trưa, Leona cuối cùng thở phào nhẹ nhõm vì đã kết thúc chuỗi thi đua của mình. Hiện tại là lúc thật nhanh đi tắm.

Nguyên nhân bởi thời điểm tham gia chơi trò chơi cuối cùng vừa rồi thân thể và tinh thần cô nhóc đã bị tàn phá quá mức. Trò chơi này quả nhiên đúng là trò được bình chọn là đáng ghét nhất nhất vũ hội.

Ngày này ban tổ chức luôn cố tình sắp xếp một số trò chơi để thử thách đám người dự thi. Vào buổi sáng số lượng trò chơi và cuộc thi nhỏ được tổ chức rất lớn. Việc tham gia chỗ nào từ bỏ chỗ nào luôn cần được tính toán sắp xếp kĩ lưỡng từ trước đó sao cho hiệu quả cao nhất. Mỗi người đều có rất nhiều lựa chọn. Vì vậy một số trò mang tính thử thách cao cũng có thể từ bỏ. Khả năng đến giữa trưa như thường lệ sẽ tổ chức trò chơi ném bánh trúng thỏi thăm họa.

Người tham gia xong trò này cả người đảm bảo không còn một chỗ nào không bị bôi bẩn lên bởi bánh bơ kẹo có mùi vô cùng kì quái. Các loại tóc tai mặt mũi hình tượng sau khi chơi xong, đối với các cô gái có thể nói là vô cùng thê thảm. Đã vậy điểm số đạt được nếu tham gia lúc nào cũng rất cao. Kết quả muốn đạt danh hiệu Công chúa thì không thể bỏ qua không dự thi. Trò này đặc biệt tổ chức để tàn phá tinh thần của những kẻ muốn đạt được danh hiệu. Vì vậy nó đặc biệt chỉ tổ chức nó khi tất cả các cuộc thi khác đã kết thúc.

Có thể nói mỗi kì Công chúa nào xuất hiện đều sẽ có vết nhơ hình tượng trong trò chơi này. Ảnh Công chúa bị bôi bết ngập tràn trong bơ kẹo trứng thối bốc mùi luôn là thứ được mọi người yêu thích lấy làm trò đùa. Tất nhiên bàn kín kín một chút nếu không là chết với Công chúa ngay. (khà khà, con bé đó bốc mùi thật kinh tởm)

Leona muốn đạt được danh hiệu cũng không thể ngoại lệ. Đương nhiên đối thủ của cô nàng cũng như vậy mang theo tâm tình sợ hãi tham gia.

Kể từ gặp nhau hết sức đỏ mắt. Hiển nhiên cả hai bên đều mạnh tay tàn phá dung nhan cũng như tinh thần của đối phương trong cả cuộc thi. Cuối cùng hai người đều không chịu được nữa, ngã khụy và nôn thốc nôn tháo khi rời sân thi đấu sau 10 chiến tranh. Thời gian ở lại yêu cầu tối thiểu là 5 phút và cần đạt một số điều kiện mới có thể đi ra. Tất nhiên so ra kém với cô bé cuối cùng kiên trì đánh bại tất cả đối thủ sau phút thứ 19 sống trong bãi chiến trường đủ mọi thể loại hỗn độn mùi và vật thể.

Black nhìn đoán chừng các cô nàng tham gia sau đều sẽ ám ảnh một thời gian dài với những món mềm mềm và nhóp nhép cho mà xem.

Mềm ôi. Giờ này Black mới hiểu được hồi sáng trông thấy các cô nàng chiến tranh so với lúc này thật có thể nói gọi bằng cu. Quá trẻ con rồi!

Ngược lại đám người không lắm quyết chí tranh đoạt đều sợ hãi mà bỏ qua trò này. Nói chung qua người tham gia trò chơi này hầu như có thể xác định những ai có ham muốn cũng như thực lực tranh đoạt danh hiệu công chúa đêm nay. Thường thì không ít cô nàng chơi xong trò này bị ám ảnh quá lớn nên thành tích sau đó kém hơn mong muốn. Bởi thế cho nên lúc này vào sân tất nhiên đều là đối thủ tranh đoạt danh hiệu nặng kí. Ra tay tàn phá tinh thần những kẻ bên trong tất nhiên là mỗi người dự thi đều sẽ làm không khoan nhượng.

Còn đối với những người không tham gia. Sau này thời gian cả tháng phải nghe theo một người nào đó. Hiện tại hiển nhiên là hà hê khi được chứng kiến kẻ đó chịu khổ trước rồi.

Đoán chừng này cũng là một trong những dụng ý của việc tổ chức trò chơi này đi.

Buổi trưa, vòng một cuối cùng đúng hẹn kết thúc.

...

- Người em còn mùi không?

Leona thân thể áp sát, ánh mắt mong ngóng hỏi Black.

- Cái này...

- Em muốn anh nói thật hay nói dối???

Black rất tế nhị trả lời.

- Trò chơi chết tiệt! Cả đám đáng ghét kia nữa!

- Hừm! Anh cứ đi chơi trước đi. Em có chút việc.

Nhỏ giọng oán giận, Leona bỏ lại Black tại chỗ nhanh chân rời đi.

- Đây...

Cuối cùng Black cũng không nói cản lại. Đoán chừng cô nàng lại một lần nữa đi tẩy rửa rồi. Đây cũng không biết là lần thứ mấy từ sau khi chơi trò kia nữa. Black rảnh rồi nghe được người ta truyền nhau, đám bánh thổi làm vũ khí kia được tẩm một loại thuốc mùi rất khó giặt sạch, mùi vị tuy không nồng nhưng...

Khục khục! Mọi người hiểu đây.

Có lẽ là Leona cũng biết là khó có thể giặt rửa nhưng ai bảo là tâm lý luôn tác quái rất khó chịu đây. Sợ là ai đó có tẩy hết mùi trên người cũng không ngăn được ánh mắt quái dị từ người khác để mà tự mình nghi thần nghi quỷ đi.

Nói tới ban tổ chức cũng rất tâm lý với các cô gái. Tuy rằng tàn phá... à không, đúng là sau khi trò chơi buổi sáng kết thúc, đầu buổi chiều các cô nàng hầu như không có việc gì quá cần thiết có mặt cả. Như vậy đúng là có rất thời gian dành cho việc tắm rửa. Hiện giờ nóng bỏng nhất có lẽ là thi đấu pokemon bên nam giới đi. Dù sao buổi sáng vòng loại coi như cũng loại hết đám gà mờ đi rồi. Bây giờ là lúc đám chuyên nghiệp tỏa sáng cùng nhau.

Nghĩ nghĩ, Black cũng không tiếp tục ở lại chỗ này chờ đợi Leona mà dời chân đi tới quan sát thi đấu. Có thể đám bạn nhỏ nam giới này trình độ không cao, khả năng cả đám thường mượn được rất nhiều pokemon khủng. Bởi vậy chiến đấu cũng không phải kiểu không có gì đáng xem. Ngắm nhìn những con pokemon hiếm, siêu hiếm xuất hiện cũng là việc công tôi. So với tham quan trong Safia Zone còn đa dạng, quan sát lại hiệu quả và nhàn nhã hơn nhiều.

Dù gì cũng là vũ hội được tổ chức truyền thống từ bao đời, cha mẹ anh chị chắc cũng hiểu được tâm trạng khát khao chiến thắng của các bạn nhỏ. Cho con cái, em trai mượn pokemon cũng là chuyện quen thuộc ai ai cũng làm.

Nói vậy đây cũng chính là quy định ngầm đối với cấp tiểu học mọi người cùng tuân thủ. Cuộc thi bên nữ chỉ có thể mượn pokemon tham gia pokemon sắc đẹp vào buổi tối, thi đấu buổi chiều kiên quyết phải là pokemon của mình và được đăng kí và kiểm tra sơ qua từ trước đó. Bởi thế Black muốn cho Leona mượn Pidgeotto đi ăn sạch đám sâu Caterpie, Weedle cũng không được.

Ngược lại bên nam giới thì ngầm chấp nhận vòng đấu từ buổi chiều trở đi có thể mượn pokemon tham chiến để gia tăng độ hấp dẫn của trận đấu. Buổi sáng sự chú ý của mọi người đa phần chủ yếu cho các cuộc thi của nữ giới nên quy định cũng khá lỏng lẻo.

Đến khi lên cấp trung học, đại học thì người dự thi phải trăm phần trăm sử dụng pokemon của chính mình. Đối với việc này dù sao học sinh tầm tuổi tiểu học nhìn chung có chút nhỏ, nếu không làm vậy cũng khó mà cho vũ hội xứng tầm với việc ba năm mới có một lần.

Nói tới tại sao Leona lại không mượn pokemon của ông nội nàng nhỉ.

Thật là kì quái!

...

Khu vực giành cho khán giả nơi sân thi đấu.

- Oa!!!!

- Hừm???

Black nhìn con Onix khổng lồ xuất hiện nơi sân đấu cũng không thể không giật mình. Bởi lẽ nó thật sự rất rất to rồi. Chẳng lẽ là cá thể biến dị trong loài Onix? Hình thể của nó phải to lớn gấp ba lần con bình thường.

Nhớ tới Onix của Brook gặp ở Pewter cùng với con Onix rất lớn cậu gặp lúc đi cùng Red, Black hơi làm chút so sánh liền xác nhận con Onix này có lẽ thật sự là đột biến cá thể. Hình thể của nó thật sự quá lớn rồi.

Black có chút hâm mộ trong lòng nổi lên. Nếu cậu mà có con Onix này trong tay...

- Rốt...!!!

Lau lau lại khóe miệng vô hình rơi ra nước miếng. Chẹp. Nói vậy Onix vốn lợi thế chính là cơ thể to lớn và rắn chắc, con Onix kia thật sự là quá tuyệt.

Cách đó xa xa trên khán đài nổi lên chút âm thanh ồn ào. Black vênh vênh tai lên lắng nghe. Rất nhanh cậu rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Vừa rồi dưới sân hiển nhiên sau khi cậu nhóc tung ra Onix khổng lồ, đối thủ của cậu đã không có cơ hội lật bàn rất nhanh bị hành hạ thua vô cùng thảm. Trên khán đài vừa rồi xôn xao khởi điểm đúng là chỗ cha mẹ cậu bé thắng trận. Nghe người bên cạnh truyền nhau, cha cậu nhóc bỏ ra rất nhiều tiền mua con Onix này về cho con trai tham dự vũ hội năm nay. Đám người bên cạnh nghe xong giá cả đều xuyết xoa với nhau mãi nên mới gây ra nổ động như vậy.

Ừm. Nói tới những ngày như thế này cũng là cơ hội để cho các bậc cha mẹ gia đình khá giả thể hiện không phải sao.

Một trận đấu mới lại tiếp tục.

...

Kết thúc chương 145.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Thuế nuôi dưỡng

Xưa có câu ca dao:

Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

Lại có lời bài hát:

Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào. Tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào. Lời ru êm ái như đồng lúa chiều rì rào. Tiếng ru bên thềm trăng tà soi bóng, mẹ yêu~

Công cha nghĩa mẹ ơn thầy. Vì con cái, sức mạnh của mẹ cha có thể nói là đã được nâng lên tới mức cực hạn. Ban đầu Black còn cho rằng đám học sinh tham gia dù sao mượn pokemon cũng phải có ý có tứ một tí.

Ở trong tư tưởng của Black, đi tham gia thi đấu mà mượn pokemon người khác để giành chiến thắng giống như là đang tiến hành gian lận vậy. Đối với người khác là rất không công bằng, thậm chí làm vậy cũng là đối với chính mình không công bằng. Dù sao ai có thể vỗ ngực trăm phần trăm nói rằng điều kiện gia cảnh nhà mình là tốt nhất, mình có thể mượn được pokemon mạnh nhất, chỉ cần cho phép mượn pokemon tham gia là chắc chắn sẽ giành được chiến thắng...~

Đúng vậy, đối với trình độ của đại đa số đám học sinh nam tuổi này mà nói, chiến đấu pokemon chỉ là hai bên lần lượt cho pokemon ra đòn lẫn nhau thôi. Tung pokeball, kêu tiếng tấn công sau đó chờ chiến đấu kết thúc. Bên nào ngã xuống trước thì thua cuộc. Trong trường tiểu học nam sinh cao nhất là 11 tuổi bằng tuổi Black, cũng chính là tuổi của Red, Green. Có điều trên đời này có bao nhiêu thằng nhóc trình độ bằng được ba người bọn họ chứ. Ít nhất là ở Fuchsia thì chưa thấy xuất hiện.

Những trận kịch tính lấy yếu thắng mạnh dù sao cũng là chuyện rất ít xuất hiện. Bởi thế cho nên việc ngầm cho phép mượn pokemon thật sự là bắt nguồn của việc không công bằng.

Nói đi nói lại thật ra là đối với người đến từ địa cầu như Black mà nói, đi thi tiến hành gian lận cần che che giấu giấu một chút làm quen rồi. Hiện tại chứng kiến người người gian lận, nhà nhà gian lận, ban tổ chức cũng nhìn thấy gian lận. Đã vậy lại còn gian lận trắng trợn như vậy.

Thật tình làm cho kẻ bao lần coi bài bị bắt khi thi như Black làm sao chịu nổi~

Người với người quả nhiên tức chết người~

Thế giới so với thế giới thật sự là...

Thôi. Khỏi nói!!!

Black mặt ỉu xiu, tinh thần có chút hoảng hốt chứng kiến từng con từng con pokemon hoa lệ xuất hiện trên sân đấu.

Chiến đấu nội dung thật không có gì đáng xem hay bình luận. Tóm lại là rất đơn điệu, thua xa xem thi đấu trên tivi. Ngược lại mọi người cũng không để ý chuyện này. Tất cả người trên khán đài hiện tại chỉ quan tâm là...

- A! Ông cho con ông mang hai con Victreebell và Nidoking đi dự thi?

- Cái gì??? Cả hai lại đều là con đầu đàn... Ừm! Không tồi, không tồi thôi.

- Sao cơ? Tồi ấy hả?

- Ngại quá ngại quá!!! Tôi kiếm mãi mới được bộ ba con pokemon khởi đầu Charizard, Blastoise và Venusaur cho thằng nhỏ. Nghe người ta nói xếp đội hình đa dạng thuộc tính rất quan trọng.

Đây là hai người cha đang trò chuyện chia sẻ kinh nghiệm với nhau.

Gần đó...

- Thằng nhỏ ở nhà cứ năn nỉ mãi, năn nỉ mãi~

- Tôi và ông nhà tôi phiền quá thể là bảo nhau đi mua hai con Arcanine với Rapidash về cho nó mang đi. Buổi tối bàn với nhau, mua Arcanine về cho nó trông nhà trông cửa bảo vệ cũng tốt. Còn Rapidash thôi thì mua về sau này cho nó chở thằng nhóc đi đến trường cũng được. Lại lấy con Ninetales của chị gái thằng bé. Ngày xưa nhờ nó mà con gái tôi đạt điểm cao nhất vòng pokemon sắc đẹp đấy.

- Haizzz! Cũng thật là mệt với cái vũ hội này. Con cái cứ đến tuổi là đứa nào đứa nấy cũng tranh cái gì Vương tử với cả Công chúa. Ở nhà chúng nó chẳng còn sướng hơn hai cái vị ấy bao nhiêu lần ấy chứ. Làm cho chán ở nhà ra rồi còn đua nhau đi tranh làm ở trường.

Một bà mẹ A phàn nàn, tiện thể cười cười hé lộ gia đình có điều kiện.

- Trẻ con mà. Biết làm thế nào được. Tôi cũng bảo với ông nhà tôi thôi thì cứ mang con Machoke giúp việc ở nhà mình đi. Tranh thủ cho nó ra vận động vận động chứ lâu không ra ngoài bắt thịt nó mềm oặt đi mất rồi.

- Thằng bé nó cũng ngoan, không có hư thân đòi hỏi mua pokemon như các nhà khác.

Đây là một bà mẹ B khác nâng nâng lên con trai của mình để phản kích. Một bà mẹ rất khôn khéo và tinh tế không phải sao???

- Ở đúng đấy thôi, chúng nó nào có biết đâu rằng thiên hạ người ta điều kiện hơn nhà mình đấy ra đấy. Mua về rồi nào có thắng được đâu.

Một bà C khác đứng bên cạnh bỏ đao, triệt để khinh bỉ đám nhà giàu ngu ngốc. Thằng tính quá chẳng?

- Phải rồi. Mua về để rồi nuôi pokemon cũng tốn kém, mệt mỏi lắm chứ có phải đùa đâu. Nhà tôi có con Machoke ấy từ hồi ông nhà còn trẻ nuôi tới tận bây giờ ngày ngày cũng chỉ biết cho nó phụ làm việc vặt trong nhà thôi. Ấy là đám còn lại khác ông ấy thả trở về tự nhiên hết rồi đấy. Nếu như còn không khéo lần này mang đi lại được việc không biết chừng.

Thấy có người cùng chung chiến tuyến, bà mẹ B nhà có Machoke liền khéo léo đá cầu trở lại. Kẻ xướng người họa ra đòn quá chuẩn. Tất nhiên hồi cuối không quên tú tú năng lực ông chồng nhà mình.

- Ừm. Cũng tại chính phủ đánh thuế nuôi pokemon cao quá. Nghe đâu bảo cái gì mà hạn chế vũ lực giấu trong nhân dân linh tinh. Tôi chả biết chứ họ hàng nhà tôi đám thanh niên cứ đến tuổi bắt đầu chịu đánh thuế mà không kiếm được tiền gia đình đều bắt trả lũ pokemon về tự nhiên hết.

- Học hành thì không học, suốt ngày chơi với bời. Nhất là cái đám ăn no rừng mỡ cứ đòi đi lữ hành ấy. Ra ngoài lăn lộn màn trời chiếu đất mà tưởng dễ à. Có khi chết ở xó nào ấy cũng chẳng có người biết mà chôn cho đâu. Ngu lắm cơ nhưng mà bảo thì chả nghe!

Thấy đối phương tiếp lời mình lại còn dám nói khinh thiên hạ, tính cách này bà ta ghét nhất. Thế là bà C cũng lộ lộ ra một tí kiến thức cho đám đồng giới cả ngày chỉ biết loanh quanh xó bếp này biết rõ mặt đời.

- Nhà của cô cũng vậy hả? Giống nhà tôi quá. A mà dạo này cô có còn đến cửa hàng thẩm mỹ viện ngày trước không. Tôi bảo này. Gần đây mới mở cửa hàng ở chỗ....

- \$^@\$%^%^&*@&*(#

Bà D ngồi tùm tùm nhìn mãi không nhận được cũng xô vào tám chuyện. Có điều nội dung thì hơi có tí lan man lạc đề. Mà mà... này cũng không quan trọng gì lắm thôi~

Được rồi. Đây lại là một nhóm mấy bà nội chợ gia đình đang trò chuyện. Bên cạnh cũng còn có không ít nhóm người tụ tập nói chuyện tán phét với nhau. Dù sao chiến đấu nó cũng chỉ có như thế. Bùm bùm chít chít cong cong mấy cái là xong. Mọi người chủ yếu chỉ nhìn quan sát xem hai đứa bé trên đài tung ra là pokemon gì sau đó mặc kệ. Đội tí hai bên đánh xong biết kết quả mới phán lên câu.

A, Con pokemon này khỏe nhỉ.

B, Ghê thật. Nhà nào lại bỏ tiền mua con pokemon khỏe thế.

C, Ha ha, nhà ai có con pokemon yếu thế này mà cũng dám cho con mang ra đấu. Mất mặt cũng mất mặt cả năm luôn rồi.

D, Các câu nói khác.

Vô số người quây vào nhau trò chuyện. Cả năm mới có một lần tụ hội đông vui như vậy. Lần này đi tính ra cũng không tồi.

Ngược lại Black chẳng quen biết ai, gặp tình hình trên sân quanh đi quẩn lại vẫn vậy liền vênh tai lắng nghe mọi người tám chuyện. thình thoảng cũng biết

được không ít thương thức đòi thường.

Nhất là vừa rồi nghe ra được thông tin, hóa ra liên minh pokemon lại có tiến hành đánh thuế nuôi dưỡng pokemon khi người sở hữu đến tuổi. Bảo sao pokemon con nào con ấy nguy hiểm hơn cả súng mà mỗi nhà không nuôi lấy vài con phong thân. Nhờ kẻ xấu lợi dụng pokemon làm ác chẳng lẽ đợi có hậu quả mới nhờ cảnh sát giải quyết thì chẳng phải là quá muộn. Còn cái gì hạn chế vũ lực tại nhân dân lành tính không tìm hiểu kỹ cũng được. Đợi đến khi cậu đến cái tuổi bị đánh thuế đó tin rằng cũng không ngại gì mấy đồng tiền thuế nuôi dưỡng hàng năm đến cảnh bị buộc phải thả lũ pokemon về rừng.

...

- Cái gì???

Đây là một người đàn ông đang nghe người bên cạnh nói chuyện bật thốt lên.

- Sao thế? Tôi nói bình thường gì đâu mà ông phải ngạc nhiên.

Người đàn ông đang nói chuyện bất mãn cau mày. Đang nói hay thì bị cắt ngang như vậy thật mất hứng.

- Hì... Không ngờ lại có người cho con mang cả loại pokemon này đến.

Một người khác vừa rồi cũng đã nghe lúc này xuyết xoa thán phục.

- Cái gì đâu ... chứ!

Người đàn ông nghe vậy khó chịu nói, vừa quay đầu nhìn rõ thứ trước mắt cũng không thể không lắp bắp sợ.

Thật sự là ...

Nhà nào lại dám cho con mang loại pokemon này tới chứ!!!

...

Gần đó, Black cũng vô ý thức gật gật đầu chấp nhận ý kiến của đối phương. Trong lòng thì ghen ghét dữ dội.

Khốn nạn... dám con ông cháu cha!

Cậu thấy gì mà cũng phải bật thốt ra như vậy.

...

Quay trở lại thời gian một phút trước trên sân đấu.

- Làm sao? Gặp tao trên sân đầy mây căng thẳng lắm hả.

- Hê hê, tao nhớ có thằng ngu nào đó bảo rằng muốn ngăn cản không cho tao đạt danh hiệu Vương tử cơ mà.

- Thế nào? Sao mới đây mà lại tịt ngòi rồi. Trước kia còn ngông nghênh lắm cơ mà.

Phía bên trái một cậu nhóc mặc một chiếc áo thun tím, quần kaki đen, tóc vuốt keo dựng ngược nhìn rất phong cách đang mặt mũi khinh bỉ lên tiếng giễu cợt đối thủ. Thái độ ngược lại rất bình tĩnh nắm chắc phần thắng.

- Hừ! Gary, mày cũng không cần phải phách lối. Dù cho tao có thua mày cũng chưa chắc có thể trụ tới trận chung kết chứ chưa nói tới giành được Vương tử.

- Hôn nữa tao cũng chưa chắc đã thua.

- Tiến lên đi! Snorlax

- Z... z... z...!

-Ặc! Snorlax???

...

Kết thúc chương 146.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 147: Tiểu bá vương

Bất ngờ vì Snorlax hiện ra lại đang khò khò ngủ, cậu nhóc Chitaka huấn luyện viên thật có chút buồn khổ tuyệt vọng. Con Snorlax này là bạn chiến đấu ngày xưa của ông nội cậu bé. Nghe ông kể khi xưa nó đã từng là một trong những chiến tướng bất khả chiến bại của ông. Ấy là lời ông nội nói thế khi đám con cháu chê bai Snorlax lười biếng suốt ngày ngủ.

Và quả thật là nó ngủ suốt ngày thật...!!!

Đã vậy còn ăn quá nhiều. Việc nuôi nó chính là mục tiêu tồn lớn trong chi tiêu của gia đình họ.

Lần này tranh đoạt danh hiệu Vương tử, giống như tất cả những người khác dù cho không tin rằng mình có thể đạt được thắng lợi cuối cùng, được trèo lên ngôi Vương tử người người mơ ước kia, có điều cậu nhóc Chitaka cũng cố gắng đạt đến xuất chiến với tình trạng tốt nhất. Năn nỉ mãi ông nội mới cho phép cậu mang Snorlax tới đây. Ai dè...

Cậu chàng có chút buồn thiu không biết tiếp theo nên làm gì.

Lúc này vẫn còn là phần đầu buổi chiều, mỗi trận đấu chỉ cho phép dùng một pokemon cho nhau phân thắng bại, đến cuối buổi mới có thể tiến hành đấu 3 vs 3. Khó cái Snorlax một khi đã ngủ thì không thể nào lay nó tỉnh dậy được. Đây...

Chiến đấu làm sao bây giờ???

Biết vậy không dùng nó cho rồi.

Khả năng cậu nhóc Chitaka biết kẻ đáng ghét đứng bên kia biệt hiệu là tiểu bá vương của trường, tính tình ác liệt, kiêu ngạo, phách lối. Nói chung tên kia có đủ mọi thể loại tất xấu từ a đến z. Lũ con gái đứng là mắt bị mù mới luôn để ý tới hắn.

Chitaka lòng có chút chua chua nhận xét.

Rồi! Khả năng nhà nó có điều kiện a. Kinh nghiệm xương máu bao năm của các đảng đàn anh.

Nhà có điều kiện thì mới có gái theo.

Mà mà... vấn đề này không liên quan lắm.

Chính xác kinh nghiệm là trong cuộc tranh giành danh hiệu Vương tử ở tiểu học, dùng quân bình thường đối thủ gà hay không gà, trình độ không nói lên gì cả. Thậm chí đối phương không biết tí gì về pokemon cũng chẳng sao. Trên sân chỉ cần ném quả cầu pokeball ra rồi kêu to tấn công là xong. Đám con em nhà có điều kiện luôn có thể xuất ra những con pokemon mạnh mẽ dày dặn kinh nghiệm, để rồi hành hạ các bạn học nhà nghèo dễ như ăn cơm... à không ăn cháo.

Cũng chính vì biết điều này nên gặp phải đối thủ lại là tên tiểu bá vương kia cậu nhóc Chitaka không thể không tung ngay ra chiến tướng bất khả chiến bại của ông nội.

Mỗi tội có vẻ như tình hình không được như mong muốn lắm~

Cậu nhóc vẻ mặt hoang mang đứng đó, phân vân có nên hay không sử dụng sự lựa chọn “ gọi điện thoại cho người thân “.

Này là bởi vì mỗi lần vũ hội tổ chức thường xuyên xuất hiện tình trạng pokemon đi mượn tới không muốn nghe lời người mang nó đến. Nhất là rất nhiều khi còn gây ra những rắc rối oái oăm, dở khóc dở cười. Dẫn đến sau này sân đấu đã có chính thức điều luật quy định, mỗi người tham gia đều có một lần sử dụng sự trợ giúp “ gọi điện thoại cho người thân “ nhờ giúp đỡ xử lý các tình huống đột phát. Tuy nhiên nếu tiếp tục xuất hiện lần hai mà không thể tự mình giải quyết thì sẽ bị phán thất bại vô điều kiện.

Hiển nhiên cậu nhóc Chitaka thật có chút không nỡ sớm như vậy sử dụng biện pháp phòng hộ này.

Con lạy thánh a la đánh, con lạy ngọc hoàng đại đế, lạy quan thế âm bồ tát đại từ đại bi cứu khổ cứu nạn. Con lạy ông nam tào, con lạy bà bắc đẩu. Các vị phù hộ độ trì cho con Snorlax của con nó tự mình tỉnh lại. Nếu được như thế thì ngày mồng một ngày rằm, ngày tết tây tết ta... con sẽ không ăn vụng đồ cúng trên bàn thờ các ngài nữa.

Con lạy thánh a la đánh, con lạy bà phật mẫu, con lạy kinh coran...~

...

- Làm gì kia???

Eric có chút khó hiểu hành động của đối phương.

Từ góc nhìn của cậu chàng, chỉ thấy đối diện hùng hùng hổ hổ nói có lý có tứ một thôi một hồi. Sau đó rất hoành tráng tung ra một con pokemon không biết là con gì to nằm kền trên mặt đất.

Mà sao cảm giác như con pokemon này đang... ngủ nhỉ???

Chẳng lẽ nó chỉ đánh nhau được trong lúc ngủ say.

Haizzz! Pokemon gì đó phiền phức nhất nhất rồi!

Hừm! Nếu không phải danh hiệu Vương tử này rất quan trọng, rất xứng với chính mình, bạn thân đây cũng không cần phải bỏ mất thời gian đi chơi để đến tham gia cái của nợ cuộc thi này. Cũng may việc cần làm có vẻ cũng không nhiều.

Eric tay sờ sờ bên hông. Hôm nay đến thi đấu cậu mang tất cả sáu con pokemon. Tuy rằng nghe nói một trận đấu tối đa chỉ được dùng ba con pokemon tham dự. Trận chung kết cũng như vậy, có điều dù sao mang nhiều hơn để phòng bị thương hay mệt nhọc có cái mà thay đổi cũng tốt.

Tất nhiên sáu con pokemon Eric mang theo đều là lấy từ phía bố của cậu, cũng không biết ông ấy như người ta dùng tiền mua hay mượn lấy ở đâu. Nói chung khi Eric gặp được hình dạng của chúng cũng đều thật vô cùng giật mình. Tất cả có vẻ như đều rất mạnh mẽ. Và...

Lạ hoắc!!!

Buổi sáng cậu chỉ cần tung một con trong số đó cũng đủ vượt qua vòng loại một cách dễ dàng. Nghe đám người bên ngoài bảo đó là một con Kangaskhan rất hiếm thấy. Họ còn cho rằng nó là con chủ lực của cậu. Dù sao hình như ai tham gia thi cũng tung con mạnh nhất ran gay từ đầu. Ai bảo mọi người đều đi mượn đây. Không thể trông chờ vào lý giải sức mạnh của đối thủ từ biểu hiện trong ngày thường được.

Chỉ có Eric không rành lắm mới lựa chọn như vậy. Đến khi thi xong một hai trận mới biết thì cậu lại thấy nếu thay pokemon mới có vẻ là làm dư thừa. Thế là cậu cứ dùng một con Kangaskhan cho tới lúc này. Lúc Eric được cha giới thiệu qua thì hình như nó ngược lại là kẻ yếu nhất trong sáu con pokemon ông đưa cho.

Chiến thắng liên tục mùi vị tất nhiên là rất tuyệt vời. Thú thật là cảm giác đó làm cho Eric lảng lảng. Khả năng nghĩ tới kẻ mang lại điều đó là một con pokemon đang bụng mang dạ chửa phía trước mang đến. Này...

Thật là phiền!!!

...

Eric không thích pokemon!

Dù cho tất cả bạn bè xung quanh đều có sở thích ngược lại.

Hừm! Nếu nói rằng dù cả thế giới đều yêu thích pokemon cũng không thay đổi được tâm tính của cậu cũng không quá. Cũng bởi vì không thích pokemon cho nên kiến thức về chúng cậu mù tịt. Cậu có thể nói hàng giờ giới thiệu về đám người máy rô bốt đồ chơi đủ các loại cậu có hay những trò chơi điện tử đang hot nhất, ca khúc bốc lửa nhất, thậm chí tán phét về xe ô tô, thể thao... v v rất nhiều sở thích chung của đám con trai. Chỉ duy nhất về pokemon thì không ăn thua.

Đám bạn thân quen biết tính cách của cậu. Mỗi khi xuất hiện cùng nhau đều tránh không nói về pokemon để khỏi khiến cho cậu khó xử. Khả năng những kẻ khác.

Eric từng dạy dỗ không ít kẻ dám lấy chuyện không biết gì về pokemon để trêu chọc khiêu khích cậu. Ngược lại trong trường học cũng không phải ai cũng có pokemon và kẻ kẻ mang theo. Hơn nữa cậu đi học cũng có vệ sĩ đi cùng nên không sợ. Tóm lại cậu đã cho đám oắt con dám trêu chọc cậu biết thế nào là đại đen vovinam đích thực.v.

Ngược lại sau đó cậu ngoài ý muốn được mấy đứa con gái tỏ tình...

Xời!!!

... Một đám phiền phức!!!

Chep. Chuyện nhỏ không nhắc tới cũng được. (khà khà)

Nói trở lại, có vẻ như hình thể đối thủ lần này rất lớn. Hơn nữa phong cách chiến đấu rất quý dị. Tuy rằng không thích pokemon nhưng cũng không phải Eric là ngu ngốc. Thế là nghĩ nghĩ cậu quyết định tung con pokemon hình thể to nhất trong đội hình của mình.

Eric ánh mắt nhìn về đối thủ lần cuối. Tên kia cũng là một trong những tên từng ăn đòn của cậu. Đối phương biết rõ cậu không rành về pokemon nên còn cho rằng cậu chắc chắn không thể đạt được danh hiệu Vương tử lần này.

Hừ hừ... Có lẽ rất nhiều người đều cho là như thế đi.

Hắc! Đã như vậy cả bọn hãy chống mắt lên mà coi ta đây cướp lấy danh hiệu Vương tử như thế nào.

Trên chiến lược kinh thường đối thủ có thể. Tuy nhiên trở về xây dựng chiến thuật thực tế thì không thể coi thường bất cứ người nào.

Không chỉ con pokemon địch hành động kì lạ, oắt con kia biểu hiện cũng rất kì quái. Từ lúc tung pokemon xong đến giờ nó chỉ đứng im tại chỗ, nhắm mắt lại lằm bằm như yểm bùa.

Nói tới yểm bùa Eric lại thấy ghê ghê. Nghe đồn trên đời có người biết lợi dụng sức mạnh pokemon để yểm bùa nguyên rửa giết chết người khác trong vô hình. Nói chung khá là rùng rợn. Có điều tin là cho mười cá lã gan tên kia cũng không dám làm thế.

- Này!!! Bên xanh vẫn ổn cả chứ?

- Xuất pokemon đi mọi người đang chờ!

Ông thầy trọng tài rất bất mãn vì biểu hiện của hai thí sinh trên sân đấu lúc này. Bên đỏ học sinh Chitaka rõ ràng xảy ra vấn đề trực trặc pokemon không nghe lời. Vốn dĩ cần lên tiếng hỏi thăm cậu ta. Khả năng bên xanh này còn oái oăm hơn. Ai đời đối phương tung pokemon ra từ bao giờ mà mình cứ đứng chình ịch ra đây.

Khốn nạn! Bày về mặt lạnh ấy cho ai xem.

Học sinh thời nay a...

Thật là càng ngày càng đi xuống.

Cũng may ông thầy trọng tài biết chức trách của mình là gì nên cũng chỉ giấu oán hận trong bụng mà thôi. Nghe nói bên xanh gia cảnh rất khủng bố, thôi thì nó có bị ngu ngốc cũng có mà dạy, mà hầu chứ biết làm sao. Cũng may đối phương nghe xong nhắc nhở có vẻ đã phản ứng lại.

...

Lời nói của ông thầy trọng tài làm Eric bưng tỉnh. Sau lưng tự nhiên thấm đầm mồ hôi lạnh từ bao giờ. Eric đột nhiên có chút quẫn bách ngượng ngùng khó tả. Thì ra là cậu vẫn sợ chết. Đã vậy còn bị ý nghĩ của chính mình dọa sợ.

Quả nhiên...

Thế giới sẽ đẹp biết bao nếu không có pokemon!

Mà mà... so với phong cách khốc huyết bình thường, ngày hôm nay mục tiêu quá quan trọng khiến cậu có chút tâm tình không ổn định.

Bình tĩnh... bình tĩnh... Chiến thắng nhất định sẽ thuộc về mày!

- Đã biết!

Eric giọng rất khốc trả lời trọng tài nhằm che giấu bối rối. Đầu thì cực nhanh một lần nữa soát lại tất cả tránh gây ra sai lầm không thể cứu vãn.

Thôi được rồi. Để an toàn không sai sót...

Vậy cứ làm như thế đi.

Cũng không chán chờ nữa, cậu tung ra pokeball chứa con pokemon to lớn nhất. Một quyết thắng bại thôi. Tin rằng cậu sẽ không thua.

- Như vậy... ra đi nào!

...

Kết thúc chương 147.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Zzz...zz...z...z... (Đang ngủ chớ quấy rầy!)

- Dragonite!!!

- Hí... Lại có thể là nó!!!

- Oa!!!!... Nhìn kia!

- ^°/^&*^*&°/^* @°/^#^&°/

Tất cả mọi người xôn xao. Thật tình vừa rồi cũng chẳng có ai chú ý chuyện chậm trễ trên võ đài. Có điều Dragonite vừa xuất hiện liền khiến tất cả mọi người không thể không chú ý ngay.

Tiểu bá vương Eric không biết tên mấy con pokemon của mình, tất nhiên cậu cũng không biết tên con pokemon của đối thủ. Thậm chí việc Snorlax thật sự lăn quay ra ngủ ngay trên võ đài cũng bị cậu lầm tưởng là vốn nên như thế.

Cậu ta không biết hàng nhưng mọi người biết hàng a!!!

Black cảm giác mình có một con Dratini đã quá ngẫu. Phải biết là nghe đồn cũng chỉ có ở trong khu bảo tồn Safari Zone mới có thể bắt gặp được tồn tại của nó. Hơn nữa đề phòng bắt trộm vô cùng nghiêm ngặt. Nếu như không phải trên Kanto nghe nói có một gia tộc chuyên huấn luyện các loại pokemon hệ Dragon (rồng), và nếu như không phải bọn họ khẳng định Dratini và các cấp tiến hóa của nó vẫn đang sống yên ổn ở nơi cư trú. Có lẽ mọi người đã sắp xếp đám Dratini bọn chúng vào danh sách những loài pokemon quý hiếm có nguy cơ bị tuyệt chủng rồi.

Nói như vậy để thấy chúng hiếm gặp nhường nào.

Mà mà... Hiếm cũng không phải điều quan trọng nhất.

Quan trọng nhất là Dratini có thể tiến hóa đến cuối cùng thành Dragonite, thành con pokemon mạnh mẽ được cho là chỉ cần huấn luyện đúng cách sức mạnh sẽ chỉ đứng sau những con pokemon huyền thoại mà thôi.

À... nhắc tới mới nhớ. Lần trước cậu không phải cũng vừa bắt được một con pokemon huyền thoại Moltres thôi.

Dragonite phải không?

Có ... gì... hơn... người ... chứ!!!

Black trong lòng gần từng chữ biểu hiện tâm tình cậu không bình tĩnh. Cảm giác giống như mình vào sinh ra từ phần đấu sống chết mới có chút thành quả. Chính lúc đang cảm thấy kiêu ngạo và tự hào đột nhiên phát hiện kẻ khác chẳng cần làm gì cũng có thể hơn xa chính mình. Bề ngoài biểu hiện trấn định tự nhiên không chút kinh ngạc. Bên trong lại phần uất khó bình.

Cũng may bên cạnh là những tiếng xuyết xoa, than thở, hăm mộ hận các thể loại. Nói chung Black cảm giác mình đẳng cấp đột nhiên cũng có chút cao hơn. Ít nhất ta còn trẻ đã có Dratini trong tay. Các loại ngày sau nó cũng có thể tiến hóa không phải sao?

Tâm tình giờ thật sự bình ổn trở lại.

Được rồi. Ta không đi so đo với bọn nhà giàu này.

Tương lai của ta còn ở phía trước ~

Dưới sân đấu, Dragonite vs Snorlax chuẩn bị bắt đầu.

...

- Biết không? Dragonite mạnh ngang ngửa pokemon huyền thoại đó.

Đây là một người đàn ông đang khoe khoang kiến thức của mình với đám người xung quanh.

- Thiệt hay giả?

Có người nghe vậy không nhin được hỏi lại.

- Hừ~

- Tất nhiên là giả. Không tin nhìn trên võ đài xem.

Một giọng nói giễu cợt của ai đó vang lên. Mọi người liếc nhanh nhìn quanh lại không phát hiện lời vừa rồi xuất phát từ người nào. Chứng kiến Dragonite và Snorlax giao chiến sẽ bùng nổ ngay lập tức liền đều dừng lại tìm tòi. Ánh mắt trên tất cả khán đài giờ đều tập trung về thân hình khổng lồ giữa sân. Mọi người trong lòng vô cùng kích động và chờ mong biểu hiện của Dragonite.

Cảnh tượng thật giống như trên địa cầu fan bóng đá một ngày bình thường đột nhiên bắt gặp cầu thủ mình thần tượng thỉnh linh từ băng ghế dự bị ra sân. Hân hoan, chờ mong, lo sợ, nghi hoặc... các loại cảm xúc xuất hiện trên những gương mặt khác nhau.

Tất cả đều trông chờ vào một màn biểu diễn đặc sắc nên có.

...

Trên sân đấu...

- Chết tiệt!... Ném nhầm rồi!!!

Eric trong lòng kêu to hồng hét. Lớ ngớ thế nào cậu lại nhớ lầm vị trí con pokemon kia rồi. Con này cũng to nhưng không phải con cậu muốn nha.

Hic hic. Thôi giờ cũng chỉ đành hi vọng con pokemon này đủ sức đánh bại đối phương vậy.

Không có kiến thức rất đáng sợ. Và thế là vì tung nhầm pokemon, Eric mặt ngoài không có vẻ gì khác biệt nhưng biểu hiện cũng lộ ra chút kì quái uể oải. Cậu cứ như vậy đứng lặng yên thật lâu. Cũng may hầu hết người dự thi đều mang pokemon là đi mượn tới hoặc mới mua về nên chiến đấu khi hầu hết đều là pokemon tự chủ ứng đối. Huấn luyện viên bé nhỏ mang chúng tới sân đấu tác dụng đơn giản chính là làm phụ vật trang trí mà thôi. Mọi người cũng thành quen xem nhẹ biểu hiện của đám huấn luyện viên nhí này.

Tình hình hiện giờ cũng giống như vậy. Dragonite hoàn toàn phớt lờ sự tồn tại của Eric. Hên là có vẻ như nó cũng không phản đối việc chiến đấu.

Nó bước chậm tới gần Snorlax đang ngủ phía bên kia sân. Mọi người vì vậy cũng đi theo ngừng thở quan sát.

- Dragonite!...

Cảnh tượng diễn ra sau đó có chút khác biệt so với ý nghĩ tưởng tượng của hầu hết mọi người. Dragonite có vẻ rất lịch sự dùng tay đẩy đẩy người Snorlax. Ra vẻ nó đang gọi đối phương tỉnh dậy không nên ngủ ở nơi này.

Một con Dragonite thật biết lễ phép a~ Mọi người đều như vậy nghĩ.

(Lung lay... lung lay...)

Lực đẩy mạnh dần khiến cơ thể nặng hàng tấn của Snorlax cũng phải lắc lư. Có điều hiệu quả rất không như ý muốn. Snorlax vẫn khò khò gáy trên sân. Tình huống cũng vì vậy mà dần dần có chút xấu hổ.

Con Snorlax nhà ai mà bất lịch sự thế không biết~ Tất cả người quan sát trong lòng đều xuất hiện ý tưởng này.

- Bịch... bịch... bịch...

- Dragonite!... Dragonite!...

Lung lay không hiệu quả, Dragonite vẫn rất có tính kiên nhẫn chuyển sang đập đập người Snorlax.

Dậy đi anh bạn! Dậy để còn chiến đấu nào!

Mọi người tự tưởng tượng giải thích ý tưởng của Dragonite lúc này.

À... tất nhiên là Snorlax vẫn nằm ì như trước.

- Zzz...zz...z...z... (Đang ngủ đùng quấy rầy!)

Âm thanh tiếng ngáy của Snorlax vẫn to và rõ ràng như vậy đấy.

Chẹp. Chẹp. Ca này có vẻ khó nhằn~ Mọi người thăm nhủ.

Dragonite biểu hiện tiếp theo cũng rất phù hợp với suy nghĩ và cảm tính của họ.

Nó dừng lại việc đập đập gọi người không chút hiệu quả của mình. Dragonite đứng lặng nhìn. Tất cả mọi người cũng yên lặng chờ đợi sự lựa chọn của nó. Có lẽ đây là trận đầy lo lắng ngổn ngang nhất trong ngày hôm nay. Nếu là những pokemon khác đám khán giả chắc chắn đã bắt mất la ó mà đòi lời cổ vũ pokemon xuống dưới. Khả năng nếu nhân vật chính là Dragonite hiển nhiên là ngoại lệ. Gắn cái móc pokemon mạnh nhất phía dưới pokemon huyền thoại trên người, có khi chỉ cần nhìn Dragonite đứng đó lắc lắc móng thôi người ta cũng không thấy chán tí nào.

À... có lẽ họ còn có thể cười cười hô hoán với nhau.

Xem! Dragonite đang lắc lắc móng này! Thật thú vị không phải sao???

...

Quay trở lại diễn biến tại góc khác trên sân...

Thấy Dragonite cũng gọi không tỉnh Snorlax, Chitaka này giờ mồ hôi lạnh chảy ròng ròng cuối cùng hơi ngưng lại. Hiện tại cậu ngược lại có chút không muốn Snorlax tỉnh lại.

Ừm? Tốt nhất là chuyện lúc này cứ như vậy kéo xuống dưới cho xong luôn cái vũ hội này đi.

Sự thật là trái ngược với Eric mù tịt về pokemon, Chitaka bởi vì có ông nội từng là huấn luyện gia có danh hiệu Đệ nhất cao thủ Fuchsia (nghe ông nói thế). Cũng bởi vì vậy mà so với đám bạn đồng lứa thì hiểu biết về pokemon của cậu cao hơn nhiều. Dragonite mạnh mẽ cậu cũng là biết. Danh hiệu của nó cái gì như phía dưới pokemon huyền thoại loài mạnh nhất, kẻ có thể khiêu chiến với thần, hàng nhái pokemon huyền thoại... v v thì càng là như sấm bên tai nghe nhiều nên thuộc. Dù cho ý kiến có thể khen chê không đồng nhất nhưng mạnh mẽ đều là đặc điểm không ai có thể phủ định. Trước kia cậu còn ước mong sau này có thể sở hữu một con.

Ai dè...

Lần gặp con Dragonite đầu tiên lại là ở trên sàn đấu. Đã vậy người sở hữu nó lại có thể là kẻ địch của cậu. Chitaka cũng sợ sau đó nhờ Dragonite mà Eric nhận được danh hiệu Vương tử lần vũ hội này. Nếu vậy đảm bảo sau đó không ít người như cậu sẽ bị tên kia dẫn vật thăm. Dù sao việc Eric không thích pokemon và hầu như mù tịt kiến thức về pokemon cũng có rất nhiều người biết. Không ít người đáng ghét hành vi, thái độ bề ngoài của hắn ta mà lấy điểm yếu về pokemon ra khiêu khích trêu chọc.

Nói đi nói lại...

Chitaka lúc này cũng chỉ có thể tự cầu nguyện rồi.

Con lạy thánh a la đanh, lạy ông thổ địa, con lạy đức thánh trần, lạy bà chúa mẫu, con lạy ngài phù đồng thiên vương, lạy ông công ông táo, lạy

...

Người thật thà bình thường hiền lành khi nổi nóng lên thường khiến người xung quanh rất e ngại. Pokemon lễ phép lịch sự một khi tức giận lên hiển nhiên cũng là chuyện đáng sợ hơn nhiều.

Nhất là khi đó lại là một con Dragonite mạnh mẽ phi thường.

Đứng yên lạc một lúc lâu, có lẽ là thật sự có chút giận, Dragonite thỉnh thoảng ra tay tấn công.

- Dragonite!!!...

Mọi người chỉ thấy móng vuốt một bên tay trước của Dragonite sáng lên ánh sáng bạc. Một đòn Dragon Claw (vuốt rồng) đập về phía Snorlax.

Thấy này ai nấy rung mình. Thử tưởng tượng một cái kim sắc nhọn đâm sâu vào người đều đã rất đau. Đây đây hiện tại thật giống như một người dùng sức mạnh khổng lồ đâm một đám xiên sắt to nhọn lên người. Lại so sánh với bề ngoài mũm mĩm mập mạp của Snorlax...

Mập mạp thật tội nghiệp~ Mọi người đều là nghĩ như vậy đấy.

Quả nhiên, kẻ lịch sự xé bỏ vẻ ngoài trở nên dã man đều thật đáng sợ sao không?

Tình huống cũng quá máu tanh đi. Dường như nhìn thấy cảnh tượng Snorlax đầm dề máu tươi kêu thảm thiết, không ít phụ nữ không đành lòng nhắm lại hai mắt. Snorlax ngay trong giây lát này tăng mạnh một đám người âm thầm ủng hộ.

Snorlax cố gắng lên!

...

- Bùng!!!

Âm thanh kì quái như gõ vang trong lòng mọi người. Tò mò, cả đám mở mắt ra. Ai nấy thấy rõ tình cảnh trên sân đều không thể không nhanh nhanh hỏi rõ từ người bên cạnh. Chỉ sợ tiếp theo sẽ có diễn biến khác mà mình không hiểu. Trong lòng thì thầm giận chính mình.

Nắm mắt cái ***** a! Đánh nhau không máu me gì gì là đánh nhau. lần sau nhất quyết trừng mắt ra mà quan sát từ đầu đến cuối.

...

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Lá chắn thân thể và Kẻ có thể tiêu diệt thần

Quay trở lại nửa giây trước đó, Dragonite không kiên nhẫn chờ đợi nữa mà giật dữ ra tay.

Đúng như người ta nói, ngu ngu ngu ngu ngu ngu, quan điểm không giống nhau rất khó làm bạn đi chung đường với nhau. Hơn nữa hai bên nếu tồn tại những khác biệt trái ngược thì lại càng dễ gây ra mâu thuẫn. Hiển nhiên đối với một con pokemon lễ phép lịch sự như Dragonite, bắt gặp kẻ bạ đầu nằm đấy, bắt nhả, vô ý vô tứ, bất lịch sự như Snorlax rất dễ khiến nó coi đối phương trở thành kẻ thù, kẻ cần bả trên đời. Nhất định cần phải có người dạy dỗ cho tên béo này một bài học. Làm cho nó biết về thể nào là lịch sự, là lễ phép.

Đòn đầu nhớ lâu! Dragonite vừa ra tay cũng đã rất nặng. Tuy ra tay với kẻ đang ngủ không chút phòng bị là trái với nguyên tắc ứng xử của ban thân, có điều lúc này tình huống đặc biệt vậy thì liền có thể bỏ qua.

Tất cả chỉ là suy nghĩ trong đầu Dragonite. Móng vuốt sắc bén của nó giờ đã đúng lúc chạm đến mục tiêu.

Một cảm giác...

Nói sao nhỉ???

Dragonite chỉ cảm thấy vốn dĩ móng vuốt của mình sắc bén là thế, mạnh mẽ là thế...

Ấy vậy mà sau khi chạm lên người đối phương. Dường như có một sức mạnh thần kì nào đó lan tỏa khiến cả cơ thể Dragonite chân tay trở nên bủn rủn vô lực. Cánh tay theo đà quán tính nhún xuống, nhún xuống...

Sau đó...

- Bùng!!!

Như nhấn vào một cái nệm cao su rồi bị bắn ngược trở lại. Dragonite bất ngờ bị lực đàn hồi khiến thân thể lắc lư ngã người ra sau. Nhìn từ bên ngoài trông nó giống như người say rượu quá đà lắc la lắc lư bước hụt lùi rồi ngã ngược trở lại. Phịch một cái, Dragonite ngồi bệt xuống đất. Mắt nó giờ ngo ngác nhìn về phía Snorlax béo mũm như đang tỏ vẻ không thể nào tin nổi chuyện vừa xảy ra.

Hình ảnh này cảm giác như một đứa bé bất lực trước hiện thực ngồi bệt trên mặt đất hờn dỗi.

Đây thật sự là...

Rất mất mặt a!!!

...

Khán đài góc nào đó...

- Này! Ai vừa nói Dragonite mạnh không kém pokemon huyền thoại vậy?

Một người bất mãn hét sức lên tiếng hỏi.

Giời ạ!!! Quá làm người ta thất vọng rồi.

Tính cách thì quái đản, cơ thể thì mập mạp. Phản ứng quá trì hoãn, hành động quá chậm chạp. Trông nó ục ạch ịch như con lật đật ấy. Thật sự là uổng cho cái danh kẻ có thể tiêu diệt thần.

Quả nhiên quảng cáo đồn đại là nhất không thể tin. Tai nghe là giả mắt thấy mới là thật.

Dragonite?

Hừ hừ! Cũng chỉ thường thôi!

Đó là suy nghĩ của không ít người sau khi chứng kiến hình ảnh trước mắt. Có lẽ con Dragonite khác thật sự rất mạnh, nhưng chứng kiến con Dragonite trước mắt này biểu hiện. Nói đến cuối cùng chúng cũng là cần huấn luyện viên giỏi hướng dẫn mới được. Nếu không...

Cũng không khác gì đám pokemon hoang dã bình thường.

Còn phía dưới pokemon huyền thoại kẻ mạnh nhất.

Thôi!... Tiếp tục bốc phếp đi nhé!

Ai tin người đó là thắng ngu!

Từ nay không bao giờ tin đồng tin tức là cái của đám chuyên gia nữa rồi.

Cảm giác đã thấy rõ sự thực huyền bí ẩn giấu bên trong. Lại vừa chứng kiến diễn biến loằng ngoằng của trận đấu này. Không ít người tâm tình bất mãn vốn dấu sâu dưới đáy lòng giờ nổi lên.

Gi chứ?

Thi đấu chứ có phải trò đùa đâu. Một bên thì ngủ một bên thì dây dưa. Trọng tài là làm cái gì không biết?

- ^&%^\$^&*^&*

Ngay khi tiếng xì xào vừa muốn nổi lên, Dragonite lại có động tác mới. Tất cả cũng vì thế mà hơi hơi lắng lại cảm xúc để quan sát. Có điều măm mống đã xuất hiện sẽ không dễ dàng thay đổi mà là âm thầm chờ đợi lúc nổi lên.

...

Trên sân...

- Hmm... Hmm... Hmm...

Dragonite đã đứng dậy từ lúc nào chẳng hay. Ánh mắt nó giờ nhìn chần chú về nơi Snorlax đang nằm như đang nhìn một đối thủ mạnh mẽ ngang hàng. Cũng không dễ khăn giả chờ đợi lâu, Dragonite hơi ngẩng đầu cao lên, miệng hơi há.

Một quả cầu ánh sáng được tạo ra từ trong miệng của nó. Quả cầu Dragonite ngậm trong miệng đang lớn dần lớn dần. Đây là làm sức đòn trước khi bắn ra. Mọi người hiểu được nó muốn dùng Hyper Beam (tia hủy diệt) đánh bật đối phương. Rất nhiều người đang quan sát cũng rất chờ mong cảnh tượng tiếp theo.

Bởi lẽ trong chút thời gian trước đó, trước khi mà Dragonite khởi đầu lần tấn công mới, trên khán đài một ít người có kiến thức, hiểu được đặc tính của Snorlax đã lên tiếng giải thích với mọi người tri thức ẩn chứa trong chuyện xảy ra vừa rồi. Dù sao không phải ai cũng hiểu rõ về đặc tính của từng pokemon họ gặp phải. Lúc này chính là cần những người hiểu rõ Snorlax lên tiếng để giải mối nghi ngờ của bọn họ. Như vậy xem chiến đấu mới thú vị và đặc sắc.

Vốn dĩ việc này cần người dẫn chương trình thực hiện, có điều vì nhân sự có hạn, hơn nữa lúc này vẫn đang trong giai đoạn 1vs1 nhằm chán. Hầu như tất cả các trận đều là pokemon hai bên tự đánh nhau không có gì để bình luận nên ban tổ chức không sắp xếp người dẫn chương trình.

Từ đầu cho tới hiện tại chỉ có sắp xếp người đọc tên thông báo các cặp đấu mà thôi. Lúc này dù cho micro ngay bên cạnh nhưng không có kiến thức rõ ràng hiện tại người cầm micro cũng không dám loạn nói giải thích. Nói vậy thôi chứ dẫn chương trình trong các trận đấu đều yêu cầu khá cao về tri thức chuyên môn đấy. Người bình thường là không thể thực hiện tốt được nhiệm vụ này.

Quay trở về với chuyện đặc tính của Snorlax, hầu như nhiều người hơi biết về nó đều có thể nhớ tới loài pokemon này đặc điểm như có sức lực lớn, tham ăn và ham ngủ. Có điều sâu hơn chút là đặc tính ứng dụng trong chiến đấu và thực tế thì không phải quá rõ ràng.

Ít nhất lúc này đây Snorlax phô bày ra chính là đặc tính tự phục hồi khi ngủ của mình. Trong đó chỉ cần là lúc nó ngủ say, bất cứ đòn tấn công nào lên cơ thể nó cũng không thể làm nó tỉnh giấc. Cảm giác đau có lẽ đã biến mất.

Tất nhiên để sinh tồn được trong tự nhiên, an toàn khi ngủ là điều rất quan trọng. Với loài pokemon ham ngủ như Snorlax lại càng là chuyện sống còn. Điều tuyệt vời nhất với lũ Snorlax có lẽ chính là trong quá trình tiến hóa của mình, chúng đã có được năng lực tự phục hồi vết thương khi ngủ. Đây khiến giấc ngủ ngọt, dài và sâu của chúng trở nên cực kì an toàn. Ăn được ngủ được sướng hơn tiền đúng là tâm tư lúc này của lũ Snorlax.

Từ đó Snorlax có thể vạ đâu nằm đấy không chút cố kị. Từ đó đôi khi có giấc ngủ kéo dài hàng tháng của chúng, thân thể khổng lồ vì vạ đâu nằm đấy rất có thể sẽ vô tình gây ách tắc rất khó chịu cho các loài sinh vật khác. Tin rằng nếu không có năng lực này chúng cũng không dám ngủ bất cứ mọi lúc mọi nơi như vậy.

Bởi lẽ không chỉ có khả năng kháng đòn, chịu đòn lúc này tăng cao vô cùng khi ngủ. Chúng còn có thể liên tục hồi phục thể lực cũng như chữa lành thương thể nhanh chóng. Có thể nói Snorlax khi ngủ là bức tường bảo vệ không thể công phá.

Nói là như vậy thôi chứ bức tường nào cũng sẽ có cái giới hạn tối đa của nó. Chỉ là xem phía đối diện có thể đạt tới hay không mà thôi. Hiện tại cũng chính là lúc mọi người có thể biết được là bức tường thân thể Snorlax kiên cố hơn hay là sức mạnh bùng nổ của kẻ được coi là mạnh nhất phía dưới pokemon huyền thoại như Dragonite mạnh mẽ hơn.

Tất cả sẽ hơi hé lộ ra sau đòn Hyper Beam (tia hủy diệt) này.

Và...

Thời khắc đó đã đến.

Ngay lúc này...

...

Ánh sáng tuyệt chiêu va chạm và thân thể Snorlax.

Chói lòa!!!

- Bùm!!!

- Rắc...rắc...rắc...

Âm thanh đằng trước rất lớn, ánh sáng chói mắt che chắn tầm nhìn. Âm thanh đi kèm theo phía sau nhỏ hơn nhiều. Có lẽ chỉ có đứng cách đó không quá xa đã dừng lại cầu nguyện há hốc mồm nhìn Chitaka và đang sửng sốt kinh ngạc Eric là có thể nghe thấy. Tất nhiên biết âm thanh kèm sau là vì sao mà xuất hiện thì có lẽ cả hai đều không làm được. Có lẽ cả hai giờ cũng không tâm tư nghiên cứu. Trong tâm linh của hai vị huấn luyện viên nhí lúc này đã bị cảnh tượng trước mắt làm cho choáng váng.

Có lẽ chính vì huấn luyện viên có thể ở khoảng cách cực kì gần chứng kiến, cảm nhận, tham gia những trận chiến kinh thiên động địa của pokemon, cái cảm giác nhiệt huyết sôi trào cũng là từ đó mà ra. Truy tìm cảm giác như vậy không hẳn chính là thứ làm cho người người say mê trong nghề huấn luyện viên pokemon này sao.

Giống như vận động viên những môn thể thao được nhiều người yêu thích như bóng đá, bóng rổ, thậm chí bóng bầu dục trên địa cầu. Nhiệt huyết, sôi trào trong tiếng cổ vũ cuồng nhiệt của khán giả trong các cuộc đấu đỉnh cao. Say mê chìm đắm coi tham gia trận đấu như mình đang chìm vào trong nhịp điệu của trò chơi, của âm nhạc, ánh sáng...

Tất cả những thứ đó khiến người ta muốn ngừng mà không ngừng được. Muốn mạnh mẽ nắm giữ nó, theo đuổi nó, chế ngự nó...

Đối với Eric có lẽ có chút khó khăn, nhưng tin rằng sau khi tham dự xong trận đấu này, Chitaka hẳn cũng sẽ sinh ra ý định là một nhà huấn luyện viên pokemon chuyên nghiệp như ông nội của mình.

Không ít huấn luyện viên tài năng ngày sau có lẽ cũng bắt nguồn chính từ những chuyện như vậy. Để rồi chúng trở thành bước ngoặt trong cuộc đời của họ. Trở thành huấn luyện viên pokemon, sát cánh chiến đấu cùng pokemon, giành lấy vinh quang, tiền tài, danh vọng và địa vị. Truyền thống và ngọn lửa đam mê ấy vẫn sẽ còn được lưu truyền.

Cho đến mãi sau này...

...

Kết thúc chương 149.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Giác mơ đẹp???

- Học... học... học...

Dragonite há miệng thờ đốc sau khi ra đòn. Tuyệt chiêu Hyper Beam (tia hủy diệt) này có đặc điểm pokemon càng mạnh thì tụ được năng lượng sẽ càng nhiều và tốc độ càng nhanh. Uy lực đòn đánh của mỗi con pokemon khi sử dụng Hyper đều có khác biệt.

Người ta đồn nhau rằng đây là tuyệt chiêu có thể không ngừng nâng cấp tăng lên uy lực. Cộng thêm độ phổ biến của nó. Có thể nói đây là tuyệt chiêu tất học của đa số pokemon khi có thể, cũng là đòn tất phải dạy trong danh sách của huấn luyện viên cho pokemon của mình.

Vừa rồi, Dragonite có vẻ như đều dốc hết sức lực để đảm bảo đòn Hyper Beam (tia hủy diệt) mình dùng ra đạt được uy lực lớn nhất. Thậm chí còn khiến nó có chút hơi thoát lực sau khi dùng xong. Hiện tại là lúc nghiệm chứng kết quả.

Bụi mù lui tán.

Dưới ánh mắt nhìn chăm chăm của tất cả người xem, chỉ thấy nền đất bên dưới Snorlax đã rạn nứt thành hình mạng nhện chẳng chịt. Uy lực của đòn Hyper Beam (Tia hủy diệt) Dragonite dùng ra có thể thấy được chút ít.

Mắt hơi hơi nâng lên phía trên. Snorlax giờ đã máu me đầm đìa, cơ thể đôi chỗ hơi lộ ra xương cốt trắng hết. Nhìn quá thôi cũng khiến người cảm thấy ớn lạnh sợ hãi. Này nói tới bình thường ngoài Snorlax ra thật đúng là không gặp con pokemon như nó nằm ì ra mặc kệ đối phương súc đòn chán chê rồi đập trúng lên người.

Quả nhiên ham ngủ đã lên tới cấp độ không màng cả sống chết. Nếu như thật sự cho hai ba con mạnh cỡ như Dragonite cùng lúc tấn công như vậy... Sợ là Snorlax liền mất mạng ngay trong lúc ngủ rồi.

Tại sao lại nói là nếu?

Bởi lẽ rất đáng tiếc anh chàng Snorlax của chúng ta vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại. Tiếng sấm vẫn to và rõ ràng như trước, thậm chí người ngoài còn cảm thấy nó to và rõ ràng hơn lúc nãy nhiều. Cảm giác thật giống như Snorlax cố tình tăng cao tiếng ngáy để trêu chọc khinh bỉ bọn họ vậy.

Trong lòng...

Đột nhiên có chút khó chịu!

...

Snorlax đang rất nhanh hồi phục. Cơ thể máu thịt be bét đang lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy hồi phục. Máu ngừng chảy, vết thương khép dần lại. Những nơi xương nhô ra bên ngoài đã biến mất. Vết thương hiện màu đỏ tươi ngập sức sống.

Trong ánh mắt kinh sợ của mọi người và Dragonite, Snorlax lộ ra tốc độ hồi phục nhanh tới kinh người.

Ba phút?

Không! Có lẽ chỉ mất một phút thôi tất cả thương tích đã lành lặn. Nửa phút sau, ngoại trừ vết máu loang lổ còn đang nhắc nhở chuyện vừa xảy ra, mọi người hầu như cảm giác Snorlax cùng lúc mới đến ban đầu không khác tí nào.

Tiếng ngáy nhỏ nhỏ dần.

Kết quả dưới sự chờ mong của bao người cho rằng Snorlax rất nhanh sẽ tỉnh lại, khả năng ngay sau đó họ đều phát hiện tiếng ngáy tuy đã nhỏ đi nhưng lại nhanh chóng trở lại đều đều như lúc ban đầu. Này thật giống như Snorlax vừa làm một con ác mộng không thoải mái vậy. Chỉ là ngay sau khi ác mộng quấy rối vừa chấm dứt giấc ngủ của Snorlax lại trở về như lúc ban đầu.

Ngọt ngào, say nồng. Một giấc ngủ sâu chìm và thư thích.

Một giấc ngủ như bao giấc ngủ khác của Snorlax, không hơn!

Vô số người thờ dài ngoao ngán.

Haizzz! Không ngờ ngay cả mạnh như Dragonite được mệnh danh là kẻ có thể tiêu diệt thần cũng không làm gì được Snorlax khi nó đang ngủ. Như thế này có lẽ cũng chỉ có thể trông cậy vào đám pokemon huyền thoại mới đủ mạnh để đánh thức nó. Hay là lúc Snorlax ngủ, nó cũng chính là pokemon huyền thoại là Thần Ngủ trong đám pokemon đi.

Ngày hôm nay lại biết thêm một loài pokemon huyền thoại nữa.

Quả nhiên là đi một ngày đường học một sàng không. Người xưa thật không lừa ta.

Chuyến đi này...

Đáng giá!!!

Không khí cứ như vậy lâm vào trầm mặc trong vài phút. Mọi người đang chìm đắm trong suy nghĩ của riêng mình. Này Snorlax khi ngủ thật là khủng bố. Nhất là khi so sánh nó với đòn tấn công khủng khiếp của Dragonite vừa rồi.

Lúc này thật đúng là không có ai dám nói Dragonite yếu đuối. Phải biết là vừa rồi Dragonite tích sức Hyper Beam (tia hủy diệt) thời gian cũng không phải là quá lâu, thế nhưng khi sử dụng uy lực lại mạnh mẽ và dài lâu... Này thật sự là không ít người lần đầu ở trực tiếp khoảng cách gần thực tế gặp và cảm nhận được một chiêu uy lực mạnh mẽ như vậy. Mạnh đến người ta run rẩy~

...

- Ai nói xem bây giờ phải làm thế nào???

- Trận đấu phải làm sao bây giờ?

Đúng vậy! Trận đấu phải làm sao bây giờ?

Dù sao Dragonite không thể đánh bại được Snorlax khi đối phương đang ngủ. Ngược lại người chẳng lẽ còn trông cậy và Snorlax ngay cả khi ngủ cũng biết đánh võ say. Nếu vậy thì Snorlax đã trở thành loài pokemon huyền thoại có số lượng lớn nhất trên thế giới rồi.

À... đến lúc đó mỗi người nhớ bắt lấy một con mang theo bên người.

Có một con pokemon huyền thoại bảo vệ mà chỉ cần trả giá ở một mức độ tương đối thì tin rằng không ít người sẽ vô cùng tình nguyện. Tiền kiếm còn nhiều mà, mua một con pokemon huyền thoại mang đi điều vô dương oai tin rằng sẽ được đám nhà giàu cả mới nổi và cũ nổi vô cùng hưởng ứng. Đám săn trộm từ đó sợ rằng cũng chóng mất bất loại pokemon khác. Tất cả chỉ nhằm nhắm bắt Snorlax thôi.

Đặc biệt nghe người ta nói bắt Snorlax cũng không quá khó. Đám tham ăn này chỉ cần bạn lấy thức ăn làm mồi như tin tưởng sẽ vô cùng ngoan ngoãn trúng bẫy. Có lẽ bạn còn có thể trực tiếp nói chuyện đề yêu cầu. Biết đâu đây có con Snorlax nào không nhịn được hấp dẫn tự đâm đầu vào pokeball rỗng của bạn cũng không biết chừng.

Mà mà...

Cuộc sống a! Chính là không có từ nếu. Snorlax cũng không biết đánh võ say khi ngủ.

Và như vậy trận này nên sử dụng hòa???

Đúng là theo lý thuyết có thể bắt buộc cậu nhóc có Snorlax dùng gọi điện thoại cho người thân kêu người nhà lên gọi tỉnh lại Snorlax. Tin rằng họ có thể dễ dàng làm được điều ấy. Hơn nữa thật ra gọi tỉnh Snorlax cũng có không ít cách. Dù sao nghe nói ngày xưa ở vùng nào đó giờ không biết rõ, Snorlax thường xuất hiện rồi nằm ỉ ra ngủ gây tắc đường nhiều lần, người dân ở đó vì vậy sáng tạo ra không ít phương pháp để gọi tỉnh Snorlax rồi truyền lưu phương pháp ra ngoài. Tin là chủ nhân của con Snorlax này cũng biết việc ấy.

Thế nhưng nếu bắt cậu nhóc kia làm như vậy thì chẳng khác nào ngang nhiên bắt cậu ta nhận thua. Từ hòa chuyển thành thua tuy rằng một đường phân cách nhưng với việc tranh đoạt danh hiệu Vương tử này đã là thiên đường và địa ngục rồi. Như này là không thể thực hiện được.

Đám người trên khán đài bắt đầu xôn xao bàn tán biện hộ cho ý kiến của mình, có người cho rằng thi đấu sao có thể ngủ, này chẳng phải ăn gian sao. Nhất thiết phải để cậu nhóc cho người nhà gọi tỉnh Snorlax.

Thế nhưng chính người nói bản thân cũng biết Snorlax một khi tỉnh ngủ sợ là phần nhiều không phải đối thủ của Dragonite. Hành động của mình cũng có chút ép buộc người nhận thua. Cũng chính vì vậy những người này khi nêu ý kiến cũng có chút lực lượng không đủ. Hầu như chỉ quanh quẩn trong mức độ nêu ý kiến chứ không mang tính kiên quyết cần chấp hành.

Ngược lại bên ý kiến phải đối rất dễ thắng khí thù. Cái gì mà thi đấu pokemon thì không được ngủ. Không biết có bao nhiêu pokemon dùng kỹ năng ngủ trong thi đấu chính thức để hồi phục thể lực sau đó thi đấu tiếp à.

Nói tóm lại Snorlax hành động ngủ là thần chất lượng kiệt tác, có khi đây chính là chiến thuật của cậu nhóc kia hoặc người ủng hộ phía sau bày ra. Lúc này yêu cầu cậu nhóc gọi người thân lên kêu tỉnh Snorlax chẳng phải là ý lớn hiếp nhỏ, bắt nạt cậu bé trẻ người non dạ thôi.

Nếu ngon,... muốn thắng vậy để cậu nhóc có Dragonite chính mình nghĩ biện pháp gọi tỉnh pokemon đối thủ đi. Thi đấu chính thức không phải cũng chính là như vậy sao. Đối phương dùng giấc ngủ để hồi phục vậy bên ta phải phá vỡ giấc ngủ của đối phương để giành thắng lợi. Đây mới là đúng quy cách không ai có thể nói gì.

Nếu không làm được vậy xử hòa luôn đi chứ còn sao nữa. Chẳng lẽ định bắt mọi người cứ như vậy chờ đến hết ngày, chờ đến khi Snorlax tự tỉnh dậy.

Mềm! Không biết là đám thần ngủ này có khi ngủ cả vài tháng cũng không biết tỉnh à. Thần ngủ nha! Chính là ăn được ngủ được sướng hơn tiên. Cũng chỉ có khi nó đói bụng nói mới tỉnh dậy thôi.

Cũng không biết là con Snorlax này bắt đầu ngủ từ bao giờ và bao giờ mới tỉnh dậy.

Bên ý kiến bất tiến hành cho gọi người thân lúc này lại thẳng eo lên tiếng phản bác.

Cái gì chứ?

Nói bên này bắt cậu nhóc gọi người lớn gọi tỉnh là ý lớn hiếp nhỏ, là không công bằng. Như vậy bên ông cũng chẳng khá hơn. Cái gì mà cậu nhóc có Dragonite không gọi tỉnh được đối phương thì xử hòa luôn đi.

Ai... ai quy định không gọi tỉnh được đối phương thì phải xử hòa luôn đi.

Này lời nói quá vô trách nhiệm. Phải biết thi đấu lần này vốn không có thời gian hạn định nên việc hết giờ thi đấu xử kết quả hòa là không hợp lý. Hơn nữa ai biết được lúc nào con Snorlax kia nó bất tỉnh linh tinh dậy thì sao. Nhờ đâu vừa xử kết quả hòa Snorlax vừa tỉnh dậy.

Cái người nêu ra ý kiến xử hòa không cảm thấy có lỗi với bên cậu nhóc có Dragonite à. Có khi chờ thêm một giây nữa thôi mà Snorlax tỉnh lại rồi. Đến lúc đấy cậu nhóc thắng chắc. Thế là chỉ vì ý kiến của các người mà cậu bé mảnh chỉ treo chuông biến thành kết quả hòa. Đây may chỉ là trận này vòng loại chứ trận chung kết thì các người xử lý thế nào.

Nói chung, nếu đã Snorlax bất cứ lúc nào đều có thể tỉnh dậy mà lại nó không đánh lại được Dragonite. Như thế kết quả chắc chắn phải thua vậy tiết kiệm thời gian vẫn là xử bên Dragonite thắng luôn đi.

Lúc này đám người vốn có chút xấu hổ vì ủng hộ xử hòa lại không thuận theo bật ngay lại.

Gì gì???

Snorlax tỉnh dậy chắc chắn thua. Sao ông không đi mua vé số quên đi. Có thêm tí nữa là chắc chắn trúng luôn giải đặc biệt rồi. Cái gì cũng có tồn tại cái nếu như. Thế thì người ta tổ chức thi đấu làm gì cho rồi. Cứ cho đám pokemon xếp hàng sau đó kiểm tra sức mạnh của bọn nó là xong. Con nào mạnh nhất con đấy là vô địch, huấn luyện viên của nó cũng đạt huy chương luôn.

Có biết cái gì là thiên thời địa lợi nhân hòa không hả? Có biết cái gì là chiến thuật chiến lược, mưu kế cái thể loại không?

Biết bao nhiêu trận đấu vì xuất hiện lấy yếu thắng mạnh mà được coi thành sách giáo khoa điện tử không?

Chỉ vì lý do mơ hồ đó mà đòi xử thắng?

Hừ! Mơ đi cung!

Và cứ như vậy, hai bên đám người ý kiến không cách nào thống nhất. Bên nào cũng không thể đưa ra lý do thuyết phục đối phương. Nhất là ở đây đều là ba mẹ gia đình có con tham gia thi đấu. Ai thấy tình huống này mà chả lo cho con mình biết đâu cũng gặp chuyện như vậy mà cố gắng xử lý theo ý tưởng của mình. Ngược lại đám người đến tham quan du lịch, đi xem náo nhiệt các thể loại thì bình tĩnh hơn nhiều.

Ban tổ chức vì lo lắng đến cảm xúc của khán giả và hình tượng bản thân nên nhất thời cũng không đưa ra được phương pháp xử lý. Lúc này nói ra thời gian hạn chế xử hòa hoặc thua đều có chút quá gượng ép. Mà nếu không xử lý, biện pháp công bằng nhất chính là chờ.

Và thế là trong lúc chưa tìm ra biện pháp thích hợp mọi người đều chỉ có thể bỏ mặc như vậy cho tiến hành trận đấu tiếp theo ở một sân bãi khác xây dựng lâm thời.

Còn Dragonite và Snorlax trận đấu cũng cứ như vậy quý dị tiếp tục tiến hành.

Trên sân, Dragonite buồn bực ngồi bệt đất vẽ vòng tròn vì tủi thân. Eric và Chitaka mắt to trừng mắt nhỏ nhìn nhau.

Tất cả chỉ vì chờ đợi Snorlax tỉnh dậy.

Hi vọng nó có thể tỉnh lại trước khi hạn cuối thời gian chốt danh sách hai người tham dự trận chung kết.

Thần ngủ của chúng ta Snorlax!

- Zzz...zz...z...z...

Nhoàm nhoàm~

Ăn thật ngon! (Đây là giấc mơ của ai đó lúc này!)

...

Kết thúc chương 150.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Dangerous! (Nguy hiểm cận kề!)

Ba mươi phút đã trôi qua kể từ lúc ban tổ chức quyết định đẩy nhanh tiến hành các trận đấu còn lại trên một sân thi đấu khác mới xây dựng. Trong quãng thời gian này, Dragonite và Snorlax cũng nhanh chóng từ tiêu điểm được muôn người chú ý dần dần trở thành bối cảnh đạo cụ bị xao nhãng không ai để ý.

Dù sao mọi người đều rất dễ dàng nhầm lẫn nếu chỉ có thể nhìn hai con pokemon ngồi không nói đó mãi như vậy. Ban đầu sự hiện diện của Dragonite còn có thể thu hút sự chú ý, hiếu kỳ mãnh liệt. Có điều một lúc lâu sau, có lẽ vì theo cảm nhận chung của mọi người Dragonite tạm thời là sẽ không dòi đi. Cái gì dễ dàng đạt được tất nhiên sự quan tâm dành cho nó cũng sẽ ít. Bởi quan sát Dragonite có thể lùi lại lúc sau làm nên sự chú ý của người xem sau đó đều tạm thời chuyển sang các trận đấu còn lại đang diễn ra.

Ngược lại Dragonite và Smorlax hành vi cũng không bị vấn đề này đó ảnh hưởng mấy may. Dragonite vẫn ngồi bệt nơi mặt đất vẽ mặt ủ rũ, trong khi đó Snorlax đang say sưa giấc nồng cách nơi đây không xa.

Muốn Snorlax tỉnh lại???

Nói vẫn là dễ hơn làm a!

...

- Eric! ... Eric!... Mau nhìn sang bên này!

Vốn đang nhàm chán không có việc gì, Eric chợt ngạc nhiên nghe được tiếng người kêu gọi mình. Ánh mắt nhìn về phía nơi âm thanh phát ra. Đó là một người đàn ông còn rất trẻ. Có lẽ chỉ khoảng hơn ba mươi tuổi. Quần áo đẹp đẽ chỉnh tề. Khuôn mặt điển trai, khí độ hào hoa phong nhã khiến người ta hướng tới.

- Có chuyện gì vậy ba?

Liếc thấy phía đối diện Chitaka giống như hầu hết mọi người đang chăm chú quan sát diễn biến trận đấu đang diễn ra ở phía sân đấu bên kia, Eric nhỏ giọng hướng về phía cha mình nói chuyện.

Đúng vậy. Người đàn ông trông có vẻ rất trẻ tuổi này chính là cha cậu- Renandol. Ông là một nhà nghiên cứu pokemon. Có điều không giống với đám nhà nghiên cứu thường xuyên quanh quẩn tại nơi phòng thí nghiệm, ông thường rời nhà đi nghiên cứu vài tháng, có khi cả năm liền mà không quay trở về. Thời thơ ấu của Eric hầu như không có sự hiện diện của ông. Nhiều lần Eric còn bắt gặp mẹ cậu khóc vì nhớ cha. Cũng chính vì lẽ đó mà cậu bé từ nhỏ đã không thích đám pokemon.

Gia đình cậu sẽ tốt đẹp hơn nếu như thế giới không có chúng.

Dù rằng nghĩ như vậy nhưng Eric thái độ với cha mình cũng không có biểu hiện khó chịu, căm ghét, đối nghịch... Nói chung là cậu không có các tâm tình mặt trái giống như những tiểu thuyết, câu chuyện thường miêu tả.

Nguyên nhân có lẽ có đôi phần là vì bề ngoài dễ dàng cho người ta cảm giác thân cận của ông đi. Eric sẽ không nói cho các bạn rằng mọi người xung quanh thường nói cậu lớn lên rất giống bố. Ai lại đi ghét chính mình hình tượng ngày sau cơ chứ.

...

- Đón lấy con trai! Đợi lát nữa thôi nó lên nhé!

Người cha vừa nói xong thì một bọc vải tự động bay tới trước mặt cậu. Thấy mọi việc hoàn thành thân hình ông bố rất nhanh chạy mất. Eric lần nữa nhìn quan sát xung quanh.

Có gì đó là lạ???

Cảm giác như hành động của ông bố đang diễn ra ngay trước mắt mọi người nhưng lại chẳng có ai phát giác ra vậy.

Kì kì quái quái!!!

Mà thôi. Dù sao bố cũng sẽ không hại con. Eric rất ngoan ngoãn quyết định làm theo lời ông bố vừa dặn.

Đợi chờ trong chốc lát, cậu mở bọc vải ra. Bên trong đơn giản chứa một cây sáo trắng. Khác biệt duy nhất là thân sáo cắm xuyên qua một quả cầu pokeball mà thôi. Cũng không biết đó là để trang trí hay là có tác dụng đặc biệt gì khác.

Nghĩ nghĩ, Eric nâng sáo lên thổi. Âm thanh vù vù cao vút vang lên.

Eric thấy mọi người dường như đồng loạt nhìn về phía cậu. Trong ánh mắt có nghi ngờ, có ngạc nhiên, có tức giận... Rất nhiều loại cảm xúc. Khả năng Eric cũng qua đó cảm giác được việc bố cậu kêu là, cũng không phải việc đơn giản.

Đáng chết!

Ông ấy không nói rõ là cần phải thổi bao lâu.

Tâm lý có chút buồn bực, Eric không có cách nào khác chỉ có thể không ngừng thổi sáo. Chỉ hi vọng việc làm của cậu sẽ không tạo thành chuyện gì không hay ho xảy ra.

Tiếng sáo poke giờ reo vang~

- Zzz... zzz... z... z...

Snorlax vẫn đang ngủ.

...

Nơi khán đài...

- Cái gì! Cậu nhóc kia lại có thể mang theo sáo poke!

Một người giật mình bật thốt lên kinh ngạc.

- Đây không đúng lắm đi. Nếu như có mang sao vừa rồi lúc mọi người tranh luận kịch liệt cậu ta không thôi.

Một người khác gần đó giọng khó chịu lên tiếng.

- Đây... có thể là không biết đi.

Giọng ai đó lơ lửng trả lời.

- Xi...!!! Tôi thấy đây là có người muốn ăn gian thì đúng hơn.

Người đàn ông nghe vậy lập tức phản bác lại.

- Thôi như vậy cũng được. Tóm lại còn tốt hơn là cứ để trận đấu kéo dài mãi như thế. Hơn nữa Snorlax cũng không phải không có cơ hội chiến thắng.

- Ai giành thắng lợi còn chưa biết đây này!

Một người khác nghe thế lên tiếng phân giải.

- Được rồi. Đừng nói nhiều thêm nữa. Snorlax có lẽ sắp tỉnh dậy rồi.

- Đừng đấy. Xem tiếp trận đấu này diễn biến sau đó như thế nào. Mấy trận đấu vừa tổ chức bên này xem chán quá.

Âm thanh nói chuyện đánh thức mọi người. Tất cả trong lòng cũng đều đồng ý nhận xét vừa nêu. Vốn dĩ người đến đây tham gia cũng biết lần nào cấp tiểu học tổ chức chiến đấu cũng đều thế này cả. Năm nay đột nhiên xuất hiện Dragonite ra sân đúng là quà tặng bất ngờ. Nói chung không xem thì phí, mọi người vì vậy bỏ qua biểu diễn của trận đấu đang xem nhìn trở về sân đấu nơi Dragonite và Snorlax đang đứng.

Chiến hỏa đã chuẩn bị nổi lên.

Bời lẽ...

Snorlax sắp quay trở lại!

...

Cùng lúc đó...

Chitaka lúc này vô cùng giận dữ nhìn về phía Eric. Khả năng đáp trả lại cậu chỉ là một ánh mắt khinh thường. Một nhân vật qua đường mà thôi, không nên để ý nhiều.

Cạnh đó không xa, ông thầy trọng tài ngược lại vẻ mặt biểu hiện rất kinh dị nhìn về Eric. Nói đúng hơn là kinh dị vì sự xuất hiện của cái sáo poke cậu đang sử dụng.

Dù sao vì trận đấu này kéo dài ông thầy không còn cách nào khác đành phải ở nơi này theo dõi hai huấn luyện viên nhí và hai con pokemon. Có điều ông nhớ rõ rõ ràng vừa rồi cũng không có ai tiếp xúc với Eric. Nói vậy cậu nhóc lấy sáo poke từ đâu ra. Còn việc nói cậu ta mang sẵn sáo poke bên người?

Hừm? Ở đây ai cũng không phải người ngu. Nói như vậy chỉ có thể lừa gạt trẻ con mà thôi.

Tuy nhiên...

Này cũng là cách giải quyết không tồi. Tuy rằng có hơi bất công với bên Snorlax. Có điều trong cuộc sống ở đâu có lấy tồn tại công bình hoàn toàn. Điều là sống theo chân lý mạnh mẽ thì sinh tồn, yếu đuối bị đào thải mà thôi. Vì lẽ đó Eric lấy ra sáo Poke thôi, vị trọng tài này cũng không có tiền lên thu giữ điều tra việc sáo xuất hiện mà mắt nhắm mắt mở chờ đợi chuyện diễn biến tiếp sau.

Quả nhiên lập tức thì có người tới truyền đạt thông báo của hiệu trưởng không nên gián đoạn việc Eric thổi sáo. Đây coi như là cách cứu vãn danh dự rất tốt dành cho nhà trường lúc này. Nói đi nói lại cũng là điều luật thi đấu có ra chút kẽ hở mới dẫn đến tình huống khó xử hiện tại.

Nhận được thông báo, đuổi đi người truyền tin xong, đứng lặng người tại chỗ, ông thầy trọng tài trong lòng nổi lên chút nghi ngờ.

Chẳng lẽ đưa sáo cho cậu nhóc chính là từ phía nhà trường làm.

Nói vậy cũng không phải không thể.

Chỉ có điều vì giải quyết khó xử mà sẵn sàng ra tay lén lút chuyện xấu.

Tên quái quỷ nào nghĩ ra được chủ ý như vậy.

Chep. Quả nhiên là không thể nhìn mặt mà bắt hình dong. Nói vậy trong trường học vẫn là có cao nhân trấn giữ nha. Hành động tiếp sau có lẽ cũng cần suy nghĩ kĩ càng lại một chút.

Mà thôi. Tạm dừng lại điều tra cho rõ ràng đã thì hơn.

Thời gian còn đầy đủ. Mọi việc nên lấy an toàn cần mật làm chủ yếu.

Nghĩ kĩ càng, người đàn ông cũng giống như mọi người mất nhìn trở về vô đài. Không giống với đại đa số người ánh mắt nghiêm túc quan sát, vẻ mặt ánh mắt của người đàn ông này mang nhiều hơi hướng khi nhìn thấy một việc thú vị đang diễn ra.

Người đàn ông bí ẩn này là ai???

Chuyện này tạm gác lại hồi sau sẽ rõ.

...

Trên sân...

Dragonite đã đứng dậy. Bản năng của kẻ mạnh giúp nó đánh hơi được chiến đấu đã đến gần kề. Ánh mắt nó giờ trở nên vô cùng sắc bén. Nó chịu đủ rồi chuyện xảy ra ở nơi đây. Trước khi đến nó đã nhận được mệnh lệnh phải đánh cho thật ra sức, thật nhiệt huyết, thật...

Tóm lại phải chiến đấu hết mình, đánh những trận đánh thật xinh đẹp.

Khả năng cái tên chết tiệt, không có lễ phép, bất lịch sự, tên cận bã của xã hội trước mặt kia làm nhiệm vụ của nó lâm vào khó khăn. Cảm tưởng như tùy thời tùy lúc nhiệm vụ đều sẽ thất bại.

Đáng giận nhất là ngay cả đòn đánh mạnh nhất, uy lực nó cho là lớn nhất cũng không làm được gì đối phương. Đối thủ khả năng hồi phục quá là nhanh và kinh khủng. Dragonite tự biết bằng năng lực của chính mình không có cách nào thay đổi được tình thế trận đấu. Cũng vì vậy sau khi ra đòn xong nó liền dừng lại việc tiếp tục làm tấn công vô ích. Cả người khó chịu mà ngồi lì trên sân chờ đợi.

Dù sao nó cũng không có thua. Đối phương chỉ là lợi dụng lúc ngủ kéo dài thời gian mà thôi. Là một con pokemon vô cùng có giáo dưỡng, Dragonite hoàn toàn có tự tin kiên trì chờ đợi đối phương tỉnh ngủ.

Khả năng nhờ đối bụng thì làm sao bây giờ???

Xoắn xuyết nha!

Bởi vậy mới cảm giác nhiệm vụ giao cho tùy thời tùy lúc đều có thể thất bại sao không?

Quả nhiên là tên cận bã, chiến thuật cực kì không biết xấu hổ.

Đang lòng buồn thiu lo lắng nghĩ cách, phía sau tiếng sáo poke lại vang lên. Tiếng sáo như có lực lượng thần kì làm người ta tỉnh táo hẳn lại. Sau đó...

Đối thủ đã sắp tỉnh giấc.

Giờ là thời gian để tiến hành trả thù.

Dragonite trong lòng cảm giận thăm nghĩ.

Ánh mắt chăm chăm. Khóe miệng cười gằn.

Tên béo! Giờ chết của mi đã đến.

Hãy nạp mạng đi!!!

Ai đó trong lòng đang mãnh liệt gào thét.

Hãy để cho chiến đấu điên cuồng... điên cuồng... điên cuồng hơn nữa đi!!!

Bởi vì nó đã khát khao... khát khao... khát khao khó nhịn lắm rồi!!!

You sure die!!!

Dangerous!!! (Nguy hiểm cận kề!)

...

Kết thúc chương 151.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Trâu!... Quá trâu bò rồi!!

Trời hô đất hoán, muôn người chờ đợi mong ngóng mỏi mòn. Chàng Snorlax của chúng ta cuối cùng cũng tỉnh!

A... Lần này thật sự tỉnh rồi!... Không lừa nhau đâu.

Một đôi mắt to con nai vàng ngơ ngác nhìn ngó xung quanh. Có lẽ Snorlax còn có chút mù mờ tại sao mình lại xuất hiện ở chỗ này.

Đang ngủ ở gần nhà cơ mà.

Đã đến giờ ăn cơm chưa thế???

Nơi đây có thật nhiều người. Có điều...

Ai nói cho nó biết đây là có chuyện gì đang xảy ra???

Snorlax vẻ mặt có chút mơ mơ hồ hồ nâng lên cánh tay gầy gầy đầu. Nhìn thấy hình tượng của nó lúc này không ít người đang xem bật cười.

Thật sự là một chú Snorlax vô cùng đáng yêu thôi!

...

- Dra... Dra... Dragonite!...

Tiếng kêu của Dragonite làm Snorlax chú ý tới. Vẻ mặt vẫn phờ phạc y như lúc trước. Cảm giác giống như người bị thiếu ngủ trầm trọng.

Nói cũng đúng, dù sao tính kĩ ra thì Snorlax là bị ép đánh thức từ giấc ngủ say nồng trở lại mà. Không tức giận vì bị đánh tỉnh đã chứng tỏ tính cách của nó rất hiền hòa rồi.

- Dra... dra... dra... dragonite!...

Pokemon thanh lịch Dragonite cũng có chút ngượng ngừng đành lên tiếng giải thích chuyện đang diễn ra ở đây.

- Snorrr... snorlax!...

- Dra... dragonite!...

- &%^@#&*\$^@&^*(&

Cứ như vậy hai con pokemon trước ánh mắt chờ mong của mọi người ngược lại trước tiên tiến hành một hồi trò chuyện tâm sự.

Này...

Thật sự là quá đáng làm giận!!!

Biết bao người chờ mong chiến đấu mãnh liệt bùng nổ nha!

Này không làm thất vọng khán sao không???

Không làm thất vọng độc giả đang đọc sao không???

Thiên lý ở đâu nha!!!

Có điều ai cũng không thể làm gì chúng. Giống như độc giả không thể làm gì tác giả. Kết quả mọi người chỉ đành nén lại khó chịu kiên nhẫn chờ đợi hai con pokemon nói chuyện xong xuôi rồi đánh nhau. Ánh mắt nhìn về Snorlax lúc này cũng có chút không thân thiện cho lắm.

Tất cả đều tại tên ngố ham ngủ này!!!

...

Trong lúc mơ mơ màng màng, rót vài lần nước miếng, Snorlax lau lau khóe miệng cuối cùng cũng có chút hiểu được việc đang diễn ra.

Nói chung là cần chiến đấu một trận với con pokemon phía trước. Snorlax tỏ vẻ nó còn chưa già tới mức ngềnh ngãng. Dù sao tuổi đời của pokemon cũng kéo dài hơn loài người rất nhiều. Như đám Dragonite cũng có thể sống tới cả ngàn năm chưa chết. Đám Blastoise nghe nói cũng sống được dài không kém.

Tuổi của Snorlax tính đâu ra đấy cũng chỉ là đám thanh niên trai tráng hơi lớn tuổi một tí mà thôi. Có điều xét đến bản chất của loài Snorlax, nó ngủ như vậy cảm giác đã là rất ít, rất khác chế rồi. Trời mới biết khi con Snorlax này cao tuổi sẽ ngủ như thế nào. Chắc ngoài ăn với ngủ ra nó không làm bất kì việc gì khác quá.

Ngủ dài cả năm chẳng???

Hừm??? Như vậy cũng phải ăn một bữa no cả năm mới được!!!

Mà mà... hiện tại không phải cũng gần là như vậy sao. Nếu Chitaka và người nhà biết suy nghĩ của Snorlax đoán chừng sẽ không dễ dàng tha thứ cho con Snorlax này. So với Snorlax khác sống trong thiên nhiên cần lo lắng nơi ăn chốn ở, được huấn luyện viên kiên trì trả tiền thuê giữ lại nuôi dưỡng như Snorlax quả nhiên vẫn là hạnh phúc quá nhiều. Hi vọng sau khi ông nội Chitaka chết đi, Snorlax bị đuổi ra khỏi nhà sẽ còn có thể thích ứng được với cuộc sống mới.

Mọi người cứ chờ mong đi!

Hiện tại quay trở về tình thế trên sân.

Chuyện chiến đấu đối với Snorlax cũng đã là lịch sử quá xa xưa. Từ khi theo chân huấn luyện viên về hưu, cuộc sống của nó quá hoàn hảo rồi. Chiến đấu đã bị nó vứt ra sau ót từ lâu. Hiện tại bị đối phương nhắc tới, Snorlax trong lòng cũng có chút ngại ngùng muốn từ chối. Tuy nhiên bản năng của một pokemon đã từng được huấn luyện vẫn khiến nó gật đầu đáp ứng.

Dragonite bề ngoài biểu hiện rất vui vẻ hòa ái, trong lòng ngược lại cười gằn.

Hừ hừ... chuẩn bị nhận lấy tử vong trừng phạt đi tên béo đáng ghét!

Về sắc bén của Dragnite đã được ẩn sâu đi. Tuy nhiên một pokemon đã từng vô cùng hùng mạnh như Snorlax vẫn nhạy cảm nắm bắt được một chút biến hóa.

Quái lạ!

Có ai làm gì đâu mà đối phương máu chiến thế nhỉ???

Địch ý rất nồng a!

Bình thường không phải đều dò dò qua năng lực của nhau rồi mới dốc sức đánh sao không???

Chẳng lẽ người trẻ tuổi bây giờ đều hùng hùng hổ hổ nóng nảy như vậy!!!

Vậy ta cũng nên theo kịp bước tiến của thời đại, thay đổi thay đổi chút cho hợp mốt.

Ai!!! Thời gian a!...

Hòa bình lâu ngày. Thế hệ sau quả nhiên càng ngày càng kém đi.

Không biết kính già yêu trẻ gì cả.

Thôi được. Vậy hôm nay hãy để cái thân già này của mình cẩn thận, cẩn thận rèn giữa anh chàng trẻ tuổi này một phen. Cho đối phương biết thế nào là kính lão đắc thọ, thế nào là gừng càng già càng cay.

Nói chung đắc tội người già là hành vi vô cùng không sáng suốt a người trẻ tuổi.

Lắm bầm lắm bầm một hồi, Snorlax mới từ tốn kéo cái thân thể ục ịch đầy thịt mỡ của mình đứng lên.

Quái lạ thật! Bình thường cũng không thấy có gì. Ngày hôm nay cần chiến đấu cả người tự dung có chút...

Không thoải mái!

Chẳng lẽ mình già rồi???

Không đúng nha! Bạn thân đây tuổi mới tính thanh niên hơi lớn tuổi tí chút trong đồng loại thôi. Đây là thể quái nào nhỉ???

Bên kia Dragonite đã có chút hơi thiếu kiên nhẫn. Tên cặn bã kia làm gì mà lè mà lè mà lè thế nhỉ. Có lẽ tí nữa nên ra tay nhẹ nhẹ chút. Nhìn toàn thân đầy thịt mỡ, người to tổ chảng của đối phương, khả năng...

Luôn cảm giác đối phương yếu yếu như tờ giấy đâm mấy cái là thùng thối nào ấy!

...

- Snorrr... Snorlax!... (Anh bạn trẻ nhường cậu tấn công trước đó.)

Snorlax thân thể có chút loạn choạng mặt không đồ, tim không loạn nhảy, lên tiếng hỏi dò.

- Dra... dra... dragonite!... (Không cần. Mời tiền bối tận tình chỉ giáo!)

Pokemon thanh lịch Dragonite lễ phép đáp lại.

- Snorlax! (Thật ngoan!)

Tiếp đó không cho Dragonite kịp phản ứng, thân thể Snorlax nghiêng đầu điên cuồng tăng tốc đâm về phía Dragonite. Thiết đầu công hiện thể!

Một chiêu Headbutt (Thiết đầu công) bất ngờ không báo trước. Thân thể khổng lồ với sức nặng cơ thể phải tới vài tấn đang lao nhanh như một xe thể thao, chớp lấy thời cơ ra tay cũng vô cùng chuẩn xác. Cho đối thủ một đòn bất ngờ phủ đầu vừa mạnh mẽ lại bất ngờ. Snorlax thể hiện ra kinh nghiệm chiến đấu dày dặn phong phú của mình không phải chỉ là nói suông. Thế tới hung hăng vô cùng.

Đây mới là tuổi trẻ nhiệt huyết a!!!

Người xem bên ngoài cũng không thể không giật mình sợ hãi.

Quá trâu!

Quả nhiên trước kia nằm ngủ là chiến thuật có sẵn. Đây con Snorlax cũng không phải là hạng vừa. Hiện tại vừa tỉnh giấc liền lên tiếng cướp lấy nước trên cơ. Đối phương dù cho là Dragonite cũng phải chịu thiệt thòi lớn. Dù sao so sánh với Snorlax giỏi về cận chiến lập công, Dragonite vẫn là khoảng cách xa có lợi thế hơn.

Dính một đòn huých mạnh Headbutt (thiết đầu công) siêu uy lực của Snorlax, tiếp đó sẽ là liên miên đòn đánh ở khoảng cách gần. Cái gì Mega Punch (cú đấm ngàn cân), Brick Break (vạn tấn xung kích), Comet Punch (liên hoàn đấm)... các thể loại loạn ném.

Tin rằng Dragonite không chết cũng chỉ còn thoi thóp một hơi.

Thắng lợi không phải chỉ còn là chuyện trên lý thuyết. Ở đây không có huấn luyện viên chỉ đạo, mong chờ vào pokemon có thể tự mình xuất ra kế hoạch ứng đối trong lúc chiến đấu kịch liệt là vô cùng khó khăn.

Dù sao mong đợi một chiến sĩ đang điên cuồng bị đối phương hành hạ chém giết nghĩ ra kế hoạch sâu xa đều lật lại tình thế cũng yêu cầu chiến sĩ đó năng lực, trí tuệ thiên phú cực cao. Con Dragonite lúc này chính là chiến sĩ đó. Có điều chỉ sợ là nó không có thứ năng lực đó để lật bàn.

Nói chung với hai con pokemon đơn độc đối đầu như lúc này, kế hoạch ban đầu của chúng là yếu tố vô cùng quan trọng. Hiển nhiên so sánh Dragonite non nớt, Snorlax lộ ra tinh ranh quá nhiều.

Chiến thắng dường như đã trong tầm tay!

Những người có kinh nghiệm và tầm nhìn xa như Black đều có chút nhiệt huyết sôi trào đứng bật dậy.

Quá... quá bất ngờ rồi!

Trâu... Quá trâu bò rồi!

Quá... quá tuyệt rồi!

Ai có thể huấn luyện ra một con Snorlax tinh ranh như vậy. Thiết kế ra kế hoạch của nó với một huấn luyện viên là không khó. Cái khó là bình thường huấn luyện viên bên kia cũng không phải người ngồi không.

Chiến đấu pokemon ở cấp độ cao chính là hai bên huấn luyện viên luân phiên tung ra chiến thuật để bên kia phá giải hoặc là hai chiến thuật cùng lúc so tài va chạm vào nhau sinh ra biến hóa. Biến hóa xuất hiện sau đó huấn luyện viên sẽ tiếp tục đưa ra chiến thuật cho pokemon tiến hành để ứng đối cũng như gây khó khăn sức ép tiếp cho đối phương. Trong quá trình này yêu cầu pokemon phối hợp phải cực kì tốt mới được.

Chính vì yêu cầu này nên cần pokemon phải có sự nhạy cảm khi chiến đấu, mức cao nhất có thể như là tâm trạng hòa hợp làm một với huấn luyện viên. Pokemon lúc đó như là cánh tay kéo dài.

Bởi lẽ có cái gọi là người trong cuộc mơ hồ người ngoài cuộc tỉnh táo. Huấn luyện viên bên ngoài cái nhìn chỉ đạo thường sẽ chính xác hơn. Tuy nhiên trí tuệ của pokemon hoặc bản năng, sự nhạy cảm... v.v của pokemon đều là những thứ vô cùng quan trọng mà những bậc thầy theo đuổi và hướng tới.

Đây đã có chút vượt quá cấp độ của Black hiện tại tuy nhiên cậu vẫn là biết một chút và đang cố gắng hướng tới. Hiện tại Snorlax trước mặt là minh chứng cho điều đó.

Có thể bình thường ngỡ ngàng vô hại nhưng một khi lao vào chiến đấu lại tinh ranh lão luyện vô cùng. Chiến thuật phù hợp vô cùng của nó đã chứng minh tất cả. Hiện nhiên huấn luyện viên của nó theo trường phái trí tuệ tối thượng, gia tăng năng lực tự phản ứng của pokemon, so với trường phái bản năng tối thượng, gia tăng sự nhạy cảm, bản năng phản ứng hoặc các trường phái khác đều có ưu nhược điểm riêng nhưng nếu chuyên tâm đều sẽ vô cùng mạnh.

Hiện tại...

Snorlax tiến lên!!!

Thiên phú mạnh mẽ không là cái gì cả!!!

Kinh nghiệm chiến thuật sẽ bù đắp hết thảy.

Chân lý của một huấn luyện viên theo trường phái trí tuệ tối thượng, chuyên tâm huấn luyện tri thức.

Chỉ cần chặn chỉ nỗ lực tiến hành huấn luyện, gia tăng sự nhận biết, kiến thức cũng như trí tuệ của pokemon, biến chúng thành những chiến sĩ vừa có võ lực lại có mưu lược. Chiến thắng nhất định sẽ giành cho chúng ta.

Hiện tại Black và không ít người trong lòng đã vô cùng kích động chờ mong.

Chiến thắng ngay trong tầm tay với!!!

Đánh bại nó!... Đánh bại nó!... Đánh bại nó!...

Tất cả trong lòng đang gào thét!

Va chạm sẽ bùng nổ ngay tức khắc!!!

...

Kết thúc chương 152.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153: Xì tốp dê!... Cái quái gì chứ!!!

Biến cố tiến đến quá nhanh, Dragonite còn chưa kịp phản ứng, đám người như Black chỉ vừa bật đứng dậy, Snorlax mỉm cười đắc ý vô cùng, thân thể của nó dường như chỉ khoảng khắc nữa thôi sẽ va chạm vào Dragonite.

Khả năng vui quá hóa buồn!

Có lẽ là quá lâu không chiến đấu.

Có lẽ là do vừa mới tỉnh ngủ thân thể còn chưa kịp hồi lại còn có chút khó điều khiển.

Có lẽ là hôm nay Snorlax ra cửa không xem lịch.

Tường tận hơn có thể bởi vì Snorlax quá cấp tiến. Đáng nhẽ ra vừa mới khởi đầu nó có thể tiến hành nhẹ nhàng chút, khởi động một chút cho nóng người thì những vấn đề trên có lẽ sẽ bị giảm nhẹ hơn nhiều.

Ngay cả vận mạng cũng sẽ thay đổi nếu nó chú ý cẩn thận hơn.

Khả năng nó quá đắc ý quên mình rồi, quá tự tin vào kinh nghiệm, trí tuệ và ánh mắt của bản thân.

Kết quả...

- Bốp!

- Rầm rầm rầm rầm...!!!

- Loảng xoảng!

- ...!!! Cái quái gì???

Black và vô số người kinh hãi thốt lên.

Trên sân...

Rất đáng tiếc cho anh béo của chúng ta. Một chút sai lầm trong khởi động, trong xuất phát hoặc ý trời như thế, anh vô tình chân nam đá chân chiêu.

Anh chàng Snorlax bị kịch vấp chân một cái!!

Chỉ thấy anh chàng béo ú của chúng ta cái đầu béo mập mồm mồm theo thể ngã đập mạnh xuống nền đất làm vỡ nứt tung tóe.

Nha! Sau đó cơ thể theo quán tính lăn lộn tiếp về phía trước. Mặt đất nát tươm bươm như máy cày vừa đi ngang qua.

Nếu như Snorlax có cơ hội cuộn tròn người lại, khả năng đây cũng là một chiêu Heavy Slam (siêu cấp lăn) không tồi. Có điều như đã nói, chiến đấu với Snorlax đã cách nó quá xa rồi. Không có chút nào chuẩn bị như lúc này muốn biến chiêu đối với Snorlax thật sự là vẫn quá khó khăn đấy.

Thế là quán tính cùng với sức nặng cơ thể khiến mỗi một vòng lăn là một lần va chạm kinh thiên động địa giữa cơ thể và mặt đất.

Má ơi! Đau nha~

Cái xương già của Snorlax hiện tại thật sự có chút quá tải.

...

- Rầm!!

Vòng lăn cuối cùng kết thúc với một pha dùng mặt hôn đất của Snorlax. Bởi lẽ mỗi lần va chạm đều giảm tốc độ cực lớn nên khi kết thúc Snorlax thân thể cũng chỉ vừa tiến sát tới dưới chân Dragonite mà thôi.

Thậm chí cũng không có thể tạo ra một chút nào thương tích cho đối thủ.

Một kết cục thật đáng buồn! Đáng thương! Đáng tiếc!...

Dragonite mặt đầy ngạc nhiên nhìn kết cục thảm hại của đối thủ.

Cảm giác đối phương đã có chút thoi thóp.

Nó cười!

Cười ngạo nghễ!!!

Nụ cười đầy sung sướng của nó...

Nụ cười rạng rỡ của người chiến thắng.

Sau đó nó đau sốc hông mà vào bệnh viện.

Chiến thắng như thế một lần nữa trở về với anh béo Snorlax của chúng ta.

...

Kết quả trên...

Mềm!

Được rồi.

Tôi chỉ đùa chút mà thôi.

Sự thật là...

Dragonite đứng ngậy ra như phổng.

Sau đó mỉm cười ngạo nghễ.

Còn trong lòng...

Anh chàng Dragonite tâm tình cũng có chút hồi hộp chưa kịp hồi phục trở lại.

Thậm chí Dragonite lúc này cũng có chút nghĩ mà sợ. Tưởng tượng cơ thể, dáng người bất quy tắc như Snorlax vậy mà vấp ngã sau khi vẫn có thể lăn lộn thêm một đoạn. Trên mặt đất thì bị phá hoại nát tanh nát bành.

Nếu như không có cú vấp ngã thần thánh ấy, cú vấp ngã vận mệnh vừa rồi...

Nếu để cho Snorlax mục đích thành công...

Nếu như đòn đánh đó va vào người...

Dragonite lại không kịp chuẩn bị mà né tránh...

Như vậy...

Không cần nghĩ cũng biết Dragonite kết cục sau đó sẽ thế thảm nhường nào.

Quả nhiên là nguy hiểm cực kì!

Quả nhiên là mảnh chỉ treo chuông đã thành trời đất khác biệt!

Quả nhiên là người tốt có tốt báo, pokemon thanh lịch được trời phù hộ.

Một lần nữa kiên định lại tư tưởng, Dragonite mặt cười gần nhìn xuống Snorlax dưới chân.

Dù sao cũng là da dày thịt béo, sau phút ban đầu choáng váng đầu óc Snorlax hiện đã có dấu hiệu tỉnh táo lại. Tất nhiên thương thế cũng chẳng nhẹ nhàng gì. Có điều Dragonite cũng không sẽ dễ dàng tha thứ cho đối phương.

Nó đã không có cơ hội lật bàn.

Một tên cặn bã! Lưu manh!

Một tên không biết xấu hổ là cái gì!...

&*^\$&*^@\$&*((*\$&*()

Vừa rồi lại dám chơi trò đánh lén nham hiểm. Thật sự là tự làm tự chịu, tự nhận quả báo.

Phê phán đối phương, Dragonite cũng không quên khởi động việc báo thù. Nó hai cánh khê vỗ, thân thể nổi lên cách mặt đất một đoạn ngắn. Miệng tụ tập đại tuyệt chiêu.

Một quả cầu năng lượng uy lực cực lớn được Dragonite tụ tập trong miệng. Black và đám người nhận ra đó là một chiêu Hyper Beam (tia hủy diệt) quen thuộc. Lần trước Snorlax có thể trong giấc ngủ hồi phục mới thoát được nhưng hiện tại trong tình trạng bây giờ thì...

Đã vậy Dragonite còn lợi dụng việc cơ thể đang trên không để giảm thiểu lực phản chấn khi bắn đòn Hyper Beam (tia hủy diệt) ở khoảng cách gần. Nhờ chút kĩ xảo nhỏ nhoi này nó có thể yên tâm tụ tập năng lượng dùng cho đòn đánh thậm chí nhiều hơn khi trước. Uy lực tự nhiên cũng sẽ cao hơn nhiều.

Khi này là xương cốt um tùm, lần này dính xong sợ là...

Mọi người có chút sợ sệt lo lắng, Pokemon cũng không phải sẽ không chết trong khi thi đấu. Nếu chịu vết thương quá nặng thì dù đưa tới trung tâm pokemon kịp thời cũng không thể làm gì. Hiện tại chỉ sợ...

- Khoan đã!!! Tôi nhận thua! Xin hãy dừng lại đi!!!

Giọng nói mang chút nức nở của Chitaka vang vọng bên tai tất cả mọi người.

Dragonite đứng lúc dừng lại chiêu thức đang chuẩn bị. Hai cánh nhẹ vỗ, thân thể liền hạ xuống mặt đất. Ánh mắt nó giờ nhìn về phía Chitaka.

Trong ánh mắt quan sát của mọi người, Chitaka chạy vội đến bên Snorlax kiểm tra thương thế của nó. Nhìn một hồi cuối cùng cậu xác định Snorlax bị thương không quá nghiêm trọng mới thở phào một hơi.

- Cảm ơn người, Dragonite!

Chitaka lễ phép nói cảm ơn với Dragonite. Dù sao nếu như vừa rồi nó không chấp nhận dừng lại cậu cũng không thể làm gì đối phương. Đòn đánh đã chuẩn bị xong từ trước, nếu tiếp tục phóng ra trách nhiệm của nó cũng không có mấy. Khả năng nếu nó thật sự phóng ra ở khoảng cách gần như vậy, Snorlax có thể sống tiếp hay không cũng khó nói rồi.

Nghe Chitaka nói như vậy, Dragonite gật gật đầu đáp trả. Đối với Chitaka lễ phép như vậy nó cũng rất hài lòng. Không uổng công mình tha cho đối phương pokemon.

Thật ra thì vừa rồi sau khi khởi động tuyệt chiêu sau Dragonite cũng có chút hối hận. Dù sao trước khác nay khác, đối phương cũng nhận được bài học thích đáng rồi. Lúc này đối thủ đã không còn sức phản kháng, tổng hợp lại đòn Hyper Beam (tia hủy diệt) của nó cũng có chút hơi quá. Nếu mạnh mẽ đánh ra có thể gây nguy hiểm tính mạng tới đối thủ. Nay Dragonite cũng không muốn thấy.

Cũng chính vì Dragonite bản năng giảm xuống uy lực đòn đánh, Chitaka cũng đứng lúc nhận thua nên Dragonite đã làm liền làm đến cùng, thu hồi lại tuyệt chiêu chuẩn bị xuất ra. Tuy rằng làm vậy có chút không thoải mái nhưng như thế vẫn là trong tính cách nó cho phép.

Gật đầu chào đối phương xong, Dragonite chậm rãi bước chân về phía Eric. Chiến đấu của cả hai con pokemon diễn ra rất ngắn, giờ đã kết thúc. Ngay cả đám người Black đứng lên ủng hộ Snorlax khi trước cũng chưa cả ổn định lại tinh thần mà ngồi xuống hướng chỉ Eric. Hồi nãy sau khi Snorlax tỉnh dậy thì Eric cũng hiểu ra cha mình đưa cây sáo này cho cậu là để làm gì. Sau khi gọi tỉnh pokemon đối phương cậu cũng đã thu hồi cây sáo, giống như mọi người lặng lẽ đứng ngoài quan sát.

Lúc này Dragonite tiến về phía cậu, Eric hiểu ý lấy ra pokeball thu hồi trở về.

Thấy Eric thu hồi xong Dragonite vào pokeball, tất cả người xem lúc này tâm tình cũng bình ổn trở lại.

- Xi tốp đề!... Cái quái gì chứ!!!

Không ít người thốt lên ý tưởng trong lòng. Thật sự là kết quả vừa diễn ra...

Quá trò đùa rồi!

Black và không ít người cũng gật gù hơi có chút đồng quan điểm. Tất nhiên ý tưởng so với đám người bình thường là hoàn toàn khác nhau.

Tuy nhiên nhận xét kết quả trận đấu như trò đùa cũng thật là chí lý.

Nhất là đối với những người có nhiều kinh nghiệm trong chiến đấu cũng như hiểu về pokemon lại càng cảm thấy sâu sắc tiếc nuối.

Quá trò đùa rồi.

Vậy mà cũng thành thua được. Thật sự là không thể nói lý mà.

Ý trời nha!

Không ít người than thở khi nhận xét về kết quả.

Nếu như là người bình thường thì chỉ cảm thấy hai con pokemon đang bô bô nói chuyện với nhau thì Snorlax đột nhiên lao đầu về phía Dragonite. Chưa kịp nhìn rõ đã thấy Snorlax ngã lăn lộn ra đất. Tiếp đó là Dragonite tụ tập đại tuyệt chiêu chuẩn bị xử lý Snorlax thì bị tiếng nhận thua của Chitaka dừng lại.

Diễn biến cảm giác như là Snorlax ngã chổng xó ra rồi mặc cho Dragonite chiến thắng vậy. Có thể nói là chiến đấu diễn ra vô vãn cực kì. Trò đùa không thể trò đùa hơn! Đã vậy còn thổi thiên cực kì. Chẳng có tí giá trị quan sát gì cả.

Người trong nghề trái lại cảm quan khác nhiều. Đối với những huấn luyện viên pokemon như Black, mọi tính toán trong một trận đấu lúc nào cũng phải thật nhanh thật nhanh. Càng tính toán nhanh bao nhiêu thì lại càng có lợi bấy nhiêu. Sự quan sát và phản ứng cũng được rèn luyện tăng lên cùng với tốc độ suy nghĩ.

Cũng may thân thể cũng như tiềm lực của người ở thế giới này rất biến thái nên mới có thể thực hiện được những chuyện như vậy. Quan sát mới khi chăm chú mới có thể theo kịp tốc độ, nhịp điệu chiến đấu nhanh chóng mặt của pokemon. Mới có thể cũng cấp chiến thuật cũng như chỉ đạo pokemon chiến đấu. Tất nhiên đám huấn luyện viên mới thì không làm được như vậy. Đối với những trận tốc độ cao bọn họ đều vô lực ứng biến.

Cũng chính là Black trải qua không ít bên bờ sinh tử rèn luyện lúc này mới có thể phản ứng được theo kịp nhịp điệu trận đấu vừa rồi. Giống như lần lập kế hoạch đối đầu Surge ở Vermilion, lần mang Blue chạy trốn khỏi băng Rocket truy sát ở tháp pokemon tại thị trấn Lavender, thậm chí là trực diện đối đầu với Sabrina tại Celadon hay đối mặt trực diện với Moltres...

Ngoài ra còn vô số lần chiến đấu kịch liệt khác. Tất cả tất cả kích phát tiềm năng trong cơ thể cậu, cơ thể của người ở thế giới này. Không tiến bộ ắt phải chết. Áp lực sống còn khiến cậu tiến bộ nhanh chóng hơn người bình thường nhiều. Tất cả mới tạo nên tốc độ suy nghĩ của cậu hiện nay đã có thể theo kịp diễn biến của những trận đấu này ưưư như vừa rồi. Nơi mà một phần trăm giây thôi chiến cuộc cũng có thể thay đổi đảo ngược.

...

Kết thúc chương 153.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Về siêu năng lực

Tất cả những chuyện kể trên cho tới lúc này Black mới giật mình cảm nhận ra được. Hiện tại điều cậu còn thiếu có lẽ chính là tốc độ ứng đối của cơ thể theo không kịp phản ứng của đầu óc. Tuy nhiên điều này có lẽ là ngoài sức người có thể thay đổi.

Có lẽ chỉ có siêu nhân, người cải tạo gen hoặc đám người siêu năng lực mới có thể làm được.

Tốc độ suy nghĩ hiện tại của Black trong chiến đấu thật sự vượt quá năng lực nhận biết của cậu về phản ứng con người. Đây cũng giải thích nghi hoặc của Black thật lâu trước kia. Khi mà cậu thật sự không thể tưởng tượng nổi ra vì sao con người của thế giới này lại có thể tham gia điều khiển pokemon trong những trận đấu diễn ra chớp nhoáng, diễn ra nhanh như vậy. Thậm chí biểu hiện ra đã tính toán tính vì diễn biến cuộc chiến, tất cả đều đã sẵn sàng để đưa đối thủ vào bẫy.

Điều trên quả thật vô lý cực kì với một kẻ đến từ địa cầu như Black.

Khi mà trước kia một quả bóng được đá mạnh bay về phía cậu ở khoảng cách gần cậu cũng không thể kịp phản ứng thì bóng đã đập vào người. Hiện tại trái ngược Black có thể nhìn và quan sát được hành động cực nhanh của pokemon trong lúc chiến đấu.

Tuy rằng vẫn chỉ quan sát được ở nhịp điệu trận đấu còn thấp ứng với trình độ của cậu, lập kế hoạch còn cảm giác thời gian thiếu thốn không được tỉ mỉ, chưa nhìn được về lâu dài diễn biến phía sau. Có điều tất cả chuyện này đã vượt quá xa sức tưởng tượng của cậu về năng lực con người rồi.

Chẳng lẽ con người ở thế giới này cũng biết tiến hóa. Chỉ là tiến hóa của con người là ở bộ óc, tiến hóa ở tốc độ tư duy suy nghĩ cũng như sức quan sát... v.v. Nếu thật sự là như vậy thì đây quả là một phát hiện vô cùng vĩ đại.

Nói vậy những năng lực trên có lẽ cũng là quá trình con người tự tiến hóa cho phù hợp với hoàn cảnh sinh tồn đi. Nó là quá trình dài đằng đằng từ thế hệ này truyền qua thế hệ khác. Thậm chí là được giấu sâu trong gen di truyền.

Dù không giống như pokemon có thể tiến hóa làm thay hình đổi dạng nhưng trí tuệ, khả năng xử lý vốn là điểm mạnh của con người được tiến hóa là vô cùng lớn và không thể nghi ngờ. Có lẽ qua chiến đấu, sử dụng nhiều những năng lực này cũng sẽ dần được kích phát đi ra. Quá trình có lẽ cũng giống như pokemon vậy.

Những năng lực này bình thường từ từ tăng lên qua chiến đấu rèn luyện giống như pokemon tăng dần uy lực của kĩ năng. Khi bên bờ sinh tử con người thậm chí có thể bị ép đột phá giống như pokemon trong tuyệt cảnh bị ép tiến hóa.

Thậm chí xuất hiện người có thể tu luyện siêu năng lực cũng là như vậy. Những người sinh ra đã có năng lực siêu nhiên trong thế giới này có lẽ cũng là kết quả của quá trình tiến hóa này đi. Đơn giản là thiên phú cao hơn, vừa sinh ra năng lực ẩn chứa sẵn trong gen đã được kích phát mà thôi.

Nếu như vậy tất cả loài người ở thế giới này đều có thể tu luyện được siêu năng lực. Vì tất cả chung quy cũng đều có cùng tổ tiên nguồn gốc mà. Tất nhiên quá trình sẽ không đơn giản chút nào.

Có thể do lịch sử lâu dài, có một đoạn thời gian dài tổ tiên không thể kích phát ra năng lực ẩn trong gen dẫn tới những gen này bị ẩn nấp càng sâu, càng khó kích phát. Đây cũng có thể là do con người chưa ý thức được chuyện này, coi siêu năng lực xuất hiện là ngẫu nhiên, người bình thường nếu không có kì ngộ hoặc bí quyết nhất định sẽ không tu luyện kích phát gen. Đây bảo sao gen không thoái hóa mới là lạ.

Trong khi đó có những gia tộc đời đời xuất hiện người siêu năng lực. Nguyên nhân đơn giản là bọn họ tự cho rằng dòng dõi của mình là đặc biệt hơn người bình thường, có thể tu luyện ra siêu năng lực. Thậm chí nếu đời mình không được sẽ đặt hi vọng và thúc dục đời con cháu. Việc cứ tiếp diễn dần tạo ra một gia tộc với tỉ lệ xuất hiện người có siêu năng lực cao.

Có điều theo Black suy đoán, tất cả nguyên nhân chủ yếu là thân thể người ở thế giới này đặc biệt mạnh mẽ dẫn theo lực lượng tinh thần cũng mạnh mẽ hơn người của địa cầu nhiều, đây là chủ yếu giảm thấp xuống độ khó khi tu luyện ra siêu năng lực cũng như ủng hộ đám người mơ ước tu luyện ra siêu năng lực. Đơn giản nếu như không có thành quả trong thời gian một đời người, ai chịu đi tu luyện nha.

Thậm chí nếu như ở xã hội hiện đại trên địa cầu nếu có được bí kíp có tu luyện ra siêu năng lực nhưng lại mấy vài chục năm kiên trì tập luyện. Có lẽ không phải ai cũng chấp nhận kiên trì theo đuổi ước mơ này. Dù cho nó ở ngay trước mắt. Nếu không tin rằng với lịch sử tương tự nhau trên địa cầu cũng có thể xuất hiện người có siêu năng lực.

Mà mà... Có lẽ là bọn họ ỷ vào mình đi thôi. Dù sao đối mặt súng đạn vũ khí nóng, không có được khoa học kĩ thuật tầm bở phát triển nghiên cứu dù

có siêu năng lực tin rằng nó cũng nhỏ yếu và chẳng thể làm được chuyện gì. Có lẽ họ còn phải lo lắng cho việc biến thành vật thí nghiệm cho các tổ chức, thậm chí quốc gia đi.

Nói chung so với tăng lên tốc độ về suy nghĩ hay sức quan sát... v v, để những năng lực này tiến hóa thành siêu năng lực có thể điều khiển vật thể thật trong thực tế cần mức tiến bộ quá nhiều hơn.

Tuy vậy việc xác định thế giới này ai cũng có thể tu luyện ra siêu năng lực đối với Black là đã đủ rồi. Sau này cậu sẽ tiếp tục nghiên cứu tìm hiểu nó.

Chẹp! Ước mơ siêu nhân đã không còn xa. Nói không chừng chí nguyện trường sinh bất tử cũng không phải là không thể.

Dù sao theo Black tìm hiểu được tin tức, thế giới này quả thực có tồn tại người có siêu năng lực. Có điều tất cả bọn họ siêu năng lực đều là thuộc về tâm linh mà thôi. Giống như niệm lực, dẫn sóng lực, cảm ứng lực... v v.

Này có lẽ cũng là bởi vì hướng tiến hóa của con người về tinh thần ý thức diễn biến mà thành. Khả năng pokemon có thật mạnh các năng lực về nước, lửa, đất, đá, cây cỏ... v v cho nên siêu năng lực về các hệ thuộc tính này ở con người theo yêu cầu hoàn cảnh sinh tồn cũng không cần thiết xuất hiện. Hoặc khi xưa trong lịch sử đã từng xuất hiện nhưng chắc chắn sẽ bị đào thải trước siêu năng lực về tinh thần.

Có chút nói xa rồi.

Quay lại biểu hiện của Snorlax trong mắt đám người Black có thể nói là khen chê nửa nọ nửa kia. Năng lực tổ chức, trí tuệ, khả năng quan sát phân tích... v v rất cao. Có điều hiển nhiên năng lực thực hành của nó không còn gì để nói.

Khiến cho chiến thắng đã rơi vào môn nó còn có thể nhỏ ra. Này thật sự là...

Chẳng lẽ nói: Ngũ thần + Tên tham ăn + Về mặt vô hại = Thần Ăn Hại.

Này công thức...

Rất đáng để người ta cân nhắc nha~

Có lẽ sau vụ này, nhiều người từng mộng mơ sở hữu một con Snorlax trên người sẽ vỡ mộng. Nhiều kẻ hiện tại đang có Snorlax trong tay có lẽ cũng có chút lo lắng tương lại khi về già xử lý Snorlax như thế nào.

Mà nói tới người sở hữu Snorlax mà Black quen biết hiển nhiên không thể không kể tới Red. Hồi hai người đi lữ hành cùng nhau Black cũng đã được chứng kiến Snorlax hành hạ túi tiền của anh chàng như thế nào.

Mà mà... hình như chàng ta vẫn còn nợ tiền mình không trả. Có lẽ lần sau gặp mặt không thể không nhắc nhở một chút rồi.

Hừ hừ... Ai bảo dám có lán gan tán tỉnh mục tiêu của Black.

Hắc hắc... Tình địch là không thể dễ dàng khoan nhượng cho nhau nha!

...

Vùng biển ranh giới giữa Seafoam Island và Cinnabar Island...

Đang cười trên lưng Gyarados hướng về phía đảo Cinnabar Red chợt nhìn thấy một cái.

Hơi lạnh từ dưới đáy lòng đột ngột toát lên khiến cậu chàng sợ run. Một dự cảm chẳng lành xuất hiện trong lòng. Đường như có ai đó đang ác ý nhắm vào cậu. Xoa xoa cảm suy nghĩ, cuối cùng Red cho rằng đây rất có thể là điềm báo mục tiêu trên đảo Cinnabar không an toàn. Dù sao thời gian trước cậu cũng vừa có cuộc đụng độ không tốt đẹp gì trên một hòn đảo khác là Seafoam Island với đám Rocket đáng ghét. Cùng là hòn đảo với nhau, có khi nào đám Rocket kia cũng đang vụng trộm làm gì đó xấu xa ở Cinnabar chẳng???

Nói vậy cậu cần nhanh chóng tiến đến ngăn cản hành động của chúng.

- Tăng tốc lên nào Gyarados!

- Gyarados...!!!

Nghe mệnh lệnh của Red đưa ra, Gyarados thân hình quay mạnh tăng tốc vọt về phía trước. Red trong lòng càng kiên định hơn ý nghĩ của mình.

Quả nhiên sau đó không lâu cậu lại lần nữa gặp đám Rocket làm chuyện xấu xa ở Cinnabar. Bọn chúng đang truy sát nhà nghiên cứu khoa học cũ của mình khi người này muốn bỏ gian tà theo chính nghĩa ngăn chặn lại hậu quả xấu từ việc mình đã gây ra.

Nhờ có sự giúp đỡ của Red mà hai người thoát khỏi sự truy đuổi của Moltres. Con pokemon huyền thoại lửa đã thất bại trong cuộc chạy trốn lần trước dù cho có sự giúp đỡ trước đó của Black. Hiện tại ngược lại Moltres lại bị băng Rocket cường chế sử dụng sức mạnh của nó. Người cầm đầu cũng là quen thuộc Sabrina.

Red cũng nhờ số trời run rui dùng chiếc máy tái tạo pokemon từ hóa thạch hồi sinh Aerodactyl. Vốn là sinh mệnh hóa thạch tồn tại trong viên đá hồ phách ông trùm Rocket biếu tặng khi hai người chia tay sau đám cháy ở viện nghiên cứu thành phố Pewter.

Nhờ có Aerodactyl mang theo sự mạnh mẽ của pokemon thời kỳ cổ đại bạo lực chống lại sức mạnh của Moltres. Kết quả này khiến đám Rocket lo lắng mà vội vàng thu hồi Moltres, đồng thời cũng rút lại kế hoạch truy sát kẻ phản bội.

Cũng qua việc này làm Red càng vững tin biểu hiện mang tính cảnh báo mình gặp trên biển. Bởi vậy ngày sau cậu chàng cũng gặp phải không ít chuyện dở khóc dở cười bởi cái gọi là dự cảm điềm báo tương tự này.

Có điều những chuyện này chúng ta sẽ gặp sau.

Hiện tại hãy tiếp tục với cuộc đua giành danh hiệu Vương tử Công chúa nào!

...

Kết thúc chương 154.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Gặp khó

Sau khi cuộc đấu giữa Dragonite và Snorlax li kỳ kết thúc, những trận chiến đấu tiếp sau đó lại được bình ổn tiến hành. Đặc biệt là lúc này vì có sự xuất hiện của sân đấu tạm thời không bị thu hồi lại, tiến độ tranh tài được đẩy lên nhanh hơn gấp đôi. Dù cho hậu quả của nó là khán giả không thể dễ dàng quan sát hết được tất cả các trận thi đấu.

Có lẽ này cũng là lý do mọi năm chỉ sắp xếp một võ đài. Dù sao cha mẹ phụ huynh học sinh, nhất là bản thân đám học sinh tham gia cũng luôn mong muốn biểu hiện của mình được tất cả mọi người cùng chăm chú quan sát. Nếu vì vậy mà thời gian quan sát thi đấu kéo dài cũng không vấn đề gì.

Tuy nhiên hiện tại sân đấu thứ hai đã được dựng thành, cũng đã có thi đấu tổ chức trên đó. Mọi người chỉ đành chấp nhận chia ra quan sát bên trận đấu mà mình có hứng thú. Tuy rằng có không ít vị trí có thể nhìn thấy cả hai bên sân đấu. Khả năng luôn có chút không được như ý lắm.

Thành thử việc tán phét trên võ đài cũng giảm đáng kể để có thể chú ý diễn biến trên sân nhiều hơn, tránh bỏ lỡ những biểu hiện đặc sắc. Mọi người đều hi vọng những trận đấu xúng tằm như Dragonite và Snorlax lại xuất hiện. Đây âu cũng là hiệu quả ban giám khảo không ngờ tới đi. Đoán chừng năm sau ban tổ chức sẽ phải đau đầu về việc có gia tăng số lượng sân đấu lên hay không.

Black cũng giống như mọi người chăm chăm quan sát các trận đấu đang diễn ra. Lúc này chú ý nhìn một cách kĩ càng ngược lại phát hiện ra không ít thứ mà trước đó cậu bỏ lỡ.

Khi này chỉ chú ý tới đám huấn luyện viên nhí trên sân biểu hiện gà mờ, pokemon thì tấn công lẫn nhau không có kết cấu, không có chiến thuật gì. Nếu có cũng khó mà đạt được đánh giá cao như Snorlax khi này. Khả năng hiện tại nhìn kĩ cũng phát hiện ra không ít thứ hay ho đáng học hỏi.

Đúng là đám pokemon trên sân chiến đấu không có chiến thuật đáng nói, biến hóa cũng nhỏ vô cùng. Con hệ lửa thường chỉ biết phun lửa, con hệ nước cũng thường chỉ là phun nước, phun bong bóng các thể loại kỹ năng mà chúng mạnh nhất hoặc thuần thực nhất. Có điều chính vì vậy nhìn kĩ chúng ra chiều Black phát hiện mình có thể học tập được không ít kinh nghiệm mà bình thường muốn học được cần không ít thời gian nghiên cứu. Thậm chí một cách dùng, mẹo của đám pokemon trên sân dùng ra cần có óc sáng tạo cao hoặc thực tế rèn rũa nhiều mới có thể nghĩ ra được.

Dù sao đám pokemon trên sân phần lớn nguồn gốc là đi mượn hoặc mới mua. Cho dù là đám pokemon mới mua cũng đều là những con pokemon có kinh nghiệm chiến đấu dày dặn nên mới được người chọn lựa mua về. Tất cả cũng vì để sử dụng trong trận đấu lần này nên không có người mua pokemon mới sinh hay pokemon còn nhỏ ít kinh nghiệm.

Thành ra đám pokemon tuy rằng ra đòn rất chỉ có một, đơn điệu cực kì. Khả năng kinh nghiệm dày dặn khiến cùng một đòn đánh lại được thể hiện ra các mức uy lực vô cùng khác nhau, các cách thực hiện rất khác nhau. Tất cả mang đậm thành quả của các huấn luyện viên chúng từng đi theo hoặc chính là thành quả tổng kết chúng thu được từ trong kinh nghiệm cuộc sống. Chính vì đi biến hóa đa đoan khi có huấn luyện viên chỉ huy, rất nhiều mẹo nhỏ nhặt, cách sử dụng kĩ năng hay... được Black lần lượt tìm ra và hiểu rõ.

Như nhật được vàng, Black vui vẻ vô cùng chăm chăm vào quan sát, học lên được thì học, không học lên được thì ghi nhớ. Ngược lại lần này cậu mang theo máy quay. Vốn là để buổi tối dùng ghi lại phần biểu diễn của Leona, có điều lúc này tất nhiên có thể dùng nó để ghi hình.

Đáng chết lúc này không nghĩ ra mà ghi lại những chiến đấu diễn ra trước trận Dragonite và Snorlax. Kết quả vừa quay video Black vừa phân vân không biết ban tổ chức có ghi hình lại những trận đấu đó không.

Có điều Black biết lúc này cũng không phải lúc suy nghĩ những chuyện kia.

Vì vậy không còn gì dễ dàng...

Tập trung học tập quan sát thôi.

Thời gian bởi vậy yên lặng trôi qua.

...

Sân đấu dành cho phái nữ...

- Đáng chết! Black ngu ngốc! Ngu ngốc Black!...

- Chẳng lẽ không biết trận đấu của mình sắp diễn ra rồi sao???

- Đến bây giờ cũng chưa chịu trở về. Chẳng lẽ bên thi đấu của nam có hấp dẫn như vậy?

Nhìn trên khán đài không có bóng dáng cổ vũ của Black, Leona tâm tình có chút thất lạc. Có điều rất nhanh tiếng gọi tên yêu cầu cô lên sân đấu vang lên. Leona tâm tình hậm hực bước lên sân. Kết quả đối thủ lại là một con Caterpie.

Vậy không có gì dễ nói. Cách đối phó với đám Caterpie và Weedle Black đã giảng giải cho cô và Paras của cô rất rõ ràng chi tiết. Tuy rằng không phải một trăm phần trăm có khả năng chiến thắng tất cả các con Caterpie và Weedle. Khả năng trên sân đấu của nữ mà xuất hiện hai con pokemon này là biết ngay lại một kẻ cô đâm ăn xối mang pokemon cho đủ số rồi. Chiến đấu cũng không có gì biến cố, Paras dễ dàng đánh bại đối thủ. Tiếp đó là thời gian nghỉ ngơi chờ đợi trận đấu tiếp theo.

Hi vọng Black có thể tới kịp.

Nếu không?

Hừ hừ! Hãy đợi nhận lấy sự trừng phạt khốc liệt nhất của bản cô nương đi.

Mười phần siêu cấp kem hoa quả?

À không... như vậy quá dễ dàng cho tên kia rồi.

Có lẽ có thể thử phương án 100 xuất! Không... nên là 1000 xuất mới đúng.

Ồi kem hoa quả!!!

Leona nước miếng chảy ròng ròng nghĩ tới tương lai tươi đẹp.

Có vẻ như đối phương không đến cổ vũ cũng không phải là chuyện xấu.

Hừ hừ... Chỉ lần này thôi. Lần sau nhất định không được lặp lại chuyện này lần nữa. Nếu không...

Hừ! Chắc chắn sẽ không có nếu không ở đây.

Leona nghĩ như vậy khi một lần nữa lên sân đấu.

Haizzz. Ai bảo có quá nhiều Caterpie và Weedle đây. Chiến đấu diễn ra tốc độ như vậy cũng không có gì lạ.

Cuộc đua tranh vẫn còn đang tiếp tục.

Vì Vương tử và Công chúa tới nay~

...

Nơi sân đấu nam cuối cùng cũng kết thúc, không có gì bất ngờ danh sách hai người tham dự trận chung kết có một vị trí của Eric, cậu nhóc chủ nhân của Dragonite. Ngược lại một cậu nhóc khác chính là người sở hữu con Onix khổng lồ. Có vẻ như cả hai đều là thuộc dạng lấy thịt đè người. Đoán chừng cuộc chạm trán của cả hai vào đêm nay sẽ rất hấp dẫn đây.

Black tắt máy quay trong đầu cũng có chút hừng hực. Khả năng một ý nghĩ vọt lên đầu làm cậu cả người lạnh run như nước đổ vào đầu.

Má!!!!... Mãi quay video quên bém đi quan sát cổ vũ cô nhóc Leona rồi!

Mèn ơi! Hi vọng chiến đấu bên kia còn chưa kết thúc.

Suy nghĩ năm nay bên nam tổ chức trên hai sân, tốc độ nhất định là nhanh gấp đôi, cũng không tin bên nữ đứng đỉnh tổ chức còn có thể xong trước. Có

điều chỉ hi vọng là Leona còn chưa bị loại. Nếu không thì có thể xem cô vũ hay không khó mà nói được. Dù sao Black và Leona cũng biết khả năng thắng đến cuối cùng rất nhỏ. Một mình Paras dù sao cũng sức mạnh có hạn. Cũng chỉ có thể hi vọng cô nàng tiến vào sâu những vòng trong, đạt được thứ hạng càng cao càng tốt.

Black vừa nghĩ vừa tăng tốc độ chạy đi.

Hi vọng còn kịp.

...

Sân đấu của nữ...

Leona có chút không vui cho lắm. Cũng không vì Black chưa có mặt cổ vũ, dù sao sau đó cũng để cậu chàng chịu phạt mua quà bồi tội rồi. Lúc này cô nàng không vui bởi vì đối thủ trận đấu lượt này lại là kẻ đối đầu của mình. Hai người buổi sáng đánh nhau chí chóe, buổi trưa ném nhau bánh trứng thối. Hiện tại hay lắm, lúc này đã là vòng 16 chọn 8. Dù sao tối đa là 15 người điểm số xếp trên cùng mới được tham dự vòng ba, cũng là tham dự tranh đoạt danh hiệu công chúa.

Hiên nhiên để cho an toàn nhất chính là chiến thắng vòng này đạt được điểm số dành cho top 8 người mới có thể an toàn đạt được tư cách tham dự vòng ba.

Có thể nói này là trận đấu định mệnh của cả hai.

Có thể đối phương quá làm giận rồi.

- Hừ! Leona đừng ngây thơ nữa, mi còn cho rằng con Paras ngu ngốc của mình có thể thắng được Electabuzz của ta sao.

- Tốt nhất hãy bó tay chịu thua đi. Sau đó cúi đầu xin lỗi ta, chỉ cần sau này ngoan ngoãn không làm trái mệnh lệnh của ta, tối nay sau khi đạt được danh hiệu Công chúa ta sẽ không trước mặt mọi người nhục nhã người.

Nghe! Đây không phải rất làm giận sao!

Cho rằng Paras thua chắc không bằng! Leona cắn giận thầm nghĩ.

Dù cho...

Chính cô nàng đúng là cảm thấy mình không thắng được. Có điều cũng chính vì lý do này trước đó cô mới tìm tới chỗ Black xin học tập đặc huấn. Lúc đó cô nàng cũng nói bóng nói gió hỏi Black về cách cho Paras đối phó Electabuzz.

Có điều Black lúc đó cũng không biết ý tưởng thật sự của Leona, cậu chàng chỉ cho rằng Leona muốn tìm ví dụ cho dễ hiểu thôi. Cũng chính vì vậy cậu chỉ đạo Paras cách đối phó Elecbuzz xong cũng không khẳng định có thể chiến thắng. Dù sao đấu pokemon làm sao có thể nắm trăm phần trăm chiến thắng được.

Có điều nếu lúc đó Leona không vì ngượng ngùng mà nói thật mục đích, đoán chừng Black có thể điều chỉnh chiến thuật sau đó vỗ ngực cam đoan có thể chiến thắng cô nàng đối đầu của Black. Dù sao trình độ của cả hai thật sự có chút... gà mờ như nhau.

Tiếc là khi đó Black nói cũng có chút trung trung, thật không biết Paras có thể học được bao nhiêu. Lúc này dù cho là Black cũng không thể chắc chắn Leona đối đầu trận này có thể trăm phần trăm chiến thắng. Bởi lẽ sức mạnh của đối phương vẫn còn là ẩn số. Nếu không có thiết kế sẵn bẫy rập nhằm vào đối phương mà dựa vào sức mạnh, kỹ thuật của hai pokemon như lúc này thì thật khó mà nói.

Có điều thời điểm chiến đấu đã tới. Giờ lùi bước đã là không thể. Leona ngược lại bình ổn tâm thần, ngoài ra còn lên tiếng cổ vũ với Paras.

- Cố gắng lên Paras! Cậu nhất định có thể chiến thắng nó. Chúng ta không phải đã tiến hành đặc huấn rồi sao. Cứ làm theo những lời Black nói là được.

- Tiến lên đi! Cậu là giỏi nhất!!!

...

Kết thúc chương 155.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 156: Trận chiến của Paras

- Paras!...

Paras nghe Leona nói như vậy ngược lại mạnh mẽ phát ra tiếng đáp lại, cả người cũng tự tin hẳn ra. Này nói tới phải kể đến thời gian trước kia Black ở nhà Leona báai sư học nghệ Paras đã không ít lần được nghe đám pokemon của Black, nhất là Pikachu kể về cuộc hành trình của Black và đám pokemon cũng như những chuyện kích thích họ gặp phải trên đường đi. Nhất là lần này đi biển trở về lại nghe nói Black từng thu phục được cả pokemon huyền thoại Moltres. Tình hình chiến đấu cũng gay cấn hấp dẫn làm Paras kích thích vô cùng.

Hiển nhiên điều này cũng khiến Paras giờ tự tin cũng trở nên lớn hơn bao giờ hết.

Leona nói đúng vậy. Nó và Leona đã được Black đặc huấn riêng để đối đầu với đối thủ hiện tại rồi cơ mà.

Làm sao có thể thua được!

Đã vậy không còn gì để giằng... Chiến đấu thôi!!!

Paras niềm tin vững chắc lao người lên tấn công trước. Một đòn Energy Ball (quả cầu năng lượng) xoay tròn xoay tròn bắn nhanh về phía Electabuzz, tiếp đó nó lại nhanh chân ra đòn tiếp. Vẫn là Energy Ball (Quả cầu năng lượng) xoay tròn xoay tròn tấn công.

Paras lúc này ra chiêu hoàn toàn không chút dấu hiệu ngừng nghỉ. Hàng tá Energy Ball (Quả cầu năng lượng) bay về phía đối phương. Về mặt nó giờ đầy sục sôi ý chí chiến đấu. Ngược lại Leona giống như bao huấn luyện nhĩ tham dự cuộc thi lần này chủ yếu đứng đằng sau cổ vũ là được rồi.

Còn chi đạo chiến thuật???

Mà mà... Hay là để đám pokemon tự mình điều chỉnh còn hay hơn. Thực tế nhiều lần tổ chức vũ hội chọn Vương tử- Công chúa đã chứng minh, huấn luyện viên nhĩ, nhất là phái nữ càng ra lệnh càng khiến pokemon dễ mắc sai lầm dẫn đến thua cuộc. Có lẽ chỉ lệnh của họ cũng không sai, tiếc là kinh nghiệm cũng như kiến thức thi đấu thiếu nên thường bất thời cơ không chuẩn xác, pokemon phối hợp với mệnh lệnh cũng không tốt do trước đó ít được tham gia chiến đấu cùng huấn luyện viên...

Vì thế cho nên...

Vẫn là đứng đằng sau nhìn nhìn là được rồi.

Hơn nữa có chiến thuật của Black đề ra, tin rằng kết quả cũng sẽ không quá kém.

Leona đứng xa xa phía sau kiên định lại niềm tin của chính mình.

Chiến đấu đã khai hỏa, giờ là xem Electabuzz lựa chọn phản ứng như thế nào!

Đoán chừng nếu Black biết rõ ràng đầu cua tai nheo chuyện xảy ra khẳng định sẽ dờ khóc dờ cười. Không nghĩ tới hình tượng của cậu trong đầu đám pokemon bản thân, Paras và Leona lại cao như vậy.

Có điều chúng ta trước hết quay trở về diễn biến trận đấu đang diễn ra.

...

Trên sân đấu...

Giống như bao con pokemon tham gia những trận đấu buổi chiều hôm nay, gồm cả bên nữ giới và nam giới, Electabuzz cũng không cần nghe mệnh lệnh của huấn luyện viên mà được phép tự chủ chiến đấu. Hiển nhiên chủ nhân mới của nó giống như Leona cũng có tự mình hiểu lấy.

Nói chung đối với những cô bé có chí tranh đoạt danh hiệu công chúa từ sớm. Năn ni cha mẹ sớm chuẩn bị cũng không phải không thể. Tuy nhiên các bậc cha mẹ đối với việc tranh đoạt danh hiệu này cũng có hiểu biết kĩ càng.

Nói thật sự muốn chuẩn bị để chắc chắn chiến thắng thì không biết bao nhiêu cho đủ. Chuẩn bị sớm quá đôi khi cũng không hẳn tốt. Dù sao cũng không ai rõ ràng các gia đình khác năm nay chuẩn bị ở mức độ như thế nào. Bởi vậy tâm lý vẫn là thường nhà người khác bắt đầu chuẩn bị thì nhà mình cũng chuẩn bị là được. Như vậy cũng đảm bảo độ chuẩn xác thôi.

Thật giống như người ta sắm tết. Biết là tết nhất định phải sắm nhưng cũng sẽ không chuẩn bị từ quá sớm mà thường đi theo trào lưu gấp giờ mới mua. Hơn nữa đám con buôn thường thì lúc này mới hiện thân, mua sớm cũng khó mà tìm kiếm được thứ như ý muốn cũng như giá cả đắt đỏ hơn nhiều.

Danh hiệu Vương tử- Công chúa tuy nói với các cô bé, cậu bé là vô cùng thiêng liêng cáo quý. Có điều với người lớn trong gia đình hiển nhiên càng coi nó trở thành mua một món đồ chơi quý giá tặng cho con cái thì đúng hơn. Không phải gia đình nào cũng chịu tiêu tốn cái giá cao để mua. Thậm chí nhiều ra đình không muốn chi ra khoản chi phí bị coi là vô bổ này. Bởi thế mới có nhiều Catepie và Weedle xuất hiện như vậy.

...

Năm nay đám thí sinh tham gia cạnh tranh bên nữ giới khá mạnh. Nhóm 16 người cho tới lúc này ngoại trừ Leona bắt ngờ bằng một con Paras lọt vào thi đấu sở hữu 2 hoặc nhiều hơn mấy con pokemon mạnh và dày dặn kinh nghiệm. Hơn nữa cũng có không ít người xui xẻo gặp đối thủ khó chơi hơn bị nốc

ao ngay từ vòng ngoài. Leona tính ra cũng tương đối may mắn khi gặp và chiến thắng toàn đối thủ không quá nặng cân.

Vận may cũng là một phần sức mạnh thôi.

Có điều từ trận đấu này trở đi chiến đấu đều sẽ không dễ dàng chút nào. Nhất là khi nếu chiến thắng, trận tiếp theo sẽ là trận 2 vs 2 trong khi cô chỉ có một con pokemon Paras để chiến đấu. Trận tứ kết và chung kết thậm chí sẽ là 3 vs 3. Đây là ban giám khảo còn đã ưu tiên giảm số lượng pokemon tối đa vì nữ giới thường độ tuổi này thường đều là sở hữu số pokemon ít hơn nam. Ngoài ra cũng là vì cần thí sinh chú trọng nhiều hơn tới so tài vòng ba pokemon sắc đẹp.

...

Paras phóng rất nhiều đòn đánh về phía Electabuzz nhưng cũng không khiến Electabuzz để ý. Có lẽ là nó bản năng cảm thấy mấy cái Energy Ball này dễ né tránh hoặc uy lực không nhằm nhò gì. Nói chung khi thấy Paras tấn công, Electabuzz cũng quyết định dùng công đối công. Cách phòng thủ tốt nhất chính là tấn công. Tấn công cho đối phương ứng phó không kịp không thể tấn công trả lại được mới thôi.

Nha! Tất nhiên này là Black đứng bên ngoài suy đoán ra suy nghĩ ẩn sau hành động của Electabuzz. Lúc này cậu đã đến nơi và đang đứng ngoài quan sát.

Chỉ thấy Leona và huấn luyện viên bên kia đều đang chăm chăm nhìn vào trận đấu tiếp diễn. Sự tồn tại của Black cũng chưa đủ để gây ra hai người chú ý. Electabuzz không biết là do thật suy nghĩ ra kĩ lưỡng như Black nghĩ hay là chó ngáp phải ruồi ý tưởng phù hợp với suy nghĩ của Black. Nói chung là nó xông thẳng một đòn Thunder Bolt (mười vạn volt) về phía đang nghịch Energy Ball (quả cầu năng lượng) vui vẻ Paras. Tiếp đó sau đó sẽ là mỗi người phải đối phó với nguy hiểm của chính mình gặp phải.

Bên phía Paras...

Paras thân hình đột nhiên nằm rạp xuống đất né tránh hoàn toàn đám dòng điện toát ra từ Thunder Bolt (mười vạn volt). Đây cũng chính là một phản đặc huấn nó huấn luyện được từ chỗ Black.

Bởi nguyên do rất sớm có được Pikachu nên đối với ưu khuyết của các đòn hệ điện Black đúng là vô cùng rõ ràng.

Hầu như tất cả các tuyệt chiêu hệ này trừ Thunder (sấm sét) là bỏ thẳng từ trên xuống mặt đất còn lại hầu hết đều là quét rộng theo chiều ngang hoặc hướng lên cao. Nói chung muốn kéo dài tới mục tiêu cần giữ đòn điện ở cách mặt đất một khoảng cách nhất định. Đây là để tránh lãng phí điện năng khi đi quá gần mặt đất mà bị mặt đất hấp thu. Chính vì lẽ đó nằm sấp xuống Paras hoàn toàn có thể né tránh hoàn toàn đòn đánh của Electabuzz. Tất nhiên tầm vóc nhỏ bé của nó cũng đặt lên tác dụng chủ yếu.

Đòn tấn công của Electabuzz cứ như vậy nhẹ nhàng bị phá giải.

Ngược lại phía bên Electabuzz...

Electabuzz gặp rắc rối có chút lớn.

Bởi vì xuất thủ trước, Paras đòn đánh ra được cũng nhanh nên Electabuzz theo lý là phải đối phó cùng lúc với một đám tuyệt chiêu EnergyBall (quả cầu năng lượng). Ngược lại bình thường cũng không gì. Trên tay có chút công phu của hệ Fighting (đánh lộn), thân thể cũng có độ linh hoạt nhất định. Nếu bình thường Electabuzz hoàn toàn có thể ung dung né tránh, khả năng Energy Ball (quả cầu năng lượng) của Paras thật đúng là hàng không bình thường.

Chúng là một đám Energy Ball (quả cầu năng lượng) đang xoáy tròn. Kết quả quỹ tích bay thay đổi khó đoán. Tình huống bất ngờ khiến Electabuzz lần đầu đối mặt có chút không thói quen. Thế là kết quả nó phải lấy thân thể ra chịu đựng số lớn liên tục Energy Ball giáng lên người.

Lần giao chiến thứ nhất Electabuzz bị thiệt không thể thiệt hơn.

Thế là...

Electabuzz nhận đòn xong liền quyết định tranh thủ lúc Paras vừa né Thunder Bolt chưa kịp phóng ra đám Energy Ball quỹ dị kia, nó nhanh chân lao người tới gần Paras. Trên đường vì vậy không thể không tiếp tục chịu đựng vài đòn Energy Ball sau đó của Paras lên người.

Tuy nhiên tất cả đều là đáng giá, Electabuzz là nghĩ như vậy khi giương lên cánh tay tràn đầy điện tích, một đòn Thunder Punch (lôi quyền) hạ nhanh xuống.

Mục tiêu là Paras ngay gần.

Tốc độ đối phương quá chậm, muốn vừa ra đòn vừa giữ khoảng cách là không thể nào.

Đối phương đã không còn cơ hội lật bàn.

Vậy hãy chịu chết đi!!!

Electabuzz trong lòng gào thét lên.

...

- Phụt!!!

- Rầm!!!

Hai âm thanh hầu như vang lên kẻ sát nhau. Black đứng xa tình mắt nhìn rõ ràng mọi chuyện vừa diễn ra.

Paras vô cùng lớn gan khi kiên trì chờ đợi Electabuzz lộ ra sơ hở mới hành động. Nó lợi dụng lúc Electabuzz tâm trạng vừa có chút ngại lúng túng cảnh giác liền bắn mạnh một đám Stun Spore (phấn gây tê) đậm đặc lên mặt Electabuzz. Khoảng cách quá gần Electabuzz không kịp né tránh khiến cho phấn gây tê phun thẳng vào mặt.

Lại chưa nói tới tác dụng gây tê của phấn, chỉ riêng bản năng thôi thúc cũng làm Electabuzz theo phản xạ hơi dừng lại chiêu thức đang tung ra. Lúc này Paras biểu hiện như một con pokemon chinh chiến nhiều năm kinh nghiệm dày dạn, nó linh hoạt né tránh đòn Thunder Punch (lôi quyền) gần trong gang tấc của đối thủ. Hoàn thiện một pha phản công hoàn mỹ như trong sách giáo khoa.

Nhìn thấy vậy Black cũng không thể không than thở biểu hiện trấn định cũng như năng lực thực hành của Paras thật sự là quá tuyệt vời. Kế hoạch này vốn là Black đưa ra cho Paras nhằm đối phó khi đối thủ áp sát muốn cận chiến.

Hiệu quả đạt được khi thành công là rất cao có điều ngược lại hậu quả của việc thất bại chính là lập tức bị đối thủ thành công áp sát mà bị đánh nốc ao dẫn tới thua trận. Có thể nói nếu thất bại thì cũng là lúc Paras không còn chút cơ hội lật bàn.

...

Kết thúc chương 156.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Vòng thứ hai kết thúc

Đối với đám pokemon khác mà nói, Paras có thể hình cũng như bề ngoài trông quá mức vô hại. Đây rất dễ khiến đối thủ có tâm lý buông lỏng khi sắp đạt được thành công. Điều này cũng khiến độ khả thi của kế hoạch Black đưa ra tăng nhiều. Tất nhiên cơ hội của Paras sẽ chỉ có một lần. Đối phương hiển nhiên cũng sẽ không mắc mưu lần thứ hai. Thậm chí hoàn toàn có thể xuất hiện tình huống đối thủ né tránh kịp đám phấn gây tê ngay ở khoảng cách gần. Nói chung kế sách này mang chút hơi hướng đánh bạc khá nhiều.

Có điều hiện tại đã thắng lợi. Paras cũng hiểu không thể bỏ lỡ cơ hội ngàn năm một thuở này. Vô số bóng Energy Ball bay về phía Electabuzz. Lần này không còn quả cầu nào là đang xoay tròn nữa mà toàn bộ đều lấy tốc độ nhanh nhất ồ ạt lao về phía Electabuzz cơ thể đã cứng ngắc không thể động đậy. Paras cần nhân lúc này đánh gục đối thủ. Nếu không sau đó chỉ còn cách giữ vững khoảng cách đồng thời dùng Energy Ball xoay tròn mang quỹ tích đặc biệt tấn công từ xa.

Có điều như vậy tối đa sẽ chỉ là một trận đấu tiêu hao chiến lâu dài mà phần thắng của Paras cũng không cao. Dù sao thời gian huấn luyện cũng như chiến đấu của nó còn thấp. Cũng chính vì thế ngay khi trận đấu bắt đầu không lâu dù đã cố gắng giữ khoảng cách với Electabuzz nhưng đối phương cũng rất nhanh tiếp cận thành công. Đây khiến cho Paras không thể không sớm khởi động phương án phản kích của Black.

Black và tất cả người xem giờ chăm chú nhìn vào Electabuzz.

Biểu hiện của nó sau đó có lẽ chính là báo trước kết quả của trận đấu.

Cũng may con Electabuzz này cũng không chịu nổi nhiều đòn Energy Ball lên người như vậy. Kết quả trước khi nó kịp tỉnh lại thì đã bị Paras hạ gục.

Chiến thắng cuối cùng bất ngờ thuộc về Paras anh dũng của chúng ta.

Hiển nhiên một Paras tự tin hoàn toàn chính là một cỗ máy chiến tranh tinh xảo không chút tí vết. Black cũng rất ấn tượng vì màn biểu diễn xuất sắc vừa rồi của nó.

Cũng qua trận đấu này, Leona cuối cùng được như nguyện vọng lọt vào top 8. Tiếp sau đó dù cho có thua thì cô nàng cũng đã chắc xuất tham dự vòng thi thứ ba tới nay. Có thể nói hai người đã đạt được mục tiêu tối thiểu là đạt xuất tham dự vòng ba rồi. Hiện tại chỉ cần nỗ lực phát huy mong đạt được nhiều hơn thôi. Black vừa đi tới gần nơi Leona nghỉ ngơi vừa suy nghĩ như vậy.

Trên sân đối thủ của Leona đang mặt đầy nước mắt ẩm ướt nhìn về phía Electabuzz. Giống như khán giả chung quanh, có lẽ cô nàng cũng chẳng thể ngờ được rõ ràng trông mạnh mẽ hơn nhiều Electabuzz làm sao lại thất bại cho một Paras nhỏ yếu, nhìn đầy vẻ ngây ngô như vậy. Dù sao lấy yếu thắng mạnh ở trong vũ hội trường thật sự rất hiếm gặp rồi.

Phải công nhận là đối phương có chút đen đui sao không?

Đoán chừng nếu không có sự xuất hiện của Black cô nàng trên sân kia lúc này đã là người chiến thắng và có mặt trong danh sách 12 đến 15 người tham dự vòng ba tối nay rồi.

Mà mà... hi vọng sau khi cộng dồn với số điểm vòng một cô nàng có thể cạnh tranh được với 7 người còn lại top 9 đến 16 đi. Đây là bởi vì thi đấu bốc ao, thứ tự từ 9 tới 16 là được cùng một mức điểm. Tương tự từ 5 đến 8 đạt cùng một mức điểm... v v. Nếu nói chuẩn xác thì người đạt đến từng vòng đều có mức điểm giống nhau thôi.

Lắc lắc đầu. Black không quan tâm thêm những chuyện này nữa.

Leona đã ở trước mắt.

Ừm? nếm giải thích thế nào vì việc đến muộn.

Quả nhiên là một vấn đề đau đầu!!!

...

- Quá tuyệt vời!

- Paras, cậu quá tuyệt vời rồi!!

- Hi hi... nhìn đồ đáng ghét kia về mặt buồn thiu tâm trạng quả nhiên quá thoải mái.

- Hừm! Để xem sau này nàng ta còn dám khinh thường ta không. Đúng rồi! Nếu nàng ta còn không nghe lời Paras hãy dạy dỗ cho nàng ta một trận nhé!!!

- Paras!... Paras!...

- Cậu cũng cho là như vậy phải không?

- Tổ cũng nghĩ thế đấy! Hi hi. Quá tuyệt vời rồi! Chúng mình là cặp đôi hoàn hảo nhất mà!!!

- *^&*\$*@\$&*@(%^&\$%^&

Nhìn Leona đang vui vẻ tí tít nói không ngừng, thậm chí không cả nhận ra được sự xuất hiện của mình. Đối với việc Paras đánh báo hiệu cũng không thành công, Black trong lòng có chút bất đắc dĩ.

Quả nhiên vẫn là đồ trẻ con thôi. Vui buồn cảm xúc đến nhanh đi cũng nhanh. Có lẽ chuyện mình đến muộn cổ vũ cũng không có gì to tát cả. Nghĩ vậy, Black mặt liền mỉm cười, tay vỗ vỗ vai Leona.

- Này!!!...

- AAAAAAA!!!!!!

- Black:

...

Một lát sau,...

Black cuối cùng cũng coi như thờ phào nhẹ nhõm sau khi kết thúc buổi tâm sự với Leona. Đây là sau khi ký một số điều ước bất bình đẳng không tiện nêu ra ở đây, cô nàng coi như đồng ý bỏ qua việc đến muộn cộng thêm cố ý hù dọa vừa rồi của cậu.

Tất nhiên Black cho rằng lý do chính có thể kết thúc cuộc nói chuyện là tiếng gọi tên thi đấu vang lên.

Hiện tại lại đến phiên Leona lên sân rồi.

Hiện tại hai người đang đứng đối diện trên sân đấu, Black nhìn nhìn nghe nghe thông tin từ xung quanh liền biết trận này không dễ chơi. Bởi lẽ không chỉ là một trận 2 vs 2 chiến đấu. Đối thủ ngay từ đầu liền tung ra Ninetales có thuộc tính cũng như chiêu thức hệ Fire (lửa) rất khắc chế Paras.

Sợ rằng phải thua!!!

Tiếp theo diễn biến trận đấu cũng không ngoài cậu dự liệu. Trong ánh lửa bao trùm sân đấu của Ninetales, vốn dĩ năng lực có hạn may mắn tiến vào tới vòng này, Paras cuối cùng cũng bị đánh bại. Leona tâm trạng tùy theo cũng có chút thất lạc.

Cuối cùng cũng không thể trở thành người chiến thắng.

Này cảm giác thật tệ!

...

Rồi đi sân thi đấu sau khi dù cho Black lên tiếng an ủi nhưng Leona vẫn có chút buồn bực không vui. Black biết chuyện này trong thời gian ngắn khó mà giải quyết được. Cũng chỉ có thể chờ đến gần vòng thi thứ ba diễn ra Leona sẽ khá hơn mà thôi. Dù sao nếu là Black chính mình trong giải Pokemon League sắp tới không giành được chức vô địch, đối với đám pokemon cũng như chính bản thân cậu hiển nhiên sẽ là một thất lạc lớn trong đời khó mà có thể xóa nhòa.

Nghĩ như vậy Black âm thầm động viên chính mình cần nỗ lực cố gắng hơn. Chỉ có như vậy mới có thể không để lại tiếc nuối ngày sau. Có lẽ sau khi vũ hội lần này kết thúc cậu cũng nên khởi động rồi đi. Địa điểm...

Ừm? Nơi đó cũng là một nơi không tồi!

Trên con đường dài, hai người mỗi người mang theo tâm sự riêng đi về phía trước. Không lâu nữa màn đêm sẽ phủ xuống, trận chung kết tranh đoạt danh hiệu Vương tử đêm nay sẽ bắt đầu. Black đột nhiên có chút hâm mộ những người ở đây. Giá mà cậu cũng có thể tham gia thì tốt biết bao.

Lắc lắc đầu vứt bỏ ý nghĩ không thực tế này. Black ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Mặt trăng đã hiện ra giữa nền trời xanh. Tuy rằng mặt trời lúc này còn chưa lặn hẳn những hiển nhiên đã không còn xa.

Tâm tình đột nhiên có chút hừng hực.

Là chờ mong tương lai sao không???

Nơi sân khấu của cậu chính thức bắt đầu.

Mà mà... Ai có thể biết được!!!

Cứ như vậy đi!

...

Một nơi khác trong khuôn viên tổ chức vũ hội...

- Thế nào con trai? Cảm giác chiến thắng mùi vị như thế nào?

- Quá tuyệt vời! Quá phấn khích phải không!

Một người đàn ông trẻ tuổi mặt cười vui vẻ, vỗ vỗ vai Eric lên tiếng.

Mặc dù bị vỗ vai có chút không thói quen có điều tâm trạng trong lòng Eric bây giờ đúng là rất vui vẻ. Hơn nữa đối phương lại là cha mình, cậu đúng là không có cảm giác gì khó chịu.

- Cũng còn tốt ă!

Tất nhiên trong lòng nghĩ là một chuyện, nói ra lại là chuyện khác. Với phong cách khốc khốc đã ngấm sâu vào người của mình, Eric chắc chắn sẽ không dễ dàng nôn ra cảm nhận thật. Cậu về mặt như thật, lạnh nhạt miêu tả.

Có điều quanh năm xa nhà nên cha cậu cũng không rõ mấy thứ này là con trai của mình đang giả vờ biểu hiện ra ngoài.

Tội nghiệp!

Ông còn thật sự tưởng rằng Eric trình độ giác ngộ đã cao siêu tới mức không màng danh lợi phù hoa trong hiện thực rồi. Cũng may thế giới này không có phật giáo tồn tại nếu không sợ là cha Eric cần phải lo lắng có hay không lúc nào đó con trai mình giác ngộ lại cao hơn tí nữa. Nó mà quyết chí đi tu, trở thành người xuất gia tứ đại giai không thì ông chắc chết quá. Trời đánh thánh đăm thế nào nó lại là con trai độc đinh nhà~

Tuy không lo lắng tới mức độ trên có điều hiển nhiên người cha cũng không mong muốn con mình còn nhỏ tí tuổi đầu mà lại có biểu hiện như vậy. Biểu hiện lạnh nhạt với danh lợi cũng chưa hẳn là chuyện tốt đẹp gì. Người ta nói rồi đây thôi, tham lam chính là động lực tiến tới của loài người.

Nếu cái gì Eric cũng không muốn vậy sau này nó có thể có hứng thú làm gì cơ chứ. Hiện tại người làm cha như ông hiện tại có chút sợ nha. Minh và vợ lại hợp sức tạo ra cái tiểu quái vật nào vậy trời!!!

Nhất là mục đích lần nói chuyện này cũng không chỉ có là như vậy.

Như đã nói rõ từ trước, Eric từ nhỏ đã không thích pokemon. Cũng bởi thế mà kiến thức về pokemon của cậu là trống không, mù tịt. Chuyện này trong

mất cha cậu là rất rất không được rồi.

Ai đòi con trai của ông- một chuyên gia nghiên cứu pokemon lại không biết tí gì về pokemon.

Mềm! Ông còn hi vọng nó kế thừa sự nghiệp của ông đây này. Không thì bét nhất cũng nên trở thành một nhà huấn luyện pokemon tài ba chứ. Đây đã là truyền thống lâu đời của dòng họ rồi. Nếu truyền thống này đứt đoạn từ Eric trở đi. . .

Cha Eric quả thật có chút không dám tưởng tượng, khi đó ông thật không còn tí mặt mũi nào đối mặt với bài vị hương khói tổ tiên trên ban thờ nữa rồi.

Trước kia Eric còn nhỏ tuổi hai vợ chồng bảo nhau còn có thể chờ. Khả năng chờ mãi chờ mãi. . .

Theo thời gian càng lúc càng gần kề mốc mười tuổi sinh nhật mà vẫn không có chút biến hóa. Vợ chồng hai người lúc này có chút ngồi không yên.

Chúng ta nên làm gì bây giờ???

...

Kết thúc chương 157.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158: Tấm lòng cha mẹ

Suy đi tính lại cuối cùng cả hai quyết định lợi dụng việc ham hố danh hiệu Vương tử ở vũ hội trường để tạo cơ hội cho Eric tiếp xúc với pokemon, việc mà trước đây nó ghét cay ghét đắng và không bao giờ chịu làm.

Hiệu quả lúc đầu cũng không tồi, Eric cuối cùng cũng biết làm sao tung pokemon ra từ pokeball (chỉ cần bấm nút).

Trời mới biết cha cậu đã sốc ra sao khi biết con mình cũng không cả biết cách tung pokemon ra khỏi pokeball.

- Làm sao gọi nó ra hả cha???

Cậu nhóc hỏi tình cờ như vậy đấy!

Lúc nghe được tin tức này ông thật sự có chút muốn khóc nha.

Quá... quá đã kích người rồi.

Tại sao trong cái thế giới này còn có một người có thể siêu phàm thoát tục như vậy???

Lúc này ông là thật sự phục cậu con trai của mình rồi!

Tâm phục khẩu phục nha!!!

Có lẽ đứa trẻ con ba tuổi trên thế giới này cũng biết câu trả lời cho cậu hỏi nó vừa đưa ra.

Cũng may ở thế giới này không hề có tiểu thuyết nói về người xuyên việt. Nếu không nhất định cha cậu sẽ nghi ngờ có phải hay không ẩn sâu trong thân thể của đứa con mình đã không còn là linh hồn như lúc trước.

Này rất đáng lo lắng nha~

Chẹp. May mà đó chỉ là nếu mà thôi.

Được rồi, ít nhất là sau đó hi vọng đã đến với hai vợ chồng. Cha cậu nhóc cũng bớt tâm tình xoắn xuýt. Lần này ông đúng là bỏ bê công việc quyết tâm giải quyết vấn đề của con trai cho bằng được mới thôi.

Nói trở về Eric sau khi làm đủ đặc huấn cuối cùng coi như đủ năng lực để đi dự thi tranh giành danh hiệu Vương tử.

Diễn biến sau đó cũng không sai, cậu nhóc đánh thắng liên tục, hưởng thụ mọi người cổ vũ khen ngợi. Cha mẹ Eric tin rằng qua việc này có thể để cậu khao khát đối với việc giành chiến thắng trong thi đấu pokemon, thậm chí khao khát sở hữu những con pokemon mạnh mẽ. Đến lúc đó còn sợ gì nó không chịu tiếp xúc với pokemon. Trước kia không tiếp xúc, không học vẫn không nghề nghiệp không quan hệ, sau này còn có thể đền bù dần dần.

Tương lai... rồi sẽ tươi sáng hơn.

Lúc này trong khi chờ đợi trận chung kết diễn ra, cha Eric cũng không nữa nhận được vui vẻ trong lòng mà hỏi thăm cảm nhận của đứa con trai độc nhất.

Ai dè...

Kết quả thằng con trai yêu quý lại là người không màng danh lợi.

Này...

Hi vọng chỉ nó vì danh lợi mà tiếp xúc pokemon!

Kế hoạch nói vậy không phải là ngay từ đầu đã xuất hiện phương hướng sai lầm sao không???

Cha Eric có chút phát điên. Này cảm giác từ thiên đàng oánh tụt một cái xuống thẳng nền đất địa ngục. Cái mộng còn ngồi bệt một cái bên trên.

Này cảm giác rất rất rất ... Không thoải mái!!!

Ông phải làm gì bây giờ!!!

...

Thực tế đã chứng minh rõ ràng, sức chịu đựng của con người là có hạn đấy.

Hiển nhiên sức chịu đựng của cha Eric đã có chút quá phụ tải. Vậy mà những thứ này Eric cũng không biết rõ. Lúc này cậu nhóc đang lảng lảng với chiến thắng trận chung kết sau khi đạt được danh hiệu Vương tử sẽ tung hoành ngang dọc trong trường như thế nào.

Là nên đối đầu cùng Công chúa cho cuộc sống đỡ nhàm chán hay là hợp sức lực hai người khổng chế tất cả đây.

Nếu cô chúa xinh đẹp dịu dàng cậu cũng sẽ không từ chối một hồi Vương tử - Công chúa và những chuyện không thể nói.

Ủm!!! Đây là một vấn đề đáng giá để tham khảo.

Còn thua cuộc???

Nghe này anh bạn! Đó là chuyện không thể xảy ra biết không. Nó giống như là $2+1=3$ vậy.

Chân lý là không bao giờ thay đổi.

Mà mà... thông cảm chút. Bạn thân mới đạt trình độ văn hóa tiểu học, ví dụ hơi quá dễ hiểu đúng không???

Vậy đừng xoắn xuyến vấn đề này nữa nhé.

Bởi vì...

...

- Theo cha đi về nhà!!!

Giọng nói của người cha đột nhiên trầm thấp u ám vô cùng.

- Vâng ... cái... cái gì cơ???

Eric có chút không tin cái mà mình vừa nghe được.

Má! Chả lẽ $2+1$ thật sự bằng 0.

Này là tuyệt đối không khoa học nha biết không???

- Cha nói là con theo cha trở về nhà đi thôi!

Cha Eric khuôn mặt càng trầm thấp hơn.

- Tại... tại sao???

Eric lấp bắp hỏi, trong lòng giận sôi sùng sục, cậu có chút không hiểu ý nghĩ của cha mình.

- Không tại sao cả! Cha cảm thấy này đó đều không có ý nghĩa. Con lập tức theo cha về nhà. Quỳ trước bài vị tổ tiên nhận lỗi. Khi nào con hiểu được

mình sai ở đâu thì mới được đi ra.

Giọng cha Eric khẳng định vang lên không chút khoan nhượng, thô bạo mủi phần.

Khả năng người trong cuộc Eric lại cảm thấy không thể chấp nhận nổi.

Bây giờ là lúc nào rồi mà còn bắt quỳ trước bài vị tổ tiên nhận lỗi???

Hơn nữa không lâu là tổ chức trận chung kết rồi. Cậu còn có danh hiệu Vương tử đang chờ đây này.

- Con không về!!! Cha muốn về thì về trước đi!

Eric mặc dù có chút áp lực thở không nổi nhưng vẫn cố nói ra những lời này. Dù sao chống đối ý kiến của cha mẹ với một cậu nhóc tầm 8 đến 9 tuổi vẫn là quá khó khăn. Nhất là khi cậu cảm giác được cha cậu lửa giận.

Thật không hiểu nổi đang vui cười hơn hờ hai cha con sao bỗng nhiên thành ra như vậy.

- Cha nói rồi. Con lập tức theo cha trở về!!!

Cha Eric có chút giận dữ, ông đưa tay muốn nắm lấy Eric.

- Con không về!!!

Vùng vằng khuỷu tay, Eric nước mắt lăn dài quay người chạy thẳng.

- Con ghét cha! Cha đi mà quan tâm cái chuyện nghiên cứu của mình ấy. Đừng về với mẹ con con làm gì!!!

Tiếng nói của Eric vọng lại thân hình chạy một mạch không dừng. Ở phía sau cha cậu nhóc nghe được lời nói của Eric chợt có chút xấu hổ trong lòng. Chính bản thân ông cũng biết mình vì công việc mà bỏ bê quan tâm tới gia đình. Hai vợ chồng cũng vì chuyện này không ít lần cãi nhau. Có điều chính nghe được từ miệng con trai những lời này vẫn làm ông có chút bối rối.

Kết quả khi ông định hồn lại thì Eric đã chạy đi từ bao giờ.

Nói thật, tuổi tác của cha Eric cũng chỉ vừa qua ba mươi. Eric là đứa con đầu lòng và cũng là duy nhất của hai vợ chồng. Tính tình sáng khoái khiến người cha đôi lúc cũng tự cảm giác mình gánh vác việc làm cha có chút quá sức. Việc gì cũng có lần đầu tiên ngỡ ngàng, nhiều chuyện không phải lúc nào ông cũng có thể rõ ràng nên làm thế nào mới tốt.

Hiện tại lại một vấn đề khó hiện ra trước mắt, cha Eric có chút không biết nên làm sao. Vì vậy đứng trân trân tại chỗ một lát, ông quyết định đi tìm vợ mình hỏi ý kiến. Một người suy nghĩ không được chu toàn, hai người tin rằng sẽ suy nghĩ thấu đáo hơn. Ngoài ra có lẽ cũng nên nói lời xin lỗi với cô ấy.

Quả thật ông có chút không đúng. Sau này cần phải đền bù cho hai mẹ con nhiều hơn.

Bóng hình người đàn ông rất nhanh rời xa.

Trò chuyện của hai cha con lấy một kết cục bất ngờ kết thúc.

Trời giờ đã sắp tối rồi~

...

Một lúc sau, cha của Eric mặt mang chút xấu hổ nói xong chuyện vừa xảy ra.

- Anh... haizzz. Sao anh lại nổi nóng với con chứ! Rõ ràng là thằng bé cũng rất mong đợi đạt được chiến thắng mà. Anh chỉ võ đoán linh tinh thôi. Chuyện của con sao có thể vội vàng vàng vọt như vậy.

Cô vợ giọng nhẹ nhàng phân nản với ông chồng. Cũng không có nói lời to tiếng. Dù sao cô cũng hiểu cảm xúc của chồng mình. Chuyện của Eric đúng là làm cả hai lo lắng suốt mấy năm nay. Nhất là theo Eric càng ngày càng lớn hai vợ chồng càng mất kiên nhẫn. Hôm nay phản ứng của cha Eric cũng chỉ là tức nước vỡ bờ, có chút nóng giận quá mức mà thôi.

- Được rồi em yêu. Anh biết mình sai rồi. Lúc này quan trọng là xử lý thế nào chuyện cậu con trai.

Ông chồng về mặt ấy nãy hỏi ý kiến vợ. Dù sao là cha, có chút chuyện làm sai vẫn là có chút ngượng ngùng khi đối mặt với con cái.

- Thôi được rồi. Anh với em bây giờ chia nhau ra tìm con. Tìm được vị trí của nó anh cũng đừng vội ra mặt. Cứ để em nói chuyện với con trước đã.

- Ừm. Anh nghe lời em. Vậy chúng ta đi luôn đi. Cũng không thể để vì chuyện này mà Eric không kịp tham gia trận chung kết.

- Vâng.

Nói dứt lời hai người liền chia nhau theo hướng mà Eric rời đi truy theo. Mỗi người mang theo bên mình bộ đàm Cha Eric mượn được từ ban tổ chức để tiện liên lạc.

Công việc tìm kiếm cứ như vậy bắt đầu.

...

Cùng lúc đó tại nơi nào đó sâu trong rừng rậm,...

Cảm xúc bình ổn trở lại, Eric chậm lại bước chân. Nãy giờ chạy một mạch về phía trước, hiện tại cậu cũng có chút thở dốc vì mệt. Một từ thân thể đến trong lòng khiến nước mắt cứ ngừng lại lần.

Nói gì đi nữa cậu cũng chỉ là cậu nhóc 8, 9 tuổi đầu mà thôi. Dù cho ở thế giới này vì có sự xuất hiện của pokemon mà khiến ngay cả trẻ em cũng có thể nắm giữ sức mạnh to lớn trong tay dẫn tới không ít cậu bé nhỏ tuổi đã có năng lực, sức mạnh để trực tiếp nói chuyện, đề yêu cầu đối với người lớn.

Khả năng Eric tính đầu ra đây cũng chỉ là một cậu nhóc được chăm chút từ bé mà thôi. Lần đầu tiên bị cha nói nặng lời như vậy khiến cậu cảm thấy ngạt thở.

Lúc này cậu chợt có ý nghĩ cứ như vậy bỏ nhà trốn quách đi cho rồi. Nghe nói có không ít bạn cùng lứa tuổi như cậu đã có thể độc lập sống. Độc lập trở thành pokemon.

Đột nhiên, Eric phát hiện mình cũng không ghét pokemon như mình nghĩ. Tuy rằng cũng không thích bọn chúng. Có điều vì để có sức mạnh tự mình độc lập cuộc sống, cậu sẵn sàng làm bạn với chúng.

Ý nghĩ càng ngày càng rõ ràng.

Đúng vậy. Đã như thế, nếu lần này chuyện không được dàn xếp ổn thỏa...

Vậy...

Cậu trộm mang đám pokemon này bỏ nhà đi luôn. Cha nói tất cả bọn chúng đều vô cùng mạnh. Chúng chắc chắn có thể giúp đỡ cậu vượt qua mọi khó khăn.

Chính là như thế!

Và thế là giống như ước mơ của bao nhiêu cậu bé cô bé sau khi bị bố mẹ mắng muốn bỏ nhà ra đi, Eric hiện tại đã có chút không quan tâm lắm danh hiệu Vương tử sẽ thuộc về ai.

Tự do!

Chỉ có tự do mới là thứ cậu đang hướng tới.

Hừm! Vậy cứ theo đường thẳng rời đi nơi này.

Từ bây giờ trở đi, Eric này sẽ không còn phụ thuộc vào bất cứ người nào!!!

Mọi thứ bắt đầu chính từ ngày hôm nay

...

Kết thúc chương 158.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Tâm sự của một người

Thành phố Vermilion, Misty lúc này đang ở trong một căn biệt thự mà gia đình cô sở hữu ở đây. Thu hai chân ngồi ôm gối, cô ngồi lặng im nhìn trên sàn nhà.

Nước mắt...

Còn vương trên khoe mi.

Đôi mắt ấy đỏ hoe, sưng lên như mình chứng cho chủ nhân của nó đã không biết rơi nước mắt bao lần.

Không khí tĩnh lặng đến âm u. Cảm giác ngột ngạt bao phủ khiến lòng người khó chịu.

Dù vậy nhưng tất cả mọi thứ dường như không chút ảnh hưởng tới cô gái đang ngồi.

Tâm thần của cô ấy không ở nơi đây.

Đột nhiên...

- Reeng!... Reeng!... Reeng!...

Âm thanh tiếng điện thoại reo vang khiến Misty chú ý.

Có chút chờ mong, lại có chút sợ sệt.

Chờ mong một tin tức tốt cô vẫn mong mỏi. Sợ sệt một tin tức mà cô đang trốn tránh.

Chuông reo rang một chốc lát vẫn không có ngừng lại chứng tỏ người phía đối diện đang rất có kiên nhẫn. Có lẽ phía đối diện cũng hiểu phần nào tâm trạng người ở bên này đi.

Cái gì đến rồi cũng phải đến. Trốn tránh hiện thực cũng không phải là biện pháp tốt. Hơn nữa trong lòng một chút hi vọng le lói thúc dục. Tâm thần có chút mệt mỏi, Misty bước chậm tới chỗ điện thoại, tâm tư những có chút bay bổng không ở nơi đây. Cô mới trở về biệt thự hai ngày hôm nay.

Bởi vì các trạm thiết bị thông tin truyền sóng liên lạc ở thế giới này bị sự hiện diện của pokemon cản trở. Thậm chí vệ tinh nhân tạo phát ra tín hiệu đôi khi cũng có thể bị sóng tâm linh của con pokemon nào đó vô tình quấy nhiễu, ảnh hưởng tổn thất kinh tế vì thế có thể rất nặng nề. Trạm phát sóng nơi nào đó không chừng lúc nào đó vô tình bị đám pokemon phá hủy cũng không biết chừng. Nói chung kinh doanh ngành thông tin liên lạc thật sự là rất không đảm bảo.

Chi phí cũng như chất lượng của thông tin từ xa vì lẽ đó khá là đắt đỏ, trong khi chất lượng đôi khi yếu kém đến mức người ta giận sôi. Dịch vụ điện thoại di động hầu như là thua lỗ không có công ty nào chịu tiến hành. Kết quả là con người quen với việc dùng liên lạc cố định tại các trạm hoặc khi ra ngoài làm việc nhóm thì liên lạc nhau bằng bộ đàm không dây ở khoảng cách gần.

Một khi đi một mình ra bên ngoài, muốn liên hệ người thân quá là một chuyện vô cùng khó khăn. Có lẽ trông chờ vào đám thiết bị máy móc thông tin thì thà rằng huấn luyện một con pokemon biết bay chuyên chở thư nhà thực tế và hiệu quả hơn nhiều. Tất nhiên có không ít người đều dùng phương pháp như vậy để gửi tin bình an về nhà.

Mà mà... nếu pokemon gửi thư xong trở lại chủ nhân đã qua đời~

Này chia buồn với bạn. Bức thư sau cũng không có. Và hi vọng đám pokemon có thể không quên về nhà báo tin thay vì cứ như vậy đi thẳng về với cuộc sống thiên nhiên. Dù sao sứ mệnh của một con pokemon là phục tùng huấn luyện viên của mình. Khi họ bỏ mình chết đi, trở về với cuộc sống tự nhiên chính là cách xử lý muôn thừa.

Nói trở lại tình huống của Misty. Vì thời gian này liên tục hoạt động ngoài biển khơi nên đã khá lâu rồi cô chưa nhận được tin tức từ gym của mình. Lúc này điện thoại cố định vang lên, trong lòng cô đoán chừng là gym có thông tin gì đặc biệt muốn thông báo, nếu không có người nghe điện cũng sẽ để lại lời nhắn gửi qua.

Misty nhắc lên ống nghe điện thoại, màn hình phía trước chuẩn bị sáng lên chân dung người nói chuyện bên kia. Tâm lý có chút chùng ngại, Misty tắt đi màn hình không muốn phía đối diện thấy tình trạng của mình bây giờ.

Tuy rằng công nghệ điện thoại duy động bị vấn đề lợi nhuận cản trở phát triển, khả năng trình độ công nghệ của thế giới này vẫn có rất nhiều phương diện tiên tiến hiện đại hơn địa cầu nhiều. Điện thoại cố định luôn có gắn kèm theo hình ảnh video trực tuyến người bên kia chính là một minh chứng cho những điều đó.

- Có chuyện gì quan trọng sao?

Đều là người thân quen, Misty trực tiếp đề vào câu chuyện. Dù sao cô cũng có chút mệt mỏi muốn sớm nghỉ ngơi. Hơn nữa càng sợ nghe được tin tức xấu mình không muốn nghe. Nếu là vậy cô thà rằng tự sống giam mình ở đây chờ khi chính mình ổn định lại thì hơn.

- Cô chủ! Cô chủ! Chúng ta đã tìm được vị trí của cậu Black rồi.

- Ủ... À??? Em vừa nói gì cơ?

Đang mơ hồ nghe điện, Misty nghe nội dung liền giật mình hỏi lại, giọng có chút nghẹn ngào. Vốn dĩ lúc này còn che giấu giọng nói khàn khàn, có thể lúc này cảm xúc ủa về cô cũng không ngăn cản được để lộ ra.

- Cô chủ?... Em nói là chúng ta đã nhận được tin tức của cậu Black. Theo thông tin nhận được cậu ấy đã quay trở lại Fuchsia lấy về ba lô đồ đạc của mình. Hơn nữa gym cũng mới nhận được một pokeball chứa một con Seel rất đáng yêu từ Fuchsia gửi đến. Đây rất có thể chính là quà cậu Black gửi cho tiểu thư rồi.

Biết cô chủ không ai bằng đám người hầu gái. Nghe giọng nói cô hầu gái khỏe hiểu rõ chuyện trong tâm lý nhưng không có hỏi ra mà lập tức nói hết thông tin mà mình thu được không cần đối diện hỏi lại.

Việc Misty thời gian gần đây bên ba trên biển tìm tin tức Black sau khi cậu bị mất tích đám hầu gái trong gym đều biết. Đây vốn dĩ nguyên nhân là thời điểm trước đó con bão khổng lồ đột ngột đổ bộ Fuchsia, theo sau vốn vẫn lưu ý hành tung của Black, Misty chợt phát hiện cậu ấy đột nhiên mất tích. Lần cuối cùng xuất hiện lại càng là bãi biển nơi gần con bão nhất. Sau đó bão qua đi, ba lô đồ ở Fuchsia cũng không thấy Black quay trở lại lấy.

Tình huống mọi mặt đều chỉ hướng về việc Black bị con bão bắt ngờ cuốn đi hiện không thể trở về. Rất có thể Black đã gặp bất lợi trong con bão. Thậm chí là tử vong.

Nguyên nhân bởi vì Misty cũng biết Black không có pokemon hệ Water (nước) có thể Surf(lướt sóng). Hiển nhiên cô cũng không thể tưởng tượng ra việc Black có thể lợi dụng năng lực của Pikachu để di chuyển trên biển mà không cần pokemon hệ nước. Nhưng lúc đó theo Misty biết được rõ ràng trước khi con bão đến Black vẫn còn đang chờ đợi Magikarp của mình tiến hóa thành Gyarados sau sẽ đảm nhiệm chuyến này.

Chỉ sợ gặp phải con bão lần này cậu không thể ứng phó nổi. Và thật sự là nếu không có sự giúp đỡ bất ngờ của Dratini thì Black có lẽ đã không còn tồn tại trên đời. Tất nhiên nếu không phải hòn đảo của Dratini gây trục trặc thì con bão cũng không đột nhiên xuất hiện như vậy. Đột nhiên đến mức trung tâm dự báo thời tiết cũng không phản ứng kịp. Mà một kẻ tin tưởng dự báo thời tiết như Black hiển nhiên bị đánh trở tay không kịp.

Mềm. Sau đó Black cũng sẽ không tin chương trình dự báo thời tiết nữa rồi. Đây là nói sau.

Nói về Misty cũng chính vì lo lắng Black an nguy, cô nàng từ bỏ công việc gym bề bộn đi đến vùng biển phía nam tìm kiếm tung tích của cậu chàng. Có điều thời gian dài không có chút nào manh mối tin tức nào.

Ngày ngày tìm kiếm trong vô vọng, Misty tâm tình thậm chí đã có chút tuyệt vọng muốn bỏ cuộc. Cuối cùng thật sự không chịu đựng được nữa muốn trở về thì cô gặp phải Red. Khi Misty vô tình bắt gặp, Red cũng gặp phải không may trên biển vì không có pokemon hệ nước biết Surf (lướt sóng) muốn thu thập Hm dạy Surf (lướt sóng) cho lũ pokemon lại bị rắc rối xảy ra làm suýt mất mạng.

Này là biết bao nhiêu tương tự nha. Tiếc là có lẽ Black đã không được tốt số như vậy. Lúc cậu ấy gặp nạn cô đã không kịp ở bên để giúp đỡ. Tự giận dữ mình Misty bỏ lại Gyarados cho Red coi như là đền bù một chút áy náy của mình.

Có lẽ cũng có chút hi vọng Magikarp của Black đúng lúc tiến hóa thành Gyarados giúp đỡ Black vượt qua con bão nguy hiểm kia đi. Đây đã là hi vọng duy nhất của cô lúc này rồi. Sau đó tìm kiếm thêm vài ngày không có tung tích, Misty thất vọng đau khổ trở về Vermilion.

Có thể nói trong thời gian tìm kiếm đó cô đã lượn quanh từng tấc mặt biển cả chục lần cũng không tìm thấy bất kì manh mối nào của Black. Dù sao tương tự như ở địa cầu có thể đi máy bay từ bắc tới nam chỉ mất mấy tiếng đồng hồ, thế giới này có pokemon làm công cụ thay máy móc xe cộ cũng tốc độ nhanh không kém. Cũng chỉ có như Black vừa đi vừa muốn tranh thủ huấn luyện Magikarp giữa biển khơi mới có thể lè lẽ mề như vậy. Dù là như thế, chỉ vì chút hiểu lầm nên Black và Misty trở thành hai người đi ngang qua bên nhau mà vô duyên gặp nhau.

Mọi chuyện trên đời đôi lúc luôn trở trêu là thế!

Lúc đó Misty không muốn người thân nhìn thấy tình trạng mình lúc này vì vậy muốn trốn tránh ở đây một thời gian. Hi vọng có một ngày đột nhiên Black bình an trở về.

Cuối cùng ngày ấy cũng tới. Hơn nữa cũng không quá lâu.

Vui mừng phát khóc, Misty lau đi nước mắt nơi khóe mi.

Tên đáng chết nào đó! Trở về cũng không thông báo một tiếng.

Hừ hừ... Đợi lần sau gặp mặt nhất định phải thật nghiêm khắc xử phạt hẳn mới được.

Cúp điện thoại, Misty tâm tình có chút phấn khích ra bên ngoài biệt thự. Lúc này hoàng hôn dần tắt nắng. Nhìn khung cảnh tuyệt đẹp trước mắt Misty chợt có chút thất thần.

Ngày chia tay hôm ấy dường như cũng là một ngày như vậy.

Biết bao giờ mới có thể gặp lại nhau đây!

...

Một nơi nào đó trên Kanto...

Một cô gái đang không ngừng huyền thoại trò chuyện. Trên đỉnh đầu là một con Jigglypuff thật lớn đang cầm một chiếc chảo ăng ten to để giúp đỡ bắt sóng truyền tin. Đây thiết kế tương đương với một trạm phát sóng cố định luôn đi theo bên người. Ý tưởng quả nhiên độc đáo tuyệt vời.

- Tốt lắm. Nói chuyện tới đây thôi. Chị cúp máy đây.
- À... Bây giờ chị vẫn còn đang ở Kanto. Dù sao giải Pokemon League tại Indigo Plate (cao nguyên thạch anh) sắp tổ chức rồi còn gì.
- Chuẩn bị tổ chức ăn mừng chị đạt giải quán quân đi là vừa nhé!
- Sao cơ! Em lại dám nghi ngờ năng lực của chị à. Hừ. Lần sau gặp mặt khác biết tay chị.
- Bất mí cho em biết một chút. Chị lần này tham gia là có nội ứng đấy nhé. Chị cần đợi tên kia đánh bại hết tất cả các đối thủ mạnh, sau đó ở trận chung kết thua cho chị là được rồi.
- Ten ten ten~ Thấy chị em giỏi không nào. Mỹ nhân kế một dùng là các chàng phải quỳ gối xin tha ngay!
- Gì? Trên đời tất nhiên là có kẻ ngốc như vậy rồi! Chị của em là ai cơ chứ. Hi hi. Nói tóm lại quán quân Pokemon League năm nay chị ăn chắc.
- Rồi. Bye bye em!
- Cũng chúc em ngủ ngon!
- Tút... tut... tut...
- Tốt lắm. Cảm ơn mày nhé Jigglypuff. Xuống đây thôi nào.
- Bữa ăn được chưa Blastoise?
- Blassss!!!
- Mà mà... ta biết rồi! Lần sau ta nhất định sẽ cho mày ăn một bữa thật ngon tại khách sạn năm sao. Trước hết chúng ta thử hương vị ăn cá nướng trong khách sạn ngàn sao cũng không tồi mà.
- Blasss....
- Ngoan! Đứng than thở nữa. Giải Pokemon League sắp tổ chức rồi. Đến lúc đó các em của chị nhớ cố gắng một chút nha. Thu được tiền thưởng xong chúng ta nhất định phải ăn một bữa linh đình.
- ^&\$&^&*\$^*^&*\$^\$^\$^&\$

Cô gái nhỏ huyền diệu một hồi với đám pokemon, trong lòng bất chợt hiện lên hình ảnh một người nào đó.

Cũng thật lâu rồi không gặp mặt nhỉ.

Thật là có chút chờ mong đây.

Kết thúc chương 159.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Con pokemon ngốc nghếch

Khu vườn thực vật trong gym thành phố Celadon...

- Tiểu thư!... tiểu thư... Mau tỉnh dậy đi!

Cô hầu gái lay lay nhẹ cơ thể cô chủ của mình. Bên cạnh, một con Vileplume yên lặng ngồi. Nó đã quá quen với những chuyện như vậy rồi.

- Ủm? Có chuyện gì sao không!

Erika mở mắt, đôi mắt đỏ hoe như mình chứng điều gì. Giọng cô có chút ử rử hỏi người bên cạnh. Tâm hồn thì như trên mây.

- Đã đến giờ cơm rồi ạ. Hơn nữa cũng có chút thông tin từ gym ở Cerulean gửi tới cần cô chủ tự mình xem qua.

Lắc lắc đầu, biết cô chủ của mình tâm trạng lúc này không thật tốt, cô hầu gái cũng chỉ nhẹ nhàng nói rồi lui sang bên cạnh khom người chờ đợi.

Dù có chút mệt mỏi chán trường trong người, vì không để cô hầu gái bận bịu chờ lâu, Erika miễn cưỡng cười cười, gắng gượng thân thể đi tới phòng ăn.

Thấy cô chủ cuối cùng cũng đứng dậy rồi đi, cô hầu gái tâm tình cũng tốt hơn một chút. Mọi người nơi này hiện tại đều rất lo lắng cho cô ấy. Cũng không biết tại sao hai tuần nay cô chủ lại có biểu hiện như vậy. Không rõ nguyên nhân trong đó, hỏi thì cô chủ không nói khiến mọi người đều sốt sắng lo lắng như kiến bò trên chảo.

Thật hi vọng cô chủ của ngày xưa trở về.

Hai người kẻ trước người sau cứ như vậy yên tĩnh đi trên hành lang dài.

Trời đã vào đêm ở Celadon.

...

Một nơi nào đó khác ở Celadon, Mei như thường lệ đang trên đường về nhà. Theo sau là một chú Exeggcute tinh nghịch không ngừng nói chuyện.

Tuy rằng có chút ồn ào có điều...

Mei khoe miệng hơi nhếch lên cười cười.

Thật hi vọng có thể gặp lại người đó thôi.

Đường phố xung quanh vẫn yên ả như thường lệ.

Này là một ngày bình thường với người dân ở Celadon!

...

- Sao vậy???

Leona nghi hoặc lên tiếng hỏi.

- Không có gì! Đột nhiên cảm giác tâm tình có chút nặng nề...

- Mà mà... không có chuyện gì đâu! Trước hết cần lo lắng cho buổi biểu diễn vòng ba của em đi. Có lẽ chúng ta nên tập dượt lại một lần trước khi đi ăn cơm tối thì tốt hơn.

Thấy cô nhóc tâm trạng có chút lo lắng, Black nhanh nhanh an ủi sau đó không quên chuyển đi đề tài. Quả nhiên nói tới việc thi đấu vòng ba làm cô nàng tâm trạng chuyển biến. Hai người theo như đề nghị của Black rời khu vực tổ chức vũ hội đi tới bãi rừng.

Tuy rằng ngày hôm qua Black đã giúp đỡ Leona thiết kế nội dung tiết mục rất tuyệt, có điều hiển nhiên tổng điểm hiện tại cũng như vị trí xếp hạng vẫn có chút khiến cô nàng lo lắng không yên. Cũng chính vì vậy Black mới muốn cho cô nàng tập rượt lại một lần để cho cô bé yên tâm.

Năm nay thi đấu pokemon bên nam giới kết thúc sớm vì vậy thời gian trống giành cho việc cơm nước chuẩn bị buổi tối có chút sung túc hơn. Từ giờ cho tới mở màn trận chung kết tranh danh hiệu Vương tử vẫn còn gần hai tiếng đồng hồ. Đoán chừng trong thời gian này cũng không ít người giống như Black và Leona đang âm thầm kiểm tra lại một lượt tiết mục của mình đi.

Một nơi khoảng trống giữa bãi rừng, hai người và đám pokemon chăm chú kiểm tra lại mọi chi tiết. Quá đầu nhập khiến cả hai cũng không chứng kiến được lúc Eric bỏ chạy đi qua. Tất nhiên ngược lại Eric cũng không chú ý tới hai người cậu nơi cậu vừa chạy ngang qua là đang làm gì.

Lúc này tâm thần không ở nơi đây, Eric một đường chạy thẳng về phía trước, thân hình cũng vì vậy nhanh chóng biến mất khỏi phạm vi của hai người. Black cũng mất đi cơ hội chứng kiến cảnh tượng huấn luyện viên nhí của Dragonite này khóc nhè.

Có điều này có vẻ như cũng không phải chuyện quan trọng gì thôi.

Tập rượt vẫn còn đang tiếp tục...

...

Sâu trong khu rừng...

Lúc này Eric đã quyết chí bỏ nhà ra đi tìm kiếm cuộc sống mới, tự do và không bị chi phối. Quyết định này cũng khiến cậu phải một mình đối mặt với những rắc rối xảy ra bên mình.

Điều đầu tiên cậu phải đối mặt lúc này là thoát khỏi nơi đây. Nơi rừng già bốn phía um tùm âm u này. Khỏi cần người khác nhắc nhở cậu cũng biết rừng sâu núi thẳm chẳng phải nơi an toàn gì để con người ngủ lại. Hơn nữa chạy đi quá gấp cậu cũng không có mang lều trại các thứ linh tinh. Hiện tại cậu lại

không muốn mất mặt trở về lấy mạng đi.

Kết quả dĩ nhiên chỉ có thể hi vọng hoàn cảnh xung quanh có thể tự mình nhanh nhanh thay đổi.

Quả nhiên đi ra ngoài lữ hành cũng không phải chuyện gì dễ dàng!

Càng suy nghĩ Eric càng cảm giác mình quyết định có chút qua loa. Có lẽ nên quay trở về thì hơn. Ít nhất cũng phải kiếm đủ tiền và đồ đạc rồi mới bỏ nhà ra đi được. Muốn làm việc lớn hẳn nhìn một chốc một lát cũng không phải không thể. Khả năng lúc này cậu đã lạc phương hướng mất rồi. Lúc này duy nhất có thể làm là đi thẳng về phía trước mà thôi. Hi vọng mọi chuyện sau đó sẽ ổn!

Eric bước chân trù chừ đi... đi... đi mãi cho đến khi...

...

- Bốp... lộc cộc... bịch bịch...Bốp!!!...

- Cái... cái... cái gì!!!...

Một thứ gì đó đột nhiên lăn đến dưới chân cậu. Gặp biến cố bất ngờ, vốn đang có chút sợ sệt với bốn phía rừng rậm đen kịt Eric giật thót lùi về phía sau mấy bước.

Nhìn kĩ lại, Eric nhận ra trước mặt lại là một con pokemon. Tuy rằng không biết nó là pokemon gì và làm thế nào lại ngã lăn ra trước mặt cậu. khả năng...

Này không phải chuyện quan trọng... quan trọng là cậu nên làm gì bây giờ???

À ừm?... nhớ tới cha nói huấn luyện viên ra ngoài lữ hành gặp pokemon như lúc này chính là cần đánh bại đối phương rồi thu phục vào pokeball rỗng.

Eric có chút băn khoăn. Tuy rằng vừa bị lão cha làm giận đến bỏ nhà trốn đi khả năng đối mặt hiện thực cũng không thể không lòi dám hướng dẫn thường thức ông dạy để đối phó chuyện lúc này.

Nghĩ nghĩ, pokeball rỗng đúng là có. Dù sao thắt lưng chứa bóng pokeball của cậu cũng được thiết kế lấp mười quả. Lúc này mới chỉ có sáu pokeball chứa pokemon thôi. Đáng nhẽ cậu không cần thiết đeo bóng pokeball rỗng còn lại đi tham dự vũ hội.

Khả năng lúc chính lý quần áo mẹ cậu nhét chúng vào, hơn nữa còn trình trong thông báo đề phòng gặp pokemon hoang dã có pokemon để thu phục, mang pokeball rỗng bên người là không thể bỏ qua với một huấn luyện viên pokemon thực thụ. Nói chung thu phục con pokemon trước mắt điều kiện cần thiết đã có.

Khả năng lúc này cậu cũng không phải không có pokemon. Hơn nữa bản thân mình giờ còn tự lo không xong nói chi lo thêm cho con pokemon này.

Nhất là gặp nó cũng không có ý định tấn công mình. Khả năng này chỉ là một sự cố ngẫu nhiên đi.

Ừm? Lần đầu đối mặt pokemon hoang dã cậu đúng là có chút chưa thói quen.

Đang lúc Eric định bỏ qua sự hiện diện của đối phương tiếp tục đi về phía trước thì đột biến nảy sinh.

Con pokemon trước mặt bỗng dung lắc lắc đầu, nó khuôn mặt ngơ ngác nhìn chăm chăm về phía Eric. Bị đối phương nhìn chăm chăm như vậy Eric chợt nhiên có chút bất an. Ánh trăng chiếu sáng khuôn mặt cả người lẫn pokemon.

Không khí đột nhiên có chút áp lực nặng nề khó tả.

...

- Mày... mày muốn làm gì???

Không còn cách nào khác, Eric về mặt e ngại dò hỏi đối phương. Cậu cũng không muốn cứ như vậy ngủ ở đây tới nay. Cậu còn phải nhanh chân rời đi chỗ này hoặc ít nhất là tìm một chỗ an toàn qua đêm mới được.

- Psy... Psy...Psy...

Con pokemon kêu lên mấy tiếng ra vẻ trả lời.

Lạy thánh! Eric mà hiểu được nó nói gì thì chết liền.

- Tao... tao không hiểu mày đang nói gì???

Eric có chút ấp úng nói. Con pokemon mày quả nhiên là có chút ngu ngu nha. Chẳng lẽ nó không biết là con người không nghe hiểu được tiếng của pokemon sao không.

Thấy đối phương nghệt nghệt đầu ra về suy tư, Eric càng khẳng định con pokemon này trí lực có vấn đề.

Khả năng đối mặt với những thể loại này ngược lại là phiên toái nhất. Ai biết đối phương đang nghĩ gì đâu. Nhờ nó đội nhiên vì lý do với vấn nào đó tấn công cậu thì Eric biết tìm ai mà khóc than.

Nói chung yên lặng theo dõi tình hình sau đó như thế nào mới là sách lược hàng đầu~

Kết quả người và pokemon lẫn nhau giao lưu được hai câu lại trở về nhìn chăm chăm nhau như trước. À không... là người nhìn chăm chăm pokemon còn pokemon thì một bộ dáng đang chăm chú suy nghĩ. Dường như nó đang nghiền cứu vấn đề gì cao thâm lắm lắm ấy.

Tình huống hết sức quý dị!!!

- Này!... Tao nói... mày vẫn ổn đấy chứ???

Trong lòng có chút sốt ruột không nhịn được, Eric lần thứ hai mở miệng nói chuyện. Cũng may đối phương theo tiếng nói của cậu phát ra mà tỉnh lại trầm ngâm.

Lạ ghê! Nhìn một con pokemon mặt ngu ngu lại giả trang thâm trầm suy nghĩ thật là tội đời. Đã vậy còn phải chăm chăm cảnh giác nó chứ. Eric chợt cảm thấy chưa bao giờ mình lại khổ sở vất vả như ngày hôm nay.

Nếu tuổi lớn hơn tí nữa, hiểu biết nhiều hơn tí nữa đoán chừng cậu sẽ cho rằng buổi sáng mình ra cửa không xem lịch nên cả ngày mới xui xẻo như thế này.

Con pokemon trước mắt động! Đột nhiên hành động không chút báo trước.

Eric đi theo rung cả mình, mắt đề phòng nhìn về đối phương.

Nó đang lật đà lật dật đi về phía cậu.

Phải nói rõ đây là một con pokemon có ngoại hình giống một con vịt. Nó có làn da vàng, mỏ vịt, bàn chân vịt đặc trưng. Thân hình ngược lại khá nhỏ bé và trông ngu ngu vô hại.

Khả năng hôm nay cả ngày lẫn lộn chiến đấu với đám pokemon. Dù cho cậu chẳng nhận ra được một con nào trong số chúng. Thậm chí dù trận nào cũng đạt được thắng lợi, hiện tại Eric cũng không thể không chấp nhận rằng bất kì con pokemon nào đều cũng rất nguy hiểm. Nói chung không thể nhìn mặt mà bắt hình dong với chúng. Bởi thế cho nên dù đối diện con pokemon trước mắt nhìn bộ dáng rất ngu ngốc vô hại thì cậu cũng không thể không đề cao tinh thần đề phòng.

Một bên tay cậu lúc này đã nắm lấy pokeball chứa Dragonite để ứng phó bất kì tình huống nào.

Còn vì sao cậu không gọi Dragonite ra luôn. Đây là bởi vì cậu không muốn gặp rắc rối. Dù gà mờ thế nào đi chăng nữa cậu cũng hiểu được một điều.

Chiến đấu trong rừng vào ban đêm chẳng khác nào nói cho đám pokemon trong khu rừng có kẻ đáng ghét nào đó đang phá bình giấc ngủ của chúng. Mà kẻ gây sự khiến mọi người đều ghét thường chẳng có kết cục tốt đẹp gì. Nhất là khi mấy con pokemon cậu có trong tay con nào cũng to bỏ chẳng cả ra. Tin rằng chỉ cần chúng hơi hơi chiến đấu là như đồng lửa trong màn đêm soi đường cho không biết bao nhiêu con thiêu thân lao vào.

Hơn nữa đám thiêu thân này lại là dạng đồng lửa chưa chắc có thể thiêu cháy.

Suy tư ngàn vạn, Eric vẫn thật kiên nhẫn nín nhịn muốn xem xem mục đích của con pokemon trước mắt là gì???

Không gian giờ vô cùng tĩnh mịch. Chỉ có tiếng bước chân của đối phương không ngừng vang.

Cả hai đều đang đợi chuyện diễn biến tiếp theo...

...

Kết thúc chương 160.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Dao kẻ tận cổ

Nơi nào đó trong khu rừng, một người và một pokemon đang không ngừng bước đi.

Đi đầu là một con pokemon khuôn mặt có chút ngờ nghệch đang lật đật dẫn đường. Đối phương dường như muốn không ngừng tăng nhanh lên tốc độ của mình, khả năng càng cố tình tăng nhanh thì lại càng lộ ra vẻ hậu đậu, hành động vụng về vô cùng. Đây khiến tốc độ vì thế không tăng lên mà ngược lại còn giảm xuống.

Bằng chứng là mỗi khi đối phương muốn tăng tốc là y như rằng các cú ngã sắp ngã ngửa, lẫn lộn các kiểu đến với nó. Đã vậy ngã xong nó lại vùng đứng lên cố chạy nhanh tiếp. Đôi chân ngắn ngủi lại có màng của loài thú mỏ vịt hiển nhiên trở thành vướng bận vô cùng lớn, sau đó còn phải kể tới thân hình béo ú của đối phương. Nhìn phía trước di chuyển một cách quẩn quai như vậy, đi ở phía sau Eric cũng có chút đau ghê cả răng thay cho nó.

Mà mà... đi như vậy không biết bao giờ bọn họ mới đến nơi.

À... đúng vậy. Eric và pokemon trước mặt bây giờ đang đi chung với nhau. Đây là do khi này con pokemon trước mặt sau khi tiến lại gần cậu cũng không có xuất tuyệt chiêu tấn công hay đại loại gì như cậu suy nghĩ trước đó. Ngược lại đối phương chỉ đơn giản kéo kéo chân Eric ra về như muốn cậu nhanh nhanh đi theo nó.

Lòng tò mò nổi lên, hơn nữa Eric giờ cũng có chút lạc đường. Mang theo tâm lý đi hướng nào cũng là đi nên cậu chàng quyết định nghe lời đối phương. Cả hai cũng là vừa mới xuất phát. Khả năng theo chân một con pokemon vụng về hậu đậu lại chậm chạp như vậy thực sự có chút rất áp lực rồi.

Đi được thêm một quãng, Eric hiển nhiên không muốn chịu đựng chuyện này thêm nữa. Kết quả bỏ qua việc đối phương là pokemon hoang dã hay như người và pokemon vừa gặp mặt,...v.v. Nói chung, cậu nhanh chân đuổi lại gần đối phương rồi ôm nó lên, đồng thời nói.

- Mà muốn đi đâu để tao mang đi cho nhanh!

Trong lúc này cậu tương tự đi thẳng về phía trước theo hướng con pokemon này giờ di chuyển.

- Psy... psy... psy...

Con pokemon trong ngực ngửa đầu ngơ ngác nhìn Eric, tiếp đó giọng nói có chút hăng hái khua khua tay chỉ huy Eric đi nhanh hơn về phía trước.

Cảm nhận được sự bức thiết của đối phương, Eric bước chân cũng đi theo tăng tốc. Rất nhanh cậu đã chuyển từ đi bộ thành chạy nhanh tiến lên. Cả hai tốc độ lúc này hiển nhiên nhanh hơn nhiều lần so với vừa rồi.

...

Thời gian trôi qua.

- Vupiii... Vupiii...

Một tiếng kêu là lẹ lẹ vào tai Eric.

- Psy... psy...

Con pokemon trong ngực dường như đang hưởng ứng tiếng kêu kia. Eric cảm giác có lẽ mục đích con pokemon này mang mình tới đây chính ở ngay trước mắt.

Rất nhanh, trong khi con pokemon trong ngực không ngừng phát ra âm thanh trò chuyện, người và pokemon đã đi đến nơi phát ra âm thanh lạ. Eric chợt phát hiện phía trước phát ra tiếng kêu chính là một con pokemon nhỏ toàn thân màu đỏ thẫm đang nằm ở trên mặt đất. Trông nó thật giống như một con cáo nhỏ. Cái đuôi và nhúm lông tơ trên đỉnh đầu đều giống nhau bị cuộn lại vuông vắn xinh xắn và ngắn nắp.

Có vẻ như nó đang bị thương???

Con pokemon trong lồng ngực giãy thoát khỏi Eric, hấp tấp chạy về phía trước. Rất nhanh hai đứa chúng nó liền tụ tập lủi rủ nói chuyện với nhau.

Quý thần xui khiến thế nào Eric cũng đi theo tới gần nơi bọn chúng đang đứng.

Một con cáo lông đỏ và một con vịt lông vàng lại làm bạn với nhau ở giữa chốn rừng sâu.

Này quả thật là có chút kì quái. Có lẽ cũng chỉ có lũ pokemon phiền phức này mới có thể tồn tại những chuyện như thế. Eric theo thói quen phản nản trong lòng.

- Vupiii... Vupiii...

Ra về là chào hỏi?

Eric gật gật đầu coi như đáp lại. Ánh mắt cậu giờ quan sát kĩ đối phương. Nhất là vết thương trên người nó. Nhìn kĩ Eric không khỏi giật mình.

Ban đầu cậu còn tưởng là nó bị thương ở chân không đi được. Khả năng lúc này nhìn kĩ Eric biết thương thế của nó nghiêm trọng hơn cậu tưởng nhiều.

Toàn thân nó đều là vết máu. Có đã không cũng có chưa ngừng chảy. Và hơn hết là những vết đao cắt da cắt thịt trên người nó. Cảm giác như là nó bị người ta dùng đao không ngừng tra tấn vậy. Nhớ mang máng hình như đám huấn luyện viên đi lữ hành luôn mang theo đồ trị thương khẩn cấp. Có lẽ con vịt bạn nó cho rằng cậu cũng là người như vậy nên mới lôi cậu đến đây. Có điều nó gọi nhầm người đấy rồi. Cậu cũng không giống đám kia có băng chữa thương khẩn cấp.

Mềm!

Đột nhiên có chút ngại ngùng!!!

...

- Mày còn ớn đấy chứ???

Theo bản năng Eric giọng có chút lo lắng hỏi đối phương. Cậu cảm giác dường như nó đang cố sức tỏ ra không sao trước mặt con vịt bên cạnh. Đây một đôi bạn hình như rất thân thì phải.

- Vupiiii... .

Giọng nói của con cáo nhỏ hơn nhiều. Nhìn nó gắng gượng như vậy Eric cũng có chút không đành lòng.

- Được rồi. Mày không cần nói gì nữa đâu.

- Tốt nhất là nghỉ ngơi cho tốt.

- Ừm? Tốt nhất là ngủ một giấc. Tao sẽ đưa mày tới Pokemon Center (trung tâm pokemon) để chữa trị.

Eric ôm lấy đối phương vừa lên tiếng nói chuyện.

- Mày cũng đi theo luôn đi!

Nghĩ nghĩ cậu lại ôm luôn chú vịt bên cạnh lên. Nhìn nó quan tâm con cáo này như vậy...

Đã giúp thì giúp cho trót. Tốt nhất là mang cả hai đứa đi luôn.

Khả năng mang lên hai con pokemon cậu mới nhớ ra mình lạc đường. Trước đó khi chưa gặp con vịt lông vàng này ít nhất còn nhớ mang máng đường về. Khả năng hiện tại đi theo nó một lúc quên sạch rồi. Vết thương của con cáo lông đỏ thì sợ càng để lâu càng nguy hiểm. Muốn nhanh nhất tới trung tâm pokemon tất nhiên tốt nhất là trở về Fuchsia.

Chep. Không chỉ quên đường về mà cậu còn phải đối mặt nguy cơ bỏ nhà đi thất bại. Ra về vì hai con pokemon không quen biết mà làm như vậy hình như không đáng cho lắm.

...

Suy nghĩ một hồi, Eric quyết định vẫn là đi trước cái đã. Nếu vì thế mà trở về Fuchsia thì tranh thủ cho hai con pokemon này tới trung tâm pokemon chữa thương. Ngược lại bỏ nhà đi thất bại thì thất bại. Lần này chuẩn bị còn nhiều thiếu sót. Về nhà chuẩn bị thêm đồ đạc cũng tốt.

Hơn nữa nếu chẳng may không về được Fuchsia, không cứu trị kịp cho con cáo nhỏ bên cạnh. Đây...

Haizzz! Đây cũng không thể trách chính mình được.

Nghĩ rõ ràng Eric liền theo đường cũ mình vừa tới để quay trở lại. Nói chung cậu vẫn có xu hướng quay trở lại Fuchsia hơn. Như vậy ít ra nếu hai con pokemon này có chuyện gì thì cậu cũng sẽ không áy náy trong lòng.

Làm hết sức còn đâu nghe mệnh trời thôi!

Một người và hai con pokemon cứ như vậy đi nhanh trong rừng. Chú cáo lông đỏ đã ngủ. Bên cạnh nó, con vịt lông vàng ngốc nghếch hết nhìn cô bạn bên cạnh lại quay sang nhìn Eric đang chăm chú đi về phía trước. Một cảm giác nào đó nổi lên trong lòng nó. Trên vẻ mặt ngây ngô hiện lên nét đăm chiêu suy nghĩ.

Mọi chuyện yên tĩnh cho đến khi...

...

- Vuuuuuu...!!!!

- Ừm???

Eric rùng mình dừng lại.

Âm thanh vừa rồi nghe như là con gió thoảng qua. Có điều...

Đừng đùa!!!

Sâu trong rừng còn có thể có con gió đơn độc mà lại thổi mạnh như vậy.

Định coi cậu là kẻ ngốc chắc!!!

Eric trong chớp mắt quay phắt người lại ý đồ trực diện bắt gặp đối phương. Khả năng cậu chỉ thấy một bóng đen vụt mất đi dưới ánh trăng mờ. Cảm giác ngược lại có chút quỷ dị hắc ám.

- Ai???... Không đúng!... Đây là pokemon đúng không?

- Ừm? Tao không có ý xâm phạm lãnh địa của mày đâu. Chỉ là muốn mang hai con pokemon này đi bệnh viện chữa thương thôi.

- Cứ như vậy nhé! Coi như chúng ta chưa từng qua đây. Chúng ta nước sông không phạm nước giếng không phải tốt hơn sao.

Eric trấn định trò chuyện, lòng hi vọng máy con pokemon hoang dã này có thể vẫn mình một chút.

Tuy rằng về kiến thức pokemon thì cậu mù tịt nhưng trước đó vì tham gia tranh giành danh hiệu Vương tử, cậu đã giành thời gian nghe cha cậu đã bổ sung không ít tri thức. Chỉ là nhiều thứ cậu không muốn nghe thôi hoặc nghe xong cũng như gió thoảng qua tai. Tuy nhiên không phải tất cả lời kể của ông cậu đều bỏ ngoài tai. Giống như chuyện có thể gặp trong rừng vào ban đêm, lệnh đênh biên lớn cái gì cậu cũng coi như là nghe truyện phiêu lưu thám hiểm giải buồn vì vậy nhớ được khá nhiều kiến thức.

Khả năng cha cậu phát hiện điều này còn cho rằng con trai có thiên hướng trở thành người chuyên đi lữ hành nghiên cứu nên về phần sinh hoạt bên ngoài nói không ít và khá tường tận mọi thứ.

Giống như ban đêm đi rừng rất có thể vô ý tiến vào lãnh thổ của một hoặc vài con pokemon hoàn toàn có thể dùng ngôn ngữ giải thích trước rồi nhanh rời đi là được. Nếu gặp phải lãnh thổ của cả đàn thì cách này thường không có tác dụng. Dù sao bản vệ lãnh thổ cả đàn là trách nhiệm và bản phận, có nghiêm khắc kỉ luật cần chấp hành. Khác với lãnh thổ một hoặc vài con trong gia đình có thể hành động tùy theo cảm tính, trực giác.. v v. Nói chung bọn chúng hành động tự do hơn nhiều.

- Vupiii... Vupiii...

Tiếng nói chuyện của Eric làm con cáo lông đỏ tỉnh giấc. Ngay khi cậu chàng đang phân biệt thiệt hơn với kẻ đang ắp núp gần đó, con cáo cất tiếng kêu lên hỏi.

- Mày làm sao vậy???

Eric nghi hoặc nhìn về con pokemon đang bị thương này. Cậu nghe ra được mùi vị nhắc nhở trong đó. Có điều nó lên tiếng không đúng lúc lắm, hầu như đang chặn họng, phá hủy việc giảng hòa của cậu vậy.

Thật không biết là nên cảm ơn hay nên trách nó nữa!

...

- Psy!!!!...

Con vịt bên cạnh đột nhiên giãy giụa kêu lên. Eric đang định răn dạy hai kẻ phá rối này im lặng khi người khác nói chuyện chính là cách biểu thị lễ phép thì...

- Vịtttt!!!

- Rầm!!... AAAAA!!!!... ặc!

Trong nháy mắt ấy, bóng đen hồi nãy xuất hiện. Eric cả cơ thể bị đối phương xô mạnh bay về phía sau. Ngay khi cậu kêu lên đau đớn vì bị đánh lén, một cảm giác rung rợn sớn cả gai ốc hiện lên trong lòng khiến cậu nén đau im bật.

Một thanh đao lớn giờ này đang yên lặng kề lên cổ cậu. Hơi lạnh chết chóc làm linh hồn như run lên. Ánh trăng chiếu xuyên qua người đối phương khiến cậu không thể nhìn rõ khuôn mặt kẻ trước mắt.

Tất cả là một bóng hình tăm tối.

Mồ hôi lạnh đầm như mưa toát ra.

Một cảm giác thật không hay ho tí nào!

Lần đầu tiên đao kẻ tận cổ chính là như vậy đấy.

...

Kết thúc chương 161.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Rocket phản công

Trụ sở hành chính công ty Silph thành phố Saffron.

- Báo cáo thủ lĩnh tôi đã trở về.

Sabrina lạnh lùng nhìn tên thuộc hạ trước mặt. Bên cạnh cậu ta bất ngờ chính là Moltres đang đứng. Tất nhiên chuyện Moltres xuất hiện bên cạnh cậu ta chỉ là do được cô nâng cho phép trước đó mà thôi. Mục đích chính là giúp đỡ truy bắt tên nhà khoa học phản bội của tổ chức mà theo như tình báo thu được là đã chạy trốn trở về đảo Cinnabar vùng phía nam Kanto. Cũng chính là nơi cô thu phục Moltres trước đó. Dù cho giữa đường xuất hiện Black phá đám cũng không thể ngăn cản.

Chuyện nhỏ kiểu bắt kẻ phản bội lúc này tất nhiên là không cần cô tự tay đi hành động. Hơn nữa có Moltres hỗ trợ tin rằng đám thuộc hạ có thể xử lý tốt.

Ai dè...

- Thất bại?

- Không thể bắt tới lão ta dù cho cô có dùng tới cả Moltres... “khà khà”

- Đau nhĩ?

Giọng gầm cọt từ phía sau phát ra. Phía sau lưng Sabrina thỉnh thoảng là một màn hình thông tin liên lạc lớn được chia thành mấy khối nhỏ. Lúc này trong một khối cao cao phía bên trái chính là hình ảnh Koga và Arcutino đang nhìn về.

Tên thanh niên đang quỳ gối trên mặt đất lúc này càng cúi gằm mặt hơn xuống đất, xấu hổ không ngóc đầu lên được. Dù sao một chuyện nhỏ như vậy được nữ thủ lĩnh giao cho hẳn ta cuối cùng lại bị một thằng nhóc đâm ngang làm hỏng...

Chuyện diễn ra chiều nay trên đảo Cinnabar quả thật là si nhục với thành viên tinh anh của băng Rocket như hẳn. Mang theo Moltres hùng hổ đuổi tới cuối cùng lại bị đối phương dùng một con pokemon lạ lẫm với hình dạng khủng long biết bay đánh bại.

Thật sự là rất phụ lòng kì vọng của nữ thủ lĩnh rồi.

Hắn ta sâu sắc thất vọng, chán nản... ừ rồi... cảm xúc hỗn tạp đan xen.

Hiển nhiên anh chàng này cũng không biết chuyện mấy thủ lĩnh của mình cũng đã ngã nhào với đám nhóc đó không biết bao nhiêu lần rồi. Lúc này đang lâm vào tự trách thanh niên đã có chút ngẹn ngào, tâm trạng cực xúc bất an không thoát ra được.

Dù sao cũng là thuộc hạ của mình hơn nữa trước đó không lâu cô cũng xấu mặt khi đối đầu với Black, bởi thế gặp đối diện thanh niên có dấu hiệu không ổn Sabrina liền hơi chút dùng năng lực tâm linh của mình làm đối phương bình ổn lại rồi đuổi ra ngoài. Tiếp đó là lúc liên lạc báo cáo với ông chủ. Cấp độ đối phương còn chưa đủ để có thể nghe.

Một lát sau...

- Mọi chuyện chính là như vậy thưa ông chủ. Đám nhóc con này càng ngày càng xác láo. Chúng đang không ngừng làm ảnh hưởng đến công việc của chúng ta. Xin ngài cho ra chỉ thị ứng đối.

Sabrina, Koga và Surge đều yên lặng chờ đợi ông chủ của mình đưa ra quyết đoán. Không thể không đề cập tới việc xuất hiện Black ở thế giới này đã làm cho tần suất gặp phải đám nhóc con phá hoại cũng như quấy rối các kế hoạch của băng Rocket tăng cao chưa từng có. Nay thực sự có điểm vượt quá mức cho phép của băng Rocket rồi. Lúc này hiển nhiên cần có hành động quyết đoán mạnh mẽ để đáp trả.

Rocket...

Không phải là dễ dàng trên chọc như vậy!!!

Bọn ta là tinh anh của tinh anh chứ không phải đám đá đập chân cho lũ nhóc con còn hôi sữa này.

Tuy rằng ý tưởng không giống nhau nhưng hiểu nhiên vị cấp trên đứng sau màn của ba người có hơi hiểu cảm giác của đám thuộc hạ. Dù cho ông cảm thấy này nguyên nhân chủ yếu là do năng lực của cả đám này quá mức vô năng mà thôi.

Hơi trầm ngâm một chút, nhìn bộ ba con pokemon huyền thoại trên màn hình ứng với ba tên cấp dưới, hơi nhếch miệng mỉm cười, câu trả lời cuối cùng được đưa ra.

- Vậy được rồi. Trong lúc chờ đợi kế hoạch Mewtwo tiến triển. Bộ ba con pokemon huyền thoại này cũng cần kiểm nghiệm năng lực một chút.

- Vậy... hãy để đám nhóc con ngổ ngáo này nếm thử sự lợi hại của chúng đi.

- Ủm?... Lần này cũng đừng có mà thất bại đấy! Cơ hội sẽ không có lần thứ hai đâu.

- Đã rồi, boss!!!

Nghe cả ba tên thuộc hạ đồng thanh đáp lời, hơi hơi gật đầu sau đó màn hình thông tin vụt tắt. Lần báo cáo công tác này cũng đến đây là kết thúc.

Đột nhiên, một chút suy nghĩ nổi lên trong lòng.

Sự việc có vẻ càng ngày càng trở nên thú vị không phải.

Xoa xoa bộ lông mềm mại của Persian dưới chân, tiếng cười vang vọng trong căn phòng.

Cùng lúc đó, Sabrina, Koga cùng Surge cũng cùng nhau hoàn thiện kế hoạch được cho là kiểm tra năng lực của đám pokemon huyền thoại mà ông chủ vừa giao phó. Một cuộc hội ngộ lớn đang tới gần.

Phản kích của Rocket giờ đây chính thức bắt đầu.

Và sẽ không lâu nữa đâu!!!

...

Fuchsia...

Lại nói chuyện lúc Eric bất ngờ bị thanh đao kẻ cổ dọa sợ run, lực ôm hai con pokemon trong tay cũng vì vậy mà trở nên mềm yếu, lỏng lẻo. Hai con vật nhỏ nhân đó liền nhảy thoát ra ngoài.

Có điều cả hai cũng không bỏ trốn để lại Eric một mình mà lập tức quay về phía kẻ đang uy hiếp cậu nói liên miên một tràng tiếng pokemon mà cậu không hiểu thấu. Dù vậy cậu đoán chừng tám, chín phần mười là các kiểu như thả cậu ấy ra hay là bỏ đao xuống các loại.

Nói chung lúc này Eric cảm thấy mình vất vả muốn đưa hai con vật nhỏ tới trung tâm pokemon chữa thương coi như đáng giá. Cảm giác lạnh lẽo sợ hãi cũng biến mất dần dần. Ít nhất tình huống nguy nan như vậy mà chúng vẫn không rời không bỏ ở bên cạnh trợ giúp. Lòng can đảm của cậu cũng vì đó mà nổi lên. Cậu cũng không thể không cả dừng cảm bằng hai con vật nhỏ kia chứ. Đây...

Chẳng lẽ đây chính là lý do những người khác yêu thích pokemon sao?

Chúng là người bạn trung thành, điểm tựa đáng tin cậy, đồng cam cộng khổ...

Eric lòng hơi run. Cậu có cảm giác chuyện hôm nay diễn ra đã thay đổi hoàn toàn quan niệm từ lúc sinh ra tới bây giờ của cậu.

Có lẽ cha nói đúng. Trở thành một nhà huấn luyện pokemon hay nhà nghiên cứu pokemon, nhà chăn nuôi pokemon, đại sư câu cá, nhà thám hiểm,... Chỉ cần là công việc liên quan đến chúng đều là một sự lựa chọn không tồi.

Nhớ tới điều này chợt Eric nhớ tới pokemon của mình. Nói đúng hơn là pokemon cậu lỡ mang theo bên mình.

Phải rồi, lúc này hiển nhiên có thể nhờ chúng giúp đỡ. Tin rằng con pokemon xanh lét to lớn trước mắt so với đám pokemon từng gặp trên đài thi đấu hồi chiều cũng chẳng khác là bao. Chiến thắng sẽ lại đến với cậu thôi. Liếc nhìn cái tên như con châu chấu đang kẻ đao đe dọa mình.

Có đường ra cộng thêm được tiếp sức niềm tin từ hai con vật nhỏ, Eric đánh bạo can đảm vươn tay tóm lấy pokeball bên hông.

- Roẹt... roẹt... roẹt...

- A...Ặc...???

Đối phương đột nhiên hành động khiến Eric bị dọa không nhẹ. Vốn tưởng rằng đối phương bị hai con vật nhỏ đánh lạc hướng rồi. Ai dè...

Cậu vừa mới cử động đưa tay về bên hông, lúc đó cậu chỉ cảm thấy ánh mắt đối phương chột sáng. Âm thanh loẹt xoẹt vang lên. Dường như có gió thổi thoảng qua trước người cậu. Sau đó...

Mềm. Cậu đứt dây chun quần rồi!!!

Sau phút ban đầu choáng váng vì bất ngờ, quần roi tụt xuống làm Eric xấu hổ và giận dữ vô cùng.

Dù cho ở đây không có người khác, chỉ có ba con pokemon nhìn thấy, khả năng...

Bất chấp việc đao kẻ tận cổ, cậu chàng mặc kệ nguy hiểm đưa hai tay ra tóm lấy lưng quần kéo lên.

Đối với con người mà nói này là hết sức bình thường và ...

Được rồi. Tóm lại dù cho là đám giặc cướp hay hoặc bọn khủng bố cũng đều có thể hiểu cho tâm tình của con tim mà chấp nhận để đối phương kéo quần lên đã rồi tính.

Khả năng pokemon không phải người a!!!

Dù cho chúng hiểu được ngôn ngữ của con người cũng không có ai từng thấy pokemon mặc quần áo cả. Ít nhất là đám pokemon hoang dã sẽ không mặc. Lúc này ngay sau khi châu chấu lớn (theo Eric suy nghĩ) vừa phát ra cảnh cáo đối với việc tự ý hành động của Eric, cậu ta lại một lần nữa làm trái hành động dữ dội hơn.

XXX. Cậu có thể nhẫn nhưng con pokemon này không thể nhẫn.

Đối với con tim không nghe lời hiển nhiên chỉ có thể dùng tới biện pháp mạnh bạo máu tanh để giải quyết. Châu chấu lớn đã giơ thanh đao lớn của nó. Với võ nghệ tinh xảo của mình, nó hoàn toàn có thể cho Eric chịu nhận cảm giác tra tấn cắt da xẻo thịt mà không chết.

Đối với chuyện này con cáo nhỏ bên cạnh kia hoàn toàn đã được cảm nhận qua. Có thể nói cũng chính vì sự xuất hiện của cáo nhỏ ở nơi này mới khiến cho châu chấu lớn hiện thân. Dù sao nơi này cũng chưa phải là sâu thẳm trong rừng, khu rừng này ban đêm người đi kẻ lại, pokemon chạy qua chạy lại cũng không ít. Ai mà dư thừa thể lực đi quần mấy tên ngang qua này chứ. Chuyện pokemon nhảy sỏ ra tấn công như lúc này tất nhiên là có nguyên do của nó.

Này nói tới còn vì hai con vật nhỏ tuy trông một tên thì ngầu ngỗ ngờ nghịch, tên kia thì nhỏ nhắn xinh xắn nhưng cả hai lại chính là đàn anh đàn chị của đám pokemon khu bìa rừng này.

Châu chấu lớn vốn dĩ cũng không sinh sống ở đây. Tộc đàn của nó sống tập trung ở phía sâu trong rừng rậm bên trong khu bảo tồn Safari Zone. Nó vốn là kẻ mạnh mẽ nhất trong đám pokemon trẻ tuổi. Đối mặt với con đầu đàn già nua chiếm cứ địa vị cũng như quyền lực tất nhiên là mơ ước từ lâu. Nó không ngừng chăm chỉ tăng lên thực lực của mình cho đến khi cảm nhận đã có thể đánh bại con đầu đàn. Cuối cùng kết quả hiển nhiên là một cuộc phản loạn nổ ra do nó cảm đầu khiêu chiến con địa vị của con châu chấu đầu đàn.

Này cũng rất bình thường, tộc đàn pokemon nào cũng sẽ có tranh chấp giữa hai thế hệ cũ và mới. Vị trí đầu đàn sẽ chỉ giành cho kẻ chiến thắng mà thôi. Vì vậy theo như truyền thống nó và con đầu đàn già tiến hành một cuộc quyết chiến tay đôi.

Trận đánh rất kịch liệt. Hiển nhiên con đầu đàn mạnh mẽ hơn nó tưởng. Trong lúc cả hai thi đấu cũng có xuất hiện một đoàn người vô tình bắt gặp quan sát.

...

Kết thúc chương 162.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Câu chuyện của châu chấu

Nếu Black có mặt nơi này hiển nhiên sẽ nhận ra châu chấu trong lời kể chính con Scyther lần trước cậu và đám học sinh nữ bắt gặp khi đi tham quan khu bảo tồn Safia Zone. Lúc đó vì truy tìm pokemon ưng ý nên cậu không ở lại quan sát trận đấu. Lúc này Scyther trẻ tuổi xuất hiện nơi này hiển nhiên chứng tỏ nó đã thất bại khi tranh đoạt vị trí đầu đàn. Theo luật lệ tất nhiên kẻ thua phải một mình rời đàn tự tìm cách sinh sống.

Scyther trẻ tuổi sau khi thua trận theo như luật lệ rời đàn ra ngoài lưu lạc. Nếu một ngày kia nó trở nên mạnh mẽ hoàn toàn có thể một lần nữa trở về đoạt lại vị trí kia. Tất nhiên khi đó cũng có thể vị trí con đầu đàn đã thay đổi cho một con Scyther trẻ tuổi khác cũng không biết chừng. Hoặc nó sẽ một đi không trở lại nữa.

Nhất là lúc này nó vô tình rời khỏi khu bảo tồn thì lại càng khả năng không thể quay trở lại tộc đàn. Có điều Scyther trẻ tuổi đúng là không biết rõ điều này.

Ngược lại đây cũng là chuyện sau đó, hiện tại nó gặp phải chút nan đề trong sinh hoạt nơi ở mới.

Là một chiến binh chuyên nghiệp hiển nhiên không dễ dàng. Muốn giữ được thực lực không lùi bước thậm chí có tiến bộ đối với một con Scyther hoang dã như nó không chỉ cần thường xuyên thực chiến đánh nhau mà còn cần thoát khỏi nỗi lo sinh hoạt.

Này là điều kiện ăn ở sinh tồn mà bất kì người hoặc pokemon đều phải đối mặt.

Khi xưa làm chiến binh trẻ mạnh nhất trong đàn, cái thời không phải lo cơm ăn áo mặc đã qua. Hiện tại sống cô độc một mình Scyther phải đương đầu với việc lo liệu thức ăn hàng ngày, nơi ăn chốn ở các kiểu. Này tất nhiên là nó không muốn rồi. Cũng chưa kể tới nó hoàn toàn không hiểu mấy thứ này. Đây có lẽ cũng chính là trừng phạt cho những kẻ cướp ngôi thất bại. Nặng thì chết vì đói rét già nua, nhẹ thì thực lực không thể tiến bộ vì bị vấn đề cơm ăn áo mặc quẩn quanh.

Hiển nhiên Scyther trẻ tuổi chắc chắn sẽ không cho phép điều đó xảy ra với nó.

Mà mà... không biết không quan trọng. Tìm người biết mấy thứ đó giúp đỡ giúp đỡ là được rồi.

Còn nếu không chịu???

Tất nhiên là hai cây đao lớn của nó hầu hạ.

Này hậu quả chính là đám pokemon xung quanh nơi ở mới của Scyther trẻ tuổi bị hành hạ chịu khổ không nhỏ.

Lẽ ra sau khi Scyther thể hiện vũ lực mạnh mẽ của mình sau đó đề ra yêu cầu thì đám pokemon bị nó bắt nạt tất nhiên đều phải nghe theo. Khả năng nếu có người cầm đầu chống lại thì chưa chắc. Hai con vật nhỏ chính là những kẻ như thế.

Vốn là cấp bậc đàn anh đàn chị ở chỗ này, Scyther một loạt hành động đã làm hai chúng nó tức giận, đồng thời không ít pokemon cũng bất bình vì những chuyện Scyther làm và yêu cầu.

Chiến tranh rất nhanh nổ ra.

Thời gian cũng là mất ngày hôm nay.

Scyther cũng nhanh chóng phát hiện sơ hở trong kế hoạch của mình. Thật ra là không cần cao trí tuệ cũng hiểu yêu cầu của nó bị hai con pokemon chống lại nên không hoàn thành được. Đáng nhẽ chỉ cần tiêu diệt hai tên kia là được rồi, có điều khả năng đồng chí Scyther này cũng có chút kinh nghiệm chỉ huy đội bảo vệ tộc đàn trước kia còn sót lại khiến nó không làm như vậy.

Ít nhất là hiện tại còn không cần thiết. Scyther khôn khéo tiến hành tra tấn con cáo nhỏ để răn đe nhưng theo bản năng không làm gì con vẹt bên cạnh để an ủi. Này có lẽ là bản năng của bất cứ con pokemon có tiền lực trở thành con đầu đàn tác quái đi. Thông minh không khéo, xử sự tình tế hầu như là bản năng của chúng.

Và Eric cũng chính là kẻ dâm vào hòng súng tôi nay.

Hiển nhiên hành động của cậu làm phá hoại kế hoạch của Scyther trẻ tuổi. Đang khi nó không chế đối phương nó đồng thời cũng tiến hành giao lưu đàm phán với hai con vật nhỏ bên cạnh.

Khả năng khi Eric lần thứ hai phá rối, nó đã quyết định triệt để xử lý Eric.

Cây đao lớn theo phương hướng đã sắp muốn chém bay đầu Eric. Một khung cảnh chết chóc đang hiển hiện.

Vốn dĩ đưa tay kéo quần lên, Eric nhìn thấy Scyther dùng đao chém về đầu mình cũng đã biết mình hành động sai lầm.

Khả năng mọi người cũng biết quần kéo lên nửa chừng lúc này muốn bước đi sẽ rất khó vì hai chân bị độ rộng của quần chi phối khó mà đi bình thường được huống chi là muốn thật nhanh né tránh. Cậu cảm giác mình sắp đi toang!!!

Thế là thôi rồi lượm ọi khôi trốn nhà ra đi nhé.

Eric đã nhắm mắt nhận mệnh!

Bên cạnh...

Hai con vật nhỏ lúc này tất nhiên cũng có phản ứng.

Gặp Scyther muốn làm hại Eric, con cáo nhỏ bất chấp thương thế cực nhanh dâm vào người Scyther. Một chiêu Quick Attack (tấn công nhanh) khiến nhát chém của đối phương lệch hướng. Vẹt con phía sau phản ứng ngược lại chậm chạp hơn.

Đang nhắm mắt chợt nghe thấy âm thanh lạ, Eric vội mở mắt ra.

Trong giây phút chớp nhoáng đó, cậu chỉ thấy châu chấu lớn bị con cáo nhỏ đẩy lùi lại. Vịt con đang điên cuồng dùng đầu đập mạnh xuống đất. Đây tình cảnh...

Mềm! Eric tỏ vẻ hành động của cáo nhỏ có thể hiểu được. Đây mục đích đẩy đối phương ra để cứu mình không có gì để bàn cãi. Khả năng con pokemon ngốc nghếch kia hành động.

Chẹp. Quả nhiên là rất ngu rất ngây thơ mà~

Không cần tự trách như vậy đâu.

Eric bỗng nhiên có chút kì quái bình tĩnh. Đây khả năng là sinh từ đồn dập khiến người bị đơ ra đi. Tuy vậy phản nản của Eric cũng chỉ có thể làm đến như vậy.

Bởi lẽ ngay sau đó, khi vịt con ngẩng đầu lên Eric phát hiện đôi mắt đối phương đỏ ngầu. Về mặt nó giống như là một người khác. Lạnh lùng, lý trí, mạnh mẽ...

Cảm giác quái lạ khiến Eric ngừng thờ quan sát.

Chớp nhoáng, vịt con đưa hai tay nhỏ lên đầu, nó nghiêng đầu về phía trước rồi...

Trùng mắt!!!

Chính là trùng mắt! Nó nhìn trùng trùng vào vừa bị xô đẩy ra sau Scyther. Eric ngạc nhiên phát hiện châu chấu lớn bị bao vây bởi một màn sáng xanh sau đó cả cơ thể bị ném bay ra sau. Thân hình đối phương đập gãy cả một gốc cây phía sau.

Một đòn đánh không hề nhẹ.

Hoi hoi hiểu ra mục đích hành động của vịt con, đang lúc Eric có chút vui mừng cảm giác.

Vịt con ngã!

Dùng quá năng lực sau chú vịt nhỏ liền lăn ra hôn mê bất tỉnh. Cáo nhỏ sau khi đâm đầu cũng đã nằm im không tỉnh lại. Đoàn chừng cũng vì đau quá mà hôn mê nốt.

Eric chợt có cảm giác không ổn tí nào.

Thế quái nào lại biến thành một mình mình còn tỉnh táo!

Này bạn thân rất sợ biết không?

Luôn cảm giác có chuyện gì đó không hay ho sắp xảy ra!!!

Bất an của Eric cũng kéo dài không lâu. Bởi lẽ nó giờ đã biến thành sợ hãi. Nguyên nhân tất nhiên là con châu chấu lớn kia ngã gãy cây xong lại như không có việc gì đứng dậy. Ánh mắt của nó giờ lạnh lùng nhìn về phía Eric. Hóa ra cũng không phải chỉ còn mình cậu tỉnh táo ở nơi đây. Scyther cũng là.

Và giờ là lúc Eric cần đón nhận không ngừng trả thù của nó.

Đó là nếu cậu sống qua được nhát đao thứ nhất.

Chuyện chẳng có tí khả năng nào!

Scyther đang tới gần.

...

Eric có sợ không?

Đùa à?... Tất nhiên là cậu...

Không sợ!

Mềm. Đây là bởi vì cậu chợt nhớ ra tình huống lúc này nguyên nhân xảy ra là vì sao.

Nguyên nhân vì sao?

Tất nhiên là vì cái dây chun quần... À không, là vì cậu muốn gọi ra đám pokemon mạnh mẽ mình mang theo.

Và giờ đối phương cách xa như vậy. Tay cậu vì sợ run từ nãy đến giờ vẫn đặt tại lưng quần. Tư thế vẫn là đang muốn kéo quần lên mà còn dang dở.

Giờ cũng mặc kệ quần kéo lên xong không có. Nói chung vì an toàn tính mạng Eric có thể nói là dùng tốc độ nhanh nhất có thể bấm nút cho gọi ra pokemon của mình. Thậm chí gọi liền một hơi tất cả sáu pokemon.

Ánh sáng tràn ngập. Sáu con pokemon hình thể không lồ xuất hiện trong tầm mắt.

Một con Kangaskhan thi đấu buổi sáng mà cậu nghe người ta gọi nên đã biết tên. Tương tự là con Dragonite buổi chiều. Còn lại bốn con pokemon tất nhiên là lạ hoắc đối với cậu. Khả năng chỉ cần chúng mạnh mẽ là được rồi.

Scyther lúc này đã bị đột nhiên xuất hiện sáu con pokemon to lớn dọa sợ đứng im tại chỗ. Vị trí địa vị thay đổi đôi lúc cũng thật là nhanh. Vừa rồi còn là đối phương kẻ đao uy hiếp cậu, hiện tại ngược lại là sáu con pokemon của cậu bao vây dọa đứng đối phương.

Eric lòng đột nhiên hiểu ra vì sao người ta lại thích thu phục đám pokemon mạnh mẽ đến vậy.

Cảm giác đi bắt nạt người khác này quả nhiên không tồi. Nếu không muốn nói là khoái cảm trả thù không qua đêm tuyệt đến khó tả.

Cậu chàng lòng chợt có chút hào hùng nổi lên.

- Tất cả đánh bằm đập nó cho ta! Chỉ cần không đánh chết là được.

Eric vùng cao cao cánh tay hô, tự tin bạo rap.

Sáu con pokemon ngược lại rất nghe lời, ánh mắt giờ không có ý tốt nhìn về phía Scyther. Nằm ở thế yếu Scyther trẻ tuổi tâm trạng xiết chặt.

Ngày tàn của nó có lẽ đến rồi.

Bi ai từ trong lòng nổi lên. Thua con đầu đàn già nua kia còn nói là võ nghệ không bằng người, khả năng hôm nay bại ở chỗ này...

Chẳng lẽ đòi nó cứ như vậy mãi!

Scyther không cam lòng thét dài một tiếng. Thân thể nó chợt biến thành ba con Scyther giống y hệt nhau. Đây một chiêu Substitute (phân thân) dùng tuyệt không thể tả.

Tiếc là dùng để chạy trốn mà thôi.

Ba Scyther phân theo ba phương hướng phóng nhanh.

Mọi chuyện vẫn còn đang tiếp diễn.

...

Kết thúc chương 163.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Kết thúc

- Cực khổ cho mày rồi Golbat. Làm ơn rà soát lại một lần nữa hộ tao nhé!

- Golbat!... Phạch... phạch... phạch...

Theo một tiếng kêu đáp lại Golbat vỗ vỗ cánh bay lên không trung. Nhiệm vụ của nó là một lần nữa rà soát tìm kiếm tung tích của Eric. Chỉ thấy lúc này cha cậu ta đang đứng lặng nhìn Golbat rời đi. Cũng biết là khả năng phát hiện từ trên không trung không cao bởi lẽ khắp nơi có rừng cây che chắn khó lòng phát hiện tung tích một người. Khả năng ngược lại tìm kiếm trên mặt đất lại rất dễ đựng độ đám pokemon trong rừng gây ra những rắc rối không cần thiết. Tóm lại vẫn là tiến hành đủ mọi biện pháp thì hơn.

- Phát hiện được gì chưa Arcanine?

Nhìn thấy con pokemon của mình lác đầu, cha của Eric trong lòng có chút thất vọng. Việc quá gấp nên cũng không kịp mang theo thứ gì vật dụng có

chứa mùi của Eric cho Arcanine làm mẫu được. Hiển nhiên bắt nó như thám tử truy lùng qua vết tích thật là có chút khó khăn. Tiến bộ rất chậm chạp!

Thôi. Dù sao có nó chỉ đường vẫn còn hơn lung tung tìm kiếm không mục đích.

Người và pokemon cứ như vậy chậm rãi đi.

Đột nhiên, một âm thanh lớn náo động làm cha của Eric giật mình. Tung ra một con Magneton mang mình bay lên cao, chỉ thấy phía xa xa ánh trong khu rừng ánh lửa ngút trời. Ở nơi đó một thân ảnh khổng lồ quen thuộc đập vào mắt cha của Eric. Rõ ràng là một trong số sáu pokemon ông đưa cho cậu bé lúc trước. Nói vậy hiển nhiên bây giờ cậu nhóc cũng quanh quẩn nơi đó không xa.

Quay đầu thu hồi lại Arcanine về pokeball, cha Eric nhanh chóng hạ lệnh cho Magneton đưa mình đến nơi có ánh lửa kia đồng thời không quên thông báo cho cô vợ qua bộ đàm. Bên kia xác nhận cũng đã phát hiện và rất nhanh sẽ tới nơi.

Hơi chân chừ một chút, nghỉ tới lời vợ dặn, cha Eric hạ xuống tốc độ.

Ừm? Vẫn là để mẹ con hai người trò chuyện với nhau một chút rồi mình mới xuất hiện thì hơn.

Nghĩ vậy tuy nhiên vẫn có chút lo lắng cho con trai trong lòng, cha Eric quyết định bay đến gần đó rồi đứng từ xa quan sát cũng như bảo đảm an toàn là tốt nhất.

Người và pokemon rất nhanh bay tới mục tiêu. Ánh lửa cũng đã nhỏ lại. Có vẻ như trận đấu nơi đó cũng đã kết thúc. Cũng thật không biết nơi đó chuyện gì đang diễn ra.

Hi vọng thằng nhóc bình an vô sự mới tốt.

Rất nhanh bay tới gần đích đến. Cha Eric lập tức nhìn thấy một con Pidgeot to lớn chở một người phụ nữ bay về phía cậu. Hiển nhiên tốc độ của vợ anh ta so sánh nhanh hơn nhiều. Hơi làm chút giao lưu, cha Eric liền vòng vo tìm kiếm chỗ tiếp đất ở xa xa. Cô vợ thì ra lệnh Pidgeot tiến lại gần nơi lửa cháy lúc này. Bộ đàm đang mở, tin rằng từ xa nơi đó cha Eric cũng có thể nghe được cuộc trò chuyện của hai mẹ con sau đó. Như vậy tin rằng ông chồng sẽ không phải lo lắng khi chờ đợi.

Một người phụ nữ rất tinh tế không phải sao?

...

Phía bên dưới không xa...

Scyther hiện tại đã bị hành hạ qua một trận, đáng vẻ thảm hại nằm lì trên đất. Đứng bên ngoài quan sát Eric cũng được mở mang tầm mắt về đám pokemon mình mang đi này.

Thật sự là một đám pokemon hung bạo!

Đang nghĩ ngợi cậu nhóc chợt phát hiện cả sáu con pokemon đang dùng ánh mắt soi mói nhìn mình. Đây...

Cậu có chút sợ run!!!

Chẳng lẽ nghĩ thầm trong đầu mà chúng nó cũng biết???

- Chúng mày muốn làm gì?

Lùi lại hai bước, cậu nhóc hai tay ôm ngực ra vẻ đề phòng.

Mà mà... cũng đừng vừa đánh bại một tên châu chấu lại lôi ra sáu con pokemon to hơn con gấu ra nhé!

- Dra...

Con Dragonite cất tiếng kêu ra hiệu. Và thế là một con pokemon giống như con mực khổng lồ với thật nhiều tua vòi điều khiển mấy cái tua dài của nó hướng về phía Eric.

Này là muốn bắt lại tiết tấu a!

- Khoan... khoan đã. Tao là chủ nhân của chúng mày cơ mà!

- Dừng... dừng lại ngay...a ha ha... ha ha... ha ha... nhộn quá!...

Eric bị một chiếc tua cuốn lại rồi lần nữa bị một chiếc tua cuốn khác mới tới lần mò khắp người như đang tìm kiếm vật gì. Khả năng Eric ngược lại trước đó bị chọc ngứa khiến cho cười nắc nẻ. Này quả thật không dễ chịu tí nào!

Rất nhanh đối phương thả ra Eric. Cậu nhóc ngay sau đó vô lực té ngã trên mặt đất. Mười phần đáng đáp một món đồ chơi vừa bị dây vô hồng.

Đúng là bị dày vò hông thật.

Eric nằm trên đất vô lực nghĩ. Cũng chỉ còn đôi mắt còn sức mà liếc nhìn sáu con pokemon kia. Hiện tại cậu tất nhiên cũng hiểu chúng vừa này nhìn cậu là muốn làm gì. Mục đích ra về là tốt. Có điều quá trình thực hiện của chúng...

Xin thứ cho Eric bắt tài, sức chịu đựng kém.

Này kinh nghiệm thật sự là khiến người ta khắc sâu ám ảnh nha~

...

Theo tua vòi của con mực khổng lồ thu về, một quả pokeball rỗng trên người của Eric cũng được mang theo. Tiếp đó sau một cú va chạm, Scyther thuận lợi bị thu phục vào bên trong. Hiện nhiên vừa rồi đám pokemon nhìn Eric là ý muốn cậu tung pokeball thu phục Scyther. Cả đám tính ra cũng không phải pokemon của cậu. Có điều tất cả cũng biết thân phận liên hệ của Eric và chủ nhân của mình. Hiện nhiên lúc này lựa chọn thu phục Scyther cho cậu bé là một lựa chọn không tồi chút nào.

Tiếc là giao lưu sau đó có chút khó khăn nên mới gây ra chuyện không hay ho với Eric.

Mà mà... này gì đó đối với đám pokemon này cũng không là chuyện gì to tát không phải sao. Coi như một trò đùa vui vẻ thể hiện thân mật đi!

Bên kia...

Thu được pokeball chứa Scyther, Eric trong lòng phiền muộn vô cùng.

Mềm. Không to tát con em người. Cả đám không biết lấy tìm kiếm biện pháp nào nhẹ nhàng hơn sao không. Thật sự là...

Một đám phiền phức!

- Eric... Eric, con không sao chứ???

Giọng nói quen thuộc cắt ngang suy nghĩ của cậu bé. Hơi ngẩng đầu lên, cậu nhóc rõ ràng thấy mẹ của mình đang cười một con chim thật lớn hạ xuống đây. Đột nhiên nghĩ tới điều gì, Eric mặt có chút sốt sáng nhìn quanh.

Không biết hai con vật nhỏ lúc này thế nào rồi. Con cáo nhỏ cũng cần nhanh nhanh đưa tới trung tâm pokemon mới được.

- Mẹ ơi nhanh nhanh. Lại đây giúp con một chút.

Eric vừa chạy tới gần nơi hai con vật nhỏ nằm bất tỉnh vừa lớn tiếng hô hoán.

- Sao vậy con yêu? Con có làm sao không???

Nghe giọng nói của Eric khỏe mạnh không có dấu hiệu mệt mỏi bị thương các loại, mẹ của cậu hơi chút yên tâm. Khả năng nội dung lời cậu bé nói lại có chút khiến cô lo lắng.

- Con không sao! Là con cáo nhỏ này bị thương rất nặng cần nhanh đưa vào trung tâm pokemon.

Eric sốt sáng lên tiếng, lúc này cậu đã ôm hai con vật nhỏ chạy tới bên mẹ cậu. Theo cậu nghĩ mẹ có thể dùng con chim khổng lồ bên cạnh rất nhanh mang bọn chúng tới trung tâm pokemon trị thương.

- Yên tâm Mọi chuyện đã qua rồi. Chúng mày sẽ không sao cả đâu.

- Phải rồi. Đây là mẹ tao! Ta sẽ nhờ bà ấy đưa hai đứa đến trung tâm pokemon chữa thương. Lát nữa phải nghe lời bà ấy biết không!!!

Nhìn hai con pokemon bị cậu làm tỉnh giấc, Eric liền nói liên hồi một mạch dặn dò chúng.

Mẹ của Eric cùng với đang nghe mọi chuyện từ xa cha của cậu lúc này có chút choáng váng.

Này là đứa con ghét cay ghét đắng pokemon của bọn họ sao???

Cảm giác lúc này cậu nhóc y như đám bạn bè thân thiết lo lắng cho nhau vậy.

Sẽ không là quý nhập hồn vào người thằng bé đi.

- Con không sao chứ!

Bà mẹ vô ý thức đưa tay sờ sờ trán cậu nhóc xem có bị sốt hay không.

Luôn cảm giác chuyện đang diễn ra có chút không thật. Đoán chừng nếu cha thằng bé đứng ngoài xa kia ở đây cũng rất muốn làm giống như cô vợ đi.

- Mẹ! Con không sao mà. Mẹ nhanh đưa hai đứa chúng nó tới trung tâm pokemon chữa trị đi. Để lâu sẽ không tốt.

- Ủm. Để con ở trường học tham gia vũ hội là được rồi. Ngày mai con lại đến thăm hai đứa nó sau.

Dù sao bỏ nhà ra đi thất bại, nói vậy tranh danh hiệu Vương tử tốt nay cậu cũng sẽ không bỏ qua.

- Tốt... tốt... Mẹ biết rồi!

Bà mẹ hơi sững sốt một chút mới hồi phục lại.

Được rồi. Kết quả hiện tại không phải là điều hai vợ chồng luôn mong muốn ư? Quản nó quá trình ra sao! Hãy để đó sau này nghiên cứu sau đi.

Được như bây giờ là tốt rồi!... Được như bây giờ là tốt rồi.

- À... Đây là hai con pokemon bị thương phải không?

- Là Vupix và Psyduck! Ủm... rất không tồi... hai con pokemon đều rất đáng yêu.

- Hừm! Vậy mẹ sẽ đưa chúng đến trung tâm pokemon chữa trị ngay.

Bà mẹ vô tình hay cố ý nêu ra tin tức hai con pokemon thông báo cho ông chồng nơi xa đỡ lo lắng.

- Chúng là Vupix và Psyduck sao?

Đến hiện tại cậu mới biết tên hai con vật nhỏ.

Chep! Nói vậy sau này cậu cần học thêm ít tri thức về pokemon mới được. Cũng không thể như hiện tại ngay cả tên cũng không biết. Cảm giác như giờ thật không tốt.

- Phải rồi. Mẹ cũng đưa luôn nó đến trung tâm pokemon quên đi. Dù sao bây giờ nó cũng là pokemon của con không phải.

Nghĩ nghĩ Eric liền lấy pokeball chứa Scyther đưa cho mẹ cậu. Thảm trạng hồi nãy của nó cậu vẫn còn nhớ rõ. Tranh thủ đưa đi trung tâm pokemon chữa trị cũng tốt.

- À... tốt... tốt lắm! Vậy con đi theo mẹ. Chúng ta đi ngay thôi.

Hạnh phúc đến quá đột nhiên. Không ngờ thằng bé hiện giờ không chỉ không ghét pokemon như trước thậm chí đã bắt được pokemon cho riêng mình rồi. Đã vậy con biết chăm sóc bảo vệ pokemon của mình nữa.

Cảm giác lúc này thật tốt!

Này là ý tưởng của hai vợ chồng hiện tại trong đầu.

- Đợi đã mẹ. Con còn chưa thu hồi mấy con pokemon kia mà~

Bị lỗi xềnh xệch lên lưng con chim lớn, Eric bắt đắc dĩ hô to. Dù sao mấy con pokemon này mới là đảm bảo chắc chắn cho danh hiệu Vương tử sắp tới. Cũng không thể cứ bỏ lại chúng ở đây như vậy.

Luôn cảm giác mẹ hiện tại có chút kì quái bộ dáng!

- À... phải rồi! Nên thu hồi! Nên thu hồi chúng nó trước.

Bà mẹ có chút ngớ người nhớ ra. Thương thay cho đám pokemon. Nãy giờ thật sự là không có một chút cảm giác tồn tại nào trong mắt hai mẹ con nhà này. Nếu không phải chúng là công cụ để Eric giành chiến thắng đoán chừng cả đám chắc bị vứt bỏ luôn đây quá. Hơn nữa phía bên kia bộ đàm đang đầy đủ vui sướng chủ nhân của chúng nó đoán chừng cũng quên chúng luôn rồi.

Sau cùng, Eric thu hồi lại sáu con pokemon rồi theo chân mẹ cậu trở về.

Thời gian trận chung kết đã sắp đến rồi.

Ai sẽ là Vương tử tối nay???

Ngoài ta!!!

Người nào đó tự tin suy nghĩ.

Kết quả chắc mấy chốc sẽ xuất hiện.

...

Kết thúc chương 164.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Trận chung kết

Đêm...

Trung tâm nơi tổ chức vũ hội trường tiểu học Fuchsia giờ đã đèn đuốc sáng choang. Vô số người, vô số gia đình già trẻ trai gái từ khắp các nơi tụ tập về đây để chứng kiến...

- Xin gửi lời chào đến toàn thể các quý ông quý bà, các cô các bác, các anh các chị cùng tất cả mọi người đã có mặt ở đây ngày hôm nay...

Tiếng Mc dẫn chương trình mạnh mẽ vang lên báo hiệu vũ hội buổi tối chính thức được bắt đầu. Mở màn như thường lệ là lời giới thiệu sơ lược về lịch sử hình thành cũng như một số điều thú vị đã từng xảy ra ở vũ hội trong lịch sử. Mc khéo léo dẫn dắt pha trò khiến cho màn mở đầu truyền thống này cũng không khiến người cảm giác nhàm chán một chút nào.

Tiếp đó là một chút thông tin về việc tranh đoạt Vương tử Công chúa cũng như ý nghĩa của nó được sơ lược nên ra để giúp cho những vị khách phương xa có thể hiểu được. Cuối cùng, màn mở đầu chính thức của vũ hội được kéo lên màn che.

Trận chiến chung kết tranh giành danh hiệu Vương tử vũ hội.

Mc giọng nói giờ vang vọng cả sân vận động và bốn phía khán đài.

- Và không để mọi người chờ đợi nhiều hơn nữa.

- Tôi xin giới thiệu phía bên đội đỏ, huấn luyện viên pokemon, tài năng trẻ của chúng ta Eric Gary* Blanceally. Cậu ấy đã có một chặng hành trình đầy ấn tượng tại vòng loại khi dùng sức mạnh vượt trội nghiền ép mọi đối thủ để đến với trận chung kết định mệnh buổi tối ngày hôm nay.

- Chắc hẳn với sự giúp sức của Kangaskhan và Dragonite hùng mạnh đã lộ diện và những con át chủ bài chưa lật, chúng ta có thể tin rằng đối thủ của cậu ấy giờ phút này sẽ không dễ chịu một chút nào~

- Eric Gary* Blanceally sinh ngày....

Theo lời hô hoán cổ vũ của khán giả vang vọng và lời bình luận về tiểu sử cũng như một số thông tin vui từ gia đình cung cấp được Mc hài hước đọc lên, Eric trong bộ cánh mới của Vương tử trắng lẫn sắc đỏ do ban tổ chức chuẩn bị mại bước chân tiến lên võ đài. Bộ quần áo Vương tử trắng toát cao quý bó sát, bên trên là vô số hoa văn trang trí thanh nhã. Tóc mây bồng bênh, hình ảnh một Vương tử nhân nhả thanh thoát chậm rãi lên đài cứ như vậy ra đời.

Nơi sân vận động sẽ tổ chức thi đấu rộng rãi và huy hoàng với mười sáu chiếc đèn chiếu sáng công suất lớn, vô số dàn loa âm thanh và hai đầu màn hình ti vi khổng lồ phục vụ cho khán giả trên khán đài quan sát. Tất cả lộ ra cực kỳ xa hoa và tráng lệ. Mọi thứ chỉ để giành riêng phục vụ cho trận chung kết buổi tối, lộ ra điển lễ lên ngôi của Vương tử cao quý và uy nghi.

Đưa thân vào sóng triều cổ vũ, Eric tâm thần dường như say mê trong đó không thoát ra được.

Bạn đã bao giờ đứng trước đám đông đề thuyết trình chưa?

Bạn nói và mọi người biểu cảm biến hóa theo từng lời của bạn.

Lo lắng khi gặp nghi vấn, vui vẻ khi mọi người ủng hộ.

Ở đây lúc này còn hơn thế, họ tung hô cổ vũ chỉ đơn giản là vì bạn xuất hiện và mỉm cười mà thôi.

Và nếu tiếng tung hô là từ hàng vạn người hô hào trên bốn phía khán đài nơi sân vận động rộng lớn chỉ là để giành riêng cho bạn. Cái cảm giác tuyệt diệu đó thật sự khó mà nói được lên lời.

Cậu có chút thích trở thành huấn luyện viên pokemon rồi đấy. Tin rằng mùi vị giành chiến thắng trong các trận đấu lớn tầm cỡ khu vực hay thế giới sẽ còn tuyệt diệu hơn thế này nhiều.

Eric lần đầu tiên trong đời cảm giác mình đã tìm được mục tiêu của cuộc sống.

Còn giờ cậu chỉ cần nhắm mắt và đứng lặng chờ đợi.

Đối thủ đã sắp đến!!!

Giây phút đang quang đang đến gần...

Cậu đang chờ đợi...

...

- Vừa rồi chúng ta đã làm quen với anh chàng bánh trái rất cool bên đội đỏ, còn hiện tại là lúc chúng ta đến với đối thủ của cậu, huấn luyện viên đội xanh-Bruck *Recardol Magna.

- Không giống với phong cách của Eric dùng thực lực tuyệt đối nghiền ép đối thủ để giành vé tiến vào trận chung kết, Bruck thể hiện ra tài năng của mình qua việc không ngừng thay đổi pokemon cho phù hợp khi tham chiến cũng như việc thành thạo chỉ huy pokemon hành động theo ý đồ chiến thuật của mình.

- Theo thông tin chúng tôi có được, sang năm anh chàng nhỏ nhắn có vẻ ngoài phổ thông nhưng sở hữu tài năng thiên phú không tầm thường này sẽ bắt đầu cuộc lữ hành đầu tiên trong cuộc đời của mình.

- Tin rằng tương lai không lâu sau đó, thành phố Fuchsia của chúng ta sẽ nhờ tài năng của những con người tuổi trẻ như cậu ấy mà không ngừng phát triển lớn mạnh. Để tên thành phố chúng ta trở thành hình ảnh cái nôi trong mắt mọi người, nơi nuôi dưỡng ra những bậc thầy huấn luyện pokemon tài ba nhất.

- Giờ xin hãy cho thiên tài của chúng ta một tràng pháo tay nhiệt liệt nhất để cổ vũ tinh thần của cậu ấy.

- Bruck!... Bruck!... Bruck!...

Mc không ngừng hô tên của Bruck khiến nhiệt tình trên khán đài tăng vọt.

Khác với Eric xa hoa trương dương phong cách ra sân, đối thủ của cậu ta xuất hiện tương đối bình thường trong bộ trang phục vương tử màu trắng có lẫn sắc thiên thanh. Có điều qua lời kể của Mc về tình huống của cậu bé, nhất là tài năng của cậu nhóc tất cả mọi người quan sát trên khán đài đều không keo kiệt chút nào xuất ra một tràng pháo tay nhiệt liệt.

Này nói tới chủ yếu vũ hội bậc tiểu học vẫn còn dựa quá nhiều vào việc cha mẹ góp sức ủng hộ vì vậy năm nay tiến vào trận chung kết lại có Bruck như vậy có chất lượng, có kinh nghiệm huấn luyện đúng là rất khiến mọi người ủng hộ.

So với Eric dùng pokemon của gia đình sở hữu sức mạnh tuyệt đối chiến thắng các bậc phụ huynh càng mong mỗi người thắng cuộc là có thể sử dụng năng lực bản thân giành chiến thắng. Như vậy hiển nhiên mọi người có tấm gương để khích lệ cho đám con cái nỗ lực cố gắng học tập thì thực dụng hơn nhiều.

Dù cho ai nấy cũng biết chuyện đó không dễ dàng gì. Mọi người thường trêu chọc vũ hội cấp tiểu học là vũ hội của đám con ông cháu cha không tham gia cũng được. Cũng chỉ có vũ hội của hai bậc học cao hơn mới có thể khiến người có năng lực mười phần truy cầu. Đó mới chính là thứ có thể biểu hiện ra tài năng của bọn họ.

So với đó vũ hội cấp bậc tiểu học này càng giống như món quà ngon ngọt để khuyến khích bồi dưỡng đám học sinh từ nhỏ liền hướng tới vinh dự mà nỗ lực cố gắng.

...

Mc kết thúc màn giới thiệu, theo mệnh lệnh của trọng tài tiếng chiêng ngay lập tức vang lên báo hiệu trận chung kết đã chính thức bắt đầu.

Quy tắc là một trận đấu 3 vs 3.

Cuối buổi chiều nay các trận đấu cũng đều là tiến hành 3vs3 so đấu. Có điều Eric khi đó chỉ bằng một con Dragonite đã san bằng tất cả đối thủ, có thể nói là thể hiện gia thế hiển hách mười phần.

Dù sao người có thể sở hữu pokemon mạnh mẽ như vậy tương ứng ở thế giới này địa vị cũng sẽ không tầm thường. Chớ quên cơ cấu quyền lực tối cao của thế giới này tên là Liên minh pokemon. Vừa đã là liên minh gồm nhiều đại biểu đại diện các giai tầng xuất thân tranh thủ lợi ích cũng vừa là dùng sức mạnh của pokemon đến để định ra quyền lực.

Dù cho giải thích trên có phần phiến diện không thật chính xác nhưng nó cũng nói lên phần nào địa vị của những huấn luyện viên sở hữu những con pokemon mạnh mẽ ở trong thế giới này.

Quyền, tài, mỹ sắc không là mơ,

Có pokemon mạnh mẽ có tất cả!

Dù sao... có sức mạnh trong tay thì có quyền lực thôi.

Ở đây thì điều đó cũng luôn là chân lý!

...

Như thường lệ, Eric tung ra lựa chọn của mình. Dragonite một lần nữa xuất hiện trên sân đấu.

- Lại thế nữa rồi!...

- Kết quả đã được định trước...

- Đúng vậy. Năm nay có gia đình ra tay bạo như vậy thì ai đưa nổi chứ.

- Xuyt!!! Để xem cậu nhóc đối diện ứng đối ra sao.

Mọi người thấy Eric như bình thường tung ra Dragonite liền có chút nhụt chí. Cảm tưởng trận chung kết cũng sẽ như các trận trước đó nghiêng về một bên Dragonite thực lực biểu diễn. Sợ là cả ba con pokemon của cậu nhóc Bruck kia cũng không đấu nổi Dragonite. Kết cục có lẽ đã được định sẵn không chút hồi hộp.

Tuy nghĩ như vậy nhưng tất cả cũng không có biện pháp cải biến. Nói vậy chứ hầu hết đám nhóc tham gia đều là mang pokemon cha mẹ chúng chuẩn bị đến. Đây tất nhiên kinh nghiệm không có thì chỉ có thể trông chờ vào pokemon tự bản thân. Chỉ là mọi năm tất cả mọi người hầu như chuẩn bị đều sẵn nhau dẫn tới trận đấu còn có kịch tính để mà nhìn. Khả năng năm nay...

Được rồi. Chờ xem xem đối diện cậu nhóc có thể ứng phó như thế nào.

...

Trên sân, nhìn đối diện Eric quả nhiên tung ra Dragonite, Bruck tâm lý có chút âm u. Cậu tất nhiên là tự mình biết trình độ của mình. Chống lại đám pokemon bình thường còn được chứ chống lại Dragonite các loại đa dạng nhiều hệ tuyệt chiêu, ra đòn lại có uy lực lớn, biết phi hành, tốc độ nhanh, hình thể áp chế...

Này thật đúng là pháo đài vũ trang hạng nặng chứ chẳng chơi.

Hơn nữa còn không biết đối phương ẩn giấu con pokemon nào mạnh mẽ khác không. Đây càng là điều khiến cậu lo lắng không yên. Đánh một con đã học máu mồm, tới con nữa mạnh không kém thì có mà ăn cảm. Lại nói gia đình có điều kiện đã sắm một con Dragonite cho mang đi thi tin rằng những con còn lại của đối phương dù không mạnh bằng Dragonite cũng sẽ chẳng kém cạnh để nổi nào.

Sợ rằng danh hiệu Vương tử gần trong gang tấc trước mắt cậu đã bay đi mất một nửa rồi.

Trời đã sinh Bruck sao còn sinh Eric nha~

Giá mà lần này không có đối phương tham gia tranh đoạt thì phần thắng đã thuộc về cậu từ lâu rồi.

Thật không công bằng mà!

Đám con ông cháu cha chết tiệt! (ước ao v~)

...

Kết thúc chương 165.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Bất ngờ phản kích

Trên sân đấu tình thế bức ép, bất đắc dĩ Bruck đành sớm tung ra át chủ bài, pokemon mạnh nhất của mình.

Hi vọng còn có cơ hội đi. Lầm bầm, cậu chàng ném pokeball ra. Ánh sáng lóe lên. Một con Onix không lồ xuất hiện trên sân đấu. Hình thể của nó so với những con Onix bình thường phải to hơn hai đến ba lần liền. Có điều muốn dùng hình thể đè ép Dragonite hiển nhiên là không thể. Không nói tới phần

thắng khi lấy thể đè người là bao nhiêu. Chỉ riêng việc đối phương biết bay lên không trung đã đủ để đau đầu rồi.

Khả năng trước đó Bruck sẽ làm đối phương đau đầu trước.

- Onix chui xuống đất nhanh!!!

- Onixxxx!!!...

- Rầm... rầm... rầm...

Thoáng cái, mệnh lệnh của Bruck vừa vang lên thì Onix cũng đã chui tọt xuống dưới lòng đất xong xuôi. Cảm tưởng chuyện này cậu nhóc đã dặn dò nó từ sớm rồi.

Hừ hừ... Phải công nhận là số lượng tuyệt chiêu Onix ở thể yếu, uy lực đòn đánh cũng không bằng, Onix lại không biết bay, tốc độ lại chậm không thể cuốn lấy được Dragonite để phát huy ưu thế cận chiến. Khả năng Onix biết chui xuống đất à. Hiện tại ngược lại để xem Dragonite có thể làm gì được nhau!

Hắc hắc... này cũng nhờ hồi chiêu Snorlax lăn ra ngủ chiến thuật gợi ý cho Bruck. Nói chung ta đánh không lại người vậy chúng ta xuống dưới lòng đất trốn trốn, Dragonite cứ ở trên mặt đất mà chờ nhau nhá. Tới lại ít nhất là cả hai ở tư thế hòa. Ta đây không thể thắng được thì người cũng đừng hòng đạt được chiến thắng. Mọi người cùng lắm ngồi chờ cho đến hết đêm mà thôi.

Khắc khắc... Cứ như vậy đi!

Oa ha ha... ha ha... ha ha ha...

Anh đây quả là thông minh nhất trần đời rồi~

Hừ hừ... Thật muốn xem các người xử lý biến cố này sao. "Khà khà khà..." Ta nhất định sẽ không dễ dàng từ bỏ.

...

Một lúc lâu sau...

Mọi người sau một hồi chăm chăm quan sát rất cục có người phát hiện ý đồ của Onix và cậu nhóc huấn luyện viên.

- Xxx, này có còn chịu chơi nữa không vậy??? Một bên trốn một bên chờ như này thì đến bao giờ mới thi đấu xong!!!

- Sẽ không là chiến thuật kéo dài thời gian đi???

- Còn phải nói. Trực tiếp đánh không lại không cho người ta trốn thì còn có thể làm gì? Có điều chiến thuật quá bí ỏi một chút điểm.

- Buồn bức thấu! Đừng bảo giờ cứ như vậy chờ nhé. Năm nay chất lượng thi đấu cũng như tinh thần thi đấu tệ quá.

- Là a! Toàn đám không biết xấu hổ cả!!!

- &\$^\$&*@^\$*(!&*(&%*

Một loạt bàn tán xôn xao từ trên khán đài vọng ra. Âm thanh thậm chí vang đến cả bên tai hai thí sinh đang thi đấu. Bruck nghe cũng có chút xấu hổ. Dù sao nếu cậu vẫn y nguyên chơi như vậy quả là cô tình chơi xấu rồi. Nghĩ lại dù cho làm như vậy đạt được hiệu quả thì hình tượng trong mắt mọi người cũng đi tong. Kẻ không chịu bước ra ánh sáng chiến đấu mà chỉ biết trốn chui trốn lủi tất nhiên là không được mọi người yêu thích.

Cậu chàng vì thế chợt hạ quyết tâm nào đó.

...

Khán đài...

- Cái gì chứ! Đây là thông minh thôi. Mà ai nói là người ta chỉ biết trốn như chuột. Xem kia, trên sân có động tĩnh mới rồi!

Này có vẻ là người thân của cậu chàng Bruck đang lên tiếng.

Mọi người cũng không quan tâm ai vừa nói, tất cả chú ý một lần nữa chuyển tới diễn biến trên sân đấu.

Chỉ thấy sau khi Bruck ra mệnh lệnh nào đó, cả mặt sân đấu liền rung rung. Đây hiển nhiên là Onix ở phía dưới lòng đất làm ra.

Đột nhiên có chút chờ mong đây!

- G ràoooo!!!

Onix thỉnh thoảng ló đầu ra khỏi mặt đất. Vị trí xuất hiện bất ngờ ngay tại bên người Dragonite, này ra tay không ngờ lại chuyển thành cận chiến ngay lập tức.

Một đòn Headbutt (thiết đầu công) tương tự như Snorlax đã từng làm hiện giờ lại được tái hiện ở đây. Có điều hiển nhiên là sẽ không có chuyện thần vấp ngã như tên béo Snorlax lúc trước.

Tuy rằng chiến thuật không tồi, lấy ưu thế cận chiến làm trụ cột, lấy chui xuống lòng đất điều chỉnh vị trí làm phụ trợ... Có điều biểu hiện như vậy tuy giống với Snorlax khi nãy nhưng lại không khiến đám người như Black có gì giật mình cảm tưởng như trước.

Này không chỉ riêng việc hiện tại hành động của Onix là được người chỉ huy. Hơn nữa chính là tốc độ của Onix quá chậm so với yêu cầu, động tĩnh tạo ra cũng quá lớn. Tin rằng chỉ cần Onix tới gần mặt đất nơi Dragonite đang đứng thì cũng đã lập tức bị phát hiện rồi.

Đây thật ngang với vẽ hổ không thành hóa ra vẽ chó!

Bắc chúc không thành công roài!!!

Quả nhiên, ngay khi Onix chui ra khỏi lòng đất, lao đầu tấn công, Dragonite liền rất dễ dàng nghiêng người né tránh.

Tuy vậy, chính lúc đám chuyên gia đang quan sát bên ngoài này cho rằng đây lại là một lần bắt chúc không thành công thì Onix liền biểu hiện cho bọn họ biết cái gì là lời bọn chuyên gia nói không thể tin. Tất cả bằng chứng lập luận chỉ là lý thuyết trên giấy trắng không một chút nào thật sự. Khẽ đâm qua một cái là rách ngay.

Chỉ thấy trên sân đấu...

Onix đột kích tấn công thất bại, thân hình nó theo như quán tính phi qua người đối thủ. Đang lúc Dragonite né tránh xong, quay người nhìn về phía sau. Chuyển bất ngờ chính vào lúc này diễn ra.

P phía sau lưng Dragonite ngay khi đó đột nhiên lao ra một khối đá khác.

Không đúng!

... Đây là cái đuôi của Onix cũng đồng thời phá đất mà ra.

Ngay khi đám chuyên gia muốn đính chính rằng đây là một đòn dương đông kích tây điển hình. Trong đó cái đầu Onix lao ra trước với chiêu Headbutt (thiết đầu công) chỉ là mồi nhử. Cái đuôi không lồ, một đòn Iron Tail (đuôi thép) mới chính là đòn tấn công chủ lực. Khả năng Onix tiếp tục cho bọn họ thêm một bạt tai khác.

Cái đuôi của Onix không hề lao về phía Dragonite tấn công như mọi người suy nghĩ. Ngược lại nó cực nhanh phi thân bay qua người Dragonite. Này biến hóa bất ngờ khiến vốn cảm nhận nguy hiểm mà quay đầu Dragonite đang định lần hai tiến hành tránh né chột khựng lại. Dù sao đối phương cũng không đánh về phía mình. Chẳng lẽ lại tìm ngược di chuyển vị trí sang cho đối phương đánh trúng hay sao?

Bản năng phản ứng khiến Dragonite đứng im trong khoảnh khắc.

Và này cũng chính là khoảnh khắc diễn ra cơ hội cuối cùng nhưng lại bị nó vô tình làm mất đi.

Thân thể dài tuốt như một sợi dây thừng của Onix- con rắn đá ngay lập tức nói cho mọi người hiểu rằng. Không thể suy đoán hành động của những kẻ như nó theo ý nghĩ của đám sinh vật đi bằng chân.

Và thế là Onix không lồ như một chiếc dây thừng to lớn chắc chắn, hai đầu dây vừa phá đất xông ra liền nhanh chóng luồn qua hai bên Dragonite muốn tiến hành buộc lại.

Chuyện đến lúc này dù cho Dragonite và mọi người nhận ra ý định của Onix thì cũng đã muộn.

Đất đá tung tóe. Cơ thể khổng lồ của Onix đầu đuôi quay ngược trở lại. Nó dùng như thần tốc độ quán tính cơ thể Dragonite. Không chỉ vậy, thân thể bằng đá cứng hơn sắt thép, sức nặng, góc cạnh nhiều theo với lực xoắn ngay lập tức tạo thành những vết thương đâm máu trên cơ thể Dragonite. Onix tức khắc khóa chặt đối phương không khoan nhượng.

- G ràooooo!!!!

Một tiếng kêu thét kinh thiên động địa vang lên từ miệng Dragonite. Tiếc rằng không giống như ít giây trước Onix gào lên để đe dọa, lúc này tiếng gào của Dragonite chính là tiếng kêu thảm thiết do quá đau đớn khiến nó không nhịn được mà phát ra.

Tình cảnh máu tanh hết sức!!!

Có lẽ để cho hai con pokemon tự chủ chiến đấu như lúc này cũng chính là đưa chúng trở về với thực tế việc tranh đấu sinh tồn của pokemon trong tự nhiên.

Những trận tranh đấu sinh tồn tàn khốc như vậy đây!

Biểu hiện của Onix mười phần chứng minh điều đó.

Hoang dại... Man rợ... Bạo lực, lạnh lùng và máu tanh!

Không chút cảm tình, Onix đôi mắt đậm mạc, thân thể vừa xiết chặt đối phương xong liền không ngừng không nghỉ giáng thêm một đòn nữa.

Hiện tại mới là một chiêu Headbutt (thiết đầu công) thực thụ, một đòn đánh chính diện đâm thẳng vào đầu Dragonite.

Cứng như sắt đá va chạm!

Snorlax lúc trước dùng cái đầu mũi mềm thịt của mình dùng chiêu này còn chỉ có thể lợi dụng sức nặng và quán tính nên vẫn còn thiếu sót một ít tự thân cứng rắn và góc cạnh. Hiện tại Onix liền đơn giản thể hiện ra một chiêu Headbutt (thiết đầu công) thực sự nó nên như thế nào.

Thân thể dài ngoằng của Onix tạo điều kiện để cái đầu của nó có thể xa xa rời đi lấy đà.

Phần đuôi và phần thân thể phía dưới cuộn chặt tạo điều kiện hình thành điểm tựa để giúp đầu Onix có thể dùng tốc độ cực nhanh kéo lại khoảng cách mà lao về. Onix quả thân di chuyển chậm nhưng phản ứng và hành động tại chỗ thì khéo léo, quý dị như rắn nước và không chậm một tí nào. Đối phương cũng bởi thế mà không thể tránh né mây may.

Cơ thể bằng đá với cô số góc cạnh gồ ghề khiến cho Onix bù đắp thiếu hụt uy lực sát thương khi va chạm.

Một đòn Headbutt (thiết đầu công) hoàn mỹ hiển hiện ra.

Kết quả...

Dragonite tiếng gào vừa kết thúc. Không cả thời gian để phản công, Onix đã như sấm sét lao đầu tới.

- Rầm!!!

Huyết chảy dài...

Đã không còn là huyết từ vết thương trên cơ thể mà là từ đầu Dragonite chảy ra.

Hành động của Onix quá nhanh, quá mạnh mẽ. Từ đầu đến cuối làm liền một mạch và tràn đầy dã thú hung tính, dữ tợn.

Mọi người đứng xem bên ngoài sợ ngây người.

Họ có cảm giác đứng trước họ không phải là một con Onix của một cậu nhóc huấn luyện viên miệng còn hôi sữa mà là con pokemon của một vị quán quân Pokemon League hay siêu cấp Leader gym nào đó muốn vui đùa với mọi người khi thả pokemon của mình tới đây.

Này vui đùa hiển nhiên chẳng vui tí nào!!!

Thật đấy...

...

Kết thúc chương 166.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Vương tử thuộc về...

Onix thân thể di chuyển. Từng vòng thân thể vốn đang quán quanh người Dragonite rất nhanh mất đi.

- Rầm!

Âm thanh lần này ngược lại không kinh thiên động địa như trước. Khả năng nó lại như tiếng trống rền vang, tiếng sét rạch ngang trời trong lòng mọi người.

Này là bởi vì âm thanh kia cũng đánh dấu truyền thuyết loài pokemon mạnh nhất chỉ dưới pokemon huyền thoại đã thất bại.

Bại không hiểu thấu!!!

Bại sừng sờ như vậy đây!!!

Đòn đại cú như vậy từ đây phá diệt.

Chỉ bởi vì một con Onix mà thôi.

Tất nhiên khả năng con Onix này có thân phận hãn cũng không phải bình thường. Nhưng so sánh độ quý hiếm giữa Dragonite và Onix, so sánh thiên phú về số lượng hệ tuyệt chiêu có thể học, tốc độ, uy lực đòn đánh, thể lực trời cho, ...

Cuối cùng Dragonite ngược lại thua chỉ bởi vì sai lầm chiến thuật, thua bởi sự hung bạo, quyết đoán của đối phương.

Hiệp đấu đầu tiên cũng như vậy kết thúc với việc chiến thắng bất ngờ thuộc về Onix. Dù cho mọi người có suy nghĩ ra sao thì trước đó biểu hiện vô cùng mạnh mẽ chiến là tất thắng Dragonite cũng đã thật sự thất bại.

Hiện tại có lẽ nên chờ đợi hiệp thứ 2 bắt đầu.

Chờ đợi con pokemon thứ hai của Eric ra sân.

Thật chờ mong kẻ lăm tiền nhiều của này sẽ tung ra con pokemon như thế nào? Phải chăng sẽ còn vượt qua cả Dragonite?

Tất cả hiện còn là một điều ẩn số.

Tuy nhiên...

Nó sẽ lộ ra rõ ràng ngay đây thôi!

Hiệp 2 bắt đầu...

...

Trên khán đài quan sát trận đấu...

Quan sát cách Onix đánh bại Dragonite, Black đột nhiên hiểu vì sao huấn luyện viên lại có thể tồn tại ở thế giới này khi mà sức mạnh của đám pokemon hoang dã mạnh hơn con người quá nhiều lần. Thật giống như những con người bình thường lại ngự trị vô số siêu nhân vậy.

Chú ý... Là vô số siêu nhân mà không phải một vài siêu nhân vì chủ nghĩa hào bình hay ý thích cá nhân mà hành động vì lợi ích số đông con người. Nên biết rằng chỉ riêng số lượng Caterpie và Weedle trên thế giới này cũng đã vượt qua số lượng loài người. Vậy mà con người lại có thể đứng phía trên nô dịch chúng.

Đúng vậy. Chính là nô dịch!

Đối với tổng thể xã hội mà nói, số lượng người coi pokemon như là công cụ lao động (máy làm kem rẻ tiền, máy kéo, công cụ di chuyển gọn nhẹ linh hoạt thân thiện môi trường, động vật chăn nuôi lấy lông, lấy được liệu...) lớn hơn nhiều số người coi pokemon như bạn bè chiến hữu giống như Black, Red, Green hay nhiều huấn luyện viên pokemon cùng một số nhóm người khác.

Có thể trong những đoạn lịch sử bị mất đi, không được nêu tới kia đã từng là chiến tranh đẫm máu giữa con người với pokemon hoang dã tranh đoạt quyền chủ đạo thế giới. Tuy rằng không biết đám pokemon huyền thoại có tham dự cuộc chiến này như một pokemon hoang dã hay là như những đáng thần linh lạnh lùng quan sát tất cả.

Thế nhưng hiển nhiên loài người mới là kẻ chiến thắng cuối cùng. So với trí tuệ, sức mạnh từ lịch sử, văn hóa của con người, pokemon hoang dã chỉ có từng đôi từng đôi sức mạnh riêng lẻ, thiếu kết nối trong chiến đấu dù lớn đến đâu năng lực cũng không thể chống lại văn minh của con người được.

Một con Onix được huấn luyện giỏi có thể san bằng khoảng cách thiên phú thậm chí chiến thắng một con Dragonite chính là minh chứng rõ ràng nhất.

Trí tuệ tối thượng trường phái cũng không phải không có lý lẽ riêng của nó không phải sao.

Black lặng người, đầu óc hiện lên chút suy nghĩ...

...

Trên sân đấu, Eric lần đầu tiên trong một trận đấu được trọng tài ra hiệu tung pokemon khác thay thế.

Ủm? Cậu giờ hơi có chút hoang mang!

Không ngờ đánh đâu thắng đó không ai địch nổi Dragonite lại bị thất bại nhanh như vậy. Đối diện con rắn đá khổng lồ kia không ngờ thật lợi hại.

Này...

Tiếp theo cậu nên tung con pokemon nào bây giờ???

Chợt nhiên Eric nhớ tới lý do vì sao Dragonite xuất hiện trên sân.

Lạ chưa, khi đó cậu cũng không nghĩ tới tung nó ra. Ai mà biết nó mạnh hay không cơ chứ. Cậu định tung con pokemon khác cơ, không ngờ lại cầm nhầm pokeball của nó.

Mèm. Dù sao cậu cũng không quen thuộc với chúng, lại bởi vì giữ tư thế phong độ thường thấy trên tivi, áp phích quảng cáo mà không liếc nhìn lại. Vốn dĩ cậu muốn tung con pokemon có thân hình không lồ nhất cơ. Bởi cậu cho rằng thân hình to lớn nhất hiển nhiên là tên mạnh mẽ nhất. Và suy nghĩ đó của cậu cho đến bây giờ cũng chưa hề thay đổi. Nhìn con rắn đá khổng lồ trước mắt, cậu chẳng giờ đã có quyết định cho riêng mình.

Tay lấy ra pokeball bên hông, lần này cậu đúng là không quên liếc nhìn lại một chút, kiểm tra đề phòng lại lấy nhầm lần hai. Thấy đúng pokeball Eric liền mạnh mẽ ném ra. Ánh sáng lóe lên bao quát thật lớn một vùng không gian.

Tiếng gọi của Eric vang vọng.

- Tiến lên nào.....!!!

Khi thật! Quên mất tiêu tên của nó rồi. Ấy là lúc đi cùng mẹ đưa hai con vật nhỏ tới trung tâm pokemon cậu đã hỏi một lần rồi mà giờ lại quên khuấy đi mất.

Bực mình thật!!!

Eric giọng nói hơi kết lại. Tuy nhiên đã không còn ai để ý đến chuyện nhỏ nhỏ đó. Tất cả mọi người giờ đang ngơ ngàng nhìn con pokemon cậu vừa mới tung ra, trong đầu chỉ còn có một ý nghĩ duy nhất.

Này con cái nhà ai mà ra tay mạnh bạo thế không biết. Như vậy năm nay ai còn chơi được nổi với thằng nhóc này a!!!

Nghĩ luôn cho rồi!!!

Kết cục...

Quả nhiên đã xác định trước!!!

...

Đối diện, vốn đang hí hửng vì Onix của mình bất ngờ giành thắng lợi, Bruck ánh mắt chợt ngưng lại, vẻ mặt ngẩn ngơ.

Mới vừa rồi cậu còn vui vẻ cực kì bởi may mắn thế nào vốn chỉ định cho Onix từ lòng đất xông lên đột kích một cái Dragonite rồi lại chui xuống đất trốn. Ai dè Onix một hơi xông lên tiêu diệt đối thủ luôn.

Khả năng hiện tại phải đối diện với con pokemon khổng lồ trước mắt, Bruck biết kết cục của mình đã được định sẵn. Nếu thua mất Onix thì hầu như cậu không còn pokemon nào đủ năng lực để đưa lên sân khấu trong lúc này rồi. Chiến thắng đã quá xa tầm tay với...

Trên sân, một con Tentacruel thân hình khổng lồ như tòa nhà to lớn mười mười lăm tầng xuất hiện.

Hình thể khổng lồ của nó đã đánh nát niềm tin chiến thắng của vô số người.

Ai cũng hiểu được Onix đã đi tới bến.

Trốn xuống lòng đất là chết. Tentacruel khổng lồ hoàn toàn có thể dùng nước chết đuối Onix luôn.

Lao vào cận chiến cũng là chết. Vô số cái tua cuốn khổng lồ to chẳng kém thân thể Onix là mấy. Tentacruel hoàn toàn có thể nhẹ nhàng khóa chặt khả năng di chuyển, chạy trốn, phản kích... của đối thủ.

Ném đất đá tấn công từ xa cũng đã vô dụng. Đoán chừng làm như vậy uy lực chỉ đủ giải ngựa cho Tentacruel là cùng mà thôi.

Tentacruel khổng lồ hầu như sinh ra như là để khắc chế Onix vậy.

Chợt lúc này mọi người mới nhận ra rằng...

Đôi lúc hình thể lớn đến quá mức định thì ngay cả loài pokemon bình thường cũng trở nên mạnh mẽ chẳng kém đám pokemon huyền thoại là mấy.

Có lẽ ý nghĩ của Eric lúc trước đúng là không sai tí nào.

Càng to lớn thì càng mạnh mẽ thôi~

Mệnh lệnh mới của cậu chàng giờ đã được nêu ra.

- Ủm... Tấn công nó đi!

Không nhớ tên không quan trọng, chỉ cần nó nghe lệnh là được rồi.

Eric mệnh lệnh đưa ra xong, Tentacruel không hề đúng là ngoan ngoãn sử dụng vô số xúc tu lao về phía Onix. Bộ dáng có vẻ như nó muốn tiến hành vô hiệu hóa hành động của đối phương trước tiên. Eric chợt cảm giác toàn thân không thoải mái cho lắm.

Ai bảo lúc ở trong rừng cậu cũng bị đám xúc tu lấn lộn dốc ngược một phen.

Một cảm giác thật không tốt đẹp tí nào!!!

...

Trong khi Eric đang hồi tưởng lịch sử bi thảm của mình.

Phía bên kia, không cần Bruck ra mệnh lệnh Onix đã chủ động đào hố chui xuống lòng đất chạy trốn. Ngược lại nó cũng không có tay chân, thân thể như một sợi dây thừng mà muốn chống lại vô số sợi dây thừng dây dưa quả thật là tự tìm đường chết.

- Rào... rào...

Nước từ dưới thân thể Tentacruel không hề phun trào mà ra, tất cả lao thẳng xuống truy đuổi Onix. Hành động tự nhiên tiến hành cũng không hề cần Eric ra mệnh lệnh. Ngược lại cậu chàng đứng là không mấy quan tâm cái này.

Theo không ngừng nước được tưới xuống đường hầm, đột nhiên dưới mặt đất phun trào lên số lượng không ít cột nước phá vỡ đất đá, như những giếng phun nước dựng thẳng đứng lên mà ra.

- G ràooo...!!!

Onix hét lên tiếng kêu đau đớn, thân mình từ trong một cột nước thoát ra. Đây số lượng không ít cột nước thẳng đứng đang phun trào chứng tỏ vừa rồi nó đã cố gắng thiết kế thật nhiều đường nối dưới lòng đất để thoát nước ngược lên trên để bảo đảm an toàn. Tiếc là đối đầu của nó không phải là một con pokemon hệ Water (nước) bình thường có năng lực cung cấp nước hữu hạn. Tentacruel không hề như một máy bơm nước mạnh mẽ có thể bơm vô cùng vô tận, dùng lượng nước cực lớn phá tan mọi nỗ lực của Onix.

Kết cục đã được định sẵn từ khi nó xuất hiện.

Tiếp sau đó cũng không là tua cuốn lao đến trối mà là một đòn Water Pulse (thủy pháo) mạnh mẽ không ngừng giáng lên người Onix.

Onix bại trận đã là chuyện không thể thay đổi.

Sau những giây phút trầm mặc ban đầu, trên khán đài dần dần vang lên những tiếng vỗ tay. Có lẽ là để hoan nghênh biểu hiện của Tentacruel không hề, có lẽ một phần khác cũng là để chúc mừng Eric đoạt được danh hiệu Vương tử.

Có lẽ chỉ là thói quen làm theo đám đông mà thôi.

Ngược lại trận đấu chung kết tiếp theo đó sẽ rất nhanh kết thúc.

Này là hiển nhiên không phải sao???

...

Kết thúc chương 167.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Vòng thứ 3 bắt đầu

Trong các hiệp đấu tiếp theo...

Hai con pokemon sau đó của Bruck là Electabuzz hệ Electric (điện) và Venusaur hệ Grass (cỏ) đều không làm gì được Tentacruel dù cho có lợi thế về

hệ thuộc tích cũng vô ích. Chỉ riêng việc Tentacruel dùng vô số tua cuốn quăng quạt đánh tới cũng đủ để cả hai con pokemon nao núng hải hùng chứ nói chi là phản kích giành lấy chiến thắng.

Danh hiệu Vương tử cuối cùng không chút dị thường bị Eric đoạt được.

Trong tiếng tung hô của mọi người, ánh mắt chết chạ chết mẹ của không ít kẻ từng đối đầu trước kia, Eric chậm rãi bước lên đài cao lấy xuống mũ miện và quyền trượng biểu tượng của Vương tử.

Cuộc tranh giành danh hiệu Vương tử đến giờ phút này liền kết thúc. Tiếp theo đó cậu chàng có thể dẫn theo một số người phân phát trang phục làm tùy tùng, hộ vệ của mình coi như thế lực trực thuộc- đội hộ vệ của Vương tử. Những người này tuy rằng không có được quyền lợi gì như Vương tử nhưng hiển nhiên là được Vương tử trực tiếp che chở. Những ai có ý kiến ý cò hoặc hiềm khích với bọn họ sau đó nên cẩn thận một chút bị Vương tử lôi ra tìm cớ xử lý. Một tháng lời nói như vua chúa không cho chống lại cũng không phải chuyện chơi.

Nói chung đều là một người làm quan cả họ được nhờ. Ai ai được gọi cũng đều vui vẻ cả. Lúc này cả đám sẽ rời đi đợi cho danh hiệu Công chúa tranh đoạt xong mới quay trở lại vũ hội. Khi cả Công chúa và Vương tử trình diện mới là lúc cuồng hoan chính thức bắt đầu. Âm nhạc, những điệu nhảy hoặc sôi động, hoặc lãng mạn hoặc quý dị... đến lúc đó mới được thể hiện ra như một buổi vũ hội về đêm bình thường. Và Vương tử Công chúa bạn nhảy cũng sẽ đi theo trở thành tiêu điểm được chú ý.

Hiện tại mọi người quan tâm hơn hết vẫn là tranh đoạt danh hiệu Công chúa tiếp sau đó.

Và nó cũng chẳng mấy chốc sẽ được bắt đầu...

...

Tiếp sau đó, sân đấu khi nãy diễn ra trận chiến tranh đoạt Vương tử liền được cải biến trở thành sân khấu biểu diễn giành cho các nàng công chúa. Black ngược lại rời đi khán đài đến nơi phụ trách âm thanh chờ đợi.

Khác với tranh đoạt danh hiệu Vương tử chỉ là cuộc chiến của hai người, tranh đoạt Công chúa năm nay là chiến tranh giữa mười lăm cô nàng nhỏ nhắn điểm cao nhất tham gia.

Mỗi người sẽ lên sân khấu trình diễn một tiết mục mà bản thân chuẩn bị từ trước. Trong đó yêu cầu nhất thiết phải có sự góp sức của pokemon trong tiết mục. Điểm số sẽ được ban giám khảo chấm theo nội dung có hấp dẫn hay không, có mới lạ, đặc sắc chi tiết... hay không. Ngoài ra quan trọng là pokemon tham dự trong đó có thể hiện được sắc đẹp, phong cách cũng như bản lĩnh hay không.

Bởi lẽ dù sao nguyên tắc vẫn là cuộc thi pokemon sắc đẹp là chính. Trong tiết mục có càng nhiều hình ảnh, cảnh tượng hoa lệ đẹp đẽ, pokemon càng sử dụng nhiều chiêu thức đẹp mắt, mới lạ, hoành tráng... càng dễ đạt được điểm cao. Tất nhiên kết cấu nội dung tiết mục cũng đóng góp một phần quan trọng không kém. Cũng không thể khiến thí sinh lên sân chỉ cho pokemon phóng hết tuyệt chiêu này tới tuyệt chiêu khác không phải???

Như vậy thì nhàm chán thấu rồi~

Đối với tranh đoạt danh hiệu Vương tử là cuộc tranh giành sức mạnh tối thượng đại biểu cho quyền uy của nam giới. Tranh đoạt danh hiệu Công chúa hiển nhiên là cuộc ganh đua về mặt sắc đẹp mà ở đây là sắc đẹp pokemon bọn họ sở hữu.

Chính vì thế điểm số trong phần thi đấu đối kháng buổi chiều của phái nữ tuy rằng quan trọng trong việc xác định xuất vé vào vòng sau nhưng lại không phải yếu tố quan trọng nhất lúc này. Hiện tại biểu hiện trong vòng thứ ba biểu diễn mới là yếu tố chủ yếu quyết định danh hiệu Công chúa thuộc về. Điểm số lúc này rất nhiều và cao hơn so với hai vòng trước.

Lúc này không chỉ có ban giám khảo cho điểm mà còn có điểm số của khán giả quan sát.

Ngược lại có tới mười lăm tiết mục dự thi nên đôi khi một tiết mục có nội dung hấp dẫn có thần, có ẩn ý sâu xa hoặc cảm động lại càng dễ dàng chiếm điểm trong mục phiếu bầu của khán giả, một trong những mục điểm khá quan trọng luôn là khởi nguồn cho kì tích nảy sinh.

Nói trở lại hiện tại Black đang ở khu vực phụ trách âm thanh để giúp đỡ cô nàng Leona điều chỉnh nhạc nền âm thanh trong tiết mục của cô bé. Đây cũng không hiếm thấy, bên cạnh Black cũng có không ít người làm việc tương tự. Không giống với không khí căng thẳng của các cô nàng tham dự, những người trợ giúp như Black thật ra khá tự nhiên, thậm chí khá thân thiện khi làm quen trò chuyện với nhau.

- Này các chàng trai! Có ai muốn thể hiện mình trong vũ hội tối nay không???

- Cơ hội hiếm có để lấy le trước mặt vô số em gái xinh tươi đấy nhé!!!

- Nghe nói hôm nay tối đây xem có không ít cô gái trẻ trung xinh đẹp ở mọi lứa tuổi moahhh~

Một anh chàng thanh niên chịu trách nhiệm âm thanh vũ hội lớn tiếng hỏi. Đám thanh niên đến nơi đây hầu hết đều là anh em họ hàng của các cô gái tham dự. Mọi người nghe vậy liền hai mắt nhìn nhau. Hầu hết đều là lần đầu tiên đến làm chuyện này nên thật đúng là có chút không biết làm sao.

- Này... như vậy cũng được sao???

Black lên tiếng hỏi thay cho mọi người.

- Mà mà... này là truyền thống thôi. Cũng không thể để cơ hội tốt lên sân khấu như vậy cho những ca sĩ, ảo thuật gia, đoàn xiếc... đó không phải.
- Khả khả... nên biết vũ hội của chúng ta thu hút không ít thanh niên trai gái đến xem cũng là vì thế đó. Chẳng lẽ các cậu không biết rằng đối với các cô nàng Hot Girl mà nói tới xem mấy cô bé miệng còn hôi sữa biểu diễn hay đám biểu diễn tạp kỹ là có đủ sức hút sao không???
- No no no!!! Tất nhiên là có sự hiện diện của những anh chàng Hot Boy nóng bỏng như chúng ta rồi!!!

Anh chàng thanh niên rất bá khí vung tay lên phát biểu. Dường như đang nói chính anh ta cũng là Hot boy vậy.

- Vậy chúng tôi cần làm gì?

Ngược lại lần này đặt câu hỏi là một anh chàng khác.

- Vậy còn chần chờ gì. Trong khi chờ các cô công chúa nhỏ chuẩn bị, mọi người nhanh đến đây nghe tôi chỉ huy.

Theo tiếng nói của anh chàng kết thúc, đám thanh niên liền nóng lòng xông lại. Black bắt đầu đi cũng đành theo đám đông chen về phía trước. Trong lòng cũng có chút tò mò sau đó sẽ có chuyện gì xảy ra.

Thời gian cứ như vậy trôi qua...

...

Mười phút sau khi cuộc chiến tranh giành Vương tử kết thúc, mọi công việc chuẩn bị đều đã hoàn thành, vòng thứ 3 tranh đoạt danh hiệu Công chúa chính thức bắt đầu.

Black lúc này liền cùng không ít người ở nơi phòng âm thanh quan sát biểu diễn qua màn hình. Tuy rằng có chút đáng tiếc không thể trực tiếp quan sát nhưng cũng không còn cách nào.

Rất nhanh, tiết mục đầu tiên mở màn.

Âm thanh kì bí quý dị vang lên, một cô gái nhỏ trong bộ váy màu đen tuyền. Khuôn mặt trắng nõn tinh xảo. Thân thể nhỏ nhắn hấp dẫn ngồi trên một con Ninetales lông vàng tờ lạng lẽ bước ra sân khấu.

Cô gái nhỏ này lựa chọn phong cách mang nét mê hoặc huyền bí. Tiếc là thân thể còn chưa phát dục hoàn toàn khiến cho cô bé trong bộ váy đen tuyền thiếu đi một chút gợi cảm nhưng bù lại cũng xuất hiện một chút thanh thuần ngây thơ. Nói chung mỗi thứ một vẻ, cũng là một ý tưởng không tồi.

Black nhớ mang máng tiết mục của cô nàng tên là Nhảy múa cùng bảy sói.

Mà mà... tên thì như vậy nhưng thật ra là chỉ có Ninetales nhảy cùng cô bé mà thôi.

Ninetales được cho là con pokemon cực kì thông minh, có thể thấu hiểu được ý nghĩ trong tâm tưởng của con người. Chính chiếc đuôi dài màu vàng đẹp đẽ được cho là ẩn chứa chín loại sức mạnh kì bí siêu nhiên không thuộc bất kì hệ thuộc tính nào. Nó có thể sống tới cả ngàn năm và khi đôi mắt đỏ của nó hiện lên ánh sáng thậm chí có thể kiểm soát hoàn toàn tâm trí của kẻ thù. Ninetales được cho là có vẻ đẹp đủ để mê hoặc tâm thần mọi đối thủ.

Lúc này...

Giữa sân khấu, một cô gái nhỏ nhẹ nhàng rời khỏi lưng Ninetales, bắt đầu vũ động nhảy múa theo âm nhạc.

Vẻ mặt tinh xảo như điêu khắc. Phong cách ngây thơ thanh thoát. Nét thanh thuần hiển hiện, thấp thoáng trong đó sự gợi cảm phá lẫn chút lolita mùi vị...

Ngọt ngào mà thơm ngát tuổi xuân~

Một điệu múa uyển chuyển, vui tươi rực rỡ cùng hành động phối hợp ăn ý của Ninetales.

Những chiếc đuôi nhịp nhàng tung bay xung quanh cô bé. Âm nhạc du dương khiến lòng người mê say.

Đột nhiên, mặt đất bay lên không biết bao nhiêu là lá cây. Chúng theo gió bay như hô hào, bay lượn hòa cùng điệu múa. Một cảm giác gần gũi với thiên nhiên hiển hiện ra. Một nàng công chúa vui tươi ngây ngô trong điệu múa giữa rừng già. Vạn vật như cùng hòa ca.

Tiếng sáo nhạc kết thúc. Cô nàng thân hình biến mất, cơ thể cô bao phủ trong những chiếc đuôi dày mềm mại của Ninetales.

Không gian tĩnh lặng. Trong những bước đi uyển chuyển đầy quý phái của Ninetales khi lùi vào sân khấu. Tiếng vỗ tay từ bốn phía khán đài dần nhiệt liệt vang lên.

Dù rằng lịch sử đã không ít xuất hiện tiết mục có Ninetales tham gia. Khả năng mỗi lần chúng cũng đều trở thành những tiết mục nặng ký trong cuộc đua tranh đoạt danh hiệu và được rất nhiều người truy phùng. Tiết mục năm nay cũng không ngoại lệ.

Black đoán chừng lần này mở màn liền là tiết mục nặng cân như vậy đối với các thí sinh sau đó tin rằng sẽ là một áp lực không nhỏ đây.

Trên khán đài lúc này còn không ít người đang bàn tán xôn xao, dư vị cảm nhận tiết mục vừa diễn ra. Ngay cả trong phòng thu âm nơi Black đang ở cũng là như vậy. Dù cho hơn nửa người ở đây có lập trường đối thủ là với đối phương cũng không ngoại lệ.

Sức hút từ vẻ đẹp của Ninetales ở thế giới này là lớn như vậy đây.

Có lẽ mình cũng nên kiểm lấy một con!!!

Black đột nhiên này ra suy nghĩ như vậy.

Trên sân...

Lời giới thiệu lại vang lên, tiết mục thứ hai cũng chính vào không khí như vậy bắt đầu.

Trận tranh giành danh hiệu Công chúa vẫn còn đang tiếp tục!

...

Kết thúc chương 168.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Ra sân

Thời gian trôi qua, tiếp nối sau một tiết mục có phần giống với biểu diễn xiếc đi trên dây của một cô gái nhỏ và một con Bellsprout kết thúc, tiết mục của Leona cuối cùng khoan thai đến chậm. Đây đã là tiết mục số 7 rồi.

Black cũng bắt tay vào công việc của mình. Âm thanh vì vu gió thổi chậm rãi vang lên. Một chút sương khói từ Ponyta, Dratini và Pidgeotto hợp lực tạo ra dần dần bao phủ lên mặt sân khấu.

Leona trong bộ đồ váy áo nàng tiên răng màu xanh biêng biếc với đôi cánh chuồn xinh xắn sau lưng ra sân. Trên đầu cô nàng đội một vòng hoa tươi rực rỡ. Đáng nói tới là tất cả các bộ trang phục cung cấp đều không có phần mũ miện vì cần để giành khoảng trống cho vương miện của Công chúa nếu giành được chiến thắng sau này. Black thấy vậy liền chế ra một vòng hoa tươi cho cô gái nhỏ đội lên để tô điểm vẻ đẹp.

Chỉ gặp trên sân khấu lúc này cô gái nhỏ miệng hơi chum chím mỉm cười, ngồi trên lưng Ponyta đang bước chậm đi ra sân khấu. Trên tay cô nàng cầm một chiếc sáo làm bằng vỏ ốc biển. Giây lát sau, âm thanh tiếng sáo thổi vì vu vang lên. Lần này ngược lại không phải âm thanh do Black phát ra mà chính là do Leona tự biểu diễn. Tiết mục của cô gái đúng là một tiết mục thổi sáo nhưng đã qua bàn tay dàn dựng của Black thành ra trở nên khác biệt so với ban đầu rất nhiều.

Trên sân khấu hiện giờ tràn ngập sương trắng tựa như chốn thiên đường. Một nàng tiên nhỏ nhắn trong chiếc áo màu xanh và đôi cánh nhỏ xuất hiện. Ngồi yên điềm tĩnh trên lưng một chú ngựa trắng bờm lửa đỏ, nàng tiên cầm chiếc sáo ốc biển thổi lên một điệu nhạc du dương thấm vào lòng người.

Nghe như âm thanh của tự nhiên~

Dưới chân cô nàng giờ lấp ló một con chuột điện Pikachu, một con nhện lưng mọc hai cây nấm nhỏ Paras và một con Rattata màu tím trên đầu cài hoa tươi. Cả ba đang vui vẻ cùng nhau nô đùa. Khung cảnh yên bình dường như đây chốn địa đàng vô ưu vô lự vậy.

Ponyta đi một vòng trên sân khấu, cuối cùng nó chọn lấy một vị trí mé bên trên rồi khụy hai chân trước để ngồi xuống. Leona cũng bởi vậy một đôi chân nhỏ xinh lúc này cũng đã chạm đất. Tiếng sáo đến đây chợt dừng lại. Cô nàng giờ lấy tay xoa xoa vuốt ve chú ngựa nhỏ bên cạnh mình tỏ vẻ thân mật. Pikachu, Paras và Rattata cũng quây quần gần bên cô nàng.

Đang lúc mọi người nghỉ hoặc vì sao để âm nhạc ngừng lại, phía bên kia sân khấu đã có biến đổi mới. Black cũng đúng lúc phát ra thứ âm nhạc nền gấp gáp thúc giục lòng người hồi hộp.

Chỉ thấy sân khấu chợt nhiên xuất hiện một chú Eevee kéo theo một chiếc túi vải đang vắt và chạy về hướng Leona và mấy con pokemon. Chưa đi được mấy bước, phía ngay sau lại xuất hiện một con Exeggutor mặc trên người áo vest đen, đeo kính dâm như dân xã hội đen lên sân. Nhúm cỏ xanh trên đỉnh đầu của nó bắt ngờ là một con Pidgeotto đeo kính đen đang vỗ vỗ cánh chỉ huy. Đáng vẻ mười phần dân anh chị.

Một màn mưa Energy Ball (quả cầu năng lượng) tung bay. Từng quả cầu lấp lánh đủ ánh sáng xoay tròn lao tới Eevee. Ngược lại Eevee sau một hồi nhảy trái nhảy phải thì hầu như không bị thương tí gì.

Mà mà... Dù sao chủ yếu là để biểu diễn cho đẹp mắt thôi mà!!!

Tuy rằng thân thể không bị thương nhưng Eevee cũng già bộ hết sức sợ sệt, nhanh chân núp sau lưng Pikachu, Paras và Rattata. Leona và Ponyta về mặt cũng biểu diễn giống như bị chuyện của Exeggutor và Eevee làm cho chú ý. Âm nhạc giờ biến đổi thành mang chút khôi hài mùi vị.

Pikachu, Paras và Rattata xông lên phía trước phát ra tiếng kêu. Một tấm bảng có chữ viết đột nhiên từ trên mặt đất phiêu phù lên không trung. Này nhìn kĩ sẽ phát hiện có ánh sáng tím bao phủ lên nó. Đây rõ ràng là Exeggutor đang dùng siêu năng lực của mình để điều khiển. Nơi phòng điều chỉnh âm thanh Black cũng kịp thời lên tiếng phiên dịch, giọng nói thông qua micro vang lên truyền khắp toàn trường.

- Hai cậu vì sao lại muốn truy đuổi cậu ấy? Mọi người vui vẻ sống chung không phải tốt hơn sao!

Đây là lời của Pikachu. Này nói tới có chút tương tự với kịch pokemon ở thế giới này nên đối với khán giả cũng không phải thứ gì mới lạ.

- Mau tránh ra! Trẻ con chó xía vào!!! Exeggutor xử lý bọn chúng.

Đứng trên đầu Exeggutor, Pidgeotto thô bạo bá khí vỗ vỗ cánh ra lệnh. Tất nhiên không thể thiếu một tấm bảng có chữ viết hiện lên cạnh người nó. Ngược lại tấm bảng lời nói của Pikachu khi trước cũng đã bị hạ xuống.

- Pika!

- Rattata!

- Paras!

Ba tiếng kêu của Pikachu, Paras và Rattata vang lên ngang bộ ba siêu nhân. Trong ánh mắt ngẩn ngơ kinh ngạc của mọi người, Rattata thân thể bay lên không trung. Tiếp đó quanh cơ thể nó hiện lên một lớp áp giáp màu vàng rực rỡ. Không chỉ vậy, theo thời gian áo giáp dần dần phóng to lên và lập lóe tia lửa điện, xung quanh là một đám quả cầu ánh sáng xoay tròn xoay tròn. Rattata nhỏ nhắn giờ như một vị chiến thần uy vũ hạ xuống thế gian vậy. Mạnh mẽ và bất phạm dọa cho Exeggutor và Pidgeotto hoang mang lùi bước.

Này tổ hợp hình ảnh xuất hiện mới là nguyên nhân chính khiến mọi người kinh ngạc. Không chỉ bởi vì cảnh tượng hoành tráng mà còn bởi chuyện này cho mọi người cảm giác ngạc nhiên giống xem như đang xem ảo thuật vậy. Dù biết dựa theo nguyên lý có thể làm được nhưng ngoài người biểu diễn thì chẳng còn ai hay chúng làm thành bằng cách nào. Mọi chuyện càng bí ẩn thì lại càng khiến người ta hứng thú, yêu thích.

Tiếng vỗ tay cũng lần đầu vang lên trên cả bốn phía khán đài.

- Khoan khoan!!! Chúng ta chịu thua. Có gì từ nói không được sao???

Pidgeotto một lần nữa khua khua cánh nói chuyện. Chiến thần áo giáp nghe vậy dần thu nhỏ lại rồi biến mất. Rattata cơ thể giờ hạ xuống mặt đất. Trên đầu cài hoa tươi, hình tượng nhìn qua quả nhiên vô hại vô cùng. Tuy nhiên cảnh tượng vừa rồi lại khiến mọi người không thể xem nhẹ nó.

- Tất cả nguyên do chính là vì Eevee trộm mất túi vàng mà chúng tôi phát hiện được.

Thấy đối phương ngừng lại, Pidgeotto đóng vai đàn anh lập tức vung vung cánh nói chuyện. Bên dưới Exeggutor ba cái đầu cũng theo đó không ngừng phát ra âm thanh tỏ vẻ ủng hộ. Đáng vẻ đứng như đám đàn em đang phát cò reo hò trợ uy.

Nghe hai con pokemon nói như vậy, ánh mắt của mọi người và pokemon trên sân khấu đều nhìn về phía Eevee.

- Là như vậy phải không Eevee?

Leona lần đầu tiên lên tiếng đại diện cho câu hỏi của mọi người.

- Không phải vậy! Đây không phải là túi vàng nào cả.

- Mọi người nhìn thử xem!!!

Eevee thân hình bay nhảy về phía trước nơi túi vải đồng thời phát ra tiếng kêu trả lời. Tiếp đó túi được mở ra, một con Magikarp thân hình vàng óng thình lình xuất hiện.

- Đây là Magikarp.

- Cậu ấy trước đó bị một đám kẻ xấu bắt được, sau đó vất vả lắm mới trốn được ra đây. Hiện tại cậu ấy đã rời mặt nước quá lâu rồi. Cần nhanh nhanh đưa cậu ấy trở về mặt nước cậu ấy mới có thể tiếp tục sống.

Theo lời kể của Eevee nêu ra mọi người giờ mới hiểu được mọi chuyện. Magikarp cũng giả vờ biểu lộ đang thoi thóp sắp đi đời nhà ma vì rời mặt nước quá lâu.

- Là như vậy phải không??? Vậy mà chúng tôi cứ tưởng là một pho tượng Magikarp bằng vàng cơ chứ.

- Thật sự rất xin lỗi!

Biết mình hiểu lầm, Pidgeotto và Exeggutor liền lên tiếng xin lỗi. Tiếp sau đó mọi người bắt đầu nghĩ cách giúp đỡ Magikarp nhanh nhanh trở về mặt nước.

Khả năng nơi này không có dòng sông nào chảy qua, muốn đưa Magikarp đến nơi cần đến trở nên quá xa xôi. Cuối cùng mọi người quyết định do Rattata đào một chiếc hố lớn để chứa nước trong khi Leona thổi một điệu nhạc cầu mưa.

Đến đây tiết mục cũng đã đi đến phần cuối.

Leona thả Dratini ra ngoài. Sự xuất hiện của nó khiến không ít người ồ lên. Không nghĩ tới hôm nay vũ hội không chỉ xuất hiện Dragonite mà còn hiện ra cả Dratini nữa. Vào lúc nào thì loài pokemon này trở nên phổ biến như vậy???

Suy nghĩ rất nhanh bị vứt qua sau đầu khi tiếng sáo của Leona vang lên. Ponyta toàn thân rực cháy, cơ thể bao khỏa bởi một lớp áo lửa tạo ra từ chiêu Flame Wheel (áo choàng lửa). Nó chạy vòng quanh cô gái theo một tiết tấu nào đó như đang nhảy múa. Bầu trời giờ tràn ngập một đám Energy Ball xoay tròn bay quanh. Pidgeotto thì như một tia sáng không ngừng xuyên qua không trung.

Dưới sân...

Một con Dratini thân hình vũ động trong điệu múa cầu mưa, skill Rain Dance (vũ điệu cầu mưa) được thực hiện.

Âm nhạc nghe không tồi tiếc là sân khấu có chút loạn jgi mà Pikachu, Paras và Rattata không có việc gì. Đây cũng bởi vì thời gian hạn chế khiến Black khó mà chăm chú lo cho tất cả chi tiết được. Tuy nhiên so với không ít tiết mục trước đó thì tiết mục của Leona đã khá hơn rất nhiều rồi. Nhất là màn Rattata như chiến thần phụ thể khi này. Hi vọng nhờ đó mà cô nàng có thể giành chiến thắng.

Tiết mục nhanh chóng kết thúc với việc hồ nước chứa Magikarp đã đầy nước. Magikarp màu vàng giờ tung tăng vui vẻ liên tục dùng Splash (nhảy lên) nhảy lên. Tuy rằng chiêu thức không có gì kì lạ quý hiếm nhưng kết hợp với một thân vàng óng đặc biệt của Shiny Magikarp cũng khiến không ít người ngợi khen đánh giá cao. Dù sao Shiny Magikarp cũng hiếm có thậm chí còn hơn Dratini ấy chứ.

Có thể có một con Shiny Magikarp xuất hiện trong tiết mục là chuyện rất tuyệt vời rồi.

Tiết mục thứ 7 cũng vì thế kết thúc trang tiếp vỗ tay nhiệt liệt.

Một tiết mục không tồi thôi~ Mọi người giờ có chút chờ mong những tiết mục tiếp theo.

Thời gian cứ thế dần trôi...

Vòng thứ ba thi đấu đi dần dần về hồi kết.

Danh hiệu Công chúa chung cuộc thuộc về ai chẳng mấy chốc sẽ được công bố.

Lãng giờ đã trở lại nơi khán đài để xem trực tiếp những tiết mục phía sau. Trong lòng đột nhiên có chút chờ mong kết quả đứng lên.

Mọi chuyện vẫn còn đang tiếp tục...

...

Kết thúc chương 169.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Âm nhạc lên tiếng

- Kítttt!!!

Chiếc xe ngựa màu bạc trắng dừng lại trước cửa sân khấu vũ hội ngoài trời. Thân xe tròn tròn giống như quả bí ngô. Bên trên được trang hoàng thật nhiều chi tiết lộng lẫy xa hoa, lấp lánh ánh sáng. Từ bên ngoài trông nó cầu kì tinh xảo giống như xe ngựa của nàng Lọ lem trong câu chuyện cổ tích vậy.

Có lẽ cũng bởi vì nàng công chúa nhỏ trong xe hiện giờ cũng vừa trải qua những phép nhiệm màu kì diệu không kém chút nào bà tiên tốt bụng ban tặng cho nàng Lọ lem khi xưa đi!!!

Tiếng pháo nổ vang lên như đón chào. Vô số pháo sáng cầm tay đang cháy sáng hiện lên muôn màu muôn sắc trong màn đêm. Dưới con mắt chờ đợi

của vô số người. Vương tử xuất hiện, nắm tay Công chúa rời khỏi cỗ xe kì diệu.

Vũ hội hóa trang ban đêm bởi vậy cũng chính thức khai màn.

Âm nhạc đúng lúc vang lên. Mọi người hóa trang bằng những trang phục yêu thích xuất hiện trên quảng trường. Họ nắm tay nhau bắt đầu những điệu nhảy theo tiếng nhạc và ánh đèn. Leona nhìn tất cả mọi thứ đang diễn ra xung quanh mà tưởng chừng như đang trong mơ.

Không ngờ cô giờ lại trở thành Công chúa đêm nay!

À ừ... Tất nhiên là cô nàng sẽ trở thành Công chúa rồi. Nếu không thì người bày mưu tính kế, cung cấp pokemon giúp đỡ từ A đến Z như Black chẳng phải là quá thất bại!!

Nói trở về những chi tiết lên ngôi đội vương miện và vân vân hiện tại cũng không cần nhắc tới.

Ngược lại sau khi cô gái nhỏ đạt được mong muốn của mình, Black cũng nhờ thế đạt được một danh hiệu Thiên mệnh kỵ sĩ kì quái gì đó cùng một bộ quần áo trang phục đi kèm theo.

Mà mà... ngược lại cậu cũng cần một bộ đồ tươm tất để tham dự vũ hội ban đêm thôi. Bộ quần áo mới này đến cũng thật đúng lúc.

Tuy rằng được nhận mệnh là Thiên mệnh kỵ sĩ gì gì đó, khả năng không giống với Vương tử và đám tùy tùng hộ vệ sẽ luôn ở cùng nhau. Đối với Công chúa mà nói, chỉ có những người sắm vai thị nữ mới có thể đi cùng lên chiếc xe bí ngô cầu kì ba năm mới chạy một lần kia. Không những thế số lượng còn bị giới hạn do không gian xe không phải quá lớn.

Bởi thế cho nên kỵ sĩ hộ vệ như Black cũng chỉ đành tự lo cho thân mình. Ngược lại cậu chàng cũng có chuyện cần làm trong lúc chờ đợi Công chúa xuất hiện nên cũng không quan tâm mấy thứ này lắm.

Có điều hiện tại đến lượt Leona có chút không hài lòng.

Cô đã đến vũ hội một lúc lâu rồi mà sao không thấy Black ra đón.

- Black chết tiệt đi đâu rồi không biết!!!

Cô gái nhỏ nhỏ giọng oán trách. Chẳng lẽ tên kia không biết nhận làm Thiên mệnh kỵ sĩ chính là làm bạn nhảy của cô đêm nay sao không???

Đáng ghét! Cứ lúc cần là y như rằng không thấy người đâu...

Được rồi. Công chúa Leona giờ đúng là có chút hờn giận như bé gái mới lớn~

Thật không vui chút nào khi chàng kỵ sĩ lại là người đến muộn.

Chuyện cổ tích không phải là như vậy a!!!

...

Quay trở về câu chuyện, đối với người đạt được danh hiệu Vương tử, Công chúa mà nói, tham gia vũ hội hóa trang khiêu vũ hiển nhiên phải có bạn nhảy đi cùng. Hơn nữa cũng phải ra dáng một chút mới được. Đây liền nảy sinh ra trang phục dành cho Vương phi và Thiên mệnh kỵ sĩ tương ứng.

Tất nhiên nếu Vương tử và Công chúa làm bạn nhảy với nhau thì sẽ không cần thiết chuẩn bị hai thứ này. Ngược lại đối với tên Eric đạt được danh hiệu Vương tử kia Leona cũng không quen biết. Tính đi tính lại tất nhiên là Black phải vất vả đảm nhiệm bạn nhảy tối nay của cô bé rồi.

Khả năng hồi lâu chưa thấy Công chúa có bạn nhảy tới đón. Dù cho không dám trực tiếp trêu chọc vì sợ gặp chuyện không may nhưng lúc này đoán chừng không ít bạn cùng lứa tuổi đã đang chế cười cô ở trong lòng.

Công chúa mà không kiếm nổi lấy một người bạn nhảy cho ra hồn thì quá quá thất bại rồi!!!

Này chuyện rất nghiêm trọng nha!!!

Leona đang nghiêng răng nghiêng lộn vì tức giận.

Black ở đâu mau mau ra đây!!!

Xung quanh...

Vũ hội giờ vẫn đang tiếp tục~

...

- Hey! ... Ừm... Leona đúng không???

Một giọng nói vang lên bên tai cô gái nhỏ. Xoay người nhìn lại, cô nàng có chút ngạc nhiên với thân phận của người đến.

- Đúng vậy. Mình là Leona! ... Ừm. Cậu có chuyện gì sao không?

Hơi nhắc hai bên vấy làm nghi lễ chào, Leona khuôn mặt kiêu ngạo ngẩng lên, miệng cất tiếng trả lời. Ngược lại này không phải cô muốn thế mà bởi vì lúc nhận lấy trang phục Công chúa tất cả mọi người đều được dặn trước phải làm như vậy. Sau này có thể không cần chú ý nhưng buổi tối hôm nay mọi hành vi ứng xử, lễ nghi luôn phải thật xứng tầm, thật đúng với thân phận. Dù sao bây giờ là vũ hội hóa trang thôi. Biểu hiện không giống thì còn gì vui thú nữa.

Này cũng là một nét độc đáo của vũ hội truyền thống ở Fuchsia. Dù sao nếu chỉ là thay đổi chút quần áo mà đã nghĩ mình trở thành Vương tử, Công chúa thì chất lượng cũng quá hạ thấp đi một chút.

Bởi vậy cho nên đêm nay ít nhất hai người đạt danh hiệu cần phải có biểu hiện đúng mức mới không khiến mọi người lấy đó làm chê trách.

Thấy cô gái xinh xắn trước mặt làm nghi lễ chào, Eric có chút lúng túng làm tư thế chào đáp lại. Mấy cái này tuy rằng bên nam giới cũng nói nhưng thường chẳng mấy lần được quan tâm. Vừa rồi Leona về mặt ngạc nhiên cũng là bởi vì Eric đột ngột xuất hiện trước mặt. Có điều này không phải mục đích của Eric khi tiếp cận.

- Này... cũng không có chuyện gì!

- Thấy cậu đứng đợi hồi lâu cũng chưa có bạn nhảy nên mình mạo phép đến mời cậu làm bạn nhảy của mình tối nay?

Cậu chàng có chút ấp úng gãi lời mời. Tuy rằng xưa kia đúng là có chút bạn gái gửi thư tỏ tình các kiểu khả năng cậu chàng có chút giả vờ cool quá đà mà bỏ lỡ không ít. Hiện tại ngược lại muốn tìm một người bạn nhảy nữ cho ra dáng có chút khó khăn. Bất gặp Leona đứng đợi ở đây, tự nhận là cô gái đang chờ đợi mình Eric tất nhiên là không thể khiến đôi phương chờ lâu không phải!

Nghe nói không ít lần lễ hội tổ chức sau khi Vương tử và Công chúa kết thành một cặp người yêu cũng là vì làm bạn nhảy trong vũ hội.

Ngược lại Eric cảm thấy mình có hy vọng không nhỏ.

Chính đang lúc Leona có chút phân vân có nên đá đít Black đi để chạy theo tình yêu mới hay không, tiếng nhạc trên sân khấu giờ biến đổi. Một giọng nói lạ hoặc vang lên.

- Oh yeeee!!! Xin chào các quý cô xinh đẹp của buổi tối ngày hôm nay.

- Chắc hẳn mọi người đã có chán ngán với những điệu nhạc ru ngủ hàng năm này rồi phải không???

- Như vậy không cần chờ đợi thêm nữa. Hãy dặt ngay tay bạn nhảy của mình và hòa cùng chúng tôi trong cơn mưa vũ điệu âm nhạc đi nào!!!

- Và bây giờ mở đầu chính là một ca khúc mới của của một anh chàng cũng rất mới. ...

- Xin cho mời Black và ca khúc của cậu. ... Em là bà nội của anh!!!

- Xin mời!!!

Leona ở bên dưới giống như mọi người nghe giới thiệu xong có chút ngạc nhiên. Tất nhiên cô không ngạc nhiên bởi tên bài hát kì quái mà là ngạc nhiên thể quái nào Black lại lên lời tới tận chỗ kia. Có điều hiện tại đã tìm được người thì tất nhiên là vẫn nên đề tên kia làm bạn nhảy tối nay thì hơn.

- Xin lỗi nhé! Rất tiếc tối nay mình đã có bạn nhảy mất rồi.

Nói rồi cô gái nhỏ nhanh chân di chuyển tới nơi gần sân khấu biểu diễn âm nhạc trong cái nhìn sững sờ của Eric phía sau.

Mèm. Không ngờ cậu lại nhận lấy thất bại ngay lần đầu tiên như vậy đây.

Thật có chút cảm giác không cam lòng nha!

...

Trên sân khấu, Black trong trang phục vest đen, quần âu đen, mặt nạ che mắt đen tiêu chuẩn xuất hiện. Từng tiếng âm thanh tích tích vang lên cùng những tiếng ngâm nga của cậu. Tạo tư thế xong, cầm ngược micro một kiểu thật phong cách, và tiết mục cũng vì thế bắt đầu.

Vợ ơi... You knock me out

(Black nhỏ giọng lầm bầm khởi đầu.)

Tích... ú u ù...

Ú... u... u... ye ye... ye ê yee...

Vợ ơi... (he he hề)... You knock me out, ... You let me down!!! ...

Oh yeee!...

Xinh chưa???....

(Giọng hát rap từ trong phòng âm thanh vang lên. Black thân hình hào hứng di chuyển trên sân khấu, miệng cất tiếng hát.)

Baby em hãy nghe bài hát, anh viết cho em bằng những lời ca từ trái... tim...

Ầy dô,... ầy dô!!!...

Hãy lắng nghe một chút thôi, một chút thôi... ời ôi!!!

Xinh chưa???...

Chưa một giây nào anh để quên, hạnh phúc cho anh chỉ riêng mình em,... mình em...

Ồ... Ấy dô,... ầy dô!!!...

You can say no,... no,... no no no!!!

Lỡ hôm nay trời nắng to, chỉ cần em muốn xem mưa đừng có lo.

Và nếu đêm khuya nhiều lắng lo, anh sẽ kéo mặt trời lên cho...!!!

Xinh chưa???...

Anh... yêu... em đến điên đầu,...

... mà anh lại thấy... như ... thế nó rất ngầu!!!

Dù là anh giờ đây phải hóa thành bé con, anh vẫn chỉ yêu bà nội của anh thôi... ời ôi!!!

Xinh chưa???...

Anh... yêu... em đến điên đầu,...

... mà anh chẳng muốn... thấy... em... phải âu sầu!!!

Nàng là mây là mưa là sao là gió bay,...

Okey em!... Em là bà nội của anh!!!

Em là bà nội của anh!... bà nội bà nội... của anh!!!

Em là bà nội của anh... bà nội bà nội... của anh!!!

Em là bà nội của... anh... bà nội bà nội... của anh!!!

Em là bà nội của anh... bà nội bà nội... của anh!!!

(Kết lời, Black rất nhanh chuyển sang giọng rap.)

Yêu... anh... không... lo...

Chỉ cần ăn no dù có tròn vo thì anh chẳng hề đắn đo!!!

Buồn buồn thì hết thật to, lỡ mà có đau họng rồi ho,...

... thì cũng đã có anh lo, anh bay ra đường mua thuốc về ngay cho!!!

Em yêu anh không nà,... tin anh đi em ah!!!

Anh chỉ yêu ai thương ai tin ai như khi bên em đâu nà... Khà khà khà... khà khà khà... khà khà khà...

Anh luôn mong sao ta yêu nhau luôn bên nhau cho tới khi ta chung nhà a!!!

Lỡ hôm nay trời nắng to...

Theo lời hát có chút quen thuộc lặp lại, không khí dưới khán đài cũng trở nên náo nhiệt hơn nhiều. Mọi người bị lời bài hát phong cách mới lạ khiến cho tâm trạng vui vẻ hẳn. Black bởi vậy càng tự tin hơn. Cậu chàng thấy Leona xuất hiện trong đám người còn bởi vậy chỉ chỉ tay, nháy nháy mắt làm quái với cô gái nhỏ.

Vũ hội cũng bởi vậy mà nhanh chóng được đẩy lên cao trào. Mọi người vui vẻ reo hò theo nhịp điệu. Nơi xa xa quan sát tất cả Eric giờ cũng biết rõ đối thủ khiến mình lần đầu theo đuổi thất bại là ai. Có điều...

Đêm nay đã không phải là lúc nói những chuyện này. Theo chân mọi người, cậu cũng rất nhanh hòa cùng mọi người hưởng thụ không khí vui sướng của vũ hội.

Đêm nay vẫn còn là một đêm dài...

...

Kết thúc chương 170.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Trở về Pallet (Quyển 4: Đại hội pokemon.)

Sáng sớm ngày hôm sau buổi tối vũ hội ở Fuchsia, này lại là một buổi sáng bình thường như bao ngày đối với giáo sư Oak đang sinh sống ở thị trấn Pallet.

Tại phòng nghiên cứu của mình...

Một bát mì tôm cho buổi sáng! Và...

... lắng nghe bản tin thời sự chào ngày mới mỗi ngày!

Khung cảnh quen thuộc hằng ngày!!!

Tiếc là giống như mọi khi, tỉ vi toàn chiếu những thông tin chính trị kinh tế, văn hóa xã hội vân vân thật không khiến giáo sư Oak nổi lên được tí hứng thú nào. Nói chung cũng chỉ khi có xuất hiện tin tức kiểu như thông báo tìm thấy loài pokemon mới hay công bố kết quả nghiên cứu mới nhất của ai đó hay hoặc đại loại những vấn đề liên quan tới pokemon mới có thể là ngoại lệ với vị giáo sư này.

Tuy rằng phần lớn thông tin trên thời sự buổi sáng đều là vô bổ đối với giáo sư Oak, khả năng để không bị xã hội ruồng bỏ, không trở nên không hợp thời đại trong mắt đám con cháu và người xung quanh, giáo sư Oak vẫn kiên trì mỗi sáng xem tin tức thời sự hằng ngày. Dù cho phần lớn thời gian ông chỉ mở ra cho có rồi bỏ đấy mà thôi. Hiện tại giáo sư Oak như thường lệ vui đùa vào hi hục ăn mì tôm trên bàn- bữa sáng yêu thích của ông.

Ừm. Ăn xong cho sớm còn tiếp tục công việc nghiên cứu thôi!

Hình tượng trăm phần trăm một người hết lòng vì khoa học đang hiển hiện.

Cũng bởi vì thế tiếp sau đó trên ti vi xuất hiện thông tin bên lề chuyện xảy ra trong vũ hội ở Fuchsia đêm qua cũng không khiến giáo sư Oak lưu ý. Ngược lại việc xuất hiện Dragonite chiến đấu trước đó khiến giáo sư Oak bật người nhảy lên liên lạc bạn bè điện thoại dò hỏi cận kề tư liệu.

Lạy chúa! Nếu có thể có một con Dragonite thực tế để nghiên cứu đối với giáo sư Oak là hấp dẫn đến nhường nào. Nhất là khi này nghiên cứu khoa học so với chủ nhân Dragonite cho con cái mang nó ra bắt nạt các bạn cùng trang lứa quả thật là đang làm chuyện không đáng hoàng. Càng quan trọng hơn là sau đó lại xuất hiện một con Tentacruel không lồ. Đây là bao nhiêu trân quý tư liệu nghiên cứu a!!!!

Cứ như vậy bị người bỏ lỡ không chút đoái hoài.

Này là tội lỗi không thể tha thứ!!!

Một con người chính trực, hào hiệp như giáo sư Oak bắt gặp chuyện như vậy tất nhiên phải trấn chỉnh ngay.

Hừ hừ... Tốt nhất gửi Dragonite và Tentacruel tới đây ở một hai ba năm cho bản thân nghiên cứu là tốt nhất.

Vừa chờ đợi thông tin điện thoại, giáo sư Oak trong lòng vừa mở màng suy nghĩ.

Cũng bởi vì thế hình ảnh Dratini xuất hiện thoáng qua trong tiết mục của Leona- người đạt giải Công chúa ngược lại bị giáo sư Oak bỏ lỡ.

Black cũng vì thế mà chưa xuất hiện trong danh sách quan tâm của vị giáo sư nổi tiếng này.

Có lẽ là như vậy đi!

...

Khác với giáo sư Oak không quan tâm tin tức các nơi trên thế giới, đặc biệt là tin tức mới nhất đang xảy ra trên Kanto, Misty làm một leader gym, thành viên chủ yếu trong lực lượng chống lại các tổ chức xấu hiểm ác đã tự thành lập cho mình một đức tính tốt xem thông tin mới nổi bật mỗi buổi sáng.

Bởi thế trong lúc cô nàng trở về sau khi chạy bộ xong, tin tức vũ hội ở Fuchsia trên ti vi rất nhanh thu hút sự chú ý của cô nàng. Dù sao có một người quen của cô cũng đang ở đấy không phải.

Rất nhanh, tin tức nổi bật trong vũ hội xuất hiện. Dragonite xuất hiện, cuộc chiến chớp nhoáng mang chút sắc thái khôi hài với Snorlax. Đặc biệt là trận chiến bất ngờ với Onix trong trận chung kết, trận chiến của Tentacruel không lồ và Onix đều xuất hiện. Tiết mục của Leona và của cô gái đầu tiên- Nhảy múa cùng bảy sói cùng một vài tiết mục nổi bật sau đó đều có thoáng nhắc tới...

Tuy nhiên quan trọng nhất đối với Misty là đoạn video hình ảnh Black đứng trên sân khấu biểu diễn ca khúc mới. Đây ngược lại được giới truyền thông đưa tin đánh giá rất cao vì phong cách mới lạ, như một luồng gió mới thổi sinh mệnh vào giới ca nhạc đã có chút suy thoái khi thiếu khuyết chủ đề hiện này.

Dù cho chất lượng bài hát được đánh giá không cao. Tuy vậy, bài hát của Black cũng vì mới lạ, lời hát đặc biệt mà rất nhanh được một đám thanh thiếu niên yêu thích. Theo chuyên gia nhận xét, này cũng có thể là khởi đầu cho các nhạc sĩ ca sĩ có phương hướng mới sáng tác trong thời gian sau này.

Theo đuổi theo thị yếu của người nghe là chuyện tất nhiên rồi.

Phản đưa tin kết thúc với việc video bài hát một lần nữa được phát lại. Misty nghe nghe thông tin, khuôn mặt bỗng hiện lên chút tươi cười. Cô nàng khẽ dựa lưng vào sau ghế im lặng lắng nghe.

Buổi sáng hôm nay đối với cô chợt nhiên có chút đặc biệt.

...

Ở một nơi nào đó, Blue bủn rủn môi đứng trước một màn hình ti vi lớn nơi khu phố mua sắm.

Trên màn hình lúc này đang phát hình biểu diễn của Black tối ngày hôm qua. Trời mới biết video của cậu chàng bị truyền lên mạng internet sau khi lan nhanh tới mức nào. Ngược lại không có gì bản quyền ý thức, chủ cửa hàng rất nhanh đăng phát video để cầu mong được nhiều hơn khách hàng thanh thiếu niên chú ý. Hiệu quả ngược lại cũng không tệ lắm.

- Hmh... Chi biết làm chuyện không đoàng hoàng thôi!!!

- Đúng không Blastoise???

Blue lên tiếng phản nản đồng thời còn hỏi đang đứng bên cạnh cô Blastoise đòi lấy nhận đồng quan điểm.

Thấy con pokemon dưới áp lực uy hiếp của mình gật gật đầu chấp nhận, cô gái trong lòng giờ mới thoải mái hơn một điểm.

Hức... biết ca hát sáng tác mà cũng không biết đường làm cho bản tiêu thư một bài. Giọng nói còn ngọt xớt như vậy. Đợi đến lần sau gặp mặt chờ xem bản tiêu thư thủ đoạn lợi hại đi.

...

Trung học Celadon sáng sớm.

- Này Mei! Cậu đã xem video thầy Black biểu diễn tối hôm qua chưa???

- Thật khó đúng không!!!

- Lớp chúng ta nữ sinh đang kêu gọi phổ biến video của thầy Black đến nhiều người biết hơn nữa đấy. Đến lúc đó không chừng thầy Black sẽ trở thành nhạc sĩ ca sĩ nổi tiếng cũng không biết chừng!!! Cậu có tham gia không??? Chắc hẳn sẽ rất tuyệt đó. Chúng ta có thể thành lập một fan club những người yêu thích thầy Black... bla bla.

Mei miệng hơi mỉm cười nghe cô bạn đi bên cạnh liếng thoảng nói chuyện.

Lớp học giờ đang ở phía trước.

...

Cùng lúc đó trong gym thành phố Celadon.

Erika mở ra cặp mắt mông lung buồn ngủ của mình, chuẩn bị đồ đạc để đến trường dạy học.

Từ khi Black đột ngột bỏ gánh sau khi nhà trường liên gặp khó khăn khi tìm giáo viên thay thế.

Không phải là không có người phù hợp. Khả năng đám học sinh nữ trong lớp luôn có biểu hiện không hài lòng tiếp đó quấy phá việc giảng dạy. Này thời gian sau, giáo viên mới đến dạy thay luôn bị đám học trò nghịch ngợm trêu chọc dẫn tới bỏ việc. Cuối cùng không còn cách nào khác, Erika đành trở thành giáo viên thay thế cho lớp của Black. Dù sao sự việc nguyên nhân cũng bởi vì cô tiến cử người không hoàn thành trách nhiệm thôi.

Việc này cũng khiến Erika thời gian ngủ giảm thiểu thật nhiều. Tính ra cũng không phải tất cả đều là chuyện xấu. Tất nhiên hiện tại Erika trong đầu luôn hiện lên suy nghĩ muốn lôi cổ Black về thay mình dạy học. Ngược lại này khiến cô gái nghĩ tới đối phương nhiều hơn. Chuyện mà những chàng trai khác khó mà làm được với...

Một kẻ luôn mơ màng buồn ngủ như cô!!!

Chuyện của Black tới hôm qua làm tất nhiên giờ vẫn chưa truyền đến tai Erika, khả năng theo thời gian đến lớp dạy học càng ngày càng gần, chuyện như thế hẳn là chẳng mấy chốc cũng sẽ truyền tới.

Trừ một chút vấn đề nho nhỏ.

Ngày hôm nay có vẻ như cô nàng lại đi dạy học muộn mất rồi!!!

Nơi lớp học, đám học sinh nữ giờ đang vui vẻ bàn bạc kế hoạch.

Còn chuyện giáo viên đến muộn???

Này chuyện quá bình thường rồi. Bởi thế cho nên lớp học của Black, giờ là của Erika lúc này ngược lại biến thành giờ tự hội giành cho các học sinh nữ trong trường- thiên đường mọi học sinh nam hướng tới.

...

Thị trấn Lavender...

- Nhảm chán ngu ngốc!

Green nhìn đối thủ đã từng đánh bại mình ở Celadon xuất hiện trên ti vi liền phán một câu như vậy đấy.

Sau một thời gian hi hục tập huấn cho đám pokemon tại Rock Tunnel để chuẩn bị cho giải đấu Pokemon League sắp tới, giờ này cậu chàng vừa chờ về với văn minh loài người lại bắt gặp đối thủ từng đánh bại mình đang làm chuyện không đoàng hoàng. Này...

Luôn cảm giác cậu nỗ lực tập luyện như vậy chỉ là đang làm việc ngu ngốc mà thôi!

Thành quả và công sức bỏ ra rất không tương xứng!!!

Không đúng!

Có lao động nhất định sẽ có thành quả.

Hừ hừ... đợi đến gặp mặt trong giải đấu sắp tới, cậu nhất định phải báo lại mối thù thua trận khi xưa. Cũng dạy cho đối phương biết thực lực là cần từng ngày chăm chỉ tích lũy mới mạnh lên được. Lại một tên đối thủ ham chơi vô kỷ luật như tên Red xuất hiện. Này cũng không phải là điều cậu muốn. Cần phải uống nấn ngay!

Còn hiện tại...

Có lẽ cũng là thời điểm nên trở về thăm ông nội một chút.

Thời gian cũng không còn nhiều.

...

Đảo Cinnabar, Red trong lòng cũng mạnh mẽ chút ý định trở về quê hương trấn Pallet của mình. Nguyên nhân cũng tương tự Green, cậu cũng muốn trở lại quê cũ trước khi xuất phát tới Indigo Plateau (cao nguyên thạch anh) dự thi.

Có điều ngày hôm qua vừa mới kịch liệt chiến đấu cũng bằng Rocket. Hiện tại vẫn là nghỉ ngơi trên đảo một hai ngày trước đã hăng hay. Mọi chuyện để

tiếp sau đó tính toán đi. Ánh mắt mờ mịt ngồi trên giường, Red suy nghĩ rõ ràng sau đó ngã lưng tiếp tục ngủ. Tiếng ngáy rất nhanh truyền ra.

Một lý do để lười biếng không tồi!

...

Trụ sở công ty Silph tại thành phố Saffron.

Nhìn Black mặt cười vui vẻ xuất hiện trên màn hình, bộ ba thủ lĩnh vẻ mặt đều có chút khó chịu.

Hừ hừ... Cứ vui vẻ đi. Kế hoạch chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu.

Hi vọng đối phương vẫn còn vui vẻ sau khi nhận lấy cái giá phải trả cho những hành động của mình.

Mọi thứ đã sẵn sàng!!!

...

Thành phố Fuchsia...

Black lúc này đang làm gì???

Chep, Tất nhiên là vui đầu ngủ say sau một đêm liên tục làm náo động. Ngược lại mọi chuyện đang xảy ra lúc này dính líu đến mình cậu cũng không biết và chẳng hề quan tâm.

Ngày mai...

Là lúc cậu trở về Pallet rồi. Trong lòng Black có chút chờ mong nho nhỏ cùng một chút cảm giác là lạ!

Mà mà... đợi khi đó hẳn là mọi chuyện cũng sẽ rõ ràng.

Hiện tại vẫn là ngủ tiếp đi.

Zzz... zzz... zzz... zzz...

Một buổi sáng thật tuyệt!

...

Kết thúc chương 171.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 172: Viện trẻ mồ Côi

Buổi chiều ngày thứ hai sau buổi tối vũ hội diễn ra, Black cuối cùng cũng đặt chân trở về Pallet.

Lần này đi liền một mạch băng qua eo biển giữa Fuchsia và trấn Pallet nên thời gian chỉ mất một buổi sáng. So sánh với lần trước đi trên cầu bắc ngang eo biển từ Celadon tới Fuchsia cũng không khác là bao. Ý tưởng để phân thân Pikachu biến ván lướt sóng quả nhiên tuyệt diệu vô cùng.

Quả nhiên sáng ý ở đâu cũng là thứ rất quan trọng a!

...

Nói tới thị trấn Pallet, thành phố Celadon, thành phố Vermilion và cuối cùng là thành phố Fuchsia, chúng lần lượt hợp lại với nhau tạo thành hình vòng cung trắng lười lười với hai đỉnh là trấn Pallet và thành phố Fuchsia. Hai thành phố cũng là hai mũi nhọn đâm sâu của Kanto hướng về phía nam biển rộng.

Trái ngược với Fuchsia vì có khu bảo tồn thiên nhiên tồn tại nên có hệ sinh thái pokemon đa dạng phong phú, hệ sinh thái pokemon ở Pallet rất thông thường. Muốn tìm những loài pokemon quý hiếm ở đây hầu như là điều không thể. Có lẽ cũng bởi vì thế mà tuy rằng có lịch sử phát triển lâu đời, vị trí địa lý ưu tú nhưng nhân khẩu ở nơi đây qua nhiều thế hệ cũng không lấy gì làm phát đạt cho lắm.

Ngược lại ít chịu sự tác động của con người khiến thiên nhiên ở Pallet giữ lại được rất nhiều nét nguyên sơ của tự nhiên. Không khí hoàn cảnh sống cũng thanh mát tốt tươi dễ chịu hơn nhiều. Người dân hiền hòa, môi trường không chút ô nhiễm, những pokemon có thể an ổn tương hòa sinh sống... Là nơi quê hương của vô số nhà vô địch trong các kì đại hội pokemon. Đây đó tất cả luôn là niềm tự hào của cư dân nơi đây.

Đối với Black hiện tại mà nói, Pallet có địa hình giáp biển, có núi có rừng, có đất liền... Như vậy quá đầy đủ cho một nơi huấn luyện đám pokemon rồi. Khoảng thời gian chờ đợi đại hội bắt đầu, cậu có thể ở đây chuẩn bị một thời gian cũng tốt. Nơi đây so với địa hình tương tự nhưng luôn có một cái đuôi nhỏ lồi nhai bên ngoài ở Fuchsia thì tốt hơn nhiều.

Trước đó cậu cũng có thể tranh thủ trở về nơi sinh sống trước đó của chủ nhân thân thể này khi trước quan sát một chút. Bởi lẽ muốn tham dự đại hội pokemon cậu vẫn cần phải hoàn thiện một ít thủ tục lý lịch. Dù sao tính toán đầu đầy tình cảnh hiện tại của cậu đúng là có phần nào trẻ em trốn trại bỏ ra ngoài đi lang bạt trở về.

Thông tin lý lịch không rõ muốn tham gia thi đấu cũng khó!

Chuyện không hay ho tí nào!!!

...

Viện trẻ mồ côi tại trấn Pallet được xây dựng ở nơi chân núi cách khá xa nơi khu dân cư. Đây vị trí xây dựng có lẽ là vì chiều cổ đến cảm nhận của đám trẻ nhỏ bên trong đi. Dù sao đối với trẻ mồ côi như chúng, mỗi ngày chứng kiến bạn bè cùng lứa tuổi kẻ cận bên gia đình, được cha mẹ ông bà nuông chiều chăm sóc cũng không phải là chuyện gì vui vẻ cho cam. Ở dưới chân núi yên tĩnh xa xa khu dân cư tính ra cũng trở thành một lựa chọn không tệ.

Cưỡi trên lưng Ponyta, Black có chút chân chờ đứng trước cửa viện trẻ mồ côi.

Tính ra cậu cũng chỉ là rời nơi này chưa đến một năm. Khả năng Black nguyên gốc cũng đã không còn.

Chết khi lang bạt bên ngoài nơi rừng thiêng nước độc quả nhiên là kết quả đối với những đứa trẻ không nghe lời như cậu.

Black lòng có chút cười cười thương cảm. Hiện tại đến nơi này đã là một người hoàn toàn xa lạ rồi.

- Anh... anh là anh Black phải không???

Một giọng nói nghi hoặc vang lên.

Black quay đầu nhìn sang. Vừa đặt câu hỏi là một cậu bé trai tầm tám, chín tuổi gì gì đó. Đứng sau nó là ba, bốn đứa trẻ nhỏ tuổi hơn. Một đứa còn đang nước mắt nước mũi tràn ra, vẻ mặt thì nghi hoặc ngờ ngợ ngắc ngắc nhìn về phía cậu. Nhìn trông có chút buồn cười.

- Ủ. Anh chính là Black.

Cậu chàng có chút chân chờ đáp lại. Trong trí nhớ còn sót lại của chủ nhân thân thể này khi trước thật ra cũng không có mấy về chuyện ở nơi đây. Cậu bé vừa hỏi đối với Black thật lạ mặt. Hoặc có lẽ trước kia quen thuộc nhưng lại không có trong trí nhớ của cậu bây giờ. Nói nhiều tất lộ nên vẫn là nói ít nghe nhiều thì hơn.

- Thật là anh sao! ...

- Oa. Anh Black trở về! Anh Black trở về rồi! Mau mau ra đây xem này...

- Đ.. đợi em với... hu hu hu... đợi em với...

- &\$^&***(&\$*(&*(&()*%()@*

Nhìn thẳng nhóc cầm đầu vừa hô vừa chạy, đám lắt nhắt theo sau vừa khóc vừa kêu. Trước mặt giờ chỉ còn đứa bé ngờ nghệch đang khóc lúc này đứng tro tro nơi đó.

Tâm trạng nổi lên chút xíu không tên cảm giác vui vẻ, Black thân hình nhảy xuống lưng Ponyta. Đang lúc cậu muốn tới bế đứa bé trước mặt lên thì cu cậu không hiểu ra sao chợt thụt lùi người lại. Tiếp sau đó trong ánh mắt ngẩn ngơ, có chút buồn cười của Black, cu cậu xoay người chạy nhanh thoăn thoắt vào bên trong. Nào đâu còn dáng vẻ ngờ nghệch nước mắt nước mũi khi này.

Người bé mà chạy nhanh thế không biết!

Dở khóc dở cười. Nghĩ lại cái gì đến rồi cũng phải đến. Tuy rằng nơi đây đối với cậu không có chút kí ức gì đặc biệt, khả năng mối liên hệ luôn không thể chỉ vì thế mà đứt rồi. Khi cần cậu vẫn phải trực diện đối mặt với chúng.

Cũng chính là lúc này rồi.

Black bước chân vào viện trẻ mồ côi. Theo sau là Ponyta lững thững bước đi.

...

- Nói như vậy cháu đã trải qua không ít chuyện bên ngoài rồi.

- Haizzz. Tốt lắm. Điều kiện của viện chúng ta cháu cũng biết đấy. Kinh tế khó khăn, tuy rằng chúng ta vẫn luôn cố hết sức để tạo điều kiện công bằng như những đứa trẻ khác cho các cháu nhưng thật sự là có chút lực bất tòng tâm.

- Mà thôi. Hiện tại cũng không phải là lúc nói chuyện này. Việc của cháu chúng ta đã biết. Ta sẽ viết giấy thông tin thủ tục các thứ giúp cháu hoàn thiện hồ sơ lý lịch. Tiếp đó cháu có thể chính thức trở thành một nhà huấn luyện pokemon thực thụ rồi.

- Tin rằng đã trải qua quang thời gian khó khăn khi trước, đối mặt cuộc sống sau này cháu cũng sẽ vững vàng vượt qua mọi chuyện khó khăn trong cuộc sống.

- Nếu có thời gian nhớ trở lại đây chơi với các em. Nơi này vẫn luôn là nhà của cháu. Khi nào cũng có thể trở về.

- Cố gắng đạt thành tích tốt trong đại hội pokemon sắp tới làm vẻ vang cho viện chúng ta biết không?

- Nếu được cháu cũng là người đầu tiên của viện chúng ta đạt thành tích trong đại hội pokemon đấy.

- Được rồi. Già cả rồi thành ra luôn có chút bệnh thích nói nhiều. Ta cũng không chiếm thêm thời gian của cháu nữa. Tranh thủ ra ngoài chơi, gặp gỡ mọi người đi. Thời gian vừa rồi cháu không ở chúng nó nhớ cháu lắm đấy. Thôi đi đi!

- Vâng... Vậy cháu xin phép.

Black gật gù chào ông cụ viện trưởng rồi rời văn phòng đi ra bên ngoài.

Không có cái gì máu chó tình tiết mất chó khinh người thấp hay làm khó các loại. Trải qua trình bày của cậu, ông cụ viện trưởng rất nhanh hiểu rõ mọi việc. Cũng không có trách cứ việc cậu trốn trại mà đi vân vân. Dù sao ở một thế giới mà trẻ con dưới mười tuổi cũng có thể sở hữu những con pokemon có sức mạnh còn hơn vũ khí nóng, người với người vị thế trở nên cân bằng rất nhiều mà không quá quan tâm tuổi tác.

Đối với đã có rất nhiều pokemon mạnh mẽ bên mình như Black hiện tại, cậu và viện trưởng hoàn toàn là ở hai vị thế ngang hàng khi trò chuyện. Có khác nhau chỉ là tri thức, địa vị, hành động ứng xử của người còn trẻ tuổi và người trưởng thành còn khác nhau khi giao lưu mà thôi. Đây đó đối với Black không là vấn đề. Địa vị đối với hai người đều không mấy quan trọng. Tri thức, hành động ứng xử thì tính toán ra cậu cũng đã trở thành thanh niên lâu rồi không phải.

Thủ tục của một huấn luyện viên pokemon cần thiết sẽ được ông cụ chỉnh lý và nộp cho liên minh pokemon. Việc này Black ngược lại không cần quan tâm nữa. Thật ra mục đích chủ yếu của chuyện này là để tạo hồ sơ tham dự đại hội pokemon sắp tới mà thôi. Chân chính trở thành một huấn luyện viên pokemon đúng tiêu chuẩn trong thể chế của liên minh pokemon ngược lại là sau đó.

Tất nhiên lợi ích là cũng có. Sau khi thân phận chính thức được cấp cậu có thể ăn ở miễn phí tại trung tâm pokemon ở các thành phố cho đến khi 15 tuổi mới thôi. Trước đó muốn làm những chuyện này Black luôn phải bỏ ra không ít chi phí tiền bạc. May là cậu xoay sở được cho tới bây giờ.

Hại cũng không phải không có. Sau này đến độ tuổi thích hợp nếu không đạt yêu cầu khảo sát cậu sẽ gặp phải việc bắt buộc nộp thuế nuôi dưỡng pokemon như đã nói trước kia. Đây tất nhiên là đối với những người muốn định cư cố định phải chịu. Nếu là vẫn sống nay đây mai đó hay hoặc sống ở rừng sâu núi thẳm thì cũng không có ai quan tâm chút tiền kia mà cố tình truy cứu. Ngược lại lớn rồi cũng không thể mãi mãi không lấy vợ sinh con, thành gia lập nghiệp không phải.

Bởi thế đồng thuế nuôi dưỡng cũng hiếm khi mà trốn được.

Tuy nhiên đó là chuyện rất xa xôi sau này. Hiện tại cậu còn cần đối mặt với đám người quen trong viện cái đã.

Có vẻ cũng không đơn giản!!!

...

Thời gian còn lại trong ngày Black đều ở cùng đám trẻ con trong viện.

Ban đầu khá phiền vì bị một đám nhóc vây quanh quấy phá hỏi này hỏi kia khiến vốn đang quen thường sống lang bạt một mình như Black có ít bỡ ngỡ. May là sau đó khi cậu tung đám pokemon của mình ra thì bọn trẻ cũng có mục tiêu mới để hành hạ.

Nhỏ giọng chúc phúc đám pokemon của mình không bị hành hạ quá thảm. Có chút vô lương tâm Black chuyển người đi dạo xung quanh.

Một thời gian sau cậu tìm thấy một vị trí khá tốt để quan sát mọi thứ. Chỗ này là một mỏm đồi cao cao phía sau viện trẻ mồ côi. Ngồi nơi đây không chỉ có thể ngồi đón gió thổi mà còn có thể nhìn ra xa xa toàn cảnh.

Trời xanh mây trắng. Nắng chiều ấm áp. Gió lồng lộng thổi. Black ngồi mà như cảm nhận được tương lai rực rỡ đang ở phía trước. Có chút cảm giác là lạ khi có suy nghĩ như vậy ở một nơi như thế này.

Black hiện tại đã khác nhưng nhớ tới những đứa trẻ đáng yêu khi nãy kia vận mệnh...

Cậu chàng có chút trầm mặc. Nói đầu đây chủ nhân thân thể này trước đó không phải là vì muốn đánh vỡ vận mệnh mà chết nơi hoang sơ đã lĩnh đầy thời. Như cậu hiện tại cũng vẫn là ăn bữa nay lo bữa mai mà thôi. Cuộc sống chẳng dễ dàng gì.

Hiện tại còn có thể sống từ tiền giải thưởng, tiền lương khi trước nhưng nếu tiếp đó đại hội pokemon không kiếm được khoản kha kha để trang trải... như vậy...

...

Kết thúc chương 172.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Thổ lộ tâm tình

- Em quả nhiên đang ở đây!

Một cô gái trẻ tầm tuổi Black đột nhiên xuất hiện sau lưng cậu. Nhìn lại, này là Ricca- chị cả của cả đám trẻ con trong viện. Nhìn nhỏ nhỏ vậy thôi chứ cô ấy tuổi cũng đã mười lăm mười sáu rồi. Chẳng mấy nữa, một hai năm thôi cô cũng giống như những đứa trẻ lớn tuổi trước kia phải rời viện trẻ mồ côi để ra ngoài mưu sinh, tự mình trang trải sinh hoạt.

Có vẻ như trước đó hai người ở trong viện quan hệ rất thân thiết. Đây đó là thông tin Black nghe được từ đám trẻ con khi chơi cùng chúng. Tên của cô cũng là cái tên duy nhất cậu nhớ khi nghĩ về nơi này.

Kỉ ức cuộc sống nơi đây đoán chừng không phải kỉ ức hạnh phúc gì trong suy nghĩ của chủ nhân thân thể này trước kia.

- Chị thấy mấy đứa nhóc nói em đi về phía này nên nghĩ em sẽ tới chỗ này ngồi. Trước kia vẫn thường là như vậy.

Cô ấy tay vuốt tóc mai, giọng nhỏ nhẹ giải thích khi ngồi xuống kế bên người Black. Ánh mắt cô giờ quay về nhìn phía xa xa chân trời.

Cả hai cứ như vậy yên lặng ngắm nhìn mọi thứ.

Có lẽ...

Trước kia họ đều là như vậy đi!

...

- Em còn nhớ ước mơ của mình trước kia không?

Ngồi lặng một hồi lâu, Ricca lên tiếng đánh vỡ trầm mặc. Cũng không đợi Black trả lời, cô gái nói tiếp giống như đang trò chuyện với chính bản thân.

- Khi đó chị cảm thấy em thật ngốc nghếch và hoang đường khi muốn trở thành một huấn luyện viên pokemon.

- Không ai trong số chúng ta có thể làm được việc đó. Chúng ta không có điều kiện được học tập tri thức về pokemon như những đứa trẻ bình thường. Không có ai hậu thuẫn phía sau chu toàn tiền bạc khi đi lữ hành, khi đi thi đấu. Nơi ăn chốn ở, tiền sinh hoạt ở đâu? Ai lo? Ai chuẩn bị?...

- Khi ốm đau bệnh tật giữa nơi đất khách quê người không tiền không người hỗ trợ thì phải làm sao? Dù là đối với người bình thường nghề huấn luyện viên pokemon cũng không hẳn là một công việc an toàn, nó không phải là lựa chọn tốt như bề ngoài. Không ít người mất đi sinh mạng vì nó, mất đi tuổi thanh xuân vì nó mà chẳng thu được gì hay đã chết không chút tiếng tăm ở một nơi nào đó...

Cô gái có hơi dừng lại. Black nhạy cảm nhận ra chút nghẹn ngào trong lời nói. Cậu chỉ có thể trầm mặc ứng đối. Không phải chính là vì thế mà cậu đến được thế giới này hay sao. Cô ấy suy nghĩ cũng không có sai. Ước mơ, đam mê nhìn thật đẹp, thật tuyệt vời nhưng trả giá cho việc theo đuổi ước mơ, theo đuổi đam mê lại mấy ai có thể trả nổi. Nhất là khi vốn đã chẳng có gì!!!

Có lẽ là biết khó mà giấu được cảm xúc, cô gái cũng không che giấu nữa, giọng nói nghẹn ngào mà tiếp lời.

- Một huấn luyện viên khi không có danh tiếng, không có thành tựu thì chỉ là một kẻ ăn bám mà thôi. Đã vậy họ còn phải nuôi nấng pokemon của mình. Chưa kể tới việc họ có thật sự bắt được pokemon nào hay không? Thậm chí những người như chúng ta bắt đầu từ việc có đủ tiền mua lấy pokeball chứa lấy pokemon hay không?

- Đành là các nơi có thể cung cấp điều kiện miễn phí cho trẻ em dưới 15 tuổi nhưng sau đó thì sao? Tương lai thì phải làm thế nào? Để rồi không học vấn

không nghề nghiệp khi đến tuổi phải nộp thuế cho đám pokemon thì phải làm sao? Chẳng lẽ phải sống cuộc đời lang bạt như những kẻ lang thang nay đây mai đó mãi như vậy.

- Chưa kể tôi trở thành một nhà huấn luyện pokemon mạnh mẽ đâu phải chuyện dễ. Làm sao chăm sóc pokemon? Làm sao huấn luyện? Thậm chí làm sao bắt được pokemon mạnh mẽ để huấn luyện...??? Có quá nhiều thứ mạo hiểm không xác định mà những người như chúng ta không thể chấp nhận.

- Ngày mà chị nhìn thấy em vui vẻ nâng niu một con Caterpie trên tay rồi kể cho chị nghe kế hoạch của mình với về mặt đầy ước mơ...

- Em sẽ chỉ chôn vùi tương lai của mình trong cái giấc mộng hão huyền ấy mà thôi. Lúc đó...

- Chị đã nghĩ như vậy đấy! Chị muốn ngăn cản em lại. Không cho em lún sâu vào chuyện đó nữa.

Ricca quay mặt nhìn về phía Black, giọng nói đã không còn ghen ngào nhưng lại có chút xuống thấp.

- Chị xin lỗi! Con Caterpie đầu tiên mà em đánh mất không phải nó bỏ đi mà là vì chị đã lém đem nó vứt đi. Chị... chị đã không dám nói thật chuyện đó với em trước kia... Em không trách chị chứ?

Xoa xoa khoeo mắt, cô gái về mặt ngại ngần nhìn về phía Black. Cho tới khi thấy được cậu gật đầu cô nàng mới an lòng.

Không khí lại yên tĩnh lại. Hai người dường như đều cần chút thời gian tiêu hóa mọi chuyện. Ít nhất bề ngoài là như vậy.

Black lúc này thật ra có chút không tự nhiên cho lắm. Dù sao chuyện về cái con Caterpie kia cậu chẳng nhớ gì cả. Đoán chừng chủ nhân thân thể này cũng tưởng rằng tự mình làm mất nên chuyện này trở thành thứ không quan trọng, mất đi trong kí ức truyền lại cho Black. Lời nói của Ricca đúng là không sai nhưng con đường cậu đã chọn lúc này cũng không vì vậy mà thay đổi. Ngược lại cậu có chút tự tin mình sẽ thành công trên con đường này.

Theo đuổi đam mê cũng đâu là nhất định thất bại không phải sao!

Bên cạnh...

Ricca thu hai chân lại, hai cánh tay cô ôm chặt lấy đôi chân. Tựa cằm lên đầu gối, cô gái nhỏ giọng thủ thỉ.

- Sau khi làm chuyện đó, tuy rằng thấy em buồn bã trong thời gian dài nhưng chị cũng không hối hận. Chị chỉ mong rằng em có thể thay đổi suy nghĩ mà thôi. Chị là chị không nghĩ tới...

- ... Không nghĩ tới sau đó em lại vì làm huấn luyện viên pokemon mà bỏ đi khỏi viện...

Phải mất một lúc lâu cô gái mới nói tiếp.

- Lúc đó chị đã rất hối hận... rất sợ sau đó em sẽ không trở về nữa... lo lắng không biết bên ngoài em sống như thế nào...

- Chị chỉ nghĩ giả mà lúc trước không ích kỉ tự làm theo ý mình, không ngăn cản em làm huấn luyện viên pokemon mà cố gắng giúp đỡ em thì mọi chuyện có lẽ sẽ khác...

- Nếu khi đó chị giúp em, có thể đợi đến lúc chị đủ tuổi rời khỏi viện đi làm còn có thể ngược lại cung cấp tiền cho em đi lữ hành...

Cô gái giọng có chút mơ màng kể lể.

Trời hoàng hôn đỏ thắm, Black nghe lời kể của cô gái bên cạnh mà lòng có chút rung động. Cảm giác có một người con gái bên cạnh yêu thương chăm sóc, thật lòng quan tâm suy nghĩ vì mình luôn khiến người ta cảm động.

Bất giác, Black đưa tay vòng qua vai cô gái, khẽ kéo người con gái quan tâm mình này tựa vào bờ lên bờ vai của cậu.

Có lẽ đối với Ricca mà nói chuyện thật giống như đứa em trai trưởng thành an ủi chị gái mà thôi. Dù cho có chứng chạc trưởng thành sớm nhường nào. Sâu trong thâm tâm cô vẫn chỉ là một cô gái nhỏ, một cô thiếu nữ tuổi mới lớn cần người yêu thương đùm bọc. Trước là cô yêu thương đùm bọc cậu em trai nhỏ, giờ ngược lại là đối phương thành nơi cô tựa vào.

Thời gian nhẹ nhàng trôi. Hai người vai tựa vai nhau ngồi ở nơi đó. Lặng lẽ trò chuyện, mọi thứ như trở lại gần gũi thân thiết như khi xưa.

Dù rằng một người đã thay đổi.

Đêm đó hai người ngủ cùng nhau trên một chiếc giường.

Tất nhiên chỉ là ngủ chung bình thường mà thôi.

Mà mà... những ai đó xuất hiện những ý nghĩ kì quái trong đầu thì tự mình úp mặt vào tường kiểm điểm bản thân đi.

Một buổi tối cứ như vậy trôi qua.

...

Cuộc sống ở viện trẻ mồ côi rất đơn giản.

Ngủ, ăn, học và chơi. Nghe có vẻ thật hạnh phúc dường như đang sống trong thiên đàng. Có điều thật sự là như vậy chăng???

Tuổi lớn! Muốn học tiếp cũng khó khăn.

Điều kiện hoàn cảnh rất nhanh trở nên eo hẹp.

Chơi???

Áp lực tương lai đang đè nặng phía trước. Hiện tại biết chơi gì bây giờ???

Có thật nhiều điều luôn thay đổi khi con người lớn lên. Thiên đàng nhỏ nhỏ cuối cùng vẫn là không đủ sức chứa rất nhiều người, rất lâu dài...

Dù cho thế giới này phúc lợi xã hội có tốt đến đâu cũng có những điều khó mà thay đổi được.

Cuộc sống của...

Những đứa trẻ không cha không mẹ sống bằng tiền phúc lợi xã hội...

...

Ngủ một đêm ở trong viện, sáng hôm sau Black tỉnh lại Ricca đã không biết đi đâu từ bao giờ. Cậu chàng chơi đùa một lúc với đám trẻ con sau bữa sáng. Đợi mãi không thấy Ricca trở lại, xua đi mấy đứa nhóc dám trêu chọc mình và Ricca, Black để lại lời nhắn cho cô chị gái mình mới nhận này rồi rời đi.

Nghĩ lại việc đám trẻ con lại có thể gắn ghép mình với cô chị gái hơn bốn, năm năm tuổi là một đôi vợ chồng. Đây...

Được rồi. Black ngược lại thật ra không có ý kiến.

Nói trở lại, hiện tại cậu cũng không phải là thật rời đi đâu mà chỉ là muốn di chuyển ra ở gần bờ biển cho yên tĩnh. Dù sao sống ở trong viện cũng có chút nhốn nháo vì làm trẻ con. Đối với hiện tại cần chăm chút cho giải thi đấu sau này như Black hiện tại có chút không phù hợp.

Nghĩ nghĩ, dựng lấy một căn nhà gỗ nhỏ ở bên bờ biển cũng là một ý tưởng không tồi. Trước kia không có pokemon chuyện như vậy khó mà làm nổi. Khả năng hiện tại lực lượng đầy đủ cũng không phải không thể làm thành.

Coi như là làm tròn giấc mộng khi còn nhỏ của thân thể này đi.

Ricca nếu biết hẳn cũng sẽ rất vui.

Ừm. Quyết định như vậy.

Và thế là Black mang theo đám pokemon của mình hứng khởi rời đi. Phía sau nơi nào đó trong một tòa nhà, có một người đang lẳng lặng nhìn cậu.

Câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục...

Kết thúc chương 173.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Dấu hiệu lạ

Dựng nhà gỗ nói khó cũng không khó nhưng nếu nói dễ thì thật chẳng dễ dàng gì.

Có rất nhiều chuyện phải làm.

Nơi bờ biển...

Black đầu tiên cần làm chính là chọn một vị trí thật đẹp.

Này thật ra rất dễ dàng. Cậu rất nhanh tìm thấy một vách núi cao cao dựng đứng so với mặt nước biển. Dựng nhà gỗ ở đây hẳn sẽ rất tuyệt. Sáng sớm xem mặt trời mọc. Buổi hoàng hôn ngắm mặt trời lặn. Tầm nhìn thoáng, ánh mắt có thể bao phủ thật xa ngoài khơi. Gió biển lồng lộng thổi...

Tất nhiên nếu trời mưa bão nguy hiểm quá, để an toàn cậu nhất định sẽ trở về trước thị trấn để ở. Vì thế cho nên chuyện dựng nhà cao cao trên vách đá ngay lập tức được cậu quyết định.

Giờ là lúc làm việc!

Làm nhà thì phải có nguyên vật liệu. Đối với dựng một căn nhà gỗ đúng như trong tưởng tượng, Black đoán chừng cậu còn phải chặt không ít cây cối. Và thế là leo lên lưng Ponyta, người và pokemon nhanh chóng tiến đến khu rừng gần nhất chọn vật liệu.

Haizz. Có Ponyta trong đội hình quả nhiên là quyết định sáng suốt nhất của cậu từ trước đến nay.

Tức tốc. Rừng đã hiện ra trước mặt.

Khả năng chuyện chặt cây làm sao giờ???

Nghĩ ngợi trong chốc lát, Black có ý tưởng. Tất nhiên là không giống ở địa cầu dùng rìu hay cưa máy vân vân đi chặt cây. Nơi đây là thế giới pokemon, chúng nó mới là công cụ lao động sản xuất chính vừa thân thiện môi trường lại hiệu quả vô cùng. Hơn nữa cũng chỉ có nơi này chặt cây linh tinh như Black đang làm mới không bị tóm. Nói có chút xa...

Trong lúc Black ngẩn ngơ người suy nghĩ viễn vông, đám pokemon cũng đã chặt được không ít thân cây. Hiệu suất quả nhiên khiến người ta kinh ngạc.

Chỉ thấy Rattata dùng cặp răng sắc bén của mình cực nhanh cắn đứt thân cây, tia gọn cành lá. Này coi như bớt việc nó đi tìm thứ khác cắn cắn để mài răng. Dù cho chỉ một mình Rattata làm nhiệm vụ chặt cây nhưng mấy con pokemon còn lại chịu trách nhiệm dọn dẹp cành lá lại vội vàng làm không xuể. Ponyta ngậm cành cây to kéo đi. Eevee và Dratini phụ trách dùng miệng ngậm kéo cành cây nhỏ. Pikachu cũng dùng hai tay nhỏ xíu giúp sức. Pidgeotto dùng móng vuốt túm đám rậm rạp dính vào nhau lôi đi một lượt.

Ngược lại đối với đồng chí Magikarp và đồng chí Exeggutor không có tay để dùng, cũng không có cánh bay lên giải phóng sức lao động của đôi chân nên Black phải cho nghỉ. Chính cậu ngược lại vì thế không tránh khỏi trở thành cu li kéo đám cành cây còn lại giúp đám pokemon trong khi hai tên kia đứng nhìn.

Mọi việc đang đầu vào đó tiến hành.

Tài liệu chẳng mấy chốc kiếm đủ.

Đến khi cần lôi kéo vận chuyển ngược lại không khó. Nhờ Pidgeotto trở về lấy dây thừng, Black thông qua Ponyta lôi kéo đám gỗ tài liệu dễ dàng đưa trở về nơi cậu tuyển chọn.

Việc dựng nhà rốt cục đi vào công đoạn quan trọng nhất.

Lần này không chỉ riêng Rattata làm việc, Eevee và Pikachu cũng có thể giúp sức một chút.

Theo tính toán của mình, Black mệnh lệnh Rattata cắn ngắn điều chỉnh chiều dài các thân cây to cho phù hợp. Đối với thân cây vừa cũng có thể để Pikachu dùng tuyệt chiêu Iron Tail (đuôi sắt) chém ngang. Tiếp đó đào hố để chôn dựng đứng các cây gỗ chính có thể nhờ Eevee đào đất. Điều chỉnh cây gỗ vào đúng vị trí đã có Pigeotto lôi kéo bên trên, Ponyta và Dratini hỗ trợ trên mặt đất và Exeggutor dùng siêu năng lực điều chỉnh.

Tính đi tính lại cũng chỉ có Magikarp là chẳng có việc gì dù cho nó hào hứng muốn làm vô cùng.

Mềm. Quả nhiên là loài pokemon rác nhất trong các loài. Dù cho có là Shiny Magikarp cũng vậy.

Tất nhiên Black chỉ phàn nàn tí xíu vậy thôi. Cậu vẫn đang chờ tới lúc nông nô ca sừng tháng ngày, Magikarp lật mình biến thành hùng mạnh đây. Và để tránh làm giảm tính tích cực của đối phương. Cậu liền điều Magikarp giúp đỡ Ponyta và Dratini nâng nâng các cây cột gỗ. Dù cho nhìn từ bên ngoài giống như nó đang có tình phá rồi đứng hơn.

Thời gian trôi qua, phủ lên vài bạt lăm đình trần nhà, sửa sang lại mọi chi tiết sau đó Black giờ đã có thể tuyên bố việc dựng nhà kết thúc. Một ngôi nhà gỗ nho nhỏ nghỉ tạm đã được cậu tạo ra. Tuy không ra ngô ra khoai đẹp đẹp gì cho lắm. Có điều thay đổi không khí từ lều trại du lịch sang ở nhà gỗ hẳn hơi cũng không tồi. Cùng lắm ban đêm mở lều du lịch bên trong nhà gỗ này là được.

Trời cũng đã về trưa. Nói vậy cũng nên lúc trở về viện trẻ mồ côi rồi. Buổi chiều có thể mang Ricca tới đây xem xem một chút cũng không tệ.

Mang theo đám pokemon, Black liền như vậy quay trở về.

...

Quay trở lại thời gian lúc buổi sáng sớm...

Địa điểm tuyển đường số 8 công vào phía tây thành phố Saffron.

- Không phận sự miễn vào!

Đây là giọng anh chàng bảo vệ nơi cổng kiểm soát nhắc nhở.

- Làm ơn đi mà~ Cho em qua tí xúu nhá!!!

Đây là giọng nũng nịu của một cô gái trẻ đẹp xinh xắn. Lúc này cô nàng con đang chấp tay giả làm một bộ vẻ mặt đáng thương để cầu xin.

- Không được. Mời đi ra khỏi đây.

Anh ấy vẫn kiên quyết!!!

- Đ- i... M- à... A- n- h... Y- ê- u~

Miệng chúm chím, hai bàn tay tạo hình trái tim. Mắt nháy nháy lém lỉnh ra dấu. Khuôn mặt ửng đỏ đáng yêu... Tất cả đều chỉ vì một mục đích muốn đi vào bên trong thành phố.

Tiếc là...

- Không được! Yêu tinh rút ngay!!!

Anh chàng găm thét sau khoảnh khắc ngỡ ngàng.

- Đợi đã... Ui da... đau quá!!!

Nàng thì bị đá dít bay ra ngoài.

Thật hoài nghi giới tính tên này. Hức!!!

Thật là...

Độc ác vừa thôi chứ! Đàn ông đàn ang gì mà bạo lực như vậy!!!

Blue có chút lầu bầu chỉ trích tình huống mình vừa gặp phải. Không ngờ mỹ nhân kẻ cô thường dùng bao lâu nay luôn luôn thành công hiện tại lại mất linh. Có điều...

Làm sao để vào lại thành phố Saffron bây giờ. Vốn sáng hôm qua cô còn yên ổn ở bên trong. Ai biết rất nhanh thì toàn thành sục sạo đám Rocket xuất hiện. tưởng rằng chúng đang truy tìm mình nên cô nhanh chân chạy đi.

Khả năng chẳng mấy chốc cô mới rõ ràng mình nhầm Thành phố tiếp sau đó bị một bức tường năng lực siêu linh vô hình giống như lần trước cô và Black gặp phải từ chỗ Sabrina. Đây rất có thể là Rocket sắp tiến hành kế hoạch gì đó ở bên trong. Cũng bởi thế mà hiện tại cô ngược lại muốn thật nhanh trở lại bên trong tìm hiểu mọi chuyện. Mỗi tội chưa thành công!!!

Chuyện có vẻ không tốt cho lắm!

Nên làm gì bây giờ???

...

Cùng lúc đó, tại tuyến đường số 6 nơi cổng vào phía nam thành phố Safron.

- Không phận sự miễn vào!!!

Nhìn tên bảo vệ trước mắt dùng giọng thẳng thừng tuyên bố, Green có chút hậm hực rồi đi phòng kiểm soát cổng vào.

Ra tới bên ngoài, nhìn trở lại thành phố Saffron, này cũng là thành phố duy nhất cậu còn chưa đi qua. Đáng nhẽ ra cậu định tới gặp thách đấu một chút leader gym của thành phố này trước khi trở về. Khả năng cả bốn cổng vào đông tây nam bắc của thành phố đều đã bị chặn lại người xâm nhập.

Hắn là có chuyện gì đó kì quái đang diễn ra ở đây!!!

Nghĩ nghĩ, Green tung ra pokeball của mình.

- Charizard!!!!... Fly! (phi hành)

Gọi ra Charizard, ít nhất cậu đã cho nó tập luyện chiêu Fly (phi hành) này không ít thời gian. Hiện tại ngược lại có thể dùng nó giúp cậu trực tiếp bay lên cao thám thính tình hình hư thực bên trong từ trên không trung.

Bay lượn một vòng, một tay dùng máy ảnh chụp lại cũng không thấy gì lạ cả.

- Quái thật!... Ừm???

Một con Jigglypuff không lồ treo lơ lửng phía dưới một cô bé gái. Cô ta mặc một chiếc váy đen, trên mặt đeo một chiếc kì quái ổng nhòm. Nay hình dạng xuất hiện khiến Green có chút ngạc nhiên. Có điều...

- A ha! Gặp phải hoàng tử của em rồi!

- Chào anh! Anh tên gì thế???

Cô gái xuất hiện đúng là Blue có cùng ý tưởng giống như Green, bay lên không trung thám thính tình hình. Cô nàng cũng như thường lệ giờ giọng ngọt xớt chào hỏi ngay lần gặp đầu tiên.

- G...gì thế này???

- Hừm? Cái thái độ nói chuyện...

- ... tốt nhất coi như không thấy à vậy!!!

Hình tượng Blue liền bị cậu chàng định hình rõ ràng trong nháy mắt giao lưu. Cũng không trả lời đối phương, Green điều khiển Charizard lao xuống phía dưới, muốn thâm nhập thành phố từ trên không.

- Ê! Đừng có đi hướng đó! Hướng đó có...

Thấy Green phớt lờ mình mà lao đầu xuống dưới, Blue liền lớn tiếng hô lên ngăn cản. Ngược lại thái độ của cậu chàng như thế nào cô không mấy quan tâm. Lúc này chỉ cần có người hợp sức giúp cô vào trong thành phố Saifron là tốt rồi. Tuy nhiên lời còn chưa nói hết thì Green và Charizard đã đâm sầm vào bức tường vô hình bên dưới.

- Sao không nói trước hả???

Cậu chàng có chút giận dữ quay về hỏi. Blue thì trong lòng cười thầm.

Hừ hừ... ai bảo vừa rồi phớt lờ người ta. Coi như làm bài học giáo huấn nho nhỏ đi.

- Đây là bức tường lá chắn vô hình được tạo ra bởi một con pokemon hệ Psychic (siêu linh).

- Có điều bức tường được tạo ra lớn đến mức có thể bao phủ cả một thành phố lớn như Saffron mà vẫn có hiệu quả cực mạnh như vậy thì phải là xuất phát từ một con pokemon rất hùng mạnh.

Phớt lờ việc trả lời câu hỏi của Green, Blue tháo ra ống nhòm đặc biệt của mình, miệng cất tiếng giải thích. Tất nhiên việc cô suy đoán con pokemon tạo ra bức tường rất có thể là con pokemon lần trước cô và Black gặp phải ở chỗ Sabrina thì cô không nói. Hoặc ít nhất việc này cũng có liên quan tới cô ả kia. Dù sao trong tổ chức Rocket sợ rằng có khả năng làm được chuyện như hiện tại ngoài cô ta thì không còn ai khác rồi.

Green nghe vậy có chút trầm ngâm.

...

Kết thúc chương 174.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Mọi người đã đi đâu???

- Charizard!!!

Hét lên một tiếng ra hiệu Charizard tấn công mạnh vào bức tường vô hình bên dưới. Một đòn Flame Blitz (bão lửa bùng lên) mạnh mẽ xông tới.

- Charrrr!!!!

Tiếc là không có tí hiệu quả nào.

Đang lúc Green suy tư đòn tấn công hệ lửa không có chút tác dụng gì thì tiếng nói của Blue lại lần nữa vang lên.

- Này cậu!

- Tớ không biết cậu muốn vào thành phố Saffron để làm gì. Tuy nhiên lúc này muốn vào được trong đó chúng mình tốt nhất là liên minh đi!!!

Green điều khiển Charizard xoay người bay thẳng, không mấy may phản ứng với Blue. Trong lòng cậu giờ quyết định trở về hỏi thăm ông nội thử xem sao. Có lẽ ông cậu có chút hiểu biết. Hơn nữa đột nhiên trong lòng cậu cũng có chút bất an.

Có thể có chuyện gì đó không may sắp xảy ra!

Phía sau...

Ngơ ngác nhìn đôi phương bỏ đi, Blue đột nhiên có chút nghi hoặc độ hấp dẫn của mình hôm nay là làm sao vậy. Trong một lát thời gian liền đã thất bại hai lần rồi.

Chẳng lẽ chị đây lại đã đến tuổi sắc suy hay sao???

Phi phi... Nghĩ vớ vẩn gì thế. Chị đây vẫn còn trẻ chán cơ mà

Haizzz!!!

Giá mà con trai tên nào cũng ngốc nghếch một cách đáng yêu như tên kia thì tốt rồi.

Blue có chút phiền muộn suy nghĩ.

...

Cùng lúc đó...

Trên đường biển số 21, Red đang cười trên lưng Gyarados lướt sóng mà đi.

Sau khi vượt qua vùng biển này, cậu sẽ trở về tới thị trấn Pallet. Tiếp đó cũng có thể đi trước phòng thí nghiệm của giáo sư Oak xem xem một lát...

...

Trấn Pallet...

Buổi trưa, Black lúc này cười trên lưng Ponyta đã trở về tới cổng viện trẻ mồ côi.

- Mọi người đâu rồi nhỉ???

- Sao im lặng quá vậy!... Này... mới vừa đến buổi trưa thôi mà...

Black trong lòng có chút nghi hoặc. Luôn cảm giác có chuyện gì đó không hay ho đã xảy ra.

Nhảy xuống lưng ngựa, cậu chàng nhanh chân đi tới nơi nhà ăn tập thể. Theo lý thuyết lúc này tất nhiên đám nhóc nghịch ngợm kia phải ở nơi này ăn cơm trưa.

- Kétttt!...

- Có ai không???... Hú uuuu...!!!!

Cửa mở, Black ngạc nhiên khi thấy phòng ăn vắng tanh không một bóng người. Tâm thần chợt cảm giác có chút không yên, cậu cẩn thận tới gần để quan sát kỹ càng hơn.

Mặt bàn, ghế... đều không có dấu hiệu mới vừa được sử dụng xong gì hết.

Này...

- Đi nào Pidgootto! Nhanh đi kiểm tra mọi nơi xung quanh đây!

Black lấy pokeball cho gọi ra Pidgootto đi tìm hiểu tình hình. Cũng may Pidgootto lúc nào cũng đeo sẵn thiết bị ghi hình theo dõi trên người nên cậu cũng không cần chạy đi lấy ba lô vẫn còn để ở nơi phòng ngủ.

- Pidgootto!!!

Kêu lên một tiếng đáp lại, theo Pidgootto bay nhanh rồi đi hoàn cảnh trong viện nhanh chóng hiện ra trước mắt Black.

Dãy phòng ngủ cũng không có một người nào!

Quả nhiên không phải là đám nhóc kia ăn xong sớm đã đi ngủ. Trong lúc này cậu cũng đã đi vào trong nhà bếp thăm dò. Ừm. Không thấy dấu hiệu có người nấu cơm nước cho buổi trưa hôm nay.

Kì quái!...

Sân chơi cũng không có ai!!!

Phòng ngủ của cậu tối qua cũng không thấy Ricca. Ngược lại ba lô của cậu vẫn còn. Phòng cũng không có dấu hiệu có người tiến vào. Black hơi hơi yên tâm

Chúa mới biết nếu làm mất ba lô cậu sẽ điên tiết và đau xót tới mức nào. Black hiện tại quyết định từ giờ đi đâu cũng phải mang ba lô không gian này đi theo. Thật sự là nó quá quý giá đối với cậu rồi. Nếu làm mất chắc cậu quay về thời giải phóng như hồi mới đến thế giới này quá. Cậu cũng không muốn lần nữa trải qua những tháng ngày đó.

Quá uất ức rồi!!

Nói trở về những thứ quan sát trên tất nhiên chỉ là kết luận cậu rút ra qua tầm nhìn của Pidgeotto xuyên qua cửa kính các phòng. Cụ thể chi tiết cũng không hẳn quá chắc chắn.

Chẳng lẽ mọi người đều đi tham gia hoạt động gì đó nên không còn ở trong viện???

Black có chút nghi ngờ trong lòng.

- Pidgeotto, qua phòng của viện trưởng nhìn xem.

Hình ảnh trong phòng viện trưởng rất nhanh lại xuất hiện. Cửa sổ gian phòng không đóng, Pidgeotto dễ dàng chui vào bên trong.

Một tờ giấy ghi chữ viết gì gì đó thành linh xuất hiện trên màn hình cùng một chiếc máy phát hình cũng được đặt bên cạnh trên bàn làm việc. Theo Pidgeotto điều chỉnh ống kính, Black rõ ràng nhìn thấy nội dung dòng chữ ghi bên trên.

Gửi đến Black của trấn Pallet!

...

- Ponyta!

Trong lòng lo lắng, Black lần này cho gọi ra Ponyta, cả hai chạy vội đến vị trí phòng viện trưởng.

Vừa xông vào bên trong phòng, Black nhạy cảm phát hiện ra bên trong phòng có chút dấu vết xô xát từng diễn ra. Dù cho là rất nhỏ!

Cầm lấy máy phát hình trên bàn, Black bật nút khởi động của nó. Một màn hình ảo xuất hiện trong không khí. Khuôn mặt một người cậu khá quen thuộc hiện lên trong tầm mắt.

- Hello! Bất ngờ không nhóc???

- Ta đã rất ngạc nhiên vì thằng nhãi con như mi lại có thể sống sót sau đòn tấn công khủng bố đó của Zapdos lần trước. Tuy nhiên ông mày đây cũng rất không hài lòng vì những chuyện mi đã làm ra thời gian gần đây...

Trắng trợn nhe răng, khuôn mặt âm trầm. Người nói chuyện trên màn hình ảo chính là trung úy Surge, kẻ mà Black từng suýt chết dưới tay hắn tại thành phố Vermillion. Cũng là lần đầu tiên sau khi đến thế giới này cậu cảm thấy cái chết lại cách gần mình đến thế.

Một lần thảm bại hoàn toàn!

Tuy rằng có chút tâm lý bóng ma khi gặp phải Surge trên màn hình, có điều Black rất nhanh bình tĩnh lại. Cậu đã trải qua cũng không ít chuyện. Tính ra đã xưa đâu bằng này. Sẽ không tới mức vừa nhìn thấy hình ảnh của Surge liền vì thế mà co vùi.

Giờ nhìn kĩ, Black liền thấy phía sau lưng Surge trong màn hình bất thành linh chính là viện trưởng đang bị trói chặt trên ghế, miệng bị nhét vải trông khá cực khổ. Khung cảnh ngược lại cũng đúng là khung cảnh trong căn phòng này. Nói vậy đám Rocket đã đột nhập vào đây không chế viện trưởng, theo đó đoán chừng mọi người trong viện cũng dữ nhiều lành ít.

Chỉ thấy Surge thân nhiên nói tiếp.

- Biết không thằng lòi?

- Thằng nhãi con như mi thoát chết làm ông đây mất hết mặt mũi trước mặt ông chủ một đoạn thời gian dài. Đã thế ta còn bị hai tên đồng cấp còn lại chế

giấu không ít. Tất nhiên...

- Sau đó nhóc xử lý chuyện của hai tên kia cũng rất khá. Khà khà... Ít nhất không thẹn là kẻ có thể thoát chết khỏi bàn tay ta...

- Chỉ có điều ông mày cũng không có phần thưởng cho thằng lỏi như mi.

Surge nói mấy câu cuối với vẻ mặt khoái trá. Black cũng nghĩ tới việc mình từng làm đối với hai tên đồng cấp Surge nói tới hẳn là Koga và Sabrina. So sáng quả nhiên là càng về sau người gặp cậu lại ăn thiệt thòi càng nhiều. Đúng là để cho Surge ngược lại trở thành người có biểu hiện tốt nhất.

Surge đột nhiên chuyển giọng âm u, vẻ mặt đe dọa.

- Hắc! Nói chuyện tám nhăm đến đây kết thúc.

- Nhóc con hãy nghe đây! Hiện tại tất cả người trong viện mồ côi của mi cùng người trong thị trấn Pallet này đều đã bị chúng ta bắt giữ. Nếu muốn cứu đám bọn họ ra ngoài thì mi cần đến thành phố Saffron đập đầu cầu chực cái xin chúng ta tha thứ. Chui ống quần hình phạt các thứ ta có thể làm chủ tha cho miễn chịu tội.

- Tất nhiên mi cũng có thể không làm như vậy. Có điều đến lúc đó hậu quả liền tự mi gánh vác.

- Đây là cái giá phải trả cho việc phá rối hành động băng Rocket mà mi trước kia gây ra.

- Hừ hừ... Hẹn gặp lại tại Saffron!

- Chúng ta sẽ không chờ đợi lâu đâu. Vì thế...

- Đừng đến muộn!!!

Hình ảnh vụt tắt với vẻ mặt cười tà tà của Surge.

Văn phòng chợt tĩnh lặng đến tiếng kim roi cũng nghe thấy được. Rocket phản công cuối cùng đã lộ ra nguyên hình!

Black khuôn mặt giờ thâm trầm.

Chuyện này cũng không dễ làm a!!!

...

Một lát sau...

Pidgeotto đi đầu bay vòng quanh thị trấn tìm hiểu tin tức. Lần này thám thính lướt qua quả nhiên mọi chuyện đúng như lời Surge đã nói trong đoạn hình ảnh ghi hình.

Tất cả người trong thị trấn đã biến mất không thấy bóng dáng.

Đột nhiên, Black phát hiện Green cười trên lưng Charizard đang vội vàng bay đi đâu đó. Lòng có chút tò mò, cậu chàng liền ra lệnh cho Pidgeotto cẩn thận theo phía sau.

Tuy rằng một con Pidgeotto bay đơn lẻ trên bầu trời của thị trấn là điều khá quái dị. Dù sao thường thì Pidgeotto hay xuất hiện theo đàn ở trong rừng rậm hơn. Bay lẻ như vậy cũng chỉ có Farfetch'd mới hay làm.

Khả năng Green cũng không nghĩ tới có người sẽ theo dõi mình nên không phát hiện ra Pidgeotto đang đi theo.

Chốc lát tiếp sau đó, một căn nhà bị phá vỡ một bên mặt tường và một phần nóc nhà xuất hiện trong mắt Black. Nhìn nhìn, cậu dễ dàng nhận ra đây là vị trí phòng nghiên cứu của giáo sư Oak.

Ừm. Tuy chưa đến lần nào nhưng vị trí của nó cậu đúng là biết rõ. Gần tương tự như viện trẻ mồ côi nằm dưới chân núi cách xa khu dân cư, phòng thí nghiệm của vị giáo sư này cũng nằm độc lập mép ngoài xa xa thị trấn một đoạn. Nguyên nhân có thể là vì có diện tích rộng để sinh sống cho đám pokemon mà giáo sư Oak đang nghiên cứu đi.

Nhìn phòng thí nghiệm hiện tại giống như vừa trải qua một trận chiến không nhỏ. Tuy không rõ lắm nguyên nhân nhưng Black đoán chừng giáo sư Oak khả năng cũng bị đám Rocket tóm đi luôn rồi.

Nói như vậy...

Nhìn Red và Green bên trong tàn tích phòng thí nghiệm hình như đang cãi nhau.

Có lẽ lần hành động này cũng không phải chỉ riêng mình cậu đi đối phó với Rocket.

Một tin tức không tồi!

Black miệng cười cười. Có khi cậu chưa chán cần phải ra tay cũng không biết chừng. Tâm lý nghĩ vậy cũng thoải mái hơn nhiều.

Người tất nhiên cần phải cứu, khả năng lúc này nghĩ tới phải cùng lúc đối phó bộ ba thủ lĩnh Rocket cùng một lúc khiến cậu đúng là có chút run run.

Còn chưa nói tới dưới tay đám bọn chúng biết bao nhiêu là thành viên Rocket khác. Thành phố Saffron tin rằng giờ nguy hiểm không kém với đám rồng hang hồ là mấy.

Hiện tại có người giúp sức thì dễ làm hơn nhiều. Hơn nữa...

Cậu vẫn có thể như trước đó tính toán gửi tin cho đám bạn bè thủ lĩnh gym trước kia cậu quen để yêu cầu bọn họ hỗ trợ cứu người. Tin rằng làm vậy cũng có thể tạo được một lực lượng trợ giúp không nhỏ để giải cứu mọi người trong thị trấn.

Nghĩ là làm. Nhìn thấy Green cười Charizard rời đi, tiếp đó Red gọi ra một con Aerodactyl bay đi nốt. Đây...

Ngồi trên lưng Ponyta chạy đi Black có chút thật hâm mộ hai tên kia. Không biết bao giờ cậu mới có thể như bọn họ tùy ý cười pokemon bay đi bay lại tự do trên bầu trời đây.

Mềm. Cười Ponyta tuy rằng không tệ, có điều di chuyển trên mặt đất luôn có chút địa hình bị hạn chế. Tốc độ cũng so ra kém di chuyển bằng đường thẳng trên không trung.

- Mềm. Bao giờ Pidgeotto mới tiến hóa thành Pidgeot nhi!!!

Black lắc đầu lên tiếng than thở.

Có điều cậu chàng cũng không biết rằng lời nói của mình truyền qua thiết bị lọt vào tai Pidgeotto đang ở nơi phương xa. Ánh mắt của nó cũng vì thế nhìn về phía Charizard và Aerodactyl cũng trở nên bất đồng.

Có thứ gì đó đang thiêu đốt trong đôi mắt!

...

Kết thúc chương 175.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Đến Saffron

Theo kế hoạch Black cần nhanh nhanh chạy tới bờ biển rồi nhờ Pikachu giúp đỡ chèo cậu đi tới thành phố Saffron qua eo biển. Cũng chỉ có con đường này mới là con đường ngắn nhất cậu có thể lựa chọn. Khoảng cách tuy rằng xa hơn đi bằng đường hàng không, tiếc là hiện tại Black cũng chỉ có thể làm như vậy.

Đám huấn luyện viên có pokemon biết Fly (phi hành) thật thích. Đây ngang với bên người lúc nào cũng mang theo một chiếc máy bay riêng. Cũng vì thế mà đối với bọn họ việc muốn di chuyển từ nơi này đến nơi kia trên Kanto trở nên nhanh chóng và thuận tiện rất nhiều.

Để tranh thủ đuổi kịp hai người bạn đồng hành, không để mình tới nơi quá muộn Black liền thúc giục Ponyta thật nhanh chạy tới trạm chuyển phát tin tức trong thị trấn.

Ở viện trẻ mồ côi đúng là cũng có máy chuyển phát thông tin, khả năng Black kiểm tra lại thấy không biết lý do vì sao chúng đã không còn hoạt động. Cũng chính vì thế cậu đành phải chạy tới nơi trạm chuyển phát trong thị trấn mới có thể trực tiếp truyền thông tin đến các gym được. Đây cũng là cách những người khách du lịch tới địa phương mới thường quen dùng.

Nếu ở những thành phố khác có thể làm việc này qua trung tâm pokemon, tiếc là ở thị trấn Pallet quy mô nhỏ nên không có xây dựng. Thậm chí nơi này thị trấn cũng không có thực hiện bởi cảnh sát Jenny mà theo truyền thống do người dân tự thành lập tổ chức tự quản.

Lực lượng bảo an vì vậy yếu hơn các nơi thành phố khác nhiều. Tuy thế từ trước đến nay hình như vẫn chưa xảy ra chuyện như hôm nay bao giờ. Dù sao nơi đây thật đúng không có thứ gì đặc biệt đáng để cho người ta mơ ước.

Hiện giờ khả năng cao nơi trạm chuyển phát thông tin cũng không có người điều khiển, có điều Black đơn giản chỉ muốn dùng thiết bị liên lạc ở đó để truyền tin tới đám leader gym cậu quen biết mà thôi. Đoán chừng cậu có thể tự làm được. Cần phải làm xong việc này Black mới có thể yên tâm hội ngộ cùng đám thành viên băng Rocket ở Saffron.

Chuẩn bị kĩ càng trước khi làm việc cũng là một bí quyết để giành chiến thắng.

...

Đến trạm chuyển phát thông tin...

Không ngoài dự liệu của Black, không có nhân viên nào còn ở nơi đây. Các thiết bị máy móc cũng không hoạt động. Có lẽ họ đều bị đám Rocket bắt giữ cả rồi đi. Nay Black đành phải mất một lúc lâu mới tự mày mò tìm hiểu làm rõ làm sao để truyền tin đến mấy leader gym cậu quen.

Tiếp sau khi truyền phát video tin tức sau, không chờ phản hồi Black lập tức điều khiển Ponyta nhanh chóng rời đi. Thời gian xuất phát của cậu đã chậm khá nhiều so với hai kẻ đi phía trước kia rồi. Hiện tại cần nhanh nhanh đuổi theo máy ra mới kịp.

...

Thời gian trôi qua, Green và Red đang theo đường hàng không đuổi tới Saffron, Black cũng theo đường biển truy đuổi hai người gấu gao. Trong lúc này tin tức Black gửi đi cũng khoanh khắc tới tay các leader gym phe chính nghĩa.

Misty, Erika, Brook cùng với thành viên tổ chức của họ nhanh chóng họp và đưa ra hành động ứng đối.

Một cuộc tấn công chớp nhoáng đối với trụ sở băng Rocket ở Saffron tức tốc được thành lập và tiến hành thực hiện theo ngay sau hành động của ba người thiếu niên.

Một cuộc tổng tiến công bởi vậy chính thức bắt đầu...

...

Hơn ba giờ chiều, ló vào phía tây thành phố Saffron.

- Charrrr!!!

Charizard thân hình bay lượn trên không trung, hiện tại đang phóng lửa tấn công mạnh vào bức tường bảo vệ vô hình bên dưới. Tiếc là không có hiệu quả gì.

- Vòng bảo vệ này vẫn mạnh như lúc trước...

- Nó quá lớn! ... Nếu là do một pokemon đã tạo ra nó...

- ... thì mình nên tìm điểm yếu nhất của nó...

- Ủm?... Có thể là ở trên đỉnh cao nhất!

Green nhỏ giọng lầm bầm. Cậu đã bay đến đây được không ít thời gian. Tuy nhiên sau một hồi thử nghiệm cậu thất vọng phát hiện bức tường bảo vệ này so với hồi sáng cậu gặp cũng không chút suy yếu mấy. Cũng không biết bức tường này năng lực duy trì bao lâu. Có điều cậu chắc chắn không thể chờ đợi như vậy cho đến khi nó tự biến mất.

Green điều khiển Charizard bay lên cao cao trên không trung. Cậu muốn chứng thực một chút suy đoán vừa rồi của mình.

Cùng lúc gần đó Red cũng đang nỗ lực thử phá hủy bức tường vô hình.

- Hyper Beam (tia hủy diệt)

Aerodactyl theo mệnh lệnh của Red tấn công mạnh về phía bức tường phía dưới. Kết quả cũng không tốt đẹp hơn Green tí nào. Bức tường vẫn y nguyên không sụt mẻ. Nay cũng là lần đầu tiên Red bắt gặp việc phải chiến đấu với một thứ nằm chết dí một chỗ mà sức phòng thủ vô địch như vậy.

Cậu giờ có chút bó tay bó chân không thói quen.

- Không xi nhê gì cả!!!

- Chẳng lẽ Green đã đúng khi nói không có cách nào vượt qua bức tường này???

- Thật đáng ghét...

Red bực bội phàn nàn.

Ngày hôm nay cậu cũng gặp phải đủ chuyện không may. Vốn dĩ trưa nay trở về thị trấn Pallet bắt gặp khắp nơi vắng tanh không một bóng người đã thấy xui rồi. Tiếp sau đó đến thăm giáo sư Oak hỏi thăm thì lại bị một con pokemon dùng thôi miên đóng giả giáo sư để tấn công cậu. May mà có Ivysaur trợ giúp mới làm nó lộ ra nguyên hình.

Ai dè đang lúc cậu muốn làm mọi chuyện ra ngô ra khoai thì một bà chằn thành viên băng Rocket từ đâu chui ra. Cô ta dùng ảo ảnh mê hoặc cậu, thậm chí thân nhiên thừa nhận con pokemon thôn miền tấn công cậu là do cô ta sai phái.

Thật phách lòi!!!

Đã vậy bà chằn này còn báo cho cậu chàng biết giáo sư và mọi người đã bị bọn chúng tóm cổ và yêu cầu cậu đến thành phố này nếu muốn giải cứu mọi người.

Chuyện đã vậy sau đó Green còn xuất hiện thông báo băng Rocket đã khống chế thành phố này chờ đợi bọn cậu sa lưới. Đây đáng giận nhất là gặp Eevee của bản thân mình nhất tích tên Green ngu ngốc lại đổ lỗi rằng chính vì cậu mà băng Rocket mới tấn công giáo sư Oak và mọi người trong thị trấn. Tuy rằng Red bản thân cũng có chút tin tưởng chuyện này bởi lẽ Eevee chính là pokemon trốn thoát sau khi bị đám Rocket kia làm thí nghiệm. Băng Rocket rất có thể vì muốn thu hồi thí nghiệm phẩm mà đến Pallet tấn công.

Khả năng Green cáu kỉnh yêu cầu cậu tránh xa không tham gia giải cứu mọi người thì thật quá đáng!!!

Ngoài ra còn cái thái độ không quan tâm Rocket mua bán hay làm thí nghiệm trên pokemon vân vân...

Thật không thể chấp nhận được!

Cũng vì những chuyện này mà dù cho hai người khi đó khắc khẩu cãi nhau. Dẫn tới lúc này dù cùng đến bên ngoài Saffron nhưng cả hai cũng không có ý định hợp tác. Tất cả vẫn là bằng bản sự của chính mình tìm cách tiến vào bên trong đi.

- Ừm... Đợi chút!

- Có thể nó chỉ chắc chắn ở phần dưới còn phía trên thì...

Dù cho mỗi người một ngã nhưng thứ Green nghĩ ra được thì Red cũng không có gì không thể.

- Lên nào Aerodactyl!

Red và pokemon của mình cũng khởi hành bay lên trên cao.

Khoảnh khắc sau...

- Đừng có bắt trước tớ!!!

Green bức bối hét lên về phía Red khi hai người phát hiện họ cùng lúc cưỡi pokemon bay lên trên đỉnh bức tường bảo vệ.

- Ai bắt trước ai???

Red lớn tiếng phản bác. Cậu còn chưa kịp trách cứ trước đây này.

- &*@&*\$^&^*(%&*(

Hai người thậm chí vì vậy hơi ngừng lại việc bay lên cao mà quay sang cãi nhau.

Cách đó xa xa...

Blue chứng kiến hai anh chàng ồn ào cãi nhau mà lém lỉnh cười.

- A ha!... đúng là như chó với mèo ấy nhỉ???

- Mà mà... đều là thú vị người quen cả này!!!

...

Thời gian trôi qua...

- Charizard Flame Blitz (bão lửa bùng lên)

- Aerodactyl Hyper Beam (tia hủy diệt)

Hai âm thanh đồng thời vang vọng. Hai con pokemon làm theo mệnh lệnh tấn công về phía bức tường bên dưới. Những tiếng ầm ầm vang lên nhưng hiệu quả như trước. Bức tường vẫn không nứt mẻ tí nào. Green và Red thoáng nhìn nhau rồi cùng lúc hừ nhẹ, quay phắt đầu điều khiển pokemon rời đi.

Trên, dưới, giữa... tất cả đều có sức mạnh như nhau.

Phương án tấn công từ trên cao tất nhiên cũng tuyên bố thất bại. Đối thủ dù sao sẽ không có để lộ khuyết điểm đơn giản như vậy cho bọn họ phá giải.

Tuy nhiên...

- Xem ra không có cách nào phá bức tường bảo vệ bằng sức mạnh vật lý. Có điều...

- Đòi lúc không nhất thiết là phải dùng sức mạnh mới làm được việc.

Green miệng hơi mỉm cười. Gặp Charizard đã hạ cánh xuống đất, cậu chàng liền nhảy xuống đất rồi tung Golduck ra ngoài.

- Golduck! Tìm hiểu tình hình bên trong bằng Confusion (sóng niệm lực).

Thấy Golduck hai mắt nhắm lại bắt đầu hoạt động, Green giờ lắng lắng đứng phía sau chờ đợi.

Hiện tại Golduck cần dùng năng lực sóng niệm lực của mình quét từ bên ngoài vào trong, cố gắng tìm ra huấn luyện viên hoặc chính bản thân con pokemon tại nên bức tường này. Tin rằng hiện tại vẫn phải có sóng liên hệ nào đó giữa bức tường tạo bằng năng lực tâm linh này và con pokemon đã tạo ra nó để duy trì bức tường tồn tại. Golduck có thể lợi dụng sóng niệm lực của mình liên hệ tới đoạn sóng này để tìm ra chính xác vị trí của đối phương.

Tiếp theo đó chính là để Golduck kết nối suy nghĩ với pokedex chuyển thông tin nó nhìn thấy thành hình ảnh trên pokedex để mình quan sát.

Hình ảnh trên màn hình pokedex đang được tạo dựng.

Đang chờ...

- Rúp!

- Mr. Mine!!!

Hình ảnh rõ nét giờ được truyền về. Một con Mr. Mine xuất hiện trên màn ảnh. Bên cạnh nó thoáng qua hình ảnh hai tên thanh niên mặc đồng phục Rocket. Chúng đang đứng trước cổng ngôi nhà cao tầng nào đó.

- Vậy thì đây chắc hẳn là chiêu Light Screen (bức tường ánh sáng).

Green giờ coi như biết thứ mình phải đối đầu là gì. Dù sao biết tạo tường chắn vô hình pokemon cũng không phải số ít. Loại tuyệt chiêu có thể làm ra cũng không thiếu. Tuy nhiên giờ nghĩ lại đúng là chỉ có Mr.Mine mới có đủ năng lực chuyên môn để tạo và duy trì một bức tường bảo vệ vô hình không lồ như vậy. Hơn nữa quan trọng nhất là nó đủ vững chắc.

- Chúng đang ở trong tòa nhà trung tâm. Ít nhất giờ mình cũng biết vị trí của kẻ địch!

Green giờ có chút dăm chiêu hành động tiếp theo cậu nên làm gì.

...

Kết thúc chương 176.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Tiến vào

Trên không trung...

- Khi thật!... Tên Green ngu ngốc đó hình như đã có tiến triển gì rồi!

- Đáng ghét!!!

Tương tự đang muốn hạ xuống mặt đất sau một hồi oanh tạc bức tường không thành công, thấy Green tiến triển thuận lợi Red không khỏi có chút khó chịu trong lòng.

- À phải rồi!... Có vậy mà mình quên không nghĩ ra!!!

- Pikachu! Dùng Substitute (bóng dáng phân thân).

Vội hạ xuống mặt đất, Red nhanh tay cho gọi ra Pikachu rồi sai nó dùng tuyệt chiêu Substitute tạo ra bóng dáng phân thân.

Vòng bảo vệ cuối cùng chỉ là để chặn lại vật thể thực tế mà thôi. Đối với bóng dáng phân thân của Pikachu thì nhằm nhò gì.

- Khà khà... vòng bảo vệ này chẳng là gì với bóng dáng phân thân của Pikachu cả. Nhìn mà xem này Green ngu ngốc!!!

Red giờ có chút hăng hái gọi nhíp với Green. Có điều...

Lập tức cậu chàng lại gặp khó vì không tìm được kẻ địch.

Tiếp đó cậu nên làm gì bây giờ???

...

- Này hai anh chàng đẹp trai!

Một giọng nói thình lình toát ra khiến cả Red và Green giật mình quay đầu lại.

Phía sau họ, Blue đang dùng tay chống cằm, ngồi vắt vẻo trên người Jigglypuff nhìn về phía hai người. Thấy cả hai quay lại chú ý mình cô nàng liền nói tiếp.

- Tớ có lời khuyên nho nhỏ dành cho hai người nhé!

- Một cây làm chẳng nên non, hai cây chụm lại vào trong dễ dàng~

- Đây cũng không phải chỗ để hai chàng ganh đua với nhau đâu nhé!!!

Blue mỉm cười, tay trái vung vung giờ ngón trỏ đắc ý nói.

- Ca... cái quái gì chứ! Cô có tí học hành nghiêm chỉnh gì không vậy??? Ca dao tục ngữ mà lại đọc thành ra như vậy à!!!

Đây là phản ứng của Green.

- Sặc!... Sao cậu lại có mặt ở đây???

Đây là phản ứng của Red.

Tuy nhiên, quay mắt nhìn bức tường chắn trước mặt, hai người trong lòng không thể phủ nhận Blue vừa nói là chính xác. Mọi chuyện sẽ nhẹ nhàng nhanh chóng hơn nếu hai người họ hợp tác với nhau. Bởi thế...

- Vậy thì Red! Tớ có thể để Golduck gửi vị trí của kẻ địch cho Pikachu!

Green lên tiếng trước.

- Tốt!

- Nếu vậy phần còn lại hãy để Pikachu xử lí!

Đây là Red trả lời.

Hai con pokemon của hai người ánh mắt liếc nhìn trao đổi với nhau.

- Golduck!

Theo giọng nói của Green vang lên, Golduck giờ tay phóng ra một luồng sóng thông tin truyền cho Pikachu phân thân.

- Golduck sẽ truyền cho Pikachu vị trí của kẻ địch mà nó tìm được.

Green lên tiếng thông báo.

- Được. Vậy giờ đến lượt Pikachu hành động.

Red khòe miệng mỉm cười đáp lời. Về mặt đầy tin tưởng.

- Kẻ địch đang di chuyển vị trí. Golduck, nhanh thông báo cho Pikachu!

Thấy trên màn hình Mr.Mine di chuyển vị trí, Green lập tức truyền đạt mệnh lệnh. Golduck theo đó phát một luồng sóng truyền tới Pikachu phân thân ở

bên trong.

Rất nhanh, Pikachu phân thân và Mr. Mine gặp mặt.

Pikachu ánh mắt tự tin, ngược lại Mr. Mine đột nhiên có chút nhớ tới chuyện lần trước nó cũng bị một con pokemon y hệt như vậy đánh bại. Trong lòng...

Đột nhiên có chút bóng ma nha!!!

...

- Mr. Mine đang biến mất!

Red cũng giống như Green đang quan sát hình ảnh Golduck truyền tới. Thấy Mr. Mine trên màn hình đột nhiên biến mất cậu không nhận được liên lạc thốt lên.

- Bình tĩnh!

- Golduck! Tiếp tục đi!

Green ngược lại vẫn rất trấn định. Năng lực của Golduck ở nơi đó. Chỉ cần bức tường chắn còn tồn tại thì đối phương không trốn thoát được Golduck tìm kiếm.

Khoảnh khắc, chỉ thấy Mr. Mine thân hình liên tục lấp lóa. Có thể nó muốn dùng cách này để Pikachu không tìm ra vị trí của nó để tấn công. Tuy nhiên có Golduck trợ giúp, hành động của Mr. Mine chỉ là vô ích. Thời khắc xác định rõ vị trí của Mr. Mine, Pikachu thân hình lập tức lao tới.

- Tấn công nào!

- Thunder Bolt (mười vạn volt)

- Xẹt... xẹt... xẹt...

- Rầm!

Một đòn Thunder Bolt (mười vạn volt) chính diện nện lên người Mr. Mine khiến nó ngã rầm xuống đất.

Không phải nó không mạnh, chỉ là cần liên tục duy trì bức tường vô hình khổng lồ bao quanh thành phố khiến nó không còn dư lực để chống đỡ. Lần trước là như vậy, hiện tại cũng không khác là mấy.

Thật xui xẻo!!!

...

Mr. Mine ngã xuống. Bức tường bao quanh thành phố Saffron cũng vì vậy biến mất ngay lập tức. Green lập tức sốt ruột lao vào bên trong. Red thấy vậy cũng không cam lòng nhanh chân đuổi theo phía sau.

- Này này... Đợi đã! Làm gì mà như ma đuổi thế!

Vừa chạy Red vừa không quên phản nản.

Tên Green ngu ngốc này! Hấp ta hấp tấp như vậy không chừng ăn quả đắng cho mà xem.

Xa xa phía sau bọn họ, Blue nhìn bức tường chắn hủy bỏ mà mặt hí hửng.

- Hi hi. Mình giỏi thật! Chỉ nói nói đôi câu mà cũng có thể phá được cả bức tường rào khổng lồ.

- Trâu bò húc nhau Blue được lợi!

- Sao trên đời lại có người vừa xinh vừa thông minh như mình nhỉ??? Thế giới quả nhiên quá bất công!!!

Miệng cười tủm tỉm, cô nàng liên tục lút chuồn êm theo vào bên trong thành phố. Lần này nói không chừng nhân lúc các bên đánh nhau bản thân liền ngụy trang đắc lợi thực hiện luôn mục đích mới được. Coi như là trả thù một phần giúp tên ngốc kia đi. Bản cô nương đúng là quá thiện lương, quá tốt bụng rồi. Blue có chút đắc ý thầm nghĩ.

Xa xa trên đầu cô nàng, một con Pidgeotto đang bay vòng vòng thu hết hình ảnh mọi chuyện đã diễn ra ở nơi này.

Black cũng đang đến gần!

...

Bên trong trung tâm thành phố Saffron, tòa nhà trụ sở công ty Silph.

- Wow! Tòa nhà này đẹp đấy. Cậu chắc đây là trụ sở của Rocket chứ Green???

Red lên tiếng hỏi Green đang ở phía trước. Lúc này hai người họ đã leo tới tầng hai của tòa nhà mà lại chẳng phát hiện được chút gì. Green khi này lại tin tưởng chắc chắn đây là trụ sở của băng Rocket nên cậu không thể không hỏi lại một lần.

- Đây là nơi Golduck đã tìm thấy Mr. Mine đầu tiên. Nó là trung tâm của thành phố với đường lớn ở bốn mặt. Khi bức tường chắn vẫn còn đó từng thấy thành viên Rocket canh giữ ở nơi đây...

- Nói gì thì nói nơi này vẫn là đáng nghi ngờ nhất. Trước hết hãy tìm kĩ cả tòa nhà đi rồi hãy tính!

Green ánh mắt nhìn ngó xung quanh đồng thời giải thích suy đoán của mình. Thực tế đã chứng minh hai người hợp sức thì hành động giải cứu ông nội cậu và mọi người ở thị trấn cũng sẽ dễ dàng hơn. Cái ý tưởng một mình hành động lúc mới gặp mặt Red ở phòng nghiên cứu của ông nội đã bị cậu vứt đi sau đầu.

Tất nhiên nghĩ là nghĩ như vậy như Green cũng sẽ không nói ra.

- Á!!!

Tiếng hét lên của Red phía sau làm Green giật mình quay đầu lại nhìn. Dưới chân Red lúc này thỉnh thoảng xuất hiện một chiếc hố to đem hoắm. Một viên gạch to dưới sàn ở vị trí trước đó đã biến mất từ bao giờ.

- Red!

- Green!

- Phập!!!

Green vội đưa tay muốn kéo bạn đồng hành lên. Red cũng đồng thời giơ tay muốn tóm lấy. Tiếc là một mũi tên bắn thẳng cắm sát nơi nền nhà dưới chân khiến Green thân hình bần năng hơi dừng lại. Red cũng vì vậy và chính thức rớt xuống hố. Có lẽ là đã rơi xuống tầng một rồi.

Chẳng lẽ đối thủ muốn tách hai người bọn họ để xử lý từng người một???

- Chào mừng đến với địa ngục!!!

Giọng nói của một người đàn ông đột ngột vang lên.

- Scyther Splash (tốc chém)!

Scyther ra đòn ngay khi tiếng nói vừa xuất hiện, Green thậm chí giữ nguyên tư thế đứng chưa cả quay đầu để đánh lạc phán đoán của kẻ địch. Một đòn đánh được cậu chuẩn bị từ lâu. Chỉ cần hơi có động tĩnh là lập tức tung ra làm đòn phủ đầu. Dù sao cũng là đột nhập vào hang ổ đối phương, Green tin chắc kẻ địch vẫn đang quan sát hai người bọn họ từ một nơi nào đó.

Đòn tấn công của Scyther có thể coi như là cơ hội hiếm có để cậu lật ngược thế cờ. Tuy nhiên...

- Ngươi cũng khá đấy!

Giọng nói bình tĩnh không chút nộ nóng khiến Green cảm thấy bất an. Sau đó cũng chính là lúc cậu quay người nhìn rõ tất cả.

- Chọn cách tấn công trước khi phát hiện kẻ địch. Năng lực cũng coi như không tệ lắm.

Người đàn ông tiếp tục dùng giọng bình thản chậm chậm nói chuyện.

- Grimmer???

- Ngươi là kẻ ở tháp pokemon tại thị trấn Lavender!

Người xuất hiện đúng là Koga, cũng chính là kẻ Green và Red từng đối đầu ở tháp pokemon tại thị trấn Lavender. Khi ấy người dân ở đó đồn rằng tháp bị ma quái bao phủ khiến không ai dám tới gần, đám pokemon sau khi chết cũng mất đi nơi chôn cất. Chính là khi Green tiến đến điều tra lại bị Koga dùng pokemon ma Gasty thôi miên điều khiển. Cũng may cậu không có như những người khác chết mất xác luôn mà sau đó được Red tiến tới cứu giúp. Hai người cũng hợp sức đánh bại cái gọi là chuyện ma quái ở Lavender.

Tất nhiên sau đó cũng chính Koga là kẻ tung pokemon truy sát Black và Blue khi hai người họ cả gan đột nhập vào tháp pokemon tìm hiểu tình báo đúng lúc băng Rocket muốn rời đi căn cứ khác. Nguyên nhân chủ yếu là Blue trong lúc hành động đánh cắp tài liệu nghiên cứu của băng Rocket bị phát hiện.

Vừa rồi Green cho Scyther bất ngờ tấn công khá thành công. Tiếc là Koga trên người luôn có Grimmer bao vây bảo vệ. Đòn đánh sắc bén của Scyther lên cơ thể vốn quanh như bùn của Grimmer liền hoàn toàn mất đi hiệu quả vốn có. Thậm chí Scyther rất nhanh bị Grimmer dùng thân hình quấn chặt, vô hiệu hóa hành động.

Vừa chạm mặt Green liền bị chuẩn bị cẩn thận Koga toàn diện đè ép. Không những thế...

- Không!!!

Green vừa tỉnh hồn lại phân tích tình thế thì mu bàn tay đã truyền đến cảm giác nhót nháp khó chịu. Giật mình nhìn lại, Green phát hiện mình giống như Scyther cũng bị Grimmer dùng thân thể cuốn chặt.

- Lần trước là ta không cẩn thận. Lần này thì mi sẽ không có cơ hội động được tới pokeball đâu!

Koga nở nụ cười khinh miệt, một tay giờ giờ lên ra dấu cho Grimmer hoàn toàn khóa chặt mọi cử động của Green.

- Một huấn luyện viên pokemon mà không có pokemon thì khác gì một tên vô tích sự.

- Thật đau đớn phải không???

Koga nói chuyện với giọng nghiền ngẫm. Tình thế hiện tại hoàn toàn bị hắn kiểm soát. Đối phương không có mấy may cơ hội chống lại.

Tất cả đều nằm trong lòng bàn tay.

...

Kết thúc chương 177.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Tình cảnh gay go

Dưới tầng 1...

- Ui...!!!

- Cái... sh!

Red tiếp tục chuỗi xui xẻo trong ngày khi mộng và mạnh xuống sàn nhà. Nhìn cái hố cao cao trên trần mà cậu đứng là muốn mở miệng chửi má nó cho bõ tức. Green đi đi lại lại mãi phía trước có thấy sao đâu. Thế mà cậu...

Được rồi. Không nói lại chuyện này!

- Mà mình đang ở đâu đây???

- Chẳng lẽ lại là quay lại tầng một. Khả năng lúc này mình thật sự đã đi qua nơi đây sao???

Nhìn xung quanh bốn bức tường trống, Red lòng có chút buồn bực. Luôn cảm giác nơi đây có gì đó không ổn. Hơn nữa nhìn nhìn luôn cảm thấy nơi này lạ hoắc, khó mà tin là cậu vừa đi qua chỗ này.

Hừm. Đội này bản năng cảm giác của cậu có chút thiêng. Tốt nhất vẫn nên cẩn thận một tí thì hơn!!!

- Éo...!!! C... cái quái gì thế???

Vừa mới cảnh giác hơi dựa lưng vào tường mà Red cảm giác như mình bị điện giật.

- Khoan!... Bốn phía bức tường đúng là bị nhiễm điện thật. Và...

- ... Cậu cũng đã từng gặp hoàn cảnh tương tự như vậy ở đâu đó rồi!!!

Red trong lòng chợt có chút nghi ngờ.

- Vèo... vèo... vèo...

- Má ơi!!!

Một đám Electrode bay thẳng về phía Red khiến cậu chàng sợ run. Cơ thể vội vàng vàng trên dưới né tránh bọn chúng.

- Đúng rồi. Kẻ buôn lại pokemon bằng tàu S.S. Anne ở thành phố Vermilion. Tên leader gym chuyên môn sử dụng pokemon hệ điện!!!

Red giật mình bật thốt lên. Chuyện xưa trong đầu cậu ùa về. Đó là lúc cậu tới Vermilion thì vô tình biết được chuyện đám pokemon của mọi người ở nơi đó bị người bắt cóc. Kết quả truy tìm tới hung thủ chính là leader gym của thành phố ấy. Cậu còn bị tên này ném xuống biển cùng với Poliwhirl. Nếu không phải Poliwhirl lại một lần nữa nỗ lực tiến hóa đúng lúc rồi cứu cậu lên thuyền thì cậu đã ngòm củ tỏi luôn rồi. Cũng nhờ Poliwhirl tiến hóa trở thành Poliwath sau cậu ngược lại đánh bại Surge. Chuyện cũng vì vậy mà kết thúc. Có điều không nghĩ tới lần này lại gặp hấn ta ở đây!

Nói tới Surge cũng đủ đen. Khi đó vừa bị Red phá hỏng việc xong, vốn định đi bắt Zapdos lấy công chuộc tội lại gặp Black tới phá đám. Tuy rằng kết quả không thay đổi nhưng thật sự là mất mặt về đến nhà. Nhất là khi lại biết được tin tức Black khô chết thì càng mất mặt hơn.

- Chính xác đấy nhóc con! Trí nhớ của mi cũng khá đấy. Tuy nhiên đáng tiếc không có phần thưởng đâu.

Surge trong bộ đồ súng phóng Rocket, trên vai là Magneon còn thân người buộc một đám Electrode gắn với nhau trông như dây băng đạn. Mấy thứ này kết hợp với bộ quần áo quân dụng khiến hấn ta trông như một tên buôn súng lậu vậy.

- Mi đã từng phá hủy kế hoạch của ta.

- À... sau đó cũng có một thằng nhãi khác suýt nữa làm hỏng chuyện ông chủ giao cho ta. Tất nhiên là nó cũng vì thế mà suýt thì ngòm củ tỏi. Ngược lại ta sẽ tìm cơ hội xử lý nó sau.

- Trước hết ta liền lòng từ bi xử lý thằng lòi như mi trước cái đã.

- Lần này ta sẽ không cho mi bất cứ cơ hội gì...

Surge nói liền thoáng, tuyên bố với nét mặt hùng hổ. Red cũng bị thái độ của hấn ta dọa hơi lùi người lại phía sau.

- Mi đi chết đi!

- Boom!!!

- Tạm biệt!

Surge vừa nói vừa sử dụng súng phóng Rocket bắn thẳng về phía Red. Một con Electrode làm viên đạn phi thẳng tới người cậu. Tốc độ của Electrode quá nhanh khiến Red không kịp tránh né.

- Ầm!!!

- Gyahhh!!!!

Đau quá!!!

Electrode làm viên đạn bắn ra không chỉ có lực bắn mạnh, hơn nữa còn kèm theo điện giật. Đã vậy Red thân thể lại bị lực đẩy mạnh va chạm vào bức tường sau lưng. Cơ thể vì thế lập tức dính điện giật lần thứ hai!

Thật là điện giật dục tiên dục tử~

- Hê hê... cảm giác thế nào hả con!

- Bật mí miễn phí cho mi biết, điện áp trong căn phòng này sẽ giúp đám pokemon hệ điện của ta sức mạnh tăng lên gấp đôi... à không, hấn là phải gấp ba là ít.

- Đây là sân nhà tuyệt vời của ta.

- Ha ha ha... Cái cảm giác hành hạ đối phương này quả nhiên là chuyện vui nhất trần đời!

Surge cười ha hả, lớn tiếng nói chuyện.

Đối với hấn ta mà nói, Red chui đầu vô đây là khỏi suy nghĩ chuyện sống mà thoát khỏi nơi này rồi. Trước khi kết liễu tính mạng Red tất nhiên Surge muốn hành hạ cu cậu cho chán trước đã. Hiếm khi có cơ hội dày vò đối thủ thoải mái như vậy không phải.

...

- Là một leader gym... tại sao lão lại làm việc cho Rocket???

Thân thể biến thái của người ở thế giới này khiến Red ít nhất còn chịu đựng được chưa đến nỗi vì thế mà chết. Mà này cũng có thể là do Surge chưa dùng hết sức mạnh. Dù sao tình thế của cậu hiện tại cũng chẳng tốt đẹp là mấy. Trước đó nói nói chuyện nơi lòng đối phương cảnh giác cái đã.

- Leader gym???

- À... phải rồi. Trước đây ta đã từng làm chuyện đó. Có điều...

Surge bủn rủn môi nói tiếp với giọng chế giễu.

- Cả ngày huấn luyện, chiến đấu, rồi phải hướng dẫn cho đám gà mờ người mới cùng với cái nhiệm vụ trị an chết tiệt. Ta làm như trâu như chó mỗi ngày để rồi được cái quái gì cho mình???

- Chẳng được cái thà gì cả ngoài một cái danh hiệu cũ rích!

- Ngược lại từ khi gia nhập Rocket ta liền có được thứ mà ta vẫn mong muốn!!!

Surge vẻ mặt chột trở nên cuồng nhiệt.

- Biết không thẳng lời?

- Electrode tuy rằng có sức mạnh bùng nổ, tốc độ cũng nhanh nhưng những thứ này đối với ta mà nói còn quá yếu.

- Nhờ Magnetron trên vai cung cấp điện từ tạo thành vòng bảo vệ chắc chắn, ta có thể thỏa thích sử dụng khẩu súng phóng Rocket đặc chế này. Có nó ở, sức mạnh, tốc độ và sự bùng nổ của Electrode sẽ được nâng lên một tầm cao mới.

- Mì biết cái này có ý nghĩa gì không hả đồ ngu???

- Đây là tiền! Là quyền lực! Là sức mạnh thực thụ!

- Đây mới chính là cái mà Surge ta theo đuổi. Thứ mà cái danh hiệu leader gym vớ vẩn trước kia không bao giờ cho ta được.

- Như vậy tại sao ta lại không tham gia Rocket cơ chứ??? Đây mới là con đường sáng chính xác mà ta nên chọn.

Ngay khi Surge hùng hùng hổ hổ thuyết giáo, Red liền nắm lấy thời cơ phản kích. Mỗi người có suy nghĩ riêng. Cậu không thể chấp nhận được quan điểm mà đối phương vừa đưa ra. Con người sống chẳng lẽ có thể chỉ vì mấy thứ kia mà bỏ mất lương tri đạo đức hay sao???

- Chuẩn bị xong chưa Pikachu?

Đúng vậy, Pikachu vốn dĩ vẫn ngồi trên vai cậu từ khi đi vào tòa nhà. Khi này gặp Surge hiện thân cậu theo bản năng liền để Pikachu nấp sau lưng để làm đòn phản kích. Đây cũng chính là một con Pikachu cái cậu thu phục được hồi còn lang thang ở rừng vùng Vidirian khi xưa. Nguyên nhân cũng là trước đó chứng kiến trận đấu của Black với Brook trong gym ở thành phố Pewter. Con Pikachu của Black đánh bại cả con Onix chủ lực của Brook làm cậu rất ấn tượng.

Quan trọng nhất là suýt chút nữa cậu đã thu phục con Pikachu ấy mà không phải Black. Cũng vì có tí xíu không cam lòng nên cậu mới cất công tìm kiếm thu phục một con Pikachu khác ở gần đó luôn. Rồi, nói có chút xa...

Hiện tại là lúc phản công!

- Nào! Pikachu, Thunder Bolt (mười vạn volt) hằm hạ!

- Thấy sao hả??? Dòng điện của Pikachu ăn thấy ngon chứ?

- Hê hê... Cũng không phải chỉ mình lão có pokemon hệ điện đâu nhé!

Red có tí há hê khi thấy Surge bị điện giật kêu đau oai oái.

Ấy thế mà...

“Lêu lêu”

- Không xi nhê gì nhé!

- Thăng ngu! Mì nghĩ ta vào đây mà không chuẩn bị lấy một bộ đồ quần áo chống điện cho mình à???

- Ngu hơn lợn như mì thì chỉ có nước chết mất xác thôi con ạ!!!

Surge mới đầu còn le lưỡi làm bộ đáng lêu lêu trên Red, tiếp sau đó không chút ngần ngại liền tục khích bác khinh bỉ trí thông minh của cậu chàng.

- Mi nên chấp nhận thực tế đi. Cả hai đứa... à không, có lẽ là ba hay bốn gì đó rồi cũng sẽ rơi vào cạm bẫy của chúng ta thôi. Đây là kế hoạch bọn ta chuẩn bị sẵn cho các ngươi.

- Mọi thứ trong tòa nhà này đều sẽ giúp chúng ta trở nên mạnh mẽ hơn. Ngược lại ta nghĩ tình trạng của mấy đứa bạn mi còn tệ hại hơn mi đấy.

- Phải biết ta đây là người thiện lương nhất trong bộ ba thủ lĩnh Rocket rồi. Mi nên hạnh phúc vì rơi vào tay ta.

- Hê hê hê... nghe ta nói như vậy mi có cảm thấy hạnh phúc lâng lâng tí nào không hả thằng lỏi? Yên tâm...

- ... anh sẽ cho chú một cái kết yên bình nhất có thể.

- Trước đó thì hãy vui đùa một chút với ta đi!!!

Surge mặt hiện lên vẻ cười gian ác.

Tình thế của Red hiện tại cũng chẳng hay ho tí nào!

...

- Bắn!!!

Theo tiếng hô của Surge, súng Rocket trong tay hắn bắn ra hàng loạt đạn Electrode.

- Á.....!!!

Mưa bom bão đạn dày đặc như vậy khiến Red đau ê ẩm.

Thật khó hiểu? Hắn tấn công rất mạnh ngay từ đầu... vậy tại sao không có chút gì biểu hiện hết năng lượng chứ???

Phải biết là phản lực của khẩu súng kia không hề nhỏ. Bắn liên tục như vậy không nói tới Magneton làm sao nhìn được, thậm chí năng lượng để khẩu súng khởi động cũng là một vấn đề.

Surge dường như nhìn hiểu được suy nghĩ của Red, hắn ta vì thế huênh hoang lên tiếng.

- Ha ha... Ngươi có muốn biết?

- Biết tại sao áo giáp điện từ của Magneton và khẩu súng đặc chế của ta năng lượng tại sao lại bất tận như vậy không???

- Chớ ngốc mắt mà xem này nhóc!

Surge hơi nghiêng người để lộ thiết bị sau lưng hắn cho Red nhìn. Dù sao hành hạ Red vừa mới bắt đầu, hắn ta còn chưa chơi chán cơ mà.

- Nguồn năng lượng vô tận của bọn chúng chính là bất tận từ...

Nhìn sau lưng Surge một chiếc máy móc kì quái, dây nối điện của nó bắt ngờ nổi tới...

- Là Zapdos!!! Là con pokemon hệ điện huyền thoại!!!

Red bật thốt lên khi nhìn thấy Zapdos bị khóa chặt nơi góc tường. Dây nối đầu kia cũng chính là nối tới trên người nó. Bảo sao mà lão ta có thể có nhiều năng lượng để phung phí tiêu sài như vậy. Zapdos được mệnh danh là nguồn điện động cơ vĩnh cửu cơ mà.

- Đúng vậy! Bọn ta đã bắt được Zapdos khi lừa nó đến một nhà máy điện bỏ hoang. Tất nhiên sau đó ta gặp chút rắc rối có điều Zapdos vẫn là không thoát khỏi tay ta.

- Nhờ Zapdos, các pokemon hệ điện của ta liền có nguồn năng lượng bất tận. Huyền thoại quả nhiên là có thật!

- Và bây giờ...

- Ta sẽ làm việc một leader gym nên làm...

- Đó là dạy dỗ đám thằng lỏi mất dạy như mi biết nghịch ngợm lung tung là phải trả giá lớn như thế nào!

- Thấy anh đây thật thà như vậy chú mày có thấy hài lòng không???

- Hê hê... Anh sẽ cho chú dục tiên dục tử ngay bây giờ thôi!

- Chú mày là sướng nhất quả đất đấy nhé!!! Sướng không ai bằng đâu!

- Ha ha ha ha... ha ha ha ha...

...

Kết thúc chương 178.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Mỗi người ... giờ đều có một chiến trường

- Đây là những gì đang diễn ra ở dưới tầng 1.

- Mi cảm thấy nó như thế nào???

Koga mặt có chút nham nhở hỏi dò về phía Green đang nằm gục trên sàn nhà. Vừa rồi hắn ta ra lệnh cho Golbat trên tay mình chiếu hình ảnh tình cảnh của Red dưới tầng 1 hiện ra qua tấm gương ảo trên miệng nó.

Green nhìn xem mà sắc mặt trở nên âm trầm.

- Hê hê... Người nghĩ mình còn sức lực mà lo cho tình trạng của bạn mi sao???

Koga cúi người lên tiếng trêu chọc. Green lúc này cơ thể đã hoàn toàn bị Grimmer khóa chặt.

- Hắc hắc... Không bắt được đâu!!!

Thấy Green gắng gượng muốn với tay lấy pokeball bên hông liền bị Grimmer bẻ ngược trở lại, Koga giọng chế giễu càng nặng. Tương tự với Surge thậm chí còn tệ hơn, dạo này Koga cũng vì sự xuất hiện của đám nhóc con này mà bị phá hỏng không ít chuyện. Hiện tại nhìn đối phương quần quai nằm dưới chân, trong lòng hắn ta hiển nhiên cực kì thoải mái. Koga cũng rất thích ý kéo dài thời gian như thế này thêm một lát.

Tuy nhiên, trước đó vẫn còn có tí chuyện cần phải làm.

- Bây giờ hoàn cảnh thật quá đơn giản để có thể giết chết mi. Nếu mi muốn sống sót tốt nhất nghe cho kĩ những lời ta nói tiếp sau đó.

- Ủm? Grimmer, cho nó thờ một chút.

- Cẩn thận một tí! Đừng để nó đi đòi nhà ma vội.

Thấy Green sắc mặt tái xanh, cảm giác như sắp hít thở không thông mà ngòm củ tỏi, Koga vội ra lệnh cho Grimmer hơi thả lỏng Green ra một ít. Thấy Green tình trạng khá hơn, Koga liền nói tiếp.

- Nghe này nhóc!...

- Ta biết mi là cháu nội của giáo sư Oak của trấn Pallet...

- Bọn ta đã đề nghị lão ta tham gia hợp tác nghiên cứu khoa học giúp tổ chức bọn ta. Có điều... lão già cứng đầu đấy lại có thái độ rất không hợp tác!!!

- Như vậy thật tệ phải không?

Koga giọng thâm trầm. Green lúc này mới biết hóa ra đám Rocket tấn công thị trấn Pallet cũng không phải chỉ riêng là vì nguyên nhân của Red như cậu đã nghĩ.

Trước đó Green thật ra vẫn có chút ít khó chịu vì cho rằng việc Red mang đi Eevee- thí nghiệm phẩm của băng Rocket rồi gửi nó tới phòng nghiên cứu của ông nội cậu là nguyên nhân làm liên lụy tới thị trấn Pallet bị tấn công. Thậm chí khiến ông nội cậu- giáo sư Oak bị bắt đi.

Đối với Green mà nói, nghiên cứu thí nghiệm trên pokemon còn sống là chuyện quá bình thường. Cậu cũng không tin liên minh pokemon không có làm những chuyện như thế. Phải biết rằng con người nghiên cứu thuốc mới chữa bệnh cũng công khai tổ chức tìm người tình nguyện đi làm thử nghiệm lâm sàng trước. Đối với thế giới này mà nói, ứng dụng khoa học công nghệ để tăng tiến năng lực cho pokemon, dùng pokemon làm thí nghiệm là chuyện đương nhiên. Khác nhau chỉ là tìm người tình nguyện thử nghiệm thuốc cần chính họ đồng ý còn đối với pokemon thí nghiệm thì không mà thôi.

Thậm chí đối với việc Red liên tục chống đối với Rocket, Green cũng không đồng ý cho lắm.

Trên vùng đất này, Rocket vẫn tồn tại từ trước đến nay hiển nhiên có lý do của nó. Tuy rằng hành động của bọn chúng có nhiều chỗ không hợp lý, ảnh hưởng xấu đến xã hội và rất nhiều người, nhiều thế lực. Tuy nhiên đối với năng lực nhỏ như đám người trẻ các cậu, lại không có dây dưa lợi ích, chính trị hay lý niệm giống như đám leader gym hay các thế lực khác... Việc tự khơi mào chiến tranh chống lại Rocket là hành động thật sự chẳng thông minh tẹo nào. Năm đám của đối phương to hơn các cậu quá nhiều!!!

Tất nhiên hiện tại hai bên đã kết thù hận sâu thì đó lại là chuyện khác. Hơn nữa bọn chúng lại còn bắt ép ông nội. Thật...

Không thể tha thứ!!!

Lúc này Koga vẫn đang tiếp tục nói.

- Hiện tại mi đã rơi vào tay bọn ta, lúc này ta tự hỏi lão già cứng đầu đó sẽ nghĩ gì khi thấy ...
- Thăng cháu của lão quần quai trong đầu đó!
- Tin rằng qua chuyện này, lão già kia sẽ phải suy nghĩ thật kỹ việc hợp tác với bọn ta. Còn mi...
- Sẽ tốt hơn nếu mi chấp nhận giúp đỡ khuyên khuyên lão già đó. Như vậy cũng bớt đi phải chịu nỗi khổ da thịt mà đúng không???
- Thế nào??? Giờ mi quyết định ra sao?

Green cổ bị Koga dùng tay bóp chặt. Đầu cậu vì khó thở mà hơi ngẩng lên. Có điều ánh mắt Green lại liếc nhìn xuống dưới mặt đất. Nơi đó...

- Không đời nào ta giúp đỡ các người!
- Scyther!!!

Green lớn tiếng hét lên. Khi này Koga quá chú tâm vào cậu khiến cho Grimmer cũng đi theo đặt hầu hết sự chú ý lên người cậu chàng luôn. Ngược lại vốn đồng thời bị Grimmer cuốn chặt ngay từ đầu Scyther dần tìm được cơ hội thoát thân. Pokemon sức bật vẫn là mạnh mẽ hơn con người nhiều. Tuy rằng Grimmer chỉ noi lòng đi một chút nhưng ngần ấy đã đủ để Scyther thoát ra.

Hiện tại thậm chí là cơ hội phản công hiếm có. Khoảng cách gần như vậy Scyther thậm chí có cơ hội dùng lưỡi dao sắc bén của mình giết chết Koga ngay lập tức. Đừng nói thân thể con người thế giới này biến thái ra sao. Thử hỏi chỉ cần một dao chém bay đây thì đề cậu rất muốn xem tên đáng chết kia còn có thể sống được nữa hay không?

- Ngu ngốc!!!

Koga bị Scyther chớp nhoáng tấn công khiến cho giật mình lùi lại. Có điều kế hoạch của Green tuy có tính khả thi nhưng không làm gì được hấn. Bởi lẽ giống như Surge bao bọc trên người bộ đồ trang bị có lợi cho sử dụng pokemon hệ điện. Koga tuy rằng không có tìm công nghệ khoa học cao gì mặc lên người nhưng để xứng đôi thân phận tất nhiên cũng thiết kế trang phục rất đặc biệt.

Trên vai hấn ta có Grimmer bao trùm lên có nhiệm vụ tự động bảo vệ trong bất cứ tình huống nào. Cũng chính là vì thế mà lần đầu tiên khi Scyther đột nhiên tấn công tuy Koga không kịp phản ứng nhưng Scyther hành động vẫn thất bại thậm chí bị bắt chặt và vô hiệu hóa. Trên tay Koga còn đứng đây Golbat có nhiệm vụ truyền tin hay dò xét đồng thời là lưỡi dao sắc bén có thể dùng tùy lúc tùy nơi. Ngoài ra trên người hấn ta còn có thứ khác làm đòn dự phòng.

Này chính là sự tồn tại của Ekans cuộn trên cánh tay còn lại.

Cũng chính Ekans là đòn phản kích phá hủy kế hoạch của Green và Scyther lúc này.

Chỉ thấy Scyther thân hình vừa áp sát Koga, lưỡi dao lớn còn chưa kịp gợn lên thì Ekans trên tay Koga đã như một tia chớp đâm sầm tới tấn công.

Dù cho chỉ là chớp nhoáng ngăn cản thôi nhưng như vậy cũng đủ thời gian để Grimmer phản ứng trở lại, nó lao tới một lần nữa khóa chặt Scyther. Này chỉ một chút thời gian chênh lệch cũng đủ khiến kết quả trở thành khác biệt một trời một vực.

Tuy vậy Koga vẫn rất tức giận. Này nói tới nếu không phải hôm nay hấn ta mặc trên người bộ đồ này chẳng phải sẽ bị thằng lòi này hãm hại rơi đầu mà chết. Dù cho lúc này bình an vô sự nhưng cảm giác vừa trải qua thật không tốt một tí nào.

- Nếu người cứng đầu cứng cổ đến thế thì...
- Đi chết đi!!!
- Razor Wind (đôi cánh tử thần)

Giận dữ vì tính mạng bị uy hiếp, Koga cũng không thêm quan tâm hậu quả việc mình sắp làm ra. Hấn ta giận dữ lớn tiếng hét lên. Cánh tay đứng Golbat vững mạnh. Golbat cũng theo ăn ý đôi cánh ngách lên cứng như sắt thép và sắc bén hơn dao cạo.

Một đòn cắt chém không khoang nhượng!

Green thân hình khựng lại rồi trở nên vô lực. Grimmer vừa thả lỏng ra khóa chặt, kết quả thân thể cậu chàng liền ngã sấp xuống nền đất.

Cu cậu tất nhiên đã chết không thể chết hơn!!!

- Hừ... Một đám ngoan cố!

Nhìn thẳng nhóc trước mặt đã nằm im trên mặt đất, liếc thấy qua màn hình ảo trong miệng Golbat thảm trạng của Red, Koga cười cười hài lòng.

Những kẻ dám đối đầu với Rocket kết cục chính là như vậy đấy!

Không ai có thể cản bước tiến của chúng ta!

Không có một ai!

...

Cầu thang lên tầng 3 tòa nhà trụ sở công ty Silph- tổng bộ tổ chức Rocket.

- Chỗ này lớn thật! Team Rocket chắc phải kiếm được nhiều lắm đây nhĩ???

- ... Mình có nên nhân tiện lấy đi một chút gì đó không ta!!!

Blue nhìn hoàn cảnh hào hoa sang trọng xung quanh mà trong lòng rục rịch.

- Hi hi... Bản cô nương thật là thông minh khi đi vòng qua cửa sau. Tin rằng hai tên ngố đi trước sẽ hấp dẫn đi lực chú ý của băng Rocket.

- Giờ thì không ai ngăn cản được bản cô nương kế hoạch rồi.

- Ủm? Vậy ra đây là tầng 3???

Vừa lên đến nơi, một cảm giác kì quái lại có chút quen thuộc hiện lên trong lòng Blue.

- Cái gì đây??? Mình đang ở trong nhà cơ mà???

Cảnh vật xung quanh đột nhiên biến hóa quá nhanh. Một giây trước vẫn là cảnh tượng tầng ba tòa nhà vậy mà chỉ một giây sau đã biến thành cảnh đồng không mông quạnh, xa xa là một tòa tháp cao ngất rất quen thuộc trong mắt Blue.

Đây rõ ràng là cảnh tượng ở vùng Johto nơi cô từng sinh sống!

Và có thể làm được những chuyện như lúc này thì chỉ có...

- Với sức mạnh từ pokemon siêu linh của ta...

- Kẻ địch sẽ được trở về với những khung cảnh sợ hãi thâm kín nhất trong tâm thức của chính mình.

- Một món quà không tệ đấy chứ!!!

Giọng nói của một người phụ nữ thanh lịch vang lên sau lưng Blue khiến cô nàng sớn cả gai ốc.

- Well, ladeedal...! (Thú vị thật đấy!)

- Blastoise, Quick Attack!(tấn công nhanh)

Vội vàng quay người, Blue lập tức tung ra Blastoise tấn công đối phương.

Một đòn đánh xuyên qua cơ thể kẻ vừa lên tiếng. Tiếc rằng đó chỉ là ảo ảnh vô hình!

- Sabrina!

- Cô vừa sử dụng là Hypnosis (thôn miên) và Teleport (dịch chuyển tức thời)

Blue cảnh giác lên tiếng. Đối phương đúng là Sabrina, người mà cô nàng và Black đã từng gặp mặt và đối đầu tại thành phố Celadon.

Quả nhiên vừa rồi ảo giác là ả ta tạo ra!

- Không sai! Vừa rồi đều là sức mạnh của Kadabra làm ra. Hi vọng mi sẽ thích thú khi lần nữa lại được nhìn ngắm những kí ức kinh khủng bị khắc sâu trong đầu của mình.

Sabrina miệng cười nhạt, vẻ mặt thân nhiên nói chuyện. Bên cạnh à ta lúc này cũng đứng đó một con Kadabra. Blue nhận ra này cũng chính là con Kadabra lần trước từng tạo ảo giác trên cột cô và Black.

- Mi đúng là một con chuột rất giỏi về việc chui lủi, trốn tránh. Chúng ta đã tốn không ít công sức để tìm kiếm mi nhưng vẫn không có kết quả gì.
- Tuy nhiên ta đã lường trước được kẻ chủ nghĩa cơ hội như mi sẽ không bỏ qua sự việc lần này. Quả nhiên hiện tại kẻ ngu si nào đó đã tự mình chui đầu vào lưới.
- Chính thức giới thiệu một lần nữa. Ta là Sabrina, chỉ huy tối cao thứ ba của Team Rocket, là bậc thầy về sử dụng pokemon siêu linh. Bức tường ánh sáng mà bọn mi phá hủy chính là ta ra lệnh cho Mr. Mine dùng Light Screen tạo ra.
- Buồn cười là có kẻ ngu ngốc nào đó lại còn cho rằng hành động lén lút lút của mình không bị phát hiện. Phải biết ngay khi mi đặt chân vào thành phố này thì hành động của mi đã nằm trong tầm kiểm soát của bọn ta rồi.
- Và hiện tại ta sẽ cho mi thưởng thức sự tuyệt vời ở nơi tầng 3 này.
- Chỉ lát nữa thôi mi sẽ giống như hai thằng nhóc ngu ngốc khác nhận lấy kết cục mà mình nên có!
- Kết cục của những kẻ dám cả gan chống lại Team Rocket bọn ta!!!

Sabrina ánh mắt hiển hiện nguy hiểm.

Mỗi người... giờ đều có một chiến trường.

...

Kết thúc chương 179.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Lo lắng không yên!

- Kadabra, Psychic Attack (tâm linh tấn công)

- Á!!!

Theo mệnh lệnh của Sabrina, Kadabra bắt thành linh giờ lên chiếc thìa siêu linh trong tay mình, ra đòn về phía Blue. Bị đòn đánh bất ngờ xung kích khiến cô nằng cả người rung mạnh. Đầu óc cô trở nên đau nhói, đám pokeball bên hông bị rơi là tả trên mặt đất.

- Pokeball của mình!!!

Blue ánh mắt lo lắng nhìn pokeball rơi đầy đất. Haizzz. Trên người mặc váy thành ra muốn mang theo pokeball cũng luôn có chút bất tiện không giống đám con trai. Vốn dĩ Blue buộc chúng bên hông cũng không chắc chắn lắm thành ra...

Thấy Blue vừa mới đó đã làm rơi hết pokeball xuống đất, Sabrina mặt vui vẻ nói tiếp.

- Hô hô... Mi cũng coi như thông minh lanh lợi trong việc lợi dụng đám con trai ngốc kia nhỉ?

- À... còn thằng nhóc bạn trai khi trước đi cùng mi giờ ở đâu rồi??? Lần trước thấy hai đứa tình tứ với nhau lắm kia mà!

- Hê hê... Hay là nó đã nhìn thấu cái bản chất lẳng lơ của mi mà ruồng bỏ mi.

- Nếu như vậy thì mi cũng thật là đáng thương! Hơn nữa...

- Một kẻ vô dụng chỉ biết câu dẫn đàn ông con trai như mi hiện tại không có sự giúp đỡ của kẻ khác thì có thể làm được cái gì?

Sabrina cay nghiệt nói chuyện khiến Blue vô cùng căm tức.

Đáng ghét!!!

Trong lòng khó chịu ngay nhưng Blue cũng biết tình thế của mình lúc này không dễ lắm. Lần trước ở Celadon còn có Black phối hợp cũng chỉ có

thể đuổi cô à kia mà thôi. Hiện tại chỉ có một mình cô mà nói...

- Kadabra, đánh bại nó!!!

Mệnh lệnh của Sabrina vừa dứt, Kadabra tốc độ cực nhanh Teleport (dịch chuyển tức thời) xuất hiện trước mặt Blastoise. Tiếp đó là một cú đánh quét ngang từ cánh tay cầm chiếc thìa tâm linh lên người đối thủ. Tuy rằng không giỏi về cận chiến nhưng đòn đánh từ tâm linh này cũng không phải thứ dễ dàng chịu đựng.

Blastoise bị Kadabra đánh ngã ngửa ra phía sau!

- Thật thất vọng!

- Ta nghĩ rằng đây là con pokemon mạnh nhất của mi rồi phải không?

- Quả nhiên là đứa con gái vô dụng chỉ biết câu đáp đàn ông... Mi cũng quá nghiệp dư rồi!

- Chẳng lẽ không biết rằng vừa gặp mặt liền gọi ra con pokemon mạnh nhất của mình, nếu gặp thất bại thì sẽ rơi vào tình cảnh rất nguy hiểm sao không?

- Hiện tại thì mi lấy pokemon gì ra để có thể chống lại ta???

- Kadabra!

Lời chế giễu của Sabrina kết thúc bằng một mệnh lệnh tấn công cho Kadabra. Sau đó Kadabra giơ lên bàn tay ba ngón của mình, mang theo móng vuốt sắc nhọn đánh thẳng lên ngực Blastoise.

- Disable (vô hiệu hóa)

Blue không chút yếu thế mệnh lệnh Blastoise đáp trả. Theo mệnh lệnh cô nàng đưa ra, Blastoise trưng tự giơ lên cánh tay ngăn ngực của mình đánh về phía đối thủ. Tiếc là chậm một chút xíu.

- Blastoise!

- Không!!!

Nhìn thấy Blastoise bị Kadabra dùng móng vuốt đánh vỡ bụng lớp giáp mỏng trước ngực khiến Blue lo lắng kêu lên.

Blastoise giờ mất khả năng chiến đấu!

- Hô hô... Đã nhìn rõ chưa đồ ngu!

- Đây chính là kết quả cho những kẻ dám chống lại Rocket bọn ta. Thằng bạn trai Black của mi không đến thì thôi. Chỉ cần nó dám tới chắc chắn sẽ có kết cục không khác gì ba đứa bọn bay cả.

- Này đó là chân lý không thể thay đổi biết chưa!!!

- Bọn mi hành động trước đó chỉ là châu chấu đá xe mà thôi~ Một lũ ngu ngốc!

Sabrina cười ha hả, giọng nói khó nghe hết sức.

Nghe đối thủ từ nãy tới giờ chế giễu khinh bỉ đủ điều, Blue đã có chút giận không kiềm chế được. Cũng còn tốt, hiện tại đã đến lúc trả đũa rồi.

- Người mới chính là kẻ...

- Nghiệp dư ấy!!!... Cố mà nhìn cho rõ đi!

Hơi chậm ngưng giây lát, Blue bất thành linh bảo nổi phản kích. Cô nàng đá bay đi một quả pokeball nằm dưới chân mình về phía đối thủ.

- Đây mới là Blastoise thứ thiệt!!!

Bóng pokeball lao vút qua người Sabina, ánh sáng lóe ra khi mở bóng. Blastoise giờ đột ngột xuất hiện sau lưng cô nàng và Kadabra.

- Mega Punch! (Cú đấm ngàn cân)

Mệnh lệnh của Blue nêu ra đồng thời với lúc Blastoise đòn đánh giáng mạnh lên người Kadabra. Và với thân thể vốn không lấy làm điểm mạnh hiển nhiên đối phương bị ăn thiệt lớn chỉ trong một đòn.

- Vậy kia là...???

Sabrina bị biến cố bất ngờ khiến cho giật mình. Đối phương tình báo rõ ràng chỉ có một con Blastoise mà thôi!

- Đó tất nhiên là do Ditto giả trang rồi. Chỉ có đứa nghiệp dư như bà chị mới dễ dàng bị bản cô nương đây lừa như vậy thôi.

- Hô hô... Vậy hóa ra là ta còn lừa được nhiều người khác ngoài đám con trai ấy nhỉ???

- Horsea!!!

Lường trước đối thủ sẽ không dễ dàng bị hạ, Blue nhanh tay tung Horsea ra bên ngoài. Cần nhanh nhanh bố trí hoàn cảnh chiến đấu thích hợp cho mình mới được.

- Smoke Screen! (mực khói)

Lập tức, Horsea dùng ống mực và bản năng thiên phú của mình phóng ra ngoài một màn mực khói đen ngòm dày đặc. Cả gian phòng giờ còn tối đen hơn mực. Trăm phần trăm đảm bảo giờ tay dí sát mặt cũng không thấy được năm ngón.

- Chị đây luôn dùng đầu óc của mình mọi lúc mọi nơi tình yêu ạ!

- Cùng cảm thấy thế nào khi không nhìn thấy kẻ địch lúc này???

Cảm giác chuyện đã kiểm soát trong tầm tay, Blue tiện thể nho nhỏ trả thù lại việc đối phương khi nãy chế giễu mình.

- Và bất ngờ hơn...

- Chị đây lại có thể nhìn thấy rõ ràng cái mặt xấu xí của cung bấy giờ đây!!!

Đeo lên ống nhòm đặc chế của mình, Blue giờ lại có thể nhìn rõ ràng mọi động tác của ả đối thủ. Tất nhiên cô nàng không quên tiếp tục châm chọc chế giễu đối phương một phen.

- A ha! Ta lại phát hiện một chút tàn nhang trên mặt cung này! Cung nên lo lắng chăm chút cho nhan sắc của mình đi thì hơn.

- Trông tình yêu tuổi còn trẻ mà sao đã tuổi già sắc suy quá vậy.

- Hi hi... lại còn đỏ mặt rồi! Tình yêu cũng đáng yêu quá cơ!!! Giả nai như vậy là không tốt đâu nhé!

- Mà vậy giờ thì ai mới là kẻ nghiệp dư vô tích sự ấy nhỉ???

- Cùng nghĩ như thế nào về tình thế của mình bây giờ???

Blue miệng không ngừng đá xoáy, sự kiểm soát giờ đã trở lại trong vòng tay cô. Coi như bỏ công lúc nãy cô nàng im lặng chịu đựng đối thủ khiêu khích. Hiện giờ ngược lại đổi thành Sabrina sắc mặt trở nên hết sức khó coi.

Cuộc chiến của hai cô nàng vẫn sẽ còn tiếp tục.

...

Khoảng cách thành phố Saffron xa xa phía tây, ba đoàn người đang đuổi dấn tiến tới.

Phương hướng thành phố Cerulean...

- Mọi người tăng tốc thêm một chút!

Đang ngồi trên lưng Starmie đang bay trên không trung, Misty vẻ mặt lo lắng thúc giục đám người phía sau. Sau lưng cô giờ này chính mà một đám nhân viên vốn có của gym thành phố Cerulean. Cũng không nhiều, chỉ có tầm chục người mà thôi. Tất cả đều là thành viên tinh anh trong tinh anh, là lực lượng nòng cốt mà cô có thể điều động hiện tại. Cũng là một trong những lực lượng chủ lực của hành động lần này.

- Chỉ mong cậu ấy và mọi người có thể giữ vững cho tới lúc mọi người tiến đến.

Misty lòng hiện tại luôn cảm giác lo lắng không yên. Dường như sẽ có chuyện không may nào đó sắp sửa xảy ra!

Không chỉ vì những người bạn của cô hiện tại đang phải trực diện chống lại với sức mạnh sâu xa khó lường của Team Rocket, cũng không phải lo lắng đám con tim- người dân của thị trấn Pallet và giáo sư Oak sẽ xảy ra chuyện gì.

Theo đám leader gym bọn họ phân tích, lần hành động này của Rocket rất có thể là cái bẫy được đặt ra nhằm vào những cậu bạn trẻ tuổi kia. Những người đã bộc lộ ra tài năng thiên phú của mình lại có thái độ, ảnh hưởng xấu, thậm chí quấy rối phá hoại các kế hoạch phát triển của Team Rocket.

Tiêu diệt mọi mối uy hiếp hiểm họa trong tương lai ngay từ khi chúng mới nảy mầm không phải là thứ đám người cầm đầu đối phương không biết.

Ngược lại bất cóc người dân của thị trấn Pallet hoàn toàn không có lợi ích nào khác. Hơn nữa nếu hành động trắng trợn quá mức còn sẽ đưa tới liên minh pokemon chủ ý, tiến hành răn đe thậm chí tiêu diệt.

Thế giới nào cũng có mặt tối của nó, là thứ mà con người không bao giờ có thể loại bỏ hoàn toàn được. Rocket sinh ra và tồn tại có thể nói cũng là do một phần nguyên do đó tạo thành. Nó là thể lực xấu đứng đầu Kanto, lớn và ăn sâu cắm rễ tới mức xuất hiện không ít leader gym tham gia vào bên trong.

Dù vậy, đánh áp thể lực xấu có thể nhưng nếu quá mạnh tay hủy diệt chưa chắc đã là điều tốt. Phải biết rằng một khi làm vậy, sự cân bằng vốn có giữa các thể lực xấu rất có thể sẽ bị đánh phá, sự yên bình hiện tại cũng có thể vì thế mà biến mất. Mọi chuyện thậm chí biến thành tồi tệ hơn, mất nhiều hơn được.

Có điều trên đó chỉ là ý nghĩ của những người lớn tuổi thế hệ trước trong gym mà thôi. Đối với những người trẻ tuổi như Misty, như Erika và Brook mà nói, đánh tan phá hủy hoàn toàn thể lực của Rocket mới là điều mà họ đang theo đuổi và thực hiện.

Những thể lực xấu ẩn trong bóng tối kia tại sao lại không thể tiêu diệt hoàn toàn???

Chẳng lẽ chỉ vì sự bình yên hòa bình giả tạo mà chúng ta phải chấp nhận việc thể lực của bọn chúng tiếp tục tồn tại và lan tràn rồi trở nên thâm căn cố đế hay sao???

Điều này tất nhiên là không thể chấp nhận!!!

Cũng chính vì vậy lần này ba vị leader gym trẻ quyết định dùng ra toàn bộ sức mạnh nắm trong tay mình, quyết tâm làm một lần san bằng tổ chức đối địch Rocket. Bọn họ tin tưởng sau khi đánh tan thể lực xấu xa như u ác tính này, Kanto sẽ trở nên tốt đẹp hơn nhiều. Đám người xấu sẽ phải chịu trừng phạt thích đáng mà họ nên có. Những người tội lỗi nhẹ hơn có thể được mang tới cải tạo, thay đổi để trở nên tốt hơn.

Mọi thứ... mọi thứ vốn dĩ chắc chắn như vậy. Chỉ có điều hiện tại...

Misty luôn có một cảm giác lo sợ hãi hùng giống như cô sắp mất đi thứ gì đó rất quan trọng.

Thật hi vọng đó chỉ là bản năng sai lầm mà thôi. Đoàn người lần nữa tăng tốc độ dưới sự thúc dục của cô nàng thủ lĩnh.

Họ đang tới gần...

...

Kết thúc chương 180.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Phản công khúc nhạc dạo!

Ngay khi Misty và thành viên tổ chức của mình ở phía bắc Saffron tăng tốc độ di chuyển, ở phía tây Saffron Erika cũng đang làm việc tương tự.

Khác với Misty chỉ mang theo được khoảng gần mười thành viên nòng cốt, Erika mang theo đội hình đông đảo và mạnh mẽ hơn nhiều. Không chỉ có các huấn luyện viên vốn có trong gym, cô nàng còn dẫn theo rất đông thành viên trong tổ chức bảo vệ thành phố Celadon mà cô tự tay tổ chức.

Phải biết rằng ở một thành phố đậm chất truyền thống như Celadon, dòng dõi quý tộc của Erika khiến ngay từ khi vừa sinh ra đời cô nàng đã có lực ảnh hưởng rất lớn đến mọi người xung quanh. Hơn nữa cô cũng được coi là người có thiên phú kiệt xuất nhất trong vòng hơn trăm năm nay, người có hi vọng nhất trấn hưng dòng tộc... Tất cả khiến cho mọi quyết định của Erika đều rất được người dân cũng như thể lực gia tộc của cô coi trọng. Hành động san bằng tổ chức Rocket lần này của bộ ba thủ lĩnh gym nếu như không có sự ảnh hưởng từ Erika thì sợ rằng đã khó mà thực hiện được.

Tuy nhiên cũng bởi vì số lượng đông người cùng lúc di chuyển khiến cho tốc độ của đoàn người bị hạn chế khá lớn. Cũng không phải ai cũng có pokemon biết mang người phi hành hay có thể chở huấn luyện viên di chuyển nhanh trên mặt đất. Thấy tình hình như vậy Erika cũng không thể làm gì ngoài việc thúc giục lại thúc dục mà thôi. Nghĩ tới có thể sau lần hành động này cô cần phải dành thời gian nghiên cứu nghiên cứu vấn đề này thêm mới được.

Hi vọng sẽ không tới quá trễ!

Hơn nữa cô cũng muốn gấp gáp một chút tên khốn kiếp nào đó dám trốn việc bỏ đi mới được!!!

...

Xa xa phía sau đoàn người Erika, Brook tương tự theo kế hoạch dẫn người của mình chạy tới Saffron. Lúc này cậu đang cưỡi trên lưng Onix của mình mạnh mẽ đi băng băng qua rừng. Không ít cành cây thảm cỏ thực vật cản đường bị Onix mạnh mẽ lướt qua tạo thành một lối đi.

Thật đúng với câu thể gian vốn không có đường, pokemon đi mãi thì thành đường thôi truyền lưu ở thế giới này vậy.

Phía sau Onix là một đám người khoan thai theo đuôi. Số lượng cũng không khác so Misty là mấy. Có điều này chủ yếu bởi vì vị trí của Pewter cách Safron xa hơn nhiều gấp đôi so với Cerulean và Celadon, vì vậy Brook lần này chỉ mang theo số ít thành viên mạnh mẽ tham gia hành động mà thôi. Tuy rằng số lượng không nhiều nhưng lực lượng nó tạo ra thì không phải là nhỏ.

Hơn nữa cũng bởi vì mục đích của Brook đơn thuần chỉ là hội ngộ với lực lượng của hai vị leader gym còn lại để tiêu diệt tận gốc Rocket, này dẫn đến đoàn người của cậu cũng không quá mức vội vàng chạy đi. Tốc độ vì vậy tương đối chậm rãi, mọi người di chuyển trong im lặng. Bên tai chỉ có tiếng âm âm của Onix ở phía trước mở đường.

Tất cả mọi người đều đang dưỡng sức dưỡng tinh thần chờ đợi đại chiến.

Chiến đấu đang tới gần!!!

...

Tầng 1 tòa nhà trụ sở Rocket...

- He he he... thích chứ thắng rồi???

Surge một tay túm chặt cổ áo Red, nâng bổng người cu cậu lên không trung. Hắn ta về mặt há hê hỏi. Nãy giờ Surge liên tục sử dụng súng phóng Rocket của mình bắn đám Electode đánh lên người Red có thể nói là hành hạ Red dục tiên dục tử. Cơ thể cậu bé giờ này cả người đầy thương tích, thảm hại vô cùng.

- Ăn thêm cú nữa này!

- Á...!!!

Thấy Red không trả lời Surge cười ha hả ném bay cậu về phía mặt tường. Red bởi thế một nữa được thưởng thức mùi vị điện giật run người.

- Bịch!

- Pikachu!!!

Red giọng hô hoán. Pikachu giờ đã nằm im trên mặt đất, không chỉ bởi vì giống như cậu bị đám Electode bắn trúng mà còn vì đã kiệt quệ sức lực. Nãy giờ nó không ngừng không nghỉ ra đòn tấn công về phía Surge nhưng tất cả đều như nước sông đổ xuống biển không có tí hiệu quả nào.

- Hê hê... con Pikachu của mi cũng thật cứng đầu!

- Đã bảo là ta hiện tại nhận bao nhiêu điện áp đi nữa thì cũng vô sự cả thôi. Ngược lại nó tự lại làm cho bản thân kiệt sức. Quả nhiên là chủ nào thì tớ nấy. Hai đứa bọn bay đều ngu như nhau!

Surge về mặt đứng dừng, ung dung nói chuyện với giọng khinh bỉ.

- Phải làm gì đó mới được!!!

- Tiến lên Ivysaur!!!

Thân thể tranh thủ thời gian ngắn ngủi an toàn hòa hoãn lại chút thể lực, nghĩ nghĩ Red liền tung ra Ivysaur.

- Vẫn còn ngoan cố à?... Zapdos!!!

- Thunder! (sấm sét)

- Không!!!

Surge về mặt cười tà tà lên tiếng. Trên cánh tay, Zapdos giờ đang đậu ở trên đó. Không hiểu Surge đã dùng thủ đoạn gì. Theo hắn ta ra hiệu, Zapdos liền mạnh mẽ tung một đòn Thunder (sấm sét) lên người Ivysaur. Tất nhiên uy lực của pokemon huyền thoại là không thể nghi ngờ. Chỉ đánh một đòn lên người mà Ivysaur cơ thể hầu như bị điện giật cho bầm dập.

- Ivysaur, cậu không sao chứ???

Red nhìn đau vội lao tới bên cạnh Ivysaur kiểm tra thương thế. Nhìn Ivysaur chỉ một giây trước còn cường tráng khỏe mạnh, một giây sau đã thảm hại còn hơn cả cậu bây giờ. Này tương phản to lớn khiến cậu có chút sợ. Tuy nhiên...

Cũng không phải không có cơ hội!

- Hê hê... Nhìn tình trạng của con Ivysaur của mi lúc này ta mới biết được người xưa thường nói “ngòm củ tỏi” nó chính thức là như thế nào.

- Hắc hắc... Nhìn con ếch này lưng còn trụ lúi củ hành thật đủ high! Giờ nhóc con mi định làm sao???

Chỉ một đòn của Zapdos cũng đã hành hạ pokemon của đối thủ như vậy. Hiện tại Surge đúng là muốn Red tung tung pokemon ra để cho hắn làm thêm vào cú, thử thử thêm cái cảm giác điều khiển pokemon huyền thoại nó như thế nào.

Nhanh! Gọn! Nhẹ!...

Cũng thích phết đấy nhé!!!

- Được không Ivysaur?... Tốt!... Vậy phản công đi!

- Razor Leaf (phi đao lá cắt)

Bỏ ngoài tai lời nói của Surge, thấy Ivysaur tình thần hồi phục trở lại (vừa bị điện giật choáng xong) Red lập tức ra lệnh phản công. Một đám lá cắt theo Ivysaur điều khiển lao tới tấn công về phía Surge và Zapdos trên tay.

- Ta đã bảo là vô dụng rồi cơ mà... Zapdos!

Surge về mặt khinh thường lên tiếng, Zapdos cũng y theo mệnh lệnh lấy cánh xua bay đám lá cắt đánh tới. Đòn tấn công không có chút tác dụng nào.

- Một thằng cứng đầu như mi có lẽ cần phải có những bài học nặng ký mới được. Như vậy...

- Zapdos!... Năng lượng tối đa!!!

Cùng lúc nói chuyện, Surge một tay gạt chiếc cần công tắc mức chuyển hóa điện của thiết bị hắn đeo sau lưng. Đây chuẩn bị cho Red đến cảm nhận cảm nhận một phát uy lực của pokemon huyền thoại mới được. Hơn nữa hắn ta cũng có chút chán rồi. Là lúc nên kết thúc chuyện ở đây!

- Tạm biệt cu nhé!... R.I.P luôn đi!

- Zapdos, Thunder! (sấm sét)

Về mặt cười gian đắc thắng, Surge giờ lên tay ra lệnh Zapdos dùng đòn kết liễu. Phía đối diện, Red chợt nhiên khuôn mặt chăm chú hết sức.

- Chính là lúc này! Tốc độ tối đa Razor Leaf (phi đao lá cắt).

Về mặt nghiêm túc ra lệnh, Ivysaur cũng theo đó lần nữa phóng một đám lá cắt thật nhanh tấn công. Lần này đám lá không lao về phía Surge và Zapdos mà đi vòng qua họ bay về phía sau. Chuyện bất ngờ ngoài sự liệu khiến Surge cũng vì thế mà không ngăn cản được đám lá cắt bay đi.

Lá cắt sắc bén cắt đứt đoạn mắt dây điện phía sau, thiết bị của Surge đang đeo cũng vì vậy mất kết nối tới bộ xử lý phía sau. Đây âu cũng là nhược điểm của đám đồ thiết bị điện này.

- Ha... Dây điện đã bị ta cắt đứt. Dòng điện của Zapdos giờ sẽ truyền trực tiếp lên người ngươi!!!

Red về mặt vui vẻ lớn tiếng nói chuyện. Từ lúc ra lệnh hành động tới hiện tại còn chưa quá một giây.

- Mi bị lừa đã thấy ngu chưa??? Đã bảo ta mặc quần áo cách điện rồi cơ mà!... ừ... Sao nó lại te tua thế này!!!

- Á... Áaaaa...!!!!!!... Má ơi chết con!!!!

Ngay khi Surge theo bản năng phản bác lời của Red hắn ta bỗng nhiên phát hiện quần áo cách điện trên người mình đã bị cắt te tua mất từ bao giờ. Dòng điện của Zapdos cũng đúng lúc này truyền tới.

Pokemon hệ điện từ lúc nhận mệnh lệnh đến khi tuyệt chiêu hệ điện được phóng ra thường cần một, hai giây để nạp điện năng trước đó. Red vừa rồi có thể nói cần thời gian vô cùng chuẩn xác. Không sớm không muộn, thời cơ vừa đúng khi Zapdos ra đòn, dòng điện truyền ra trong khoảnh khắc khiến đối phương không còn mấy may khả năng thay đổi. Surge vì vậy cũng coi như trước tiên được cảm nhận uy lực đòn đánh tối đa của pokemon huyền thoại là như thế nào.

- Rầm!!!

Đòn đánh kết thúc. Surge tất nhiên hoa lệ ngã rầm xuống đất, hơi thở thoi thóp. Đòn đánh mạnh nhất của pokemon huyền thoại quả nhiên không phải là chuyện đùa. Chỉ một đòn thôi cũng đủ Surge tình trạng thảm hại gấp vô số lần tình trạng của Red.

- Phù!!! Cuối cùng cũng hạ được hắn ta.

- Cũng may là hắn vừa rồi quá mức tự đại nên mình mới có thể thắng. Vẫn còn có cơ hội thoát khỏi chuyện này khi Ivysaur vừa dùng Razor Leaf (phi đao lá cắt) phá hỏng áo chống điện. Ai dè...

Red nhìn Surge thảm trạng mà lòng than thở. Trận thắng lần này của cậu cũng là có chút ăn may. Tuy nhiên...

Cuối cùng vẫn là thắng lợi rồi không phải???

- Hắc... Cảm ơn cậu Ivysaur!

- Mà mà... chúng mình cũng hiểu nhau đấy chứ!

- Ivysaurrr!!!!

Ivysaur nghe Red khen ngợi liền vui vẻ đáp lại. Vừa rồi Red chỉ lèng tiếng ra lệnh nó dùng Razor Leaf tấn công. Tuy nhiên nhờ sự ăn ý của cả hai, Ivysaur rất thông minh phát hiện ý đồ của Red vì vậy ra sức không chế đám lá cắt đầu tiên chỉ phá hỏng quần áo chống điện của Surge mà không để đối phương máy may cảm giác.

- Ủm?... Vậy này là huy hiệu Thunder???

Đứng bên cạnh vị trí Surge đang nằm, hơi lục lọi Red liền tìm được huy hiệu Thunder trên người hắn ta, thứ mà một leader gym Vermilion nên có.

- Theo luật thì chiếc huy hiệu này từ giờ thuộc về ta rồi...

- Cái này mình cũng xin luôn!~v

Liếc nhìn thấy chiếc gang tay cách điện khá phong cách, Red không kìm được thò luôn.

Chẳng lẽ đây là di chứng khi quen biết Blue???

- ...

- Dù kẻ địch sức mạnh có lớn nhường nào đi chăng nữa...

- Cũng không thể mạnh bằng sức mạnh tình bạn thật sự giữa huấn luyện viên và pokemon của mình.

- Pokemon thiên phú mạnh mẽ, khoa học công nghệ... cũng đã không còn quan trọng.

Nhìn thảm trạng hiện tại của đối thủ, Red lòng hơi có cảm giác ngộ ra con đường của mình. Làm bầm làm bầm, phong thái một bậc thầy pokemon tương lai dần dần xuất hiện.

- Đi thôi các cậu!

- Hi vọng Green vẫn ổn.

Mang theo đám pokemon, Red nhanh chân rời khỏi tầng 1, theo cầu thang bộ chạy vội lên tầng 2.

Trận chiến của bọn họ vẫn còn chưa kết thúc.

...

Kết thúc chương 181.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 182: Chuyện của Articuno

Đến nơi tầng 2, đập vào mắt Red chính là hình ảnh Green nằm im lìm trên mặt đất. Koga đang định dùng Golbat trên tay bù đao, đảm bảo Green triệt để đã chết. Đây hành động chủ yếu là kinh nghiệm chiến đấu cá nhân tác quái chứ Koga đoán chừng tên nhóc nằm trên mặt đất này sợ là đã chết ngộp từ lâu rồi.

- Không được!!!

- Poliwrath, tấn công!

Trong lúc vội vã Red chỉ kịp hô hoán Poliwrath xông lên ngăn cản hành động của đối phương. Poliwrath cũng không làm cậu thất vọng, thân hình nó cấp tốc lao tới như bay về phía Koga.

- Ủm???

- Lại một thằng ngu khác!

Vừa nói Koga vừa quay người vung tay, Golbat đang đậu trên cánh tay hắn ả ý phối hợp tấn công về phía Poliwrath. Bất ngờ gặp đối thủ quá nhanh phản kích khiến Poliwrath không kịp phản ứng liền cơ thể nó bị đánh bay ngay về phía sau. Đòn tập kích bất ngờ của Red tuyên bố phá sản. Ngược lại mục đích chính ngăn cản Koga gây hại cho Green thì đã hoàn thành.

- Hê hê... ta rất ghét khi bị làm phiền đấy nhé! Grimmer!!!

Lững thững bước chậm về phía Red, Koga giọng nói nghiến ngấm, vẻ mặt cười tà. Theo tiếng gọi của hắn ta phát ra, vốn còn đang dây dưa Green, Grimmer lúc này theo lệnh cực nhanh cuốn tới đối thủ mới. Red chỉ cảm thấy một bóng đen thoáng ủa tới, sau đó cơ thể cậu đã bị Grimmer tóm chặt mất rồi. Mọi chuyện diễn ra quá nhanh, Red còn chưa kịp gọi pokemon mới ra ứng đối thì đã bị đối phương bắt lấy.

Đáng chết!!!

Chuyện không hay ho rồi~

- U'...

Red giờ bị Grimmer cuốn chặt cổ họng, cơ thể cũng bị nhấc lên không trung. Koga ánh mắt hơi trầm ngâm.

- Nếu mi có thể xuất hiện ở đây nói vậy Surge ở tầng 1 đã thất bại...

Lắc lắc đầu, Koga tiếp lời.

- Hừ... Ta đã nói bao nhiêu lần rồi mà con gà đó không nghe. Lúc nào cũng nhắm nhắm chỉ muốn dựa vào đám thiết bị ngoại vật thì bao giờ cho khá lên được! Giờ lại để cho thằng nhóc miệng còn hôi sữa như mi đánh bại. Thật là làm mất mặt mũi của Rocket chúng ta! Có điều...

- Tuy rằng không ưa thằng ngố cứng đầu đó cho lắm. Khả năng dù sao chúng ta cũng là đồng nghiệp. Hiện tại ta nên làm gì để trừng phạt mi nhỉ???

Hơi trầm ngâm giây lát, ánh mắt Koga chợt sáng lên.

- À ha... Đã có!!!

- À... trước khi trừng phạt, ta sẽ cho mi thưởng thức cảnh bạn mình bị ta bêu đầu tiêu diệt như thế nào đã nhé!

Koga quay người trở lại đứng bên cạnh nơi Green đang nằm.

- Green! Green! Mau tỉnh lại đi!!!

Red cố gắng hô hoán hi vọng cậu bạn của mình có thể tỉnh dậy đúng lúc tránh khỏi nguy hiểm.

- Vô ích!

- Có khi thằng bạn mi đã chết từ lâu rồi. Tuy nhiên để an toàn ta vẫn nên chặt đầu nó đi thì hơn. Kết cục cho những thằng ngu dám chống la...Ặc!!!

Đang khi Koga muốn một lần dùng sức mạnh của Golbat chém bay đầu kẻ đang nằm trên mặt đất, biến cố đột nhiên xảy ra. Đứng phía sau nhìn thấy tất cả Red cũng vì vậy khựng cả lại không nói chuyện.

- Hắc!... làm tốt lắm Pidgeot!

Giọng nói của Green chợt nhiên vang lên. Ngay gần đó, Koga trước người đứng một con Pigeot thật lớn. Vừa rồi khi Koga muốn ra tay với Green thì Pidgeot bất thành linh xuất hiện, nó đột húc mạnh lên người làm cho Koga đau điếng. Bụng như bị húc lòi ruột đến nơi rồi vậy, cảm giác đau đớn khiến trên trán hắn ta giờ thấm đẫm mồ hôi hột. Scyther khi nãy đã bị đánh gục mất sức chiến đấu, Pidgeot giờ nhìn chăm chăm đối thủ. Tình thế bất ngờ quay trở lại vạch xuất phát.

- Không đúng! Không kẻ nào có thể trúng đòn Razor Wind (đôi cánh tử thần) mà còn có thể đứng lên. Trừ phi...

Koga thốt lên với giọng điệu khó tin.

- Đúng vậy! Trừ phi là không trúng đòn phải không?

- Tất cả cũng là nhờ chiếc vòng cổ này. Đây là thứ ông nội đã tặng cho ta trước khi đi lữ hành. Nhìn thế thôi chứ nó là thiết bị tiên tiến lắm đấy. Nhờ có nó cảm ứng và ngăn chặn đòn đánh vừa rồi nên ta mới có thể bình an tránh qua.

- Có điều ta nghĩ nếu mình cứ giả chết thì hẳn là Grimmer rồi cũng sẽ rời đi. Cuối cùng ta đã đánh cược thắng!

Green thân thể chậm rãi đứng dậy, một tay thu hồi lại Scyther về pokeball nghỉ ngơi. Tiếp đó còn cần chiến đấu với đối phương, để nó nằm ở ngoài như vậy thật không an toàn cho lắm.

- Hừ!... Đồ cứng đầu cứng cổ!

- Đã vậy thì... Articuno, dạy cho chúng nó một bài học! Blizzard (mưa băng giá)

- Hãy nhận lấy món quà mà ta đưa tới đi. Hi vọng người sẽ thích!

Koga thân hình lùi lại phía sau trong khi tung ra Articuno ở phía trước. Với sức mạnh của mình, Articuno chỉ một chiêu liền quét bay đi Pidgeot.

- À... nhớ lấy không nên quá khích nếu không chuẩn bị nhặt xác thằng bạn mi luôn đi.

Cơ thể lùi về đứng bên cạnh Red đang bị Grimmer giam giữ, Koga mặt gian xảo ra lệnh Golbat dùng một bên cánh sắc bén kề cổ Red để đe dọa Green. Ngược lại tín hiệu của ninja như hẳn là lợi dụng mọi điều kiện có lợi để đạt thành mục đích của mình. Uy hiếp đe dọa thế này là chuyện quá bình thường rồi.

Nơi xa xa, Green thấy vậy cũng không tránh khỏi không dám mạnh động.

- Hê hê... nhóc tên là Red đúng không?

- Nói vậy mi hẳn là biết cái ngày chúng ta bắt Arcutino trên đảo Seafoam...

- Chúng ta thật ra không có nắm chắc có thể bắt được nó. Thế rồi cuối cùng không ngờ lại thật sự thành công. Tất cả đều là nhờ công của mi đó!

- Cái gì???

Nghe Koga sát bên người nói chuyện, nghe xong nội dung Red giật mình thốt lên.

- Hắc!... Hôm đó vì cứu mi Articuno đã sử dụng không ít năng lượng. Sau đó sức mạnh của nó trở nên suy yếu đi nhiều. Bởi vậy chúng ta mới có thể nhờ đó mà thắng lợi.

- Là như vậy sao???

Red ánh mắt phức tạp nhìn về phía lạnh như băng Articuno. Nhớ lại ngày hôm đó sau khi nhận được Gyarrados từ tay Misty, cậu truy tìm một lúc lâu ở trên hòn đảo sinh đôi Seafoam mà không phát hiện tung tích pokemon huyền thoại Articuno, mục đích của cậu khi đó.

Tranh thủ lúc nghỉ ngơi, cậu cho gọi đám pokemon của mình để tiến hành giao lưu với bạn mới Gyarados, ai dè... Bởi vì lần đầu tiên cậu gặp Misty là lúc cô ấy đang chiến đấu với Gyarados đang bị nhốt trong sau khi thoát khỏi chỗ đám Rocket thí nghiệm, đám pokemon của cậu vì vậy cũng bị ám ảnh từ hình tượng cũ của Gyarados mà không muốn hợp tác cùng đối phương. Kết quả hình thành Gyarados một bên muốn tiến lên làm quen trong khi đám pokemon của Red hoảng hoảng hốt hốt lùi lại không đồng ý.

Ngay khi Red không biết nên giải quyết chuyện này như thế nào thì một đám Rocket xông tới muốn xua đuổi cậu ra khỏi hòn đảo. Ban đầu chúng còn dùng một con Muk khổng lồ tấn công bắt nạt. Nếu không phải Gyarados nhanh chóng ngăn cản thì sợ rằng tình thế càng gay go. Đám pokemon của Red ngược lại trù trù không muốn chiến đấu cùng Gyarados.

Qua nói chuyện sau đó, Red cũng biết được mục đích của Team Rocket là bắt lấy Articuno đang tự mình đông lại thành tượng băng ở gần đó. Red tất nhiên không muốn cho Team Rocket thực hiện được kế hoạch. Hai bên chuẩn bị lâm vào chiến đấu thì Gyarados vì gặp lại trang phục thành viên Rocket mà lần nữa nổi điên lên. Tiếp đó nó vô tình đánh vỡ tảng băng của Articuno khiến Articuno bay đi mất. Team Rocket đuổi theo Articuno bỏ mặc Red và đám pokemon ở lại. Gyarados cũng vì thế bị một con Muk to lớn cắn chặt thân mình làm đau đớn vô cùng.

Đám pokemon của Red cuối cùng bị Red thuyết phục chấp nhận một lần nữa hợp lực tấn công Muk để giải cứu Gyarados nhưng lại không có hiệu quả là mấy. Đúng lúc này, Articuno vốn đang chiến đấu cùng đám Rocket đột nhiên từ xa mạnh mẽ ra đòn đóng băng Muk trong khi không làm hại tới Red và pokemon của cậu mấy may. Chuyến lữ hành ở Seafoam của Red cũng theo đó kết thúc với việc đám pokemon đã hòa hợp lại chấp nhận nhau.

Hiện tại nghe Koga nói chuyện Red mới biết hóa ra bởi vì cứu mình và đám pokemon mà Articuno vì vậy thất bại bị bắt. Lòng cậu chàng vì vậy hiện giờ thật buồn rầu.

- Ha ha... Thật mỉa mai là chính con Articuno đã cứu mi ngày ấy hôm nay sẽ lấy đi tính mạng của mi ngay bây giờ.

- Tiêu diệt chúng đi Articuno! Ice Beam (tia băng giá)!

Tiếng nói của Koga đánh đoạn cảm giác áy náy vừa hiện ra trong lòng của Red. Tình huống ngày càng trở nên nguy cấp rồi.

Articuno nghe theo mệnh lệnh của Koga cũng đã bắt đầu tấn công về phía Green khiến cậu ta phải chật vật tránh né.

- Chết cóng luôn đi nhóc!

Gặp Green vẫn còn có thể di chuyển né tránh, Koga ngược lại chuyển đổi mục tiêu sang bìa ngấm cố định Red. Articuno hòa lực theo đó chuyển hướng về phía Red đang bị Grimmer cố định lại.

- Má ơi, lạnh quá!!!

- Red! Cậu không sao chứ???

Lạnh cắt da cắt thịt ập tới bất ngờ khiến Red không nhận được kêu lên. Phía xa xa Green mặt lo lắng hỏi vọng lại.

Quái lạ! Tại sao Articuno lại nghe lời tên thủ lĩnh Rocket này thế nhỉ? Nó dù sao cũng là pokemon huyền thoại cơ mà! Chẳng lẽ có bí ẩn gì khác biệt ở đây???

Vừa di chuyển né tránh Green trong lòng vừa hiện lên suy nghĩ, ánh mắt không tự chủ được liếc về phía Koga đang đứng.

Khoan đã! Đó là...

- Huy hiệu Soul???

Nhìn Koga cầm trên tay chiếc huy hiệu Soul đang lấp lánh chiếu sáng khiến Green kinh ngạc thốt lên.

- Ồ???...

- Chẳng lẽ các ngươi không biết bí mật của đám huy hiệu gym này?

- A ha... bật mí cho tụi bay biết cũng chẳng sao. Huy hiệu Gym cũng không phải chỉ là vật kỷ niệm công nhận năng lực sau khi chiến thắng các leader gym. Dựa theo các bí thuật khác nhau chúng thậm chí có thể giúp chúng ta điều khiển bất kì loài nào pokemon, thậm chí tăng cường sức mạnh của pokemon lên nhiều lần.

- Con Articuno này bị 4 chiếc huy hiệu bởi bộ ba thủ lĩnh Rocket bọn ta và ông trùm cộng đồng điều khiển chi phối. Hắc... dù cho có là pokemon huyền thoại thì cũng phải cúi đầu chịu thua mà thôi!

Koga nói với giọng vô cùng tự đắc.

...

Kết thúc chương 182.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Black đã tới

Trong gian phòng tầng 2, giọng nói của Koga vẫn còn tiếp tục

- Hê hê... Chúng ta có thể làm cho bất kì con pokemon nào làm theo ý muốn của mình. Đó là vì sao chúng ta vứt đi mấy cái danh hiệu leader gym sáo rỗng đó.

- Đây chính là sức mạnh thật sự! Cái mà chúng ta luôn luôn theo đuổi!

- Á... Chân của tớ!!!

Nơi bàn chân đóng băng chặt trên đất khiến Red sợ run hét lên.

- Red!!!

Green lo lắng lên tiếng hỏi.

- Hắc... Tới lượt ngươi rồi nhóc!

- Chạy nhanh đi Green!!!

Thấy Red đã bị cố định lại Koga chuyển sang tấn công Green. Lần này đến lượt Red lo lắng hô hào.

- Có mà chạy đằng trời!

- Rầm!!!... ầm... ầm... ầm...

- Bức tường!!!

Cuồng phong bạo vũ tới tấp. Koga khiến Articuno mãnh liệt tấn công thậm chí làm vỡ tung một mặt bức tường ngay gần nơi Green vừa đứng.

- Không được!!!

Vừa né tránh xong đòn đánh sập bức tường trước mặt, Green chân hơi lùi lại liền cảm giác cả bàn chân của cậu đều bị đóng băng cố định. Trong lòng cậu chẳng biết chuyện giờ có chút không ổn. Koga phía xa ánh mắt chợt nhiên sáng quắc.

- Chính là hiện tại!!!

- Articuno, sức mạnh tối đa đóng băng toàn bộ căn phòng này.

Lời vừa dứt, ngoại trừ xung quanh gần vị trí Koga đang đứng, khắp mọi nơi đều bị gió bão băng tuyết lạnh bao trùm.

Pidgeot bị đóng băng!

Red và Green tiếp sau đó cũng bị đóng băng.

- Hê hê... thế là ta đã có hai tượng băng huấn luyện viên pokemon.

- Tội ngu! Ai bảo tội bay dấm chống đối lại băng Rocket bọn ta. Đây chính là kết quả cuối cùng cho bọn mi! Khà khà... Một cái chết đầy nghệ thuật đấy chứ nhỉ.

Nhìn hai tên nhóc thành hai bức tượng băng băng thật dày chỉ chốc lát sẽ ngạt thở mà chết, Koga vẽ mặt cười tà.

Mọi chuyện cuối cùng đã xong.

Lắc lắc đầu, Koga quay người rời đi. Hiện tại cần kiểm tra lại tình trạng tên ngố ở tầng dưới. Hi vọng sẽ không ngòm củ tỏi luôn.

Mà sao tự dung người nóng nóng thế nhỉ? Chẳng lẽ là hoạt động quá sức???

Đi được dăm ba bước, Koga trong lòng có chút nghi ngờ. Cả người hần ta đột nhiên lại thấy nóng mới lạ chứ.

- Bựp!!!

- Á...!!! Đây...

Koga chợt nhiên cả người rung mạnh. Sau lưng hần ta vừa bị thứ gì đó mạnh mẽ đánh vào cực kì đau đớn. Ánh mắt theo bản năng liếc nhìn trở lại.

- Không thể nào!!! Tội bay bị đóng băng rồi cơ mà???

Trong mơ hồ, nhìn thấy Green và Red đều đã thoát thân mà ra từ lúc nào khiến Koga không thể tin được vào mắt mình. Mới mấy giây trước đó hai thằng này vẫn còn đóng băng nghệt thở bên trong cơ mà. Đây là chuyện gì vừa xảy ra???

- Charizard!!!

Chợt nhiên trong ánh mắt của Koga phát hiện cảnh một con Charizard bay bên ngoài tòa nhà đang phun lửa hâm nóng cả căn phòng. Bảo sao vừa rồi nóng như vậy!

- Red!!!

- Đã biết!!!

Green lớn tiếng hô, Red cũng ngay lập tức đáp lại.

- Porygon Triple Attack (tam giác tấn công)!

- Pikachu Thunder Bolt (mười vạn volt)

Hai người tiếp sau đó đồng thời mệnh lệnh pokemon mạnh ra đòn về phía Koga.

- Rầm!

Bị hai con pokemon oanh tạc mạnh lên người lập tức khiến Koga ngã gục xuống đất. Sóng chết không rõ!

- Ta đã thả Charizard ra bên ngoài ngay khi bức tường sụp đổ để làm đòn phản kích. Ta đoán rằng sau đó nếu người làm đóng băng cả căn phòng thì ta có thể dùng lửa làm nóng từ bên ngoài.

- Coi thường hai chúng ta chính là sai lầm lớn nhất dẫn tới người thất bại.

Về mặt mỉm cười từ tin, Green như một người chiến thắng lờ lạc giải thích cho kẻ thất bại nguyên do mình thắng lợi. Có lẽ này là tự kiểm điểm rút kinh nghiệm cho chính bản thân cũng không biết chừng. Ánh mắt nhìn đối phương giờ đã nằm gục trên mặt đất, trong lòng Green giờ đánh vang lên cảnh báo. Đối mặt mọi đối thủ đều không thể lơ là sơ suất nếu không hình ảnh trước mắt chính là tấm gương sống động cái giá phải trả khi thất bại. Thậm chí còn khốc liệt hơn nhiều.

Đột nhiên, một thứ gì đó nổi bật lên trong mắt cậu.

- Huy hiệu Soul???

Đúng là huy hiệu Soul đối thủ khi này sử dụng vừa từ lòng bàn tay đánh rơi ra ngoài. Green thấy thế liền thu thập nó trong lòng bàn tay. Đây coi như là chiến lợi phẩm của cậu đi.

- Đây Green!!!

Giọng Red vang lên phía sau khiến Green liếc mắt nhìn lại.

- Đây là cái kế hoạch chết tiệt của cậu ấy hả??? Cháy hết cả đầu tóc, lông mi linh tinh của tớ rồi đây này!!!

Hình tượng thô thảm, mặt đen thùi lù hơn kẻ bán than, Red về mặt tức giận, hậm hực nói chuyện.

- Hê... không chịu nổi à? Tớ thấy cậu giờ đẹp trai ngồi ngồi đấy chứ!

Trong lòng cười thầm, Green mặt tỉnh bơ đáp lại, thậm chí không quên trêu chọc đối phương một phen.

- Đẹp trai cái con khỉ? Lần sau có kế hoạch kế hiếp gì thì xin nhờ cậu thông báo giùm cho một câu nghe rõ chưa!!! Một lần như vậy là quá đủ rồi!

- Ra nào Golduck!

Mặc kệ Red một bên phản nản, Green ung dung tung Golduck ra khỏi pokeball. Trên tay cậu chàng cùng lúc xuất ra pokedex. Red thấy vậy thật là bức không cả muốn nói chuyện.

- Hồng! Tớ tính coi thử màn hình có thấy những gì Golduck thấy được trong đầu hay không nhưng hình như đã bị một mạch sóng siêu linh nào đó gần đây quấy rầy làm hồng.

- Mà thôi! Không quan sát được toàn cảnh mọi nơi thì tớ tìm vị trí ông nội trước đã vậy.

Green cúi người nâng lên Golbat vốn có của Koga cất tiếng hỏi.

- Được rồi! Golbat... hãy cho ta biết giáo sư Oak đang ở đâu?

Green hướng về con pokemon trên tay lên tiếng hỏi. Trong cái miệng lớn của nó cũng vì thế xuất hiện một tấm gương hình chiến. Red bên cạnh hiếu kỳ nhìn sang. Trong hình ảnh đột nhiên xuất hiện cảnh giáo sư Oak đang bị trói chặt đặt ngồi trên mặt đất. Xung quanh còn xuất hiện không ít thùng hàng.

- Có vẻ như là ở tầng hầm. Không ngờ chúng lại dám trói ông nội như cái bánh thịt như vậy.

Red cảm giác giọng Green có chút lạ là quái quái không giống như là phần nộ hay thương xót ngược lại thật giống có chút cười trên đau khổ của người khác nhiều hơn. Hắc!... Cái tên khốn kiếp này!!!

- Aaaaaaaa!!!!

Một tiếng kêu chói tai đột ngột vang lên làm hai cu cậu giật bắn mình. Cái giọng nó mới thánh thót oanh vàng làm sao!!!

- Là tiếng của Blue???

Red giật mình nhận ra chủ nhân của giọng nói dường như là cô nàng Blue thì phải.

- Cầm lấy Red!!!

Bản năng đỡ lấy thứ Green ném tới. Lòng bàn tay mở ra, trong tay cậu chính là một chiếc huy hiệu Gym. Huy hiệu Soul!

- Hãy nhớ những gì Koga đã nói. Có thể nó sẽ giúp được gì đó cho cậu. Tờ giấy xuống tầng hầm cứu ông nội, cậu lên các tầng trên cứu cô bạn của cậu đi. Chúng ta sẽ gặp lại nhau sớm thôi.

- Tốt! Vậy chia nhau ra ở đây!

Nhanh chóng giao lưu xong, hai cậu chàng bản năng liếc mắt trao đổi rồi mỗi người đi một ngã.

Cuộc chiến hiện tại vẫn còn chưa ngã ngũ.

...

Bên ngoài thành phố Saffron, một người một ngựa đột nhiên xuất hiện.

- Cuối cùng cũng tới nơi!

- Hừm? Hi vọng mọi chuyện còn suôn sẻ.

Người tới đúng là Black và Ponyta. Sau khi cùng Pikachu băng qua biển rộng cậu còn phải chạy một quãng đường không ngắn trên đất liền mới tới nơi đây. So sánh với Green và Red đi thẳng bằng đường hàng không muộn đi không ít thời giờ.

- Không biết tình hình bây giờ như thế nào?

Back thúc giục Ponyta chạy thẳng vào trong thành phố mà trong lòng không tránh khỏi có chút lo lắng. Trước đó cậu đã ra lệnh cho Pidgeotto từ trên không trung trinh sát rõ ràng cả thành phố. Theo suy đoán của cậu mọi người trong thị trấn Pallet rất có thể bị đám Rocket nắm giữ trong tòa nhà trung tâm thành phố, cũng chính là tòa nhà Green, Red và Blue tiến vào. Đây là bởi vì chỉ có ở nơi đây đóng giữ lực lượng Rocket trông coi. Đây hiện thực cũng đánh vỡ ý nghĩ tiến hành giải cứu con tim mà không bị đám Rocket kia phát hiện.

Đoán chừng cậu cũng phải xông vào tòa nhà kia đi một lần.

Tiếc là không biết tình hình trong tòa nhà hiện như thế nào. Dù sao Pidgeotto cũng không thể bay vào trong quan sát được. Như vậy quá lộ liễu và nguy hiểm cho nó. Hiện tại Pidgeotto theo mệnh lệnh của Black vẫn đang thủ vững bên ngoài để quan sát. Dù vậy âm thanh động tĩnh bên trong vẫn truyền ra âm âm. Sợ là chiến đấu phải kịch liệt lắm đây.

Đang lúc Black suy nghĩ viển vông, màn hình giám sát trước mắt cậu đột nhiên trắng xám không thấy gì cả.

- Rầm!

Một âm thanh va chạm mạnh từ màn ảnh vang lên khiến Black sợ run. Đây là chứng tỏ thiết bị vẫn hoạt động nhưng máy quay đã bị vô hiệu hóa rồi. Ngược lại Black giờ lo lắng hơn Pidgeotto hiện tại làm sao. Trong lòng sốt sắng cực kỳ, cả người và ngựa tốc độ không khỏi tăng thêm một đoạn. Phương hướng chuyển thành vị trí Pidgeotto cuối cùng dừng lại.

Cái gì đang chờ đợi cậu đây???

...

Rất nhanh, Black được Ponyta chở chạy tới vị trí Pidgeotto cuối cùng dừng lại. Nơi này là một ngõ vắng cách nơi toàn nhà trung tâm không xa. Tất nhiên này là trên mặt đất chứ đối với bay trên không trung Pidgeotto thì tầm nhìn thoáng vô cùng, rất thích hợp từ xa quan sát.

Ngõ vắng không có ai nhưng Black trong lòng nặng trĩu. Cậu cũng không cho rằng kẻ có thể thoát khỏi sự phát hiện của Pidgeotto sau đó bắt hình linh hạ gục nó là một kẻ dễ trêu. Mục đích của đối phương là gì? Là địch là bạn... v v đều rất cần suy xét.

Tung người xuống lưng ngựa, Black lắng lắng đợi. Tin rằng đối phương cũng đã biết cậu tới nơi. Đã đến lúc đối mặt rồi.

...

- Rất tốt. Cậu cuối cùng cũng tới! Ta đã ở đây chờ đợi không ít thời gian rồi!

Một giọng nói trầm thấp đột nhiên vang lên. Một người đàn ông trung niên cùng lúc xuất hiện nơi đối diện. Áo vest đen phủ ngoài sơ mi trắng bên trong, bên dưới quần đen, giày đen. Khuôn mặt cương nghị mang khí thế của người bề trên lâu năm. Đây là lần đầu hai người họ gặp mặt.

Một cuộc gặp mặt không mấy hữu hảo!

...

Kết thúc chương 183.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: May quá! Hóa ra cũng chỉ là hàng nhái mà thôi

Tầng 3 tòa nhà trung tâm...

- Ngu ngốc! Chỉ huy Team Rocket không phải là dễ dàng đánh bại như vậy! Kadabra xử lý hai đứa nó!

- Áaaaaa!!!!

Sabrina thân hình lơ lửng trên không trung, đứng bên cạnh Kadabra đang dùng sóng siêu linh của mình tấn công mạnh về phía Blue và Horsea của cô.

- Không đúng! Sao có thể nhìn được mọi thứ trong bóng tối???

Gắng gượng chống cự, Blue vẻ mặt không thể tin được chuyện xảy ra trước mắt, cô lớn tiếng hỏi. Sabrina nghe vậy vẻ mặt châm biếng nhìn về.

- Khi ta còn nhỏ, mỗi khi ta cầm lên chiếc thìa ăn cơm bất kì chúng liền lập tức bị xoắn gấp. Kể từ đó ta biết mình không giống với những đứa trẻ bình thường. Ta đã biết sử dụng năng lực tâm linh từ khi đó.

Nghe Sabrina tự bộc bạch, Blue giờ mới hiểu ra đối thủ của cô khó chơi nhường nào. Không chỉ là một huấn luyện viên pokemon mà còn là một kẻ có siêu năng lực. Thảo nào cô ta có thể dễ dàng điều khiển pokemon hệ Psychic (tâm linh) đến thế.

- Chiêu Smokescreen (mực khói) này chả là gì đối với một kẻ có siêu năng lực như Sabrina ta cả.

- Hừ! Khi ta không thể nhìn mọi thứ bằng đôi mắt bình thường, ta có thể quan sát tất cả chỉ bằng đôi mắt tâm linh.

- Tất cả những việc mi đang làm chỉ là gây giũa vô ích mà thôi. Một kẻ đầu đường xó chợ như mi dù có cố gắng như thế nào đi nữa thì kết cục cũng đã định sẵn.

- Psychic Attack (tâm linh tấn công)

- Á!!!

Đòn phản công đột ngột của Sabrina hiện tại làm Blue cảm thấy mình giờ chìm vào hoàn cảnh ảo giác có ngọn tháp tại Johto khi trước. Thứ mà vừa rồi cô làm cho Horsea dùng Smokescreen che lại giờ một lần nữa hiện ra.

- Disable (vô hiệu hóa)

- Há???

Không hề ngừng nghỉ, Sabrina tiếp tục mệnh lệnh Kadabra dùng tuyệt chiêu lập tức cố định cơ thể Blue tại chỗ không thể nhúc nhích.

Chết toi!

Phải làm gì bây giờ???

Mình không thể cử động được.

Thân thể của cả Blue và Horsea đều bị làm cứng đờ tại chỗ, trong lòng cô nàng nguy hiểm âm âm cảnh báo. Hiện tại thật đúng là cá nằm trên thớt rồi.

- Ha ha ha...

- Bây giờ thì mi có thể làm sao? Ta nên để Kadabra rạch lên mặt mi vài nét trước hay là kết liễu cuộc đời của mi luôn đây???

Bước chậm chậm đến gần, Sabrina vẻ mặt lạnh nhạt lên tiếng chế giễu. Kadabra hiện tại cũng đúng lúc tay cầm thìa tâm linh chỉ về phía Blue. Tình thế đã vô cùng ác liệt với cô nàng.

- Á...!

Cố gắng gượng né tránh khuôn mặt khỏi chiếc thìa mà cũng không được. Trong lòng hồi hộp sợ hãi, Blue thỉnh thoảng nghĩ ra một kế.

- Đằng ấy đúng là giỏi thật!...

Sabrina còn chưa kịp phản ứng khi đối thủ đột nhiên mở miệng khen ngợi thì đã gặp Blue chuyển giọng.

- Có điều đằng ấy ăn mặc thật sự là quê mùa quá đi thôi~ Đằng ấy nên chú ý chăm chút nhiều hơn cho nhan sắc mới được. Chứ làn da thì xù xì tàn nhang lão hóa, thân thể gầy gò, sân bay tân sơn nhất thế kia... Đằng ấy có cần mình chỉ điểm chút biện pháp nâng nâng ngực lên không?

- Dù sao người ta cũng có kinh nghiệm lắm thôi đây!!!

Nói nói Sabrina cảm tưởng bộ ngực của con bé đáng ghét trước mắt dường như cũng cao cao nhô lên như chế giễu mình vậy.

Đúng là nó to thật!!! Quần áo cũng mốt nữa!

Còn cô nàng thì giờ tức xạm mặt lại.

Đồ khôn kiếp!

- Kadabra xé nát áo nó cho ta!!!

Trong lòng giận dữ, Sabrina liền mệnh lệnh Kadabra tiến lên cho đối phương một bài học thích đáng.

- Á... Ghen tị chị đây hả?

Kadabra theo mệnh lệnh cả người phi lên áp sát Blue, một chiêu quét ngực kinh điển. Blue vì đó lập tức phản áo trước ngực nát tươm, cơ thể cũng bị đẩy ngã lùi về phía sau. Dù vậy khuôn mặt cô nàng ngược lại cười vui vẻ như đắc kế.

- Hi hi... Mắc bẫy rồi nhé cung!!!

- Cái gì!!! Pokeball đặt trong ngực ư???

Sabrina ngạc nhiên thốt lên. Trong lòng trái lại thờ phào nhẹ nhõm.

May quá! Hóa ra cũng chỉ là hàng nhái mà thôi.

Thử hỏi một con bé mới mười một tuổi mà kích cỡ đã lớn như vậy thì kẻ qua tuổi vị thành niên như cô làm sao chịu nổi. Giờ thì cháy nhà ra mặt chuột nhé. Chưa biết ai mới thật phẳng như sân bay tân sơn nhất đâu!

- Jigglypuff! Clefairy! Cả hai tiến lên cho chị.

Cũng mặc kệ Sabrian lúc này suy nghĩ gì, Blue hiện giờ quan tâm nhất là làm sao lợi dụng hai con pokemon này của mình để thoát khỏi tình cảnh hiện tại.

Trước hết là thoát khỏi ảo giác này cái đã! Liếc nhìn bên cạnh vẫn hiện lên hình ảnh tòa tháp cổ của Johto Blue liền biết mình đầu tiên cần làm gì.

- Clefairy Sing (ca hát), Jigglypuff Round (hát đệm). Hi hi... Bản hợp xướng điệu hát à ời xin được bắt đầu.

- Á... cái sóng âm kinh khủng này làm mất khả năng định vị của ta!

Đòn hợp kích của Clefairy và Jigglypuff bất ngờ khiến Sabrina ăn quả đắng. Kadabra ở xa xa giờ luống cuống không biết nên làm gì bởi nó cũng tương tự bị bài ca ảnh hưởng.

- Tốt quá! Cái ảo giác đã biến mất.

Hoàn cảnh xung quanh trở lại thành hoàn cảnh của tầng thứ 3, cánh cửa lên các tầng phía trên cũng xuất hiện.

Trốn thôi!

Blue trong đầu thoáng phân tích thiệt hơn liền biết mình không phải đối thủ của cô ả. Dù sao Jigglypuff tuy có năng lực tiếng hát ru ngủ mạnh mẽ vô cùng tiếc là mỗi khi nó cất lên tiếng hát thì cũng đồng nghĩa là nó cần phải nín thở. Cũng chính vì lý do này tuyệt chiêu của nó chỉ có thể kéo dài tùy theo khả năng nín thở của mình. Nếu tiến hành hát quá lâu rất có thể dẫn tới tình trạng nín thở quá thời gian dẫn tới nghẹt thở mà chết rất nguy hiểm.

Đây là còn chưa nói tới kháng tính của đối thủ với tiếng hát của Jigglypuff ra sao. Thời gian làm choáng đối phương thành ra rất không chắc chắn. Những pokemon còn lại của cô hiện tại lại không phải là đối thủ của Sabrina. Nói vậy một hai phút sau đối phương tỉnh lại thì sợ là cô phải gặp chuyện chẳng lành mất.

Giờ mình tốt nhất nhanh chân chuồn đi thôi.

- À khoan!... nên lấy cái này làm chiến lợi phẩm mới đúng!

Vừa chạy mấy bước Blue liền chạy trở về tóm lấy huy hiệu gym của Sabrina mang đi.

- Bye bye nhé cung!!!

Tiếng nói kết thúc, Blue thân hình cũng theo đó mất hút sau cánh cửa. Cuộc chiến tầng 3 theo đó cuối cùng kết thúc với phần thắng thuộc về Blue.

Câu chuyện vẫn còn tiếp tục...

...

Chốc lát sau, tại một tầng nào đó trong tòa nhà trung tâm...

- Thiệt là...

- Nơi này loằng ngoằng cứ như là mê cung ấy. Thật chẳng biết Blue đang ở chỗ nào nữa.

Chóng mặt hoa mày, Red giờ đã có chút nhụt chí rồi.

- Ô! Phòng nào mà mở cửa toang hoang thế này???

Đi ngang qua một căn phòng mở cửa, Red hơi tò mò dừng lại quan sát. Bên trong căn phòng trống không ngoại trừ một bệ đá ở giữa. Bên trên giờ đặt một khối hình tròn thiết bị khá kì lạ. Red thấy vậy liền tiến vào bên trong.

- Đây là cái gì nhỉ???

Ôm lên thiết bị lạ, Red chăm chú quan sát.

- Thấy không?

- Không!

Âm thanh từ ngoài cửa vọng lại, Red nhanh chân thấp người nấp sau bệ đá ở giữa, vênh tai lên lắng nghe.

- Chúng không những đánh bại Surge thủ lĩnh mà còn cả Koga thủ lĩnh nữa. Không những thế chúng còn dám đốt cháy tòa nhà.

- Hiện giờ mọi người đều đang chia nhau tìm kiếm bọn đột nhập đó. Nếu chúng ta đã đi một vòng xung quanh cũng không thấy bọn chúng vậy hiện tại chỉ cần canh giữ chiếc máy khuếch đại năng lượng huy hiệu pokemon trong phòng này là được.

Trốn ở bên trong, Red lúc này mới biết chiếc máy kì lạ trên tay bây giờ là máy khuếch đại năng lượng huy hiệu pokemon. Đột nhiên một giọng nói lạ từ bên ngoài vang lên khiến Red dừng việc quan sát chiếc máy mà đặt chú ý vào tình hình bên ngoài.

- Hai người làm gì thế?

- Có thấy con nhò nào chạy qua đây không?

Thấy người tới là Sabrina thủ lĩnh, hai tên Rocket canh cửa rùng cả mình.

- Dạ không ạ!!!

Cả hai vừa nghe câu hỏi liền vội vã trả lời. Sabrina thủ lĩnh nổi tiếng nghiêm khắc lại có năng lực siêu nhiên khủng bố. Hai đứa chúng cũng không muốn mình thái độ xuất hiện vấn đề để bị trừng phạt.

- Các người không cần canh gác nơi đây nữa đâu. Xuống tầng dưới truy tìm đi!

- Vâng cô Sabrina!

Không chút chần chừ, cả hai tên nhanh chân chuồn thẳng. Nơi của vào hiện tại vì vậy chỉ còn mình Sabrina mà thôi.

-Ặc... đó là à mình đã gặp ở phòng thí nghiệm của giáo sư Oak.

Liếc trộm nhìn ra bên ngoài, thấy rõ dung mạo người vừa tới, Red rất nhanh nhận ra đối phương chính kẻ đã cho pokemon giả dạng giáo sư Oak rồi tấn công cậu buổi trưa nay. Gặp lại cũng thật nhanh.

- Toi!... À ta đang tiến vào.

Gặp đối phương tiến vào căn phòng, Red rút ngay đầu vào núp trong lòng hồi hộp. Nhìn lại trên tay đang cầm chiếc máy khuếch đại năng lượng, vừa nãy lại liếc thấy dường như đối phương đang tìm kiếm thứ gì đó, Red hiện tại suy đoán đối phương tìm kiếm tất nhiên chính là chiếc máy cậu đang cầm trên

tay.

Nhìn kĩ, bên trên chiếc máy có 7 vị trí có hình dạng huy hiệu pokemon lõm vào bên trong. Nói vậy đây chính là vị trí để nhét đám huy hiệu Gym vào rồi.

Chẳng lẽ chiếc máy này giống thứ tên Koga đã nói, dùng để điều khiển và tăng năng lực cho pokemon???

Suy nghĩ vòng trở lại, Red giật mình nhận ra hiện tại trên người mình đã có tới 6 chiếc huy hiệu. Ba chiếc lấy từ ba gym của Brook, Misty và Erika. Một chiếc là được ông chủ đầu trọc tặng khi chia tay nhau ở đảo Cinnabar sau khi mình giúp chú ấy thoát khỏi Rocket truy đuổi. Một chiếc huy hiệu lấy từ trên người Surge. Cuối cùng một chiếc là Green ném cho sau khi thu thập trên người tên Koga.

Còn 1 chiếc nữa thôi thì đủ!!!

Red vì thế trong lòng giờ rạo rực hẳn.

...

Kết thúc chương 184.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 185: Black không sợ ~

Trong căn phòng...

- Cóp!

Đang hí hửng, Red chẳng may lỡ tay làm rơi thiết bị lên mặt đất làm vang lên âm thanh.

- Ai đấy!!!

Tiếng cô ả Sabrina kia vang lên. Sợ là lần này trốn không được rồi.

- Thoì thì... Pikachu xông lên đánh cho ả ta một trận!!!

Red quyết đoán đứng phắt dậy mệnh lệnh Pikachu lao lên tấn công.

- Sao vậy Pikachu???

Nhìn Pikachu vừa lao tới gần đối thủ đột nhiên dừng lại không động đậy khiến Red vô cùng nghi hoặc.

Này là tình huống thế nào???

- Hi hi... Thật dễ thương! Pikachu nó rõ ràng nhận ra mình không phải là địch.

- Ô! Cậu tìm thấy cái máy đó rồi hả?

Đối thủ bất ngờ hòa nhã nói chuyện khiến Red giật cả mình.

- Làm sao thế Red?

- Ôi má ơi!!!!

Cậu chàng sợ run, la toáng lên khi bắt gặp khuôn mặt của ả trước mặt đột nhiên chảy nước như quỷ sứ bóc một tầng da.

Thật ghê rợn quá đi!!!

- Thoì nào! Cậu biết mình là chuyên gia hóa trang mà. Pikachu còn nhận ra vậy mà cậu chán quá đấy Red.

- B... Blue???

Khuôn mặt trở lại bình thường. ả vừa rồi hóa ra lại là Blue giả trang?

- Vậy đám nước chảy vừa rồi...???

- À... đó là Ditto ấy mà!

Trên mặt đất Ditto đã gom mình trở lại.

Giờ thì Red biết cô nàng Blue này bình thường lừa đảo trộm cắp kiểu gì rồi.

...

Tầng hầm 1...

- Chỗ này có vẻ giống vị trí ông nội bị trói.

Có nhận định bước đầu trong lòng, Green bắt đầu chăm chú quan sát hoàn cảnh xung quanh. Một bóng đen rất nhanh hiện ra trong mắt cậu.

- Ông nội???

- Gr.. Green???

- Ông không sao chứ?

Chạy vội tới nơi giáo sư Oak bị trói, Green vừa tìm cách cởi dây thừng vừa lên tiếng hỏi thăm.

- Ông không sao. Đừng lo cho ta... cháu trước hết giúp đỡ người dân của thị trấn đi đã. Dưới tầng ngầm thứ 2 của tòa nhà có một phòng tập pokemon lớn. Tất cả mọi người đều bị nhốt ở đó.

- Người dân của trấn Pallet sinh ra đã có một sự thấu cảm bản năng đối với pokemon...

- Ông trước hết đứng lên đi đã!

Cởi hết dây trói trên người ông nội, Green lên tiếng cất ngang muốn đỡ ông cụ đứng dậy trước đã. Giáo sư Oak cũng không từ chối. Thân hình vừa dựa vào Green giúp đỡ đứng lên vừa lên tiếng tiếp tục lời nói của mình.

- Chúng định dựa vào đó... Ặc! Từ từ... Gãy cả xương của ông rồi!...

- Chúng muốn ông thay thế cho... một nhà khoa học của chúng đã trốn thoát... Một người đã làm ra một... thí nghiệm vô cùng kinh khủng...

Hai ông cháu cứ như vậy đu dắt nhau rời khỏi tầng ngầm 1 đi về phía tầng ngầm 2 để giải cứu cho những người dân thị trấn Pallet còn đang bị giam giữ.

...

Bên ngoài tòa nhà trung tâm...

- Ông là ai?... Pidgeotto của tôi đâu rồi???

Black lạnh lùng đặt câu hỏi với người đàn ông mới tới này.

- Ồ! Cũng đúng, đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Vậy trước hết ta xin tự giới thiệu một chút.

- Ta là Giovanni, đã từng là leader gym thành phố Viridian, hiện tại là ông trùm đứng đầu tổ chức Rocket...

- Tổ chức mà cậu và đám bạn đã từng nhiều lần chống đối...

- Giờ cậu nghĩ sao? ...

- Câu trả lời của ta khiến cậu hài lòng chứ,... Black của trấn Pallet!

Giovanni vẻ mặt hơi mỉm cười trả lời. Giọng hân hạ hiền hòa dường như cả hai là hai người quen tình cờ gặp mặt nhau rồi đứng lại vui vẻ trò chuyện vậy.

Khả năng Giovanni mỉm cười được nhưng Black thì không cười lên nổi. Vừa rồi mới gặp mặt cậu cũng đã có chút phán đoán thân phận đối phương. Dù sao người thực và người trong tranh vẽ, trong hoạt hình ti vi không thể nào hoàn toàn giống nhau. Có điều sự thật giờ đã được phơi bày. Đối phương thân phận quả thực đúng như cậu suy đoán- ông trùm xã hội đen Rocket. Chỉ là không biết mục đích của hắn ta là gì. Chẳng lẽ muốn thủ tiêu cậu- kẻ chuyên môn phá rối mọi kế hoạch của băng đảng đối phương đang sở hữu???

Vậy thì thật không hay ho thấu rồi!!

Black không chút nào ý định tiếp chuyện với Giovanni. Hiện tại cậu đang phân vân không biết có nên quay người chuồn thẳng hay không.

Hic! Black cũng không cho rằng trình độ mèo quào của mình có thể địch lại nỗi ông trùm đứng đầu Rocket. Trong những tổ chức như Rocket hiển nhiên là chức vị càng cao thì năng lực pokemon sức chiến đấu ... lại càng mạnh. Chỉ riêng ba tên thuộc hạ của hắn ta là Koga, Surge và Sabrina cũng không phải thứ Black có thể cân đo rồi nói chi mạnh như bản thân Giovanni. Lại nói pokemon của cậu dài nhất huấn luyện cũng chưa quá một năm. Này so sánh với đám pokemon của kẻ chuyên nghiệp lại giàu có như ông trùm Rocket thì thật sự là...

Thôi không nói nữa kéo càng nói càng thêm nhụt chí!

Cậu đang tính kế chuòn!!!

- Rầm!

- Pidgeotto!!!

Giovanni dưới chân đột nhiên rơi xuống một con Pidgeotto đã bị đóng thành một khối băng dày. Đây rõ ràng là con Pidgeotto của Black.

- Ông muốn làm gì?

Black cảnh giác lên tiếng hỏi, đôi chân theo bản năng lùi về sau một bước.

- Đừng kích động như vậy! ...

Black vừa nghe câu đầu tiên của đối phương xong thật rất muốn bật ngược vào mặt hắn ta một câu “ Cái ***, không kích động mới là lạ “. Có điều cậu còn là nhện được không có kích động mà nói ra. Ngược lại hiện tại cậu còn chưa nghĩ ra biện pháp có thể an toàn rồi đi. Đối mặt với kẻ già đời như Giovanni mà chỉ trông chờ vào tốc độ của Ponyta có vẻ như không an toàn cho lắm. Nhất là Pidgeotto giờ vẫn không biết sống chết như thế nào nằm ở phía trước.

Chẳng lẽ tất cả đây là một cái bẫy???

Này còn hỏi! Không phải Surge đã để lại lời nhắn nên cậu mới tới đây sao. Chỉ là cậu không nghĩ tới mình đã lùi lại sau lâu như vậy mà vẫn chạy trời không khỏi nắng, hơn nữa đối thủ còn quá khó chơi hơn tưởng tượng.

Biết vậy cố đi cùng hai tên phía trước còn hơn.

Hiện tại đường ra cũng có thể đã bị chặn.

Muốn trốn ra về cũng khó khăn.

Pidgeotto lại trở thành con tim???

Cái **! Này phải làm thế nào bây giờ???

Black đang bối rối.

...

Giovanni ngược lại thái độ rất hiền lành để nói chuyện.

- Ta cũng không có ác ý. Chỉ có điều ta nghe nói cậu rất giỏi trong việc bỏ chạy... à không, phải nói là chiến thuật rồi đi.

- Này đối xử với Pidgeotto cũng là bất đắc dĩ không thể không làm. Ta cũng không muốn mình còn chưa nói được mấy câu thì cậu đã chạy đi mất hút không phải.

Ai chạy mất hút cơ chứ! Có chạy được quái đâu.

Black nghe đối phương nói như vậy là biết khó mà chuòn được như bình thường rồi. Ra về lần này đối thủ đã có sắp xếp kĩ càng ứng đối. Cậu cũng không muốn làm chuyện ngu ngốc để người ta cười chê. Quan trọng nhất...

Là đối phương thái độ không giống như muốn đim cậu vào chỗ chết luôn. Nếu không tin tưởng thái độ của Giovanni phải khác hơn nhiều.

Hoặc có lẽ đối phương có ý định khác cũng không biết chừng.

Dù vậy Black hiện tại vẫn không có ý định nói chuyện mà về mặt ra vẻ làm một người lắng nghe trung thành. Xa xa, Giovanni cũng rất hài lòng về thái độ của Black. Cũng không quan tâm cậu chàng có thật sự nghe vào hay không. Giovanni tiếp tục bài diễn thuyết của mình.

- Như vậy... ra đi nào Golem, Nidoqueen, Dugtrio.

Tiếng nói của Giovanni vừa dứt bên cạnh hắn ta lập tức xuất hiện ba con pokemon theo như tên gọi.

Black đột nhiên bản năng có chút căng thẳng.

Làm gì???

Muốn đánh nhau sao không?

Nghĩ như vậy nhưng cậu vẫn dẫn được lòng mình mà đứng nguyên tại chỗ. Nước đến thì đất ngăn, gặp chiêu phá chiêu thôi cũng không có gì phải sợ. Tự mình cố vũ mình tâm trạng cậu đột nhiên lại khá hăng lên.

Đúng vậy. Chạy không được thì chiến. Sợ quái gì!

Tâm tình Black giờ ngược lại trở nên bằng phẳng không sợ hãi.

Nói tới, người biết càng nhiều có đôi khi lại càng sợ. Cái gọi là nghe con không sợ cộp. Black tin rằng nếu thay đổi làm Red hay Green đứng ở vị trí của cậu hiện tại đoán chừng sẽ không chần chờ chút nào, thậm chí ngược lại mong mỏi có một trận chiến nảy lửa với Giovanni. Nhưng mà đổi thành Black, một thanh niên sống hơn hai chục năm mới xuyên tới cái thế giới này, lại còn biết không ít chuyện, muốn cậu ra tay với kẻ mạnh đứng hàng nhất nhì khu vực Kanto như Giovanni mà lòng không sợ hãi...

Thôi! Cậu nghề nghiệp trước kia cũng không phải quân nhân, tất nhiên cũng không có cái bầu máu không sợ chết. May là trong tính cách cũng có một tí máu liều. Đối phương càng thông báo cậu không còn đường thoát lại càng khiến tinh thần cậu ổn định hơn. Đây cũng coi như may mắn, nếu không như vậy đoán chừng tí nữa nếu có chiến đấu chỉ sợ cậu cũng đều chỉ nhắm nhắm tìm cách bỏ chạy thôi.

- Trước khi nói đến vấn đề chính. Ta rất tò mò cậu làm cách nào mà có thể liên tục thành công phá hoại hết lần này tới lần khác kế hoạch của Rocket bọn ta. Dù cho là ba thủ lĩnh đặc lực của ta cũng không ít lần té nhào trong tay cậu.

- Nói vậy cậu sẽ không phiền nếu một kẻ như ta có chút lòng hiếu kì chứ.

- Một trận đấu 3 vs 3. Hi vọng cậu sẽ không làm ta thất vọng, bởi nếu không...

Giovanni ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén hơn dao cạo, Black hiện tại ngược lại cũng trấn định không có sợ hãi trực diện nhìn về.

- Vậy câu trả lời của cậu là gì hả... Black của trấn Pallet?

- Exeggutor, Dratini và Ponyta. Câu trả lời của tôi chính là...

Ánh mắt Black trở nên kiên quyết hơn bao giờ hết.

- Ông muốn chiến thì chiến đi!!!

Hai người ánh mắt va chạm như nảy lửa. Trận đấu trong nháy mắt đó cũng đã bắt đầu.

Một trận đấu không khoan nhượng

...

Kết thúc chương 185.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Tổng tấn công bắt đầu

Phòng chứa máy khuếch đại năng lượng huy hiệu pokemon tòa nhà trung tâm.

- Nhìn này Red! Huy hiệu Marsh, tớ vừa lấy được từ mụ già Sabrina đấy.

- A!

Blue nháy nháy mắt, cô nàng lắc lư lắc lư huy hiệu Marsh trên tay trong khi Red vẻ mặt đầy kinh ngạc.

- Quá tốt rồi! Mau đưa nó cho tớ đi Blue!

Buồn ngủ thì gặp chiếu manh, cậu chàng vừa rồi còn lo làm sao tìm được chiếc huy hiệu cuối cùng thì nó lại tự mình hiện ra trước mắt. Quá tuyệt vời!!!

- No no no! Tớ phải vất vả lắm mới lấy được nó đấy. Sao có thể đưa không nó cho cậu được.

Blue khuôn mặt kiên quyết phản đối.

- Chúng ta có thể trao đổi, chiếc huy hiệu này và... Moon Stone.

- Cái gì!!!

Red về mặt giờ đây nghi ngờ khi Blue đột nhiên chuyển thành giọng thương lượng. Thật sự là cô nàng này nói chuyện không mấy đáng tin tí nào.

Lần đầu tiên gặp mặt ở thành phố Celadon Blue còn từng lừa cậu chàng mua một đồng hàng rơm nói là có thể tăng sức mạnh cho pokemon, kết quả sau đó cậu vừa cho pokemon chiến đấu thì chúng đã nát tan thành phần vụn. Lần thứ hai cậu bắt gặp thì Blue lại đang đi bán hàng dỏm lừa người khác tiếp.

Kết luận: cô nàng này là chuyên gia lừa bán hàng rơm lấy tiền.

Cho tới khi cậu đánh bại Blue muốn lấy lại tiền thì cô nàng lại giả vờ ngắt xiù rồi thò đi mất hai cái huy hiệu gym của cậu khi đó. Hơn nữa nàng này còn chính là kẻ bắt trộm pokemon trong phòng thí nghiệm của giáo sư Oak. Phải nói là cô rất nhiều tiền khóa không tốt đẹp gì.

Kết luận: nàng ta không chỉ là kẻ lừa đảo mà còn là một tên trộm chuyên nghiệp có rất nhiều tiền khóa.

Mãi cho tới lần gặp thứ ba cậu giải cứu Blue khỏi đám Rocket truy đuổi, sau đó lại cùng với cô nàng này phá hủy việc truy bắt Mew của băng Rocket. Đến lúc chia tay Blue tự động trả lại hai chiếc huy hiệu vì vậy quan cảm của cậu về Blue mới đỡ hơn một ít.

Kết luận: có vẻ như nếu đã trở thành bạn bè thì cô nàng này biểu hiện cũng không tồi.

Hiện tại Blue đột nhiên lại nhắc tới Moon Stone (đá mặt trăng), thứ mà khi xưa cậu và Misty đi qua hang động núi mặt trăng vất vả mới kiếm được. Lúc đó hai người còn có một cuộc chạm trán với băng Rocket không mấy dễ chịu. Mà thế quái nào nàng ta lại biết mình có Moon Stone trên người nhii???

Kết luận: khả năng tìm hiểu thông tin của đối phương quả nhiên đáng gờm. Rất có thể là để phục vụ cho mục đích trộm cắp cầu bản thân.

Má! Chả lẽ là muốn lén trộm đi Moon Stone của mình.

Red đang bối rối!

...

- Sao rồi Red, Moon Stone ấy mà. Đừng có giả bộ là cậu không có nhé!

Blue ngồi vắt vẻo trên kệ đá giọng chắc nịch. Theo cô được biết viên Moon Stone của Red rất có thể là một viên Moon Stone vĩnh cửu rất quý hiếm. So với đám Moon Stone chỉ có thể sử dụng một lần thì viên của Red đáng giá hơn nhiều. Hi hi... cô đã nhầm nhe nó khá lâu rồi, nhân cơ hội này phải tranh thủ tới tay luôn mới được.

- Thôi nào Blue! Chúng ta có thể không nói chuyện trao đổi sao. Chúng ta hợp tác với nhau đi. Cậu...

- Tĩnh lại đi Red! Chúng ta tới đây với những mục đích khác nhau. Vì vậy hợp tác là không thể nào nhưng trao đổi có thể giúp từng người chúng ta đạt được nguyện vọng mong muốn.

- Cứ tin tớ đi. Tớ nói không sai đâu.

Blue về mặt nghiêm túc phân tích thiệt hơn. Red thấy này trong lòng lại càng nghi ngờ. Cậu chàng nhẩn nhẩn mảy đột nhiên hỏi.

- Tớ có nên tin cậu không?

- Yên tâm! Tớ đáng tin như ngân hàng Thụy Sĩ ấy chứ.

Blue ngay lập tức nháy nháy mắt chắc nịch đáp lại.

- Được rồi. vậy thì trao đổi đi.

- Yên tâm. Cậu sẽ không phải hối hận đâu Red.

Cũng không quan tâm Blue nói gì, thu được chiếc huy hiệu thứ bảy hiện tại Red đã có đủ huy hiệu để khởi động cái máy thiết bị của Rocket trong tay. Chỉ là cậu còn chưa biết nên sử dụng nó kiểu gì???

Bên kia Blue trong lòng hí hửng vì mình lại kiếm được một món hời. Cái tên ngốc này quả nhiên vẫn gà mờ như xưa. Hi hi... đáng yêu quá đi! Moon Stone đã vào tay, sau này có gặp lại Sabrina cô cũng có thêm một phần sức lực chống lại. Có điều hiện tại trước tiên cần xử lý chuyện chiếc máy khuếch

đại năng lượng huy hiệu này đã.

- Này Red!

- Sao hả Blue?

- Không có gì. Nhân tiện nói luôn cho cậu biết một điều thôi. Chiếc máy này là vũ khí bí mật của Team Rocket, chỉ cần lắp đủ bảy chiếc huy hiệu vào đúng vị trí bên trên thì nó sẽ phát ra năng lượng để phóng đại sức mạnh của pokemon.

- Thế à. Cảm ơn nhiều nhé Blue!

Nhìn Red lập tức lấy ra huy hiệu của bản thân lắp vào chiếc máy mà Blue cười thầm trong lòng. Theo thông tin cô được biết thì thật ra sau khi lắp đủ huy hiệu vào đó chiếc máy sẽ tạo ra một con pokemon mới và cô lên vào nơi này vất vả hành động cũng chính vì con pokemon mới này.

- Thì ra là tụi bay ở đây! Giờ thì chuẩn bị chịu chết đi!!!

Một giọng nói đột nhiên vang lên khiến cả Red và Blue giật bắn mình. Nhanh quay đầu nhìn lại, Sabrina giờ đã đứng chặn ngay ngoài một cánh cửa ra mắt rồi.

- À ta tới nhanh thế!

- Grừ... Hai đứa bay nhanh đưa chiếc máy đây cho ta!!!

- Lùi lại đi Blue, chỗ này cứ để tớ lo.

- Oa... vậy tốt quá!

Gặp Blue không chút chần chờ vội lùi ngay về phía sau, Red đột nhiên có chút nghi ngờ việc mình coi cô nàng làm đồng đội là đúng hay sai. Có điều hiện tại tạm thời không phải lúc suy nghĩ chuyện này. Trước hết dùng chiếc máy trong tay cho đám thủ lĩnh Rocket này biết gây ông đập lưng ông là như thế nào.

- Và giờ là cái huy hiệu thứ bảy vào vị trí...

- Tiến lên đi Pikachu!

- (lặng thinh)

- Rồi sao nữa Blue???

Red đang bối rối. Thế quái nào lắp đủ huy hiệu rồi mà không thấy chuyện gì xảy ra cả vậy???

- Đưa chiếc máy cho tớ xem nào!

Blue nghe vậy liền sững giọng, tay thì thật nhanh lấy đi chiếc máy. Khả năng gần đó Sabrina lại khó chịu rồi.

- Tụi bay định đùa với ta hả?

- Kadabra Psybeam (tâm linh tấn công)

- Á...!!!

Kadabra bất ngờ bão nổi khiến Red và Blue chật vật chạy. Lập tức đến gần một bên cửa ra khác, Blue quay người lại le lưỡi với Red nói chuyện.

- Xin lỗi nhé Red. Lần trước tớ trả hai cái huy hiệu gym cho cậu đều là giả đó.

- Hic hic... Tớ đâu có nở xa rời tụi nó!

- Cái gì!!!

Red vừa nghe vậy liền giận dữ. Vậy mà cậu còn vì thế cảm thấy cô nàng này cũng không tồi. Hóa ra cậu mang theo hai cái huy hiệu giả trên người chạy đi suốt mà không biết. Nếu mà không có chuyện này chẳng phải cậu thành kẻ ngốc suốt đời mà không hay.

- Thế nhé! Còn lại cậu đối phó đi!

- Blue!!!

- Cái con nhỏ chết bầm này!!!

Gặp Blue vọt chạy mất, Red trong lòng giận không kìm được. Cái tên vô trách nhiệm này. Vậy mà cậu trước đó còn tin tưởng cô nàng mới chết chứ.

Mẹ bảo chó có sai. Đám bà con gái càng xinh thì càng hay lừa đảo.

Đáng ghét thật!!! (hi vọng mẹ cũng không lừa mình)

- Đúng là một tên đàn!

- Tiến lên đi Moltres, chặn đường thẳng nhóc lại.

Ung dung nhìn mọi chuyện diễn ra, Sabrina vừa lên tiếng liền không nhận được khinh bỉ cu cậu Red một phen. Đúng là cái đồ đại gái!

- Kadabra, gọi Articuno và Zapdos tới đây.

Mệnh lệnh của Sabrina vừa dứt chưa được bao lâu, Articuno và Zapdos nhận sóng siêu linh của Kadabra kêu gọi rất nhanh bay tới bên cạnh cô nàng. Cả ba con pokemon huyền thoại lúc này tạo thành hình tam giác vây chặt lại Red ở giữa.

Tình huống giờ không ổn tí nào.

...

Xa xa bên ngoài căn phòng chứa máy khuếch đại khi này, Blue rất nhanh tìm được một chỗ khá kín đáo để dừng lại.

- Chỗ này như vậy chắc được rồi...

- Ừm. sử dụng luôn ở đây rồi mang pokemon đi là được.

- Bỏ hai chiếc huy hiệu giả này đi... và giờ bảy chiếc đã đủ cả. Pokemon mới của chị ra đây nào...

- Tuyệt! Thành công rồi!

- Há?... Nó bay ngược trở về căn phòng khi này!!!

Gặp chiếc máy nơi trung tâm bay ra một quả cầu ánh sáng Blue tưởng chừng mọi chuyện đã xong, ai ngờ quả cầu ánh sáng này lại tự động bay ngược trở lại. Nay chẳng phải mọi công sức của cô trở thành công cốc.

Blue vội chạy ngược đuổi theo.

Bên trong căn phòng, Red đang lo lắng tìm cách ứng đối. Bất ngờ là Sabrina này giờ vẫn đứng yên nơi đó không động thủ, dường như cô ta cũng không có ý định tấn công cậu vậy.

Thật kì quái!!!

Đột nhiên cả hai nhìn thấy một quả cầu ánh sáng bay vào trong căn phòng.

- Cái gì vậy?

Đây là Red ngạc nhiên hỏi.

- Cuối cùng cũng tới!

Sabrina giờ khóe miệng mỉm cười.

...

Bên ngoài tòa nhà trung tâm...

- Ông và mọi người hãy nhanh chóng rời đi. Cháu còn cần quay trở lại phối hợp với Red.

- Ừm?... Cháu sẽ để lại Scyther, Ninetales và Machop ở đây để bảo vệ mọi người di chuyển an toàn ra bên ngoài. Tòa nhà trung tâm bị tập kích thành như vậy tin rằng đám thành viên Rocket sẽ ít chú ý tới tình hình bên ngoài hơn. Mọi người chỉ cần cẩn thận một chút là được.

Green vẻ mặt nghiêm túc lên tiếng.

- Tốt lắm. Cháu đi đi. Cẩn thận một chút. Team Rocket cũng không phải dễ dàng đối phó. Ngoài ra ta cũng không phải dễ dàng có thể bắt nạt như vậy đâu. Ngày xưa ta cũng là quán quân pokemon chứ bộ.

Giáo sư Oak vẻ mặt trịnh trọng đáp lời.

- Vậy cháu đi đây!

Nghĩ lại ông nội của cậu có lẽ cũng không phải chỉ biết nghiên cứu pokemon suông, để lại ba con pokemon nghe lệnh ông chỉ huy, Green leo lên lưng Charizard bay trở lại tòa nhà. Lúc này cậu có thể thả tay thả chân đại chiến một hồi với đám Rocket kia rồi.

...

Cổng vào phía nam thành phố Saffron.

- Alo. Tổ đã tới cổng phía nam rồi. Hiện tại bắt đầu tổng tấn công.

- Tốt! Cứ như vậy.

Tất bộ đàm liên lạc, Brook ánh mắt quét một vòng đám người xung quanh.

- Được rồi mọi người. Đã đến lúc cho đám Rocket kia biết sức mạnh của chúng ta. Tiến lên đi!

- Đã rồi!!!

...

Cổng vào phía bắc thành phố Saffron.

- Brook và các thành viên trong gym thành phố Pewter đã ngăn chặn cổng phía nam. Chúng ta cũng bắt đầu thôi!

- Vâng cô chủ!

Nghe mọi người đồng thanh đáp lời, Misty khóe miệng mỉm cười bắt đầu hành động.

...

Cổng vào phía tây thành phố Saffron.

- Thông báo cho mọi người ở cổng phía đông bắt đầu đi. Còn chúng ta nhiệm vụ chính là ngăn chặn ở cổng phía tây này. Nhất định không thể để bất kỳ thành viên Rocket nào chạy thoát.

- Rõ thưa tiểu thư!

Erika gấp mọi việc đầu vào đầu tiến hành liền gật gật đầu hài lòng. Cô và các thành viên trong gym giờ sẽ ngăn lại cổng phía tây trong khi các thành viên trong tổ chức bảo vệ thành phố Celadon do cô thành lập sẽ hợp lực vây chặt cổng vào phía đông. Lần này tiến hành vây kín cả bốn cổng vào thành phố Saffron tin rằng có thể một trận chiến tiêu diệt Team Rocket. Giờ chỉ hi vọng những người bạn của cô, Red, Green và Black đang chiến đấu ở bên trong sẽ không gặp nguy hiểm.

Cuộc tổng tiến công giờ đã bắt đầu.

...

Kết thúc chương 186.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 187: Lúc trận chiến tiến hành

Một nơi nào đó bên ngoài tòa nhà trung tâm.

- Golem dùng Rollout (lăn xả). Dugtrio Dig (ninja độn thổ). Nidoqueen áp sát.

Giovanni vẽ mặt bình rĩnh ra mệnh lệnh. Tiếng nói vừa dứt, Golem lập tức thu mọi bộ phận bên ngoài cơ thể vào trong lớp vỏ bằng đất đá của mình, cơ thể nó lăn tròn lăn tròn lao lên tấn công. Dugtrio cả người chui xuống dưới lòng đất di chuyển. Đất đá bị nó đẩy lên trên mặt đất hình thành cả một bờ bằng đá nổi lên rõ ràng. Nidoqueen thân hình to lớn ngược lại di chuyển sau cùng.

Hiển nhiên đây là một trận đấu phối hợp 3 vs 3.

Phía đối diện Black cũng ngay lập tức ra mệnh lệnh ứng đối.

- Exeggutor Sun Day (ngày nắng cháy). Ponyta Low Kick (đá hậu). Dratini Water Gun (súng nước).

Mệnh lệnh ngắn gọn nhưng nhờ sự ẩn ý, ba con pokemon vẫn có thể hiểu được ý nghĩ của Black. Exeggutor thân hình vì vậy cao cao nhảy lên không trung, nơi đỉnh đầu nó dần tụ tập bay lên một quả cầu ánh sáng năng lượng. Chỉ cần hoàn thành cố định quả cầu năng lượng này tiếp sau đó Exeggutor có thể dễ dàng sử dụng tuyệt chiêu uy lực mạnh nhất của mình Solar Beam (tia mặt trời) mà không tốn nhiều công sức cũng như thời gian tụ tập năng lượng cần thiết như bình thường.

Ponyta chạy lên phía trước ứng đối với Golem. Tuyệt chiêu Rollout (lăn xả) của đối phương để càng lâu uy lực sẽ trở nên càng mạnh. Nhiệm vụ của Ponyta hiển nhiên là sử dụng tốc độ ưu thế của mình cản trở việc di chuyển của Golem. Ngoài ra không chỉ có thể lợi dụng tốc độ để né tránh khiến Golem tuyệt chiêu giảm hiệu quả, đòn Low Kick (đá hậu) của Ponyta hoàn toàn có thể trực diện chống lại Rollout của Golem. Phải biết rằng móng guốc của loài Ponyta còn cứng hơn cả kim cương, tin rằng dùng nó đập phá lên cái mai rùa của Golem cũng không phải không thể.

Ponyta tiến công chặn địch, Exeggutor chuẩn bị cho đại chiêu, ba con pokemon giờ chỉ còn lại Dratini mà thôi. Nhiệm vụ của nó cũng rất rõ ràng. Đối thủ chính là Dugtrio ẩn sâu dưới lòng đất. Ý nghĩ của Black rất đơn giản, đối phương muốn chui lủi dưới đất vậy cậu sẽ dùng Water Gun (súng nước) của Dratini chết chìm nó luôn. Rãnh đất đã đang ùn ùn nổi lên trên mặt đất hiển nhiên làm lộ rõ vị trí của Dugtrio. Dratini chỉ cần tấn công vào đó là được. Hơn nữa đối với pokemon hệ Ground (mặt đất) như Dugtrio đòn tấn công hệ Water (nước) đối với nó quả thực là con ác mộng.

Tất cả tất cả chỉ là Black trong nháy mắt suy tính hoàn thành. Thông qua không ngừng chiến đấu, trải qua không ít sinh tử khiến năng lực của cậu giờ càng ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn. Khả năng sau này việc suy tính trong thực chiến sẽ càng ngày càng trở nên khủng bố và kín kẽ không chút sơ hở. Đoán chừng đây chính là một phần bản chất năng lực của các đại sư huấn luyện pokemon ở thế giới này đi. Chỉ cần biết năng lực của đối phương như vậy hoàn toàn có thể sắp đặt thiết kế chiến thuật, bẫy rập... cũng như ứng đối tình thế bất ngờ.

Nói vậy chẳng phải kẻ đối diện- Giovanni hẳn cũng sẽ có năng lực đó, suy tính còn tỉ mỉ và kĩ càng kín kẽ hơn cậu nhiều.

Black ánh mắt giờ chăm chăm quan sát phản ứng của đối thủ.

Hắn ta sẽ ứng đối như thế nào đây?

...

Black mệnh lệnh vừa nêu ra, Giovanni khoe miệng liền nhếch lên mỉm cười.

- Cậu ứng đối cũng khá nhanh đấy. Có điều trong một trận đấu 3 vs 3 phối hợp như hiện tại không chỉ cần riêng việc ứng đối tình thế không thôi đâu. Vậy hãy để ta chỉ dạy thêm cho cậu một chút đi.

- Dugtrio.

- Bang!!!

- Exeggutorrrrrr.....!!!

- Cái gì!!!

Vốn dĩ phải bị Dratini dùng nước dìm chết đuối Dugtrio lại đột nhiên xuất hiện ngay phía dưới chân Exeggutor. Cả thân thể Dugtrio như một máy khoan đột nhiên phá đất mà ra đâm thẳng lên đang tụ năng lượng trên cao Exeggutor. Không chút lo lắng, một pha va chạm thật mạnh mẽ khiến Exeggutor không thể không kêu lên vì đau đớn. Cơ thể Exeggutor cũng bị đánh văng ra xa xa. Black thì bị biến cố bất ngờ khiến cho lỗi nhịp suy nghĩ.

Trong đầu hiển hiện lên lo lắng không tên.

Tại sao lại thế này???

Phía bên kia, Giovanni vẫn ung dung nói chuyện giống như tất cả đã hoàn toàn nằm trong lòng bàn tay.

- Cậu quá chắc chắn về nhận định của chính mình rồi. Không phải lúc nào con mắt nhìn thấy cũng là sự thật cả đâu. Dugtrio di chuyển dưới lòng đất hoàn toàn có thể không gây ra bất kì động tĩnh. Đổng đất đá trôi lên trên mặt đất chỉ là trò đánh lạc hướng trẻ con mà thôi. Cậu phản ứng có hơi khiến ta thất vọng đấy.

Trong lúc tiếng nói chưa dứt, Ponyta và Golem cũng đã đến thời điểm dụng độ. Ngay khi Ponyta muốn xoay người dùng Low Kick (đá hậu) đập bay Golem. Vốn đang lăn tròn Golem đột nhiên chuyển hướng đường như nhìn thấy tận mắt hành động của Ponyta vậy. Tiếp tục lại tới biến cố bất ngờ mới làm cho Black không thể tưởng tượng lý giải nổi.

Phải biết tuyệt chiêu Rollout (lăn xả) của Golem hình thành trên việc cả đầu và tay chân của nó đều thu mình vào trong lớp vỏ đất đá hình cầu của mình. Vì thế hiển nhiên khi Golem như một quả cầu tuyết lăn tròn với tốc độ cao, uy lực chiêu thức lăn càng lâu càng lớn nhưng nó hoàn toàn không thể tự chủ nhận biết phương hướng mà cần huấn luyện viên từ bên ngoài lên tiếng điều khiển.

Đối với Black mà nói chỉ cần có huấn luyện viên lên tiếng ra mệnh lệnh điều khiển thì Ponyta ngay lập tức cũng có thể xoay người thay đổi vị trí dễ tấn công. Như vậy hiển nhiên một mình Ponyta cũng có thể phá vỡ được sự hợp tác giữa Golem và huấn luyện viên của nó. Tin rằng tốc độ và sự linh hoạt của Ponyta là hoàn toàn áp đảo thượng phong. Nếu huấn luyện viên của Golem còn dấy dựa điều khiển chiêu Rollout này sẽ chỉ là lãng phí thời gian mất nhiều hơn được. Chiêu Rollout vốn dĩ khó chơi của Golem vì thế cũng sẽ bị phá giải.

Hơn nữa Golem và huấn luyện viên của nó cũng không thể dùng cách âm thầm ra mệnh lệnh chuyển hướng bằng việc dùng dấu tay hay động tác kí hiệu thay thế như bình thường. Thậm chí ra mệnh lệnh bằng âm thanh cũng khó khăn vì bị tiếng động khi lăn tròn của Golem làm ảnh hưởng. Golem khi sử dụng chiêu Rollout có thể nói hoàn toàn là một người mù cần người lên tiếng dẫn lối.

Này đó tạo thành việc biểu hiện của Golem vừa rồi thật sự khiến Black không thể tưởng tượng nổi. Bối lẽ Giovanni hoàn toàn không ra mệnh lệnh gì cho nó cả. Như vậy hành động của Golem phải giải thích ra sao???

Black hiện tại thật giống như người bình thường đột nhiên gặp phải ma thuật sư vậy. Không thể hiểu được đối phương làm được như vậy bằng cách nào.

Tình thế chiến đấu cũng không bởi vì Black xem không hiểu mà ngừng lại. Phía trước Golem đột nhiên chuyển hướng khiến cho Ponyta hoàn toàn mất đi cơ hội né tránh. Một cú va chạm mạnh của Golem lên phần hông của Ponyta khiến nó ngã gục. Cơ thể Ponyta giờ xuất hiện không ít vết thương lớn.

Tệ hại hơn!

Nidoqueen ngay phía sau đã tới rồi.

Vừa nãy khi này ra kế hoạch dùng Ponyta ứng đối với Golem Black vẫn còn lo lắng đối phương sẽ dùng Nidoqueen ở phía sau đảo loạn tình thế. Này ngược lại cũng không có gì, chỉ là hiệu quả hành động giảm đi nhiều mà thôi. Đối mặt việc Nidoqueen hỗ trợ Ponyta hoàn toàn có thể chạy ra xa xa là được. Ngược lại Golem muốn phát huy uy lực của chiêu Rollout thì phải tăng nhanh tốc độ lăn, mà khi đó tất nhiên Nidoqueen cũng vì vậy mà bị bỏ rơi lại phía sau. Tình thế do đó cũng sẽ trở lại có lợi cho Ponyta như lúc ban đầu.

Tiếc rằng hiện tại Nidoqueen xuất hiện đối với Ponyta mà nói quả thật là một tai nạn.

Giovanni hiếm thấy ngừng lại nói chuyện mà chuyển thành ra mệnh lệnh.

- Nidoqueen ném bay nó đi!

- Nido...!!!

Vốn lo lắng đối phương có thể nhân cơ hội Ponyta không có cứu viện mà mãnh liệt ra đòn, Black không ngờ Giovanni lại mệnh lệnh Nidoqueen ném bay Ponyta. Này so sánh ít nhất Ponyta sau đó vẫn còn có sức chiến đấu.

Ngay khi cậu chàng này lên suy nghĩ đối phương muốn thả nước, một tiếng kêu vang lên làm cậu giật mình.

- Dratini!!!

Đúng vậy. Cú ném mạnh của Nidoqueen cũng không phải không có mục đích. Hiển nhiên đối thủ bỏ qua cơ hội triệt để đánh gục Ponyta mà chuyển thành cùng lúc gây thương tích cho cả ba pokemon của Black. Dratini bất ngờ bị thân thể của Ponyta va mạnh lên người.

Cả ba pokemon của Black vì thế giờ đều chịu phải thương tích ở những mức độ khác nhau ngay trong lượt tranh đấu đầu tiên.

Đối thủ chiến thắng cậu một cách áp đảo!

Hắn ta thật mạnh!

...

- Lại một thực tế khác chứng minh cậu quá ỷ lại vào nhận định của mình. Ta tung ra ba con pokemon và cậu ngay lập tức lựa chọn ba con pokemon có năng lực nhằm vào.

- Biểu hiện như vậy cũng không tệ. Nhưng vẫn còn thiếu sót nhiều lắm. Cậu không thể chỉ vì nhằm vào pokemon của ta mà quên mất sự phối hợp giữa các pokemon của cậu.

- Ba con pokemon của ta, Golem chính là tấm khiên vững chắc, thanh đao phá hủy mọi vật cản. Nidoqueen là thanh kiếm sắc bén và là chủ lực tấn công không thể thay đổi. Còn Dugtrio, nó trở thành mũi tên đánh lên hữu hiệu, là thích khách, điểm tựa để thay đổi cục diện bất cứ lúc nào ta cần. Vậy đội hình của cậu có gì???

- Hay chỉ là bởi vì để ứng phó với từng con pokemon của ta mà thôi???

Giovanni lắc đầu về mặt đầy thất vọng. Golem và Nidoqueen giờ đã quay trở về đứng hai bên hắn ta. Dugtrio cũng phá đất mà ra xuất hiện ngay ở phía trước. Lời nói của Giovanni vẫn còn tiếp tục.

- Cậu quá mãi mê theo đuổi hoàn cảnh có lợi cho mình. Một khi cậu nhận định sai lầm hay gặp hoàn cảnh bất lợi thì cũng chính là lúc cậu toàn quân bị diệt. Có lẽ cậu muốn dùng sự tiên đoán của mình để kiểm soát trận đấu tình thế và nhịp điệu. Nhưng năng lực của cậu còn kém xa lắm. Hơn nữa...

Nói đến đây Giovanni giọng hơi ngừng một chút dường như có chút chần chừ. Tuy vậy hắn ta vẫn rất nhanh nói tiếp.

- Con đường này quá khó khăn đi tới đỉnh cao. Không ai có thể đoán được tất cả.

- Có lẽ đối với những kẻ khác thì chiến thuật của cậu là đủ rồi. Nhưng đối với những người như ta- kẻ mạnh thì sẽ luôn sử dụng những chiến thuật mà đối phương khó có thể nắm bắt. Gặp phải người như vậy cậu chắc chắn sẽ thất bại mà thôi.

- Vậy...

Ánh mắt hắn ta trở nên sắc bén.

- Cậu còn có thứ gì khác không... Black của trấn Pallet??? Nên biết...

- Sinh mệnh của kẻ yếu là nằm ở trong tay kẻ mạnh. Nếu như cậu không thể bày ra được năng lực như ta mong đợi. Như vậy...

- ... Chắc cậu cũng hiểu những gì ta muốn nói chứ.

- Hi vọng lượt thứ hai cậu sẽ cho ta chút gì đó vui mừng.

- Nếu không cái chết đã cách cậu không xa rồi.

Black gờ trầm mặc.

...

Kết thúc chương 187.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Kế hoạch hoàn hảo!

- Dratini Bubble Beam (mưa bong bóng). Ponyta Flame Wheel (áo choàng lửa). Exeggutor Solar Beam (năng lượng mặt trời).

Là trầm mặc chờ đợi tử vong hay là trầm mặc mà bùng nổ...

Tất cả sẽ hiện rõ ngay trong lần va chạm thứ hai!!!

Mệnh lệnh vừa dứt, Dratini miệng phun bong bóng che phủ kín mặt đất. Khác với cái tên mong manh dễ vỡ của mình, thực tế bong bóng mà Dratini phóng ra dẻo dai và bền chắc vô cùng. Nhất là khi số lượng chúng nhiều lên vô số lần, đối thủ dù cho có thể nhanh chóng phá hủy từng quả bong bóng cũng khó lòng ngăn cản được việc cả một màn mưa bong bóng bao trùm như vậy.

Từng quả bong bóng to lớn lấp lánh nhiều màu sắc do phản xạ ánh sáng mặt trời hầu như che đầy kín thân hình của Black và đám pokemon. Đây cũng chính là một trong những mục đích của Black. Dù sao đối mặt với một đối thủ dày dặn kinh nghiệm như Giovanni mà còn để hắn ta nhìn rõ ràng động tác của cậu thì chẳng khác nào đã thất bại hơn nửa rồi. Lần trước đúng là Black còn có chút đánh giá thấp trình độ của đối phương. Hiện cậu muốn dùng toàn lực để ứng đối.

Ponyta toàn thân là lửa đỏ bảo vệ, cơ thể tập trung tất cả tinh thần phòng bị mọi chuyện có thể diễn ra. Lần này Black cũng chỉ mệnh lệnh nó đứng nguyên tại chỗ chờ đợi.

Exeggutor thì đơn giản hơn nhiều. Tuy rằng khi nãy bị Dugtrio đánh lén bất ngờ chịu chút vết thương nhưng ít nhất Sun Day (ngày nắng cháy) cũng đã hoàn thành. Nó rất nhanh tụ tập đủ năng lượng cần thiết cho việc liên tục ra đòn Solar Beam. Mục tiêu chính lần này là Golem ở xa xa. Đây cũng chính là đòn phản kích của Black để dẫn động hiệp 2 này. Cậu cũng muốn xem thử xem Golem có thực là có thể tự mình nhận biết khi dùng Rollout hay là đối phương có thủ đoạn đặc biệt nào khác.

Mọi thứ đã y như tính toán diễn ra. Vậy đối phương sẽ đáp lại như thế nào???

...

Ngay chớp mắt Dratini phun bong bóng bao phủ mặt đất, vẻ mặt Giovanni cũng vì thế mà hơi có chút biến hóa. Dù vậy phản ứng của hắn ta cũng không

chậm lại mấy may.

- Dugtrio!

Không cần bất kì mệnh lệnh. Chỉ một tiếng hô quát, Dugtrio đã như tia chớp vụt biến mất khỏi vị trí đang đứng. Lần này trên mặt đất hiển nhiên là không có một chút dấu vết nào lộ ra. Thích khách đã ẩn nặc.

Bên cạnh, Golem cũng thật nhanh thu hồi đầu và tứ chi, thân hình như máy xay sinh tố tốc độ cao thật nhanh xoay tròn né tránh đòn đánh liên tục từ xa của Exeggutor. Những tiếng ầm ầm liên tục vang lên. Đất đá trên mặt đất bị Exeggutor cày xới đánh phá be bét, gồ ghề vô cùng nhưng bất ngờ lại không ảnh hưởng tí nào tới việc Golem di chuyển. Từ đầu đến cuối nó đều tự chủ vô cùng, không chút nào cần người lên tiếng chỉ đạo giúp đỡ.

Phía đối diện, vẫn một mực chú ý Dugtrio Black ánh mắt chột co rụt lại. Miệng không chút chần chờ ra lệnh.

- Water Gun (súng nước)! Ponyta!

Hoàn cảnh liên quan đến sinh tử ngược lại khiến Black và đám pokemon nhập tâm vô cùng. Dù cho cậu chàng không nêu tên rõ ràng nhưng Dratini cũng ngay lập tức hiểu ý nhằm xuống dưới mặt đất sử dụng Water Gun. Ponyta tinh thần cũng tập trung cao độ.

- Bang!!!

- Mẹ! Thật nhanh!

Mệnh lệnh vừa dứt Dugtrio cũng đã phá đất mà lên. Tốc độ khủng bố khiến người ta sợ hãi. Black thậm chí không nhận được chửi bậy một câu. Đối phương tốc độ quá nhanh ngoài dự kiến của cậu. Dù cho đã không ngừng nhắc cao năng lực của đối thủ nhưng lúc này Black vẫn phải thừa nhận rằng mình còn là đánh giá thấp đối phương.

Dratini đòn Water Gun (súng nước) thậm chí vì Dugtrio xuất hiện quá nhanh mà không kịp phóng ra. Dù sao ngay khoảnh khắc trước đó nó còn đang bận bịu sử dụng Bubble Beam (mưa bong bóng). Thời gian quá ngắn Dratini còn thật sự khó mà ngay lập tức thay đổi tuyệt chiêu.

Cũng may bên cạnh vẫn còn có Ponyta luôn luôn tập trung toàn bộ tinh thần đề phòng. Không để cho Black thất vọng, dù cho Dugtrio một lần nữa dùng tốc độ khủng bố của mình phá vỡ nhận thức của Black cũng không tránh khỏi một đòn Low Kick (đá hậu) chuẩn bị từ lâu của Ponyta. Mục tiêu sáng tỏ rõ ràng, ngay khi Dugtrio như máy khoan công suất lớn sắp xuyên thủng cơ thể Dratini, đòn đánh của Ponyta đã mạnh mẽ giáng lên người nó.

Hai đánh một không chột cũng què. Dratini làm mồi, Ponyta làm chủ lực. Sát thương tạo ra từ tuyệt chiêu Low Kick (đá hậu), móng guốc cứng hơn kim cương gấp 10 lần kết hợp với việc Dugtrio nhận đòn khi đang xoay tròn với tốc độ cao. Đây đó tất cả nguyên nhân làm cho chỉ một pha va chạm thôi cũng đủ khiến Dugtrio hầu như ngã gục. Thân thể nó như một quả bóng bay xì hơi bay vút ra bên ngoài.

- Rầm!

Con pokemon đầu tiên phải rời khỏi trận đấu xuất hiện.

Không gian cũng vì vậy tĩnh lặng lại.

Chiến đấu trong chớp nhoáng kết thúc. Lần va chạm thứ hai chiến thắng có vẻ đã nghiêng về phía Black.

Đối phương tiếp đó sẽ làm như thế nào đây???

Black tâm trạng giờ trở nên nặng nề. Nguy hiểm vẫn còn đang kề cận.

...

Quay lại thời gian trước đó, một căn phòng trong tòa nhà trung tâm...

- Cái quái gì thế này???

Red giờ ngẩn ngơ nhìn con pokemon ba đầu sáu chân xuất hiện trước mắt. Nhớ tới vừa rồi cậu vốn đang bị ba con pokemon huyền thoại Articuno, Moltres và Zapdos ba mặt vây quanh thì đột nhiên một quả cầu ánh sáng bay tới. Sau đó...

Sau đó chính là con pokemon ba đầu sáu chân quái dị này xuất hiện. Sáu cái chân chim, ba cái đầu của ba con pokemon huyền thoại. Thân thể cũng phủ lên bộ lông lẫn lộn ba màu sắc. Đây chẳng lẽ là hình dáng hợp thể của ba con pokemon huyền thoại Articuno, Moltres và Zapdos???

Ai đó nói cho cậu biết cái quái gì đang xảy ra ở đây được không???

Red cảm giác mọi thứ giờ trở nên thật hoang đường.

- Ha ha ha... Lũ ngu! Cảm ơn bọn bay rất nhiều. Nhờ có nỗ lực của bọn bay mà cái máy thiết bị khi nãy mới hội tụ đủ bảy chiếc huy hiệu gym.

- Giờ thì năng lượng nó sản sinh ra đã đủ để giúp ba con pokemon huyền thoại xứ Kanto này hợp thể thành con pokemon trong truyền thuyết- con

pokemon chim thần huyền thoại với ba đầu sáu chân có uy năng điều khiển sức mạnh thời tiết...

- Á á á ...!!!

- Blue!!!

Ngay khi Sabrina về mặt tự hào giải thích, Blue đột nhiên chạy thẳng xông vào bên trong căn phòng. Vừa vào phòng cô nàng liền xui xẻo đối mặt ngay với dạng hợp thể của ba con pokemon huyền thoại. Một tiếng hét chói tai vang lên sau đó Blue hoa lệ ngã xỉu ngay tại chỗ.

Red gặp vậy không tránh khỏi lo lắng là lên. Giận dữ vì cô nàng khi này bộc lộ sự thật trước kia cũng không cánh mà bay. Dù sao cũng là bạn bè không phải? Ít nhất so với tên Green lúc nào cũng tỉnh tỉnh tưởng tượng thì luôn luôn nói nói cười cười Blue còn khiến người dễ chịu hơn nhiều.

Red thì là như vậy còn bên khác...

Thì ra là như vậy... thì ra là như vậy...

Không ngờ con pokemon mới trong tài liệu của đám Rocket nói tới lại chính là dạng hợp thể của ba con pokemon huyền thoại xứ Kanto. Thế mà trước đó còn tưởng là một con pokemon huyền thoại mới xuất sinh cơ.

Này thật đáng chết!!! Ai mà muốn con pokemon kiểu này chứ. Hức!!!

Nằm trên mặt đất giả vờ bất tỉnh Blue trong lòng không ngừng oán thầm tên khốn kiếp nào đó ghi tài liệu không rõ ràng làm cô hiểu lầm, rồi còn lãng phí mất không biết bao nhiêu công sức thời gian nữa chứ. Còn về chuyện giả vờ ngã xỉu???

Này còn phải nói. Nhìn thôi cũng biết đối thủ hiện tại vô cùng khủng bố khó chơi rồi. Cô cũng không muốn mình trực tiếp đối kháng cái thứ quái quỷ mạnh mẽ đó. Tốt nhất là nằm im im ở đây chờ đợi thời cơ thôi.

Cố lên nhé Red! Tất cả trông cậy vào cậu đấy! hi hi...

Len lén liếc mắt quan sát diễn biến xung quanh Blue trong lòng chợt nghĩ vẩn vơ.

Không biết tên ngốc Black có tới đây không nhỉ? Đáng nhẽ đám Rocket thiết kế cái bẫy to thế này hẳn sẽ không bỏ qua cho tên đó mới đúng. Này kế hoạch của Rocket cũng là khi trước giả trang thành Sabrina cô mới biết được.

Chỉ mong tên ngu ngốc đó không sao!

Hi vọng là vậy!!!

...

- Fire Spin (con lốc lửa), Blizzard (bão tuyết), Thunder (mưa điện).

- Ầm... ầm... ầm...

- Á...!!!... Híc. Sụp cả bức tường luôn???

Mới một đòn tấn công của dạng hợp thể cũng khiến cả bức tường sau lưng chỗ Red vừa né tránh sụp đổ. Uy lực đòn đánh của đối phương thật lớn.

- Hừm. Rất mạnh mẽ đúng không?

- Ba hình thái thời tiết vốn từng là một... Con pokemon thần thoại, vị thần có năng lực chi phối khí trời trong truyền thuyết, người luôn gây ra tai nạn cho mọi sinh vật sống... kẻ thất bại trong trận chiến với vị thần biển đầy quyền năng... bị chia ra làm ba... trở thành nô lệ vĩnh viễn... lời nguyện thần phục...

Bước chân lững thững dồn Red về phía chân tường, Sabrina miệng lầm bầm lời chú rồi chợt nhiên chuyển giọng với vẻ mặt hào hùng.

- Khi tổ chức bọn ta vô tình tìm ra di tích cổ tồn lưu những truyền thuyết này, chúng ta đã từng có rất nhiều suy đoán, thí nghiệm. Nhưng rồi qua thời gian, tất cả mọi manh mối dần dần đều chỉ hướng về phía ba con pokemon huyền thoại của xứ Kanto.

- Và đây chính là thành quả nghiên cứu khoa học vĩ đại nhất của Rocket bọn ta!

- Vị thần vô cùng mạnh mẽ từng bị chia cắt ra làm ba con pokemon huyền thoại giờ đây tam vị hợp nhất. Con pokemon trong thần thoại có ba đầu sáu chân hiện tại lại được thấy ánh sáng mặt trời.

- Một khi phá giải lời nguyện thành công, chúng ta sẽ lấy được sự thần phục của nó, và khi vị thần biển quay trở lại cũng chính là lúc Rocket bọn ta có thể nô dịch đối phương. Nằm giữa sức mạnh của hai con pokemon huyền thoại trong tay tổ chức của bọn ta có thể chinh phục tất cả mọi con pokemon huyền thoại còn lại. Khi đó cả thế giới chính là Rocket chúng ta chế bá. Một kế hoạch quá hoàn hảo!!!

- Và...

- ... chỉ cần trước đó các người ngoan ngoãn trở thành vật hiến tế cho nghi thức phá giải lời nguyền là được rồi!!

Sabrina ánh mắt sáng quắc.

- Moltres, Articno, Zapdos, một lần nữa hợp lực tấn công. Lập tức tiêu diệt bọn chúng!!!

- Rầm... rầm... rầm...

Mẹ sh*!!!

Nghe kế hoạch của đối phương mà Red và Blue trong lòng sợ run. Tất nhiên cũng có thể là do đòn đánh của đối phương quá nhanh quá mạnh mẽ khiến Red suýt nữa trúng đòn. Blue giờ thì âm thầm lo lắng nhờ đối phương vô tình đánh trúng mình thì phải làm sao. Cô thật sự sợ không muốn đứng lên trực diện đối mặt một tí nào.

Phải làm thế quái nào bây giờ???

...

Kết thúc chương 188.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Hành hạ bầm dập

- Rầm... rầm... rầm...

- Hự...! Mém nữa thì dính đòn!

Ghê thật! Sàn nhà giờ thùng lỗ chỗ sau loạt đòn tấn công của đối phương. Phải mau mau nghĩ ra cách gì đó chống lại mới được. Liếc nhìn tình thế xung quanh, Red giờ vừa né tránh vừa cố gắng suy nghĩ tìm cách ứng phó.

Phía bên kia, Sabrina đứng lặng quan sát Red không ngừng lăn lộn né tránh, tâm tư ngược lại chú ý nhiều hơn đến những thiếu sót trong dạng hợp thể vừa mới hình thành. Dù sao cũng là tồn tại ở trong truyền thuyết, uy lực thực tế của nó ra sao còn cần được tỉ mỉ nghiên cứu kĩ hơn. Nhất là khi lúc này lời nguyền vẫn chưa được phá giải.

Hiện tại hình thái mới chỉ là hình thành hình dạng trong truyền thuyết mà thôi. Lúc này thực chất bên trong càng giống như gom ba con pokemon chim huyền thoại nhét vào một chỗ chứ chưa phải là tồn tại thật sự trong lời sấm truyền lưu.

- Ừm???

Nhìn sàn nhà thùng lỗ chỗ, Sabrina vẻ mặt chợt biến hóa trong khoảng khắc. Cô nàng khẽ giơ tay ra dấu khiến dạng hợp thể ngừng lại tấn công.

- Như vậy rồi mà mi vẫn còn né được cơ à. Nay làm ta đột nhiên nhớ tới một thằng nhóc khác cũng rất giỏi trong việc bỏ chạy...

Giọng cô nàng nói tới đây không tự chủ được có chút nghiêng răng nghiêng lợi.

- Hãy nhìn xem!!!

- Eevee???

Không biết từ bao giờ bên cạnh Sabrina lại đột nhiên xuất hiện một con Eevee đang nằm lơ lửng trên không trung. Này rõ ràng là con Eevee Red gửi lại phòng nghiên cứu của giáo sư Oak và mới bị Team Rocket bắt mất hồi sáng. Nó cũng là vật phẩm thí nghiệm trốn chạy của Team Rocket bị cậu chàng thu phục theo lời yêu cầu của Erika ở thành phố Celadon trước kia. Hiện tại dường như nó đã bất tỉnh nhân sự, cơ thể bay lên cũng là nhờ niệm lực của Kadabra chi phối.

- Đây đúng là con Eevee của mi. Nó từng là vật phẩm thí nghiệm của bọn ta về sự hòa hợp giữa ba thuộc tính Lửa- Điện- Nước tồn tại trong cùng cơ thể một con pokemon thì sẽ như thế nào...

- Ba dạng năng lượng khác biệt được phối hợp tung ra cùng một lúc so với khi chúng đứng riêng lẻ, uy lực sẽ được tăng lên nhiều lần. Hơn nữa sức chịu đựng, thể lực,... của dạng hợp thể, tất cả đều bởi lượng dẫn đến biến đổi chất mà trở nên mạnh mẽ hơn.

- Con Eevee của mi đã từng là ví dụ nghiên cứu tuyệt vời giúp chúng ta hiểu rõ về sự tồn tại của vị thần thời tiết trong truyền thuyết. Chúng ta vốn dĩ còn muốn bắt nó về để tiến hành một vài thí nghiệm nữa trước khi hợp nhất ba con pokemon chim huyền thoại...

- Nhưng giờ thì nó trở thành thứ đồ vô dụng rồi!!!

Lời vừa dứt, niệm lực xung quanh Eevee cũng ngay lập tức biến mất, cơ thể nó rơi ầm ầm xuống sàn nhà. Sabrina cầm giờ cao cao giờ lên, một bàn chân giẫm mạnh lên cơ thể Eevee, về mặt đầy ngao nghể.

- Eevee!!! ... Khốn kiếp! Vậy ngươi giờ còn muốn làm gì nó nữa???

- Một đám quái vật vô nhân tính!!!

Red giọng căm tức hét lên. Sabrina nghe vậy mặt tức xạm lại.

Đáng ghét! Lại còn dám nói mình là quái vật!!!

- Hừ... Ngươi có vẻ yêu quý đám tàn phẩm thí nghiệm của bọn ta quá nhỉ?

- Cũng không có gì! Chỉ là nhắc nhở ngươi không muốn bỏ trốn đi mất giống tên nhóc nào đó mà thôi. Nếu không sợ là tính mạng của con pokemon yêu quý của mi sẽ khó mà giữ được đấy.

Về mặt đầy châm chọc, Sabrina tiếp lời với giọng châm biếng.

- Làm sao? Nói vậy mi sẽ không bỏ trốn đấy chứ! Đám sở hữu pokedex từ lão Oak như mi chẳng phải là luôn tuyên truyền rằng mình yêu thương pokemon lắm cơ mà.

- Vậy cũng đừng có làm ta thất vọng nha!

- Hê hê... giờ nghỉ ngơi đã kết thúc! Tiếp tục đi nào Articuno, Moltres, Zapdos, hợp lực tấn công nó cho ta!!! Đánh cho nó đến chết thì chôn!!!

Mẹ Sh*!!!

Red bối rối vãi!

Chuyện có vẻ tệ hơn???

...

Móa! Bối rối là thế quái nào!!!

Phản... phản công ngay và luôn!!!

- Ivysaur tiến lên!!!

Red hùng hổ cho gọi ra chiến hữu đặc lực nhất của mình.

- Ngụ tập 1!... Không biết bên ta điều khiển cả hệ lửa à?

- Moltres đốt chết nó cho ta!

Lời Sabrina vừa dứt, một chiêu Heat Wave (hơi thở miền nhiệt đới) liền thốc mạnh về phía Ivysaur. Hơi nhiệt nóng bỏng bốc lên bất ngờ thổi cả cơ thể con pokemon bay vút về phía sau.

- Ivy... không!!!

Ivysaur xui xẻo bị thổi bay qua lỗ hồng bức tường khi nãy. Từ tầng này rơi xuống không khéo vỡ đầu chết toi chứ chẳng chơi.

Red quá sợ hãi!

- Quá tuyệt vời! Quả là một sức mạnh không thể tưởng tượng nổi không phải sao???

- Ta đã luôn mong ngóng mình có thể sở hữu những con pokemon mạnh mẽ như thế. Nói tới được như hiện tại cũng không thể không cảm ơn sự giúp đỡ nhiệt tình của bọn bay.

- Nói hươu nói vượn!!!

Nhịp tấn công một lần nữa ngừng lại. Tuy rằng cảm giác đối phương đối xử với mình chả khác nào mèo đang vờn chuột Red cũng không chấp nhận được việc kẻ địch bêu bác nói xấu mình.

Sabrina vẻ mặt trở nên hài hước.

- Thật vậy sao?

- Volcano, Boulder, Marsh, Thunder, Rainbow, Cascade, Soul. Huy hiệu của các leader gym

- Từ khi phá giải thành công bí ẩn truyền thuyết về vị thần thời tiết chúng ta đã biết mình cần phải có đủ các huy hiệu gym để tập hợp sức mạnh hợp nhất. Tiếc là muốn trong thời gian ngắn lấy được huy hiệu gym từ những leader gym còn lại là không dễ dàng tí nào.

- Nhất là khi chúng ta lần đầu tiên thử tấn công gym của thành phố Pewter muốn cướp lấy huy hiệu pokemon lại gặp phải thất bại. Đám leader gym còn lại trở nên cảnh giác, sau đó cũng vì vậy chúng ngay lập tức hạn chế lại việc phát huy hiệu gym cho các huấn luyện viên mới tới thách đấu.

- Nay khiến cho huy hiệu vốn đã rất khó đạt được giờ lại càng trở nên khó khăn hơn.

Khóe miệng cong cong lên, Sabrina nói tiếp.

- Lúc này mi và đám bạn khác vô tình lọt vào tầm mắt của chúng ta khi các người không ngừng thu thập huy hiệu gym trên khắp Kanto. Cùng lúc với việc bọn mi quấy rối không ít công việc, Rocket cũng đang chờ đợi các người thu thập đủ lấy huy hiệu gym cho bọn ta sử dụng.

- Ha ha ha... Cảm giác mình thừa sống thiếu chết vất vả làm việc giúp kẻ thù mà không hề hay biết có phải rất tuyệt vời hay không?

- Hiện tại thì tiếp tục trốn chạy đi nhé! Giờ nghỉ của mi lại kết thúc rồi! Articuno, Moltres, Zapdos khởi công trở lại, tiêu diệt nó!

- Quéc...!!!!

Ghê tùm!!!

Red giờ thật hận!

- A...!

Một viên đá vỡ ra bất ngờ bắn trúng lưng cậu chàng. Đau nhói!

- Ha ha... chúng ta sẽ chiếm lấy cái thị trấn Pallet của bọn mi để làm căn cứ bí mật mới thay cho những nơi mà bọn mi đã phá hoại. Đây là cái giá bọn bay phải trả khi chống đối với Rocket chúng ta.

- Hãy tự hào lên đi vì thị trấn của các người rất nhanh thôi sẽ trở thành điểm khởi đầu để Rocket chúng ta đi tới đỉnh cao xưng bá thế giới!!!

- Giờ thì tiếp tục run rẩy trở thành máu tươi hiến tế cho nghi thức giải phóng lời nguyền của vị thần thời tiết đi!!!

Sabrina vẻ mặt đầy cuồng nhiệt. Quan sát nghiên cứu đã gần đủ rồi. Giờ là lúc kết thúc công việc. Mèo vờn chuột cũng đến lúc nên kết thúc.

...

“Thị trấn này là một nơi duy nhất trên trái đất mà tất cả pokemon đều không bị ảnh hưởng từ sự ô nhiễm mà con người gây ra. Ông nội của mình cũng vì thế mới xây dựng phòng thí nghiệm ở trên mảnh đất này sau bao năm chu du khắp chốn. Nơi này vẫn trong sạch cho tới khi chúng đến... Và tớ sẽ không cho phép bất cứ kẻ nào dám phá hủy sự yên bình ở nơi này...”

Trong đầu của Red chợt hiện lên lời nói của Green tại nơi phòng thí nghiệm của giáo sư Oak trước khi cả hai đi tới nơi đây. Tinh thần cậu vì đó rung mạnh.

- Khốn kiếp!!! Đó là thị trấn quê hương của chúng ta. Và ta sẽ không để cho bọn mi phá hủy sự yên bình của nó đây!

- Pikachu tiến lên!!!

- Pika!

- Nói đúng lắm Red! Chúng ta sẽ chiến đấu đến cùng!

Red lời nói vừa dứt, phía sau lưng cậu chàng nơi bức tường sụp đổ chợt xuất hiện một bóng người. Chính là Green giờ đang đứng trên lưng con Charizard của cậu ta. Cả hai vừa kịp lúc bay tới.

- Green???

- Tớ đã cứu ông nội và người dân của thị trấn Pallet rồi. Giờ chúng ta chỉ còn việc là đánh bại mụ chằn tinh này nữa thôi!

- Láo xược! Lại dám bảo ta là mụ chằn tinh à!!! Tức chết ta... Mau mau tiêu diệt tất cả bọn nó!

Sabrina mặt giận dữ ra lệnh tấn công về phía cả hai cậu nhóc. Lần này cô nàng thật sự giận rồi.

- Ta sẽ cho bọn mi một cái chết thê thảm đau đớn nhất...

- Articuno, Moltres, Zapdos cùng lúc sử dụng Gust (con bão thời tiết) cho ta.

- Óe!!!... Đau chết tui!

Gió lốc bão bùng khiến Red và Green bay lên bay xuống và đập hết cái này tới cái khác, cả người trở nên vô cùng chật vật. Pikachu cũng bị một chiêu làm cuốn bay ngược lên ngược xuống. Cơ thể vì vậy trở nên bầm dập đầy mình. Charzard ngược lại may mắn chưa bay hẳn vào bên trong phòng nên coi như tránh thoát một kiếp.

Sau một loạt pha va đập Red cuối cùng cả người nằm úp sấp xuống để né tránh. Bụi mù bay đầy phòng khiến cô ả Sabrina còn tạm thời không nhìn thấy rõ ràng hành động của cu cậu. Có điều thời gian đã không còn nhiều.

Cứ thế này mãi thì không ổn. Green đã vậy lại còn vừa làm cô ả kia tức điên lên nữa chứ. Thật là hiếm sống không đủ lâu đây mà. Quả nhiên tình huống thì chỉ có nước chết sớm. Mỗi tội mình lại xui xẻo bị hấn kéo chết theo.

Nghĩ đi nào!!! Nghĩ đi nào!!! Nghĩ đi nào!!!

Thời gian đã rất gấp!

...

Kết thúc chương 189.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Ghen ghét!

Phải rồi! Mặt trăng???

Trời đã hơi ngả về đêm tự bao giờ.

Red ánh mắt vô tình nhìn thấy mặt trăng khuyết trên bầu trời qua nơi bức tường đổ. Cậu vì vậy chợt nhớ tới hòn đá Moon Stone Blue khi mới vừa đòi trao đổi với cậu. Đây hẳn là phải có tác dụng gì đó mới đúng. Nếu không làm sao có thể khiến cô nàng không thấy lợi không động dấy thân như Blue trở nên mong ngóng.

Mà thế quái nào Blue lại nằm ngay gần chỗ mình và Green rồi nè??? Khi này rõ ràng không phải ngất xỉu ở đây!

Được rồi. Giờ không phải lúc nghĩ những chuyện này!

Red vội vàng nắm lấy đã mặt trăng rơi bên cạnh Blue, đứng dậy giờ giờ viên đá lên không trung hướng về phía mặt trăng. Hơi chút suy nghĩ, cậu liền hướng ánh sáng phản xạ của viên đá về phía bóng pokeball chứa pokemon của Blue.

Rất nhanh, vốn bên trong đang chứa một con Clefairy vừa nhận được ánh sáng liền lập tức thoát pokeball bay ra ngoài.

- Má! Sao thành Clefable rồi???

Chỉ thấy Clefairy vừa thoát ra khỏi pokeball liền lập lòe phát ra ánh sáng tiến hóa. Một con Clefable vì vậy sinh ra. Nói vậy Moon Stone (đá mặt trăng) tác dụng chính là giúp một số pokemon tiến hóa rồi. Red vì vậy rất nhanh hiểu được Blue lúc trước muốn Moon Stone của cậu là làm gì.

- Như vậy... Clefable tấn công!

Mệnh lệnh của Red vừa dứt, Clefable đã như một con gió bay vút tới bên cạnh đối thủ.

- Cái gì thế này???

Đây là Sabrina ngạc nhiên âm thanh. Red tất nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội phản kích đối phương.

- Clefable... Lập tức dùng chiêu mạnh nhất cậu có!

Dù sao cũng không phải pokemon của cậu chàng, Red thật đúng là không biết Clefable có thể dùng những chiêu thức gì. Hơn nữa Clefable vừa tiến hóa xong có khi còn học được đòn đánh mới khác cũng không biết chừng.

Không làm Red thất vọng, Clefable hành động thật nhanh. Chớp nhoáng một chiêu Comet Punch (liền hoàn đấm) liền đánh trúng cái đầu của Articuno, lại nháy mắt một chiêu Fury Attack (siêu tốc tấn công) oanh thẳng mặt Zapdos. Cuối cùng kết thúc bằng cực nhanh một đòn Hyper Beam (tia hủy diệt) đập mạnh lên người Moltres.

- Tuyệt lắm Clefable!!!

Red gặp này vui vẻ vô cùng.

- Đừng vui mừng quá sớm! Đây là chiêu Metronome (vung ngón tay) vốn có của Clefairy. Chiêu này làm xuất hiện ngẫu nhiên một đòn đánh bất kì. Vừa tiến hóa thành Clefable nên uy lực của nó cũng trở nên mạnh hơn. Có điều số lần ra chiêu này có hạn, không trông cậy vào được đâu.

So với bình dân xuất thân ít kiến thức như Red thì Green có kiến thức hơn nhiều. Cậu chàng vì vậy ngay lập tức lên tiếng cảnh báo. Moon Stone (đá mặt trăng) nói cho cùng chỉ là Blue dùng để thêm sức mạnh khi chống lại Sabrina lúc bình thường mà thôi. Hiện tại phải đối mặt với một Sabrina đang nắm trong tay con pokemon thần thoại vừa mới phục sinh hiển nhiên là một chuyện khác.

- Một lũ cứng đầu!... Đã vậy chúng bay đi chết luôn đi!!!

- Sky Attack! (sức mạnh không gian)

- Không!!!

Theo một tiếng hét lớn của Sabrina vang lên, Green, Red và Blue cơ thể lập tức bị gió cuốn bay lên không trung. Lần này không còn là va va đập đập vào mọi thứ xung quanh như trước nữa mà là xui xẻo bay luôn qua nơi bức tường đỏ. Đây là muốn rớt thẳng xuống phía dưới mặt đất cách đó hai ba mươi mét tiết tấu rồi.

- Chắc không đến nỗi chết luôn chứ nhỉ. Ta còn chưa chơi chán đây!!!

Cả căn phòng giờ tanh bành trống không. Sabrina miệng lẩm bẩm, lững thững đi tới gần nơi mép tường.

...

Quay lại thời gian trước đó một ít phút.

Phía bên ngoài tòa nhà, Black và Giovanni chiến đấu giờ đã tới hồi quyết liệt. Trong ánh mắt cảnh giác của Black nhìn về, Giovanni chỉ hơi liếc mắt nhìn về phía Dugtrio liền thôi. Black có thể cảm giác được rõ ràng sinh tử của một con pokemon đối với Giovanni cũng chẳng là gì cả. Một kẻ kiêu hùng tàn nhẫn!

Giọng nói của hắn ta chợt vang lên phá vỡ yên tĩnh tình thế.

- Nói vậy đây chính là bí quyết chiến thắng của cậu...

- ... dự đoán, thiết kế thời cơ cho mình sử dụng?... Một chút cơ hội lộ ra là có thể lật ngược tình hình... Ra tay cũng tàn nhẫn quả quyết lắm!!!... Đã lâu rồi ta không bắt gặp được một kẻ theo đuổi trí tuệ tối thượng như cậu. Đây cũng thật là một niềm vui ngoài ý muốn...!

- Nếu lại cho cậu thêm thời gian trưởng thành... lại không biết cậu sẽ còn có thể đạt tới mức độ nào!!!

Giovanni ánh mắt chợt trở nên sâu xa khó lường. Black giờ ngược lại trong lòng âm âm vang lên cảnh báo. Tinh thần cậu đang trong tình trạng kéo căng cực độ. Luôn cảm giác thời gian tiếp theo sẽ không dễ qua một tí nào. Thậm chí Black giờ hoàn toàn quên luôn việc mình có thể lựa chọn xoay người bỏ chạy. Tất cả tâm tư hiện tại đều dùng để đề phòng đối phương nhất cử nhất động. Tất nhiên lý trí nói cho Black biết nếu cậu xoay người chạy trốn như vậy thật sự là đang tự đi tìm đường chết cách làm.

Ngược lại cậu có thể cảm nhận được hành động của Giovanni hiện tại càng giống như không ngừng không ngừng tạo áp lực lên cho cậu. Hoặc là sống sót vượt qua thể hiện năng lực bản thân hoặc là im lặng mà nhận lấy cái chết. Hiện thực chính là trần trụi tàn khốc như thế. Tất cả tất cả chỉ đơn giản như vậy mà thôi.

Cũng không để Black có thời gian suy nghĩ nhiều. Giovanni rất nhanh đã có hành động.

- Tốt lắm!... Trước đó chỉ là chút khởi động nho nhỏ làm nóng người mà thôi. Giờ mới là lúc những tay chuyên nghiệp thực sự vào cuộc...

- Hừm!... Cậu rất có thiên phú trong việc dựa thế để làm việc. Hắn là nó đã giúp cậu thành công rất nhiều!!!!... Có điều hiện tại ta sẽ dạy cho cậu một điều tâm đắc của ta... Kẻ mạnh là không cần phải dựa thế! Tất cả mọi thứ đều phải nằm trong ý nghĩ chi phối của bọn ta!!!!... Kể cả...

- Chiến thắng trong bất kì cuộc đấu nào!!!

- Nidoqueen Kick Off (đá bay)!!! Tiến lên cho ta!

- Grào...!!!

Lời vừa dứt, Nidoqueen gầm lên một tiếng mạnh mẽ, tiếp đó nó đá mạnh vào cơ thể hình cầu của Golem bên cạnh. Theo một tiếng ầm vang, trong ánh mắt kinh ngạc ngỡ ngàng của Black, cơ thể của Golem như một quả bóng đá bình thường bị sút bay lên không trung.

Chớp nhoáng kinh ngạc vừa qua Black liền giật mình hiểu được. Đây đối phương quả nhiên không cần dựa thế, người ta quá mạnh mẽ đủ để tự tạo ra thế năng cho mình. Nidoqueen sức mạnh cũng ghê gớm thật, vậy mà lại có thể nhẹ nhàng đá bay thân thể nặng mấy ngàn cân của Golem bay vút lên không trung như vậy. Chút thương tích đòn đánh lên lớp vỏ bằng đá dày đặc của Golem cũng chẳng là gì, ngược lại giờ đến phiên Black lo lắng hãi hùng. Nhờ Golem mà rơi trúng đám pokemon của cậu thì chẳng phải là nghỉ chơi luôn. Nhất là khi con Golem này lại có khả năng tự chủ chuyển hướng!

Nguy hiểm!

Nidoqueen lại đang xông tới.

- Exeggutor Solar Beam (năng lượng mặt trời) chuẩn bị.

- Dratini Bubble Beam (mưa bong bóng)! Ponyta Heat Wave (hơi thở miền nhiệt đới)!

Đúng vậy! Exeggutor chỉ cần chờ đợi Golem bay tới điểm cao nhất ngừng lại khoảnh khắc liền lập tức tấn công là được. Black cũng không tin lúc đó trên không trung không nơi mượn lực Golem còn có thể né tránh đi đâu. Ngược lại đối với Nidoqueen lao tới trên mặt đất có thể dùng mưa bong bóng ngăn cản nó đi tới quấy phá. Uy lực sát thương đòn Bubble Beam tuy nhỏ nhưng thích hợp và đủ để hạn chế Nidoqueen.

Hắc!... nếu nó còn cố tình chạy nhanh không cẩn thận còn ngã ngửa ra đất ấy chứ. Đám bong bóng tuyệt chiêu này nổi tiếng vừa dẻo vừa trơn. Giờ lại có Ponyta ở một bên thổi gió khiến cả đám chen chúc mà ra lại càng khó chơi hơn. Tuy rằng đứng im có thể dùng lực dễ dàng kích phá nhưng muốn vừa chạy vừa phá cả màn mưa bong bóng như vậy hiển nhiên còn cần kỹ thuật rất cao mới được. Như đám Nidoqueen mà đối phương còn huấn luyện được trở nên khéo léo kỹ xảo đến mức đó thì Black đúng là cho quỳ, chịu thua luôn mặc cho đối phương chém giết.

Black ứng đối có thể nói thần tốc vì vậy Nidoqueen nói tới cũng chỉ vừa chạy được mấy bước liền gặp ngay đám bong bóng dày đặc bay qua. Nidoqueen gặp này quả nhiên vì vậy mà ngừng lại. Black thấy thế trong lòng cũng nhẹ nhõm hẳn. Cậu đứng là sợ đối phương vẫn hùng hổ lao tới đây như thường. Nói thôi chứ ai dám chắc mạnh như Giovanni pokemon của hắn ta sẽ không thể làm được những chuyện mà cậu tự cho là không thể. Trước con Golem tự di chuyển chẳng phải là vết xe đổ đấy thôi.

Ngược lại hiện tại Nidoqueen thì không được, không tinh xảo hành động như vậy. Có điều đối phương cũng không phải không có biện pháp nào. Đây biện pháp nói tới cũng làm Black sợ run một chút.

- Nidoqueen Flame Thrower! (ngọn lửa bùng cháy)

Ặc ặc...!!! Nidoqueen biết phun lửa???

Không phải nói Nidoqueen là song hệ Poison (độc), Ground (mặt đất) sao??? Thế quái nào còn biết cả tuyệt chiêu hệ Fire (lửa)???

Nhìn này đây Black mới giật mình nhớ lại tới con Staryu của Misty, khi xưa cậu từng gặp nó ở gym thành phố Cerulean. Nhớ tới con Staryu ấy tuy rằng thuộc hệ Water (nước) nhưng lại lạ kì biết dùng tuyệt chiêu hệ Electric (điện) Thunder Bolt (mười vạn volt).

Theo Misty phổ cập giáo dục nói tới cậu mới biết được một số gia tộc sâu xa nền tảng lịch sử còn lưu trữ lại rất nhiều bí thuật truyền thừa để trong các Hm đặc biệt. Chỉ cần dùng đám Hm đó là có thể giúp pokemon học tập được những chiêu thức đặc biệt mạnh của các hệ thuộc tính khác. Hiện tại Nidoqueen hẳn cũng là tình trạng tương tự rồi.

Vốn chuyện này Black cũng là biết rõ, chỉ là muốn pokemon học tập huấn luyện chiêu thức vốn có cũng đã không dễ dàng chứ nói chi cho pokemon tập luyện những tuyệt chiêu hệ khác. Thời gian cậu bắt tay huấn luyện pokemon tính đến nay nói tới vẫn là có hạn.

Hơn nữa xuất thân còn không bằng dân thường như Black thì lấy đâu ra Hm khác hệ thuộc tính mà cho pokemon học. Nghiên cứu tuyệt chiêu hệ khác dạy cho pokemon thì nói dễ hơn làm. Cũng bởi nỗi đau này mà cậu chàng bản năng cố quên chuyện này đi. Hiện tại ngược lại rất tốt. Black giờ đột nhiên cảm giác đám Rocket này thật tốt đáng ghét. Lắm tiền nhiều của, thế lực lại lớn... pokemon của bọn chúng có học được tuyệt chiêu hệ khác nói vậy cũng thật là bình thường.

Black đang ghen ghét!!!

...

Kết thúc chương 190.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 191: Đây là bước ngoặt của vận mệnh

Quay lại tình thế chiến đấu, có tuyệt chiêu hệ Fire (lửa) Flame Thrower trợ giúp, đám bong bóng mỏng manh của Dratini rất nhanh đại bại dưới tay Nidoqueen. Dù vậy có thể là do không phải chính gốc pokemon hệ Fire (lửa) nên Black có cảm giác Nidoqueen dùng tuyệt chiêu Flame Thrower luôn có chút cố hết sức lại không uy lực cho lắm.

Ít nhất tốc độ của nó bởi thể vẫn còn bị hạn chế nằm trong mức chịu đựng của Black. Bởi lẽ Golem đã sắp bay đến mức cao nhất rồi. Mà càng cao thì càng chậm. Chỉ cần không có Nidoqueen ở dưới khuấy phá, Black tin tưởng cậu hoàn toàn có thể nắn bóp được tên Golem đang lơ lửng, không nơi mượn lực trên không trung kia.

Tưởng tượng rất đầy đặn hiện thực thực cốt cảm. Từ lúc Nidoqueen bắt đầu hành động cho tới thời điểm này cũng mới chỉ qua được mấy giây mà thôi. Ngay khi Exeggutor ăn ý theo suy nghĩ của Black dùng tuyệt chiêu mạnh nhất Solar Beam (năng lượng mặt trời) bắn mạnh về phía Golem, giọng nói của Giovanni lại như bùa đòi mạng kéo Black trở về hiện thực.

Suy nghĩ của cậu quá đơn giản rồi! Giovanni ngay tức khắc làm cho cậu hiểu rõ chiến thuật là không dễ dàng đoán như vậy. Muốn chường không tình thế sân đấu trong lòng bàn tay... cậu vẫn còn quá non yếu. Miệng khinh cười, Giovanni mệnh lệnh tung ra.

- Golem Rock Throw (mưa đá)!

- Ca... cái gì???

Golem cơ thể đột nhiên tách ra thành vô số khối đá. Đòn đánh của Exeggutor cũng vì vậy mà đánh hụt mất luôn. Quan trọng hơn là đám đất đá Golem vỡ ra giờ đang rơi xuống. Này chết tiệt lực sát thương không những tăng cao mà còn không dễ né tránh tí nào. Tâm niệm cấp tốc chuyển động, Black khoanh khắc liền ra mệnh lệnh.

- Tất cả nhanh lui lại!

Không còn cách nào khác, nếu không muốn con mưa đá cuội to to chẳng kia rơi cho vỡ đầu chảy máu thì chỉ còn cách lùi lại mà thôi. Ngay cả Black cũng không thoát được phải lùi vội về phía sau.

- Cậu cũng thật ngây thơ!

- Rầm... rầm... rầm...!!!

- Ặc...! Động đất đâu ra??? Không đúng! Đây là chiêu Earth Quake (động đất) của Nidoqueen!

- Á...!!!

Black giờ cả người nghiêng ngả lao đảo, sợ run bật thốt lên. Vừa rồi ngay khi Black và đám pokemon của cậu muốn bỏ chạy thì mặt đất cũng đúng lúc này trở nên rung chuyển. Nidoqueen từ xa xa đang dùng chân giẫm mạnh lên nền đất để sử dụng tuyệt chiêu Earth Quake của mình. Quả nhiên là tuyệt chiêu từ hệ thuộc tính sở trường, đòn Earth Quake uy lực tạo ra so sánh với chiêu Flame Thrower khi này thật là khác nhau một trời một vực. Black và đám pokemon chỉ cảm thấy đầu óc quay cuồng, đất rung núi chuyển như đến ngày tận thế. Cả đám vì thế không thể di chuyển được mấy may.

Từng viên đá to to chẳng ngay sau đó đè nặng lên đánh dường như sát muối lên vết thương, nhà đột gặp mưa rào. Từng viên từng viên nặng nề rơi xuống. Một viên thật to thậm chí ngẫu nhiên rơi trúng phía sau lưng khiến Black cảm giác như xương sống của mình bị người mạnh tay đập gãy khiến cậu đau đớn muốn bất tỉnh. Đếm không hết đá to đá nhỏ rơi xuống khiến cả người cậu giờ toàn thân xây sát đầm đìa máu, cả người không biết bao nhiêu vết thương.

Chưa dứt!

Âm thanh lạnh lẽo của Giovanni lần nữa truyền đến, lạnh lẽo như tiếng gọi của tử thần.

- Explosion (bom tự hủy)

- Đuỳnh...!!!

Vô số viên đá vừa rơi trên mặt đất hay cả còn đang trên không trung. Tất cả chúng vốn là thân thể của Golem giờ giống như từng bộ phận của quả bom hẹn giờ đạt được mệnh lệnh kích hoạt phát nổ. Một tiếng nổ đùng đùng mạnh mẽ rền vang. Từng làn sóng nhiệt tỏa ra. Khung cảnh chẳng khác nào bom nhiệt hạch phát nổ.

Giovanni mặt lạnh đứng ngoài quan sát tất cả. Nidoqueen cũng quay trở về bên cạnh hắn ta, đối với vừa tự nổ hi sinh Golem không chút chú ý. Cũng không phải con pokemon nào cũng may mắn gặp được huấn luyện viên nâng niu chăm sóc như đám chàng trai trẻ của chúng ta.

- Đi nào! ... Hi vọng anh bạn nhỏ này còn chưa có chết!

Miệng cười nhạt, ông trùm Rocket lững thững bước tới nơi hiện trường mình vừa tạo ra.

Nơi đó, một chiếc hố to sâu hoắm đáy rộng xuất hiện. Bốn phía đá vụn chẳng có mấy, ngược lại nền đất cháy đen khiến người ta hiểu được tình cảnh vừa trải qua ác liệt như thế nào. Đối với sức sống mạnh mẽ như pokemon nói không chắc còn có thể chịu đựng được nhưng với con người thì...

- Ồ???

Giovanni vẻ mặt ngạc nhiên nhìn tình cảnh dưới hố sâu.

Rõ ràng lại không có bất gặp được thân ảnh của Black!

Không đúng!

Ponyta, Exeggutor, Dratini, Pikachu, Eevee, Rattata và cả một con Shiny Magikarp màu da vàng chói.

Tất cả bọn chúng giờ nằm quây quanh, chòng lại một chỗ. Cơ thể từng đứa từng đứa giờ chẳng chít vết thương. Mắt thì nhắm nghiền. Có con đã bất tỉnh nhân sự. Còn lại giờ đều hơi thở thoi thóp!

Black chính lẳng lẳng nằm ở bên dưới. Ánh mắt cậu giờ nhìn chăm chăm về phía Giovanni... Có lẽ vậy! Mà mà... ai biết rõ được!

Tình cảnh trở nên tĩnh lặng.

Thú thật! Giovanni hiện tại trong lòng cũng không tránh khỏi rung động rung động. Làm một huấn luyện viên pokemon không biết bao nhiêu năm, hẳn không phải không từng trải qua những quãng thời gian như vậy. Quãng thời gian huấn luyện viên và pokemon đồng cam cộng khổ, là những chiến hữu không thể tách rời của nhau. Nhưng rồi theo thời gian trôi đi, theo quyền lực địa vị tăng tiến... tình cảm...

Rồi cũng sẽ nhạt nhòa!

Pokemon thì sao chứ?

Quý hiếm? Thiên phú cao? Mạnh mẽ? Xinh đẹp?... tất cả rồi cũng trở nên không quan trọng. Thậm chí pokemon huyền thoại cũng dần không khiến được hắn ta hứng thú là bao.

Chỉ có duy nhất một chuyện...

Mà... hiện tại lại bất gặp đám pokemon không ngại sinh tử, thậm chí từ trong pokeball cũng chủ động chui ra che chắn bảo vệ cho chủ nhân. Đây...

- Ha ha ha...

Giovanni cười, ngửa mặt lên trời cười lớn! Trong lòng hắn ta giờ chợt xuất hiện ý nghĩ khác hẳn. Giết chết đối phương thật sự có chút quá lãng phí!

Một thằng nhóc thì có thể làm được gì cơ chứ?

Phá hủy Rocket???

Chuyện tiếu lâm đọc nhiều là đi!!!

Rocket tồn tại không phải bởi vì số đông thành viên của nó hay như thế lực đang trải rộng bành trướng khắp nơi. Rocket tồn tại chỉ bởi vì có sự tồn tại của Giovanni hắn mà thôi. Một thế giới mà pokemon có thể có quyền năng hủy thiên diệt địa, con người muốn vững chắc vị trí nhân vật chính trong thế giới này tất nhiên phải có năng lực của riêng mình. Là kẻ mạnh mẽ nhất nhì Kanto như Giovanni thì làm sao có thể vì úy kỵ mấy đứa nhóc có chút thiên phú mà phải lặn lội tự tay đi tiêu diệt chứ.

Cấp thấp! Quá cấp thấp rồi!

Chung quy cũng là quá nhàm chán a!

Cao thủ tịch mịch khả năng chính là như vậy đi!

Tất nhiên ngược lại đã tới đây cũng không thể tay không mà về. Miệng cười cười, vẻ mặt hiền hòa, Giovanni chậm chậm bước chân tới gần nơi Black đang nằm.

Đã thật gần... thật gần...

Đây là bước ngoặt của vận mệnh!

...

Tòa nhà trung tâm...

Nơi mép tường đỏ, Sabrina ánh mắt nhìn xuống phía dưới.

- Ca... cái gì???

- Cái lưới đó... là từ Vine Whip (roi mây) của Ivysaur!!!

Nhìn thấy Red, Green và Blue bình yên vô sự đứng trên một tấm lưới hình mạng nhện lớn, Sabrina không tránh khỏi kinh ngạc. Cũng không phải không dự đoán được đối phương có thể thoát hiểm, chỉ là ngạc nhiên về phương thức mà thôi. Trong tưởng tượng đáng lẽ ra đám nhóc phải vận dụng đám pokemon biết Fly (phi hành) mới đúng.

Tuy nhiên này cũng không quan trọng. Dù dùng cách gì đi nữa thì bọn chúng cũng chết chắc rồi. Chỉ cần đầy đủ máu tươi của sinh linh hiền tế là lời nguyện sẽ được phá giải, dạng hợp thể sẽ lấy lại được năng lực vốn có, Rocket cũng bước ra bước kiên cố đầu tiên trên con đường đăng đỉnh thế giới. Vì vậy...

- Chúng bay đi chết đi!!! Moltres, Zapdos, Articuno, tấn công!!!

Mệnh lệnh vừa ra, đòn hợp lực của ba con pokemon huyền thoại ầm ầm lao xuống.

...

Phía bên dưới...

- Blue!

Vừa giúp đỡ nâng Blue dậy, Red lên tiếng nhắc nhở.

- Oke!... Xuất hiện đi Blastoise!!!

Từ bỏ việc giả vờ ngắt xù, Blue hiểu ý xuất ra pokemon của mình.

- Charizard!

Đây là Green hưởng ứng.

- Ivysaur!

Red ăn ý đáp lại.

- Bây giờ chúng ta cũng có đòn hợp lực của cả ba hệ thuộc tính khác biệt. Giờ phút phản công đã tới!

Green giọng nghiêm nghị giải thích.

- Vine Whip (chùm roi mây)

- Flame Thrower (ngọn lửa bùng cháy)

- Hydro Pump (siêu thủy pháo)

- Tấn công!!!

Từng người ra mệnh lệnh riêng cho pokemon của mình. Hoành tráng khung cảnh khiến Red cuồng nhiệt lớn tiếng cổ vũ. Không khí sôi sục thôi thúc đám pokemon liều mình dốc toàn lực tấn công. Hai bên ba đấu ba chiêu thức giờ đang tranh chấp va chạm ở giữa không trung.

Phía dưới, Ivysaur chợt bất ngờ tiến hóa thành Venusaur.

- Tòa nhà sắp sụp đấy!!!

Đây là giọng lo lắng của Blue! Cô nàng hơi sợ!!!

- Nhanh! Nhanh dùng hơi mê làm tan rã ý chí muốn hợp thể của ba con pokemon!!!

Green vội lên tiếng nhắc nhở.

- Venusaur!!!

- Venuuuu!!!!

Đây là Red ra mệnh lệnh. Venusaur cất tiếng đáp lời.

Theo sau là một luồng hơi mê thật lớn từ trung tâm bông hoa trên lưng Venusaur tức khắc phóng thẳng tới chỗ ba con pokemon huyền thoại.

- Trúng rồi!!!

Blue giọng vui vẻ.

- Tuyệt!

Red vẻ mặt hưng phấn.

- Cái gì???

Sabrina đứng cao cao bên trên tất nhiên kinh sợ vô cùng. Bởi lẽ hợp thể của ba con pokemon huyền thoại trúng đòn sau đó đột nhiên tách ra là ba. Cô nàng thật là tức ngất đi luôn.

- Moltres, Zapdos... và cả Articuno... tất cả cuối cùng đã được tự do.

Nhìn ba con pokemon huyền thoại cuối cùng lấy lại tự do bình thường, Red trong lòng cũng vì vậy nhẹ nhõm hẳn.

- Tòa nhà sắp sụp rồi! Đi mau thôi Red!

Green bên cạnh lên tiếng thúc giục. Red vì vậy theo hai người bạn chạy nhanh rồi đi.

Trong thời khắc chớp nhoáng đó, cậu chợt thấy lấp ló sau nơi tòa nhà trung tâm sụp đổ một bóng hình thật quen thuộc khả năng lại không biết là ai.

Mà mà... ít nhất trận chiến này cuối cùng cũng kết thúc rồi không phải sao.

Mọi người dân của thị trấn Pallet đều đã được giải cứu an toàn. Erika, Misty và Brook cùng với thật nhiều thành viên của họ đã bắt giữ hết đám thành viên Rocket cả bên trong lẫn bên ngoài của trụ sở. Ngoại trừ ba thủ lĩnh Rocket vùi trong phế tích tòa nhà thì tất cả đều đã bị tóm gọn cả. Lũ pokemon của Rocket sẽ được thu về nuôi dạy lại trở thành những pokemon có ích. Đám thành viên xấu cũng sẽ bị nhận lấy trừng phạt thích đáng cũng như được tham gia các hoạt động lao động cải tạo.

Tất cả đều tốt.

- Hẹn gặp lại ở Indigo Plateau (cao nguyên thạch anh) nhé Red!

Green nói như vậy khi leo lên lưng Charizard rồi đi.

- Hẹn gặp lại!

Red cười cười trả lời.

Còn Blue???

- Tại sao giáo sư Oak lại có mặt ở đây nhỉ??? Còn tên Black tại sao không thấy có mặt???

- Mọi chuyện thật tệ!!! Đám Rocket chết tiệt làm lãng phí biết bao nhiêu công sức của mình mà lại chẳng thu được gì!

- Lần này thua thiệt lớn rồi!!!

Nấp thật xa quan sát mọi thứ, miệng thì không ngừng lầm bầm lầu bầu. Vẻ mặt buồn rầu, Blue thân hình rất nhanh biến mất khỏi nơi đây.

- Cũng tốt! Vậy lần sau gặp lại nhé!

...

Kết thúc chương 191.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 192: Cô bé ấy có mái tóc vàng

- Tiểu thư!

- Ừm! Người ở bên trong vẫn ổn cả chứ?

Gật đầu đáp lại hai cô hầu gái nhỏ vừa chạy đến, Erika lên tiếng hỏi lại.

- Dạ vâng! Vẫn ở bên trong ạ!

Một cô hầu gái nhanh nhẩu đáp lời.

- Tốt lắm! Các em rời đi trước đi. Ta đi vào trong thăm hỏi một chút rồi sẽ trở về.

- Vâng thưa tiểu thư!

Trầm ngâm trong giây lát, Erika xua xua tay ra dấu mọi người rời đi. Rất nhanh, bên ngoài hành lang cuối cùng chỉ còn một mình cô nàng ở lại. Ung dung gõ gõ cửa vài tiếng, tay khẽ đẩy Erika liền bước vào bên trong.

Đây là một căn phòng điều dưỡng trong bệnh viện ở thành phố Celadon. Người nằm ở bên trong theo hồ sơ đăng kí nhập viện cũng là người mà Erika rất quen thuộc. Black của thị trấn Pallet, từng giảng viên trường trung học Celadon!

Nhưng lúc này trong phòng đã chẳng có ai ở đây cả!!!

Đúng vậy. Căn phòng chỉ có một chiếc giường bệnh và giờ thì nó đã trống không. Chăn màn được gấp gọn, người đã rời đi từ bao giờ. Erika nhìn thấy cảnh này liền nhủ nhủ mi mảy, cũng không hồ hạo người khác tới mà chậm bước chân lại gần kiểm tra.

Mền trên giường đã lạnh. Người có lẽ đã đi từ khá lâu rồi!!!

Hiện tại đã là trưa ngày thứ ba trôi qua kể từ ngày ba thủ lĩnh gym dẫn thành viên của mình tới sân băng tổng trụ sở Rocket ở thành phố Saffron. Nhớ tới ngày hôm đó khi Erika dẫn thành viên trong gym thu hẹp vòng vây liền vô tình bắt gặp khung cảnh chiến trường nơi Black và Giovanni chiến đấu.

Hiển nhiên khi đó Giovanni đã không còn bóng dáng. Erika và mọi người chỉ tìm được trong hồ sâu, một đám pokemon nằm thoi thóp che chắn cho Black bên dưới đã bất tỉnh nhân sự từ bao giờ. Chiếc hố to rộng sâu hoắm, nền đất cháy đen không mây mây đá vụn... Nhiệt độ không khí thậm chí còn chưa tán đi. Tất cả đều nói lên nơi đây vừa diễn ra một cuộc chiến kịch liệt như thế nào. Quan trọng nhất là...

Bạn của cô! Black của trấn Pallet đã thất bại. Thậm chí suýt chút nữa đánh mất tính mạng của mình.

Ai đã gây ra chuyện này???

Năng lực của hắn rất đáng sợ!!!

Quan trọng là đối phương thật lớn khả năng là thể lực của tổ chức Rocket!

Erika không rõ và tạm thời cũng không muốn quan tâm. Khi đó chỉ riêng chuyện thông tin này thành linh xuất hiện đối với sắp thắng lợi hoàn thành chiến dịch đến thật không phải lúc. Erika cũng không muốn ngay khi mọi người hừng hực đẩy lên niềm tin chính nghĩa tắt thẳng mình lại dội lên đầu bọn họ một gáo nước lạnh rằng kẻ địch vẫn còn, vô cùng mạnh mẽ và đang rình đập xung quanh.

Những chuyện này vẫn là để những người ở cương vị nhất định biết rõ là được rồi. Những người còn lại vẫn là giữ gìn ý chí chiến đấu, niềm tin của họ thì tốt hơn. Chính vì ý nghĩ này Erika cũng không có lập tức thông báo việc của Black cho hai leader gym còn lại mà sai người đưa Black và pokemon của cậu nhanh chóng về bệnh viện ở Celadon cứu trị. Còn việc thông tri có thể để sau cũng được. Quan trọng nhất là hạn chế để cho quá nhiều thành viên thông thường đang có mặt ở Saffron biết đến chuyện này.

Hiện tại khi cô xử lý xong công chuyện cá nhân, muốn tới hỏi thăm Black cũng như tìm kiếm thông tin về kẻ địch đã giao chiến với cậu thì Black lại biến mất. Nay...

Luôn cảm giác không tốt một chút nào cả ~

Bỏ việc giữa chừng và bây giờ là bỏ đi không lời từ biệt!!!

Erika về mặt phụ nữ ngồi bệt xuống giường. Và thế là ánh mắt của cô vô tình liếc qua mặt tủ nhỏ bên cạnh giường bệnh.

Một tờ giấy viết thư được kẹp bên dưới cốc nước.

Tiện tay cầm lên tờ giấy, một hàng chữ hiện ra trong mắt Erika.

“Gửi Erika...”

Cảm ơn cậu đã chăm sóc mình và mấy con pokemon mấy ngày vừa qua. Hiện tại mình có chút việc gấp cần phải đi trước xử lý. Xin lỗi vì đã đi mà không nói lời từ biệt. (Khi mình qua phòng y tá thì thấy chỉ có một người đang ngủ...)

Hẹn gặp lại cậu sau!

Black thân gửi!

P/s: Chúc cậu và mọi người luôn vui vẻ trẻ khỏe xinh xắn. Yêu các cậu nhiều!x”

- Chỉ có như vậy thôi à???

- Hừ... Không chút thành tâm sám hối... Vẫn là không thể tha thứ được! Có điều...

- ... cậu ấy trước đó đã chiến đấu với ai nhỉ?

Erika vì vậy lẳng lặng ngồi suy nghĩ. Và sau đó...

Sau đó cô nàng ngủ mất từ bao giờ không hay! Kết quả may mà có mấy cô hầu gái bên ngoài lo lắng tới gọi tỉnh. Chuyện của Black cũng vì vậy bị cô gái nhỏ bỏ mặc ném qua đầu. Misty, Brook và những người khác cũng bối rối mà không hề hay biết Black đã từng qua lại bên bờ sinh tử gần như vậy.

Mọi chuyện vẫn còn đang tiếp diễn.

...

“... lựa chọn... Rocket... Có người đang tới... Có vẻ như... Ta đợi cậu ở gym... Viridian...”

... Hãy nhớ kĩ lấy!!!”

Đứng trên lưng Pidgeot bay trên bầu trời, Black trong lòng giờ lại không có mấy vui sướng khi Pidgeotto vừa mới tiến hóa. Niềm vui khi được bay lượn tự do trên không trung bỗng dừng trở nên không còn toàn vẹn. Trên thế giới này...

Ai có thể nói mình có được tự do???

Trong đầu cậu chẳng giờ thường xuyên bị ám ảnh, không ngừng nhớ tới cảnh tượng ngày hôm đó... ở dưới đáy hồ sâu, cái cảm giác bất lực ấy...

... bị thương... xấu hổ... chẳng đáng...

Sinh tử không do mình!

Vận mệnh của kẻ yếu!...

- Tăng tốc lên nào Pidgeot!

- Pidgeotttt!!!!

Người và pokemon bay vút đi trên không trung, chẳng mấy chốc đã rời xa phố xá sau lưng.

Mục tiêu: Thành phố Viridian.

...

Thời gian chậm rãi trôi qua. Trời giờ đã ngả về chiều. Đích đến cũng đã hiện ra trước mắt.

Viridian city! Đây là một thành phố nổi tiếng ở Kanto. Nổi tiếng bởi cái tên của nó chính gắn liền với tên của khu rừng lớn nhất khu vực. Nơi đây có một hệ sinh thái riêng biệt, rộng lớn, dày đặc và đa dạng. Có lẽ không có nhiều loài pokemon quý hiếm như ở khu bảo tồn Safari Zone nơi Fuchsia nhưng ngược lại ở đây có số lượng pokemon thật sự khủng bố. Người ta vẫn thường coi đây là cái nôi của pokemon khu vực.

“Khi nào rừng Viridian còn có pokemon sinh sống thì pokemon vùng Kanto còn tồn tại.”

Theo thời gian chuyển dời, con người ảnh hưởng tác động tới thiên nhiên càng ngày càng lớn, không gian sinh tồn của pokemon càng ngày càng bị thu hẹp lại thu hẹp. Chỉ có rừng Viridian vẫn còn đó không bị mây mịt xâm hại.

Thậm chí nhiều nhà nghiên cứu còn cho rằng, pokemon rừng Viridian đã được bảo vệ dưới sự che chở của pokemon huyền thoại Moltres. Nên biết đây chính là nơi sinh sống chính của nó. Có điều chỉ có người sinh sống ở Viridian mới biết, rừng Viridian tồn tại nguyên do thực sự bởi vì sao.

Viridian city! Tuy rằng mang cái tên gọi thành phố nhưng nơi đây hoàn cảnh sinh sống lại giống nhiều hơn một ngôi làng. Người dân ở đây không quá ưa chuộng sử dụng những thiết bị hiện đại. Cuộc sống của họ có lẽ nói tới càng gần gũi hơn với thiên nhiên. Một lối sống đã không thay đổi qua nhiều thế hệ.

Một khu nhà nhỏ với hàng rau sau vườn. Một bếp củi lửa, nồi cơm bếp lò thay vì phòng bếp sang trọng toàn đồ điện gia dụng... Họ sống hòa đồng với thiên nhiên và pokemon, được cho là những người có thiên phú có thể thấu hiểu được tâm tình của chúng... Và là chính họ là những người bảo vệ rừng Viridian yên bình tồn tại cho tới bây giờ.

Tất nhiên ở đâu cũng sẽ có những trường hợp đặc biệt. Ở Viridian cũng không thiếu những người trẻ tuổi từ bỏ lối sống truyền thống để đến với cuộc sống hiện đại.

Mà mà... hiện tại này đã không phải là vấn đề Black cần quan tâm.

- Hạ xuống thôi Pidgeot!

Theo lời của Black nêu ra, Pidgeot thân hình xoay vòng trên bầu trời một chút rồi hạ xuống. Vị trí hiện tại có vẻ như là đỉnh đầu phía nam thành phố Viridian. Vừa rồi Pidgeot đã chở Black lướt qua quan sát thành phố này một lượt từ trên không.

- Trở về nào Pidgeot...!

- Tốt rồi. Đi thôi Ponyta!

Gọi ra Ponyta, Black như thường lệ cười trên lưng nó đứng đỉnh đi vào thành phố. Giờ có thể quan sát mọi thứ cận cảnh rồi.

Đi đi... ngoại trừ nhà cửa có chút đơn sơ, người dân quần áo chất phác... Đây Viridian cũng không có gì đặc biệt. À... nhân tiện nói tới thành phố này kết cấu càng đi về phía bắc lại càng hiện đại. Nơi đó tụ tập thật nhiều tòa nhà cao tầng, siêu thị cửa hàng... v v cũng như những người có tư tưởng đổi mới không muốn tiếp tục lối sống truyền thống nữa. Bởi Black giờ đi vào từ phía nam nên khung cảnh mới hiện ra mộc mạc đơn sơ như vậy. Nếu bắt đầu từ phía bắc có lẽ cảnh vật sẽ hoành tráng không khác ở Saffron là bao. Truyền thống và hiện đại quả nhiên luôn là vấn đề muôn thủa.

Đang lúc Black vẫn nghệ tinh thần nổi lên, cậu chợt xui xẻo đâm đầu vào một đám ma đưa tang.

Thật xui!!!

Hết cách. Black đành nhảy xuống lưng Ponyta, người và ngựa đi dẹp vào bên lề đường chờ đợi đám đưa tang đi qua. Trong lúc này không tránh khỏi vênh vênh tai lắng nghe lời xì xào bàn tán của các cô các bác đang tán nhảm bên đường.

- Thật tội nghiệp! Nhỏ như vậy mà đã phải sống một mình rồi!

- Không phải nói còn có một ông chú nào đó hay sao???

- Ăn thua gì! Lại một tên rừng rở quanh năm suốt tháng đi lang thang lữ hành. Ngần ấy tuổi đầu rồi mà thành tích thì chẳng thấy, vợ con nghề nghiệp cũng bỏ bê chẳng ra sao... Một kẻ vô tích sự mà thôi!

- Haizzz. Nói vậy đứa bé này cũng thật đáng thương. Quanh thân hàng xóm cũng còn tốt chứ???

- Ừm. Có chứ! Đây là may mà còn có hàng xóm láng giềng giúp đỡ một hai chứ không trước kia hai bà cháu còn không biết sống thế nào qua ngày.

- Nói cũng phải! Chả thế mới có câu bán anh em xa mua láng giềng gần.

- &^&*\$^*\$^&*\$*(&*(

Hóa ra là trẻ mồ côi a!

Trong lòng Black nghe này chợt hiểu ra, thảo nào đám đưa tang vắng thế. Nhìn qua nhìn lại cũng chẳng có bao nhiêu người mặc áo tang nếu là không muốn nói chỉ có một người.

Một cô nhóc nhỏ xíu. Cô bé ấy có mái tóc màu vàng!

...

Kết thúc chương 192.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Khách không mời mà đến!

- Cốc cốc cốc~

- Ai gọi đó???

- ...

Có nên nói tôi là thỏ luôn không nhỉ???

Này là một vấn đề rất đáng giá để suy tính. Người nào đó trong lòng linh tinh suy nghĩ, tay nhưng không ngừng công việc gõ cửa.

- Cốc cốc cốc~

- Chờ chút... ra ngay đây!!!

- ...

Giọng nghe có chút nghẹn ngào. Mà mà... tiếp tục gõ cửa đi!

Cần mẫn... cần mẫn~

Trong phòng...

Xoa xoa khoeo mắt ửng hồng, một cô gái nhỏ có mái tóc đuôi ngựa màu vàng nhanh chân chạy ra mở cửa chính, trong lòng thật tò mò thời điểm này còn có ai lại tới gõ cửa nhà mình. Tâm trạng chợt nhiên hơi sợ. Nên biết hiện tại cô đang ở nhà một mình đây.

- Kétttt...!!!

Cánh cửa mở ra, ánh nắng hoàng hôn đỏ chiếu thẳng tới làm cô bé lóa mắt trong giây lát. Người khách lạ đang đứng trước cửa cũng vì thế cả người như bị một lớp ánh sáng phủ lên xung quanh, phía chính diện vì vậy trở nên hơi tối lại... không nhìn rõ được dung mạo. Cảm giác thật âm trầm!!!

Tĩnh lặng trong giây lát...

- Anh vào được chứ?

Nhìn cô bé tóc vàng đối diện về mặt nghệt ra nhấp nháy mắt nhìn mình không nói chuyện, không biết rõ nguyên do trong đó chàng trai chỉ đành giọng buồn bực lên tiếng trước đánh thức đối phương. Tiếp đó, cậu chàng rất tự nhiên bước qua cánh cửa vào nhà....

Anh có chút đói!!!

- A... khoan đã... này... này phải...???

Sau giây lát đầu tiên lóa mắt đứng im, hành động tự nhiên của đối phương hiện giờ làm cô gái lập tức chóng mặt nức ních. Đây là người nào với người nào a!!! Sao có thể??? Sao có thể... có thể... tự dung vào nhà người khác một cách... thần nhiên như vậy???

Cô nàng lấp ba lấp bắp muốn hô quát đối phương hành động như vậy là không đúng! Muốn răn dạy... phản đối... kháng nghị... Khả năng bởi cả tòa nhà giờ chỉ có một mình cô sinh sống, bà nội vừa mất khiến cô gái trong lòng giờ vẫn còn loạn tung phèo. Một mình ở nhà sợ hãi khiến cô gái có lòng mà lực không đủ, miệng mấp máy ngập ngừng nói mãi không thành câu.

“Người này không phải” là người xấu đi???

A!... Chẳng lẽ là kẻ trộm???

Tâm tình giật thót hoang mang lo sợ.

“Không đúng! Đâu có kẻ trộm nào biểu hiện như vậy!

Chẳng lẽ là bệnh nhân tâm thần trốn trại???

... Lúc này chạy đi báo cảnh sát Jenny liệu có khiến hấn ta...”

Cô bé sợ run! Bước chân không tự chủ cách một khoảng cách đi theo sau kẻ không mời mà đến này vào nhà.

Phía trước, người khách không mời mà đến- Black hiện tại đang nhàn nhã đánh giá bốn phía. Khi này đứng bên ngoài quan sát cậu đã biết đây là một căn nhà trệt, đếm sơ sơ cả tòa nhà có một phòng khách chính và phải có tới ba bốn gian phòng ngủ gì gì đó.

Hiện tại cậu chàng đang nhìn chính ra là gian phòng khách lớn ở giữa. Trong phòng trung tâm chính bày biện một bộ bàn ghế bằng gỗ khá lớn nhưng tương đối thông thường. Phía xa đối diện đơn giản là tủ gỗ kê dưới ban thờ. Trên mặt tủ còn có đặt mấy đĩa hoa quả, bánh kẹo đồ cúng. Trên ban thờ có treo ảnh thờ, có nến, có bát hương đang cháy nghi ngút. Bên trái gian phòng là một chiếc phản lớn cùng một lối cửa nhỏ đi sang mấy phòng trong. Bên

phải cũng có lối đi đồng thời còn xếp đặt một tủ quần áo lớn có nệm gương soi, có trên kệ đặt ti vi,... Black còn nhìn thấy xa xa bên cạnh đó một chiếc võng xếp.

Thần nhiên tự đắc sờ thứ nọ sờ thứ kia, trong ánh mắt sợ run lấy bầy của cô gái nhỏ sau đuôi Black bước chân chậm rãi tiến vào mấy gian phòng nhà trong. Mặc dù mặt tái nhợt sắp khóc, cô gái nhỏ vẫn kiên cường kiên cường bước chân theo sát không rời. Tất nhiên trong lòng cô hiện tại đã bắt đầu suy tư có nên hô gọi hàng xóm chạy sang hàng yêu phục ma gì gì đó hay không? Đơn giản chưa gọi là bởi vì Black về ngoài trông thật sự rất bình thường, không có chút gì giống như là bệnh nhân mới trốn trại tâm thần cả. Khả năng hành động của đối phương...

Thật quý dị a~ Thật quý dị!!!

...

- Nha! Có phòng trống???

Một căn phòng ra dáng mục đích sắp xếp dành cho khách nghỉ lại xuất hiện trước mắt Black. Bên trong ngoài một chiếc giường kê trong góc phòng và chiếc tủ đầu giường đặt đèn ngủ ngoài ra đã không còn gì cả. Tất nhiên chủ yếu nhất là trên giường không có trải chiếu hay chăn đệm gì hết. Đây mười phần mười phòng không có người ở rồi!

Ánh mắt Black giờ nhìn trở về phía cô gái nhỏ sau lưng.

Cô gái mắt còn đỏ hoe ngờ nghệch nhìn lại cậu chàng.

Moahhh~ ... Thật đáng yêu!!!

- Từ giờ trở đi anh sẽ ở lại căn phòng này!!!

Black về mặt cười gian xảo, tự tin hào phóng buông lời. Nội dung ngược lại không khó đoán trước. Tất nhiên này đó đối với cô gái theo đuôi phía sau này giờ thì chẳng khác nào sấm sét giữa trời quang. Và thế là...

- Oa... oa... oa...~

Không kìm lòng được. Tiếng khóc kinh thiên địa khiếp quỷ thần của cô nàng vang vọng khắp không gian. Nhìn cô bé gái nhỏ nhún hai tay dụi dụi mắt. Về mặt bơ vơ bất lực, mười phần bị dọa sợ... Nước mắt tràn nị, chảy như đê vỡ tổ... Âm thanh to rõ ràng rất có thể đã kinh động tới hàng xóm láng giềng!!!

Black bối rối vãi!!!

Đời không như là mơ a!!! Cậu chỉ còn cách nhanh chân chạy tới... chạy tới... chạy tới gần!

Cô bé quay người bỏ chạy!

- %\$^@*\$^@%&*()*(@%/#

Chửi thề một câu, cậu chàng tăng tốc lên. Cùng lúc đó phía bên ngoài tòa nhà, người ta chỉ nghe thấy được một tiếng khóc thật to đột nhiên vang lên một chút rồi dừng lại. Hàng xóm láng giềng cũng không ai để ý lắm. Ai nấy đều biết chủ nhân căn nhà này vừa mất người thân, có tiếng khóc vang lên thật đúng rất bình thường. Mọi người hiểu ý mà không ai tiến đến quấy rầy gia đình. Bởi vậy kẻ nào đó đang ở trong nhà rất yên tâm thoải mái thực hiện hành động tà ác của mình. Một chuyện rất rất tà ác đang diễn ra~

... Đang diễn ra~

Ngày cũng bởi vậy thật nhanh kết thúc. Hôm nay là một ngày bình thường.

Có lẽ vậy!

...

Thời gian thấm thoát thoi đưa. Vừa đây mà đã một tuần lễ trôi qua kể từ ngày Black tới thành phố Viridian này. Hiện tại lại là sáng sớm, và bởi thế tất nhiên cậu chàng còn đang say giấc nồng ở trên giường.

Lăn lăn... cựa quậy người buổi sáng, một vật gì đó mềm mềm ấm ấm va vào người cậu. Theo thói quen, Black đang rộng vòng tay to lớn hữu lực của mình ôm nó vào lòng.

Mềm mềm ấm ấm thật thích!!! Cảm giác có gối ôm thật tuyệt vời~

Dù cho nó có nhỏ nhỏ và ngắn ngắn một chút!

Mềm!... Còn hơi màn hình phẳng nữa~

- Anh Black... nhanh... nhanh rồi giường~

Một giọng nói ngập ngừng pha chút nũng nịu vang lên kèm theo hơi ấm cơ thể. Khung cảnh mơ màng, rất Lolita cảm giác! Cuộc sống đôi khi thích ý như vậy đây~

- Ngoan!... Để anh ngủ thêm một chút nữa!!!

Cậu chàng giọng điệu mơ mơ hồ hồ đáp lại. Vòng tay lại ôm thật chặt thật chặt hơn. Cảm tưởng...

- Không được! Anh mau mau dậy đi~ Trời đã sáng lắm rồi!

Giọng nữ rất kiên quyết khó chơi.

- Mà mà... để anh ôm thêm chút nữa!!!

Cậu chàng giọng không quan trọng lần nữa mơ mơ hồ hồ qua loa đáp lại.

- Dậy đi nào!... Dậy đi nào!... Dậy đi!!... Dậy còn ăn cơm sáng này!

Nài nỉ... nài nỉ rồi dần dần giọng nói pha chút tức giận ra lệnh.

- Được rồi! Được rồi! Anh dậy đây... dậy... dậy...~

Kẻ nào đó cơ thể vẫn không chút nhúc nhích. Nếu lắng nghe thậm chí rất có thể nghe thấy từng tiếng ngáy nho nhỏ phát ra.

Tiếng cười khúc khích thật nhỏ vang lên.

Thật sự là...~

“lắc lư... lắc lư... lắc lư...”

Black cơ thể bị người đẩy qua đẩy lại khiến cho chao đảo quay cuồng như đang vượt qua bão cấp chín. Này hiện tại thật đúng là không thể giả bộ ngủ được nữa rồi. Anh nổi giận đùng đùng mở choàng mắt nhìn về phía kẻ đang gây rối, lấy hết sức lực bình sinh ném bay chiếc gối ôm trong tay!

À... này này giờ thật sự chỉ là gối ôm mà thôi. Chủ nhân của giọng nữ hiện tại vẫn còn đứng ở mép đầu giường đây này.

Một cô gái nhỏ tầm 8, 9 tuổi tóc vàng buộc đuôi ngựa. Cô bé đang ôm trong tay một chú Rattata cái có cài hoa trên đầu, ánh mắt đáng thương hề hề, đang ra vẻ vô tội nhìn về phía cậu chàng.

Tốt rồi! Black người như quả bóng xì hơi, giãn rồi lúc vừa rời giường giờ không cánh mà bay. Tất nhiên con buồn ngủ kéo trở lại khiến hai mắt cậu lần nữa nhú lại mới là nguyên nhân chủ yếu nhất. Có điều cậu chàng vẫn đứng dậy, như kẻ ngủ mê ngừng ngoảnh đi làm vệ sinh cá nhân. Cũng vì vậy cậu không nhìn thấy được phía sau lưng mình cô gái nhỏ vẻ mặt thật nhanh biến đổi thành tươi cười vui vẻ hôn đánh rập lên đầu Rattata như chúc mừng mừng mừng mừng mừng chiến thắng ma vương.

Ngày ngày đều như thế bắt đầu! Khóe miệng cười cười, Black nhìn chính mình trong gương mà tự nhủ như vậy. Tất nhiên cô gái nhỏ sẽ không biết những điều này là được rồi.

Một ngày mới bắt đầu.

...

Kết thúc chương 193.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Một ngày bình thường

Sáng sớm trên bàn cơm...

- Ôi!... lại là cơm rang trứng~

Giọng ai đó đang than thở.

- Com rang trứng không tốt sao???

Mất ai đó đang rung rung.

- Tốt! ... Rất... rất tuyệt vời rồi!!!

Chạnh lòng! Black quyết định vẫn là dùng lời nói dối có thiện ý thì tốt hơn. Dù rằng vì thế mà cậu đã cả tuần nay ăn món com rang trứng này rồi. Tuy rằng nó mềm và ngon như màu tóc vàng của cô nàng sau đuôi. Khả năng cả tuần đều phải ăn thì thật sự rất chán nha. Nên biết bữa sáng là rất quan trọng giọt~

Hừm? Đã đến lúc nói cho cô bé hiểu một bữa com đa dạng nhiều món là quan trọng ngần nào. Black vừa ăn vừa nghĩ.

Phải rồi! Nói tới đây không thể không nói tới thân phận của cô nhóc tí giờ đang ngồi ăn đối diện. Cô bé tóc vàng Black vô tình gặp mặt trong đám đưa ma hôm đầu tiên cậu tới Viriddian. Thật không biết phải nói là nên vui hay nên buồn. Ít nhất việc xui xẻo của cô nàng lại trở thành việc vui của Black. Nếu không phải vô tình gặp được, vô tình nghe người xugn quanh bàn tán, và quan trọng nhất là vô tình nhớ ra thân phận của cô nhóc. Có lẽ...

Hai người họ đã không thể gặp nhau.

Đây là duyên phận chăng???

Có lẽ vậy!

Phải biết trước khi tới thế giới này, tuy rằng Black không phải mù tịt về pokemon, khả năng cũng không phải fan cuồng hay đại loại gì. Kiến thức vắn vắn về thế giới này nói thật đều có chút lung tung beng. Hiện tại thời gian càng ngày càng dài, kí ức của cậu chàng về chuyện ở thế giới trước kia trừ những thứ thật sự khác sâu còn đâu những chuyện khác càng ngày càng trở nên mờ nhạt chứ nói chi nội dung quyền truyện hay hoạt hình gì gì đó cậu xem từ thưở nào.

Thành thử chuyện tương lai sẽ gặp phải cậu cũng không nhớ rõ ràng cho lắm. Nhất là khi thế giới này đã có sự xuất hiện của cậu, hiển nhiên nó sẽ không còn giống như cũ trải qua rồi. Black hiện tại chỉ có thể đảm bảo nhớ kĩ những nhân vật chính còn những thứ khác... Mềm! ngày ngày chiến đấu huấn luyện rồi đi khắp đó đây. Cuộc sống phong phú ngày ngày thật giống như sinh viên lên đại học quên bống đi những chuyện ở cấp ba vậy. Nói chung nếu không phải có duyên có lẽ Black và Yellow sẽ không gặp được nhau rồi.

Đúng vậy! Đây chính là Yellow, cô nàng nhân vật chính giống như Blue sau này cũng sẽ nhận lấy pokedex của giáo sư Oak để bắt đầu cuộc hành trình của mình. Nói tới...

Chính cậu cũng còn không có pokedex để dùng đây!!!

Black mặt chợt nhiên có chút âm u~

- Anh làm sao vậy?

Yellow tò mò hỏi han. Thời gian trôi qua là liều thuốc tốt nhất để xóa nhòa những vết thương trong lòng. Nỗi buồn, sợ hãi... khi phải sống cô độc một mình sau khi bà mất cũng trở nên phai nhạt dần dần theo từng ngày. Nhất là khi Black đột nhiên xuất hiện trong cuộc sống của cô bé.

Đến lúc này cô nàng vẫn còn có chút mơ màng không hiểu ra sao mình lại chấp nhận cho một kẻ xa lạ như cậu chàng ở lại trong nhà mình. Ngược lại mỗi ngày vui sướng vui sướng cuộc sống khiến cô bé cảm giác thật tốt. Tất nhiên những chuyện xảy ra khi đó Yellow sẽ không quên. Đơn giản là giấu thật sâu thật sâu nó ở nơi nào đó trong lòng mà thôi. Mỗi chạm mỗi gì đó...

Quái ngượng ngùng!!!

- À ha!... Không có gì! Em ăn xong rồi sao? Đợi chút... anh xong ngay bây giờ.

Không hiểu thấu nhìn Yellow mặt tự nhiên đỏ lừ lừ như quả táo chín. Black trong lòng lập tức tự nhủ mình không nên tiến xa trên con đường lolita hóa, tinh thần tập trung cao độ xử lí bữa sáng trên tay. Nhanh nhanh và một ngày mới sẽ bắt đầu.

...

Com nước xong xuôi. Hai người tựa như hai an hem hòa hòa thuận thuận dưới cái nhìn của hàng xóm láng giềng bắt đầu khóa cửa khóa nẻo xuất hành ra bên ngoài.

Mục tiêu: Rừng viridian.

...

Thấm thoát, không biết ngày đã trôi qua bao lâu, một nơi nào đó bên con sông lớn chảy trong rừng Viridian, một người nào đó giờ đang ngáp ngáp dài ngồi rung đùi, rung cần câu. Đây đích thị là Black của chúng ta đang nhàn nhã ngồi câu cá chứ còn ai khác vào đây.

Gi? Bạn nói ngồi câu cá cần ngồi thật yên tĩnh, cầm rung đùi rung cần câu kéo cá chạy!

Sai! Đặc biệt sai! Nên biết này đã không là thế giới thông thường ngày xưa nữa rồi. Câu cá ở nơi đây rất khác biệt so với ở địa cầu. Nhớ lại ngày xưa hồi Black đi câu cùng với ông cụ Fuji ở Cerulean, ngày qua ngày chỉ toàn câu được từng con từng con Magikarp một thì biết. Nói thế có thể hiểu ở thế giới này chỉ cần bạn có cần câu thông thường, vùng vung tay ném mồi câu xuống nước thì kiểu gì cũng có Magikarp cắn câu. Đám pokemon này thật sự rất hung tàn rất hung tàn trong mắt những người câu mới. Bởi vậy muốn trở thành một người câu cá đích thực ở thế giới này mọi người luôn cần phải vượt qua được đám Magikarp hung tàn này kiểm nghiệm cái đã.

Haizzz, đám Magikarp này có thể nói là hồi ức bị thương không thể xóa nhòa với bất kì người câu mới nào. Tất nhiên nếu bạn muốn câu lấy một chú Shiny Magikarp vàng chói lóa thì phải làm ngược lại. Và nhớ phải cần cù cần cù, một lần lại một lần thả thả lại mồi câu sau mỗi lần câu lên Magikarp. Chờ đợi... chờ đợi và chờ đợi, biết đâu đây sẽ có một con Shiny Magikarp cắn câu.

Truyền thuyết từ những người câu cá kinh nghiệm lâu năm kể lại rằng, chỉ có những người mới học câu cá mới có hi vọng câu được Shiny Magikarp. Đã qua giai đoạn đó sau thì đừng mơ, cố gắng cũng vô ích. Mà có lẽ ông cụ Fuji khi xưa cũng là nghĩ như vậy nên mới qua loa hướng dẫn Black học câu cá. Này cả tuần chỉ câu Magikarp còn làm cậu ám ảnh mãi. Hắc! May mà cậu thành công câu được Shiny Magikarp. Nghĩ tới tâm trạng của ông cụ Fuji khi đó hẳn là rất thú vị đi.

Ngược lại hiện tại Black kĩ năng câu cá đã cao hơn rất nhiều rồi. Tất nhiên sẽ không tự mình làm khổ mình. Lần này cậu dùng mồi câu tự chế từ mấy cây lông chim tạo thành. Tài liệu khởi nguồn lấy từ lông vũ trên người Pidgeot của cậu mà ra. Dây câu thì từ một con Caterpie đi ngang qua thu thập. Độ bền vì vậy không chê. Còn thân cần câu... Rattata rất sẵn lòng vừa mài răng vừa vùn vùn cho cậu chàng một cây cần câu vô cùng chắc chắn. Tất nhiên chuyên nghiệp như cậu chàng vẫn là dùng thân cần câu mang sẵn từ nhà ra thì tốt hơn. Mọi chuyện chuẩn bị chính là đơn giản như vậy.

Cái này mồi câu trọng lượng rất nhẹ, rơi vào mặt nước thời điểm chỉ sẽ tạo thành nhẹ nhàng sóng gợn, tương tự với lá cây rơi xuống trên mặt nước trình độ mà thôi. Hơn nữa mồi câu này vào trong nước sau tốc độ chìm xuống sẽ khá chậm, nó có thể hấp dẫn một ít pokemon chuyên hoạt động ở gần mặt nước. Mà nếu như không có hấp dẫn đến những kia pokemon hoạt động phụ cận mặt nước mà thành công chìm tới đáy, loại này mồi câu ở bên trong lòng nước cũng sẽ không phát sinh bao lớn thanh âm cùng chấn động mà chỉ hấp dẫn một ít đối với chấn động cùng màu sắc rất miễn cảm pokemon.

Nói cách khác, trừ phi trực tiếp trải qua trước mắt, bằng không cái này mồi hầu như sẽ không bị Magikarp loại này hung tàn pokemon nhìn chằm chằm vào. Black đã có một con rất tốt Shiny Magikarp, vì lẽ đó cậu tự chế mồi câu thời điểm sẽ có bản năng làm một ít đối với Magikarp sức hấp dẫn không quá lớn mồi câu. Dù sao đám này thật sự quá ác quá ác rồi. Có thể tách ra được vẫn là tách ra thì tốt hơn.

Chỉ chốc lát, Black liền đem dây câu toàn bộ thu lại. Loại này đặc biệt mồi câu tuy rằng có thể rất tốt mà tách ra Magikarp, thế nhưng ở bên trong nước quá mức bí mật cũng làm cho hiệu suất pokemon cắn câu giảm nhiều. Có điều không quan trọng lắm. Như vậy càng nhân nhả không phải. Hít thở lấy không khí trong lành của thiên nhiên, lâu lâu lại kéo cần câu một lần bất chấp câu được gì hay không... Này mới là cuộc sống cậu mong muốn thôi.

Thiên nhiên thật tuyệt vời~

...

Đang cảm thán, một cô nàng Rattata đột nhiên chạy vụt lại chỗ cậu chàng. Này không phải Rattata của cậu đó thôi. Nó muốn làm gì???

Hừ! Đám lười biếng này, vốn dĩ mỗi đứa đều có sẵn bài tập huấn luyện không cần cậu quan tâm, khả năng không biết mè neohế nào mấy hôm nay đều bỏ đi chơi đùa với Yellow hết. Nếu không phải bận tâm cô gái nhỏ bà nội mới mất... v v. Đám nhóc con này làm sao có thể nhân nhả chơi bời như vậy. Phải biết giải đấu Pokemon League đã cách không xa rồi. Này cậu còn chưa xử lý đây. Giờ cô nàng Rattata này lại còn dám chạy tới???

Đang lúc Black về mặt hậm hực khó hiểu. Rattata hoa lệ bỏ qua sự hiện diện của cậu chàng mà chăm chú nhìn ngó xung quanh. Trên đầu đội vòng hoa trụi lủi lắc lư lư trong thật buồn cười. Đột nhiên, ánh mắt nàng ta nhìn chằm chằm vào Black, đang lúc cậu tưởng rằng sự tồn tại của mình cuối cùng cũng khiến đối phương nhận ra. Ai dè...

- Hú uuuu~... Tớ bắt đầu đi tìm này!!!

Giọng Yellow vui vẻ vang lên ngay bên tai. Rattata liền như một con gió đâm đầu về phía Black. Ngay lúc cậu còn chưa hiểu ra sao nó đã chui tọt vào lòng cậu.

- Gi... mà muốn làm gì???

Dụi dụi chui chui, hành động của Rattata rất nhanh sáng tỏ. Nó lại muốn trốn vào trong áo khoác của cậu để chơi trốn tìm. Này...

Tên quý nhỏ này cũng thật đủ tinh ranh!

Tâm trạng cảm thấy thật thú vị, Black quyết định phối hợp phối hợp một chút cùng với Rattata cũng tốt. Thế là cậu lại một lần nữa vung cần, về mặt trở nên nghiêm túc, chăm chú cực kì nhìn về phía mặt sông. Về mặt tức mục mười phần, dường như câu cá đối với cậu chàng là một công việc thần thánh lắm ấy. Nếu như không phải hai bên tai đang vênh lên vênh xuống thì tốt rồi~

Có điều nhìn từ bên ngoài nói tới hiển nhiên thật khó phát hiện.

Xa xa, Yellow đang bắt đầu nhiệm vụ tìm kiếm của mình.

...

Kết thúc chương 194.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 195: Một ngày bình thường 2

- Ponyta! Lại bắt được cậu rồi nhé!!!!... hi hi~

Bên lùm cây, Yellow thật dễ dàng tóm được cô nàng Ponyta tại nơi nàng ta đang lẩn trốn. Ánh lửa hừng hực cháy sáng trên người khiến dù cho nó có trốn vào lùm cây rậm rạp nhất cũng không thoát khỏi số phận làm đèn pha của mình.

Ừ!... Ponyta trong lòng hiển nhiên cũng tự biết thân biết phận, không muốn tốn công tốn sức tìm kiếm chỗ trốn nhiều làm gì. Nhìn lùm cây thấp lè tè lần này cô nàng chọn lựa để núp thì biết. Nó còn không che kín nổi thân hình chứ nói chi là bõm lửa trên người. Cô nàng vì vậy bị tóm đầu tiên cũng là điều hiển nhiên.

- Sột... soạt...~

- Ừ???~

Âm thanh lạ vang lên sau lưng. Yellow tò mò quay đầu nhìn về phía sau. Vừa rồi dường như có ai đó đang di chuyển thì phải??? Hứng thú bưng bưng, cô gái nhỏ mang theo Ponyta hăng hái tiến về nơi đó tìm kiếm. Rất nhanh, bóng hình cô nàng vừa đi khuất, lùm cây nơi Ponyta vừa trốn liền chui ra một con Pikachu lém lỉnh.

- Pika!!!

Pikachu rất vui vẻ kêu nhỏ một tiếng tỏ vẻ thắng lợi. Hóa ra trước đó nó lẩn trốn ngay phía sau lưng Ponyta, âm thanh sột soạt vừa rồi vô tình vang lên làm Yellow bỏ quên việc rà soát cẩn thận. Kết quả lần này Pikachu cũng coi như trốn đúng vào điểm mù rồi. Hiển nhiên...

Nó rất đắc chí!

- Vèo...!

- Eevee!!!

- Pika!

Một con Eevee từ trên tầng cây cao phi thân nhảy xuống. Cả hai con pokemon vẻ mặt gian xảo vui vẻ bàn bạc với nhau. Rất tốt! Lần này bởi vậy điểm mù đã trở thành hai kẻ chỗ trốn. Việc tìm kiếm của Yellow sẽ khó khăn nhiều đây.

Một nơi khác không xa, Yellow thật vui vẻ khi lại tóm được thêm kẻ xấu số thứ hai.

Exeggutor!

Hắc! Vừa rồi tiếng động sột soạt vang lên đúng là Exeggutor làm ra. Vốn đang đứng im đóng giả cái cây nơi không xa chỗ Ponyta vừa lẩn trốn, Exeggutor bắt gặp Ponyta bị phát hiện liền không nhịn được định len lén chuồn đi. Tiếc là âm thanh va chạm trên nền cỏ khi di chuyển ngược lại trở thành bằng chứng dẫn khiến nó bị bắt lại.

Mà mà... Exeggutor thật ra cũng rất vui vẻ khi bị tóm. Đơn giản là kẻ lăm mồm này đã chán ngán việc phải cố giữ im lặng rồi. Nha! Ba cái đầu lại bắt đầu xôn xao ồn ào. Đây cũng là lý do mà nó giống như Ponyta cũng chẳng muốn tìm kiếm nơi ẩn trốn gì sâu xa cả. Nếu không muốn nói là từ đầu tới cuối nó đều đứng im tại chỗ.

Bỏ ngoài tai việc Exeggutor không ngừng cầu nhau làm ầm ĩ, Yellow tiếp tục chăm chỉ tìm kiếm những pokemon khác. Hiếm khi có nhiều thành viên như vậy tham gia trò chơi. Cô nàng hiện tại rất vui vẻ. Bởi thế cho nên cứ việc Ponyta và Exeggutor liên tục trốn nguyên tại chỗ cô gái nhỏ cũng chơi không biết mệt.

A... còn phải nói thêm một điều rằng người đi tìm luôn luôn là Yellow. Ở đây cũng không có việc bị bắt thay phiên thành kẻ đi tìm nhé. Ít nhất là sau một lần đổi người đi tìm thành Magikarp khiến đợi cả buổi nó cũng không tìm thấy được ai thì điều luật đã phải thay đổi.

Không sao cả! Như hiện tại cũng đã rất tốt chơi rồi!

Yellow hứng thú bưng bưng rà soát mọi nơi.

...

Thời gian trôi qua, lần lượt Pidgeot, Pikachu và Eevee đều lần lượt bị Yellow bắt gặp. Khả năng Rattata, Magikarp và Dratini thì không biết ở đâu. Yellow mang theo đám pokemon sau đuôi vòng đi vòng lại nhiều lần cũng không thấy bóng.

Thật kì quái~

Mấy cậu này có thể trốn đâu được nhĩ???

Yellow đang suy tư...

...

- A ha! Tớ biết rồi. Mọi người nhanh đi nào!

Cô gái nhỏ lần nữa hào hứng vô cùng dẫn theo đám bạn nhỏ rầm rầm tiến về phía dòng sông. Hi hi... hai tên kia vô cùng có khả năng trốn xuống nước chơi trước rồi. Thật xảo quyết mà~

...

Một lát sau, Yellow quả nhiên tìm được Magikarp và Dratini đang nhả thích ý bơi bơi trong dòng nước. Bắt gặp hai tên này thoải mái như vậy tất nhiên Yellow và đám pokemon theo sau không khỏi liên tục ti phê phán cả hai. Nên biết trước khi chơi trốn tìm cả nhóm đã thỏa thuận với nhau rồi.

Không được bay trên bầu trời để trốn, không được nấp trên cành cây quá cao và cuối cùng tất nhiên là không được trốn dưới lòng sông... Đây nếu không Pidgeot bay vút lên trời, Eevee lủi trên đỉnh ngọn cây,... thì ai mà tìm được. Hai kẻ này tuy rằng không có vi phạm lệnh cấm không được trốn xuống đáy sông, khả năng im lìm trốn ở trên sông chơi cũng là rất quá đáng rồi.

Cuối cùng sau một hồi phê phán, tất cả người và pokemon nhìn quanh mới nhớ tới vẫn còn có một kẻ chưa tìm được.

Rattata trốn ở đâu rồi???

Đã cấm không được đào động trốn dưới lòng đất rồi nha!!!

Tất cả đang suy nghĩ...

...

Yellow và đám pokemon thật lâu không có tới. Đây đó khiến cho dung túng cho Rattata lẩn trốn trong người...

Black hiện tại rất khó chịu!

Biết vậy đã chẳng làm. Dù vậy cậu vẫn cố gắng làm cho đến cùng. Có điều hiện tại muốn cậu giả thành vẻ mặt nghiêm túc đi câu đã là không thể. Ngáp ngắn ngáp dài, thì thoảng vỗ vỗ cánh cáo kẻ nào đó đang không an phận چرا quậy trong người, vùng vằng cần câu. Mọi chuyện cứ tiếp diễn như vậy cho đến khi...

- Anh Black... anh Black...

Giọng Yellow oanh vàng vang lên. Cuối cùng cũng tới, Black thảm nhủ trong lòng, mặt ra vẻ thần nhiên lắm.

- Có chuyện gì thế Yellow?

Cậu mặt tỉnh bơ hỏi.

- Không tốt rồi anh Black, em không tìm thấy Rattata đâu cả...

- Chỉ sợ nó đã đi lạc mất rồi? Có khi là bị đám pokemon trong rừng bắt cóc mất rồi ấy! Anh mau mau đứng dậy xem giùm em đi!

Cô bé giọng sốt sắng. Đám pokemon phía sau hai mắt nhìn nhau. Black vẻ mặt chột lóe qua vẻ xấu hổ rồi thôi. Giọng cậu bình thản.

- A... a... là như vậy hả?

Tiếc là Yellow đã không còn chú ý tới điều cậu chàng đang nói nữa rồi.

Tại sao vậy?

Này là bởi vì vừa rồi khi cố gắng kéo Black đứng dậy, chiếc áo khoác của cậu chàng bị kéo cao cao lên làm lộ ra một chiếc đuôi nhỏ màu tím thò ra bên

ngoài. Hơn nữa nó còn ngoe ngoe nguẩy nguẩy trước mặt Yellow. Trong đầu cô nàng lập tức hiện lên mấy chữ.

Anh Black cũng có mọc đuôi sao???

Đuôi thật nhỏ nha!!!

Tất nhiên này đó chỉ thoáng qua liền biến mất, bởi cô nàng chợt nhớ ra cái đuôi tinh nghịch này vốn là của ai rồi.

- “cười khúc khích” Ra đi nào Rattata~ Tớ tìm được cậu rồi nhé!

Yellow mặt vui vẻ túm lấy chiếc đuôi đang ngoe nguẩy kia. Tất nhiên Rattata đầu đội vòng hoa cũng vì vậy bị cô gái lôi ra ngoài. Trò chơi bịt mắt bắt dê kết thúc như thường lệ với chiến thắng thuộc về Yellow. Tất nhiên là không có thưởng.

À... đó là nếu như không tính bữa cơm trưa là phần thưởng nhé!

Bởi thời gian chẳng mấy cũng đã tới giờ cơm rồi. Một buổi sáng cứ như vậy trôi qua thật nhanh~

...

Giờ cơm trưa...

Black và Yellow cùng nhau trải đồ ăn mang theo lên tấm thảm đặt trên nền cỏ xanh. Đối với Yellow mà nói cảm giác hiện tại không khác gì một buổi đi chơi dã ngoại cả. Ừm? Và chuyện như vậy ngày nào cũng diễn ra!!!

Này cũng không có gì lạ, phải biết vốn dĩ Black lôi đám pokemon vào rừng vốn để huấn luyện. Yellow chỉ là mang đi theo vì cậu không muốn cô nàng phải ở nhà một mình. Chỉ là qua thời gian đám pokemon của cậu dần dần bị Yellow chiều hư khiến mỗi ngày chỉ qua loa tập luyện xong liền bỏ hết đi chơi.

Số ít phục tùng đa số, cậu chàng cuối cùng đành mất nhắm mắt mở bỏ qua. Dù sao chẳng mấy sẽ tới Pokemon League, giờ coi như nghỉ xả hơi trước giải đấu là được rồi. Mỗi ngày nhàn nhã thích ý câu cá, trêu trêu đùa Yellow. Cuộc sống nhẹ nhàng và thích ý như vậy. Black thậm chí có chút trầm mê quên lãng cả mục đích mình tới nơi này. Ngày hôm nay cũng không ngoại lệ!

Sau bữa cơm trưa, buổi chiều Black tạm thời gác lại thú vui câu cá của mình. Yellow giờ bị cậu chàng lôi tới làm gối đầu cho giấc ngủ trưa.

Bên dòng sông xanh mát, dưới bóng hàng cây, trên thảm cỏ xanh... Ngửi mùi hương thanh ngọt của cây và đất, nghe bên tai giọng hát ngây thơ trong trẻo của Yellow. Bài hát mà cậu nỗ lực ghi âm nhạc nền cho cô nàng hát, Black tâm thần dần chìm vào khoảng không. Một giấc ngủ dài~

...

... tỉnh... tỉnh... tỉnh... tỉnh... tỉnh... tỉnh...

Đồng xanh gió ru êm~

Và mây nâng bước chân em về.

Từ khi có... anh... bên... em... đời em như vần thơ~

Đồng xanh hát rì rào~

Nắng thấm tô má em ứng hồng.

Bên anh nồng nàn, yêu thương ngỡ ngàng như là... từ bao lâu~

Tình em rất mong manh!

Nhờ gió nói với anh~

Trao nhau một tình yêu đắm sayyy...!

Tình yêu đôi ta trong veo như giọt sương mai vương vai em gầy.

Em sẽ giữ mãi mãi kỷ niệm tình khôi khi ta về đây.

Lời em hát... lời anh hứa...

Trao yêu thương mãi muôn đời~

Hãy đi bên em để yêu thương được bay cao!

Lại gần hơn nhé... anh!

Ơi àh, tình... về ru nhau ~

Ơi àh, tình... hồi gió và mây~

Ơi àh, tình... đồng xanh xưa~

Đề đôi ta thấy con tim lại nhịp chung~

Tình yêu đôi ta trong veo như giọt sương mai vương vai em đây

Em sẽ giữ mãi mãi kỷ niệm tình khôi khi ta về đây

Lời em hát,... lời anh hứa...

Trao yêu thương mãi muôn đời~

Hãy đi bên em để yêu thương được bay cao.....

Lại gần hơn nhé... anh!

...

Kết thúc chương 195.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 196: Một ngày bình thường 3

Thời gian trôi qua. Không không đặng đặng bên dòng sông nhỏ giữa rừng, một cặp cô bé cậu bé giờ đang ngồi trò chuyện cùng nhau. Cậu bé trai vẻ mặt thích ý nằm tựa đầu lên đùi cô bé gái. Khung cảnh hài hòa và êm ái.

- Giọng hát của em hay thật đó!

Black véo nhẹ lên đôi má cô gái nhỏ, miệng cất giọng trêu chọc.

- Th... thật vậy sao?

Yellow mặt đỏ dần như trái táo chín, xấu hổ xấu hổ nhỏ giọng hỏi lại.

- Tất nhiên rồi! Em phải tin tưởng vào con mắt nhận xét của anh chứ!!!

Cậu chàng rất tự tin đáp lại.

- Nhum... phải... nhận biết hát hay hay không... là bằng đôi tai cơ mà???

Cô nàng vẻ mặt ngượng ngùng lên tiếng kháng nghị. Giọng nói càng về phía sau càng nhỏ giọt. Nếu không phải Black đang gồi đầu lên đùi đối phương thì sợ rằng cậu khó lòng mà nghe hết được.

- Mà mà... ý anh là tầm nhìn... tầm nhìn em hiểu không???

- Yên tâm đi! Phải biết trước đó báo đài còn rầm rộ nói lối sáng tác của anh đang mở đầu cho trào lưu âm nhạc mới cơ đấy! Cái này có thể nói rõ anh thừa độ chuyên nghiệp đi à nha!

Cầm bàn tay nhỏ bé của đối phương nghịch nghịch xoa xoa, cậu chàng miệng qua loa đáp lại. Nghe nghe xong, dù cho câu trả lời của cậu chàng không mấy liên quan nhưng cô nàng cũng không tiện nói thêm gì. Tiếp đó là một lần cố gắng dịch chuyển vị trí cơ thể cũng như cố gắng thoát khỏi thoát khỏi bàn tay của kẻ nào đó đang tác quái. Tiếc là vẫn không thành công... Yellow vì vậy nhận mệnh.

Lại sau đó, người nào đó một lần lại một lần mở băng phát nhạc nền, cô nàng vì vậy xấu hổ xấu hổ theo nguyện vọng của ai đó tiếp tục cất lên tiếng hát. Cái gì tình tình yêu yêu a~... anh anh em em a~... thê non hẹn biển... sinh sinh tử tử a~... gặp gặp chia chia... hợp hợp ly ly linh linh tình tình beng...

một loạt một loạt khiến cô gái nhỏ cả quá trình vừa hát vừa mặt đỏ tím đập tình thích, biểu hiện đáng yêu cứ thế ùn ùn hiện hiện mà ra.

À à... kẻ nào đó nghe nghe nhìn nhìn mà trong lòng thật sáng khoái. Cái này gọi là cái gì nhỉ???

À... Cái này gọi là cao! Cao của cao! Cao của đỉnh cao!!!

Cái này gọi là lolita dường thành kế hoạch! Gì gì đó quả nhiên thích thích nhất rồi. Hơn nữa khởi nguồn từ âm nhạc! Đủ cao quý, đủ tư tưởng, đủ lãng mạng lại dễ đi sâu, vô tri vô giác thấm đẫm vào lòng người. Đây quả nhiên là đỉnh của đỉnh! Và chỉ ở đây mới có mà thôi! Và rồi vì thế cả buổi chiều từng lời ca êm dịu trong sáng vẫn còn vang vọng mãi.

Một ngày thật tuyệt!

...

Thời gian lại trôi a trôi...

Trời rất nhanh đã ngã chiều tà. Đã đến lúc đất cô nàng nhỏ bé trở về nhà. Giúp đỡ Yellow trèo lên lưng Ponyta. Nhìn cô gái bé bỏng vui vui về về ôm nàng Rattata tiểu thư trên tay, Black theo sau nhảy thoát lên ngồi ở phía sau. Trên vai cậu chàng tượng tự cũng đang ngồi vắt vẻo một chú Pikachu. Không trung là Pidgeot đang bay lượn. Eevee và Dratini thì mỗi đứa ngồi chễm trệ lần lượt phía trên đỉnh đầu của Ponyta và Exeggutor.

Ngoại trừ Magikarp không tiện di chuyển trên đất liền nhảy vọt lên được Black ôm trong tay giờ đang tròn mắt nhìn đó nhìn đây, còn lại tất cả đám pokemon hiện tại đều nhiệt nhiệt náo náo cùng đi về nhà. Nhìn từ xa khiến người cảm giác như một gia đình lớn đang ùn ùn kéo nhau đi chuyển vậy. Cảnh tượng quen thuộc như thế đã xảy ra liên tục mấy ngày hôm nay. Yellow cũng đã quen. Hiện tại cô nàng đang cười thật vui khi giúp đỡ Rattata chỉnh sửa lại vòng hoa nhỏ trên đỉnh đầu.

Luôn cảm giác cuộc sống như vậy thật ấm áp!

Yellow trong lòng thâm nhủ như vậy khi len lén liếc nhìn người nào đó đang ngồi đằng sau lưng. Từng tia từng tia nắng chiếu sáng khiến bọn họ bóng dáng dần dần trùng lặp lại vào nhau,... trải thật dài... thật dài...

...

Băng qua từng đoạn đường dài xuyên qua phố phường, Black và Yellow cuối cùng cũng coi như trở về nhà. Lúc này cả hai sao sánh với thời điểm từ khu rừng trở về đã có thêm không ít rau quả đậu thịt... làm thức ăn buổi tối. Trời cũng đã nhá nhem tối rồi.

Cửa mở, thấp sáng ánh điện trong phòng, hai người rất ấn ý mang mọi thứ nguyên liệu vừa mua ở chợ vào phòng bếp. Đã đến lúc chuẩn bị bữa tối. Như mọi hôm Black thường sẽ để Yellow giúp đỡ rửa rau củ quả thức ăn vẫn vẫn còn mình thì nhận phần công việc nấu. Khả năng có lẽ một phần bởi âm ảnh từ cơm rang trứng hoặc có lẽ tự biết mình không thể ở đây được lâu thêm nữa. Cậu chàng ngày nay quyết định tay nắm tay dạy cô nàng nấu ăn.

Nghe nói trước kia người ta còn thường xuyên vận dụng đám pokemon hệ lửa để nhóm bếp nấu nướng, pokemon hệ nước để chuẩn bị nước đun, một đám pokemon còn có thể dùng chiêu thức sắc bén sát nguyên liệu thức ăn... Nói chung tới hiện tại cũng vẫn còn có pokemon chuyên môn làm việc nhà, làm bếp, chăm sóc sức khỏe các thể loại. Tiếc là đám pokemon hiện tại của Black là không trông cậy vào được rồi.

Rửa thức ăn, cắt gọt, chế biến thêm gia vị. Tất cả gần nắp tuần tự tiến hành dưới bàn tay của Yellow và sự chỉ đạo bên ngoài của Black. Đặt nồi lên bếp rồi nhóm lửa. Mọi chuyện có vẻ như rất dễ dàng. Yellow cũng không có năng khiếu nhà bếp sát thủ thường thấy trong đám nhân vật hoạt hình. Nhìn nồi cơm nồi canh do chính tay mình hoàn thành đang đặt trên bếp lửa, Yellow khoe miệng nở nụ cười. Black bởi vậy cũng rất cao hứng. Cậu chàng vì thế cũng liên tranh thủ chia sẻ chút kiến thức nhà bếp ít ỏi vốn có của mình. Hai người vừa trông bếp vừa nói chuyện với nhau thật vui.

Chẳng biết từ lúc nào mùi thơm nồng của cơm chín, hương vị ngọt ngào của thức ăn cũng đã lan tỏa khắp nhà bếp. Cơm canh thức ăn có vẻ như đã xong rồi. Một chút đánh tiếng! Hai người chia nhau đi tắm rửa để nhanh nhanh chuẩn bị ăn cơm. Nhà bếp cũng vì vậy trở về với yên tĩnh.

...

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua, cơm nước buổi tối thậm chí cũng đã xong rồi. Black liền đơn giản ngồi trên ghế cùng với Yellow lẳng lẳng xem chương trình truyền hình. Đây cũng là thói quen gần đây cậu mới có. Ừm! Thói quen kể từ khi đến ở tại nơi này. Trên ti vi lúc này đang chiếu một bộ phim truyền hình dài tập có cái tên Cậu bé rừng xanh. Black nghe nghe mà cảm tưởng như mình đang xem phim Tac- zăng.

Mà mà... nội dung phim từ lời kể của Yellow (cậu bắt đầu xem từ nửa chừng phim). Nói chung nội dung phim ngược lại thật giống như phim hoạt hình Vua sư tử ngày xưa. Phim kể về một cậu bé bị vô tình bỏ rơi trong rừng sâu, cậu chàng sau đó được nuôi nấng bởi một con Exeggutor vui nhộn lắm lời cùng với một con Paras nhát gan nhưng rất tốt bụng.

Nửa chừng còn gia nhập thêm một con Nidoking to khỏe mạnh mẽ tính cách có chút hằm hằm hừ hừ nhưng khá hiền lành. Bộ ba này tập hợp lại với nhau cũng rất buồn cười. Nguyên nhân bắt nguồn chính từ sự vô ý hậu đậu của Exeggutor khi chăm sóc cậu nhóc rừng xanh khiến trận chiến tranh giành con cái của con Nidoking thất bại thảm hại. Kẻ thất bại Nidoking còn vì vậy bị xa lánh xưa đuổi ra khỏi đàn trở thành một con Nidoking lang thang.

Tất nhiên sau đó liền xuất hiện sự tốt bụng giúp đỡ của Exeggutor và Paras để rồi từ đó Nidoking bị cảm hóa chấp nhận gia nhập với bộ đôi trong công việc vú em mới của mình. Mỗi tập phim là những tình cảnh hài hước buồn cười đồng thời không thiếu phần sâu lắng đậm tính nhân văn của bộ ba trong việc chăm sóc đứa nhỏ.

Từ việc dỗ dành cho cậu bé đừng khóc mà cả ba chạy ngược chạy xuôi nào loạn tất cả mọi pokemon ở khu rừng. Cho tới nhưng cuộc phiêu lưu mạo hiểm như ngôi nhà ma quái của Ninetales, trốn lẩn vào đội quân kiếm ăn của đám Rattata. Hay như cả trò chuyện về những ước mơ thầm kín của Paras nhất gan khi muốn biết bay một lần để rồi hai cậu bạn vì thế liên tiếp tung ra hàng loạt hàng loạt những chiêu trò ý kiến dở khóc dở cười.

Cuộc trả thù tình địch của Nidoking hay như tình yêu chớp nhoáng của chàng Exeggutor... Thật nhiều thật nhiều tình huống mới mẻ tầng tầng lớp lớp xuất hiện trên màn ảnh.

Một bộ phim không tồi thôi!

Đây là nhận xét của Black sau khi xem một thời gian. Nghe Yellow nói đây là siêu phẩm của năm nay đấy. Black nghĩ lại cảm giác thế giới quả nhiên còn rất nhiều điều thú vị mà cậu đã vô tình bỏ quên. Sau này không thể tiếp tục để như vậy. Con người sống ở đời không phải là cầu một cái thoải mái sung sướng hay sao??? Định kiến dư luận hay cái nhìn của mọi người đôi khi ...

Thật không quá quan trọng.

Số đông chưa chắc đã là đúng. Sự thật không hẳn sẽ giống như bề ngoài. Và vì thế...

Cậu cuối cùng đã có quyết định cho riêng mình. Có lẽ ngày mai nên đi tới nơi đó một chuyến. Thứ gì đến rồi cũng phải đến. Không thể trốn tránh mãi được. Black gọi thần thờ thờ ngẩn ngơ.

Phim đã tới lúc kết thúc! Cuộc vui nào rồi cũng phải tàn. Hiện tại là giờ đi ngủ. Hai cô cậu trẻ tuổi cũng vì thế chia tay nhau về phòng đi ngủ. Một ngày cứ như vậy kết thúc.

Một ngày bình thường cuối cùng!!!

Có lẽ vậy~

...

Kết thúc chương 196.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Tàn tạ Gym

Sáng sớm, trên cành cây chim hót líu lo. Dưới nền đất cỏ xanh thơm ngan ngát. Khắp nơi muôn hoa đua nhau khoe hương khoe sắc. Một ngày mới giờ đây lại đã bắt đầu. Black như thường lệ cùng với Yellow đùa trò chơi rồi giở lòng buổi sáng của hai người, ăn bữa ăn sáng sớm cơm rang trứng như mọi khi. Sau đó...

Sau đó cậu chàng đi ra ngoài một mình. Ngày hôm nay có chút đặc biệt. Cậu không dẫn theo Yellow như mọi hôm mà yêu cầu cô gái nhỏ ở nhà tự học nấu ăn. Tất nhiên là cô nàng có thật đúng như thế học nấu ăn hay không cũng không quan trọng lắm. Bởi lẽ cậu thật ra là có mục đích riêng cần phải làm.

Từ nhà của Yellow băng qua thành phố Viridian từ nam tới bắc. Mục tiêu lần này vị trí ở tại tận cùng phía bắc thành phố với cái tên gọi nhà thi đấu Gym Viridian. Địa điểm của nó gần như đã nằm thật sâu, ẩn vào trong rừng Viridian. Đây cũng là nơi mục đích ban đầu khi cậu tới thành phố này. Thời gian trước đó gặp mặt Yellow chỉ coi như là một trùng hợp ngẫu nhiên mà thôi. Dù vậy khoảng thời gian này tĩnh lặng sinh hoạt ở trong nhà cô bé cũng khiến cậu suy nghĩ rõ ràng hơn rất nhiều điều và... đến tận tối hôm qua cậu mới thật sự quyết tâm. Cũng không chần chờ thêm nữa, hiện tại là lúc cậu cần đi thực hiện quyết định của mình.

Tăng nhanh hơn bước chân, ngoảnh mặt làm ngơ trước những lời bàn tán xôn xao của những người xung quanh về chuyện gì đó buổi sáng sớm, Black rất nhanh đi tới nơi cậu cần đến.

Gym thành phố Viridian!

Khả năng...

Thế này là thế quái nào???

Nhìn đồng nhà cửa phòng ốc đổ nát tan hoang, tàn lụi thê thảm trước mắt, Black rất khó tưởng tượng nổi trước đây không lâu nó vẫn còn là một trong những biểu tượng tiêu biểu của thành phố này. Bởi lẽ hiện tại cậu chỉ thấy gạch đất đá và ngang gỗ các thứ nát bét, tất cả nằm ngổn ngang trên mặt đất như vừa trải qua cơn địa chấn. Kiến trúc cao nhất là một mảng tường vẫn còn đang dựng đứng... độ cao không quá nửa mét.

Đây chính là mục đích của cậu khi đến đây nha!!!

Cậu vừa quyết định đi tới thì nó lại nát tan ngay ra như vậy...

Đây là định như thế nào vừa ra???

Trong lòng cậu chàng giờ có chút hoang mang, có chút cảm giác thật xui xẻo quần thân. Nhớ tới cách đây hơn một tuần khi cậu mới đến nơi này, lúc đó ngồi trên lưng Pidgeot bay trên không trung thấy gym này vẫn còn tốt đẹp lắm cơ mà. Trừ việc nó không mở cửa cho huấn luyện viên mới thách đấu thì mọi chuyện vẫn ổn, kiến trúc nhà cửa sân bãi vẫn tốt không chút vấn đề.

Hiện tại đây là làm răng???

Chuyện gì đã xảy ra???

Và quan trọng nhất là...

Hắn ta ở đâu rồi???

Black ánh mắt giờ đăm chiêu nhìn tàn lụi Gym trước mắt.

Cậu đang suy nghĩ...

...

Giây lát sau...

Ngay khi cậu chàng muốn loang quanh nơi này tìm kiếm xem có dấu vết nào đó hay kì hiệu gì để lại hay không, một con pokemon đột nhiên phá đất xuất hiện.

Một con Dugtrio!!!

Liếc nhìn... Black ánh mắt co rụt lại!!!

Giật nảy mình bởi vì con pokemon này chính là con pokemon của kẻ cậu đang muốn tìm kiếm. Kẻ đã đánh bại cậu trong cuộc đối đầu ở thành phố Saffron cách đây không lâu, Giovanni- ông trùm của tổ chức Rocket!!! Cậu sẽ mãi mãi không quên được cái thất bại ngày hôm ấy, cái cảm giác bất lực đó...

Hừ! Cậu nhất định sẽ không để nó tái diễn ra thêm một lần nào nữa. Black tay chợt nhiên xiết chặt. Ánh mắt rét căm căm.

- Chủ nhân của mày ở đâu? Dẫn ta đi tới chỗ của hắn!

Tâm trạng thật nhanh bình tĩnh lại, Black tiếp đó lạnh lùng cất tiếng hỏi Dugtrio. Dù cho đối phương chỉ là một pokemon vô tội, khả năng chủ nhân của nó...

Black quả thật khó mà vẻ mặt hiền hòa khi nói chuyện với pokemon của đối thủ như hắn ta được. Dù cho con Dugtrio này rất có thể chỉ là một trong số vô số con pokemon mà Giovanni tiện tay sử dụng, chắc chắn không phải chủ lực của hắn ta cũng giống vậy. Hơn nữa nếu như nó đã xuất hiện ở đây, Giovanni mục đích để nó lại hiển nhiên là nhằm đưa cậu tới gặp hắn ta. Nên biết việc cậu đến nơi này nguyên nhân sâu xa cũng chính bởi vì cuộc nói chuyện với Giovanni khi cậu bị thương nằm bất lực dưới hồ sâu ở Saffron khi trước.

Cậu giờ tới để đáp lời!

Những không có nghĩa là sẽ chịu thua,... sẽ khuất phục!

Lời nói của Black kết thúc, Dugtrio dường như hiểu được cảm nhận không mấy vui vẻ của cậu chàng, nó cũng không dây dưa dài dòng mà nhanh chóng xoay người di chuyển về phía rừng sâu. Một thoáng chần chờ đứng im theo bản năng, Black liền rất nhanh bước chân đi theo sau. Dù sao hiện tại đối phương muốn lấy tính mạng của cậu chẳng khó khăn gì. Thật sự không cần thiết phải lo lắng vấn đề bấy rập các thứ. Hơn nữa gym giờ đã tàn lụi, đối phương tuyển một nơi mới để nói chuyện cũng là điều tất nhiên. Ý nghĩ rõ ràng, bước chân đều đều, thân hình cả người và pokemon chẳng mất chút liên khuất bóng khỏi nơi đây.

Nơi nhà thi đấu gym cũng vì vậy liền trở về với sự yên tĩnh vốn có.

...

Không gian chuyển rồi, nơi này là một khoảng không trống vắng trong rừng Viridian. Một người đàn ông đang đợi sẵn ở nơi đây. Chợt nghe có tiếng bước chân tiến lại gần. Người đàn ông này ung dung quay người lại.

- Cậu đã đến rồi!

Tiếng chào hỏi mang chút vui vẻ. Giovanni vẻ mặt nhẹ mỉm cười khi nhìn về phía Black. Gặp đối phương biểu hiện như vậy cậu chàng đột nhiên có chút không biết nên làm sao. Dù cho tự nói với bản thân mình chỉ là hơi khuấy thần để chiếm lấy thứ bản thân mong muốn. Nhưng ai có thể nói cho rõ được điều đó có đáng giá hay không... Có đúng hay không???

- Nói vậy...

- Chào mừng cậu đến với Rocket!

Thấy Black không nói chuyện, kẻ già đời như Giovanni tất nhiên rất dễ dàng nhìn ra cậu chàng đang nghĩ gì. Trong lòng cười thầm đối phương còn quá non tay, mọi suy nghĩ trong đầu quá dễ phát hiện được qua vẻ mặt, cũng bởi vậy Giovanni mặt không chút nào phật lòng rất tự nhiên tiếp tục bắt chuyện. Hấn vung lên cánh tay, một thứ gì đó nhỏ nhỏ bay ngược về phía Black.

- Đón lấy đi!... Đây là phù hiệu tượng trưng cho địa vị của cậu!

- Vị trí chỉ đứng sau ta và ba tên thủ lĩnh mà cậu từng gặp, Surge, Koga và Sabrina. Cậu đứng hàng thứ năm trong tổ chức của ta tại Kanto. Danh hiệu Đặc biệt thủ lĩnh... bla bla.

Giovanni tiếp tục nói từ chuyện đặc quyền, nghĩa vụ cho tới luật lệ, cách kí hiệu liên lạc... v v của Rocket. Chỉ duy nhất không chút nào mảy may lời lẽ ép buộc. Tất cả thật giống như hán ta đang đọc một tấm bảng thông cáo còn Black có thực hiện nó hay không thì hán ta không quan tâm.

Đúng vậy! Quyết định trước khi đến đây của cậu chính là chấp nhận ra nhập Rocket, chấp nhận quay đầu súng chống lại đã từng là chiến hữu, là bạn bè của mình. Có lẽ nó sẽ rất khó, rất đau, rất vô tình... nhưng đó là con đường nhanh nhất đưa cậu tới gần mục tiêu. Và lại...

Cậu còn có sự lựa chọn nào khác sao?

Kể từ khi cậu thua trên tay Giovanni ở Saffron. Sinh mệnh của bản thân đều nằm trong tay đối phương thì kết cục vận mệnh cũng đã định trước.

Nắm trên tay thứ huy hiệu Giovanni vừa ném tới, một chiếc huy hiệu hình tròn có hoa văn hình tên lửa ở bên trên. Nghe Giovanni nói tên lửa có càng nhiều tầng thì địa vị trong Rocket lại càng cao. Hơn nữa không phải thành viên nào cũng được cấp phát huy hiệu, chỉ có những kẻ đạt được những địa vị nhất định hoặc có thành tích, cống hiến nổi bật được những người đứng đầu như Giovanni nhận định mới có thể nhận được nó- thứ biểu trưng cho quyền lực và tiền bạc. Một sản phẩm nhận dạng có nhiều công năng đặc biệt của khoa học công nghệ cao. Chức vị càng cao thì huy hiệu lại có càng nhiều quyền hạn tồn tại bên trong.

Chỉ với chiếc huy hiệu được thiết kế đặc biệt này, Black sau đó có thể không cần thông báo bất kì ai, chỉ cần bí mật dẫn theo nó tới những nơi trụ sở ẩn náu của Rocket tại Kanto là hoàn toàn có thể nhận được năng lực, tài nguyên khổng lồ của Rocket mặc cho sử dụng. Quyền hạn đứng thứ 5 Kanto. Đây là một quyền hạn rất lớn. Từ tư liệu kĩ thuật chiến đấu, khoa học công nghệ mới nhất, thành quả nghiên cứu thí nghiệm thậm chí tự đưa ra yêu cầu, phương hướng để người khác giúp nghiên cứu... cho tới số lớn tiền bạc lương bổng và cả các hạng phục vụ ăn chơi giải trí miễn phí... nhiều... rất nhiều... Đó là thứ cậu đánh đổi tự do mà đạt được. Cũng là thứ khiến vô số người khăng khăng đi theo Giovanni. Hiện tại cậu cũng là một thành viên trong số chúng.

Đây là lựa chọn, cũng là cơ hội Giovanni đưa ra cho cậu khi nhìn xuống kẻ bại tướng dưới tay đang nằm thoi thóp trên mặt đất.

Cậu vẫn có chút không hiểu nổi suy nghĩ của đối phương.

Chẳng lẽ hán muốn cậu làm việc cho hán... là vì những tấm gương như Surge, Koga hay như Sabrina khiến hán ta tự tin chắc chắn có thể khống chế cậu hay sao? À phải rồi! Kẻ yếu là không có quyền lên tiếng, sinh mạng của họ cũng không thuộc về chính mình mà là nằm trong tay kẻ mạnh hơn bề trên. Chỉ cần một ngày cậu còn chưa đủ sức mạnh đánh bại Giovanni thì ngày đó... cậu còn chưa có được tự do. Kẻ phản bội hiển nhiên phải nhận lấy cái chết!

Chẳng lẽ đây là khế ước bán mình cho quý dữ?

Hắc! Rồi hán ta sẽ phải hối hận về quyết định của mình.

Black tự nhủ như vậy với bản thân. Cậu còn trẻ, còn có nhiều thời gian.

Vì thế...

Hãy đợi đấy!!!

...

Kết thúc chương 197.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Bạn cũ trở về

Thời gian thật nhanh trôi qua...

Trong lúc Black có chút mất tập trung ghi nhớ lấy những điều cơ bản khi làm một tên Rocket cao tầng. Được rồi, có khá nhiều điều cần cậu phải ghi nhớ và chúng nó đều cần Giovanni tự mình nói ra. Ai bảo cậu bay lên cấp tốc như thế chứ, không giống như thành viên bình thường từng bước từng bước tiến lên mà là đột nhiên được cất nhắc bay vọt lên xếp thứ 5.

Hừ! Nói hay lắm là thủ lĩnh đứng hàng thứ 5 của Rocket... Hắc! Thử hỏi có ai sẽ đi nghe theo mệnh lệnh của một tên thủ lĩnh mới chơi nhảy dù lên tới chức vị như cậu. Nhảy lên quá nhanh cũng có nghĩa là thành viên nòng cốt trung tâm của bản thân tất nhiên không có.

Lại không nói đám cấp dưới cực khổ biết bao nhiêu mới leo lên được những vị trí kia. Đang thành thói quen thoải mái tự nhiên nhảy dù ra một cái tên nhóc miệng còn hơi sữa từ đâu đâu lên làm cấp trên của mình... Bọn chúng nghe lời cậu mới là lạ. Liên quan tới lợi ích, tới sự công bằng, tới thăng quan tiến chức thì cho dù thế giới này đã rất phai nhạt khi thị tuổi tác cũng sẽ nổi bật lên chứ nói chi là chuyện muốn chúng nghe lời.

Đặc biệt là thế lực Rocket tồn tại biết bao lâu nay hiển nhiên đến lúc này đều đã theo bản năng tự mình hoàn thiện cơ cấu của mình. Các thành viên trong tổ chức đều được chia ra dưới sự chỉ huy của Koga, Surge và Sabrina, ba người này lại nhận lệnh từ Giovanni. Lúc này làm gì còn thành viên thừa nào mà cho cậu lãnh đạo. Đây là còn chưa nói tới vừa mới đây thất bại thảm hại ở thành phố Saffron, Rocket vì thế mà bỏ ra không ít thành viên tinh anh nòng cốt thì lại càng không có người chuyển ít ỏi thủ hạ còn lại sang tay người khác.

Nói tóm lại muốn có thuộc hạ trung thành chịu nghe sai khiến thì xin mời cậu tự lực cánh sinh, tự đào tạo lấy đi nhé. Cái chức vị mới này quả thật là một cái danh hiệu suông, nhìn thì cao to chứ chẳng có quyền lực nhân sự gì. Nhất là nó còn gây thù hằn với không ít cấp bậc cán bộ phía dưới. Muốn tạo uy quyền cũng khó khăn nha! Cảm quan đã xấu thì muốn đào tạo người từ đầu cũng sẽ khó khăn. Người mới có tài năng không sang chỗ ba vị thủ lĩnh kia đi sang nơi cậu làm gì...

Có điều những chuyện này Black tạm thời không cần lo nghĩ. Cái cậu nhìn trúng hiện tại khi gia nhập Rocket đơn giản chính là tiền bạc, khoa học kỹ thuật công nghệ cũng như kỹ năng chiến đấu bí truyền các loại mà thôi. Chỉ riêng việc không cần bận rộn ngược xuôi kiếm tiền mưu sinh như trước cũng giúp cậu giành ra không ít thời gian để tăng cao thực lực rồi. Đây là còn chưa kể tới điều kiện chăm sóc lũ pokemon trong tay cũng sẽ bởi có tài chính sung túc mà tăng cao lên thấy rõ. Trước không có tiền còn cần phải kiêng khem chứ giờ...

Cũng giống như Giovanni, Black hiểu rằng ở thế giới này sức mạnh bản thân mới là quan trọng nhất. Đợi khi thuộc hạ là cậu mạnh hơn tên cấp trên Giovanni này thì...

Hê hê, khi đó tuyệt đối sẽ có chuyện vui để xem!

Mong rằng ngày đó sẽ sớm đến!

Black trong đôi mắt có một thứ ngọn lửa gọi là dục vọng đang hừng hực thiêu đốt. Có lẽ nó sẽ thành công truy luyện sức mạnh cho cậu hoặc ngược lại đốt cháy tự làm mất đi tính mạng của bản thân.

Ai biết được! Tất cả mọi chuyện đều có thể xảy ra. Vì chuyện...

Là do người làm!

Hãy chờ xem!

...

Giảng giải luật lệ gần tới hồi kết, Giovanni giọng hơi chút thay đổi...

- ... Cuối cùng, này là món quà gặp mặt ta giành cho cậu. Hi vọng cậu sẽ hài lòng...

Dứt lời, đối phương một cánh tay hạ xuống muốn lấy ra pokeball bên hông. Phía bên kia Black theo bản năng lùi lại nửa bước tuy nhiên rất nhanh cậu liền ổn định lại. Dù sao tới giờ phút này Giovanni hầu như không còn lý do gì để tấn công cậu. Cũng không để Black nghi hoặc lâu hơn, Giovanni đã liên tục ném ra bốn quả pokeball. Khoảng cách giữa hai người vì vậy thật nhanh liền xuất hiện thêm ra bốn con pokemon.

- Rhyhorn? Butterfree? Beedrill... và Fearow???

- Cái này...???

Black vẻ mặt ngẩn ngơ.

- Ừm...ò... ..

- Rầm rầm... rầm rầm... rầm rầm...

- Rhyhornnnn ...!!!!

Rhyhorn vừa xuất hiện liền kêu lên thật lớn một tiếng rống rồi chạy hùng hục hùng hục, lao đầu về phía Black. Khoảng cách của cả hai vô cùng gần bởi vậy chỉ khoảnh khắc sau đó nó liền có thể đâm sầm vào người cậu chàng. Cho dù vậy Black cũng không mấy may có ý tứ né tránh.

Quả nhiên, ngay khi cơ thể khổng lồ của Rhyhorn muốn va vào cậu nó liền ngay lập tức dừng lại tốc độ. Dù vậy, Rhyhorn theo quán tính vẫn khiến cả cơ thể nó đẩy xô thật mạnh lên người Black khiến cậu ta ngã ngửa ra nền đất phía sau. Rhyhorn vẻ mặt vui vẻ vui vẻ không ngừng dùng lưỡi liếm liếm khuôn mặt cậu chàng để tỏ rõ vui mừng. Hành động của nó chẳng khác nào chú chó cún rồi nhà thật lâu ngày giờ mới quay trở về vậy. Black cũng từ phút ban đầu nghi ngờ dần chuyển thành niềm vui khôn xiết. Tiếng cười hồn nhiên khi xưa đã thật lâu không thấy trên khuôn mặt giờ thỉnh thoảng lại xuất hiện trở lại.

- Rhyhorn! Thật sự là cậu sao???

- Ha ha... ha ha... ha ha ha... Tốt... quá tốt rồi... Quá tốt rồi...

- A... ha ha... A... ha ha ha... Được rồi... Được rồi!!!

- Đừng liếm!... Đừng liếm nữa!... Tớ cũng rất vui mà!!! Để tớ đứng dậy cái đã nào...!

Vất vả lắm mới thoát khỏi sự quấy rối của Rhyhorn, Black sau khi đứng dậy liền ánh mắt tha thiết nhìn về ba con pokemon phía trước mặt.

Butterfree, Beedrill, Fearow và cộng thêm cả tên Rhyhorn gốc gác đang ở bên cạnh. Bốn con pokemon này không phải ai khác mà chính là bốn con pokemon cậu làm mất khi chiến đấu với Surge ở thành phố Vermilion. Sau đó cậu còn có lần đi theo Blue đột nhập vào trụ sở của Rocket ở thị trấn Lavender để tìm kiếm tung tích của chúng nhưng cũng không thành công. Sau đó đã xảy ra thật nhiều thật nhiều chuyện nhưng cậu vẫn không tìm được manh mối về sự tồn tại của chúng. Thậm chí có lúc cậu cảm giác như mình muốn buông xuôi cho việc tìm kiếm rồi. Ai ngờ hiện tại Giovanni lại đưa chúng trả lại cho cậu.

À phải rồi! Đối phương là ông trùm tốt cao của tổ chức Rocket. Hơn nữa cậu trước đó đã từng có mặt trong danh sách truy sát của Rocket, như vậy pokemon của cậu bị thành viên Rocket mang đi lúc ở Vermilion hẳn cũng sẽ được tìm ra cách ly riêng. Hiện tại Giovanni muốn đưa trả chúng lại cho cậu cũng không phải chuyện gì khó khăn. Hơn nữa động tác này thu mua lòng người quả thực... rất hữu hiệu. Quan cảm của Black hiện tại khi nhìn về phía đối phương cũng đã nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

- Sao vậy???

- Beedrill, Fearow, ... là tớ đây mà! Tớ là Black đây!!!

- Các cậu làm sao vậy???

Vui vẻ chẳng được bao lâu, Black về mặt giờ khó hiểu nhìn về phía Beedrill và Fearow vẫn đứng y nguyên ở nơi xa xa. Lúc này cậu giang rộng hai tay muốn chào đón mấy đứa chạy tới, ai ngờ chỉ có Butterfree lững thững lững thững bay tới còn Beedrill và Fearow hoàn toàn không có phản ứng gì. Ánh mắt cậu rất nhanh nhìn chằm chằm về phía Giovanni.

Quả nhiên vẫn là tên đáng ghét!!!

Black giờ cần một lời giải thích!!!

- Cậu nhóc đừng nhìn ta như vậy! Ta cũng chỉ nhận lấy chúng hơn một tuần nay mà thôi. Ta cũng không cần thiết phải làm thêm gì mờ ám có đúng không? Chuyện của chúng lúc này ta thật sự không biết! Hơn nữa... hẳn là cậu phải hiểu rõ chúng hơn ta chứ?

Giovanni nhún nhún vai tỏ vẻ vô tội. Thú thật hẳn ta cũng rất tò mò về tình huống hiện tại là chuyện gì đang xảy ra. Không phải là trả lại pokemon cho đối phương sao không? Chẳng lẽ còn diễn ra việc pokemon không nghe lời chủ nhân. Hẳn không đến nỗi vậy chứ? Lần trước thấy tình cảm của tên nhóc này và đám pokemon dưới tay tốt lắm cơ mà.

Đáng nhẽ cả hai con Beedrill và Fearow đã đi theo cậu nhóc không ít thời gian hẳn sẽ không vì bị thất lạc hơn nửa năm thời gian liền trở thành không muốn nhận chủ nữa chứ??? Giovanni ánh mắt giờ cũng tò mò vô cùng, quay mắt sang nhìn về phía hai con pokemon.

Beedrill và Fearow về mặt vẫn y nguyên như cũ.

...

Phía bên kia...

- Thôi nào Beedrill, Fearow! Tớ xin lỗi vì đã không giải cứu được cho các cậu sớm. Hẳn là mọi người đã phải chịu không ít khổ cực khi bị đám người kia bắt giữ hả?

- Có điều chuyện đó giờ đã đi qua rồi. Tớ hứa sẽ không để mọi người phải trải qua những chuyện như thế nữa.

- Tớ hứa đó!!!

- Xin hãy tha thứ cho tớ đi!

Black giờ giờ lên một bên tay làm động tác xin thề, về mặt chân thành tha thiết nhìn về phía hai con pokemon. Giovanni nghe nghe đối phương nói xấu đám thù hạ dưới tay tuy rằng có chút không vui trong lòng tuy nhiên nhờ lòng dạ sâu đậm về mặt hân ta cũng không chút thay đổi nào trong suốt quá trình Black nói chuyện. Ánh mắt của hân ta từ đầu tới cuối vẫn nhìn thật kĩ hai con pokemon mong muốn tìm ra lời giải đáp. Trong đầu suy nghĩ trở lại biểu hiện của hai con pokemon trong hơn một tuần nay.

Nơi hai con pokemon đang ở, chỉ thấy Beedrill vẫn lảng lảng vỗ cánh trên không trung không mấy may ý tứ di chuyển. Fearow biểu hiện còn tệ hại hơn, thân hình đứng trên mặt đất, nó thậm chí còn ngoảnh đầu đi nhìn về nơi khác trong suốt quá trình Black nói chuyện. Thái độ bất hợp tác mười phần!!!

Cậu chàng giờ thật sự có chút hoang mang.

Đây là chuyện gì xảy ra???

Đội thêm giây lát, thấy hai con pokemon vẫn không có chút nào dấu hiệu muốn đi tới, Black cũng không chần chờ nữa liền quyết định tự mình đi sang.

Được rồi! Hai tên nhóc này giận rồi gì mà kinh thật đấy. Đã chúng không muốn đi tới thì để cậu ngược lại đi sang đỡ dành vậy. Tím là chỉ cần cậu thật chân thành xin lỗi là hai tên nhóc này sẽ ngoan ngoãn trở lại thôi. Chân vừa nhấc lên đi được một bước...

- Beedrill...!!!!

- Fearowwww!!!!

Hai con pokemon đột nhiên hét lên cảnh báo khiến Black thân hình ngưng lại. Tiếp sau đó hành động của hai con pokemon đã trở thành kí ức day dứt mãi, thật lâu thật lâu im sâu không thể xóa nhòa trong lòng cậu.

Kí ức không thể quên!!!

Chỉ thấy Beedrill và Fearow sau khi kêu lên đe dọa liền cùng nhau vỗ vỗ cánh bay về phía Giovanni đứng ở phía sau. Hai con pokemon thân hình bay tới nơi hân ta đang đứng. Beedrill bay trên đỉnh đầu, Fearow đậu lại ngay dưới chân đối phương. Cho một cảm giác...

Hai đứa chúng nó là thuộc về Giovanni!

- Chuyện... chuyện này là vì sao???

Tiếng nói đến đây im bật lại.

Cậu không hiểu! Hoặc có lẽ đang cố trốn tránh hiện thực bày ra ở trước mắt. Không khí tĩnh lặng lại. Không một người lên tiếng. Cảm xúc đè nén...

...

Kết thúc chương 198.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 199: Quyền lựa chọn cho riêng mình!

- Thật thú vị! Nói vậy...

Giovanni ánh mắt quý dị nhìn về phía Black.

- Ta không ngờ người như cậu cũng gặp phải tình huống pokemon muốn rời bỏ để đi theo người khác đấy...

- Mà thôi mà thôi... ai cũng có quyền lựa chọn cho riêng mình. Pokemon hiển nhiên cũng không ngoại lệ. Với tính cách hiếu chiến và truy cầu sức mạnh tới thượng như Beedrill và Fearow... Nếu một khi chúng cảm thấy chủ nhân của mình không đủ năng lực giúp bản thân trở nên mạnh mẽ hơn,... chúng rất có khả năng bỏ chủ cũ đến đầu quân cho người khác cũng không phải không thể lý giải.

- Tình cảm là không thể lấy ra làm đồ ăn hay gia tăng sức mạnh không phải sao? Haizz! Ai rồi cũng sẽ trưởng thành... rồi cũng phải chấp nhận sống theo thực tế...

Giovanni về mặt đạm mạc nói chuyện. Black nghe vậy nắm đấm như xiết chặt lại.

- Tốt rồi! Ông không cần nói nữa!

Black ánh mắt giờ nhìn chăm chăm đối phương.

- Nếu mọi thứ đã nói xong vậy chúng ta có thể chia tay ở đây!!!

- Ôi tuổi trẻ~ ...

Black khuôn mặt khó chịu nhìn hằm hằm cảnh cáo đối phương.

- Tốt, vậy ta xin cáo từ!!!

Giovanni nhún nhún vai, giọng than thở quay người rời đi. Không ai nhìn thấy được khi hắn ta xoay người một khắc kia nụ cười quý quyết trên khóe môi! Beedrill và Fearow đôi mắt dừng lại trên người Black trong giây lát rồi liền xoay người theo gót Giovanni rời đi. Khu rừng giờ chỉ còn lại cậu chàng và đám pokemon của cậu, Rhyhorn và Butterfree.

- Rhyhornnnn!!!!

Rhyhorn miệng khê kêu lên như an ủi.

- Đừng lo! Tớ không sao đâu Rhyhorn.

Black vẻ mặt miễn cưỡng cười đáp lại, miệng cậu giờ lẩm bầm.

- Năm nay mình mới 11 tuổi. Thời gian sẽ luôn đứng ở bên chúng ta. Một ngày kia... bọn mình nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ hơn hẳn ta. Vì vậy... quyết không thể vì gặp chút trắc trở mà bỏ cuộc!!!

Lời nói tự cổ vũ là vậy nhưng nét mặt của cậu chàng cũng không khá lên là mấy. Có lẽ những lời nói trên có tác dụng bao nhiêu bản thân cậu cũng không rõ ràng cho lắm. Được đến đâu hay đến đó vậy. Thời gian rồi sẽ làm nhạt đi những chuyện này...

- Đi thôi!

Black lên tiếng, chân bước ngược đường cũ trở về.

- Rhyhornnnn!!!!

- Ủ? Sao vậy Rhyhorn???

Mới đi được mấy bước, nghe tiếng Rhyhorn gọi Black tò mò quay đầu lại hỏi. Đón lấy từ động tác của Rhyhorn ánh mắt cậu nhìn quay về phía Butterfree. Nó vẫn đang bay nguyên tại chỗ cũ không định di chuyển. Black đột nhiên có chút cảm giác chằng lành. Cậu đã mất đi hai con pokemon rồi. Chẳng lẽ...

- Cậu làm sao vậy Butterfree?

Black lên tiếng hỏi.

- Butterfree! Butterfree! Butterfree!...

Từng vòng sóng âm kêu ong ong từ miệng Butterfree vang lên truyền đi xung quanh. Đang lúc Black ánh mắt nghi ngờ nhìn về, một con Butterfree màu phấn hồng liền từ trong cánh rừng bay ra.

- Đây là...?

Black có chút không hiểu. Đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Butterfree cậu dẫn được một nửa kia của mình rồi??? À khoan! Một nửa kia...

Black nét mặt có chút kinh nghi!

...

Thời gian trôi qua, một nơi nào đó trong rừng Viridian...

Black lẳng lặng đứng tại chỗ. Phía xa xa kia là thật đông từng con từng con Butterfree tụ tập lại với nhau bay lượn trên bầu trời. Mùa sinh sản của lũ Butterfree đã tới. Từng đũa từng đũa về mặt hưng phấn đang thật nỗ lực tìm kiếm bạn tình cho chính mình. Dù cho... sau khi chúng kết hợp với nhau sinh ra đời tiếp theo cũng là lúc sinh mạng của chúng chấm dứt...! Một cái chết vì yêu!!!

Trong đám Butterfree đông đảo có một con Butterfree thân thể màu hồng thật nổi bật. Vốn dĩ không có con Butterfree nào muốn cặp đôi với kẻ dị loại như nó nhưng hiện tại bên cạnh Butterfree phấn hồng lại xuất hiện một chú Butterfree đang dập ròn dập ròn bay xung quanh. Đây cũng chính là con

Butterfree của Black. Nó giờ đã tìm được một nửa kia của chính mình. Cả hai đang cùng nhau múa điệu múa đặc trưng trong mùa tìm bạn tình.

Trong con mắt của Black cả hai con Butterfree hiện tại đã trở thành trung tâm của cả đàn Butterfree kia. Theo từng điệu múa, từng đôi cánh vỗ đập rộn bay lên cao cao trên không trung, một khung cảnh đẹp đẽ sắc sỡ nhiều màu sắc xuất hiện trong mắt cậu chàng. Một cảnh đẹp không bao giờ quên! Giống như đã từng Butterfree vậy...!

- Đi thôi Rhyhorn!

Chờ trên lưng chủ nhân của mình, Rhyhorn theo mệnh lệnh bắt đầu xoay người rồi đi. Đây cũng là lần gặp cuối cùng của họ đối với Butterfree. Trong lòng Black tuy còn mang mác buồn khi Beedrill và Fearow từ bỏ cậu lựa chọn chủ nhân mới nhưng hiện tại đã phai nhạt rất nhiều sau khi chứng kiến Butterfree muốn rời đi, dù chết chẳng từ...

Giovanni nói cũng không sai. Ai cũng có quyền lựa chọn cho riêng mình, cậu không thể chỉ vì sự ích kỉ của bản thân mà ngăn chặn lựa chọn của chúng. Mà nói như vậy...

Đám pokemon của cậu suy nghĩ gì khi phải đi theo chủ nhân như cậu???

Đó là một vấn đề...!

...

- Hạ xuống nào Pidgeot!

Theo mệnh lệnh, Pidgeot hạ cánh xuống một nơi thật cao mồm núi bên bờ biển. Đứng từ nơi đây có thể nhìn thấy mặt trời mọc mặt trời lặn. Nhìn thấy sóng biển lên xuống chập chờn như dòng đời biến đổi xoay vần khó đoán trước. Đứng để nhìn thấy lòng mình trống trải hơn...

Black giờ lặng lẽ nhìn. Gió thổi vi vu cắt qua khuôn mặt cậu, thoáng qua nỗi lòng. Bên người tất cả đám pokemon đều đã xuất hiện. Người và pokemon ngồi bên nhau yên tĩnh nhìn biển nhìn trời, suy nghĩ mông lung. Đối với đám pokemon mà nói, này thật đúng là một lần hiếm có sung sướng nghỉ ngơi sau thật nhiều ngày thật nhiều ngày huấn luyện lại huấn luyện. Một cảm giác thật tuyệt vời!

...

- ... Đã từng... mình đã quá chú trọng vào ý nghĩ của bản thân mà không quan tâm tới suy nghĩ của các cậu... Mình chỉ muốn bản thân trở thành người mạnh nhất trên thế giới này... muốn huấn luyện các cậu trở thành những con pokemon mạnh nhất trên thế giới nhưng lại... quên mất rằng muốn làm được điều đó thì không thể thiếu sự giúp đỡ từ chính mọi người.

- Làm sao có thể trở nên mạnh mẽ nếu như trở nên mạnh mẽ không phải là điều chính bản thân mong muốn! Điều đơn giản như thế ấy vậy mà mình không hiểu... còn chưa từng hỏi hay quan tâm các cậu suy nghĩ hay mong muốn điều gì?... Làm huấn luyện viên như mình cũng thật đủ thất bại!

Nói nói một hồi tâm sự với lũ pokemon, Black không tự chủ được tự giấu bản thân một hồi. Butterfree không muốn tiếp tục đi cùng cậu mà chỉ muốn cùng với một nửa kia của mình sống những ngày cuối cùng bên nhau. Tình yêu của chúng dù chẳng thể kéo dài, sinh mệnh dù rằng sẽ kết thúc rất nhanh nhưng chúng vẫn quyết tâm thực hiện. Chuyện như vậy cậu làm sao có thể ngăn cản, làm sao có thể ích kỉ kéo Butterfree rời đi...

Huấn luyện pokemon cũng tương tự như vậy. Dù cho huấn luyện viên có bắt ép, có xây dựng kỉ luật... v v như thế nào đi nữa, pokemon muốn trở nên mạnh mẽ mới là nhân tố quan trọng nhất, mới để chúng có thể thật nhanh chóng trưởng thành, nhanh chóng mạnh mẽ. Một lý do, một mong muốn hay bản năng muốn trở nên mạnh hơn... v v mới là động lực kiên định để tạo ra sức mạnh. Hiện tại Black mới hiểu được mình vẫn thiếu sót thật nhiều khi đi trên con đường trở thành một nhà huấn luyện pokemon tài ba. Và giờ là lúc để cậu bù đắp lại...

- Như vậy... mọi người ai muốn trở nên mạnh mẽ nào???

Cậu chàng hỏi như vậy với đám pokemon của mình.

- Pidgeottttt!!!!

Đây là Pidgeot vừa trả lời vừa bay vút lên trên không trung như biểu trưng cho quyết tâm chứa tể bầu trời của mình.

- Pika!

Đây là Pikachu nhảy lên trên vai cậu kêu lên, bày tỏ chỉ cần được đi theo Black là đủ rồi.

- Dratini!

Dratini như một con gió mát lạnh cũng cuốn lên trên người cậu. Nét mặt vui vẻ. Có lẽ nó giống như Pikachu cũng chỉ muốn đi theo cậu chu du khắp nơi mà thôi.

- Magikarp! Magikarp! Magikarp!...

Magikarp như mọi lần đều rõ ràng mục tiêu của mình là gì.

- Eevee! Eevee! Eevee!...

Eevee về mặt hưng phấn, nhảy tung tung bắt chước Magikarp như muốn thu hút sự chú ý. Xin nhờ! Đây không phải là chơi đùa được không. ...!

- Exeggutor! Exeggutor! Exeggutor!...

Quả nhiên hễ ở đâu có gây rối là nơi đó không thể thiếu được Exeggutor. Thân hình thì nhảy tung tung, ba cái đầu thì hứng thú bưng bưng ồn ào thảo luận. Được rồi! Câu trả lời của tên này tốt nhất không cần coi là thật! Và tất nhiên...

Tên Rhyhorn ngu ngốc nào đó đang loăng quăng chạy ngoài kia cũng không cần để ý suy nghĩ làm gì.

- Ponytaaaa!!!!

Ponyta tiểu thư dụi dụi đầu vào người cậu chàng để đáp lại.

Nói vậy tất cả đều rất tốt đẹp rồi. Chỉ là...

- Rattata còn cậu thì sao?

Black lên tiếng hỏi vẫn đang điem tỉnh ngồi ở xa xa Rattata. Trên đầu cô nàng còn đang đội một vòng hoa tươi, vẻ mặt rụt rè suy tư nhìn về phía biển trời. Đám pokemon còn lại đột nhiên yên tĩnh lại. Tất cả đều đang chờ đợi một câu trả lời.

...

Hai ngày sau đó,... một buổi sáng sớm như thường ngày Yellow tỉnh dậy chuẩn bị xong xuôi bữa sáng com rang trứng liền muốn tiến vào phòng ngủ gọi người nào đó dậy ăn com.

- Anh Black! Mau tỉnh dậy ăn com sáng nào! Thời gian đã muộn lắm rồi.

- Mau dậy... Ừa...?

Vốn đang đưa tay muốn đẩy đẩy người nào đó đang nằm trên giường khả năng... Trên giường giờ đã trống không, ai đó đã không thấy bóng từ bao giờ.

- Anh Black! Anh Black ơi!...

Miệng kêu gọi, ánh mắt thì nhìn quanh quanh. Chẳng lẽ anh Black hôm nay đổi tính, đã dậy thật sớm đi ra ngoài trước rồi. Suy nghĩ thì như vậy nhưng Yellow luôn cảm giác có chút gì đó không đúng cho lắm.

Hừm! Tất nhiên là không đúng rồi. Bởi cô nàng biết muốn người nào đó dậy sớm đi ra ngoài tập thể dục chẳng khác nào mặt trời mọc ở đằng tây. Ánh mắt cô gái nhìn nhìn kĩ xung quanh. Và...

Một tờ giấy viết chữ đặt nơi tủ đầu giường xuất hiện trước mặt. Yellow đưa tay mở ra đọc.

Gửi... đã muộn... rồi đi... Pokemon League... hẹn gặp lại... Rattata... Đừng buồn...

- Anh Black đã đi rồi!

Yellow nhìn xong giấy nhấn lại, ôm trong tay Rattata nhẹ giọng ní non. Từ giờ cô sẽ phải học cách sống một mình. Cũng may... còn có Rattata bên cạnh!

- Cầu chúc anh ấy chiến thắng trở về, anh Black!

...

Kết thúc chương 199.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200: Đến Indigo Plateau

Indigo Plateau (cao nguyên thạch anh) vị trí nằm ở cực tây của địa khu Kanto, nằm trên đường ranh giới với Jonto địa khu. Theo thông lệ từ xưa tới nay cứ bốn năm một lần ở nơi đây sẽ tổ chức một kì đại hội Pokemon League. Mỗi khi tới lúc này đại hội đều là nơi tụ hội của tất cả những nhà huấn luyện

pokemon mới có năng lực trên khắp Kanto, thậm chí có không ít sự tham gia của các huấn luyện viên pokemon giỏi đến từ các khu vực khác tiến tới tham dự so tài.

Không giống với trong hoạt hình hay như trong truyện tranh từng thấy ở địa cầu, ở thế giới này huấn luyện viên muốn tham dự Pokemon League không yêu cầu cần phải thu thập đủ tám chiếc huy hiệu của các gym trên khắp Kanto mà thay vào đó chỉ cần vượt qua một vòng loại đầy đặc các trận chiến đấu để chứng tỏ năng lực bản thân mình cũng như pokemon của họ là được.

Này nguyên do rất có thể là vì tính quý hiếm cũng như thực dụng của các huy hiệu gym gây ra. Đặc biệt là thí sinh tham dự Pokemon League cũng không có thiết định yêu cầu về tuổi tác giới hạn. Và với món tiền thưởng không lồ 1 triệu Buck cho nhà vô địch thì mỗi lần đều có không ít huấn luyện viên lớn tuổi không kìm lòng được đi tới tham dự một lần. So với đó huy chương bạc trị giá giải thưởng chỉ bằng một phần hai mươi (50 nghìn Buck) và huy chương đồng chỉ bằng một phần năm mươi (20 nghìn Buck) thì giá trị giải thưởng đã giảm rất nhiều nên ít được chú ý.

Dù có sự tham gia của không ít huấn luyện viên lão làng lớn tuổi tuy vậy thực tế đã chứng minh những huấn luyện viên lớn tuổi này khi còn trẻ không giành được chức vô địch thì tới khi về già cũng sẽ rất khó có đoạt được. Bởi lẽ tới độ tuổi của họ nếu đã có năng lực đoạt chức vô địch thì hầu hết cũng đã đạt được những địa vị khá cao tương ứng trong xã hội, sẽ không có người còn vì tiền thưởng mà mất mặt xấu hổ đi cạnh tranh với những huấn luyện viên mới có độ tuổi có khi thậm chí chỉ bằng tuổi tác con cái bọn họ.

Tất nhiên chuyện gì cũng sẽ có trường hợp ngoại lệ.

- Chào cô! Tôi muốn đăng kí tham gia dự thi.

- Vả...vâng!

Một người đàn ông trung niên trên đầu cuốn thật nhiều thật nhiều vòng vải đen che mặt xuất hiện trước bàn đăng kí dự thi. Ông ta mặc một bộ quần áo bó sát người, áo ba lỗ đen và quần võ sĩ trắng. Trên tay còn đeo một đôi găng tay dày màu đen. Khuôn mặt ông ta bị che khuất đi chỉ còn chừa lại một đôi mắt. Cách trang phục ăn mặc trông thật quái dị khiến mọi người xung quanh không khỏi ghé mắt quan sát.

...

Trên một sân thi đấu vòng loại nào đó...

- Ponyta Stomp (giẫm đạp)!

- Kết thúc nó! Inferno (lửa địa ngục)

Chỉ thấy Ponyta bắt đầu với một chiêu Stomp (giẫm đạp) từ phía sau lưng đối thủ Kingler khiến đối phương choáng váng. Tiếp đó là một đòn Inferno (lửa địa ngục) chuẩn xác gây nổ tung trên người đối phương.

- Kenggggg!

- Chiến thắng thuộc về Black của trấn Pallet!

Chuông báo và lời tuyên bố của trọng tài vang lên báo hiệu trận đấu đã kết thúc.

...

5 phút sau...

- Thunder Wave (sóng điện từ).

- Iron Tail (đuôi thép).

- Kết thúc nó! Thunder Bolt (mười vạn volt)

- Pi... ka... chu...!!!

- Xoẹt... xoẹt... xoẹt...!

- Kengggggg!!!

- Chiến thắng thuộc về Black của thị trấn Pallet!

...

15 phút sau...

- Exeggutor Hypnosis (thôn miên).

- Kết thúc nó! Solar Beam (tia năng lượng mặt trời)

- Kengggg!!!!

- Chiến thắng thuộc về Black của thị trấn Pallet!

...

30 phút sau...

- Pidgeot liên hoàn Steel Wing (đôi cánh thép)!

- Tốt! Ném nó ra khỏi võ đài!

- Kenggggg!!!

- Chiến thắng thuộc về Black của trấn Pallet!

...

4 tiếng đồng hồ sau...

- Drill Run (mũi khoan xoắn ốc)!

- Rhyhornnnn!!!!

- Kengggg!!!!

- Chiến thắng thuộc về Black của thị trấn Pallet! Chúc mừng cậu đã lọt vào top 16. Lịch thi đấu sẽ được thông báo trên bảng thông tin của ban tổ chức vào 8h buổi tối ngày hôm nay. Chúc cậu may mắn!

- Cảm ơn ngài!

Black lễ phép nói tiếng cảm tạ sau lời nhắc nhở của vị trọng tài trước mặt. Trải qua vô số trận đấu liên tục trong 4 tiếng đồng hồ, vượt qua vô số đối thủ, hiện tại cậu cuối cùng cũng đã hoàn thành vượt qua vòng loại tiến vào top 16 mạnh. Thi đấu ngày hôm nay cũng đến đây là kết thúc. Ngày mai mới là ngày chiến đấu chính thức bắt đầu.

Theo thông lệ, 16 người có chiến tích mạnh nhất vòng loại sẽ được phân vào 4 bảng đấu A, B, C, D. Trong mỗi bảng đấu sẽ tiến hành đấu vòng tròn tìm ra người mạnh nhất ghi danh vào tham gia trận bán kết. Tiếp đó tất nhiên là hai người thắng cuộc trong hai trận bán kết đấu loại trực tiếp sẽ tiến hành so đấu tranh giành chiếc cúp vô địch. Tuy nhiên những chuyện này hiển nhiên là chuyện của ngày mai. Hiện tại việc quan trọng nhất của cậu chàng là đưa lũ pokemon đã mệt mỏi tại của mình tới trung tâm pokemon để hồi phục lại thể lực còn bản thân cậu cũng cần quay trở về khách sạn ngủ một giấc ngủ bù lấy lại sức khỏe cái đã. Mọi chuyện còn lại... hãy để ngày mai rồi tính đi.

Một ngày đầu tiên của đại hội bởi vậy liền an ổn an ổn trôi qua...

...

Sáng sớm, trong một căn phòng nào đó tại khu vực giành cho huấn luyện viên tham gia thi đấu...

- Renggg!... Rengggg!... Rengggg!!!!

- Rầm!!

Một bàn tay đập đánh rầm một tiếng lên chiếc đồng hồ báo thức đặt trên kệ tủ đầu giường. Lẽ ra bình thường sau nhát đánh này chủ nhân của bàn tay hẳn là sẽ còn ngủ thêm một hai tiếng nữa mới tỉnh dậy, khả năng ngày hôm nay chuyện như vậy hiển nhiên không thể thực hiện. Trong lòng có chút bức bối vì phải thức dậy trong cơn buồn ngủ, Black miệng ngáp ngán ngán dài rời giường chuẩn bị nghênh đón một ngày mới. Ngày thi đấu tranh đoạt cúp vô địch giải Pokemon League!!!

Thời gian trong lúc chậm rãi trôi qua, Black qua loa xử lý bữa sáng rồi nhanh chân chạy tới trung tâm pokemon lấy trở lại đám chiến hữu của mình. Trận thi đấu ngày hôm nay còn cần dựa vào sức mạnh của bọn chúng đây.

Sân thi đấu ngày hôm nay cũng khác hẳn so với ngày hôm qua. Nếu như khi tổ chức vòng loại các huấn luyện viên thi đấu cũng như khán giả sự chú ý bị chia ra bởi thật nhiều võ đài nhỏ nằm giữa sân vận động. Trên các võ đài khi đó là thật nhiều trận đấu cùng lúc tiến hành cho khán giả quan sát thì ngày hôm nay tình hình đã thay đổi hẳn. Trên sân vận động hiện tại chỉ còn xuất hiện bốn võ đài lớn phân phối cho bốn bảng đấu mà thôi.

Đi theo bảng thông báo chỉ dẫn, Black bước chân trong đường hầm giành riêng cho huấn luyện viên dự thi tiến tới vị trí võ đài thi đấu của mình. Sân thi đấu dành cho bảng D. Ở đây cậu bắt gặp phải một người quen đã thật lâu cậu không gặp mặt.

- Ô! Sao ông cũng ở đây?

Black vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

- Làm sao? Ta ở đây thì có gì lạ! Chẳng lẽ giờ thành danh nhân nổi tiếng rồi cháu liền định không quen biết ông già này nữa rồi hả?

Ông Fuji miệng cười ha hả đáp lại.

- Đâu có! Cháu chỉ kì lạ vì vừa nãy mấy anh bảo vệ nói đây là đường giành riêng cho huấn luyện viên dự thi mà thôi.

Black mặt ngưng ngừng nhanh nhanh giải thích. Người đứng trước mặt cậu đứng là ông Fuji, người cậu quen biết ở thành phố Cerulean. Ông có thể nói là một người rất quan trọng trong hành trình trưởng thành của cậu. Cuốn sổ kinh nghiệm của ông cụ đưa cho khi xưa cho tới bây giờ thì thoảng vẫn mang lại cho cậu rất nhiều điều gợi ý cũng như kinh nghiệm quý giá.

- Này có gì khó khăn đâu. Ta nói với mấy người họ ta là ông nội của cháu, muốn vào chỗ vũ một chút cháu trai của mình là họ cho ta vào đây liền!

Ông Fuji giọng thoải mái giải thích.

- Như vậy cũng được!

Black vẻ mặt ngạc nhiên. Này nói thể đảm bảo vệ canh giữ của này cũng quá... cả tin đi! Nhờ có người giả mạo thân phận rồi vào đây gây rối thì biết làm thế nào. Có điều này cũng không phải chuyện cậu cần quan tâm. Mà nói đi nói lại đám huấn luyện viên tiến vào được top 16 cũng coi như có năng lực tương đối mạnh trong thế giới này rồi. Muốn gây rối với những người như bọn họ trước hết cũng phải xem lại năng lực của bản thân có đủ hay không cái đã. Nhất là khi trên người họ lúc này đều mang theo pokemon mạnh nhất để đua tranh giành lấy cúp vô địch.

- Tất nhiên rồi! Chẳng lẽ ông nội đi vào thăm cháu lại còn cần điều kiện gì nữa hay sao???

Ông Fuji trừng mắt hỏi ngược lại. Đáp lại ông cụ chỉ là Black tự xoa xoa đầu vẻ mặt cười khà khà không lên tiếng.

- Được rồi! Không đùa với cháu nữa! Ta đến đây cũng có chuyện rất quan trọng cần nói với cháu đây.

Ông Fuji vẻ mặt trịnh trọng lên tiếng.

- Chuyện gì ạ?

Black cũng ngưng cười hỏi ngược lại.

- Này...

Nét mặt ông cụ có hơi chần chờ mới nói tiếp.

- Cháu không quên ước định của chúng ta khi ở Cerulean đấy chứ?

Nghe ông cụ hỏi ngược lại như vậy Black mới chợt nhớ tới khi mình ở Cerulean từng sống nhờ trong nhà ông cụ. Đặc biệt là khi chia tay cậu có mượn căn câu cá đặc chế của ông Fuji mang đi cũng như nhờ ông chăm sóc giùm đám pokemon nếu cậu gửi về. Đổi lại là nếu cậu tham gia Pokemon League có thành tựu nhất định liền phải phối hợp với ông Fuji tham gia quảng cáo cho câu lạc bộ câu cá cũng như cửa hàng căn câu của ông. Tuy rằng cho tới bây giờ cậu cũng chưa gửi nhờ ông nuôi hộ con pokemon nào nhưng sự giúp đỡ của ông Fuji đối với cậu cũng đã quá đầy đủ để cậu hết sức thực hiện lời hứa.

- Tất nhiên là nhớ chứ ạ! Nói vậy hiện tại chúng ta có thể bắt đầu quảng cáo được rồi sao?

Black sáng khoái đáp lại, hơn nữa còn muốn nghiêm túc hỏi tỉ mỉ kế hoạch. Đối diện ông Fuji thấy thái độ của cậu chàng như vậy liền rất hài lòng. Quả nhiên ánh mắt nhìn người của ông cũng không tồi thôi. Nếu như Black quanh co từ chối hay sắc mặt khó khăn ông cũng sẽ coi như thôi. Sau đó hiển nhiên cũng không tiếp tục quan tâm chuyện của cậu nhóc này nữa.

Nói chung cái chuyện quảng cáo câu lạc bộ câu cá hay cái hiệu căn câu linh tinh kia chỉ là chuyện ma quỷ mà thôi. Chủ yếu ông cụ nêu ra là để thử thách một chút đức hạnh của đối phương. Chớ nhìn chuyện nó nhỏ nhặt dễ dàng mà coi thường, chính vì chuyện nó không quá khó khăn nên mới càng dễ nhìn ra được phẩm tính của đối phương. Hiện tại kết quả hiển nhiên cũng rất khiến ông cụ hài lòng. Cậu nhóc này quả nhiên là một mầm mống tốt đáng giá để ông bồi dưỡng, đáng giá đầu tư.

Hai ông cháu sau đó vui vẻ vui vẻ lại có chút tranh cãi kịch liệt khi bàn bạc với nhau về kế hoạch quảng cáo. Thấm thoát, trận đấu đầu tiên đã đến lúc tiến hành. Trận đấu đầu tiên của bảng D có Black tham gia.

...

Kết thúc chương 200.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 201: Khi đại hội tiến hành...

- ... và bây giờ là trận đấu tiếp theo không... không thể bỏ qua của bảng D.

- Trận đấu giữa một bên là ngôi sao mới của Lavender, huấn luyện viên trẻ Adrien Roger cùng với đối thủ của anh. Vâng! Lại là một huấn luyện viên rất... rất nhỏ tuổi nhưng đã tỏ rõ tài năng cực kì xuất chúng của mình trong các trận đấu vừa qua. Xin cho mời Will. D. Black đến từ thị trấn Pallet. Và...

- Một tràng pháo tay cổ vũ thật nhiệt tình cho hai huấn luyện viên tài năng của chúng ta...!!!

Tạm bỏ ngoài tai lời giới thiệu của Mc dẫn chương trình, Black trong bộ trang phục kì cục của mình bước lên sân đấu. Tại sao lại nói là kì cục? Đây là bởi lẽ hiện tại cậu mặc trên người không còn là chiếc áo khoác đen quần bò xanh đen thông thường như ngày xưa nữa, mà là...

Một bộ quần áo quảng cáo đặc chế!

Này cũng chính là thứ ông Fuji mang tới khi hai người họ gặp nhau trong hành lang lối đi riêng. Quần ngắn cắt ngắn ngang đùi, chiếc áo phông trắng có in hình các loài cá sặc sỡ đầy màu sắc. Đỉnh đầu đội chiếc mũ lưỡi trai đỏ lôm che kín mặt và quan trọng nhất là...

Trên lưng vác đi hai chiếc cán cờ dài căng chéo, dựng lên một chiếc băng rôn lớn màu đỏ ở giữa có ghi dòng chữ vàng chói lóa “Câu lạc bộ người câu cá Kanto nhiệt liệt chào mừng thành viên mới” và phía sau tương tự là dòng chữ “Câu cá tuyệt vời nhất trần đời!”.

Được rồi! Trang phục của cậu hiện tại thật chẳng khác nào một tên diễn viên diễn tuồng cả. Hơn nữa bộ quần đùi áo phông ở dưới kết hợp với cái băng rôn cờ lớn bên trên quả thật biến cậu trở thành... không ra ngô ra khoai.

Haizzz! Ai bảo cậu chót đồng ý với ông cụ nào đó thôi đâu. Giờ chuyện nó xảy ra như vậy cậu cũng đành thương thâm chấp nhận. Phải biết trong đồng đồ dụng cụ ông Fuji mang tới còn có không ít trang phục “quần quái” hơn nhiều. Bộ trang phục này của Black cũng là trải qua bản thân không ngừng tính tế tuyển chọn rồi đấy. Nói tới thẩm mỹ của ông Fuji cũng quả thật là đáng lo a~

Mà mà... hiện tại quan trọng là đánh bại đối thủ cái đã. Tiền thưởng giành cho nhà vô địch nói tới cũng rất màu mỡ mà không phải sao???

...

Khác với vòng loại mỗi cuộc đấu huấn luyện viên chỉ được sử dụng một con pokemon xuất trận, gần cuối về sau mới chuyển thành dùng hai con pokemon xuất trận, hiện tại thi đấu vòng tròn vòng bảng này mỗi cuộc đối đầu huấn luyện viên có thể sử dụng cả thảy ba con pokemon.

- Hừm! Đối thủ đến từ Lavender như vậy nói không chừng sẽ chuyên về pokemon hệ Ghost (ma) đấy!

Black miệng hơi lăm bậm tự càu nhàu. Bởi vì buổi tối hôm qua thật sự là quá mệt mỏi vì vậy sau khi xem xong thông báo về bảng đấu của mình Black cũng không còn đủ kiên nhẫn mà tiếp tục ngồi điều tra thêm thông tin của các đối thủ trong top 16 nữa. Hiện tại cậu chàng đúng là có chút đoán già đoán non pokemon của đối phương có thể cho ra xuất chiến là loại nào.

Tuy rằng làm như vậy có vẻ như rất không chịu trách nhiệm có điều ngược lại số lượng pokemon của cậu nói tới cũng có hạn (7 con pokemon và có một con là Magikarp). Thật đúng là không giống như nhiều huấn luyện viên mới sở hữu rất nhiều loại pokemon để có thể thay đổi đội hình cho phù hợp khi biết pokemon trong đội hình đối thủ. Đây là còn chưa kể tới trường hợp đối phương giấu kín át chủ bài cho tới trước trận đấu mới đột nhiên lộ ra thì mọi chuẩn bị rất có thể sẽ trở thành công cốc cũng không biết chừng.

Nói chung theo Black thì quan sát video trên mạng về các trận chiến đấu diễn ra trong đại hội chủ yếu để học tập kinh nghiệm là được rồi. Còn tìm hiểu tin tức đối phương thì thôi đi. Cứ coi như hiện tại không tìm hiểu rõ đối thủ là nhằm rèn luyện khả năng ứng đối tình huống bất ngờ là tốt rồi.

Mà mà... hiện tại nên là lúc chiến đấu đi thôi.

- Xuất hiện đi, Exeggutor!!!

Theo bốc thăm, cuộc đấu này Black sẽ là người tung ra pokemon trước tiên bởi vậy cậu cũng không có chần chừ gì nhiều liền tung ra con pokemon có thể coi là mạnh và toàn vẹn nhất của mình, Exeggutor.

- Exeggutor à! Nếu vậy... Tớ chọn cậu, Magmar!!!

Đối phương có vẻ như đã nghiên cứu rất kĩ về đám pokemon Black tung ra trong các trận đấu trước. Mặt mũi vì vậy có vẻ tự tin lắm. Magmar, pokemon hệ Fire (lửa), con pokemon sinh ra từ trong lòng núi lửa đang hoạt động này thậm chí có thể tự làm lành vết thương của mình bằng cách ngâm cơ thể trong lòng dung nham đang nóng chảy. Một con pokemon hệ Fire (lửa) như nó hiển nhiên là trời sinh khắc tinh của Exeggutor hệ Grass (cỏ).

Black nhìn đối thủ vẻ mặt tươi cười như nắm chắc phần thắng mà bủn rủn môi.

Hừ! Làm như Exeggutor của ta dễ ăn lắm vậy!

Cứ đợi đấy rồi xem!

- Exeggutor dùng Sunny Day (ngày nắng cháy).

Theo thói quen, Black trước tiên ra lệnh cho Exeggutor sử dụng Sunny Day gia tăng năng lực của bản thân cái đã. Tiếp sau đó mới là lúc ra đòn đánh phủ đầu khiến đối thủ trở tay không kịp.

- Magmar, dùng Lava Plume (dung nham phun trào)

- Magggg!!!!

Theo mệnh lệnh của hai huấn luyện viên đưa ra, hai con pokemon bắt đầu những biểu hiện đầu tiên trong cuộc đấu. Exeggutor thân hình thành thạo nhảy lên lơ lửng giữa không trung, đỉnh đầu nó tụ tập nổi lên năng lượng để tạo ra mặt trời mini nhân tạo. Dưới mặt đất dù cho có ưu thế hơn hẳn về thuộc tính có điều đối thủ hiển nhiên cũng không phải tay mơ, cũng không cho rằng chỉ cần khắc chế thuộc tính là có thể dễ dàng đã bại đối thủ.

Cũng bởi lẽ đó đối phương không lựa chọn ở ạt dùng đòn tấn công hệ lửa đánh về phía Exeggutor mà sử dụng Lava Plume (dung nham phun trào), tuyệt chiêu sở trường của Magmar khiến cả khu vực sân đấu trở thành hoàn cảnh có lợi cho các pokemon hệ lửa. Đòn này không phải không có khả năng trực tiếp gây sát thương chỉ là tốc độ của nó quá chậm nên đối thủ rất dễ dàng tránh né mà thôi. Tất nhiên đám lửa văng tung tóe kia nếu bắn ra mà Exeggutor chẳng may dính vào thì cũng coi như lực sát thương không tệ. Nói chung đối với pokemon hệ Grass (cỏ) như Exeggutor thì hoàn cảnh lúc này ngược lại chẳng khác nào đang ở trong địa ngục hỏa lò rồi.

Một tên khá khó chơi!!

Đó là nhận xét của Black dành cho đối thủ.

Nhìn một điểm mà biết toàn thân. Một cách lựa chọn nhỏ nhỏ trong thi đấu cũng có thể nói lên nhiều điều. Đây có lẽ là một kẻ chuyên thiết kế rồi mới tấn công, cẩn thận và có kế hoạch kỹ càng là đặc điểm chính của họ. Bởi vậy Black lúc này cũng chăm chú hơn vào tình thế trên sân nhằm đề phòng rơi vào bẫy rập của đối thủ. Cả hai bên họ có lẽ là cùng một loại huấn luyện gia pokemon chẳng!!!

Nói tới nếu như đối phương chỉ vì có được lợi thế thuộc tính khắc chế mà cho Magmar lao lên dùng đòn hệ lửa tấn công thì thật tốt. Black khi đó hoàn toàn có thể lợi dụng đặc tính Chlorophyll (quang hợp) vốn có của Exeggutor để dần dần đưa đối phương vào bẫy. Nên biết đặc tính Chlorophyll của Exeggutor có thể giúp tốc độ của nó tăng nhanh lên gấp đôi khi trên sân thi đấu có Sunny Day (ngày nắng cháy) hỗ trợ. Tốc độ tăng lên có thể giúp Exeggutor dễ dàng hơn nhiều trong việc né tránh các đòn tuyệt chiêu hệ lửa vốn dĩ uy lực mạnh nhưng có độ chính xác rất thấp kia.

Quan trọng nhất là Exeggutor còn có thể sử dụng kỹ năng Skill Swap (kỹ năng trao đổi) nhằm đánh tráo đặc tính của mình với đối phương. Và nếu như Black nhớ không lầm thì đặc tính của Magmar cũng giống như Ponyta của cậu thông thường đều là Flame Body (dẫn lửa) có năng lực không chịu chút sát thương nào khi đối mặt với các đòn tấn công hệ lửa.

Chỉ cần làm bí ẩn một chút, Exeggutor sau khi đánh tráo đặc tính xong có thể tiếp tục giả vờ bị thương để tới gần đối phương trong khi thực tế chẳng hề hấn gì, rồi kết thúc ván đấu bằng tuyệt chiêu Solar Beam (năng lượng mặt trời) ở khoảng cách thật gần. Một kế hoạch hoàn hảo! Cũng chính vì nó mà cậu đã cố gắng học thuộc lòng tất cả các đặc tính thường gặp của mỗi loài pokemon. Đó là một chuyện không dễ dàng gì!

Nhớ tới chiến thuật này vẫn là từ lần gặp đầu tiên Black chiến đấu thu phục Exeggutor và Exeggcute rút ra được. Tất nhiên khi đó bởi vì Exeggutor và Exeggcute vẫn còn là pokemon hoang dã nên cách thực thi chiến thuật còn có khuyết điểm rất nhiều để Black công chỉnh lại. Hiện tại đã trải qua không ngừng huấn luyện tin rằng nếu là Exeggutor lại dùng bẫy này đối với đối phương thì đảm bảo đối diện anh chàng kia vấp ngã ngay. Pokemon hệ Grass (cỏ) chiến thắng pokemon hệ Fire (lửa) cũng không phải là điều gì không thể.

Tiếc là tất cả nói tới cũng chỉ là nếu như mà thôi. Đối phương cẩn thận như vậy thật khó để có thể tiến hành kế hoạch. Có khi cần thay đổi chiến thuật khác ngay mới được.

Ngay khi Black còn đang suy tư nên thay đổi chiến thuật như thế nào cho phù hợp thì đối phương đã có hành động trước. Hiện tại khó đặc, hơi nóng và lửa đã lan tràn khắp nơi, thấy Magmar giờ đã vây quanh cả biển lửa hùng hục huấn luyện viên của nó mới bắt đầu vào cuộc.

- Magmar, dùng Flame Burst (bão lửa bùng lên) tấn công đối phương!

- Magggg!!!!

Magmar hét lớn một tiếng, tiếp đó từ chiếc miệng mở vệt của mình phun ra một vòng xoáy lửa đỏ rực thật lớn lao về phía Exeggutor. Không chỉ vậy, nhờ có sự giúp đỡ của hoàn cảnh xung quanh, tuyệt chiêu Flame Burst này càng rồi xa vị trí Magmar lại càng trương phình ra lớn hơn. Hiện tại nó thật sự đã trở thành cơn bão lửa che kín bầu trời đổ sập lên người Exeggutor.

- Exeggutor! Exeggutor!

Cũng không cần Black ra lệnh, Exeggutor đã bắt đầu cuộc hành trình trên nhảy dưới né để tránh đòn. Tuy rằng không thể làm tới hoàn toàn không hề

thương tích gì khi né tránh chiêu Flame Burst kia nhưng muốn lựa chọn dùng thương tổn nhỏ nhất để vượt qua nó cũng không phải là không thể.

Nói chung cũng bởi vì đối phương để cho đòn đánh quá mức phân tán trên diện tích lớn nên Exeggutor hoàn toàn có thể chọn những khoảng trống lực sát thương không quá mạnh mà nhảy băng qua. Tuy nhiên này cũng là một trong những tính toán của đối thủ. Dù sao vết thương nhỏ cũng là vết thương. Góp gió thành bão, cứ thế mãi nếu như không có cách thay đổi tình thế sợ rằng Exeggutor cứ như vậy bị Magmar đốt tới chết cũng không biết chừng.

Đối thủ có lẽ sợ đòn đánh tập trung lại uy lực tuy lớn nhưng quá dễ dàng né tránh nên mới lựa chọn biện pháp ngược lại như vậy, vừa hiệu quả vừa an toàn, lại có thể ép đối thủ chủ động ra tay để tìm kiếm sở hở trong đó.

Black giờ mồ hôi đầy đầu.

...

Kết thúc chương 201.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 202: Đối thủ khó chơi!

Black giờ mồ hôi đầy đầu không phải là vì quá lo lắng trận đấu mà thật ra là vì hoàn cảnh xung quanh quá nóng rồi...

Oke! Thú thật là cậu chàng quả thật có chút không ngờ tới mới ván đấu đầu tiên mà mình đã gặp phải khó khăn không nhỏ như vậy. Này tuy rằng có một phần nguyên nhân đối thủ trước đó đã tìm hiểu kỹ càng tư liệu của cậu, Magmar thuộc tính lại quá khắc chế Exeggutor, đối phương rất tinh táo, rất khó chơi, bản thân cậu thật ra là thói quen sử dụng nhiều pokemon phối hợp chiến đấu cùng lúc hơn là đơn độc chiến đấu như bây giờ... v v.

Nói tới trước kia trừ mấy lần đối chiến cùng Brook ở Pewter, cùng Misty ở Cerulean, cùng Red trên đường tới Lavender, cùng Erica, Green ở Celadon... Cậu thật đúng là không mấy khi tham gia các trận chiến đấu quy củ như hiện tại. Dù cho trước khi vào tới vòng bảng này cậu cũng đã trải qua không ít trận đấu khó khăn ở vòng loại nhưng...

Được rồi! Hiện tại là lúc cần tập trung tìm cách lấy lại thế chủ động mới đúng!

Cậu đang suy nghĩ...

...

- Exeggutor, Psyshock (đòn tâm linh)!

- Exeggutorrrr!!!!

Nhấn nhện lấy cảm giác khô nóng khó chịu trong người, Exeggutor theo mệnh lệnh Black nêu ra bắt đầu đợt phản công của mình. Một đòn tâm linh đánh thẳng về phía đối phương không chút khoan nhượng!

Hiệu quả cũng không tồi. Dù cho từ bên ngoài quan sát sẽ cảm thấy trận đấu có vẻ không được đẹp mắt cho lắm nhưng hiển nhiên cả hai huấn luyện viên đều không để ý nhiều đến mấy vấn đề này. Hai bên đều rất thực dụng, coi chiến thắng là trên hết. Và bởi vậy Black hiển nhiên sẽ không bỏ lỡ thời cơ mình vừa giành được.

- Exeggutor tiến lên!!!

Nhân lúc Magmar còn đang bị ảnh hưởng bởi đòn đánh Psyshock vừa rồi Exeggutor lập tức dùng tốc độ thật nhanh của mình lao đầu về phía đối thủ. Black sẽ không quên lấy kế hoạch hoàn mỹ vốn có ban đầu của mình. Bởi vậy bỏ qua cái nhìn nghi hoặc hay bất ngờ của tất cả mọi người, cậu chàng mạnh mẽ ra lệnh Exeggutor tiến lên. Dù cho làm như vậy cũng đồng nghĩa với việc giúp pokemon của đối thủ- Magmar gia tăng độ chuẩn xác trong các đòn đánh hệ lửa kế tiếp nó phóng ra.

- Đến hay lắm! Magmar, mạnh nhất Fire Blast (Đại tự bạo)!

Tất nhiên là đối thủ của cậu chàng sẽ không bỏ lỡ cơ hội trời cho như vậy, một đòn tuyệt chiêu uy lực lớn nhất hệ lửa mà Magmar có thể sử dụng được đối thủ ngay lập tức bung ra. Nếu mà trúng đòn này thì Exeggutor coi như không chết cũng phải bị lột mất một lớp da! Dù vậy tên Roger kia vẫn vẻ mặt thản trọng lắm. Dù sao đối thủ của hắn trình độ cũng không kém, chỉ sợ biến hiện như vậy có khi lại là một cái bẫy đang được bày ra cũng không biết chừng. Trong chiến đấu thì điều gì cũng có thể xảy ra! Chính hắn cũng thật tò mò đối phương đây là muốn làm trò gì???

...

Roger đoán không sai. Cho Exeggutor lao lên như vậy tuy rằng nguy hiểm trùng trùng nhưng Black cũng không phải không có chút nào nắm chắc trong tay. Chính xác hơn là đã nắm chắc chắc khoảng tám, chín mươi phần trăm Exeggutor có thể an toàn vượt qua chiêu Fire Blast ghê người kia. Và như vậy là quá đủ để đánh cược một keo rồi. Bởi lẽ...

- Exeggutor dùng Skill Swap (kỹ năng trao đổi)!

Đúng vậy! Chính là để cho Exeggutor dùng Skill Swap trao đổi abilities (đặc tính) với Magmar là có thể dễ dàng thoát qua chiêu Fire Blast (đại tự bạo) kia. Không nói tới chi tiết tỉ mỉ như việc tốc độ Exeggutor đột nhiên giảm một nửa khi nó mất đi abilities (đặc tính) vốn có Chlorophyll (quang hợp) của mình. Không còn Chlorophyll thì việc kết hợp đặc tính này với Sunny Day để tăng gấp đôi tốc độ khi trước cũng sẽ biến mất. Và này sẽ khiến cho vì dự đoán tốc độ sai lầm mà đòn đánh của Magmar trở nên không chính xác.

Mà mà... nói trên chỉ là chuyện nhỏ. Quan trọng là việc trao đổi nhận lấy đặc tính Flame Body (dẫn lửa) nếu thuận lợi, Exeggutor hoàn toàn có thể đơn giản bằng qua tuyệt chiêu Fire Blast (đại tự bạo) khủng bố kia một cách nhẹ nhàng mà không hề hấn gì. Tiếp đó chỉ cần một chiêu Solar Beam và... Bùm!!! Chiến thắng sẽ thuộc về cậu!

Chỉ cần...

Abilities (đặc tính) của Magmar đúng là Flame Body (dẫn lửa)!!!

Ấy vậy mà Black đột nhiên có chút cảm giác chẳng lành...

- Àmm...!!!

- Cái gì...???

Không giống như tưởng tượng nhẽ nhồm lao qua con bão lửa, Black giờ mắt trừng trừng nhìn thấy Exeggutor thân hình va vào chiêu Fire Blast kia rồi lại như tên lửa đạn đạo bay bật ngược trở lại phía sau. Một tiếng nổ lớn thật to cứ thể vang lên tuyên cáo phá nát kế hoạch hoàn hảo của cậu. Thân thể Exeggutor hiện tại đã bầm dập, vết thương khắp mình nhìn mà đã thấy rợn cả người.

Khốn kiếp! Magmar lẽ nào không phải đặc tính là Flame Body (dẫn lửa) hay sao?

Phải biết lần đó trận chiến thu phục Exeggutor và Exeggcute, cậu từng ra lệnh cho Ponyta dùng lửa thiêu đốt Exeggutor vậy mà sau khi nó sử dụng chiêu Skill Swap kia thì ngọn lửa đối với Exeggutor đã trở thành hoàn toàn vô dụng. Cậu và đám pokemon còn bị hai con pokemon Exeggutor và Exeggcute đuổi chạy tán loạn trong rừng cây đây này!!!

Hiện tại lại là thế quái nào?

Luôn cảm giác cậu giống như tên ngốc mệnh lệnh cho Exeggutor tự lao đầu vào lửa vậy!!!

Thật xấu hổ chết người rồi!!! Black giờ về mặt quả thật buồn bực vô cùng. Trên khán đài mọi người cũng trợn mắt há hốc mồm trước pha mệnh lệnh tự tử của cậu chàng dành cho Exeggutor.

Mềm! Chẳng lẽ hai tên này định thông đồng dàn xếp tí số với nhau hay sao. Dàn xếp cũng quá nghiệp dư đi!!!

Đám khán giả đã bắt đầu nhón nhao bàn tán~

...

Trên sân đấu...

Buồn bực ngán ngẫm trong giây lát, Black thái độ cuối cùng cũng coi như trở lại bình thường. Nói tới trước khi cho Exeggutor sử dụng chiêu kia cậu cũng đã nói rõ ràng rồi thôi. Khả năng Exeggutor an toàn vượt qua chiêu Fire Blast nói tới cũng chỉ đạt tám, chín mươi phần trăm mà không phải là tuyệt đối. Đây dù sao cũng là một lần đánh cược. Chỉ là tỷ lệ thắng vốn dĩ rất... rất lớn mà thôi!!!

Trường hợp xui xẻo còn lại chính là con Magmar kia đặc tính không phải phổ thông Magmar thường có đặc tính Flame Body (dẫn lửa) mà là thuộc lại hiếm có, đặc tính ẩn Vital Spirit (sức sống) có tác dụng giúp nó không bị gây ngủ bởi bất kì yếu tố bên ngoài nào trong khi chiến đấu như phấn ngủ, thôn miên...v.v. Hiển nhiên đặc tính này không thể giúp Exeggutor băng qua biển lửa!!!

Nói chung trao đổi sai đặc tính chính là nguyên nhân chính dẫn tới việc Exeggutor u người sau pha hùng hổ lao đầu vào lửa kia. Cũng may đặc tính thay đổi cũng không phải không có chút tác dụng gì. Nó ít nhất cũng khiến cho tốc độ của Exeggutor đột nhiên giảm xuống một nửa khiến nó tránh thoát được phần nào việc chính diện va chạm vào chiêu Fire Blast kia. Có điều...

Ván đấu này Exeggutor hiển nhiên là không thể tham gia được nữa.

Black rút cục vẫn là thất bại rồi!

Haizzz! Coi như là có chơi có chịu đi. Ai bảo tên Magmar kia lại là đặc tính ẩn rất hiếm gặp cơ chứ. Cũng thật là xui xẻo mà!!!! Giờ chỉ còn cách lấy lại lợi thế ở ván đấu thứ hai thôi! Cuộc chơi vẫn còn dài dài~

Than thở xong, Black ánh mắt trở nên sắc lẹm!!! Cậu không thể mắc thêm bất kì sai lầm nào nữa!

...

- Xuất hiện đi Rhyhorn!!!

- Rhyhornnnnn!!!!

Ván trước đối phương lợi dụng việc khắc chế đặc tính mà được lợi không nhỏ, Black quyết định ván này gây ông đập lưng ông một phen. Với song đặc tính Ground (mặt đất) Rock (đá) đều khắc chế hệ Fire (lửa), Rhyhorn quả thật là trời sinh khắc tính của Magmar! Tình thế hiện tại đã đảo ngược. Tất nhiên đây chỉ là tạm thời chưa đề cập tới việc đối phương đang dẫn trước tỉ số 1- 0 mà thôi.

Tâm trạng Black nói chung vẫn là không tốt đẹp cho lắm!

Cẩn thận khéo lại đừng chân ở bước này cũng không biết chừng! Cúp vô địch quả nhiên không phải dễ dàng đạt được như vậy!!!

...

Chuyện trên đời thường thường không như ý tám chín phần mười. Black vốn ý định dùng Rhyhorn thuộc tính khắc chế để đánh bại Magmar, khả năng đối phương hiển nhiên cũng không muốn cậu dễ dàng đạt được nguyện vọng.

Đối thủ thay đổi pokemon ra sân.

- Xuất hiện đi Lapras!!!

Một con pokemon có làn da trên lưng xanh thẫm và chiếc mai xù xì to lớn xuất hiện trên sân đấu. Một con Lapras song hệ thuộc tính Water (nước) và Ice (băng) ra sân. Hiển nhiên đối thủ muốn một lần nữa dùng có lợi thuộc tính để nghiền ép Black. Nhìn nụ cười trên mặt đối phương mà Black khó chịu vô cùng!!!

Mềm! Ai bảo cậu đánh cược thua đây. Một bước xây chân thành thiên cổ hên!!! Hiện tại cậu đúng là không có cách nào thay đổi cục diện này. Trừ khi có thể nghịch cảnh chiến thắng đối phương nếu không ván đấu tiếp theo tất nhiên đối phương lại có thể một lần nữa lựa chọn pokemon khắc chế pokemon của cậu.

Được rồi! Ta cũng không phải là huấn luyện viên bình thường dễ gặp thuộc tể khắc chế là nhất định sẽ thua!

Đã đến lúc cho đối thủ biết bản lĩnh thật sự của mình.

Ván đấu thứ hai giờ chính thức bắt đầu!

Rhyhorn vs Lapras.

...

Lapras là một loài pokemon hiện có tên trong danh sách các loài pokemon có nguy cơ bị tuyệt chủng. Lapras trong tự nhiên hiếm khi chiến đấu nên trước kia thường dễ dàng bị bắt là nguyên nhân chính khiến số lượng của chúng hiện nay đã giảm đi thật nhiều. Không nghĩ tới đối thủ lần này của Black lại có được một con Lapras bên người.

Theo lời đồn mỗi một con Lapras đều có một trái tim dịu dàng và nhân hậu. Nó sở hữu một trí thông minh cao thậm chí có thể đọc hiểu được tâm trí của con người. Nó thích chõ người vượt biển, tắm mai trên lưng nhìn xù xì thế kia nhưng thật ra mềm mại êm ái còn hơn cả những tấm đệm tối tân nhất nếu như bạn được ngồi lên trên nó. Lapras tiếng hát trong trẻo kì ảo có thể gây mê hoặc đối thủ, thường thì nó cất tiếng hát mỗi khi có tâm trạng tốt.

...

Kết thúc chương 202.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 203: Trận chiến của Rhyhorn

Trên sân đấu, Roger vừa gọi ra Lapras liền cướp lấy ra lệnh trước...

- Lapras, sử dụng Rain Dance (vũ điệu cầu mưa)!

Hai chân trước vỗ vỗ vào nhau, thân hình di chuyển xoay tròn xoay tròn theo một vũ điệu kì lạ, Lapras bắt đầu kêu gọi một cơn mưa ngay trên võ đài. Con mưa sẽ xóa sạch đi dấu vết còn sót lại từ chiến trường trận đấu giữa Magmar và Exeggutor. Một chiến trường đầy lửa không có lợi cho pokemon song hệ Water (nước), Ice (băng) như Lapras. Và Black hiển nhiên sẽ không để cho đối phương dễ dàng thực hiện được điều đó.

- Tiến lên đi Rhyhorn!!!

Rhyhorn hùng hục lao về phía trước!.

Chiến đấu pokemon trong thực tế không phải đơn giản chỉ là việc hai bên huấn luyện viên lần lượt ra lệnh cho pokemon của họ ra đòn gì, vào lúc nào... v v. Nó là một môn nghệ thuật cần người tham gia dày công tìm hiểu và nghiên cứu. Bất kì đòn đánh, tuyệt chiêu nào trong thực tế đều cần có thời gian cho pokemon chuẩn bị, thời gian đòn đánh di chuyển tới vị trí đối phương, thời gian cần thiết giữa các đòn... v v.

Bởi vì không phải cứ đối phương ra một đòn tức là pokemon của bản thân cũng có thể ra một đòn. Tất cả các chiến thuật một khi sử dụng đều cần huấn luyện viên tính toán chi li thời gian địa điểm... Đó là một công việc buồn tẻ nhưng không thể thiếu trong thi đấu với nhiều huấn luyện viên. Và đối với việc Lapras lựa chọn ở tại chỗ dùng Rain Dance (vũ điệu cầu mưa) cải tạo hoàn cảnh chiến đấu trở thành có lợi cho mình thì Black lựa chọn cho Rhyhorn tranh thủ thời gian áp sát đối phương.

Nên biết loài Rhyhorn tuy rằng trời sinh đã có một lớp giáp ngoài dày đặc bao bọc bảo vệ cơ thể, có một khung xương lớn còn cứng hơn xương người tới cả nghìn lần và một sức mạnh có thể nhẹ nhàng đánh bay cả một huấn luyện viên trưởng thành nhưng thật xui là chúng lại khuyết thiếu một chút trí thông minh. Rhyhorn tâm trí thật giống như một ca khúc nhạc thiếu nhi ngây thơ và ngây trong sáng vậy.

Bộ não nhỏ, trí tuệ không cao và bốn đôi chân quá ngắn khiến bạn khó lòng huấn luyện nổi Rhyhorn chạy thành hình rích rắc khi di chuyển. Nó chỉ có thể chạy thẳng theo một hướng. Chúng thường chạy... chạy... chạy và quên mất hết mọi điều, quên cả lý do tại sao chạy và có lẽ chỉ nhớ ra khi đâm đầu vào một thứ gì đó vật cản trên đường. Rhyhorn có thể chạy mãi chạy mãi cho đến khi chúng ngủ thiếp đi thì thôi. Nó thậm chí có thể đâm xuyên qua cả một tấm thép vật cản mà vẫn không hề quan tâm, tiếp tục chạy và có lẽ phải tới ngày hôm sau nó mới chợt cảm thấy đau.

Và cũng chính vì Rhyhorn di chuyển đơn giản như vậy nên đối thủ thường rất dễ dàng dự đoán ra vị trí của Rhyhorn khi nó di chuyển. Đối với Black hiện tại mà nói, nếu không nhanh chóng thu hẹp khoảng cách, đón lấy sau đó Lapras thật đúng có khả năng từng đòn từng đòn Water Gun (súng nước) dội lên đầu Rhyhorn mà nó cũng không thể làm sao tránh né cũng không biết chừng. Và chuyện như vậy cậu tất nhiên sẽ không để cho nó xảy ra!

...

Mưa thật nhanh bắt đầu rơi trên sân, nước mưa dập tắt đi đã từng hùng hục lửa do Magmar tạo ra. Đối thủ có lẽ rất thích chậm rãi xây dựng lợi thế mọi mặt cho mình trong chiến đấu.

Mềm! Cảm giác như đang thi đấu với một ông già vậy! Chẳng có tí bùng nổ nào của một người tuổi trẻ cả. Tâm trạng hơi cầu nhàu tự tiêu khiển, Black tinh thần chợt rung lên khi Rhyhorn đã tiến gần về phía đối phương.

Thật tốt! Dù cho mưa có rơi trên khắp sân cậu hiện tại cũng không sợ. Dù sao Rhyhorn vị trí cũng đã rất sát nơi đứng của đối phương rồi. Hiện tại tranh thủ lúc đối phương vừa hoàn thành Rain Dance (vũ điệu cầu mưa) cậu thậm chí có thể cướp lấy tấn công trước.

- Rhyhorn! Dùng Horn Attack (loạn đột)

Một cú húc mạnh lao về phía đối phương!

- Lapppp!!!!

Lapras miêng hét lên một tiếng kêu đau đớn. Đòn đánh của Rhyhorn đâm mạnh lên người khiến nó chịu phải vết thương không nhỏ. Tốc độ ra đòn của Rhyhorn bất ngờ vượt quá dự đoán của cả hai bên huấn luyện viên. Black thật bất ngờ khi Rhyhorn lại có thể ra đòn nhanh như thế. Thậm chí đối thủ còn chưa kịp phản ứng thì Rhyhorn đòn đánh đã tấn công trúng Lapras rồi.

Này chẳng lẽ cũng là thành quả huấn luyện của tên Giovanni kia??? Nói vậy năng lực của đối phương cũng thật là đáng sợ, chỉ một tuần thời gian cũng đã khiến Rhyhorn mạnh lên như vậy!!!

- Lapras! Nhanh rời xa đối phương! Mau dùng Mist (sương mù)!

Đối thủ của cậu chàng, tên Roger kia vội vàng hét lên. Tiếng hét kia cũng làm đánh thức lại tinh thần của Black. Hiện tại cũng không phải lúc cậu có thể suy nghĩ linh tinh những chuyện khác.

- Hắc! Nói dễ hơn làm!

- Rhyhorn! Liên hoàn Horn Attack (loạn đột)!

- Rhyhornnn!!!!

Dù cho mưa rơi xuống khiến tốc độ Lapras tăng nhiều cũng không tránh khỏi việc nó dính lấy thêm vài đòn của Rhyhorn lên người. Tuy nhiên bởi vì việc

nước mưa đang không ngừng trung hòa các nơi ngọn lửa trên sân tạo thành hơi nước không ngừng bay lên cùng với Lapras phun ra tuyết chiều Mist (sương mù) khiến sương trắng thật nhanh thật nhanh liền lan tràn khắp sân. Đây làm cho Rhyhorn vì vậy liền ngay lập tức mất dấu mục tiêu và đòn đánh liền hoàn cũng vì vậy bị buộc phải kết thúc. Có điều...

Black nụ cười trên khóe miệng giờ đã không tìm được gương gương lên.

- Rhyhorn dùng Earthquake (động đất)!

- Rhyhorn!!!!

- Âm... âm... âm...!!!

- Cái gì...???

Theo một tiếng kêu vang trời và âm thanh nứt vỡ không ngừng nổi lên, mặt đất bị Rhyhorn dùng đòn Earthquake làm rung lên bần bật. Tiếng kêu đau của Lapras cũng vang lên thấy rõ.

Đối phương giờ về mặt vô cùng bất ngờ khi chứng kiến Rhyhorn có thể sử dụng Earthquake để dò tìm vị trí của Lapras. Phải biết chiêu này hầu như chính là một trong những chiêu mạnh và khó học nhất của hệ Ground (mặt đất). Thật khó có thể tin khi một con Rhyhorn lại có thể học được nó. Thường thì không phải đợi đến khi tiến hóa thành Rhydon mới có thể học được sao không? Roger biểu thị thế giới thay đổi quá điên cuồng. Cuộc sống của người trẻ tuổi bây giờ cậu đã thật sự không thể hiểu!!!

- Tuyệt lắm Rhyhorn! Một lần nữa dùng Horn Attack (loạn đột)!

Đúng như Roger suy nghĩ, Black đúng là không có khả năng huấn luyện Rhyhorn học được chiêu Earthquake. Trước kia cậu cố gắng mãi cộng với sở tay kinh nghiệm của ông Fuji cũng chỉ làm Rhyhorn học được cách cho mặt đất rung rung một chút là cùng, muốn gây sát thương cho đối thủ vẫn là còn mơ đi. Khả năng cậu không làm được nhưng không có nghĩa là bậc thầy pokemon hệ Ground (mặt đất) như Giovanni cũng không làm được.

Phải biết rằng trên thế giới này có một thứ gọi là Hm (hidden machine- máy dạy kỹ năng ẩn) có thể truyền dạy tuyệt chiêu cho pokemon như đã từng nói tới. Thậm chí những chiêu thức khác hệ thuộc tính pokemon còn có thể qua sử dụng Hm học được thì một chiêu Earthquake đối với đã có sơ bộ nắm giữ như Rhyhorn thật đúng là không khó khăn gì.

Mà mà... hiện tại trước hết quan trọng nhất là triệt để đánh bại đối thủ cái đã. Nên biết tỉ số hiện tại vẫn là 1- 0 nghiêng về đối phương đây này.

- Lapras dùng Water Gun (súng nước) đáp trả lại!!!

Nhận thấy đánh du kích thất bại, Roger liền thay đổi chiến thuật cho Lapras trực diện tấn công đối phương, thậm chí ván đấu này thua cũng không sao cả, chỉ cần tiêu hao thật nhiều thể lực của Rhyhorn thì hẳn vẫn đã rất có lợi. Ai bảo ván đầu tiên người nào đó quá chắc mẫm khi cho pokemon đâm đầu vào lửa tự tử không đâu. Nói tới tuy rằng đã tham gia một ván đấu nhưng Magmar của bên Roger thể lực thật đúng là không hao tổn đi bao nhiêu. Lợi thế vẫn còn đang nghiêng rất nhiều về phía Roger đây.

Đối với việc Lapras dùng Water Gun (súng nước) tiêu hao thể lực của Rhyhorn, Black chỉ có thể biểu thị không có cách nào. Earthquake (động đất) tuy mạnh nhưng muốn sử dụng nó liên tục cũng yêu cầu không ít sức mạnh và hơn hết là thời gian giữa hai lần Earthquake ra đòn hạn chế cũng không phải là ngắn.

Hiển nhiên Black cũng không muốn Rhyhorn ngần ngại đứng đó trở thành bia bắn cho Lapras trong khi chờ đợi đến khi có thể dùng đòn Earthquake lần sau. Cậu lựa chọn cho Rhyhorn tấn công tiêu diệt luôn đối thủ! Và ít nhất kết cục sau đó cũng không phải quá mức hồng hỷ! Rhyhorn đành phải một đòn Water Gun (súng nước) mạnh mẽ giáng lên người có điều phía bên kia Lapras cũng đã chính thức tuyên bố rời khỏi sân đấu.

Tỷ số giờ đã trở về 1- 1.

Dù rằng ưu thế vẫn đang thuộc về phía đối phương.

Giờ là lúc chờ đợi đối thủ tung ra pokemon thứ ba hay là sử dụng Magmar tràn đầy thể lực nhưng gặp hạn chế thuộc tính ra đối đầu với Rhyhorn. Black ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía đối thủ.

Sân đấu giờ trở nên tĩnh lặng!

...

Người ta vẫn thường có câu “giang sơn dễ đổi bản tính khó dời”. Câu nói trên ứng với tình huống lúc này quả nhiên vô cùng hiệu nghiệm. Lúc trước qua hai ván đấu Black đã biết được đối thủ lần này của mình là một kẻ yêu thích xây dựng lợi thế cho bản thân hết mức trong chiến đấu. Vì vậy hiển nhiên đối phương sẽ không lựa chọn Magmar bị khắc chế thuộc tính rất ham dự ván đấu tiếp theo. Hẳn vì vậy quyết định tung ra con pokemon mới! Pokemon thứ ba, cũng là lượt lựa chọn cuối cùng trong trận đấu.

- Tớ chọn cậu, Gyarados!!!

- G ràooooo!!!!

Một con Gyarados thân hình khổng lồ xuất hiện trên sân đấu. Hiển nhiên thuộc tính hệ Water (nước) của nó cũng trở thành một kẻ rất khó chơi đối với Rhyhorn.

...

Nhìn đối thủ lựa chọn Gyarados thuộc tính vô cùng khắc chế Rhyhorn mà Black không nhịn được cười cười. Tên kia cũng thật là...

Chẳng lẽ hắn ta không biết hiện tại chính hắn mới là người tung ra pokemon trước hay sao. Chẳng lẽ còn muốn Black tự mình làm khó cho mình, dùng Rhyhorn chống lại Gyarados. Này nếu là trong thực chiến sinh tử ngoài đời thực cậu sẽ không có bất kì ngần ngại, có điều hiển nhiên không phải là lúc này. Bối thế cho nên...

- Quay về đi Rhyhorn!

Dùng pokeball thu hồi lại Rhyhorn cho nó nghỉ ngơi dưỡng sức, tiếp đó nếu là trận chiến đối với Gyarados...

- Tiến lên nào Pikachu!!!

- Pika!!!

Một con Pikachu lanh lợi xuất hiện trên sân đấu. Đối đầu với nó lúc này là Gyarados khổng lồ lớn gấp vô số lần. Tiếp đó hẳn sẽ là một cuộc chiến đấu rất thú vị đây!!!

Ván đấu thứ ba giờ đã bắt đầu!!

Pikachu vs Gyarados!

...

Kết thúc chương 203.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 204: Ganh đua cao thấp

Gyarados, dạng tiến hóa của Magikarp trong tự nhiên, một con pokemon nổi tiếng với sự hung hăng và tàn bạo của mình. Con thịnh nộ của nó có thể kéo dài hàng tháng và được cho rằng có năng lực hủy diệt cả một thành phố trong con giận dữ của mình. Gần đây thậm chí có công trình nghiên cứu khoa học mới không chính thức chỉ ra rằng trong quá trình Magikarp tiến hóa thành Gyarados, các tế bào não của nó đã trải qua một sự biến đổi cấu trúc nào đó. Chính sự biến đổi này là nguyên nhân cho bản tính hung hăng hiếu chiến vốn có của Gyarados.

- G raaaao!!!!

- Ầm...!

- Pika!... Pika...!!!!

Gyarados vừa ra sân liền con mắt đỏ ngầu tung một đòn Hyper Beam (tia hủy diệt) lao thẳng về phía Pikachu. Dù chỉ là qua quét tụ lực nhưng đòn Hyper Beam (tia hủy diệt) của Gyarados cũng khiến nền đất nơi nó va chạm nổ tung hình thành hố sâu. Cả Pikachu và Black thấy vậy cũng không khỏi đồng thời lau một cái mồ hôi hột. Con Gyarados này của đối phương có vẻ như rất mạnh đại bộ đáng. Có khi là pokemon chủ lực cũng không biết chừng!

- G raaaao...!

Thấy đối thủ vậy mà né tránh được đòn đánh của mình, Gyarados vẻ mặt giờ hầm hầm đe dọa nhìn về phía Pikachu.

- Pika...Pi!

Pikachu sợ run!

Black nhìn thấy tình cảnh trên sân như vậy...

Ván đấu này nói vậy sẽ rất khó nhằn đây!!! Cậu chàng tỉnh thần vì vậy tập trung cao độ lại. May mà khi này cậu cũng không có tự đại muốn dùng

Rhyhorn chống lại Gyarados. Nếu không hiển nhiên là tỷ lệ thua vượt quá nhiều hơn thắng.

...

Phía bên kia...

Roger hiện tại quả thực rất buồn bực thấu.

Này chỉ bởi vì một chút sai lầm tính toán trong ván đấu trước của Lapras khiến tình thế vốn đang tràn đầy tốt đẹp giờ trở thành đầy bấp bênh nguy hiểm. Roger năm nay đã 19 tuổi rồi. Nếu như lần này giải Pokemon League anh vẫn còn không đạt được cúp vô địch thì lần sau nếu tham gia vậy ít nhất cũng đã là ở độ tuổi 23. Và theo lời đồn đãi thì dường như từ xưa tới nay chưa từng có nhà vô địch nào của Pokemon League có độ tuổi vượt trên hai mươi cả. Đối với những thí sinh có tuổi đời trên hai mươi mà nói, chuyện này quả thật là một lời nguyền chứa đầy hắc ám.

Tất nhiên Roger cũng không muốn tự mình xuất lực kiểm tra tính xác thực của lời nguyền ấy. Mục tiêu của anh hiện tại là chức vô địch không thể nghỉ ngơi! Nên biết bốn năm trước đây, lần đầu tiên Roger tham gia Pokemon League cũng đã lọt được vào top 16 mạnh. Nếu như không phải một chút sai lầm nhỏ xảy ra thì anh đã giành được tấm vé vào trận bán kết sau đó rồi.

Quan trọng nhất là đối thủ phút cuối loại anh chàng ra khỏi vòng bảng kia cũng chính là người giành chức vô địch trong giải thi đấu năm đó. Roger vẫn luôn cho rằng nếu như mình may mắn hơn một chút, không mắc phải sai lầm nhỏ kia, nói vậy có khi bốn năm trước chức vô địch cũng đã thuộc về anh rồi. Phải biết người đoạt chức vô địch năm đó khi chiến đấu với Roger cũng chỉ là cân tài ngang sức mà thôi! Tất nhiên cả hai bên khi đó đều giấu đi một ít át chủ bài để giành cho trận chung kết thì tạm thời không nói tới!

Nói chung cũng vì trận thua kia mà bốn năm nay Roger đặc biệt huấn luyện cho bản thân mình tăng thêm năng lực dự phán tình huống. Anh có thể căn chỉnh vô cùng chuẩn xác thời gian khi ra mệnh lệnh cho pokemon giúp pokemon của anh có thể né tránh đòn tấn công của đối thủ ngay sát khi đòn tấn công của đối phương vừa tới gần. Sau đó tất nhiên là pokemon của anh sẽ chiếm được lợi thế to lớn khi phản công. Anh gọi năng lực này là “Cực hạn không chế”.

Khả năng thật không ngờ chính cái năng lực anh mất công tập luyện bốn năm này là khởi nguồn cho tình huống thất bại trong ván đấu trước của Lapras. Con Rhyhorn của đối phương khi đó đột nhiên bạo nổi ra đòn nhanh hơn nhiều so với dự đoán của anh. Cũng vì vậy vốn dĩ tính toán chi li kế hoạch liên biến trở thành sơ hở trăm chỗ. Lapras cũng vì không kịp né tránh mà dẫn tới thế cực càn về sau càng kém. Cuối cùng kết quả là Roger thất bại trong ván đấu thứ hai.

Này chẳng lẽ đều đổ lỗi lên cho năng lực “Cực hạn không chế” anh nghiên cứu bấy năm nay hay sao???

Haizzz! Tất nhiên là chỉ có thể trách anh học nghệ còn chưa tinh thôi chứ còn biết làm thế nào.

Luôn cảm giác lịch sử đang lặp lại bộ dáng!!!

Trong lòng hiện tuy rằng có chút bất an có điều Roger tinh thần vẫn đang tập trung toàn lực vào phân tích tình thế.

Hiện tại trên bầu trời mưa vẫn đang rơi. Đây là hậu quả để lại sau ván đấu của Lapras và Rhyhorn. Nói đúng hơn là kết quả còn sót lại từ chiêu Rain Dance (vũ điệu cầu mưa) của Lapras khi trước. Nền sân thi đấu cũng vì vậy mà trở nên ẩm ướt nhớt nhát hơn nhiều. Tình thế này có lợi mà cũng có hại.

Lợi thế là Gyarados trong hoàn cảnh này tốc độ tăng cao hơn, các đòn đánh hệ Water (nước) của nó uy lực cũng mạnh hơn. Tệ hại là đối phương là pokemon hệ Electric (điện). Dùng đòn hệ Water (nước) với đối thủ không phải là một ý kiến hay gì vì vậy lợi thế của Gyarados biến trở thành chỉ còn tăng lên tốc độ mà thôi. Ấy là chưa nói tới các tuyệt chiêu hệ Electric (điện) trong môi trường ẩm ướt này uy lực cũng như khả năng lan truyền mạnh và nhanh hơn nhiều. Cộng thêm với việc Gyarados thuộc tính bị Pikachu khắc chế... Ván đấu này nói tới phân thắng vẫn là nghiêng về bên Pikachu nhiều hơn.

Tất nhiên đó chỉ là trên lý thuyết mà thôi. Thực tế một kẻ suốt nửa giành chức vô địch như Roger hiển nhiên cũng không phải đơn giản một cái thuộc tính bị khắc chế là có thể đánh bại.

Tất cả tính toán được anh chàng suy nghĩ vòng vo thật nhanh trong đầu. Cũng may tốc độ suy nghĩ khi chiến đấu của con người ở thế giới này quả thực rất nhanh. Này có thể coi thành năng lực đặc biệt của con người ở nơi này ấy chứ. Tóm lại Gyarados vừa được tung ra sân mấy giây thì Roger cũng đã tính toán được hoàn thiện chiến thuật cho mình.

Anh ta ra mệnh lệnh trước.

- Gyarados dùng Bounce (long quyền phong)

- G ràooooo!!!!

Theo một tiếng gầm lớn vang lên, cơ thể Gyarados như một sợi dây thừng dựng thẳng đứng điên cuồng tự xoay tròn mình trên không trung. Tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh. Gió bắt đầu thổi vù vù xung quanh cơ thể Gyarados. Nhìn từ bên ngoài có vẻ hoành tráng lắm.

Phía bên kia...

Black không hiểu lắm đối phương ý định làm cái gì, có điều cậu biết rõ mình lúc này đơn giản chỉ cần không cho đối phương thành công thực hiện ý định

là được rồi. Đối phương muốn làm việc gì vậy cậu sẽ phá hủy việc ấy!!!

- Pikachu, nhanh sử dụng Thunder Bolt (mười vạn volt) tấn công!!!

- Pika!

- Pi... ka... chu...!!!

- Xoẹt... xoẹt... xoẹt...!!!

Mệnh lệnh Black vừa đưa ra xong, Pikachu mất 2s để nạp đủ năng lượng cho đòn Thunder Bolt (mười vạn volt) và mất thêm 2s nữa để đòn đánh của nó bay tới chỗ Gyarados.

Thật tệ!!! Các tuyệt chiêu hệ điện thường vẫn là chậm chạp như vậy. Đến lúc này thì Black bằng mắt thường cũng có thể thấy rõ tuyệt chiêu của Gyarados là để làm cái gì rồi.

Một vòng xoáy gió bão mật mù đang bao phủ xung quanh cơ thể Gyarados!!!

- Đây là...!!!

Black ánh mắt ngạc nhiên nhìn về hình ảnh đang xảy ra trước mắt. Gyarados vậy mà có thể tạo ra cả một cơn xoáy bao bọc bảo vệ quanh cơ thể chỉ bằng mỗi việc xoay tròn. À... này tất nhiên phải có bí quyết gì khác trong đó chứ không đơn giản như nhìn từ bên ngoài như vậy đâu! Có điều năng lực của con Gyarados này quả nhiên rất mạnh đại.

Mà mà... quan trọng nhất hiện tại là có vẻ như cơn xoáy kia còn có tác dụng bảo vệ Gyarados khỏi bất kỳ đòn đánh hệ điện nào của Pikachu. Chính xác hơn là điện tích trong đòn đánh sẽ bị cơn xoáy xung quanh kia dẫn thẳng xuống dưới mặt đất. Và như vậy hậu quả tất nhiên là tuyệt chiêu hệ điện Pikachu phóng ra đều bị hóa giải từ bên ngoài. Gyarados chỉ cần giữ vững sự tồn tại của cơn xoáy quanh cơ thể là đã đứng ở vị trí bất bại. Các chiêu thức của Pikachu đối với nó đã vô dụng!!!

Dù sao ngoài tuyệt chiêu hệ điện có tính chất uy hiếp ra, Pikachu chỉ còn lại các chiêu thức cận chiến kích đấu. Hiện tại chưa nói tới việc so đấu cơ thể nhỏ nhoi của Pikachu thua thiệt quá nhiều khi so sánh với Gyarados khổng lồ, thể lực cũng kém nhiều không chỉ một chút. Chỉ riêng việc cơn xoáy kia cũng đã là một bức tường bảo vệ không thể xâm phạm, ngăn cách mọi đòn cận chiến Pikachu có thể thực hiện. Nói như vậy...

Giờ Pikachu chỉ có thể bị động chịu đòn rồi???

Không đúng!!!

Vẫn còn một cơ hội có thể lật lại thế cờ!!! Chỉ cần...

Black ánh mắt giờ sáng rực!

...

- Gyarados dùng Twister (cơn xoáy của rồng)!

Roger lớn tiếng ra lệnh cho Gyarados.

Tuy rằng có lớp tường gió bảo vệ mạnh mẽ khiến Gyarados đứng ở thế bất bại, khả năng cái gì cũng có cái giá của nó. Không chỉ việc hình thành và duy trì Bounce tiêu tốn không ít thể lực. Quan trọng nhất là Gyarados năng lực tấn công lúc này cũng vô cùng bị ảnh hưởng.

Bởi vì xung quanh cơ thể là một cơn xoáy khổng lồ mạnh mẽ, Gyarados hiện tại hiển nhiên không thể sử dụng các đòn tấn công hệ Water (nước) để phóng ra ngoài. Thân thể độ linh hoạt cũng gần như bằng không. Mà mà... dù sao đối đầu với pokemon hệ Electric (điện) lại nhỏ nhắn linh hoạt như Pikachu thì Gyarados linh hoạt cũng chẳng để làm gì và mấy tuyệt chiêu hệ Water (nước) kia tốt nhất là không nên sử dụng. Dù sao nước cũng dẫn điện không phải???

Tiểu nuôi nhất chủ yếu là trong tình trạng này Gyarados mất đi năng lực sử dụng Hyper Beam (tia hủy diệt), vốn là một trong những chiêu bài đặc trưng mạnh mẽ của Gyarados. Hiện tại Gyarados chiêu thức mạnh nhất có thể sử dụng tấn công là Twister (cơn xoáy của rồng) vì nó nhận được gia tăng uy lực từ cơn xoáy xung quanh cơ thể.

Chỉ thấy Gyarados được cơn xoáy nâng lên trời nổi bồng bềnh trên không trung. Miệng nó khẽ háp háy, tiếp đó là một cơn xoáy thật mạnh bão táp lao về phía Pikachu nơi xa xa.

- Pikachu mau tránh né!...

- Tiếp tục dùng Thunder Bolt (mười vạn volt) phản công!

Black vẻ mặt trầm ngâm ra lệnh.

- Pika!... Pika...! Pikachu...!!!

- Xoẹt... xoẹt... xoẹt...!

Thân thể linh hoạt giúp Pikachu dễ dàng thoát khỏi đòn đánh của Gyarados, không chỉ vậy nó còn có thời gian để xuất ra đòn đánh trả. Dù cho đòn đánh của nó có vẻ như không gây được tí tổn hại gì cho đối phương.

- Còn muốn né tránh???

- Hừ! Thật là quá coi thường sức mạnh của Gyarados rồi!!!

- Gyarados! Chúng ta áp sát lại. Liên hoàn Twister (con lốc của rồng)!

Theo mệnh lệnh của Roger đề ra, Gyarados thân mình mang theo cơn bão khổng lồ quanh thân dần dần áp sát về phía Pikachu. Từng đòn từng đòn Twister (con lốc của rồng) không ngừng bay ra ngoài. Gió bão thổi vù vù cây bay cả các vũng nước đọng trên mặt đất. Khung cảnh mưa gió bão bùng. Cảnh tượng trên sân giờ đồ sộ, hoành tráng vô cùng. Và hiển nhiên nguy hiểm đối với Pikachu cũng tăng lên gấp bội.

Gyarados đang áp sát!!!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205: Giăng co

- Pika... pika... Pika...pi!!!

- Âm...!

- Học...học...học...

Pikachu thở hồng hộc, cố gượng dậy lại một môi cơ thể sau pha né đòn của mình.

- Cậu không sao chứ Pikachu?

Black âm thanh lo lắng vọng tới.

- Pika!

- Tốt! Một lần nữa sử dụng Thunder Bolt (mười vạn volt).

- Pi...ka...chuuuu...!!!!!!

- Xoẹt... xoẹt... xoẹt... xoẹt...!!!!

Một dòng điện thật lớn bắn mạnh về phía Gyarados, có điều sau khi vượt qua muôn vàn lớp gió cản trở uy lực đã hoàn toàn biến mất. Gyarados ở bên trong bình yên vô sự, không chút mảy may thương tích.

- Vô ích thôi! Chiêu Bounce (long quyền phong) này mục đích vốn là để chống lại các pokemon hệ điện. Pikachu của cậu đã không có bất kì cơ hội nào chiến thắng!

- Bỏ cuộc đi! Dù cho thua cuộc đấu này ít nhất cậu vẫn còn cơ hội ở hai người phía sau. Nếu khiến cho Pikachu không thể tham gia các trận đấu kế tiếp vậy hi vọng của cậu sẽ càng trở nên nhỏ bé.

Roger về mặt thần nhiên nói chuyện. Black tất nhiên không biết đối phương đây là thật muốn tốt cho cậu hay là có kế hoạch riêng gì. Có điều dù thế nào đi nữa thì cậu cũng sẽ không từ bỏ.

- Một lần nữa Thunder Bolt (mười vạn volt)

- Pi... ka... chuuuu...!!!!

- Xoẹt... xoẹt... xoẹt... xoẹt...!!!!

Lại một lần nữa đòn đánh của Pikachu tiến hành vô ích có điều hiển nhiên Black vẫn không mảy may có ý định bỏ cuộc. Phía bên kia Roger giờ về mặt

đầy khó chịu nhìn về phía đối thủ.

Đáng ghét!

Cứ như vậy kéo dài có khi Gyarados kiệt sức trước cũng không biết chừng!!! Chiêu Bounce này anh chàng thật ra vẫn chưa hoàn toàn huấn luyện xong cho Gyarados, tốc độ di chuyển vì vậy thật sự có chút quá chậm chạp. Từ này đến giờ Pikachu lợi dụng tốc độ của nó đã chạy trốn không ít lần tuyệt cảnh Gyarados tạo ra.

Không đúng!!!

Anh cần phải thay đổi chiến thuật nhanh chóng kết thúc ván đấu này mới được. Nếu Gyarados mất quá nhiều thể lực để rồi không thể đánh bại Rhyhorn, như vậy...

Được lắm một chiêu kéo dài tình thế!

- Gyarados toàn lực sử dụng Bounce (long quyền phong)!!!

Thấy Gyarados vị trí cách Pikachu một khoảng nhất định Roger lần này liền thay đổi mệnh lệnh của mình. Gyarados nghe vậy cơ thể ngay sau đó lần nữa dừng đứng lên, nó bắt đầu theo chiều gió lốc xung quanh cực tốc xoay tròn. Từ trung tâm vị trí của Gyarados bắt đầu hình thành lên một cơn lốc khổng lồ không ngừng mở rộng diện tích ra xung quanh. Đối thủ hiển nhiên là muốn toàn diện kiểm soát vũ đài. Pikachu hiện tại đã không còn chỗ trốn.

- Muốn kết thúc ván đấu?

- Như vậy... Pikachu sử dụng Substitute (phân thân)!

Black ánh mắt sáng ngời ra lệnh. Pikachu theo mệnh lệnh của cậu thật nhanh từ một biến thành hai. Tuyệt chiêu phân thân thật nhanh hoàn tất. Dù vậy cả hai Pikachu cả bản chính lẫn bản sao cũng không thoát khỏi số phận bị lốc xoáy vòi rồng Gyarados tạo ra cuốn bay lên không trung.

- Chính là lúc này!

- Pikachu toàn lực sử dụng Thunder (sấm sét)!!!

Black đột nhiên lớn tiếng hét lên!

Chỉ thấy theo tiếng kêu của cậu vang lên, vốn đang thân thể quay cuồng trên không trung hai con Pikachu nắm lấy tay nhau toàn lực phóng thích tuyệt chiêu Thunder (sấm sét) mạnh nhất hệ điện.

- Vô ích! Long quyền phong Gyarados tạo ra sẽ vô hiệu hóa bất kì đòn đánh hệ điện nào!!!

Roger giọng quả quyết hô lên. Đây cũng là lần đầu tiên trong cả trận đấu hai người bọn họ trực tiếp nói chuyện với nhau. Đây nguyên do có lẽ cả hai đều hiểu mức độ quan trọng của ván đấu này tới kết quả chung cuộc đi. Phải biết rằng nếu Gyarados giành chiến thắng thì khả năng lớn nó có thể tiếp tục đánh bại Rhyhorn do đó giành lấy chiến thắng chung cuộc cho Roger. Ngược lại nếu chiến thắng thuộc về Pikachu, Black sẽ rất vui lòng cho Rhyhorn thử hành hạ bị khắc chế thuộc tính Magmar một lần.

- Thật vậy sao? Tiếc là chuyện sẽ không đơn giản như vậy!!!

- Ủng... ừng... ừng...

- Đây là...???

Roger ánh mắt co rút lại nhìn lên không trung. Nơi đó vậy mà đã xuất hiện một đám mây đen điện thật lớn. Tiếng điện giật loẹt xoẹt từ nơi nó vang lên khiến người ta tê dại cả da đầu.

- Uỳnh đoàng ... Uỳnh đoàng... Uỳnh đoàng...!!!!

- G récccc...!!!!!!

- Không!!!!... Gyarados!!!!

Roger đau lòng kêu lên, ánh mắt thật không thể tin khi nhìn thấy một tia lại một tia sét khổng lồ từ đám mây điện trên không trung kia đánh thẳng xuống phía bên dưới nơi trung tâm lốc xoáy. Tiếng kêu thảm thiết của Gyarados giờ vang lên khắp cả sân đấu.

- Hắc! Đây chính là mây tích điện do Pikachu mất thật nhiều công sức mới sáng tạo ra đấy. Trước đó tuyệt chiêu Bounce (long quyền phong) của Gyarados tạo ra rất tuyệt, nó có thể bảo vệ Gyarados không bị mây may thương tích từ các tuyệt chiêu hệ điện.

- Có điều trên thế giới này tất nhiên sẽ không có thứ gì là tuyệt đối. Đừng quên khi Gyarados không ngừng di chuyển đuổi theo tấn công Pikachu thì long quyền phong trên người nó cũng đang không ngừng hấp thu tích trữ lấy hơi nước trên mặt đất từ chiêu Rain Dance tạo ra trước đó. Cũng từ lúc này điện tích Pikachu phóng ra sẽ không còn là hoàn toàn vô ích nữa, một phần điện tích bị truyền xuống mặt đất nhưng một phần khác đều sẽ tích tụ ngay bên

ngoài cơ thể Gyarados.

- Chỉ cần Gyarados một khi hơi dừng lại sử dụng Bounce (long quyền phong) thì cũng là lúc đám điện tích khổng lồ này đổ ập lên người nó. Để thời gian càng lâu thì uy lực khi bộc phát lại càng mạnh. Hơn nữa hiện tại Pikachu đang toàn lực thôi động tuyệt chiêu Thunder (sấm sét) làm tuyết sắt cuối cùng...

- Hê hê... Thân thể khổng lồ lại bao bọc bởi một lớp điện tích dày đặc hấp dẫn. Này sét không đánh nó thì đánh ai! Ăn trọn đòn này Gyarados không chết cũng phải bị lột một lớp da!!!

Đúng như lời Black vừa nói, Gyarados không ngừng bị sét đánh mạnh lên người gây thương tích thật lớn, ngoài ra hiển nhiên còn làm gián đoạn chiêu Bounce (long quyền phong) do nó tạo ra. Tất nhiên lúc này không ít điện tích đã theo từng tia sét đánh lên người Gyarados nên hiện tại long quyền phong biến mất cũng không khiến Gyarados một lần nữa bị dòng điện bên trên hành hạ.

- Rầm...!!!!!!

- Gyarados!!!!

Gyarados ngã rầm xuống mặt đất bất tỉnh nhân sự. Roger vẻ mặt lo lắng chạy tới bên vị trí nó ngã xuống. Black thấy vậy cũng tương tự đi tới nơi Pikachu hạ xuống mặt đất. Nói vậy thôi chứ Pikachu vừa rồi bị siêu cấp long quyền phong của Gyarados hành hạ được không nhẹ. Lúc này tình trạng của nó hiển nhiên cũng không thể tham gia chiến đấu tiếp được. Ván này có thể nói là hai bên ai cũng không giành được chiến thắng. Kết quả chung cuộc vẫn còn phải chờ đợi lượt đấu cuối cùng của Rhyhorn và Magmar.

Gyarados được y tá Joy đưa ra bên ngoài điều trị. Pikachu của Black bất ngờ vẫn còn có thể đứng dậy. Tất nhiên chỉ là đứng dậy mà thôi. Muốn nó chiến đấu tiếp là chuyện không thể nào. Black vì thế liền đưa luôn nó cho y tá Joy nhờ cô nàng mang ra chăm sóc. Thi đấu ở đại hội không giống với thi đấu ở gym kết quả tính theo từng ván từng ván mà là bên nào pokemon tham gia chiến đấu hoàn toàn mất đi sức chiến đấu thì mới kết thúc. Bởi vậy tuy rằng Pikachu có thể đứng dậy, ván đấu thứ ba này chiến thắng tính ra thuộc về Black nhưng cậu và Roger vẫn cần phải tiến hành trận đấu sau cùng.

Rhyhorn vs Magmar!

Người giành chiến thắng ván đấu cuối cùng này mới là người giành được chiến thắng chung cuộc.

Sau giây phút gián đoạn vì đưa Gyarados ra bên ngoài, hai tia sáng lóe lên từ hai quả pokeball, Rhyhorn - Magmar giờ đã xuất hiện trên sân. Ánh mắt chúng nhìn nhau hùng hục lửa!!!

- Rhyhorn Earthquake (động đất)!!!

- Magmar Fire Blast (đại tự bạo)!!!

Thật nhanh!!!

Ngay khi Rhyhorn và Magmar vừa xuất hiện hai huấn luyện viên của chúng đã lập tức ra lệnh tấn công phù đầu.

- Rhyhornnnn!!!!

- Maggggg!!!!

- Rầm...rầm...rầmmm...

- Uỳnhhh...!!!!

Có lẽ là do Hm (hidden Machine- máy học tập kỹ năng ẩn) truyền dạy Earthquake (động đất) của Rhyhorn chất lượng rất cao, ít nhất đòn Earthquake của nó vậy mà có thể thật nhanh hoàn thành, đồng thời cũng gây rắc rối không nhỏ cho việc ra đòn của Magmar. Tuyệt chiêu Fire Blast (đại tự bạo) kia bị làm chệch hướng bay thẳng lên trời. Đại chiêu Fire Blast (đại tự bạo) bây giờ lại trở thành một khối pháo hoa lửa đỏ nhìn hết sức chậm chạp.

- Rhyhorn dùng Rock Blast (ném đá)!

- Hừ! Magmar sử dụng Fire Punch (cú đấm lửa) phá vỡ chúng đi!

Theo mệnh lệnh Black đưa ra Rhyhorn bắt đầu đứng từ xa ném hàng loạt khối đá tấn công về phía Magmar. Roger phản ứng cũng nhanh chóng không kém, Magmar hai tay lửa cháy phừng phừng mạnh mẽ phá vỡ vô số hòn đá lao về phía nó. Tình thế trận đấu vậy mà trở nên có chút giằng co.

Như đã từng nói, loài Rhyhorn trời sinh có trí tuệ không được tốt cho lắm. Chúng chỉ có thể chạy theo một đường thẳng, huấn luyện viên tất nhiên cũng không cố gắng ăn xoi phí thời gian vào chuyện sửa chữa những điều này mà thường chú tâm hơn vào các khía cạnh khác nhằm tăng cao năng lực cho Rhyhorn. Dù sao chỉ cần Rhyhorn tiến hóa thành Rhydon thì mọi chuyện sẽ thay đổi hẳn. Từ bốn chân Rhyhorn biến thành hai chân Rhydon thì chuyện đi rích rắc tất nhiên là chả khó khăn gì. Có điều lúc này Black lại gặp rắc rối không nhỏ với việc di chuyển quá thẳng thắn của Rhyhorn.

Dù sao nếu Rhyhorn chỉ biết chạy hùng hục lên phía trước như vậy tất nhiên không tránh khỏi trở thành bia ngắm sống cho Magmar tấn công. Dù cho song hệ thuộc tính của Rhyhorn đều khắc chế hệ Fire (lửa) của Magmar nhưng không công chịu đòn cũng không phải là phong cách của Black. Hơn nữa đòn tấn công hệ lửa nổi tiếng là độ chính xác kém uy lực mạnh, biết nó mạnh mà vẫn đâm đầu vào chịu đòn... Trừ lần trước đánh bạc cho Exeggutor lao

lên, Black hiển nhiên không muốn làm chuyện như vậy lần thứ hai. Cậu chàng tin rằng mình vẫn có cách khác để hoàn mỹ giành chiến thắng!

Phía bên kia Roger tình thế thật không dễ dàng gì. Điểm yếu của Rhyhorn Roger tất nhiên là biết, khả năng anh chàng này còn hiểu hơn Magmar của mình đang bị khắc chế ác như thế nào. Các đòn đánh hệ lửa uy lực giảm mạnh, Magmar của cậu lại không thông thạo đánh cận chiến, tốc độ cũng không cao, cơ thể cũng kém linh hoạt. Rhyhorn lớp áo giáp bao ngoài lại dày như vậy. Này...

Magmar biết phải làm sao???

Roger giờ đang đắm chiều suy nghĩ...

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Đối thủ thứ hai

- Earthquake (động đất)!!!

- Rhyhornnnn!!!!

- Rầm...rầm...rầm...!!!!

Thời gian hạn chế giữa hai đòn Earthquake (động đất) cần thiết đã trôi qua, trong khi chờ đợi nghĩ ra chiến thuật mới Black tất nhiên không ngần ngại chỉ huy Rhyhorn làm thêm một pha tấn công từ xa nữa nhằm chèn ép gây áp lực cho đối thủ.

Hiệu quả đạt được cũng không tệ lắm!!

Chỉ thấy đòn Earthquake vừa ra xong, phía bên kia Roger sắc mặt đã chuyển thành tái xanh, miệng hỏn hển ra lệnh.

- Đáng ghét!!!

- Magmar, chúng ta tiến lên áp sát nó!!!

- Magggg!!!!

Magmar theo mệnh lệnh bắt đầu vừa vung tay đánh tan đám đá tảng Rhyhorn mới ném tới vừa tiến lên thu hẹp khoảng cách.

- Hắc! Không nhịn được nữa rồi à???

Nhỏ giọng lắm bẩm, Black đầu óc thật nhanh thật nhanh chuyển động. Hành động của đối phương rất có thể là điểm mấu chốt để đột phá ván đấu này cũng không biết chừng.

- Magmar, Lava Plume (dung nham phun trào)!!!

- Magmarrrr!!!!

Khoảng cách vừa thu hẹp lại được một đoạn, Roger liền cho Magmar dùng Lava Plume (dung nham phun trào) biến không gian xung quanh Rhyhorn trở nên hùng hực biển lửa dung nham.

Này tất nhiên là tạo thành vòng đai vây quanh tránh việc Rhyhorn quay đầu bỏ chạy du kích chiến rồi. Black tuy biết vậy có điều cũng không mấy lo lắng. Bởi lẽ cậu chàng nguyên bản cũng không có ý định kéo dài trận đấu như vậy. Đối phương cũng quá đánh giá thấp năng lực của cậu đi! Ánh mắt Black giờ chăm chú nhìn tình thế đang diễn ra trên sân. Cậu đã cảm nhận được cơ hội chiến thắng của mình đang đến gần.

Chờ đợi... chờ đợi... và quả nhiên cơ hội đến!

- Fire Blast (đại tự bạo)!!!

- Rhyhorn... Xông lên!!!!

Tự cảm nhận khoảng cách hai bên đã đủ để đảm bảo độ chính xác cũng như uy lực của chiêu thức Roger đột nhiên mở miệng làm khó dễ, ra lệnh cho Magmar bắt ngờ tấn công Rhyhorn bằng tuyệt chiêu mạnh nhất Fire Blast (đại tự bạo). Ngay lúc này Black cũng cướp lấy hiểm có thời cơ lệnh cho Rhyhorn chủ động xông lên xuất kích. Đây cũng chính là cơ hội mà cậu đang chờ đợi!

Nếu ra lệnh sớm hơn, Magmar hoàn toàn có thể điều chỉnh lại chính xác phương hướng chiêu thức để nó đạt được uy lực lớn nhất. Ngược lại nếu ra lệnh

chậm hơn sẽ khiến tuyệt chiêu Fire Blast có đủ thời gian để hoàn thành, như vậy một khi Rhyhorn lao thẳng về phía Magmar hiển nhiên cũng không thể tránh khỏi việc phải băng qua hoàn chỉnh chiêu Fire Blast kia.

Cả hai trường hợp trên tất nhiên đều không phải điều mà Black mong muốn. Cái cậu cần là vừa đúng không sớm không muộn! Lại bởi vì hiện tại Roger đã để cho Magmar thu hẹp lại khoảng cách giữa hai bên nên Rhyhorn hoàn toàn có khả năng lợi dụng khoảng thời gian tự lực ra chiêu của Magmar cũng như lúc tuyệt chiêu Fire Blast còn chưa đạt tới thời điểm mạnh nhất để cướp lấy tấn công.

- Rầm... rầm... rầmmmm...

- Àmmm!!!!... G réccccc...!!!

- Không!... Magmar!!!!

Tình thế diễn ra không ngoài dự đoán của cậu chàng. Đầu óc vốn đơn giản, Rhyhorn vừa nghe Black ra lệnh liền hùng hục hùng hục xông thẳng về phía Magmar, hoàn toàn bỏ qua chướng ngại vật hình thức ban đầu Fire Blast (đại tự bạo). Sau khi cường ép vượt qua tường lửa Fire Blast, Rhyhorn như một chiếc xe container nặng hàng chục tấn mất khống chế va chạm thật mạnh lên cơ thể Magmar. Vốn đang trong giai đoạn ngắn thoát lực khi vừa ra xong tuyệt chiêu giờ lại nhậm lấy siêu va chạm như vậy khiến Magmar không khỏi kêu lên một tiếng đau đớn, ngã nhào ra đất.

- Rhyhorn Streng (quái lực)!!!

- Rhyhornnn!!!!

- Maggg!!!!

Đánh rắn phải đánh đập đầu, không ngừng không nghỉ Black ngay lập tức mệnh lệnh cho Rhyhorn tiếp tục tấn công. Một chiêu Streng (quái lực) xuất ra, Rhyhorn đầu nhỏ mạnh vùng lên liền húc bay cả cơ thể của Magmar lên trên không trung. Chiếc sừng trên đầu huyếch mạnh vào người khiến Magmar thảm thiết kêu rên. Chưa hết...

- Stomp!!! (chiến tranh trà đạp)

- G ràooo!!!!

- Magmarr....

Cỗ máy chiến tranh Rhyhorn tiếp tục lao về phía Magmar rơi xuống, tiếp đó cơ thể nặng hàng tấn của nó cao cao giờ lên hai chân trước liên tục giẫm đạp lên người Magmar. Dù cho thân thể được tôi luyện trong dung nham nóng chảy của núi lửa cũng không giúp Magmar chịu đựng được như vậy bao lâu. Chỉ khoảnh khắc nó cũng đã thở ra thì ít mà hít vào thì nhiều, thoi thóp bộ dáng.

- Dừng! Dừng lại!!! Tôi chịu thua được chưa!!!!...

- Tốt lắm! Dừng lại đi Rhyhorn.

Nghe thấy phía đối diện Roger nhận thua, Black ngay lập tức mệnh lệnh Rhyhorn dừng lại tấn công. Cậu thật đúng là sợ tên ngốc nghếch này không biết nặng nhẹ đánh chết Magmar luôn thì nguy~ Trông nó ngờ nghệch thế kia mà bạo lực gớm!!

Rất nhanh y tá Joy liền mang theo hai người giúp đỡ chạy vào trong sân khiêng Magmar ra ngoài. Thực tế cũng chứng minh thân thể Magmar cứng rắn hơn Black tưởng tượng nhiều. Quả nhiên là thân thể được ngâm trong dung nham núi lửa có khác! Bị nặng cả tấn như Rhyhorn giẫm đạp lên như thế mà cũng không... ngóm cù tôi! Có điều dù vậy ánh mắt y tá Joy giờ nhìn về phía cậu chàng cũng không được thân thiện gì cho cam.

Mèm! Ai bảo tất cả các trận đấu đang diễn ra cũng chỉ có trận đấu của cậu là pokemon thường xuyên bị hành hạ thảm nhất đâu. Đối với việc này Black thật không có cách nào. Cũng chỉ đành làm mặt lờ đi... giả ngu mà thôi~

Magmar thất bại. Ba con pokemon của đối phương giờ đều đã mất đi sức chiến đấu. Black cuối cùng cũng thu được chiến thắng đầu tiên trong loạt đấu vòng bảng. Tiếng vỗ tay nhiệt liệt của khán giả trên khán đài vang lên làm cậu chàng bùng tình. Tự dưng có cảm giác như đã cách qua cả một đời người vậy!!! Luôn có chút cảm thấy là lạ~

Hừm. Khả năng là do Exeggutor ngay từ đầu thất bại khiến cậu quá lo lắng bị thua nên sau đó tất cả tinh thần đều bị diễn biến trong trận đấu chi phối. Hiện tại trận đấu kết thúc, tinh thần mệt mỏi đối mặt với vô số ánh mắt khán giả nhìn về nên mới có cảm giác kì quái như vậy đi. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên cậu chiến đấu dưới cái nhìn của hàng ngàn hàng vạn người như vậy. Luôn có chút không thói quen là chuyện đương nhiên!!!

Cũng may khi thi đấu tất cả mọi chuyện không liên quan xung quanh đều bị cậu bỏ ra ngoài tai. Cảm giác kia... nói vậy cũng không phải là một chuyện tồi! Black thảnh thơi như vậy khi xuống võ đài. Cậu và đám pokemon có khoảng 15 phút nghỉ ngơi trước khi bước vào trận đấu tiếp theo.

...

Thời gian nghỉ ngơi trôi qua rất nhanh. Trong phòng nghỉ, Black đứng dậy nhận lấy pokemon từ chỗ y tá Joy trước khi tiến lên võ đài. Nói tới vì để các huấn luyện viên luôn có được đội hình đầy đủ tốt nhất trong khi thi đấu, đến vòng bảng này giữa mỗi cuộc đấu huấn luyện viên dự thi đều có ít nhất 15 phút để cho y tá Joy bên ngoài giúp đỡ hồi phục sức khỏe cho các pokemon vừa ra sân trận đấu trước.

Tất nhiên thời gian ngắn như vậy những pokemon này không tránh khỏi để lại không ít di chứng trên người đến cuối ngày cần một lần nữa tỉ mỉ chăm sóc. Ngoài ra các trận đấu sau đó chúng bị giảm mất phần nào sức chiến đấu cũng là việc không thể tránh khỏi.

Có điều như vậy vẫn còn tốt hơn là không thể thi đấu không phải sao. Như Black chỉ có thể sử dụng 7 pokemon tham gia Pokemon League thì việc làm này của ban tổ chức quả là buồn ngủ lại gấp chiếu manh rồi. Dù vậy việc sắp xếp và khổng chế vết thương trong mỗi trận cũng là chuyện không thể không thận trọng cân nhắc.

Trận đấu trước Exeggutor bị thương không nhẹ, Black cũng vì vậy tự kiểm điểm lại bản thân mình một lần. Quả nhiên muốn đạt được chức vô địch thật không dễ dàng tí nào. Chỉ riêng việc đối đầu với các đối thủ ở vòng bảng cũng đã khó nhằn như vậy. Mỗi một huấn luyện viên có thể tiến vào được top 16 cường quả nhiên đều có những con át chủ bài của riêng mình, không dễ đối phó một chút nào. Nếu như không cẩn thận không chừng liền bán kết cũng không vào được cũng không phải không thể.

...

Trên sân thi đấu, tiếng giới thiệu của Mc đang vang lên...

- ... còn giờ tiếp tục là một cuộc chạm trán không thể bỏ qua của bảng D. Chúng ta sẽ một lần nữa gặp lại huấn luyện viên rất... rất trẻ tuổi Black của trận Pallet. Cậu ấy đã cống hiến cho chúng ta một màn lợi ngược dòng vô cùng... vô cùng ngoạn mục ở lượt thi đấu trước.

- Và đối thủ hiện giờ của cậu, cô nàng Chi Chi tuy rằng đã thất bại ở lượt thi đấu đầu tiên nhưng cũng đã thể hiện ra được năng lực vô cùng xuất chúng của mình. Lượt thi đấu hiện tại cũng là cơ hội duy nhất để Chi Chi giành lấy cơ hội lọt vào vòng bán kết...

Ừm? Nói vậy đối phương vừa thua ở lượt trước???

Black ánh mắt theo bản năng nhìn về phía đối diện mình cô nàng buộc tóc đuôi ngựa. Một cô gái tầm 17, 18 tuổi trong bộ trang phục võ sĩ karate. Cậu cũng chỉ kịp nhìn lướt qua rồi thôi. Bởi lẽ đối phương đã tung ra sự lựa chọn của mình. Lượt thi đấu thứ hai đến phiên đối phương xuất ra pokemon trước.

- Chúng ta nhất định thắng!!!

- Tiến lên đi Primeape!!!

Chi Chi lớn tiếng hô lên. Cùng lúc, trên sân đấu một con Primeape hai mắt đỏ ngầu, mũi thở phì phò xuất hiện.

Đối thủ có vẻ như rất nhiệt huyết ấy nhỉ.

Có được một trận thắng trong người, áp lực của Black hiện tại cũng không còn lớn như trận trước. Nói tới so sánh tâm lý Black hiện tại tốt hơn đối thủ rất nhiều. Cũng bởi vậy cậu chàng mới có thành thoi thời gian mà quan sát đối phương. Luôn cảm giác cô nàng trước mặt kia mặt đỏ bừng bừng rất chơi vui bộ dáng.

- Như vậy... Xuất hiện đi Eevee!!!

Black cũng không quên tung ra sự lựa chọn của mình.

Ván đấu đầu tiên.

Primeape vs Eevee!

...

Primeape, pokemon hệ Fighting (đánh lộn). Nó rất dễ dàng bị làm tức giận, thậm chí có thể bị tức điên lên chỉ vì một cái nhìn vào vô tình. Primeape một khi quyết định truy đuổi một mục tiêu thì sẽ trở nên rất kiên định, nó có thể đuổi theo hàng giờ và đánh bầm dập kẻ làm nó khó chịu lên, nếu không thành công nó nhất quyết sẽ không bỏ qua.

Nếu bạn vô ý nhìn vào mắt một con Primeape và làm nó nổi giận,... Đừng bỏ chạy vì điều đó chỉ làm nó điên tiết hơn. Cách làm đúng nhất là đánh bại nó hoặc đưa nó tới nơi trống trải chỉ có một mình. Primeape có thể nguôi cơn giận khi xung quanh nó đã không có bất kì ai. Dù cho điều đó là rất khó. Có lẽ... bạn có thể thử để cho Primeape đánh một trận khi nó vừa mới tức giận. Mà mà... ai biết rõ được!!!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Trêu đùa?

- Eev... Eevee???... Vậy mà lại dám dùng Eevee để đổi đầu với Primeape của mình???

- Thâ... Thật khinh người quá đáng!!!

Chi Chi nhìn đối thủ đối mặt với Primeape uy vũ của cô lại dám dùng một con Eevee mặt mạnh mẽ đáng yêu để xuất chiến... Đối với một người có tinh thần võ sĩ, trên hông còn đang đeo chiếc đai đen ba đoạn như Chi Chi mà nói. Này...

Thật sự là đang sử dụng năng lực của cô mà!!!

Đối phương nhất định phải trả một cái giá thật đắt cho hành động quá đáng của mình!!

- Tiêu diệt nó đi Primeape!!! ... Cậu là mạnh nhất!!!

Chi Chi lớn tiếng hô hoán lên!

Hắc! Đừng tưởng mặt manh manh thì bản cô nương đây sẽ nương tay nhé! ... Haizz! Cũng thật tội nghiệp cho bé Eevee đáng yêu kia! Ông trời sao quá đỗi bất công! Eevee dễ thương như thế sao lại có thể rơi vào tay một tên huấn luyện viên vô trách nhiệm như thế kia chứ nhỉ??? Giá như.... bla bla.

Bỏ qua phía bên kia Chi Chi đang say mê trong những dòng suy nghĩ linh tinh của chính mình, đối với Primeape hùng hổ xông tới gần Black tâm trạng thật ra tương đối bình tĩnh. Hừm. Ít nhất thì cậu cũng không cho rằng hình thể lớn Primeape là nhất định chiến thắng được hình thể nhỏ Eevee.

Đến rồi!!!

Gặp Primeape khoảng cách Eevee đã phù hợp khoảng cách trong tính toán, Black ung dung đưa ra mệnh lệnh đầu tiên.

- Eevee, Sand Attack (vung cát)!!!

- Ca... Cái gì????

Chi Chi vừa nghe Black mệnh lệnh xong đầu liền choáng váng, thậm chí cô còn tưởng rằng mình đang nghe lầm. Ấy vậy mà thực tế chi cho cô thấy trên sân Primeape vừa hùng hổ lao tới gần đối thủ thì đập ngay vào người nó là Eevee dùng đuôi quất bay tới một đám lá một đám cát bụi phi thẳng vào mặt.

Mắt Primeape giờ đỏ hoe, khóe mắt kia giờ đã chảy nước mắt rùng rùng!!!

Vậy mà lại dám chơi trò ném cát mù mắt nhau!!!

- Quá... Quá không biết xấu hổ rồi!!!

- ... Vây... vây mà chơi bắn như vây???... Lại... lại dám chơi ném cát vào mắt nhau!!

- Bỉ ỏi! Vô liêm sỉ! Thật không thể nào chấp nhận được!!!....

Chi Chi rất giận dữ!!!

Đây là việc một huấn luyện viên chân chính có thể làm hay sao???

Thật không thể tha thứ a... thật không thể tha thứ!!!

Chi Chi một lần nữa quyết định mình phải cẩn thận lại cẩn thận cho đối phương ném trái một bài học thật... thật khắc sâu trong trí nhớ mới được!!! Vậy mà lại dám chơi xấu như vậy đối với bạn cô nương!

Khả năng cô nàng còn đánh giá quá thấp sự ... không biết xấu hổ của đối thủ. Chỉ thấy đối phương chơi ném cát xong lại tiếp tục bình tĩnh ung dung ra mệnh lệnh mới.

- Eevee, liên hoàn Iron Tail (đuôi thép)!

- Bốp binh bốp bốp binh bốp binh...

Tiếng nói vừa ra Eevee thân thể liền nhảy tới trước mặt Primeape đang nhắm tịt mắt ở kia, tiếp đó là một pha quay người vung đuôi vung đuôi lại vung đuôi... Từng âm thanh bộp bộp vang lên. Primeape vây mà đứng đó chịu không ít đòn vào người. Cơ thể nó đang rung rung vì giận!!!

- Primeape dùng Rage (con cuồng nó)... Tiếp đó Final Gambit (đòn liều mạng) đáp lại!!!!

Không thể chần chừ thêm nữa, Chi Chi thậm chí lựa chọn cho Primeape dùng phương pháp thô bạo nhất, muốn ăn miếng trả miếng liều mạng tấn công đối phương. Phía bên kia, tuy không rõ ràng lắm đối thủ vì sao chơi liều như vậy có điều Black vẫn y như kế hoạch thấy đủ thì thôi, mệnh lệnh cho Eevee lùi về.

- Fevee mau trở về!

- Eevee!!!

- G rào!!!!

Eevee thân hình vừa lui chẳng được bao xa Primeape liền gầm lên một tiếng thật lớn. Lúc này ảnh hưởng của đám cát bụi ném vào mặt khi nãy cũng đã biến mất, Primeape thân thể thật nhanh lao về phía Eevee. Toàn thân nó đỏ lòm, từng tiếng thở phì phò phì phò không ngừng từ mũi Primeape chui ra chứng tỏ đối phương đã giận điên lên đến mức tột cùng.

- Eevee dùng Dig (ninja độn thổ) trốn đi!

Gặp đối phương dường như mất lý trí lao tới, Black khỏe miệng vậy mà không nhìn được cười cười. Mà mà... đối phó với những tên chỉ có sức mạnh cơ bắp mà không có đầu óc như thế này thật là dễ dàng nhất rồi. Lờn vừa dứt Eevee cũng đã mất bóng trên mặt đất. Người và pokemon phối hợp vậy mà ăn ý vô cùng. Primeape hiện tại cũng chỉ có thể giận dữ đứng nơi đó gầm gừ mà không chỗ nào phát tiết.

Toàn thân nó giờ thật như trái táo chín rồi!

...

- Primeape bình tĩnh lại! Tập trung chú ý quan sát xung quanh!!!

Chi Chi có thể vượt qua được dãy đặc chiến đấu vòng loại để đi tới top 16 cường nói tới năng lực tất nhiên cũng không phải hạng vừa. Đi qua thời gian ban đầu có chút nổi giận mất phương hướng, giờ lý trí trở lại khiến cô nâng rất nhanh nhìn ra mưu đồ chiến thuật của đối phương.

Quả nhiên là một kẻ ti bi vô si!!!

Vậy mà lại muốn dùng cách chui xuống dưới lòng đất trốn để rình đánh lên Primeape của cô.

Quá... quá không biết xấu hổ rồi!!!

Kẻ xấu xa như vậy tại sao lại có thể lọt được vào top 16 cường cơ chứ! Cuộc đời thật quá đổi bất công mà!!! Chi Chi nghiêng rằng nghiêng lợi thăm nghĩ.

Phía bên kia sân đấu, gặp Primeape nghe xong mệnh lệnh của Chi Chi cũng không hề có chút nào dấu hiệu ngời đi con giận, Black tâm trạng không khỏi có chút đắc ý giương lên.

Phải biết Primeape càng nổi giận thì sức mạnh sẽ càng tăng lên, có điều khi đó cũng là lúc trí tuệ của nó không ngừng đi xuống phá hạn mức thấp nhất. Và điều hiển nhiên là một con Primeape chỉ có sức mạnh mà không có trí tuệ, thậm chí không cả nghe theo mệnh lệnh của huấn luyện viên đối với Black mà nói quả thật quá dễ dàng đánh bại rồi.

Cậu hiện tại thậm chí tin tưởng mình không cần ra lệnh gì thêm Eevee cũng có thể tự mình xử lý ván đấu này. Nhất là từ khi Rattata rời đi, vị trí đào hầm đào hố trong đội hình đã được Eevee tiếp nhận.

Không ngoài dự đoán, màn trêu đùa hí lộng của Eevee đối với Primeape giờ đã bắt đầu.

- Primeape cẩn thận phía sau!!

Đây là Chi Chi nhìn từ bên ngoài hô hoán cảnh báo cho Primeape khi thấy phía sau lưng nó đột nhiên nhảy ra thân hình của Eevee. Cũng không biết là bản năng chiến đấu hay do lời nhắc nhở của Chi Chi có hiệu quả, nói chung tiếng nói vừa dứt cũng là lúc Primeape thật nhanh xoay người lại. Một đòn Karate Chop (cú đấm karate) đánh thẳng lên người Eevee vừa mới xuất hiện.

- Bụp!

Thân hình Eevee và nắm đấm của Primeape vừa va chạm vào nhau liền vụn tan đi như làn khói. Hóa ra con Eevee này chỉ là bóng dáng phân thân do Eevee tạo ra sẵn ở bên dưới lòng đất giờ dùng để làm mồi đánh lạc hướng mà thôi.

Một chiến thuật hết sức cổ điển nhưng không kém phần hiệu quả.

Và đương nhiên mồi câu đã có hiệu quả thì đòn sát thủ còn có thể xa sao???

Thế là ngay khoảnh khắc khi Primeape còn đang hoãn lại lấy hơi sau pha ra đòn thần tốc của mình, phía sau lưng nó Eevee đã xuất hiện với một đòn Shadol Ball (quả cầu bóng tối) thật nhanh đánh thẳng vào người đối thủ.

- Cẩn thận đằng sau!

- Àmmm...!!!

Chi Chi lại hét lên! Có điều... Một đòn đau điếng lên người Primeape là sự thật không thể tránh khỏi. Primeape cũng vì vậy thân thể bị đẩy mạnh bước lên trước vài bước. Tiếp đó là một liên hoàn Iron Tail (đuôi thép) của Eevee mạnh mẽ đánh lên lưng. Đến khi Primeape quay được đầu lại nhìn thì Eevee

đã mất bóng đi từ bao giờ. Để lại giờ chỉ còn là con thịnh nộ càng to lớn hơn của Primeape. Tất nhiên lý trí của nó cũng vì thế ngày càng xuống thấp phá hạn cuối.

Tiếp đó là không ngừng trình diễn màn chơi trốn tìm, chơi thật thật giả giả, chơi giương đông kích tây, chơi giương tây kích đông... v v của Eevee. Chi Chi lúc đầu mệnh lệnh còn có thể khiến Primeape đôi chút nghe theo, càng về sau thì hầu như là Primeape để con giận điều khiển chi phối, không có thứ tự lung tung ra đòn. Gặp tình hình như vậy Chi Chi cũng hết cách. Cô thật đúng là không làm được mặt dày chơi xấu hiện tại thu Primeape trở về pokeball. Có chơi có chịu, nếu Primeape thật cứ như vậy thua cô cũng nhin!!

Kết cục của Primeape cũng như ván đấu tất nhiên cũng vì vậy mà đã được quyết định.

Tuy rằng chiến thuật có hơi... bị ối một chút. Có điều Black cũng không lắm bận tâm. Dù sao cũng không phải không thể phá chiến thuật, hơn nữa mỗi lần Eevee thoát ra ngoài mặt đất để tấn công Primeape thật ra cũng rất nguy hiểm, rất thử thách năng lực ứng biến, trí thông minh... v v. Nếu lỡ dính một đòn của Primeape đang nổi điên hiện giờ chắc Eevee nghỉ chơi luôn quá.

Nghĩ lại trừ phi đối phương pokemon cũng có năng lực tương tự hoặc biết dùng các tuyệt chiêu có thể khắc chế như Earthquake, Hydro Bump... v v còn không thì đối mặt với kẻ giao hoạt như Eevee thật đúng là không dễ làm. Còn đối với loài pokemon dễ tức giận, dễ mất lý trí lại không có chiêu thức hữu hiệu chống lại như Primeape mà nói. Thất bại đã định ra ngay thời điểm nó nổi nóng lên!

Dù sao thì cũng đã tới lúc chuyển chú ý tới ván đấu thứ hai rồi. Bởi lẽ Primeape cuối cùng cũng bị Eevee đánh bại mất đi sức chiến đấu. Black ánh mắt mỉm cười nhìn về phía Chi Chi.

Đối phương sẽ dùng pokemon gì tiếp theo đây??? Tự dưng có chút chờ mong!!!

...

- Thật đáng ghét! Vậy mà lợi dụng Primeape giận dữ sẽ dễ mất lý trí dễ thủ thắng. Nếu người đã thích trêu đùa hí lộng người khác như vậy thì đừng trách bản cô nương đây lấy gậy ông đập lưng ông!

- Tiến lên đi Tauros!... Khẩu hiệu của chúng ta là: Chiến là chắc thắng!!!!

Theo tiếng nói vẫn mười phần nhiệt tình của Chi Chi vang lên một con Tauros thân hình to lớn liền xuất hiện ở trên sân đấu. Nó đứng lẳng lẳng nơi đó, đôi mắt yêu dị nhìn chăm chăm về phía Eevee.

Một đối thủ có vẻ khó chơi!!

...

- Sao rồi Eevee???

Black ngạc nhiên hồi khi thấy Eevee thân hình run run lùi về phía sau.

Này là làm sao??? Chẳng lẽ con Tauros này còn biết đặc tính đe dọa giống Gyarados chắc! Đùa nhau à nha!!!

Tuy rằng không hiểu lắm Eevee tại sao lại sợ hãi có điều chuyện đã xảy ra như vậy nó tất nhiên không thể tiếp tục đánh ván thứ hai với Tauros được rồi. Mà mà... có lẽ đối phương biết dùng Earthquake cũng không biết chừng. Chiến thuật kia tốt nhất là thi thoảng dùng thôi. Giờ hay là thay đổi pokemon ra ứng chiến thì hơn. Nghĩ như vậy, Black liền lấy ra pokeball bên hông thu trở về Eevee, tiếp đó liền cho gọi ra lựa chọn mới của mình.

- Tiến lên nào Rhyhorn!!!

- Rhyhornnn!!!!

Ván thứ hai ứng cử viên đã được quyết định.

Tauros vs Rhyhorn!

Hai kẻ dùng sức mạnh cơ bắp ăn com vừa xuất hiện liền mắt tròn trừng lên nhìn đối thủ. Này mới đúng nha! Thô bạo thì thô bạo đi, chơi cái gì ánh mắt yêu dị cơ chứ!!!

Đại chiến... có vẻ hết sức căng thẳng!

...

Kết thúc chương 207.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 208: Quỷ dị Tauros !

Tauros, pokemon hệ Normal (thường), nổi tiếng với tính cách bạo lực và năng lực chịu đựng bền bỉ. Khi Tauros muốn nhắm vào một đối thủ để tấn công, nó vùng vẩy kịch liệt ba chiếc đuôi dài của mình để tỏ rõ sự tức giận cũng như giúp tăng cao sĩ khí. Nó thích sử dụng cặp sừng rắn chắc của mình để tấn công khóa chặt đối thủ.

Các cá thể trong một đàn thường bạo lực chiến đấu với nhau để chứng minh sức mạnh của bản thân, những vết sẹo do chiến đấu in trên cặp sừng luôn là niềm tự hào của mỗi con Tauros. Khi không có chiến đấu loài pokemon này thường dùng sức lực thừa thãi của mình tàn phá các thân cây dày xung quanh để tự trấn an bản thân.

...

Quay trở lại diễn biến trận đấu...

Có lẽ bởi vì nguyên nhân đối thủ của Rhyhorn lần này biểu hiện ra vẻ ngoài rất không tầm thường, Black tinh thần cũng vì vậy trở nên tập trung cao độ. Cùng lúc đó cái cảm giác huyền diệu, tất cả mọi sự vật sự việc bên ngoài không liên quan đều bị gạt bỏ ra ngoài tai kia bởi vì thế một lần nữa xuất hiện trên người cậu. Lúc này trong mắt Black chỉ còn quan tâm tới hành động cử chỉ của Tauros, Rhyhorn và đối thủ phía đối diện kia mà thôi. Và hiện tại...

Đối phương cũng đã có hành động!!!

- Tauros, số 1 phương án...

Tiếng nói của Chi Chi vang lên, sau đó Tauros hai mắt đột nhiên hừng hực hiện lên ánh sáng màu hồng chói lóa mắt. Ba chiếc đuôi phía sau của nó bắt đầu điên cuồng vũ động. Hai chân trước đào đào đất, lỗ mũi thở phì phò phì phò. Cả cơ thể Tauros giờ toát lên một cỗ khí thế bàng bạc. Một cảm giác gấp thẩn sát thẩn, gấp phật tàn sát phật giờ hiện hiện ra.

Đối phương muốn làm gì???

Black không hiểu cho lắm hành động hiện tại của Tauros. Chẳng lẽ là nó đang tự tạo lấy khí thế??? Ủ! Rất có thể là như vậy, cậu chàng tự hỏi rồi lại tự đưa ra câu trả lời. Dù sao thì cậu hiện tại cũng đã quyết định sẽ vẫn tiếp tục giữ nguyên kế hoạch ban đầu không thay đổi. Nghĩ vậy Black liền giữ yên lặng không hề lên tiếng, hai mắt càng chăm chú hơn quan sát, không muốn bỏ qua bất kì hành động nào của đối phương.

Đối diện tiếp tục có hành động mới!

- Giga Impact (trăm vạn tấn xung kích) tiến lên!!!

Có vẻ như thấy khí thế đã đủ, Chi Chi liền mệnh lệnh cho Tauros xông lên tấn công.

- Hắc! Còn không phải là vẫn cần lao đi lên để đánh nhau!!!

- Rhyhorn lập tức dùng Earthquake (động đất)!!!!... Ừm???... Rhyhorn, cậu làm sao rồi???

Nguyên bản vừa thả lỏng một hơi, Black liền bất ngờ phát hiện Rhyhorn vậy mà lại xuất hiện vấn đề. Nó thế nhưng lần đầu tiên không nghe theo mệnh lệnh mà cậu đề ra!!!

Này là có chuyện gì???

Black còn chưa tìm được câu trả lời thì Tauros thân hình đã thành linh lao nhanh tới. Không còn thời gian để truy cứu kĩ nguyên nhân nữa, cậu vội vàng hô hoán cho Rhyhorn tránh né trước cái đã. Phải biết Rhyhorn mà cứ đứng im ra như vậy, nếu dính phải đòn Giga Impact (trăm vạn tấn xung kích) đầy uy lực kia của Tauros vào người thì cũng không phải bị mấy vết thương nho nhỏ là có thể xong việc.

- Rhyhorn mau tránh ra!!!!

Black giọng rất lớn rất lớn,... Có điều Rhyhorn vẫn cứ đứng đó đơ ra.

- Rhyhorn!!!!

Cậu giận dữ quát lên!!!

- Rầm...!!!!

Một tiếng va chạm thật mạnh ầm vang như đưa câu trả lời. Tinh thể trên sân vậy mà theo chiều hướng Black không mong muốn xảy ra. Tiếng quát lớn của cậu vừa dứt, thân thể của Rhyhorn đã bị Tauros dùng một đòn Giga Impact (trăm vạn tấn xung kích) đánh bay ra sau lấy vài mét.

Một đòn đau điếng!!!

- Tiếp tục đi Tauros!

Chi Chi về mặt đắc ý, giọng đầy khiêu khích nói. Phía dưới sân Tauros nghe vậy liền một lần nữa tiếp tục đào đào chân, xông về phía Rhyhorn. Tình thế giờ rất nguy!!!

- Rhyhorn!!!!..... Cậu không sao đấy chứ, Rhyhorn??? Rhyhorn???

Black tạm thời còn không quan tâm được thái độ khiêu khích của Chi Chi cũng như hành động hùng hổ không tha người của Tauros. Hiện tại quan trọng nhất là Rhyhorn có thể nghe mệnh lệnh của cậu nêu ra hay không??? Hoặc là cậu phải tìm ra nguyên nhân Rhyhorn bị mất khống chế!

- G ràooo!!!!

- Ồ???

Rhyhorn đối với lời kêu gọi của Black hoàn toàn làm ngơ. Thế nhưng cơ thể vừa mới vực dậy sau pha va chạm nó liền bắt đầu nổi điên lên, vùng vẫy đầu đá lung tung ngay tại chỗ dường như đã mất đi phương hướng. Đôi mắt kia giờ đỏ lôm đôm đến đáng sợ. Tuy nhiên ánh mắt này đối với Tauros mà nói thì chẳng nề hà gì.

- Horn Attack (húc mạnh)!

- Rắmmmm!!!!

- G ràooooo!!!!

Tauros nhằm đúng lúc Rhyhorn đang lung tung quay đầu về nơi khác liền dùng cặp sừng rắn chắc của mình huých mạnh lên bụng đối thủ. Dù cho cả cơ thể đã được bao bọc bởi một lớp thiết giáp thật dày và cứng Rhyhorn cũng không tránh khỏi kêu lên đau đớn. Vậy mà khí thế của Rhyhorn sau khi đứng dậy không hề suy giảm mà trái lại còn gia tăng. Thật giống như nó càng chịu đòn thì lại càng giận dữ, lại càng mạnh hơn vậy!

Biểu hiện của nó quả thật quá giống như Primeape ở ván trước!!!

Đúng! Chính là Primeape ở ván trước!!!

Black chợt giật mình tỉnh ngộ lại!

Phía dưới sân sau một loạt pha dùng Horn Attack tấn công Tauros lúc này liền lại tới một đòn lớn Streng (quái lực). Nó chợt cúi đầu dùng cặp sừng hất thật mạnh Rhyhorn bay ngược ra xa xa.

- Tauros, Giga Impact (trăm vạn tấn xung kích)!!!

Mệnh lệnh của Chi Chi một lần nữa vang vọng. Giống như đại chiêu Earthquake (động đất) của Rhyhorn, tuyệt chiêu Giga Impact (trăm vạn tấn xung kích) này của Tauros tuy rằng uy lực thật lớn nhưng cũng cần có thời gian hồi lực tối thiểu giữa hai lần đánh. Hơn nữa chiêu này còn yêu cầu khoảng cách hai pokemon cần đạt điều kiện nhất định. Hiện tại Rhyhorn bị Tauros hất bay ra xa xa, đòn Giga Impact (trăm vạn tấn xung kích) vừa lúc có thể thực hiện. Tauros thân thể vì vậy liền như một đoàn tàu hỏa hùng hục hùng hục lao về phía Rhyhorn.

...

Black hiện tại tuy rằng đã đoán ra được phần nào nguyên lý cũng như cách Tauros đã làm với Rhyhorn có điều cậu đúng là không nghĩ ra biện pháp gì để Rhyhorn có thể tỉnh táo lại.

Đám pokemon hệ Normal (thường) chuyên mang cái tên có ý nghĩa là hàng thông thường này lại là những loài pokemon khó lường, không thông thường nhất. Không như các hệ pokemon khác luôn có các tuyệt chiêu, hệ tuyệt chiêu đặc trưng của hệ mình, pokemon hệ Normal luôn là mỗi loài pokemon lại là một trường hợp đặc biệt.

Đối với hiện tại trường hợp của Tauros mà nói, bề ngoài vạm vỡ khỏe mạnh giúp nó có ưu thế thật lớn trong việc học tập sử dụng các chiêu thức hệ Fighting (giác đấu). Hơn nữa ngoài những tuyệt chiêu thường thấy của pokemon hệ Normal Tauros lại có năng khiếu không nhỏ trong việc sử dụng các đòn đánh hệ Psychic (tâm linh). Nốt tròn màu đỏ nổi bật trên trán cùng ba chiếc đuôi dài phía sau bẩm sinh mang lại cho Tauros năng lực điều khiển chi phối các pokemon ở xung quanh. Điều này càng rõ ràng hơn nếu Tauros là con đầu đàn trong một đàn Tauros lớn.

Lúc trước khi Tauros của Chi Chi vừa ra sân liền theo mệnh lệnh của cô nàng, giả làm ra tư thế tấn công. Mắt hiện hồng quang, đuôi kịch liệt vùng vẫy. Black đoán chừng đây rất có thể là Tauros đang sử dụng năng lực thiên phú của mình chi phối Rhyhorn lạc vào ảo cảnh hoặc điều khiển Rhyhorn mất năng lực phản kháng...vv theo một bí thuật nào đó.

Nếu cậu đoán không sai đối phương rất có thể ban đầu dùng Zen Headbutt (tinh thần cướp đoạt) để tấn công phủ đầu, sau đó còn kết hợp cả tuyệt chiêu Swagger (nghe ngang kích thích) khiến Rhyhorn trở nên cuồng nộ mất lý trí giống của Primeape. Tiếc là Rhyhorn không biết sử dụng các tuyệt chiêu có thể chữa trị các mặt trái trạng thái hoặc nếu Rhyhorn học được Sleep Talk (nói mơ) vậy nó hoàn toàn có thể tự chìm vào giấc ngủ để tránh việc bị Tauros chi phối, tiếp đó thậm chí ngược lại mang theo năng lực mạnh hơn sử dụng Sleep Talk tấn công đối phương.

- Ràmmmm...!

- Rhyhornnnnn!!!!

Trên sân Rhyhorn cuối cùng vẫn là không chịu đựng được Tauros liên tục tấn công, cả người giờ nằm gục trên nền đất. Nó đã mất đi sức chiến đấu!

- Trở về đi Rhyhorn!

Mặc cho Black suy đoán có chính xác hay không, hiện tại cậu cũng phải đối mặt với việc Rhyhorn đã bị Tauros đánh bại. Như vậy hai bên hiện tại đều đã có một con pokemon mất đi sức chiến đấu. Nhìn có vẻ cân bằng nhưng tình thế thực tế đối với Black giờ thật ra không được tốt cho lắm.

Dù sao biểu hiện của Eevee khi trước cũng chứng tỏ muốn dùng nó chống lại Tauros là chuyện không thể nào. Hiện tại cậu chàng cũng chỉ có thể cho gọi ra con pokemon thứ ba xuất chiến. Dù cho lượt lựa chọn pokemon cuối cùng này có thể chiến thắng được Tauros nhưng đối mặt với việc đối phương vẫn còn một lần lựa chọn pokemon sau cùng... cậu chàng tất nhiên khó lòng mà vui vẻ nổi.

Đối mặt với một con Tauros có thể chi phối pokemon khác, Black hơi làm suy nghĩ liền có quyết định của mình.

- Tiến lên nào Dratini!!!

- Draaaa!!!!

- Tốt! Dratini, liền như vậy sử dụng Bubble Beam (mưa bong bóng) bao bọc quanh người!

Lần này pokemon vừa xuất hiện trên sân Black liền chủ động để Dratini dùng Bubble Beam khiến bong bóng lan tràn khắp xung quanh mình. Không đợi bên kia Chi Chi cùng Tauros kịp làm phản ứng từng đám từng đám bong bóng đã thật nhanh xuất hiện che kín thân thể Dratini. Đây cũng là cách Black tạm thời nghĩ ra được để chống lại năng lực quý dị của Tauros. Nói cho cùng đối phương đoán chừng cũng cần phải nhìn thấy đối thủ thì mới có thể phát động bí thuật kia được đi. Dù sao Tauros cũng không phải chính thức hệ Psychic (tâm linh), chuyên dùng năng lực tâm linh để chiến đấu.

Dratini vs Tauros!

...

Kết thúc chương 208.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Lựa chọn thứ ba

- Mọi nỗ lực chống lại Tauros chỉ là lấy trứng chọi đá! Tauros tiến lên!!!

- Tauros!!!!

Mệnh lệnh của Chi Chi kết thúc, Tauros mũi thở phì phò, đảo đảo chân rồi lao về phía Dratini.

- Bubble!!! (bong bóng xả phòng)

- Ục... ục... ục... ục...

Chiều Bubble (bong bóng xả phòng) so với Bubble Beam (mưa bong bóng) mà nói tuy rằng kích thước bong bóng thu nhỏ lại, độ bền, độ dẻo dai cũng giảm đi đáng kể, có điều tốc độ ra chiều này lại nhanh hơn hẳn, số lượng bong bóng phóng ra cũng tăng lên được một mảng lớn. Thấy Tauros hùng hổ lao tới như vậy Black không chần chờ liền để Dratini trải một con đường đầy bong bóng xả phòng để cản trở đối phương. Từ ngoài nhìn vào chỉ thấy trong mớ bong bóng thật to trên sân đột nhiên bay ra thật nhiều thật nhiều thật nhiều bong bóng nhỏ tấn công thẳng về phía Tauros.

Đối với chạy trên đất bằng bốn chân như Tauros mà nói, cho dù là dùng Bubble Beam (mưa bong bóng) cũng chỉ có thể cản trở tốc độ nó chứ mong chờ vào việc để nó vì vậy mà trơn trượt ngã nhào là rất khó khăn. Cảm giác thăng bằng của đám hăng ngay không có việc gì liền cả đàn chạy bộ chạy bộ này rất tốt rồi. Cũng bởi vì lý do này Black cũng không yêu cầu Dratini dùng Bubble Beam mà thay thế vào đó bằng Bubble cho nhanh, cho số lượng lớn và quan trọng là tiêu tốn ít năng lượng hơn nhiều.

Nên biết trên thế giới này pokemon ngoài giá trị thể lực (Hp) là đảm bảo năng lực thi đấu thì còn cần phải nói tới giá trị năng lượng (PP) giống như pháp sư trong các câu truyện cần có pháp lực để làm phép thuật vậy. Một huấn luyện viên giỏi tất nhiên không chỉ cần xây dựng chiến thuật hợp lý để cầu thắng. Người này còn cần biết lý trí lựa chọn, điều phối pokemon lựa chọn trong đám chiêu thức có tác dụng tương đồng kia chiêu thức có mức năng

lượng phù hợp trong từng hoàn cảnh. Nguyên lý cũng giống như một vị pháp sư lão làng không chỉ riêng việc luôn để giành một phần pháp lực trên người đề phòng bất trắc mà còn biết khôn khéo lựa chọn pháp thuật sao cho hiệu quả, thực hiện đơn giản và tốn ít sức lực nhất vậy.

Quay trở lại diễn biến trên sân đấu...

Tauros đối mặt với con đường bong bóng trải dài trước mặt tuy rằng không đến mức cần phải chuyển đi đường vòng nhưng cũng không tránh khỏi phải giảm xuống tốc độ khi xông lên. Tất nhiên cũng bởi vậy lực uy hiếp của nó giảm đi nhiều, thời gian dành cho Dratini bố trí tình thế có lợi cho mình cũng được đảm bảo hơn.

- Dratini, dùng Dragon Dance(vũ điệu của rồng)!

Đúng vậy! Chính là tuyệt chiêu bí truyền của hệ rồng Dragon Dance (vũ điệu của rồng). Nói là bí truyền bởi vì ngoại trừ các gia tộc có truyền thừa lâu đời chuyên nghiên cứu về pokemon hệ Dragon có thể còn có Hm về chiêu này, đa số huấn luyện viên không thể tìm được tư liệu cũng như phương pháp gì về chiêu thức này để mà truyền dạy cho pokemon của họ.

Nghe tên thì biết, đây là điệu múa đặc biệt, một nghi thức chỉ có loài pokemon hệ Dragon (rồng) mới biết. Đây thử hỏi những huấn luyện viên loài người của chúng ta biết lấy gì mà dạy, cũng không thể nghiên cứu nổi. Nói chung chiêu thức này muốn pokemon biết cũng chỉ có thể cầu mong pokemon của bản thân có một ngày tự nhiên hiểu được mà thôi.

Đây cũng không phải là chuyện không thể nào. Theo nghiên cứu thì pokemon trong thế giới này trong mã gen đều có chứa những gen ẩn lưu trữ lại thông tin về kĩ năng chiêu thức... v v mà tổ tiên các đời của chúng di truyền lại. Trong quá trình phát triển lớn mạnh của mình đám pokemon sẽ không ngừng học hỏi huấn luyện để kích phát các chiêu thức ghi trong mã gen ẩn kia. Thế mới có chuyện bạn cho pokemon ngày ngày chém tảng đá rồi bỗng một hôm nó đột nhiên học được chiêu Iron Claw (vuốt sắc) chẳng hạn. Thời điểm đó bạn có thể gặp chuyện một giây trước pokemon còn không thể dùng Iron Claw vậy mà một giây sau ánh sáng đặc trưng cũng như biểu hiện của chiêu này lại xuất hiện trên cánh tay của nó rồi.

Tất nhiên chuyện huấn luyện viên và pokemon của mình nghiên cứu ra chiêu thức mới cũng không phải là không thể, chỉ là so sánh với lịch sử... hàng ngàn hàng vạn năm, so với việc truy rèn đào thải vô số năm tháng trong tự nhiên của pokemon mà nói... Các chiêu thức có thể xuất hiện đều đã tồn tại trong mã gen ẩn. Còn nếu là tổng hợp phát triển từ các chiêu thức vốn có vậy tất nhiên cũng có thể thu được các mã gen của chiêu thức tạo thành trợ giúp.

...

Tauros thân thể đã tới vị trí đám bong bóng nơi Dratini ẩn thân. Hiện tại từ bên ngoài cả hai bên huấn luyện viên đều không thể nhìn rõ được tình thế ở bên trong. Ủ! Chính xác hơn là Black không thể nhìn thấy vị trí của Dratini còn Chi Chi vẫn có thể từ trong kẽ hở tìm ra thân hình của Tauros. Có điều đối mặt với một Dratini im hơi lặng tiếng lẫn trốn và một Black giữ im lặng tuyệt đối thì Chi Chi cũng không thể giúp ích được gì.

Hiện tại chỉ có thể trông cậy vào năng lực bản thân ứng đối của hai con pokemon mà thôi. Đây cũng là điều mà Black mong muốn. Cậu tin rằng cách huấn luyện năng lực tự ứng biến cho pokemon của mình đã vượt qua đa số các đồng nghiệp cùng lứa tuổi. Chưa nói tới trí thông minh của Dratini nổi tiếng cũng không kém. Cậu chàng vì vậy giờ về mặt rất bình tĩnh quan sát chiến đấu!

- Dratini!!!!

- Tauros!!!!

Trong mớ bong bóng trên sân kia, Dratini đột nhiên xuất hiện dùng một chiêu Twister (con lốc của rồng) đánh lên về phía Tauros. Hiệu quả cũng không tệ, đòn đánh không chỉ làm Tauros bị thương mà còn làm xáo trộn thật lớn tầm nhìn khi đám bong bóng tạo ra từ chiêu Bubble Beam khi trước bị chiêu Twister này thổi bay lung tung bengah.

Ừm! Tất nhiên không thể không nói tới việc từ này tới giờ Tauros cũng lợi dụng sức mạnh của nó phá hủy không ít bong bóng xung quanh. Nó gần như đã tạo ra được một khoảng trống ở quanh nơi nó đứng. Tiếc là đòn đánh lên của Dratini khiến những việc làm của nó giờ đổ xuống sông xuống biển cả.

- Đáng ghét!!! Hết chui dưới đất trốn giờ lại trốn trong đám bong bóng kia.

- Này!!! Cậu kia!!! Cậu không thể chính diện quyết đấu với nhau như một người đàn ông thực thụ hay sao???

- Này....!!!

- “...”

Chi Chi lớn tiếng khiêu khích. Đáp lại cô là vẻ mặt tỉnh bơ của cậu chàng.

Chuyện đùa! Có thể nhẹ nhàng không thương tích chiến thắng không làm ai lại đi chọn sống sống chết chết đánh nhau cơ chứ. Làm như vậy rất tốn máu biết không!!! Black vì vậy tất nhiên là bỏ ngoài tai lời nói của Chi Chi không quan tâm. Dù sao cậu và đám pokemon của mình cũng không có cái tính thần võ sĩ đạo trực diện quyết chiến cao cả ấy. Chuyện như vậy xin thứ cho cậu bắt tài không theo nổi.

Chi Chi chính mình nói xong, ấy thế mà phía đối diện Black không có chút nào về mặt biết xấu hổ mà hỏi cái gì cả. Cô nàng vì thế không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi tức giận. Đáng ghét thật! Đối phương cậy vào việc Tauros của cô nàng không có đại chiêu nào có diện tích lớn để phá hủy nhanh mắt đám bong bóng Dratini tạo ra đây mà.

Đáng giá nhắc tới thế giới này các chiêu thức tuyệt chiêu của đám pokemon đều bị các gia tộc lựa chọn lũng đoạn giữ kín cho gia tộc mình. Bởi vậy hầu hết rất nhiều huấn luyện viên trẻ ở độ tuổi của Black cũng như Chi Chi mà nói, kể cả các huấn luyện viên từ các gia tộc lớn đi ra cũng không tránh khỏi việc pokemon không có quá nhiều chiêu thức để lựa chọn trong thi đấu.

Một nguyên nhân không thiếu phần quan trọng là thời gian huấn luyện của bọn họ ngắn, cần phải tập trung huấn luyện một vài chiêu thức sáo lộ tấn công mấu chốt nên còn không kịp phong phú năng lực tác chiến cho pokemon. Hơn nữa vì tuổi còn trẻ nên chuyện đổi pokemon trong đội hình chính cũng thường xuyên diễn ra. Khác với đám huấn luyện viên lớn tuổi có thể trầm lại tâm tư huấn luyện chỉ số ít pokemon không rời không bỏ, bọn họ cuối cùng còn chưa hiểu rõ đội hình mình cần cuối cùng là gì.

Hiện tại chỉ gặp Tauros vừa phá hủy được không ít bong bóng che mắt là đối phương lập tức dùng Bubble Beam (mưa bong bóng) bổ sung thêm. Trong lúc này tất nhiên không thiếu sử dụng chiêu Twister hệ Dradon kia đánh lên.

Thật là quá làm giận rồi!!! Cứ nhiên chơi chiến thuật thêm dầu bị ỏi như vậy.

Thật ực! Bí thuật điều khiển pokemon đối phương của Tauros vậy mà quá nhanh bị tên kia phát hiện sơ hở. Chi Chi giờ đành phải bắt đầu suy nghĩ cách xoay tình thế!

...

Thực tế chứng minh nhiều lúc không phải cứ suy nghĩ là có thể giải quyết được vấn đề. Bởi lẽ thời gian quá eo hẹp rồi. Tình hình hiện tại là cho tới lúc Tauros bị Dratini sinh sôi đùa chơi chết Chi Chi cũng không nghĩ ra được biện pháp nào hay. Tóm lại một vấn đề then chốt nhất đó chính là Tauros của cô nàng ngoài bí thuật điều khiển đối thủ thì chỉ toàn các chiêu thức đánh đơn mà thôi. Mà chiêu thức đánh đơn đối phó với chuyện đối phương trốn như cá trạch như thế là không có chút tác dụng nào. Thế nên Chi Chi cuối cùng cũng chỉ đành hậm hực nhận thua vấn đề này mà thôi.

Hiện tại cô nàng chỉ còn lại có một sự lựa chọn cuối cùng. May mắn là đối diện đã ra hết cả ba con pokemon, Chi Chi hoàn toàn có thể chọn một con pokemon có lợi thế áp đảo cả Eevee và Dratini ra sân. Tuy rằng tiếp đó sẽ là 1 vs 2 nhưng phần thắng của cô nàng cũng không phải là không có!

Đối mặt với một kẻ có thể chạy xuống đất trốn, một kẻ có thể phun bong bóng để lẩn trốn, Chi Chi hơi làm suy nghĩ thì đã có quyết định. Khóe miệng mỉm cười tự tin, cô nàng cho gọi ra con pokemon thứ ba xuất chiến.

- Tiến lên đi Magneton! Khẩu hiệu của chúng ta là... “San bằng tất cả”!!!!

Ánh sáng đỏ từ pokeball lóe sáng. Một con Magneton lơ lửng trên sân đấu.

Ván đấu tiếp theo.

Magneton vs Dratini bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 210: Biết đánh pháo Magneton !

Magneton, pokemon song hệ thuộc tính Electric (điện) Steel (sắt thép), được hình thành từ ba con Magnemite liên kết lại trong một vùng từ trường mạnh mẽ. Chúng không ngừng phát ra các sóng vô tuyến có khả năng làm tăng nhiệt độ xung quanh và gây đau tai nếu bạn đứng cạnh nó quá gần.

Đồng thời lực lượng từ trường Magneton tạo ra có thể là nguyên nhân chính dẫn tới việc phá hủy các thiết bị cơ khí nằm gần đó. Trong nhiều thành phố thường bắt gặp các thông báo yêu cầu huấn luyện viên luôn giữ Magneton tại trong pokeball. Một cảnh báo lớn sẽ được đưa ra mỗi khi chính quyền phát hiện một lượng lớn Magneton tập hợp lại với nhau. Đó có thể là dấu hiệu khởi đầu báo hiệu của tai nạn, một cơn bão sóng điện từ đang tới gần.

- Người sẽ phải trả giá đắt vì những việc mà mình đã làm. Chính nghĩa tất thắng!!!

Chi Chi miệng lớn tiếng hô, một tay vung vẩy khua khua lên, tay còn lại rút ra một thứ gì đó đeo lên che kín hai bên tai. Làm xong xuôi, cô nàng ánh mắt chột biến trở nên sắc bén. Mệnh lệnh đầu tiên trong ván đấu được đưa ra.

- Magneton dùng Sonic Boom (tiếng nổ siêu thanh)!!!

- Ghiiii.... ghiiii.... ghiiii...

Một âm thanh chói chói, cực kì chói tai từ Magneton lan ra bốn phía. Âm thanh kinh khủng khiến thậm chí đứng tại nơi xa xa Black cũng không khỏi đau đầu. Cậu chàng theo bản năng lùi lại phía tận cùng nơi vô đài, hai tay bưng kín tai hi vọng có thể giảm thiểu khó chịu đi một chút.

Đáng ghét! Cậu thâm nhủ.

Mà mà... Tất nhiên là đáng ghét!

Hon nữa còn nguy hiểm lắm. Chỉ thấy theo âm thanh đau đầu nhức óc của Magneton vang lên, vốn số lượng thật lớn bong bóng đang bao vây Dratini cũng vì vậy đồng loạt bị đánh nổ. Thân hình Dratini hiển hiện ra trước mắt mọi người.

Nó đã không còn chỗ trốn.

Càng tệ hơn là tình trạng của nó cũng chẳng khá hơn Black hiện tại là bao. Âm thanh của Magneton thật đúng là thứ vũ khí sát thủ bất kể đối thủ là người hay là pokemon.

- Hắc! Thích thú đi! Đây chính là chính nghĩa trừng phạt nội~

- Magneton, đổi dùng Metal Sound (kim loại âm thanh)! À không! Trực tiếp phối hợp cả hai thứ... Đúng rồi! Nhớ dùng thêm cả Supersonic (sóng siêu âm) lẫn vào bên trong nữa.

- Hê hê... Xin được long trọng gửi đến các quý ngài... bản giao hưởng "Sát thần diệt ma" có một không hai thế giới.

- Magneton cố gắng lên! Hi hi... Mọi người yêu quý cậu!!

- Ghiiii... ghiiii... ..

Bay trên không trung, Magneton đột nhiên thân thể run lên bần bật, cả người kích thích như vừa được uống thuốc lắc. Cơ thể nó điên cuồng điên cuồng rung rung lại rung rung. Các loại hỗn tạp sóng âm thanh tầng tầng lớp lớp giờ tàn sát bừa bãi trên sân đấu. Dù cho chúng không gây ra được bao nhiêu lực sát thương, khả năng thành quả tra tấn tinh thần đối thủ của nó thì quả là vô cùng trác tuyệt.

Black lúc này tất nhiên là không nghe được những gì Chi Chi đang nói, cậu chỉ cảm thấy âm thanh đáng chết kia càng ngày càng trở nên kinh khủng khiếp. Nó khiến người ta cả người bủn rủn vô lực, âm thanh nghe còn ghê rợn hơn tất cả những gì cậu có thể tưởng tượng ra. Hiện tại trong đầu cậu chỉ có một suy nghĩ duy nhất.

Xxx nó! Hết trận này cậu nhất định phải đi mua ngay thứ thiết bị có thể bảo đảm hai bên tai an toàn giống như của đối phương. Cậu thật sự không bao giờ muốn gặp lại hay nghe phải cái loại âm thanh khiến quý khóc thần sầu này thêm bất kì một lần nào nữa rồi. No never!!! Never!!!!

Thật *** quá khó chịu!

5 phút! Rõ ràng 5 phút âm nhạc kim loại nặng được Magneton phát ra. Thật giống như những gì Chi Chi đã nói. Một bản giao hưởng "Sát thần diệt ma" được Magneton khuyếch đại biểu diễn cống hiến cho khán giả.

Tiếc là chẳng ai vui vẻ được lên cả!

A ha! Thật đúng là một con Magneton kì lạ yêu âm nhạc!

Quả nhiên có mục tiêu theo đuổi có khác, nếu như nguyên bản hỗn hợp mấy chiêu âm thanh kia hiệu quả tấn công là 10, vậy một khi nó được cải tạo thành bản nhạc kim loại nặng thì uy lực hẳn đã biến tới 50. Mà nếu như nó còn được từ một tên cuồng ca sĩ như Magneton biểu diễn mà nói~ Cái kia hậu quả...

Móa! Không thể tưởng tượng nổi!!!

Ít nhất biểu tình lúc này của cả Black và Dratini trên sân có thể nói cho bạn biết uy lực của khẩu hiệu "âm nhạc không biên giới" nó là như thế nào.

Black giờ ngồi bệt trên mặt đất thở hồng hộc. Cậu chỉ cảm thấy mình lúc này chỉ cần hơi khẽ động đậy một cái thôi là cái loại kia ghê rợn cảm giác lại nổi lên khắp cả người. Có lẽ... bỏ qua không thêm tranh cúp vô địch luôn quá! Bởi vì cậu thật không muốn mở miệng nói thêm bất kì câu nào mệnh lệnh cho đám pokemon nữa rồi. Chiêu này của đối phương thật là kinh khủng khiếp ~

Dratini trên sân cũng chẳng khá hơn. Tuy rằng khả năng thấu hiểu nhạc lý của nó không cao, có điều cũng không ngăn cản được lực sát thương âm nhạc của Magneton thực sự là quá lớn. Dratini giờ cả người nằm im lìm như chó chết trên mặt đất (nếu có thể nói như vậy). Black biết! Vấn đề này Dratini thua chắc rồi. Tinh thần bị tra tấn quá chừng nha. Đây còn sức lực đâu mà chiến đấu.

Quả nhiên, Chi Chi không bỏ lỡ cơ hội cướp lấy chiến thắng. Dù sao sức khôi phục của pokemon cũng lớn hơn con người rất nhiều. Nhanh nắm lấy thời cơ mới là đường ngay.

- Magneton, Gyroscope Magnet (sắt thép dòng xoáy)!!!!

- Đoàng!!!

- Àmmm...!!!

Một âm thanh như pháo nổ đột nhiên vang lên khiến Black giật nảy cả mình. Có điều nhờ vậy mà cái cảm giác bần rần kia cũng vui đi phần nào. Trên sân Magneton lẳng lặng trôi nổi trên không trung dường như một vị ca sĩ đang tự kiểm điểm sai sót của bản thân trong khi biểu diễn. Chỉ Chi mệnh lệnh vừa nói xong, sau lưng nó vậy mà chợt âm vang lên như đánh pháo. Cơ thể Magneton tấn mãnh như một con bão, điên cuồng xoay tròn xoay tròn lao về phía Dratini.

Ầm một tiếng! Đợt khi bụi mù bốc lên tán dần đi. Nguyên bản vị trí Dratini đứng lúc trước hiện tại đã xuất hiện cả một cái hố nhỏ. Nơi trung tâm là Dratini đang nằm ngáp ngoài, trên không trung là Magneton lạnh lùng mắt nhìn.

Magneton vs Dratini khoảng thế cuộc chiến cứ như vậy kết thúc. Chiến thắng giờ thuộc về Magneton!

Tất cả hi vọng của Black hiện giờ chỉ có thể trông chờ vào Eevee. Ván đấu cuối cùng chuẩn bị bắt đầu.

Magneton vs Eevee!

Biết đánh pháo Magneton và Biết phi thiên độn thổ Eevee siêu thế kỉ trận chiến!

...

- Trở lại đi Dratini!

Cảm giác cơ thể đã khá hơn nhiều, Black liền lấy ra pokeball bên hông thu trở về Dratini. Ván đấu này tuy rằng nhìn qua có chút áp đảo nghiêng về Magneton, có điều đây cũng không phải là Dratini không muốn ra sức. Đơn giản là đối phương năng lực quá... biến thái rồi.

Hơn nữa hoàn cảnh thi đấu hiện tại tất nhiên khác rất nhiều so với chiến đấu ngoài thực tế cậu thường gặp cũng như huấn luyện cho lũ pokemon. Dù sao ở bên ngoài Black hoàn toàn có thể quay đầu mà chạy thẳng chứ không giống như vừa rồi chỉ có thể ngu ngốc đứng nơi góc sân nghe đối phương tra tấn bằng âm thanh. Ở bên ngoài dù cho chỉ có thể dùng Dratini đối đầu với Magneton thì một không gian rộng rãi ngoài thực tế cũng có thể giúp Dratini lợi dụng khoảng cách để giảm thiểu ảnh hưởng sau đó dùng chiến thuật du kích để chiến đấu. Ở đây thì không được rồi!!!!

Mà thôi...! Nói tới cũng không chỉ đối phương biết lợi dụng hạn chế gặp phải trong khi thi đấu để giành chiến thắng, trước đó cậu cũng không ít lần làm những chuyện tương tự như thế này. Cậu làm mừng một sao có thể cảm người ta không làm mười lăm. Nói cho cùng vẫn là không đủ mạnh mới là nguyên nhân chính yếu. Nếu Dratini đủ mạnh vậy đối phương âm thanh có đột phá phía chân trời cũng không là gì. Chiến đấu...

Dù sao vẫn phải tiếp tục!

- Xuất hiện đi Eevee!!!

- Eeveeeee!!!!

Đối với Eevee mà nói, chiêu thức âm thanh quấy rối của Magneton không quá có hiệu quả với nó. Cũng không phải tai Eevee ngễng ngẵng hay năng lực chịu đựng tra tấn của nó cao xa gì. Ở đây nguyên nhân đơn giản chính là Eevee có thể trốn xuống lòng đất.

A! Người nói âm thanh truyền qua vật thể rắn tốc độ cao hơn trong không khí???

Được rồi! Tạm không nói tới những kiến thức vật lý này. Chỉ cần người hiểu nôm na rằng Eevee trốn xuống mặt đất có thể để âm thanh kinh khủng kia tới tai nó trở nên dễ nghe hơn nhiều. Chuyện thật giống như người ta dùng nút bông đi bịt kín tai vậy. Nền đất không phải là trăm phần trăm vật rắn không phải sao? Ở giữa chúng có thật nhiều khoảng trống không khí nhỏ, chất liệu thì tạp nham... Cái này người ta gọi là... đất tự nhiên có độ tươi xốp là vậy!

Nói tóm lại có lẽ Chi Chi cũng hiểu việc dùng bản xô nát... kinh tởm kia đối với Eevee là vô dụng vì vậy cô nàng cũng không có cho Magneton một lần nữa sử dụng chiêu kia. Chuyện này rất rõ ràng bởi đối phương đã bỏ thiết bị bịt tai kia đi rồi. Black tin tưởng Chi Chi quá hiểu rõ uy lực âm nhạc Magneton có thể tạo ra. Hiển nhiên nếu đối phương đã dám bỏ đi vật che tai cũng có nghĩa là Magneton từ bỏ dùng âm thanh công kích. Còn nếu đây là đối phương dùng thủ đoạn để đánh lừa???

Được rồi! Cùng lắm thì cả hai bên huấn luyện viên cùng nhau nghe tra tấn mà thôi. Eevee vẫn là trốn xuống đất là tốt rồi.

Thắng thua còn chưa biết sẽ về tay ai đâu!

Hắc!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Đã từng đối thủ cũ

Nếu kể tới việc Eevee năng lực đào hầm đào hố không thể không nói tới một chút về phát hiện vĩ đại hiếm có của Black.

Chuyện kể rằng khi cậu muốn cho Eevee học tuyệt chiêu Substitute (thế thân) giống của Pikachu để nâng cao thực lực chiến đấu. Tất nhiên việc như vậy chủ yếu là sau khi Pikachu của cậu dùng năng lực của mình cải biến hình dạng phân thân nó tạo ra trở thành hình dạng ván lướt sóng, có thể giúp Black chu du trên mặt nước.

Ừm. Tạm thời không nói tới năng lực tự linh ngộ của Pikachu cao bao nhiêu, nói chung Black cảm thấy việc mình và Pikachu sáng tạo ra kiểu Surf (lướt sóng) mới này quá... phong cách rồi. Và để ăn mừng cho thành quả này, cậu liền quyết định muốn phổ cập chiêu Substitute (thế thân) cho toàn đội. Không chỉ đơn giản là vì tạo ra một chiêu thức, một phong cách riêng cho mình, Black còn hi vọng đám pokemon khác cũng có thể như Pikachu đạt tới năng lực biến hóa phân thân như ý muốn...

Tương lai là tốt đẹp, hiện thực rất gian khó. Sau một thời gian huấn luyện cho đám pokemon, Black bị ai phát hiện. Đám này...

Thật quá gà mờ rồi!!! Cậu huấn luyện mãi mà không được.

Khụ! Tạm thời không nhắc tới việc Pikachu học chiêu Substitute kia thật ra cũng là chính nó đột nhiên tự linh ngộ ra. Nói chung Black không lâu sau đó hiểu được một điều. Cũng chính là phát hiện vĩ đại cậu muốn nói tới.

Không phải cứ huấn luyện viên giảng dạy huấn luyện mới là tốt nhất!!!

Chuyện là vậy! Sau một thời gian hành hạ tập huấn đám cho đám pokemon chiêu Substitute kia không có hiệu quả, không chỉ Black tâm thần mệt mỏi mà ngay cả đám pokemon cũng có khổ không dám nói. Và thế là vốn tính hướng luôn tự do thoải mái nhất trong đội Rattata trước tiên liền không nhận được (khi trước chuyên môn để Rattata tự học tự huấn luyện). Tiểu thư Rattata của chúng ta phát huy tinh thần ham học hỏi giống như khi ở quê nhà chuyên môn đi theo học tập kinh nghiệm từ đám anh trai Rattata. Đối tượng lần này tất nhiên là từ đám anh trai Rattata chuyển thành căn nguyên gây tai họa lần này Pikachu rồi.

Và thế là trong lúc tất cả các pokemon còn lại còn chưa có manh mối, vẫn phải cày ngày cày đêm theo giáo trình huấn luyện cũ rích lại khô khan của Black, Rattata tiểu thư đã theo thầy dạy kèm tại nhà Pikachu thu thập, lĩnh ngộ được tài liệu sách nâng cao dạy kỹ năng. Hiệu quả tất nhiên cũng rõ ràng vô cùng. Rattata đồng chí ngay lập tức bùng nổ tỏa sáng trong lớp học, trở thành vị thứ hai học được tuyệt chiêu Substitute chết tiệt kia.

Gần mực thì đen gần đèn thì rạng. Trừ bạn học Magikarp nổi tiếng thần tượng Black ra các bạn pokemon học sinh khác lập tức nghe danh tập hợp tại lớp dạy thêm của thầy giáo tại nhà Pikachu. Hiệu quả sau đó quả nhiên thấy rõ, lần lượt Dratini và Eevee trí thông minh,... v v các điều kiện phù hợp không kém rất nhanh bắt đầu lĩnh ngộ ra chiêu thức. Cá biệt học sinh yếu kém tương tự như Rhyhorn đồng chí cùng bảng quang mọi chuyện say mê trong thế giới của mình Magikarp tất nhiên là vẫn không thành công. Có điều chuyện như vậy đã trở nên không trọng yếu.

Trọng yếu nhất là Black đã tìm được một đầu đường ra tươi sáng trong việc dạy dỗ kỹ năng cho đám pokemon.

Đúng vậy! Không ai hiểu những kỹ năng này còn hơn được bản thân đám pokemon. Tuy rằng chúng không biết cách tổng kết quy nạp ra giáo trình huấn luyện, tuy rằng việc chiêu thức lĩnh ngộ được có khi chỉ là do tình cờ hoặc theo lứa tuổi đến tự kích phát thông tin, kinh nghiệm... v v trong mã gen ẩn. Có điều chỉ cần như vậy cũng có thể khiến đám pokemon có tương tự chiêu thức chứa trong mã gen ẩn rất nhanh kích thích xuất hiện tuyệt chiêu ghi bên trong, hơn nữa Black từ bên ngoài quan sát tổng kết cũng có thể tự hình thành Hm (máy truyền kỹ năng ẩn) của riêng mình để truyền dạy cho những trường hợp pokemon không thường học được chiêu thức đó. Giống như chuyện Staryu của Misty có thể biết Thunder Shock (điện giật), Nidoqueen của Giovanni có thể biết Flame Thrower (ngọn lửa bùng cháy)... v v.

Nói chung, một tương lai huy hoàng tươi sáng đang vẫy gọi cậu.

Black chiến ý bùng bùng. Một cảm giác nhân sĩ xây dựng sự nghiệp thành công đang vẫy gọi cậu... bla bla.

Ừm. Quay trở lại chủ đề chính. Vừa rồi nói nhiều như vậy chỉ là để chỉ rõ ràng một điều, nhờ sự chỉ bảo tận tình của giáo sư, phó tiến sĩ... Rattata tiểu thư, sinh viên Eevee của chúng ta cuối cùng cũng tốt nghiệp bằng giỏi khóa học Dig (ninja độn thổ) trong một thời gian ngắn. Và đó cũng là nguyên nhân chính để có được tình thế bây giờ trên sân.

Magneton dùng tuyệt chiêu tự cải tiến Gyroscopic Magnet (sắt thép dòng xoáy) và Thunder Bolt (mười vạn volt) lần lượt điên cuồng oanh tạc tấn công Eevee bất kỳ lúc nào nó nhô đầu ra khỏi mặt đất. Còn đồng chí Eevee của chúng ta thì kiên quyết thực hành chiến thuật “địch lui ta tiến, địch tiến ta lùi, địch nghỉ ngơi ta quấy phá, địch quấy phá ta nghỉ ngơi”.

Tóm lại một câu nói hoàn toàn có thể khái quát hết tình hình sân đấu hiện tại đó là...

Đang đánh giằng co nha!!!

...

Thời gian trôi qua, cả Eevee và Magneton đều chìm đắm trong vùng lầy mà chính mình tạo ra. Magneton trúng phải không ít Shadow Ball (quả cầu bóng tối) của Eevee đánh lên, có điều Eevee lần trốn cũng không phải luôn luôn thành công. Nó tương tự dính phải không ít chiêu Thunder Bolt (mười vạn volt) và mấy lần suýt dính phải Gyroscopic Magnet (sắt thép dòng xoáy) của Magneton. Cũng may còn chưa vì dính Gyroscopic Magnet mà bị dìm bại luôn. Tuyệt chiêu này tuy mạnh nhưng tốc độ tóm lại vẫn còn chút thiếu hụt. Nhất là tiếng nổ báo hiệu kia...

Chỉ thấy trên sân tiếng nổ đùng đùng liên tục vang lên như pháo rang, âm thanh loẹt xoẹt khét lẹt của dòng điện tí tách không ngừng. Mặt đất lồm

chôm hỏ to hỏ nhỏ và những vết cháy xém do điện áp cao đốt cháy tạo ra.

Cũng may tốc độ của Eevee so với Magneton nói tới có thể coi là lợi thế đáng kể. Dù cho Magneton năng lực chịu đòn, độ cứng rắn thân thể là ưu thế không nhỏ. Có điều cho dù có là bằng sắt thân thể cũng không chịu nổi liên tiếp phải chịu đòn. Ngược lại tránh né được nhiều lại có căn cứ địa để nghỉ ngơi Eevee dần dần từ tránh né đối phương làm chính chuyển thành chiếm thế thượng phong tăng cường tấn công. Hơn nữa các chiêu điện tích hệ điện phóng ra luôn phải cách một khoảng nhất định so với nền đất để tránh việc bị thất thoát xuống đất điện tích một cách vô ích.

Chẳng thể mới có việc pokemon hệ Electric (điện) thường bị pokemon hệ Ground (mặt đất) khắc chế. Cũng vì lý do này mà sát thương Magneton gây ra với kẻ chuyên chôn chui chôn lủi dưới đất như Eevee lại lần nữa phải đánh chiết khấu.

Cũng theo càng ngày càng nhiều vết thương trên người, cùng với tổn thất năng lượng (PP) vì liên tục tấn công... lực uy hiếp của Magneton càng ngày càng giảm. Cuối cùng...

- Shadoll Ball!!!! (quả cầu bóng tối)

- Eeveeee!!!!

- Magneton Thunder Bolt (mười vạn volt)

- Àmmm...!!!

- Magneton!!!!

Magneton ngã gục rơi xuống mặt đất trong tiếng hò hét của Chi Chi.

- Cuối cùng kết thúc!

Black nhẹ giọng than thở. Ván đấu này đã diễn ra tận 15 phút rồi. Ngay cả luôn luôn trốn dưới đất Eevee cũng mệt lác lư ngã ra đất. Chiến thắng...

Cuối cùng vẫn thuộc về cậu! Một chiến thắng không dễ dàng gì~

Ừm! Nên đi nghỉ ngơi trước đã. Còn phải thi đấu với một người nữa đây!!! Nghe trọng tài tuyên bố kết quả trận đấu, Black liền thu Eevee trở về pokeball, cũng không quan tâm Mc, khán giả hay đối thủ của cậu sau đó sẽ có biểu hiện gì liền quay trở về phòng nghỉ ngơi. Trước đó tất nhiên không quên đưa lũ pokemon cho y tá Joy hồi sức. Còn cậu cần lắng lắng nghỉ ngơi một lát trước khi tiến hành trận đấu cuối cùng của buổi sáng này.

...

Trong phòng nghỉ, một âm thanh đột ngột vang lên đánh thức kẻ nào đó đang tranh thủ chợp mắt nghỉ ngơi.

- Hóa ra là cậu!... Black của trấn Pallet sao? Quả nhiên thú vị!!!

- Ừm? Có chuyện gì không?

Black ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía kẻ đang đứng trước mặt. Một người quen nha!

- Không có gì! Chi là đến thăm một chút đối thủ ván đấu tiếp theo mà thôi! Không nghĩ tới hai người kia lại có thể làm cậu mệt mỏi thành ra như vậy. Có chút hơi thất vọng đây!

- Làm sao!!! Bại tướng dưới tay còn có tư cách chê bai người khác à!

Black vẻ mặt khó chịu phản bác.

- Hừ! Như vậy lát nữa trong ván đấu gặp mặt. Để xem sau khi thua trận cậu còn có thể nói như vậy được không!

Đối phương về mặt cau có phán một câu rồi quay người rời đi. Trước khi đi khuất bóng còn không quên quay đầu lại, nhếch miệng, vẻ mặt lạnh nhạt nói:

- Đúng rồi! Lần này tớ sẽ dốc toàn lực đấy. Cẩn thận đừng thua đến quá khó coi! Dù sao...

- Đừng làm mất mặt người dân Pallet chúng ta!

Black: ‘...’

Một lát sau...

- Như vậy ván đấu sau gặp mặt!

...

Kết thúc chương 211.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Những đứa con cưng của bầu trời

- Và bây giờ là trận đấu cuối cùng của bảng D. Trận đấu giữa hai huấn luyện trẻ tuổi đồng thời đều đến từ thị trấn Pallet, một trong những cái nôi nổi tiếng từng sản sinh ra vô số những nhà huấn luyện viên pokemon tài ba kiệt xuất.

- Hiện tại bởi vì cả hai bên đều là người giành được chiến thắng trong hai lượt đấu trước vì vậy người chiến thắng trong lượt đấu cuối cùng này cũng là người đại diện duy nhất của bảng D tham gia vào vòng bán kết. Tiếp theo chúng ta cùng điểm qua... bla bla.

Mc không ngừng huyền thuyên giới thiệu với khán giả về chiến tích mỗi bên đạt được trước khi tiến tới lượt trận cuối cùng. Black đang lững thững bước đi lên võ đài. Phía bên kia, đối thủ của cậu giờ cũng đã có mặt.

- Như vậy... cậu ta sẽ chọn con pokemon gì cho ván đấu đầu tiên!

Green miệng lẩm bẩm tự nhủ.

Đúng vậy! Đối thủ lượt đấu cuối cùng này của Black chính là Green, người đã từng giao đấu với cậu ở trường trung học Celadon khi trước. Hai người bọn họ lúc này lại một lần nữa sẽ quyết đấu với nhau. Chỉ có người thắng trong cuộc đấu này mới có thể đại diện cho bảng D tiến tiếp vào vòng sau. Lúc này Black là người cần xuất pokemon trước.

- Xuất hiện đi Pidgeot!

Bóng pokeball lóe lên ánh sáng, một con Pidgeot thân hình to lớn xuất hiện trên bầu trời sân thi đấu.

- Là Pidgeot à!.... Cũng tốt! Nếu vậy... là may rồi Pidgeot!

- Pidgeottttt!!!!

Green hơi trầm ngâm sau đó cũng liền tung ra Pidgeot của chính mình. Một trận tranh đoạt chiến trên không giữa hai con Pidgeot vì vậy sắp sửa nổ ra.

Ai mới thực sự là kẻ thống trị của khoảng không sẽ xuất hiện ngay sau ván đấu đầu tiên.

Pidgeot vs Pidgeot!

...

Pidgeot, pokemon hệ Flying (phi hành), được cho là có thể bay với tốc độ lên tới hơn 2 Mach. Điều này có nghĩa là tốc độ của nó gấp hơn hai lần tốc độ của âm thanh truyền đi trong cùng một môi trường. Pidgeot có một bộ cơ thể mạnh mẽ đủ để tạo ra cả một cơn giông bão chỉ với vài cái vỗ cánh.

Đôi móng vuốt sắc nhọn đầy nguy hiểm, tầm nhìn rộng lớn giúp Pidgeot có thể đi săn mồi từ độ cao hơn ngàn mét trên không trung. Tuy vậy nó vẫn thường thích lướt sát trên mặt nước với tốc độ cao để tóm gọn đám Magikarp mỗi khi chúng sử dụng Splash (nhảy lên). Pidgeot giang rộng đôi cánh lớn để đe dọa kẻ thù. Bộ lông mượt mà tuyệt đẹp cũng là lý do nhiều huấn luyện viên ưa thích lựa chọn nó trong đội hình của mình.

Trên sân...

- Pidgeot, dùng Air Cutter (lát cắt không khí)

Green mở đầu bằng một mệnh lệnh tấn công.

- Cẩn thận chút Pidgeot!

Phía bên kia, Black hơi lăm nhấc nhờ cho pokemon của mình liền không làm thêm gì hành động.

- Ủ? Đối phương có ý gì???

Gặp Black phản ứng kì quặc như vậy, Green trong lòng không khỏi có chút suy nghĩ. Đáng lẽ ra đối phương hẳn là mới có được Pidgeot không bao lâu, thời gian ngắn như vậy việc tổ chức huấn luyện cho nó tất nhiên cũng sẽ không quá dài. Số lượng chiêu thức, kĩ năng cũng như kinh nghiệm chiến đấu... v v so với việc Pidgeot của cậu sớm được huấn luyện từ nhỏ từ hồi mới rời Pallet đi lữ hành thì tất nhiên phải kém cạnh không ít.

Hơn nữa tin tưởng năng lực huấn luyện của hai người chênh lệch cũng sẽ không nhiều. Bởi vậy liền suy ra thời gian nắm bắt pokemon dài ngắn sẽ trở thành nhân tố quyết định tạo thành chênh lệch năng lực không thể vượt qua.

Đây cũng chính là lý do Green lựa chọn Pidgeot của mình để đối đầu với Pidgeot của Black. Cậu là Green chứ không phải Red, tất nhiên mọi hành động trong trận đấu đều phải có kế hoạch bài bản rõ ràng chứ không phải cứ đầu nóng lên là làm. Tất nhiên năng lực cơ bản của tên Red kia cũng không tồi. Tiếp xúc nhiều cũng giúp cậu học tập được từ đối phương không ít thứ hữu dụng. Có điều hiển nhiên xây dựng kế hoạch có lợi ngay từ đầu cho mình, Green cậu cũng sẽ không quên làm.

Hiện tại trên không trung nhìn qua tình thế có thể nói là nghiêng về một bên Pidgeot của cậu khổng chế. Liên tiếp vô số lát cắt không khí được nó phóng ra tấn sát về phía Pidgeot của đối phương. Ở khoản này bởi vì có kinh nghiệm huấn luyện Scyther trên người nên độ chính xác, năng lượng tiêu hao, hiệu suất... v.v khi Pidgeot của Green sử dụng Air Cutter (lát cắt không khí) để tấn công tạm thời còn không quá tệ. Dù cho Pidgeot của đối phương né tránh rất tài tình cũng không tránh được việc trúng không ít lát cắt đánh lên người. Có điều tuy tình thế diễn ra như vậy nhưng đối thủ đứng đối diện kia vẫn không có mệnh lệnh mới gì đưa ra. Đối phương đây là muốn làm gì??? Green trong lòng âm thầm hiện lên cảnh giác.

Phía bên kia, đối mặt với một Pidgeot hùng hùng hổ hổ của Green, Black trong lòng thật ra cũng tương đương khó chịu. Cậu cũng không nghĩ tới đối phương vậy mà cũng dùng Pidgeot để chống lại Pidgeot của mình. Hơn nữa ra về Pidgeot của đối phương vậy mà được huấn luyện kỹ càng lắm. Phải biết chiêu Air Cutter (lát cắt không khí) của Pidgeot của cậu còn không biết đây.

Vốn định dựa vào tốc độ của Pidgeot để thủ thắng... Giờ thì hay rồi, hai bên đều là Pidgeot, tốc độ đều là kẻ tám lạng người nửa cân thì lấy đâu ra lợi thế để mà thủ thắng. Chiêu thức cũng thua kém người ta quá nhiều, tuyệt chiêu mới mà cậu cho Pidgeot huấn luyện thời gian gần đây cũng chưa lấy được thành quả. Quan trọng nhất là Pidgeot thật ra cũng mới từ Pidgeotto tiến hóa lên gần tháng đây chứ mấy. Mà một số chiêu thức mạnh của hệ Flying (phi hành) đều cần pokemon có tương đối lớn hình thể cũng như sức mạnh cơ bắp... v.v để học tập.

Chỉ cần tưởng tượng muốn tạo ra cả một cơn bão gió lốc bằng việc quạt quạt đôi cánh mà cánh lại quá nhỏ quá ngắn là hiểu... Người nhỏ, lực yếu như Pidgeotto khi xưa tất nhiên là chỉ biết mà ngồi nhìn phần, muốn học đại chiêu cũng không học được. Tất nhiên người ta tạo ra chiêu thức bão cấp 10 tên là bão, mình tạo ra bão cấp 1 cấp 2 cũng có thể gọi tên là bão nhưng uy lực tất nhiên là khác nhau một trời một vực.

Đối với Black mà nói, cái thời Pidgeot còn là Pidgeotto nếu để nó phí thời vất vả gian khổ học mấy thứ cao to đó thì cho nó học tập né tránh, học tập mượn lực cản không khí khi di chuyển, điều khiển cơ thể linh hoạt... v.v còn hiệu quả hơn. Cũng bởi thể hiện tại dù cho chiêu thức ăn thiệt thòi, không tiện dùng ra mấy chiêu thức gà mờ kia, Pidgeot ít nhất vẫn có thể dùng năng lực né tránh trên không trung đáng tự hào của mình để chu toàn giao đấu cùng Pidgeot của Green. Cơ hội thắng tất nhiên là vẫn có, Black và Pidgeot của cậu vẫn đang âm thầm nhẫn nại chờ đợi tình huống mới, cơ hội mới xuất hiện.

Cũng phải biết rằng cậu chàng lựa chọn Pidgeot mở đầu xuất chiến nguyên bản ý nghĩ chính là không cầu lập công nhưng cầu không thua thái quá. Dù sao cũng là ván đấu đầu tiên, nếu vừa ra đã bị đối phương thoải mái tiêu diệt nói vậy hai con pokemon xuất hiện phía sau áp lực to lớn có thể nghĩ.

Nhất là vương bài chủ lực vốn có của Black là Exeggutor đối đầu với chuyên chơi đùa lừa như Green mà nói... Ừ! Tốt nhất đừng đưa ra kéo mất mặt xấu hổ. Tất nhiên điều này không có nghĩa là tung Exeggutor ra thì nhất định sẽ thua, này chỉ có thể nói rõ hoàn cảnh tình thế đối với Exeggutor rất... rất bất lợi. Black cũng không có thói quen Easy (dễ dàng) độ khó không chơi lại muốn chơi địa ngục mức độ khó để qua cửa ải. Mục tiêu quan trọng nhất là vào vòng bán kết chứ không phải là khiêu chiến độ khó để làm kỉ niệm đứng không. Cũng không có phần thưởng khi tự tăng độ khó thi đấu.

...

Nhìn từ bên ngoài mà nói, trận truy đuổi chiến trên không trung hiện tại phải nói là nhìn rất đẹp mắt. Hai con Pidgeot lông cánh sắc sỡ không ngừng bay lượn di chuyển dường như đang quấn quýt vòng quanh lấy nhau, phối hợp múa một điệu múa hoa lệ huyền bí của loài chim vậy. Một con liên tục vỗ cánh tung ra vô số lát cắt không khí sắc bén vừa tấn công vừa phong tỏa, lại nhìn tựa như pháo hoa đang nổ rộ. Bên kia tất nhiên là bung lụa dùng hết ra năng lực né tránh. Các động tác bay lượn độ khó vừa cao, đẹp mắt lại vừa hiệu quả, thật giống như đang khoe múa để đáp lại lời kêu gọi của đối phương vậy.

Tổng thể mà nói, bởi vì bầu trời không gian rộng rãi bên né tránh hiển nhiên có được lợi thế không nhỏ. Mặc dù bên tấn công dùng kinh nghiệm phong phú của mình điều khiển vô số lát cắt thật tinh vi tấn công cũng không tránh khỏi cảm giác có lòng mà lực không đủ. Hiệu quả là có nhưng so sánh với thể lực phong phú của đối phương... Nếu như không thay đổi chiến thuật thì ván đấu này diễn ra sẽ vô cùng lâu. Thậm chí có khi bên tấn công hết năng lượng (PP) để sử dụng chiêu thức thì bên né tránh cũng vẫn còn có thể bay bay nhảy nhảy.

Dù sao đối với loài chim thì bay lượn trên bầu trời thật giống như con người bản năng hô hấp, không chỉ không tốn mấy công sức mà còn là một sự hưởng thụ về mặt tinh thần. Chúng là những đứa con cưng của bầu trời, là những vị vua của khoảng không trên mặt đất.

Bên dưới, đối mặt với việc chiến quả không quá như ý muốn, đối thủ lại kìm nén một hơi không có hành động mới gì... Green cuối cùng quyết định vẫn là theo chính kế hoạch của bản thân mình tiến hành. Mặc kệ đối thủ quỷ kế đa đoan, chỉ cần bên ta đủ mạnh cộng với cẩn thận đề phòng, thêm vào bản thân mình năng lực ứng đối tình huống bất ngờ cũng không quá kém... Green cũng không tin tình thế tốt như vậy mình còn có thể thua. Và thế là cậu chàng liền như vậy ra mệnh lệnh thứ hai trong ván đấu.

...

Kết thúc chương 212.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 213: Vũ điệu loài chim

Trên sân, mệnh lệnh thứ hai của Green lúc này vang lên.

- Pidgeot, toàn lực sử dụng Hurricane (siêu bão) tấn công!

Đúng vậy! Pidgeot nói cho cùng cũng không phải Scyther. Đôi cánh của nó nói cho cùng cũng không thể sánh bằng hai thanh đao to lớn sắc bén của Svyther được. Chiêu Air Cutter (lát cắt không khí) kia hiển nhiên không phải là chiêu đòn mạnh nhất của Pidgeot.

Mà nói thật, vừa phải tung ra lát cắt không khí lại vừa phải đảm bảo giữ vững cơ thể bay lượn trên không trung. Đây... hai cái cánh tính ra hiển nhiên là có chút hơi thiếu. Giả mà Pidgeot giống như Scyther có thêm ít cánh sau lưng nữa thì chiêu Air Cutter này đã có thể mạnh hơn một tầng rồi, đối phương cũng sẽ không né tránh được dễ dàng như hiện tại.

Nói tới thì Pidgeot sở trường chính vẫn là điều khiển gió bão. Và đòn Hurricane (siêu bão) phát triển mạnh lên từ cơ sở chiêu Gust (liệt bạo phong) hồi còn là Pidgey, Pidgeotto hay dùng đối với Pidgeot mà nói thì có thể coi là chi phối dễ dàng như tay chân. Bởi thế dù cho đối với hệ Flying (phi hành) chiêu này không phải là chiêu có uy lực lớn nhất nhưng đối mặt với một con Pidgeot đang sử dụng Hurricane (siêu bão) thì đây là lúc nó trở nên nguy hiểm nhất rồi.

Hiện tại nhất tuyệt là đối mặt đối thủ cũng là Pidgeot, như vậy đây rất có thể là cuộc tranh đua xem ai là người có thể chi phối điều khiển Hurricane (siêu bão) tốt nhất. Và Green tin tưởng với kinh nghiệm phong phú của mình, Pidgeot của cậu nhất định sẽ thắng lợi.

...

Phía bên kia...

- Muốn dùng Hurricane (siêu bão) để đánh bại Pidgeot của mình???

- Tốt! Pidgeot, chúng ta cũng dùng Hurricane (siêu bão) chống lại!

Hiểu được ý nghĩ của Green, Black không ngần ngại chút nào liền mệnh lệnh Pidgeot tương tự cũng sử dụng Hurricane để chống lại. Bởi vì chiêu thức này xây dựng trên cơ sở tuyệt chiêu Gust (liệt bạo phong) trước kia hay dùng, cộng thêm năng lực điều khiển gió và sức mạnh cơ thể đều tăng lên đáng kể sau khi tiến hóa vì vậy Pidgeot hầu như không cần tập luyện, chỉ cần phát triển đến đủ cấp độ liền có thể tự lĩnh ngộ thăng cấp Gust lên thành Hurricane.

Hai tuyệt chiêu tạo ra hai luồng gió lốc khổng lồ giờ đang chuẩn bị lao vào thôn phệ nhau.

- Ô? Vậy mà lại là thuận chiều gió???

Green ngạc nhiên khi thấy hai con lốc lớn vừa chạm vào nhau vậy mà liền điên cuồng kết hợp bành chướng lên. Đối phương vậy mà không lựa chọn phương thức ngược chiều tiêu hao mà lại lựa chọn thuận chiều gia tăng độ lớn con lốc.

Đây là muốn tranh đoạt năng lực điều khiển sao???

Chỉ cần một bên mất đi năng lực kiểm soát con lốc như vậy sẽ phải hứng chịu toàn bộ uy lực của cả hai đòn Hurricane kết hợp đánh lên người. Đây thật chẳng khác nào đang đánh bạc toàn bộ gia sản, kẻ thắng đạt được tất cả, người thua... thua đến manh áo cũng chẳng còn.

Cũng thật là đủ thú vị! Có điều...

Dù thế nào thì Pidgeot của cậu cũng sẽ không thua! Green âm thầm nghĩ.

- Sắp đến rồi...

Black miệng lăm bầm, ánh mắt nhìn chăm chăm quan sát con bão khổng lồ đang càng ngày càng lớn lên giữa hai con Pidgeot. Cơ hội đang đến gần!!!

Rất nhanh! Dưới sự hợp lực của hai con Pidgeot, con lốc do tuyệt chiêu Hurricane tạo ra dần dần biến hóa trở thành một con siêu bão thật sự. Gió mạnh tàn sát thổi cuốn lên bụi mù trần ngập sân đây. Âm thanh gió rít càng ngày càng lớn, phạm vi con lốc cũng đang không ngừng gia tăng, đã lớn tới ba phần tư toàn bộ rộng lớn võ đài rồi. Black và Green để an toàn không tránh khỏi phải vội vàng vàng lùi lại ra ngoài sân đấu. Dù sao chỉ cần hai con pokemon không rời khỏi võ đài là sẽ không bị phán quyết thua cuộc. Hơn nữa đối với biết bay Pidgeot mà nói rời khỏi võ đài là chuyện không thể nào.

Hiện tại phía trên không trung hai con Pidgeot vẫn đang tiếp tục quyết chiến. Mức độ con bão vẫn còn chưa tới mức cực hạn của bất kì bên nào. Khoảng cách giữa chúng đang không ngừng được nói rộng ra, tương ứng bán kính con lốc trung tâm bão cũng không ngừng được mở rộng. Một vòi rồng khổng lồ nối liền đất trời giờ đã thật sự xuất hiện. Đây quả thật là năng lực của thần nếu ở địa cầu trước kia, có điều đối với pokemon trong thế giới

này mà nói đây vẫn chỉ là bình thường mà thôi. Black nhìn mà trong lòng không khỏi cảm thán thể giới to lớn quá thật là nguy hiểm trùng trùng. Hừm! Thảo nào thể chất người thể giới này cũng biến thái như vậy. Đây cũng là bị ép buộc mà ra a!!!

- Brave Bird (trái tim dũng cảm)!

Theo như lý thuyết vòi rồng xuất hiện cũng có nghĩa là sự chỉ huy của Green và Black đối với hai con Pidgeot đã mất hiệu lực. Dù sao hiện tại âm thanh mệnh lệnh của hai người đã hoàn toàn không thể truyền tới được với hai con pokemon. Hơn nữa xung quanh hiện tại cũng gió cuốn bụi bay mù mịt, hai người không nhìn thấy rõ bên trên đang diễn ra chuyện gì thì làm sao chỉ huy điều khiển.

Tất nhiên đối với kẻ nào đó những vấn đề trên cũng không phải là vấn đề! Nên biết Black từng trang bị cho Pidgeot hiện tại một bộ máy ghi hình theo dõi từ xa ngay khi nó còn là Pidgeotto cơ. Tuy rằng hiện tại màn hình quan sát tất nhiên là đen xì không có tác dụng gì, khả năng micro điều khiển từ xa vẫn có tác dụng. lớn. Black tin tưởng âm thanh mệnh lệnh mới này của mình cũng đã đến được tai của Pidgeot. Hiện tại cũng là lúc phản công rồi! Kẻ nào đó vì vậy cười lên thật nham hiểm.

- Pidgeottttt!!!!

- G réccccc!!!!

- Chuyện này....! Đây là có chuyện gì???

Green vô tình nhìn thấy nụ cười quỷ dị của đối thủ, bên tai lại nghe được tiếng kêu thảm của Pidgeot. Đây...

Một cảm giác chẳng lành hiện lên trong lòng Green. Chẳng lẽ...

...

Thời gian từng giây từng phút chậm rãi chậm rãi trôi qua, con lốc khổng lồ kia dù sao cũng là thứ được tạo ra từ hai con Pidgeot hợp lực chứ không phải tự nhiên sinh ra nên hiển nhiên bản thân nó trời sinh liền khuyết thiếu mất căn nguyên tồn tại. Chỉ cần hai con pokemon ngừng cung cấp động lực thúc đẩy, con lốc siêu lớn này cũng liền như vậy dần dần tiêu tan. Có điều trước đó nó cũng đã hoàn thành được nhiệm vụ của mình.

Mang lại vui mừng cho người chiến thắng đồng thời cũng khiến kẻ thất bại triệt để thua cuộc, thua không còn manh áo nào trên người. Đổ thành Pidgeot mà nói chính là thua thảm tới không còn cái lông nào hoàn hảo tại trên người.

Nhìn Pidgeot của Green giờ như con chim bị vật trụ lông nằm lông lốc trên mặt đất mà Black...

Khụ khụ... Các người hiểu???

Đúng vậy! Black giờ đã hiểu chiến thắng thuộc về kẻ nào. (tên nào vừa có ý nghĩ đen tối trong đầu thì tự đi úp mặt vào tường sám hối đi)

- Pidgeottttt!!!!

- Ủ???

Tiếng kêu đột ngột của Pidgeot trên bầu trời lập tức thu hút sự chú ý của mọi người. Thậm chí ngay cả mặt đang tái xanh Green cũng không ngoại lệ.

- Đây là...???

Black vẻ mặt ngạc nhiên khi nhìn thấy màn biểu diễn hiện tại của Pidgeot trên bầu trời. Thân hình uyển chuyển bay lượn, đôi cánh sải dài mượn gió, cơ thể làm những động tác dường như đang khiêu vũ. Quan sát thân thể nó vậy mà đang bay lượn vô số những chiếc lông vũ sắc sỡ nhiều màu sắc dài ngắn đủ loại. Đây không biết là vốn có của nó hay là từ cơ thể Pidgeot của Green bay ra. Tất cả chúng giống như đang ca múa xung quanh Pidgeot, thật giống như thần dân triều bái vị vương giả mới của chính mình.

- Đây là Feather Dance (vũ điệu loài chim)! Vốn là một tuyệt chiêu rất khó học được. Không nghĩ tới Pidgeot của cậu vậy mà nhờ chiến thắng lần này liền lĩnh ngộ ra nó. Nói vậy???.... Có lẽ sự tồn tại của vũ điệu này cũng chỉ dành cho những kẻ thắng cuộc mà thôi. Đây có khi chính là bí quyết chính khi muốn học tập được chiêu này.

Green vẻ mặt bình tĩnh tú kiến thức uyên bác của mình. Phía bên kia Black mặt dù rất tâm phục kiến thức của đối phương có điều...

Được rồi! Vấn đề này chung quy là mình thắng. Pidgeot cơ may run rẩy cũng học được Feather Dance như vậy... Không cần chấp nhặt với đối phương làm gì! Cậu chàng trong lòng thâm nhủ như vậy, ánh mắt tiếp tục thưởng thức vũ điệu hiếm có đang diễn ra trên bầu trời. Dù sao... cũng không phải mỗi lần đều có nhiều lông vũ phối hợp cùng như vậy không phải sao! Nghĩ tới kẻ nào đó lông trụ lủi mà Black trong lòng cười thầm. Cảm giác tự nhiên cũng thoải mái không ít.

A ha! Ta là tiểu nhân, ta chính là như vậy đây!!!

Và ván đấu thứ nhất cuối cùng cũng kết thúc với chiến thắng thuộc về Pidgeot của Black. Ván đấu thứ hai giờ chuẩn bị bắt đầu!!!

...

Kết thúc chương 213.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Trận chiến trong màn khói...

- Có thể giải thích cho tớ tại sao Pidgeot thất bại không?

Green là hỏi như vậy sau khi vũ điệu loài chim của Pidgeot kết thúc.

- Thôi đi pa oi! Gì mà Pidgeot thất bại. Đây chính là cậu thất bại đi có được hay không???

Tuy rằng rất muốn nói vậy có điều nghĩ tới đối phương tuổi tác cộng với số tuổi thực tế của chính mình. Mèm! Ra về... trở thành trẻ con lâu ngày tính cách của bản thân cũng bị ảnh hưởng không ít.

Dừng lại việc tiếp tục suy nghĩ linh tinh, Black liền về mặt thoải mái giải thích ngắn gọn nguyên do chuyện vừa xảy ra.

Hóa ra sau khi biết được hoàn cảnh đối với Pidgeot của mình không tốt cho lắm, Black liền quyết định lấy tính chế động, chờ đợi một cơ hội đánh bất ngờ Pidgeot của Green. Tuy vậy tốc độ của loài Pidgeot vốn là rất nhanh cho nên muốn đánh bất ngờ có hiệu quả cần nhằm lúc đối phương không có khả năng phản kháng mới được.

Thời điểm ban đầu đối mặt với vô số lá cắt không khí oanh tạc Black là không có biện pháp nào. Bởi vậy khi đó cậu cũng chỉ có thể để cho Pidgeot âm thầm chịu đựng chờ đợi cơ hội. May mà kinh nghiệm thời xưa khi dạy cho Butterfree và Beedrill luyện tập rích rích né tránh vẫn còn tương đối dày, bởi thế hiệu quả né tránh của Pidgeot rất không tệ. Đây cũng là điều kiện cơ bản nhất để xuất hiện chuyển biến sau này.

Ông trời không phụ lòng người, Green vậy mà muốn dùng Hurricane (siêu bão) để tuyệt sát Pidgeot. Thấy vậy Black liền lập tức để Pidgeot của mình phối hợp đối phương tăng mạnh uy lực của chiêu Hurricane, lòng mưu toan dùng gió bão to lớn ngăn cản đối phương né tránh đòn tấn công sau này của mình. Hơn nữa Hurricane không chỉ có tác dụng che mắt mà còn có thể giúp đánh lạc hướng sự chú ý của đối phương.

Tuy rằng chuyện đến đây mọi thứ đã hoàn toàn chạy y theo kế hoạch đề ra có điều muốn chặt cây, dù cho cây có mềm yếu thế nào cũng cần phải có dao sắc trên tay cái đã. Năng lực của bản thân Pidgeot vẫn là rất quan trọng. Lúc này Black bắt đầu cho Pidgeot một lần nữa thực hiện chiêu thức mà nó đang huấn luyện suốt thời gian gần đây Brave Bird (trái tim dũng cảm). Chiêu này nguyên lý chính là từ trên cao thu tất cả hai cánh vào sát người để giảm sức cản không khí sau đó nhanh như tên bắn, đâm thẳng vào đối phương với tốc độ siêu cao cùng với một niềm tin quyết tuyệt.

Phải biết đối với loài chim mà nói, rời bỏ dùng đôi cánh điều khiển không khí xung quanh để lao đi với tốc độ cao thật chẳng khác nào con người làm trái bản năng tự ép mình ngừng lại hô hấp để lặn xuống biển sâu cả. Có thể ngừng 1 phút 2 phút nhưng muốn tự bản thân ép buộc ngừng vượt quá mức giới hạn 5, 10 phút thì cần phải có niềm tin kiên định đến mức nào???

Dùng Brave Bird thuận chiều gió cắt ngang qua con lốc xoáy rồi cực nhanh tấn công trước khi đối phương kịp phản ứng. Nói vậy muốn hoàn thành đột phá con lốc lại trong thời gian ngắn tấn công tới đối phương... dù cho đã từng luyện tập qua dùng tốc độ cao lướt cắt ngang sóng biển ở Fushsia, nhiệm vụ hiện tại đối với Pidgeot cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Cũng may lần này Pidgeot không có làm cho Black thất vọng. Tiếp đó sau khi tấn công bất ngờ Pidgeot của Green thành công tất nhiên là tranh thủ cơ hội hiểm có này bắt đầu điên cuồng vừa tấn công vừa tranh thủ đẩy đối phương vào trong tâm con lốc xoáy. Không có sự chuẩn bị mà chui đầu vào con lốc không lồ đó thì kết quả tiếp theo có thể nghĩ. Thảm trạng trên người Pidgeot của Green hiển nhiên cũng đã phản ánh rõ được phần nào.

- Thì ra là thế! Nói như vậy... trận này tớ thua cũng không oan!

- Có điều ván thứ hai sẽ không dễ dàng như vậy đâu.

Green chăm chú nói, lòng bàn tay xuất ra một quả pokeball từ bên hông.

- Xuất hiện đi Ninetales!!!

- Cuối cùng vẫn là muốn dùng chiến thuật biển lửa hả?

Black miệng lăm lăm, đối phương xác thực muốn toàn lực sử dụng sở trường của bản thân rồi. Ván tiếp theo sẽ thú vị đây!

....

Ninetales pokemon hệ Fire (lửa), được cho là con pokemon có trí tuệ thông minh tuyệt đỉnh nhưng rất thù dai. Người ta đồn nhau rằng chín chiếc đuôi

phía sau của nó đại biểu cho chín loại năng lực siêu nhiên thần bí và kẻ nào dám nắm vào bất kì một chiếc đuôi khi không được chủ nhân của nó cho phép có thể nhận lấy lời nguyền rủa cả 1000 năm liền. Truyền thuyết còn kể rằng con Ninetales đầu tiên xuất hiện khi chín vị pháp sư đầy quyền năng sát nhập lại làm một để tìm hiểu bí quyết vĩnh hằng. Ninetales được coi là có thể sống tới cả ngàn năm tuổi. Mỗi khi đôi mắt của nó ánh lên ánh sáng đỏ tươi cũng là lúc nó có thể điều khiển hoàn toàn tâm trí của kẻ thù. Đây là một con pokemon đầy huyền bí khiến người ta mê hoặc mãi không thôi.

- Trở về đi Pidgeot!

Black tất nhiên không muốn để Pidgeot nếm thử mùi vị làm một con chim bị quay chín là như thế nào. Đối mặt với Ninetales của Green như vậy mà nói...

- Xuất hiện đi Ponyta!!!

Black tung ra lựa chọn thứ hai của mình.

Ponyta vs Ninetales!

...

- Một trận lửa đấu lửa???

- Rất tốt! Nếu vậy để tớ thử xem cậu dùng lửa đã đạt được mức độ nào.

- Ninetales, dùng Fire Blast (đại tự bạo)

Green tự tin ra lệnh. Ninetales theo lời của cậu ta miệng lập tức phóng ra một chiêu Fire Blast bắn thẳng về phía Ponyta.

- Thật nhanh!

Black chỉ kịp thốt lên một tiếng thì đám lửa của chiêu Fire Blast kia đã bao phủ bốn phía cơ thể Ponyta. Đã vậy chúng lại có thể không có dấu hiệu gì muốn phát nổ mà chỉ đơn giản là trôi chạt bao vây lấy Ponyta mà thôi. Có điều bom đợi nổ hiển nhiên lực uy hiếp lớn hơn bom đã nổ rồi nhiều. Bởi lẽ ai cũng biết uy lực của quả bom hẹn giờ kia ra sao và nó sẽ bùng nổ vào lúc nào. Năng lực đùa lửa của Green quả nhiên lợi hại.

- Với đòn Fire Blast đã được cải tiến này thì Ponyta sẽ không thể chạy thoát đi đâu được nếu không muốn kích nổ tuyệt chiêu. Tất nhiên muốn cứ dễ yên như vậy cũng không thực tế. Bởi vì...

- Ninetales, Flame Thrower (ngọn lửa bùng lên) đón gió tẩy trần cho anh bạn mới nào!

- G ràooooo!!!!

Green lời vừa dứt. Một đòn tuyệt chiêu hệ lửa nữa của Ninetales hòa cùng tiếng rống đe dọa của nó lao tới Ponyta, nếu như để tuyệt chiêu mới này và Fire Blast lướt trước va chạm vào nhau. Kết quả... có thể tưởng tượng được!!!

- Thoát ra nào Ponyta!

- Ca... cái gì...???

Green cực kì ngạc nhiên khi Ponyta vậy mà có thể cả người nhẹ nhõm vượt qua chiêu Fire Blast của Ninetales mà không chịu chút vết thương nào. Fire Blast vậy mà cũng không phát nổ. Tiếp đó chuyện cũng tương tự với Flame Thrower. Chuyện này chỉ có thể xảy ra nếu...

Giọng giải thích của Black đúng lúc vang lên.

- Đúng vậy! Quên nói với cậu abilities (đặc tính) của Ponyta đúng là Flame Body (dẫn lửa) có năng lực vô hiệu hóa bất kì đòn tấn công hệ lửa nào mà nó gặp phải.

- Và nếu tớ đoán không nhầm đặc tính của Ninetales cũng là Flame Body, đòn tấn công hệ lửa của Ponyta đối với nó hiển nhiên cũng là vô ích. Điều đó có nghĩa là...

- Cả hai bên đều không thể dùng lửa!

Hai người đồng thanh nói câu nói cuối cùng, tiếp đó không nhận được đều nở nụ cười.

Thật tốt một trận đấu của hai con pokemon chuyên về dùng lửa vậy mà lại biến thành phải đấu đá bằng tay chân...

Quả nhiên thú vị!!!

- Như vậy! Ninetales dùng Tail Slap (liên hoàn quất đuôi)

Green đoạt trước ra lệnh tấn công. Ninetales của cậu có tới chín cái đuôi sau người. Và vì vậy tất nhiên nếu đối thủ dính phải đòn Tail Slap của nó, hậu

quả

- Không dễ dàng như vậy đâu! Ponyta, chúng ta dùng Headbutt (thiết đầu công) đáp lại!!!!

Black cũng không yếu thế chút nào lập tức lên tiếng đáp trả. Ponyta lợi dụng tốc độ thiên phú của nó, thân thể như cuồng phong bão tố lao thẳng về phía đối phương. Hai bên lập tức sẽ va chạm ngay sau khoảnh khắc.

- Flame Wheel (áo choàng lửa)!

Mệnh lệnh mới của Black đột ngột vang lên ngay khoảnh khắc trước khi hai con pokemon va chạm. Ngay sau đó chỉ thấy bùng lửa trên đỉnh đầu của Ponyta đột nhiên cháy bùng lên mạnh mẽ, ngọn lửa này phùng phùng bắn mạnh về phía Ninetales trước mặt.

- Không tốt!

- G reécccc!!!!

Green chỉ kịp bật thốt lên một tiếng Ponyta đỉnh đầu cũng đã đụng mạnh lên người Ninetales. Vốn dĩ chín chiếc đuôi sau lưng của Ninetales có thể nói là một thứ vũ khí vô cùng lợi hại khi có thể vừa làm roi sắt tấn công đánh về phía kẻ địch vừa có thể làm tấm áo giáp bằng đệm êm để ngăn cản mọi đòn đánh cận chiến của kẻ thù. Vậy mà khoảnh khắc vừa rồi Ponyta lại có thể lợi dụng ngọn lửa đột nhiên bùng cháy trên đỉnh đầu tạo thành không khí đột ngột giãn nở, từ đó sinh ra lực đẩy bất ngờ tách biệt đám đuôi của Ninetales ra để tìm lỗ thủng tấn công.

Không nghĩ tới đối phương vậy mà cũng có thể cải biến Flame Wheel thành được ra như vậy. Quả nhiên trình độ cũng không phải hạng vừa đâu. Green chiến ý vì vậy bốc lên hùng hục!

So đầu cân bằng như thế mới có ý nghĩa mà, không phải sao?

....

Ninetales cuối cùng vẫn là dính phải một đòn Low Kick (đá hậu) sở trường của Ponyta vào người. Dù sao Ponyta tốc độ vẫn là nhanh hơn nhiều so với Ninetales. Vừa rồi ngay sau khi Ninetales trúng phải đòn Headbutt (thiết đầu công) bay ra phía sau, Ponyta liền không phí một giây nào lập tức quay người bung đòn đá hậu lên mặt Ninetales. Đối với bản năng yêu thích chăm chút vẻ bề ngoài như Ninetales mà nói. Đây...

Ninetales rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng biết không???

Được rồi! Black xác thật là không biết hậu quả có thực sự nghiêm trọng hay không bởi vì mệnh lệnh tiếp theo của cậu chính là.

- Ponyta, Smoke Screen (màn khói)

Đúng vậy! Kế hoạch của Black chính là để Ponyta thả khói đen che kín khắp sân đấu, tiếp đó trận chiến sẽ để hai con pokemon tự mình giải quyết với nhau. Black bản thân luôn tin tưởng rằng việc huấn luyện năng lực tự ứng biến cho lũ pokemon của mình là siêu việt đồng lứa. Bởi vậy nếu có thể tách ra hai bên huấn luyện viên chỉ huy, trực tiếp để hai bên pokemon tự giải quyết ván đấu cậu liền không bao giờ sợ. Thậm chí Black còn thường chủ động tạo ra những tình huống như vậy nhằm đột phá tình thế, cướp lấy thắng lợi trái cây.

Chuyện như vậy nói tới trong giải đấu này cũng đã xảy ra không ít lần. Thậm chí ngay ván đấu trước của Pidgeot kia thôi cũng đã chứng minh quyết định của cậu là chính xác. Và lần này là đến lượt Ponyta chứng minh.

Trận chiến trong màn lửa đang diễn ra...

...

Kết thúc hương 214.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Nguyên nhân thắng lợi

Cho dù không biết rõ suy nghĩ chiến thuật hiện tại của Black là gì có điều Green đối với Ninetales niềm tin vẫn là rất đủ. Vừa rồi ngăn ngừa giao tranh tuy rằng Ponyta giành được thắng lợi nhưng điều này cũng chỉ là do đối phương lợi dụng yếu tố bất ngờ mà thôi. Mà bất ngờ một khi đã không còn là bất ngờ nữa thì uy lực hiển nhiên cũng sẽ giảm đi nhiều nhiều lắm.

Giống như đã từng nói trước đây, hiện tại cả hai bên đều không thể sử dụng chiêu thức hệ lửa mà chuyển biến thành đều dùng năng lực cận chiến để giao đấu. Đây đối với Ninetales mà nói lợi thế đạt được cũng không hề nhỏ. Chín chiếc đuôi dài lại mềm mượt kia của nó quả thật giờ như chín cánh tay dẻo

dai vạm vỡ vừa công vừa thủ toàn vẹn vô cùng. Tin tưởng rút ra kinh nghiệm sau lần thất bại đầu tiên Ninetales rất nhanh sẽ quen thuộc phong cách đánh của đối thủ và tìm cách khắc chế ngược lại. Loài pokemon này trí tuệ thật sự là thông minh lắm. Ponyta hiện tại muốn một lần nữa dùng cách cũ tấn công đến nó cũng không phải chuyện dễ dàng gì.

Nhớ tới thời điểm Green thu phục Ninetales cũng còn có chút chuyện thú vị xảy ra ở bên trong. Lúc đó là khi cậu mới tới thành phố Celadon không lâu. Sau khi càn quét các trò chơi trong trung tâm giải trí, Green mang hết tất cả số xèng cậu thắng lợi thu được, trong ánh mắt ước ao ngưỡng mộ của cánh nhà chơi đem toàn bộ ra đổi lấy một con pokemon rất hiếm rất hiếm~

Một con Porygon!!!

Khả năng bởi vì có được Porygon là từ việc đổi xèng nên lúc đầu nó đối với Green mệnh lệnh hoàn toàn làm ngơ. Thậm chí nó còn tự ý thoát khỏi pokeball chạy linh tinh làm cậu phải cật lực đuổi theo nó mãi.

Cũng chính là lần truy đuổi khi đó Green vô tình va phải Red ở ngoại ô thành phố Celadon làm pokeball của hai người đều rơi tung tóe cả trên đất. Sau đó không hiểu ra sao cả hai liền cầm nhầm mất pokemon của nhau rồi đi. Green vì vậy cũng phát hiện ra cậu bạn Red đối thủ của mình ấy vậy mà không hề biết huấn luyện chiêu thức mới, chiến thuật ứng đối mới cho lũ pokemon của cậu ta gì cả. Như Pikachu thì chỉ toàn biết phóng điện.

Này thực chiến đấu cậu ta tất nhiên chỉ có thể hoàn toàn dựa vào lâm thời biến hóa suy nghĩ của bản thân mà không có gì chuẩn bị kế hoạch từ trước. Trong lòng than thở tên đối thủ này của mình không ra gì, Green lúc đó liền quyết định ra sức huấn luyện huấn luyện đám pokemon của Red kĩ một trận trước khi gặp trả lại trả cho đối phương.

Tất nhiên cậu chàng Green khi đó cũng không biết rằng Red phía bên kia lấy nhầm đám pokemon của cậu sau đối với việc lũ pokemon có thể tự giác tu luyện hằng ngày cũng rất là ngạc nhiên ngỡ ngàng. Hiển nhiên sau đó Red cũng quán tâm ý niệm "tập luyện làm gì cho mệt, chỉ cần vào trận đấu cố gắng là được... v v" của mình cho lũ pokemon của Green. Cái này cũng làm cho lũ pokemon của Green có được vài ngày nghỉ ngơi chơi bời xả láng khác biệt cuộc sống. Thậm chí lúc Green nhận lại chúng, chúng nó còn chưa hết hí ha hí hửng sau kì nghỉ.

Nhớ tới ngày thứ ba buổi tối từ khi cầm nhầm đám pokemon, Green khi đó đang dùng Pikachu của Red tấn công thu phục một con Ninetales- một loài rất quý hiếm, thì nó bỏ chạy tới chỗ ánh lửa trại của Red ở không xa gần đó. Đối mặt Ninetales xông tới tấn công tên Red kia vậy mà cho Machoke của Green lên đối kháng.

Green vốn tưởng rằng Machoke tiến lên chỉ có nước bị Ninetales hành hạ bầm dập. Ban đầu kết quả tất nhiên cũng giống như cậu chàng nghĩ vì thế còn cãi nhau vài câu với Red, khả năng Machoke của Green vậy mà dưới áp lực chiến đấu liền tiến hóa lên thành Machop, dùng bốn tay ngược lại tóm gọn Ninetales. Cảnh tượng này quả thật là minh chứng cho việc kẻ ngốc có ngốc phúc, tái ông ngã ngựa không biết là họa hay phúc.

Green cuối cùng nhờ cả dãy chuyện xảy ra mà giúp Machoke trong đội hình của mình biến thành chung cực hình thái Machop lực sĩ bốn tay, việc mà trước đó Machoke ở trong đội hình của cậu làm mãi cũng không được. Ủ! Chuyện này coi như thù lao cho việc cậu huấn luyện đám pokemon của Red đều trở thành cao thủ đi. Tên lười Red kia vậy mà qua ba ngày cũng chẳng thấy dạy thêm gì cho lũ pokemon của cậu cả.

Tất nhiên chuyện cuối cùng sẽ vui vẻ hơn nhiều đối với Green nếu như tên lười Red đáng ghét đó không có tiến lên tranh đoạt quyền sở hữu Ninetales với cậu chàng. Dù cho cậu ta không tranh đoạt thành công cũng là như vậy.

Cùng lúc đó phía bên kia Red tình cảnh thì thảm hơn nhiều, cậu ta bị đám pokemon của mình hành hung một trận để giải tỏa cơn tức sau khi chúng phải liên tục huấn luyện bầm dập trong suốt ba ngày hôm nay. Cộng thêm việc ba ngày trước đó lũ pokemon của Green hoàn toàn không nghe lệnh của cậu, thậm chí còn về mặt hung dữ đe dọa muốn cắn cậu chàng. Này cả câu chuyện đối với Red mà nói quả thật là một câu truyện buồn, một kí ức đau thương mang đầy nước mắt nhé!

Được rồi! Tạm không nói đến chuyện cũ của Red và Green, bởi lẽ tình thế trên sân giờ đã xuất hiện những tình huống mới!

Trận chiến giữa Ponyta vs Ninetales cũng đã đến hồi ngã ngũ rồi.

- Ràmm...!

- Cái gì???

Green về mặt giật mình khi thấy Ninetales thân hình từ trong màn khói đen bị đá bay ra ngoài. Ninetales lúc này nằm im trên mặt đất, vậy mà rõ ràng đã mất đi sức chiến đấu. Mọi chuyện diễn ra quá khác biệt với những gì Green từng suy nghĩ.

Màn khói đen tản đi, Ponyta cả người khoan thai chậm rãi hiện ra trước mặt mọi người. Kẻ chiến thắng luôn khiến người ta phải chú mục. Không ai rõ rằng Ponyta đã làm gì, đã làm như thế nào để đối phó với Ninetales ở trong màn khói trước kia. Có điều mọi chuyện diễn ra ở bên trong giờ này đã không còn quan trọng nữa, kết quả xảy ra hiện tại đã nói rõ lên tất cả.

Ponyta vs Ninetales!

Chiến thắng cuối cùng thuộc về Ponyta!!!

...

Kẻ khác có thể không biết bí quyết chiến thắng của Ponyta nhưng tất nhiên những người đó sẽ không bao gồm Black. Cậu chàng hiển nhiên rõ ràng

Ponyta chiến thắng Ninetales là nhờ vào cái gì.

Ừm? Nói vậy Ponyta chiến thắng là nhờ vào cái gì?

Khi mà đối mặt với một Ninetales có thể bất cứ lúc nào dùng chín chiếc đuôi dài vàng óng kia làm bức tường chắn không thể xâm phạm.

Đối với Black và Ponyta mà nói, đáp án chỉ đơn giản là một nhúm khói đen mà thôi.

Đúng vậy! Chính là khói đen! Chính là chiêu Smokescreen (màn khói) kia.

Đây tính ra cũng là một phát hiện nho nhỏ khác của Black trong quá trình huấn luyện lũ pokemon từ xưa đến nay. Mọi người đều biết đám pokemon hệ lửa có thể phun ra những ngọn lửa mạnh mẽ vô cùng làm đồn tan công chính của mình.

Các chiêu thức từ ban đầu Ember (đốt lửa) là nho nhỏ một đốm lửa cả nhiệt độ và độ rộng đều không ra sao cho tới Fire Spin (lốc lửa) lửa chạy theo vòng xoáy để tấn công, rồi thì Flame Wheel (áo choàng lửa) dùng lửa bao bọc cơ thể để bảo vệ bản thân, Fire Punch (cú đấm lửa) gia tăng sát thương cho đòn đánh cận chiến, thậm chí tới cả Inferno (lửa địa ngục) lợi dụng nguyên lý giãn nở không khí đột ngột để gây nổ cũng như gây bỏng cho đối phương... v v.

Trong những chiêu thức mang theo ứng dụng đa dạng về sức mạnh kia có một chiêu thức pokemon hệ lửa rất hay dùng đó chính là Smokescreen (màn khói). Một chiêu thức mỗi khi sử dụng ra sẽ hình thành một màn khói mù màu đen che kín sân đấu để bản thân pokemon hệ lửa có thể tiến hành đánh du kích hoặc bỏ chốn... v v. Một chiêu khá thực dụng đối với pokemon hệ lửa.

Ấy vậy mà Ponyta khi trước lại học mãi cũng không học được chiêu này. Đây là một chuyện kì lạ đối với Black.

Kì lạ là bởi vì chiêu này cũng không phải uy lực quá lớn như Fire Blast (ngọn lửa bùng cháy) hay Flare Blitz (bão lửa bùng lên) cần pokemon bản thân đạt mức độ năng lực nhất định mới học được. Kì lạ bởi vì theo tưởng tượng của Black, pokemon hệ lửa nếu có thể phun ra lửa, nếu có thể biến hóa ngọn lửa theo ý mình như vậy thì một chiêu Smokescreen (màn khói) nho nhỏ kia đã nhằm nhò gì!!!

Và thế là cậu chàng không tin tã, bắt đầu huấn luyện cho Ponyta học cho bằng được chiêu Smoke Screen kia. Dù sao đối với chuyên mang Black chạy trốn như Ponyta mà nói, nếu có thể học thêm Smokescreen cũng coi như là thêm một tầng bảo hiểm không tồi khi đi lữ hành.

Có công mài sắt có ngày nên kim, Black cuối cùng cũng tìm ra lý do Ponyta học mãi cũng không được chiêu Smokescreen này.

Nguyên nhân hóa ra là pokemon hệ Fire (lửa) bình thường muốn sử dụng ra Smokescreen đều cần phải cực lực hạn chế lượng không khí hít thở của chính mình trước khi tăng nhiệt tạo ra khói đen. Này thật giống như khi đốt củi trong bếp lò mà bếp không thông thoáng, không có đủ không khí, không cung cấp đủ Oxi để cháy vậy hiển nhiên sẽ xuất hiện ra cảnh khói đen mù mịt rồi.

Đám pokemon hệ lửa cũng là lợi dụng nguyên lý như vậy để chiêu thức từ phun ra lửa biến hóa thành phun ra toàn khói đen. Smokescreen gần là như vậy liền cơ bản bước đầu hoàn thành. Tiếp đó cách điều khiển, mức độ, độ rộng, nồng độ khói... v v đã thuộc về những phạm trù kĩ xảo khác liền không nói ở đây. Dù sao những thứ này đã không phải là nguyên nhân chính yếu cần Black bận tâm.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: Smoke Toxic

Nói tới cách hình thành Smokescreen (màn khói) tưởng chừng rất đơn giản đối với một pokemon hệ lửa khi mà chúng nó thậm chí có thể điều tiết lượng không khí dùng cho đốt cháy để biến đổi uy lực các chiêu thức phun lửa, ấy vậy mà chuyện này đối với vận động viên chạy nhanh chuyên nghiệp như Ponyta lại chẳng hề dễ dàng gì.

Nguyên nhân là đối với Ponyta mà nói, muốn chạy nhanh, muốn chạy bền... v v thì việc điều tiết hít thở đúng cách, hít thở nhanh, mạnh để cực nhanh cung cấp đủ lượng không khí trong khi chạy hầu như đã ngấm vào máu, đã thành bản năng được đời đời tổ tiên nó lưu truyền, những thứ này thậm chí ảnh hưởng cả thời điểm hít thở bình thường của Ponyta cũng có sự khác biệt riêng.

Đây chính là nguyên nhân Smokescreen đối với Ponyta mà nói lại trở thành tuyệt chiêu khó học. Và tất nhiên đối với chuyên dùng chạy nhanh để nổi tiếng như loài Ponyta mà nói, bỏ qua việc có thể sử dụng Smokescreen để đối lấy không có trở ngại gì trên con đường phát triển cực hạn tốc độ của mình thì quả là một việc làm hiển nhiên tất yếu. Smokescreen chính là như vậy bị loài Ponyta đào thải ra danh sách các tuyệt chiêu cần học trong dòng lịch sử sinh tồn của chúng.

Hành động của Black hiện tại, cố cho Ponyta học Smokescreen chẳng khác nào muốn lật ngược thành quả tiến hóa đời đời thế hệ tổ tiên Ponyta tạo dựng. Độ khó không biết nhưng hậu quả sâu xa của nó lớn có thể nghĩ ra được. Có điều Black dù sao cũng là huấn luyện viên pokemon. Pokemon trong tay cậu ta tất cả vẫn là lấy tăng năng lực chiến đấu làm mục tiêu. Cũng vì vậy việc học được Smokescreen đối với Ponyta mà nói vẫn là rất quan trọng. Black vì thế liền như vậy tiếp tục kiên trì trên con đường phản nghịch chống lại chiều hướng tiến hóa tự nhiên của Ponyta.

Cuối cùng thành quả mới nhất gần đây cũng không làm cậu quá thất vọng. Ponyta thành công học được Smokescreen, chiêu mà những con Ponyta khác hiện tại không bao giờ học được. Tất nhiên nguyên nhân học được chủ yếu là nguyên lý chiêu này cũng không quá khó khăn, chướng ngại duy nhất chỉ là bản năng cơ thể của Ponyta không ngừng gây rối mà thôi.

Tuy nhiên thật giống như câu các cụ ta ngày xưa thường nói “Giang sơn dễ đổi bản tính khó dời”, Ponyta hiện tại bản năng phản ứng đã bị Black quấy cho nát bét linh tinh beng hết cả. Black giờ còn phải đối mặt chịu trách nhiệm với tương lai mịt mù của Ponyta, đối mặt với hậu quả sau khi học chiêu Smokescreen này.

Black giờ thật không biết Ponyta của hắn ta có thể vì vậy mà ảnh hưởng tiến hóa lên Rapidash hay không nữa. Bởi lẽ cậu chàng cảm thấy sau khi Ponyta học được xong Smokescreen, bản năng, thói quen hô hấp của nó bắt đầu biến hóa thất thường dần tới tốc độ cũng vì vậy mà giảm xuống. Mà tốc độ lại chính là điều kiện phản ánh mức độ năng lực khi Ponyta muốn tiến hóa lên thành Rapidash.

Tình cảnh lúc này của Ponyta giờ chẳng khác nào một cô bé ngoan ngoãn hiền lành bị anh chàng hư hỏng xấu xa Black dẫn vào con đường xấu xa của hắn vậy. Nói chung chính bản thân Black cũng không biết mình đây là đang làm đúng hay làm sai, phải chăng có phải là đang vì lợi ích lấy hạt vùng mà ném bay dưa hấu hay không cậu giờ cũng không thể hiểu rõ.

Có điều vì để đền bù Ponyta khả năng không bao giờ tiến hóa lên được thành Rapidash, Black vì thế quyết định đặc huấn cho nó một loạt năng lực để bổ sung. Trong đó việc điều khiển độ mạnh yếu của lửa để tạo lực đẩy, lực nổ khi giãn nở không khí bất ngờ để làm thủ đoạn ẩn dấu, ví dụ đặc trưng cũng chính là khi Ponyta dùng bom lửa bất ngờ tăng vọt để tách ra đám đuôi cản trở của Ninetales khi này. Ngoài ra vì ứng với câu nói ngã xuống ở đâu thì phải đứng lên ở đó, Black cũng liền đi sâu vào nghiên cứu cách sử dụng Smokescreen.

Có thể nói mỗi một chiêu thức được đám pokemon lưu truyền cho đến lúc này đều là một kho tàng thâm sâu không lường được. Đây cũng là nhận xét của Black rút ra trong quá trình nghiên cứu Smokescreen của mình. Thành quả cuối cùng cậu đạt được chính là dạy cho Ponyta sử dụng một chiêu thức mới.

Này cũng là khởi nguồn từ việc Black suy nghĩ tới khí CO sinh ra trong phản ứng cháy là một khí gây độc, một kiến thức trong mơ kiến thức cậu học được từ địa cầu. Cũng không biết thế giới này có phải thật là như vậy không, chỉ biết sau một hồi thí nghiệm đi thí nghiệm lại Ponyta vậy mà có thể phóng ra một luồng khói đen, ít nhưng cực độc. Một thứ khói khiến đối thủ chỉ ngửi thôi cũng đủ văng đầu hoa mắt gần chết rồi.

Hạn chế duy nhất của nó là tồn tại ở trong không khí càng lâu thì sức mạnh độc tính lại càng giảm. Chuyện này cũng có nghĩa là Ponyta chỉ có thể phóng nó ra ở khoảng cách gần mới có hiệu quả nổi bật, bởi vì nếu khoảng cách quá xa khi đám khói độc bay tới nơi thì cũng đã bị không khí làm mất hầu hết độc lực rồi. Có điều thứ này dùng để cận chiến rất tốt. Black liền mệnh danh cho chiêu thức này là Smoke Toxic. Cái tên bắt nguồn từ khói đen cùng với độc tính của bản thân chiêu thức tạo thành.

Cũng chính việc Ponyta sử dụng Smoke Toxic ở bên trong màn khói đen kia là bí quyết thành công trong ván đấu thứ hai này với Ninetales. Bởi lẽ Smoke Toxic sản sinh ra khói độc hầu như không có gì khác biệt so với đám khói đen từ Smokescreen tạo ra cả. Ninetales hiển nhiên không thể phát hiện ra được, một lần nữa dính đòn đánh bất ngờ của Ponyta mà bị hạ gục.

Chiến thắng chung cuộc cũng bởi vậy liền thuộc về Ponyta!

Giờ chuẩn bị là ván đấu thứ ba rồi. Green có thể làm sao đây? Pokemon nào của cậu ta có thể 1 vs 3 lật ngược được tình thế? Black có chút suy nghĩ...

...

- Thật không nghĩ tới ngay cả Ninetales trong tình huống này cũng bị cậu đánh bại~

Green nói với giọng than thở. Tiếp đó gặp Black không có ý định giải thích gì về nguyên do chiến thắng liền cũng không nói gì thêm nữa. Cậu chàng lấy ra pokeball bên hông thu lại Ninetales, tiếp đó hơi lầm trầm ngâm liền tung ra con pokemon thứ ba của mình.

Một sự lựa chọn giống như trong suy đoán của Black.

- Tiến lên nào Charizard!!!

- Charmr!!!!

Ánh sáng từ pokeball lóe lên. Một con Charizard da đỏ thẫm hùng dũng oai vệ xuất hiện trên bầu trời. Vẻ mặt của nó giờ nhìn hằm hằm về phía địch thủ nơi mặt đất. Bên dưới, Black vẻ mặt giờ tràn đầy ngưng trọng.

Cái gì tới quá nhiên vẫn tới!!!

...

Charizard, pokemon hệ Fire (lửa), được cho là loài pokemon có tính cách cực kì cao ngạo. Người ta đồn nhau rằng, lửa của Charizard sẽ càng trở nên mạnh mẽ hơn khi nó trải qua những trận chiến khắc nghiệt. Đây cũng là lý do nó thường bay quanh bầu trời truy tìm những đối thủ mạnh mẽ không bao giờ phun lửa khi đối mặt với những kẻ thù yếu hơn.

Sở hữu một đôi cánh to khỏe giúp con pokemon này có thể bay lên tới độ cao 4600 feet (hơn 1000km). Ngọn lửa mà Charizard phóng ra có thể tan

chảy cả đá, mỗi khi nó phóng ra những ngọn lửa siêu nóng cũng là lúc lửa sự sống ở chóp đuôi của nó bùng cháy lên mạnh mẽ hơn. Nếu một Charizard ở trong tình trạng giận dữ, ngọn lửa trên chóp đuôi của nó lóe lên màu trắng xanh. Charizard cũng được cho là nguyên nhân chủ yếu của những vụ cháy rừng bất ngờ khi nó vô tình thả ra ngọn lửa nóng bỏng của mình.

- Quả nhiên là Charizard!

Black miệng lẩm bẩm. Đối với việc Green sử dụng Charizard làm lựa chọn cuối cùng cũng không có làm cho cậu bất ngờ. Dù sao đây cũng là con pokemon mạnh nhất trong đội hình của cậu ta. Đi theo thời gian dài, được huấn luyện tỉ mỉ, và hơn hết là thiên phú của bản thân Charizard cũng rất tốt.

Dù sao cũng là hàng chính hãng giáo sư Oak đưa cho cháu nội của mình. Vậy còn có thể không phải thiên phú nổi bật mới là lạ. Tất cả tất cả chính tạo nên vương bài pokemon biểu trưng của Green. Cũng chính vì sự xuất hiện của Charizard Black mới từng nói rằng Green là kẻ chuyên chơi đùa lửa, dù cho trong đội hình của đối phương còn có đủ loại pokemon thuộc tính khác cũng mạnh mẽ không kém.

Quay trở lại tình huống trên sân, lúc này ngược lại đến lượt Black lựa chọn pokemon ứng chiến của mình. Là tiếp tục dùng Ponyta hay cho gọi ra Pidgeot tới tiến hành không chiến, hay hoặc là cho gọi ra pokemon thứ ba. Ba sự lựa chọn đang thật nhanh thật nhanh quanh quẩn trong đầu cậu chàng. Dù sao...

Đối thủ lần này cũng thật không dễ nhằn!

...

- Làm sao?

- Muốn tiếp tục dùng Ponyta chống lại Charizard của tớ hả. Như vậy...

- Charizard dùng Fire Punch (cú đấm lửa) tấn công!

Gặp đối diện Black không có ý định thay đổi pokemon, Green liền không chần chừ. Cậu ta mệnh lệnh ngay cho Charizard lao lên tấn công. Hiện tại Green đang cần gấp một chiến thắng để lấy lại lợi thế cho chính mình. Charizard cũng đã là lựa chọn cuối cùng của cậu chàng, có điều Green tin tưởng mình còn có thể giành được thắng lợi chung cuộc.

- Vô ích! Đã nói Ponyta không sợ các chiêu hệ lửa mà! Fire Punch (cú đấm lửa) mất đi sát thương từ lửa thì còn làm ăn gì.

- Ponyta Headbutt (thiết đầu công)!

Gặp Green đề cho Charizard từ bỏ dùng lửa tấn công từ xa mà áp sát lại gần để đánh cận chiến. Này vốn dĩ cũng là chuyện diễn ra trong dự liệu, Black liền vì vậy không chút ngần ngại mệnh lệnh Ponyta dùng Headbutt (thiết đầu công) đáp trả lại.

Tuy rằng đối phương có ưu thế biết phi hành nhưng hiện tại Green muốn chiến thắng vậy phải lần lượt vượt qua hết cửa ải của Ponyta và Pidgeot cái đã. Tuy rằng trong lòng hiểu rõ cả Ponyta và Pidgeot bình thường sợ là khó mà gây được nhiều ít thiệt hại cho Charizard nhưng nếu dùng chúng để tiêu hao sức mạnh của đối phương cũng là một biện pháp không tệ. Ít nhất trước đó cũng có thể dùng Ponyta và Pidgeot thăm dò ra năng lực của Charizard sâu cạn ra sao. Cũng coi như một công đôi việc.

Hơn nữa cùng lắm thì lộ tẩy chiêu Smoke Toxic của Ponyta để đánh bất ngờ cũng không phải ý kiến tồi. Nói chung cũng chính vì những lý do trên nên Black không có thu lại Ponyta mà tiếp tục sử dụng nó đứng trên sân đấu.

Ponyta vs Charizard cuộc chiến cũng vì vậy bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 217: Muốn lấy 1 địch 3 Charizard

Bởi vì có được ưu thế đặc tính abilities Flame Body (dẫn lửa) nên Ponyta hoàn toàn không có sợ hãi trước các đòn hệ lửa của Charizard. Tương tự đối với lần này Fire Punch (cú đấm lửa) của đối phương cũng là như vậy, bởi thế cho nên thấy Charizard dùng Fire Punch lao tới Black liền không ngần ngại cho Ponyta sử dụng Headbutt (thiết đầu công) trực tiếp đánh trả. Ấy thế mà...

Sự đòi thường không như là mơ!

- Chính đang đợi cậu làm như vậy! Charizard tách ra!!!

Green vẻ mặt tự tin hét lớn. Black theo bản năng ánh mắt co rụt lại, muốn mở miệng cảnh báo cho Ponyta vậy mà không kịp rồi.

- Charrn!!!

Charizard một tiếng hét lớn, thân thể tiếp đó khéo léo chéch sang một bên. Đòn Fire Punch kia tất nhiên cũng được nó hủy bỏ ngay tức thì. Ủ! Vốn ngay từ ban đầu đối phương đã không có ý định dùng Fire Punch để tấn công rồi. Đây đơn giản chỉ là một cuộc giả tốc áp sát lên thôi. Việc Ponyta đặc tính miễn dịch sát thương của các chiêu hệ lửa Green tất nhiên là quá rõ ràng. Tất cả tất cả chỉ có thể coi là một chiêu giương đông kích tây mà thôi.

Charizard từ bỏ Fire Punch là có chuẩn bị, khả năng vừa quyết định dùng Headbutt như Ponyta tất nhiên là không dùng được rồi. Cũng bởi vậy một đòn HEadbutt đâm thẳng vào người Charizard là không thể tránh khỏi. Dù cho Charizard trước đó có cố chéch người đi cũng không thay đổi việc nó bị đòn đánh của Ponyta tấn công trực tiếp lên người. Có điều...

Đây mới là chuyện chết người nhất! Black hiện tại tất nhiên đã hiểu được ý nghĩ chiến thuật của đối phương rồi.

Quả nhiên...

- Ôm chặt lấy nó Charizard!

Charizard theo mệnh lệnh của Green, bỏ qua đau đớn khi vừa phải chịu đòn Headbutt lên người, nó vurun ra hai cánh tay lực lưỡng ôm chặt lấy phần sau cơ thể của Ponyta. Không cần Green làm thêm nhắc nhở lập tức ôm Ponyta bay vút lên trên bầu trời. Vừa bay vừa xoay tròn a xoay tròn khiến đối thủ choáng váng, một cách làm đơn giản ngăn không cho Ponyta phản kháng.

- Cái này...

Dù cho đã hiểu được chiến thuật của đối phương khả năng lúc này Black lại không có cách nào ứng đối.

Ponyta dù sao sân nhà là ở trên mặt đất, tiến tới không trung thì quả thật là vọt lên cạ, là hỏ xuống nước, một thân năng lực hoàn toàn mất hiệu lực. Thậm chí cả Smoke Toxic Ponyta hiện tại cũng không thể dùng. Ai bảo nó bị Charizard treo ngược lại còn không ngừng bị xoay tròn trên không trung đâu.

Ponyta giờ hoàn toàn không còn chút nào năng lực phản kháng!

- Tốt lắm Charizard! Dùng Fling (quăng đầu địa cầu) đánh gục nó!!!

Green mệnh lệnh một lần nữa vang lên. Và bởi vậy trong ánh mắt không cam lòng của Black, Charizard thân hình như mũi tên xoắn ốc từ trên cao cao không trung phi thẳng xuống mặt đất.

- Rắmmmm...!!!!

- Charrn!!!!

- Uỳnh!!!!

Một cú ném mạnh xuống mặt đất, tiếng kêu đầy kiêu ngạo của Charizard trên bầu trời cùng với một pha Hyper Beam (tia hủy diệt) đi kèm theo sau. Tất cả đánh dấu cho sự thất bại của Ponyta.

Ponyta vs Charizard!

Chiến thắng thuộc về Charizard. Một chiến thắng vậy mà có phần dễ dàng.

...

- Làm tốt lắm Charizard!

Một lời khen dành cho Charizard đang bay trên không trung, ánh mắt của Green giờ nhìn về phía Black.

- Nói như vậy!

- Tiếp theo cậu sẽ sử dụng pokemon gì để chống lại Charizard của tớ đây. Là cả ngày biết mỗi Solar Beam Exeggutor, mạnh mẽ thích chui dưới đất Eevee, lớn còn toàn chơi bong bóng xà phòng Dratini hay là chỉ biết mỗi phóng điện Pikachu nhĩ?

- Nghĩ cho kĩ càng vào nhé! Charizard của mình lúc này muốn lấy 1 địch 3 hơn nữa là toàn thắng luôn đấy!

Green hiếm thấy mở giọng trên chộc Black.

Sau khi thắng lợi được một ván, tâm trạng của cậu ta hẳn đã tốt hơn rất nhiều. Và quan trọng nhất là...

Đám pokemon còn lại của Black đối đầu với Charizard thật sự là không có được gì ưu thế, đó là chưa nói tới việc ngược lại bị đối phương khắc chế rất nhiều.

Exeggutor liền không cần phải nói. Đã không biết bay, đòn đánh uy lực lớn nhất Solar Beam hay dùng đối với mục tiêu bay lượn trên không trung như

Charizard quả thật lại là có chút quá sức. Hơn nữa hệ Fire (lửa) khắc chế hệ Grass (cỏ), sợ rằng Exeggutor mà xuất hiện ra khả năng sẽ bị Charizard nướng chín mất.

Eevee và Dratini thì đều khá tương đồng, đều là năng lực tấn công còn có phần yếu ớt và chỉ một. Chúng hiện tại chủ yếu đều dựa vào năng lực né tránh cũng như khả năng ẩn trốn của mình để đoạt lấy thắng lợi mà thôi.

Có điều bong bóng đối với có thể dùng đại chiêu hoặc đơn giản hơn là quạt quạt đôi cánh tạo ra gió lốc như Charizard liền không thể dùng. Eevee chui lòng đất tuyệt chiêu đối với Charizard cũng rất nguy. Lần trước dùng cách này đánh bại Magneton đã có chút rất chặt vật rồi, dùng nó đối đầu với một Charizard mạnh hơn, linh hoạt hơn... v v quả thật là muốn chết nhép điệu.

Pikachu tuy rằng có thể dùng điện tấn công trên cao nhưng tuyệt chiêu hệ điện cũng giống như tuyệt chiêu hệ lửa đều là hai hệ tuyệt chiêu có độ chính xác chẳng ra gì. Đã vậy đối mặt với một Charizard lúc nào cũng có thể bay vút lên không trung né tránh, cộng thêm với từ trên trời cao oanh tạc... Pikachu muốn đánh thắng cũng rất nguy.

Cuối cùng còn chưa được nhắc tới trong đội hình Magikarp...

Mềm! Chúng ta tiếp tục câu chuyện. Tóm lại trong đám pokemon có thể lựa chọn còn lại của Black hiện giờ cũng không có con pokemon nào là nắm chắc phần thắng cả. Bởi thế cho nên...

- Hừ! Đối đầu với Charizard ván này tất nhiên là...

- Pidgeot! Tiến lên đi!!!

Đúng vậy! Nếu như lựa chọn pokemon mới cũng không có quá nhiều ưu điểm, vậy Black trước hết liền sử dụng đã từng ra sân Pidgeot để tìm kiếm điểm đột phá. Giống như đã từng nói, vừa để kiểm tra năng lực, con bài chưa lật ẩn dấu của Charizard vừa để tiêu hao sức chiến đấu của đối phương. Biết đâu sau đó lại thấy chuyển cơ cũng không biết chừng.

Mà đối mặt với hệ lửa khắc chế bản thân, Pidgeot tất nhiên không thể giống như Ponyta nghênh ngang đối mặt Charizard được. Lúc này nó chỉ có thể lợi dụng ưu thế duy nhất của mình là năng lực bay trên bầu trường với tốc độ cao hơn đối phương để tiến hành đánh du kích. Đây cũng là chiến thuật của Black vào chính lúc này. Một chiến thuật có vẻ đơn giản không lắm hiệu quả nhưng cũng chỉ vì bất đắc dĩ không thể không dùng mà thôi.

- Pidgeot, dùng Agility (cao tốc di động)!!!

Black lớn tiếng ra lệnh. Pidgeot cũng vì vậy ngay lập tức biến mất trước tầm mắt mọi người. Đây là do nó tốc độ đã quá nhanh khiến mắt thường chỉ có thể nhìn thấy bóng trắng xoẹt qua là biến mất. Tất nhiên đối với Charizard thì không hẳn như vậy rồi. Có điều đối mặt với tốc độ nhanh như Pidgeot lúc này mà nói, đòn tấn công chậm chạp hệ lửa có phần giảm mất tác dụng. Charizard cũng không có thể đuổi theo tấn công được Pidgeot. Lúc này nó có thể làm duy nhất đó là...

- Charizard, bay nguyên tại chỗ, cẩn thận đề phòng xung quanh!

Green giọng chắc nịch vang lên bên tai, Charizard ánh mắt giờ sắc lẹm cẩn thận đề phòng bốn phía. Thật may là chiêu Agility này tuy rằng tặng cho Pidgeot tốc độ siêu nhanh có điều vì để đạt được tốc độ như vậy Pidgeot cũng đánh mất năng lực tấn công khi sử dụng chiêu thức này.

Cũng không giống như các truyện mạng thường tự chế ra có thể kết hợp Agility (cao tốc di động) cùng lúc với các chiêu thức tấn công. Hiện thực so với lý thuyết khác biệt rất lớn.

Trước tiên nói đến tất nhiên là việc tấn công liên tục ở tốc độ mắt thường không thể nhìn thấy được như vậy lực phản chấn khi va chạm bản thân cơ thể Pidgeot chưa hẳn có thể chịu đựng được, độ chính xác khi vừa tấn công vừa giữ tốc độ siêu nhanh như vậy cũng rất khó khống chế, năng lượng vì vậy tiêu tốn không hiệu quả... Chỉ nói riêng chuyện nguyên lý Agility chính là dốc toàn bộ năng lực để gia tăng tốc độ, hiện tại lại muốn trên cơ sở này phụ tải thêm năng lực tấn công. Nay...

Còn hiểu thế nào là dốc toàn lực tăng tốc độ là gì không?

Nghĩa là Pidgeot bản thân đã không còn tinh lực dư thừa để mà làm thêm chuyện gì nữa, như vậy thì còn làm sao mà phụ tải thêm năng lực tấn công được nữa. Nếu như cố tình phải xuất hiện cả hai tức là giảm đi việc tập trung vào sử dụng Agility (đây là bắt buộc nếu muốn vừa dùng Agility vừa tấn công)... Việc này chỉ có thể tạo ra chiêu thức nửa đực nửa cái, chẳng ra ngô ra khoai mà thôi. Sẽ không có chuyện chỉ cần bớt bớt một chút tốc độ là có thể thực hiện được vừa bay nhanh vừa tấn công.

Thật giống như tinh lực của một con pokemon dù sao cũng là có hạn, muốn Pidgeot vừa kiệt lực bay lại còn phải phân tâm tính toán cách tấn công đối thủ, cách ra đòn, cách đảm bảo lực phản chấn là nhỏ nhất, phương hướng vị trí để đánh trúng địch thủ, phương hướng thoát đi sau khi thành công... v v. Đây biết bao nhiêu công đoạn cần làm... Nói vậy một người khi lái xe với tốc độ siêu cao muốn bắt họ cùng lúc đó giải một bài toán bất đẳng thức khó trong thời gian hạn định thử hỏi đối phương làm sao có thể chỉ giảm chút xíu tốc độ là có thể làm được.

Nói chung có lẽ thành quả đạt được khi cố gượng ép so sánh với đòn Quick Attack (tấn công nhanh) của Pidgeot còn không bằng. Dù sao nguyên lý của Quick Attack cũng là lợi dụng tốc độ nhanh nhất trong thời gian ngắn nhất, đồng thời đã có định sẵn phương hướng vị trí của đối thủ để bắt ngờ ra đòn tấn công đối phương. Công việc cần làm thật ra còn ngắn gọn đơn giản hơn nhiều.

Tất nhiên Black cũng biết rất rõ những điều trên vì vậy cậu chàng cũng không có mệnh lệnh Pidgeot trong trạng thái đang sử dụng Agility đi tấn công

Charizard. Hiện tại cậu ngược lại muốn xem xem đối phương có thể làm như thế nào để lấy 1 địch 3 còn muốn hoàn toàn thắng lợi đây này.

Pidgeot vs Charizard!

Ván đấu vì vậy bắt đầu trong sự dè chừng của cả hai bên như vậy đó.

...

Kết thúc chương 217.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 218: Pikachu thì có thể làm cái khỉ gì?

Black lúc này đối với việc làm sao để đánh bại hoặc ít nhất là tiêu hao thật nhiều thể lực (HP) của Charizard còn không có đầu mối gì. So với việc Ponyta có Smoke Toxic làm đòn sát thủ, Pidgeot cũng chỉ học được Brave Bird (trái tim dũng cảm) và mới vừa rồi vừa học được Feather Dance (điệu múa loài chim) mà thôi.

Feather Dance thì cậu chàng không rõ ràng lắm nhưng đối với Brave Bird, Black biết trừ phi nhằm lúc Charizard không có năng lực phản kích nếu không sợ rằng Pidgeot sử dụng xong Brave Bird... tình cảnh của nó cũng chẳng khác nào Exeggutor khi trước tự lao đầu vào bão lửa cả. Charizard và Green có khi hẳn sẽ còn rất thích ý nếu Black mệnh lệnh Pidgeot làm như vậy.

Bởi thế suy đi nghĩ lại thì dường như ngoài dùng Agility (cao tốc di động) tăng tốc độ để bảo đảm an toàn ra Pidgeot còn thật đúng là không có chiến thuật nào khác tốt đẹp.

À! Bạn nói Pidgeot có thể sử dụng Hurricane (siêu bão) tấn công Charizard?

Mềm! Chưa nói tới việc chiều này trình độ của Pidgeot vẫn còn gà lắm, chỉ nói riêng chuyện đứng đó sử dụng Hurricane đã rất nguy hiểm rồi. Charizard tốc độ tương tự cũng không phải kém cạnh Pidgeot quá nhiều, sức mạnh lại rất khủng bố. Đoán chừng nếu Pidgeot dám dùng Hurricane tấn công, đối phương hoàn toàn có thể giống như cách Pidgeot của Black trước kia từng làm, mạnh mẽ băng qua siêu bão Hurricane tạo ra để áp sát Pidgeot.

Đến lúc đó dù phải chịu không ít thương tích từ Hurricane gây ra khả năng khoảng cách hai bên đối với Pidgeot lúc này đã không còn đảm bảo an toàn, Black thật lo lắng Pidgeot sẽ bị Charizard cho nướng chín thành món chim thui ngay trên bầu trời này mất.

Mà mà... Bạn nói như vậy tung ra Pidgeot chẳng phải là chỉ làm chuyện phí công vô ích???

Cũng không hẳn là như vậy! Ít nhất hiện tại Pidgeot còn an toàn, và dù chưa có gì chiến thuật trong đầu có điều đó cũng không có nghĩa là tương lai sẽ không có chiến thuật gì trong đầu. Chỉ cần đối phương có hành động trước, Black vẫn còn có cơ hội. Dù sao thì có hành động tức là sẽ có sơ hở thôi. Cậu chàng vẫn tin tưởng vào năng lực ứng biến của mình lắm lắm.

Black vì vậy cứ thế nhìn chăm chăm tình thế trên bầu trời, có điều cậu ta cũng không hề có chút đáng về gì muốn cải biến tình thế đang diễn ra trên không trung cả. Khả năng cao nếu như Green vẫn không hành động, tên này hoàn toàn có khả năng cho Pidgeot cứ dùng Agility như vậy bay đến hết ngày thì thôi cũng chưa biết chừng.

Thời gian chậm rãi từng chút từng chút một trôi qua. Trong khi Black vì đang ở thế yếu cùng với sợ mắc sai lầm như ván trước không dám có hành động gì, Green bởi vì chỉ còn mỗi Charizard để sử dụng nên cũng đã cẩn thận lại muốn cẩn thận hơn. Cả hai bên vì vậy cứ như thế hết nhìn nhìn bầu trời lại nhìn nhìn đối phương. Gần 5 phút trôi qua mà trên sân đấu cũng chẳng có gì biến chuyển cả.

Chuyện này khiến cho dù đang trong trạng thái phốt lờ mọi thứ xung quanh như Black cũng không khỏi bởi vì sự la ó của khán giả và giọng trêu chọc tăng tăng lớp lớp của Mc mà cảm giác thật ngượng ngùng. Có điều da mặt của kẻ từng sống hơn hai mươi năm như hẳn thật sự là dày lắm. Dày tới có dùng súng đại bác bắn mặt hẳn thì da mặt cũng không phả.

Và vì thế dù cho có cảm giác xấu hổ trong lòng có điều tên khốn kiếp này vẫn là một bộ dáng các người thích làm gì thì làm, ta đây cứ như vậy mà thôi. Hơn nữa để giảm thiểu áp lực bản thân, Black còn không ngần ngại dùng vẻ mặt khiêu khích khiêu khích đối thủ của hẳn ta- Green. Một bộ dáng người không tấn công thì cứ như vậy cùng nhau chịu nắng tốt lắm. Thật sự là... không biết xấu hổ là chuyện gì!

Và hiển nhiên tuổi đời thực mới hơn chục năm, chỉ bằng một nửa tên không biết xấu hổ trước mặt, Green không khỏi có chút trước tiên không chịu được. Cậu vì vậy liền không cùng tên đáng ghét kia chơi chờ đợi như chó rình mồi kiểu này nữa. Green thần thái quyết chí tiến lên, nói:

- Charizard, sử dụng Blast Burn (mưa bom bão lửa)!

- Charrrr!!!!

- Uỳnh... uỳnh... uỳnh...!!!

Mệnh lệnh của Green vừa dứt lời, Charizard vốn đang thật tức giận khi con Pidgeot kia liên tục chạy trốn không chịu chiến đấu mà nó lại chỉ có thể ở tại chỗ không thể làm gì. Hiện tại nhận được mệnh lệnh tấn công, Charizard lập tức cả người hưng phấn hẳn lên, nó bắt đầu sử dụng chiêu thức mạnh nhất của mình, cũng là chiêu thức được cho là mạnh nhất của hệ lửa- Blast Burn.

Charizard thật nhanh cả người lẫn lộn quay cuồng trên không trung, cái miệng khổng lồ của nó không ngừng phụt bắn ra vô số ngọn lửa. Mỗi ngọn lửa bay ra không xa liền âm ầm phát nổ. Vô số ngọn lửa là vô số vụ nổ như mưa bom bão lửa quây tung cả vùng không gian trên bầu trời.

Cách làm của Charizard lúc này thật chẳng khác nào Pidgeot của Green từng dùng Hurricane (siêu bão) để hạn chế lại Pidgeot của Black khi trước vậy. Dù sao đây cũng là đang trên sân thi đấu, Pidgeot cũng không thể chỉ vì đòn đánh đối phương bao phủ rộng khắp khoảng không sân đấu liền bay rời khỏi nơi đây không phải? Chẳng lẽ còn có thể đợi khi Charizard dùng hết năng lượng thì bay trở về hay sao?

Nếu pokemon nào cũng có thể vì đòn đánh đối phương bao phủ diện tích quá lớn, kín khắp sân đấu mà bỏ chạy rời đi, như vậy thì các trận chiến trong giải Pokemon League này thật đúng là diễn ra cả năm cũng không xong được một ván. Cũng bởi vì thế lần này Pidgeot thật sự là gặp khó khăn không nhỏ rồi. Hurricane (siêu bão) trước đó của Pidgeot so với Blast Burn uy hiếp của Charizard lúc này thật chẳng đáng nhằm nhò gì.

Black ở bên dưới cũng thật không nghĩ ra Green vậy mà quá sớm lại có thể huấn luyện được Charizard học được chiêu Blast Burn này. Hơn nữa chiêu thức rõ ràng còn từng trải qua cái biến rồi cơ.

Bình thường Blast Burn chỉ là tạo ra một vụ nổ thật lớn thật lớn mà thôi. Cũng bởi vậy mà nó được cho là đòn hệ lửa có uy lực mạnh nhất. Dù sao thì có đốt cháy thế nào cũng không bằng sát thương từ bom nổ không phải? Tuy nhiên lúc này đòn Blast Burn của Charizard lại hoàn toàn bỏ đi việc tập trung vào uy lực vụ nổ mà chuyển thành vô số vụ nổ nhỏ oanh tạc khắp không gian. Đây còn khó khăn hơn chiêu Blast Burn cũ nhiều.

Bởi lẽ cho nổ một lần, dù cho vụ nổ có lớn đến mấy thì cũng chỉ là tích trữ, điều khiển năng lượng lớn hơn mà thôi. Nếu muốn như Charizard bây giờ thật nhanh thật nhanh liên tục tạo ra các vụ nổ, số lượng nhiều, uy lực mạnh không kém, hơn nữa còn bao phủ vùng trời xung quanh kín không chút bỏ sót.

Black chỉ có thể nói...

Quả nhiên là con ông cháu cha có khác. Tên Green này mà không nhận được Hm- truyền kỹ năng từ giáo sư Oak, Black thế đối phương nhất định không thể huấn luyện nổi Charizard đạt được trình độ như hiện tại. Ít nhất là hiện tại Green không thể làm nổi điều đó.

Tuy nhiên nói gì thì nói, dù cho có là con ông cháu cha đi chăng nữa thì đây cũng là bản lĩnh của người ta. Black cũng không thể trách được ai. Bởi lẽ so với hạng con ông cháu cha như Green thì kẻ xuyên việt như hắn còn ăn gian hàng hiếm hơn quá nhiều.

Dù cho Green có pro, có mạnh thế nào thì anh Black nhà mình mới là Main các bạn ạ!

Và thế là anh Main (nhân vật chính) của chúng ta lập tức đá bay đi chút xíu ghen ghét cảm xúc kia, lớn tiếng ra lệnh:

- Pidgeot! Brave Bird!!! (trái tim dũng cảm)

- Pidgeotttttt!!!!

Đúng vậy! Chính là dùng Brave Bird để quần nhau với đối phương một phen.

Chạy là chạy không thoát rồi! Càng chạy chỉ càng nhanh trở thành chim quay nướng chín mà thôi. Đã vậy thì vừa làm chim quay nướng vừa đồng quy vu tạn, cá chết lút rách với đối phương luôn vậy.

Trên bầu trời, Pidgeot kêu lên một tiếng như thị uy. Xung quanh cơ thể bay lên vô số lông chim bảo vệ, chính cồng chiêu Feather Dance mới học được. Tiếp đó cả cơ thể Pidgeot như mũi tên bắn, lao ầm ầm về phía Charizard.

Không thành công thì thành chim quay!

Pha va chạm số phận lập tức xuất hiện.

Pidgeot vs Charizard!!!

...

- Àmmmm!!!!

- Pidgeotttttt!!!!

- Charrrr!!!!

- G récccccc!!!!

- Charmrr!!!!

Bầu trời tràn ngập mây lửa đỏ, Black và Green hoàn toàn không nhìn được tình hình chiến đấu trên không trung. Có điều lúc này cả hai đều hiểu thời khắc này Pidgeot và Charizard chính đang chính diện chiến đấu với nhau.

Khỏi phải nói! Không cần nhìn Black cũng biết đòn Brave Bird của Pidgeot chắc chắn trúng mục tiêu Charizard. Dù sao lúc này đối phương còn lẩn lộn quay cuồng trên không trung như thế, Pidgeot có thể đánh trượt mới là lạ.

Có điều tiếp sau đó mới là lúc tình thế bất lợi cho Pidgeot. Lần này nó hiển nhiên chạy trời không khỏi nắng, chẳng thể trốn đi đâu cả. Hơn nữa cả không gian là biển lửa như vậy càng bay lâu nó càng trở nên yếu, càng bị thương nhiều hơn, càng nhanh thua hơn. Cách tốt nhất lúc này là trực tiếp tận dụng thời gian còn lại không nhiều từ chiến đến cùng với Charizard. Cố gắng để đạt được thành quả lớn nhất có thể.

Dù cho có phải đối mặt với Dragon Claw (vuốt rồng), với Flame Thrower (ngọn lửa bùng lên), với Outrage (vẫy ngược), ... v v Pidgeot cũng nhất định phải chiến. Mặc dù cuộc chiến này là không cân sức! Là thảm thiết vô cùng!!

Rất nhanh, bão lửa trên bầu trời tan đi, âm thanh của Pidgeot cũng im bật.

Pidgeot rơi xuống! Thân thể có vô số vết cháy xém, xây sát vết thương đầy người. Lông chim rụng lìa. Đầu còn chút gì vẻ đẹp rạng ngời như ngày xưa~

Black mắt đỏ hoe, vẻ mặt đầy cảm xúc dạt dào, đưa tay cầm pokeball thu Pidgeot trở lại.

- Làm tốt lắm Pidgeot! Yên tâm đi! Dù cho mày có rụng lông hết lông hay là không bao giờ mọc lại lông đi chăng nữa~ Mày vẫn luôn mãi là con chim đẹp nhất trong lòng anh, v. Tất cả nỗ lực của mày nhất định sẽ không phải chịu uổng phí~

- Chúng ta nhất định sẽ thắng lợi! Vì chúng ta không phải là kẻ thua cuộc~ Chúng ta nhất định sẽ tiến được vào vòng bán kết! Vì chúng ta có niềm tin chắc chắn~

- Chúng ta sẽ đoạt lấy cái cúp vô địch kia trong truyền thuyết. Và rồi cùng nhau tay trong tay... đăng lâm tuyệt đỉnh thế giới này~

- Yêu em... Misty! Yellow! Blue! và nhiều nhiều em về sau đó nữa. Cảm ơn các em đã làm bạn anh trên con đường đầy chông gai đi đến thành công ngày hôm nay!

- Một tương lai tươi sáng đang chờ đợi chúng ta~

- Không ai có thể ngăn cản được bước tiến của lịch sử!!!

- Chiến thắng của anh trong trận đấu này đã là nhất định! Là định mệnh an bài không thể thay đổi~

- Vì anh là main, là Main các em ạ~

Black miệng lẩm bẩm. Thế giới trong mắt cậu giờ là cả trời sao xanh thẳm. Cánh tay vung lên. Pokemon thứ ba của cậu ta xuất hiện.

- Pikachu xuất chiến!!!

- Pika... chu!

Móa! Pikachu thì có thể làm cái khi gì?

Đây là câu hỏi của rất nhiều người muốn hỏi Black vào lúc này!!! Hắn đây là bị ngơ sao???

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Ba đoạn ném hiển uy

Black không bị ngơ!

Và vì vậy nên thật ra cũng không có vụ cậu chàng mắt đỏ hoe thu hồi Pidgeot và lẩm bẩm như ở trên đã nói. Black chỉ đơn giản là thu hồi trở về Pidgeot, hơi lảm trảm ngảm rồi tung ra Pikachu xuất chiến.

Magikarp, Exeggutor hầu như không thể trông cậy gì. Lúc này nếu lựa chọn đặt niềm tin vào năng lực kéo dài trận đấu, đánh du kích thủ thắng của Dratini và Eevee thì Black tin hơn vào năng lực của Pikachu, tin hơn vào việc nó có thể một lần tấn công đánh bại đã mất không ít thể lực (HP) Charizard. Dù cho Pikachu không biết bay cũng như vậy.

Và Pikachu vs Charizard ván đấu liền như thế bắt đầu.

...

- Là Pikachu mà không phải là Eevee chuyên trốn dưới đất à?

- Định đứng dưới đất cho Charizard làm bìa ngấm sao???

Green nhú nhú mi tự nhủ. Tiếp đó khước miệng cậu ta khẽ cười, mệnh lệnh đầu tiên được đưa ra.

- Nếu không trốn vậy thì ném thử Charizard oanh tạc tấn công từ trên bầu trời đi.

- Charizard, Fire Spin (lốc lửa)!

- Charrrr!!!!

Một tiếng hét lớn đầy đe dọa, Charizard từ trên không trung theo mệnh lệnh Green đề ra phun lửa tấn công về phía Pikachu. Ngọn lửa đi theo hình vòng xoáy càng đi xuống dưới bao bọc diện tích lại càng lớn.

- Pikachu né tránh!

- Pika!

Pikachu lớn tiếng đáp, tiếp đó thân thể linh hoạt chạy a chạy cố gắng thoát khỏi tuyệt chiêu của Charizard.

- Dùng Double Team (ảo ảnh phân thân)!

- Pika... Pika... Pika... chuuu!!!

Vừa chạy né đòn, Pikachu vừa tập trung năng lượng hình thành một bản sao hình dạng của chính mình. Trên sân vì vậy liền thấy hai con Pikachu cùng nhau chạy trốn ngọn lửa đang từ trên trời lao xuống. Bàn tay nắm chặt. Ánh mắt Black giờ đột xuất chăm chú.

- Làm sao? Chẳng lẽ cậu ta chỉ biết cho Pikachu chạy trốn thôi à??? Ở đây cũng không có hơi nước để mà lợi dụng sấm sét tự nhiên đánh bại Charizard, hơn nữa Charizard cũng khôn ngu gì mà đứng yên để cho sét đánh.

- Pikachu lại không biết bay, tớ tự hỏi cậu có thể làm gì để giúp Pikachu đánh bại được Charizard đây này??? Đòn đánh hệ điện muốn tấn công được Charizard đang bay trên cao hiển nhiên quá khó khăn rồi.

Green trong lòng không ngừng suy tư tìm hiểu dụng ý của đối phương nhưng lại không tìm ra được lời giải. Được rồi! Không nghĩ ra vậy tạm thời cứ để như vậy! Trước hết làm tốt năng lực của bản thân, hạn chế không để xảy ra sai lầm là được rồi. Nhìn về tình thế trận sân, cảm nhận được Fire Spin khó mà làm gì được Pikachu Green vì vậy liền mệnh lệnh Charizard thay đổi chiêu thức. Cậu muốn tăng mạnh áp lực tấn công.

- Charizard, Flame Thrower (ngọn lửa bùng lên)!!!

Đã tiêu tốn số lớn năng lượng (PP) sau khi sử dụng đòn Blast Burn ở ván trước, hiện tại Green liền lựa chọn cách nhanh chóng đánh bại Pikachu để giảm áp lực cho Charizard. Có Fire Spin (lốc lửa) làm môi gia tăng thanh thế, Flame Thrower (ngọn lửa bùng lên) đi sau có thể trốn lẩn trong đó tránh đối phương dễ dàng phát giác. Một chiến thuật đơn giản nhưng khá hiệu quả đối với từ trên cao tấn công như Charizard hiện tại.

Bên kia, cảm nhận được Pikachu đã đến đúng vị trí, Black ánh mắt giờ sáng rực. Cậu ta bắt chợt hét lên.

- Pikachu! Three deep fling, attack (ba đoạn ném, tấn công)!!!

- Pika...!!!

Chỉ thấy Pikachu và Pikachu bản sao khéo léo đồng loạt nhảy dựng đứng lên thật cao, tiếp đó chúng lẫn nhau nắm lấy đuôi của đối phương. Tại đạt được đỉnh điểm độ cao về sau, Pikachu bản chính một phát lực, cầm đuôi Pikachu bản sao ném bay đối phương lên không trung. Ngược lại bởi vì Pikachu bản sao cũng đang nắm lấy đuôi Pikachu bản chính vì vậy cả hai con Pikachu liền như vậy cùng nhau bay lên cao cao một đoạn. Cũng chính bởi cú ném bất ngờ này của Pikachu mà cả Pikachu và Pikachu bản sao tránh thoát khỏi đòn tấn công hệ lửa của Charizard vừa bay tới.

Chưa hết, ngay khi hai con Pikachu bản chính và bản sao một lần nữa bay lên tới nơi đỉnh điểm cao nhất, bây giờ tới lượt Pikachu bản sao ném mạnh Pikachu bản chính về phía Charizard. Cũng bởi trước đó Pikachu bản chính đã tranh thủ thời gian nắm lấy đuôi Pikachu bản sao nên hiện tại nhìn từ bên ngoài liền thấy Pikachu bản chính mang theo Pikachu bản sao bay vun vút lao về phía Charizard trên cao. Đến tận thời điểm này, sau khi này hai con Pikachu bất ngờ trình diễn hai lượt ném mạnh trên không trung xong, mọi người quan sát xung quanh mới từ trong cảm giác giật mình bình tĩnh lại.

- Ca... cái gì??? Charizard cẩn thận!!!

Green vẻ mặt kinh hãi kêu lên. Giọng nói của Black cũng ngay sau đó vang vọng.

- Vô ích! Thunder Wave (sóng điện từ)!!!

- Pika...!!!

Pikachu bắn chính kêu lên một tiếng liền cầm đuôi, ném bay đi Pikachu bắn sao trong tay. Vì vậy mọi người lại một lần nữa được chứng kiến hình ảnh Pikachu bắn sao mang theo Pikachu bắn chính bay nhanh về phía đối thủ. Cú ném bất ngờ thứ ba cũng lập tức khiến cho khoảng cách giữa hai con Pikachu và Charizard kịch liệt rút ngắn lại.

Không chỉ khoảng cách kịch liệt rút ngắn, Pikachu bắn sao còn mang theo uy thế của đòn Thunder Wave (sóng điện từ) tấn công mạnh lên người Charizard. Một đòn đánh có tác dụng gây tê liệt đối thủ, Charizard vì vậy thân thể lập tức cứng ngắc, không cách nào phản kháng hai con Pikachu va chạm vào người mình.

- Charrrr...!

- Toàn lực dùng Thunder (sấm sét)!!!

Charizard chỉ kịp thốt lên một tiếng kinh hãi, âm thanh mệnh lệnh của Black liền như bùa đòi mạng kéo đến.

- Pi... ka... chuuuuuuu!!!!!!

- Xoẹt... xoẹt... xoẹt...

- Uỳnh!!!!

- Charrrrr!!!!

Cả hai Pikachu bắn chính và bắn sao bây giờ đều đã leo lên người Charizard. Pikachu cả người tụ điện, một đòn Thunder (sấm sét) cực mạnh vô cùng chuẩn xác đánh đắm tàn sát lên người Charizard không chừa một chút nào. Tiếng kêu thảm thiết của Charizard giờ vang vọng trên không trung.

- Tuyệt lắm Pikachu! Đừng ngừng lại!!!!

Black khuôn mặt nồng đậm vẻ vui sướng, miệng lớn tiếng khích lệ. Trên bầu trời tiếng nổ đùng đùng vì thế liền vang lên liên tiếp không ngừng. Ánh sáng tia lửa điện chói lóa soi sáng khắp không gian. Chỉ khoảnh khắc sau, Charizard liền như tảng đá cháy đen rơi rụng xuống mặt đất.

- Àmmm...!!!

- Pika!!!

Bụi mù cuốn cuộn lên khi Charizard va chạm mặt đất. Đợi khi khói bụi tan đi, thân hình Pikachu chập vụt đứng trên người Charizard mới dần dần xuất hiện. Một tiếng khẽ kêu như báo hiệu, như thỏa mãn. Tuy rằng cả người đầy mệt mỏi có điều vẻ mặt vui mừng khi chiến thắng của Pikachu còn đang hiển hiện rõ.

Pikachu vs Charizard!

Pikachu trở thành kẻ chiến thắng cuối cùng.

...

- Vâng! Và người chiến thắng cuối cùng của bảng D đã xuất hiện. Xin chúc mừng huấn luyện viên trẻ tuổi Will D. Black đến từ thị trấn Pallet đại diện cho bảng D tiến vào vào vòng bán kết... bla bla.

- “tiếng vỗ tay ào ào”

Tiếng Mc lớn tiếng thông báo, tiếng khán giả vỗ tay nhiệt tình trên khán đài. Không khí nhiệt liệt giờ đánh thức Black trở về thế giới thực tại. Cái cảm giác huyền diệu thế giới chỉ mình ta với đối thủ kia cũng liền biến mất. Black cuối cùng cũng đã thắng rồi. Chiến thắng sau một loạt trận đấu không dễ dàng gì. Mục đích đã đạt được tương đối. Ít nhất giờ phút này sau ba lượt đấu vòng bảng toàn thắng, cậu đã trở thành người đại diện cho bảng D tiến vào vòng bán kết. Chỉ cần chiến thắng, như vậy liền là trận chung kết nằm trong tầm tay, tiếp đó...

- Này Black!

Giọng nói của Green đột nhiên vang lên đánh thức kẻ nào đó đang mơ mơ màng màng sau chiến thắng.

- Sao hả Green?

- Không có gì! Chỉ là nhắc nhở cậu một chút thôi...

Green một tay dùng pokeball thu hồi thương tích đầy người nằm im trên mặt đất Charizard, giọng thông dong nói.

- Người ta nói bảng D của chúng ta chính là bảng đấu từ thần đấy. Cả bốn người trong bảng trước đó đều là ứng cử viên sáng giá nhất cho chức vô địch. Vì vậy...

- Hiểu rồi! Vì vậy quán quân vô địch sẽ thuộc về đại diện sau cùng của bảng D đúng không???

Black hiểu ý cười cười tiếp lời. Green nghe vậy liền nhếch nhếch miệng nở nụ cười.

- Đúng là như vậy! Bởi thế cậu cũng đừng có đánh mất mặt cái tên “Bảng đấu từ thần”.

- Dù sao Black cậu cũng là người hai lần đánh bại Green tớ không phải sao??? Đợi cho tới lần kế tiếp tớ đích thân đánh bại cậu... tốt nhất đừng có thua cho tên Red kia đấy!!!

Quay lưng rồi đi, khẽ vịn tay nhảy xuống dưới võ đài, Green ánh mắt giờ nhìn về phía sân thi đấu của bảng C, chính miệng nói ra mục đích thật sự trong lời nói của mình. Trên võ đài thi đấu dành cho bảng C, Red lúc này chính đang kịch liệt chiến đấu ở trên đó, và kết quả có lẽ rất nhanh sẽ ra lò.

- Cũng y hệt như chó với mèo ấy nhỉ?

Thân hình đi theo nhảy xuống dưới võ đài, đứng ở vị trí bên cạnh Green Black giọng đầy chế nhạo đáp lại.

...

Cùng lúc trên sân thi đấu bảng C...

- Double Team (ảo ảnh phân thân)!

- Và... kết thúc!

Trên sân, theo mệnh lệnh Red đề ra, Poliwarth khéo léo dùng Double Team né tránh đòn tấn công của con Kabutop đối thủ. Tiếp đó là một đòn Mega Punch (cú đấm ngàn cân) tấn công từ phía sau lưng đối phương. Kabutop cũng vì vậy liền bị Poliwarth đánh bại. Đây cũng là đòn đánh kết thúc cho vòng loại của bảng C. Red giờ như ý nguyện trở thành người đại diện cho bảng C tiến vào vòng bán kết.

- Cậu làm tốt lắm Poliwarth!!!

- Ủ?

Đang vui vẻ vỗ vỗ vai khích lệ Poliwarth, tiếng ồn ào sau lưng cùng một cảm giác kì quái như có người đang nhìn mình khiến Red không khỏi tò mò quay đầu nhìn lại. Cậu bởi vậy liền thấy Green và Black đang sống vai đứng cùng nhau, khóe miệng mỉm cười nhìn về phía mình.

Theo bản năng liếc nhìn về nơi màn hình kết quả thi đấu bảng D: Người chiến thắng Black?

...

Kết thúc chương 219.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 220: Yêu cầu của Blue

- Nói vậy Black, cậu trở thành đại diện cho bảng D rồi hả?

Red thân hình nhảy xuống khỏi sân đấu, vừa đi về phía Black và Green đang đứng vừa mở miệng hỏi.

- Cậu không phải cũng trở thành đại diện cho bảng C rồi sao?

Black mỉm cười đáp lại câu hỏi của Red.

- Ồ, vậy còn Green?

Green: "..."

Black: "..."

- Red, cậu chẳng lẽ không xem chút gì thông tin về những huấn luyện viên lọt vào top 16 à???

Black dờ khóc dờ cười hỏi ngược lại. Ngay cả việc Green và mình cùng trong một bảng đấu mà cái tên này cũng không biết. Lại còn có thể hỏi khó như vậy! Thật là...

- A! Sorry sorry!!!... Tớ vậy mà quên bém mắt.

Red lập tức lấy tay xoa xoa đầu, vẻ mặt ngây ngô cười. Tuy vậy bên cạnh Green mặt lúc này cũng đã tức đen như đáy nồi rồi.

Hai thằng này cũng thật là...!!!

Black trong lòng đã không còn gì để nói.

- Tốt lắm! Không cần chấp nhật với tên ngố này đâu!!!

- Gì! Ai mà là tên ngố chứ!!!

- Được rồi được rồi! Cả hai cũng đừng có hờ ra là cãi nhau như vậy đi!!!

Thấy Red và Green lại có dấu hiệu bạo gan tràn đầy, Black thật nhanh lên tiếng ngăn cản cả hai lại. Red và Green nghe Black nói như vậy liền đồng loạt hứ một tiếng, quay ngoắt đầu đi không thèm nhìn đối phương.

- Hừ! Được rồi! Đã hai cậu đều lọt vào vòng bán kết vậy chắc đều phải biết lịch sử giải đấu Pokemon League này đi?

- Rồi, làm sao?

Thấy Red không có dấu hiệu gì muốn đáp lời, Black liền tạm thay vào vị trí trung thành người nghe.

- Ủ! Cũng không có gì ~ Chỉ là đại hội Pokemon League liên tục mấy lần gần đây nhà vô địch đều đến từ thị trấn Pallet. Vì vậy...

- Vấn đề lúc này là cậu hay là Red trở thành nhà vô địch!

- Tớ hay là Black?

Red nghe vậy nhỏ giọng tự nhủ. Ánh mắt bản năng liếc nhìn về phía Black.

- Vậy trận chung kết gấp!

Black cười dài đáp lại.

- Tốt!

Red chiến ý ngẩng cao trả lời.

- Vậy tớ cũng đi đây!

- Ủ? Cậu định đi đâu hả Green?

Red theo thói quen đặt câu hỏi quan tâm bạn thân kiêm truyền kì đối thủ. Cả hai tên thật ra vẫn lo lắng cho nhau lắm. Lúc này Red hẳn là đang sợ Green buồn bã vì bị loại đây.

- Ngủ ngốc! Tất nhiên là đi lên khán đài xem thi đấu rồi.

- Yên tâm! Tớ sẽ nhìn thật kĩ xem cậu thua như thế nào. Ủ! Nói tới... Cậu thật quá ngu ngốc để tranh đoạt được chức vô địch Red à~

- Cái gì chứ!!!!

Green thần nhiên quay lưng rồi đi, có điều lời nói của cậu ta vọng lại thì khiến Red vô cùng tức giận, thật chỉ muốn xông lên lý luận với cậu ta một trận cho ra trò. Quá... quá làm giận nhau mà!!!

...

Green rời đi rồi!

Black vốn định mở miệng nói chuyện với Red đôi câu thì một giọng nói quen thuộc chen ngang vang lên.

- À ha! Hai người hóa ra đều ở cả đây à???

- Blue? x2

Red và Black ánh mắt đồng loạt nhìn sang, Blue vậy mà đã đến bên cạnh hai người bọn họ từ khi nào không ai hay.

- Ủa? Blue, cậu đang làm gì ở...

Red theo thói quen định đặt câu hỏi, có điều lần này đối mặt với cậu chàng là Blue tình quái chứ không phải Green lầm lì rồi.

- Nhìn cho kĩ đi Red!

Cô nàng thái độ thân nhiên tự đắc, lắc lắc bàn tay chỉ về phía màn hình kết quả thi đấu xa xa phía sau lưng. Red theo ngón tay cô nàng chỉ dẫn nhìn sang.

Kết quả thi đấu bảng A: Người chiến thắng Blue!

- Sặc! Như cậu vậy mà cũng lọt vào được vòng bán kết???

Red vẻ mặt ngớ ra nói.

- Hê hê... chứ còn sao nữa! Vượt qua vòng bảng đối với tớ thật quá trò đùa trẻ con rồi!!!

Blue vẻ mặt đầu đắc ý, mũi héch lên tận trời khoác lác. Black đứng cạnh nghe mà đầu đầy mồ hôi. Khi thật! Chả bù cho cậu, phải chật vật lắm mới vượt qua được vòng bảng. Người so với người quả nhiên tức chết người!!!

- Tốt rồi! Đừng vẻ mặt ngạo nhiên như thế chứ Red. Phải biết...

- Tớ chuẩn bị sẵn luôn cúp vô địch về nhà đây này!!!

Blue nét mặt tự nhiên, hai tay rất nhanh ôm lấy một bên cánh tay của Black, quay mặt về phía đang nhìn bảng hiển thị chờ ra Red, giọng quả quyết nói.

- Cậu???

- Đừng đùa rồi Blue! Cúp vô địch chỉ có thể từ tớ và Black quyết đấu chọn ra mà thôi!!!

Red vẻ mặt y như thật phản bác.

- Hừ! Không có gì là đùa ở đây cả Red bé bóng ạ!

- Cậu nghe cho rõ này! Hiện tại tớ, Black và cậu đều lọt vào vòng bán kết. Tiếp đó chỉ cần tớ không gặp phải bất kì ai trong hai người các cậu, vậy thì chỉ cần trong trận chung kết anh yêu Black giả vờ thua cho mình là cúp vô địch liền về tay ngay rồi!!! Một kế hoạch quá hoàn hảo!!!

- Đúng không thân yêu???

Blue vẻ mặt tràn đầy vui vẻ chờ mong nhìn về phía Black.

- Có thể không nhắc tới chuyện gian lận ở đây được không Blue?

Black vẻ mặt cười cười, bắt đầu dĩ trả lời. Cái cô nàng này làm sao chắc mẫm mình sẽ không phải gặp cả hai người bọn họ cơ chứ? Chẳng lẽ là lại làm trò trộm mèo bắt chó gì rồi??? Black lúc này sắc mặt hoài nghi Blue có thể không thừa thủ đoạn nào làm ra những việc như vậy.

- Cậu cũng đừng có mà làm hư Black!... Mà khoan??? Thế quái nào lại là Black giả vờ thua cho cậu cơ chứ??? Thế nếu là tớ chiến thắng thì sao???

- Không ai nói với cậu rằng cậu quá ngu ngốc để có thể giành được chức vô địch à Red??? Thôi tớ mang anh yêu đi đây. Tạm biệt cậu nhé!!!

Blue mặt cười hi hi nhạo báng lại Red một câu, tiếp đó liền lôi kéo đi về mặt buồn cười Black rời khỏi. Chỉ để lại một mình Red đầy mặt tức giận bất bình. Đây là lần thứ hai cậu bị người coi thường như vậy rồi đấy. Đáng ghét Green!!! Xấu tính Blue!!!!... Còn cả cười trên nỗi đau của người khác Black nữa. Thật là... kết bạn không kĩ nha!!!

- A! Cậu đây rồi! Chúc mừng cậu đã lọt vào bán kết nhá anh bạn!!!

Black và Blue vừa rời đi, vốn đang định trở về phòng nghỉ hồi phục tâm tình Red lại chợt bắt gặp một người quen cũ của cậu.

- Là cậu à Bill?

- Ủ! Là tớ đây. Cậu nhận được tin tức mới nhất chưa? Cậu, Black và Blue cùng với một vị huấn luyện viên khá lạ mặt khác lọt vào vòng bán kết. Đây là lịch thi đấu tiếp theo của mọi người.

- Cậu sẽ gặp phải Black tại trận bán kết đó!

Bill chính là chuyên viên nghiên cứu pokemon Red từng gặp trên đoạn đường từ Cerulean tới Vermilion thời gian đầu cậu đi lữ hành. Bill cũng là người phát minh ra máy chuyển phát nhanh pokemon. Cậu ta là một người khá có tiếng nói trong liên minh Pokemon. Tuy nhiên lúc này nghe xong Bill nói chuyện, Red hầu như mất hẳn niềm vui khi gặp lại bạn cũ.

- Ủ? Cậu làm sao vậy Red???

Thấy Red vẻ mặt bỗng nhiên ỉu xiu, Bill giọng tò mò đặt câu hỏi.

- Không có gì! Chỉ là không ngờ cô nàng Blue kia vậy mà lại đoán đúng lịch thi đấu thôi!!!

- Có điều...

Red ánh mắt bất chợt sáng rực lên.

- Tiếp đó quyết đấu với Black, tớ nhất định sẽ giành chiến thắng cho mà coi.

- Các người hãy chờ đó mà xem!!!

- Được rồi! Như vậy cậu hãy cố gắng lên nhé. Dù cho phần thắng của cậu thật sự quá nhỏ, Red ạ!

Bill nét mặt cười cười, một tay vỗ vỗ vai Red, miệng cất tiếng cổ vũ. Khả năng lời nói của cậu ta...

Red: "... (Tại sao ai cũng nói mình sẽ thua như vậy chứ???)

Tác giả: Bởi vì Black là main Red ạ!

Red: "... X2

...

Tạm bỏ qua việc Red đang không ngừng xoắn xuyết tâm tình, Black lúc này đã theo Blue rồi đi thật xa nơi nhà thi đấu. Hai bên đường phố bên ngoài lúc này rất tấp nập. Bởi vì đại hội Pokemon League phải 4 năm mới tổ chức một lần nên số người tới đây xem rất đông, cửa hàng quán lưu niệm, các loại trang bị cho huấn luyện viên, các quầy ăn nhanh, cửa hàng quần áo, đồ trang sức... v v mọc lên như nấm sau mưa vậy. Bất kì du khách nào tới đây cũng luôn có thể tìm được món đồ ưng ý cho mình mang về.

- Được rồi đó! Nơi này cũng không còn ai quen biết chúng ta. Nói nói xem tại sao lại phải kéo anh ra đây?

Black làm ra vẻ phờ phạc hỏi.

- Hừ! Cái gì mà tại sao phải kéo anh ra đây. Không có việc thì không thể gặp mặt cậu được sao? Làm như tớ hay gây ra rắc rối lắm ấy???

Cô nàng bên cạnh nghe vậy nét mặt không vui đáp lời.

- Ủ! Ôn giời! Hóa ra em cũng biết mình là vậy hả?

- Cái gì? Cậu thử nói lặp lại lần nữa thử xem???

Blue môi mím chặt lại, hai má phình lên làm ra vẻ hăm dọa. Tiếc là Black nhìn vào thì chỉ thấy vẻ mặt cô nàng lúc này rất... đáng yêu cùng... buồn cười.

- Tốt lắm! Đừng đùa nữa! Có chuyện gì thì em mau mau nói luôn đi. Muốn chém muốn giết thì cho anh một nhát thống khoái. Cứ úp úp mở mở như vậy làm anh trong lòng tâm lý lắm...!

- Cái gì mà... Mà phải rồi!!! Em còn chưa xử phạt anh đó!!!

Vốn còn đang yếu thế muốn lên tiếng phản bác, Blue vẻ mặt chợt nhiên chuyển sang bộ dáng hung sư vẫn tội.

- Ủ! Xử phạt cái gì??? Vì sao anh lại phải bị xử phạt???

Black dờ khóc dờ cười đáp lại. Thật không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Cô nàng này vậy mà bắt đầu muốn không nói lý lẽ rồi.

- Anh còn nói!... Người ta đi với anh bao lâu như vậy... vậy mà... vậy mà...

Blue mắt mờng lung đăm lẹ, giọng nghẹn ngào.

- Thôi đi! Em đừng giả vờ nữa. Làm mặt khóc gì mà chả có tí nước mắt nào cả.

Black rất không có nhân tính, trực tiếp mở miệng đá kích cô nàng. Blue vì vậy lần nữa mắt tròn trừng, vẻ đe dọa hiện rõ. Một bộ dáng anh thử nói thêm

một câu nữa thì sẽ rất thê thảm... rất thê thảm cho mà xem

- Tốt! Em tiếp tục! Em tiếp tục! Anh giờ yên lặng nghe, yên lặng nghe được chưa???

- Như vậy còn tạm được!

Blue nghe Black mở miệng đầu hàng về mặt liền hài lòng mỉm cười. Có điều cô nàng cũng vì vậy lập tức nhận ra hành vi của mình không ổn lắm. Cô vừa rồi còn đang khóc cơ mà...? Thế là Blue liền giận giận chân đấm tay đá Black vài nhát cho bõ tức rồi mới tiếp tục dùng giọng chất vấn nói:

- Anh nói nghe xem! Tại sao chúng ta đi chung lâu như vậy anh cũng chưa từng nói cho em là mình biết ca hát. Anh giấu cũng thật kĩ đó. Nếu không phải em thấy hình ảnh anh biểu diễn trên ti vi thì cũng không biết được những chuyện này rồi.

- Cái này không phải vì em không hỏi thôi. Em không hỏi làm sao anh biết mà nói chứ. Làm sao? Chỉ vì chuyện này mà trách anh???

- Vậy còn muốn thế nào nữa???

- Nói chung anh tốt nhất đền bù đền bù cho thương tổn tinh thần của em đi. Người em yêu vậy mà lại giấu em những điều quan trọng như vậy? Thật... thật thương tâm. Hu hu hu...~

Cô nàng một lần nữa giả ra vẻ mặt thương tâm khi nói chuyện. Black nhìn này liền cảm giác hết chỗ nói rồi, miệng qua loa đáp lời.

- Được rồi được rồi! Là anh sai được chưa! Vậy giờ em muốn anh đền bù kiểu gì???

- Tốt tốt!!! Đây là anh chính mình nói đấy nhé! Không phải em ép anh đâu nha. Đợi sắp tới hai chúng ta cùng tiến vào trận chung kết anh nhất định phải nhường cho em thắng đó. Nếu không sau này không thêm nhìn mặt anh nữa luôn. Ừm? Tiền thưởng giải nhì của anh khi đó cũng do em bảo quản nốt. Cái này... liền coi như là hình phạt nho nhỏ đi kèm.

Blue mới đó liền lộ ngay ra bản chất thật của mình. Tên tham tiền này hóa ra là muốn giật lộn tỉ số!

- Được được! Vậy cứ để đến khi đó hẵng tính.

Cũng không muốn phá hủy giấc mơ tốt đẹp của cô nàng, Black lần nữa đành qua loa lấy lệ đáp lại.

- Được rồi! Như vậy chúng ta giờ đi thôi!

Thấy cô nàng bên cạnh lại muốn tiếp tục lời mình rồi đi, Black vì vậy nghi hoặc hỏi.

- Làm sao? Giờ còn muốn đi đâu nữa?

- Không sao! Chỉ là muốn tìm một chút vật kỉ niệm mua tặng cho bạn bè mà thôi. Mang theo anh đi cùng coi như làm phần thưởng nhé...

- Chút~

- Còn cái này là phần hoa hồng!...

- Mau mau đi theo em nghe chưa!!!

Blue đột nhiên bất ngờ hôn lên má Black, tiếp sau đó làm ra vẻ mặt như muốn nói phần thưởng này đã đủ quý trọng rồi đi. Cuối cùng cô nàng mặt vẫn là không nhìn được hơi đỏ lên, liền vội vàng tung tăng tung tăng chạy về phía trước. Vậy mà còn không quên hô hoán gọi cậu chàng truy đuổi mình.

- Cái cô nàng này...

Phía sau, cảm giác trên mặt giờ vẫn còn lưu lại mùi hương thoang qua của thiếu nữ, Black bắt giác nở nụ cười. Sau cùng vẫn là nhanh chân đuổi theo sau Blue. Hai người bọn họ thân hình rất nhanh liền rời đi khỏi nơi này.

Ở một khoảng cách không xa nơi hai người vừa đứng nói chuyện, Misty giờ về mặt tái đi, hoảng hoảng hốt hốt vẫn nhìn chăm chăm về nơi Black và Blue vừa đứng. Món quà chúc mừng trên tay đã rơi trên mặt đất từ bao giờ.

Gió vi vu thổi. Hiều lầm giờ càng thêm hiều lầm!!!

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Trận bán kết ngoài ý muốn

Thời gian rất mau liền tới đầu buổi chiều, trận đấu đầu tiên của vòng bán kết cuối cùng cũng đã bắt đầu. Red và Bill lúc này đang cùng nhau ngồi trên ghế khán đài đón xem trận thi đấu bán kết đầu tiên giữa Blue và một gã có cái tên kì quặc Dr. O, một kẻ dùng vải đen bịt mặt bí hiểm đứng đầu bảng B.

- Thôi nào Red! Cậu cũng đừng nên giận dỗi nữa. Mọi người chỉ bản năng cho là Black mạnh hơn cậu chút xíu thôi mà.

Bill khuôn mặt cười hi hi vỗ vỗ vai khuyên nhủ vẫn còn đang cầm giận bất bình Red.

- Hừ! Gì mà mạnh hơn mình chút xíu chứ. Chúng tớ là cân tài ngang sức có được hay không???

- Các người cứ đợi đó mà coi. Tớ nhất định sẽ giành được chức vô địch lần này!!!

Red vẻ mặt không phục phản bác.

- Được rồi được rồi! Chúng ta sẽ nói những chuyện này sau. Hiện tại tập trung quan sát trận đấu đi cái đã.

Bill nhanh nhanh đánh trống lảng, đổi chủ đề.

- Ủ? Mà cái tên Dr.O này là sao? Làm gì mà bịt mặt kín như bưng chỉ chừa hai con mắt ra vậy??? Lại một tên dị hợm à...

Bill: “.....”

Red bị lời nói của Bill làm chuyển đi sự chú ý. Khả năng trong lòng cậu chàng vẫn còn không thoải mái khiến cho nhân vật Dr.O đang đứng trên võ đài kia cũng liền không may bị cậu đem ra phê bình.

Chỉ thấy cả sân vận động to lớn giờ chỉ còn lại một võ đài thi đấu duy nhất vô cùng rộng ở chính giữa. Trên khán đài cũng có lắp đặt hai màn hình khổng lồ để người xem có thể quan sát cận cảnh thi đấu từ xa. Trên sân đấu đang đứng lúc này là Blue và đối thủ của cô, kẻ bịt mặt kì quái Dr. O. Không giống như các trận đấu của vòng bảng, từ vòng bán kết này trở đi trận đấu không chỉ chuyển sang chế độ đấu loại trực tiếp mà còn gia tăng số lượng pokemon được sử dụng tham gia thi đấu lên sáu con pokemon. Chiến thắng chỉ có được khi một bên đánh bại hoàn toàn pokemon của đối thủ.

- Kengggg!!!! Trận đấu bán kết đầu tiên bắt đầu!!!

Tiếng chuông báo thi đấu quen thuộc lần nữa vang lên khắp sân vận động, cùng với đó là tiếng báo hiệu của trọng tài dành cho hai đối thủ trên sân. Trận đấu đầu tiên vòng bán kết liền như thế được mở màn.

- Ra đi Jigglypuff!!!

- Là mày rồi Spearow!!!

Hai bên đồng loạt tung ra pokemon đầu tiên của mình. Từ vòng bán kết bắt đầu, để công bằng mỗi trận đấu đều yêu cầu nghiêm ngặt huấn luyện viên lựa chọn pokemon đầu tiên từ trước, sau đó cả hai bên cùng lúc xuất ra pokemon của mình.

- Gì kia? Cô gái đó vậy mà cho Jigglypuff tham gia vào trận đấu như thế này???

Tiếng khán giả bàn tán xôn xao vang lên trên khán đài. Mọi người thật ngạc nhiên khi Blue lại dùng Jigglypuff trong ván đấu đầu tiên. Con pokemon này ngoài việc vẻ ngoài phần hông đáng yêu cùng giọng hát có thể gây buồn ngủ ra thì thật khó lòng khiến người ta tưởng tượng được nó có thể làm gì trong một trận đấu bán kết quan trọng như thế này.

- Lẽ nào đây là chiến thuật giả vờ yếu thế của Blue...???

Red miệng lẩm bẩm tự nhủ, cũng giống như mọi người xung quanh, đối mặt với việc Jigglypuff xuất hiện ngay từ đầu cậu chàng cũng tương đối bất ngờ.

Trên sân đấu, Blue ánh mắt giờ nhìn chăm chăm vào con Spearow vừa xuất hiện trước mặt. Không hiểu bởi vì trong lòng lo lắng sốt ruột hay do bản năng sợ hãi, trên trán cô giờ vậy mà đã lấm tấm chảy mồ hôi.

- Hừ! Chỉ là một con Spearow ngớ ngẩn... cũng dám dùng trong trận đấu bán kết giải Pokemon League.

- Ông nghĩ tôi là một cô gái dễ thương nên dễ bắt nạt lắm sao....?

Dr.O: “.....”

Gặp đối thủ đối với màn diễn thuyết của mình không mấy may phản ứng, Blue vẻ mặt tức giận lớn tiếng nói:

- Đã vậy hãy ném thử sức mạnh vô địch của Jigglypuff!!!

- Tri Attack (kim tự tháp tấn công)

- Jigglypuff!!!!

Mệnh lệnh của Blue vừa dứt, xung quanh cơ thể Jigglypuff liền xuất hiện một hình chóp kim tự tháp năng lượng vô hình. Trên đỉnh đầu của kim tự tháp thật nhanh thật nhanh tụ tập lại hình thành một quả cầu ánh sáng. Tiếp đó từ vị trí quả cầu ánh sáng, một cột năng lượng được bắn mạnh ra, tấn công về phía Spearow ở xa xa. Một đòn Tri Attack có tốc độ và uy lực không tể. Quả nhiên Jigglypuff của Blue cũng không phải chỉ biết bán manh làm nũng cùng hát hò thôi không đâu.

- Xèo xèo....~

Đòn đánh của Jigglypuff thậm chí làm bốc lên cả bụi mù. Thấy đối phương đối với chiêu thức của mình không kịp phản ứng, Blue không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

- Hô hô... Tuyệt không? Ta đã vượt qua vòng loại chỉ bằng một chiêu này thôi đó!

- Cười quá sớm rồi cô bé ạ! Spearow dùng Fury Attack (liên hoàn mổ)!

- Spearowwww!!!!

- Á... không!!!!

Đối phương pokemon vậy mà không hiểu sao không hề hấn gì sau đòn đánh bất ngờ của Jigglypuff, hơn nữa còn lập tức tiến hành phản kích khá mạnh bạo.

Chỉ thấy trên sân đấu lúc này Spearow thân hình từ một con Spearow bỗng nhiên hóa thành vô số con Spearow tấn công về phía Jigglypuff và Blue. Mỗi một con Spearow ảo ảnh liền là một cú mổ kích từ trên không trung bắn phá xuống mặt đất. Vô số Spearow ảo ảnh liền vì vậy tạo ra vô số lỗ thủng trên nền đất. Đòn này nếu như được Scyther sử dụng ra vậy sẽ xuất hiện lượng lớn lưỡi dao không khí cắt chém bay ra, hiện tại chiêu này được Spearow sử dụng lại chẳng khác gì súng tiểu liên đang không ngừng nã đạn cả. Hình dạng bề ngoài khác nhau nhưng uy lực đồng dạng không tầm thường chút nào.

- Đáng ghét! Jigglypuff dùng Sing (bài ca ru ngủ)!

- Jigglypuff!!!!

- À ơ... ví dụ...

Bị bất ngờ phản kích, Blue lúc này không chút ngần ngại liền cho Jigglypuff sử dụng ra bản năng thiên phú có một không hai của mình. Tuy rằng Jigglypuff một khi hát đều cần phải nín thở, dẫn đến để tránh bị nín thở khiến cho nghẹt chết nó không thể hát một lần quá dài. Có điều chỉ cần 1, 2 phút vậy cũng quá đủ để Blue lật ngược tình thế. Mà mà... tất nhiên cô nàng nào đó trước khi ra sân cũng đã đeo lên máy móc chống lại sóng âm thanh gây buồn ngủ của Jigglypuff rồi. Khoa học công nghệ cao trang bị trên người quả là một bộ phận thực lực không thể bỏ qua của Blue.

- Khi thật! Cậu ăn gian quá đấy Blue ạ!!!!

Phía khán đài, Red không nhận được phần nào một câu. Cậu giống như vô số khán giả xung quanh khác đều đang bị tiếng ca của Jigglypuff làm cho buồn ngủ riu riu cả mắt. Chẳng lẽ đây chính là cách Blue vượt qua tất cả các cuộc so tài để tiến vào vòng bán kết??? Như vậy thì quả thật là... Rất xấu rồi!!!

- Không xong! Tiếng ca của Jigglypuff không có tác dụng với Spearow vì đối phương có thể bay. Tốc độ của nó giờ đã vượt qua tốc độ của âm thanh, chiêu Sing này của Jigglypuff đã bị vô hiệu hóa.

Green lớn tiếng kêu lên như nhắc nhở, cũng có khả năng là nỗ lực cuối cùng của cậu chàng để thoát khỏi cơn buồn ngủ từ giọng hát của Jigglypuff gây ra. Nếu mọi người xem ở đây đều ngủ hết thì giải đấu lần này thật đúng là kì giải đấu tệ nhất trong lịch sử.

- Vậy thì đối dùng Tri Attack (kim tự tháp tấn công)!!!

Thật may là cô nàng Blue này cuối cùng cũng chịu từ bỏ dùng giọng hát của Jigglypuff để thủ thắng, dù cho đây có là vì bất đắc dĩ mà thôi. Có điều lúc này đối mặt với không ngừng bay lượn né tránh trên không trung Spearow, Blue thật có chút hết cách. Đòn tấn công của Jigglypuff từ dưới mặt đất hoàn toàn không chạm nổi tới đối phương được may.

- Đồ ngốc! Mau chuyển sang chiến đấu trên không trung đi!!!

Red ở bên dưới nhìn sốt ruột liền nhìn không được hết lên.

- Này! Lẹ lẹ lên chứ!!!

- Tổ không làm được!

- Sao cơ?

- Tổ làm gì có pokemon biết bay mà không chiến với chả không chiến! Hiểu chưa đồ ngốc!!!!

Blue tức giận hét lên đáp lại. Red vừa rồi liên tục thúc giục khiến cô nàng khó chịu vô cùng.

- Ta nghĩ cháu mới là người coi thường đối thủ đấy, cháu gái ạ...!

- Poong! Poong! Poong!

Phía bên kia Dr.O vừa nói chuyện vừa tung ra thêm ba con pokemon nữa của mình, Pidgeot, Fearow, Farfetch'd. Cả ba đều là pokemon biết bay cả.

- Toàn là những pokemon bay được? Ông ta hẳn là phải biết được điểm yếu của Blue.

Red nhìn thấy đối phương nhẹ nhàng tung ra ba con pokemon đều khắc chế Blue như vậy, vẻ mặt cậu không khỏi xuất hiện chút lo lắng.

- Hãy coi đây là bài học cho cháu đi nhé!

- Dù với bất kì tình huống nào đi chăng nữa thì trộm đồ của người khác là không tốt đâu...

Giọng nói của Dr. O thỉnh thoảng vang lên ngay sau lưng Blue, ông ta vậy mà nhân lúc không ai chú ý liền tiến đến gần Blue để nói chuyện.

- Ủ? Ông là....

- Không đúng! Cơ hội tốt!!! Jigglypuff dùng Disable (vô hiệu hóa)!

Về mặt nghi ngờ chỉ thoáng hiện lên qua, Blue ngay lập tức chớp lấy thời cơ hiểm có ra lệnh cho Jigglypuff phản kích trở lại. Một đòn Disabe (vô hiệu hóa) tấn công bất ngờ khiến cả Dr.O và Spearow lâm vào ngẩn ngui cứng ngắc trạng thái.

- Ra nào đi Blastoise!!!

- Hydro Pump (bơm cao áp)

- Hà???

Mọi người xung quanh giờ về mặt đầy giật mình khi nhìn thấy Blue được Blastoise kẹp cánh tay kéo lên trên không. Cơ thể của cả hai lợi dụng lực phản chấn đến từ đòn Hydro Pump của Blastoise lên mặt đất để bay lên bầu trời. Phía dưới nơi đòn Hydro Pump lúc này đánh tới cũng chuyển thành nơi vị Dr.O kia và Spearow đang ở.

- Đừng có cho rằng Blue này không biết không chiến mà làm. Ném thử đòn “không chiến” này của Blastoise đi!!!

- Và tranh thủ cho khán giả xem bộ mặt thật ẩn đằng sau cái đám vải cuộn che mặt kia là gì đi chứ nhỉ??? Thật có chút tò mò đây!

“Oa! Một đòn Hydro Pump (bơm cao áp) được tiến hành từ trên không trung bởi Blastoise! Lần đầu tiên tôi được chứng kiến có người còn có thể ra đòn như vậy...”

Tiếng nói thán phục của Mc vang lên khắp khán đài, trên sân đấu, giọng nói bình tĩnh của vị Dr.O vậy mà lúc này liền lọt vào tai Blue.

- Cháu biết không cháu gái? Người đời đều biết loài vẹt có khả năng bắt chước tiếng người, Spearow của ta tuy rằng không thể nhại lời thế nhưng nó có thể phản xạ đòn đánh đấy...

- Spearow Mirror Move (gương phản xạ)!

- Không tốt! Là Mirror Move (gương phản xạ)!!!

Tiếng lo lắng của ai đó vang lên. Chỉ thấy trên sân vốn đang bị Blastoise dùng Hydro Pump đè lên đánh, Spearow lúc này trước mặt vậy mà đột nhiên xuất hiện một chiếc gương tròn trong suốt bắt ngược lại đòn Hydro Pump của Blastoise về phía đối phương.

- Á...!!!

Blue cùng Blastoise bị Spearow bắt ngờ đánh trả khiến cả hai mất đi lực phản chấn rơi rụng thẳng xuống đất. Hơn nữa thể lực (HP) của Blastoise cũng giảm xuống không ít khi trực tiếp bị đòn đánh của mình phản xạ lên người.

Spearow lúc này mang theo dư âm chiến thắng vỗ vỗ cánh bay về phía Blue đang ngồi bệt trên mặt đất.

- Kh... không! Đừng đến gần tôi!!!!

Nhìn thấy Spearow bay đến gần mình, Blue vậy mà đột nhiên sợ khóc thét lên.

- Cô ta bị sao vậy nhỉ?

Khán giả ngồi xem xung quanh không khỏi tò mò kháo nhau. Một con chim bay tới gần thì có gì mà sợ chứ?

- Sao thế Blue? Cháu sợ hãi con Spearow của ta à?

- Phải rồi! 6 năm trước ở Pallet đã từng xảy ra một vụ việc vô cùng đáng tiếc. Một cô bé gái 5 tuổi bị một con pokemon chim to lớn bắt đi.

- Vì ta lúc ấy cháu trai ta cũng tầm tuổi đó vì vậy ta liền bị kéo tham dự vào vụ tìm kiếm đứa bé gái này... Chúng ta đã tìm kiếm khắp mọi nơi nhưng vẫn không thành công. Có điều cũng vì thế mà ta nhớ rất rõ khuôn mặt của cô bé gái ấy.

- Và đoán xem ta đã ngạc nhiên như thế nào khi thấy camera an ninh của mình chụp được một cô gái có khuôn mặt giống hệt, trộm lấy Squirtle....

Nói nói và tay ông ta xuất ra một bức ảnh, bên trên bất ngờ chính là cảnh Blue vẽ mặt lấu lỉnh đang ôm trộm đi Squirtle.

- Ô! Nói vậy Dr.O chính là....

Red và Bill vẽ mặt giờ đầy ngạc nhiên.

- Ta không ngạc nhiên khi sau vụ bắt cóc đó cháu bị lũ pokemon chim ám ảnh...

Dr. O tháo ra đám vải cuốn che mặt lộ ra thân phận thật của mình, vậy mà chính là giáo sư Oak nổi tiếng.

- Đáng ghét! Blastoise Water Gun (súng nước)!!!

Blue vẽ mặt đầy tức giận lớn tiếng hét lên. Blastoise theo đó lập tức dùng một đòn Water gun bắn về phía giáo sư Oak.

- Mirror Move (gương phản xạ)

- Á...!!!

Blue và Blastoise lại một lần nữa bị đòn Hydro Pump của bản thân tấn công ngược lại. Thể lực (Hp) của Blastoise theo đó liền thấy đáy, nó đã mất đi năng lực chiến đấu.

- A... Mình vậy mà thua thật rồi???

Blue vẽ mặt thần thờ khi nhìn thấy Blastoise giờ nằm im trên mặt đất. Khác với Black, Red hay Green huấn luyện tất cả các pokemon cùng lúc. Bởi vì đặc thù bản thân đám pokemon của mình, Blue hầu như chỉ chuyên môn huấn luyện chiến đấu cho Blastoise mà thôi. Đám pokemon còn lại có lẽ ngoài mấy lần được Black huấn luyện ra thì rất ít khi tham dự kịch liệt chiến đấu gì. Hơn nữa đối mặt với một loạt pokemon biết bay của giáo sư Oak, mất đi Blastoise Blue hầu như không có cơ hội nào để thắng rồi.

- Và chiến thắng cuối cùng thuộc về Dr.O!!!

Tiếng thông báo của Mc vang lên trong lúc giáo sư Oak đang đứng trước mặt Blue đặt câu hỏi.

- Cô bé! Cháu nợ ta một lời giải thích đấy! Tại sao cháu lại trộm cắp pokemon như thế...

Giọng nói hòa ái nhưng không kém phần nghiêm khắc vang lên. Blue nghe nghe liền mắt hoe hoe đỏ, vẽ mặt bất lực nói:

- Vì thật không công bằng tí nào!

- Cháu lớn lên ở một nơi hoàn toàn xa lạ mà không có gia đình. Những gì cháu nhớ được chỉ là mình đến từ một nơi tên là Pallet mà thôi.

- Cho đến một ngày kia cháu đột nhiên nghe tin rằng...

- Có hai cậu bé bằng tuổi cháu liền nhận được pokedex từ giáo sư Oak để bắt đầu cuộc hành trình của mình...

- Nhưng cháu...

Blue giọng đột nhiên nghẹn ngào, nói:

- Cháu cũng đến từ thị trấn Pallet! Tại sao cháu lại không được như hai cậu bé ấy...

- Cháu cũng muốn được nhận pokemon từ ông... và pokedex để dùng trong cuộc hành trình...

Nhìn thấy cô bé đột nhiên khóc lóc như vậy, giáo sư Oak liền mềm lòng. Ông tiến lên nắm lấy tay cô bé rồi nhỏ giọng an ủi.

- Được rồi Blue! Hãy nhớ kĩ lời ta sắp nói...

- Dù cho sau này có bất kì lý do gì, cháu cũng không được trộm cắp nữa.

- Nếu cháu hứa với ta rằng cháu đã hiểu, thì đây...

- Ồ?

Blue mặt mếu máo, ngạc nhiên nhìn thứ giáo sư Oak vừa nhét vào tay mình.

- Đây là pokedex thứ ba ta nghiên cứu ra. Từ giờ phút này trở đi cháu cũng là một huấn luyện viên nhận được pokemon và pokedex của ta rồi nhé, cháu gái.

Giáo sư Oak giọng hòa ái vang lên bên tai, Blue nghe vậy về mặt cảm động khóc.

- Huh... huh... hu hu hu...!

- Tốt rồi cháu yêu! Ta mừng vì cháu không sao cả!

Trên sân, giáo sư Oak như một vị trưởng giả, về mặt từ ái vỗ vỗ vai một cô nàng đang khóc nhe, nói lên lời nhẹ nhàng an ủi cô bé gái xa quê giờ mới về được nhà. Không khí cũng dường như êm dịu hẳn.

Trên khán đài

Bill: “Thật cảm động!!!! Hu hu hu...~”

Red bên cạnh: “.....”

Green xa xa: “.....”

Black đứng quan sát từ nơi phòng nghỉ: “.....”

Trận bán kết đầu tiên vì vậy liền kết thúc rồi.

Câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục...

...

Kết thúc chương 221.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Trận chung kết trong mơ

“Ban tổ chức xin trân trọng thông báo, vì người chiến thắng trong trận đấu bán kết đầu tiên vừa xin rời khỏi giải đấu... Do luật của vòng bán kết là luật đấu loại trực tiếp nên bên thua- thí sinh Blue không thể thay thế ông Dr. O tiến vào vòng sau. Từ đó trận bán kết thứ hai giữa hai huấn luyện viên Black và Red sẽ được đặc cách lên trở thành trận chung kết. Xin mời hai vị huấn luyện viên mau chóng trình diện trận võ đài để tiến hành trận đấu cuối cùng quyết định ra nhà vô địch của giải đấu năm nay...”

Chúng tôi xin thông báo lại một lần nữa. Vì người chiến thắng trong trận...”

Tiếng thông báo của Mc dẫn chương trình liên tục vang lên ba lần, có điều nghe xong lần thông báo đầu tiên Red đã không khỏi vui vẻ ra mặt rồi.

- Nói vậy giáo sư Oak từ bỏ cơ hội tiến vào vòng trong để nhường lại cho cậu và Black rồi. Chúc mừng cậu nhé Red!

Bill nhìn cậu bạn bên cạnh vui vẻ như vậy cũng không kìm được liền đưa lên tiếng chúc mừng.

- Ủ! Tốt quá rồi!

- Hắc hắc... Như vậy là à Blue xấu tính kia hết đường mà gian lận thi đấu nhé!

- Mà không đúng! Dù có thế nào đi chăng nữa thì Blue cũng không thể gian lận được. Bởi vì tứ nhất định sẽ thắng Black cho mà coi.

- Hãy chờ đó mà xem, tên Green khó ưa và cô nàng Blue xấu bụng kia!... Vậy mà dám xem thường Red siêu phàm này....

- Tốt rồi! Trước đó hãy nhanh nhanh đi lên sân đấu đi Red, người ta đang kêu gọi kìa.

Thấy cậu bạn này lại bắt đầu suy nghĩ viễn vông trong thế giới của riêng mình không thoát ra được, Bill bắt đầu đi vỗ vỗ vai nhắc nhở Red.

- Há! Tốt! Vậy tớ đi lên đây! Nhìn thật kĩ xem tớ đoạt giải quán quân như thế nào nhé!!!!

Giật mình tỉnh lại, Red lấy tay xoa xoa đầu cười đối với Bill rồi vội vàng chạy lên đài thi đấu. Thấy đối phương vội vàng hấp tấp như vậy Bill cũng không khỏi lắc lắc đầu cười cợt.

- Được rồi! Chúc cậu mà đạt thành công. Chiến thắng trở về nhé Red!

- Nhất định rồi!!!

Red quay đầu, vung vung tay lên biểu hiện mình nhất định thắng lợi. Cậu giờ cả người đã hừng hực ý chí chiến đấu rồi!!!

Rất nhanh, hai vị huấn luyện viên dự thi liền có mặt trên ở sân thi đấu. Một bên là Red với bộ trang phục áo jacket trắng đỏ đang xen và quần bò xanh quen thuộc. Trên đầu cậu ta vẫn là cái mũ le. vật bất ly thân đỏ trắng hai màu. Bên kia là Black với bộ quần đen, áo phông trắng in hình thật nhiều loài pokemon cá.

Nói tới cũng may! Bởi vì ông Fuji cho rằng ngày hôm qua hiệu quả từ việc mặc quần áo quảng cáo của cậu hầu như không có chút tác dụng nào vì vậy liền từ bỏ việc bắt Black tiếp tục mặc những trang phục kì quái kia lên sân đấu. Cũng bởi vậy hôm nay cậu mới có thể chọn mặc bộ trang phục bình thường của mình. Nếu không phải như vậy lúc buổi trưa gặp mặt Blue chắc cậu bị cô nàng cười chết mất. Nhớ tới cái băng rôn chống trên vai khi trước...

Đó là một bi thương câu chuyện a ~

- Hai vị thí sinh chuẩn bị sẵn sàng!!!

- Roạt...! (Hai huấn luyện viên lấy ra pokeball chứa pokemon xuất chiến đầu tiên của mình.)

- Kenggggg!!!! Trận chung kết... bắt đầu!!!!

Black: "Venusaur!!!"

Red: "Rhyhorn???"

- Venusaur vs Rhyhorn??? Song hệ Ground (mặt đất). Rock (đá) phải đấu với hệ Grass (cỏ) ư?

- Thật không hay ho!!!!... Mới ván đầu mà đã bắt lợi như vậy rồi!!!

Blue tất nhiên là nghiêng về ủng hộ cho Black, vừa thấy rõ sự lựa chọn pokemon đầu tiên của hai người liền không nhịn được lo lắng kêu lên.

- Tuyệt! Nắm chắc có hội vào Red!!!

Bill ngược lại đang ủng hộ cho Red, dù rằng trước đó cậu ta vẫn còn không ít đã kích tinh thần cậu bạn của mình.

- Không chỉ cần nhìn vào thuộc tính khắc chế! Tốc độ, sự linh hoạt đôi khi cũng quan trọng lắm. Và về khoản đó thì Rhyhorn ăn đứt Venusaur. Ván đấu này còn chưa biết ai thắng ai thua đâu!!!

Ở một nơi khác trên khán đài, Green nhỏ giọng bình tĩnh phân tích.

- Ủ! Không sai! Sức mạnh của Rhyhorn cũng là một điều đáng giá phải suy tính. Ta chưa từng thấy một con Rhyhorn nào có thể học tập được Earthquake (động đất) sớm như vậy cả. Thuộc tính khắc chế đôi khi thật đúng là không quan trọng gì mấy đối với một huấn luyện viên pokemon giỏi.

- Có điều cả hai đứa nó đều không phải hạng người tầm thường hay ra chiêu theo như quy củ vì vậy chưa thể nói trước được gì cả. Nói chung... này sẽ là một trận đấu rất đáng xem đây!

Giáo sư Oak ngồi bên cạnh Green gật gù tiếp lời.

- Grass (cỏ) khắc chế song hệ Rock (đá) Ground (mặt đất) à?

- Ván đầu này có vẻ như mình đang ở trên cơ???

Liếm liếm môi, Red bắt đầu hạ lệnh tấn công.

- Sorry nhé Black! Ván đầu tiên này cậu thất bại chắc rồi!!!

- Venusaur Vine Whip (roi nho) trói cổ nó lại!!!

- Venusaurrrr!!!!..... Vút.... Vút... Vút....

“Oa, Venusaur sử dụng Vine Whip (dây nho) phóng về phía Rhyhorn, Red muốn dùng dây nho trói chặt lại Rhyhorn sao????”, tiếng Mc kích động hô lớn.

- Cần thận nguy hiểm!!!

Blue quá nhập tâm vào trận đấu, thấy Venusaur tấn công liền theo bản năng lớn tiếng nhắc nhở.

- Làm đúng lắm Red! Trói chặt nó lại đi!!!

Bill khuôn mặt đầy phấn khởi.

Green: “.....”

Giáo sư Oak: “.....”

Trên sân, đối mặt với dây leo của Venusaur phóng tới, Black vậy mà không hề có gì phản ứng. Dây leo của Venusaur vì vậy rất thuận lợi trói chặt lên người Rhyhorn.

- Tốt! Bắt được mày rồi! Venusaur dùng. ...

Ngay khi Red định tranh thủ đánh chó rơi xuống nước, diệt cỏ tận gốc, âm thanh của Black thỉnh thoảng vang lên cắt đứt mệnh lệnh của cậu ta.

- Nghĩ đơn giản quá đó Red ạ!

- Rhyhorn phá tan đám dây leo đó đi!!!

- G ràoooooooo!!!!

Black lời vừa dứt, vốn đang yên tĩnh Rhyhorn đột nhiên lồng lộn lên. Từng cơ bắp rắn chắc vùng mạnh muốn xé rách đám dây nho của Venusaur đang trói trên người nó.

- Hừ! Chính cậu mới là người nghĩ đơn giản đó Black. Vine Whip (dây nho) của Venusaur không dễ thoát ra như vậy đâu!!!

- Venusaur! Tung hết đám dây nho dự phòng ra!!!

- Venusaurrrr!!!!

Mệnh lệnh Red vừa ra, lập tức vô số dây leo từ cơ thể Venusaur cuộn cuộn lao về phía Rhyhorn. Lần này thì Rhyhorn thật sự là bị Venusaur trói chặt như nêm. Không thể cựa quậy được!!!

- Giờ thì làm sao hả Black? Rhyhorn đã bị dán dây leo tóm gọn rồi!

- Venusaur toàn lực dùng Solar Beam (năng lượng mặt trời)!

Red mặt có chút há hê nói. Venusaur theo mệnh lệnh của cậu ta cũng bắt đầu tụ tập năng lượng tại bóng hoa trên lưng. Một đòn Solar Beam là đủ kết thúc ván đấu này.

- Không xong! Rhyhorn kiểu này thua luôn mất!!!

Blue vẻ mặt vô cùng sốt ruột! Chẳng lẽ anh yêu của cô lại thua như thế này???

- Hay lắm Rẻd! Kết thúc nó đi!!!

Bill liếm liếm môi kích động.

- Con Rhyhorn kiểu này xong rồi!

Đây là khán giả xung quanh xì xào nhận định.

- Chẳng lẽ chỉ đơn giản như vậy?

Green âm thầm tự nhủ. Cậu không cho rằng kẻ có thể đánh bại mình lại không có gì chuẩn bị ở sau khi dùng Rhyhorn chống lại Venusaur.

- Sẽ là cái gì đây???

Green có chút chờ mong.

Trên sân, đối mặt với Venusaur chuẩn bị ra đòn tuyệt sát Black ánh mắt ngược lại không mấy quan tâm. Tất cả tinh thần lúc này của cậu chàng đều đổ dồn lên chỗ Rhyhorn đang đứng. cậu đang chờ đợi...

Và rồi... ánh sáng đột nhiên xuất hiện!

- Đó là???

Blue mặt ngạc nhiên.

Bill: “.....”

- Rhyhorn đáng tiến hóa!!!

Green vẻ mặt nghiêm túc trần thuật.

- G ràooooo!!!!

- Rhydonnnn!!!!

“Thật tuyệt vời! Ngay khi Venusaur của Red muốn sử dụng Solar Beam kết thúc đối thủ, Rhyhorn vốn đang bị trói chặt lại bất ngờ tiến hóa lên thành Rhydon! Đám dây trời vốn có của Venusaur đã không còn đủ sức giữ được chân nó.... Khoan! Rhydon đây là muốn làm gì????”, Mc giọng giật mình kinh ngạc.

- Đúng! Tóm lấy nó đi Rhydon! Đã đến lúc chúng ta trả đòn rồi!!

- G ràooooo!!!!

Rhydon hai bàn tay vung lên tóm chặt lấy tất cả đám dây leo của Venusaur, tiếp đó giật mạnh, nó muốn lôi ngược Venusaur về phía mình. Venusaur cũng vì vậy bị làm gián đoạn không thể tiếp tục tụ tập năng lượng để sử dụng đòn Solar Beam (năng lượng mặt trời).

- Streng (quái lực)!!!

Black lớn tiếng ra lệnh.

- Không xong! Rhydon vậy mà lợi dụng đám dây leo kia để tóm ngược lại Venusaur!!!!

Bill bừng tỉnh hiểu ra, cậu ta vì vậy vội lớn tiếng hô hào.

- Mau làm gì đó đi Red!!!

Trên sân đấu...

- Muốn xoắn ngược lại Venusaur à? Đây dễ thế cơ chứ!

- Venusaur ghì người lại, đừng cho Rhydon kéo đi. Đúng! Dùng Razor Leaf (phi đao lá cắt) tấn công đối phương.

- Vèo.... Vèo.... Vèo....

Mệnh lệnh vừa ra, vô số phi đao lá cắt bắn thẳng về phía Rhydon.

- Trò trẻ con! Rhydon dùng Earthquake (động đất)!!!

- Rhydonnnnn!!!!

- Uỳnh uỳnh uỳnh~

Rhydon hai chân giẫm mạnh liên hồi lên mặt đất. Cả vô đài đều vì vậy mà rung lên bần bật, chao đảo lên xuống như đang trong tâm con địa chấn. Uy lực tuyệt chiêu Earthquake của Rhydon vậy mà thật quá lớn!!!!

- Không được! Rhyhorn tiến hóa lên thành Rhydon uy lực Earthquake vì vậy đã tăng lên rất nhiều. Venusaur giờ khó mà chống lại được Rhydon kéo đi rồi!!!

Green thật nhanh nhận định.

Quả nhiên, trên sân Rhydon bỏ mặt đám phi đao lá cắt đánh lên người cũng quyết tâm tóm lấy đám dây leo kéo ngược Venusaur bay tới. Cũng bởi vì lúc trước lơ tung ra hết dây leo dự phòng vì vậy hiện giờ Venusaur đã không còn thủ đoạn nào ứng đối từ xa. Cả cơ thể Venusaur đang bị Rhydon thật

nhanh kéo lê về phía đối thủ. Dù cho Venusaur không ngừng ghi chặt cơ thể cũng chỉ có thể tạo nên những rãnh đất hằn sâu in trên nền sàn đấu, trừ cản lại được phần nào tốc độ ngoài ra liền không còn gì khác.

...

Kết thúc chương 222.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Nghi hoặc

Gym thành phố Celadon...

- Tiểu thư, đã đến giờ lên lớp rồi!

Cô hầu gái khẽ lên tiếng nhắc nhở. Erika nghe vậy liền quay đầu nhìn về phía chiếc đồng hồ treo tường, thời gian quả nhiên đã đến lúc đi giảng dạy cho lớp học đặc biệt về pokemon ở trung học Celadon. Nghĩ vậy, trong đầu cô nàng không tự chủ lại nghĩ tới kẻ đáng ghét nào đó bỏ gánh giữa đường khiến cô phải từ bỏ thời gian ngủ nghỉ của mình để đi dạy học thay suốt thời gian gần đây... Tuy nhiên tạm thời còn không phải lúc suy nghĩ về những chuyện này, hơi trầm ngâm chốc lát Erika liền cất tiếng trả lời cô hầu gái của mình.

- Hừm!... Em gọi điện tới báo cho thầy hiệu trưởng nói hôm nay tôi... bị ốm không lên dạy được... Lớp học hôm nay được nghỉ, tôi sẽ tiến hành dạy bù vào những buổi sau.

- Vâng tiểu thư!

Gặp cô chủ của mình mặt không đổi sắc, không có chút nào đáng về bị bệnh có điều cô hầu gái thông minh vẫn ngay lập tức ứng tiếng đi chấp hành mệnh lệnh mà không hỏi thêm câu nào.

Còn dùng hỏi sao?

Nhìn cô chủ của mình phân phó xong liền quay đầu lại tiếp tục nhìn truyền hình trực tiếp giải Pokemon League trên ti vi là cô hầu gái biết cô chủ của mình nghĩ gì rồi.

Hi hi... Không nghĩ tới người như cô chủ cũng có thể vì được trốn ở nhà xem ti vi mà không ngần ngại nói dối bị bệnh không đi làm. Ủ! Cũng thật là lần đầu tiên bắt gặp được cô chủ xem ti vi lâu như vậy mà không ngủ gật!!!

Nghĩ nghĩ, trước khi rời đi cô hầu gái liền không nhịn được liếc nhìn về phía màn hình. Chỉ thấy lúc này trên ti vi xuất hiện hình ảnh một cậu trai trẻ mặc quần bò đen, áo phông trắng in thật nhiều loài cá, đỉnh đầu đội một chiếc mũ le đen trắng xen kẽ xuất hiện trên màn hình. Chỉ thấy cậu ta vung lên cánh tay phải, đứng phía trước một con Rhydon thật lớn liền gào lên một tiếng...

- Còn chưa đi đi???

- A! Vâng!... Em đi ngay đây!!!

Nghe giọng cô chủ có chút hờn giận, cô hầu gái liền vội vàng vàng ứng tiếng rời đi. Trong đầu không khỏi có chút suy nghĩ, luôn cảm giác người vừa xuất hiện trên ti vi kia rất quen thuộc bộ dáng. Thật giống như mình đã gặp ở đâu đó rồi thì phải. Hơn nữa tiểu thư ánh mắt nhìn xem đối phương cũng rất chăm chú nha. Thậm chí... còn có chút nhỏ nhen u oán? Rất giống như hai người yêu nhau đang hờn dỗi nhau???

Trong đầu lại một lần nữa so sánh biểu hiện của cô chủ cùng với đám nhân vật nữ chính trong mấy bộ phim Hàn quốc mình hay xem, cô hầu gái thật nhanh suy diễn ra đây có thể là người yêu của cô chủ. Không! Đây không phải suy diễn. Đối phương nhất định là người yêu của cô chủ không còn gì bàn cãi. Hai người hẳn phải gặp mâu thuẫn gì đó khiến nam nhân vật chính rời đi, để lại nữ nhân vật chính tức cô chủ ngày nhớ đêm mong mới sinh ra được ánh mắt u oán như vậy!

Đúng! Sự thật nhất định chính là như vậy rồi!!!

Cứ như thế, một đường đi làm việc cô nàng hầu gái không ngừng suy đoán cùng xác nhận thân phận cũng như mối quan hệ của cậu trai trẻ xuất hiện trên ti vi và cô chủ của mình. Không chỉ vậy cô nàng còn đồng thời trao đổi phát hiện kinh người này của mình với đám hầu gái trong nhà. Tin tức cô chủ có người yêu liền như vậy rất nhanh lan truyền khắp cả gym khiến người người đều biết. Tất nhiên là ngoại trừ Erika ra. Có điều những chuyện này hiện tại vẫn còn chưa diễn ra, Erika giờ còn đang về mặt mang hờn giận nhìn xem truyền hình trực tiếp Pokemon League đây. Cũng không biết rằng một hồi phong ba rắc rối của mình đang đến gần.

...

Thành phố Viridian...

- Anh Black sẽ thắng phải không Rattata?

Yellow khuôn mặt khần trương hời đang ngồi trong lòng mình Rattata.

- Ratttt... Ratttt.... Rattataaaa!!!!

- Ủ! Tớ cũng nghĩ như vậy đó! Hi hi...~ Chúng mình suy nghĩ thật giống nhau nhỉ?

- Rattata!!!

Thấy Yellow lại bắt đầu vẽ mặt ngây ngô cười, Rattata không khỏi lắc lắc đầu thờ dài ngoằn ngoắt. Con người a~ Thật là phiền phức chết rồi!!! Vẫn là làm Rattata tốt nhất. Một cô nàng Rattata thánh phán.

....

Thành phố Fuchsia...

- Ông! Mau mau mở VTV3 để xem. Đang chiếu chung kết Pokemon League rồi đó!!!

Leona hót ha hót hải chạy vào phòng nói. Cô vừa mới ra ngoài một lát mua chút quà vặt để vừa ăn vừa xem mà mới đó ti vi đã đổi kênh rồi.

- Đừng mà cháu yêu! Lâu lắm rồi người ta mới diễn lại vở “Hòn Trống Bò ra hàng thịt”. Cháu để ông xem hết đã nào. Pokemon League thì có cái gì mà xem. Suốt ngày đánh đánh đấm đấm~ Một đám trẻ con đánh nhau mà thôi. Còn cần sao???

Ông Gomez mặt không vui đáp lời. Tay vẫn cầm khur khur điều khiển ti vi. Mắt nhìn chăm chăm cô cháu gái của mình như sợ cô nàng chạy tới đánh cướp mất điều khiển của ông vậy.

- Hừ! Không nói nhiều với ông nữa! Hôm nay có anh Black chiến đấu đấy. Đồ đệ vào chung kết mà làm sư phụ như ông cũng không thèm quan tâm là sao. Chán ông quá à!!!

Hiểu ông không ai bằng cháu, Leona nhảy ào vào lòng ông cụ Gomez cố gắng cướp lấy điều khiển ti vi. Vì để đạt thành mục đích cô gái nhỏ còn túm lấy chòm râu của ông cụ để uy hiếp.

- Được được! Đừng nhéo râu ông nữa! Ông mở... ông mở là được chứ gì!!!

Ông Gomez thông minh lập tức đầu hàng bảo toàn bộ râu hiếm có của mình, miệng không khỏi than vãn.

- Haizzz! Thật là... Chưa gả ra ngoài mà cùi trỏ đã hướng vào trong rồi.

- Ông à!!!!

Cô nàng gắt giọng.

- Tốt tốt! Chúng ta xem Pokemon League,... xem Pokemon League tốt!... Ủ! Đến đoạn gay cấn rồi này!!!

Ông Gomez thật nhanh thật nhanh chuyển chủ đề. Bởi vậy Leona cũng chỉ hăm hừ một tiếng rồi lập tức chăm chú quan sát hình ảnh trên ti vi. Trận đấu của Black và Red đang tiến hành đến đoạn gay cấn rồi.

...

Indigo Plateau...

Trên sân đấu...

- Rhydon Drill Run (mũi khoan xoắn ốc)!!!

- Rhydonnnn!!!!

- Roẹt...~

- Ủ? Đây là....???

Red vẽ mặt rất bất ngờ khi thấy Black vậy mà ra lệnh cho Rhydon dùng chiếc sừng trên đỉnh đầu thật nhanh xoay tròn xoay tròn rồi quét ngang cắt đứt tất cả đám dây leo của Venusaur. Phải biết rằng làm như vậy Venusaur không những thoát khỏi việc Rhydon lôi kéo hơn nữa đám dây leo bị cắt gần một đoạn kia cũng không ảnh hưởng gì tới sức chiến đấu của Venusaur cả. Cách làm của Rhydon vừa rồi chẳng khác nào ném bỏ công sức này giờ của

nó không thèm để ý nữa vậy. Đây là muốn làm sao???

- Ha ha...~ Bất ngờ lắm sao?

- Có điều tớ cũng không muốn Rhydon vất vả kéo Venusaur tới gần người để rồi bị cậu ném cho đồng Leech Seed (hạt giống kí sinh) hay đám Sleep Powder (phấn ngủ) lên người đâu nhé. Cậu chắc hẳn đã chuẩn bị kĩ càng cho việc đó rồi phải không Red?

Black tuy đang hỏi nhưng giọng điệu thì cực kì chắc chắn.

- Cậu cũng không phải đã đoán được rồi sao?

Red mặt mỉm cười trả lời. Vừa rồi gặp Rhydon có ý muốn kéo Venusaur tới gần người cậu quả thật liền có ý định lên dùng Leech Seed (hạt giống kí sinh) tiêu hao thể lực của Rhydon tiếp đó mới dùng Sleep Powder (phấn ngủ) để vô hiệu hóa đối thủ. Cuối cùng tất nhiên là Venusaur dễ dàng dùng Solar Beam (năng lượng mặt trời) đánh bại Rhydon rồi. Chỉ là kế hoạch này rất nhanh liền bị Black nhìn thấy. Khả năng...

- Nói vậy cậu hẳn đã nghĩ rõ tất cả những điều này trước cả khi cho Rhydon lôi kéo Venusaur mới đúng! Dù biết vô ích nhưng vẫn làm, này không phải là phong cách của cậu a Black???

Red vẻ mặt nghi hoặc hỏi. Hai người tạm thời cũng không có ý định thi đấu, chính xác hơn là chiến đấu của cả hai bị Black đột nhiên làm gián đoạn. Red hiện tại chỉ là chờ đợi đối thủ lên tiếng giải thích mà thôi.

- Cũng không phải là vô ích. Ít nhất tớ giờ đã hiểu rõ được phần nào sức mạnh của Rhydon sau khi tiến hóa thành công.

- Ủ! Cảm ơn cậu nhé Red! Nhờ có áp lực của Venusaur áp đặt lên Rhyhorn khi trước mà Rhyhorn mới có thể tiến hóa thành Rhydon như bây giờ đây.

Black mỉm cười khoái trá trả lời.

...

Trên khán đài...

- Ô! Thì ra là như vậy. Lúc trước thằng bé để Rhyhorn bị Venusaur tóm gọn chính là muốn tạo áp lực lên Rhyhorn để giúp nó tiến hóa.

- Ừm? Cũng đúng! Một con Rhyhorn học được cả Earthquake thì sao còn có thể không tiến hóa lên được thành Rhydon cơ chứ. Hẳn là nó chỉ còn thiếu một chút ý chí quyết tâm mạnh mẽ lên nữa mà thôi. Dù sao loài Rhyhorn đầu óc thường rất đơn giản, thậm chí hơi lười biếng. Chỉ có tạo áp lực bên ngoài lên người mới tạo thành động lực để chúng tiến hóa.

Giáo sư Oak đầu gật gật gù hiểu ra.

- Rhydon so với Rhyhorn thì mạnh hơn nhiều. Không chỉ là sức mạnh cơ thể tiến bộ vượt bậc, lớp áo giáp ngoài trở nên rắn chắc hơn. Mũi khoan trên đầu cũng biến thành thứ vũ khí lợi hại. Quan trọng nhất là hai chân trước rời khỏi mặt đất khiến chúng giải phóng được đầu óc, trí tuệ trở nên thông minh linh hoạt rất nhiều. Lưu manh không đáng sợ. Sợ là sợ lưu manh có văn hóa a!!!

- Ủ! Không đúng! Rhyhorn dù không có Venusaur tạo áp lực sớm hay muộn cũng sẽ tiến hóa. Chỉ là tiến hóa vào lúc này... so với lúc trước Rhyhorn, hiện tại sử dụng Rhydon sức mạnh của Black lại tăng lên một bậc. Red coi như là tự vác đá đập chân mình rồi!!

Green bên cạnh tương tự bổ sung, giọng vậy mà có chút há hê trước xui xẻo của cậu bạn kiêu địch thủ. Giáo sư Oak tuy rằng cũng nhận thấy có điều cũng không để ý, cả hai ông cháu vì vậy lại tiếp tục chăm chú quan sát diễn biến trên sân. Cả hai cũng đều tò mò Black tại sao lại muốn ngừng lại trận đấu. Còn nếu nói là vì biết chiến thuật của Red mà dừng lại...

Không biết rằng xây dựng bấy rập trên cơ sở chiến thuật của đối thủ càng phù hợp với thân phận một huấn luyện viên pokemon giỏi sao. Bởi vậy ngừng lại chiến đấu để nói toạc ra chiến thuật của đối thủ như Black lúc này hẳn là có gì đó đặc biệt muốn làm tiếp sau. Sẽ là thứ gì đây???

Tò mò quá!

...

Kết thúc chương 223.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 224: Đây mới là trận chung kết mà tớ mong đợi!

Trung học Celadon...

- Rengggg!!! Rengggg!!! Rengggg!!!

- Alo! Tôi nghe!

- Vâng! Tôi đã biết!.... À không! Không có gì cần xin lỗi cả, tôi sẽ thông báo lại cho đám học sinh ngay.... Ừm! Chúc cô Erika nhanh chóng khỏe mạnh lại. Trường học và các học sinh còn cần nhờ cậy vào cô ấy rất nhiều...

- Vâng! Xin chào!

Cúp điện thoại xong, ngài hiệu trưởng cũng không có ngừng lại mà lập tức đánh một cú điện thoại khác gọi người đi nhắc nhở học sinh lớp học đặc biệt về pokemon của Erika thông báo hôm nay được nghỉ.

Một lúc sau...

- Ủ? Cậu nói lớp học cũng không có ai đến...???

- Tốt! Tôi đã biết! Như vậy... nếu sau đó có học sinh đến thì cậu nhắc nhở các em là được rồi... Được! Tôi cúp máy đây!

Lần nữa cúp máy điện thoại, ngài hiệu trưởng trong lòng có chút không hiểu thấu. Chẳng lẽ đám học sinh cũng nhận được thông báo từ cô Erika nên mới không tới lớp???

Nghĩ nghĩ vẫn không nghĩ ra kết quả gì khác, hiệu trưởng liền ném chuyện này qua sau đầu rồi chuyển tâm vào những công việc còn lại. Đây chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi, không đáng phải bận tâm chú ý.

Cùng lúc đó ở một nơi khác trong thành phố Celadon...

- Oa! Thầy Black lúc này trông thật là đẹp trai nha!!!

Một cô thiếu nữ tóc đuôi ngựa tầm 15, 16 tuổi hai mắt hình trái tim nhìn về phía màn hình nói. Trên ti vi lúc này chính đang truyền hình trực tiếp giải Pokemon League

- Đúng vậy đúng vậy! Quá... quá đẹp trai xuất sắc rồi!!! Nhoàm nhoàm~

Một cô nàng thân hình beo béo vừa ăn quả vật để trên bàn vừa lên tiếng hưởng ứng.

- Phải vậy không? Mình thấy đối thủ của thầy ấy trông cũng không kém mà?

Còn đây là một cô nàng đeo mắt kính bất ngờ nêu lên ý kiến của mình, cánh tay chỉ thẳng vào Red trên màn hình.

- A Ritta! Sao cậu có thể phản bội lại tất cả chúng mình như vậy???

Một cô gái có hai bím tóc nâu lớn tiếng quát tháo.

- Đúng vậy! Đúng vậy! Chúng ta đến đây là để cổ vũ cho thầy Black cơ mà!!!

- &@\$^&*@\$^&\$*(&\$*(

Đây là một đám các bạn gái xôn xao đáp lời.

Mei: “.....”

Nhìn trước mắt khung cảnh mà Misaki Mei trong lòng không khỏi vô cùng buồn bực. Vốn dĩ cô chỉ định hôm nay yên lặng trốn học ở nhà quan sát thầy Black thi đấu vậy, gọi xong một cú điện thoại cho cô bạn thân nhờ xin nghỉ hộ, sau đó...

Tại sao cả lớp đều trốn học đến nhà cô để xem thầy Black thi đấu vậy???

- Bởi vì cậu là lớp trưởng không phải sao???

Một cô gái vẽ mặt đầy chính đáng nói ra câu trả lời. Đám bạn gái xung quanh nghe vậy không khỏi đồng loạt gật gật đầu tán thành. Tiếp đó tất cả lại bắt đầu hi hã nói chuyện cười đùa, ngược lại xem thi đấu cũng không quá nhiều. Hầu hết các cô nàng đều không hiểu lắm về việc chiến đấu pokemon, tới nơi này chủ yếu là vì tập trung cổ vũ cho thầy Black đáng yêu của họ thôi.

Tất nhiên có không ít người trong số họ là theo phong trào mà đến, so với lúc Black còn giảng dạy hiện tại không ít người là sau khi Erika dạy học mới bắt đầu tiến vào lớp. Quan trọng nhất là lúc này trên màn ảnh chiến đấu đã ngừng lại rồi. Các cô nàng lại càng khiến buổi tụ hội ngày hôm nay trở nên gần gũi hơn một cuộc vui liên hoan nói chuyện phiếm bình thường.

Ngồi trong đám người, Mei im lặng im lặng nhìn lên màn hình ti vi. Điểm tĩnh giống như tất cả mọi thứ ồn ào xung quanh đều không tồn tại. Trong mắt chỉ còn lại một người nào đó đang xuất hiện trên màn hình mà thôi.

...

Indigo Plateau...

Trên sân thi đấu...

- Được rồi Black! Việc Rhyhorn tiến hóa không phải cũng đều là ở trong kế hoạch của cậu sao. Có điều như vậy chiến đấu cũng sẽ càng trở lên mãnh liệt hơn...

- Và tớ vui về điều đó!!!

Red mỉm cười tự nhiên nói. Hai mắt càng thêm hùng hực lửa thi đấu. Dáng vẻ nóng lòng muốn thử thử uy lực pokemon của Black.

- Không ngờ cậu còn là một chiến đấu cuồng đấy Red! Tuy nhiên...

Black cười cười đáp lại, giọng nói tới đoạn cuối cùng không khỏi hơi hơi thay đổi.

- Ủ? Làm sao hả Black? Cậu muốn nói gì thì nói nhanh lên nào!

Red lên tiếng thúc giục.

- Tốt lắm Red! Vậy tớ cũng không thừa nước đục thả câu nữa.

Black vẻ mặt chột trở nên nghiêm túc, nói.

- Đây đã là trận chung kết rồi Red! Tớ tự hỏi nếu hai người chúng ta nỗ lực hết sức thi đấu, muốn giành được chiến thắng thì mình phải chọn những con pokemon nào cho ra sân.

- Rhyhorn và giờ là Rhydon, Pikachu, Eevee, Ponyta, Dratini, Exeggutor, Pidgeot, ...

- Và cuối cùng là Magikarp!!!

Black vừa nói vừa tung ra từng con pokemon một.

- Ủ! Đây là 8 con pokemon???

Red vẻ mặt nghi ngờ lắm lắm.

- Đúng vậy! Tớ hiện tại cả thầy có 8 con pokemon trong đội hình. Và sẽ thật là bất công nếu như chỉ có thể lựa chọn sáu pokemon trong số đó tham gia vào trận đấu chung kết cuối cùng này. Vì vậy tớ nghĩ...

- Bất kể trận đấu này là thắng hay thua. Tớ đều phải để tất cả các cậu ấy được tham gia thi đấu. Để các cậu ấy có thể tỏa sáng mình trước vô vàn con mắt quan sát chiêm ngưỡng của mọi người xung quanh! Để chứng minh tất cả các cậu ấy là giỏi nhất!!!

- Pạch! Pạch! Pạch!...

Magikarp thân hình rung rung kích động nhảy về phía Black, cậu chàng tay xoa xoa đầu nó nhìn về phía Red nở nụ cười dài nói.

- Cậu hiểu tớ mà phải không Red?

- Dù như thế nào đi nữa thì tất cả chúng tớ đều đã cùng nhau vượt qua rất nhiều rất nhiều chuyện vui buồn có nhau. Trong những thời điểm như thế này tất nhiên chúng tớ cũng sẽ phải cùng nhau vượt qua thử thách, cùng nhau tranh đoạt chức vô địch lần này. Và tớ đoán cậu cũng từng có ý nghĩ tương tự phải không?? Như vậy...

- Tại sao chúng ta không tới một trận đấu 8 vs 8 hả Red...?

- Chúng tớ đều đã sẵn sàng cả rồi! Phải không nào mọi người???

- Pika!!!!

- Eevee!!! Dratini!!!

Pikachu vui sướng nhảy lên đầu cậu chàng. Eevee và Dratini lớn tiếng đáp, thân hình chạy tới đứng kế bên chân cậu.

- Ponytaaaaaa!!!

- Pidgeottttt!!!!

- \$&*^&*\$^&@\$(*&(

Ponyta một tiếng hí dài vang vọng sân đấu, Pidgeot tiếng kêu cao vút bay lên tới tận mây xanh. Exeggutor như thường lệ ba cái đầu cùng làm ồn ào náo động không phân biệt được tiếng nói.

- G raaaaa!!!!

Rhydon một tiếng thét dài làm nổi bật tâm trạng của mình. Cộng thêm Magikarp đang không ngừng nhảy nhót dưới chân, Black ánh mắt cười cười nhìn về phía Red chờ đợi cậu ta lựa chọn.

- Còn cậu thì sao hả Red???

Phía bên kia sân đấu...

- Một trận đấu 8 vs 8 à?

- Hắc!!!

- Được lắm!!! Đây mới là một trận đấu chung kết mà tớ mong đợi. Như vậy...

- Xuất hiện đi nào các bạn của tôi!!!

- Poliwhar, Pikachu, Snorlax, Eevee, Gyarados, Aerodactyl, Diglett và Venusaur!

- Chúng tớ cũng đã sẵn sàng!!!

Red và Black noi tầm mắt giao nhau như tung tóe lửa.

Trận đấu chung kết giờ mới thực sự bắt đầu!!!

...

Khán đài...

- Tuổi trẻ a!!!

Ông Fuji và giáo sư Oak cùng lúc đồng loạt không khỏi thở dài cảm thán. Nhìn diễn biến trên sân, Green đôi bàn tay dùng sức nắm thật chặt thật chặt lại, không ai biết được cậu chàng trong lòng giờ đang suy nghĩ gì.

- Một trận 8 vs 8? Đây không phải phạm quy sao???

Blue bủn xỉn môi lầm bầm. Cô nàng trong lòng giờ biểu thị... thế giới trong mắt cánh đàn ông cô thật sự không hiểu!!!

- 8 vs 8! Bên Black lại có cả Magikarp tham dự? Đây...

Bill vẻ mặt có chút chần chờ. Ra vẻ lợi thế đang nghiêng về phía Red rồi.

- Một trận 8 vs 8? Hai cậu bé kia liệu điều khiển cùng lúc nhiều pokemon như vậy được không vậy???

- Xem rồi chẳng phải thì biết? Nhìn dáng vẻ có lẽ sẽ rất hấp dẫn đây.

- ^&%*@\$^&*@\$(\$%&

Khán giả trên khán đài cũng đã nhao nhao lên.

- Black???

- Red???

Misty ở một nơi nào đó nhìn về phía đang thi đấu trên sân hai người miệng lầm bầm.

“Woa! Vâng! Chúng tôi vừa nhận được thông báo khẩn cấp từ ban tổ chức. Đặc cách cho phép hai thí sinh tiến hành một trận 8 vs 8 để định ra nhà vô địch cho giải đấu lần này... bla bla.”, tiếng Mc vang vọng khắp sân thi đấu.

- Như vậy...

Black và Red liếc nhìn nhau cười.

- Liên bắt đầu nào!!!

...

Kết thúc chương 224.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 225: Như thần đồng đội Magikarp!!!

- Pikachu, Eevee, Dratini đồng loạt dùng Double Team (áo ảnh phân thân)! Tất cả mọi người cùng tiến lên!!!

- Pika!!! Eevee!!! Draaa!!!

Black một tiếng hét lớn mệnh lệnh, ba con pokemon lập tức vừa chạy vừa biến hóa ra một bản sao phân thân của chính mình. Bởi vậy đợt tấn công đầu tiên của Black lập tức từ ba con pokemon biến thành sáu con pokemon, vừa có tác dụng mê hoặc đối thủ vừa có thể lợi dụng phân thân để ngăn chặn tổn thương.

Phía bên kia sân...

- Muốn dùng phân thân hù dọa bên ta à?

- Pikachu Thunder Bolt (mười vạn volt)! Poliwharh Ice Beam (tia băng giá)! Gyarados Hydro Pump (bom cao áp)! Venusaur Vine Whip (roi nho)! Eevee Fire Spin (lốc lửa)!

- Tất cả mọi người đồng loạt tấn công nào!!!!

- Roạt...xoẹt... xoẹt... phùng phùng...rắc...!!!!

Gặp Black lợi dụng phân thân gia tăng số lượng pokemon đồng thời muốn tiến lên áp sát, Red liền thật nhanh đưa ra mệnh lệnh ứng đối. Mặc kệ đối phương bao nhiêu người lao tới, bên ta hỏa lực toàn bộ triển khai, một đòn tiêu diệt hết là được. Cũng bởi vậy, mệnh lệnh của cậu chàng vừa dứt, đám pokemon liền lấy Vine Whip (roi nho) của Venusaur làm hạch tâm điều khiển. Năm loại thuộc tính lửa, điện, nước, băng, cỏ đồng loạt cuộn xoắn vào nhau gia tăng uy lực, lao ầm ầm về phía ba con pokemon tiến công tiên phong của đối thủ.

- Hắc! Không dễ nhai như vậy đâu Red!!!

- Mọi người lập tức sử dụng ba đoạn ném!!!

- Pika!!!

- Eevee!!!

- Draaaa!!!!

- Àmmmmmm...!!!!

Gặp Red lại muốn sử dụng đại chiêu đánh bật quân tiên phong bên mình, Black liền mệnh lệnh cả ba con pokemon sử dụng kỹ thuật ba đoạn ném mình từng nghiên cứu ra để thoát thân. Chuyện tiếp đó liền giống như những gì Pikachu đã từng làm trong trận đấu với Charizard của Green, bản sao và phân thân của cả ba con pokemon lợi dụng lẫn nhau lần lượt bắt ném đối phương để thân thể bay nhanh rồi khỏi mặt đất đồng thời không ngừng điều chỉnh phương hướng. Đòn đánh đại chiêu kết hợp của Red vì vậy liền rơi vào khoảng trống. Có điều...

Nhìn phía bên kia Eevee của Red thân hình vừa rồi đột nhiên biến hóa thành Flareon hệ lửa Black mới giật mình nhớ tới được con Eevee này đã từng là sản phẩm thí nghiệm của băng Rocket. Nhớ tới Red thu được Eevee xong còn từng tới gym của Erika để chất vấn, khi đó Black chính mình thì lên đứng từ phía xa xa quan sát đây. Chỉ là khi đó Eevee đang hồi sức trong pokeball mà không có thi đấu mà thôi. Nếu cậu nhóc không làm thì nó có được khả năng biến hóa tùy ý thành một trong ba dạng hệ thuộc tính tiến hóa của mình là Flareon hệ lửa, Vaporeon hệ nước và Jolteon hệ điện. Nói vậy... Đây sẽ là một đối thủ hết sức phiền phức rồi~

- Các cậu cũng tiến lên đi!

Black vẻ mặt chột trở nên đăm chiêu, đồng thời cậu chàng cũng không quên ra lệnh cho đám pokemon đang đứng bên cạnh mình tranh thủ thời gian thật nhanh tiến lên. Bởi lẽ đám pokemon của Red lúc này vừa dùng đại chiêu xong liền cần chút khoảnh khắc chờ đợi hồi lấy lại sức lực. Ponyta, Rhydon, Magikarp và Pidgeot trên không trung vì vậy liền theo mệnh lệnh của Black cực nhanh lao lên phía trước tiếp ứng cho đồng đội của mình.

Thời điểm bùng nổ tổng tiến công giờ đã bắt đầu!

...

- Vậy mà cũng né tránh được! Tuy nhiên...

Red theo bản năng liềm liềm khóc môi.

- Pokemon của mình cũng không sợ đánh cận chiến đâu! Như vậy...

- Mọi người! Chúng ta cũng tiến lên nào!!!

- Pika! Pika!...

- Snorrrr!!!! Poliwarth!!!!...

Theo một tiếng kêu gọi của Red, đám pokemon của cậu liền ngay lập tức đồng thời hưởng ứng xông lên. Pikachu, Eevee, Poliwarth, Snorlax, Aerodactyl, Gyarados. Tuy rằng để đám pokemon của cả hai đồng thời chạm trán nhau ở giữa sân đấu sẽ khiến cho huấn luyện viên cả hai bên khó mà có thể kịp thời chỉ huy toàn bộ nhưng... Red trong lòng hiển nhiên rất tin vào năng lực đám bạn chiến đấu của mình. Ngoài ra ...

...

Bên kia sân...

- Diglett của cậu đâu rồi hả Red?

Black đột nhiên nở nụ cười khoái trá như mưu kế vừa thực hiện được, tiếp đó chớp nhoáng ra lệnh.

- Rhydon! Earthquake (động đất) tiếp đãi bạn mới đến nào!!!

- G rrrrrrrrr!!!!

- Àmmmm... àmmmm... àmmmm!!!!

-Ặc!... Chết tiệt! Bị phát hiện rồi~ Diglett mau mau thoát ra!!!

Red vội vã hô to. Lúc này cậu từng tranh thủ khoảng thời gian ngắn khi đám pokemon bên mình ra đại chiêu thu hút sự chú ý của đối phương, liền lên mệnh lệnh cho Diglett lặn xuống dưới lòng đất tiếp cận bên kia chờ đợi cơ hội đánh lén. Không nghĩ tới... cậu còn chưa kịp thực hiện kế hoạch thì đã bị đối phương nhìn ra rồi.

- Diggg!!!

- Thật nhanh! Diglett của Red vậy mà quá nhanh bị loại. Lợi thế của Red đang bị cắt giảm dần!!!

Bill gạt mình kinh hô lên trên khán đài.

- Tuyệt!!!

Ở nơi khác, Blue ngược lại vẻ mặt giờ thật vui vẻ như bắt được vàng.

Trên sân, Diglett hai mắt xoay tròn xoay tròn trôi lên trên mặt đất, nhìn sơ qua... hiển nhiên nó đã mất đi năng lực chiến đấu chỉ sau một đòn. Mèmm! Ai bảo nó chui tới quá gần vị trí đám pokemon của Black đây. Tuy rằng nhờ vậy có thể tấn công bất ngờ vô cùng tốt khả năng bị Rhydon phát hiện và sử dụng Earthquake đánh ngược lại. Trở thành trung tâm cơn địa chấn... Kết quả của Diglett có thể nghĩ.

Động đất của Rhydon bất ngờ tạo ra cũng làm cả hai bên pokemon vốn đang lao lên đều không khỏi hơi ngừng lại để giữ vững thăng bằng cơ thể. Bởi vì đòn Earthquake của Rhydon chủ yếu uy lực chỉ nhằm vào đang trốn dưới lòng đất Diglett nên đám pokemon khác trên sân đều không có vấn đề gì.

- Exeggutor Sunday (ngày nắng cháy)!

- Exeggutorrrrr!!!

Thân hình cao cao nhảy lên không trung, đỉnh đầu tạo ra một mặt trời mini trên sân đấu. Duy nhất đứng bên cạnh Black lúc này là Exeggutor cũng đã hoàn thành tạo ra Sun Day tăng cường thực lực của chính mình và đám đồng đội. Cũng không quan tâm quá nhiều về thành quả Exeggutor vừa mới tạo ra. Tất cả dù sao cũng đều ở trong kế hoạch của bản thân cả. Black ngược lại pha có hứng thú nhìn nhìn Diglett nằm im lìm trên mặt đất, miệng cười cười

nói.

- Trình độ đánh lén của cậu kém thật đó Red! So với một kẻ rất... rất mạnh từng dùng Dugtrio giống như vậy đánh lén đều bị mình bắt được thì Diglett của cậu đánh lén còn kém rất nhiều rất nhiều.

- Hiện giờ chính là 8 vs 7 rồi! Cẩn thận vào đó nha!!! Khả khả...~

Red: “.....”

- Trở về đi Diglett!

Lấy pokeball thu trở lại Diglett. Một pokemon bên mình bị quá nhanh như vậy nóc ao cũng khiến sĩ khí của Red và đám pokemon của cậu hơi hơi hạ xuống. Tuy nhiên chuyện cũng chỉ là khoảnh khắc mà thôi, thật nhanh lấy lại tinh thần Red một tay chọt xoay ngược chiếc mũ đội trên đầu, âm thanh mạnh mẽ vang vọng.

- Trận đấu mới vừa tới cao trào thôi Black! Đừng vui mừng quá sớm. Các cậu!!!

- Cùng tiến lên nào!!!

- Tốt! Vậy chúng ta liền tiếp đãi bọn họ thật chu đáo!!! Mọi người...

- Tổng tấn công!!!

Black trưng tự âm thanh vang dội đáp lại.

...

Phía bên kia...

Red cướp trước ra lệnh tấn công.

Pikachu vs Pikachu:

- Thunder Bolt (mười vạn volt)!

Eevee vs Eevee. Lợi dụng Sunday đang tồn tại trên sân, Red lập tức cho Eevee của mình biến thành Flareon hệ lửa.

- Flame Thrower (ngọn lửa bùng lên)!

Poliwarth vs Dratini:

- Ice Beam (tia băng giá)!

Gyarados vs Ponyta:

- Hydro Pump (bơm cao áp)!

Snorlax vs Rhydon:

- Mega Punch (cú đấm ngàn cân)!

Aerodactyl vs....

Vốn đang cố gắng cực nhanh mệnh lệnh cho tất cả đám pokemon của mình, khả năng tình hình trên sân diễn biến khiến Red không khỏi hơi hơi ngừng lại. Giọng nói của Black ngược lại rất thông dong.

- Pikachu tụ tập điện năng mất quá nhiều thời gian, hơn nữa... đây là 8vs 7 chiến đấu tập thể chứ không phải đấu từng cặp một đâu Red ạ!

- Magikarp Splash (nhảy lên)!!!

Black lời vừa dứt, Magikarp thân hình đã cao cao nhảy lên giữa không trung, cơ thể nó va chạm thật mạnh một cái lên người Pikachu của Red. Đòn đánh Thunder Bolt vốn đang tụ điện của Pikachu cũng vì vậy liền bị đánh loạn. Black vẻ mặt quyết đoán.

- Cơ hội tốt! Pikachu Thunder Wave (sóng điện từ), mục tiêu...

- Gyarados!!!

- Gyaaaa.....!!!!

- Không tốt!!!

Red giật mình kinh hãi nhưng đã muộn. Pikachu một đòn Thunder Wave (sóng điện từ) bỏ qua Pikachu của Red vậy mà lao thẳng tới Gyarados ở phía sau khiến cả người nó cứng đờ không thể cử động. Hơn nữa trước đó Ponyta còn cực kì ấn ý không hề bận tâm khi nghe được Red ra lệnh cho Gyarados tấn công mình, ngược lại dùng tốc độ cực nhanh lao về phía Pikachu đối thủ. Không cần Black mệnh lệnh, thân thể Ponyta vừa phi qua người đối phương, một đòn Low Kick (đá hậu) bằng hai chân sau liền đập bay Pikachu của Red về phía sau nơi Black và Exeggutor đang đợi.

- Tuyệt vời Ponyta!

- Giờ thì Exeggutor... toàn lực dùng Solar Beam (năng lượng mặt trời)!!! Đánh bại nó...!!!

- Exeggutorrrrr!!!!

- Uyhh!!!!

Theo hướng chỉ tay của Black, một đòn Solar Beam được Exeggutor chuẩn bị từ lâu không chút khoan nhượng đánh mạnh lên người Pikachu của Red. Một đòn đau điếng!!! Pikachu cũng vì vậy lập tức nằm im lìm trên đất, đã mất đi sức chiến đấu.

- Giờ là 8 vs 6 rồi!!!

Bill giọng đầy ngưng trọng

Trên sân, Rhydon và Snorlax đang ghim chặt lấy nhau âm thầm độ sức. Snorlax thân thể nặng tới hàng tấn, tốc độ không cao nhưng từng đòn từng đòn cận chiến của nó uy lực vô cùng mạnh mẽ. Da dày thịt béo cũng là lợi thế đáng kể khi giúp Snorlax sức chịu đựng tăng cao vô cùng.

Ngược lại Rhydon trang bị cũng không hề kém cạnh. Trên người là một bộ áo giáp dày đặc và chắc chắn vô cùng, cộng thêm sừng nhọn trên đỉnh đầu và chiếc đuôi dài to khỏe sau lưng. Cả hai bên đều là công thủ trang bị lợi thế đầy đủ khiến trận đấu của hai con pokemon lâm vào giằng co vững bền. Nếu như không có sự ảnh hưởng từ bên ngoài vào trận đấu của bọn chúng có thể sẽ cứ như vậy kéo dài.

Một bên khác, Pikachu sau khi cực nhanh dùng Thunder Wave (sóng điện từ) cứng đờ thân thể Gyarados liền lập tức phi thân lao tới gần, thật nhanh thật nhanh cùng với bản sao của chính mình quần lấy Gyarados không tha. Nhiệm vụ của nó hiện tại là ngăn không cho Gyarados lợi dụng hình thể, sức mạnh cũng như lợi thế thuộc tính của mình gây hại cho các pokemon khác của Black như Ponyta và Rhydon.

Chiến trường của hai con Eevee ngược lại là nhiều đặc sắc biến hóa nhất. Eevee của Black vừa rồi lợi dụng Dig (ninja dộn thổ) trốn xuống lòng đất để tránh né chiêu Flame Thrower (ngọn lửa bùng lên) của Flareon đối diện. Ngay lập tức Eevee của Red liền biến hóa thành Vaporeon sử dụng Waterfall (thác nước thuật) phủ kín nền đất bằng nước, muốn dùng nước bao phủ nền đất để chết chìm đối thủ.

Eevee của Black như có cảm ứng, ngay khi Waterfall mới hơi thành hình liền lập tức phi thân bay ra ngoài muốn tấn công đánh trả. Vaporeon lúc này liền cực nhanh chuyển đổi mục tiêu từ nền đất chuyển sang kẻ đang lao tới. Một đòn Water Gun (súng nước) tấn công mạnh. Ai ngờ Eevee vừa lao tới lại chỉ bản sao tạo ra từ đầu mà thôi. Eevee bản chính lúc này lợi dụng gương đồng kích tây thành công phi thân từ phía sau lưng Vaporeon, một đòn Shadow Ball chuẩn bị từ lâu bắn thẳng.

Tuy nhiên đối mặt với đòn tấn công cực nhanh lao đến, Vaporeon vậy mà thân thể trong khoảnh khắc đã tan ra thành nước rơi rụng xuống mặt đất. Vừa né tránh thành công đòn tập kích của Eevee vừa như vậy thân hình biến mất không thấy tăm hơi trên sân đấu. Chỉ để lại Eevee và mặt tràn đầy cảnh giác nhìn ngắm xung quanh. Kể ngoài sáng người trong bóng tối giờ đây đã luân chuyển, tình thế chuyển biến trở nên vô cùng bất lợi.

Đáng nói tới còn có cuộc đối đầu của Dratini với Poliwarth. Cả hai đều sở hữu sức mạnh và thân hình cực kì linh hoạt. Poliwarth thân thể thoát ần thoát hiện, kĩ năng cận chiến chuyên nghiệp vô cùng cộng thêm với năng lực sử dụng chiêu thức hệ Ice (băng) khắc chế hệ Dragon (rồng) của Dratini. Ngược lại Dratini cùng bản sao của mình thân thể như hai dải lụa đào mềm dẻo vô cùng, ẩn nấp trong màn mưa bong bóng từ Bubble Beam (mưa bong bóng) do chính Dratini tạo ra, kiên trì chống lại Poliwarth không chút nào yếu thế.

- Đáng ghét! Chớ có quên Venusaur!!!

- Vine Whip (roi nho)!!! Poliwarth Substitute (thế thân) thoát khỏi Dratini. Hydro Pump (bơm cao áp) tiêu diệt Ponyta!!!

Ý thức được sự tồn tại và năng lực cơ động của Ponyta là yếu tố nguy hiểm vô cùng, một lực lượng có thể đánh phá sự cân bằng các cặp đấu trên sân, Red lập tức mệnh lệnh Venusaur sử dụng Vine Whip trói chặt kết hợp với Poliwarth linh hoạt thân thể và lợi thế thuộc tính muốn thật nhanh đánh bại đối thủ.

Dratini đang lẩn trốn trong đám mưa bong bóng vì vậy rất nhanh bị một chiêu ve sầu thoát xác của Poliwarth bất ngờ đánh lừa không ngăn cản được. Venusaur phối hợp với Red hiển nhiên cực kì ấn ý. Cậu chàng vừa dứt lời Ponyta cũng đã bị Venusaur trói cứng không thể động đậy. Thời khắc quyết định đã tới!!!

- Archimedes đã từng nói: Hãy cho tôi một điểm tựa và tôi có thể nâng bổng cả thế giới, còn tớ giờ chỉ muốn nói rằng: Hãy cho tớ một Magikarp và tớ có thể xoay vần cả ván đấu này.

- Giờ phút tỏa sáng đã đến! Magikarp... tiến lên nào!!!!

Lời vừa dứt! Magikarp vẻ mặt như thần như thánh, nhiệt huyết cuộn cuộn dâng trào. Bề ngoài lấp lánh ánh vàng chói lọi của một con Shiny Magikarp đỉnh thực. Như luồng ánh sáng ban mai vô tư mang lại sinh cơ cho vạn vật trên trái đất, cơ thể dường như siêu nhân điện quang phi thân bay vút lên, bay vút lên... Bay vút lên là lên là... lên!!!

- Àmmm...!!!!

- Cá... Cái gì???

Tất cả mọi người giật mình kinh hãi khi thấy Magikarp thân thể dùng tuyệt chiêu được cho là phé vật nhất quả đất- Splash (nhảy lên) chắn trước mặt Ponyta. Đòn đánh của Poliwarth giờ hoàn toàn bị Magikarp lấy thân thể chặn lại.

- Tuyệt vời ông mặt trời!

- Và giờ là Ponyta!!! Flame Wheel (áo choàng lửa) đốt sạch đám dây leo kia đi.

- Ponytaaaaa!!!!!!

- Pikachu Thunder Bolt (mười vạn volt) tới!!!!

- Xẹt xẹt xẹt.... Uỳnh!!!!

Ponyta cả cơ thể giờ bùng lên ngọn lửa hùng hực mãnh liệt. Như một lớp áo choàng lửa đỏ mềm mại mà mạnh mẽ vô ngần, thiêu đốt đi thiêu đốt đi tất cả đám dây leo trói buộc của Venusaur. Và... Pikachu đòn đánh Thunder Bolt (mười vạn volt) tụ lực sẵn sàng từ bao giờ cũng đã có mục tiêu để tung ra. Không phải là một Gyarados mạnh mẽ trước mắt mà lại là Poliwarth vừa chạy tới sau lưng.

Một đòn Thunder Bolt vô cùng mạnh bạo lập tức đốt cháy xém Poliwarth kẻ đột nhập. Poliwarth lập tức ngoáp ngoái. Còn chưa hết!!!

Ponyta vừa thoát khỏi đám dây leo trói buộc liền thân thể nhanh như gió lốc lao về phía trọng thương Poliwarth. Một chiêu Low Kick (đá hậu) như thường lệ đập bay Poliwarth về phía sau nơi Black và Exeggutor đang đứng.

- Solar Beam (năng lượng mặt trời)!!!

- Exeggutorrrrr!!!!!!

- Uỳnh!!!!

- Trúng đích!!!

Giọng Blue hớn hờ vang lên. Một đòn Solar Beam được chuẩn bị từ lâu vì vậy đánh ra chuẩn xác vô cùng. Kết cục của Poliwarth có thể đoán chắc được.

- Và bây giờ đã là 8 vs 5!... Tớ tự hỏi cậu phải chăng đã thực sự sẵn sàng!!!

Black vẻ mặt mỉm cười ngạo nghễ. Ánh mặt trời chiếu lên người như dát lên một tầng áo choàng bằng vàng đầy hoa lệ.

Red giờ đây sẽ phải làm gì???

...

Kết thúc chương 225.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Người trên khán đài?

Viện trẻ mồ côi thị trấn Pallet...

- Chị Ricca, anh Black có thể thắng được không???

Một đứa bé trai khuôn mặt ngây thơ cất tiếng hỏi với giọng đầy chờ mong tha thiết. Đám bạn cùng trang lứa, trẻ con trong viện nghe vậy đều tò mò vênh lên tai để lắng nghe. Tất cả bọn trẻ trong viện hôm nay đều thật ngoan ngoãn tập trung trước màn hình ti vi để xem trực tiếp giải thi đấu Pokemon

League.

Một thứ đã từng chỉ là những giấc mơ quá xa vời đối với những đứa trẻ mồ côi như chúng, thế nhưng năm nay... một người đã từng giống như cả đám chúng nó lúc này lại đang xuất hiện trên màn hình tivi, đang nỗ lực thi đấu để tranh giành lấy chiếc cúp vô địch. Một câu chuyện quá ư thần kì! Một thứ gì đó gọi là ngọn lửa ước mơ giờ đang được nhen nhóm! Một khát vọng giống như bao đứa trẻ bình thường!

- Tất nhiên rồi! Phải biết rằng đó chính là em trai yêu quý của chị nha!

- Chúng ta nhất định là sẽ giành được chiến thắng. Nhất định sẽ giành được cúp vô địch!!!! Ừm? Khi đó chị sẽ bảo em ấy mang cúp chiến thắng về để ở trong nhà của chúng ta. Sau này mọi người cũng có thể ngày ngày nhìn xem nó. Như vậy được không???

Ricca về mặt cung chiêu, xoa xoa đầu cậu bé, trả lời với giọng đầy kiên định.

- Tốt tốt!!! Quá tốt rồi!!!

Cậu bé trai vui vẻ vỗ vỗ tay vui sướng hưởng ứng thật giống như sắp được đưa đi xem thứ chỉ có trong vườn thú vậy.

- Em cũng là em trai của chị! Sau này em cũng sẽ giành thật nhiều cúp vô địch về cho mọi người xem!!!

Một cậu trai khác 9, 10 tuổi vẻ mặt đầy quyết tâm thổ lộ, lời nói này được mấy cô cậu bạn cùng tuổi gật gù đầu chấp nhận như lý tưởng chung.

- Em! Em nữa! Em nữa!!!

Mấy cô cậu nhỏ 4, 5 tuổi xung quanh nghe vậy không ngừng giơ tay cao cao lên, thân hình nhún nhảy nhún nhảy đồng loạt tỏ vẻ như đang tranh đoạt thứ đồ chơi gì tốt lắm vậy.

- Cúp có ăn được không?

Đây là một tên tham ăn 6, 7 tuổi gì đó ngờ nghệch lên tiếng hỏi.

- Cúp không phải dùng để ăn!!! Cúp là dùng để chơi... giống như bóng đá ấy!!!

Một đứa trẻ khác đứng bên cạnh ra vẻ người lớn giải thích.

- *@\$@&*\$^@&\$*(@&\$()

Cả gian phòng không ngừng xôn xao tiếng nói chuyện, tiếng cười, tiếng đùa nghịch. Ricca nhìn tất cả bọn nhỏ vui vẻ hoạt bát như vậy, vẻ mặt mỉm cười tràn đầy hạnh phúc. Tất cả nguyên nhân cũng là vì một người nào đó ~ Thật là có chút nhớ nhưng không thôi đây!!!

...

Indigo Plateau...

Trên khán đài...

- So về năng lực phối hợp tấn công, đám pokemon của Black mạnh hơn Red quá nhiều. Hơn nữa khả năng chỉ huy số đông pokemon cùng lúc của Black cũng cao hơn Red. Hiện tại biện pháp duy nhất cho Red là kéo thấp số lượng pokemon tham chiến của đối thủ, dù cho có vì vậy bên mình tiếp tục giảm số lượng pokemon tham chiến cũng đáng.

- Bởi lẽ khi đó số lượng pokemon giảm xuống thì pokemon phối hợp với nhau cũng dễ dàng hơn. Quan trọng nhất là năng lực ứng đối mạnh mẽ của Red cũng sẽ quay trở lại. Chỉ là...

- Red liệu có thể san bằng số lượng pokemon đang chiến đấu của đối thủ không? Black tất nhiên sẽ không để cho cậu ta dễ dàng làm được điều đó!

Green về mặt ngưng trọng phân tích.

Một nơi khác trên khán đài...

- Này Bruno! Đoán thử xem cậu nhóc mũ đỏ kia liệu có lật ngược thế cờ được không?

Một cô nàng tóc dài màu nâu đỏ đeo kính, mặc trên mình một bộ đồ công sở đột nhiên lên tiếng hỏi.

Bruno: “.....” (lặng thinh)

- Hừ! Tên làm li đáng ghét!!!!

Gặp không ai tiếp lời mình, cô nàng không khỏi có chút bực mình.

- Tốt rồi Lorelei! Yên lặng để quan sát nào. Đang tới đoạn gay cấn rồi.

Một chàng thanh niên trẻ trong bộ áo choàng đen cau mày nhăn nhó.

- Fu... fu... fu. ~ Hai tên nhóc này rất khá đấy!!!

Một người phụ nữ trung niên tóc bạc nở nụ cười khẳng khái quái dị tiếp lời.

- Đã biết Lance, Agatha!

Lorelei nhắc nhắc kính đáp lại. Cuộc trò chuyện của bốn người họ liền vì thế kết thúc. Trên sân đấu hai huấn luyện viên cũng có hành động mới rồi.

....

Trên sân...

- Sao rồi hả Red? Cậu định tính sao đây!!!

Black cười cười đặt câu hỏi, ánh mắt hơi ngược nhìn lên trên bầu trời. Nơi đó Pidgeot và Aerodactyl từ đầu trận đấu tới giờ vẫn liên quần lấy nhau giằng co không tha. Cả hai đang chiến đấu ở tốc độ rất nhanh mà mắt thường khó có thể nhìn thấy được. Có điều xét đến cùng thì Aerodactyl vẫn mạnh hơn một chút, Pidgeot của Black chỉ có thể lựa chọn sử dụng Feather Dance (vũ điệu loài chim) và Agility (cao tốc di động) để tránh né và quấy phá mà thôi.

- Còn chưa biết ai thắng ai thua đâu Black!

- Eevee tấn công!!!!

Vốn đang trầm lặng đứng đó không nói, Red đột nhiên lớn tiếng hét lên. Chỉ thấy giữa sân Eevee của Black đang cảnh giác nhìn ngó đề phòng xung quanh. Bên cạnh nó là vô số bãi nước đọng còn sót lại. Tiếng nói của Red vừa dứt, từ một bãi nước đọng sau lưng Eevee chợt nhảy thoát ra một con Vaporeon. Một đòn Water Gun (súng nước) ngập ngừng nơi cửa miệng khoanh khắc liền sẽ tấn công ra.

- Đừng quên giờ là 8 vs 5 nha Red!!!

- Magikarp Splash (nhảy lên)!!!!

- Dratini Twister (con lốc của rồng)!!!!

- Uỳnh!!!!

Black âm thanh thông dong vang vọng. Lời còn chưa dứt, vốn đang chuẩn bị bắn súng nước Vaporeon đã bất ngờ bị Magikarp của Black nhảy lên đánh phá. Đầu bị va chạm làm lệch sang hướng khác. Đòn Water Gun (súng nước) của Vaporeon cũng vì vậy chệch hướng chuyển thành bắn đi đâu đâu luôn. Chưa hết!!! Cơ thể vừa ra đòn xong, không cho Vaporeon bất kì cơ hội nào phản ứng, đòn Twister của Dratini đã đổ sập lên người nó. Một đòn đau điếng!

- Đáng ghét Magikarp!!!!

- Venusaur Vine Whip (roi nho) bắt nó lại!!!

Giờ khắc này Red cảm giác vô cùng căm tức một con Magikarp nào đó. Cậu cũng giật mình hiểu rõ câu nói trước kia của Black, chỉ cần cho cậu ta một Magikarp là cậu ta có thể xoay vần điên đảo cả trận đấu này ý nghĩa thực là như thế nào. Chính vì sự uy hiếp của Magikarp là rất nhỏ... nhỏ nhất, vì vậy cả Red và đám pokemon của cậu đều quá dễ dàng phớt lờ bỏ quên sự tồn tại nó để rồi phải trả một cái giá quá đắt.

Ngay sau khi sơ xảy khiến Diglett bị loại, Black lập tức lợi dụng lợi thế số lượng, dùng Magikarp liên tục phối hợp đám pokemon còn lại của mình để đánh pokemon của Red. Tiếc là khi Red nhận ra thì có vẻ đã quá muộn màng!!!

- Giận dữ là không tốt cho sức khỏe đâu à nha! Có điều...

- Không dễ đánh bại Magikarp của tớ như vậy đâu!!!

- Ponyta Flame Thrower (ngọn lửa bùng lên)! Đốt cháy đám dây nho kia đi!!!

- Dratini, Magikarp, Eevee tập trung đánh bại Vaporeon!!!

- Ponytaaaa!!!!

Ngay khi này Magikarp và Dratini lao lên hỗ trợ Eevee của Black chống lại Eevee của Red, Ponyta thân hình đã tranh thủ thời gian chạy về phía Red và Venusaur. Lúc này gặp Red lại muốn cho Venusaur dùng Vine Whip (roi nho) từ xa đánh bại Magikarp, Black tất nhiên sẽ không để cho cậu ta dễ dàng được như ý nguyện. Ponyta cả thân thể bao quanh bởi lớp áo choàng lửa đỏ tạo ra từ Flame Wheel khi này, miệng giờ bắt đầu phun lửa tấn công mạnh về phía đám dây nho Venusaur phóng ra. Không bỏ sót bất kì một cái nào!!!

Đòn đánh của Venusaur vì vậy trở nên vô hiệu.

- Exeggutor Solar Beam (năng lượng mặt trời)!!!

- Exeggutorrrrr!!!!

- Àmmmm...!!!!

- Snorlax!!!!

Một đòn Solar Beam mạnh mẽ giáng lên người Snorlax khiến nó đau đớn kêu toáng lên. Red nghe vậy mà tâm thần không khỏi rung mạnh một cái. Phía trước mặt Ponyta đã như một quả cầu lửa bùng bùng cháy lao tới gần, dùng Venusaur hệ Grass (cỏ) đối đầu hệ Fire (lửa) Ponyta cũng không quá dễ dàng.

Nơi xa xa Eevee của cậu chàng trong hình thái Vaporeon muốn một lần nữa hóa thành nước trốn đi lại bị Dratini dùng Twister (con lốc của rồng) thổi bay tất cả đám nước đọng trên mặt đất khiến cho kế hoạch hòa mình ẩn náu vào vô số vũng nước đọng sắp thành lại bại. Đối mặt với một Magikarp giữ nhiệm vụ quấy phá, Dratini và Eevee vây quanh tấn công. Tinh thể của Eevee giờ cũng không hay ho gì!!

Snorlax bị Exeggutor và Rhydon xa gần tấn công đang bị đè lên đánh, cứ dễ như vậy sợ rằng sẽ thua ngay trong sớm tối. Gyarados thân thể tuy rằng mạnh mẽ nhưng đối mặt với Pikachu linh hoạt thân thể và khắc chế thuộc tính cũng chỉ có thể giữ nguyên tinh thể khó có thể thành công rất nhanh đánh bại đối phương. Nếu lại chịu thêm công kích từ bên ngoài... Tinh huống rất... rất nguy hiểm!!!

Venusaur đối đầu Ponyta ít nhất Red còn có thể khoảng cách gần điều khiển chống lại. Eevee dù gì cũng có thể biến hóa thành Vaporeon, Flareon, Jolteon, ứng phó một lúc với ba con Dratini, Magikarp, Eevee vậy công cũng không phải không thể. Gyarados tuy rằng bị Pikachu linh hoạt né đòn cùng với dùng Thunder Wave (sóng điện từ) Iron Tail (đuôi thép) không ngừng quấy rối công kích nhưng vì có ưu thế hình thể cũng như sức mạnh, sức chịu đựng vượt trội nên hai bên vẫn đang giằng co không xong.

Thậm chí nếu Pikachu sơ sẩy bị tấn công trúng, tinh thể có thể tức khắc liền chuyển biến ngược lại ngay. Cũng vì vậy Pikachu từ nãy tới giờ vẫn chuyên dùng Thunder Wave để hạn chế Gyarados hành động mà thôi. Muốn dùng Thunder Bolt, thời gian tụ lực cũng không phải dễ dàng xoay sở như vậy. Khi nãy lên tấn công Poliwhar vẫn là Pikachu hi sinh bản sao của mình để đánh lạc hướng Gyarados nên mới có thể thực hiện được. Hiện tại bản sao Pikachu đã mất, muốn một lần nữa đánh bại Gyarados thì không thể không có sự trợ giúp từ bên ngoài. Và Exeggutor của Black chính là sự trợ giúp ấy.

Red trong lòng giờ âm thầm may mắn pha Solar Beam vừa rồi của Exeggutor là đánh vào da dày thịt béo Snorlax chứ không phải Gyarados, nếu không kết quả sau đó... Một đòn Solar Beam, lại thêm một đòn Thunder Bolt lên người... 8 vs 4 cũng đã không xa. Nghĩ nghĩ Red lập tức thật nhanh có quyết định. Cậu lớn tiếng phát ra mệnh lệnh.

- Aerodactyl! Trước thoát khỏi Pidgeot, nhanh chuyển sang tấn công Exeggutor!

- Giga Impact (trăm vạn tấn xung kích)!!!

Đúng vậy! Trước cần hạn chế lại Exeggutor thậm chí đánh bại nó. Còn bản thân cậu ta lo lắng điều khiển Venusaur đánh bại Ponyta, mất Ponyta quấy rầy Magikarp chỉ là một đòn Vine Whip cũng có thể đánh bại. Chỉ cần mọi thứ thuận lợi là có thể xoay chuyển tình thế ngay. Chỉ là...

Chuyện sẽ dễ dàng như vậy sao???

...

Kết thúc chương 226.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 227: Nhà vô địch mới ra đời! (Hết quyển I)

Trên sân đấu...

- Cuối cùng cá lớn cũng mắc câu. Trận đấu cũng nên kết thúc rồi Red ạ.

Black miệng lẩm bẩm, khóe miệng nhếch lên nụ cười quý dị. Ngay khi Aerodactyl lao sầm xuống nhanh như tên lửa về phía Exeggutor, giọng nói của Black lần nữa vang vọng.

- Pidgeot Brave Bird (trái tim dũng cảm)!!!

- Exeggutor Solar Beam (năng lượng mặt trời)!!!

Trên khán đài...

- Vô ích! Tốc độ của Aerodactyl thừa sức để tránh né đòn đánh của Exeggutor. Hơn nữa tốc độ của nó còn có thể triệt tiêu uy lực của Brave Bird từ sau lưng của Pidgeot thậm chí khiến Pidgeot không cả đuôi kịp. Cơ thể cứng chắc như nham thạch cộng thêm xung kích khi từ trên cao lao xuống... Đây chính là một đòn cũng đủ để Exeggutor mất đi sức chiến đấu!!!

Bill về mặt kích động lên tiếng giải thích.

- Không xong! Tốc độ của Pidgeot đột nhiên tăng nhanh gấp đôi!!!!

Green giật mình kêu lên.

- Có thể đánh trúng sao?

Blue về mặt ngưng trọng nhìn về phía đòn đánh Exeggutor phát ra.

Thân hình di chuyển tốc độ quá nhanh, trên không trung hình bóng của Aerodactyl và Pidgeot là hoàn toàn không thấy rõ. Và trong cái nhìn chăm chú của tất cả mọi người, đòn Solar Beam của Exeggutor cuối cùng mạnh mẽ bắn ra.

- Àmmmm...!!!!

- Ca... cái gì???

Bill về mặt đầy kinh hãi.

- Không thể nào!!!

Red giật mình không thể tin tưởng nổi, vốn đang định hạ lệnh Venusaur tấn công Ponyta cũng vì vậy mà lỗi nhịp dừng lại.

- Vậy mà trúng rồi!

Blue nét mặt vui vẻ.

- Không xong! Còn Brave Bird của Pidgeot!!!!

Green lên tiếng nhắc nhở.

- Ràmmmm...!!!! Àmmmm!!!

Lại thêm một phá va chạm trên không trung trong vô hình, thân thể của Aerodactyl bị Pidgeot đánh bay rầm rầm xuống mặt đất làm tung lên không ít khói bụi.

- Hắc! Một đòn Solar Beam nữa nào Exeggutor!!!

Black cũng không quên chuyện đánh rắn đập đầu, lập tức ra lệnh cho Exeggutor thêm một đòn Solar Beam để triệt để đánh bại Aerodactyl. Đối với Black mà nói, đối đầu với biệt ba dạng biến hóa Eevee không đáng sợ, đối đầu với mạnh mẽ hung ác Gyarados không đáng sợ, da dày thịt béo chịu đòn tốt Snorlax cũng không có gì cần bàn, duy chỉ có đối mặt với Aerodactyl là cậu cần vô cùng cẩn thận. Một lần liền phải thắng!!!

Nguyên nhân chủ yếu là các pokemon khác của Red đều có thể giải quyết được ở trên mặt đất, duy chỉ có Aerodactyl trên bầu trời là vô cùng khó đối phó. Tốc độ siêu nhanh thực lực lại mạnh, nó chẳng khác nào máy bay ném bom quân sự hạng nặng cả.

Muốn tấn công Aerodactyl bằng đòn đánh từ trên mặt đất... nhớ ngày xưa lúc cậu đuổi theo Fearow đòi lại Magikarp, lại nhớ tới trận chiến bán kết của Misty và giáo sư Oak khi này... Black hiển nhiên biết rõ muốn tấn công đánh bại pokemon biết bay trên bầu trời mà chỉ dùng pokemon trên mặt đất là việc khó khăn nhường nào. Cộng thêm Pidgeot của cậu đối mặt với Aerodactyl cũng chỉ có thể kiềm chế mà thôi. Đây muốn triệt để đánh bại không cho Red bất kì cơ hội lật bàn không thể không dùng một chút mưu kế bấy rập.

- Àmmmm!!!!

Một đòn Solar Beam chuẩn xác đánh lên người Aerodactyl trên mặt đất, nó lập tức liền mất đi sức chiến đấu. Ponyta bất ngờ không như dự liệu của Red xông hẳn về phía Venusaur mà dừng lại ở một đoạn khoảng cách xa xa giữ kiềm chế. Pidgeot thân hình giờ phập phù trên không trung theo rồi toàn trường. Exeggutor lại một lần nữa tụ năng lượng chuẩn bị cho đòn Solar Beam kế tiếp. Red trên trán giờ thấm đẫm mồ hôi. Giọng nói của Black cũng chính vào lúc này vang vọng sân đấu.

- Mỗi pokemon đều có một đặc tính riêng bẩm sinh, đối với Exeggutor là nhân đôi tốc độ khi có sự ủng hộ của Sun Day (ngày nắng chói) trên sân, của Ponyta là miễn tổn thương bởi lửa, còn của Pidgeot chính là Keen Eye (mắt ngắm chuẩn) có thể chuẩn xác nhìn rõ quỹ tích di chuyển của các vật thể

chuyển động ở tốc độ cao.

- Và... Red ạ, quên nói cho cậu biết là Exeggutor của mình biết một chiêu thức có thể trao đổi đặc tính của bản thân với một con pokemon khác đấy...

Cậu chàng khóe miệng cười đầy gian xảo.

Trên khán đài...

Giáo sư Oak nghe Black nói tới đây liền bừng tỉnh hiểu ra.

- Thì ra là vậy! Thì ra là vậy!!!!

- Nói như thế Exeggutor khi này đã dùng Skill Swap (trao đổi năng lực) để trao đổi đặc tính nhân đôi tốc độ khi có Sun Day của mình với Keen Eye (mắt ngắm chuẩn) của Pidgeot. Bởi thế cho nên Aerodactyl dù di chuyển với tốc độ cao lao xuống, dù đã nhanh tới mắt thường không nhìn thấy được cũng không cách nào thoát khỏi chiêu Solar Beam của Exeggutor chuẩn xác ở khoảng cách gần. Mắt của Exeggutor đã nhìn rõ quỹ tích di chuyển của nó. Càng lao tới gần lại càng chết!!! Càng khó đánh trượt!!!

- Nếu Red trước đó biết rõ việc này tất nhiên sẽ không mạo hiểm cho Aerodactyl sử dụng Giga Impact lao tới mà sẽ dùng các đòn đánh uy lực mạnh từ xa xa tấn công như vậy Aerodactyl sẽ còn có không gian để mà né đòn. Tiếc là trên đời này không có nếu như...

Green bên cạnh nghe vậy gật đầu bỏ sung, nói:

- Black hiểu rất rõ đối thủ của mình. Trong trường hợp này, Red nếu muốn nhanh chóng đánh bại Exeggutor tốt nhất chính là dùng đại chiêu Giga Impact vừa dễ dàng thoát khỏi Pidgeot quấy rầy lại có thêm hỗ trợ uy lực khi từ trên cao lao xuống. Ngay cả nếu là cháu thay vào vị trí của Red bây giờ cũng tất nhiên sẽ làm như vậy. Nói chung...

- Đây chính là cái bẫy Black xếp đặt từ lâu cho Aerodactyl chỉ chờ đợi đối phương mắc phải mà thôi! Red lúc này rắc rối lớn rồi.

Green giọng cũng không khỏi có chút cười trên nỗi đau khổ của người khác.

Trên sân...

- Hiện tại để cậu xem rõ năng lực bắn chuẩn của Exeggutor nhé!!!

- Nào Exeggutor! Solar Beam tấn công!!!!

- Exeggutorrrrr!!!!

- Uỳnh!!!!

- Gyarados!!!!

Red vẻ mặt kinh sợ hô lớn. Đòn đánh của Exeggutor giờ chuẩn xác nhắm vào Gyarados trên sân. Điều cậu sợ hãi cuối cùng vậy mà đã thành hiện thực.

- Làm tốt lắm Exeggutor! Còn giờ...

- Pikachu toàn lực Thunder Bolt (mười vạn volt)!!!

- Pi... ka... chuuuuu...!!!!!!

- Xoẹt... xoẹt... xoẹt...

- Àmmmm...!!!!

- Gyaaaaaa!!!!

- Rầm!

Theo một tiếng đổ rầm trên mặt đất Gyarados giờ đã mất đi sức thi đấu, nằm im trên sân.

- Pidgeot Hurricane (siêu bão), Pikachu Thunder Bolt (mười vạn volt) xử lý Eevee!

- Còn lại tất cả mọi người...

- Đồng loạt đánh bại tên to xác Snorlax nào!!!!

- Draaaa!!!

- Eevee!!!!

- Exeggutorrrrr!!!!

- Ponytaaaa!!!!

- Magikarpppp!!!!

- Rhydonnnn!!!!

- Uỳnh... Uỳnh... Uỳnh!!! Rầm!!!!

Liên miên bất tận đòn đánh tung lên người Snorlax, kết cục của nó sau đó có thể nghĩ. Thân thể Snorlax chứa đầy rẫy vết thương ngã nhào ra trên sân chỉ sau một lượt ra đòn. Eevee của Red cả cơ thể bị gió bão cuốn bay không thể thoát thân, tiếp đó liền bị Pikachu toàn lực dùng điện năng chen lẫn trong gió bão không ngừng gây thương tích. Vốn dĩ trước đó đã bị không ít vết thương từ Dratini và Eevee của Black gây ra, lần này Eevee của Red rất nhanh liền ngã gục mất đi sức chiến đấu.

Black giờ nhìn chằm chằm vào Red và Venusaur, cả hai còn đang hoang mang không biết làm sao trước biến cố quá nhanh trên sân đấu.

- Hắc! Thời khắc cuối cùng đã đến! Mọi người...

- Tổng tấn công!!!!

Pikachu: Thunder Bolt (mười vạn volt)!!!

Eevee: Shadow Ball (quả cầu bóng tối)!!!

Ponyta: Flame Thrower (ngọn lửa bùng lên)!!!

Rhydon: Earthquake (động đất)!!!

Magikarp: Tackle (va chạm)!!!

Pidgeot: Hurricane (siêu bão tấn công)!!!

Dratini: Twister (con lốc của rồng)!!!

Exeggutor: Solar Beam (năng lượng mặt trời)!!!

- UỠNH!!!!!!

- Rắc... rắc... rắc...

Mưa bom bão lửa, nền đất nứt vỡ, đất đá bay tung tóe. Sân đấu ầm ầm rung chuyển, điện quang loẹt xoẹt, tiếng nổ bừa bãi tàn phá vang khắp sân vận động!!! Hình ảnh tưởng chừng như ngày tận thế đã đến. Khói mù bụi bặm bay tràn ngập khắp sân!!!

- Kết thúc rồi sao?

Blue vẻ mặt ngỡ ngàng dường như chưa tỉnh giấc mộng.

Bụi mù tán dần đi.

- Rầm!!!

Red và Venusaur ngã gục trên mặt đất. Nơi giữa sân...

Một chàng trai trẻ đang đứng đó, vây quanh là một đám pokemon. Ở nơi đó có Pidgeot đang bay lượn trên bầu trời xua đi màn khói bụi. Một Rhydon cao to lực lưỡng vẻ mặt cười ngậy ngô đang vung vẩy đuôi đứng phía sau lưng. Bên trái là Exeggutor đang không ngừng cầu nhàu lên tiếng phàn nàn. Bên phải là Ponyta thân hình còn bao quanh bởi lửa, hùng hực rực sáng soi rõ cả người và pokemon. Tất cả hiện lên trong ánh mắt mọi người.

Cậu chàng mặt mỉm cười thân nhiên tự đắc đang vui đùa khích lệ đám pokemon của mình. Trên đỉnh đầu cậu đội chiếc mũ màu đen trắng kẻ sọc, bên trên đang đứng đó một chú Eevee nghịch ngợm đáng yêu. Một bên vai là Pikachu mặt mày vui cười rạng rỡ. Bên kia là Dratini đang không ngừng cuộn tròn cuộn tròn xoay quanh cánh tay. Quần bò xanh đen, áo phông trắng in hình những loài cá. Một chú Shiny Magikarp da vàng chói lọi đang không ngừng nhảy lên nhảy lên nhận lấy chủ nhân khích lệ.

Giọng nói của Mc, tiếng vỗ tay giờ nhiệt liệt giờ vang vọng khắp toàn trường.

“Và quán quân – nhà vô địch của giải đấu Pokemon League lần này chính là... Will D.Black đến từ Pallet Town!!!

Xin nhiệt liệt chào mừng nhà vô địch mới ra đời!!!”

...

Buổi chiều, Indigo Plateau...

Bên ngoài sân vận động một nơi nào đó...

“Xin cho mời các huấn luyện viên đoạt giải trong đại hội Pokemon League lần này nhanh chóng quay trở về địa điểm quy định để ban tổ chức tiến hành nghi thức trao giải. Chúng tôi xin nhắc lại lần nữa, xin cho mời... bla bla”

- Hello! Chị là Blue đây! Thông báo cho cùng hay là chị đây đoạt được giải ba trong đại hội Pokemon League lần này đây nhé!!!

- Hà? Giải nhất ấy à?

- Ủ! Tất nhiên là thuộc về anh rể của cùng rồi!!!

- Trước đó???

- Trước đó tất nhiên là nói vui đùa thôi! Chị làm sao có thể nhẫn tâm bắt anh ấy nhường mình cơ chứ. Dù gì cũng là giải đấu lớn chính thức cơ mà. Chúng ta sao có thể gian lận như vậy được.

- Đúng đúng! Gian lận là không tốt! Em yêu thật là hiểu chị ha!!! Hi hi...~

Blue nét mặt vui cười hơn hờ không ngừng nói liên thoắt vào chiếc điện thoại di động trên tay.

- Này! Sao lại là giải ba hả Blue??? Cậu thua cho giáo sư Oak cơ mà???

Red bủn rủn môi phản bác.

- Ngụ ngốc quá đi Red! Không biết là giáo sư đã bỏ quyền rồi à! Vì thế tớ tất nhiên sẽ thế chỗ mà đạt được giải ba rồi!!!

Cô nàng dương dương đắc ý đáp lại. Mọi người nghe vậy không khỏi nhìn nhìn về phía giáo sư Oak mong nhận được kiểm chứng. Tiếp đó thấy giáo sư Oak gật gật đầu cười chấp nhận không khỏi đồng loạt than thở trong lòng... Ông trời không có mắt a!!! Có điều trong cả đám người ở đây dường như cũng chỉ có Blue là tinh thông nhất những thủ thuật này rồi. Đây là muốn gian lận lách luật linh tinh tiết tấu a~

- Nhanh nhanh nào mọi người! Mc đã kêu gọi rồi kia!!! Nghi thức trao giải không thể diễn ra nếu không có đủ chúng ta!

Gọi điện thoại xong, Blue nét mặt mừng rỡ khắp người hấp tấp thúc giục đám người quay trở về sân vận động nhận trao giải thưởng. Black thấy vậy cũng liền cười cười gật đầu coi như đáp lại.

- Nghe rồi!

Đây là Red đáp lời.

- Đồ con gái rắc rối khó chịu!!!

Đây là Green vẻ mặt không tốt lắm lắm.

- Được rồi! Chúng ta cũng trở về đi thôi. Đừng để người ta chờ đợi quá lâu.

Black quay người vừa đi vừa nói. Trước đó bọn họ ra bên ngoài này chủ yếu là hít thở không khí và trò chuyện trong khi chờ đợi ban tổ chức sắp xếp trao giải thưởng cùng với chờ đám pokemon điều trị thương thế xong xuôi.

- Này Back!

Green đột nhiên lên tiếng.

- Ủ! Sao vậy???

Black vẻ mặt nghi hoặc quay đầu nhìn về. Red cũng tò mò nhìn trở lại.

- Không có gì! Chỉ là muốn nói với cậu lần này tớ chịu thua có điều lần sau tớ nhất định sẽ chiến thắng trở lại đây. Vì vậy...

- Cố gắng mà mạnh lên đi, lần sau tớ sẽ không dễ dàng thua như vậy đâu!

Green nhếch nhếch miệng cười nói.

- Cà tó cũng vậy đó!

Red nghe vậy về mặt cũng nghiêm túc tiếp lời.

- Được! Vậy lần sau tái chiến!!!

Black nhún nhún vai thản nhiên đáp. Ba người nhìn nhau cười cười rồi quay người trở về nơi trao giải. Mc và nhất là Blue đang không ngừng kêu gọi thúc giục rồi.

- Ủ! Red, cậu còn nhớ rõ trước khi thi đấu tó đã từng nói gì không?

Đang đi, Green thỉnh thoảng lên tiếng hỏi.

- Chuyện gì hả Green?

Red về mặt mơ hồ đáp lời. Cậu cũng không rõ đối phương nói chính xác là chuyện gì.

- Tó từng nói... Cậu quá ngốc để đoạt được chức vô địch!

- Này!!! Này!!! Đùa như vậy không vui chút nào đâu nhé!!! Ai là kẻ ngốc chứ!!!

Red cả người gầy nẩy lên phản bác. Dù cho thua là thật sự nhưng ngu ngốc cũng không có thể vì thế liền bị gấn lên.

- Ha ha...~ Cậu vẫn còn không chịu nhận à! Vậy cậu thử nói xem có kẻ nào ngốc ngếch tự mình nhảy vào bẫy của người khác mà còn không biết như cậu không?

Green cười ha hả tiếp lời.

- Tớ rơi vào bẫy hời nào mà mình không biết?

- Trong thi đấu đúng là bị Black thiết bẫy đánh lừa, có điều đấy chỉ là khi đó không biết rõ thôi. Sau khi bẫy sử dụng ra là biết liền mà.

Red không cho là đúng đáp trả.

- Hê hê...~ Máy cái cạm bẫy trong chiến đấu tất nhiên là không nói tới. Tớ đang nói là cậu bị Black lừa thi đấu 8 vs 8 mà còn không biết thôi!

- Cái này thì có cái gì gọi là lừa cơ chứ???

Red về mặt không hiểu thấu hỏi ngược lại.

- Ha ha...~ Đó!!! Thấy chưa!!! Tớ biết ngay là cậu còn không biết mình bị lừa mà.

- Cậu cũng thật là khờ đó Red ạ!!! Black nếu như gạt cậu thi đấu 8 vs 8, trước đó lại biết rõ trong tay cậu có những con pokemon gì vậy làm sao lại bỏ qua việc thiết kế chiến thuật phối hợp cũng như cách ứng đối cho đám pokemon chứ.

- So với thi đấu từng cặp một 6 vs 6 có thể biến hóa theo sự thay đổi thứ tự xuất ra pokemon thì 8 vs 8, tất cả pokemon cùng một lúc chiến đấu tất nhiên dễ dàng hơn để tính toán xây dựng chiến thuật từ trước rồi.

- Giờ thì cậu hiểu rõ chưa hả Red!

Green nét mặt hả hê giảng giải.

- A!!! Nói vậy trước đó Black chẳng phải đã tính toán kỹ nên cho pokemon phối hợp, đặt bẫy chiến thuật và cách ứng đối các kiểu với pokemon của mình rồi sao???

- Nha! Các người cũng thật quá nham hiểm đi!!!

Red giật mình hô lớn.

- Hắc! Thực chiến mà Red! Sao có thể nói là tính toán tỉ mỉ hết được. Chỉ là có thêm chút chuẩn bị mà thôi. Tớ cũng không biết cậu sẽ điều khiển pokemon chiến đấu thế nào không phải sao?

Black nhanh miệng giảng giải.

- Ủ! Nói vậy cũng đúng!!! Nói chung... tớ vẫn là thua rồi!

- Hừ! Lần sau... lần sau tớ nhất định sẽ chiến thắng trở lại!!!

Red vẻ mặt quyết tâm nói. Black và Green nghe vậy, theo bản năng không khỏi liếc mắt nhìn nhau. Hai người nét mặt không khỏi cười cười khoái trá, đồng thời không khỏi tự nhủ.

Quả nhiên! Tên Red này đúng là... ngốc thật!!!!

Dù vậy... giải Pokemon League lần này cuối cùng cũng đã kết thúc rồi!

Black ánh mắt ngược lên nhìn bầu trời xanh thẳm. Không biết liệu những ngày yên bình vui vẻ này mình còn có thể hưởng thụ được bao lâu.

Tương lai thật có chút quá xa xôi rồi~

Trời chiều xanh thẫm thẫm. Gió... đang vi vu thổi!

Câu chuyện vẫn sẽ còn tiếp tục.

Bạn đang đọc truyện *Pokemon Du Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.